

GOVERNMENT OF INDIA

ARCHÆOLOGICAL SURVEY OF INDIA

CENTRAL
ARCHÆOLOGICAL
LIBRARY

ACCESSION NO. 9000

CALL No. Sa8Km/G.N.B

D.G.A. 79

(D 3204.2°)

Parts 13 to 18

- 13) Anusāsana
- 14) Asvamedha
- 15) Asramavāsika
- 16) Mausala
- 17) Mahāprasthāna
- 18) Svargārohana

149
22.7.57

॥ अथ श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वप्रारंभः ॥

Sa8km
G.N.B.

9000



P.N.
4720

XER

CENTR. BIOLOGICAL
LIB. DELHI
Acc. No. ~~8447~~ 9042
Date. 23-7-57
Call No. SaBK
G.N.B







श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ यज्ज्योतिस्तमसापरमहदहोनिर्मायकपाणितप्रामाणिप्रविमण्यचव्यवहरत्येतैर्गुहायांगत ॥ आनंदेकरसंतवद्वयमघोतन्भाययादेवकीकुंतीसत्यवती
पुजन्मधुतवत्कुण्णत्रयंपातुनः ॥ १ ॥ गोपालनारायणलक्ष्मणार्थान्धीरशंगमभरनीलकंठान् ॥ चिंतामणितावशिबंचनत्वाव्याकुर्महेभारतदानधर्मान् ॥ २ ॥ धर्मत्रिपुत्रविषमदृष्टकाममोक्षां
कप्रपवर्णिनिरूपितवान्मुनीन्द्रः ॥ तत्साधनानिषुवचूनिहसहमाणान्यत्रानुशासनिकपर्वणिवर्णितानि ॥ ३ ॥ तत्रपूर्वस्मिन्पर्वणिशोकतरणोपायः सम्यङ्निर्णीतस्तथाऽपिदृष्टदुःखंनिदिध्यासनमंतरे
णननिवर्ततइतितत्प्रधानंप्रकरणभारमभाणःपूर्वतावत्कृतकृतसंतापनिमित्तकर्तृत्वामिमानंत्याजयिषुंप्रथममध्यायमारमते तत्रापियुक्तिशतेनापिकर्तृत्वामिमानस्यदुस्त्यजत्वंयुधिष्ठिरप्रश्रुतेनाव
तारयति युधिष्ठिरउवाचशमोबहुविधाकारइत्यादिना । शमःशोकतरणोपायः बहुविधःकालादृष्टेश्वराद्यधीनोऽधेलोकोनकिंचित्कर्तुमीष्टइत्यादिविवेकप्रकारःबह्वाकारःसर्वसंकल्पसंन्यासादिस्वक

श्रीगोपालकृष्णायनमः ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नारायणंनमस्कृत्यनरंचैवनरोत्तमम् ॥ देवीसरस्वतींचैवततोजयमुदीरयेत् १ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ शमोबहुवि
धाकारःसूक्ष्मउक्तःपितामह ॥ नचमेहदयेशांतिरस्तिशुत्वेदमीदृशम् १ अस्मिन्नर्थेबहुविधाशांतिरुक्तापितामह ॥ स्वकृतेकानुशांतिःस्याच्छमाद्रुविधा
दपि २ शराचितशरीरंहितीव्रव्रणमुदीक्ष्यच ॥ शर्मनोपलभेवरिदुष्कृतान्येवचितयन् ३ रुधिरणावसितांगंप्रस्रवंतंयथाऽचलम् ॥ त्वांहृद्वापुरुषव्याघ्रसीदेवर्षा
स्विवांबुजम् ४ अतःकष्टतरंकिंनुमत्कृतेयत्पितामहः ॥ इमामवस्थांगमितःप्रत्यमित्रैरेणाजिरे ५ तथाचान्येनृपतयःसहपुत्राःसवांधवाः ॥ मत्कृतेनिधनंप्राप्ताः
किंलुकष्टतरंततः ६ वयंहिवातेराश्वकालमन्युवशंगताः ॥ कृत्वेदंनिदितंकर्मप्राप्स्यामःकांगतिंनृप ७ इदंतुधार्तराष्ट्रस्यश्रेयोमन्येजनाधिप ॥ इमामवस्थां
संप्राप्तंयदसौत्वानपश्यति ८ सोऽहंतवहंतकरःसुहृद्वधकरस्तथा ॥ नशांतिमधिगच्छामिपश्यंस्त्वांदुःखितंक्षितौ ९ दुर्योधनोहिसमरेसहसैन्यःसहानुजः ॥ नि
हतःक्षत्रधर्मेऽस्मिन्दुरात्माकुलपांसनः १० नसपश्यतिदुष्टात्मात्वामद्यपतितंक्षितौ ॥ अतःश्रेयोमृतंमन्येनेहजीवितमात्मनः ११ अहंहिसमरेवीरगमितः
शत्रुभिःक्षयम् ॥ अभविष्यदिपुरासहभ्रातृभिरच्युत १२ नत्वामेवंसुदुःखार्तमद्राक्षंसायकार्दितम् ॥ नूनंहिपापकर्माणोधात्रासृष्टाःस्महेनृप १३ अन्यास्मिन्नापि
लोकेवैयथ्यामुच्येमकिल्बिषात् ॥ तथाप्रशाधिमांराजन्ममचेदिच्छसिप्रियम् १४

पःसूक्ष्मोनिर्विकल्पकउक्तः । तथाऽपितत्साक्षात्काराभावात्कृतंगोप्रवधारण्यपापंमातपत्येवतस्मात्कर्तृत्वादिदोषमपनेतुंनिदिध्यासनाधिकारसिद्धयर्थचेतःशुद्धिकरान्धर्मान्ब्रूहि यैर्विनापूर्वांक्तैर्ब
ह्वयेनावतिष्ठतइत्यादिप्रायः १ अस्मिन्निति । यदिअचित्तितमेवजायतेतत्कालादिकृतमित्येतानधीमतांशोकायमवति । यत्तुद्विपूर्वपापंलतंतत्कथंमाहशान्वास्तिकान्शाब्दिकविवेकमा
त्रेणतपेत् । अपरोक्षस्यकर्तृत्वादिप्रत्ययस्यपरोक्षेणाकर्तृत्वादिज्ञानेननिवर्तयितुमशक्यत्वादितिमावः १ एतदेवशोककारणंविदुषोति शरेति त्वामितिशेषः ३ सीदेसीदामि ४ मत्कृते
मित्रमित्तं प्रत्यमित्रैःअमित्राणांमतिकूलैरस्मदीयैरर्जुनशिखंडिप्रभृतिभिः ५ वयंहितीति । हिथार्यं कालईश्वरः मण्युःक्रोधः कांगतिमूर्ध्वलोकंप्राप्स्यामोनकामपीत्यर्थः ७ अधजोप्रस्तानाम
स्माकंस्वयमपिलोकोनष्टोनपरेपामित्याह इदंस्वित्यादिना ८ । ९ । १० । ११ अभविष्यईश्वरश्चेत्स्या १२ । १३ अन्यास्मिन्निति जन्मांतरेऽपियेनकिल्बिषाद्रागादिदोषान्मुच्येमवाहशंधर्म
बृहि । शोकनाशकस्यतत्त्वज्ञानस्यानेकजन्मसाध्यत्वादितिमात्रः १४

यदुक्तं स्वकृते कानुशातिरिति तत्राह परेति परतंत्रं कालाष्ट्रेऽश्वराधीनमात्मानं त्वं कथं कर्मणां हेतुं पुण्यपापयोः कारणमनुपश्यसि । न कथंचिदात्मनः कर्तृत्वं संभवतीति भावः । कुतस्तर्ह्यहं करोमीत्यनुभवइत्याशंक्याह सूक्ष्मं हीति आत्मनः कर्तृत्ववदकर्तृत्वं मानसप्रत्यक्षं किं त्वर्तुं द्वियं । मनस्तु चक्षुरादिव दृष्टं सदन्यथा संतमात्मानमन्यथा प्रतिपद्यत इति भावः १५ कर्मप्रयोजकं देहेन्द्रियादिसंघातः प्रयोज्यस्तयोश्च बीजांकुरवदन्योन्यं जनयन् कर्तुं । परिशेषात् आत्मनोऽकर्तृत्वं सिद्धचर्तयस्मिन्नर्थे आख्यायिका माह अत्रापीति १६ । १७ । १८ । १९ हेतुमेवाह अत्राविति २० गुरुपापमारेण नरके भज्जनयोग्यं प्राप्तव्यं लोकं २१ भवंते दुःखार्णवंतरंति मज्जंति च तत्रैव २२ हत्वेति करणत्वं चार्थः भुक्तेव हितुः शोणितुपीत्वेति वत्पुनहं हत्वा एतस्य हनने नायं मे पुत्रो नामृतः स्यात्किंतु मृतः समृत एव । अस्मिन् जीवति ते तव कोयमत्ययो नाशः स्यान्न कोऽपीत्यर्थः उत्सर्गे प्राणोत्सर्गे मृत्योर्लोकं नरकं २३ सर्वातिथुकाः सर्वेषां पीडया पीडिताः स्वस्थस्येव न तु दुःखितस्य २४

॥ भीष्म उवाच ॥ परतंत्रं कथं हेतुमात्मानमनुपश्यसि ॥ कर्मणां हि महाभाग सूक्ष्महेतुदत्तार्द्रियम् १५ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ संवादं मृत्युगौ तम्योः काललुब्धकपन्नगैः १६ गौतमीनामकौ ते यस्थविराजमसंयुता ॥ सर्पेण दष्टं स्वं पुत्रमपश्यद्व्रतचेतनम् १७ अथ तं स्नायुपाशेन बद्धा सर्पममर्षितः ॥ लुब्धकोऽर्जुन कोनाम गौतम्याः समुपानयत् १८ स चाब्रवीदयं ते स पुत्रहापन्नगाधमः ॥ ब्रूहि क्षिप्रं महाभागे वध्यत किं न हेतुना १९ अग्नौ प्रक्षिप्यतामेषच्छिद्यतां खंडशोऽपि वा ॥ न ह्ययं बालहापापश्चिरं जीवितुमर्हति २० ॥ गौतम्य उवाच ॥ विसृजैनमशुद्धिस्त्वमवध्योऽर्जुन कत्वया ॥ को ह्यात्मानं गुरुं कुर्यात्प्राप्तव्यमाविर्चितयम् २१ भवंते धर्मलघवो लोकेऽभसि यथा मृदाः ॥ मज्जंति पापगुरवः शस्त्रं स्वन्नमिवोदके २२ हत्वा चैनं नामृतः स्यादयं मे जीवित्यस्मिन्कोऽप्ययः स्यादयं ते ॥ अस्योत्सर्गे प्राणयुक्तस्य जंतोर्भृत्योर्लोकं कोनु गच्छेद नंतम् २३ ॥ लुब्धक उवाच ॥ जानाम्यहं देवि गुणा गुणज्ञे सर्वातिथुका गुरवो भवंति ॥ स्वस्थस्यैते तूपदे शामवतितस्मात्क्षुद्रं सर्पमेनं हनिष्ये २४ शमार्थिनः कालगतिं वदंति सद्यः शुचं त्वर्थं विदस्त्यजंति ॥ श्रेयःक्षयं शोचति नित्यमो हातस्माच्छुचं मुंच हते भुजंगे २५ ॥ गौतम्य उवाच ॥ आर्तिर्नैवं विद्यतेऽस्मद्विधानां धर्मात्मानः सर्वदा सज्जना हि ॥ नित्यायस्तो बालकोऽप्यस्य तस्मादीशेनाहं पन्नगस्य प्रमाथे २६ न ब्राह्मणानां कोपोऽस्ति कुतः कोपाच्च यातनाम् ॥ मार्दवात्क्षम्यतां साधो मुच्यतामेष पन्नगः २७ ॥ लुब्धक उवाच ॥ हत्वा लाभः श्रेय एवाव्ययः स्याल्लभ्यो लाभः स्यादल्लभ्यः प्रशस्तः ॥ कालालाभो यस्तु सत्यो भवेत् श्रेयो लाभः कुत्सितेऽस्मिन्न ते स्यात् २८

शमेति शमयुकाः कालेनैवार्थनाशित इति मत्वा शोकं त्यजंति । अर्थविदः प्रतीकारज्ञाः शत्रुं हत्वेव सख्यः शोकं त्यजंतीत्यर्थः । अन्यस्तु श्रेयःक्षयं सुखनाशं नित्यं मोहाच्छोचति २९ आर्तिः पुत्रशोकजा पीडा नित्यायस्तो नित्यमृतः न ईशेन समर्थाऽस्मि २६ यातनां पीडां परस्य ते कुतः कुर्युर्न कुतश्चिदित्यर्थः मार्दवात् मार्दवमवलंब्य २७ श्रेयः परलोकाहितं तदेवाऽव्ययो लाभः सच्च शत्रुं हत्वेवलभ्य इत्यध्याहृत्य योज्यं । यथायजमानः पशुं निघ्नन् पशुमात्मानं च स्वर्गं नयत्पेव शूरः परस्वं चेत्यर्थः ततश्च लाभो लाभार्हः पुमाश्च बलिभ्यः सर्वेभ्यः प्रशस्तः श्रेष्ठश्च स्यात् । शत्रुवधा लोकात्रयेऽपि मान्यो भवतीत्यर्थः । यस्त्वास्मिन् सर्पे कुत्सिते बद्धपकारिणि हंतव्ये कालालाभोऽस्य मरणादिष्ट सिद्धिः संप्रवसत्याः शान्तताः श्रेयो लाभः सच ते त्वेनं हंतुमनिच्छंत्मानस्यावतस्माद्वंतव्य एवायमित्यर्थः २८

मृदानिमृदा कामाप्तिरिष्ट लाभः न मुक्तादृष्टवध्वा नोऽस्माकमशत्रौ भुजंगे कस्मादहं न क्षमे अपितु क्षमे एव मोक्षिणार्थे श्रेयः कुर्यां भवेत्यर्थः २९ त्यजंति नाशयंति ३० मे पुत्रको जीवितं न संप्राप्स्यते गुणपुण्यं जीवन् जीवंतम् ३१ शूलीयज्ञं हत्वेति संबंधः ३२ । ३३ संस्तु भयैर्यमालंब्य ३४ अशुचदत्तं प्रेरितवान् ३५ किलिबिषं चेदस्ति तर्हि प्रयोजुरेव न प्रयोज्यस्य मम शरस्येवेत्यर्थः ३६ यदीति प्रयो जकवत्प्रयोज्योऽपि वधकारणत्वाद्ध्यप्येवेत्यर्थः ३७ मृदिति यद्यपि दंढादिवस्त्वमन्यवशस्तथाऽपि चेतनत्वात् किलिबिषीत्यवश्यं वध्योऽसीत्यर्थः ३८ । ३९ सर्वहति चेतनत्वेऽपि गजादिवत्परमे र्यत्वेनावशत्वाद् दंढादितुल्यत्वमेव ममेत्यर्थः ४० अथवेति हेऽप्यायुवा इयोऽपि अयमर्थः । आयुर्धन्यपस्कांतवत्प्रहर्तारं प्रयोजयति तेनायुधकर्ताऽपि प्रयोजकस्तस्य चायं कारयिता महर्तुः कामः प्रयो

॥ गौतम्य उवाच ॥ कानुप्राप्तिर्गृह्यशत्रुं न हत्यका कामाप्तिः प्राप्य शत्रुं न मुक्ता ॥ कस्मात्सौम्याऽहं न क्षमे नो भुजंगे मोक्षार्थं वा कस्य हेतोर्न कुर्या २९ ॥ लुब्धक उवाच ॥ अस्मादेकाद्रहवोरक्षितव्यानैको बहुभ्यो गौतमिरक्षितव्यः ॥ कृतागसंधर्मविदस्त्यजंति सरसि पृष्ठापापमिमं जाहित्वम् ३० ॥ गौतम्य उवाच ॥ नास्मिन्नहते पन्नगे पुत्रको मे संप्राप्स्यते लुब्धक जीवितं वै ॥ गुणंचान्यनास्य वधे प्रपश्येतस्मात्सर्पलुब्धकमुंच जीवम् ३१ ॥ लुब्धक उवाच ॥ वृत्रं हत्वा देवराट् श्रेष्ठभागैव यज्ञं हत्वा भागमवाप चैव ॥ शूली देवो देववृत्तं च रत्वं क्षिप्रं सर्पं जहि मा भूते विशंका ३२ ॥ भीष्म उवाच ॥ असकृत्प्रोच्यमानाऽपि गौतमी भुजंगं प्रति ॥ लुब्धकेन महा भागापापेनैवाकरोन्मतिम् ३३ ईषदुच्छ्रसमानस्तु कच्छ्रात्संस्तभ्य पन्नगः ॥ उत्सर्ज गिरं मंदां मानुषीं पाशपीडितः ३४ ॥ सर्प उवाच ॥ को न्वर्जुन कदोषोऽत्र विद्यते मम बालिश ॥ अस्वतंत्रं हि मां मृत्युर्विवश्यं दधु चूदत् ३५ तस्यायं वचनादष्टेन कोपेन न काम्यया ॥ तस्य तत्किलिबिषं लुब्धविद्यते यदि किलिबिषम् ३६ ॥ लुब्धक उवाच ॥ यद्यन्यवशमेनेदं कृतं ते पन्नगा शुभम् ॥ कारणं वै त्वमप्यत्र तस्मात्त्वमपि किलिबिषी ३७ मृत्पात्रस्य क्रियायां हि दंडचक्रादयो यथा ॥ कारणत्वे प्रकल्प्यं ते तथा त्वमपि पन्नग ३८ किलिबिषी चापि मेव ध्यः किलिबिषी चापि पन्नग ॥ आत्मानं कारणं ह्यत्र त्वमाख्यासि भुजंगम् ३९ सर्प उवाच ॥ सर्व ए ते ह्यस्ववशादं डचक्रादयो यथा ॥ तथाऽहमपि तस्मान्मे नैष दोषो मत्तस्तव ४० अथ वाम तमे तत्तेऽप्यन्योऽप्यप्रयोजकाः ॥ कार्यकारणसंदेहो भवत्यन्योन्यचो दनात् ४१ एवं सति न दोषो मे नास्मि वध्यो न किलिबिषी ॥ किलिबिषं समवाये स्यान्मन्यसे यदि किलिबिषम् ४२ ॥ लुब्धक उवाच ॥ कारणं यदि न स्याद्वैनकर्ता स्यात्स्वमप्युत ॥ विनाशकारणं च तस्माद्ध्योऽसि मे मतः ४३ असत्यपि कृते कार्ये नेह पन्नग लिप्यते ॥ तस्मान्नात्रैव हेतुः स्याद्ध्यः किं बहु मन्यसे ४४ ॥ सर्प उवाच ॥ कार्याभावे क्रियान स्यात्सत्यसत्यपि कारणे ॥ तस्मात्समेऽस्मिन् हेतौ मिवाच्यो हेतुर्विशेषतः ४५

जक इत्यन्योऽन्यप्रयोज्यत्वात् न कस्यचिद्वृत्त्वमित्यर्थः ४१ फलितमाह एवमिति । चेतनत्वाद्ध्यत्वं मम चेन्मन्यसे तर्ह्येकास्मिन् वधकार्ये साक्षात्परं परया बहूनां प्रयोजकत्वमस्तीति सर्वेषु यथा विभागं किलिबिषं मन्येवेत्यर्थः समवाये समुदाये ४२ कर्ता प्रस्तुतक्रियायां त्वमेव वध्योऽसीत्यर्थः ४३ असतीति यतः कृतेऽप्यसति दुष्टे कार्ये दोषे हेतुः कर्तानलिप्यते तत्र मते । तस्माच्चोरादिरत्रैव राज्ञां वध्यः प्रायश्चित्तीचन स्यात् । तथा च शास्त्रानर्थक्यं प्रेत्य स्वादंति तेषां नित्यादेरप्रामाण्यं च स्यादिति भावः ४४ कार्येति कारणे कर्तरि सति कुतारोद्यमनादिकार्येण छिदिक्रिया जायते असत्यपि कर्तरि तदुक्तं शास्त्रांत निवर्षेण कार्येण तज्जेनाभिनावन दाहक्रिया जायते । तस्माच्छास्त्राया इव ममापि कर्तृत्वमप्रयोजकत्वाद्दोषहेतुः विशेषाभावादित्यर्थः ४५

यदीति कारणत्वेनप्रयोज्यकर्तृत्वेनतत्त्वमतोऽहंतर्हिशास्त्रावावापुरिवममापिप्रयोगेभवर्तनेऽन्योऽस्तिकर्तासपर्वजंतुनाशनेकिल्विषीभवेत् । वस्तुतस्तुवायोऽरिवतस्यापिनकिल्विषित्वमितिभावः ४६
वध्यइति धीपूर्वकारीर्हिस्त्वभावस्त्वंकुतर्केहसाधर्म्यमात्मनोबुवाणोदुर्द्विस्वाध्योऽसीत्यर्थः ४७ एवमृत्विगादिवदन्यमेर्यत्वाद्वाहंकिंल्विषीकिंतुममप्रयोजकएव शास्त्रफलंप्रयोक्तरीतिन्या
यादितिसर्पउवाच यथेति ४८ यथास्तेनंगजोहंतिगजंमहामात्रःप्रेरयतिमहामात्रंचप्रमुःप्रयुक्तेप्रमुंचस्तेनापराधइतिस्तेनःस्वापराधेनैवहन्यतेनतत्रराजमहामात्रगजानांदोषगंधोऽस्ति । ए
वंभीष्मादीन्निघ्नतोऽपितवगजस्येवनदोषोऽस्तीतिशेषप्रंथतात्पर्यं मृत्युःप्राणानामपहर्त्रादिवता ४९ कालेनेश्वरेण ५० । ५१ कालात्मकाःकालस्येवाऽऽत्मास्वभावोयेषांतेकालानुसारिण

यद्यहंकारणत्वेनमतोलुब्धकतत्त्वतः ॥ अन्यःप्रयोगेस्यादत्रकिल्विषीजंतुनाशने ४६ ॥ लुब्धकउवाच ॥ वध्यस्त्वंममदुर्बुद्धेबालघातीनृशंसकृत् ॥ भाषसे
किंवहुपुनर्वध्यःसन्पन्नगाधम ४७ ॥ सर्पउवाच ॥ यथाहवीं पिबुह्वानामखेवैलुब्धकर्त्विजः ॥ नफलंप्राप्नुवत्यत्रफलयोगेतथाह्यहम् ४८ ॥ भीष्मउवाच ॥
तथाब्रुवतितस्मिस्तुपन्नगेमृत्युचोदिते ॥ आजगामततोमृत्युःपन्नगंचाब्रवीदिदम् ४९ ॥ मृत्युरुवाच ॥ प्रचोदितोऽहंकालेनपन्नगत्वामचूचुदं ॥ विनाशहे
तुर्नास्यत्वमहंनप्राणिनःशिशोः ५० यथावायुर्जलधरांनविकर्षितततस्ततः ॥ तद्वज्जलदवत्सर्पकालस्याहंवशानुगः ५१ सात्विकाराजसाश्चैतामसायेचकेचन
भावाःकालात्मकाःसर्वेप्रवर्ततेहजंतुषु ५२ जंगमाःस्थावराश्चैवदिविवायदिवाभुवि ॥ सर्वेकालात्मकाःसर्पकालात्मकमिदंजगत् ५३ प्रवृत्तयश्चलोकेऽस्मिस्तथैव
चनिवृत्तयः ॥ तासांविहृतयोयाश्चसर्वेकालात्मकंस्मृतम् ५४ आदित्यश्चंद्रमाविष्णुरापोवायुःशतक्रतुः ॥ अग्निःखंपृथिवीमित्रःपर्जन्योवसवोऽदितिः ५५
सरितःसागराश्चैवभावाभावौचपन्नग ॥ सर्वेकालेनमृज्यंतोहियंतेचपुनःपुनः ५६ एवंज्ञात्वाकथंमांत्वंसदोषंसर्पमन्यसे ॥ अथचैवंगतेदोषेमयित्वमपिदोषवान्
५७ ॥ सर्पउवाच ॥ निर्दोषंदोषवतंवानत्वांमृत्योर्ब्रवीम्यहम् ॥ त्वयाऽहंचोदितइतिब्रवीम्येतावदेवतु ५८ यदिकालेतुदोषोऽस्तियदितत्रापिनेष्यते ॥ दो
षोनैवपरीक्ष्योमेनह्यत्राधिकृतावयम् ५९ निर्मोक्षस्त्वस्यदोषस्यमयाकार्योयथातथा ॥ मृत्योरपिनदोषःस्यादितिमेऽत्रप्रयोजनम् ६० ॥ भीष्मउवाच ॥ स
र्पोथाऽर्जुनकंप्राहश्रुतंतेमृत्युभाषितम् ॥ नानागसंमांपाशेनसंतापयितुमर्हसि ६१ ॥ लुब्धकउवाच ॥ मृत्योःश्रुतंमेवचनंतवचैवभुजंगम् ॥ नैवतावददोषत्वंभ
वतित्वयिपन्नग ६२ मृत्युस्त्वंचैवहेतुर्हिबालस्यास्याविनाशने ॥ उभयंकारणंमन्येनकारणमकारणम् ६३ धिङ्मृत्युंचदुरात्मानंक्रूरंदुःखकरंसताम् ॥ त्वांचै
वाहंवधिष्यामिपापपापस्यकारणम् ६४ ॥ मृत्युरुवाच ॥ विवशौकालवशगावावांनिर्दिष्टकारिणौ ॥ नावांदोषेणगंतव्यौयदिसम्यक्प्रपश्यसि ६५

इत्यर्थः ५२ । ५३ । ५४ । ५५ भावामावौदेश्वर्येनैश्वर्ये ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ आर्त्तिविषयमित्यौदुलोभिरितिन्यायेनाऽऽत्मनेष्वजमानायचयंका
मंकाभयतेतमागायतीतिश्रुतेश्चात्मवद्विजोऽपिफलांशमात्ममतोमृत्युसर्पोवधस्यकारणंसंतोनाकारणंभवतइत्याह मृत्युरिति ६३ । ६४ आवांदोषेणद्वेषादिनायुक्तौत्वयानमतव्यौकिंतुविव
शावतःप्रतोरप्यावशोर्जमहामात्रयोरिवनकिल्विषमस्तीत्याहतुः विवशाविति ऋत्विजोऽपिफलरागिणएवफलमस्तिनविरक्तस्येतिभावः ६५

युवामिति भोमृत्युपन्नगौयदियुवाकालवशौतर्हिमेममतदस्थस्यपरोपकर्तरिहर्षःअपकर्त्रोश्चयुवयोरुपरिद्वेषोवाययास्यातांतथाभूतं एतदहंचोदितमिच्छामिस्त्वमध्याहारपूर्वकंयोज्यं । एवंसर्वस्य
परवशत्वेउपकर्त्रपकर्त्रोःस्तुतिर्निवेनस्यातामितिभावः ६५ परमार्थतःपरिहारमाह येति ईश्वराधीनोऽननःसदसद्भावोऽणोनस्तुत्योनवानिद्यइतिभावः ६७ व्यवहारतस्तुमृत्युःपूर्वोक्तमेवपरिहा
रमाह तस्मादिति दोषेणयुक्तावितिशेषः गंतव्यौज्ञातव्यौ योहिरागादिमानुहंसिपापेनलिप्यतेतंप्रतिशास्त्रंभवर्तते यस्तुनतयानासीदोषभागभवति यथोक्तंभगवता 'यस्यनाहंकृतोभावोबुद्धिर्ध
स्यनलिप्यते ॥ हत्वाऽपिसिद्धमोक्षोकाब्रह्महेतिननिबध्यते'इति ६८ प्राणिकर्मनुरोधात्सदसद्भावोऽहंस्वस्तत्प्रयुक्ताअन्येवानवैषम्यादिमाजोमवंतीत्याह अथेत्यादिना धर्मस्यार्थःफलंतत्र

॥ लुब्धकउवाच ॥ युवामुभौकालवशौयदिमेमृत्युपन्नगौ ॥ हर्षक्रोधौयथास्यातामेतदिच्छामिवोदितुम् ६६ ॥ मृत्युरुवाच ॥ याकाचिदेवचेष्टास्यात्सर्वाका
लप्रचोदिता ॥ पूर्वमेवैतदुक्तंहिमयालुब्धककालतः ६७ तस्मादुभौकालवशावावांनिर्दिष्टकारिणौ ॥ नावांदोषेणगंतव्यौत्वयालुब्धककर्हिचित् ६८
॥ भीष्मउवाच ॥ अथोपगम्यकालस्तुतस्मिन्धर्मार्थसंशये ॥ अब्रवीत्पन्नगंमृत्युलुब्धंचार्जुनकंतथा ६९ ॥ कालउवाच ॥ नह्यहंनप्ययंमृत्युर्नायंलुब्धक
पन्नगः ॥ किल्विषीजंतुमरणेनवयंहिप्रयोजकाः ७० अकरोद्यदयंकर्मतन्नोऽर्जुनकचोदकम् ॥ विनाशहेतुर्नान्योऽस्यवध्यतेऽयंस्वकर्मणा ७१ यदनेनकृतंकर्म
तेनायंनिधनंगतः ॥ विनाशहेतुःकर्मास्यसर्वकर्मवशावयम् ७२ कर्मदायादवल्लोकःकर्मसंबंधलक्षणः ॥ कर्माणिचोदयंतीहयथान्योन्यंतथावयम् ७३ यथामृ
त्पिडतःकर्ताकुरुतेयद्यदिच्छति ॥ एवमात्मकृतंकर्ममानवःप्रतिपद्यते ७४ यथाच्छायातपौनित्यंसुसंबद्धौनिरंतरम् ॥ तथाकर्मचकर्ताचसंबद्धावात्मकर्मभिः
७५ एवंनाहंनैवमृत्युर्नसर्पोनतथाभवान् ॥ नचेयंब्राह्मणीवृद्धागिशुरेवात्रकारणम् ७६ तस्मिंस्तथाब्रुवाणेतुब्राह्मणीगौतमीनृप ॥ स्वकर्मप्रत्ययाल्लोकान्म
त्वाऽर्जुनकमब्रवीत् ७७ ॥ गौतम्युवाच ॥ नैवकालोनभुजगोनमृत्युरिहकारणम् ॥ स्वकर्मभिरयंबालःकालेननिधनंगतः ७८ मयाचतत्कृतंकर्मयेनायंमे
मृतःसुतः ॥ यातुकालस्तथामृत्युर्मुंचार्जुनकपन्नगम् ७९ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततोयथागतंजग्मुर्मृत्युःकालोऽथपन्नगः ॥ अभूद्विशोकोऽर्जुनकोविशोकाचैव
गौतमी ८० एतच्छ्रुत्वाशमंगच्छमाभूःशोकपरोनृप ॥ स्वकर्मप्रत्ययाल्लोकान्सर्वेगच्छंतिवैनृप ८१ नैवत्वयाकृतंकर्मनापिदुर्योधनेनैव ॥ कालेनैतत्कृतंविद्धि
निहतायेनपार्थिवाः ८२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्येतद्वचनंश्रुत्वाबभूवविगतज्वरः ॥ युधिष्ठिरोमहातेजाःपप्रच्छेदंचधर्मवित् ८३ ॥ इतिश्रीमहाभारते
अनुशासनिकेपर्वणिआनुशासनपर्वणि दानधर्मेगौतमीलुब्धकव्यालमृत्युकालसंवादे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥

विषयेसर्वस्यकर्तृपरवशत्वादधर्मवद्वमोऽपिकिंफलंदातिनवेतिसंशयेच्छेत्तव्येअब्रवीत्कालः ६९ संगिनामेवधर्मधर्मफलंभवतिनत्वसंगानामस्माकमित्याशयवानाह नहीति ७० । ७१ । ७२
कर्मैवदायादःपुत्रवतारकंतद्वान् कर्मसंबंधःकर्मफलयोगःतदेवलक्षणंपुण्यपापवताज्ञापकंयस्यंतथा ७३ । ७४ । ७५ । ७६ कर्मैवप्रत्ययःकारणंयेषांतात्तल्लोकान्सर्वगच्छंतिनरकादीन् ७७ । ७८
तत्कर्मपुत्रशोकप्रदं ७९ । ८० आख्यायिकाफलमाहद्वाम्बा एतदिति ८ । ८२ । ८३ इत्यनुशास० नील० भारतमावदीपे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥

अनिवार्यस्यापिमृत्योर्जयमूर्ध्वरेताः करोति गृहस्थस्त्वितिथिमतयैवतं जयतीत्यातिथ्यप्रशंसापौष्यमध्यायः पितामहेत्यादिः १ धर्मैर्गैवाः प्रयोजनं यत्र तादृशया कथया सहितं किंचिदाख्यानं श्रोतुं ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद ॥ श्रुतं मे महदाख्यानमिदं मतिमतां वर १ भूयस्तु श्रोतुमिच्छामि धर्मार्थसहितं नृप ॥ कथ्यमानं त्वया किंचित् न मे व्याख्यातुमर्हसि २ केन मृत्युर्गृहस्थेन धर्ममाश्रित्य निर्जितः ॥ इत्येतत्सर्वमाचक्ष्वत् त्वेनापि च पार्थिव ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ यथा मृत्युर्गृहस्थेन धर्ममाश्रित्य निर्जितः ४ मनोः प्रजापते राजन्निश्चवाकुरभवत्सुतः ॥ तस्य पुत्रशतं जज्ञे नृपतेः सूर्यवर्चसः ५ दशमस्तस्य पुत्रस्तु दशाश्वो नाम भारत ॥ माहिष्मत्यामभूद्राजा धर्मात्मा सत्यविक्रमः ६ दशाश्वस्य सुतस्त्वासीद्राजा परमधार्मिकः ॥ सत्ये तपसि दाने च यस्य नित्यं रतं मनः ७ मदि राश्व इति ख्यातः पृथिव्या पृथिवीपतिः ॥ धनुर्वेदे च वेदे च निरतो योऽभवत्सदा ८ मदि राश्वस्य पुत्रस्तु धुतिमान्नाम पार्थिवः ॥ महाभागो महातेजामहासत्वो महा बलः ९ पुत्रो धुतिमतस्त्वासीद्राजा परमधार्मिकः ॥ सर्वलोकेषु विख्यातः सुवीरी नामनामतः १० धर्मात्मा कोपवांश्चापि देवराज इवापरः ॥ सुवीरस्य तु पुत्रोऽभूत्सर्वसंग्रामदुर्जयः ११ सदुर्जय इति ख्यातः सर्वशस्त्रभृतां वरः ॥ दुर्जयस्यैद्रवपुषः पुत्रोऽश्विसदृशधुतिः १२ दुर्योधनो नाम महानराजाराजर्षिसत्तमः ॥ तस्यैद्र समवीर्यस्य संग्रामेष्वनिवर्तिनः १३ विषये वा स वस्तस्य सम्यगेव प्रवर्षति ॥ रत्नैर्धनैश्च पशुभिः सस्यैश्चापि पृथग्विधैः १४ नगरं विषयश्चास्य प्रतिपूर्णस्तदाऽभवत् ॥ न तस्य विषये चाभूत्कृपणो नापि दुर्गतः १५ व्याधितो वा कृशो वाऽपि तस्मिन्नाभून्नरः कचित् ॥ सुदक्षिणो मधुरवागनसूयुर्जितेन्द्रियः ॥ धर्मात्मा चानृशंसश्च विक्रांतोऽथाविकल्थनः १६ यज्वाच दांतो मेधावी ब्रह्मण्यः सत्यसंगरः ॥ न चावमंतादाता च वेदे वेदांगपारगः १७ तं नर्मदादेवनदीपुण्याशीतजलाशिवा ॥ चक्रमे पुरुष व्याघ्रं स्वेन भावेन भारत १८ तस्यां जज्ञे तदानद्यां कन्यारानीवलोचना ॥ नाम्ना सुदर्शनाराज नरूपेण च सुदर्शना १९ तादृशूपाननारीषु भूतपूर्वा युधिष्ठिर ॥ दुर्योधनसुताया दृग्भवद्वरवर्णिनी २० तामग्निश्चक्रमे साक्षाद्राजकन्यां सुदर्शनाम् ॥ भूत्वा च ब्राह्मणो राजन्वरयामास तं नृपम् २१ दरिद्रश्चासवर्णश्च ममायमिति पार्थिवः ॥ नदित्सति सुतां तस्मै तां विप्राय सुदर्शनाम् २२ ततोऽस्य वितते यज्ञेनष्टोऽभूद्व्यवाहनः ॥ ततः सुदुःखितो राजा वाक्यमाह द्विजांस्तदा २३ दुष्कृतं मम किंतु स्याद्भवता वा द्विजर्षभाः ॥ येन नाशं जगामाग्निः कृतं कुपुरुषेष्वि २४ न ह्यल्पं दुष्कृतं नोऽस्तित्येनाग्निर्नाशमागतः ॥ भवतां चाथ वामहंत त्वेनेतद्विष्टय ताम् २५ तत्र राज्ञो वचः श्रुत्वा विप्रास्ते भरतर्षभ ॥ नियता वाग्यताश्चैव पावकं शरणं ययुः २६ तान् दर्शयामास तदा भगवान्हव्यवाहनः स्वरूपं दीप्तिमत्कृत्वा शरदर्वसमधुतिः २७ ततो महात्मा तानाह दहनो ब्राह्मणर्षभान् ॥ वरयाम्यात्मनो र्थाय दुर्योधनसुतामिति २८

मिच्छामीत्यर्थः १ तत्त्वेन याथातथ्येन नत्वात्मवपोत्खननादिव दमूतार्थत्वेन ३१४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ दुर्गतो दरिद्रः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० चक्रमे कामयामास २१ असवर्णोऽत्रियः नदित्सति न दातुमिच्छति २२ वितते त्रेताभिस्ताध्वे नष्टः अदर्शनं गतः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८

कल्यं प्रातः २९ । ३० । ३१ । ३२ दिशं दक्षिणां विजयता विजेतुमिच्छता आहृतं नर्ववा सोयस्यास्ताम् ३३ । १४ वसो धारां सतंतां घृतधाराम् ३५ गर्भे पुत्रप्रदाने ३६ दशाभ्यां दृग्भ्यां सहितं स दृशं वक्त्रं पूर्णं दोरे वक्त्रे उपमासादृश्यं स्य पूर्णं दुसदृशोपमः ३७ । ३८ । ३९ । ४० गृहस्थश्च गृहस्थ एव ४१ प्रतिज्ञामेवाह अतिथेरिति ४२ आत्मनः शरीरस्य ४३ । ४४ प्रमाणं हितज्ञापकम् ४५ ततस्ते कल्यमुत्थाय तस्मै राज्ञे न्यवेदयन् ॥ ब्राह्मणा विस्मिताः सर्वे यदुक्तं चेन्न मानुना २९ ततः सराजा तच्छ्रुत्वा वचनं ब्रह्मवादिनाम् ॥ अवाप्य परमं हर्षं तथेति प्राह बुद्धिमान् ३० अयाचत च तं शुल्कं भगवंतं विभावसुम् ॥ नित्यं सान्निध्यमिह ते चित्रमानो भवेदिति ३१ तमाह भगवानग्निरेवमस्त्विति पार्थिवम् ॥ ततः सा त्रिध्यमद्यापि माहिष्मत्यां विभावसोः ३२ दृष्टं हि स हवेन दिशं विजयता तदा ॥ ततस्तां समलंकृत्य कन्यामाह तवाससम् ३३ ददौ दुर्योधनो राजा पावकाय महात्मने ॥ प्रतिजग्राह चाग्निस्तुराजकन्यां सुदर्शनाम् ३४ विधिनावेददृष्टेन वसो धारामिवाध्वरे ॥ तस्या रूपेण शीलेन कुलेन वपुषा श्रिया ३५ अभवत्प्रोतिमानाग्निर्गर्भे चास्या मनोदधे ॥ तस्याः समभवत्पुत्रो नाम्नाऽऽग्नेयः सुदर्शनः ३६ सुदर्शनस्तु रूपेण पूर्णं दुसदृशोपमः ॥ शिशुरेवाध्यगात्सर्वपरं ब्रह्मसनातनम् ३७ अथौघवान्नाम नृपो नृगस्यासीत् पितामहः ॥ तस्याथौघवती कन्या पुत्रश्चौघरथोऽभवत् ३८ तामौघवान् ददौ तस्मै स्वयमौघवतीं सुताम् ॥ सुदर्शनाय विदुषे भार्यायै देव रूपिणीम् ३९ स गृहस्थाश्रमरतस्तया सह सुदर्शनः ॥ कुरुक्षेत्रेऽवसद्राजन्नो घवत्यासमन्वितः ४० गृहस्थश्चावजेष्यामि मृत्युमित्येव स प्रभो ॥ प्रतिज्ञाम करोद्धीमान् दीप्ततेजा विशांपते ४१ तामथौघवतीं राजन् स पावकसुतोऽब्रवीत् ॥ अतिथेः प्रतिकूलं तेन कर्तव्यं कथंचन ४२ येन येन चतुष्येत नित्यमेव त्वयाऽतिथिः ॥ अप्यात्मनः प्रदानेन न ते कार्या विचारणा ४३ एतद्भूतं मम सदा हृदिसं परिवर्तते ॥ गृहस्थानां च सुश्रोणिनातिथेर्विद्यते परम् ४४ प्रमाणं यदि वामो रुवचस्ते मम शोभने ॥ इदं वचनमव्यग्राहदित्वं धारयेः सदा ४५ निष्क्रान्ते मयि कल्याणितथासंनिहितेऽनघे ॥ नातिथिस्तेऽवमंतव्यः प्रमाणं यद्यहंतव ४६ तमब्रवीदौघवतीं तथा मूर्ध्नि कृतांजलिः ॥ न मे त्वद्वचना किंचिन्न कर्तव्यं कथंचन ४७ जिगीषमाणस्तु गृहे तदा मृत्युः सुदर्शनम् ॥ पृष्ठतोऽवगमद्राजन् ग्रान्धेपीतदा सदा ४८ इध्मार्थं तु गते तस्मिन्नाग्निपुत्रे सुदर्शने ॥ अतिथिर्ब्राह्मणः श्रीमांस्तामाहौघवती तदा ४९ आतिथ्यं कृतमिच्छामि त्वयाऽद्य वरवर्णिनि ॥ प्रमाणं यदि धर्मस्ते गृहस्थाश्रमसंमतः ५० इत्युक्ता तेन विप्रेण राजपुत्रीयशस्विनी ॥ विधिना प्रतिजग्राह वेदोक्तेन विशांपते ५१ आसनं चैव पाद्यं च तस्मै दत्वा द्विजातये ॥ प्रोवाचौघवती विप्रकेनार्थः किं ददामि ते ५२ तामब्रवीत्ततो विप्रो राजपुत्रीं सुदर्शनाम् ॥ त्वयाममार्थः कल्याणिनिर्विशंकैतदा चर ५३ यदि प्रमाणं धर्मस्ते गृहस्थाश्रमसंमतः ॥ प्रदानेनात्मनो राज्ञि कर्तुमर्हसि मे प्रियम् ५४ स तया छंद्यमानोऽन्यैरीप्सितैर्नृपकन्यया ॥ नान्यमात्मप्रदानात्स तस्याववे वरं द्विजः ५५ सा तुराजसुता स्मृत्वा भर्तुर्वचनमादितः ॥ तथेति लज्जमाना सा तमुवाच द्विजर्षभम् ५६

४४ किंचिन्न कर्तव्यमिति न अपि तु कर्तव्यमेव ४७ पृष्ठतस्तस्याप्रत्यक्षं गृहेऽवगमत् तदा गार्हस्थ्यकाले तदाहरणकाले ४८ ब्राह्मणस्तद्रूपी मृत्युः ४९ । ५० । ५१ । ५२ तामिति एतद्भूतप्रदानम् ५३ राजिराजकन्ये ५४ छंद्यमानः प्रलोभ्यमानः ५५ भर्तुर्वचनं धेनयेन तु पुष्येत नित्यमेव सदाऽतिथिः ॥ अप्यात्मनः प्रदानेन न ते कार्या विचारणा इति पूर्वोक्तम् ५६

विवेशगृहमिति शेषः विहस्येत्यत्र रहः सङ्घतिपाठः स्पष्टार्थः ५७ ऋगेरपीर्ष्यानासीदित्याह अथेति ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ अनयात्वद्वायं याच्छेद्यमानः प्रार्थ्यमान इति वैपरी
 त्योक्तिः ६५ अनेन मैथुनरूपेण मामच्छति मामायाति अनुरूपं स्त्रीदूषणानुगुणं दंडं ६६ कूटमुद्ररहस्तस्तु मृत्युस्तं वै समन्वगात् ॥ हीनप्रतिज्ञमत्रै नं वधिष्यामीत्यर्चितयन्
 ततो विहस्य विप्रर्षिः साचैवाथ विवेश ॥ संस्मृत्य भर्तुर्वचनं गृहस्थाश्रमकाक्षिणः ६७ अथेधमानमुपादाय सपावकिरुपागमत् ॥ मृत्युनारौद्रभावेन नित्यं बंधुरि
 वान्वितः ६८ ततस्त्वाश्रममागम्य सपावकस्तु तस्तदा ॥ ताव्याजहारौघवर्ती कासियातेति चासकृत् ६९ तस्मै प्रतिवचः सातु भर्त्रे न प्रददौ तदा ॥ कराभ्यां ते
 न विप्रेण स्पृष्टा भर्तृवता सती ६० उच्छिष्टास्मीति मन्वानालज्जिता भर्तुर्वेच ॥ तूष्णीं भूताऽभवत्साध्वी न चोवाचाथ किंचन ६१ अथ तां पुनरेवेदं प्रोवाच सुदर्
 शनः ॥ कसासाध्वी कसायाता गरीयः किमतो मम ६२ पतिव्रता सत्यशीलानित्यं चैवार्जवेरता ॥ कथं न प्रत्युदेत्यद्यस्मयमानायथापुरा ६३ उटजस्थस्तु तं विप्रः प्र
 त्युवाच सुदर्शनम् ॥ अतिथिं विद्विषं प्रातः ब्राह्मणं पावके च माम् ६४ अनयाच्छेद्यमानोऽहं भार्यया तव सततम् ॥ तैस्तैरतिथिसत्कारैर्ब्रह्मन्नेषावृता मया ६५ अनेन
 विधिना सेयं मामच्छति शुभानना ॥ अनुरूपं यदत्रान्यतद्भवान्कर्तुमर्हति ६६ कूटमुद्ररहस्तस्तु मृत्युस्तं वै समन्वगात् ॥ हीनप्रतिज्ञमत्रै नं वधिष्यामीत्यर्चितयन्
 ६७ सुदर्शनस्तु मनसा कर्मणा च क्षुषागिरा ॥ त्यक्तेर्ष्यस्त्यक्तमन्युश्च स्मयमानोऽब्रवीदिदम् ६८ सुरतं तेऽस्तु विप्राऽय प्रीतिर्हि परमामम ॥ गृहस्थस्य हि धर्मो
 ऽग्र्यः संप्राप्तातिथिपूजनम् ६९ अतिथिः पूजितो यस्य गृहस्थस्य तु गच्छति ॥ नान्यस्तस्मात्परो धर्म इति प्रादुर्भूनीषिणः ७० प्राणाहिममदाराश्च यच्चान्यद्वि
 द्यते वसु ॥ अतिथिभ्यो मया देयमिति मेव तमाहितम् ७१ निःसंदिग्धं यथावाक्यमेतन्मे समुदाहृतम् ॥ तेनाहं विप्रसत्येन स्वयमात्मानमालभे ७२ पृथिवी वायु
 राकाशमापो ज्योतिश्च पंचमम् ॥ बुद्धिरात्मानः कालो दिशश्चैव गुणा दश ७३ नित्यमेव हि पश्यंति देहिनां देहसंश्रिताः ॥ सुकृतं दुष्कृतं चापि कर्म धर्मभृतां वर ७४
 यथैषाना नृतावाणी मयाऽद्य समुदीरिता ॥ तेन सत्येन मां देवाः पालयंतु दहंतु वा ७५ ततो नादः समभवद्विशुसर्वा सुभारत ॥ असकृत् सत्यमित्येवं नैतन्मिथ्येति सर्वतः
 ७६ उटजातु ततस्तस्मात्त्रिंश्वकामसवै द्विजः ॥ वपुषाद्यां च भूमिं च व्याप्य वायुरिवोद्यतः ७७ स्वरेण विप्रः शैक्षेण त्रीनलोकाननुनादयन् ॥ उवाच चैनं धर्मज्ञं पूर्वं
 मामंघ्र्यनामतः ७८ धर्मोऽहमास्मि भद्रं ते जिज्ञासार्थं तवानघ ॥ प्राप्तः सत्यं च ते ज्ञात्वा प्रीतिर्मे परमाख्ययि ७९ विजितश्च त्वयामृत्युर्योऽयं त्वामनुगच्छति ॥ रंध्रान्वे
 पीतवसदा त्वया घृत्यावशीकृतः ८० न चास्ति शक्तिस्त्रैलोक्ये कस्यचित्पुरुषोत्तम ॥ पतिव्रतामिमांसाध्वी तवोद्दीक्षितुमप्युत ८१ रक्षिता त्वद्गुणैरेषा पतिव्रतगुणै
 स्तथा ॥ अष्टप्यायदियं ब्रूयात्तथा तन्नान्यथा भवेत् ८२ एषा हितपसा स्वेन संयुक्ता ब्रह्मवादिनी ॥ पावनार्थं च लोकस्य सरिच्छ्रेष्ठा भविष्यति ८३ अर्धेनौघवतीना
 मत्वामर्धेनानुयास्यति ॥ शरीरेण महाभागा योगो ह्यस्यावशो स्थितः ८४

भिमनिन्यो देवताः पृथिव्याद्या इत्यर्थः ७३ । ७४ । ७५ । ७६

७७ शैक्षेणोदात्तादि धर्मवता ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ अर्धेनेति औघवतीनामनदी भविष्यतीति शेषः योगो हीति योगसिद्धेयमतः शरीरद्वयं करिष्यतीत्यर्थः ८४

८५ । ८६ पंचेति स्थूलमूतान्यतिक्रम्य आतिवाहिकान् सूक्ष्मभूतमयान् लोकान् प्राप्स्यमीत्यर्थः ८७ राजन्नित्युपरि राजत्वा राजा मातृत्वाद्वासं बोधनं ८८ । ८९ बुद्धिरित्यादावपि जितेत्यनुपगमः
 ९० आख्यायिका तात्पर्यमाह तस्मादिति ९१ क्रतुशतेनापि न तुल्यं किंतु ततोऽप्यधिकमित्यर्थः । यद्वा तत्क्रतुशतेनेति पथमातृतीययोः रत्यातः तेन क्रतुशतमपि न तुल्यमित्यर्थः ९२ सोऽतिथिभ्यो न
 पूजयेत्तस्मै दुष्कृतं कृत्वा ९३ । ९४ बुभूषता भूतिमिच्छता ९५ । ९६ इत्यानुशासनिके पर्वणि नीलकंठी वेमारतभावदीपे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ब्राह्मण्यमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ ऋचीक
 अनया सह लोकांश्च गताऽसितपसाऽर्जितान् ॥ यत्र नावृत्तिमभ्येति शाश्वतांस्तान्सनातनान् ८५ अनेन चैव देहेन लोकांस्त्वमभिपत्स्यसे ॥ निर्जितश्च त्वयामृ
 त्युरैश्वर्यं च तवोत्तमम् ८६ पंचभूतान्यतिक्रांतः स्ववीर्याच्च मनोजवः ॥ गृहस्थधर्मेणानेन कामक्रोधौ च तेजितौ ८७ स्नेहो रागश्च तं द्रीचमोहो द्रोहश्च केवलः ॥
 तव शुश्रूषयाराज न राजपुत्र्या विनिर्जिताः ८८ ॥ भीष्म उवाच ॥ शुक्लानां तु सहस्रेण वाजिनारथमुत्तमम् ॥ युक्तं प्रगृह्य भगवान्वासवोऽप्याजगाम तम् ८९ मृ
 त्युरात्मा च लोकाश्च जिता भूतानि पंच च ॥ बुद्धिः कालो मनो व्योम कामक्रोधौ तथैव च ९० तस्माद्गृहाश्रमस्थस्य नान्यदेव तमस्ति वै ॥ ऋतेऽतिथिं न रथाग्रमनसै
 तद्विचारय ९१ अतिथिः पूजितो यदि ध्यायते मम सा शुभम् ॥ न तत्क्रतुशतेनापि तुल्यमादुर्भूनीषिणः ९२ पात्रं त्वतिथिमासाद्य शीलाढ्यं यो न पूजयेत् ॥ सद
 त्वादुष्कृतं तस्मै पुण्यमादाय गच्छति ९३ एतत्ते कथितं पुत्रमयाऽऽख्यानमुत्तमम् ॥ यथा हि विजितो मृत्युर्गृहस्थेन पुराऽभवत् ९४ धन्यं यशस्यमायुष्यभिद
 माख्यानमुत्तमम् ॥ बुभूषताऽभिमतं व्यसं सर्वदुश्चरितापहम् ९५ इदं यः कथयेद्विद्वानहन्यहनि भारत ॥ सुदर्शनस्य चरितं पुण्याल्लोकानवाप्नुयात् ९६ ॥ इति
 श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि अनुशासनप० दानधर्मे सुदर्शनोपाख्यानो द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्राह्मण्यं यदि दुष्प्राप्यं त्रिभिर्धर्मै
 र्नराधिप ॥ कथं प्राप्तं महाराज शत्रियेण महात्मना १ विश्वामित्रेण धर्मात्मन ब्राह्मणत्वं न रर्षभ ॥ श्रोतुमिच्छामि तत्त्वेन तन्मे ब्रूहि पितामह २ तेन ह्यमितवीर्येण व
 सिष्ठस्य महात्मनः ॥ हतं पुत्रशतं सद्यस्तपसाऽपि पितामह ३ यातु धानाश्च बहवो राक्षसास्तिग्मतेजसः ॥ मन्धुनाऽऽविष्टदेहेन सृष्टाः कालांतकोपमाः ४ महा
 न्कुशिकवंशश्च ब्रह्मर्षिशतसंकुलः ॥ स्थापितो नरलोकेऽस्मिन् विद्वद्ब्राह्मणसंस्तुतः ५ ऋचीकस्यात्मजश्चैव शुनः शेषो महातपाः ॥ विमोक्षितो महासत्रात्पशुताम
 प्युपागतः ६ हरिश्चंद्रकृतौ देवांस्तोषयित्वाऽत्मतेजसा ॥ पुत्रतामनुसंप्राप्तो विश्वामित्रस्य धीमतः ७ नाभिवादयते ज्येष्ठं देवरातं नराधिप ॥ पुत्राः पंचाशदेवा
 पिशप्ताः श्वपचतामताः ८ त्रिशंकुर्बधुभिर्मुक्त एक्ष्वाकः प्रीतिपूर्वकम् ॥ अवाक्शिरादिवं नीतो दक्षिणामाश्रितो दिशम् ९ विश्वामित्रस्य विपुलानदी देवर्षिसेविता ॥
 कौशिकी च शिवा पुण्या ब्रह्मर्षि सुरसेविता १०

स्यात्मज इत्यत्र अजीगर्तात्मज इति बोध्यं । सोऽजीगर्तसौ यवसि मृषिमशनया परीतं तस्य हत्रयः पुत्रा

आसुः शुनः पुच्छः शुनः शेषः शुनोलांगूलः इति श्रुतेः शुनः शेषस्य पिताऽजीगर्त इत्यवगमात् कल्पांतराभिप्रायेण वा इदं ज्ञेयं १ देवांस्तोषयित्वा तैर्मोक्षितः सन् पुत्रतां विश्वामित्रस्यानुसंप्राप्त इति संबंधः ७
 नाभिवादयते न नमस्कुर्वति अनुस्वारलोपार्थः देवरातं देवैर्विश्वामित्राय दत्तं तेन च ज्येष्ठं कृतं संस्तुतायेनेति शेषः ८ बंधुभिर्मुक्ताः वसिष्ठशापेन चांडालतांगतत्वात् दिव्येन नीतः ९ । १०

पंचचूडाः बलयभेदायस्याः सा । चूडाबलयभेदे स्यात् इति मेदिनी ११ । १२ । १३ वाग्विरिति त्रिशंकुं वाजयन्विश्वामित्रो वसिष्ठपुत्रो जज्ञः स्वपचस्ययाजकस्त्वं स्वपचो भविष्यसीति तं शापमुतं
कर्तुं विश्वामित्रः कस्याचिदापदिश्वजाघनीं चोयैणार्जयित्वा पकुमारेभेतामित्रः इयेन रूपेण हतवान् तावतैवायं शापान्मुक्तो बवर्षे चंद्र इति । देवसेना नाम ग्रगः श्रेष्ठ इन्द्रः १४ ज्वलितारा रूपेण १५ । १६
१७ मतंगस्य ब्राह्मण्यां शुद्रा जातस्य चांडालस्य यथा महताऽपितपसा ब्राह्मण्यमप्राप्तं जातं तथैव तन्मममाति । त्वं तु यथा जातं तया वदस्व १८ स्थाने मुक्तं कथं ब्राह्मण्यं प्राप्तवान् विश्वामित्र इति शेषः १९
तपोविघ्नकरी चैव पंच चूडासु संमता ॥ रंभानामाप्सराः शापाद्यस्य शैलत्वमागता ११ तथैवास्य मया दृष्टावसिष्ठः सलिले पुरा ॥ आत्मानं मज्जयन् श्रीमान् विपाशः
पुनरुत्थितः १२ तदा प्रभृतिपुण्याहविपाशाऽभून्महानदी ॥ विख्याता कर्मणा तेन वसिष्ठस्य महात्मनः १३ वाग्मिश्वभगवान्येन देवसेनाग्रगः प्रभुः ॥ स्तुतः प्रीत
मनाश्चासीच्छापाच्चैनममुंचत १४ ध्रुवस्योत्तानपादस्य ब्रह्मर्षिणां तथैव च ॥ मध्ये ज्वलतियो नित्यमुदीचीमाश्रितो दिशम् १५ तस्यैतानि च कर्माणि तथाऽन्या
नि च कौरव ॥ क्षत्रियस्येत्यतो जातमिदं कौतूहलं मम १६ किमेतद्वितितत्त्वेन प्रब्रूहि भरतर्षभ ॥ देहांतरमनासाद्य कथं स ब्राह्मणोऽभवत् १७ एतत्तत्त्वेन मे तात सर्व
माख्यातुमर्हसि ॥ मतंगस्य यथा तत्त्वं तथैवैतद्ददस्व मे १८ स्थाने मतंगो ब्राह्मण्यं नालभद्भरतर्षभ ॥ चंडालयो नौ जातो हि कथं ब्राह्मण्यमाप्तवान् १९ ॥ इति श्री
महाभारते अनुशासनिके प० आनुशासन प० विश्वामित्रोपाख्याने तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ श्रूयतां पार्थ तत्त्वेन विश्वामित्रो यथा पुरा ॥ ब्राह्म
णत्वं गतस्तात ब्रह्मर्षित्वं तथैव च १ भरतस्यान्वये चैवाजमीढो नाम पार्थिवः ॥ बभूव भरत श्रेष्ठ यज्वाधर्मभृतां वरः २ तस्य पुत्रो महानासीज्जन्तुर्नाम नरेश्वरः ॥ दुहि
तृत्वमनुप्राप्ता गंगायस्य महात्मनः ३ तस्यात्मजस्तुल्यगुणः सिंधुद्वीपो महायज्ञा ॥ सिंधुद्वीपाच्च राजर्षिर्बलाकाश्चो महाबलः ४ बल्लभस्तस्य तनयः साक्षाद्गर्भेऽवाप
रः ॥ कुशिकस्तस्य तनयः सहस्राक्षसमद्युतिः ५ कुशिकस्यात्मजः श्रीमान् गाधिर्नाम जनेश्वरः ॥ अपुत्रः प्रसवेनार्थी वनवासमुपावसत् ६ कन्याजज्ञे सुता तस्य वने
निवसतः सतः ॥ नाम्ना सत्यवती नाम रूपेणाप्रतिमाभुवि ७ तां वने भार्गवः श्रीर्मां श्रूय वनस्यात्मसंभवः ॥ ऋचीक इति विख्यातो विपुले तपासि स्थितः ८ सतां प्रद
दौ तस्मै ऋचीकाय महात्मने ॥ दरिद्र इति मत्वा वैगाधिः शत्रुनिर्वहणः ९ प्रत्याख्याय पुनर्यातम ब्रवीद्राजसत्तमः ॥ शुल्कं प्रदीयतां मह्यं ततो वत्ससि मे सुताम् १०
॥ ऋचीक उवाच ॥ किं प्रयच्छामि राजेद्रुभ्यं शुल्कमहं नृप ॥ दुहितुर्वृह्यसंस्तोमाभूत्तत्र विचारणा ११ ॥ गाधिरुवाच ॥ चंद्ररश्मिप्रकाशानां हयानां वातरं
हसाम् ॥ एकतः श्यामकर्णानां सहस्रं देहि भार्गव १२ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततः स भृगुशार्दूलश्च वनस्यात्मजः प्रभुः ॥ अब्रवीद्रुणं देवमादित्यं पतिमं भसाम् १३
॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनिके पर्वणि आनु० नीलकंठे भारतभाष्ये तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥ श्रूयतामिति ब्राह्मणेऽपि ऋषित्वं मंत्रद्रष्टृत्वं गोत्रप्रवर्तकत्वं वा १ । २ । ३
बल्लभो नाम ५ प्रसवेन सोमाभिपवनिमित्तेन अर्घ्यपुत्रार्थं ६ सुता तसोमाभिपवोपलक्षिता यज्ञात् वन्यद्रव्यविहितात्तादृशी वनवासयोग्यैव कन्याजज्ञे ७ भार्गवो भृगोर्गोत्रापत्यम् ८ । ९ वरस्य
सिद्धदाहेन प्राप्त्यसि १० अंसंस्तोनिःसंशयः ११ एकतः एकम् १२ आदित्यमदितेः पुत्रम् १३

१४ छंद इच्छा १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० वरेण पुत्रं देदास्य श्रीत्यनुग्रहेण २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ पूर्वोपपन्नायामर्तुः संबंधात् पूर्वमुपपन्नायाः शुक्लत्वेन प्राप्ता

एकतः श्यामकर्णानां हयानां चंद्रवर्चसाम् ॥ सहस्रं वातवेगानां भिक्षेत्वा देवसत्तम १४ तथेति वरुणो देव आदित्यो भृगुसत्तमम् ॥ उवाच यत्र ते छंदस्तत्रोत्थास्यंति
वाजिनः १५ ध्यातमात्रमृचाकेन हयानां चंद्रवर्चसाम् ॥ गंगाजलात्समुत्स्थौ सहस्रं विपुलैर्जसाम् १६ अदूरे कान्यकुब्जस्य गंगायास्तीरमुत्तमम् ॥ अश्वतीर्थं
तदद्यापि मानवैः परिचक्ष्यते १७ ततो वैगाधेया तसहस्रं वाजिनां शुभम् ॥ ऋचीकः प्रददौ प्रीतः शुल्कार्थं तपतां वरः १८ ततः स विस्मितो राजा गाधिः शापमये
न च ॥ ददौ तां समलंछत्य कन्यां भृगुसुताय वै १९ जग्राह विधिवत्पाणिं तस्या ब्रह्मर्षि सत्तमः ॥ सा च तं पतिमासाद्य परं हर्षमपवाप ह २० स तु तोष च ब्रह्मर्षिस्तस्या
वृत्तेन भारत ॥ छंदयामास चैवैनां वरेण वरवर्णिनीम् २१ मात्रे तत्सर्वमाचख्यौ सा कन्याराजसत्तम ॥ अथ तामब्रवीन्माता सुतां किंचिदवाहमुखी २२ ममापि पुत्रि
भर्ताति प्रसादं कर्तुमर्हति ॥ अपत्यस्य प्रदानेन समर्थश्च महातपाः २३ ततः सान्वरितं गत्वा तत्सर्वं प्रत्यवेदयत् ॥ मातुश्चिकीर्षितं राजन् ऋचीकस्तामथाब्रवीत् २४
गुणवंतमपत्यं सा अचिराज्जनयिष्यति ॥ मम प्रसादात्कल्याणमाभूत्ते प्रणयोऽन्यथा २५ तव चैव गुणश्लाघी पुत्र उत्पत्स्यते महान् ॥ अस्मद्देशकरः श्रीमान्सत्य
मेतद्ब्रवीमि ते २६ ऋतुस्नाता च सा श्वत्थं च वृक्षमुबुंबरम् ॥ परिष्वजेथाः कल्याणित त एवमवाप्स्यथः २७ चरुद्वयमिदं चैव मंत्रपुतं शुचिस्मिते ॥ त्वंचसाचो
पभुंजीतं ततः पुत्राववाप्स्यथः २८ ततः सत्यवती हृष्टा मातरं प्रथभाषत ॥ षट्चीकेन कथितं तच्चाचख्यौ चरुद्वयम् २९ तामुवाच ततो माता सुतां सत्यवती तदा ॥
पुत्रि पूर्वोपपन्नायाः कुरुष्ववचनं मम ३० भर्ता य एष दत्तस्ते च रुर्मंत्रपुरस्कृतः ॥ पुनं प्रयच्छ महांत्वं मदीयं त्वं गृहाण च ३१ व्यत्यासं वृक्षयोश्चापि कस्वावशुचिस्मि
ते ॥ यदि प्रमाणं वचनं ममातुरनिदिष्टे ३२ स्वमपत्यं विशिष्टं हि सर्वं इच्छत्य नाविलम् ॥ व्यक्तं भगवता चात्र कृतमेवं भविष्यति ३३ ततो मे त्वच्चरौ भावः पादपेचसु मध्य
मे ॥ कथं विशिष्टो भ्राता मे भवेदित्येव चिंतय ३४ तथा च कृतवत्यो ते माता सत्यवती च सा ॥ अथ गर्भावनुप्राप्ते उभेते वैयुधिष्ठिर ३५ दृष्ट्वा गर्भमनुप्राप्तां भार्या स च म
हादृषिः ॥ उवाच तां सत्यवती दुर्मना भृगुसत्तमः ३६ व्यत्यासेनोपयुक्तस्ते च रुर्व्यक्तं भविष्यति ॥ व्यत्यासः पादपेचापिसु व्यक्तं ते कृतः शुभे ३७ मया हि विश्वं य
द्ब्रह्म चरौ सन्निवेशितम् ॥ क्षत्रवीर्यं च सकलं चरौ तस्यानिवेशितम् ३८ त्रैलोक्यं विख्यातं गुणं त्वं विप्रं जनयिष्यसि ॥ सा च क्षत्रं विशिष्टं तत एतच्छतं मया ३९
व्यत्यासस्तु कृतो यस्मात्त्वयामात्रा च ते शुभे ॥ तस्मात्सा ब्राह्मणं श्रेष्ठं माता ते जनयिष्यति ४० क्षत्रियं तु ग्रकर्माणं त्वं मद्दे जनयिष्यसि ॥ न हिते तच्छतं साधुमादृष्टे हे
न भाविनि ४१ सा श्रुत्वा शोकं स तप्तापपातवरवर्णिनी ॥ भूमौ सत्यवती राजंश्छिन्ने वरुचिरालता ४२ प्रतिलभ्य च सा संज्ञां शिरसा प्रणिपत्य च ॥ उवाच भार्या भर्ता
रंगाधेयी भार्गवर्षभम् ४३ यास्तव मंत्रपेक्षायाऽहं गरीयसीत्यर्थः ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३

क्षत्रियः क्षत्रियवदुत्तमः ४२ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० विश्वामित्रात्मजा इति क्षत्रियाद्ब्रह्मवादिनः कथमुत्पन्ना इत्याशंक्याह ऋचीकेनेति चरौ पूर्वब्रह्म
वाहितमतः क्षत्रबीजोद्भवस्यापि ब्राह्मण्यलाभो जातः । बीजापेक्षया संस्कारस्य बलवत्त्वात् तथाहि दावाभिदग्धेभ्यो वेत्रबीजेभ्यः कदलीकाहोत्पत्तिमुदाहरति । न ब्राह्मण्यं क्षत्रियाद्यैस्तपःको
प्रसादयंत्याभार्यायां मयि ब्रह्मविदां वर ॥ प्रसादं कुरु विप्रर्षेण मे स्यात् क्षत्रियः सुतः ४४ कामं ममोद्य कर्मवैपौत्रो भवितुमर्हति ॥ न तु मे स्यात्सुतो ब्रह्मत्रेप मे दीयतां
वरः ४५ एवमस्त्विति होवाच स्वाभार्या सुमहातपाः ॥ ततः सा जनयामास जमदग्निं सुतं शुभम् ४६ विश्वामित्रं चाजनयद्वाधिभार्या यशस्विनी ॥ ऋषेः प्रसादा
द्राजेंद्रब्रह्मर्षेर्वह्मवादिनम् ४७ ततो ब्राह्मणतां यातो विश्वामित्रो महातपाः ॥ क्षत्रियः सोऽप्यथ तथा ब्रह्मवंशस्य कारकः ४८ तस्य पुत्रा महात्मानो ब्रह्मवंशविवर्धनाः ॥
तपस्विनो ब्रह्मविदो गोत्रकर्तार एव च ४९ मधुच्छंदश्च भगवान् देवतराश्च वीर्यवान् ॥ अक्षिणश्च शकुंतश्च वधुः कालपथस्तथा ५० यज्ञवल्क्यश्च विख्यातस्तथा
स्थूणो महाव्रतः ॥ उलूको यमदूतश्च तथा र्षिः सैधवावनः ५१ वल्मुजं चश्च भगवान् गालवश्च महानृपिः ॥ ऋषिर्वज्रस्तथा ख्यातः सालंकायन एव च ५२ लीलाढ्यो
नारदश्चैव तथा रूर्चा मुखः स्मृतः ॥ वादुलिर्मुसलश्चैव वक्षो ग्रीवस्तथैव च ५३ आग्निवो नैकदृक् कैवशिला यूपः शितः शुचिः ॥ चक्रकोमारुतं तव्यो वातघ्नोऽथाश्वला
यनः ५४ श्यामायनोऽथ गार्ग्यश्च जाबालिः सुधुतस्तथा ॥ कारीपिरथ संश्रुत्यः परपौरुषतंतवः ५५ महानृपिश्च कपिलस्तथा र्षिस्ताडकायनः ॥ तथैव चोपगहन
स्तथा र्षिश्चासुरायणः ५६ मार्दमर्षिर्हिरण्याक्षो जंगारिर्वात्रवायणिः ॥ भृतिर्विभूतिः सुतश्च सुरकुतुतथैव च ५७ अरालिर्नाचिकश्चैव चापेयोज्जयनौ तथा ॥
नवतंतुर्वकनखः सेयनो यतिरेव च ५८ अंभोरुहश्चारुमत्स्यः शिरीषा चाथगार्दभिः ॥ ऊर्जयो निरुदापेक्षी नारदी च महानृपिः ५९ विश्वामित्रात्मजाः सर्वे मुनयो
ब्रह्मवादिनः ॥ तथैव क्षत्रियो राजन् विश्वामित्रो महातपाः ६० ऋचीकेनाहितं ब्रह्म परमेतद्युधिष्ठिर ॥ एतत्ते सर्वं माख्यातं तत्त्वेन भरतर्षभ ६१ विश्वामित्रस्य वैजन्म
सोमसूर्याग्नि तेजसः ॥ यत्र यत्र च संदेहो भूयस्ते राजसत्तम ॥ तत्र तत्र च मां हृदि ह्येच्छेत्तास्मि तव संशयात् ६२ ॥ इति श्रीमहाभास्ते अनुशासनिके पर्वणि अनुशासन
पर्वणि दानधर्मे विश्वामित्रोपाख्याने चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ आनृशंस्यस्य धर्मज्ञगुणान्भक्तजनस्य च ॥ श्रोतुमि
च्छामि धर्मज्ञतन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीमिति हासं पुरातनम् ॥ वासवस्य च संवादं शुकस्य च महात्मनः २ विषये काशि
राजस्य ग्रामात्रिष्कम्यलुब्धकः ॥ स विपंकांडमादाय मृगयामास वैमृगम् ३ तत्र चामिषलुब्धेन लुब्धकेन महावने ॥ अविदूरे मृगान्दद्वाबाणः प्रतिसमाहितः ४ तेन
दुर्वारितास्त्रेण निमित्तचपलेषुणा ॥ महान्वनतरुस्तत्र विद्धो मृगाजिघांसया ५ सती क्षणविषदिग्धेन शरेणातिवलाक्षतः ॥ उत्सृज्य फलपत्राणि पादपः शोषमागतः ६
तथाऽपि लभ्यते ॥ विश्वामित्रस्य तत्प्राप्तिर्मात्रा ब्रह्मदोषनाशनात् ७ १ १ १ २ इति आनुशासनिके पर्वणि नीलकण्ठीये भा० चतुर्थी अध्यायः ॥ ४ ॥ एवं दुष्प्रापमपि ब्राह्मण्यमाप्तुं शंस्यं विना व्यर्थं भित्त्याश्रयवानां नृशं
स्याध्यायमारभते आनृशंस्यस्येति १ । २ विषये देशे कांडबाणम् ३ तत्र मृगयायां ४ दुर्वारितास्त्रेण दुर्वार्यं शस्त्रेण निमित्ताल्लक्षणाच्चपलश्चलित इषुर्ष्यतेन ५ दिग्धेन लिग्धेन ६

७ । ८ । ९ द्विजः पक्षी आनृशंस्यं परदुःखेन दुःखित्वम् १० चित्तमाश्रयं सर्वेषां नृतिर्यगादीनां सर्वव्रजाती सर्वकृपानैषुयादिकम् ११ । १२ दाक्षेयीदक्षदौहित्रीशुकीनाम् १३ तपसा ज्ञानदृष्ट्या १४
१५ तांभीतिवृक्षे तव सोहादेम् १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ अनुक्रोशकृवायित्वा वैफल्यं जन्मन इति शेषः २३ । २४ संशयात् संशयं प्राप्य अतः संशयच्छेदत्वात् २५ अद्य जसाम
तास्मिन् वृक्षे तथा भूते कोटरेषु चिरोषितः ॥ न जहाति शुको वा संतस्य भक्त्या वनस्पतेः ७ निष्प्रचारो निराहारो ग्लानः शिथिलवागपि ॥ कृतज्ञः सहवृक्षेण धर्मात्मा
सोऽप्यशुष्यत ८ तमुदारं महासत्त्वमतिमानुषचेष्टितम् ॥ समदुःखसुखं दृष्ट्वा विस्मितः पाकशासनः ९ ततश्चितामुपगतः शक्रः कथमयं द्विजः ॥ तिर्यग्योनावसं
भाव्यमानृशंस्यमवास्थितः १० अथवानात्र चित्तं हि अभवद्वासवस्य तु ॥ प्राणिनामपि सर्वेषां सर्वसर्वत्र दृश्यते ॥ ततो ब्राह्मणवेषेण मानुषं रूपमास्थितः ॥ अव
तीर्य महीं शक्रस्तं पक्षिणमुवाच ह १२ शुकभो पक्षिणां श्रेष्ठ दाक्षेयी सुप्रजात्वया ॥ पृच्छेत्वा शुकमेनं त्वं कस्मात्प्रत्यजसि द्रुमम् १३ अथ पृष्ठः शुकः प्राह मूर्ध्ना समभिधा
द्यतम् ॥ स्वागतं देवराज त्वं विज्ञातस्तपसामया १४ ततो दशशताक्षेण साधुसाध्विति भाषितम् ॥ अहो विज्ञानमित्येवं मनसा पूजितस्ततः १५ तमेवं शुभकर्माणं शु
कं परमधार्मिकम् ॥ विज्ञानत्रपितां प्रीतिं प्रच्छन्नलमूदनः १६ निष्पत्रमफलं शुष्कमशरण्यं पतत्रिणाम् ॥ किमर्थं सेवसे वृक्षं यदामहदिदं वनम् १७ अन्येऽपि व
हवो वृक्षाः पत्रसंछन्नकोटराः ॥ शुभाः पर्याप्तसंचारा विद्यंतेऽस्मिन् महावने १८ गतामुपमसामर्थ्यं क्षीणसारं हतश्रियम् ॥ विमृश्य प्रज्ञया धीरजहीमं स्थविरं द्रुमम्
१९ ॥ भीष्म उवाच ॥ तदुपश्रुत्य धर्मात्मा शुकः शक्रेण भाषितम् ॥ सुदीर्घमतिनिःश्वस्य दीनो वाक्यमुवाच ह २० अनतिक्रमणीयानि देवतानि ज्ञचीपते ॥ य
त्राभवत्तव प्रश्रुतं त्रयोधसुराधिप २१ अस्मिन्नहं द्रुमे जातः साधुभिश्च गुणैर्युतः ॥ बालभावेन संगुप्तः शत्रुभिश्च न धापितः २२ किमनुक्रोशय वैफल्यमुत्पादयसि
मेऽनघ ॥ आनृशंस्यमभियुक्तस्य भक्तस्यानन्यगस्य च २३ अनुक्रोशो हि साधूनां महद्वर्मस्य लक्षणम् ॥ अनुक्रोशश्च साधूनां सदा प्रीतिप्रयच्छति २४ त्वमेव
दैवतैः सर्वैः पृच्छ्यसे धर्मसंशयात् ॥ अतस्त्वं देवदेवानामाधिपत्ये प्रातिष्ठितः २५ नार्हसे मांसहस्त्राक्षद्वयं त्याजयितुं चिरात् ॥ समर्थमुपजीव्ये मं त्यजेयं कथमद्य वै
२६ तस्य वाक्येन सौम्येन हर्षितः पाकशासनः ॥ शुकं प्रोवाच धर्मात्मा आनृशंस्येन तोषितः २७ वरं वृणीष्वेति तदा स च ववे वरं शुकः ॥ आनृशंस्यपरो नित्यं तस्य
वृक्षस्य संभवम् २८ विदित्वा च दृढां भक्तिं तां शुकेशीलमपदम् ॥ प्रीतः क्षिप्रमथो वृक्षममृतेनावसिक्तवान् २९ ततः फलानि पत्राणि शाखाश्चापि मनोहराः ॥ शु
कस्य दृढभक्तित्वाच्छ्रीमतां प्राप स द्रुमः ३० शुकश्च कर्मणा तेन आनृशंस्यकृतेन वै ॥ आयुषोऽस्ते महाराज प्रापशक्रस्य लोकताम् ३१ एवमेव मनुष्येन्द्रभक्तिमंतं स
माश्रितः ॥ सर्वार्थसिद्धिं लभते शुकं प्राप्य यथा द्रुमः ३२ ॥ इति श्रीम. अनु. आनुशा० दानधर्मे शुकवासवसंवादपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद ॥ दैवे पुरुषकारे च किं विच्छेदतं रं भवेत् १

र्थकाले २६ । २७ संभवसंम्यगैश्वर्यवर्तने २८ । २९ । ३० आनृशंस्यफलमाह शुकश्चेति ३१ आख्यायिकातात्पर्यमाह एवानेति ३२ ॥ इति अनुशासनिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये
पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ पितामहेत्यादिरध्यायो देवमूलमपीदं सर्वपुरुषकारादृतेन सिध्यतीत्यवश्यं पुरुषकारेभ्यो गमोक्षार्थिना वतितव्यमित्येवंपरः । द्वयोः श्रेष्ठयोर्भेदये किमिति चेष्टमित्यर्थः १

२ देवप्राक्तमै मानुषं प्रातिकर्म ३ । ४ देवश्रेष्ठमाहनाबीजाभिति ५ सुकृतेबीजभूतेसति ६ पुरुषकारश्रेष्ठमाह पथेति ७ उद्यमापेक्षायामाह क्षेत्रमिति ८ सिद्धांतः कर्मण इत्यादिना निवृत्तिसिद्धि ९ । १० । ११ कर्मदेवयोः प्राबल्यदोर्ध्वलयेऽपसंहरति प्राप्यतइति १२ । १३ । मानुष्यान्मानुष्यमुद्धृत्य १४ । १५ लभतेऽपि मितिसर्वसंबंधः १६ । १७ शिष्टाचारोऽपि कर्मणां प्राबल्ये मानवित्याह येनेति १८ ननु निश्चितं १९ अकृत्वेति केवलं देवं निष्फलमित्यर्थः २० नतयेति देवदोऽप्येदेहि कीदानीं पुनस्तदा पुरुषकारदोऽप्येतु परलोकहानिर्दुः

॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीमिति हासं पुरातनम् ॥ वसिष्ठस्य च संवादं ब्रह्मणश्च युधिष्ठिर २ देवमानुषयोः किंस्विकर्मणोः श्रेष्ठमित्युत ॥ पुरावसिष्ठो भगवान्पितामहमपृच्छत ३ ततः पद्मोद्भवो राजन् देवदेवः पितामहः ॥ उवाच मधुरं वाक्यमर्थवद्धेतुभूषितम् ४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ नाबीजं जायते किंचिन्नबीजेन विनाफलम् ॥ बीजाद्वीजं प्रभवति बीजादेव फलं स्मृतम् ५ यादृशं वपते बीजं क्षेत्रमासाद्य कर्षकः ॥ सुकृते दुष्कृते वापितादृशं लभते फलम् ६ यथा बीजं विना क्षेत्रमु संभवति निष्फलम् ॥ तथा पुरुषकारेण विना देवं न सिध्यति ७ क्षेत्रं पुरुषकारस्तु देवं बीजमुदाहृतम् ॥ क्षेत्रबीजसमायोगात्ततः सस्यं समृद्धयते ८ कर्मणः फलं निवृत्तिं स्वयमश्रातिकारकः ॥ प्रत्यक्षं दृश्यते लोके कृतस्यापकृतस्य च ९ शुभेन कर्मणा सौख्यं दुःखं पापेन कर्मणा ॥ कृतं फलं तिसर्वत्र नाकृतं भुज्यते कचित् १० कृती सर्वत्र लभते प्रतिष्ठां भाग्यसंयुताम् ॥ अकृती लभते भ्रष्टः क्षते क्षारावसेचनम् ११ तपसा रूपसौभाग्यं रत्नानि विविधानि च ॥ प्राप्यते कर्मणा सर्वं न देवादकृतात्मना १२ तथा स्वर्गश्च भोगश्च निष्ठाया च मनोपिता ॥ सर्वपुरुषकारेण कृतेनेहोपलभ्यते १३ ज्योतीं पित्रिदशाना गायक्षाश्चंद्रार्कमारुताः ॥ सर्वे पुरुषकारेण मानुष्या देवतांगताः १४ अर्थो वा मित्रवर्गो वा ऐश्वर्यं वा कुलान्वितम् ॥ श्रीश्चापि दुर्लभमोक्तं ये वा कृतकर्मभिः १५ शौचेन लभते विप्रः क्षत्रियो विक्रमेण तु ॥ वैश्यः पुरुषकारेण शूद्रः शुश्रूषया श्रियम् १६ नादातारं भजंत्यर्थान् क्लीबं नापि निष्क्रियम् ॥ नाकर्मशीलं नाश्रुतं नैवातपस्विनम् १७ येन लोकास्त्रयः सृष्टा इत्याः सर्वाश्च देवताः ॥ स एष भगवान्विष्णुः समुद्रे तप्यते तपः १८ स्वं चेत्कर्म फलं न स्यात्सर्वमेवाफलं भवेत् ॥ लोको देवं समालक्ष्य उदासीनो भवेन्ननु १९ अकृत्वा मानुषं कर्म यो देवमनुवर्तते ॥ वृथा श्राम्यति संप्राप्य पतिं क्लीबमिव गंगना २० न तथा मानुषलोके भयमस्ति शुभाशुभे ॥ यथा त्रिदशलोके हि भयमन्येन जायते २१ कृतः पुरुषकारस्तु देवमेवानुवर्तते ॥ न देवमकृते किंचित्कस्याचिदा तु महति २२ यथा स्थानान्यनित्यानि दृश्यंते देवतेष्वपि ॥ कथं कर्म विना देवं स्थास्यति स्थापयिष्यतः २३ न देवतानि लोकेऽस्मिन् व्यापारं याति कस्यचित् ॥ व्यासं गंजनयंत्युग्रमात्माभिभवशंकया २४

रंतेत्यर्थः अन्येन पापेन २१ अकृते कर्माभावे सति आकस्मिकनिधिलामादावपि किंचित्कर्मस्त्वेवेति भावः २२ यथेति स्थानानि इंद्रादिलोका अप्यनित्या दृश्यंते तारा रूपिणां देवानां भवः पातदर्शनादित्यर्थः कर्म विना पुण्येन कर्मणा विना देवं देवसमूहः कथं स्थास्यति देवमपि कर्ममूलमेवेत्यर्थः २३ व्यापारं पुण्यरूपं यात्यनुमोदंते उग्रं धर्मविप्रकरं २४

विग्रहो वैरं तथा हि ऋषीणां तपसि देवा विग्रमाचरंति ऋषयश्च यवना दय इन्द्रादीनामभिभवकुर्वतीति सौकन्ये प्रसिद्धं यद्यप्येवं कर्म परस्वं देवर्षीणामस्ति तथाप्यदेवं देवाभावो न वक्तुं शक्य इत्यर्थः २५ अत्र मानमाह कथमिति यतो यस्माद्देवं प्रवर्तते तस्य कर्मणोऽपि देवं विना कथमुत्पत्तिः स्यान्न कथमपि पुण्यवत एव च मे प्रवर्तते यमोऽप्युपयं वर्द्धते अन्यथा सर्वेऽपि धर्मे प्रवर्तंरन्नित्यर्थः । एवं लोकदेवस्वर्गोऽपि गुणाः भोगाः यथा बह्वधुनो भूयसा वाणिज्येन भूयांसं लाभं लभते न तद्वदिति वेदति भावः २६ आत्मेति एवं प्रवृत्तेरपि देवाधीनत्वेऽपि कर्मैव कर्तव्यमित्यर्थः कृतस्य पुण्यपापादेः २७ कृतमिति पुण्यमपि पापेन प्रतिहन्यते पापमपि पुण्येनेति तयोः फलं यथोक्तं स्वर्गं नरकं वा प्राप्नोतीत्यर्थः २८ शरणं गृहं यथा ह्यस्तनोऽपराधः श्वस्तनेन सत्कारेणापनीयते एवं देवमपि पुण्यातिशयात् प्रतिहन्यते इत्यर्थः २९

ऋषीणां देवतानां च सदा भवति विग्रहः ॥ कस्य वाचा ह्यदेवं स्याद्यतो देवं प्रवर्तते २५ कथं तस्य समुत्पत्तिर्यतो देवं प्रवर्तते ॥ एवं त्रिदशलोकेऽपि प्राप्यंते बहवो गुणाः २६ आत्मैव ह्यात्मनो बंधुरात्मैव रिपुरात्मनः ॥ आत्मैव ह्यात्मनः साक्षी कृतस्याप्यकृतस्य च २७ कृतं चाप्यकृतं किंचित्कृतं कर्मणिसिद्धयति ॥ सुकृतं दुष्कृतं कर्म न यथार्थं प्रपद्यते २८ देवानां शरणं पुण्यं सर्वं पुण्यैरवाप्यते ॥ पुण्यशीलं नरं प्राप्य किं देवं प्रकरिष्यति २९ पुराययाति विभ्रष्टश्च यावितः पतितः क्षितौ ॥ पुनरारोपितः स्वर्गं दौहित्रैः पुण्यकर्मभिः ३० पुरुरवाश्च राजर्षिर्द्विजैरभिहितः पुरा ॥ ऐलहृत्य भविष्यातः स्वर्गं प्राप्नोमही पतिः ३१ अश्वमेधादिभिर्यज्ञैः सत्कृतः कोसलाधिपः ॥ महर्षिं शापात्सौ दासः पुरुषादत्वमागतः ३२ अश्वत्थामाचरामश्च मुनिपुत्रौ धनुर्धरौ ॥ न गच्छतः स्वर्गं लोकं सुकृतेनेह कर्मणा ३३ वसुर्यज्ञशतैरिष्टाद्वितीय इव वासवः ॥ मिथ्याभिधानेनैकेन रसातलतलंगतः ३४ बलिर्वैरोचनिर्वद्धो धर्मपाशेन दैवतैः ॥ विष्णोः पुरुषकारेण पातालसदनः कृतः ३५ शक्रस्योद्गम्य चरणं प्रस्थितो जनमेजयः ॥ द्विजस्त्रीणां बंधं कृत्वा किं देवेन न वारितः ३६ अज्ञानाद्ब्राह्मणं हत्वा स्पृष्टो बालवधेन च ॥ वैशंपायनविप्रर्षिः किं देवेन न वारितः ३७ गोप्रदानेन मिथ्या च ब्राह्मणेभ्यो महामखे ॥ पुरानृगश्च राजर्षिः कृकलासत्वमागतः ३८ घुंघुमारश्च राजर्षिः सत्रेष्वेव जरांगतः ॥ प्रीतिदायं परित्यज्य सुष्वापसगिरि व्रजे ३९ पांडवानां त्वं तं राज्यां धार्तराष्ट्रैर्महाबलैः ॥ पुनः प्रत्याहृतं चैव न देवाहुजसं श्रयात् ४० तपो नियमसंयुक्ता मुनयः संशितव्रताः ॥ किं देवबलाच्छापमुत्सृजंते न कर्मणा ४१ पापमुत्सृजते लोके सर्वं प्राप्य सुदुर्लभम् ॥ लोभमोहसमापन्नं न देवं त्रायते नरम् ४२ यथाग्निः पवनोद्धूतः सुसूक्ष्मोऽपि महान् भवेत् ॥ तथा कर्म समायुक्तं देवं साधुविवर्धते ४३ यथा तैलक्षया दीपः प्रहासमुपगच्छति ॥ तथा कर्मक्षया देवं प्रहासमुपगच्छति ४४

अत्रैवार्थे दृष्टांतानाह पुरेत्यादिना ३० । २१ विपर्ययेऽपि दृष्टांतमाह अश्वेति २१ । ३३ मिथ्याभिधानेन पशुपज्ञश्च तिरप्रमाणमित्येवं रूपेण रसातलस्य भूमेस्तलमधोभागं २४ । २९ पापमपि ते जीयसां दोषायेत्याह शक्रस्येति द्वाभ्यां चरणं द्विजस्त्रीदूषणरूपं कर्म कृत्वा प्रस्थितः इति संबंधः २९ । ३७ पुण्यमपि केषां चिन्नप्राणायेत्याह गोप्रदानेनेति कृकलासत्वं सरट्त्वं ३८ प्रीतिदायं देवैर्दत्तं वरं सुष्वापसत्रफलं नास्त्वानित्यर्थः ३९ न देवाः त्वं प्रत्याहृतमपि तु भुजसं श्रयादेवेत्यर्थः ४० किं देवबलाच्छापमुत्सृजंते न कर्मणानपि तु कर्मणो बोद्धुं जंते न तु देवबलादित्यर्थः ४१ पारंपारिकं प्रति सर्वमैश्वर्यादिकं गुणजातं लोके प्राप्य उपेत्यापितमुत्सृजते इति योजना तथा च भाषणकः देवेन दत्तं कर्मणानाशितमिति । एतदेव स्पष्टयति लोभेति ४१ । देवस्य कर्माधीनत्वमाह द्वाभ्यां यथेति ४३ । ४४

विपुलमपि धनौघं प्राप्य भोगान् स्त्रियो वापुरुष इह न शक्तः कर्महीनो हि भोक्तुं ॥ सुनिहितमपि चार्थं देवैरक्ष्यमाणं पुरुष इह महात्मा प्राप्नुते नित्ययुक्तः ४५ व्ययगुणमपि साधुं कर्मणा संश्रयं ते भवति मनुजलोको दैवलोको विशिष्टः ॥ बहुतरसु समृद्ध्या मानुषाणां गृहाणि पितृवन भवना भंड इत्येते चामराणाम् ४६ न च फलति विकर्मा जीवलोकैर्न दैवं व्यपनयति विमार्गनास्ति दैवे प्रभुत्वम् ॥ गुरुभिव कृतमग्र्यं कर्म संयाति दैवं नयति पुरुषकारः संचितस्तत्र तत्र ४७ एतत्ते सर्वमारख्यातं मया वै मुनिसत्तम ॥ फलं पुरुषकारस्य सदा संदृश्यतत्त्वतः ४८ अभ्युत्थानेन दैवस्य समारब्धेन कर्मणा ॥ विधिना कर्मणा चैव स्वर्गमार्गमवाप्नुयात् ॥ ४९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशास० आनुशा० दानधर्मे देवपुरुषकारनिर्देशोऽष्टोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कर्मणां च समस्तानां शुभानां भरतर्षभ ॥ फलानि महतां श्रेष्ठ प्रब्रूहि परिपृच्छतः १ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ हंत ते कथयिष्यामि न्मां पृच्छसि भारत ॥ रहस्यं यदृषीणां तु तच्छृणुष्व युधिष्ठिर ॥ यागतिः प्राप्य ते येन प्रेत्य भविचिरेप्सिता २ येन येन शरीरेण यद्यत्कर्म करोति यः ॥ तेन तेन शरीरेण तत्तत्फलमुपाश्रुते ३ यस्यां यस्यां वस्थायां यत्करोति शुभाशुभम् ॥ तस्यां तस्यां वस्थायां भुंक्ते जन्मनि जन्मनि ४ न नश्यति कृतं कर्म सदा पंचेंद्रियैरिह ॥ तेह्यस्य साक्षिणो नित्यं षष्ठ आत्मा तच्चैव च ५

स्थानं एकः भोगार्थसमारंभरूपो द्वितीयः । तत्र समारंभेन उत्थानेन तदनुकूलेन कर्मणा च ऐहिकं फलमाप्नुयात् । विविधाशास्त्रेण कर्मणा च तदनुसारिणा स्वर्गभोगमवाप्नुयात् । देवाधीनो भोगः कर्माधीनः संचयइति निष्कर्षः । कृप्यादावपि देवप्रतीक्षणं कापुरुषकर्म सेचनादिनाऽपि फलस्योत्पादयितुं शक्यत्वादिति भावः ॥ ४९ ॥ ॥ इति श्रीम० अनुशास० नी० भा० षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥
आद्विषन् गौतमीवारां नृत्वा त्वादुःखं स्वदोषजं ॥ दत्त्वाऽपि दारान्तिथीन् सुदर्शनं इवाच यन् ॥ १ ॥ ब्राह्मण्यं दुर्लभं जानन्नविश्वाभिन्ननिदर्शनात् ॥ आनृशंस्य परो धर्म इति यः शुकवत् स्थितः ॥ २ ॥
दैवेन रक्ष्यते देहइति धर्मेऽतियत्नवान् ॥ धर्माधिकारी षट्सूक्तो धर्मोऽयमुनिनोच्यते ॥ ३ ॥ धर्मात्सुखं भवतीत्युक्तं तत्र को धर्मः किं फलमिति जिज्ञासुर्बुधिरुवाच कर्मणामिति १ गतिः फलं येन कर्मणा प्रेत्यभावे मरणोत्तरं देहांतरप्राप्तौ २ येनेति मनसा कृतस्य कर्मणा फलं मनसैव स्वप्नादीभुंके कायेन कृतस्य फलं कायेनैव भुंके जाग्रदादावित्यर्थः ३ अवस्थायां बाल्ययोवनादिरूपायां आपयनापादिवा ४ नेति नाशो नैष्कर्म्यं अस्य कर्तुं साक्षिणामभावे हिरुतं पृथेकस्थां प्रवृत्तस्तत्त्वे इति भावः ५

दद्यादभ्यागतायेतिशेषः ६ महदपरिमितं च वानप्रस्थवर्षाणांफलाभ्याह स्यंहिलेखित्यादिना ८ योगात्मनियोगयुक्तचित्ते ९ । १० एकशायीब्रह्मचर्यवान् ११ । १२ वीराभासतेऽस्मिन्नि
तिवीरासनंरणदेशंउपेत्यवीरशय्यांतत्रदीर्घनिद्रांचप्राप्यवीरस्थानंस्वर्गलोकं यउपागतोभजतितस्याक्षयालोकाइत्यर्थः १३ आज्ञामविच्छिन्नामितिशेषः तपसाकृच्छ्रादिनाजीवितमायुः १४।१५
शाकदीक्षायांशाकमात्राशननियमे १६ स्त्रियःस्त्रियंत्यक्तेत्यर्थः ऋतुसंकल्पसंत्यसंकल्पत्वमितियावत् दीक्षयायज्ञेन १७ सदाग्निःअविच्छिन्नाग्निहोत्रः मनुंगायत्र्यादिमंत्रं पाठांतरे

चक्षुर्दद्यान्मनोदद्याद्वाचंदद्याच्चमृतताम् ॥ अनुव्रजेदुपासीतसयज्ञः पंचदक्षिणः ६ योदद्यादपरिक्लिष्टमन्नमध्वनिवर्तते ॥ श्रांतायादृष्टपूर्वायतस्य पुण्यफलं
हत् ७ स्थंडिलेषु शयानानां गृहाणि शयनानि च ॥ चरिवल्कलसंवाते वासां स्याभरणानि च ८ वाहनानि च यानानि योगात्मनितपोधने ॥ अग्निं पशयानस्य
राज्ञः पौरुषमेव च ९ रसानां प्रतिसंहारे सौभाग्यमनुगच्छति ॥ आमिषप्रतिसंहारे पशून्पुत्रांश्च विदति १० अवाक्शिरास्तु यो लंबेदुदवासंचयो वसेत् ॥ सततं चै
कशायी यः स लभेतेप्सितांगतिम् ११ पाद्यमासनमेवाथ दीपमन्नं प्रतिश्रयम् ॥ दद्यादतिथिपूजार्थं सयज्ञः पंचदक्षिणः १२ वीरासनं वीरशय्यां वीरस्थानमुपागतः ॥
अक्षयास्तस्य वैलोकाः सर्वकामगमास्तथा १३ धनं लभेत्तदानेन मौनेनाज्ञां विशांपते ॥ उपभोगांश्च तपसा ब्रह्मचर्येण जीवितम् १४ रूपमैश्वर्यमारोग्यमहिंसा फ
लमश्नुते ॥ फलमूलाशिनो राज्यं स्वर्गः पर्णाशिनो भवेत् १५ प्रायोपवेशिनो राजन्सर्वत्र सुखमुच्यते ॥ गवाद्यः शाकदीक्षायां स्वर्गं गामी तृणाशनः १६ स्त्रियस्त्रि
षवणं स्नात्वा वायुं पीत्वा क्रतुं लभेत् ॥ स्वर्गं सत्येन लभेत् दीक्षया कुलमुत्तमम् १७ सलिलाशी भवेद्यस्तु सदाग्निः संस्कृतो द्विजः ॥ मनुं साधयतो राज्यं नाकपृष्ठमनाश
के १८ उपवासंच दीक्षायामभिषेकंच पार्थिव ॥ कृत्वा द्वादशवर्षाणि वरिस्थानां द्विशिष्यते १९ अधीत्य सर्ववेदान्वै सद्यो दुःखाद्विमुच्यते ॥ मानसं हि चरन् धर्मं
स्वर्गलोकमुपाश्नुते २० यादुस्त्यजा दुर्मतिभिर्या न जीर्यंति जीर्यतः ॥ योऽसौ प्राणांतिको रोगस्तं तृष्णां त्यजतः सुखम् २१ यथा धेनु सहस्रेषु वत्सो विदति मातरम् ॥
एवं पूर्वकृतं कर्म कर्तारमनुगच्छति २२ अचोद्यमानानि यथा पुष्पाणि च फलानि च ॥ स्वकालं नातिवर्तते तथा कर्मपुरा कृतम् २३ जीर्यंति जीर्यतः केशादंता जी
र्यंति जीर्यतः ॥ चक्षुःश्रोत्रे च जीर्यंते तृष्णैकान्तु जीर्यते २४ येन प्रीणातिपितरं तेन प्रीतः प्रजापतिः ॥ प्रीणातिमातरं येन पृथिवी तेन पूजिता ॥ येन प्री
णात्युपाध्यायं तेन स्याद्ब्रह्म पूजितम् २५ सर्वे तस्या दत्ता धर्मा यस्यैते त्रय आदृताः ॥ अनादृतास्तु यस्यैते सर्वास्तस्या फलाः क्रियाः २६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
भीष्मस्यैतद्वचः श्रुत्वा विस्मिताः कुरुपुंगवाः ॥ आसन्नप्रहृष्टमनसः प्रीतिमंतोऽभवंस्तदा २७

मेरुसाधनंतपोविशेषः अनाशकेहितमितमेध्याशनेऽ

नशनेवा १८ द्वादशवार्षिक्यादीक्षायां उपवासव्रतार्थं क्षीराद्याहारं व्रतं च 'पयोब्राह्मणस्य व्रतं यवाग्राजस्य स्यामिक्षा वैश्वस्य' इति श्रुतिप्रसिद्धं अभिषेकं द्वादशवार्षिकं तीर्थाटनं वा वीरस्था
नात्स्वर्गादपि विशिष्यते ब्रह्मलोकप्रदमेतत्तद्वयमित्यर्थः १९ कायिकं धर्ममुक्त्वा वाचिकमाह अधीत्येति २० मानसं धर्मं विवृणोति येति २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७

मंत्रोच्चारणं जिगीषा यैव कृथा । सोमामिषोदक्षिणां विना कृथा । होमो मंत्रं विना कृथा । एतैस्त्रिभिर्यत्पापं तत्सर्वमिदं यावादि नो भवतीत्यर्थः २८ प्राप्तौ प्राप्त्यर्थः २९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नील
कंठीयेभारतमावदीपे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ केपूज्या इत्यादिना पूर्वोक्तधर्मान् विवृणोति तत्रापि चतुर्दश्यादित्यादिना आतिथ्यं कर्तव्यमुक्तं तद्विवृणोत्यध्यायेन १ यदमुपेहचहितं तद्वदेति शेषः २
ब्रह्म आनंदात्मा । स्वर्गः सत्यसंकल्पत्वादिसिद्धिः । तपः स्वाध्यायो साधनं यस्य स्वर्गस्य । 'यस्तमात्मानमनुविद्य विजानाति सर्वांश्च लोकानां प्रोति सर्वांश्च कामान्' इति श्रुतेः सखप्रत्ययः १ । ४ अक्ष

यन्मंत्रेभवतिवृथापयुज्यमानेयत्सोमेभवतिवृथाभिपूयमाणे ॥ यच्चाग्नौभवतिवृथाभिहूयमानेतत्सर्वंभवतिवृथाभिधीयमाने २८ इत्येतद्व्याघिणाप्रोक्तमुक्तवानास्मि
यद्विभो ॥ शुभाशुभफलप्राप्तौकेमतःश्रोतुमिच्छसि २९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशास० आनुशासन० दानधर्मेकर्मफलिकोपाख्यानेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ केपूज्याःकेनमस्कार्याकान्नमस्यसिभारत ॥ एतन्मेसर्वमाचक्ष्वयेभ्यःस्पृहयसेनृप १ उत्तमापद्रुतस्यापियत्रतेवर्ततेमनः ॥ मनुष्यलो
केसर्वस्मिन्नयदमुत्रेहचाप्युत २ ॥ भीष्मउवाच ॥ स्पृहयामिद्विजातिभ्योयेषांब्रह्मपरंधनम् ॥ येषांस्वप्रत्ययःस्वर्गस्तपःस्वाध्यायसाधनम् ३ येषांवालाश्व
वृद्धाश्चपितृपैतामहोंधुरम् ॥ उद्वहंतिनसीदंतितेभ्योवैस्पृहयाम्यहम् ४ विद्यास्वभिविनीतानांदांतानांमृदुभाषिणाम् ॥ श्रुतवृत्तोपपन्नानांसदाक्षरविदां
सताम् ५ संसत्सुवदतांतातहंसानांमिवसंघशः ॥ मंगल्यरूपांरुचिरादिव्यजीमूतानिःस्वनाः ६ सम्यगुच्चरितावाचःश्रूयंतेहियुधिष्ठिर ॥ शुश्रूषमाणेनृपतौ
प्रेत्यचेहसुखावहाः ७ येचापितेषांश्रोतारःसदासदसिसंमताः ॥ विज्ञानगुणसंपन्नस्तेभ्यश्चस्पृहयाम्यहम् ८ सुसंस्कृतानिप्रयताःशुचीनिगुणवांतेच ॥ दद
त्यन्नानितृप्त्यर्थंब्राह्मणेभ्योयुधिष्ठिर ९ येचापिसततंराजंस्तेभ्यश्चस्पृहयाम्यहम् ॥ शक्यंह्येवाहवेयोद्धुंनदातुमनसूयितुम् १० शूरावीराश्चशतशःसंतिलोके
युधिष्ठिर ॥ येषांसंख्यायमानानांदानशूरोविशिष्यते ११ धन्यःस्यायद्यहंभूयःसौम्यब्राह्मणकोऽपिवा ॥ कुलेजातोधर्मगतिस्तपोविद्यापरायणः १२ नमेत्व
तःप्रियतरोलोकेऽस्मिन्नपांडुनंदन ॥ त्वत्तश्चापिप्रियतराब्राह्मणाभरतर्षभ १३ यथाममप्रियतमास्त्वतोविप्राःकुरुतम ॥ तेनसत्येनगच्छेयंलोकान्यत्रसर्शा
तनुः १४ नमेपिताप्रियतरोब्राह्मणेभ्यस्तथाभवत् ॥ नमेपितुःपितावापियेचान्येऽपिसुहृज्जनाः १५ नहिमेवृजिनांकींचेद्विद्यतेब्राह्मणेष्विह ॥ अणुवायादिवा
स्थूलंविद्यतेसाधुकर्मसु १६ कर्मणामनसावापिवाचावापिपरंतप ॥ यन्मेकृतंब्राह्मणेभ्यस्तेनाद्यनतपाम्यहम् १७ ब्रह्मण्यहातिमामाहुस्तयावाचाऽस्मितो
पितः ॥ एतदेवपवित्रेभ्यःसर्वेभ्यःपरमंस्मृतम् १८ पश्यामिलोकानमलाञ्जुचीनब्राह्मणयायिनः ॥ तेषुमेतातगंतव्यमह्नायचचिरायच १९

रं ब्रह्म तद्विदां ५ हंससादृश्यं श्रीरनीरयोरिवात्मानात्मनोर्विवेचनात् १ नृपतौ नृपतेः समीपे उच्चरिताः ७ । ८ । ९ अनसूयितुं असूयावर्ज्यया स्यात्तया १० । ११ ब्राह्मणकमुक्तिं
त ब्राह्मणोऽपियद्यहं स्यात्तर्हि धन्यः किमुत्कुले जातः १२ । १२ । १४ । १५ वृजिनं संकटं फलाशेति यावत् पूज्यत्वादेव ताम् पूजयामि न तु फलायेत्यर्थः १६ तेन ब्राह्मणाराधनेन अद्य शरणं
जरस्थोऽपि न तपामि न व्यथां प्राप्नोमीति स्वानुभवं दर्शयति १७ ब्रह्मण्यो न ब्रह्म जातौ अस्मत्तः १८ यायिनोऽमुषरस्य मे १९

२० । २१ । २२ । २३ । २४ तेजस इति ब्रह्मणा द्विभ्येतनुतु तत्र तेजस्तपसीस्वीये प्रकाशयेदित्यर्थः तेजःकोषबलं तपोयोगबलम् २५ तयोस्तपस्तेजसो ब्राह्मणञ्च त्रियस्य योर्व्यवसायः फलमाभिम
वरूपं शीघ्रं तीव्रं तथा पितृपस्विनपवेतरान् हन्युर्न तेजस्विन इत्यर्थः २६ भूय इति ल्यप् ङोपेपंचमी अकोपनं ब्राह्मणं प्राप्य भूयः बहुतरं उभयं तपस्तेज आरुपं स्यात् तद्वत्तत्त्वं इति भवतीति शेषः क्षमावत्सुप्रयु
क्तं तेजो बह्वपि तूलराशि वत्सद्यो नश्यतीत्यर्थः । उभयत उभयं चेत्तदंशं कुर्यान्न तद्वत्तदंशं शेषयेदित्यन्वयः द्वाभ्यां अन्योन्यस्मिन् प्रयुक्तं तेज आदिद्वयं न निःशेषं नश्यति किं तु शेषम् । क्षमावता तत्त्वं इत्य

यथाभर्त्राश्रयोधर्मःस्त्रीणांलोकेयुधिष्ठिर ॥ सदेवःसागतिर्नान्याक्षत्रियस्यतथाद्विजाः २० क्षत्रियःशतवर्षीचदशवर्षीद्विजोत्तमः ॥ पितापुत्रौचविज्ञेयौतयोर्हिब्रा
णोगुरुः २१ नारीतुपत्यभावेवैदेवरंकुरुतेपतिम् ॥ पृथिवीब्राह्मणालामेक्षत्रियंकुरुतेपतिम् २२ पुत्रवच्चततोरक्ष्याउपास्यागुरुवच्चते ॥ अग्निवच्चोपचर्यावैब्राह्म
णाःकुरुसत्तम २३ ऋजून्सतःसत्यशीलान्सर्वभूतहितेरतान् ॥ आशीविषानिवकुद्धान्द्विजान्परिचरेत्सदा २४ तेजसस्तपसश्चैवानित्यंबिभ्येद्युधिष्ठिर ॥ उभेचैते
परित्याज्येतेजश्चैवतपस्तथा २५ व्यवसायस्तयोःशीघ्रमुभयोरेवविद्यते ॥ हन्युःकुद्दामहाराजब्राह्मणायेतपस्विनः २६ भूयःस्यादुभयंदत्तंब्राह्मणाद्यदकोपनात् ॥
कुर्यादुभयतःशेषंदत्तशेषंनशेषयेत् २७ दंडपाणिर्यथागोपुपालोनित्यंहिरक्षयेत् ॥ ब्राह्मणाब्रह्मचतथाक्षत्रियःपरिपालयेत् २८ पितेवपुत्रान्नरक्षेथाब्राह्मणान्ध
र्मचेतसः ॥ गृहेचैषामवेक्षेथाःकिंस्विदस्तीतिजिवनम् २९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणिअनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ब्राह्मणानांतुयेलोकाःप्रतिश्रुत्यपितामह ॥ नप्रयच्छंतिमोहातेकेभवंतिमहाद्युते १ एतन्मेतत्त्वतोब्रूहिधर्मधर्मभृतांवर ॥ प्रतिश्रुत्यदुरात्मा
नोनप्रयच्छंतियेनराः २ ॥ भीष्मउवाच ॥ योनदद्यात्प्रतिश्रुत्यस्वल्पंवायदिवाबहु ॥ आशास्तस्यहताःसर्वाःक्लीबस्येवप्रजाफलम् ३ यांरात्रिजायतेजीवोयांरा
त्रिचविनश्यति ॥ एतस्मिन्नंतरेयद्यत्सुकृतंतस्यभारत ४ यच्चतस्यदुतंकिंचिद्वत्तंवाभरतर्षभ ॥ तपस्तप्तमथोवापिसर्वतस्योपहन्यते ५ अथैतद्वचनंप्राहुर्धर्मशा
स्त्रविदोजनाः ॥ निशम्यभरतश्रेष्ठदुद्व्यापरमयुक्तया ६ अपिचोदाहरंतीमंधर्मशास्त्रविदोजनाः ॥ अश्वानांश्यामकर्णानांसहस्रेणसमुच्यते ७ अत्रैवोदाहरंतीम
मितिहासंपुरातनम् ॥ शृगालस्यचसंवादंवानरस्यचभारत ८ तौसखायौपुराह्यास्तांमानुषत्वेपरंतप ॥ अन्यांयोर्निंसमापन्नौशार्गालीवानरीतथा ९ ततःपरा
सून्त्वादंतंशृगालंवानरोऽब्रवीत् ॥ श्मशानमध्येसंप्रेक्ष्यपूर्वजातिमनुस्मरन् १० किंवयापापकंपूर्वकृतंकर्मसुदारुणम् ॥ यस्त्वंश्मशानेमृतकान्पूतिकानत्सिकुत्सि
तान् ११ एवमुक्तःप्रत्युवाचशृगालोवानरंतदा ॥ ब्राह्मणस्यप्रतिश्रुत्यनमयातदुपाहृतम् १२

तस्यादाशिष्टंतुनशेषयेन्नशिष्यतेअपितुनिःशेषमेव नश्यतीत्यर्थः २७ । २८ अस्तीति अभावितदेवमित्यर्थः २९ ॥ इति अनुशासनपर्वणिनी० भा० अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ब्राह्मणानामिति १
२ । ३ । ४ । ५ निशम्यविचार्य ६ अपिचेति तत्रमायश्चित्तंसहस्रश्यामकर्णदानंअशक्यमनुष्ठातुमतस्तत्तत्पापं दुर्जरमितिभावः ७ अत्रैवप्रतिश्रुतस्यअप्रदानेविषये ८ । ९ । १० । ११ । १२

१३ । १४ । १५ वृत्तोऽध्यापकस्य कथां कथयतो मुखात् श्रुते १६ श्रुतश्चायमिति हासः कृष्णस्य व्यासस्य जुगकर्था कथयतो वा मुदेवस्य वा मुखात् श्रुतोऽयमर्थः १७ । १८ आशावंध्याशा १९
२० अक्षय्यं पित्र्यमुद्दिष्टं दानं मुक्ते इत्यक्षय्यमुगमिः २१ अगदसंकाशः चिकित्सकतुल्यः २२ शातिरिष्टेन शांत्याहितेन क्षेमेण । 'रिष्टं क्षेमे' इति मेदिनी २३ । २४ । २५ । २६ इतः अस्मि
नलोके ब्राह्मण एव दानपात्रमिति प्रवृत्तकार्यः २७ तीर्थमपि ब्राह्मण एवेत्याह महाविति २८ ॥ इति० अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावंदीये नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ७ ॥ मित्रसौ

तल्लते पापकीयोनिमापन्नोऽस्मि प्लवंगम् ॥ तस्मादेवं विधं भक्ष्यामि बुभुक्षितः १३ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृगालो वानरं प्राह पुनरेव नरोत्तम ॥ किं त्वया पातकं कर्म
कृतं येनासि वानरः १४ ॥ वानर उवाच ॥ सदा चाहं फलाहारो ब्राह्मणानां प्लवंगम् ॥ तस्माच्च ब्राह्मणस्त्वं तु दत्तं व्यं विदुषा सदा ॥ समं विवादो मोक्तव्यो दातव्यं च प्रतिश्रु
तम् १५ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्येतद्बुवतो राजन् ब्राह्मणस्य मया श्रुतम् ॥ कथां कथयतः पुण्यां धर्मज्ञस्य पुरातनीम् १६ श्रुतश्चापि मया भूयः कृष्णस्यापि विशांपते ॥
कथां कथयतः पूर्वब्राह्मणं प्रति पांडव १७ न हर्तव्यं विप्रधनं क्षेतव्यं ते पुनित्यशः ॥ बालाश्वनावमंतव्याद रिद्राः कृपणा अपि १८ एवमेव च मानित्यं ब्राह्मणाः संदिशं
ति वै ॥ प्रतिश्रुत्य भवेद्देयं नाशकार्या द्विजोत्तमे १९ ब्राह्मणो ह्याशया पूर्वकृतया पृथिवी पते ॥ सुसमिद्धो यथा दीप्तः पावकस्तद्विधः स्मृतः २० यं निरीक्षेत संकुद्ध आश
या पूर्वजा तथा ॥ प्रदहेच्च हितं राजन् कक्षमक्षय्यं भुग्यथा २१ स एव हि यदा तुष्टो वचसा प्रतिनंदति ॥ भवत्यगदसंकाशो विषये तस्य भारत २२ पुत्रान् पौत्रान् पशूंश्चैव
बांधवान्सचिवांस्तथा ॥ पुरंजनपदं चैव शांतिरिष्टेन पोषयेत् २३ एतद्विपरमं तेजो ब्राह्मणस्येह दृश्यते ॥ सहस्रकिरणस्येव सवितुर्धरणीतले २४ तस्माद्दातव्यमे
वेह प्रतिश्रुत्य युधिष्ठिर ॥ यदीच्छेच्छोभनां जातिं प्राहुं भरतसत्तम २५ ब्राह्मणस्य हि दत्तेन ध्रुवं स्वर्गो ह्यनुत्तमः ॥ शक्यः प्राहुं विशेषेण दानं हि महती क्रिया २६ इतो
दत्तेन जीवंति देवताः पितरस्तथा ॥ तस्माद्दानानि देयानि ब्राह्मणेभ्यो विजानता २७ महद्विभरत श्रेष्ठ ब्राह्मणस्तीर्थमुच्यते ॥ वेलायां न तु कस्यांचिद्गच्छेद्दिप्रोद्यपू
जितः २८ ॥ इति श्रीम० अ० आनु० दानधर्मशृगालवानरसंवादे नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मित्रसौ हार्दयोगेन उपदेशं करोतियः ॥ जा
त्याऽधरस्य राजर्षे दोषस्तस्य भवेन्न वा १ एतदिच्छामि तत्त्वेन व्याख्यातुं वैपितामह ॥ सूक्ष्मा गतिर्हि धर्मस्य यत्र मुह्यंति मानवाः २ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्र ते वर्त
यिष्यामि शृणु राजन् यथाक्रमम् ॥ ऋषीणां वदतां पूर्वश्रुतमासीद्यथापुरा ३ उपदेशो न कर्तव्यो जातिहीनस्य कस्यचित् ॥ उपदेशे महान् दोषाऽप्यध्यायस्य भाष्यते
४ निदर्शनमिदं राजन् शृणु मे भरतर्षभ ॥ दुरुक्तवचने राजन् यथा पूर्वयुधिष्ठिर ५ ब्रह्माश्रमपदे वृत्तं पार्श्वे हि मवतः शुभे ॥ तत्राश्रमपदं पुण्यं नानावृक्षगणायुतम् ६ ना
नागुल्मलताकीर्णमृगद्विजनिषेवितम् ॥ सिद्धचारणसंयुक्तं रम्यं पुष्पितकाननम् ७ व्रतिभिर्बहुभिः कीर्णं तापसैरुपसेवितम् ॥ ब्राह्मणैश्च महामागैः सूर्यज्वलनसन्निभैः ८

हादेत्यध्यायेन नीचाय धर्मरहस्यं न दद्यादित्युक्तं । मित्रमुपकारमपेक्षयोपकर्ता । सुहृदुपकारमनपेक्षयोपकर्ता । लोभात् कृपया वित्यर्थः १ । २ । ३ उपाध्यायस्योपदेशकर्तुः भाष्यते
न शूद्रा यमार्तिदद्यादित्यादिशास्त्रेण ४ दुरुक्तं दुःस्वप्नं नीचं प्रति उक्तं वचनं ५ । ६ । ७ व्रतिभिर्बहुभिः तापसैर्वानप्रस्थैः ८

९ यतिभिः संन्यासिभिः १० दयान्वितः सर्वभूतामयदानेन प्रव्रज्यां कृतवानित्यर्थः ११ दीक्षानियमं १२ तपस्येतपः करिष्ये १३ वक्तुमाधिगंतुं वज्रगता वित्यस्य रूपं प्रव्रजयितुं विधिवत्स्वोचितं
कर्मस्याजयितुं १४ । १५ लिंगं संन्यासिचिन्हं सेवकस्य तपप्रव्रज्यानधिकारात्प्रयुक्तं १६ । १७ । १८ आत्मनः प्रियं विज्ञेयं कस्य शृणुष्याख्यस्य स्वधर्मस्य त्यागं लिंगधारणानधिकारेऽपि
नियमव्रतसंपन्नैः समाकीर्णतपस्विभिः ॥ दीक्षितैर्भरत श्रेष्ठ यथाहारैः कृतात्मभिः ९ तपोध्ययनघोषैश्चनादितं भरतर्षभ ॥ बालखिल्यैश्च बहुभिर्यतिभिश्च निषेवि
तम् १० तत्र कश्चित्समुत्साहं कृत्वा शूद्रो दयान्वितः ॥ आगतो ह्याश्रमपदं पूजितश्च तपस्विभिः ११ तांस्तु दृष्ट्वा मुनिगणान् देवकल्पान् महौजसः ॥ विविधां वहतो दीक्षां
संप्राहृष्यत भारत १२ अथास्य बुद्धिरभवत्तपस्ये भरतर्षभ ॥ ततोऽब्रवीत्कुलपतिपादौ संगृह्य भारत १३ भवत्प्रसादादिच्छामि धर्मवक्तुं द्विजर्षभ ॥ तन्मां त्वं भगव
न्वक्तुं प्रव्राजयितुमर्हसि १४ वर्णावरोहं भगवन् शूद्रो जात्याऽस्मि सत्तम ॥ शुश्रूषां कर्तुमिच्छामि प्रपन्नाय प्रसीद मे १५ ॥ कुलपतिरुवाच ॥ न शक्यमिह शूद्रेण लिंग
माश्रित्य वर्तितुम् ॥ आस्यतां यदिते बुद्धिः शुश्रूषानिरतो भव १६ शुश्रूषया परां लोकानवाप्स्यसि न संशयः १७ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्तस्तु मुनिना स शूद्रोर्चित
य नृप ॥ कथमत्र मया कार्यं श्रद्धाधर्मपराचमे १८ विज्ञातमेवं भवतु करिष्ये प्रियमात्मनः ॥ गत्वाऽऽश्रमपदाद्दूरमुत्तमं कृतवांस्तु सः १९ तत्र वेदीं च भूमिं च देवताय
तनानि च ॥ निवेश्य भरत श्रेष्ठ नियमस्थोऽभवन्मुनिः २० अभिषेकांश्च नियमान् देवतायतनेषु च ॥ बलिं च कृत्वा हुत्वा च देवतां चाप्यपूजयत् २१ संकल्पनियमो
पेतः फलाहारो जितेन्द्रियः ॥ नित्यं सन्निहिताभिस्तु ओषधीभिः फलैस्तथा २२ अतिथीन् पूजयामास यथावत्समुपागतान् ॥ एवं हि सुमहान्कालो व्यत्यक्रमत त
स्यैव २३ अथास्य मुनिरागच्छत्संगत्या वै तमाश्रमम् ॥ संपूज्य स्वागतेनैर्विविधवत्समतोषयत् २४ अनुकूलाः कथाः कृत्वा यथागतमपृच्छत् ॥ ऋषिः परमतेज
स्वी धर्मात्मा संशितव्रतः २५ एवं सुबहुशस्तस्य शूद्रस्य भरतर्षभ ॥ सोऽगच्छद्दाश्रममृषिः शूद्रं द्रुणं न र्षभ २६ अथ तं तापसं शूद्रः सोऽब्रवीद्भरतर्षभ ॥ पितृकार्यं क
रिष्यामि तत्र मेऽनुग्रहं कुरु २७ बाढमित्येष तं विप्र उवाच भरतर्षभ ॥ शुचिर्भूत्वा स शूद्रस्तु तस्य र्षेः पाद्यमानयत् २८ अथ दर्भांश्च वन्याश्च ओषधीर्भरतर्षभ ॥ पवित्र
मासनं चैव वृत्तीं च समुपानयत् २९ अथ दक्षिणमावृत्य वृत्तीं च रमशौर्षिकम् ॥ कृतामन्यायतो दृष्ट्वा तं शूद्रमृषिर्ब्रवीत् ३० कुरुष्वेतां पूर्वशीर्षाभिर्वांश्चोदइमुखः शुचिः ॥
स च तल्लतवान् शूद्रः सर्वयदपि रब्रवीत् ३१ यथोपदिष्टं मे धावी दर्भांश्चादियथा तथम् ॥ हव्यकव्यविधिं कृत्स्नमुक्तं तेन तपस्विना ३२ ऋषिणा पितृकार्यं च स च धर्मपथे
स्थितः ॥ पितृकार्यं कृते चापि विसृष्टः स जगाम ह ३३ अथ दीर्घस्य कालस्य स तप्यन् शूद्रतापसः ॥ वने पंचत्वमगमत्सुकृतेन च तेन वै ३४ अजायत महाराजवंशे स च
महायुतिः ॥ तथैव स ऋषिस्तात कालधर्ममवाप ह ३५ पुरोहितकुले विप्रजाजातो भरतर्षभ ॥ एवंप्रौढः स भूताडुभौ शूद्रमुनीतदा ३६

त्यागमात्रे सर्वस्याधिकारात् उदजपणं शालां १९ वेदीं पूजार्थं भूमिं शयनाद्यर्थम् २० अभिषेकान्त्रिसंघं स्नानानि २१ संकल्पस्य नियमो निग्रहः चित्तवृत्तिनिरोध इति यावत् तेन उपेतः २२
२३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ तृतीं च रमशौर्षिकीं आसनं कूर्चपश्चिमाग्रं ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६

क्रमेणवर्धितौचापिविद्यासुकुशलाबुधौ ॥ अथर्ववेदेवेदेचवर्धितः सुनिष्ठितः ॥ कल्पप्रयोगेचोत्पन्नेज्योतिषेषपरमज्ञः ३७ सांख्येचैवपराप्रीतिस्तस्यचैवंव्यव
र्धत ॥ पितर्युपरतेचापिष्ठितशौचस्तुपार्थिवः ३८ अभिषिक्तः प्रकृतिभीराजपुत्रः सपार्थिवः ॥ अभिषिक्तेनसक्रपिरभिषिक्तः पुरोहितः ३९ सतंपुरोधासुख
मवसद्भरतर्षभ ॥ राज्यंशशासवर्मणंप्रजाश्चपरिपालयन् ४० पुण्याहवाचनेनित्यंधर्मकार्येषुचासकृत् ॥ उत्स्मयन्प्राहसच्चापिद्वाराजापुरोहितम् ४१ एवंस
बहुशोराजन्पुरोधसमुपाहसत् ॥ लक्षयित्वापुरोधास्तुबहुशस्तंनराधिपम् ४२ उत्स्मयंतंचसतंतद्वद्वाऽसौमन्युमाविशत् ॥ अथशून्येपुरोधास्तुसहराज्ञासमा
गतः ४३ कथाभिरनुकूलाभीराजानंचाम्यरोचयत् ॥ ततोऽब्रवीन्नरेद्रंसपुरोधाभरतर्षभ ४४ वरमिच्छाम्यहंत्वेकंत्वयादत्तंमहायुते ४५ ॥ राजोवाच ॥ वराणांतिशतं
दद्यांकिंवतैकंद्विजोत्तम ॥ स्नेहाच्चबहुमानाच्चनास्त्यदेयंहिमेतव ४६ ॥ पुरोहितउवाच ॥ एकंवैवरमिच्छामियदितुष्टोऽसिपार्थिव ॥ प्रतिजानीहितावत्त्वंसत्यं
यद्वदनामृतम् ॥ भीष्मउवाच ॥ बाढमित्येवंतराजाप्रत्युवाचयुधिष्ठिर ॥ यदिज्ञास्यामिवक्ष्यामिअजानन्नतुसंबदे ४८ ॥ पुरोहितउवाच ॥ पुण्याहवाचने
नित्यंधर्मकृत्येषुचासकृत् ॥ शांतिहोमेषुचसदाकिंत्वंहससिवीक्ष्यमाम् ४९ सवीडंवैभवतिहिमनोमेहसतात्वया ॥ कामयाशापितोराजन्नान्यथावक्तुमर्हसि ५०
सुव्यक्तंकारणंह्यत्रनतेहास्यमकारणम् ॥ कौतूहलंमेसुभृशंतत्त्वेनकथयस्वमे ५१ ॥ राजोवाच ॥ एवमुक्तेत्वयाविप्रयदवाच्यंभवेदपि ॥ अवश्यमेववक्तव्यंशृणुष्वै
कमनाद्विज ५२ पूर्वदेहेयथावृत्तंतन्निबोधद्विजोत्तम ॥ जातिस्मराम्यहंब्रह्मव्रतधनेनमेशृणु ५३ शूद्रोऽहमभवंपूर्वतापसोभृशसंयुतः ॥ ऋषिरुग्रतपास्त्वंच
तदाऽभूद्विजसत्तम ५४ प्रीयताहितदाब्रह्मन्ममानुग्रहद्विना ॥ पितृकार्येत्वयापूर्वमुपदेशःकृतोऽनघ ५५ वृत्त्यादंभेपुहव्येचकव्येचमुनिसत्तम ॥ एतेनकर्मदो
षेणपुरोधास्त्वमजायथाः ५६ अहंराजाचविप्रेद्रपश्यकालस्यपर्ययम् ॥ मत्कृतस्योपदेशस्यत्वयाऽज्ञातमिदंफलम् ५७ एतस्मात्कारणाद्ब्रह्मन्प्रहसेत्वांद्विजो
त्तम ॥ नत्वांपरिभन्ब्रह्मन्प्रहसामिगुरुर्भवान् ५८ विपर्ययेणमेमन्युस्तेनसंतप्यतेमनः ॥ जातिस्मराम्यहंतुभ्यमतस्त्वांप्रहसामिवै ५९ एवंतवोग्रंहितपउपदे
शेननाशितम् ॥ पुरोहितत्वमुत्सृज्ययतस्त्वंपुनर्भवे ६० इतस्त्वमधमामन्यामायोनिंप्राप्स्यसेद्विज ॥ गृह्यतांद्रविणंविप्रपूतात्माभवसत्तम ६१ ॥ भीष्मउवाच ॥
ततोविसृष्टोराज्ञातुविप्रोदानान्यनेकशः ॥ ब्राह्मणेभ्योददौवित्तंभूमिग्रामांश्चसर्वशः ६२ कच्छ्राणिचीर्त्वाचततोयथोक्तानिद्विजोत्तमैः ॥ तीर्थानिचापिगत्वावै
दानानिविविधानिच ६३ दत्वागाश्चैवविप्रेभ्यःपूतात्माभवदात्मवान् ॥ तमेवचाश्रमंगत्वाचचारविपुलंतपः ६४

५५ । १७ मत्कृतस्यमहंकृतस्य ५८ । १९ विपर्ययेणशूद्रोऽप्यहंजातिस्मरोजातः मुनिरपित्वंपुरोहितोजातइतिवैपरीत्येन मन्युर्द्वैभ्यः ६० मवेवनिमित्तं ६१ । ६२ । ६३ । ६४

६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ सत्यानृतेनवाणिज्येनघनलोमेभेत्यर्थः । सत्यानृतेनवाणिज्यमितिस्मृतिः ७३ विनिश्चयंनिश्चेतव्यं । ७४ ७५ ॥ इतिअ० भी० मा० दश
मोऽध्यायः ॥ १० ॥ कीदृशेइति श्रीमानेवददासीतिश्रीकरान्योगान्नकथयितुमध्यायः । श्रीःरूपोदायोदिशोमातयुतापन्नाधनसमृद्धिःश्रीःपद्मेत्युच्यते १ पर्यपृच्छतत्रियमित्यपकृष्यते १
ततःसिद्धिंपरांप्राप्तोब्राह्मणोराजसत्तम ॥ संमतश्चाभवत्तेषामाश्रमेतन्निवासिनाम् ६५ एवंप्राप्तोमहत्कच्छ्रापिःसन्नृपसत्तम ॥ ब्राह्मणेननवक्तव्यंतस्माद्वर्णावरे
जने ६६ ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्यास्त्रयोविर्णाद्विजातयः ॥ एतेषुकथयन्नाजन्ब्राह्मणोनप्रदुष्यति ६७ तस्मात्सद्भिर्नवक्तव्यंकस्यचिक्किंचिदग्रतः ॥ सूक्ष्मागतिर्हि
धर्मस्यदुर्ज्ञेयाह्यकृतात्मभिः ६८ तस्मान्मौनेनमुनयोदीक्षाकुर्वन्तिचादृताः ॥ दुरुक्तस्यभयाद्राजन्नाभाषन्तेचकिंचन ६९ धार्मिकागुणसंपन्नाःसत्यार्जवसम
न्विताः ॥ दुरुक्त्वाचाभिहितैःप्राप्नुवंतीहदुष्कृतम् ७० उपदेशोनकर्तव्यःकदाचिदपिकस्यचित् ॥ उपदेशाद्वितपाषंब्राह्मणःसमवाप्नुयात् ७१ विमृश्यतस्मा
त्प्राज्ञेनवक्तव्यंधर्ममिच्छता ॥ सत्यानृतेनहिहृतउपदेशोहिनस्तिहि ७२ वक्तव्यमिहपृष्टेनविनिश्चित्यविनिश्चयम् ॥ सचोपदेशःकर्तव्योयेनधर्ममवाप्नुयात् ७३
एतत्तेसर्वमारख्यातमुपदेशकृतेमया ॥ महान्क्लेशोहिभवतितस्मात्त्रोपदेशोदिह ७४ ॥ इतिश्रीम० अ० आ० दानधर्मेऽशूद्रमुनिसंवादेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कीदृशेपुरुषेतातस्त्रीषुवाभरतर्षभ ॥ श्रीःपद्मावसतेनित्यंतन्मेब्रूहिपितामह १ भीष्मउवाच ॥ अत्रतेवर्णयिष्यामियथावृत्तंतथाश्रुतम् ॥ रु
क्मीणीदेवकीपुत्रसन्निधौपर्यपृच्छत २ नारायणस्यांकगतांज्वलन्तींष्टद्वाश्रियंपद्मसमानवर्णाम् ॥ कौतूहलाद्विस्मितचारुनेत्रापप्रच्छमातामकरध्वजस्य ३ कानी
हमूतान्युपसेवसेत्वंसंतिष्ठसेकानिचसेवसेत्वम् ॥ तानित्रिलोकेश्वरभूतकांतेतत्त्वेनमेब्रूहिमहर्षिकल्पे ४ एवंतदाश्रीरभिभाष्यमाणादेव्यासमक्षंगरुडध्वजस्य ॥ उ
वाचवाक्यंमधुराभिधानंमनोहरंचंद्रमुखीप्रसन्ना ५ ॥ श्रीरुवाच ॥ वसामिनित्यंसुमगेप्रगल्भेदक्षेनरेकर्मणिवर्तमाने ॥ अक्रोधनेदेवपरेकृतज्ञेजितेंद्रियेनित्यमुदीर्ण
सत्वे ६ नाकर्मशीलेपुरुषेवसामिननास्तिकेसांकरिकेतन्ने ॥ नभिन्नवृत्तेनचृशंसवर्णेनचापिचौरेनगुरुष्वसूये ७ येचाल्पतेजोबलसत्वमानाःक्लिश्यंतिकुप्यंतिचयत्र
तत्र ॥ नचैवतिष्ठामितथाविधेषुनरेषुसंगुप्तमनोरथेषु ८ यश्चात्मनिप्रार्थयतेनकिंचिद्यश्चस्वभावोपहृतांतरात्मा ॥ तेष्वल्पसंतोषपरेषुनित्यंनरेषुनाहंनिवसामिस
म्यक् ९ स्वधर्मशीलेषुचधर्मवित्सुवृद्धोपसेवानिरतेचदांति ॥ कृतात्मनिक्षांतिपरेसमर्थेक्षांतासुदांतासुयथाज्ज्वालासु १० सत्यस्वभावार्जवसंयुतासुवसामिदेवाद्विजपू
जिकासु ॥ प्रकीर्णभांडामनपेक्ष्यकारिणींसदाचभर्तुःप्रतिकूलवादिनीम् ११ परस्यवेश्माभिरतामलज्जामेवंविधांतांपरिवर्जयामि ॥ पापामचोक्षामवलेहिनीं
चव्यपेतधैर्याकलहप्रियांच १२

३ उपसेवसेमजगुरगादिरूपेण संतिष्ठसेधैर्योदायैर्होदयैर्शौर्यादिरूपेणपुरुषेवससि ३
देव्यारुक्मिण्या ५ प्रगल्भेवाग्निमानि दक्षेअनलसे देवपरेदेवाराधननिष्ठे ६ नृशंसवर्णेनिधुराक्षरमाधिगे असूयेअसूयावति ७ तेजःशौर्यं सत्वंबुद्धिः यत्रतत्रविशिष्टपुरुषे संगुप्तमनोरथेषुअन्यत्र
ध्यायंत्यम्यहर्षयंतितादृशेषु ८ स्वभावेत्यादेर्भौतबोपहतचित्तइत्यर्थः ९ स्वधर्मेतिसार्द्धश्लोकः १० । ११ पापानिर्दयां अचोक्षांअशुचिं अवलेहिनींशुक्लिणींलेलिहानांसदाकुद्रामित्यर्थः १३

यानादिपुत्रमणीयेषु सर्वेषु वसामितीत्यर्थः १४ । १५ । १६ । १७ यस्मिन्निति लक्ष्म्यामुपाया एतद्व्यर्थः १८ । १९ भावेन आदरेण शरीरमृताशरीरवती २० नाहमिति नारायणादन्यत्र धर्मो
 दिव्यद्विरूपेणैव वसामिनशरीरेणेत्यर्थः २१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि नीलकंठीवैभारतभाष्ये एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ॥ स्त्रीपुंसयोरिति पूर्वाध्यायाते सवर्द्धते धर्मयशो
 निद्राभिभूतांसततं शयानामेवं विधातां परिवर्जयामि ॥ सत्यासु नित्यं प्रियदर्शनासु सौभाग्ययुक्तासु गुणान्वितासु १३ वसामिनारीपुपतिवतासु कल्याणशीला
 सुविभूषितासु ॥ यानेषु कन्यासु विभूषणेषु येन पुमेधेषु च वृष्टिमुख १४ वसामि फुल्लासु च पद्मिनीपुनक्षत्रवीथीपुचशारदीषु ॥ गजेपुगोष्ठेषु तथाऽऽसनेषु सरःसु
 फुल्लोत्पलपंकजेषु १५ नदीषु हंसस्वननादितासु कौचावधुष्टस्वरशोभितासु ॥ विकीर्णकूलदुमराजितासु तपस्विसिद्धिजसेवितासु १६ वसामि नित्यं सुबहूद
 कासु सिंहेर्गजैश्चाकुलितोदकासु ॥ मत्ते गजे गोवृषभेन रेंद्रे सिंहासने सत्पुरुषेषु नित्यम् १७ यस्मिन् जनो हव्यभुजं जुहोति गोब्राह्मणं चार्चति देवताश्च ॥ काले च पु
 ष्यैर्बलयः क्रियंते तस्मिन् गृहे नित्यमुपैमिवासम् १८ स्वाध्यायनित्येषु सदा द्विजेषु क्षत्रे च धर्माभिरते सदैव ॥ वैश्ये च कृष्याभिरते वसामि शूद्रे च शुश्रूषणानित्ययुक्ते
 १९ नारायणे त्वेकमनावसामि सर्वेण भावेन शरीरभूता ॥ तस्मिन् हि धर्मः सुमहान्निविष्टो ब्रह्मण्यताचात्र तथा प्रियत्वम् २० नाहं शरीरेण वसामि देवि नैवं मया शक्य
 मिहाभिधातुम् ॥ भावेन यस्मिन्निवसामि पुंसि सवर्द्धते धर्मयशोर्थकामैः २१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनप० आनुशास० दानधर्मे श्रीरुक्मिणीसंवादे
 एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ स्त्रीपुंसयोः संप्रयोगे स्पर्शः कस्याधिको भवेत् ॥ एतस्मिन् संशये राजन्यथा वदतु मर्हसि १
 भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ भंगास्वनेन शक्रस्य यथा वैरमभूत्पुरा २ पुरा भंगास्वनो नाम राजर्षिरिति धार्मिकः ॥ अपुत्रः पुरुषव्याघ्र
 पुत्रार्थं यज्ञमाहरत् ३ अग्निष्टुतं सराजर्षिर्द्रिष्टं महाबलः ॥ प्रायश्चित्तेषु मर्त्यानां पुत्रकामेषु चेष्टते ४ इंद्रो ज्ञात्वा तु तं यज्ञं महाभागः सुरेश्वरः ॥ अंतरंतस्य राज
 र्षे रन्विच्छन्नियतात्मनः ५ न चैवास्यांतरं राजन सददर्शमहात्मनः ॥ कस्यचिस्त्वथ कालस्य मृगया गतवाचृषः ६ इदमंतरमित्येव शक्रो नृपमोहयत् ॥ एकाश्वेन च
 राजर्षिर्भ्रातृद्वेण मोहितः ७ नदिशोऽर्विदत नृपः क्षुत्पिपासादितस्तदा ॥ इतश्चेतश्च वै राजन श्रमनृष्णान्वितो नृप ८ सरोऽपश्यत्सुरुचिरं पूर्णपरमवारिणा ॥
 सोऽवगाह्य सरस्तातपाययामास वाजिनम् ९ अथ पीतोदकं सोऽश्वं वृक्षे बद्धा नृपोत्तमः ॥ अवगाह्य ततः स्नातस्तत्र स्त्रीत्वमवाप्तवान् १० आत्मानं स्त्रीकृतं दृष्ट्वा त्री
 षितो नृप सत्तमः ॥ चिंतानुगतसर्वात्मा व्याकुलं द्रियचेतनः ११ आरोहिष्ये कथं त्वं श्वं कथं यास्यामि वै पुरम् ॥ इष्टेनाग्निष्टुताचापि पुत्राणां शतमौरसम् १५ जातं
 महाबलानामेतां प्रवक्ष्यामि किं त्वहम् ॥ दारेषु चात्मकीयेषु पौरजानपदेषु च १३

यं कामैरितिकामसुखद्विदिरपिलक्ष्मीवत्स्वस्तीरिपुर्कं

तत्र स्त्रीपुमर्थे क्षयाकामसुखद्विदिरस्तीरिलक्ष्मीकामेन कामिन्यः प्रीतिमत्तोलक्ष्मीवत्पुत्रनीया इत्यध्यायतात्पर्यम् । स्पर्शः वैषयिकं सुखम् ११ । ३ वैरमूलमाहाग्निष्टुतमिति त्रिगुणितोऽग्निष्टो
 मोऽग्निष्टुतत्रह्यग्निरेव स्तूयते सच 'पुत्रं ददाति दाशु' इति मंत्रवर्णात्पुत्रप्रदः क्रतुः स च द्विष्टस्तत्रैव स्थानाधान्यामावात् ४ यज्ञं कृतमिति शेषः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

मृदुत्वादयः स्त्रीगुणा आगताः १४ कर्कशत्वादयः पुरुषगुणान्ताः केन निमित्तेन मे मम स्त्रीत्वमवदिति संबंधः १५ । १६ स्त्रीकृतः इंद्रेण स्त्रीत्वं प्रापितः १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२
 मृदुत्वं च तनुत्वं च विकृत्वं च तथैव च ॥ स्त्रीगुणाः ऋषिभिः प्रोक्ता धर्मतत्त्वार्थदर्शिभिः १४ व्यायामे कर्कशत्वं च वीर्यं च पुरुषे गुणाः ॥ पौरुषं विप्रनष्टं वै स्त्रीत्वं केनापि
 मेऽभवत् १५ स्त्रीभावात्पुनरश्वंतं कथमारोढुमुत्सहे ॥ महता त्वयत्नेन आरुह्याश्वं नराधिपः १६ पुनरायात्पुरं तात स्त्रीकृतो नृप सत्तमः ॥ पुत्रादाराश्च मृत्या
 श्वपौरजानपदाश्च ते १७ किं त्विदं त्विति विज्ञाय विस्मयं परमं गताः ॥ अथोवाच सराजर्षिः स्त्रीभूतो विदतावरः १८ मृगयामस्मि निर्यातो बलैः परिवृतो दृढम् ॥
 उज्झातः प्राविशं घोरामटवीं दैवचोदितः १९ अटव्यां च सुघोरायां तृष्णातो नष्टचेतनः ॥ सरःसुरुचिरप्रख्यमपश्यं पक्षिभिर्वृतम् २० तत्रावगाढः स्त्रीभूतो दैवे
 नाहंकृतः पुरा ॥ नाम गोत्राणि चाभाष्य दाराणां मंत्रिणां तथा २१ आह पुत्रांस्ततः सोऽथ स्त्रीभूतः पार्थिवोत्तमः ॥ संप्रीत्याभुज्यताराज्यं वनं यास्यामि पुत्रकाः
 २२ एवमुक्त्वा पुत्रशतं वनमेव जगाम ह ॥ गत्वा चैवाश्रमं सातुतापसं प्रत्यप्रयत् २३ तापसेनास्य पुत्राणामाश्रमेऽप्यभवच्छतम् ॥ अथ साऽऽदाय तान्सर्वान् पूर्व
 पुत्रानभाषत् २४ पुरुषत्वे सुतायूं स्त्रीत्वे चे मे शतं सुताः ॥ एकत्र भुज्यताराज्यं भ्रातृभावेन पुत्रकाः २५ सहिता भ्रातरस्तेऽथ राज्यं भुजिरेतदा ॥ तान् दृष्ट्वा
 भ्रातृभावेन भुंजानान् राज्यमुत्तमम् २६ चिंतयामास देवेंद्रो मन्थुनाथ परिष्ठुतः ॥ उपकारोऽस्य राजर्षेः कृतो नापकृतं मया २७ ततो ब्राह्मणरूपेण देवराजः शत
 क्रतुः ॥ भेदयामास तान् गत्वा नगरं वै नृपात्मजान् २८ भ्रातृणां नास्ति सौभ्रात्र्येऽप्येकस्य पितुः सुताः ॥ राज्यहेतोर्विदिताः कश्यपस्य सुरासुराः २९ यूयं भं
 गास्वनापत्यास्तापसस्येते सुताः ॥ कश्यपस्य सुराश्चैव असुराश्च सुतास्तथा ३० युष्माकं पैतृकं राज्यं भुज्यते तापसात्मजैः ॥ इंद्रेण भेदितास्ते तु युद्धेऽन्योन्य
 मपातयन् ३१ तच्छ्रुत्वा तापसांचापि सन्तापं करोदह ॥ ब्राह्मणच्छब्दानाम्येत्यतामिंद्रोऽथान्वपृच्छत् ३२ केन दुःखेन संतप्तारो दिषित्वं वरानने ॥ ब्राह्मणं तं
 ततो दृष्ट्वा सास्त्रीकरुणमब्रवीत् ३३ पुत्राणां दिशते ब्रह्मन् कालेन विनिपातिते ॥ अहं राजाऽभवं विप्रतत्र पूर्वं शतं मम ३४ समुत्पन्नं स्वरूपाणां पुत्राणां ब्राह्मणोत्तम ॥
 कदाचिन्मृगयायात उज्झातो गहने वने ३५ अवगाढश्च सरसि स्त्रीभूतो ब्राह्मणोत्तम ॥ पुत्रान् राज्ये प्रतिष्ठाप्य वनमस्मितो गतः ३६ स्त्रियाश्च मे पुत्रशतं तापसेन
 महात्मना ॥ आश्रमे जनितं ब्रह्मन् तत्तत्र गरमया ३७ तेषां च वैरमुत्पन्नं कालयोगेन वै द्विज ॥ एतच्छोचाम्यहं ब्रह्मन् दैवेन समभिष्ठुता ३८ इंद्रस्तां दुःखितां दृ
 ष्ठाब्रवीत्पुरुषं वचः ॥ पुरा सुदुःसहं भद्रे मम दुःखं त्वया कृतम् ३९ इंद्रदिष्टेन यजता मामनाहूय धिष्ठितम् ॥ इंद्रोऽहमस्मि दुर्बुद्धे वैरं ते पातितं मया ४० इंद्रं दृष्ट्वा
 तुराजर्षिः पादयोगिशिरसागतः ॥ प्रसीदन्निदं श्रेष्ठपुत्रकामेन सक्रतुः ४१ इष्टं दिष्टं शार्दूलतत्र मे क्षंतुमर्हसि ॥ प्रणिपातेन तस्येंद्रः परितुष्टो वरं ददौ ४२

प्रत्यपयत भर्तृत्वेन स्वीकृतवती २३ । २४ । २५ । २६ स्त्रीत्वदानेन द्विगुणितपुत्रप्राप्तेरुपकारपवजातो न स्त्रीत्वकृतोऽपकार इत्यर्थः २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४
 स्वरूपाणां स्वस्यैव रूपं धेयं पातिषां ३५ । ३६ स्त्रियाः स्त्रीभूतस्य मे मम ३७ । ३८ । ३९ इंद्रदिष्टेन अग्निष्टुतायज्ञेन धिष्ठितमधिष्ठितं क्रतुनिति शेषः ४० । ४१ । ४२

४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । अध्यायतात्पर्यमाहस्त्रियादिति ५२ । ५३ । ५४ ॥ इति अनुशासनम् । नीलकंठीये भारतभावदीपे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ तदेवं
गौतमीसुदर्शनशुक्रप्रभृतीनामाख्यानेष्वेवच्छेदोपगतेषु दुःखेष्वनुद्विग्नमना अतिथिभक्तानृशंस्वादिषमैवानुश्रियमाप्नोति तस्याश्च फलं कामः इन्द्रियप्रीतिरूपः सा च स्त्रीणामेव भूयसी पुंसस्त्वल्पतरत्ये
तावता ग्रंथेनोक्तं । तमिमं कामं तुच्छीकृत्य परमसुखावाप्तिकामस्य पूर्वोक्ताननुवेगादीनुपासीनस्य वक्ष्यमाणविधिना परमेश्वरमाराधयिष्यतो हेयं दोषजातं वक्तुमयमध्याय आरभ्यते किमिति लो
कयात्रा ऐहिकशिष्टव्यवहारहितं च पारलौकिकं श्रेयस्तदर्थिना किं कर्तव्यं किमवश्यमनुष्ठेयं लोकयात्रा लोकद्वयश्रेयःसाधनं १ कर्मपथान्स्वाभाविककर्ममार्गान् २ प्राणातिपातो हिंसा ३

पुत्रास्ते कतमे राजन् जीवन्ते तत्प्रचक्ष्वमे ॥ स्त्रीभूतस्य हि ये जाताः पुरुषस्याथ येऽभवन् ४३ तापसीतु ततः शक्रमुवाच प्रयतांजलिः ॥ स्त्रीभूतस्य हि ये पुत्रास्ते मे
जीवन्तु वासव ४४ इंद्रस्तु विस्मितो दृष्ट्वा स्त्रियं प्रच्छतां पुनः ॥ पुरुषोत्पादिता ये ते कथं द्वेष्याः सुतास्तव ४५ स्त्रीभूतस्य हि ये जाताः स्नेहस्तेभ्योऽधिकः कथम् ॥
कारणं श्रोतुमिच्छामि तन्मे वक्तुमिहार्हसि ४६ ॥ रुयुवाच ॥ स्त्रियास्त्वभ्यधिकः स्नेहो न तथा पुरुषस्य वै ॥ तस्मात्ते शक्रजीवन्तु ये जाताः स्त्रीकृतस्य वै ४७
॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्तस्ततस्त्विद्रः प्रीतो वाक्यमुवाच ह ॥ सर्वपुत्रे ह जीवन्तु पुत्रास्ते सत्यवादिनि ४८ वरं च वृणुरार्जे द्रयं त्वमिच्छसि सुव्रत ॥ पुरुषत्वमथ स्त्री
त्वंमतो यदधिकं क्षसे ४९ ॥ रुयुवाच ॥ स्त्रीत्वमेव वृणेशक्रपुंस्त्वं नेच्छामि वासव ॥ एवमुक्तस्तु देवेंद्रस्तां स्त्रियं प्रत्युवाच ह ५० पुरुषत्वं कथं त्यक्त्वा स्त्रीत्वं चोदय
से विभो ॥ एवमुक्तः प्रत्युवाच स्त्रीभूतो राजसत्तमः ५१ स्त्रिया पुरुषसंयोगे प्रीतिरभ्यधिका सदा ॥ एतस्मात्कारणाच्छक्रस्त्रीत्वमेव वृणोम्यहम् ५२ रमिताभ्य
धिकं स्त्रीत्वे सत्यं वै देवसत्तम ॥ स्त्रीभावेनाहितुष्यामि गम्यतां त्रिदशाधिप ५३ एवमस्त्विति चोक्ता तामा पृच्छ च त्रिदिवंगतः ॥ एवं स्त्रियामहाराज अधिका प्रीतिरु
च्यते ५४ ॥ इति श्रीम० अनुशासन० आनुशास० दानधर्मभंगाखनोपाख्याने द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किं कर्तव्यं मनुष्येण लोकयात्रा
हितार्थिना ॥ कथं वै लोकयात्रां तु किंशीलश्च समाचरेत् १ ॥ भीष्म उवाच ॥ कायेन त्रिविधं कर्म वाचाचापि चतुर्विधम् ॥ मनसा त्रिविधं चैव दशकर्मपथास्त्यजेत्
२ प्राणातिपातः स्तन्यं च परदारानथापि च ॥ त्रीणि पापानि कायेन सर्वतः परिवर्जयेत् ३ असत्प्रलापं पारुष्यं पैशुन्यं मन्त्रतन्त्रं तथा ॥ चत्वारि वाचाराजेंद्र न जल्पे
न्नानुचितयेत् ४ अनभिध्यापरस्वेपुसर्वसत्वेपुसौहृदम् ॥ कर्मणां फलमस्तीति त्रिविधं मनसा चरेत् ५ तस्माद्वाक्कायमनसानाचरेदशुभं नरः ॥ शुभाशुमान्या
चरन् हितस्य तस्याश्नुते फलम् ६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे लोकयात्राकथने त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

असत्प्रलापं ग्राम्यवार्तादि । पारुष्यं निष्ठुरभाषणं । पैशुन्यं राजद्वारादौ परदोषसूचनं । अमृतं मिथ्यावादः परपीडाकरः । मनसाऽप्येवं विद्यामीति नानुचितयेत् ४ अनभिध्येति श्लो
केन परद्रव्येष्वभिध्यानं परस्यानिष्ठितं न देववादे पुनास्ति क्यमिति त्रीणि त्र्याज्यानि लक्षयेत् । दशत्यजेदित्युपक्रमात् ५ शुभमहिंसायास्ति कथां अशुभमहिंसादिनास्ति कथां फल
मुभयं दुःखास्ति स्वर्गनरकांतं ६ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

अशुमानि परित्यज्य शुमान्याचरता यज्जगत्तत्त्वज्ञानं स्वयमेव पृच्छति त्वयेति । आपण्येयमाग्रेयं पितामहस्यापि ईशाय अंतर्यामिणे सर्वत्र पश्येच्चतुर्थी । शंसुखं मवत्यस्मादित्यानंदायेत्यर्थः १
वभ्रवे विशालाय । वभ्रुर्वैश्वानर इत्यादिर्विशालेर्पिगलेऽन्यवदिति मेदिनी । महाभाग्यं चैश्वर्यं गुरावित्यादिः सप्तम्यपिषष्ठ्यर्थे । अव्यक्तं जगत्कारणमव्याकृतारुध्यतस्य योनये उत्पत्तिप्रलयस्यानाय २
योहीति । सर्वगतः सर्वोपादानत्वात् सर्वत्र न दृश्यते दृष्ट्मात्रशरीरत्वादात्मत्वाच्च ३ ब्रह्माविराट् विष्णुः सूत्रात्मा शूरेः प्राज्ञस्तेषां स्रष्टा उपादानं प्रमुनिमित्तं उपासते स्वस्वोपाधित्यागेनाधिगच्छति ४
प्रकृतीनां पंचतन्मात्राहंकारमहदव्यक्तानां विश्वकारणानां पुरुषस्य जीवात् भोक्तुरित्यर्थः पंचम्यर्थे षष्ठी । 'इन्द्रियाणि पराण्याहुरिन्द्रियेभ्यः परं मनः ॥ मनसस्तु परा बुद्धिर्विद्वेरात्मा महान्परः ॥ महतः
परमव्यक्तमव्यक्तात्पुरुषः परः ॥ पुरुषात्परं किंचित्साक्षात्सा परा गतिः' इति 'आत्मेन्द्रियमनोयुक्तं मोक्षेत्याहुर्मनीषिणः' इति च श्रुतेभ्यस्तत्त्वेभ्यः परः निष्कलः । चित्यतेन किंचिदपि चितयेदिति स्मृतेः
सर्वचित्तात्यागेन प्राप्यते योगविद्धिः योगो बुध्याद्यसंगस्तद्विद्धिः अक्षरमपरिणामि परमब्रह्म अत्यंतं परिच्छेदव्ययं तदेव असद्व्याकृतव्ययं कारणं सद्रज्जुसर्पवद्वासमानमप्यसदनिर्वचनीय

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ त्वयाऽऽपगेयनामानि श्रुतानीह जगत्पतेः ॥ पितामहेशाय विभो नामान्याचक्ष्वशंभवे १ वभ्रवे विश्वरूपाय महाभाग्यं च तत्त्वतः ॥
सुरासुरगुरौ देवेशं करेऽव्यक्तयो नये ॥ २ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ अशक्तोऽहं गुणान्वक्तुं महादेवस्य धीमतः ॥ यो हि सर्वगतो देवो न च सर्वत्र दृश्यते ३
ब्रह्मविष्णुसुरेशानां स्रष्टा च प्रभुरेव च ॥ ब्रह्मादयः पिशाचांताय हि देवा उपासते ४ प्रकृतीनां परत्वेन पुरुषस्य च यः परः ॥ चित्यते यो योगविद्धिर्ज्ञापिभिस्तत्त्वद
र्शिभिः ॥ अक्षरं परमं ब्रह्म असत्तत्त्वसच्चयः ५ प्रकृतिं पुरुषं चैव क्षोभयित्वा स्वतेजसा ॥ ब्रह्माणमसृजत् तस्माद्देवदेवः प्रजापतिः ६ को हि शक्तो गुणान्वक्तुं देवदेवस्य
धीमतः ॥ गर्भजन्मजरायुक्तो मर्त्यो मृत्युसमन्वितः ७ को हि शक्तो भवं ज्ञातुं मद्भिधः परमेश्वरम् ॥ ऋतेनारायणात्पुत्रशंखचक्रगदाधरात् ८ एष विद्वान्गुणश्रेष्ठो
विष्णुः परमदुर्जयः ॥ दिव्यचक्षुर्महातेजा वीक्ष्यते योगचक्षुषा ९ रुद्रभक्त्या तु कृष्णेन जगद्भ्यासं महात्मना ॥ तं प्रसाद्य तदा देवं वदर्या किल भारत १० अर्थात्प्रिय
तरत्वं च सर्वलोकेषु वैतदा ॥ प्राप्तवानेव राजेंद्र सुवर्णाक्षान्महेश्वरात् ११ पूर्णवर्षसहस्रं तु तप्तवानेपमाधवः ॥ प्रसाद्य वरदं देवं चराचरगुरुं शिवम् १२ युगे युगे तु
कृष्णेन तोषितो वै महेश्वरः ॥ भक्त्या परमया चैव प्रीतश्चैव महात्मनः १३

मित्यर्थः ५ प्रकृतिमाया पुरुषतत्त्वप्रतिबिंबितं चैतन्यं मायाशबलमव्याकृतमित्यर्थः । क्षोभयित्वा प्राणिकर्मानुरोधेन साम्यावस्थातः प्रच्याव्यस्वतेजसा स्वसत्तात्पूर्तिप्रदानेन ब्रह्माणं महात्मसृजत्
तस्मान्महत्तत्त्वसत्तात्त्विकानां सूर्यादीनां देवास्वामी प्रजापतिश्चतुर्मुखोऽभवदिति शेषः ६ यः असृजत्तस्य गुणान्वक्तुं शक्त इति योजना । धीमतः धिया बुद्ध्याऽहमितिमतो ज्ञातोऽहं प्रत्ययगम्यो जीव
इत्यर्थः । नहि बुद्ध्यादिपरिच्छिन्नस्तदगोचरं ब्रह्म परिच्छेत्तुमीष्ट इत्यर्थः ७ । ८ । ९ भक्त्या आराधनेन व्योमाद्यष्टमूर्तेभ्यो नेन तद्वागं गत्वा जगद्भ्यासं मित्यर्थः १० अर्थादिति अर्थात्तद्व्ययं भोग्यव
स्तु जातं तावत्प्रियं ततोऽपि प्रियतरः प्रत्यगात्मा तत्त्वं सर्वेषां मंतरात्मा तत्त्वं प्राप्त इत्यर्थः । ब्रह्मविद्ब्रह्मैव भवतीति श्रुतेस्तादात्म्यं प्राप्त इति भावः । अन्नादिति पाठेऽपि स एवार्थः । सुवर्णाक्षोऽदिव्यदृष्टेः ११
शिवं प्रसाद्य तप्तवान् तपोऽपि शिवप्रसादं विना कर्तुं दुःशकमित्यर्थः १२ तोषोऽलं बुद्धिः प्रीतिः प्रसादोऽनुसत्त्वं तदुभयं प्रापितः १३

पुत्रः सांबस्तराप्रार्थयतपस्यन् १४ यस्माद्वैश्वर्यात् नमस्त्येभिरीश्वरं भक्ता इति नामानि शांभवान्मंत्रान् व्याख्यातुं मर्यादो विवरीतुं तत्र हेतुः १५ यतो गुणान्वक्तुं शक्य इति विभूतिमैश्वर्यं कात्स्न्येन गुणज्ञानं तु 'आत्मनो वा अरे दर्शनेन श्रवणेन मत्स्या विज्ञानेनेदं सर्वं विदितं' इति श्रुतेरात्मज्ञस्यैव मवाति तथा विधोऽयमेव न त्वन्य इत्यर्थः १६ । १७ विष्णुरूपायेत्यनेन शिवाभिन्नो विष्णुरेव शिवस्य गुणान्वक्तुमीष्टे तयोरेकात्म्यात् मित्रत्वे तु लोकेऽपीतरगुणानितरो न जानाति किमु तर्ह्यश्वरस्येति भावः । विश्वरूपायेति पाठेऽपि विश्वं विष्णुरेव 'नारायणः सर्वमिदं पुराणः नारायण एवेदं सर्वं । विश्वं विष्णुः' इत्यादि श्रुतिस्मृतिभ्यः पृच्छदपृच्छत् १८ नाम्नाभिनि यद्यपि मोक्षधर्मेऽपि शिवसहस्रनामस्तोत्रमुक्तमत एतत्कथनमनर्थकप्रार्थयतया पितृवत्तुराधिकानि षडशतानि नामानि सन्ति तेषामुक्तसंख्या पूरणमपि तत्रैव त्रिषु पर्णतया ब्रह्मपञ्चमस्तु त्रिभुवि विवाक्यात् त्रैवश्रुता त्रिषु पर्णशत रुद्रियाभ्यामुक्तमतस्तत्स्तोत्रं मोक्षाधिकारपाठात् वेदमंत्रगमितत्वाच्च तत्रैव विष्णुस्य

ऐश्वर्यं यादृशं तस्य जगद्योनेर्महात्मनः ॥ तदयं दृष्टवान् साक्षात्पुत्रार्थे हरिरच्युतः १४ यस्मात्परतरं चैव नान्यं पश्यामि भारत ॥ व्याख्यातुं देवदेवस्य शक्तो नामान्यशेषतः १५ एष शक्तो महाबाहुर्वक्तुं भगवतो गुणान् ॥ विभूतिं चैव कात्स्न्येन सत्यां माहेश्वरीं नृप १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा तदा भीष्मो वासुदेवं महायशाः ॥ भवमाहात्म्यं संयुक्तमिदं माह पितामहः १७ ॥ भीष्म उवाच ॥ सुरासुरगुरो देवविष्णो त्वं वक्तुमर्हसि ॥ शिवाय विष्णु रूपाय यन्मां पृच्छयुधिष्ठिरः १८ नाम्नां सहस्रं देवस्य तं हि नाब्रह्मयोनिना ॥ निवेदितं ब्रह्मलोके ब्रह्मणो यत्पुराऽभवत् १९ द्वैपायन प्रभृतयस्तथा चेमेतपोधनाः ॥ ऋषयः सुव्रता दांताः शृण्वंतु गदतस्तव २० ध्रुवाय नंदिने होत्रे गोप्त्रे विश्वसृजेऽग्नये ॥ महामाग्यं विभोर्ब्रह्मं हि मुंढिनेऽथ कपर्दिने २१ ॥ वासुदेव उवाच ॥ न गतिः कर्मणां शक्या वेत्तुमीशस्य तत्त्वतः ॥ हिरण्यवर्धप्रमुखा देवाः सेंद्रामहर्षयः २२ न विदुर्यस्य भवनमादित्याः सूक्ष्मदर्शिनः ॥ सकथं नरमात्रेण शक्यो ज्ञातुं सतां गतिः २३ तस्याहमसुरघ्नस्य कांश्चिद्भगवतो गुणान् ॥ भवतां कीर्तयिष्यामि वतेशाययथा तथम् २४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा तु भगवान् गुणांस्तस्य महात्मनः ॥ उपस्पृश्य शुचिर्भूत्वा कथयामास धीमतः २५

ब्रह्मलोकांत फलार्थिनो ध्येयं युक्तमिति एतद्दानधर्मप्रसंगात्काम्यं । 'वेदान्तकृतज्ञानब्राह्मणः प्राप्नुयात्तु जयेन्नृपः पार्थमर्ही च कृत्स्ना' ॥ वैशंपायनोऽप्यात्रैव पुणं च शूद्रो गतिं प्रेत्य तथा सुखं' इत्युपसंहारात् सर्ववर्णाधिकारिकं च ततः पृथक्पठितं । एवं विश्वं विष्णुं षडकार इत्यादिविष्णुसहस्रनामापि ज्ञेयं तत्रापि शूद्रः सुखमवाप्नुयादित्यंते स्मरणात् । न तेनैतद्वर्तायमिति पुनरत्रापि शिवाराधनमुक्तमित्याशयः १९ । २० ध्रुवाय कूटस्थाय नंदिने आनंदमयाय होत्रे कर्तृरूपाय विज्ञानमयाय गोप्त्रे कर्मफलप्रदानद्वारा रक्षित्रे विश्वसृजे दक्षाय अग्नये गार्हपत्यादिरूपाय षष्ठ्यं च तत्तुर्थः महामाग्यमैश्वर्यं मुंढिने वस्तुतो निश्चूडाय कपर्दिने उपाधितश्चूडावते अयं भावः । तदा ब्रह्मः स्वरूपेऽवस्थानं वृत्तिसाकष्यमितरत्रेति योगसूत्राभ्यां यदा सत्त्वासांचित्तवृत्तीनामभावस्तदा चित्तिर्निश्चूडेव स्वरूपमात्रेणावतिष्ठते यदा तु तत्तद्वृत्तिसाकष्यं भजते तदा चूडावती विशेषविज्ञानरूपामवतीति तदिदमुक्तं मुंढिनेऽथ कपर्दिने इति २१ । २२ भवनेहादांकाशाख्यं । 'शंभुराकाशमध्य' इति श्रुतेः आदित्या इन्द्रियाख्या देवाः । निघनमादिवेति पाठे लयमुदयं चेत्यर्थः २३ वतेशायप्रतपूर्वकाणां यज्ञादीनां फलप्रदात्रे २४ धीमतः धिया ब्रह्मविद्यया मतोज्ञातः २५

गीतासु तमेव चाद्यं पुरुषं प्रपद्येत मेव शरणं गच्छेति प्रोक्तं यत्कपर्दिने सगुणाधैव । निर्गुणस्य तु गौणानामानाम्नाममावादित्यर्थः २६ यद्दर्शनं सुदुष्करं दुर्लभं समाधिना योगेन २७ । २८ । २९ । ३० ३१ आराधयेति आराध्यस्य माहात्म्यं वासुदेव उवाच शुश्रूषध्वमित्यादिना । ननु मन्मना भवमाभेव शरणं प्रजेति स्वस्यैवोपेयत्वं वदतः कथमन्य आराध्यः स्यादिति चेन्न । मामेव विजानीहीति वदता ब्रह्मवापरात्मनोऽप्यस्मदर्थत्वेऽप्येवमुपास्वेति वदत इन्द्रस्यैव देवस्योपेयत्वाभावात् । उपाधिनिष्कृष्टस्योपेयत्वं त्वस्मदादिसाधारणं न वासुदेवस्वोत्कर्षमर्हतीति शेषः । वस्तुतस्तु यत्सर्वोपा

॥ वासुदेव उवाच ॥ शुश्रूषध्वं ब्राह्मणेन्द्रास्त्वं च तात युधिष्ठिर ॥ त्वंचाप गेयनामानि शृणुष्वेह कपर्दिने २६ यदवाप्तं च मे पूर्वसां वहेतोः सुदुष्करम् ॥ यथा वद्मगवान् दृष्टो मया पूर्वसमाधिना २७ शंभुरेनिहते पूर्वैरौ किमनेयेन धीमता ॥ अतीते द्वादशे वर्षे जांबवत्य ब्रवीद्धि मां २८ प्रमुञ्च चारुदेष्णादीन् रुक्मिण्या वीक्ष्य पुत्रकान् ॥ पुत्रार्थिनी मासुपेत्य वाक्यमाह युधिष्ठिर २९ शूरं बलवत् शिष्टं कांतं रूपमकल्मषम् ॥ आत्मतुल्यं मम सुतं प्रयच्छाच्युत माचिरम् ३० न हितेऽप्राप्य मस्तहि त्रिषु लोकेषु किंचन ॥ लोकान् सृजेस्त्वमपरानिच्छन् यदु कुलोद्बह ३१ त्वया द्वादशवर्षाणि व्रती भूतेन शुष्यता ॥ आराध्य पशुभर्तारं रुक्मिण्यां जनिताः सुताः ३२ चारुदेष्णः सुचारुश्च चारुशो यशोधरः ॥ चारुश्च वाश्चारुयशः प्रमुञ्चः शंभुरेव च ३३ यथा ते जनिताः पुत्रा रुक्मिण्यां चारुविक्रमाः ॥ तथाममापित नयं प्रयच्छामधुसूदन ३४ इत्येवं चोदितो देव्यातामवोचं सुमध्यमाम् ॥ अनुजानीहि मां राज्ञिकरिष्ये वचनं तव ३५ साच मामब्रवीद्ब्रह्म शिवाय विजयाय च ॥ ब्रह्मा शिवः काश्यपश्च नद्यो देवामनोनुगाः ३६ क्षेत्रौषधयो यज्ञवाहाश्छंदांस्यष्टिगणाध्वराः ॥ समुद्रा दक्षिणास्तोभाः क्रक्षाणि पितरो ग्रहाः ३७ देवपत्न्यो देवकन्या देवमातर एव च ॥ मन्वंतराणि गावश्च चक्रमाः सविता हरिः ३८ सावित्री ब्रह्मविद्या च ऋतवो वत्सरास्तथा ॥ क्षणालवामुहूर्ताश्च निमेषा युगपर्ययाः ३९ रक्षंतु सर्वत्र गतं त्वां यादव सुखाय च ॥ अरिष्टं गच्छ पंथानमप्रमत्तो भवानघ ४० एवं कृतस्वस्त्ययनस्तयाऽहंतोऽभ्यनुज्ञाय नरे पुत्रा ॥ पितुः समीपं नरसत्तमस्य मातुश्च राज्ञश्च तथाऽऽहुकस्य ४१ गत्वा समावेद्य दब्रवीन्मां विद्याधरेन्द्रस्य सुताभृशार्ता ॥ तानभ्यनुज्ञाय तदा गतिदुःखाद्गदंतं वैवाति बलं चरामम् ॥ अथोचतुः प्रीतियुतौ तदानीं तपःसमृद्धिर्भवतोऽस्त्वविघ्नम् ४२ प्राप्यानुज्ञां गुरुजनादहं तां क्ष्यमचिंतयम् ॥ सोऽब्रह्मविमवंतं मां प्राप्य चैनं व्यसर्जयम् ४३ तत्राहमहुतान् भवानपश्यंगिरिसत्तमे ॥ क्षेत्रं च तपसां शिष्टं पश्याम्यहुतमुत्तमम् ४४ दिव्यं वैद्याघ्नपद्यस्य उपमन्योर्महात्मनः ॥ पूजितं देवं गंधर्वैर्ब्राह्म्यालक्ष्म्या सनातनम् ४५ धवककुभकदंबनारिकेलैः कुरवकैः तैकजं पुपाटलाभिः ॥ वटवरुणकवत्सनाभिलैः सरलकपित्थप्रियालसालतालैः ४६

धिल्लन्यं ब्रह्म अस्मदाद्यं तरतरं तदेव मुख्यमस्मच्छब्दालंभनं वासुदेवशब्दितं माययामानुषवद्भूत्वा स्वप्राप्त्युपायभूतमुपायरूपमात्मनः स्वशास्त्रतत्त्वं स्वयमेव लोकागुग्रहार्थमुपदिशतीति न तयोर्भेदगंधोऽपीति ३९ । ४० ते त्वया ३१ । ३५ । ३६ यज्ञवाहा इति च्छंदासमेव विशेषणं छंदांसि वैदेवभ्यो हव्यमूहेति ब्राह्मणात् तेषां यज्ञवाहत्वसिद्धिः । स्तोभाः सामपूरणान्यक्षराणि हुं मा इत्यादीनि ३७ । ३८ । ३९ । ४० नरेऽपुत्रां क्रक्षराजस्य जांबवतो दुहितरं कर्षाद्रेत्यापि पाठः पत्नीमिति पाठे हेनरेऽत्रेति संबोधनं ४१ अभ्यनुज्ञाय स्थितं मामिति शेषः अधोऽवगुरित्यर्थः ४२ । ४३ तपसां धर्माणां तपस्विनां वा ४४ । ४५ । ४६

४७। ४८ मस्मराशिमिरिति मस्मच्छत्रैरभिभिः ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५ संप्रक्षालेः मेऽद्यादिभिश्चितशोधनं कुर्वद्भिः ५६ गोचारिणो गोवन्मुखेनैव चरतः हस्तव्यापारशून्या इत्यर्थः मरीचिपाश्च
 वरश्मिपानेनैव जीवन्तः ५७। ५८ तांस्तान्महत्तद्विपाठेव हतइत्यध्याहारः ५९। ६० क्रीडन्तीति अहिंसाप्रतिष्ठायां तत्सन्निधौ वैरत्यागइति योगसूत्रात् सत्पनकुलादीनां वैरत्यागलिङ्गेन तत्र स्थानां मुनीनां
 बदरीकुंदपुत्रागैरशोकाभ्यातिमुक्तैः ॥ मधूकैः कोविदारैश्च पंकैः पनसैस्तथा ४७ वन्यैर्वहुविधैर्वृक्षैः फलपुष्पप्रदैर्युतम् ॥ पुष्पगुल्मलताकीर्णकदलीपंडशो
 मितम् ४८ नानाशकुनिसंभोज्यैः फलैर्वृक्षैरलंकृतम् ॥ यथास्थानविनिक्षिप्तैर्भूषितं मस्मराशिमिः ४९ रुखानरशार्दूलसिंहद्वीपिसमाकुलम् ॥ कुरंगवर्हिणाकी
 र्णमार्जारभुजगावृतम् ॥ पूगैश्च मृगजातीनां महिषर्क्षनिषेवितम् ५० सकृत्प्रभिन्ने श्वगजैर्विभूषितं प्रहृष्टनानाविधपक्षिसेवितम् ॥ सुपुष्पितैरंबुधरप्रकाशैर्महोरु
 हाणांच वनैर्विचित्रैः ५१ नानापुष्परजोमिश्रोगजदानाधिवासितः ॥ दिव्यस्त्रीगीतवहुलोमारुतोऽभिमुखो ववौ ५२ धारानिनादैर्विहगप्रणादैः शुभैस्तथा ब्रंहितैः कुं
 जराणाम् ॥ गीतैस्तथाकिन्नराणामुदारैः शुभैः स्वनैः सामगानांच वीर ५३ अर्चित्यं मनसाऽप्यन्यैः सरोभिः समलंकृतम् ॥ विशालैश्चाग्निशरणैर्भूषितं कुसुमावृतैः ५४
 विभूषितं पुण्यपवित्रतोयया सदा च नृपं नृपजन्तुकन्यया ॥ विभूषितं धर्मभृतां वरिष्ठैर्महात्मभिर्विद्विंसमानकल्पैः ५५ वाग्व्याहारैरंबुपैर्जप्यनित्यैः संप्रक्षालैर्योगिभिर्ध्या
 ननित्यैः ॥ धूमप्राशैरूपमैः क्षीरपैश्च संजुष्टं च ब्राह्मणैर्द्रैः समं तावत् ५६ गोचारिणोऽथाश्मकुट्टादंतोलूखलिकास्तथा ॥ मरीचिपाः फेनपाश्च तथैव मृगचारिणः ५७ अश्वत्थ
 फलभक्षाश्च तथा ह्युदकशायिनः ॥ चीरचर्मावरधरास्तथा वल्कलधारिणः ५८ सुदुःखान्नियमांस्तांस्तान्वहतः सुतपोधनान् ॥ पश्यन् मुनीन् बहुविधान् प्रवेष्टुमुपच
 क्रमे ५९ सुपूजितं देवगणैर्महात्मभिः शिवादिभिर्भारतपुण्यकर्मभिः ॥ रराजतच्चाश्रममंडलं सदा दिवी वराज नृशशि मंडलयथा ६० क्रीडन्तीति सत्पनकुलामृगैर्व्याघ्राश्च मि
 त्रवत् ॥ प्रभावादीस्तपसां सन्निकर्षान् महात्मनाम् ६१ तत्राश्रमपदेशेऽप्येव सर्वभूतमनोरमे ॥ सेविते द्विजशार्दूलैर्वेदेदेदांगपारगैः ६२ नानानियमविख्यातैर्ऋषिभिः सु
 महात्मभिः ॥ प्रविशन्नेव चापश्यं जटाचीरधरं प्रभुम् ६३ तेजसा तपसा चैव दीप्यमानं यथाऽनलम् ॥ शिष्यैरनुगतं शांतं युवानं ब्राह्मणं भवम् ६४ शिरसा वंदमानं मासुप
 मन्थुरभाषत ६५ स्वागतं पुंडरीकाक्षसफलानितपांसिनः ॥ यः पूज्यः पूजयसि माद्रष्टव्यो द्रष्टुमिच्छसि ६६ तमहंप्रांजलिर्भूत्वा मृगपक्षिष्वथ्याग्निषु ॥ धर्मे च शि
 ष्यवर्गे च समपृच्छमनामयम् ६७ ततो मां भगवानाह सां प्रापरमवल्गुना ॥ लप्स्यसे तनयं कृष्ण आत्मतुल्यमसंशयम् ६८ तपः सुमहदा स्थायतोषये शानमश्वरम् ॥
 इह देवः सपत्नीकः समाक्रीडत्यधोक्षज ६९ इहैनं देवतश्रेष्ठं देवाः सर्पिर्गणाः पुरा ॥ तपसा ब्रह्मचर्येण सत्येन च दमेन च ७० तोषयित्वा शुभान् कामान् प्राप्तवंतो जनार्दन ॥ ते
 जसां तपसां चैव निधिः स भगवानिह ७१ शुभाशुभान्वितान् भावान्वि सृजन् संक्षिपन्नपि ॥ आस्ते देव्या सदा चित्योयं प्रार्थयसि शत्रुहन् ७२ हिरण्यकशिपुर्योऽभूद्दानवो मे रुक्मं
 पनः ॥ तेन सर्वामरैश्चर्यैश्चार्वात्प्राप्तं समार्जुनम् ७३ मत्स्यं तमहिंसादियमनियमनिष्ठावस्त्वं दर्शितं ९१ ९२ नियमाः अंबुजानादयस्तेरेवां कुपैः क्षीरपैरित्यादिनामभिः ख्यातैः प्रविशन्नेव चापश्यं मुपम
 न्युमिति शेषः ६१। ६२। ६५ पूज्यः सगुणः द्रष्टव्यो निर्गुणः ६३। ६४। ६८। ६९। ७०। ७१ भावान् स्रजमकामादीन् चित्ताभिप्रायान् सृजन्नित्यनेनां तयोर्भित्त्वं दर्शितं ७२ समानां संवत्सराणामर्जुनं समार्जुनम् ७३

७४ ग्रहस्य मंदारनामः ७५ भगवता महादेवेन ७६ उत्पादितं तस्यैव दैत्यस्य हननार्थं ७७ नंदं पुंशक्यं दुर्दंशं त्वात् ७८ जीर्णं जीर्णतृणवद्यर्थमित्यर्थः ७९ वरदत्तस्य सर्वशस्त्रावध्यस्त्वं भवेति दत्त
 वरस्य ८० अर्चमानाः सुरा असुरे दान् राजघुस्तेऽन्योन्यं कलहमकुर्वन्तित्यर्थः ८१। ८२। ८३। ८४। ८५ योगश्चंद्रसूर्यपर्जन्यपृथिव्यादिसृष्टिसामर्थ्यं शाश्वतं बलं ब्रह्मविद्योत्थम् ८६। ८७ आ
 तस्यैव पुत्रप्रवरो मंदारो नाम विश्रुतः ॥ महादेवराच्छक्रं वर्षावृद्धमयोधयत् ७४ विष्णोश्चक्रं च तद्गौरं वज्रमाखंडलस्य च ॥ शीर्णं पुराऽभवत्तातग्रहस्यांगेषु केशव
 ७५ यत्तद्भगवता पूर्वदत्तं चक्रं तवानव ॥ जलांतरचरं हत्वा दैत्यं च बलगर्वितम् ७६ उत्पादितं तृष्पां केन दीप्तज्वलनसन्निभम् ॥ दत्तं भगवता तुभ्यं दुर्धर्षं तेजसाऽ
 हुतम् ७७ न शक्यं द्रष्टुमन्येन वर्जयित्वा पिनाकिनम् ॥ सुदर्शनं भवत्येवं भवेनोक्तं तदा तु तव ७८ सुदर्शनं तदा तस्य लोके नाम प्रतिष्ठितम् ॥ तज्जीर्णमभवत्ता
 तग्रहस्यांगेषु केशव ७९ ग्रहस्यातिबलस्यांगे वरदत्तस्य धर्मितः ॥ न शस्त्राणि वहत्यंगे चक्रवज्रशतान्यपि ८० अर्चमानाश्च विबुधा ग्रहेण सुबलीयसा ॥ शिवदत्तव
 रान् जघ्रुरसुरे दान् सुराभृशम् ८१ तुष्टो विष्टुत्प्रभस्यापि त्रिलोकेश्वरतां ददौ ॥ शतं वर्षं सहस्राणां सर्वलोकेश्वरोऽभवत् ८२ ममैवानुचरो नित्यं भविताऽसीति चाब्र
 वीत् ॥ तथा पुत्रसहस्राणामयुतं च ददौ प्रभुः ८३ कुशद्वीपं च सददौ राज्येन भगवानजः ॥ तथा शतमुखो नाम धात्रा सृष्टो महासुरः ८४ येन वर्षं शतं साग्रमात्ममां सैर्हु
 तोऽनलः ॥ तं प्राह भगवांस्तुष्टः किं करोमीति शंकरः ८५ तं वै शतमुखः प्राह योगो भवतु मेऽहुतः ॥ बलं च दैवतश्रेष्ठं शाश्वतं संप्रयच्छ मे ८६ तथेति भगवानाह त
 स्य तद्वचनं प्रभुः ॥ स्वायं भुवः क्रतुश्चापि पुत्रार्थमभवत्पुरा ८७ आविश्ययोगेनात्मानं त्रीणि वर्षं शतान्यपि ॥ तस्य चोपददौ पुत्रान् सहस्रं क्रतुसंमितान् ८८ यो
 गेश्वरं देवगीतं वेत्थ कृष्ण न संशयः ॥ याज्ञवल्क्य इति ख्यातः ऋषिः परमधार्मिकः ८९ आराध्य समहादेवं प्राप्तवानतुल्यशः ॥ वेदव्यासश्च योगात्मा पराशरसुतो
 मुनिः ९० सोऽपि शंकरमाराध्य प्राप्तवानतुल्यशः ॥ वालखिल्यामघवता ह्यवज्ञाताः पुरा किल ९१ तैः क्रुद्धैर्भगवान् रुद्रस्तपसा तोषितो ह्यभूत् ॥ तांश्चापि दै
 वतश्रेष्ठः प्राह प्रीतो जगत्पतिः ९२ सुपर्णो सोमहर्तारं तपसोत्पादयिष्यथ ॥ महादेवस्य रोषाच्च आपो नष्टाः पुराऽभवन् ९३ ताश्च सप्तकपालेन देवैरन्याः प्रवर्तिताः ॥
 ततः पानीयमभवत्प्रसन्नेऽयं वकेभुवि ९४ अत्रेर्भार्याऽपि भर्तारं संत्यज्य ब्रह्मवादिनी ॥ नाहं तस्य मुनेर्भूयो वशगास्यां कथंचन ९५ इत्युक्त्वा सामहादेवमगच्छच्छ
 रणं किल ॥ निराहाराभयादत्रेऽस्त्रीणि वर्षं शतान्यपि ९६ अशेत मुसलेष्वेव प्रसादार्थं भवस्य सा ॥ तामब्रवीद्दसन्देवो भविता वै सुतस्तव ९७ विना भर्त्रा च रुद्रेण
 भविष्यति न संशयः ॥ वंशे तवैव नाम्ना तु रुपातिर्यास्यति चेप्सिताम् ९८ विकर्णश्च महादेवं तथा भक्तसुखावहम् ॥ प्रसाद्य भगवान्सिद्धिं प्राप्तवान् मधुसूदन ९९
 र्मानं हिरण्यगर्भं सा विद्या भवदा विष्टोऽभूत् सूत्रात्मनोऽध्यानं कुर्वन्नित्यर्थः ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३ सप्तकपालेनऽयं वकैर्देवैरन्येन हेतुना देवैः सप्तकपालेन रुद्रमिष्ट्वा आपो निर्भिता इत्यर्थः
 देवेनेति पाठेऽत्रेण ९४ अत्रेति पतिद्वेषिण्योऽपि स्त्रियो महादेवं प्राप्य कृतकृत्या भवन्तीति भावः ९५। ९६ मुसलेष्वयोऽपि काष्ठकिलेपु । 'अयोऽपि मुसलं मतम्' इति विश्वलोचनः ९७ विनेति
 च रुद्रः चरोर्देवः मंडल इति यावत् च रुद्रश्च पूर्वोद्भवतेरन्येभ्योऽपि दृश्यत इति दः भर्तारं विनाऽपि च रुद्रवपानमात्रेण तव पुत्रो भविष्यतीत्यर्थः तवैव नाम्ना आनययव इति ९८। ९९

भूधरः शेषनागः १२५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० महाशेफो महालिङ्गः ६१ सर्ववासकः सर्वस्याच्छादकः ६२ अरूपस्यानिष्कलस्य । आद्यरूपस्यमायाविनः । अतिरूपस्यनानाकार्याकारस्य । आद्यरूपिणो हिरण्यगर्भस्य । अनाद्यं कारणशून्यं । अजस्य अंतको वेदनकोऽपीत्यर्थः । तस्य नाशकाभावादतो नास्तीत्यर्थः ६३ अयमेव प्रत्यगात्मेत्याह हृदीति अत्र हृदादिशब्दैः क्रमेणात्र मयमाणमयमनोमयविज्ञानमयाः कोणा उच्यन्ते योमश्चिदचिद्विस्तदात्मा जानंदमयः स एव योगसंज्ञितो योगीयुक्तः शुद्धस्त्वंपदार्थ इत्यर्थः । ध्यानयोगः । तत्परं शुद्धस्त्वंपदार्थावसानं । महेश्वरः

भूधरो नागमौजी च नागकुंडलकुंडली ॥ नागयज्ञोपवीती च नागचर्मोत्तरच्छदः १५५ हसते गायते चैव नृत्यते च मनोहरम् ॥ वादयत्यपि वाद्यानि विचित्राणि गणैर्युतः ५६ वल्गते जंभते चैव रुदते रोदधत्यपि ॥ उन्मत्तमतरूपं च भाषते चापि सुस्वरः ५७ अतीव हसते रौद्रस्त्रासयन्नयनैर्जनम् ॥ जागर्ति चैव स्वपिति जंभते च यथा सुखम् ५८ जपते जप्यते चैव तपते तप्यते पुनः ॥ ददाति प्रतिष्ठाति युंजते ध्यायतेऽपि च ५९ वेदीमध्ये तथा यूपे गोष्ठमध्ये हुताशने ॥ दृश्यते दृश्यते च पिबालो वृद्धो युवा तथा ६० क्रीडते ऋषिः कन्याभिर्ऋषिपत्नीभिरेव च ॥ ऊर्ध्वकेशो महाशेफो नग्नो विरक्तलोचनः ६१ गौरः श्यामस्तथा कृष्णः पांडुरो धूमलो हितः ॥ विरक्ताक्षो विशालाक्षो दिग्वासाः सर्ववासकः ६२ अरूपस्याद्यरूपस्य अतिरूपाद्यरूपिणः ॥ अनाद्यं तमजस्यांतं वेत्यते कोऽस्य तत्त्वतः ६३ हृदि प्राणो मनो जीवो योगात्मा योगसंज्ञितः ॥ ध्यानं तत्परमात्मा च भावग्राह्यो महेश्वरः ६४ वादको गायनश्चैव सहस्रशतलोचनः ॥ एकवक्त्रो द्विवक्त्रश्च त्रिवक्त्रोऽनेकवक्त्रकः ६५ तद्रक्तस्तद्वतो नित्यं तन्निष्ठस्तत्परायणः ॥ भजपुत्रमहादेवं ततः प्राप्स्यसि चेप्सितम् ६६ जनन्यास्तद्वचः श्रुत्वा तदा प्रभृति शृणु ॥ मम भक्तिर्महादेवेनैष्ठिकी समपद्यत ६७ ततोऽहंतप आस्थाय तोषयामासं करम् ॥ एकं वर्षं सहस्रं तु वामां गुष्ठाग्रविष्ठितः ६८ एकं वर्षं शतं चैव फलाहारस्ततोऽभवम् ॥ द्वितीयं शीर्णपर्णां शीतलीयं चांबुभोजनः ६९ शतानि सप्त चैवाहं वायुभक्षस्तदाभवम् ॥ एकं वर्षं सहस्रं तु दिव्यमाराधितो मया ७० ततस्तुष्टो महादेवः सर्वलोकेश्वरः प्रभुः ॥ एकभक्त इति ज्ञात्वा जिज्ञासां कुरुते तदा ७१ शक्ररूपं स कृत्वा तु सर्वदेवगणैर्वृतः ॥ सहस्राक्षस्तदा भूत्वा वज्रपाणिर्महायशः ७२ सुधावदांतरं काक्षंस्तद्व्यकर्णमदो त्वटम् ॥ आवेष्टितकरं घोरं चतुर्दंष्ट्रं महागजम् ७३ समास्थितः स भगवान् दीप्यमानः स्वतेजसा ॥ आजगाम किरीटी तु हारकेयूरभूषितः ७४ पांडुरेणातपत्रेण ध्रियमाणेन मूर्धनि ॥ सेव्यमानोऽप्सरोभिश्च दिव्यगंधर्वनादैः ७५ ततो मामाह देवद्रुष्टुष्टस्तेऽहं द्विजोत्तम ॥ वरं वृणीष्व मत्तस्त्वं यत्ते मनसि वर्तते १७६

मायावीतत्पदार्थः । भावेन सद्धमयाचेतो वृत्त्याग्राह्यः । किं दृश्यत्वेन नेत्याह आत्मा प्रत्यग्रूप इत्यर्थः । एतेनायमात्मा ब्रह्मेति महावाक्यायां दर्शितः ६४ ब्रह्मदाशा ब्रह्मदासा इत्यादि श्रुतेरर्थमाह वादक इति वादकादिः सर्वोऽपि जीवो ब्रह्मेत्यर्थः । एकवक्त्रः आनंदमुक्तेतो मुखः प्राज्ञसृतीयः पाद इत्यर्थः । द्विवक्त्रः लिङ्गदेहो जीवश्चेति द्वेवकेषु मुखग्राहके यस्य स तेजसः । त्रिवक्त्रः स्थूलदेहेन सार्कपूर्वेदेवेति त्रीणि वक्त्राणि यस्य स विश्वः अनेकवक्त्रो विराट् स एव सहस्रशतानि लक्षणमन्तर्भवितव्यम् तावन्ति लोचनान्यस्य ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० एकभक्तः मुख्यभक्तः ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६

अमवंसेधिरार्थः ७७ । ७८ । ७९ पशुपतिवचनादित्यादेर्ग्रहस्य तात्पर्यं परमकारणस्य भगवतो महादेवस्यानुग्रहे सति तिर्यग्गोनिप्राप्तावपि मयनास्ति यथा काकस्य भुशुंडस्य । इद्रेण तु स्वयं नष्टमाये ण दत्तं त्रैलोक्यं राज्यमपि महामयजनकं यथानुपस्येति ८० मावामैव भवानिभूयासं ८१ । ८२ । ८३ अनार्जवं वक्त्रं युगं कलियुगं ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ असारं नास्ति सारो यस्मादन्यः केवलानंद इत्यर्थस्तं ९० । ९१ कइति ईशेशस्य भवने सत्तायां को हेतुः कावृत्तिः ईशस्य प्रमाणं नास्तीत्यर्थः । तत्र हेतुः कारणकारणोदाति कारणं हि कलशस्य कपालकुलालादिवत् जगतः परमाणुमहेश्वरादिकं वा त्रिगुणात्मकं प्रधानं वा क्षीरादेव जगदाकारेण परिणममाणं तादृशकार्यद्वाराऽनुमातुं शक्यं । कारणकारणं तु न कचित्प्रसिद्धं नापि कल्पयितुं शक्यं कारणकल्पनं यव अर्थापत्तिपरिज्ञयादिति भावः । पुनः शब्दो वाक्यालंकारे सप्तमपि पठ्यर्थे भवन् इति भावे लुट् । येन शर्वादेतोः शर्वात्तृणाति हि नस्ति प्रलयकाले कृत्स्नं संहरति तस्मात् वरं कांक्षसि तस्माद्वाहोपशांत्यैव हि मि वसं

शक्रस्य तु वचः श्रुत्वा नाहं प्रीतमनाऽभवम् ॥ अत्रुवंश्च तदा हृष्टो देवराजमिदं वचः १७७ नाहं त्वतो वरं कांक्षे नान्यस्मादपि दैवतात् ॥ महादेवा दृते सौम्यसत्यमेतद्ब्रवीमि ते ७८ सत्यं सत्यं हि नः शक्रवाक्यमेतत्सुनिश्चितम् ॥ नयन्महेश्वरं मुक्त्वा कथान्याममरोचते ७९ पशुपतिवचनाद्भवामि सद्यः कृमिरथ वा तरुप्यनेकशाखः ॥ अ पशुपतिवरप्रसादजामे त्रिभुवनराज्यविभूतिरप्यनिष्टा ८० जन्मश्वपाकमध्येऽपि मेऽस्तु हरचरणवंदनरतस्य ॥ भावान्निश्चिरभक्तो भवानिभवनेऽपि शक्रस्य ८१ वाय्वंबुभुजोऽपि स तो नरस्य दुःखक्षयः कुतस्तस्य ॥ भवति हि सुरासुरगुरौ यस्य न विश्वेश्वरे भक्तिः ८२ अलमन्याभिस्तेषां कथाभिरप्यन्यधर्मयुक्ताभिः ॥ येषां न क्षणमपि रुचितो हरचरणस्मरणविच्छेदः ८३ हरचरणनिरतमतिना भवितव्यमनार्जवं युगं प्राप्य ॥ संसारभयं न भवति हरभक्तिरसायनं पीत्वा ८४ दिवसं दिवसार्धं वा मुहूर्तं वा क्षणं लवम् ॥ न ह्यलब्धप्रसादस्य भक्तिर्भवति शंकरे ८५ अपि कीटः पतंगो वा भवेयं शंकराज्ञया ॥ न तु शक्रत्वया दत्तं त्रैलोक्यमपि कामये ८६ श्वापि महेश्वरवचनाद्भवामि सहिनः परः कामः ॥ त्रिदशगणराज्यमपि खलु नेच्छाम्यमहेश्वराज्ञप्तम् ८७ न नाकपृष्ठं न च देवराज्यं न ब्रह्मलोकं न चानिष्कलत्वम् ॥ न सर्वकामान् खिलान् वृणोमि हरस्य दासत्वमहं वृणोमि ८८ यावच्छांकिं धवला मलवद्वमौलिर्न प्रीयते पशुपतिर्भगवान्ममेशः ॥ तावज्जरा मरणजन्मशताभिधा तैर्दुःखानि देहा विहितानि समुद्रहामि ८९ दिवसकरशशां क्वहिदीपं त्रिभुवनसारमसारमाद्यमेकम् ॥ अजरममरमप्रसादरुद्रं जगति पुमानिह को लभेत शांतिम् ९० यदि नाम जन्मभूयो भवति मदीयैः पुनर्दोषैः ॥ तस्मिंस्तस्मिन् जन्मनि भवे भवे न्मेऽक्षया भक्तिः ९१ ॥ शक्र उवाच ॥ कः पुनर्भवने हेतुरीशे कारणकारणे ॥ येन शर्वादृतेऽन्यस्मात्प्रसादनाभिर्कांक्षसि ९२ ॥ उपमन्यु उवाच ॥ सदस्यक्तमव्यक्तं यमाहुर्ब्रह्मवादिनः ॥ नित्यमेकमनेकं च वरं तस्माद्दृणीमहे १९३

हर्तारं वरार्थं माराधयन् मुढोऽसीति भावः ९१ एतद्गुणयुग्मन्युः सदस्यदिति सदिति प्रवाहानादित्वं मीमांसकमतं । असदिति शून्यं माध्यमिकमतं । व्यक्तं परमाणवस्तार्किकमतं । अव्यक्तं प्रधानं सांख्यमतं । एतच्च गुणमपि यदभिन्नमाहुस्तत्तन्नित्यमविनाशिकमसहं परमाशिवारूपं । अनेककार्यकारणात्मकं तस्माद्द्वंद्वणीमहे अयं भवः । यथा बीजशकेर्विलसितं मंजुरकांडस्कंधशाखापल्लवपत्रपुष्पफला बीजांतविकार उत्पत्तिप्रलयवान्तस्य च प्रकृतिरेकानित्या सर्वविशेषशून्या मृदस्ति ताच बीजशक्त्यस्पृष्टाऽनेकरूपा च भवति । एवमव्यक्तादिकं सर्वबीजादिस्थानीयं यत्र लीयते तत्परमशिवारूपं तत्त्वं कारणकारणमस्तीति तदपन्तोऽंशक्यमिति ९३

अर्चितितं चित्तानिर्द्धतं ज्ञेयमीशितव्यं चत। म्यारहितं स्वरूपभूतमेव ज्ञानैश्वर्यं परमं चात्मानं यस्मात्तमाहुर्वद्वान्वादिनोऽस्तस्माद्भरं वृणीमहे । इतरत्तज्ज्ञानैश्वर्यत्वात्माभूतमित्यर्थः १४ एत
देवाह ऐश्वर्यमिति बीजं मायाशक्त्यवच्छिन्नं चैतन्यं तस्माज्जातं सकलमैश्वर्यबीजसंभूतमीशितव्यं सापेक्षं तच्चावयं संसारप्रवाहाविच्छेदात् अतएतद्यस्माच्छिवाद्बीजाद्बीजादन्यस्मान्मृत्तामा
न्यस्थानीयात् अनुत्पादितं तस्मादीश्वरप्राप्तस्तुरीयइति श्रुतिप्रसिद्धात्वरं वृणीमहे तथा च श्रुतौ । सर्वद्येव ब्रह्मायमात्मा ब्रह्मेति समष्टिव्यष्टिवह्मणी उपक्षिप्य स्थूलसूक्ष्मकारणोपाधित्वसामान्यात्
व्यष्टौ समष्टिमेतर्भावविश्वतैजसप्राज्ञान् चतुष्पद आत्मनः प्रीत्यादात्रिरूप्यप्राज्ञतृतीयपादं प्रक्रम्य एव सर्वेश्वर एव सर्वज्ञ एवोऽन्तर्याम्येव योनिः सर्वस्य प्रमवाप्य यौहिमूतानामिति प्राज्ञस्यैव योन्यपरपर्या
यं बीजत्वमुक्तं । तथा चतुर्थपादमबीजं सर्वोपाध्युपहितमिन्नं पंचदशभिर्विशेषणैः पूयं दर्शयति श्रुतिः । 'नातः प्रज्ञं न बहिः प्रज्ञं नोभयतः प्रज्ञं न प्रज्ञं न प्रज्ञं न प्रज्ञं न प्रज्ञं न अदृष्टमव्यवहार्यमग्राह्यमलक्षणम
चित्यमव्यपदेश्यमेकात्मप्रत्ययसारं प्रपंचोपशमं शिवमद्वैतं चतुर्थमन्वते स आत्मा स विज्ञेयः' इति । अत्र जलचंद्रन्यायेन पदुपहितं चैतन्यानि पदुपाधयश्चेत्तेषामध्ये नातः प्रज्ञमिति समष्टिसूक्ष्मोपाध्युप
हितस्य सूत्रात्मनो निरासः । न बहिः प्रज्ञमिति विराजः । नोभयतः प्रज्ञमित्यात्मनो निष्कलत्वं सकलत्वं च जानत ईश्वरस्य । न प्रज्ञमिति विशेषविज्ञानवतो विश्वस्य नाप्रज्ञमिति प्रज्ञाभिन्नत्वे

अनादिमध्यपर्यंतं ज्ञानैश्वर्यमर्चितितम् ॥ आत्मानं परमं यस्माद्भरं तस्माद् वृणीमहे १९४ ऐश्वर्यं सकलं यस्मादनुत्पादितमव्ययम् ॥ अबीजाद्बीजसंभूतं वरं
तस्माद् वृणीमहे १९५ तमसः परमं ज्योतिस्तपस्तद्वृत्तिनां परम् ॥ यं ज्ञात्वा नानुशोचंति वरं तस्माद् वृणीमहे १९६ भूतभावनभावज्ञं सर्वभूताभिभावनम् ॥ सर्व
गंसर्वदंदेवं पूजयामि पुरंदर १९७ हेतुवादैर्विनिर्मुक्तं सांख्ययोगार्थं दं परम् ॥ यमुपासंति तत्त्वज्ञावरं तस्माद् वृणीमहे १९८ मधवन्मधवात्मानं यं वदंति सुरेश्वरम् ॥
सर्वभूतगुरुं देवं वरं तस्माद् वृणीमहे १९९ यत्पूर्वमसृज हवं ब्रह्माणं लोकभावनम् ॥ अंडमाकाशमापूर्य वरं तस्माद् वृणीमहे २०० अग्निरापोऽनिलः पृथ्वीस्त्र्यं बुद्धिश्च
मनो महान् ॥ स्रष्टा चैषां भवेद्योऽन्यो ब्रूहिकः परमेश्वरात् २०१

ऽपितत्सदृशस्य तैजसस्य । न प्रज्ञानघनमिति प्राज्ञस्य । तथा अदृष्टमिति सर्वेन्द्रियग्राह्यस्य विराडुपाधेः । अव्यवहार्यमिति वाचिकव्यवहाराहस्य सूत्रोपाधेः । अग्राह्यमिति योगिग्राह्यस्य
ईश्वरोपाधेः । अलक्षणमिति शिरःपाण्यादिलक्षणवतो विश्वोपाधेः । अर्चित्यमिति चित्तनमात्रनिर्द्धतस्य तैजसोपाधेः । अव्यपदेश्यमिति अहमज्ञादिव्यपदेशाहस्य ज्ञानस्य प्राज्ञोपाधेश्चानि
रासः । एकात्मप्रत्ययसारमिति पण्णामुपहितानां प्रपंचोपशमइति पण्णामुपाधीनामद्वैतमितिसर्वेपानिरासः । शिवं सर्वबाधाविभूतमानंदमात्रं परिविशिनष्टि तस्माद्युक्तमुक्तं सकलमैश्वर्यमबी
जादनुत्पादितं बीजसंभूतं चेति । तस्मात्कारणकारणस्याशिवस्य सत्त्वे युक्तिः श्रुतिश्च प्रमाणमस्तीति भावः १५ । १६ एवमीशस्य कारणकारणत्वं निरूप्येदानीं कारणत्वं कार्यत्वं च निरूपयति
भूतभावेत्यादिना भूतानां स्वादीनां जीवानां च भावनं रचनं भावमभिप्रायं सर्वज्ञं सर्वशक्तिं चेत्यर्थः १७ यत्पुनरुक्तं ईशसत्तायां कोहेतुरितितत्राह हेत्विति कारणात्माऽपिश्रुतिविना युक्तिमात्रेण नासि
द्धयति किंपुनः कारणकारणमित्याशयः । सांख्ययोगयोः सम्यगालोचनं सांख्यवृत्तिनिरोधो योगस्तयोरर्थः प्रयोजनं तत्त्वसाक्षात्कारस्तत्प्रदमत एवोपास्यं १८ मधवतस्तवैव आत्मानं जीवा
नामंतरात्मानमित्यर्थः मधवात्मानमिति वर्णलोपार्थः नातमेववाप्रातिपदिकं १९ यद्वस्तु मृत्स्थानीयं तदेवाकाशं बीजभूतमव्याकृतमापूर्य स्वसत्तया व्याप्यत द्वारापांचर्मातिकमंडं ब्रह्मांडं दृष्ट्वा तदेतं ब्र
ह्माणमसृजदित्यन्वयः २०० अंडमृष्टिकमवेवाह अग्निरिति अग्न्यादिशब्दैरत्र पंचतन्मात्राणि शब्दतन्मात्रादीनि सूक्ष्मभूतान्युच्यंते बुद्धिरित्यहंकारः । मन इत्यव्यक्तं एषां अंडोपादानभूतानां २०१

यत्र मनः शब्दितमव्यक्तमुक्तं तदेव महच्छब्दितमतिरहंकारादिकंच तदेवेत्यर्थः । एषां मनआदीनां परमंपरायणं यो भवेत्स शिवादन्यः कोऽस्तीति योजना यथा बीजशक्त्युपहितामृदेव वृक्षः एवमज्ञान
शक्त्युपहितः शिव एव सर्व अतो वृक्षस्य मृदिवसर्वस्य शिव एव परायणमपीति भावः २ ब्रह्मादिष्वपि जगत्कर्तृत्वासिद्धिः शिवप्रसादाद्यतैवेत्याह स्रष्टारमिति एतेन भौतिकार्थस्रष्टृत्वमपिशिवस्यैवेति दर्शितं
३ भगवत्येकैकगुणप्रधानोपाधीनां ब्रह्माविष्णुरुद्राणां स्रष्टारि सर्वगुणोपाधीनां तुर्धमूर्तौ महेश्वरेऽपि युक्तमैश्वर्यं विद्यते तदपि महादेवादेव तेन प्राप्तमतः कस्तस्मात्परमेश्वरादन्य ईश्वरोऽस्तीति ब्रूहि न कोऽप्य
स्तीति भावः ४ दितेः सुतान् हिरण्याक्षादीन् संपादितुं ऐश्वर्येण योजयितुं देव्यादीनां च यत्परपीडानुग्रहसामर्थ्यतत्सर्वमीश्वराय तमेवेति भावः ५ । ६ यज्ञत्रिपुरयोरुत्पत्तौ विनाशो च तया देव्यादीना
मुपरि आधिपत्यं त्यजित्वा अरिमर्दनः परमेश्वरादन्यः कोऽस्तीति पूर्वेण संबधः ७ किंचेति देवप्रसादादेवैः पूजितं त्वां दृष्ट्वा बहुभिः सूक्तैः किमिदं द्वयोः संबधः ८ । ९ अव्यक्तेति एषु लोकेषु सर्वस्य व्या

मनोमतिरहंकारस्तन्मात्राणां त्रियाणि च ॥ ब्रूहि चैषां भवेच्छक्रकोऽन्योऽस्ति परमं शिवात् २०२ स्रष्टारं भुवनस्येह वदंतीह पितामहम् ॥ आराध्य स तु देवेशम
श्रुते महर्ता श्रियम् ३ भगवत्युत्तमैश्वर्यं ब्रह्मविष्णुपुरोगमम् ॥ विद्यते वै महादेवाद्ब्रूहिकः परमेश्वरात् ४ दैत्यदानवमुख्यानामाधिपत्या रिमर्दनात् ॥ कोऽन्यः
शक्रोति देवेशादितेः संपादितुं सुतान् ५ दिक्कालसूर्यतेजांसि ग्रहवाय्विंदुतारकाः ॥ विद्वित्वेते महादेवाद्ब्रूहिकः परमेश्वरात् ६ अथोत्पत्तिविनाशे वा यज्ञस्यात्रि
पुरस्य वा ॥ दैत्यदानवमुख्यानामाधिपत्या रिमर्दनः ७ किंचात्र बहुभिः सूक्तैर्हेतुवादैः पुरंदर ॥ सहस्रनयनं दृष्ट्वा त्वामेव सुरसत्तम ८ पूजितं सिद्धगंधर्वैश्चतुर्भि
र्ऋषिभिस्तदा ॥ देवदेवप्रसादेन तत्सर्वं रुशिकोत्तम ९ अव्यक्तमुक्तकेशाय सर्वस्येदमात्मकम् ॥ चेतनाचेतनाद्येषु शक्रविद्धिमहेश्वरात् ॥ २१० ॥ भुवाद्येषु
महांतेषु लोकालोकांतरेषु च ॥ द्वीपस्थानेषु मेरोश्च विभवेष्वंतरेषु च ११ भगवन्मधवन् देवं वदंते तत्त्वदर्शिनः ॥ यदि देवाः सुराः शक्रपश्यंत्यन्यां भवाकृतिम् १२
किं न गच्छंति शरणं मर्दिताश्चासुरैः सुराः ॥ अभिघातेषु देवानां सयक्षोरगरक्षसाम् १३ परस्परविनाशेषु स्वस्थानैश्वर्यदोभवः ॥ अंधकस्याथ शुकस्य दुंदुभेर्म
हिपस्य च १४ यक्षेन्द्रबलरक्षः सुनिवातकवचेषु च ॥ वरदानावघाताय ब्रूहिकोऽन्यो महेश्वरात् २१५

पकस्य इदमात्मकं व्याप्यं कृत्स्नं दृश्यं चेतनाचेतनादिसजीवं निजीवमादिपदात्परोक्षं स्वर्गादिअहमर्थश्च देहेन्द्रियादिः एतत्सर्वमोग्यं महेश्वरात् महेश्वरानुग्रहात् अव्यक्तमुक्तकेशाय जीवाय जीवार्थं
तस्य भोगाय भवतीति विद्धि हे शक्र अव्यक्तमस्पृश्यं यास्यात्तथामुक्तः प्रातितिरोहितं नित्यमुक्तत्वमस्येत्यर्थः तचासौ केशः इव केशः शिवांश इति अव्यक्तमुक्तकेशः । यत्किंचिद्रोग्यं यः कश्चन जंतुः
शिवादेवाप्रोतिनान्यो भवदादिस्तत्प्रदइति भावः २१० एष्विति पदं व्याचष्टे भुवाद्येष्विति मूरादिष्विति द्रष्टव्यं तेन भूर्भुवः स्वर्गमहः शब्दतालोकाः भूरिति वा अयं लोकः इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धाः । तथा
आलोकाः भूरिति वा अग्निः भूरिति वा रुद्रः इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धाः । तथा अंतरः भूरिति वै प्राण इत्याद्याः भूर्भुवश्च ब्रह्मात्रांतास्तेषु विभवेषु दिव्यप्रदेसु । अथ यदतः परोदिवो ज्योतिर्दीप्यते विश्वतः पृष्ठे
पुसर्वतः पृष्ठेष्वनुत्तमेषु लोकेष्विति श्रुतं ज्योतिः शब्दितं देवं वदंते तत्त्वदर्शिनो वैदिका इत्यर्थः सार्धः श्लोकः ११ भवाकृतिं भवतुल्यां मूर्तिं शरणं तामेवेति शेषः १२ अभिघातेषु पुद्गलेषु अन्योन्यं विनाशवस्तु
ऐश्वर्यनास्ति किंतु विनाश एवास्तीत्यर्थः अतः स्वस्थाने वा भिलक्ष्य भव ऐश्वर्यदोभवतीति भावः १३ । १४ । १५ वरदानसहितोऽवघातोऽयमर्दनं तस्मै समर्थ इति शेषः १५

सुरेति रुद्रस्यरेतोवन्हौस्कन्नतेनचदूरीकृतंसत्कनकत्वंप्राप्तमितिपुराणांतरस्याकपाशूचिता १५ दिग्भासाइति विग्रहवतोपिशिवस्यचारितानिरुपमांकमुताविग्रहस्योतिशेषग्रंयतात्पर्यं १७ इम
शानेद्वेअविमुक्तमुक्तिस्थाने अधिलोकंवाराणसीअध्यात्मभूषाणमध्येकस्यक्रीडार्थशास्त्रेकृतेइतिशेषः १८ । १९ गुण्यतेइति अवलोकैलासं २० । २१ विहितमज्ञातंसदज्ञापितं परंकारण
मव्यक्तस्यापिकारणं २२ कर्मफलैःशरीरैस्तत्संबंधिभिःसुखदुःखैश्चहीनं । अशरीरंवावसंतंनप्रियाप्रियेस्पृशतइतिश्रुत्युक्तोऽयमर्थः २३ गुणिर्नईश्वरात्परंश्रेष्ठमतएवगुणहीनं । तथाप्य
यस्कांतन्यायेनगुणाध्यक्षगुणानानियामकमाहेश्वरंमहेश्वरस्यापिपदंपदनीयं । ईश्वरप्राप्तइतिश्रुतेः २४ कारणस्येश्वरस्यगुरुनियंतारं लोकश्चलोकांतश्चतयोःकारणं । अभूतंवर्तमानं
२५ अक्षरंजीवस्ततोऽप्यक्षरंशिवःसर्वाक्षराक्षरंअव्यक्तंप्रधानं यतउपादानादक्षरादिकंभवतितमहंकारणंब्रुवे २६ प्रत्यक्षमिति लिंगंशिवमूर्तेर्ज्ञापकंविग्रहंभगेनांकितंप्रत्यक्षंपश्य ।

सुरासुरगुरोर्वक्त्रेकस्यरेतःपुराहुतम् ॥ कस्यवान्यस्यरेतस्तद्येनहैमोगिरिःकृतः २१६ दिग्वासाःकीर्त्यतेकोऽन्योलोकेकश्चोर्ध्वरेतसः ॥ कस्यचार्धेस्थि
ताकांताअनंगःकेननिर्जितः १७ ब्रूहीन्द्रपरमंस्थानंकस्यदेवैःप्रशस्यते ॥ श्मशानेकस्यक्रीडार्थंनृत्येवाकोभिभाष्यते १८ यस्यैश्वर्यंसमानंचभूतैःकोवा
पिक्रीडते ॥ कस्यतुल्यबलादेवगणाश्चैश्वर्यदर्पिताः १९ घुष्यतेह्यचलंस्थानंकस्यत्रैलोक्यपूजितम् ॥ वर्षतेतपतेकोऽन्योज्वलतेतेजसाचकः २२०
कस्मादोषधिसंपतिःकोवाधारयतेवसु ॥ प्रकामंक्रीडतेकोवात्रैलोक्येसचराचरे २१ ज्ञानसिद्धिक्रियायोगैःसेव्यमानश्चयोगिभिः ॥ ऋषिगंधर्वासिद्धैश्चविहितं
कारणंपरम् २२ कर्मयज्ञक्रियायोगैःसेव्यमानःसुरासुरैः ॥ नित्यंकर्मफलैर्हीनंतमहंकारणंवदे २३ स्थूलसूक्ष्ममनौपम्यमग्राह्यंगुणगोचरम् ॥ गुणहीनं
गुणाध्यक्षंपरंमाहेश्वरंपदम् २४ विश्वेशंकारणगुरुंलोकालोकांतकारणम् ॥ भूताभूतभविष्यच्चजनकंसर्वकारणम् २५ अक्षराक्षरमव्यक्तंविद्याविद्येरुता
कृते ॥ धर्माधर्मौयतःशक्रतमहंकारणंभुवे २६ प्रत्यक्षमिहदेवंद्रपश्यलिंगंभर्गांकितम् ॥ देवेदेवेनरुद्रेणसृष्टिसंहारहेतुना २७ मात्रापूर्वममाख्यातंकारणं
लोकलक्षणम् ॥ नास्तिचेशात्परंशक्रतंप्रपद्यदीच्छसि २२८

पिंडिकालिंगाकाराजलघाराचमगाकोरितिलौकिकंप्रत्यक्षं । शास्त्रीयंप्रत्यक्षंतुभुतिःप्रामाण्यंप्रत्यनपेक्षत्वात्तच्च 'पदंयद्विष्णोरुपमंनिधायितेनपासिगुह्यंनामगोनाम्'इति । अस्यार्थः यद्यतोहेतोर्विष्णोःपदंस्थानंप्रतिमेतिपावतततःरूपपस्थंविष्णुर्योनिंकल्पयस्त्वितिमंत्रवर्णात्उपमैकिकदेश्यस्वामातिवेष्टयतीत्युपमंकृतवानिधायिनिहितं अदभावइच्छादसः तेनहेतुना त्वंगो नाभिद्रियाणांमध्ये यद्गोप्यमवाच्यमिद्रियमंगलिंगंपासिरक्षासितन्नामचपासि । तत्रापिभगसंयोगाद्भगवानितिनामधारयसिलिंगरूपत्वाच्चलिंगमितिबिवेकः । भगलिंगमुदापेऽपिलिंग मितिनामच्छत्रिणोपातीतिवल्लिंगसमवायादेवज्ञेयं तच्चमगांकितलिंगरुद्रेणरुद्रात्मनाऽऽविर्भूतं २० एतदेवविदुषोति मात्रेत्यादिना लोकोभगलिंगसंयोगजोयस्माद्दृश्यतेतस्मादस्य कारणमपितादृश्यमेवानुमेयमित्यर्थः लक्षणंज्ञापकं २८

1931

प्रत्यक्षमितिसार्धं संयोगलिङ्गोद्भवमगलिंगयोः संयोगात्मकं यल्लिङ्गं तदुद्भवं । विकारो मायाभगं निर्गुणं चैतन्यं तयोर्गणः समुदाय ईश्वरस्तत्सहितं सविकारनिर्गुणं त्रैलोक्यं ब्रह्मादीनां रेतसा उद्भवो यस्य तत्तथा संधिरार्षः । ननु मनोः प्राक्सांकल्पिकी सृष्टिस्तत्तदुर्ध्वमेथुनी स्मर्यते तत्कथं ब्रह्मादिरेतोद्भवमितितत्राह कामसहस्रकल्पिता धिय इति तत्रापि काम इच्छा तया सह संभूयेच्छावता ब्रह्ममहेंद्रादिना पुरुषेण धियो मात्राः पुत्रादयः कल्पिता इति कामो यो निःकामी बीजप्रद इत्यस्ति लिङ्गोद्भवत्वमित्यर्थः । अतस्ते ब्रह्मादयोऽपीशाद्गलिंगसंघातरूपात्परकारणस्वरूपमात्रं न ज्ञासंति असंधिरार्षः फलितमाह तमिति २९ शिष्टेऽभ्यर्चनीयत्वादि लिङ्गस्य कारणत्वमित्याह हेतुभिरिति ३० । ३१ । ३२ उक्तमर्थं निगमयति नेति ननु भगलिङ्गवत्पद्मचक्रवज्राणां शरीरावयवत्वाभावात्तदं प्रत्यक्षं ननु ते सुरेशविदितं संयोगलिङ्गोद्भवं त्रैलोक्यं सविकारनिर्गुणगणं ब्रह्मादिरेतोद्भवम् ॥ यद्ब्रह्मेन्द्रादुताशविष्णुसहिता देवाश्च दैत्ये श्वरानान्यत्कामसहस्रकल्पिता धियः ज्ञासंति ईशात्परम् ॥ तं देवं सचराचरस्य जगतो व्याख्यातवेद्यो तमं कामार्थविरयामि संयतमना मोक्षाय सद्यः शिवम् २२९ हेतुभिर्वा किमन्यैस्तैरीशः कारणकारणम् ॥ ननु शुभमयदन्यस्य लिङ्गमभ्यर्चितं सुरैः २३० कस्यान्यस्य सुरैः सर्वैर्लिङ्गमुत्कामहेश्वरम् ॥ अर्च्यतेऽर्चितं पूर्ववा ब्रह्मिद्यस्ति तेश्रुतिः ३१ यस्य ब्रह्मा च विष्णुश्च त्वं चापि सह दैवतैः ॥ अर्चयध्वंसदालिङ्गं तस्माच्छ्रेष्ठतमो हि सः ३२ न पद्मां कानचक्रां कानवज्रां कायतः प्रजा ॥ लिङ्गां काचभगां काचतस्मान्माहेश्वरीप्रजा ३३ देव्याः कारणरूपभावजनिताः सर्वा भगां काः स्त्रियो लिङ्गेनापि हरस्य सर्वपुरुषाः प्रत्यक्षचिद्ब्रह्मिताः ॥ योऽन्यत्कारणमीश्वरात्प्रवदते देव्या च यत्रांकितं त्रैलोक्ये सचराचरे स तु पुमान्वाह्यो भवेदुर्मतिः ३४ पुलिङ्गं सर्वमीशानं स्त्रीलिङ्गं विद्विचाप्युमाम् ॥ द्वाभ्यां तनुभ्यां व्यासं हि चराचरमिदं जगत् ३५ तस्माद्हरमहं कांक्षे निधनं वापि कौशिक ॥ गच्छवातिष्ठवा शक्रयथेष्टं बलसूदन ३६ काममेष वरो मेऽस्तु शापो वाथ महेश्वरात् ॥ न चान्यां देवतां कांक्षे सर्वकामफलामपि ३७ एवमुक्त्वा तु देवं द्रुं दुःखादाकुलितेन्द्रियः ॥ न प्रसीदति मे देवः किमेतदिति चिंतयन् ३८ अथापश्यं क्षणेनैव तमेवैरावतं पुनः ॥ हंसकुंदे दुःसहं शृणालरजतप्रभम् ३९ वृषरूपधरं साक्षात्क्षीरोदमिव सागरम् ॥ लुण्णपुच्छं महाकायं मधुपिङ्गललोचनम् २४० वज्रसारमयैः शृंगैर्निष्ठतकनकप्रभैः ॥ सुतीक्ष्णैर्मृदुरक्ताग्रैरुत्किरंतमिवावनिम् ४१ जातूनदेन दाम्नाच सर्वतः समलंकृतम् ॥ सुवक्रं खुरनासं च सुकर्णं सुकटीतटम् ४२ सुपार्श्वं विपुलस्कंधं सुरूपं चारुदर्शनम् ॥ ककुदंतं स्वचाभातिस्कंधमापूर्यधिष्ठितम् ४३ तुषारगिरिकूटाभां सिताम्नाशिखरोपमम् ॥ तमास्थितश्च भगवान् देवदेवः सहोमया ४४ अशोभत महादेवः पौर्णमास्यामिवोदुराद् ॥ तस्य ते जोभवो वह्निः समेवः स्तनयितुमान् ४५ सहस्रमिव सूर्याणां सर्वमापूर्यधिष्ठितः ॥ ईश्वरः सुमहातेजाः संवर्तक इवानलः २४६

कितत्वं प्रजास्वसक्तमेव कथं निषिध्यत इति चेत् शृणु एवं हि पुराणातरे उपारूपायते कामं बध्वादिगं बरे भवानी रोमिष्ठा मटितसति कदाचिदपि पत्न्या पतत्वे तत्तव लिंगमप्रच्छादितमित्युको शिवस्य लिंगं पतितं तेन च त्रैलोक्ये व्याकुलीकृते सति चिरकामप्रतप्तया देव्या यो निरूपं गृहीत्वा तल्लिंगं रुद्धमिति तेन तयोरपि पद्मादिवत्पृथग्भूतत्वा विशेषात् तदंकिता प्रजामाहेश्वर्येव अयं च भगल्लिंगयोः पृथग्भावः शूलं शूलाद्विनिष्कृष्येति वददोषः अन्यथानिल्लिंगत्वमन्यजन्यत्वं वा प्रजाया आपद्येतेति दिक् ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ समेच इति मेघादीन् व्याप्य स्थित इत्यर्थः ४५ भूतानामिति कर्मणि षष्ठी २४६

युगांतिसर्वभूतानांदिधुस्त्रिचोद्यतः ॥ तेजसातुतदाव्याप्तं दुर्निरीक्ष्यं समंततः २४७ पुनरुद्विग्रहदयः किमेतदिति चिंतयम् ॥ मुहूर्तमिव तत्तेजो व्याप्य सर्वादिशो
दश ४८ प्रशांतं दिक्षु सर्वासु देवदेवस्य मायया ॥ अथापश्यं स्थितं स्थाणुं भगवंतं महेश्वरम् ४९ नीलकंठं महात्मानमसक्तं तेजसां निधिम् ॥ अष्टादशभुजं स्थाणुं सर्वा
भरणभूषितम् २५० शुक्रांबरधरं देवं शुक्रमाल्यानुलेपनम् ॥ शुक्रध्वजमनाष्टप्यं शुक्रयज्ञोपवीतिनम् ५१ गायद्भिर्नृत्यमानैश्च वादयद्भिश्च सर्वशः ॥ वृतं पार्श्वचरै
र्दिव्यैरात्मतुल्यपराक्रमैः ५२ बालेन्दुमुकुटं पांडुं शरच्चंद्रमिवोदितम् ॥ त्रिभिर्नैत्रैः कृतोद्योतं त्रिभिः सूर्यैरिवोदितैः ५३ अशोभतास्य देवस्य मालागात्रे सितप्रभे ॥
जातरूपमयैः पद्मैर्ग्रथितारत्नभूषिता ५४ मूर्तिमंतितथाऽस्त्राणि सर्वतेजोमयानि च ॥ मया दृष्टानि गोविंद भवस्यामिततेजसः ५५ इंद्रायुधसवर्णाभं धनुस्तस्य महा
त्मनः ॥ पिनाकमिति विख्यातमभवत्पन्नगोमहान् ५६ सप्तशीर्षो महाकायस्तीक्ष्णदंष्ट्रो विषोल्लवणः ॥ ज्यावेष्टितमहाग्रीवः स्थितः पुरुषविग्रहः ५७ शरश्च सूर्यसंका
शः कालानलसमद्युतिः ॥ एतदस्त्रं महाघोरं दिव्यं पाशुपतं महत् ५८ अद्वितीयमनिर्देश्यं सर्वभूतभयावहम् ॥ सस्फुलिंगं महाकायं विसृजंतमिवानलम् ५९ एकपा
दं महादंष्ट्रं सहस्रशिरसोदरम् ॥ सहस्रभुजजिह्वाक्षमुद्विरंतमिवानलम् २६० ब्राह्मन्नारायणाच्चैद्रादाग्रेयादपिवारुणात् ॥ यद्विशिष्टं महाबाहो सर्वशस्त्रविघातनम् ६१
येन तत्रिपुरदग्ध्वाक्षणाद्ब्रह्मस्मीकृतं पुरा ॥ शरेणैकेन गोविंद महादेवेन लीलया ६२ निर्देहतचयत्नं त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ महेश्वरभुजोत्सृष्टं निमेषार्धान्नसंशयः ६३
नावध्योयस्य लोकेऽस्मिन् ब्रह्मविष्णुसुरेष्वपि ॥ तदहं दृष्ट्वांस्तत्र आश्चर्यमिदमुत्तमम् ६४ गुह्यमस्त्रवरं नान्यत्तुल्यमधिकं हि वा ॥ यत्तच्छूलमिति ख्यातं सर्वलोकेषु
शूलिनः ६५ दारयेद्दद्यांमर्होक्तत्वांशोपयेद्दामहोदधिम् ॥ संहरेद्वाजगत्स्रं विसृष्टं शूलपाणिना ६६ यौवनाश्वोहतो येन मां धाता सवलः पुरा ॥ चक्रवर्ती महातेजा
स्त्रिलोकविजयी नृपः ६७ महाबलमहावीर्यः शक्रतुल्यपराक्रमः ॥ करस्थेनैव गोविंद लवणस्येहरक्षसः ६८ तच्छूलमिति तीक्ष्णायं सुभीमं लोमहर्षणम् ॥ त्रिशिखां
शुकुटिकृत्वा तर्जमानमिव स्थितम् ६९ विधूमं सार्चिषं कृष्णं कालसूर्यमिवोदितम् ॥ सर्पहस्तमनिर्देश्यं पाशहस्तमिवांतकम् २७० दृष्टवानस्मि गोविंद तदस्त्रं रुद्रस
न्निधौ ॥ परशुस्तीक्ष्णधारश्च दत्तो रामस्य यः पुरा ७१ महादेवेन तुष्टेन क्षत्रियाणां क्षयं करः ॥ कार्तवीर्योहतो येन चक्रवर्ती महासृष्टे ७२ त्रिःसप्तकृत्वः पृथिवीयेन निःक्ष
त्रियाकृता ॥ जामदग्न्येन गोविंद रामेणास्त्रिष्टकर्मणा ७३ दीप्तधारः सुरैर्द्रास्यः सर्पकंठाय धिष्ठितः ॥ अभवच्छूलिनोऽभ्याशे दीप्तवाह्निशतोपमः ७४ असंख्येयानि चास्त्रा
णितस्य दिव्यानि धीमतः ॥ प्राधान्यतोमयैतानि कीर्तितानि तवानघ ७५ सव्यदेशे तु देवस्य ब्रह्मालोकपितामहः ॥ दिव्यं विमानमास्थाय हंसयुक्तं मनोजयम् २७६

दाशकिभिर्दिपालतोमरमुसलमुद्ररादीनि यथासंभवं ग्रंथांतरतोऽवगम्यानि १५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।१०१।१०२।१०३।१०४।१०५।१०६।१०७।१०८।१०९।११०।१११।११२।११३।११४।११५।११६।११७।११८।११९।१२०।१२१।१२२।१२३।१२४।१२५।१२६।१२७।१२८।१२९।१३०।१३१।१३२।१३३।१३४।१३५।१३६।१३७।१३८।१३९।१४०।१४१।१४२।१४३।१४४।१४५।१४६।१४७।१४८।१४९।१५०।१५१।१५२।१५३।१५४।१५५।१५६।१५७।१५८।१५९।१६०।१६१।१६२।१६३।१६४।१६५।१६६।१६७।१६८।१६९।१७०।१७१।१७२।१७३।१७४।१७५।१७६।१७७।१७८।१७९।१८०।१८१।१८२।१८३।१८४।१८५।१८६।१८७।१८८।१८९।१९०।१९१।१९२।१९३।१९४।१९५।१९६।१९७।१९८।१९९।२००।२०१।२०२।२०३।२०४।२०५।२०६।२०७।२०८।२०९।२१०।२११।२१२।२१३।२१४।२१५।२१६।२१७।२१८।२१९।२२०।२२१।२२२।२२३।२२४।२२५।२२६।२२७।२२८।२२९।२३०।२३१।२३२।२३३।२३४।२३५।२३६।२३७।२३८।२३९।२४०।२४१।२४२।२४३।२४४।२४५।२४६।२४७।२४८।२४९।२५०।२५१।२५२।२५३।२५४।२५५।२५६।२५७।२५८।२५९।२६०।२६१।२६२।२६३।२६४।२६५।२६६।२६७।२६८।२६९।२७०।२७१।२७२।२७३।२७४।२७५।२७६।२७७।२७८।२७९।२८०।२८१।२८२।२८३।२८४।२८५।२८६।२८७।२८८।२८९।२९०।२९१।२९२।२९३।२९४।२९५।२९६।२९७।२९८।२९९।३००।३०१।३०२।३०३।३०४।३०५।३०६।३०७।३०८।३०९।३१०।३११।३१२।३१३।३१४।३१५।३१६।३१७।३१८।३१९।३२०।३२१।३२२।३२३।३२४।३२५।३२६।३२७।३२८।३२९।३३०।३३१।३३२।३३३।३३४।३३५।३३६।३३७।३३८।३३९।३४०।३४१।३४२।३४३।३४४।३४५।३४६।३४७।३४८।३४९।३५०।३५१।३५२।३५३।३५४।३५५।३५६।३५७।३५८।३५९।३६०।३६१।३६२।३६३।३६४।३६५।३६६।३६७।३६८।३६९।३७०।३७१।३७२।३७३।३७४।३७५।३७६।३७७।३७८।३७९।३८०।३८१।३८२।३८३।३८४।३८५।३८६।३८७।३८८।३८९।३९०।३९१।३९२।३९३।३९४।३९५।३९६।३९७।३९८।३९९।४००।४०१।४०२।४०३।४०४।४०५।४०६।४०७।४०८।४०९।४१०।४११।४१२।४१३।४१४।४१५।४१६।४१७।४१८।४१९।४२०।४२१।४२२।४२३।४२४।४२५।४२६।४२७।४२८।४२९।४३०।४३१।४३२।४३३।४३४।४३५।४३६।४३७।४३८।४३९।४४०।४४१।४४२।४४३।४४४।४४५।४४६।४४७।४४८।४४९।४५०।४५१।४५२।४५३।४५४।४५५।४५६।४५७।४५८।४५९।४६०।४६१।४६२।४६३।४६४।४६५।४६६।४६७।४६८।४६९।४७०।४७१।४७२।४७३।४७४।४७५।४७६।४७७।४७८।४७९।४८०।४८१।४८२।४८३।४८४।४८५।४८६।४८७।४८८।४८९।४९०।४९१।४९२।४९३।४९४।४९५।४९६।४९७।४९८।४९९।५००।५०१।५०२।५०३।५०४।५०५।५०६।५०७।५०८।५०९।५१०।५११।५१२।५१३।५१४।५१५।५१६।५१७।५१८।५१९।५२०।५२१।५२२।५२३।५२४।५२५।५२६।५२७।५२८।५२९।५३०।५३१।५३२।५३३।५३४।५३५।५३६।५३७।५३८।५३९।५४०।५४१।५४२।५४३।५४४।५४५।५४६।५४७।५४८।५४९।५५०।५५१।५५२।५५३।५५४।५५५।५५६।५५७।५५८।५५९।५६०।५६१।५६२।५६३।५६४।५६५।५६६।५६७।५६८।५६९।५७०।५७१।५७२।५७३।५७४।५७५।५७६।५७७।५७८।५७९।५८०।५८१।५८२।५८३।५८४।५८५।५८६।५८७।५८८।५८९।५९०।५९१।५९२।५९३।५९४।५९५।५९६।५९७।५९८।५९९।६००।६०१।६०२।६०३।६०४।६०५।६०६।६०७।६०८।६०९।६१०।६११।६१२।६१३।६१४।६१५।६१६।६१७।६१८।६१९।६२०।६२१।६२२।६२३।६२४।६२५।६२६।६२७।६२८।६२९।६३०।६३१।६३२।६३३।६३४।६३५।६३६।६३७।६३८।६३९।६४०।६४१।६४२।६४३।६४४।६४५।६४६।६४७।६४८।६४९।६५०।६५१।६५२।६५३।६५४।६५५।६५६।६५७।६५८।६५९।६६०।६६१।६६२।६६३।६६४।६६५।६६६।६६७।६६८।६६९।६७०।६७१।६७२।६७३।६७४।६७५।६७६।६७७।६७८।६७९।६८०।६८१।६८२।६८३।६८४।६८५।६८६।६८७।६८८।६८९।६९०।६९१।६९२।६९३।६९४।६९५।६९६।६९७।६९८।६९९।७००।७०१।७०२।७०३।७०४।७०५।७०६।७०७।७०८।७०९।७१०।७११।७१२।७१३।७१४।७१५।७१६।७१७।७१८।७१९।७२०।७२१।७२२।७२३।७२४।७२५।७२६।७२७।७२८।७२९।७३०।७३१।७३२।७३३।७३४।७३५।७३६।७३७।७३८।७३९।७४०।७४१।७४२।७४३।७४४।७४५।७४६।७४७।७४८।७४९।७५०।७५१।७५२।७५३।७५४।७५५।७५६।७५७।७५८।७५९।७६०।७६१।७६२।७६३।७६४।७६५।७६६।७६७।७६८।७६९।७७०।७७१।७७२।७७३।७७४।७७५।७७६।७७७।७७८।७७९।७८०।७८१।७८२।७८३।७८४।७८५।७८६।७८७।७८८।७८९।७९०।७९१।७९२।७९३।७९४।७९५।७९६।७९७।७९८।७९९।८००।८०१।८०२।८०३।८०४।८०५।८०६।८०७।८०८।८०९।८१०।८११।८१२।८१३।८१४।८१५।८१६।८१७।८१८।८१९।८२०।८२१।८२२।८२३।८२४।८२५।८२६।८२७।८२८।८२९।८३०।८३१।८३२।८३३।८३४।८३५।८३६।८३७।८३८।८३९।८४०।८४१।८४२।८४३।८४४।८४५।८४६।८४७।८४८।८४९।८५०।८५१।८५२।८५३।८५४।८५५।८५६।८५७।८५८।८५९।८६०।८६१।८६२।८६३।८६४।८६५।८६६।८६७।८६८।८६९।८७०।८७१।८७२।८७३।८७४।८७५।८७६।८७७।८७८।८७९।८८०।८८१।८८२।८८३।८८४।८८५।८८६।८८७।८८८।८८९।८९०।८९१।८९२।८९३।८९४।८९५।८९६।८९७।८९८।८९९।९००।९०१।९०२।९०३।९०४।९०५।९०६।९०७।९०८।९०९।९१०।९११।९१२।९१३।९१४।९१५।९१६।९१७।९१८।९१९।९२०।९२१।९२२।९२३।९२४।९२५।९२६।९२७।९२८।९२९।९३०।९३१।९३२।९३३।९३४।९३५।९३६।९३७।९३८।९३९।९४०।९४१।९४२।९४३।९४४।९४५।९४६।९४७।९४८।९४९।९५०।९५१।९५२।९५३।९५४।९५५।९५६।९५७।९५८।९५९।९६०।९६१।९६२।९६३।९६४।९६५।९६६।९६७।९६८।९६९।९७०।९७१।९७२।९७३।९७४।९७५।९७६।९७७।९७८।९७९।९८०।९८१।९८२।९८३।९८४।९८५।९८६।९८७।९८८।९८९।९९०।९९१।९९२।९९३।९९४।९९५।९९६।९९७।९९८।९९९।१०००।१००१।१००२।१००३।१००४।१००५।१००६।१००७।१००८।१००९।१०१०।१०११।१०१२।१०१३।१०१४।१०१५।१०१६।१०१७।१०१८।१०१९।१०२०।१०२१।१०२२।१०२३।१०२४।१०२५।१०२६।१०२७।१०२८।१०२९।१०३०।१०३१।१०३२।१०३३।१०३४।१०३५।१०३६।१०३७।१०३८।१०३९।१०४०।१०४१।१०४२।१०४३।१०४४।१०४५।१०४६।१०४७।१०४८।१०४९।१०५०।१०५१।१०५२।१०५३।१०५४।१०५५।१०५६।१०५७।१०५८।१०५९।१०६०।१०६१।१०६२।१०६३।१०६४।१०६५।१०६६।१०६७।१०६८।१०६९।१०७०।१०७१।१०७२।१०७३।१०७४।१०७५।१०७६।१०७७।१०७८।१०७९।१०८०।१०८१।१०८२।१०८३।१०८४।१०८५।१०८६।१०८७।१०८८।१०८९।१०९०।१०९१।१०९२।१०९३।१०९४।१०९५।१०९६।१०९७।१०९८।१०९९।११००।११०१।११०२।११०३।११०४।११०५।११०६।११०७।११०८।११०९।१११०।११११।१११२।१११३।१११४।१११५।१११६।१११७।१११८।१११९।११२०।११२१।११२२।११२३।११२४।११२५।११२६।११२७।११२८।११२९।११३०।११३१।११३२।११३३।११३४।११३५।११३६।११३७।११३८।११३९।११४०।११४१।११४२।११४३।११४४।११४५।११४६।११४७।११४८।११४९।११५०।११५१।११५२।११५३।११५४।११५५।११५६।११५७।११५८।११५९।११६०।११६१।११६२।११६३।११६४।११६५।११६६।११६७।११६८।११६९।११७०।११७१।११७२।११७३।११७४।११७५।११७६।११७७।११७८।११७९।११८०।११८१।११८२।११८३।११८४।११८५।११८६।११८७।११८८।११८९।११९०।११९१।११९२।११९३।११९४।११९५।११९६।११९७।११९८।११९९।१२००।१२०१।१२०२।१२०३।१२०४।१२०५।१२०६।१२०७।१२०८।१२०९।१२१०।१२११।१२१२।१२१३।१२१४।१२१५।१२१६।१२१७।१२१८।१२१९।१२२०।१२२१।१२२२।१२२३।१२२४।१२२५।१२२६।१२२७।१२२८।१२२९।१२३०।१२३१।१२३२।१२३३।१२३४।१२३५।१२३६।१२३७।१२३८।१२३९।१२४०।१२४१।१२४२।१२४३।१२४४।१२४५।१२४६।१२४७।१२४८।१२४९।१२५०।१२५१।१२५२।१२५३।१२५४।१२५५।१२५६।१२५७।१२५८।१२५९।१२६०।१२६१।१२६२।१२६३।१२६४।१२६५।१२६६।१२६७।१२६८।१२६९।१२७०।१२७१।१२७२।१२७३।१२७४।१२७५।१२७६।१२७७।१२७८।१२७९।१२८०।१२८१।१२८२।१२८३।१२८४।१२८५।१२८६।१२८७।१२८८।१२८९।१२९०।१२९१।१२९२।१२९३।१२९४।१२९५।१२९६।१२९७।१२९८।१२९९।१३००।१३०१।१३०२।१३०३।१३०४।१३०५।१३०६।१३०७।१३०८।१३०९।१३१०।१३११।१३१२।१३१३।१३१४।१३१५।१३१६।१३१७।१३१८।१३१९।१३२०।१३२१।१३२२।१३२३।१३२४।१३२५।१३२६।१३२७।१३२८।१३२९।१३३०।१३३१।१३३२।१३३३।१३३४।१३३५।१३३६।१३३७।१३३८।१३३९।१३४०।१३४१।१३४२।१३४३।१३४४।१३४५।१३४६।१३४७।१३४८।१३४९।१३५०।१३५१।१३५२।१३५३।१३५४।१३५५।१३५६।१३५७।१३५८।१३५९।१३६०।१३६१।१३६२।१३६३।१३६४।१३६५।१३६६।१३६७।१३६८।१३६९।१३७०।१३७१।१३७२।१३७३।१३७४।१३७५।१३७६।१३७७।१३७८।१३७९।१३८०।१३८१।१३८२।१३८३।१३८४।१३८५।१३८६।१३८७।१३८८।१३८९।१३९०।१३९१।१३९२।१३९३।१३९४।१३९५।१३९६।१३९७

मुकुटेमुकुटाय ७ श्रीणिनेत्राणीवनेत्राणिलोकयात्रानिर्वाहकाण्यभिचंद्रसूर्याख्यानिनेत्राणियस्यतस्मैत्रिनेत्रनेत्राय लोचनेलोचनाय ८ शंयोर्यज्ञसाहुण्यकड्यादेवतायाः अभिचंद्रतायप्रसादकुराय

नित्यमुद्रद्वमुकुटेमहाकेयूरधारिणे ॥ सर्पकंठोपहारायविचित्राभरणाय च ३०७ नमस्त्रिनेत्रनेत्रायसहस्रशतलोचने ॥ स्त्रीपुंसायनपुंसायनमःसांख्याययोगिने ८ शंयोरभिचंद्रतायअथर्वानमोनमः ॥ नमःसर्वातिनाशायनमःशोकहराय च ९ नमोमेघनिनादायबहुमायाधराय च ॥ बीजक्षेत्राभिपालायस्रष्टारायनमोनमः ३१० नमःसुरासुरेशायविश्वेशायनमोनमः ॥ नमःपवनवेगायनमःपवनरूपिणे ११ नमःकांचनमालायागेरिमालायवैनमः ॥ नमःसुरारिमालायचंडवेगायवैनमः १२ ब्रह्मशिरोपहर्तायमहिषघ्रायवैनमः ॥ नमःस्त्रीरूपधाराययज्ञविध्वंसनाय च १३ नमस्त्रिपुरहर्ताययज्ञविध्वंसनाय च ॥ नमःकामांगनाशायकालदंडधराय च १४ नमःस्कंदविशाखायब्रह्मदंडायवैनमः ॥ नमोभवायशर्वायविश्वरूपायवैनमः १५ ईशानायभवघ्रायनमोऽस्त्वंधकघातिने ॥ नमोविश्वामायायचिंत्याचिंत्यायवैनमः १६ त्वंनोगतिश्चश्रेष्ठश्चत्वमेवहृदयंतथा ॥ त्वंब्रह्मासर्वदेवानांरुद्राणांनिललोहितः १७ आत्माचसर्वभूतानांसांख्येपुरुषउच्यते ॥ ऋषभस्त्वं पवित्राणांयोगिनांनिष्कलःशिवः १८ गृहस्थस्त्वमाश्रमिणामीश्वराणांमहेश्वरः ॥ कुबेरःसर्वयक्षाणांक्रतूनांविष्णुरुच्यते १९ पर्वतानांभवान्मेरुर्नक्षत्राणांचंद्रमाः ॥ वसिष्ठस्त्वमृषीणांचग्रहाणांसूर्यउच्यते ३२० आरण्यानांपशूनांचसिंहस्त्वंपरमेश्वरः ॥ ग्राम्याणांगोवृषश्चासिर्भवाँल्लोकप्रपूजितः २१ आदित्यानां भवान्विष्णुर्वसूनांचैवपावकः ॥ पक्षिणांवैनतेयस्त्वमनंतोभुजगेपुच २२ सामवेदश्चवेदानांयजुषांशतरुद्रियम् ॥ सनत्कुमारोयोगानांसांख्यानांकपिलोह्यासि २३ शक्रोऽसेमरुतांदेवपितृणांहव्यवाडासि ॥ ब्रह्मलोकश्चलोकानांगतीनांमोक्षउच्यसे २४ क्षीरोदःसागराणांचशैलानांहिमवान्गिरिः ॥ वर्णानांब्राह्मणश्चासिवि प्राणांदीक्षितोद्विजः २५ आदिस्त्वमसिलोकानांसंहर्ताकालएव च ॥ यच्चान्यदापिलोकेवैसर्वतेजोधिकंस्मृतम् २६ तत्सर्वंभगवानेवइतिमेनिश्चितामतिः ॥ न मस्तेभगवन्देवनमस्तेभक्तवत्सल २७ योगेश्वरनमस्तेऽस्तुनमस्तेविश्वसंभव ॥ प्रसीदममभक्तस्यदीनस्यरूपणस्य च २८ अनैश्वर्येणयुक्तस्यगतिर्भवसना तन ॥ यच्चापराधंकृतवानज्ञात्वापरमेश्वर २९ मद्रक्तइतिदेवेशतत्सर्वंक्षंतुमर्हसि ॥ मोहितश्चास्मिदेवेशत्वयारूपविपर्ययात् ३३० नाध्वंतेनमयादत्तंपाद्यं चापिमहेश्वर ॥ एवंस्तुत्वाऽहमीशानंपाद्यमर्ध्वं चभक्तितः ३१ कृतांजलिपुटोभूत्वासर्वतस्मैन्यवेदयम् ॥ ततःशीतांडुसंयुक्तादेव्यगंधसमान्विता ३२ पुष्पवृष्टिः शुभातातपपातममूर्धनि ॥ तुंदुभिश्चतदादिव्यस्ताडितोदेवकिंकरैः ॥ ववौचमारुतःपुण्यःशुचिगंधःसुखावहः ३३ ततःप्रतिमहादेवःसपत्निकोवृषध्वजः ॥ अब्रवीद्विदशांस्तत्रहर्षयान्निवमांतदा ३३४

१ स्रष्टाराय औणादिकःसृजेस्तारन् स्रष्टेइत्यर्थः १० । ११ गिरिमालायगिरौक्रीडापराय १२ । १३ हर्तायहर्त्रे १४ । १५ मायायमायाविने १६ गतिःप्राप्यस्थानं श्रेष्ठःपूज्यतमः ब्रह्मादिस्तवविभूतिर्विशेषाभिव्यक्तिस्थानं १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० ।

१५१९ कामेभ्यःकामान्काम्यमानान्अर्थान् ३०१३८३९।३९०।४१।४२।४३। ४४ एवंपुरोवर्तिमूर्तिरूपंपरअजंअनाविभूतंअजरंवापकंज्ञानंतदेव इतिएवंप्रकारेणख्यातंप्रवांगतंविशेषंविशिष्टं

पश्यध्वंविदशाःसर्वेउपमन्योमेहात्मनः ॥ मयिभक्तिपरांनित्यमेकभावादवस्थिताम् ३३५ एवमुक्तास्तदाकृष्णसुरास्तेऽष्टरूपाणिना ॥ ऊचुःप्रांजलयःसर्वेन मस्कृत्वानृपध्वजम् ३६ भगवन्देवदेवेशलोकनाथजगत्पते ॥ लभतांसर्वकामेभ्यःफलंत्वतोद्विजोत्तमः ३७ एवमुक्तस्ततःशर्वःसुरैर्ब्रह्मादिभिस्तथा ॥ आहमां भगवानोशःप्रहसन्निवर्शकरः ३८ ॥ भगवानुवाच ॥ वत्सोपमन्योतुष्टोऽस्मिपश्यमामुनिपुंगव ॥ दृढभक्तोसिविप्रप्रेमयाजिज्ञासितोह्यासि ३९ अनयाचैवभ क्तयातेअत्यर्थंप्रीतिमानहम् ॥ तस्मात्सर्वान्ददाम्यद्यकामांस्तवयथेप्सितान् ३४० एवमुक्तस्यचैवाथमहादेवेनधर्मिता ॥ हर्षादश्रूण्यवर्तितरोमहर्षस्त्वजा यत ४१ अब्रुवंचतदादेवहर्षगद्गदयागिरा ॥ जानुभ्यामवर्णीगत्वाप्रणम्यचपुनःपुनः ४२ अद्यजातोह्यहंदेवसफलंजन्मचाद्यमे ॥ सुरासुरगुरुर्देवोयतिष्ठतिम माग्रतः ४३ यंनपश्यंतिचैवाद्वादेवाह्यमितविक्रमम् ॥ तमहंदृष्टवान्देवकोऽन्योऽन्यतरोमया ४४ एवंध्यायंतिविद्वांसःपरंतत्त्वंसनातनम् ॥ तद्विशेषमातिख्यातं यदजंज्ञानमक्षरम् ४५ सएषभगवान्देवःसर्वसत्त्वादिरव्ययः ॥ सर्वतत्त्वविधानज्ञःप्रधानपुरुषःपरः ४६ योमृजदक्षिणादंगाद्ब्रह्माणलोकपंभवम् ॥ वामपार्श्वंति थाविष्णुंलोकक्षार्थमीश्वरः ४७ युगांतैचैवसंप्राप्तेरुद्रमीशोऽसृजत्प्रभुः ॥ सरुद्रःसंहरन्कृत्स्नंजगत्स्थावरजंगमम् ४८ कालोभूत्वामहातेजाःसंवर्तकइवानलः ॥ युगांतैसर्वभूतानिग्रसान्निवव्यवस्थितः ४९ एषदेवोमहादेवोजगत्सृष्ट्वाचराचरम् ॥ कल्पांतैचैवसर्वेषांस्मृतिमाक्षिप्यतिष्ठति ३५० सर्वगःसर्वभूतात्मासर्वभू तभवोद्भवः ॥ आस्तेसर्वगतोऽनित्यमदृश्यःसर्वदेवतैः ५१ यदिदेवोवरोमह्यंयदितुष्टोसिमेप्रभो ॥ भक्तिर्भवतुमेनित्यंत्वयिदेवसुरेश्वर ५२ अतीतानागतंचैव वर्तमानंचयद्विभो ॥ जानीयामितिमेबुद्धिःप्रसादात्सुरसतम् ५३ क्षीरोदनंचभुंजीयामक्षयंसहबांधवैः ॥ आश्रमेचमदाऽस्माकंसान्निध्यंपरमस्तुते ५४ एवमु क्तःसमांप्राहभगवाँल्लोकपूजितः ॥ महेश्वरोमहातेजाश्चराचरगुरुःशिवः ५५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अजरश्चामरश्चैवभवत्वंदुःखवर्जितः ॥ यशस्वीतेजसायु क्तोदिव्यज्ञानसमन्वितः ५६ ऋषीणामभिगम्यश्चमत्प्रसादाद्भविष्यसि ॥ शीलवान्गुणसंपन्नःसर्वज्ञःप्रियदर्शनः ५७ अक्षयंयौवनंतंस्तुतेजश्चैवानलोप मम् ॥ क्षीरोदःसागरश्चैवयत्रयत्रेच्छसिप्रियम् ५८ तत्रतेभविताकामंसान्निध्यंपयसोनिधेः ॥ क्षीरोदनंचभुंक्षत्वममृतेनसमन्वितम् ५९ बंधुभिःसहितःक ल्पंततोमामुपयास्यसि ॥ अक्षयाबांधवाश्चैवकुलंगोत्रंचतेसदा ३६० भविष्यतिद्विजश्रेष्ठमयिभक्तिश्चज्ञाश्वती ॥ सान्निध्यंचाश्रमेनित्यंकरिष्यामिद्विजोत्तम ६१ तिष्ठवत्सयथाकामंनोत्कंठांचकरिष्यसि ॥ स्मृतस्त्वयापुनर्विप्रकरिष्यामिचदर्शनम् ६२ एवमुक्तासभगवान्सूर्यकोटिसमप्रभः ॥ ईशानःसवरान्दत्वातत्रै वांतरधीयत ३६३

वर्तातरापेक्षया सनातनमितिमूर्तेरपिनित्यत्वंव्यवहारापेक्षयाप्रोक्तं ४५१।४५२।४५३।४५४।४५५।४५६।४५७।४५८।४५९।४६०।४६१।४६२।४६३।४६४।४६५।४६६।४६७।४६८।४६९।४७०।४७१।४७२।४७३।४७४।४७५।४७६।४७७।४७८।४७९।४८०।४८१।४८२।४८३।४८४।४८५।४८६।४८७।४८८।४८९।४९०।४९१।४९२।४९३।४९४।४९५।४९६।४९७।४९८।४९९।५००।५०१।५०२।५०३।५०४।५०५।५०६।५०७।५०८।५०९।५१०।५११।५१२।५१३।५१४।५१५।५१६।५१७।५१८।५१९।५२०।५२१।५२२।५२३।५२४।५२५।५२६।५२७।५२८।५२९।५३०।५३१।५३२।५३३।५३४।५३५।५३६।५३७।५३८।५३९।५४०।५४१।५४२।५४३।५४४।५४५।५४६।५४७।५४८।५४९।५५०।५५१।५५२।५५३।५५४।५५५।५५६।५५७।५५८।५५९।५६०

३५४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ पोडशावरात्रसप्तमीकान्तमहेश्वरात् तत्राप्यष्टौमहेश्वरात् परिशेषादष्टौपत्नीतद्विषोडशोत्तर्यः यद्वाऽष्टौपत्नीतः प्राथिताः अष्टौतयास्वयं
 ताद्विषोडशोत्तर्यः ७२ । ७३ एतान्दहस्थान्मुनीन्समनुध्यातवान्कृपया आलोचितवान् एतेष्वपिदयावांस्त्वयिआत्मनिदयाकथंनकरिष्यतीत्यर्थः ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८
 एवंष्टौमयाकृष्णदेवदेवसमाधिना ॥ तदवाप्तं च मे सर्वं यदुक्तं तेन धीमता ३६४ प्रत्यक्षं चैव ते कृष्णपश्यसिद्वान्व्यवस्थितान् ॥ ऋषीन्विद्याधरान्यक्षान्गंधर्वा
 प्सरसस्तथा ६५ पश्यवृक्षलतागुल्मान्सर्वपुष्पफलप्रदान् ॥ सर्वर्तुकुसुमैर्युक्तान्सुखपत्रान्सुगंधिनः ६६ सर्वमेतन्महाबाहोदिव्यभावसमन्वितम् ॥ प्रसा
 दादेवदेवस्य ईश्वरस्य महात्मनः ६७ ॥ वासुदेव उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य प्रत्यक्षमिव दर्शनम् ॥ विस्मयं परमं गत्वा अनुवंतं महा मुनिम् ६८ धन्यस्त्वम्
 सिविप्रेद्रकस्त्वदन्योऽस्ति पुण्यकृत् ॥ यस्य देवाधिदेवस्ते सान्निध्यं कुरुतेऽऽश्रमे ६९ अपिता वन्ममाप्येवं दद्यात्स भगवाञ्छिवः ॥ दर्शनं मुनिशार्दूलप्रसादं चा
 पि शंकरः ३७० ॥ उपमन्यु उवाच ॥ द्रक्ष्यसे पुंडरीकाक्ष महादेवं न संशयः ॥ अचिरेणैव कालेन यथाष्टौमयाऽनघ ७१ चक्षुषा चैव दिव्येन पश्याम्यमित विक्र
 मम् ॥ षष्ठे मासि महादेवं द्रक्ष्यसे पुरुषोत्तम ७२ पोडशाष्टौवरांश्चापि प्राप्स्यसि त्वं महेश्वरात् ॥ सप्ततिकाद्यदुश्रेष्ठसत्यमेतद्ब्रवीमि ते ७३ अतीतानागतं चैव वर्त
 मानं च नित्यशः ॥ विदितं मे महाबाहो प्रसादात्तस्य धीमतः ७४ एतान्सहस्रशश्चान्यान्समनुध्यातवान्हरः ॥ कस्मात्प्रसादं भगवान्कुर्यात्तव माधव ७५ त्वाह
 शेन हि देवानां श्लाघनीयः समागमः ॥ ब्रह्मण्येनानृशंसेन श्रद्धा नेन चाप्युत ७६ जप्यंतु ते प्रदास्यामि येन द्रक्ष्यसि शंकरम् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अनुवंतं महं ब्रह्म
 न त्वत्प्रसादान्महामुने ७७ द्रक्ष्येदिति जसंधानां मर्दनं त्रिदशेश्वरम् ॥ एवं कथयतस्तस्य महादेवाश्रितां कथाम् ७८ दिनान्यष्टौ ततो जग्मुर्मुहूर्तमिव भारत ॥
 दिनेऽष्टमे तु विप्रेण दीक्षितो ह्यथाविधि ७९ दंडो मुंडी कुशीचीरी घृताकोमेखलीकृतः ॥ मासमेकं फलाहारो द्वितीयं सलिलाशनः ३८० तृतीयं च चतुर्थं च पंचमं चा
 निलाशनः ॥ एकपादेन तिष्ठंश्च ऊर्ध्वबाहुरतंद्रितः ८१ तेजःसूर्यसहस्रस्य अपश्यं दिवि भारत ॥ तस्य मध्यगतं चापि ते जसः पांडु नंदन ८२ इंद्रायुधपि न द्वा
 गं विद्युन्मालागवाक्षकम् ॥ नीलशैलचयप्रख्यं बलाकाभूषितांबरम् ८३ तत्र स्थितश्च भगवान्देव्या सह महाद्युतिः ॥ तपसा ते जसा कांत्या दीप्तया सह भार्यया ८४
 रराज भगवांस्तत्र देव्या सह महेश्वरः ॥ सोमेन सहितः सूर्यो यथा मेघस्थितस्तथा ८५ संहृष्टो माकौ ते य विस्मयोत्फुल्ललोचनः ॥ अपश्यं देवसंधानां गतिमार्तिहरं
 हरम् ८६ किरीटिनं गदिनं शूलपाणिं व्याघ्राजिनं जटिलं दंडपाणिम् ॥ पिनाकिनं वज्रिणं तीक्ष्णदंष्ट्रं शुभांगं दं व्यालयज्ञोपवीतम् ८७ दिव्यां मालामुरसाऽनेकवर्णां समु
 द्रहंतं गुल्फदेशावलंबाम् ॥ चंद्रयथापरिविष्टं संध्यं वर्षात्ययेतद्दृष्टुं पश्य मे नम् ८८ प्रमथानां गणैश्चैव समं तात्परिं वारितम् ॥ शरदीव सुदुष्प्रेक्ष्यं परिविष्टं दिवाकरम् ८९
 ७९ । ३८० तेजो वर्णयति इदंति यस्य तेजसो मध्येऽनेकानां ब्रह्मं विविद्युतो नीलमेघाः श्वेतमेघाश्च पर्वतबलाकाकारा मातिता दृशं चित्ररूपं तेज इत्यर्थः ८१ । ८२ । ८३ । रराजेति नीले तेज
 सिसोमसूर्यमभौमवानीशं करोति भात इत्यर्थः ८४ । ८५ । ८६ । ८७ परिविष्टं परिवेषवंतम् ८८ । ३८९

विश्वामिः ब्रह्मपरत्वेन स्तुतिरेव कृत्स्नस्तुतिः इतरा तु एकदेशस्तुतिरित्यर्थः विश्वदेवं सर्वेश्वरं ३९० । १९१ । १९२ । १९३ पृथिव्यादयो जगृर्तिमंतो ज्ञेयाः १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९
 २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० । १००१ । १००२ । १००३ । १००४ । १००५ । १००६ । १००७ । १००८ । १००९ । १०१० । १०११ । १०१२ । १०१३ । १०१४ । १०१५ । १०१६ । १०१७ । १०१८ । १०१९ । १०२० । १०२१ । १०२२ । १०२३ । १०२४ । १०२५ । १०२६ । १०२७ । १०२८ । १०२९ । १०३० । १०३१ । १०३२ । १०३३ । १०३४ । १०३५ । १०३६ । १०३७ । १०३८ । १०३९ । १०४० । १०४१ । १०४२ । १०४३ । १०४४ । १०४५ । १०४६ । १०४७ । १०४८ । १०४९ । १०५० । १०५१ । १०५२ । १०५३ । १०५४ । १०५५ । १०५६ । १०५७ । १०५८ । १०५९ । १०६० । १०६१ । १०६२ । १०६३ । १०६४ । १०६५ । १०६६ । १०६७ । १०६८ । १०६९ । १०७० । १०७१ । १०७२ । १०७३ । १०७४ । १०७५ । १०७६ । १०७७ । १०७८ । १०७९ । १०८० । १०८१ । १०८२ । १०८३ । १०८४ । १०८५ । १०८६ । १०८७ । १०८८ । १०८९ । १०९० । १०९१ । १०९२ । १०९३ । १०९४ । १०९५ । १०९६ । १०९७ । १०९८ । १०९९ । ११०० । ११०१ । ११०२ । ११०३ । ११०४ । ११०५ । ११०६ । ११०७ । ११०८ । ११०९ । १११० । ११११ । १११२ । १११३ । १११४ । १११५ । १११६ । १११७ । १११८ । १११९ । ११२० । ११२१ । ११२२ । ११२३ । ११२४ । ११२५ । ११२६ । ११२७ । ११२८ । ११२९ । ११३० । ११३१ । ११३२ । ११३३ । ११३४ । ११३५ । ११३६ । ११३७ । ११३८ । ११३९ । ११४० । ११४१ । ११४२ । ११४३ । ११४४ । ११४५ । ११४६ । ११४७ । ११४८ । ११४९ । ११५० । ११५१ । ११५२ । ११५३ । ११५४ । ११५५ । ११५६ । ११५७ । ११५८ । ११५९ । ११६० । ११६१ । ११६२ । ११६३ । ११६४ । ११६५ । ११६६ । ११६७ । ११६८ । ११६९ । ११७० । ११७१ । ११७२ । ११७३ । ११७४ । ११७५ । ११७६ । ११७७ । ११७८ । ११७९ । ११८० । ११८१ । ११८२ । ११८३ । ११८४ । ११८५ । ११८६ । ११८७ । ११८८ । ११८९ । ११९० । ११९१ । ११९२ । ११९३ । ११९४ । ११९५ । ११९६ । ११९७ । ११९८ । ११९९ । १२०० । १२०१ । १२०२ । १२०३ । १२०४ । १२०५ । १२०६ । १२०७ । १२०८ । १२०९ । १२१० । १२११ । १२१२ । १२१३ । १२१४ । १२१५ । १२१६ । १२१७ । १२१८ । १२१९ । १२२० । १२२१ । १२२२ । १२२३ । १२२४ । १२२५ । १२२६ । १२२७ । १२२८ । १२२९ । १२३० । १२३१ । १२३२ । १२३३ । १२३४ । १२३५ । १२३६ । १२३७ । १२३८ । १२३९ । १२४० । १२४१ । १२४२ । १२४३ । १२४४ । १२४५ । १२४६ । १२४७ । १२४८ । १२४९ । १२५० । १२५१ । १२५२ । १२५३ । १२५४ । १२५५ । १२५६ । १२५७ । १२५८ । १२५९ । १२६० । १२६१ । १२६२ । १२६३ । १२६४ । १२६५ । १२६६ । १२६७ । १२६८ । १२६९ । १२७० । १२७१ । १२७२ । १२७३ । १२७४ । १२७५ । १२७६ । १२७७ । १२७८ । १२७९ । १२८० । १२८१ । १२८२ । १२८३ । १२८४ । १२८५ । १२८६ । १२८७ । १२८८ । १२८९ । १२९० । १२९१ । १२९२ । १२९३ । १२९४ । १२९५ । १२९६ । १२९७ । १२९८ । १२९९ । १३०० । १३०१ । १३०२ । १३०३ । १३०४ । १३०५ । १३०६ । १३०७ । १३०८ । १३०९ । १३१० । १३११ । १३१२ । १३१३ । १३१४ । १३१५ । १३१६ । १३१७ । १३१८ । १३१९ । १३२० । १३२१ । १३२२ । १३२३ । १३२४ । १३२५ । १३२६ । १३२७ । १३२८ । १३२९ । १३३० । १३३१ । १३३२ । १३३३ । १३३४ । १३३५ । १३३६ । १३३७ । १३३८ । १३३९ । १३४० । १३४१ । १३४२ । १३४३ । १३४४ । १३४५ । १३४६ । १३४७ । १३४८ । १३४९ । १३५० । १३५१ । १३५२ । १३५३ । १३५४ । १३५५ । १३५६ । १३५७ । १३५८ । १३५९ । १३६० । १३६१ । १३६

सिद्धियोगपरिपाकः तदर्पणीतस्यत्वस्वरूपस्यप्रापिका ४१२ । १३ कृतिःक्रियाः विकारस्तत्फलतूतोहर्षादिः प्रणयस्तदभावः प्रधीयतेऽस्मिन्सर्वमितिप्रधानंवासनाबीजमज्ञानंतदेवावययंमनसो
योनिश्च । 'अन्नमयःसौम्यमनः'इतिभूतेरन्नस्यापिमनोयोनित्वमुपपन्नकत्वमात्रेणननुमुख्यमितिवक्तुंपरमेतियोनिविशेषणं प्रभावपेश्वर्यं शाश्वतःअकर्मजः १४ हिरण्मयःचिज्ज्योतीरूपः गण्यंते
संख्यायंतइतिगणास्तत्त्वान्यव्यक्तादीनितेषामादिः जीविताश्रयःनदीसमुद्रवज्जीवस्यप्राप्यस्थानं १५ महानिति महदाद्यैश्वर्यंशभिःपर्यायशब्दैर्वेदेमहानात्माभवानेवविभाव्यतेविचार्यते
वेदार्थविद्धिः एतैःशब्दैस्त्वावेदाहुत्वाभोहंसंसारमूलमज्ञानंनियच्छतिनितरांनशयति १६ । १७ हृदयंहृदयस्थः क्षेत्रंमहाभूतादिष्टत्यंततज्ज्ञस्तत्प्रकाशकः ऋषिभिर्मंत्रैःस्तुतः स्तुतिमेवाह

इष्टं दत्तमधीतंचवतानिनियमाश्रये ॥ ह्रीःकीर्तिःश्रीर्भुतिस्तुष्टिःसिद्धिश्चैवददर्पणी ४१२ कामःक्रोधोभयंलोभोमदःस्तंभोऽथमत्सरः ॥ आधयोव्याधयश्चैव
भगवंस्तनवस्तव १३ कृतिर्विकारःप्रणयःप्रधानंबीजमव्ययम् ॥ मनसःपरमायोनिःप्रभावश्चापिशाश्वतः १४ अव्यक्तःपावनोऽर्चित्यःसहस्रांशुर्हिरण्मयः ॥
आदिर्गणानां सर्वेषांभवान्वैजीविताश्रयः १५ महानात्मा मतिर्ब्रह्माविश्वःशंभुःस्वयंभुवः ॥ बुद्धिःप्रज्ञोपलब्धिश्चसंविख्यातिर्घृतिःस्मृतिः १६ पर्यायवाचकैः
शब्दैर्महानात्माविभाव्यते ॥ त्वांबुद्ध्याब्राह्मणोवेदात्प्रमोहंविनियच्छति १७ हृदयंसर्वभूतानांक्षेत्रज्ञस्त्वमृषिस्तुतः ॥ सर्वतःपाणिपादस्त्वंसर्वतोक्षिशिरोमुखः
१८ सर्वतःभुतिर्माँल्लोकेसर्वमावृत्यतिष्ठसि ॥ फलंत्वमसितिग्मांशोर्निमेषादिषुकर्मसु १९ त्वंवेप्रभार्चिःपुरुषःसर्वस्यहृदिसंश्रितः ॥ अणिमामहिमाप्राप्तिरीशा
नोज्योतिरव्ययः ४२० त्वयिबुद्धिर्मतिर्लोकाःप्रपन्नाःसंश्रिताश्चये ॥ ध्यानिनोनित्ययोगाश्चसत्यसत्त्वाजितेंद्रियाः २१ यस्त्वांध्रुवंदेयतेगुहाशयंप्रभुपुराणं
पुरुषंचविग्रहम् ॥ हिरण्मयंबुद्धिमतांपरांगतिसंभुद्धिमानंबुद्धिमतीत्यतिष्ठति २२ विदित्वासप्तसूक्ष्माणिषडंगंत्वांचमूर्तितः ॥ प्रधानविधियोगस्थस्त्वामेव
विशतेबुधः २३ एवमुक्तेमयापार्थभवेचार्तिविनाशने ॥ चराचरंजगत्सर्वंसिंहनादंतदाऽकरोत् २४ तंविप्रसंवाश्चसुरासुराश्चनागाःपिशाचाःपितरोवयांसि ॥
रक्षोगणाभूतगणाश्चसर्वेमहर्षयश्चैवतदाप्रणेषुः २५ ममसूत्रिंचदिव्यानांकुसुमानांसुगंधिनाम् ॥ राशयोनिपतंतस्मवायुश्चसुखोववौ २६ निरीक्ष्यभगवान्
देवींहुमांमांचजगद्धितः ॥ शतक्रतुंचाभिवीक्ष्यस्वयंमामाहशंकरः २७ विदुःकृष्णपरांभक्तिमस्मास्तवशत्रुहन् ॥ क्रियतामात्मनःश्रेयःप्रीतिर्हित्वयिमेपरा ४२८

सर्वतइति १८ तिग्मांशोःकर्मसुफलंस्वर्गसुखंचत्वमसि १९ तिग्मांशोःप्रभार्चिश्च अणिमादुर्लक्ष्यसन्मात्रं । महिमात्रिविधपरिच्छेदगुण्यंसत्तामात्रं अन्नप्रकृत्यथोर्दुर्लक्ष्यत्वादिःप्रत्ययार्थःसत्ते
तिविवेकः ४२० सत्यसत्त्वाःसत्यसंकल्पाः २१ यइति वेदयतेजानातिज्ञात्वाशिष्यान्ज्ञापयतीतिवा विग्रहंविशिष्टानुभवरूपंनिष्कलज्ञातिमात्रमित्यर्थः २२ विदित्वापास्य सप्तसूक्ष्माणिमहद
हंकारपंचतन्मात्राणि । पदं 'सर्वज्ञतातृप्तिरनादिवोधःस्वतंत्रानित्यमलुप्तशक्तिः ॥ अनंतशक्तिश्चविमोर्बिभुक्षाःपडादुरंगानिमहेश्वरस्य'इत्यंगपदकमुक्तं प्रधानंचित्तसत्त्वंतस्यआत्माभिमतत्त्वेन
गच्छत्यप्युक्तेनाज्ञातस्यज्ञापनंविधिः सत्वस्यपुरुषाद्विभ्रत्वेनज्ञानंतयस्मात्तादृशोयोगोऽष्टाचिनिरोधस्तत्रस्थस्तन्मात्रनिष्ठत्वांनिष्कलंविशतेआरोहक्रमेणयोगीमूल्यादीनिमहदंतानितत्त्वानि
मप्यात्मनःपृथक्केनज्ञात्वाप्रत्यक्तत्त्वमात्रनिष्ठोनिष्ठोनिष्ठत्वेपरंब्रह्मसंपद्यतइत्यर्थः २३ । २४ । २५ । २७ । ४२८

४२९ मेघवाहनइंद्ररूपीमहादेवस्तस्यमाहात्म्यप्रतिपादकंपर्वमेघवाहनपर्वं तत्रायमध्यायः ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणिनी० मा० चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ॥ मूर्ध्नेति सन्नि
चयेस्थितमितिशेषः १ योगेनसहितंप्रियत्वमितिद्वौवरौ २ धारिणीपोषिका ३ । ४ । ५ । ६ एवंभविष्यतीतिप्रार्थितान्वरानभ्यनुज्ञायस्वयंभवानीवराष्टकंददाति तत्रामरप्रभावेतिसंचोषने
नैकोवरःसूचितः । नाहंमृषाजातुवदेइतित्वमपिमृषामावदेतिद्वितीयः । षोडशसहस्रभार्याइतितृतीयः । तासुप्रियत्वमितिचतुर्थःपूर्वोक्तसर्वप्रियत्वादन्वयः । अक्षयंधनधान्यादीत्यर्थादितिपंचमः

वृणीष्वष्टौवरानकृष्णदातास्मितवसतम् ॥ ब्रूहियादवशार्दलयानिच्छसिसुदुर्लभान् ॥ ४२९ ॥ ॥ इतिश्रीमहामारते अनुशा०आनुशा० मेघवाहनपर्व
ख्यानेचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ कृष्णउवाच ॥ ॥ मूर्ध्नानिपत्यनियतस्तेजःसन्निचयेततः ॥ परमंहर्षमागत्यभगवंतमथाब्रुवम् १ धर्मदृढत्वंयुधिज्ञ
घातंयशस्तथाऽऽयंपरमंबलंच ॥ योगप्रियत्वंतवसन्निकर्षवृणेषुतानांचशतंशतानि २ एवमास्त्वितितद्वाक्यंमयोक्तःप्राहशंकरः ॥ ततोमांजगतोमाताधारि
णीसर्वपावनी ३ उवाचोमाप्रणिहिताशर्वाणीतपसानिभिः ॥ दत्तोभगवतापुत्रःसांविनामतवानव ४ मतोऽप्यष्टौवरानिष्टान्गृहाणत्वंददामिते ॥ प्रणम्यशिर
सासाचमयोक्तापांडुनंदन ५ द्विजेष्वकोपंपितृतःप्रसादंशतंसुतानांपरमंचभोगम् ॥ कुलेप्रीतिमाहृतश्चप्रसादंशमप्राप्तिंप्रवृणेषुचापिदाक्ष्यम् ६ ॥ उमोवाच ॥
एवंभविष्यत्यमरप्रभावनाहंमृषाजातुवदेकदाचित् ॥ भार्यासहस्राणिचषोडशैवतासुप्रियत्वंचतथाऽक्षयंच ७ प्रीतिंचात्र्यांवांधवानांसकाशाहदामितेऽहंवपुषः
काम्यतांच ॥ भोक्ष्यंतेवैसप्ततिंवैशतानिहृहेतुभ्यमतिथीनांचनित्यम् ८ ॥ ॥ वासुदेवउवाच ॥ एवंदत्त्वावरान्देवोममदेवीचभारत ॥ अंतर्हितःक्षणे
तस्मिन्सगणोभीमपूर्वज ९ एतदत्यद्भुतंपूर्वब्राह्मणायाहितेजसे ॥ उपमन्यवेमयाकृतंस्त्रं व्याख्यातंपार्थिवोत्तम ॥ नमस्कृत्वातुसप्राहदेवदेवायसुव्रत १०
॥ उपमन्युरुवाच ॥ नास्तिशर्वसमोदेवोनास्तिशर्वसमागतिः ॥ नास्तिशर्वसमोदानेनास्तिशर्वसमोरणे ११ ॥ इतिश्रीमहामारतेअनुशा०आनुशा०मेघवाह
नपर्वख्याने पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ उपमन्युरुवाच ॥ ऋषिरासीत्कृतेताततंडिरित्येवविश्रुतः ॥ दशवर्षसहस्राणितेनदेवःसमाधिना १ आराधितोभूद्भ
क्तेनतस्योदकंनिशामय ॥ सदृष्टवान्महादेवमस्तौषीच्चस्तवैर्विभुम् २ इतितंडिस्तपोयोगात्परमात्मानमव्ययम् ॥ चिंतयित्वामहात्मानमिदमाहसुविस्मितः ३
यंपठंतिसदासांख्याश्चितयंतिचयोगिनः ॥ परंप्रधानंपुरुषमविष्ठातारमीश्वरम् ४ उत्पतौचविनाशेचकारणयंविविधुर्धुधाः ॥ देवासुरमुनीनांचपरंयस्मान्नविद्यते ५
अजंतमहमीशानमनादिनिधनंप्रभुम् ॥ अत्यंतसुखिनंदेवमनघंशरणंव्रजे ६ एवंब्रुवन्नेवतदादर्शितपसानिभिम् ॥ तमव्ययमनौपम्यमर्चित्यंशाश्वतंभुवम् ७

* अन्यत्रयस्पर्ष्टार्थः । एवंचोपक्रमस्यानांषोडशाष्टानांचनमुपपद्यते ८ । ९ । १० । ११ इति अनुशासनपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ऋषिरिति अयमध्यायो
यत्पूर्वमुपमन्युनाकृष्णंप्रत्युक्तंजप्यंतुतेप्रदास्यामीतितज्जप्यंशिवसहस्रनामस्तोत्रंविबुधरुपमन्युमेनतदुपोद्धातार्थमारभ्यते समाधिनाध्यानयोगेन १ उदकंफलोदयं २ इदंक्षयमाणप्रकारेण
३ । ४ । ५ । ६ यंपठंतीत्यादिश्लोकत्रयंध्यानबलातंडिनादृष्टतदुच्चारणस्यफलमाह एवमिति अन्योऽप्येतैःश्लोकैःस्तुवन्वक्ष्यमाणरूपमीश्वरंपश्यतीतिभावः । शाश्वतंशश्वद्वयं भुवंकूटस्थं ७

निष्कलत्वादेर्व्याख्याननिर्गुणत्वादि अक्षरमाविनाशि ८ मनोमयमनसोर्ध्वैःकर्तृत्वादिभिर्वशीकृतजलचंद्रवत् ९। १० यद्वित्तार्थःश्लोकः योदेवआत्मानंप्राणवंतंजीवकूपिणंकृत्वा तत्रावृत्ते जीवेमनोरूपंज्योतिर्भूत्वाजीवस्थितंभवूय तदेवेदंद्वातुष्टावेतिसंबंधः ११ पवित्राणांपवित्रस्त्वंगतिर्गतिमतावर १२ तेजसांचक्षुषादीनामपितेजःप्रकाशकम् १३ भूरिकल्याणंमोक्षस्तत्प्रदं परंस्त्यमत्यंतमवाध्यम् १४। १५। १६ तित्त्वस्तनवःकालाद्याएवब्रह्मविष्णुऋषावा १७ अधीति अत्रसप्तभिरधिपौरुषादिसंहिताभिःकृतंहेयमुपादेयंचत्वमेवेतिकथ्यते तथाहि पुरुषः शिरःपाण्यादिमानदेहस्तमधिकृत्यमदृतंविज्ञानमधिपौरुषंतत्रच'मातापूर्वरूपं पितोत्तररूपं प्रजासंधिः प्रजननःसंधानं'इतिश्रुतौत्रवीजरूपाभ्यामातापितृभ्यांसकाशावन्योन्यमिथुनीभावे ननिमित्तेनांकुररूपाप्रजाजायतेएवंप्रकृतिपुरुषाभ्यांजगदिति तत्रमिथुनीभावस्याभावेनब्रह्मचर्येणप्रजावज्जगत्प्रत्ययतइतिपुंश्रुत्योर्विवेकमिच्छताउपस्थनिग्रहःकर्तव्यइतिविधीयते । एवम ध्यात्ममात्मनिदेहे । 'अधराहनुःपूर्वरूपं उत्तराहनुःउत्तररूपं वाक्संधिः जिह्वासंधानम्'इतिश्रुतौजिह्वानिग्रहेणतूष्णीभावोऽपिपूर्वोक्तविवेकार्थविधीयते । अन्ययावागादीन्प्रवर्तयतोविवे

निष्कलंसकलंब्रह्मनिर्गुणगुणोचरम् ॥ योगिनांपरमानंदमक्षरंमोक्षसंज्ञितम् ८ मनोरिद्राग्रिमरुतांविश्वस्यब्रह्मणोगतिम् ॥ अग्राह्यमचलंशुद्धंबुद्धिग्राह्यंमनो मयम् ९ दुर्विज्ञेयमसंख्येयंदुष्प्रापमरुतात्मभिः ॥ योनिंविश्वस्यजगतस्तमसःपरतःपरम् १० यःप्राणवंतमात्मानंज्योतिर्जीवस्थितंमनः ॥ तदेवंदर्शनार्का क्षीवहन्वर्षगणानृषिः ११ तपस्युग्रेस्थितोभूत्वाद्वातुष्टावचेस्वरम् ॥ तंडिरुवाच ॥ पवित्राणांपवित्रस्त्वंगतिर्गतिमतावर १२ अत्युग्रेतेजसांतेजस्त पसांपरमंतपः ॥ विश्वावसुहिरण्याक्षपुरुहूतनमस्कृत १३ भूरिकल्याणदविभोपरंस्त्यंनमोऽस्तुते ॥ जातीमरणभीरूणांयतीनांयततांविभो १४ निर्वाणद सहस्रांशोनमस्तेऽस्तुसुखाश्रय ॥ ब्रह्माशतकतुर्विष्णुर्विश्वेदेवामहर्षयः १५ नविदुस्त्वांतुतत्त्वेनकुतोवेत्स्यामहेवयम् ॥ त्वत्तःप्रवर्ततेसर्वत्वयिसर्वंप्रातिष्ठितम् १६ कालाख्यःपुरुषाख्यश्चब्रह्माख्यश्चत्वमेवहि ॥ तनवस्तेस्मृतास्तिस्रःपुराणज्ञैःसुरर्षिभिः १७ अधिपौरुषमध्यात्ममधिभूताधिदेवतम् ॥ अधिलोकाधिवि ज्ञानमधियज्ञस्त्वमेवहि १८ त्वांविदित्वाऽत्मदेहस्थंदुर्विदंदैवतैरपि ॥ विद्वांसोयांतिनिर्मुक्ताःपरंभावमनामयम् १९ अनिच्छतस्तवविभोजन्ममृत्युरनेकतः ॥ द्वारंतुस्वर्गमोक्षाणामाक्षेप्तात्वंददासिच २० त्वंवेस्वर्गश्चमोक्षश्चकामःक्रोधस्त्वमेवच ॥ सत्त्वरजस्तमश्चैवअधश्चोर्ध्वत्वमेवहि २१ ब्रह्मामवश्चविष्णुश्चस्कंदेंद्रौसवि तायमः ॥ वरुणेदूमनुर्धाताविधातात्वंधनेश्वरः २२ भूर्वायुःसलिलाग्रिश्चखंवाग्बुद्धिःस्थितिर्मतिः ॥ कर्मसत्यानृतेचोभेत्वमेवास्तिचनास्तिच २३

कोनसंपद्यतेऽपितुसंसारएवानवच्छिन्नोऽनुतन्यतेइतिप्राःसंहितावेदितव्याः । तथाअधिभूताधिदेवतंभूतानांदेहाद्यारंभकाणांदेवतानांप्राणचक्षुराद्याविष्टात्रीणांभूतदेवतानांचान्योन्याश्रयेण मिथुनीभावेनावस्थानंसंसारस्तन्मूलंचाधिलोकाधिविज्ञानंलोकपतइतिलोकोभूतमात्रादशशब्दादयोविषयाः । विज्ञानंमज्ञामात्राःदशश्रोत्रादीनांत्रियाणिज्ञानकरणान्मुभयेपामिथुनीभावोयादि भूतमात्रानस्सुर्भज्ञामात्राःस्सुर्भदिप्रज्ञामात्रानस्सुर्भभूतमात्राःस्सुर्भह्यन्यतरलोकपंकैचनसिद्धयतीतिश्रुतिप्रसिद्धः । ततश्च ब्रह्मचर्यपूर्वकंवागादिनिग्रहेक्रियमाणेजीवब्रह्मणोर्भेदेहेतुनामाधिभूता धिदेवानामनुत्पत्तेरधियज्ञोपटनाज्ञेयकाश्रमहाकाशयोरिवतयोःसंगतिकरणेकीभावलक्षणोयज्ञोमोक्षापरनामासिध्यति एतत्सर्वत्वमेवेतिश्लोकार्थः १८। १९ तवत्वामनिच्छतःज्ञातुमिति शेषः जन्ममृत्युश्चानेकतोऽनंतःपुनःपुनर्भवतीत्यर्थः २०। २१ अस्तिचनास्तिचेतिरज्जुभुजंगामंघटीविभोऽस्तिस्वतोनास्तितादृशंजगत्कारणमज्ञानमुच्यते २२। २३

विश्वाविश्वपरःकार्यकारणाभ्यामन्यः भावःसत्तामात्ररूपः चित्त्याचित्त्यश्चचित्त्यासोपाधिकरूपेणाचित्त्योनिरूपाधिकेन १४। १५। १६ अचेतसाअज्ञानेनयत्परदेवंविद्यःअतोमूढाःस्मः १७ १८। १९। २० देहकृद्यज्ञादिः देहभूदेहपोषकोऽन्नादिः देहीजीवः देहमुग्देहसंहर्ताप्राणोलिगशरीरंतस्यानादित्वेऽपितत्कृतंत्वंतदाविर्भावनिमित्तत्वंदृष्टिसृष्टिन्यायेनमुख्यंवाज्ञेयं ३१। ३२ ३३ अष्टाभिःभूम्यंबुवद्विवायुव्योमसूर्यचंद्रयजमानाख्याभिः ३४। ३५ अयमिति सरथमव्यभिचारिवेदोक्तंकर्मफलंस्वर्गःसतांऊर्ध्वरेतसांपरंस्वलोकानुपरिमहर्लोकानि अपवर्गःकममुक्तिस्थानं ब्रह्मलोकारूपं मुक्तानांविदेहाख्यानांयोगिविशेषाणांकैवल्यंमुक्तयामुक्तिः ३६ गुहायांशास्त्रेगोपितः तत्रहेतुमाह देवेति उक्तोऽपिपुत्रज्ञेयोमाभूदितिभंग्यंतरेणनिरूपितः ब्रह्माद्यैर्मंत्रव्याख्यातृभिः इन्द्रियार्णाद्रियार्थाश्चप्रकृतिभ्यःपरंभुवम् ॥ विश्वाविश्वपरोभावश्चित्त्याचित्त्यस्त्वमेवहि २४ यच्चैतत्परमंब्रह्मयच्चतत्परमंपदम् ॥ यागतिःसारूप्ययोगानां सभवात्रात्रसंशयः २५ नूनमद्यकृतार्थाःस्मन्नूनंप्राप्ताःसतांगतिम् ॥ यागतिंप्रार्थयंतौहज्ञाननिर्मलबुद्धयः २६ अहोमूढाःस्मसुचिरमिमंकालमचेतसा ॥ यन्नविद्वान्परंदेवंशाश्वतंयंविदुर्बुधाः २७ सेयमासादितासाक्षाच्चद्वक्तिर्जन्मभिर्मया ॥ भक्तानुग्रहकहेवोयंज्ञात्वाऽमृतमश्नुते २८ देवासुरमुनीनांतुयच्चगुह्यं सनातनम् ॥ गुहायांनिहितंब्रह्मदुर्विज्ञेयंमुनेरपि २९ सपुष्पभगवान्देवःसर्वकृत्सर्वतोमुखः ॥ सर्वात्मासर्वदर्शीचसर्वगःसर्ववेदिता ३० देहकृदेहभूदेहीदेहभुग्दे हिनांगतिः ॥ प्राणकृत्प्राणभृत्प्राणीप्राणदःप्राणिनांगतिः ३१ अध्यात्मगतिरिष्टानांध्यायेनामात्मवेदिनाम् ॥ अपुनर्भवकामानांयागतिःसोऽयमीश्वरः ३२ अयंचसर्वभूतानांशुभाशुभगतिप्रदः ॥ अयंचजन्ममरणेविदध्यात्सर्वजंतुषु ॥ अयंसंसिद्धिकामानांयागतिःसोऽयमीश्वरः ३३ भूराद्यान्सर्वभुवनानुत्पाद्य सदिबौकसः ॥ दधातिदेवस्तनुभिरष्टाभिर्योविभर्तिच ३४ अतःप्रवर्ततेसर्वमस्मिन्सर्वंप्रातिष्ठितम् ॥ अस्मिंश्चप्रलयंयातिअयमेकःसनातनः ३५ अयंससत्यकामानांसत्यलोकःपरंसताम् ॥ अपवर्गश्चमुक्तानांकैवल्यंचात्मवेदिनाम् ३६ अयंब्रह्मादिभिःसिद्धैर्गुहायांगोपितःप्रभुः ॥ देवासुरमनुष्याणामप्र काशोभवेदिति ३७ तंत्वादेवासुरनरास्तत्त्वेननविदुर्भवम् ॥ मोहिताःखल्वनेनैवहृदिस्थेनाप्रकाशिना ३८ येचैनंप्रातिपद्यंतेभक्तियोगेनभाविताः ॥ तेषामेवात्मनाऽऽत्मानंदर्शयत्येवहृच्छयः ३९ यंज्ञात्वानपुनर्जन्ममरणंचापिविद्यते ॥ यंविदित्वापरंवेद्यंवेदितव्यंनविद्यते ४० यंलब्ध्वापरमंलामंनानाधिकं मन्यतेबुधः ॥ यांसूक्ष्मांपरमांप्राप्तिगच्छन्नव्ययमक्षयम् ४१ यंसारूप्यागुणतत्त्वज्ञाःसारूप्यशास्त्रविशारदाः ॥ सूक्ष्मज्ञानतराःसूक्ष्मंज्ञात्वामुच्यंतिबंधनैः ४२ यंचवेदविदोवेद्यंवेदांतेचप्रातिष्ठितम् ॥ प्राणायामपरानित्यंयंविशंतिजपंतिच ४३

तथाहि । चत्वारिंशृतेतिमंत्रोयास्केनयज्ञपरतयापतंजलिनाशब्दपरतयागौतमेनतदस्थेश्वरपरतयाचव्याख्यातः वस्तुतस्त्वध्यात्मपरोऽस्तीतिस्पष्टं १७ अनेनाहंकारेण अप्रकाशिनाजडेन जडानृतरूपस्याप्यस्यचित्तरूपेणत्वयैवप्रकाशःसत्ताचभवतीतिभावः तथाचमंत्रवर्णः । 'अयंरोचयद्रुचोरुचानोऽयंवासयद्वचूतेनपूर्वीः'इति अयमारमारोचयत्प्रकाशयति अरुचःअप्रकाशानहं कारादीन् रुचानःस्वयंप्रकाशमानः अयमात्मापूर्वीःअहमादिसृज्यानीविशेषतःपृथक्विविक्ततयाकृतेनस्वसत्तयावासयदाच्छादयति अनृतानप्येतान्स्वसत्तयैवसत्तावतःकरोतिरक्षुरिवसर्पादीनि तिमंत्रपदानामर्थः १८। १९। ४० गच्छन्नगच्छतितंबुधः ४१ सूक्ष्मंलिमंज्ञानेनतरंत्यतिक्रम्यगच्छतितंबुधमज्ञानतराः । सूक्ष्मज्ञानेतिपाठे प्रकृतितीर्त्वागताइत्यर्थः सूक्ष्मंपुरुषं ४१। ४३

४४ । ४५ दिव्योलाभः सर्वभौमत्वं ४६ अनुशंसतीति पाठः स्वच्छः तस्मिन्ननारोपिते रूपो विषयकयति ४७ त्रिधा पाकयज्ञत्रयैः श्रौतस्मार्तध्यायनैरित्यर्थः ४८ ऋतं यज्ञः सत्यं तत्फलं योनिः श्रद्धा सत्ये ४९ यज्ञपतेः श्रोत्रादिभावेन रात्र्यादीनि निरूपयति रात्रीति ५० । ५१ कालस्य योनिमेवाह चंद्राति ५२ सद्रूपं चतुर्जाति असद्रूपं वाकाशी ५३ अष्टौ भूमिरापोऽनलो वायुः खं मनो बुद्धिरहंकाराश्च परोमायावी अस्य मायाविनः मागमंशं कृत्स्नं प्रपंचजातं ५४ एतस्मात्परममानंदमया दीश्वरादपि परं शुद्धमानंदमानंदमात्रं तदेव शाश्वतं तेन पूर्वेषामशाश्वतत्वं दर्शितं ५५ ध्यानं परंपदं पदप्राप्तकं ५६ सेति साकाशात्परागतिरिति श्रुतिप्रसिद्धा ५७ निर्द्वैतिः सुखं ५८ श्रुतिरिति श्रोत्रादिजन्याऽनुभूतिः इष्टानां योगिनां

ओंकाररथमारुह्यते विशंति महेश्वरम् ॥ अयं स देवयानानामादित्योद्धारमुच्यते ४४ अयंच पितृयानानांचंद्रमाद्धारमुच्यते ॥ एष काष्ठादिशैव संवत्सरयुगादिच ४५ दिव्यादिव्यः परोलाभ अयने दक्षिणोत्तरे ॥ एनं प्रजापतिः पूर्वमाराध्य बहुभिः स्तवैः ४६ प्रजापत्यं वरयामास नीललेहितसंज्ञितम् ॥ ऋग्भिर्यमनुशासंति तत्त्वे कर्माणि बह्वचः ४७ यजुर्भिर्यत्रिधा वेद्यं जुह्वत्यध्वर्यवोऽध्वरे ॥ सामभिर्वचगायंतिसामगाः शुद्धबुद्धयः ४८ ऋतंसत्यं परं ब्रह्मस्तु वंयाधर्वणादिजाः ॥ यज्ञस्य परमा योनिः पतिश्चायं परः स्मृतः ४९ रात्र्यहः श्रोत्रनयनः पक्षमास शिरोभुजः ॥ ऋतुवीर्यस्तपो धैर्यो ह्यब्दगुह्यो रुपादवान् ५० मृत्युर्यमो हुताशश्च कालः संहारवेगवान् ॥ कालस्य परमा योनिः कालश्चायं सनातनः ५१ चंद्रादित्यौ सनक्षत्रौ ग्रहाश्च सहवायुना ॥ ध्रुवः सप्तर्षयश्चैव भुवनाः सप्त एव च ५२ प्रधानं महदव्यक्तं विशेषांतं स वै कृतम् ॥ ब्रह्मादिस्तं वपर्यंतं भूतादिसदसच्चयत् ५३ अष्टौ प्रकृतयश्चैव प्रकृतिभ्यश्च परः ॥ अस्य देवस्य यद्भागं कृत्स्नं संपरिवर्तते ५४ एतत्परममानंदं यत्तच्छाश्वतमेव च ॥ एषा गतिर्विरक्तानामेष भावः परः सताम् ५५ एतत्पदमनुद्दिशमेतद्ब्रह्म सनातनम् ॥ शास्त्रवेदांगविदुषामेतद्ब्रह्म न परंपदम् ५६ इयं सा परमा काष्ठा इयं सा परमा कला ॥ इयं सा परमा सिद्धिरियं सा परमा गतिः ५७ इयं सा परमा शांतिरियं सानिर्द्वैतिः परा ॥ यंप्राप्य कृतकृत्याः स्मृत्यमन्यं तयोगिनः ५८ इयं तुष्टिरियं सिद्धिरियं श्रुतिरियं स्मृतिः ॥ अध्यात्मगतिरिष्टानां विदुषां प्राप्तिरव्यया ५९ यजतां कामयानानां भवैर्विपुलदक्षिणैः ॥ यागतिर्यज्ञशीलानां सा गतिस्त्वं न संशयः ६० सम्यग्योगजपैः शांतिर्नियमैर्देहतापनैः ॥ तप्यतां यागतिर्देव परमा सा गतिर्भवान् ६१ कर्मन्यासकृतानां च विरक्तानां ततस्ततः ॥ यागतिर्ब्रह्म सद्ने सा गतिस्त्वं सनातन ६२ अपुनर्भवकामानां वैराग्ये वर्ततां च या ॥ प्रकृतीनां लयानां च सा गतिस्त्वं सनातन ६३ ज्ञानविज्ञानयुक्तानां निरुपाख्या निरंजना ॥ कैवल्याया गतिर्देव परमा सा गतिर्भवान् ६४ वेदशास्त्रपुराणोक्ताः पंचैता गतयः स्मृताः ॥ त्वत्प्रसादाद्विलभ्यं ते न लभ्यं तेऽन्यथा विभो ६५

अध्यात्मगतिः प्रत्येकप्रावण्यरूपा गतिः विदुषामहं ब्रह्मास्मीति जानतां अव्यया अपुनरावर्तिनी प्राप्तिः ५९ परमा गतिमपरमा गतिपूर्विका व्याचष्टे यजतामिति यज्ञशीलानां गतिः स्वर्गादि लोकः ६० योगजपादिपराणां तत्स्विनां क्षत्रलोकारुषापरमाभास्वती गतिर्द्वितीया ६१ संन्यासिनां ब्रह्मलोकः पुनरावृत्तिरूपा गतिस्तृतीया ६२ प्रकृतीनां विलयमभ्यस्यंति तेषां देहरादिरूप कारणब्रह्मोपासकानामपुनरावृत्तिरूपा गतिश्चतुर्थी ६३ ज्ञानेति निष्कलब्रह्मविदामोक्षाख्याया गतिः सा भवान् पूर्वास्तु गतयोऽनात्मभूता इति भावः ६४ । ६५

६६ । ६७ ततो ब्रह्मादयस्त्वां विदुरिति वाक्यात् ६८ । ६९ सूत्रकर्ता तां दिन इति यजुर्वेदेशास्त्राविशेषस्तत्र कल्पसूत्रकर्ता ७० । ७१ । ७२ । ७३ प्रथितानि मया तुभ्यं येषां मध्ये एकमुपदिष्टं तानि सर्वाणि त्वं शृणु सिद्धये मोक्षांत सकलप्राप्तये ७४ । ७५ देवेशो ब्रह्मापानिनामानि महात्मने पुरा प्राह गुह्यानि तानीमानि नामानि देवप्रसादात्तं दिः प्राहमह्यमिति शेषः ७६ ॥ इति अनु० नीलकंठीये भार इति तं डिस्तपोराशिस्तुष्टावेशानमात्मना ॥ जगौ च परमं ब्रह्म यत्पुरालोककृज्जगौ ६६ ॥ उपमन्युरुवाच ॥ एवं स्तुतो महादेव स्तं डिना ब्रह्मवादिना ॥ उवाच भगवान् देव उमया सहितः प्रभुः ६७ ब्रह्माशतक्रतुर्विष्णुर्विश्वेदेवामहर्षयः ॥ न विदुस्त्वामिति ततस्तुष्टः प्रोवाच तं शिवः ६८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अक्षयश्चाव्ययश्चैव भविता दुःखवर्जितः ॥ यशस्वी तेजसा युक्तो दिव्यज्ञानसमन्वितः ६९ ऋषीणामभिग्रम्य श्वसूत्रकर्ता सुतस्तव ॥ मत्प्रसादाद्भिजश्रेष्ठ भविष्यति न संशयः ७० कंवाकामं ददाम्यद्य ब्रूहि यद्वत्स कांक्षसे ॥ प्रांजलिः स उवाच चेदं त्वयि भक्तिर्दृढाऽस्तु मे ७१ ॥ उपमन्युरुवाच ॥ एतान्दत्त्वा वरान् देवो वंद्यमानः सुरार्षिभिः ॥ स्तूयमानश्च विबुधैस्तत्रैवांतरधीयत् ७२ अंतर्हिते भगवतिसानुगेया देवेश्वर ॥ ऋषिराश्रममागम्य ममैतत्प्रोक्तवानिह ७३ यानि च प्रथितान्यादौ तं डि राख्यातवान् मम ॥ नामानि मानवश्रेष्ठतानि त्वं शृणु सिद्धये ७४ दशनामसहस्राणि देवेष्वहपितामहः ॥ शर्वस्य शास्त्रेषु तथा दशनामशतानि च ७५ गुह्यानीमानि नामानि तं डिर्भगवतोऽच्युत ॥ देवप्रसादाद्देवेशः पुरा प्राह महात्मने ७६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि भेषवाहनपर्वारूपाने षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ ततः सप्रयतो भूत्वाममतात युधिष्ठिर ॥ प्रांजलिः प्राह विप्रर्षिर्नाम संग्रहमादितः १ ॥ उपमन्युरुवाच ॥ ब्रह्मप्रोक्तैः ऋषिप्रोक्तैर्वेदे देवांगसंभवैः ॥ सर्वलोकेषु विख्यातं स्तुत्यं स्तोष्यामि नामभिः २ महद्भिर्विहितैः सत्यैः सिद्धैः सर्वार्थसाधकैः ॥ ऋषिणां तं डिना भक्त्या कृतैर्वेदकृतात्मना ३ यथोक्तैः साधुभिः ख्यातैर्मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ प्रवरं प्रथमं स्वर्ग्यं सर्वभूतहितं शुभम् ४ श्रुतैः सर्वत्र जगति ब्रह्मलोकावतारितैः ॥ सत्यैस्तत्परमं ब्रह्म ब्रह्मप्रोक्तं सनातनम् ५ वक्ष्ये यदुत्तुल्यं श्रेष्ठं शृणुष्व अवाहितो मम ॥ वरयैनं भवं देवं भक्तस्त्वं परमेश्वरम् ६ तेन ते श्रावयिष्यामि यत्तद्ब्रह्म सनातनम् ॥ न शक्यं विस्तरात् कृत्स्नं वक्तुं सर्वस्य केनचित् ७ युक्तेनापि विभूतीनामपि वर्षशतैरपि ॥ यस्यादिर्मध्यमंतं च सुरैरपि न गम्यते ८ कस्तस्य शक्त्या दत्तं गुणान्कात्स्न्येन माधव ॥ किंतु देवस्य महतः संक्षिप्तार्थपदाक्षरम् ९ शक्तिश्चरितं वक्ष्ये प्रसादात्तस्य धीमतः ॥ अप्राप्य तु ततोऽनुज्ञानं शक्यः स्तोतुमीश्वरः १० यदा तेनाभ्यनुज्ञातः स्तुतो वै स तदामया ॥ अनादिनिधनस्याहं जगद्योनेर्महात्मनः ११ नाम्नां किंचित्समुद्देशं वक्ष्याम्यव्यक्तयोनिनः ॥ वरदस्य वरेण्यस्य विश्वरूपस्य धीमतः १२ शृणु नाम्नां च यं कृष्णयदुक्तं पद्मयोनिना ॥ दशनामसहस्राणि यान्याह प्रपितामहः १३ तानि निर्मथ्य मनसा दध्मोष्टमिवोद्धृतम् ॥ गिरेः सारं यथा हेमपुष्पसारं यथा मधु १४ तमावदीपे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ तत इति १ । २ सत्यैरन्वयैः वेदकृतात्मना दत्तचित्तेन कृतैः वेदात्प्राप्तैः ३ यथोक्तैरिति स्तुत्यं सिंहावलोकनन्यायेन विशिनाष्टि प्रवरमित्यर्थेन ४ श्रुतैरिति ब्रह्मप्रोक्तैः वेदोक्तैः ५ वरप्राप्तये उपसर्गो भव एनमंत्रात्मकमीश्वरं लब्धुं ६ तेन विधिना ७ युक्तेन सत्रद्वेन ८ । ९ । १० । ११ योनिनः योनेः ब्रह्मण इति शेषः १२ । १३ । १४

१५।१६।१७।१८ इदमिति एतज्जपपवध्यानादिकलप्रदइत्यर्थः १९ यस्तं सर्वं सकृदधिगमेनाप्यस्यपरमां गतिं गच्छेत्तैवेत्यर्थः पवित्रं पापनाशकं मेध्यं यज्ञादिकलप्रदं भगलमभ्युदय करं उत्तमं कल्याणं परमानंदरूपं २०।२१।२२।२३।२४। ब्रह्मणा विद्वानां वाचामपि बोवा गित्यर्थः । पराणां मित्रिषां मनो दुष्टि महदव्यक्तानां मपियः परः पुरुष इत्यर्थः २५ तेजसां चक्षुरादीनां मपियः चक्षुः । तपसां पुण्यानां गंगादीनां मपियः पुण्यं शांतानां पुनरुत्तमं चित्तानां मपि आत्मा तं तिकी उपरतिर्भोक्ता ख्या । द्युतीनां ज्ञानानां तृप्तिरूपाणां मपि ज्ञानं साक्षिरूपमनुव्यवसायापर पर्यायं २६ दांतानां जितेंद्रियाणां मध्येऽस्त्यंतं जितेंद्रियः । धीमतां ज्ञानिनां धीः आत्मानुभवरूपां ज्ञानं । देवानां पूज्यानां मपि पूज्यः । ऋषीणां काव्यकर्तृणां मपि काव्यकर्ता वेदकनृत्वात् २७ यज्ञानां यज्ञभोक्तृणां यज्ञः यज्ञस्य आराधनस्वभोक्ता । शिवानां कल्याणानां मपि कल्याणं । रुणद्धि येन मिति वारोदित्यनेन वारोत्यनेन वारं वारं अज्ञानं वा विपर्ययो वा शोको वा दुःखं वा रुतं तां द्राव

घृतासारं यथामंडस्तथैतत्सारमुद्धृतम् ॥ सर्वपापापहमिदं चतुर्वेदसमन्वितम् १५ प्रयत्नेनाधिगंतव्यं धार्यं च प्रयतात्मना ॥ मांगल्यं पौष्टिकं चैव रक्षोघ्नं पावनं म हत् १६ इदं भक्ताय दातव्यं श्रद्धाधानास्तिकाय च ॥ नाश्रद्धाधानरूपाय नास्तिकाया जितात्मने १७ यश्चाभ्यसूयेत देवं कारणात्मानमीश्वरम् ॥ सकृन् नरकं यातिसहपूर्वैः सहात्मजैः १८ इदं ध्यानमिदं योगमिदं ध्येयमनुत्तमम् ॥ इदं जप्यमिदं ज्ञानं रहस्यमिदं नुत्तमम् १९ यं ज्ञात्वा अंतकालेऽपि गच्छेत् परमां गतिम् ॥ पवित्रं मंगलं मेध्यं कल्याणमिदमुत्तमम् २० इदं ब्रह्मापुरा कृत्वा सर्वलोकपितामहः ॥ सर्वस्तवानां राजत्वे दिव्यानां समकल्पयत् २१ तदा प्रभृति चैवायमीश्वरस्य महात्मनः ॥ स्तवराज इति ख्यातोजगत्पूजितः २२ ब्रह्मलोकादयं स्वर्गस्तवराजोऽवतारितः ॥ यतस्तंडिः पुरा प्रापतेन तंडिकृतोऽभवत् २३ स्वर्गाच्चै वात्र भूलोके तंडिना ह्यवतारितः ॥ सर्वमंगलमांगल्यं सर्वपापप्रणाशनम् २४ निगदिष्ये महाबाहोस्तवानां मुत्तमं स्तवम् ॥ ब्रह्मणामपि यद्ब्रह्म पराणामपि यत्परम् २५ तेजसामपि यत्तेजस्तपसामपि यत्तपः ॥ शांतानामपि यः शांतो द्युतीनां मपि या द्युतिः २६ दांतानामपि यो दांतो धीमतां मपि या च धीः ॥ देवानामपि यो देव ऋषीणामपि यस्तृषिः २७ यज्ञानामपि यो यज्ञः शिवानामपि यः शिवः ॥ रुद्राणामपि यो रुद्रः प्रभाप्रभवतामपि २८ योगिनां मपि यो योगीकारणानां च कारणम् ॥ यतो लोकाः संभवन्ति न भवंति यतः पुनः २९ सर्वभूतात्मभूतस्य हरस्यामिततेजसः ॥ अष्टोत्तरसहस्रं तु नाम्नां शर्वस्य मे शृणु ॥ यच्छ्रुत्वा मनुजव्याघ्रसर्वान् कामा नवाप्स्यसि ३० स्थिरः स्थाणुः प्रभुर्भीमः प्रवरो वरदो वरः ॥ सर्वात्मा सर्वविख्यातः सर्वः सर्वकरो भवः १२ ॥ ३१ ॥

यतीति रुद्रः ज्ञानमानंदो वातेषामप्यनंदः । प्रभवतामीश्वराणामपि प्रभापेश्वर्यं २८ योगिनां ब्रह्मादीनां मपि यो योगी ध्येयसंकल्पमात्रेण स्रष्टा । कारणानामव्यक्तादीनां कारणो निष्कलं २९ ३० यद्यप्यत्र सहस्रनामस्तोत्रेनाग्रांशब्दतोऽर्थतश्च पौनरुक्त्यमस्ति तथाऽप्यर्थक्ये पिशब्दमेदात्कचित्कचित्कश्चिदशब्दैक्येऽप्यर्थमेदाच्चापौनरुक्त्यं द्रष्टव्यमपूर्वार्थत्वात् । न हि सर्वात्मपदोच्चारणज न्यमपूर्वविश्वात्मपदोच्चारणादुत्पद्यते । अन्यथा अग्र्येऽनुष्ठुं निर्वर्णनीत्यत्र ब्रह्मेऽनुष्ठुमिति उच्चारणेऽपि तदपूर्वोत्पत्त्यापत्तेर्विधिगतएव शब्दः प्रयोक्तव्य इति भीमांसकमुद्रांगः स्यात् । अर्थमेदेऽ पिशब्दैक्यं पौनरुक्त्यावहं इदं शब्दस्यान्यार्थस्याप्येवार्थपत्युपतिष्ठतेति विधानाद्योगेनाभिपरत्वप्रदर्शनात् । तथा च शब्दैक्येऽप्यर्थक्यं नास्ति तथावयमस्यां व्याख्यायां प्रदर्शयिष्यामः । तिष्ठतीति स्थिरः तिष्ठत्यस्मिन्निति स्थाणुश्च । अजिराशि शिरेत्यादिना स्याणुरिति च तिष्ठतेः किरूटिलोपौ नुप्रत्ययश्च विधीयते । स्थिरः अचंचलः कूटस्थः नित्यः । स्थाणुः गृहस्तं भवत्सर्वाश्रयः-

-यथोक्तं । 'संसारमंडपस्यास्य मूलस्तं मायशंभवे' इति २ प्रभुर्भीमः स्वर्गामीत्यर्थः प्रकृतं मवनं सत्तायस्येति वापरमार्थसत्यइत्यर्थः प्रकर्षेण भावयति विश्वं च याति जानाति वा विश्वकर्ता सर्वज्ञो वेत्यर्थः । विप्रसंभ्योद्भूतं ज्ञाया मिति प्रपूर्वाद्भवतेऽर्थः । पांचकपाठकादिवदुण्णशब्दोऽयं न तु संज्ञाशब्दः । एवमुत्तरत्रापि ज्ञेयं ३ भीमः संहर्ता विभेत्समाज्जगदिति व्युत्पत्तेः । भीमादयोपादाने इति सूत्रात्सिद्धिः ४ प्रवरः श्रेष्ठः प्रकर्षेण भोगमोक्षकामैर्वरेणीयः ५ अतएव वरदः इष्टप्रदः । आतोऽनुपसर्गेक इति पुपूर्वाद्दातेः कः ६ वरः कृणोत्याच्छादयति सर्वमिति वरः पचाद्याच् ७ स वात्मा सूतमनेनेति सर्वः स चात्मा चेति सर्वात्मा व्यापकः प्रत्यक्षः प्राणभूमात्रस्यांतरात्मेत्यर्थः । सर्वनिष्कृष्येत्यादिना सत्तैर्वर्ततत्वं निपात्यते । आप्रोति सर्वभोग्यं स्वार्थत्वेन लभते आदत्ते स्वीक रोत्यतिभुंक्ते अतः स तमेक रूपेण वर्तत इति च आत्मा तथा च स्मृतिः । 'यच्चाप्नोति यदा दत्तेयच्चाति विषयानयं ॥ यच्चास्य संततो भावस्तस्मादात्मेति गीपते' इति ८ सर्वविख्यातः सर्वत्र देशे काले च सर्वेषां प्राणिनां वा विख्यातः प्रत्यक्षेन प्रसिद्धः ९ सर्वः व्यापकः । सर्वसमाप्नोति ततोऽसि सर्वः इति भगवद्भचनात् १० सर्वकरो तीति सर्वकः विश्वस्यकर्ता । एतेन नाम द्वयेनोपादानत्वं निमित्तत्वं चोक्तं ११ अतएव भवत्यस्मादनन्यापेक्षा द्विष्वमिति भवत्यस्मिन्प्रलय इति वामवः सर्वस्योत्पत्तिप्रलयस्थानं । ऋदोरवित्यप् भवत्यस्तीति सत्ता र्थाद्भवतेः पचाद्याच् । सत्तामात्रस्वरूप इ त्यर्थः १२ ॥ ३१ ॥ जटी जट्टदं संघातेऽस्मात्पचाद्याचिकेशानां संघातो जटातट्टान् १३ चर्मा चर्मव्याघ्रस्य गजस्य वा कृतिस्तट्टान् १४ शिखंडी मयूरशिखावत् जटासंनिवेशोपरि कृतो जटाग्रगुच्छः शिखंडस्तट्टान् १५ सर्वजगदंगमवयवमूलं यस्य स सर्वांगः विराडित्यर्थः १६ सर्वभावनो विश्वकर्ता १७ हरः हरति सर्वं संहर्तीति हरः हरतेः पचाद्याच् १८ हरिणाक्षः मृगनेत्रः १९ सर्वाणिभूतानि हरतीति सर्वभूतहरः । हरतेरनुद्यमनेऽजित्यच् २० प्रभुः प्रकर्षेण भवते प्राप्नोति विश्वं भोग्यत्वेनेति सर्वभोक्ता । पूर्ववत्तुः २१ ॥ ३२ ॥ प्रवृत्तिः प्रकर्षेण कुर्वद्रूपतया वर्तनं प्रवृत्तिः २२

जटी चर्मा शिखंडी च सर्वांगः सर्वभावनः ॥ हरश्च हरिणाक्षश्च सर्वभूतहरः प्रभुः १ ॥ ३२ ॥ प्रवृत्तिश्च निवृत्तिश्च नियतः शाश्वतोऽधुवः ॥ इमं शानवासी भग वान् खचरो गोचरोऽर्दनः १० ॥ ३३ ॥ अभिवाद्यो महाकर्मा तपस्वी भूतभावनः ॥ उन्मत्तवेषप्रच्छन्नः सर्वलोकप्रजापतिः ६ ॥ ३४ ॥

निकर्षेण निरुद्यमतया वर्तनं निवृत्तिः । निपूर्वात्तु वर्तनेऽस्मात्स्त्रियां क्तिन् २३ यतंते विषयग्रहणाय स्वयं प्रवर्तते तानियतानि इंद्रियाणि । यती प्रयत्नेऽस्मात्पचाद्याच् । निवृद्धीतानियता नियेन सः नियतस्तपस्वीत्यर्थः २४ शाश्वतः शाश्वद्रवः नित्यइत्यर्थः २५ ध्रुवः अचलः २६ इमं शानवासी इमानः शवाः भूतजीवाः शेरतेऽस्मिन् पुनरुत्थानवर्जितं जपनं कुर्वत्यस्मिन्नि ति इमं शानं वाराणसी तत्र वस्तुंशीलमस्य इमं शानवासी । शवदाहस्यलेषु इमं शानशब्दो गौणः । न हितं मृतानां देहानां देहिनां वा मृद्भस्मीभूतानां यातना वशानां वा सुषुप्तिवद्विश्रांतिस्थानं दे हानां जट्टत्वेन विश्रांत्यनर्हत्वात् देहिनां शरीरांतरधारिणां विश्रांत्यभावात् । वाराणस्यां मृतास्तु न पुनः संसरतीति सहस्रशः प्रमाणान्यस्मत्कृतेऽविमुक्तनिरुक्तिसारे द्रष्टव्यानि २७ भगवान् । 'ऐश्वर्यस्य समग्रस्य ज्ञानस्य यशसः श्रियः ॥ वैराग्यस्य च धर्मस्य षण्णां भगवती गता' इति स्मृतानि भगानि विद्यंतेऽस्मिन्निति भगवान् २८ खचरः हार्दाकाशचारी । दहरोऽस्मिन्नंतराकाशस्तस्मि न्यदंतस्तदन्वेष्टुं शंभुराकाशमध्य इति श्रुतिप्रसिद्धः चरेष्टः २९ गोचरः गोषु इंद्रियेषु विषयतया चरतीति वा गोभिः कर्णैर्वा चरति विषयान् भुंक्ते इति वा गोचरः । सर्वात्मत्वात् सर्वेन्द्रियग म्यः इंद्रियद्वारा विषयभूमिति वार्थः ३० अर्दपति जनं पापिनं पीडयति कालांतक रूपेणेत्यर्दनः । नद्यादित्वा लुः ३१ ॥ ३३ ॥ अभिवाद्यः सर्वेषां नमस्कार्यः स्तुत्यो वा ३२ महत्सृष्ट्या दिक्कर्मास्पेति महाकर्मा ३३ तपस्वस्वधनं तट्टान् तपस्वी ३४ मृतानि स्वादीनि भावयति संकल्पमात्रेण मृजतीति भूतभावनः ३५ उन्मत्तवेषेण दिग्वासस्तत्वादिरूपेण प्रच्छन्नो दुर्ज्ञेयः ३६ लोकाः स्थानानि प्रजास्तत्र निवसंतश्चेतनाः सर्वासां लोकप्रजानां पतिः स्वामी ३७ ॥ ३४ ॥

महदपरिच्छेदोपमस्यसमहाकूपः ३८ महानकायःस्थूलरूपंवेराज्यस्यसमहाकायः ३९ श्रुयोधर्मस्तद्रूपोवृषरूपः ४० महच्चतयशश्चमहायशाः । 'तस्यनाममहद्यशः'इतिश्रुतेः परमेश्वरः ४१
महात्मासमहायशाः ४२ सर्वाणिभूतान्यात्मानःसंकल्पमात्रंयस्यसर्वभूतात्मातदीक्षणमात्रत्वात्सर्वस्य ४३ विश्वरूपमस्यविश्वस्मिन्नरूपेणमकटीभवतीतिवाविश्वरूपः ४४ महाहनुःमहस्यो
विश्वग्राससमर्थेहनुःअधोत्तरेमुखफलकेयस्यसमहाहनुः ४५ ॥ ३५ ॥ लोकपालःइन्द्रादिरूपः ४६ अंतर्हितात्मा अविद्याकल्पितेनाहंकारादिनातिरोहिताखंडैकरसस्वभावः संपेणेवरज्जुः ४७
प्रसादःअभिरतिरानंदइतिवावत् ४८ हयगर्दभिः हयमश्वगर्दभिश्चस्वयोनित्वेनआचक्षतेताभ्यगर्दभ्यःअश्वतर्यःतारयस्थंवंहंत्येनमितिहयगर्दभिः । किंवतात्कर्तरिक्लिप् ततइन्द्रद्युमाव
श्वार्थः । 'रुद्रोवापपयदभिः । अश्वतरिरेनाभिराजिमधावत्'इतिश्रुतिभ्यामभिरुद्रादेवोऽश्वतरिरेषवाहनइतिगम्यते ४९ पवित्रं पवेरिवपवेःसंसारवज्रपातात्रायतइतिपवित्रं ५० अतएवमहान्
पूज्यः ५१ नियमः शौचसंतोषतपःस्वाध्यायेश्वरप्रणिधानाख्यैर्नियमैःप्राप्यतेइतिनियमः ५२ नियमैस्तैरेवआश्रितःनारायणदक्षिणामूर्त्यादिरूपेणनियमानामाश्रयभूतइत्यर्थः ५३ ॥ १६ ॥
सर्वकर्मासकलशिल्पाचार्योविश्वकर्मा ५४ स्वयंभूतःनित्यसिद्धः ५५ अतएवआदिःसर्वस्मात्प्रथमः ५६ आदिकरःहिरण्यगर्भस्त्रया । सर्वेशरीरीप्रथमइतिश्रुतेस्तस्यादित्वं ५७ निधिःपद्मशं
खादिरूपोऽक्षयैश्वर्यइत्यर्थः ५८ सहस्राक्षःअनंतकरचरणादिमात्र । 'सर्वतःपाणिपादंतत्सर्वतोक्षिशिरोमुखं'इत्यादिशास्त्रात् । देवेन्द्रोवा सर्वस्यतदभिन्नत्वात् । ब्रह्मैवेदंसर्वमित्यादिश्रुतेः ५९
विशालानिअतीतादिप्रकाशकत्वेनविपुलान्यक्षाणिइंद्रियाणियस्यसःविशालाक्षः ६० सोमश्वंद्रः लतारूपंयज्ञियंहविर्वा । यत्पुरुषेणहविवेतितस्यैवहविर्दृशनात् ६१ नक्षत्रसाधकः । 'सुकृतां

महारूपोमहाकायोवृषरूपोमहायशाः ॥ महात्मासर्वभूतात्माविश्वरूपोमहाहनुः ८ ॥ ३५ ॥ लोकपालोऽंतर्हितात्माप्रसादोहयगर्दभिः ॥

पवित्रंचमहांश्चैवनियमोनियमाश्रितः ८ ॥ ३६ ॥ सर्वकर्मास्वयंभूतआदिरादिकरोनिधिः ॥ सहस्राक्षोविशालाक्षःसोमोनक्षत्रसाधकः ९ ॥ ३७ ॥

चंद्रःसूर्यःशनिःकेतुर्ग्रहोग्रहपातिर्वरः ॥ अत्रिरज्यानमस्कृतामृगबाणार्पणोऽनघः ११ ॥ ३८ ॥ महातपाधोरतपाअदीनोदीनसाधकः ॥

संवत्सरकरोमंत्रःप्रमाणपरमंतपः ८ ॥ ३९ ॥ योगीज्योमहाबीजोमहारेतामहाबलः ॥ सुवर्णरेताःसर्वज्ञःसुबीजोबीजवाहनः ९ ॥ ४० ॥

वाएतानिज्योतींषिपद्मक्षत्राणि'इतिश्रुतेराकाशेदीप्यमानानिशरीराणिनक्षत्राणितेषांसाधकःइष्टादिकारिणांसोमलोकेदिव्यशरीरलामस्यदर्शनात् ६२ ॥ ३७ ॥ चंद्रः ६३ सूर्यः ६४ शनिः ६५
केतुश्चमृगः ६६ चंद्राकौमुद्यातीतिग्रहोराहुः ६७ ग्रहाणांपतिःक्रूरत्वात्मंगलः ६८ वरोवरणीयःपूज्योवृहस्पतिःसर्वशुक्रः । वृहस्पतिर्हिंशुकोभूत्वेतिमैत्रायणीयश्रुतौशुक्रस्यवृहस्पत्यवतार
त्वश्रवणात् ६९ आत्रिःआत्रिमोत्रापत्यत्वाद्बुधः तेनसर्वग्रहस्वरूपीत्यर्थः ७० अड्याःअत्रिपत्न्याःअनसूयायाःअनमस्कृता दत्तदुर्वासोरूपेणतत्पुत्रत्वात् ७१ मृगबाणार्पणः मृगरूपधारिणियज्ञे
वाणंअर्पयतीति तथा ७२ अनघःयज्ञघ्नोऽपिनिष्पापः तेजीयस्त्वात्स्वतंत्रत्वाच्च ७३ ॥ ३८ ॥ महद्विश्वसृष्टिर्ज्ञमंतपआलोचनंयस्यसमहातपाः । 'संपेक्षतलोकानुत्सृजाइति सइमोल्लोकानसृज
त'इतिश्रुतेः ७४ घोरंविश्वसंहारक्षमंतपोयस्येतिघोरतपाः । 'योहोवप्रभवःसएवाप्ययः'इतिश्रुतेः ७५ अदीनःमहामनाःसुग्रीवविभीषणादिभ्यःप्रणतिमात्रेणराज्यप्रदः ७६ दीनसाधकःदीनानां
शरणागतानामिष्टसाधकः ७७ संवत्सरस्यकरःकर्ताकालचक्रप्रवर्तकोद्युवाविज्योतिर्गणरूपः ७८ मंत्रः मननात्रायतइतिप्रणवादिरूपः ७९ प्रमाणंवेदशास्त्रादिरूपः ८० परमंतपः । 'अयंतु
परमोधर्मोययोगेनात्मदर्शनम्'इतियान्नवल्लयोकोधर्मः ८१ ॥ ३९ ॥ योगीयोगनिष्ठः ८२ योग्योयोगेब्रह्मणिप्रविलापनीयः ८३ महाबीजःकारणस्यापिकारणं ८४ महारेताः महत्तज्जडानृ
तस्यापिअव्यक्तस्यस्फूर्तिसत्ताप्रदरेतःप्रतिबिंबोयस्यसमहारेताः ८५ अतएवमहाबलःउत्कृष्टसामर्थ्यः ८६ सुवर्णरेताः । 'अपएवससर्गाग्रेतासुवीर्यमवाप्तुजत् ॥ तदंभभवद्धैमंसहस्रांशुसमप्रभं'-

-इतिस्कांदादहिरण्यवज्रादिस्रष्टाअभिरूपेणसुवर्णरेताएववा ८७ सर्वज्ञःमापावृत्त्यासर्वजान्नसर्वश्चासौज्ञश्चेतिवा ८८ सुबीजः सुपुअविकारीबीजभूतःसर्वकारणभवतीत्यर्थः ८९ बीज
वाहनः बीजंअविद्याकामकर्मात्मकंतदेवाहनइहलोकपरलोकेसंचारायैयस्येति तथा यथोक्तं । 'आत्मानंरथिनेविद्धिशरीरंरथमेवतु'इतिशरीरपदमत्राव्यक्तपरमितिसिद्धांतः ९० ॥ ४० ॥
दशबाहुःस्पष्टं ९१ अनिमिषो'नाहिद्रष्टृदृष्टेर्विपरिलोपोविद्यतेऽविनाशित्वात्' इतिश्रुतेःक्षणमपिदृग्लोपहीनः ९२ नीलकंठःत्रैलोक्यसंहारक्षमस्यहालाहलस्यकंठेधारणात्रीलकंठःपरमकाष्ठणिकः
९३ अतएवउमापतिःउमाहैमवतीतिकेनोपनिषत्प्रसिद्धाब्रह्मविद्याउमातस्याःपतिःप्रदाता पक्षेपार्वतीशः ९४ विश्वानिरूपाणियस्माज्जायंतेसविश्वरूपः ९५ स्वयंश्रेष्ठःस्वयमनागतुकंश्रेष्ठत्वं
प्रशस्यतमत्वंयस्यसतथा ९६ बलवीरःबलेनसामर्थ्येनवीरोविकांतःत्रिपुरपातनाद्यनन्यसाध्यकर्मकर्ता ९७ अबलःनिःसामर्थ्यःचेतनप्रयुक्तिविनाचलनाक्षमःगण्यतेसंलयायतइतिगणस्तत्त्व
समूहः पंचविंशतिजडतत्त्वात्मेत्यर्थः स्वयंतुषड्विंशः तत्त्वानिचसांख्यसप्तत्यां अव्यक्तमहान्अहंकारःपंचतन्मात्राणिष्कावर्गैर्द्रियाणिपंचमहाभूतानिपंचविंशोमेकेति ९८ ॥ ४१ ॥ एवंभूत
स्यापिगणस्यकर्तापतिर्निर्यताचेतिगणकर्ता ९९ गणपतिश्चउच्यते १०० इतिप्रथमंशतं ॥ दिग्वासाः दारुकावनेमुनिपत्नीमोहनार्थनप्रवृत्तमितिज्ञेयं वस्तुतस्तुदिशांअनंतानामपिवासइववास
आच्छादकः तथाचश्रुतिः 'ईशावास्यमिदं सर्वंयदिकंचजगत्पांजगत्'इति । ईशाईश्वरणावास्यमाच्छादनीयमिति १०१ कामःस्मरोऽभिलाषोवातद्रूपः १०२ मंत्रान्द्रूपेत्वादीन्पाठतोऽर्थतश्च
वेत्तीतिवातैर्वित्वेदमस्येतिवामंत्रवित् । 'यस्यज्ञानमयंतपः । नावेदविन्मनुतेतंवृहंतं' इतिश्रुतिभ्यां १०३ परमोमंत्रःआत्मतत्त्वालोकनरूपोविचारः १०४ तस्यअध्यारोपापवादात्मकत्वा

दशबाहुस्त्वनिमिषोनीलकंठउमापतिः ॥ विश्वरूपःस्वयंश्रेष्ठोबलवीरोऽवलोगणः ८ ॥ ४१ ॥ गणकर्तागणपतिर्दिग्वासाःकामएवच ॥ मंत्रवित्परमोमंत्रःसर्व
भावकरोहरः ८ ॥ ४२ ॥ कमंडलुधरोधन्वीबाणहस्तःकपालवान् ॥ अशनीशतग्रीवस्त्रीपट्टिशीचायुधीमहान् १० ॥ ४३ ॥ सुवहस्तःसुरूपश्चतेजस्तेजस्क
रोनिधिः ॥ उष्णीषीचसुवक्त्रश्चउदग्रोविनतस्तथा ८ ॥ ४४ ॥ दीर्घश्चहरिकेशश्चसुतीर्थःकृष्णएवच ॥ शृगालरूपःसिद्धार्थोमुंडःसर्वशुभंकरः ८ ॥ ४५ ॥

तदनुगुणंनामद्वयं सर्वभावकरःजगत्कारणमित्यर्थः १०५ हरःतत्प्रविलापनस्थानंसर्वभावनःहरइतिचपूर्वकालरूपेणसर्वकर्तृत्वसंहर्तृत्वेउक्तेइदानींतत्त्वदृष्टेतिभेदः । तथाहि चतुर्विधःप्रलयः
प्राकृतोब्रह्मावसानेमहदंतानांकार्याणानाशः । देनंदिनोब्रह्मदिनावसानेत्रैलोक्यनाशः । नित्योऽस्मदादिसुप्तौसर्वनाशः । एतेत्रयःसर्वाजाइतिउत्पत्तिमंतः । आत्यंतिकस्तुतत्त्वज्ञानेनसकार
णस्यकार्यस्यनाशः पुनरुत्पत्तिहीनोमोक्षःख्यइतिशास्त्रप्रसिद्धिः १०६ ॥ ४२ ॥ दशबाहुरित्युक्तानांबाहुनामायुधान्याह कमंडलुधरः १०७ धन्वीधनुष्मान् १०८ बाणहस्तः १०९ कपालवान्
ब्रह्मणःशिरश्चित्त्वात्तत्कपालंधारयतीत्यर्थः ११० अशनिर्वज्रतद्वान् ११ शतग्रीवस्तद्वान् १२ उभयव्रीह्यादिभ्यश्चेतिमत्त्ववर्तीयइतिः खड्गी १३ पट्टिशःखड्गविशेषस्तद्वान् १४ आयुधं
स्वस्यासाधारणंशूलंतद्वान्शूलीत्यर्थः १५ महान्पूज्यः १६ ॥ ४३ ॥ सुवोयज्ञपात्रंतद्वस्तः १७ सुरूपःशोभनरूपः १८ तेजस्तेजस्वी १९ तेजस्करोनिधिःमत्तानांकांतिप्रदोनिधिरिवनिधिर
नुच्छेद्यः १२० उष्णीषीशीरोवेष्टनवान् ११ सुवक्त्रः १२ उदग्रःऊर्जितरूपः १३ विनतःविनयवान् १४ ॥ ४४ ॥ दीर्घःअत्युन्नः १५ हरिकेशः हरयइंद्रियाण्येवकेशावकेशारश्मयोयस्यस
हरिकेशःइंद्रियद्वारातत्तदर्थप्रकाशकर्ता । यद्वा हरिश्चकश्चईशश्चेतांसमाहारःत्रिमूर्तिरित्यर्थः १६ शोभनश्चासौतीर्थचसुतीर्थःमहागुरुः । क्लेशकर्मविपाकाशयैरपरामृष्टःपुरुषविशेषईश्वर
स्तस्यवाचकःप्रणवःसपूर्वेषामपिगुरुरितिपतंजलिस्मरणात् १७ कृष्णः । 'कृषिर्भूवाचकःशब्दोणश्चनिर्वृतिवाचकः ॥ तयोरैक्यंपरंब्रह्मकृष्णइत्यभिधीयते'इतिश्रुतेरानंदसन्मात्रइत्यर्थः ।
ब्रह्मोत्तरखंडेवागोपशिंशुप्रतिमहादेवेनतवान्वयेसप्तमोऽहंभविष्यामीतिवरदानान्महादेवस्यैवावतारःकृष्णइत्यवगमात् १८ शृगालरूपःवणिजाज्जमानितंब्राह्मणंप्रायोपविष्टंसांत्वितुभिंद्रेणैतद्रूपं-

वृत्तमिति मोक्षधर्मपूपाख्यायतेऽनेन शुभालरूपं इन्द्रस्तदभिन्न इत्यर्थः १९ सिद्धार्थः सिद्धाएव न तु साध्या अर्थो अर्थनीयाः पदार्थादिस्य १३० मुंडः परिवाह ३१ अतएव सर्वशुभं करः सर्वभूताभयप्रदः ३२ ॥ ३९ ॥ अजः अजातः ब्रह्मादिष्वजत्वमापेक्षिकं देवेष्वमरत्ववत् । 'हिरण्यगर्भः समवर्ततामेतस्य जातः पतिरेक आसीत् । विष्णुरित्यापरमस्य विद्वान्जातो बृहन्नभिपातितृतीयं' इति ब्रह्मविष्ण्वादिषु जात इति विशेषणात् । अजात् इत्येनं कश्चिद्भीतिः प्रपद्यते रुद्रयत्ते दक्षिणं मुखं तेन मां पाहीति रुद्रेण जातस्त्वदर्शनात् ३१ बहुरूपः स्पष्टं ३२ गंधधारी कुकुमकस्तूर्यादिसुरभिद्रव्यधर्ता ३५ कपर्दी कंजलं पिवतीति कपः ऋतिः स्रोत्रोधातुः स्पर्धायामंश्वर्ये चास्ति ऋत्स्पर्धने श्वर्ययोरिति बोधदेवः अस्माद्भवेत्किं ऋतमैश्वर्यं ददातीति ऋदः कपश्चासौ ऋदश्चेति स मासः आहुणः कपर्दः महादेवस्य हि जटाजूटेन स्वर्गात्पतन्ती गंगाप्रथमं पीतापश्चाद्गिरिप्रार्थनया तस्यानिर्गमनसामर्थ्यवदत्तमतः सकपर्दस्तद्वान्महेश्वरः कपर्दी ३६ ऊर्ध्वरेताः अविष्टुतब्रह्मचर्यः ३७ तत्र हेतुः ऊर्ध्वलिंगः अधोलिंगो हिरेतः संचितिनूर्ध्वलिंगः १८ अत्रापि हेतुः ऊर्ध्वशायी उत्तानशयः १९ एतेन नाम त्रयेण उभयाशिवो नमस्तोन च स्पष्टः यतः असंग इत्यर्थं त्रयं दर्शितं एवं सत्यपि न भव आकाशशब्दिताशक्तिरेव स्थलं आवासो यस्य स नमः स्थलः यथोक्तमभियुक्तैः । 'शक्तिः शरीरमधिदेवतमंतरात्मा ज्ञानं क्रियाकरणमासनजालमिच्छा ॥ ऐश्वर्यमायतनमावरणानि च त्वं किं किं न यद्रवसि देवि शशांकमौलेः' इति १३० ॥ ४५ ॥ त्रिजटी ४१ चौरवासाः स्पष्टे द्वे ४१ रुद्रः 'प्राणावावरुद्रा एते हिंसां रौदरांति' इति श्रुतेः सर्वेषां प्राणरूपः ४३ सेनापतिः ४४ अजश्च बहुरूपश्च गंधधारी कपर्द्यपि ॥ ऊर्ध्वरेता ऊर्ध्वलिंग ऊर्ध्वशायी नमः स्थलः ८ ॥ ४६ ॥ त्रिजटी चौरवासाश्च रुद्रः सेनापतिर्विशुः ॥ अहश्चरो नक्तं चरस्ति गममन्युः सुवर्चसः ९ ॥ ४७ ॥ गजहादैवहाकालो लोकधाता गुणाकरः ॥ सिंहशार्दूलरूपश्च आर्द्रचर्मधरावृतः ७ ॥ ४८ ॥ कालयोगो महानादः सर्वकामश्चतुष्पथः ॥ निशाचरः प्रेतचारी भूतचारी महेश्वरः ८ ॥ ४९ ॥ बहुभूतो बहुधरः स्वर्भानुरामितोगतिः ॥ नृत्यप्रियो नित्यनर्तनर्तकः सर्वलालसः ९ ॥ ५० ॥ घोरो महातपाः पाशो नित्यो गिरिरुहो नभः ॥ सहस्रहस्तो विजयो व्यवसायो ह्यतंद्रितः १० ॥ ५१ ॥

विमुर्व्यापी ४९ अहश्चरो देवादिः ४५ नक्तं चरो राक्षसादिस्तदुभय रूपः ४७ त्रिममन्युः तीक्ष्णक्रोधः ४८ सुवर्चसः सुतरां चोर्ध्वयनतप आदिजं तेजो यास्मिन् समासांतोऽर्चः ४९ ॥ ४७ ॥ गजहा 'वाराणस्यां पुरायातो गजरूपी महासुरः । जघ्रेतं कुंजरं भीममध्वमपिशंकरः' इति स्कांदे उपाख्यानात् गजासुरहंता १५० दैत्यहा ५१ कालः मृत्युः संवत्सरादिर्वा ५२ लोकधाता लोकानामीश्वरः ५३ गुणानां दीनदयालुत्वज्ञानैश्वर्यादीनामाकरः क्षान्तिः ५४ सिंहशार्दूलरूपः सर्वहिंस्रपशुरूपः ५५ आर्द्रचर्मगजकृतिस्तदेवावरं तेनावृतः ५६ ॥ ४८ ॥ कालबंधको योगी कालयोगी ५७ महानादः अनाहतध्वनिरूपः सच हंसोपनिषत्प्रसिद्धः ५८ सर्वकामाविषया अस्मिन्निति सर्वकामः अस्मिन् सर्वकामाः समाहिता इति श्रुतिः ५९ चतुष्पथः चत्वारः उपासनार्थं पंचानोऽस्य स तथा ते च विश्वे तेजसप्राज्ञा शिवध्यानरूपाः १६० निशाचरः वेतालादिः ५१ प्रेतैर्भूतैश्च सहचरतीति प्रेतचारी ५२ भूतचारी ५३ महेश्वरः इंद्रादिभ्य ईश्वरेभ्यो महान् ५४ ॥ ४९ ॥ बहुभूतः सच्चत्यत्राभवदिति सत्यं चानृतं च सत्यममवादित्यं तेन श्रुतमस्य बहुभवं ५५ बहुधरः महतः प्रपंचस्य धर्ता ५६ स्वर्भानुः मूलाज्ञानरूपस्तमः शब्दितोराहुः ५७ अभितः अनंतः भूमेत्यर्थः ५८ गतिः मुक्तप्राप्यः ५९ नृत्यप्रियः तांडवैश्वर्यश्चिदंबरमूर्तिः १७० नित्यः संततः नर्तनं नृत्यं नित्यनर्तः ७१ नर्तकः नर्तयिता ७२ सर्वेषु लालसाप्रीतिरस्य विश्वबंधुरित्यर्थः ७३ ॥ ५० ॥ घोरोः शिवस्य द्वेतन्वौ घोराऽन्यास्तु तृषादि रघोराऽन्यासंतोपादिस्तदुपत्वाद्धोरः ७४ महातपाः महत्सृष्टिसंहारक्षमं तप आलोचनं यस्य ७५ पाशयति स्वमायया बध्नातीति पाशः ७६ नित्यः ध्वंसराहितः ७७ गिरिरुहः पर्वतारूढः कैलासवासीत्यर्थः ७८ नमः व्योमवदसंगः ७९ सहस्रहस्तः ८० विजयः ८१ व्यवसायो निश्चय उद्योगो वाजयहेतुः ८२ अतएवातंद्रितः तद्रातमोभयीदृष्टिः प्रवृत्तिनिरोधिनीतद्रहितः । अनिदित इति पाठे व्यवसायस्य विशेषणं १८३ ॥ ५१ ॥

अधर्षणः अग्रकंथः ८४ धर्षणात्माभयरूपः ८५ यज्ञहावलि यज्ञघ्नः बौद्धावताररूपेण वायज्ञघ्नः । 'विश्वं भूतं भुवनं चित्रं बहुधा जातं जायमानं च यत् । सर्वोऽप्येव रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु' इति मंत्रवर्णे न विष्ण्वाद्यनन्यत्वाच्छिवस्य तद्विवक्षयेदमुक्तं ८६ कामनाशकः स्मरस्य भक्तकामप्रदत्वेन इच्छायावानाशकः ८७ दक्षयागापहारी स्पष्टं ८८ सुसहः सौम्यः ८९ मध्यमईषत्सौम्यः १९० ॥ ५२ ॥ तेजोपहारी अतिकूरः ९१ बलहा इन्द्ररूपेण बलनामानं दैत्यं हंतीति तथा ९१ सुदितः कारणरूपेण नित्यमानंदयुक्तः ९३ अर्थः धनरूपेणार्थनीयः ९४ अजितः संग्रामादौ कृष्णेन तु बाणासुरयुद्धे शिवान्नयैव शिवो जितो न स्वबलेन यथा भीष्मेण कृष्णः स्वप्रतिज्ञां समर्थयताऽनृतः कृतः भक्तपारवश्यदर्शनाय तद्वत् एतच्च पुराणे प्रसिद्धं ९५ अवरः नास्ति वरो वरणीयो यस्मादम्य इत्यवरः ९६ गंभीरघोपो दुर्भिसमुद्रादिरूपेण ९८ गंभीरो दुरवगाहतात्पर्यो विदूररूपेण ९८ गंभीरमगाधं परैरनासादिततलं बलं सेनाशारीरं सामर्थ्यवावाहनं वृषभश्च धर्मरूपी यस्य सः गंभीरबलवाहनः ९९ ॥ ५३ ॥ न्यग्रोधरूपः न्यग्रोधी चैव रोहतीति ऊर्ध्वमूलो ह्यवाक्शाखः एषोऽश्वत्थः सनातन इति श्रुतिप्रसिद्धः संसारवृक्षः २०० इति द्वितीयं शतकं ॥ न्यग्रोधः वटरूपः वटनिकटवासी दक्षिणामूर्तिरूप इत्यर्थः । मार्कण्डेयष्टोवा एकार्णवस्थो वटस्तच्छापी बालकृष्णरूपी महाविष्णुर्वा १ वृक्षस्य कर्ण इव कर्णः एकदेशः पर्वतत्रयस्थितिर्नित्यस्य वृक्षकर्णस्थितिः वृक्षकल्पस्थितिरिति पाठे यथैकस्माद्भीजादेको वटस्ततोऽनंतानि बीजानितेभ्यस्तावतो वटा इति उत्तरोत्तरवृद्धिमतः कार्यस्यानंतं तत्कल्पात्तत ईष्युना स्थितिः संसारवृक्षपालनं यस्य सः न्यूनत्वं ज्ञानेन । मर्जिते बीजे पुनः प्ररोहासंभवादमर्जिते च तस्यानिवार्यत्वादिति सूचयितुं कल्पम् । मार्कण्डेयस्यापि एकार्णवैवग्रहण्येकदेशे संसारवटोऽल्पोऽप्यनंतप्ररोहोऽस्तीति भगवता स्वमायारूपं वटव्याजेन प्रदर्शितम् अत्र 'शिवो महेश्वरश्चैव रुद्रो विष्णुः पितामहः । संसारबंधुः सर्वज्ञः परमात्मेति मुख्यतः । नामाष्टकमिदं तस्य प्रतिपादकमीक्षितुः' इति शैवे । विष्णुपितामहयोरपि शिवादनन्यत्वात्तद्वाचिमिरपिशब्दैः शिवएवामिधीयत इति दर्शनात् । हरिवंशे कैलास

अधर्षणो धर्षणात्मा यज्ञहा कामनाशकः ॥ दक्षयागापहारी च सुसहो मध्यमस्तथा ७ ॥ ५२ ॥ तेजोपहारी बलहामुदितोऽर्थोऽजितोऽवरः ॥ गंभीरघोषो गंभीरो गंभीरबलवाहनः ९ ॥ ५३ ॥ न्यग्रोधरूपे न्यग्रोधो वृक्षकर्णस्थितिर्विशुः ॥ सुतीक्ष्णदशनश्चैव महाकायो महाननः ७ ॥ ५४ ॥ विष्वक्से नो हरिर्यज्ञः संयुगापीडवाहनः ॥ तीक्ष्णतापश्च हर्यश्वः सहायः कर्मकालवित् ८ ॥ ५५ ॥

यान्नायाम् । 'नामानितवगोविंदयानिलोके महांति च । तान्पेव मयनामा निनात्र कार्या विचारणा' इति शिववचनाच्च । सर्वस्मिन् पुराणेषु शिवपर्यायैर्विष्णुपर्यायैर्वा एक एव ईश्वरोऽभिधीयते । शिवविष्ण्वोर्भेदमुत्तमानुत्तममावंचकल्पयतः पाषाणिनः शिरसि पततु वज्रपातः यथोक्तं सूतसंहितायाम् । 'ब्रह्माणं केशवं विष्णुं भेदभावेन मोहिताः । पश्यंत्येकं न जानंति पाषाणोपहता जनाः' इति अतएव माताधाता पितामहः रुद्रः बहुरावभूरिति विष्णुनामसु ब्रह्मरुद्रनामानि पठ्यंते । तथामहादेवोऽव्ययो हरिः गणनाथः प्रजापतिरिति शिवनामसु विष्णुप्रजापतिनामानि । इतरेषामितरत्रगौणमुख्यवृत्तिभेदेन प्रवृत्तिरितिकल्पनाया उदाहृतशैवस्कां दवाक्यबाधितत्वेनानुत्थानात् । 'यो देवानां नामधा एक एव नामानि सर्वाण्यमाविशति । एकं संतं बहुधा कल्पयंति । एकं स द्विप्रामुखावदंत्यभिप्रयमं मातरि श्वानमाहुः' इत्याद्यागमबहिर्भूतत्वाच्चेति उपेक्षया एवेति दिक् निपुणतरमुपपादितमेतदादिपर्वण्युपोद्धाते ९ विभुः विविधरूपेण हरिहरदुर्गागणेशार्काग्निवाय्वादिरूपेण मक्तानामनुग्रहाय भवतीति विभुः ९ सुतीक्ष्णः अनेकब्रह्मांश्च कर्चवर्णक्षमादशनायस्य सुतीक्ष्णदशनः ४ महाकायः ५ महानन इति तदनुगुणेशरीरमुखे अनुवर्णिते १ ॥ ५४ ॥ विष्वक् विषुसर्वतः अंचति पलायंत्यस्य प्रयाणोद्योगे दैत्यानां सेना इति विष्वक्सेनः सर्वतः पूज्यते सेनायस्येति वा अंचुगतिपूजनयोरिति धातुः ७ हरिः गजेन्द्रमोक्षणे आपदंहरतीति हरिः सर्वसंहर्ता वा ७ यज्ञः सृष्टिबीजभूतः तथाच श्रुतिः । 'अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते । आदित्याज्जायते वृष्टिर्दृष्टेरन्नं ततः प्रजाः' इति ९ संयुगे संग्रामे आपीड इव आपीडो ध्वजभूतं वाहनं वृषरूपं यस्य वृषरूपो ध्वज एव वाहनमपीत्यर्थः २१० तीक्ष्णतापोऽभिस्तदात्मा २१ हरयः अति वेगवाहिनः अश्वायस्य सहर्षश्च सूर्यस्तदात्मा २२ सहायः जीवस्य सखा । द्वासुपर्णां सयुजां सखायेति मंत्रवर्णात् १३ कर्मणां दर्शादीनां कालं पयोक्तृवृत्तीतिकर्मकालवित् १४ ॥ ५५ ॥

विष्णुनामसादितश्चक्रलाभार्थमिति विष्णुप्रसादितः १५ यज्ञः विष्णुरूपी 'यज्ञो वै विष्णुः' इति श्रुतेः १६ समुद्रः १७ बडवामुखः वह्निविशेषोयः सामुद्रजलं नित्यं शोषयति १८ हुताशनसहायो वायुः १९ प्रशांतात्मानिस्तरंगसागरस्वरूपः २० हुताशनोऽग्निः २१ ॥ ५६ ॥ सरवउग्रतेजाः दुःसहस्पर्शः २२ महातेजाः विश्वतः प्रकाशः २३ जन्मेसंग्रामेसाधुर्जन्यः २४ यतो विजयकालवित्तेन शूरोऽपि कालज्ञानाभावे पराजितो भवतीति गम्यते २५ ज्योतिषां ग्रहनक्षत्राणामयनं गमनं वर्णयते तच्छास्त्रं ज्योतिषामयनं कालवित्कालरूपश्चेति नाम द्वयार्थः २६ सिद्धिर्जयरूपा २७ सर्वकालादिकं विग्रहो देहो यस्य सर्वविग्रहः । संधीति पाठे संधिविग्रहयानासनादिरूपः २८ ॥ ५७ ॥ शिखीशिखावानगृहस्थः २९ मुंडीतद्रवितः संन्यासी एतेन नैष्ठिकब्रह्मचारिणोऽपि ग्रहणं दंडीति पाठेऽपि पाठाशं वैष्णवं च दंडधारयतस्तावेव ३० जटीजटावान् वानप्रस्थः ३१ ज्वालीज्वालावान् आर्चिरादिमार्गः शिखिप्रभृतिभिः प्राथ्यः ३२ मूर्तीशरीरे जायते आभिर्भवतीति मूर्तिजः ३३ मूर्धगः मूर्धनि सहस्रारे वागच्छतीति मूर्धगः ३४ बलीबलवान् बलीति पाठे बलिमान् वृद्धः ३५ वेणुपणवता लाख्यावाद्यविशेषास्तद्वान्वेणवी ३६ पणवी ३७ ताली ३८ खलंधान्यस्यानेतद्वान् ३९ कालकटकः कालस्य यमस्य कटो वेष्टकः आवरणमीश्वरीयामायातामपि कटयानृपोतीति कालकटकः कटवर्षावरणधोरिति धातुः शालेति पाठे वृक्षाणामावरको वायुस्तस्याप्यावरको व्योमरूपी ४० ॥ ५८ ॥ नक्षत्रविग्रहं ग्रहतारादिशरीरं कालचक्रं तदनुसारिणीमतिरस्यसदैवज्ञोवा । पाठांतरे गमयति चालयति वानक्षत्रविग्रहगमः मतिर्वा ४१ गुणेषु गुणकार्येषु विषयेषु बुद्धिर्यस्य जीवरूपीत्यर्थः ४२ लीयतेऽस्मिन् सर्वमिति लय ईश्वरः ४३ अगमः अचंचलः कूटस्थश्चिन्मात्रः यम इति पाठेऽपि तयोर्मयिताऽभस्कांतगुल्यः स एव ४४ प्रजापतिः विराट् ४५

विष्णुप्रसादितो यज्ञः समुद्रो बडवामुखः ॥ हुताशनसहायश्च प्रशांतात्मा हुताशनः ७ ॥ ५६ ॥ उग्रतेजामहातेजा जन्यो विजयकालवित् ॥ ज्योतिषामयनं सिद्धिः सर्वविग्रह एव च ७ ॥ ५७ ॥ शिखीमुंडीजटीज्वालीमूर्तिजो मूर्धगो बली ॥ वेणवीपणवीतालीखलीकालकटकः १२ ॥ ५८ ॥ नक्षत्रविग्रहमतिर्गुणबुद्धिर्लयागमः प्रजापतिर्विश्वबाहुर्विभागः सर्वगो मुखः ९ ॥ ५९ ॥ विमोचनः सुसरणो हिरण्यकवचोद्भवः ॥ मेढ्रजो बलचारी च महीचारी स्तुतस्तथा ७ ॥ ६० ॥ सर्वतूर्यनिनादी च सर्वातोद्यपरिग्रहः ॥ व्यालरूपो गुहावासी गुहो माली तरंगवित् ७ ॥ ६१ ॥ त्रिदशस्त्रिकालधृक् कर्मसर्वबंधविमोचनः ॥ बंधनस्त्वसुरेद्राणां युधि शत्रुविनाशनः ५ ॥ ६२ ॥

अतएव विश्वबाहुः विश्वेषां बाहव एव बाहवो यस्य स तथा ४६ विभागः विमज्ज्यते पृथक् क्रियत इति व्यष्टिकार्यरूपः ४७ सर्वगः समाष्टिकार्यरूपः ४८ अतएव अमुखः भोगसाधनहीनः अमोकेति यावत् । सर्वतो मुख इति पाठे त्वेकेनाम ४९ ॥ ५९ ॥ विमोचनः संसारमोचकः २५० सुसरणः सुप्रापः । सुसरण इति पाठे शोभनं शरणं रक्षितृत्वं यस्य अपुनरावृत्तिग्रहमित्यर्थः ५१ हिरण्यकवचः हरतीति हिरण्यं मायातद्विकारभूतं कवचमिव कवचमावरकं शरीरं । 'हिरण्यमेतन्पात्रेण सत्यस्यापि हितं मुखं' इति श्रुतेस्तत्र उद्भव आविर्भावो यस्य स हिरण्यकवचोद्भवः ५२ मेढ्रजः मेढ्रे लिंगे आविर्भवतीति मेढ्रजः ५३ बलचारी बलचरः शबरः 'देवावैवल्लेगाः पर्यपश्यन्ति ब्रह्मणा बलशब्दस्त्वन्वाचित्वं' ५४ महीचर इति चरतीति महीचारी ५५ स्तुतः सर्वत्र गतः प्राप्तः कर्मणिकः ५६ ॥ ६० ॥ सर्वतूर्यनिनादी स्पष्टं ५७ सर्वातोद्यपरिग्रहः आतोद्यः प्रतोदनाहं जीवपशवस्तेष्वसर्वेष्वपरिग्रहः कुटुंबं यस्य पशुपतिरित्यर्थः ५८ व्यालरूपः शेषात्मा ५९ गुहावासी योगी जेगीपव्यादिः २९० गुहः कातिकेयः ६१ माली बलमालाधारी ६२ तरंगवित् तरंगगुल्यानि विषयसुखानि विंदति लभते इति तथा तरंगवित् ६३ ॥ ६१ ॥ त्रिदशः तिस्रो दशाः जन्मस्थितिनाशाः प्राणिनां पश्मादिति ६४ त्रिकालजातं वस्तु धारयतीति त्रिकालधृक् यथोक्तं 'अनागतमतीतं च भविष्यत् स्मृतमपि । तथा दूरं दूरं च निमेषः कल्प इत्यपि । चिदात्मनि स्थितान्येव पश्यमाणा विजृम्भित' इति ६५ कर्माणि संचितकिं यमाणा निबन्धाश्च विद्याकामात्मकास्तेभ्यो मोचयतीति कर्मसर्वबंधविमोचनः ६६ बंधनस्त्वसुरेद्राणां वामनरूपेण बलेर्बंधकर्ता बहुवचनं कल्पमेदाभिप्रायं ६७ युधि शत्रुविनाशनः स्पष्टार्थम् ६८ ॥ ६२ ॥

सांख्यप्रसादः आत्मानात्मविवेकः सांख्यं तेनैव प्रसीदति ज्ञानैकलभ्य इत्यर्थः । अयवासांख्यज्ञानप्रदो दत्तात्रेय इत्यर्थः ६९ दुर्वासास्तस्यैव सोदयो रुद्राक्षः २७० सर्वसाधुनिषेवित इति ब्राह्मणानां राजा सोम उक्तः ७१ प्रस्कंदनः ब्रह्मादीनामपि च्यावयिता । मन्वेत्याच्यवनमच्युतानामिति मंत्रवर्णः ७२ विभागज्ञः प्राणिनां योचितं तत्तत्कर्मफलानां विभाजकः ७३ अतएवातुल्यः न त्वत्समोऽस्त्यभ्यधिकः कुतोऽभ्यः' इति गीतावचनात् ७४ यज्ञविभागवित् यज्ञियानां हविषां विभागाभिज्ञः ७५ ॥ ६३ ॥ सर्वत्रासो वसति स्थानमस्य सर्ववासः ७६ सर्वचारी ७७ दुर्वासाः दुस्वार्द्रगजकृत्तिरूपं वासो यस्य दुर्लभं वा वासो यस्य अनंतपारत्वादिति दुर्वासाः ७८ वासवः ७९ अमरः २८० हैमो हेमस्यायं समूहो हैमो हिमालयरूपी ८१ हेमकरो जांबूनदस्य सुवर्णस्य कर्ता जंबूद्वीपचिह्नपूतो जंबूद्वीपस्तस्य हि फलं प्रस्कंदं सुवर्णं त्वं भजतीत्युपाख्यायते पुराणेषु ८२ अयज्ञो निष्कर्मा ८३ अथ च सर्वचारी सकलकर्मफलधर्ता ८४ धराणां दिग्गजशेषकूर्मादीनामप्युत्तमः अनन्याधारः सन्नतेः सर्वैः सहितस्य ब्रह्मांडस्य धर्ता ८५ ॥ ६४ ॥ लोहिताक्षः रक्तनेत्रः ८६ महाति विश्वव्यापकान्पक्षाणीं त्रियाण्यस्य समहाक्षः ८७ विजयावहः अक्षोपलक्षितो रथो यस्य स विजयाक्षः ८८ विशारदः पंडितः ८९ संग्रहः संगृह्णाति वाणादीन् दासान् स्वीकरोतीति संग्रहः २९० निग्रहः निग्रह्णाति इंद्रादीन् तिस्रस्तान् दंडयतीति निग्रहः ९१ अतएव कर्ता ९२ सर्पा एव च रस्य वस्त्रस्य निवासनं विष्टं भकं यस्य स सर्पचर निवासनः वसुस्त्वमेऽस्य रूपं ९३ ॥ ६५ ॥ मुख्यः परमः ९४ अमुखः अवमः देवानामित्यर्थः 'अभिर्वै देवानामवमो विष्णुः परमस्तदंतरेण सर्वा अन्या देवताः' इति ब्राह्मणात् सर्वदेवतामय इत्यर्थः ९५

सांख्यप्रसादो दुर्वासाः सर्वसाधुनिषेवितः ॥ प्रस्कंदनो विभागज्ञो अतुल्यो यज्ञभागवित् ७ ॥ ६३ ॥ सर्ववासः सर्वचारी दुर्वासा वासोऽमरः ॥ हैमो हेमकरो यज्ञः सर्वचारी धरोत्तमः ९ ॥ ६४ ॥ लोहिताक्षो महाक्षश्च विजयाक्षो विशारदः ॥ संग्रहो निग्रहः कर्ता सर्पचर निवासनः ८ ॥ ६५ ॥ मुख्योऽमुखश्च देहश्च काहलिः सर्वकामदः ॥ सर्वकालप्रसादश्च सुबलो बलरूपधृत् ८ ॥ ६६ ॥ सर्वकामवरश्चैव सर्वदः सर्वतो मुखः ॥ आकाशनिर्विकल्पश्च निपाती ह्यवशः खगः ७ ॥ ६७ ॥

देहः उपचितः अत्यंतपृष्ठ इति यावत् ९६ काहलावाद्यविशेषस्तद्वान् काहलिः आर्षत्वादिप्रत्ययः देहारिरित्यापि पठंति ९७ सर्वकामदः ९८ सर्वकालप्रसादः ९९ सुबलः शोभनं परपीडापहा रिबलं सामर्थ्यस्य दयानिधिरित्यर्थः १०० इति तृतीयं शतकं ॥ बलो बलरामस्तद्रूपधारी बलरूपधृत् बलं च रूपं च तयोर्धर्ता वा १ ॥ ६९ ॥ सर्वकामवरः सर्वेषां काम्यमानानां वरः श्रेष्ठो भोक्ष इत्यर्थः २ सर्वदः स्पष्टं ३ सर्वतो मुख इति सर्वतः प्राणिपादत्वादेषु लक्षणं ४ आकाशनिर्विकल्पश्च आकाशादिवर्णिगच्छंति विविधानिरूपाण्यस्मादिति स तथा अनेन वायुरभ्रं विद्युत्स्तनयितुं रशरीरीण्येतानि तद्यथा तान्यमुष्मादाकाशात्समुत्पाद्य परं ज्योतिरूपं संपद्यस्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यंत एवमेवैष संप्रदादोऽस्माच्छरीरात्समुत्पाद्य परं ज्योतीरूपं संपद्यस्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यते स उत्तमः पुरुष इति श्रुतेरर्थो दर्शितः । सच यथा आकाशतादात्म्यं प्राप्तावाद्यादयोऽशरीरा अविभाज्यमानस्वरूपाः सतोऽपि प्रावृट्टारं मेततः पृथग्भूयस्वेन रूपेणोपसंपन्ना भूत्वा निर्वाणदीपवत् परं ज्योतिरात्मनाभिनिष्पन्ना भवं त्येवं देहतादात्म्यापन्नः संप्रसादाख्यो जीवो देहात्पृथगविभाज्यमानस्वरूपोऽपि ध्यानकाले देहांतरवद्देहाद्बुद्ध्यायस्वेनापहतपाप्मत्वादिगुणाष्टकयुक्तेन रूपेणाभिनिष्पन्नस्तद्देव परं ज्योतिर्निर्विशेषं ब्रह्माभिमुख्येन प्रत्यगमेदेन निष्पद्यत इति ५ देहगतं निपतिवृत्तं तादात्म्यं प्राप्नुंशीलमस्येति निपाती ६ अतएवावशः देहसंबन्धादपरिहार्यदुःखादिसंबन्धः ७ खगः हार्दाकाशगः शुद्धेन रूपेणेत्यर्थः हार्दाकाश एव तावदसंगस्तदंतर्गतस्तु सुतरामसंगः सन्न निपाती अवशश्च मवत्सहो मोहस्य माहात्म्यमपारमिति भावः ८ ॥ ६० ॥

रौद्ररूपोऽशुरादित्योबहुरश्मिःसुवर्चसी ॥ वसुवेगोमहावेगोमनोवेगोनिशाचरः ९ ॥ ६८ ॥ सर्ववासीश्रियावासी
उपदेशकरोकरः ॥ मुनिरात्मनिरालोकःसंभग्रश्चसहस्रदः ८ ॥ ६९ ॥ पक्षीचपक्षरूपश्चअतिदीप्तोविशांपतिः ॥
उन्मादोमदनःकामोह्यश्चत्थोऽर्थकरोयशः १० ॥ ७० ॥ वामदेवश्चवामश्चप्राग्दक्षिणश्चवामनः ॥ सिद्धयोगीमहर्षिश्चसि
द्धार्थःसिद्धसाधकः ९ ॥ ७१ ॥ भिक्षुश्चभिक्षुरूपश्चविषणोमृदुरव्ययः ॥ महासेनोविशाखश्चषष्टिभागोगवांपतिः ९ ॥ ७२ ॥

वामदेवः वामानां कर्मफलानां देवदेवो राजा विभाजकः ३६ वामः कर्मफलरूपः विषयसंपर्कज्ञानंदमात्रस्वरूप इत्यर्थः ३७ प्राक्सर्वेषामाद्यः ३८ दक्षिणश्च त्रैलोक्याक्रमणसमर्थः ३९ वामनः बलिबंधनकर्ता ३४० सिद्धयोगीसनत्कुमारादिः ४१ महर्षिर्वेसिष्ठादिः ४२ सिद्धार्थः ऋषभदत्तात्रेयादिः ४३ सिद्धश्चासौ साधकश्च ज्ञानोत्तरसंन्यासमभीप्सन्त्याज्ञावल्क्यादिर्विद्वत्संन्यासी ४४ ॥ ७१ ॥ भिक्षुर्लिंगधारी हंसः ४५ भिक्षुरूपः अर्लिंगः परमहंसः ४६ अतएव विषणो निर्व्यवहारः दंडादिरहितः ४७ मृदुः सर्वभूताभयदाता ४८ अव्ययः निर्विकारः मानापमानादिप्राप्तावपि हर्षविषादशून्यः ४९ महासेनः कार्तिकेयो देवसेनापतिः ३५० विशाखस्ततएव इंद्रेण वज्रप्रहारे कृतं जेतुं तत्सहायः ५१ षष्ठिभागः षष्ठिस्तत्त्वानियस्य भागो भोज्यमतिविभाग इति त्रयस्य षष्ठिभागः । तानि च जागरितस्थान इत्यादिनामां बुक्क्यादौ प्रसिद्धानि यथा जाग्रदवस्था बहिर्मुखं प्रज्ञानं सप्तशब्दादयः पंचमंतव्यबोद्धव्याभ्यां सहिताः स्वसंकल्पोत्थाविषयाः एकोनविंशतिर्भोगद्वाराणि दर्शेन्द्रियाणि पंचमाणमनो बुद्धयश्चकारचित्तानि चेति स्थूलं सूक्ष्मं शब्दाद्याश्रयभूतमिति एकोनविंशत् तथा स्वप्नावस्थामंतमुखं प्रज्ञानं वासनामया शब्दतरसे सर्वेषूक्ष्मभोग्यां ता एकोनविंशदेव । तद्यत्पुष्टस्थानं चेतश्च सूक्ष्मतरं मुखमिति षष्ठिः भोग्यवर्गः यस्तु भोक्ता स साक्षी ज्ञानंदरूपोऽस्यामवस्थायामप्रत्यगानंदसूक्ष्माभिश्चेतो वृत्तिभिर्भुके इति षष्ठिभागः ५२ गवामिन्द्रियाणां पतिश्चालकः ५३ ॥ ७२ ॥

वषहस्तः पर्वतमेताशक्रः ५४ विष्कंभोविस्तारस्तद्वान्विष्कंभी ५५ चमूस्तंभनोदैत्यसेनास्तंभनकृत् ५६ वृत्तयुद्धेरथेनमंडलानां करणमावृत्तंपरसेनाभिन्वापुनरक्षतेनआगमनंतयोः करः कर्ता वृत्ता
वृत्तकरः । ऋतावृत्तेतिपाठेनिष्कपटमावृत्तकर्ता ५७ तालः संसारसिंधोस्तलमाधारंस्थानंवेतीतितालाशुद्धब्रह्मवित् ५८ मधुर्वसंतः ५९ मधुकः कोयष्टिकाख्यः पक्षीतद्वलोचनेयस्यसमधुक
लोचनः । मध्वेवमधुकंक्षौद्रं तद्वर्तिगनेत्रइतिवा ३९० ॥ ७३ ॥ वाचस्पतिदेवपुरोहितमनुजातः वाचस्पत्यः पुरोहितकर्मकर्ता । 'बृहस्पतिर्हवैदेवानांपुरोहितस्तमन्वन्येमनुष्यराज्ञांपुरोहिताः'
इतिब्राह्मणे बृहस्पतियः सुभृतं विभर्तीतिमंत्रस्य बृहस्पतिपदस्य व्याख्यानात् ६१ वाजसनः शास्त्राविशेषप्रवर्तकोऽध्वर्युकर्मकर्ता ६२ नित्यमाश्रमपूजितः स्पष्टं ६३ ब्रह्मचारी ब्रह्मणिचरतीति
ब्रह्मनिष्ठः ६४ लोकेषु ब्राह्मणादिगृहेषु चरतिभक्षयतीति लोकचारी भिक्षुः ६५ सर्वचारी सर्वगः । 'यएवंवेदाहंब्रह्मास्मीतिसइदंसर्वभवति' इति श्रुतेरात्मज्ञानात् सार्वात्म्यं प्राप्तइत्यर्थः ६६ वि
चारविद्विपरीतंचरणमंतर्मुखतयागमनंतद्वेता ६७ ॥ ७४ ॥ ईष्टेइतीशानोनियंतांस्तर्पामीत्यर्थः लटः शानच् ६८ ईश्वरः अश्रोतिव्याप्नोतीति अश्रोतेराशुर्कर्मणिवरद्वेत्पुणादिसूत्रेण
अशूहव्याप्तावित्यस्मात्वरट्चात्क्रिशोरीचोपघायाइतिपूर्वसूत्रादनुवृत्त्या उपघापाईत्वंच ६९ कालः कल्पतिसर्वेषांपुण्यपापादिकंतत्फलप्रदानार्थं संख्यातीति कालः चित्रगुप्तात्मा ३७० निशा
चारी ब्राह्म्यां निशायां महाप्रलयरूपायामपि चरति प्रत्यगानंदमनुभवतीति निशाचारी ७१ पातिरक्षतीति पिनाकोधनुर्विशेषस्तद्वान् पिनाकी । पिनाकादयश्चेति पातेरित्वमाकप्रत्ययोनुडागमश्च
निपात्यते ७२ निमित्तं लक्षयंबैत्यादिस्तत्रस्यस्तदंतर्पामी ७३ निमित्तंतद्रूपश्च विश्वरूपत्वात् ७४ नंदिः समृद्धिः एषास्य परमासंपादिति श्रुतेर्ज्ञानसंपद्रूपः ७५ नंदिकरः संपत्करः ७६ हरि

वज्रहस्तश्चविष्कंभीचमूस्तंभनएवच ॥ वृत्तावृत्तकरस्तालोमधुर्मधुकलोचनः ७ ॥ ७३ ॥ वाचस्पत्योवाजसनोनित्यमाश्रमपूजितः ॥ ब्रह्मचारीलोकचारी
सर्वचारीविचारवित् ७ ॥ ७४ ॥ ईशानईश्वरःकालोनिशाचारीपिनाकवान् ॥ निमित्तस्थोनिमित्तंचनंदिर्नदिकरोहरिः १० ॥ ७५ ॥ नंदीश्वरश्चनंदीचनं
दनोनंदिवर्द्धनः ॥ भगहारीनिहंताचकालोब्रह्मापितामहः ९ ॥ ७६ ॥ चतुर्मुखोमहालिंगश्चारुलिंगस्तथैवच ॥ लिंगाध्यक्षःसुराध्यक्षोयोगाध्यक्षोयुगावहः
७ ॥ ७७ ॥ बीजाध्यक्षोबीजकर्ताअध्यात्मानुगतोबलः ॥ इतिहासःसकरूपश्चगौतमोऽथनिशाकरः ८ ॥ ७८ ॥

हेनुमानरामरूपस्यविष्णोःसहायः ७० ॥ ७५ ॥ नंदीशिवस्यगणोवाहनंवातस्येश्वरः ७८ नंदीगणरूपश्च ७९ नंदनआनंदयिता ३८० नंदिवर्धनःदत्तायाअपिसंपदश्छेदकः ८१
मगानिइंद्रादीनामैश्वर्याणिनान्यपिहरतीतिमहारी ८१ निहंतामृत्युरूपेण ८३ कालःकलानांचतुःषष्टिसंमितानानिवासःकालः ८४ अतएवब्रह्माअतिशयेनमहान् ८५ पितामहःपि
तुर्विष्णोरपिपिता । इंदिरालोकमातामेतिलक्ष्म्यालोकमातृत्वस्यप्रसिद्धत्वेनतद्भुविष्णोर्लोकपितृत्वात् ८६ ॥ ७५ ॥ चतुर्मुखोविवाता ८७ महत्सर्वदेवासुरादिपूज्यलिंगमस्यसमहा
लिंगः ८८ चारुलिंगःरमणीयवेषः ८९ लिंगाध्यक्षः लीनमावृतमर्थगमयंतीतिर्लिंगानिप्रत्यक्षादीनिप्रमाणानितेषामध्यक्षःप्रवृत्तिनिवृत्तिनियामकः ३९० सुराध्यक्षःचक्षुरादिप्रमाणाना
मधिष्ठातारःसुरास्तेषामप्यध्यक्षः ९१ योगाध्यक्षःतेषामेवेन्द्रियदेवतानांहादांकाशेष्कीकरणयोगः । अत्रद्येतेसर्वेएकमध्वंतीतिश्रुतेः तस्याप्यध्यक्षः एतत्तत्पयैवयोगःप्राप्यइत्यर्थः ९२
युगावहःयुगानिपुण्यपापतारतम्यवतिकृतत्रेताद्वापरकलिसंज्ञान्यावहतिनिर्वर्तयतीतितथा ९३ ॥ ७७ ॥ बीजंधर्माधर्मौतयोरध्यक्षःफलदाताबीजाध्यक्षः ९४ बीजकर्तास्पष्टं ९५ अध्या
त्मानुगतःआत्मानमधिकृत्यप्रवृत्तंशास्त्रमनुसरन्साधकइत्यर्थः ९६ बलःबलानिष्टत्यादीनिवर्ततेऽस्मिन्नितिबलः मत्त्वर्थीयार्शआद्यजंतं ९७ इतिहासोभारतादिः ९८ सकल्पःयज्ञकल्प
केनप्रयोगाविधिविचारेणसहितोमीमांसान्यायसंघः ९९ गौतमस्तर्कशास्त्रप्रणेता ४०० इतिचतुर्थशतकं ॥ निष्ठाकरश्चंद्रश्चांद्रव्याकरणप्रणेता १ ॥ ७८ ॥

दंभः दम्भनातिशयानुदमयतीति तथा २ अदंभः नास्ति दंभोदमकोपस्य ३ वैदंभः दंभो धर्मध्वजित्वं तद्विरहिताविदंभास्तेषामयं स्वमूतो वैदंभः ४ वश्यो भक्तपराधीनः ५ वशकरः अन्यान्यशो कर्तुं समर्थः वंश्यो वेशकर इति पाठे स्पष्टोऽर्थः ६ कलिः अन्योन्यं देवासुरादीनां वैरकर्ता ७ लोककर्ता भौतिकचतुर्दशभुवननिर्माता ८ पशुपतिः ब्रह्मादिस्तं वषट्पतानां जीवपशूनां पतिः पालकः ९ महाकर्ता पंचभूतानामपि स्रष्टा ४१० अनौषधः व्रीह्याद्यन्नजातीयरहितः अभोकेति यावत् ११ ॥ ७९ ॥ अक्षरमव्ययं १२ परमं ब्रह्म जगत्प्रवृत्त्यापेक्षया परममुत्कृष्टमानंदमात्रस्वरूपं १३ बलवत्त्वलाभिमानी देवतारूपं १४ अतएव शक्रोतीति शक्रः शतक्रतुशब्दावयवयोरेत्यवर्णयोर्लोपेन वा शक्रः १५ नीतिर्दंडवेपुर्दंडप्रणयनादिः १६ अनीतिस्तद्विपर्ययः १७ शुद्धात्मा विमलचित्तः १८ शुद्धः दोषास्पर्शा १९ मान्यः मानार्हः २० गतागतः यातायातवान्संसारः २१ ॥ ८० ॥ बहुप्रसादः २२ सुखप्रः स्वप्रावस्थाभिमानी तैजसोऽप्ययमेव २३ दर्पणः दर्पण इव विश्वप्रतिबिम्बदर्शनास्पदं २४ अमित्रजित्वाह्याभ्यंतरशत्रुजित् २५ वेदकारो निःस्वसितमेतद्यद्वेदइत्यादि श्रुतेर्वेदानां कर्ता २६ मंत्रावेदादन्येतांत्रिकपौराणिकादेशभाषामयास्तेषां कर्ता मंत्रकर्ता २७ विद्वान् २८ समरमर्दनः ममरेशत्रूणां मर्दनः २९ ॥ ८१ ॥ महातोमेघाः प्रलयकालिकास्तेषु तदधिष्ठातृदेवतात्वेन वसतीति महामेघनिवासी ४३० महाघोरः प्रलयकर्तृत्वात् ३१ वशो सर्वमस्यास्तीति वशी ३२ कृणोति हि नस्ति जगदितिकरः संहारकर्ता ३३ अग्नेरिव ज्वालातेजो यस्य सोऽग्निज्वालः ३४ ततोऽपि महाज्वालः ३५ अतिधूम्रः कालाग्निरूपेण

दंभो ह्यदंभो वैदंभो वश्यो वशकरः कलिः ॥ लोककर्ता पशुपतिर्महाकर्ता ह्यनौषधः १० ॥ ७९ ॥ अक्षरं परमं ब्रह्म बलवच्छक्र एव च ॥ नीतिर्ह्यनीतिः शुद्धात्मा शुद्धो मान्यो गतागतः ११ ॥ ८० ॥ बहुप्रसादः सुखप्रो दर्पणोऽथ त्वमित्रजित् ॥ वेदकारो मंत्रकारो विद्वान्समरमर्दनः ८ ॥ ८१ ॥ महामेघनिवासी च महाघोरो वशीकरः ॥ अग्निज्वालो महाज्वालो अतिधूम्रो हुतो हविः ९ ॥ ८२ ॥ वृषणः शंकरो नित्यं वर्चस्वी धूमकेतनः ॥ नीलस्तथांगलुब्धश्च शोभनो निरवग्रहः ८ ॥ ८३ ॥ स्वस्तिदः स्वस्तिभावश्च भागी भागकारो लघुः ॥ उत्संगश्च महांगश्च महागर्भपरायणः ८ ॥ ८४ ॥ कृष्णवर्णः सुवर्णश्चंद्रियंसर्वदेहिनाम् ॥ महापादो महाहस्तो महाकायो महायशः ७ ॥ ८५ ॥ महामूर्धामहामात्रो महानेत्रो निशालयः ॥ महांतको महाकर्णो महोष्ठश्च महाहनुः ८ ॥ ८६ ॥

सर्वदाहकालेऽत्यंतधूम्रमयः ३५ हुतः आदिकर्मणिक्तः होमेन प्रीतः ३७ हविः पय आदिरूपः १८ ॥ ८२ ॥ वृषणः वर्षतिकर्मफलानीति वृषणो धर्मः गुणभावार्थः । यद्वा वृषो धर्मोऽस्त्यस्मिन्निति वृषणः पामादित्वात्प्रत्ययः ३९ शंकरः सुखप्रदः ४४० नित्यं वर्चस्वी ४१ धूमकेतनः वह्निरूपः ४२ नीलः मरकतवर्णः ४३ तथेति तत्तत्पदेतोऽंगलुब्धः अंगस्वीयोऽवयवः लिंगमिति यावत् तत्र लुब्धः नीलेऽनीले वालिगे नित्यं सन्निहित इत्यर्थः ४४ शोभनः कल्याणहेतुः ४५ निरवग्रहः प्रतिबंधशून्यो मनोरथवृष्टिकर्ता ४६ ॥ ८१ ॥ स्वस्तिदः ४७ स्वस्तिभावः सुतरां अस्ति भावः सत्तास्येति स्वस्तिभावः ४८ भागी यज्ञे भागवान् ४९ भागकरः यज्ञियहविषां विभाजकः ४९० लघुः शीघ्रः ५१ उत्संगः असंगः ५२ महांगः महालिंगः ५३ महान् गर्भ उत्पादनीयत्वे परायणमवश्यं गम्यं यस्य स महागर्भपरायणः प्रजननात्मकः कंदर्प इत्यर्थः ५४ ॥ ८४ ॥ कृष्णवर्णो विष्णुरूपेण ५५ सुवर्णः श्वेतवर्णः सांब रूपेण ५६ सर्वदेहिनां मिन्द्रियंसर्वेन्द्रियरूपः ५७ महापादः ५८ महाहस्तः ५९ महाकायः ४६० महायशः ६१ ॥ ८५ ॥ महामूर्धा ६२ महामात्रः महाप्रमाणः ६३ महानेत्रः ६४ निशालयः निशेव निशा अविद्यातस्यालयो यत्र ६५ महांतकः मृत्युमृत्युः ६६ महाकर्णः ६७ महोष्ठः ६८ महाहनुः ६९ ॥ ८६ ॥

महानासः ४७० महाकुंभो महाकंठः ७१ महाग्रीवः ७२ श्मशानभाक् मंभो शरीराणां शानेन मूकरणं मजतीति श्मशानभाक् देहबंधच्छेतेति यावत् ७३ महावक्षाः रक्ष इति पाठे महती रक्षारक्षणं यस्य स तथा ७४ महोरस्कः ७५ अंतरात्मा ७६ मृगालयः अंकाधिरोपितमृग इत्यर्थः ७७ ॥ ८७ ॥ लंबंतेऽस्मिन्नेकानितरो फलानीव ब्रह्मांडानीति लंबनः ७८ लंबितोष्ठः प्रलयकाले विश्वं सितुं लंबितौ दीर्घां कृतौ ओष्ठौ येन सः ७९ महती ब्रह्मादिभिरप्यजयामाया यस्य स महामायः ४८० पयोनिधिः क्षीरसमुद्रः ८१ महादंतः ८२ महादंष्ट्रः ८३ महाजिह्वः ८४ महामुखः ८५ ॥ ८८ ॥ महानखः नृसिंहः ८६ महारोमावराहः ८७ महाकोशः महोदरः ८८ महाजटः ८९ प्रसन्नः ४९० प्रसादः प्रसन्नता ९१ प्रत्ययोऽनुभवः ९२ गिरि साधनः पर्वत एव साधनं रणे जयहेतुर्यस्य गिरिधन्वेत्यर्थः ९३ ॥ ८९ ॥ स्निह्यतीति स्नेहनः पितृवत्प्रजासुखे हवान् ९४ अस्नेहनस्तद्विपरीतः ९५ अजितः ९६ महामुनिरत्यंतमौनवान् मननशीलो वा ९७ वृक्षाकारः संसारवृक्षपत्राकारो यस्य ९८ वृक्षकेतुः संसारवृक्षपत्रकेतुर्ज्ञापको यस्य नहि देहेन्द्रियाण्यनुपादाय ब्रह्मजिज्ञासितुं शक्यं ९९ अनलो नास्ति अलंपूर्तिर्यस्य भुंजानस्य सोऽनलोऽग्निः ५०० इति पंचमं शतकं ॥ वायुरेव वाहनं देशादेशांतरं प्रति गतेः साधनं स वायुवाहनः १ ॥ ९० ॥ गंड इव गंडो भूमेरुच्छूनप्रदेशः क्षुद्रशैलास्ते पुलीयते गच्छतीति गंडलीः गंडशब्दपूर्वात् लीगतावस्मात् किं विभक्तिलोपः सुपां सुलुगिति पूर्वसवर्णो वा आर्षः २ मेरुधामा ३ देवाधिपतिः ४ अपर्वशीर्षः ५ सामास्यः ६ ऋक्सहस्रामितेक्षणः ७ ॥ ९१ ॥ यजुःपादभुजः ८ गुह्यः उपनिषद्देशः

महानासो महाकुंभो महाग्रीवः श्मशानभाक् ॥ महावक्षो महोरस्को ह्यंतरात्मा मृगालयः ८ ॥ ८७ ॥ लंबनो लंबितोष्ठश्च महामायः पयोनिधिः ॥ महादंतो महादंष्ट्रो महाजिह्वो महामुखः ८ ॥ ८८ ॥ महानखो महारोमो महाकेशो महाजटः ॥ प्रसन्नश्च प्रसादश्च प्रत्ययोगिरि साधनः ८ ॥ ८९ ॥ स्नेहनोऽस्नेहनश्चैव अजितश्च महामुनिः ॥ वृक्षाकारो वृक्षकेतुरनलो वायुवाहनः ८ ॥ ९० ॥ गंडली मेरुधामा च देवाधिपतिरेव च ॥ अथर्वशीर्षः सामास्यः ऋक्सहस्रामितेक्षणः ८ ॥ ९१ ॥ यजुःपादभुजो गुह्यः प्रकाशो जंगमस्तथा ॥ अमोघार्थः प्रसादश्च अभिगम्यः सुदर्शनः ८ ॥ ९२ ॥ उपकारः प्रियः सर्वः कनकः कांचनच्छविः ॥ नाभिर्नंदिकरो भावः पुष्करस्थपतिः स्थिरः १० ॥ ९३ ॥ द्वादशस्त्रासनश्चाद्यो यज्ञो यज्ञसमाहितः ॥ नक्तं कलिश्च कालश्च मकरः कालपूजितः १० ॥ ९४ ॥

९ प्रकाशः कर्मकांडः १० जंगमः नृपश्चादिरूपः ११ अमोघोऽर्थो यत्र सः अमोघार्थः १२ प्रसादः प्रसीदतीति दयालुः १३ अभिगम्यः सुखप्राप्यः १४ सुदर्शनः भग्नलावहं दर्शनं यस्य १५ ॥ ९२ ॥ उपकारः प्रीणनरूपः १६ प्रियः सुखदायी १७ सर्वः सरत्यभिमुख आयातीति सर्वः १८ कनकः स्वर्णादिप्रियवस्तुरूपः १९ कांचनच्छविः ५१० नाभिः भुवनस्थमध्यदेशः । अयं यज्ञो भुवनस्य नाभिर्यज्ञरूपः अत्यूर्ध्वगतिहेतुत्वाभावाच्च ज्ञस्य नाभित्वं २१ नंदिकरः यज्ञफलसमृद्धिकर्ता २२ भावः क्रतुश्च द्यारूपः २३ पुष्करस्य ब्रह्मांडस्य स्थपतिः स्वामी २४ स्थिरः स्थावरः पर्वतादिरूपः २५ ॥ ९३ ॥ द्वादशः नृणां दशमर्भवासादयो दशास्तासां मृत्युर्दशमीस्वर्गएकादशी भोजो द्वादशीति द्वादश इति संसारापेक्षया मोक्ष उच्यते २६ त्रयासनः आंतरालिकदशारूपेण भयजननः २७ आद्यः संसारात्प्राचीनः शुद्धः आद्यंतमध्यरूप इति नाम त्रयार्थः २८ यज्ञः जीवेशयोः संगतिकरणरूपो योगः २९ अतएव यज्ञसमाहितः तत्र स्थस्तदेकलम्प इत्यर्थः ५३० नक्तं भिन्नतमप्रकाशात्मा महाभोहः ३१ कलिस्तत्कार्यमृतः कामक्रोधलोभादिरूपः ३२ कालस्तस्यापि कार्यजन्ममरणप्रवाहः कालयति संवल्यतीति यो गात् ३३ मकरः मकराकारं शिशुमारचक्रं कालस्य ज्ञापकं तत्स्वरूपः ३४ कालेन मृत्युना पूजितः कालपूजितः ५३५ ॥ ९४ ॥

सगणः प्रमया विमुक्तः ५३६ गणकारः वाणादीन् भक्तान् स्वगणान् करोतीति गणकारः ३७ भूतानां वाहनो योगक्षेमनिर्वाहको ब्रह्मासारथिर्यस्य भूतवाहनसारथिः ३८ भस्मशयः । भस्ममर्त्सनदीभ्यो रिति जुहोत्यादिकाद्वा तोरन् येभ्योऽपि दृश्यत इति मनिन् । वभस्ति भस्मयति दोषान् मासयति वा आत्मानमिति भस्म तथा चोक्तं वासिष्ठेनैव 'भस्मना त्सर्वपापानां पाशानां च महामुने । भस्मेति कीर्त्यते रोगाणां च भिमर्त्सनात्' इति । तत्रैव 'बाह्यमोक्षेण किं भस्मधारणं मोक्षलक्षणं ॥ भस्मना भित्तयुक्तस्य ज्ञानमुत्पद्यतेऽचिरात्' इति श्रुतावप्यर्थे शिरसि । अग्निरित्यादिना भस्मगृहीत्वाऽभिमृज्या गानिसंस्पृशेद्व्रतमेतत्पाशुपतं पशुपाशविमोक्षायेति । भस्मनि शेषे भस्मशयः तेन उखलनादिकमपि कर्तव्यं । यथा हवृद्धशातातपः । 'स्तेयं कृत्वा गुरुदारांश्च गत्वा मद्यं पीत्वा ब्रह्महत्यां च कृत्वा । भस्मच्छन्नो भस्मशय्यां शयानो रुद्राध्वार्या मुच्यते सर्वपापैः' इति ३९ भस्मगोप्ता भस्मना गोपायति जगदिति भस्मगोप्ता वक्ष्यति चात्रैव । 'रक्षार्थं मंगलार्थं च पवित्रार्थं च मामिनि । लांछनार्थं च भक्तानां भस्मदत्तं मया पुरा' इति ५४० भस्मभूतः पृथग्भक्तं कणकनाभिमुनौ करान्धृतं शाकरसंघट्टानृत्यतिसतिततृप्त्योपशमार्थं महादेवेन स्वमंगुलिभित्वा तज्जं भस्मवर्शितं तेन स्वस्य वपुः केवलं भस्ममयमिति ज्ञाप्यते ४१ तरुः कल्पवृक्षादिः ४२ गणः भृंगिरिति मंदिकेश्वरादिस्तद्रूपः ४३ ॥ ९९ ॥ लोकाश्चतुर्दश भुवनानि तेषां पालो लोकपालः ४४ अलोकः लोकातीतः ४५ महात्मा पूर्णः ४६ सर्वपूजितः ४७ शुक्रः शुद्धः ४८ त्रिशुक्रः त्रीणि कायवाहमानां त्रिशुक्रानियस्य ४९ अतएव संपन्नः कैवल्यप्राप्तः ५० शुचिः आगंतुकमपि मलं न स्पृशति असंमदित्यर्थः ९१ भूतैः

सगणो गणकारश्च भूतवाहनसारथिः ॥ भस्मशयो भस्मगोप्ता भस्मभूतस्तरुर्गणः ८ ॥ ९५ ॥ लोकपालस्तथाऽलोको महात्मा सर्वपूजितः ॥ शुक्रस्त्रिशुक्रः संपन्नः शुचिर्भूतनिषेवितः ९ ॥ ९६ ॥ आश्रमस्थः क्रियावस्थो विश्वकर्ममतिर्वरः ॥ विशालशाखस्ताम्रोष्ठो ह्यंबुजालः सुनिश्चलः ८ ॥ ९७ ॥ कपिलः कपिशः शुक्रआयुश्चैव परोऽपरः ॥ गंधर्वो ह्यदिति स्ताक्षर्यः सुविज्ञेयः सुशारदः ११ ॥ ९८ ॥ परश्वधायुधो देवअनुकारी सुबांधवः ॥ तुंबवीणो महाक्रोध ऊर्ध्वरेता जलेशयः ८ ॥ ९९ ॥ उग्रो वंशकरो वंशो वंशनादो ह्यनिन्दितः ॥ सर्वांगरूपो मायावी सुहृदो ह्यनिलोऽनलः १० ॥ १०० ॥

पूर्वाचार्यैर्निषेवितः भूतनिषेवितः ५२ ॥ ९९ ॥ आश्रमेषु चतुर्धर्मरूपेण तिष्ठतीत्याश्रमस्थः ५९ क्रियावस्थः धर्मस्यैव पूर्वकृपां क्रियायागादिस्तदवस्थापन्नः ५४ विश्वकर्ममतिः देवशिखिर्नोयस्कौ शलंतद्रूप इत्यर्थः ५४ वरः प्रियतम इति वरोलक्ष्म्यादिरूपः ५६ विशालशाखः दीर्घबाहुः । 'शाखापक्षांतरे बाहौ' इति मेदिनी ५७ ताम्रोष्ठः ५८ अंबुजालः जलसमूहः सागर इत्यर्थः । 'जालं गवाक्ष आनायेक्षारकेदं भट्टदयोः' इति मेदिनी ९९ सुनिश्चलः पर्वतादिरूपः ५१० ॥ ९७ ॥ कपिलः ६१ कपिशः ६२ शुक्र इति त्रयोऽपि वर्णवाचिनस्तद्वान् ६३ आयुर्जीवनकालः ६४ परः प्राचीनः ६५ अपरोऽर्वाचीनः ६६ गंधर्वश्चित्ररथादिः ६७ अदितिर्देवमाता ह्यंवा अदितिरिति श्रुतेः पृथ्वीवा ६८ ताक्षर्यः वैतथेयः ६९ सुविज्ञेयः सुखेन ज्ञातुं योग्यः ५७० सुशारदः शोभनवाक् ७१ ॥ ९८ ॥ परश्वधायुधः ७२ देवः विजिगीषुः ७३ अनुकारी भीष्महंतुमायुधं प्रक्षेपुमनुकरोति वा सोऽनुकारी ७४ शोभनश्चासौ बांधवश्च सुबांधवोऽर्जुनसखा ७५ तुंबवीणः तुंबीफलद्वययुक्ता वीणा यस्य सैव रुद्रवीणेति लोके प्रसिद्धा ७६ महाक्रोधः प्रलयकाले ७७ ऊर्ध्वरेताः ऊर्ध्वदेवमनुष्येभ्य उपर्यपिरेतः प्रजाब्रह्मविष्णवादिरूपायस्यसः ७८ जलेशयः विष्णुरूपी शेषपर्वके जलशायी ७९ ॥ ९९ ॥ उग्र उत्कर्षेण प्रसृतीत्युग्रः १८० वंशकरः ८१ वंशश्च प्रसिद्धः ८२ वंशनादः ८३ अनिन्दितः ८४ सर्वांगरूपः सर्वैर्भूतेषु रूपं सौंदर्यमस्यास्तीति 'रूपं स्वभावे सौंदर्ये' इति मेदिनी ८५ मायावी मायाविशिष्टः मायिनं तु महेश्वरमिति प्रसिद्धेः ८६ सुहृदः अदंतस्वमार्षं प्रत्युपकारमनपेक्ष्य उपकर्ता ८७ अनिलः वायुः ८८ अनलोमिः ५८९ ॥ १०० ॥

वध्नात्यनेनेति बंधनः संसारपाशः ५९० बंधकर्ता संसारनिर्माता ९१ सुबंधनविमोचनः सुतरां बंधनस्य मायापाशस्य मोचनकर्ता ९२ यज्ञारयो देव्यास्तैः सहा पिवसतीति सयज्ञारिः ९३ कामारयो जितकामाः योगिनः तैश्च सहा स्तीति सकामारिः ९४ महादंष्ट्रः ९५ महायुधः ९६ ॥ १०१ ॥ बहुधानिन्दितः दारुकावनेऽतिकमनीयं रूपं दृष्टवान्ममः सत्रयं पापिष्ठोऽस्मत्पत्नीनां चित्तं मोहयितुमागतोऽस्तीति सर्वैर्कपिभिर्निन्दितः ९७ शृणाति हि नस्ति दारुकावनस्थान्मनीन् मोहयतीति शर्वः ९८ शंकरस्तेषामपि कुशलं करेयस्य स्वाधीनं यस्येत्यर्थः ९९ शंकाणां समूहः शंकंतस्य रहवरः शंकरः सर्वसंशयदाहकः । 'रोऽर्के कामानिले वन्हौ' इति विश्वलोचनः । यैर्मुनिभिर्दारुकावनस्थैर्निन्दितो याश्च मोहितवान्तेषामेव कारुण्यात्कल्याणं सर्वसंशयोच्छेदं च तत्त्वज्ञानदानेन कृतवानिति नाम चणुकता त्यर्थः ६०० इति पष्ठं शतकं ॥ अधनः दिगंबरत्वात् १ एवमप्यमराणां ईशः अमरेशः २ महादेवो देवेन्द्रादीनामपि पूज्यः यथोक्तं सावपुराणे । 'पूज्यते यः सुरैः सर्वैर्महांश्चैव प्रमाणतः ॥ महोति धातुः पूजायां महादेवस्ततः स्मृतः' इति ३ विश्वदेवः विश्वं विष्णुर्वपट्कार इति वक्ष्यमाणत्वाद् विश्वं विष्णुस्तस्यापि देव आराध्यः ४ सुरारिहा ५ ॥ २ ॥ अहिर्बुध्न्यः अहिः सर्पः तस्य विशेषणं बुध्न्यः बुध्ने मूले साधुरिति ब्रह्मांडमूलं पातालं तत्र वर्तत इति यावत् शेषस्वरूप इत्यर्थः यथोक्तं विष्णुपुराणे । 'संकर्षणात्मको रुद्रो निष्कम्यातिजगन्नयं' इति पदद्वयात्मकमेकं नाम ६ अनिलाभः वायुर्यथा अपत्यज्ञोऽपि स्पर्शनं ज्ञायते एवमयं विषयसंस्पर्शजन्यानुभवरूपः यथोक्तं । 'परागर्थप्रमेयेषु या फलत्वेन संमता ॥ संवित्सैव हेमयोधो वेदां तोक्ति प्रमाणतः' ७ चेकितानः कितज्ञाने अदादिः अस्मात्पुण्यं लुकिशानच् अतिशयेन चिकेति जानातीति चेकितानः युगपदशेषविशेषविज्ञानवानित्यर्थः ८ हविरिव हविस्तस्यैव भोक्तुमोग्यजातं । हरिरिति पाठेऽपि तस्यैव हर्तव्यं वस्त्विति सर्वार्थः दृज औणादिकः सर्वधा

बंधनो बंधकर्ता च सुबंधनविमोचनः ॥ सयज्ञारिः सकामारिर्महादंष्ट्रो महायुधः ७ ॥ १०१ ॥ बहुधानिन्दितः शर्वः शंकरः शंकरोऽधनः ॥ अमरेशो महादेवो विश्वदेवः सुरारिहा ९ ॥ २ ॥ अहिर्बुध्न्योऽनिलाभश्च चेकितानो हविस्तथा ॥ अजैकपाच्च कापाली त्रिशंकुरजितः शिवः ९ ॥ ३ ॥ धन्वंतरिर्धूमकेतुः स्कंदो वैश्रवणस्तथा ॥ धाता शक्रश्च विष्णुश्च मित्रस्त्वष्टा ध्रुवो धरः ११ ॥ ४ ॥ प्रभावः सर्वगो वायुर्यमा सवितारविः ॥ उपंगुश्च विधाता च मां धाता भूतभावनः ९ ॥ १०५ ॥

तुभ्य इति कर्मणि बाहुलकादिन् ९ अजैकपात् एकादशसु रुद्रेषु कश्चित् ६१० कापाली कापालाभ्यां युपृथिवीरूपाभ्यां निवृत्तं कापालं ब्रह्मांडं तदस्यास्तीति कापाली ब्रह्मांडाधीशः ११ त्रिशंकुः त्रयो गुणाः शंकवः कीला इव यस्य विष्टं मकाः स त्रिशंकुः संसारी । 'न तदस्ति पृथिव्यां वा दिवि देवेषु वा पुनः ॥ सत्त्वं प्रकृतिजं मुक्तं यदेभिः स्पात्रिभिर्गुणैः' इति गीतावचनात् सर्वजीवरूप इत्यर्थः १२ अजितः तैरेव शंकुभिरवशीकृतः १३ अतएव शिवः शुद्धः निरुपाधिरित्यर्थः यथोक्तं वायुसंहितायां । विशुद्धिः शिवता स्वतः इति १४ ॥ ३ ॥ धन्वंतरिः महावैद्यः । 'मिषक्तं भस्वाभिषजां शृणोमि' इति मंत्रप्रसिद्धः १५ धूमकेतुस्तथा विशेषः १६ स्कंदः १७ वैश्रवणः १८ धाता १९ शक्रः २० विष्णुः २१ मित्रः २२ त्वष्टा २३ ध्रुवः २४ धरः २५ ॥ ४ ॥ प्रभावः प्रभावाख्यो वसुः २६ सर्वगो वायुः सूत्रात्मा । 'वायुना वै गौतमसूत्रेणायं च लोकः परश्च लोकः सर्वाणि च भूतानि संदृष्टवानि' इति श्रुतेः पदद्वयात्मकमेकं नाम २७ अर्थमा २८ सविता २९ रविः ३० उपंगुर्नृपविशेषः मां धातुसाहचर्यात् । यद्वा उपदाहेऽस्मादिगुपयज्ञापीकिरः कश्चित्कप्रत्यये उपंदाहकं गावः किरणायस्येत्युपंगुः विमक्त्यलोप आर्षः वेदाः प्रमाणमिति ब्रह्मिण्यवचनभेदेऽपि पदयोः सामानाधिकरण्यं धन्वंतर्यादयः शब्दादेवता विशेषवाचिनः शिवे सार्वात्म्योपपादनार्थ एवेति सर्वज्ञत्वं पुनरुक्तानामपि तत्तथागिकार्थभेदाद्वाप्यनरुक्तयं ज्ञेयं । सत्पिपौनरुक्त्येस्तुत्यर्थत्वाद्ब्रह्मदेवः २१ विधाता विविधप्रकारेण पोषकः २२ मां धाता अस्मच्छब्दार्थजीवधयति पाययतीति मां धाता जीवस्त्वष्टिकरः ३१ भूतानां भावनं रज्ज्वापुरगस्येवास्मिन्निति भूतभावनः ६१४ ॥ १०५ ॥

विभुः विविधरूपेणभवत्यस्तीतिविभुः भवतेःसत्तार्थकत्वात्पूर्ववत्प्रत्ययः ३९ वर्णान्श्वेतपीतादीन्विविधरूपेणभावयतीतिवर्णविभावी । 'तस्मिन्शुक्लमुतनीलमाहुः'इत्यादिश्रुतेः एतदंतर्गु
खानानाडीमार्गगतप्रत्यक्षम् । श्रुत्यंतरंच 'नीहारयुमार्कानिलानलानाख्योतविद्युस्फटिकशशीनां ॥ एतानिरूपाणिपुरःसराणिब्रह्मण्यभिव्यक्तिकराणियोगे'इति ३६ सर्वकामगुणावहःतत्रैवां
तर्मुखत्वकालेसर्वान्कामान्काम्यमानान्विषयान्गुणांश्चशांतघोरमूढान्योगविघ्नकरान्मुखास्वादविशेषलयापरनामधेयान्ध्यायिभ्यःआवहतिःकल्पेनप्रापयतीतितथा ३७ पद्मनाभःपद्मविश्व
स्यायतनंनभोतत्रस्थेमणिपूरचक्रेऽस्यास्तीतिपद्मनाभः । 'नाभ्यामुपरितिष्ठतिविश्वस्यायतनमहत्'इतिश्रुतेः ३८ महागर्भःमहातोब्रह्मादयोगर्भाउदरांतर्गतायस्यसतया ३९ चंद्रवक्रःरम्यरूपः
६४० अनिलः ४१ अनलश्च ४२ पूर्वभूतरूपेणोक्तावत्रतदभिमानिदेवतारूपाविति विशेषः ६ बलवान् ४३ उपशांतः ४४ पुराणः ४५ स्पष्टार्थनामत्रयं । पुण्यचंचुःपुण्येनज्ञातः तेनवित्तश्चंचुप्
चणपावितिचंचुप् ४६ ईलक्ष्मीरित्येकाक्षरंनाम । 'ईविषादेऽनुकंपायांलक्ष्म्यापुनरनव्ययं'इतिभेदिनी ४७ कुरुकर्ताअत्रनामैकदेशग्रहणेननामग्रहणं मामासत्यभावेतिवत्कुरुपदेनकुरुक्षेत्रमु
च्यते । तेनाविमुक्तैककुरुक्षेत्रमिति श्रुतेःसर्वलोकप्रसिद्धेश्चतद्विविधतयोःकर्मापास्तिस्यानयोर्निर्माता ४८ कुरुवासीकुरुक्षेत्रद्वयासी ४९ कुरुभूतःकुरुक्षेत्रद्वयात्मा ६९० गुणौषधःप्रेष्यज्ञानवे
राग्यधर्मादीनामौषधवदुद्दीपकः ९१ ॥ ७ ॥ सर्वाशयः सर्वेआशेरतेऽस्मिन्निति । अत्रह्येतेसर्वैकंमवतीतिश्रुतेःसर्वस्यसुप्रसिद्धानंप्राज्ञइत्यर्थः ९२ दमेपुअंतर्वेदिस्थबहिर्रूपेष्वासादितानिह

विभुर्वर्णविभावीचसर्वकामगुणावहः ॥ पद्मनाभोमहागर्भश्चंद्रवक्रोऽनिलोऽनलः ८ ॥ ६ ॥ बलवांश्चोपशांतश्चपुराणःपुण्यचंचुरी ॥ कुरुकर्ताकुरुवासीकुरुभूतो
गुणौषधः ९ ॥ ७ ॥ सर्वाशयोर्धर्माचारीसर्वेषांप्राणिनांपतिः ॥ देवदेवःसुखासक्तःसदसत्सर्वरत्नवित् ७ ॥ ८ ॥ कैलासगिरिवासीचहिमवद्गिरिसंश्रयः ॥ कूल
हारीकूलकर्ताबहुविद्योबहुप्रदः ६ ॥ ९ ॥ वणिजोवर्धकीवृक्षोवकुलश्चंदनश्छदः ॥ सारग्रीवोमहाजवुरलोलश्चमहौषधः १० ॥ ११० ॥ सिद्धार्थकारीसिद्धा
र्थश्छंदोव्याकरणोत्तरः ॥ सिंहनादःसिंहदंष्ट्रःसिंहगःसिंहवाहनः ६ ॥ ११ ॥ प्रभावात्माजगत्कालस्थालोलोकाहितस्तारुः ॥ सारंगोनवचक्रांगःकेतुमालीसभावनः ॥
८ ॥ १२ ॥ भूतालयोभूतपतिरहोरात्रमर्निदितः ४ ॥ ११३ ॥

वीचिचरतिभक्षयतीतिधर्माचारी ९१ सर्वेषांप्राणिनांपतिः ५१ देवदेवः ५५ सुखासक्तः ९६ सत्कार्यम् ५७ असत्कारणम् ९८ सर्वरत्नवित्सर्वाणिरत्नानितत्तज्जातिषूक्तवस्तुनिर्विदतेलभते
इतितथा ९९ ॥ ८ ॥ कैलासगिरिवासी ६६० हिमवद्गिरिसंश्रयः ६१ कूलहारीमहाप्रवाहरूपेणतीरस्थदुमहारी ६१ कूलकर्ता पुष्करादीनामहातटाकानांकर्ता । 'कूलंप्रतीरैसैन्यस्यपृष्ठकूप
तटाकयोः'इतिविश्वलोचनः ६३ बहुविद्यः ६४ बहुप्रदः ६५ ॥ ९ ॥ वणिजोवणिक् अकारांतत्वमार्थ ६६ वर्धकीतक्षा ६७ वृक्षस्तक्षणीयःसंसारवृक्षः ९८ बकुलःवृक्षविशेषः ६९ चंदनः ६७०
छदःसप्तपर्णः ७१ सारग्रीवःदृढकंधरः ७१ महाजघ्नुःजवुरत्रकंठस्कंधयोरधोऽस्थि ७३ अलोलः ७४ महौषधःव्रीहियवरूपः ७५ ॥ ११० ॥ सिद्धार्थकारी ७६ सिद्धार्थःपूर्वपक्षानिरस्ययोनिरप्य
त्रोऽर्थःसिद्धार्थोच्यतेसर्वसिद्धांतइतिप्रसिद्धस्तस्यैवविशेषणंछंदोव्याकरणोत्तरइतिवेदव्याख्यानोपबृंहितइत्यर्थः ७७ सिंहनादः ७८ सिंहदंष्ट्रः ७९ सिंहगःसिंहाकूटः ६८० सिंहवाहनः
सिंहयुक्तवाहनरथोऽस्य ८१ ॥ ११ ॥ प्रभावात्माप्रकृष्टोभावःसत्तातद्वृष्टइत्यर्थः । 'प्राणवैसत्यंतपामेपसत्त्वम्'इतिश्रुतेःसत्त्वस्यसत्यइत्यर्थः ८१ जगतःकालःप्रासकर्ताजगत्कालःसर्वस्थालोभो
जनपात्रयस्य ८३ लोकाहितः ८४ तरुस्तारकः ८५ सारंगःपक्षिविशेषः ८६ नवश्वासोचक्रांगोहंसश्चनवचक्रांगः ८७ केतुरिवकेतुःशिखातयामालतेशोभतेइतिकेतुमालीमयूरकुक्ष्यादिपक्षिरूपः
८८ सर्माधर्मपरीक्षास्थानेअवतीतिसभावनः ८९ ॥ १२ ॥ भूतालः ६९० भूतपतिः ९१ अहोरात्रं ९३ अर्निदितः ६९३ ॥ ११३ ॥

वाहिता वोढासर्वभूतानामित्युभयत्रसंबध्यते सर्वभूतानांवाहितेत्पेकंनाम ९४ सर्वभूतानांनिलयःसदनमित्यपरम् ९५ विभुःविगतंभूर्भुवर्नयस्मादित्यजन्मा भावार्थेपूर्ववत्भवतेर्दुः ९६ भवः
अस्तीतिभवः अस्तेःपचाद्यचिभूभावः ९७ अमोघःनैष्कल्यरहितः ९८ संयतःधारणाध्यानसमाधिमान् ९९ अश्वःउच्चैःश्रवादिरूपः ७०० इतिसप्तपंशतकं ॥ भोजयतीतिभोजनोऽत्र
दाता १ अतएवप्राणधारणः १ ॥ १४ ॥ धृतिमान् ३ मतिमान् ४ दक्षःउत्साही ५ सत्कृतःआदृतः ६ युगाधिपःयुगशब्देनधर्माधर्मौलक्ष्येतेतयोःफलदः ७ गोपालिःहंद्रिवाणांपा
लयिता ८ गोपतिःरश्मीनांपतिःसूर्यादिः ९ ग्रामःसमूहः ७१० गोचर्मवसनः ११ हरिःहरतिभक्तानांदुःखमितिहरिः ११ ॥ १५ ॥ हिरण्यबाहुःरमणीयबाहुः १३ प्रवेशिनामंतःप्रवेश
शीलानांयोगिनांचिरकालंकाष्ठवत्स्थापिनांगुहाशरीरंतस्यरक्षकः १४ प्रकृष्टाःप्रकषेणतनूळताःअरयःकामादयोयेनसप्रकृष्टारिःसाधकोत्तमः १५ महाहर्षः १६ जितकामः १७ जितेंद्रियः
१८ ॥ १६ ॥ गांधारःस्वरविशेषः १९ सुवासःशोभनंवसतिस्थानंकैलासाख्यमस्य २० तपःसक्तः २१ रतिःप्रीतिरूपः २२ नरःनयतिप्रापयतिब्रह्मांडमितिनरोविराट् २३ महागीतः
२४ महानृत्यः २५ अप्सरोगणसेवितः २६ ॥ १७ ॥ महान्रकेतुर्वृषरूपीयस्यसमहाकेतुः २७ महाधातुःमेरुपर्वतः २८ तस्यैवैकसानुचरः अनेकशिखरसंचारी २९ चलःदुर्ग्रहः ७१०
आवेदनीयःवाचामगोचरोऽपिगुरुभिरुपदेष्टुंशक्यः ३१ आदेशःसाक्षादुपदेशरूपः ३२ सर्वगंधसुखावहः युगपत्सर्वेषांगंधानांविषयस्पर्शानांसुखमावहतीतितथा ३३ ॥ १८ ॥ तोरणःपुरद्वार

वाहितासर्वभूतानांनिलयश्चविभुर्भवः ॥ अमोघःसंयतोह्यश्वोभोजनःप्राणधारणः ९ ॥ १४ ॥ धृतिमान्मतिमान्दक्षःसत्कृतश्चयुगाधिपः ॥ गोपालिर्गोपति
ग्रामो गोचर्मवसनोहरिः १० ॥ १५ ॥ हिरण्यबाहुश्चतथागुहापालःप्रवेशिनाम् ॥ प्रकृष्टारिर्महाहर्षोजितकामोजितेंद्रियः ६ ॥ १६ ॥ गांधारश्चसुवासश्च
तपःसक्तोरतिर्नरः ॥ महागीतोमहानृत्योह्यप्सरोगणसेवितः ८ ॥ १७ ॥ महाकेतुर्महाधातुर्नैकसानुचरश्चलः ॥ आवेदनीयआदेशःसर्वगंधसुखावहः ७ ॥ १८ ॥
 तोरणस्तारणोवातःपरिधीपतिखेचरः ॥ संयोगोवर्धनोवृद्धोअतिवृद्धो गुणाधिकः ९ ॥ १९ ॥ नित्यआत्मसहायश्चदेवासुरपतिःपतिः ॥ युक्तश्चयुक्त
बाहुश्चदेवोदिविसुपर्वणः ६ ॥ १२० ॥ आपादश्चसुपादश्चध्रुवोऽथहरिणोहरः ॥ वपुरावर्तमानेभ्योवसुश्रेष्ठोमहापथः ८ ॥ २१ ॥

रादिरूपः ३३ तारणःपरिस्त्रादींस्तारयतिजिगीषून् ३५ वातः ३५ परिधी परिधिरस्यास्तीतिपरिधीदुर्गंरूपः ३७ पतिश्चासौखेचरश्चेतिखेचरेश्वरोगकूटः ३८ संयोगःवर्धनःवृद्धिहेतुभूतःसं
योगःस्त्रीपुंसयोःसंबंधः प्रजनश्चास्मिकेदपेइत्युक्तेः ३९ वृद्धो गुणाधिकःगुणैर्ज्ञानैश्वर्यादिभिरधिकत्वेनवृद्धइत्यर्थः ननुवलीपलितादिना यथोक्तं । 'विप्राणांज्ञानतोऽप्येष्टवक्षत्रियाणांनुशौ
र्यतः ॥ वैश्यानांधनबाहुल्याच्चूद्राणांविषयाऽधिकः'इति ७४० अतिवृद्धः ४१ गुणाधिकः ४२ ॥ १९ ॥ नित्यआत्मसहायश्चेत्येकंनाम नित्यश्चासावात्मसहायश्चेतिसमासेविभक्त्यलोप
आर्थः ४३ देवासुरपतिः ४४ पतिरथात्सर्वस्य ४५ युक्तःसन्नद्धःसंग्रामादौ ४६ युक्तबाहुःशत्रुमर्दनयोग्यौबाहुयस्य ४७ देवोदिविसुपर्वणःदिविस्वर्गेयःसुपर्वाहंस्त्रसंज्ञोमहानृत्यस्यदेवआरा
धनीयः ४८ ॥ १२० ॥ आपादः साहयतेःकर्तरिनिष्ठा आसमंतात्सर्वसाहयतिसहनकारपतीत्यापादःसर्वसहनसामर्थ्यप्रदइत्यर्थः ४९ सुपादःईपत्करंपूर्वोक्तंयस्यसःसुपादः ७५० ध्रुवःअचं
चलः ९१ हरिणःश्वेतःशुद्धइत्यर्थः ५२ हरःहंतीतिहाशूलस्तंरातिआदत्तेसहरः । हंतेःकर्तरिक्रिप्तत्पूर्वात्परातेःआतोनुपसर्गेकइतिकः हरःशूलीत्यर्थः ५३ वपुः वपुःप्रदाता आवर्तमा
नेभ्यःस्वर्गच्युतभ्यः । वपुरितिपाठेसेवकेभ्योऽधनप्रदइत्यर्थः ५४ वसुश्रेष्ठःधनादप्यधिकः । प्रेयोवितादितिश्रुतेः ५५ महापथःशिष्टाचाररूपः ७५६ ॥ १२१ ॥

शिरोहारीव्रतणः शिरश्छेताविमर्शः विशेषेण विचारवान् विवेकेनैव ब्रह्मशिरश्छिन्नं ननु क्रोधमात्रेणेति भावः पदद्वयात्मकमेकं नाम ५० सर्वलक्षणलक्षितः सामुद्रिकोक्तशुभलक्षणयुक्तः सर्वाणि लक्ष्यं ते ज्ञायते श्रुतं जातानि एतैरिति प्रमाणानि लक्षणान्युच्यन्ते तैर्लक्ष्यते न तु साक्षात्क्रियत इत्यर्थः १८ अक्षः रयसं धानदारु अतएव रथयोगीरथेन संबद्धः ५२ सर्वयोगी सर्वसंस्पर्शो विमुक्तात् ७६० महाबलः महाश्रवा सो वलश्च महाबलः । बलशब्दान्मत्वर्थो योऽर्श आद्यश्च प्रत्ययः बलवान् वीर इत्यर्थः ५२ ॥ २२ ॥ समाम्नायो वेदः ६२ असमाम्नायस्तदन्यः स्मृतीतीति हासपुराणागमादिः ६३ तीर्थदेवः ५४ महारथः पृथिवीस्यंदनः ६५ निर्जीवः अचेतनप्रपंचात्मा ६६ जीवनः अचेतनस्यापि देहादेश्चेतन्यप्रदाता ६७ मंत्रः प्रणवादिर्मृतसंजीवनो वा ६८ शुभाक्षः शांतदृष्टिः ६९ बहुकर्कशः संहर्तृत्वात् ७० ॥ २३ ॥ रत्नप्रभूतः प्रभूतानि बहुनिरत्नान्युत्तमवस्तून् यस्मिन् रत्नप्रभूतः । आहिताद्यादिवत् पूर्वनिपातः ७१ रत्नांगः ७२ महार्णवनिपानवित् निपानं कूपः द्वाहिः पशूनां पानार्थं कृतं कुंडं महार्णवा एव सर्वस्य निपानमूतास्तान् शोषणीयान् विदधति लभते इति ७३ मूलं संसारतरोरधिष्ठानं ७४ विशालः अत्यंतं शोभमानः ७५ अमृतः सुधारूपः ७६ व्यक्ताव्यक्तः कार्यकारणात्मा ७७ तपोनिधिर्महामुनिः ७८ ॥ २४ ॥ आरोहणः परंपदमारुरुहः ७९ अधिरोहस्तदेव अधिरूढः ७८० शीलधारी सदाचारः ८१ महा

शिरोहारीविमर्शश्च सर्वलक्षणलक्षितः ॥ अक्षश्च रथयोगी च सर्वयोगी महाबलः ५ ॥ २२ ॥ समाम्नायोऽसमाम्नायस्तीर्थदेवो महारथः ॥ निर्जीवो जीवनो मंत्रः शुभाक्षो बहुकर्कशः ९ ॥ २३ ॥ रत्नप्रभूतो रत्नांगो महार्णवनिपानवित् ॥ मूलं विशालोऽमृतो व्यक्ताव्यक्तस्तपोनिधिः ८ ॥ २४ ॥ आरोहणोऽधिरोहश्च शीलधारी महायशः ॥ सेनाकल्पो महाकल्पो योगो युगकरो हरिः ९ ॥ २५ ॥ युगरूपो महारूपो महानागहनो वधः ॥ न्यायनिर्वपणः पादः पंडितो ह्यचलोपमः ८ ॥ २६ ॥ बहुमालो महामालः शशीहरसुलोचनः ॥ विस्तारोलवणः कूपस्त्रियुगः सफलोदयः ६ ॥ २७ ॥ त्रिलोचनो विषण्णांगो मणिविद्धो जटाधरः ॥ बिंदुर्विसर्गः सुमुखः शरः सर्वायुधः सहः १० ॥ १२८ ॥

यशः पुण्यकीर्तिः ८२ सेनाकल्पः सेनाया आकल्पः अलंकारः पराक्रम इत्यर्थः ८३ महाकल्पः दिव्यमूषणः ८४ योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः ८५ युगानिकल्पादीनिकरेयस्य कल्पादिप्रदः ८६ इ रतिशरीरं देशाद्देशांतरं प्रतिनयतीति हरिः पादाभिमानिनी देवतात्रिविक्रम इत्यर्थः ८७ ॥ २५ ॥ युगरूपो धर्माधर्मतत्संस्कररूपः ८८ महारूपः महाश्रवा सावरूपश्चेति तथा ८९ महानागहनः गजासुरघ्नः ७९० वधः मृत्युः ९१ न्यायनिर्वपणः न्याययुक्तं निर्वपणं दानं यस्य यथाधर्ममनोरथप्रदः ९२ पादः पथत इति मन्थः ९३ पंडितः परोक्षज्ञानी ९४ अचलोपमो निश्चलस्तत्त्वज्ञानीत्यर्थः ९५ ॥ २६ ॥ बहुनिरवधिमालते शोभते इत्यनंतलीलः ९६ महामालः महती आपादलं बिनी अम्लानत्वादिगुणयुक्ता वामाला यस्य ९७ शशीचंद्रः स एव हरसुलोचनः महादेवस्य शांतदृष्टिरूपः ९८ विस्तारोलवणः कूपः विशिष्टस्तार आच्छादनं यस्य सोऽतिविस्तीर्णोलवणः झाररसस्तारः कूप इव कूपः महारूपस्तुल्यः झारसमुद्ररूपीत्यर्थः त्रिपदमेकं नाम ९९ त्रियुगः कलिबहिर्भूतः ८०० इत्यष्टमं शतकं ॥ अतएव सफलोदयः १ ॥ २७ ॥ त्रिलोचनः त्रीणि शास्त्राचार्यध्यानानि लोचनानि दर्शनसाधनानि यस्य स त्रिलोचनः २ विषण्णांगः विशेषेण सत्ताः निरन्वयमुच्छिन्नाः अंगारुयाभूम्यादयोऽष्टौ मूर्तयो यस्य । अमूर्ते हि तूष्मरूपेण मूर्तीनामन्वयोऽस्ति ततोऽप्ययमंतरंगः शुद्धो भूमेत्यर्थः ३ मणिविद्धः मणिपिधानार्थं कर्णदेशे विद्धः कृतच्छिद्रः कुंडलीत्यर्थः ४ जटाधरः ५ बिंदुरनुस्वारः ६ विसर्गो विसर्जनीयः ७ सुमुखोऽव्यक्तवर्णः ८ शरोबाणः ९ सर्वायुधः ८१० सहः सर्वसहते मर्षयतीति सहः ११ ॥ १२८ ॥

निवेदनः निहीनं सर्ववृत्त्युपरमेण वेदनं ज्ञानं यस्य ११ सुखाजातः सुखरूपेणाऽऽजातो वृत्तिविलये सत्याविर्भूतः १३ सुगंधारः शोभनो गंधारदेशोद्भवः १४ महाधनुः पिनाकधन्वा १५ गंधपाली गंधाखले शाः सुक्ष्माः प्रपंचवासनास्ताः पालयतीति गंधपाली सर्वपाणिधीवासनामय इत्यर्थः स एव भगवान् ईश्वरः एकं नाम १६ उत्थानः सर्वकर्मणां उत्तिष्ठत्यस्मादित्युत्थानः १७ ॥ २९ ॥ मंथानो विष्वविलोहनसमर्थो बहुलो निरवधिर्वायुर्महाम्प्रलयानिल इत्येकं नाम त्रिपदं १८ सकलः पूर्णः १९ सर्वलोचनः सर्वद्रष्टा ८१० तलस्तालः करतलोत्पद्यतालवाद्यविशेषः २१ करावेव स्थालो मो जनभाजनंत वस्यास्तीति करस्थाली २२ ऊर्ध्वसंहननः श्रेष्ठो दृढशरीरश्चेत्यर्थः २३ महान् अत्युच्चः २४ ॥ ११० ॥ छत्रं २५ सुच्छत्रः २६ विख्यातोलोकः प्राणिभृन्मात्रासिद्धः प्रकाशः २७ सर्वाश्रयः क्रमः सर्वस्य आश्रयः आधारभूतः क्रमः पादविशेषः प्रविक्रमेण रूपेण पादाकांतजगद्वय इत्यर्थः २८ मुंडः मुंडितशिराः २९ अतएव विरूपः विकटरूपः ८३० विकृतः सर्वाविक्रियाप्राप्तः २१ दंडी २१ कुंडी ३३ विकुर्वणः करोतीति कुर्वा विगतः कुर्वा यस्माद्विकुर्वणः कर्माप्राप्य इत्यर्थः समासांत आर्षः ३४ ॥ ३१ ॥ हर्यक्षः सिंहः ३५ ककुभः सर्वदिग्भूषः ३६ वज्री ३७ शतजिह्वः २८ सहस्रपात् सहस्रमूर्धा ३९ देवेंद्रः ८१० सर्वदेवमयः ४१ गुहा ४२ ॥ ३२ ॥ सहस्रबाहुः ४३ सर्वांगः सर्वमंगतिप्राप्नोतीति सर्वांगः ४४ शरण्यः शरणाय साधुः ४५ सर्वलोककृत् ४६ पवित्रं पावनस्तीर्थादि रूपः ४७ त्रिकुण्डमंत्रः त्रीणिकुंडीवकुंडिद्वयस्थानानि बीजशक्तिकीलकानि यस्य तादृशो मंत्रः ४८ कनिष्ठः अदितिपुत्राणां मध्येयः कनिष्ठोऽवामनरूपी विष्णुस्तद्रूपः ४९ कृष्णपिंगलः हरिहरमूर्तिः

निवेदनः सुखाजातः सुगंधारो महधनुः ॥ गंधपाली च भगवानुत्थानः सर्वकर्मणाम् ४ ॥ १२९ ॥ मंथानो बहुलो वायुः सकलः सर्वलोचनः ॥ तलस्तालः करस्थाली ऊर्ध्वसंहननो महान् ७ ॥ १३० ॥ छत्रं सुच्छत्रो विख्यातोलोकः सर्वाश्रयः क्रमः ॥ मुंडो विरूपो विकृतो दंडी कुंडी विकुर्वणः १० ॥ ३१ ॥ हर्यक्षः ककुभो वज्री शतजिह्वः सहस्रपात् ॥ सहस्रमूर्धा देवेंद्रः सर्वदेवमयोगुरुः ९ ॥ ३२ ॥ सहस्रबाहुः सर्वांगः शरण्यः सर्वलोककृत् ॥ पवित्रं त्रिकुण्डमंत्रः कनिष्ठः कृष्णपिंगलः ८ ॥ ३३ ॥ ब्रह्मदंडविनिर्माता शतघ्नी पाशशक्तिमान् ॥ पद्मगर्भो महागर्भो ब्रह्मगर्भो जलोद्भवः ६ ॥ १३४ ॥

विष्णुर्नारायणः कृष्ण इति कृष्णशब्दस्य हरौ ' निधिमेदेकगौरुद्रेपिंगलः कपिलेन्यवत् ' इति नानार्थकोशात् पिंगलशब्दस्य हरेश्च प्रासिद्धिदर्शनात् पुरुषं कृष्णपिंगलं । हरिर्ब्रह्मलोलोहितेत्यादि श्रुते रप्ययमेवार्थः नीलप्रीवोलोहित इति विलोहितपदेन रुद्रस्यापि ग्रहणात् यदितुनीललोहितत्वं रुद्रस्य पूर्वलोहितः पश्चात्नील इति कालभेदेन वा कंठे नीलः सर्वांगे लोहित इति वा वामांगे नीलो दक्षिणांगे लोहित इति देशभेदेन वा आवरकप्रकृत्यंशे नीलस्तत्प्रवर्तकपुरुषांशे लोहित इति गुणभेदेन वा गृह्यते तदा गुणवाचिनोऽशब्दयोर्द्रव्यवाचित्वं तद्वत्त्वाच्च तदेकदेशवाचित्वा मीतिविप्रकृष्टार्थकल्पना । अस्माकं तु विलोहितकृष्णपदयोर्मुख्यवृत्त्यैव शिवकेशववाचित्वं दृष्टं तेन तत्पर्याययोर्नीलपिंगलपदयोरपि हरिहरवाचित्वं कुंयुज्यते । तथा च कृष्णपिंगलपदेन नीललोहितपदेन वा हरिहरावेव ग्राह्यौ निर्णीतार्थकपदांतरसमभिव्याहारसामर्थ्यादि निर्णीतार्थकस्यापि पदस्यार्थोऽव्यवस्थापयितुं शक्य एवेति युक्तमुत्पत्त्यामः । यद्यपि पूर्ववायुकेष्वप्येषु कुशकाशवलंबनेन किंचित्प्रमाणमुब्रूते शक्यं तथाऽपि कृष्णपिंगलसिद्धयर्थं वक्त्रेण साधनायोगात् शिवविष्णुनाम्नामन्योन्यास्मिन्प्रयोगदर्शनाच्च तयोरेकस्यैव व्यूहद्वयात्मत्वाद्ब्रह्मदेवव्याख्यानमिष्टं न चैवमिदं प्राप्यद्वयद्विवचनेन भाव्यं तत्पुरुषादिपदेऽपि वल्लक्षणश्रुत्याऽपि पिंगलश्चेत्यभेदेनैव पदयोरन्वयोऽप्यतीतभेदसूचकद्विवचनायोगात् हरिहरयोरभेदस्य च प्रागेव प्रतिपादितत्वादिति दिक् तदयं संग्रहः ८५० ॥ ३३ ॥ ब्रह्मदंडविनिर्माता ११ शतघ्नी पाशशक्तिमान् ५२ पद्मगर्भो ब्रह्मा ५३ महागर्भो महानगर्भोऽत्रैव काशो यस्य ५४ ब्रह्मगर्भो वेदगर्भितः ५५ जलोद्भवः जले सलिल एकोऽप्येति श्रुतेरेकार्णवेऽद्भवः आविर्भावो यस्य मायावीत्यर्थः ५६ ॥ १३४ ॥

गमस्तिःरश्मिमान् ५७ ब्रह्मलववेदकर्ता ५८ ब्रह्मवेदाध्यायी ५९ ब्रह्मविवेदार्थविव ८१० ब्राह्मणोब्रह्मिष्ठः ५१ गतिर्ब्रह्मिष्ठानामेवपरायणं ६२ अनंतरूपमस्यसोऽनंतरूपः ५३ अतएव
नैकात्माअनेकशरीरधारी ६४ तिग्मतेजाःस्वयंभुवःब्रह्मणोदृष्ट्यातिग्मतेजाःदुःसहपराक्रमःस्वशिरश्छेदकत्वात् ६५ ॥ ३५ ॥ ऊर्ध्वगात्माउपाधिब्रह्मादुपरिगतआत्मास्वरूपस्य । 'सभूमिं
सर्वतोदृष्ट्वाऽप्यतिष्ठद्भागुलं'इतिश्रुतेः ६६ पशुपतिर्जगामामीश्वरः ६७ वातरंहाः ६८ मनोजवः ६९ चंदनीचंदनालिप्तगात्रः ८० पद्मनालाग्रःपद्मनालमस्याग्रेऽस्तीतितया कदाचिद्ब्रह्मा
स्वाश्रयभूतपद्मनालस्यातंद्रक्ष्येइतिबुद्धयानालमार्गेणगच्छंस्तदादिनप्राप्तवानतोऽर्वाचीनस्यापिनालस्यांतोनदृष्टः किमुतनालक्षेत्रस्यभूस्थानीयस्येतिभावः ७१ सुरभ्युत्तरणः कदाचिद्विष्णुप
र्याब्रह्माशिवस्यशिरोदेशोभयादृष्टस्तत्रत्वयासाक्ष्यंदेयमितिक्रामधेनुमुक्तवान्साचब्रह्मभयावनृतंसाक्ष्यंवत्तवतीततोमहादेवेनशप्ताग्नेध्याशिनीतेसंततिर्भविष्यतीतितदिदमुक्तं सुरभिकामधेनु
मूर्ध्वपदादधउत्तारयतीतिसुरभ्युत्तरणः ७२ पूर्वमूर्तिद्वयस्याप्यंतोबेननदृष्टःसोऽप्ययमेवेत्याह नरइति मरातिआदत्तेप्राप्तेत्यंतमितिनरः आतोऽनुपसर्गकः ७३ ॥ ३६ ॥ कर्णिकारपुष्प
मयीमहतीस्रङ्मालालतद्वान्कर्णिकारमहास्रङ्गी ७४ नीलमौलिःनीलमणिमयंक्रीडमौलयस्य ७५ पिनाकधृत् पितःप्राप्नोनाकोद्यीर्येनसपिनाकः । पितावित्यतोनिष्ठातस्यलोपः । त्रिपुरा
सुरेणदृतःस्वर्गोवैवैर्द्वलात्प्राप्तस्तन्महादेवस्यशैलद्रूपधनुःपिनाकस्तस्यधर्तापिनाकधृत् यथानमुचिफेनेननिघ्नतइद्रस्यफेनेयथावज्रप्रवेशपर्वशैलेऽपिपिनाकप्रवेशात्सोऽपिपिनाकइत्यर्थः ७६

गमस्तिर्ब्रह्मलववेदकर्ता ५८ ब्रह्मवेदाध्यायी ५९ ब्रह्मविवेदार्थविव ८१० ब्राह्मणोब्रह्मिष्ठः ५१ गतिर्ब्रह्मिष्ठानामेवपरायणं ६२ अनंतरूपमस्यसोऽनंतरूपः ५३ अतएव
नैकात्माअनेकशरीरधारी ६४ तिग्मतेजाःस्वयंभुवःब्रह्मणोदृष्ट्यातिग्मतेजाःदुःसहपराक्रमःस्वशिरश्छेदकत्वात् ६५ ॥ ३५ ॥ ऊर्ध्वगात्मापशुपतिर्वातरंहामनोजवः ॥ चंदनीपद्मनाला
ग्रःसुरभ्युत्तरणोनरः ८ ॥ ३६ ॥ कर्णिकारमहास्रङ्गीनीलमौलिःपिनाकधृत् ॥ उमापतिरुमाकांतोजाह्नवीधृदुमाधवः ७ ॥ ३७ ॥ वरोवराहोवरदोवरेण्यः
सुमहास्वनः ॥ महाप्रसादोदमनःशत्रुहाश्वेतपिंगलः ८ ॥ ३८ ॥ पीतात्मापरमात्माचप्रयतात्माप्रधानधृत् ॥ सर्वपार्श्वमुखरूपक्षोधर्मसाधारणोवरः
७ ॥ ३९ ॥ चराचरात्मासूक्ष्मात्माअमृतोगोटृपेश्वरः ॥ साध्यर्षिर्वसुरादित्योविवस्वान्सवितामृतः ६ ॥ १४० ॥

उमाब्रह्मविद्यातस्याःपतिर्यथेष्टविनियोगात्स्वामी ७७ उमायातयैवब्रह्मविद्यायाकांतःकामितोवशीकृतः ७८ जाह्नवीधृत् ७९ उमायाःशैलपुत्र्याःधवोभर्ताउमाधवः ८० ॥ ३७ ॥ वरोवराहःआद्यो
भूमेदृष्टर्ता यज्ञरूपीवराहः ८१ वरैःश्रेष्ठैरूपैर्दयतेनानावतारैर्जगत्पालयतीतिवरदः ८२ अतएववरेण्योवरणीयः ८३ सुमहास्वनोवेदगर्जितोहयग्रीवः ८४ महाप्रसादः ८५ दमनइवसुरभित्वाह
मनस्तत्पूज्यत्वाद्वा ८६ शत्रुनाकामादीनंहंतीतिशत्रुहा ८७ श्वेतपिंगलः अर्द्धनारीनदृष्टोदक्षिणाद्धैर्कर्पूरगौरः वामाद्धैर्कनकपिंगलः । येतुश्वेतपिंगलपदस्यार्थकृष्णपिंगलपदेनबुधतेतेश्वेतमपि
कृष्णीकर्तुंसमर्थमहांतोभवन्तीति ८८ ॥ ३८ ॥ पीतात्मासुवर्णवर्णशरीरः 'यस्योतरादित्योहिरण्यमयःपुरुषोदृश्यतेहिरण्यमयश्चहिरण्यकेशाप्रणस्वात्सर्ववस्तुवर्णः'इतिश्रुत्युक्तः ८९ परमात्माअत्र
मयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयानंदमयेभ्यःपंचभ्योऽपरमेभ्यःआत्मभ्योऽप्यःषष्ठानंदमात्रस्वरूपः ८९० प्रयतात्माशुद्धचितः ९१ प्रधानधृत्त्रिगुणात्मकजगत्तत्कारणप्रधानाख्यमज्ञानंतदधिष्ठान
मृतः ९२ सर्वपार्श्वमुखश्चतसृषुदिक्षुऊर्ध्वचमुखंयस्येतिपंचवक्त्रकृतः ९३ ज्येष्ठःधीणिशोमसूर्याग्निरूपाण्यक्षाणिनेत्राण्यस्य ९४ धर्मसाधारणोवरःपुण्यानुरूपप्रसादात्मा ९५ ॥ ३९ ॥ चराचरात्मा
रलयोरिवयात् चलाचलात्मा 'दिविपंथाश्चलाचलः'इतिश्रुत्युक्तौयावावृत्त्यनावृत्तिमार्गेतद्रूपश्चराचरात्मा कर्मानुरूपःप्रसादानुरूपोमार्गोऽप्ययमेवेतिनामद्वयार्थः ९६ सूक्ष्मात्मासूक्ष्मद्वयागोचर
स्वरूपः ९७ अमृतोमरणवर्जितोनिष्कामोमोहोपःपृथिवीपतिर्धर्मः तस्यइश्वरः निष्कामधर्मस्यामृतमोक्षरूपंफलंदातुंसमर्थः ९८ साध्याःदेवानामपिदेवास्तेषामपिऋषिराचार्यःसाध्यर्षिः ८९९-

-वसुदेवताविशेषः उपरिचरस्वरान्नोव्यावृत्त्यर्थतस्यैवविशेषणमादित्यइतिअवितेःपुत्रोवसुर्नोमेत्यर्थः ९०० इतिनवमंशतकं ॥ विवस्वानविशेषेणवस्तेआच्छादयत्यनेनभुवनमितिबिबःअंशुजालं
तद्वान् मूयतेइतिसविता । कृतोबहुलमितिवातिकात्कर्मणिगृत्वाहुलकात् यज्ञऽभिषूयमाणःअमृतःसोमःअंशुरंशुष्टेदेवसोमेतिमंत्रलिगात् । अपामसोममृताअमूमइतिअमृतत्वसाधनस्वश्रुतेश्च
सोमस्यविवस्वत्वममृतत्वंचक्षेयंतेनत्रिपदमेकनाम १ ॥ १४० ॥ व्यासःपुराणेतिहासादेःछष्टा २ सर्गस्तस्यैवसूत्रपुराणादिअस्यविशेषणसंक्षेपोविस्तरइतिचसूत्रादिरूपोभाष्यादिरूपइत्यर्थः
इदमपित्रिपदनामपूर्वसतिहोमेएकैकनामजपेवाएवंमंत्रऊह्यः ओंसर्गायसुसंक्षेपायविस्तरायस्वाहेतिओनमःसर्गायसुसंक्षेपायविस्तरायेतिसमूहप्रयेचपृथिव्यचमहतेचस्वाहेतिवदनेकपदतोऽप्येकता
मस्त्वंक्षेयं ३ पर्ययोनरःपरितःअयतेव्याप्नोतीतिपयःसचनरोजीवःसमष्टिजीवोवैश्वानरइत्यर्थः ४ ऋतुः ५ संवत्सरः ६ मासः ७ पक्षः ८ संख्यासमापनःऋत्वादिसंख्यासमाप्तिरूपःसंक्रांति
दर्शपूर्णमासादिरूपः ९ ॥ ४१ ॥ कलाः ९१० काष्ठाः ११ लवाः १२ मात्रा १३ मुहूर्ताहःक्षपाइतिसमस्तनाम १४ क्षणाःऋत्वाद्याःकालावयवाःस्पष्टार्थाः १५ विश्वक्षेत्रंब्रह्मादृष्टस्याल
वालंचिन्मात्रं १६ प्रजाबीजंप्रजानांबीजमायाविशिष्टचैतन्यरूपमव्यक्तं १७ लिंगमहत्त्वं १८ आद्योनिर्गमःअंकुररूपीअहमितिप्रथमोऽध्यासः १९ ॥ ४२ ॥ सत्कार्यं २० असत्कारणं
२१ व्यक्तमिद्विग्रहाद्यं २२ अव्यक्तमहंनजानामीत्यनुमवेकमेवमज्ञानं २३ पिता २४ माता २५ पितामहः २६ स्वर्गद्वारंतपः २७ प्रजाद्वारंरागः २८ मोक्षद्वारंवैराग्यं २९ त्रिविष्टपंस्वर्ग

व्यासःसर्गःसुसंक्षेपोविस्तरःपर्ययोनरः ॥ ऋतुःसंवत्सरोमासःपक्षःसंख्यासमापनः ८ ॥ ४१ ॥ कलाकाष्ठालवामात्रासुहूर्ताहःक्षपाःक्षणाः ॥ विश्वक्षेत्रंप्रजा
बीजंलिंगमाद्यस्तुनिर्गमः ९ ॥ ४२ ॥ सदसद्व्यक्तमव्यक्तंपितामातापितामहः ॥ स्वर्गद्वारंप्रजाद्वारंमोक्षद्वारंत्रिविष्टपम् ११ ॥ ४३ ॥ निर्वाणंहादनश्चैव
ब्रह्मलोकःपरागतिः ॥ देवासुरविनिर्मातादेवासुरपरायणः ६ ॥ ४४ ॥ देवासुरगुरुर्देवोदेवासुरनमस्कृतः ॥ देवासुरमहामात्रोदेवासुरगणाश्रयः ५ ॥ ४५ ॥
देवासुरगणाध्यक्षोदेवासुरगणाग्रणीः ॥ देवातिदेवोदेवर्षिर्देवासुरवरप्रदः ५ ॥ ४६ ॥ देवासुरेश्वरोविश्वोदेवासुरमहेश्वरः ॥ सर्वदेवमयोऽर्चित्योदेवतात्मा
ऽऽत्मसंभवः ७ ॥ ४७ ॥ उद्भिर्विविक्रमोवैद्योविरजोनीरजोऽमरः ॥ ईड्योहस्तीश्वरोव्याघ्रोदेवसिंहोनरर्षभः ८ ॥ १४८ ॥

साधनधर्मः ९१० ॥ ४३ ॥ निर्वाणंमोक्षः २१ हादनःआनंदयिताएषहोवानंदयतीतिश्रुतेः २२ ब्रह्मलोकःसत्यलोकः २३ परागतिस्ततोऽप्यधिकगतिर्गतव्यः ३४ देवासुरविनिर्माता ३५
देवासुरपरायणःपुंस्त्वमर्षि ३६ ॥ ४४ ॥ देवासुरगुरुःबृहस्पतिश्चक्ररूपः ३७ देवोविजिगीषुः १८ देवासुरनमस्कृतः ३९ देवासुरमहामात्रःमहामात्रःश्रेष्ठः ९४० देवासुरगणाश्रयःआश्रयणीयः
४१ ॥ ४५ ॥ देवासुरगणाध्यक्षइंद्रविरोचनादिरूपः ४२ देवासुरगणाग्रण्याःस्वामिकार्तिकेयकेशिदैत्यरूपः ४३ देवातिदेवःइंद्रियाण्यतिक्रम्यस्वयमेवप्रकाशमानः ४४ देवर्षिर्नारदादिरूपः
४५ देवासुरवरप्रदोब्रह्मरुद्रादिरूपेण ४६ ॥ ४६ ॥ देवासुरेश्वरस्तेषामंतर्यामी ४७ विश्वःविश्वस्तस्मिन्नितिविश्वःजगद्भ्रंशयः ४८ देवासुरमहेश्वरःअंतर्यामिणईश्वरस्याप्यधिष्ठानमतो
महेश्वरः ४९ सर्वदेवमयः । आग्निर्मूर्धाचक्षुषीचंद्रसूर्यादित्यादिश्रुतेः ९१० अर्चित्यःनास्तिचिंत्योऽन्योयस्ययस्माद्वा ५१ देवतात्मादेवतानामंतरात्माप्रत्यग्रूपः ५२ आत्मसंभवःस्वतःसिद्धः
५३ ॥ ४७ ॥ उद्भिर्उद्भियाविर्मवतीतिवाफलंउद्भिर्नतीतिवास्यावररूपोयज्ञादिरूपोवा ५४ त्रिविक्रमःत्रीणिभुवनानिक्रमतइतिवामनः ५५ वैद्योविद्यावान् ५६ विरजःनिर्मलः ५७
नीरजःरजोगुणहीनः ५८ अमरःविनाशःहीनः ५९ ईड्यः स्तुत्यः ९६० हस्तीश्वरःकालहस्तीश्वराख्यवायव्यलिंगरूपः ६१ व्याघ्रोव्याघ्रेश्वरनामकलिंगरूपः ६२ देवसिंहःदेवेषुपराक्रमी ६३
नरर्षभःनरेष्वपिश्रेष्ठः १४ ॥ ४८ ॥

विबुधः विशेषेण प्राज्ञः १५ अग्रवरः अग्रेष्ठोऽतिथ्यज्ञादिभिर्यग्रवरः १६ सूक्ष्मः दुर्लभः १७ सर्वदेवः तत्तदेवतासु कास्म्येन परिसमाप्तः १८ तपोमयः तपःप्रधानः १९ सुयुक्तः सुत
रांयुक्तः सन्नद्धः २० शोभनः कल्याणः २१ वशीवज्रायुधः २२ प्रासानामायुधविशेषाणां प्रभवोऽप्यतिस्थानं २३ अव्ययः न विविधेन रूपेण प्रतिप्राप्नोति तपेन साधक इत्यव्ययः एकाग्रचित्त
प्राप्यः एरूपप्रत्ययातोऽयं ७४ ॥ ४९ ॥ गुहः कुमारः ७५ कांतः कस्यसुखस्य अंतःसीमा आनंदस्य पराकाष्ठेत्यर्थः ७६ निजः सर्गः सृज्यत इति सर्गस्तस्य विशेषणं निजः स्वस्मादन्यः ७७ प
वित्रं पवित्रं तत्तत्तुल्यं मृत्युदुःखं तस्मात्त्रायत इति पवित्रं ७८ अतएव सर्वपावनः सर्वपात्रद्व्यादीनामपिशुद्धिकरः ७९ शृंगीश्वरमादिरूपः ९० शृंगप्रियः पर्वतशिखराश्रयः ८१ बभ्रुः शनैश्चरः
८२ राजराजः सुवरः ८३ निरामयः निर्दोषः ८४ ॥ १५० ॥ अभिरामः प्रीतिजनकः ८५ सुरगणः देवसंवरूपः ८६ विरामः सर्वोपरमरूपः ८७ सर्वसाधनः सर्वाणि आश्रमकर्माणि यद
वासये साधनानि यस्मिन्निति ८८ ललाटाक्षः ८९ विश्वदेवः विश्वेर्ब्रह्मादिकं दुर्दैव्यतिक्तीदृश इति ९० हरिणः भृगरूपः ९१ ब्रह्मवर्चसं विद्यातपःसमुद्भवतेजःतद्वान् अशोऽवाद्यत्प्रत्ययातोऽयं ९२
॥ ५१ ॥ स्थावराणां पतिः हिमाचलादिरूपः ९३ नियमैर्द्रियवर्धनः नियमैर्निग्रहैः कृत्वा इंद्रियाणां समनस्कानां वर्धनो हिंसकः क्षीणमना लब्धसमाधिरित्यर्थः ९४ सिद्धार्थः नित्यसिद्ध एव भोजो ज्ञा
नापगममात्रेण कंठगतविस्मृतचामीकरवदर्थोऽर्थनीयो यस्य स सिद्धार्थः तत्त्वज्ञानार्थी ९५ अतएव सिद्धभूतार्थः पूर्वसिद्धः पश्चाद्भूतः साधितः सिद्धभूतः पूर्वकालैकेतिसमाप्तः सचासौ अर्थश्चासिद्धभूतार्थः
उक्तविधामोक्षः ९६ अतएव अर्चित्यः चित्यादुपास्यादन्यः प्रत्यगात्मत्वात् 'तदेव ब्रह्म त्वं विद्धि नेदं यदिदमुपासते' इति श्रुतेश्च ९७ सत्यव्रतः सत्यं ब्रह्म तदर्थान्येव ब्रह्मतानितपांसि यस्य ९८ शुचिः

विबुधोऽग्रवरः सूक्ष्मः सर्वदेवस्तपोमयः ॥ सुयुक्तः शोभनो वज्रोप्रासानां प्रभवोऽव्ययः १० ॥ ४९ ॥ गुहः कांतो निजः सर्गः पवित्रं सर्वपावनः ॥ शृंगीश्वरप्रियो बभ्रु
राजराजो निरामयः ११ ॥ १५० ॥ अभिरामः सुरगणो विरामः सर्वसाधनः ॥ ललाटाक्षो विश्वदेवो हरिणो ब्रह्मवर्चसः ८ ॥ ५१ ॥ स्थावराणां पतिश्चैव नियमैर्द्रियव
र्धनः ॥ सिद्धार्थः सिद्धभूतार्थोऽर्चित्यः सत्यव्रतः शुचिः ७ ॥ ५२ ॥ व्रताधिपः परंब्रह्मभक्तानां परमागतेः ॥ विमुक्तो मुक्ततेजाश्च श्रीमान् श्रीवर्धनो जगत् ९ ॥ १५३ ॥

निर्मलचित्तः ९९ ॥ १५२ ॥ व्रताधिपः तत्तद्गतफलप्रदः १००० इति दशमं शतकं ॥ परं निश्चितैजसप्राज्ञेभ्योऽपरमहन्मयः परंतुरीयं शिवाख्यं । 'शिवमद्वैतं चतुर्थमन्यते' इति श्रुतिप्रसिद्धं १ अतएव ब्र
ह्मदेशतः कालतो वस्तुतश्च परिच्छेदगुण्यं । 'नेह नानास्ति किंचन' इति श्रुतेर्विश्वादीनामनृतत्वेन स्वगतभेदे स्यात्प्यभावादसद्वैकरसंस्तुतमात्रं २ भक्तानां परमागतिः भंजो आमर्दनस्य रूपं भक्तानां
विश्वादिषु पूर्वपूर्वस्य उत्तरस्मिन् उत्तरस्मिन् प्रविलापनलक्षणं आमर्दनसंज्ञैव खिल्यसलिलन्यायेन कुर्वतां परमानिरतिशयागतिः कैवल्यरूपा विश्रांतिः ३ विमुक्तः देहांते विशेषेण मुक्तः ४ कुतो विमुक्तत्वमत
आह मुक्ततेजा इति तेजःपदेनात्र लिङ्गशरीरमुच्यते तत्तत्मुक्ततेजोऽनेनेति तथा ५ मुक्ततेजस्त्वमपि कुतः यतः श्रीमान् योगेश्वर्यवान् तथाहि योगीजितमृत्युर्पथाकामं भीष्मवदिहैव तिष्ठति ब्रह्मलोकं
वामूर्धन्यनाड्यागच्छति । इहैव लिङ्गशरीरं कवचवद्वात्यक्ता विशुद्धं कैवल्यमाप्नोति ६ श्रीमत्त्वमपि कुतः यतः श्रीवर्धनः । 'ऋचः सामानियजूंषि साहि श्रीरमृतासता' इति श्रुतेर्वैदत्रयरूपां श्रियं कर्मो
पास्तिज्ञानकांडादिमकां वर्धयति तत्तदुक्तार्थानुष्ठानेन सम्पक्परिपोषयति स श्रीवर्धनः ७ जगत्त्रयव्याकृतादिघटांतनश्चरवस्तुरूपः गच्छति नित्यं रूपांतरं प्राप्नोतीति जगदिति व्युत्पत्तेः प्रधानादीनाम
पि जगत्त्वं । चलं गुणवृत्तमितिकापिलसिद्धांताच्च । एवं च आर्द्रास्थिरउक्तः स एव जगदित्युक्ते स्थिरेभूमात्मनि जगत्कल्पितमित्युक्तं भवति 'तत्तथास्मै वैदं सर्वं ब्रह्म वैदं सर्वं तत्त्वमस्य हं ब्रह्मास्म्यय
मात्मा' इत्यादिशास्त्रसिद्धं ब्रह्माद्वैतं प्रतिपादितं भवतीति शिवम् १००८ ॥ इति नाम्नामष्टाधिकं दशमं शतकं समाप्तम् ॥ १५१ ॥

यथेति बहुनां मध्ये सहस्रं प्रधानानि नामान्युद्धृत्यस्तुतोऽसीत्यर्थस्यार्थः १४ । ५५ । ५६ । ५७ एतद्वीति परमंब्रह्म उक्तं ब्रह्ममाप्ति साधनभूता विद्या एतां जपन् परंब्रह्म कैवल्यमाधिगच्छती
त्यध्याहृत्य योज्यं ५८ आत्मसंस्थाकरः आत्मनि प्रतीचि संस्थाऽनन्यव्यापाररूपापरिसमाप्तिस्तो करोति मोक्षप्रद इत्यर्थः ५९ तथेति बहुभिर्जन्मभिरीशानं स्तवैः स्तुवंतस्तुभ्यंति चरंति चे
ति प्रथमद्वितीयचतुर्थस्यैरन्वयः १६० भक्त्या आराध्योऽयमिति निश्चयेन भावेन प्रीत्या ११ व्रजन्नित्याद्येकवचनानि बहुवचनार्थानि । सुपांशुलुगिति वा विभक्त्यैः सुः ६२ । ६३ । ६४

यथा प्रधानं भगवानिति भक्त्या स्तुतो मया ॥ यन्न ब्रह्मादयो देवा विदुस्तत्त्वेन नर्षयः १५४ स्तोतव्यमर्च्यं वंद्यं चकः स्तोष्यति जगत्पातिम् ॥ भक्त्या त्वेवं पुरस्कृत्य
मया यज्ञपतिर्विभुः ५५ ततोऽभ्यनुज्ञां संप्राप्य स्तुतो मतिमतां वरः ॥ शिवमेभिः स्तुवन् देवनामभिः पुष्टिवर्धनैः ५६ नित्ययुक्तः शुचिर्भक्तः प्राप्नोत्यात्मानमा
त्मना ५७ एतद्विपरमं ब्रह्म परंब्रह्माधिगच्छति ॥ ऋषयश्चैव देवाश्च स्तुवंत्येतेन तत्परम् ५८ स्तूयमानो महादेव स्तुप्यते नियतात्मभिः ॥ भक्तानुकंपी भगवा
नात्मसंस्थाकरो विभुः ५९ तथैव च मनुष्येषु ये मनुष्याः प्रधानतः ॥ आस्तिकाः श्रद्धाधानाश्च बहुभिर्जन्मभिः स्तवैः १६० भक्त्या ह्यनन्यमीशानं परं देवं सनातनम् ॥
कर्मणामनसा वाचा भावेनाभितते जसः ६१ शयानाजग्रमाणाश्च ब्रजन्नुपविशंस्तथा ॥ उन्मिषन्निमिषंश्चैव चिंतयंतः पुनः पुनः ६२ शृण्वंतः श्रावयंतश्च कथयंत
श्च ते भवम् ॥ स्तुवंतः स्तूयमानाश्च तुभ्यंति चरंति च ६३ जन्मकोटिहस्त्रेषु नानासंसारयोनिषु ॥ जंतोर्विगतपापस्य भवे भक्तिः प्रजायते ६४ उत्पन्ना च भवे
भक्तिरनन्या सर्वभावतः ॥ भाविनः कारणे चास्य सर्वयुक्तस्य सर्वथा ६५ एतद्देवेषु दुष्प्रापं मनुष्येषु न लभ्यते ॥ निर्विघ्नानिश्चलारुद्रेभक्तिरव्यभिचारिणी ६६
तस्यैव च प्रसादेन भक्तिरूपयते नृणाम् ॥ येन याति परां सिद्धिं तद्भागवतचेतसः ६७ ये सर्वभावानुगताः प्रपद्यंतं महेश्वरम् ॥ प्रपन्नवत्सलो देवः संसारात्तान्समु
द्धरेत् ६८ एवमन्यो वि कुर्वति देवाः संसारमोचनम् ॥ मनुष्याणामृते देवना न्याशक्तिस्तपो बलम् ६९ इति ते नेंद्रकल्पेन भगवान्सदसत्पतिः ॥ कृतिवासाः स्तु
तः कृष्णतंडिना शुभबुद्धिना १७० स्तवमेतं भगवतो ब्रह्मास्वयमधारयत् ॥ गीयते च स बुद्धयेत ब्रह्माशंकरसन्निधौ ७१ इदं पुण्यं पवित्रं च सर्वदा पापनाशनम् ॥
योगदं मोक्षदं चैव स्वर्गदंतोषदंतथा ७२ एवमेतत्पठंते य एक भक्त्या तु शंकरम् ॥ यागतिः सांख्ययोगानां व्रजं त्येतां गतिं तदा ७३ स्तवमेतं प्रयत्नेन सदारुद्रस्य
सन्निधौ ॥ अब्दमेकं च रेद्वक्तः प्राप्नुयादीप्सितं फलम् ७४ एतद्ब्रह्म परमं ब्रह्म णिह दिसंस्थितम् ॥ ब्रह्मा प्रोवाच शक्राय शक्रः प्रोवाच मृत्यवे १७५

अनन्या अभेदेन शिवोऽहमस्मीति भावनया । तथाच श्रुतिः । 'अथ योऽन्यां देवतामुपास्ते न्योसावन् योऽहमिति न स वेदयथापशुदेवदेवतानाम' इति भेदेनोपासनं निंदति भवेशिवेकारणे भक्तिर
स्य पुंसः भाविनो भाग्यात् सर्वयुक्तस्य सर्वसाधनवतः सर्वथा सर्वैः प्रकारैरुत्पन्ना भवतीति संबंधः ६९ । ६६ । ६७ । ६८ एवमिति संसारमोचनं देवमृतेऽन्ये देवाः मनुष्याणां तपो बलं वि कुर्वति नाशयंती
ति संबंधः तेषां यतोऽन्याशक्तिर्नास्ति ६९ इति हेतोः तेन तंडिना १७० गीयते च संस्तवो ब्रह्मणाशंकरसन्निधावतस्तब्रह्मा ब्रह्मणो बुद्धयेत जानीयात् ७१ स्पष्टार्थो ग्रंथशेषः ७२ । ७३ । ७४ । ७५

७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्येऽपि सप्तदशोऽध्यायः ॥ १० ॥ महायोगीति पठस्वस्तवमिति शेषः हे पुत्र युधिष्ठिर १ । २ । ३ । ४ आलं
मृत्युः प्रोवाच रुद्रेभ्यो रुद्रेभ्यस्तं हि मा गमत् ॥ महता तपसा प्राप्तस्तं हि नाब्रह्मसन्नि ७६ तं हिः प्रोवाच शुक्राय गौतमाय च भार्गवः ॥ वैवस्वताय मनवे गौतमः
प्राह माधव ७७ नारायणाय साध्याय समाधिष्ठाय धीमते ॥ यमाय प्राह भगवान् साध्या नारायणोऽच्युतः ७८ नाचिकेताय भगवानाह वैवस्वतो यमः ॥ मार्कंडे
याय वाष्णेय नाचिकेतोऽभ्यभाषत ७९ मार्कंडेयान्मया प्राप्तो नियमेन जनार्दन ॥ तवाप्यहमभिन्नस्तवं दद्यां ह्यविश्रुतम् १८० स्वर्ग्यमारोग्यमायुष्यं धन्यं
वेदेन संमितम् ॥ नास्य विप्रं वि कुर्वेति दानवा यक्षराक्षसाः ८१ पिशाचा यातुघाना वागुह्यका भुजगा अपि ॥ यः पठेत् शुचिः पार्थ ब्रह्मचारी जितेंद्रियः ॥ अभ्य
योगो वर्तुसोऽश्वमेधफलं लभेत् १८२ ॥ इति श्री महाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासननिकेपः दानधर्मे महादेव सहस्रनामस्तोत्रे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥
वैशंपायन उवाच ॥ महायोगी ततः प्राह कृष्ण द्वैपायनो मुनिः ॥ पठस्व पुत्र भद्रं ते प्रीयतां ते महेश्वरः १ पुरा पुत्र मयामे रौतप्यता परमंतपः ॥ पुत्रहेतोर्महारा
जस्तव एषोऽनुकीर्तितः २ लब्धवानीप्सितान्कामान् हवै पांडु नंदन ॥ तथा त्वमपि शर्वादि सर्वान्कामान्वाप्स्यसि ३ कपिलश्च ततः प्राह सांख्यार्थिर्देवसंमतः ॥
मया जन्मान्यनेकानि भक्त्या चाराधितो भवः ४ प्रीतिश्च भगवान् ज्ञानंदौ मम भवांतकम् ॥ चारुशीर्षस्ततः प्राह शक्रस्य दयितः सखा ॥ आलंवायन इत्येवं विश्रु
तः करुणात्मकः ५ मया गोकर्णमासाद्य तपस्तप्त्वा शतं समाः ॥ अयोनिजानां दांतानां धर्मज्ञानां सुवर्चसाम् ६ अजराणाम दुःखानां शतवर्षसहस्रिणाम् ॥ लब्धं
पुत्रशतं शर्वात्पुत्रापांडुनृपात्मज ७ वाल्मीकिश्चाह भगवान्युधिष्ठिरमिदं वचः ॥ विवादे साग्निमुनिभिर्ब्रह्मघ्नो वैभवानिति ८ उक्तः क्षणेन चाविष्टस्तेनाधर्मेण भारत ॥
सोऽहमीशानमनघममोघं शरणं गतः ९ सुक्तश्चास्मिततः पापैस्ततो दुःखविनाशनः ॥ आह मां त्रिपुरघ्नो वैयशस्तेऽयं भविष्यति १० जामदग्न्यश्च कौंतेय भिदं
धर्मभृतां वरः ॥ ऋषिमध्ये स्थितः प्राह ज्वलन्निव दिवाकरः ११ पितृविप्रवधेनाह मातर्वै पांडवाग्रज ॥ शुचिर्भूत्वा महादेवं गतोऽस्मि शरणं नृप १२ नाम भिश्चास्तु
धंदेवंतस्तुष्टोऽभवद्भवः ॥ परशुंच ततो देवो दिव्यान् यस्त्राणि चैव मे १३ पापंच तेन भविता अजेयश्च भविष्यसि ॥ न ते प्रभविता मृत्युरजरश्च भविष्यसि १४ आह
मां भगवानेवं शिखंडी शिवविग्रहः ॥ तदवाप्तं च मे सर्वप्रसादात्तस्य धीमतेः १५ विश्वामित्रस्तदोवाच क्षत्रियोऽहं तदाभवम् ॥ ब्राह्मणोऽहं भवानीति मया चारा
धितो भवः १६ तत्प्रसादान्मया प्राप्तं ब्राह्मण्यं दुर्लभं महत् ॥ असितो देव लश्चैव प्राह पांडु सुतं नृपम् १७ शापाच्छक्रस्य कौंतेय विभो धर्मोऽनशतदा ॥ तन्मे धर्मं
यशश्चाग्र्यमायुश्चैवा ददत्प्रभुः १८ ऋषिर्गुत्समदोनाम शक्रस्य दयितः सखा ॥ प्राहा जभीहं भगवान् बृहस्पति समुतिः १९

वायन आलंब गोत्रः ५ । ६ हे पुत्र शतं पुत्राणां मिति शेषः ७ विवादे वेदविपरीतवादे अभिसहितं मुनिभिर्कृतं इति संबंधः ८ तेन वेदविरोधेन ९ । १० । ११ पितृतुल्या विप्राज्येष्ठो भ्राता पितुः सम इति
स्मृतेर्ज्येष्ठो भ्रातरस्तेषां वधेन १२ । १३ । १४ शिखंडी कपदी शिवविग्रहः कल्याणशरीरः १५ । १६ । १७ शक्रस्य धर्मशास्त्रे कविद्वययाकरणात् कुपितस्य प्रभुः प्रार्थितः सन्निति शेषः १८ । १९

२० उचारिते अन्येति शेषः २१ पापं वितयाभिनिवेशं त्यक्त्वा समीक्षस्वाविचारय । अयज्ञवाहिनं न ब्रह्मवहति तं पापमवाप्स्यति पाठजमपरार्ध २२ । २३ । २४ । २५ । निधने अंतिस्य एवेत्यर्थः २६
साम्यमवैषम्यं युवयोर्गुत्समदशतक्रत्वोः २७ परमुत्कृष्टं यथा स्यात्तथा २८ न मे मया समः पंडितोऽस्ति विद्यया हेतुना २९ । ३० अर्थाद्धर्मस्य फलं कामस्य मूलं चार्थः सर्वस्मात्प्रियस्ततोऽपि प्रियोऽत

वरिष्ठो नाम भगवांश्चाक्षुषस्य मनोः सुतः ॥ शतक्रतोरर्चित्यस्य सत्रे वर्षसहस्रिके २० वर्तमानेऽब्रवीद्वाक्यं साग्निमुच्चारिते मया ॥ रथंतरे द्विजश्रेष्ठ न सम्यगिति
वर्तते २१ समीक्षस्व पुनर्बुद्ध्या पापं त्यक्त्वा द्विजोत्तम ॥ अयज्ञवाहिनं पापमकार्षीस्त्वं सुदुर्मते २२ एवमुक्त्वा महाक्रोधः प्राह शंभुं पुनर्वचः ॥ प्रज्ञयारहितो दुःखी
नित्यभीतो वने चरः २३ दशवर्षसहस्राणि दशाष्टौ च शतानि च ॥ नष्टपानीयपवने मृगैरन्यैश्च वर्जिते २४ अयं जीयद्भुमे देशे रुरुर्निहनिषेविते ॥ भविता त्वं मृगः
कूरोमहादुःखसमन्वितः २५ तस्य वाक्यस्य निधने पार्थ जातो ह्यहं मृगः ॥ ततो मां शरणं प्राप्तं प्राह योगी महेश्वरः २६ अजरश्चामरश्चैव भविता दुःखवर्जितः ॥
साम्यं ममास्तु ते सौख्यं युवयोर्वर्धतां क्रतुः २७ अनुग्रहानेव मे पकरोति भगवान् विश्वः ॥ परं धाता विधाता च सुखदुःखे च सर्वदा २८ अर्चित्य एष भगवान्कर्मणामनसा
गिरा ॥ न मे तात युधिष्ठेष्ठ विद्यया पंडितः समः २९ वासुदेवस्तदोवाच पुनर्मतिमतां वरः ॥ सुवर्णाक्षो महादेवस्तपसा तोषितो मया ३० ततोऽयं भगवानाह प्री
तो मयै युधिष्ठिर ॥ अर्थात्प्रियतरः कृष्णमत्प्रसादाद्भविष्यसि ३१ अपराजितश्च युद्धेषु तेजश्चैवानलोपमम् ॥ एवं सहस्रशश्चान्यान्महादेवो वरंददौ ३२ मणिमं
थेऽथ शैले वै पुरा संपूजितो मया ॥ वर्षायुतसहस्राणां सहस्रं शतमेव च ३३ ततो मां भगवान्प्रीत इदं वचनमब्रवीत् ॥ वरं वृणीष्व भद्रं ते यस्ते मनसि वर्तते ३४ ततः
प्रणम्य शिरसा इदं वचनमब्रुवम् ॥ यदि प्रीतो महादेवो भक्त्या परमया प्रभुः ३५ नित्यकालं तवेशान भक्तिर्भवतु मे स्थिरा ॥ एवमस्त्विति भगवांस्तत्रोक्तांतरधायित
३६ ॥ जैगीषव्य उवाच ॥ ममाष्टगुणमैश्वर्यं दत्तं भगवता पुरा ॥ यत्नेनान्येन बालिना वाराणस्यां युधिष्ठिर ३७ ॥ गर्ग उवाच ॥ चतुःषष्ट्यंगमददत्कलाज्ञानं ममा
हुतम् ॥ सरस्वत्यास्तदेतुष्टो मनोयज्ञेन पांडव ३८ तुल्यं मम सहस्रं तु सुतानां ब्रह्मवादिनाम् ॥ आयुश्चैव स पुत्रस्य संवत्सरशतायुतम् ३९ ॥ पराशर उवाच ॥
प्रसाद्येह पुरा शर्वमनसा रचितं यं नृप ॥ महातपामहातेजामहायोगी महायशाः ४० वेदव्यासश्चिन्तावा सो ब्राह्मणः करुणान्वितः ॥ अप्यसावीप्सितः पुत्रो मम स्या
द्वै महेश्वरात् ४१ इति मत्वा हृदि मत्तं प्राह मां सुरसत्तमः ॥ मयि संभावनाया स्याः फलात्कृष्णो भविष्यति ४२ सावर्णस्य मनोऽसर्गं सप्तर्षिश्च भविष्यति ॥ वेदानां च स
वैवक्ता कुरुवंशकरस्तथा ४३ इति हासस्य कर्ता च पुत्रस्तेजगतो हितः ॥ भविष्यति महेंद्रस्य दयितः समहामुनिः ४४

रात्मा तत्तुल्यः सर्वेषां भविष्यतीत्यर्थः ३१ । ३२ पुरा पूर्वावतारे ३३ । ३४ । २५ । ३६ । ३७ चतुःषष्टिरंगान्यवयवायस्य कलासमूहज्ञानस्य तत् मनोयज्ञेन मानसेन पूजनेन ३८ । ३९ । ४०
४१ इति मम हृदि स्थितं मत्तं मत्वा सुरसत्तमो मां प्राह यातवमयि संभावना एतस्मात्फलमहं मां स्ये इत्यस्या फलात्पुण्यात्तव कृष्णो नाम पुत्रो मम भविष्यति ४२ । ४३ । ४४

अजरश्चामरश्चैव पराशरसुतस्तव ॥ एवमुक्त्वा स भगवांस्तत्रैवांतरधीयत ४५ युधिष्ठिरं महायोगीर्वीर्यवानक्षयोऽव्ययः ॥ मांडव्य उवाच ॥ अचौरश्चौरशंकायां
श्रुलेभिन्नो ह्यहंतदा ४६ तत्रस्थेनस्तुतो देवः प्राह मां वै नरेश्वर ॥ मोक्षं प्राप्स्यसि स्थूलाच्च जीविष्यसि सूक्ष्मां बुद्धिम् ४७ रुजाशूलकृता चैव न ते विप्र भविष्यति ॥ आ
धिभिर्व्याधिभिश्चैव वर्जितस्त्वं भविष्यसि ४८ पादाच्चतुर्थोऽसंभूत आत्मा यस्मान्मुने तव ॥ त्वं भविष्यस्यनुपमो जन्मवैसफलं कुरु ४९ तीर्थाभिषेकं सकलं त्वमवि
घ्नेन चाप्स्यसि ॥ स्वर्गं चैवाक्षयं विप्रविदधामितवोर्जितम् ५० एवमुक्त्वा तु भगवान्वरेण्यो वृषवाहनः ॥ महेश्वरो महाराज कृत्वा सामहायुतिः ५१ स गणो देवत
श्रेष्ठस्तत्रैवांतरधीयत ॥ गालव उवाच ॥ विश्वामित्राभ्यनुज्ञातो ह्यहं पितरमागतः ५२ अब्रवीन्मां ततो माता दुःखिता रुदती भृशम् ॥ कौशिकेनाभ्यनुज्ञातं
पुत्रं वेदविभूषितम् ५३ न तात तरुणदांतां पितृत्वां पश्यतेऽनघ ॥ श्रुत्वा जनन्यावचनं निराहो गुरुदर्शने ५४ नियतात्मा महादेवमपश्यं सोऽब्रवीच्च माम् ॥ पि
ता माता च ते त्वंच पुत्रमृत्युविवर्जिताः ५५ भविष्यथ विशक्षि प्रंद्रष्टासि पितरं क्षये ॥ अनुज्ञातो भगवता गृहं गत्वा युधिष्ठिर ५६ अपश्यं पितरं तात इष्टिं कृत्वा विनिः
सृतम् ॥ उपस्पृश्य गृहीत्वे ध्मं कुशांश्च शरणा कुरुन् ५७ तान्विसृज्य च मां प्राह पिता सास्त्राविलेक्षणः ॥ प्रणमंते परिष्वज्य मूर्ध्न्युपाग्राय पांडव ५८ दिष्ट्या दृष्टो
ऽसि मे पुत्रकृतविद्य इहागतः ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतान्यत्यहुतान्येव कर्माण्यथ महात्मनः ५९ प्रोक्तानि मुनिभिः श्रुत्वा विस्मयामास पांडवः ॥ ततः कृष्णोऽ
ब्रवीद्वाक्यं पुनर्मांतिमतावरः ६० युधिष्ठिरं धर्मनिधिं पुरुहूतमिवेश्वरः ॥ वासुदेव उवाच ॥ उपमन्युर्मयि प्राह तपस्त्रिवदिवाकरः ६१ अशुभैः पापकर्माणो ये नराः
कलुषीकृताः ॥ ईशानं न प्रपद्यंते तमो राजसवृतयः ६२ ईश्वरं संप्रपद्यंते द्विजाभावा विता भवनाः ॥ सर्वथा वर्तमानोऽपि यो भक्तः परमेश्वरे ६३ सदृशोऽरण्यवासी
नामुनीनां भावितात्मनाम् ॥ ब्रह्मत्वं केशवत्वं वा शक्रत्वं वा सुरैः सह ६४ त्रैलोक्यस्याधिपत्यं वा तुष्टोरुद्रः प्रयच्छति ॥ मनसापिशिवंता तये प्रपद्यंति मानवाः ६५
विधूय सर्वपापानि देवैः सह वसंतिते ॥ भित्त्वा भित्त्वा च कूलानि हुत्वा सर्वमिदं जगत् ६६ यजेद्देवं विरूपाक्षं न स पापेन लिप्यते ॥ सर्वलक्षणहीनोऽपि युक्तो वा सर्वपा
तकैः ६७ सर्वतुदति तत्पापं भावयच्छिवमात्मना ॥ कीटपक्षिपतं मानांतिरश्चामपि केशव ६८ महादेव प्रपन्नानां न भयं विद्यते क्वचित् ॥ एवमेव महादेवं भक्ता ये मा
नवाभुवि ६९ न ते संसारवशाद्वा इति मे निश्चितामतिः ॥ ततः कृष्णोऽब्रवीद्वाक्यं धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ७०

वेत्युः । 'कुरुर्नृपांतरेभके' इति मेदिनी भक्तोदनः ५७ सास्त्रत्वादाविलेख
यस्य ५८ । ५९ । ६० ईश्वरो विष्णुः ६१ कूलानि गृहं तटाकादीनि । 'गृहे कूलं बटे कूपे सैन्यपटतटाकयोः' इति मेदिनी ६६ । ६७ आत्मना चित्तेन ६८ । ६९ । ७०

आदित्यचंद्रावित्यादिसर्वशर्माजातं विद्धीति सप्तमस्येनान्वयः ७१ सत्संब्रह्मतत्त्वावेदको वेदोपनिषत् प्राधान्यात्पृथक्कीर्तनं वेदवाहा वेदपाठकाः हव्यं हविर्देवीभागः ७२ । ७३ आग्न्यासू
क्ष्माभक्षाकाराधीवृत्तिः ७४ धूमपाः धूमेनैव तृप्यंतः वाचा विरुद्धा वाङ्मयमनशीलाः निर्माणमभेकभाववन्योगेनानेकशरीरधारणं तत्ररताः ७५ चित्त्यद्योताः संकल्पितमात्रं वस्तुधेयांसधः
पुरतः प्रकाशते तादृशाः ७६ । ७७ तत्संभूता इति भूमेः सकाशाद्भीजानीवाव्याकृता काशाख्या ईश्वराः भूतकृतो विद्यदादि स्रष्टारस्तत्त्वानंदमात्रशरीराच्चतुर्धा संभूताः । ते च वरेण्याः
उपासकैः शुद्धतत्त्वप्रेप्सुभिर्वरणीयाः पूर्वबीजाद्भीजांतरा भवानादीं सृष्टिप्रवाहे पूर्वपूर्वस्मादींशुत्तरउत्तरईशो भूममूमावुत्पद्यते इत्याशयेनोक्तं पुरातनीमिति यथा बीजज्ञत्वाद्युद्वायां भुवि विद्य

विष्णुरुवाच ॥ आदित्यचंद्रावनिलानलौचयौ भूमिरापो वसवोऽथ विश्वे ॥ वातार्यमाशुक्रहस्पर्ती च रुद्राः ससाध्यावरुणोऽथ गोपः ७१ ब्रह्माशक्रो मारुतो ब्रह्मस
त्यं वेदायज्ञादक्षिणा वेदवाहाः ॥ सोमो यथायच्च हव्यं हविश्चरक्षादीक्षासंयमाये च केचित् ७२ स्वाहावौषदब्राह्मणाः सौरभेयी धर्मचाग्र्यं कालचक्रं वलंच ॥ यशो
दमो बुद्धिमतां स्थितिश्च शुभाशुभं ये मुनयश्च सप्त ७३ अग्न्याहुर्दिर्मनसा दर्शने च स्पर्शश्चाग्र्यः कर्मणां याचसिद्धिः ॥ गणादेवानां भूष्मपाः सोमपाश्च लेखाः सुयामा
स्तु पिता ब्रह्मकायाः ७४ आभासुरा गंधपा धूमपाश्च वाचा विरुद्धाश्च मनो विरुद्धाः ॥ शुद्धाश्च निर्माणरताश्च देवाः स्पर्शाशनादर्शपा आज्यपाश्च ७५ चित्त्यद्योता
ये च देवेषु मुख्याये चाप्यन्ये देवताश्चाजभीढ ॥ सुपर्णगंधर्वपिशाचदानवायक्षास्तथाचारणपन्नगाश्च ७६ स्थूलं सूक्ष्मं मृदु चाप्यसूक्ष्मं दुःखं सुखं दुःखमनंतरंच ॥
सांख्ययोगंतत्पराणां परंच शर्वाजातं विद्धियत्कीर्तितमे ७७ तत्संभूता भूतकृतो वरेण्याः सर्वदेवा भुवनस्यास्य गोपाः ॥ आविश्ये मां धरणी येभ्य रक्षन् पुरातनीं तस्य
देवस्य सृष्टिम् ७८ विचिन्वंतस्तपसा तत्स्थवीयः किंचित्त्वं प्राणहेतोर्न तोऽस्मि ॥ ददातु देवः सवरानि हेष्टानि भिष्टतो नः प्रभुरव्ययः सदा ७९ इमं स्तवं सन्नि
यतेन्द्रियश्च भूत्वा शुचिर्यः पुरुषः पठेत् ॥ अभग्नयोगो नियतो मासमेकं संप्राप्नुयादश्वमेधे फलयत् ८० वेदानकृत्स्नान् ब्राह्मणः प्राप्नुयात्तु जयेत्पृथः पार्थमही च कृ
त्स्नाम् ॥ वैश्यो लाभं प्राप्नुयात्त्रैपुणं च शूद्रो गतिं प्रेत्य तथा सुखंच ८१ स्तवराजमिमं कृत्वा रुद्राय दधिरे मनः ॥ सर्वदोषापहं पुण्यं पवित्रं च यशस्विनः ८२

मानवामृदुलीक्रियत एवमीश्वरशक्त्या आनंदचिन्मात्रं वस्तु विश्वाकारं क्रियत इति । तेन शक्तिविमाक्यं केवलादुत्पत्तिरित्यपास्तं अक्षयनादित्वस्याभ्युपगमात् । एतेन बीजशक्तेर्भर्जनेन वज्रा
नेन जीवमता विद्याशक्तिर्व्याप्तिना दाहे सति मुक्तानां पुनरुत्पत्तिः केवलीभावश्च व्याख्यातः ७८ यत्तत्पसाध्यानेन विचिन्वंतः विचिन्वंत्पालोचयंती श्वरं सूत्रं विराजं वा तत्सर्वतः स्थवीयः स्थूल
तरयेव । अतः कारणात् प्राणहेतोर्जीवनार्थमोक्षार्थं किंचिद्वा कृत्स्नमनस्यो रगोचरं तत्त्वं तोऽस्मि शरणीभूय प्राप्नोस्मि । स एवेश्वरो भूत्वा वरान् ददातु भूमिर्बीजाद्यात्मतां गत्वा जनांस्तर्पयति तद्वत् ७९
इमं भीष्मवाक्यादारभ्य तावत्पर्यंतम् ८० । ८१ कृत्वा शरणीकृत्य रुद्राय रुद्रे निदधिरे प्रविलापितवंशः ८२

८३ ॥ नामूर्तमूर्तिभेदः कस्मिन्वलिपिभिरेतुमीष्टे कथंचिद्विजं चाभूत् भेदो ध्वनिमित्रकस्मिन्विजं कान्यस्वजन्मा ॥ कोभियाद्विजबीजं स्मिन्वलिपिभिदामूर्तिभेदेन मंदस्तेनाद्वैतं चतुर्थं शिवमुपनिषदिज्ञात
मात्मानमीहे ॥ १॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपेदानधर्मेणुमेघवाहनोपाख्याने अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ तमेव शरणं व्रजेत्यद्यतमेव चाद्यं परंप्रपद्यति सूचितं विवृतवान् हरिः पूरु
पम् । अयैतदुपलब्धये विविधधर्मजातवन्दनं विकृतस्याति योपितः परविरक्ततावाप्तये ज्ञेयं वस्तु श्रुत्वा तज्ज्ञानसाधनं धर्मशुभ्रपुः सहोभौ चरतां धर्मसौमेव सानौ जायापती अग्निमादधीयातामिति धर्मप
त्नी साहित्यं शास्त्रे दृश्यमानमाग्निपतियद्विदमिति पाणिग्रहणात् प्राक् साहित्याभावान्सहोभावितीवाक्यं व्याकुप्येतेति भावः १ धर्मविज्ञेयेष्ववसाहित्यमपेक्ष्य तेन सर्वत्रेत्याशंक्य धर्मविकल्पयति आप्य
इति ऋषिभिर्मन्त्रैः प्रकाशितः श्रौतस्मार्तक्रियारूपआर्पः केवलं वेदविहितत्वाद्वा । प्राजापत्यः प्रजापतिना संतानकर्मणा प्रथितः नापुत्रस्य लोकोऽस्तीति श्रुत्वा दकरणेऽनिष्टदर्शनाद्वा । आसुरः असु
पुरमंतेतेऽसुरास्तेषामयमासुरः केवलमिन्द्रियप्रीतिदर्शनाद्वा साहित्यमुक्तमित्यर्थः २ आद्यमाग्निं प्रसवेदं महाधैर्येण संदेहइति अत्र दोषं स्पष्टयति इहैव साहित्यं दंपत्योर्दृश्यते परलोके तयोः साहित्यं

यावन्त्यस्यशरीरेपुरोमकूपाणिभारत ॥ तावन्त्यब्दसहस्राणिस्वर्गेवसतिमानवः ८३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणिअनुशा०दानधर्मेमेघवाहनपर्वख्याने
अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ यदिदंसहधर्मोतिप्रोच्यतेभरतर्षभ ॥ पाणिग्रहणकालेतुस्त्राणामेतत्कथंस्मृतम् १ आर्षेषुषभवेद्धर्मःप्राजाप
त्योऽथवाऽऽसुरः ॥ यदेतत्सहधर्मोतिपूर्वमुक्तंमहर्षिभिः २ संदेहःसुमहानेषविरुद्धइतिमेमतिः ॥ इहयःसहधर्मोवैप्रेत्यायंविहितःकनु ३ स्वर्गोमृतानांभवतिसहध
र्मःपितामह ॥ पूर्वमेकस्तुप्रियतेकचैकस्तिष्ठतेवद ४ नानाधर्मफलोपेतानानाकर्मनिवासिताः ॥ नानानिरयनिष्ठांतामानुषाबहवोयदा ५ अमृताःस्त्रियइ
त्येवंसूत्रकारोव्यवस्यति ॥ यदानृताःस्त्रियस्तातसहधर्मःकुतःस्मृतः ६ अमृताःस्त्रियइत्येवंवेदेष्वपिहिपठ्यते ॥ धर्मोऽयंपूर्विकासंज्ञाउपचारःक्रियाविधिः ७
गह्वरंप्रतिभात्येतन्ममर्चितयतोऽनिशम् ॥ निःसंदेहमिदंसर्वपितामहयथाश्रुति ८ यदेतद्यादृशंचैतद्यथाचैतत्प्रवर्तितम् ॥ निखिलेनमहाप्राज्ञभवानेतद्भवति
मे ९ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ अष्टावक्रस्यसंवादांदिशयासहभारत १० निवेष्टुकामस्तुपुराअष्टावक्रोमहातपाः ॥ ऋषे
रथवदन्यस्यववेकन्यामहात्मनः ११ सुप्रभानामवैनाम्नारूपेणाप्रतिमांभुवि ॥ गुणप्रभावशीलेनचारित्र्येणचशोभनाम् १२

कनुनकापीत्यर्थः १ एतदेवोपपादयतिपूर्वभित्तिसाधेन सत्यपि कर्मणि साहित्येदंपत्योः स्वस्ववासनाभेदकतो धर्मभेदोदुत्तरइत्यर्थप्रमाणं निर्गुक्तिकमित्यर्थः ४ । ५ प्रजार्थसाहित्यमिति द्वितीयं पक्षदूषयति अनृताः स्त्रियइति सूत्रकारो धर्मप्रवक्ता अनृतसाहसं मायामूर्खत्वमति लोभतेति स्त्रीधर्मानाह । एवं च प्रजार्थसाहित्यमप्यनुपपन्नं कुंडगोलकादीनामप्युत्पत्तिदर्शनात् ६ पूर्विकापूर्ववतीगौ णि धर्मसंज्ञादांपत्यविधौ यथा भिक्षुकाणामयं धर्मो धूलिः परगृहादि तिवदधर्मेऽपि धर्मपदप्रयोगइत्यर्थः । तत्र च पाणिग्रहणादेवेदं विहितत्वमपि इयेनादिवत्पुरुषेच्छामनुरुद्धैव न तु वस्तुतस्तस्य धर्मत्वमि त्याह उपचारः क्रियाविधिरिति ७ गह्वरंगहनंदुर्बोधमित्यर्थः ८ । ९ कामुकयोः रागतः प्राप्तो मिथुनीभावइति न तत्र विधिरित्याख्यायिकामुखेनाह अत्रेत्यादेना । अयं भावः यथा दर्शपूर्णमासात्पूर्व प्रयुक्तमपां प्रणयनमाश्रित्य गोदोहनेन पशुकामस्य प्रणयेदित्यादिविषयः प्रवर्तते । एवं रागप्रयुक्तं दारसंग्रहमाश्रित्य धर्मप्रजाविषयः प्रवर्तते । नीरागस्य तु न दारसंग्रहो विधीयते न तत्रांतदुत्तरकालीना धर्मप्रजादिविषयइति दिक्षयादिगमिमानि देवतया १० निर्वेदुकामः दारसंग्रहार्थी ११ । १२

11 2 2 11

१३ मनोजहारस्यनेनमर्तुःकामुक्त्वंप्रदश्यंस्त्रियाःकामुक्त्वंविबरीतुंकथामाह ऋषिरित्यादिना १४ । १५। १६ तालःकांस्यमयेवाद्यभादैः शंषातालैःविद्युद्वादितेचपलैर्भ्रमणादिवटितैर्गोतनृत्याकि
सातस्यद्वैवमनोजहारशुभलोचना ॥ वनराजीयथाचित्रावसंतेकुसुमाचिता १३ ऋषिस्तमाहदेयामेसुतातुभ्यांहितचतृणु ॥ गच्छतावदिशंपुण्यामुत्तरांद्रक्ष्य
सेततः १४ ॥ अष्टावक्रउवाच ॥ किंद्रष्टव्यंमयातत्रवक्तुमर्हतिमेभवान् ॥ तथेदानीमयाकार्यंयथावक्ष्यतिमांभवान् १५ ॥ वदान्यउवाच ॥ धनदंसमतिक्र
म्यहिमवंतंचपर्वतम् ॥ रुद्रस्यायतनंदृष्टासिद्धचारणसेवितम् १६ संहृष्टैःपार्षदैर्जुष्टंनृत्याद्विविधाननैः ॥ दिव्यांगरागैःपैशाचैरन्यैर्नानाविधैःप्रभोः १७
पाणितालसुतालैश्चशंषातालैःसमैस्तथा ॥ संप्रहृष्टैःप्रनृत्याद्विःशर्वस्तत्रनिषेव्यते १८ इष्टंकिलगिरौस्थानंतद्विव्यमितिशुश्रुम ॥ नित्यंसंनिहितोदेवस्तथाते
पार्षदाःस्मृताः १९ तत्रदेव्यातपस्तसंशंकरार्थंसुदुश्चरम् ॥ अतस्तदिष्टंदेवस्यतथोमायाइतिश्रुतिः २० पूर्वेतत्रमहापार्श्वेदेवस्योत्तरतस्तथा ॥ ऋतवःकाल
रात्रिश्चयेदिव्यायेचमानुषाः २१ देवंचोपासतेसर्वेरूपिणःकिलतत्रह ॥ तदतिक्रम्यभवनंत्वयायातव्यमेवहि २२ ततोनीलंबनोद्देशंद्रक्ष्यसेमेघसन्निभम् ॥ र
मणीयंमनोग्राहितत्रवैद्रक्ष्यसेस्त्रियम् २३ तपस्विर्नामहाभागांवृद्धादीक्षामनुष्ठिताम् ॥ द्रष्टव्यासात्वयातत्रसंपूज्याचैवयत्नतः २४ तांदृष्ट्वाविनिवृत्तस्त्वंततः
पाणिग्रहीष्यसि ॥ यद्येषसमयःसर्वःसाध्यतांतत्रगम्यताम् २५ ॥ अष्टावक्रउवाच ॥ तथास्तुसाधयिव्यामितत्रयास्याम्यसंशयम् ॥ यत्रत्वंवदसेसाधोभवान्
भवतुसत्यवाक् २६ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततोऽगच्छत्सभगवानुत्तरामुत्तरांदिशम् ॥ हिमवंतंगिरिश्रेष्ठंसिद्धचारणसेवितम् २७ सगत्वाद्रिजशार्दूलोहिमवंतंमहा
गिरिम् ॥ अभ्यगच्छन्नर्दीपुण्यांवाहुदाधर्मशालिनीम् २८ अशोकेविमलेतीर्थेस्नात्ववैतर्प्यदेवताः ॥ तत्रवासायशयनेकौशेसुखमुवासह २९ ततोरात्र्याव्य
तीतायांप्रातरुत्थायसद्विजः ॥ स्नात्वाप्रादुश्चकाराग्निस्तुत्वाचैनंप्रधानतः ३० रुद्राणीरुद्रमासाद्यहदेतत्रसमाश्वसत् ॥ विश्रांतश्चसमुत्थायकैलासमभितोययौ
३१ सोऽपश्यत्कांचनद्वारंदीप्यमानमिवश्रिया ॥ मंदाकिर्नीचनलिर्नीधनदस्यमहात्मनः ३२ अथतेराक्षसाःसर्वेयेऽभिरक्षंतिपद्मिनीम् ॥ प्रत्युत्थिताभगवंतंमणि
भद्रपुरोगमाः ३३ सतान्प्रत्यर्चयामासराक्षसानभीमविक्रमान् ॥ निवेदयतमाक्षिप्रंधनदायेतिचाब्रवीत् ३४ तेराक्षसास्तथाराजन्मभगवंतमथाब्रुवन् ॥ असौवै
श्रवणोराजास्वयमायातितेंऽतिकम् ३५ विदितोभगवानस्यकार्यमागमनस्ययत् ॥ पश्यैनंत्वंमहाभागंज्वलंतमिवतेजसा ३६ ततोवैश्रवणोऽभ्येत्यअष्टावक्रम
निंदितम् ॥ विधिवत्कुशलंष्टृप्त्वातपोब्रह्मर्षिमब्रवीत् ३७ सुखंप्राप्तोभवान्काञ्चित्किंवामताश्चिकीर्षति ॥ बृहिसर्वकरिष्यामियन्मांवक्ष्यसिबौद्धिज ३८ भवनंप्रवि
शत्वंमेयथाकामंद्विजोत्तम ॥ सत्कृतःकृतकार्यश्चभवान्यास्यत्यविघ्नतः ३९

यामानविशेषः समैर्भ्रमणादिरहितैस्तरेव १७ । १८

१९। २० महापार्श्वपर्वते ११। १२। २१। २४। २५। २६ कतरांशेषाम् २७। २८। २९ प्रधानतःप्रधानैवेदमंत्रैः ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९

४० । ४१ । भवच्छंदंभवदिच्छां ४२ । ४३ । ४४ । ५५ प्रनुताप्सरसःपदार्थाभिनयोवाक्यार्थाभिनयश्चयत्रवर्ततेतन्प्रनुतं तस्त्रियाः अप्सरसः प्रनुताप्सरसः मध्यमपदलोपीतमासः ४६
 ४७ । ४८ हायःहरतीतिहायः ४९ । ५० भगवान् अष्टावक्रः । 'उत्पत्तिर्निरोधश्चमृतानामागतिर्गतिः ॥ वेत्तिविद्यामविद्यांचसवाच्योभगवानिति । दिव्येमांगैरजितोऽपि सर्व
 प्राविशद्भवनंस्ववैष्टहीत्वातद्विजोत्तमम् ॥ आसनंस्वंददौचैवपाद्यमर्घ्यंतथैवच ४० अथोपविष्टयोस्तत्रमणिभद्रपुरोगमाः ॥ निषेदुस्तत्रकौबेरायक्षगंधर्वकिन्नराः
 ४१ ततस्तेषांनिषण्णानांधनदोवाक्यमब्रवीत् ॥ भवच्छंदंसमाज्ञायनृत्येरन्नप्सरोगणाः ४२ आतिथ्यंपरमंकार्यंशुश्रूषाभवतस्तथा ॥ संवर्ततामित्युवाचमुनिर्मधु
 रयागिरा ४३ अथोर्वराभिश्चकेशीरंभाचैवोर्वशीतथा ॥ अलंबुषाघृताचीचचित्राचित्रांगदारुचिः ४४ मनोहरासुकेशीचसुमुखीहासिनीप्रभा ॥ विद्युताप्रशमीदां
 ताविद्योतारतिरेवच ४५ एताश्चान्याश्चैवबह्व्यःप्रनुताप्सरसःशुभाः ॥ अवादयंश्चगंधर्वावाद्यानिविविधानिच ४६ अथप्रवृत्तेगांधर्वेदिव्येऋषिरुपाविशत् ॥ दि
 व्यंसंवत्सरंतरारमतैषमहातपाः ४७ ततोवैश्रवणोराजाभगवंतमुवाचह ॥ साग्रंसंवत्सरोजातोविप्रेहतवपश्यतः ४८ हायोऽयंविषयोब्रह्मनगांधर्वोनामनामतः ॥
 छंदतोवर्ततांविप्रयथावदतिवाभवान् ४९ अतिथिःपूजनीयस्त्वमिदंचभवतोऽहम् ॥ सर्वमाज्ञाप्यतामाशुपरवंतोवयंत्वयि ५० अथवैश्रवणंप्रीतोभगवान्प्रत्यभा
 पत् ॥ अर्चितोऽस्मिथान्यायंगमिष्यामिधनेश्वर ५१ प्रीतोऽस्मिदृशंचैवतवसर्वधनाधिप ॥ तवप्रसादाद्भगवन्महर्षेश्वमहात्मनः ५२ नियोगादद्ययास्यामि
 वृद्धिमावृद्धिमान्भव ॥ अथनिष्क्रम्यभगवान्प्रययादुत्तरामुखः ५३ कैलासंमंदरंहैमंसर्वाननुचचारह ॥ तानतीत्यमहाशैलान्कैरातंस्थानमुत्तमम् ५४ प्रदक्षिणंत
 थाचक्रेप्रयशःशिरसानतः ॥ धरणीमवतीर्याथपूतात्माऽसौतदाऽभवत् ५५ सतंप्रदक्षिणंलुत्वात्रिःशैलंचोत्तरामुखः ॥ समेनभूमिभागेनययौप्रीतिपुरस्कृतः ५६
 ततोऽपरंवनोद्देशंरमणीयमपश्यत् ॥ सर्वतुभिर्मूलफलैःपक्षिभिश्चसमन्वितैः ५७ रमणीयैर्वनोद्देशैस्तत्रतत्रविभूषितम् ॥ तत्राश्रमपदंदिव्यंददर्शभगवानथ ५८
 शैलांश्चविविधाकारान्कांचनानुरत्नभूषितान् ॥ मणिभूमौनिविष्टाश्चपुष्करिण्यस्तथैवच ५९ अन्यान्यपिसुरम्याणिपश्यतःसुबहून्यथ ॥ भृशंतस्यमनोरेमेमह
 र्षेर्भावितात्मनः ६० सतत्रकांचनंदिव्यंसर्वरत्नमयंगृहम् ॥ ददर्शाहुतसंकाशंधनदस्यगृहाद्वरम् ६१ महांतोयत्रविविधामणिकांचनपर्वताः ॥ विमानानिच
 रस्याणिरत्नानिविविधानिच ६२ मंदारपुष्पैःसंकीर्णतथामंदाकिर्नानदीम् ॥ स्वयंप्रभाश्चमणयोवज्रैर्भूमिश्चभूषिता ६३ नानाविधैश्चभवन्वैविचित्रमणितोरणैः ॥
 मुक्ताजालविनिक्षिप्तैर्मणिरत्नविभूषितैः ६४ मनोदृष्टिहरैरम्यैःसर्वतःसंवृतंशुभैः ॥ ऋषिभिश्चावृतंतत्रआश्रमंतंमनोहरम् ६५ ततस्तस्याभवच्चिंताकुत्रवासोभ
 वेदिति ॥ अथद्वारंसमभितोगत्वास्थित्वाततोऽब्रवीत् ६६

ज्ञोऽपिक्दान्यकन्यालाभार्थदिशंतंप्रतिगतइतिअहोऽकष्टं कामपिशाचोदुर्जयइतिमावः ५१ । ५२ वृद्धिरुपचपस्तद्वान्ऋद्धिःसंपत्तद्वान् ५३ कैरातंकिरातबेष्पारिणोमहादेवस्य ५४
 परपीमवशीषेत्यनेनाकाशमार्गेणाष्टावक्रो गच्छतीतिगम्यते ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६

६० सप्तस्तरदिग्देवताः ६८ । ६९ । ७० उत्तराभिषात्रीतुवेवतामुखपाश्टमीसैवजरायुक्ता ७१ । ७२ । ७३ प्रज्ञाताअर्थतंज्ञानवती प्रशान्तानिर्जितचित्ता ७४ । ७५ । ७६ अथेति अतिवृद्धाया
 अपिस्त्रियइयंगतिःकिमुक्तव्यंयुवत्याअधेर्धमिति ७७ । ७८ उपागूहदालिगितवती ७९ अकामतोऽनिच्छातःस्वभावतइत्यर्थः पुरुषतःपुरुषंप्राप्यस्त्रीणांष्टतिर्धैर्मन्यापरकीयाऽस्ति पुंयोगेस्त्री
 अतिथिसमनुप्राप्तमभिजानंतुयेत्रवै ॥ अथकन्याःपरिवृतागृहात्तस्माद्विनिर्गताः ६७ नानारूपाःसप्तविभोक्न्याःसर्वामनोहराः ॥ यांयामपश्यत्कन्यांवैसासा
 तस्यमनोहरत् ६८ नचशक्तोवारयितुंमनोऽस्याथावसीदति ॥ ततोष्टतिःसमुत्पन्नातस्यविप्रस्यधीमतः ६९ अथतंप्रमदाःप्राहुर्भगवान्प्रविशत्विति ॥ सचता
 सांसुरूपाणांतस्यैवभवनस्यहि ७० कौतूहलंसमाविष्टःप्रविवेशगृहंद्विजः ॥ तत्रापश्यज्जरायुक्तामरजोवरधारिणीम् ७१ वृद्धांपर्यक्मासीनांसर्वाभरणभूषिताम् ॥
 स्वस्तीतितेनचैवोक्तासास्त्रीप्रत्यवदत्तदा ७२ प्रत्युत्थायचतंविप्रमास्यतामित्युवाचह ॥ अष्टावक्रउवाच ॥ सर्वाःस्वानालयान्यांतुएकामामुपतिष्ठतु ७३ प्र
 ज्ञातायाप्रशांतायाशेषागच्छंतुछंदतः ॥ ततःप्रदक्षिणीकृत्यकन्यास्तास्तष्टुषितदा ७४ निश्चक्रमुर्गृहात्तस्मात्सावृद्धाथव्यतिष्ठत् ॥ अथतांसंविशन्प्राहशयनेभा
 स्वेतदा ७५ त्वयापिसुप्यतांभद्रेरजनीह्यतिवर्तते ॥ संलापात्तेनविप्रेणतथासातत्रभाषिता ७६ द्वितीयेशयनेदिव्येसंविवेशमहाप्रभे ॥ अथसावेपमानांगीनि
 मितंशीतजंतदा ७७ व्यपदिश्यमहर्षेर्वैशयनव्यवरोहत ॥ स्वागतेनागतांतांतुभगवानभ्यभाषत् ७८ सोपागूहहुजाभ्यांतुऋषिंप्रीत्यानरर्षभ ॥ निर्विकारमृषिं
 चापिकाष्ठकुड्योपमंतदा ७९ दुःखिताप्रेक्ष्यसंजल्पनकार्पीदृषिणासह ॥ ब्रह्मन्नकामतोऽन्यास्तिस्त्रीणांपुरुषतोष्टतिः ८० कामेनमोहिताचाहंत्वांभजंतीभजस्व
 माम् ॥ प्रहृष्टोभवविप्रर्षेसमागच्छमयासह ८१ उपगूहचमांविप्रकामार्ताऽहंभृशंत्वयि ॥ एतद्वितवधर्मात्मंस्तपसःपूज्यतेफलम् ८२ प्रार्थितंदर्शनादेवभजमा
 नांभजस्वमाम् ॥ ममचेदंधनंसर्वयच्चान्यदपिपश्यसि ८३ प्रभुस्त्वंभवसर्वत्रमयिचैवनसंशयः ॥ सर्वान्कामान्विधास्याभिरमस्वसहितोमया ८४ रमणी
 येवनेविप्रसर्वकामफलप्रदे ॥ त्वद्वशाहंभविष्याभिरंस्यसेचमयासह ८५ सर्वान्कामानुपाश्रीमोयेदिव्यायेचमानुषाः ॥ नातःपरंहिनारीणांविद्यतेचकदाचन
 ८६ यथापुरुषसंसर्गःपरमेतद्धिनःफलम् ॥ आत्मच्छंदेनवर्ततेनार्योमन्मथचोदिताः ८७ नचदह्यंतिगच्छंत्यःसुततैरपिपांसुभिः ॥ अष्टावक्रउवाच ॥ प
 रदारानहंभद्रेनगच्छेयंकथंचन ८८ दूषितंधर्मशास्त्रज्ञैःपरदाराभिमर्शनम् ॥ भद्रेनिर्वैशुकामंमांविद्धिसत्येनवैशे ८९ विषयेष्वनभिज्ञोऽहंधर्मार्थकिलसंततिः ॥
 एवंलोकान्गमिष्यामिपुत्रैरिति न संशयः ९० भद्रेधर्मविजानीहिज्ञात्वाचोपरमस्वह ॥ ह्युवाच ॥ नानिलोऽग्निंवरुणोनचान्येन्निदशाद्विज ९१ प्रियाःस्त्री
 णांययाकामोरतिशीलाहियोषितः ॥ सहस्रेकिलनारीणांप्राप्येतैकाकदाचन ९२

९१ लीलायंत्यःलीलारतिमात्मनश्चछंत्यः अभापतनैतादृश्यादिसाधेच्छोक्तम् ९४ एकाग्रःस्त्रीदोषान् अनुसंदधानःस्त्रियं प्रति आस्यतां तूष्णीं स्थीयतां रुचितः रुचिं प्राप्य छंदः हृच्छामवतीति अभापत त्वं रुचिज्ञा मामिच्छति अहं त्वं रुचिज्ञो न त्वां स्पृष्टुमिच्छामीति भावः एवमपि यत् कार्यं कर्तव्यं तव तन्मे ब्रवीहि ९५ द्रक्ष्यसे स्पर्शसुखं ज्ञास्यसे ९६ । ९७ । ९८ । रूपे विरागिता विराग्यवती दृष्टिर्नारमदनरेमे ९९ । १०० । १ । २ । ३ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारत भावदीपे कनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥ अथ सास्त्रीत्यादेरध्यायस्य तात्पर्यं कुत्सिताया

तथाशतसहस्रेषु यदिकाचित्पतिव्रता ॥ नैताजानंति पितरं न कुलेन च मातरम् ९३ न भ्रातृन् च भर्तारं न च पुत्रान् न देवान् ॥ लीलायंत्यः कुलं प्रतिकूलानि विसरि द्राः ॥ दोषान्सर्वांश्च मत्वाऽऽशुप्रजापतिरभापत ९४ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततः सकृदपि रेकाग्रस्तां स्त्रियं प्रत्यभापत ॥ आस्यतां रुचितश्छंदः किंच कार्यं ब्रवीहि मे ९५ सास्त्रीप्रोवाच भगवन् द्रक्ष्यसे देशकालतः ॥ वसता वन्महाभाग कृतकृत्यो भविष्यसि ९६ ब्रह्मर्षिस्तामथोवाच सतथेति युधिष्ठिर ॥ वत्स्येऽहं यावदुत्साहो भवत्यानात्र संशयः ९७ अथर्षिरभिसंप्रेक्ष्य स्त्रियं तां जरयाऽर्दिताम् ॥ चिंतां परमिकां भेजे संतप्त इव चाभवत् ९८ यद्यदंगं हि सोऽपश्यत् स्यादविप्रर्षभस्तदा ॥ नारम तत्र तत्रास्य दृष्टीरूपविरागिता ९९ देवतेयं गृहस्यास्य शापात् किं नु विरूपिता ॥ अस्याश्च कारणं वेतुं न युक्तं सहसामया १०० इति चिंता विविक्ष्य तमर्थं ज्ञातुमि च्छतः ॥ व्यगच्छत्तदहः शेषं मनसा व्याकुलेन तु १ अथ सास्त्री तथोवाच भगवन् पश्य वैरवेः ॥ रूपं संध्याभ्रसंरक्तं किमुपस्थाप्य तां तव २ स उवाच ततस्तां स्त्रीं स्नानोदकमिहानय ॥ उपासिष्ये ततः संध्यां वाग्यतो नियतेन्द्रियः ३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि अष्टावक्रादिकुसंवादे ऊनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥ भीष्म उवाच ॥ अथ सास्त्री तमुवाच वाढमेवं भवत्विति ॥ तैलं दिव्यमुपादाय स्नानशालां मुपागमत् १ अनुज्ञाता च मुनिना सास्त्री तेन महात्मना ॥ अथास्य तैलेनांगानि सर्वाण्येवाभ्यमृक्षत् २ शनैश्चोत्सादितस्तत्र स्नानशालां मुपागमत् ॥ भद्रासनं ततश्चित्रं कृपिरन्वगमन्नवम् ३ अथोपविष्टश्च यदा तस्मिन् भद्रासने तदा ॥ स्नापयामास शनैस्तृप्तिं सुखहस्तवत् ४ दिव्यं च विधिवच्चक्रे सोपचारं मुनेस्तदा ॥ स तेन सुसुखोष्णेन तस्याहस्तसुखेन च ५ व्यतीतां रजनीं कृत्स्नां जानात्स महाव्रतः ॥ तत उत्थाय समुनिस्तदा परमविस्मितः ६ पूर्वस्यां दिशि सूर्यचसोऽपश्यदुदितं दिवि ॥ तस्य बुद्धिरियं किंतु मोहस्तत्त्वमिदं भवेत् ७ अथोपास्य सहस्रांशुं किं करोमीत्युवाच तां ॥ सा चाभूत्तरसप्रख्यं कृपेरन्नमुपाहरत् ८ तस्य स्वादुतयाऽन्नस्य न प्रभूतं च कारसः ॥ व्यगमन्नाप्यहः शेषं ततः संध्याऽगमत्पुनः ९ अथ सास्त्री भगवंतं सुप्यतामित्यचोदयत् ॥ तत्र वैशयने दिव्ये तस्य तस्याश्च कल्पिते १० पृथक्कैव तथा सुप्तौ सास्त्री स च मुनिस्तदा ॥ तथार्धरात्रे सास्त्री तु शयनं तदुपागमत् ११ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ न भद्रे परदारेषु मनो मे संप्रसज्जति ॥ उत्तिष्ठ भद्रे भद्रं ते स्वयं वै विरमस्व च १२

जीर्णाया अपि स्त्रियाः करस्पर्शमात्रेण विरक्तोऽपि विज्ञानवानप्यष्टावक्रोऽस्तीति कालं न बुद्धे का कथा सुवत्यां रतिस कामुडागतमायुरवमोत्स्यंत इति १ अभ्यमृक्षताभ्यंजितवती २ उत्सादितः चालितः ३ । ४ । ५ नाजानन् ज्ञातवान् ६ । ७ । ८ न प्रभूतं चकार पूर्णमिति नाभ्यवदिति स्वार्थः स्पर्शासक्तो गतां रात्रिं विरसासक्तो गतं दिनमपि नाभ्यवदिति भावः ९ । १० । ११ । १२

सेति स्वातंत्र्यान्ममनतवपारदार्यदोषोऽस्तीत्यर्थः धमच्छलं परपुरुषप्रलोभनं १३ मास्तीति अंशदत्तात्वांन कामये इत्यर्थः १४ । १५ दोषाः कामकोधादयः यथेच्छकंस्वैरिणं १६ । १७ १८ स्वतंत्रा मात्मप्रदाने इति शेषः यो धर्मः पाणिग्रहणादिसंस्कारो मयि मन्निमित्तं सोऽस्तु १९ । २० । २१ विजहि मामानाशय २२ यथेति अहमात्मदृष्टा तेन त्वां स्मरातुरां बोधित्वमपि स्वदृष्टा तेन मां तथा भूतं विद्धीति भावः तुभ्यं तव संगमश्चेत्युपयञ्ज शेषः किंतु स्वमया कन्यार्थेनाप्राप्य तस्य तत्कर्तृका इयं जिज्ञासामपरीक्षा किमयं साधुरसाधुर्वैत्युत किं नेतिकाकुः विघ्न एवायं किं न भवेदपि तु विघ्नपूर्वेत्यर्थः २३ विघ्नत्वमेवाह आश्चर्यमिति पूर्वमतिजीर्णत्वेन दृष्टापुनः कन्येव दृश्यत इति मायारूपमाश्चर्यम् २४ एतदेवाह किमिति अत्रास्मिन् विषये किमुत्तरं श्रेष्ठतरं पूर्वपरिगृहीतस्यात्यागः उत

॥ भीष्म उवाच ॥ सा तदा तेन विप्रेण तथा तेन निवर्तिता ॥ स्वतंत्राऽस्मीत्युवाचर्षिर्न धर्मच्छलमस्ति ते १३ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ नास्ति स्वतंत्रता स्त्रीणामस्व तंत्राहियोषितः ॥ प्रजापतिमतं ह्येतन्न स्त्री स्वातंत्र्यमर्हति १४ ॥ रुयुवाच ॥ बाधते मैथुनं विप्रममभक्तिं च पश्य वै ॥ अधर्मं प्राप्स्यसे विप्र यन्मात्वं नाभिनंदसि १५ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ हरंति दोषजातानि नरं जातं यथेच्छकम् ॥ प्रभवामि सदा दृष्ट्या भद्रे स्वशयनं व्रज १६ ॥ रुयुवाच ॥ शिरसा प्रणमे विप्र प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ भूमौ निपतमानायाः शरणं भवमेऽनघ १७ यदि वा दोषजातं त्वं परदारेषु पश्यसि ॥ आत्मानं स्पर्शयाम्यद्य पाणिं गृहीध्वमेद्विज १८ न दोषो भविता चैव सत्ये नैतद्ब्रवीम्यहम् ॥ स्वतंत्रां मां विजानीहियो धर्मः सोऽस्तु वैमयि ॥ त्वय्यावेशितचित्ता च स्वतंत्राऽस्मि भजस्व माम् १९ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ स्वतंत्रात्वं कथं भद्रे ब्रूहि कारणमत्र वै ॥ नास्ति त्रिलोके स्त्रीकाचिद्यावै स्वातंत्र्यमर्हति २० पितारक्षतिकौमारं भर्तारक्षतियौवने ॥ पुत्राश्च स्थाविरैकालेनास्ति स्त्रीणां स्वतंत्रता २१ ॥ रुयुवाच ॥ कौमारं ब्रह्मचर्यमेकन्यैवास्मिन् संशयः ॥ पत्नीं कुरुष्व मां विप्र श्रद्धां विजहि मामम २२ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ यथाममतथा तुभ्यं यथा तुभ्यं तथा मम ॥ जिज्ञासे यमृपेस्तस्य विघ्नः सत्यं किं भवेत् २३ आश्चर्यं परमं हीदं किंतु श्रेयो हि मे भवेत् ॥ दिव्याभरणवस्त्राहिकन्येयं मामुपस्थिता २४ किं त्वस्याः परमं रूपं जीर्णमासीत्कथं पुनः ॥ कन्यारूपमिहाद्यैवं किमिवात्रोत्तरं भवेत् २५ यथा परं शक्तिघृतेर्न व्युत्थास्येकथं च न ॥ नरोचते हि व्युत्थानं सत्येनासादयाम्यहम् २६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनप० आनु० अष्टावक्रादिकुसंवादे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ न विभेति कथं सास्त्री शापाच्च परमयुतेः ॥ कथं निवृत्तो भगवांस्तद्ब्रवान्प्रब्रवीतु मे १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अष्टावक्रोऽन्वपृच्छतां रूपं विकुरुषे कथम् ॥ न चानृतं ते वक्तव्यं ब्रूहि ब्राह्मणकाम्यया २ ॥ रुयुवाच ॥ द्यावापृथिव्यो र्यत्रैषा काम्या ब्राह्मणसत्तम ॥ शृणुष्व अवहितः सर्वयदिदं सत्यविक्रम ३

एतस्याः स्वीकारः कर्तव्य इति भावः २५ स्वमतमाह यथेति शक्तिः कामदमनसामर्थ्यं एतिः पूर्वप्राप्तस्यात्यागः तदुभयं धृत्वानव्युत्थास्येऽस्याः स्वीकारं न करिष्ये व्युत्थानं धर्मातिक्रमं ममनरोचते किंतु सत्येनासादयाम्यहं दारानिति शेषः २६ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारत भावदीपे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ न विभेतीति १ विकुरुषेऽन्यथाऽन्यथा करोषि ब्राह्मणकाम्यया ब्राह्मणमानलिप्सया २ द्यावापृथिव्योः दिवि पृथिव्यां च यत्र स्त्रीयते तत्रैषा काम्या स्त्री पुंस्योरन्योन्यामिलापरूपा इच्छाऽस्ति मोक्षादन्यत्रिप्रकामेऽप्युदनास्तीत्यर्थः ३

मेमया तवत्वां ॥ १५ ॥ ७ । ८ साकाम्याऽनतिक्रमणीया ९ । १० ऋषिणावदान्येन ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ यथाकृषिकृतामेवराजदेयंभवत्येवंस्त्रीमतामेवदैवंप्रियं
चक्रणमाप्रततिस्त्रीमत्त्वंतुकामकृतंचनवैधमितिरुयभावेऽयंकस्यापिऋणीनभवतीतिप्रचदकार्यः १९ ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेएकार्विशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ एवंगार्हस्थ्य
हेतुकाममुक्तागृहस्थोचितानदानधर्मान्वक्तुंश्रोतुंपात्रादिगुणान्पृच्छतिकिमिन्यादिना ब्राह्मणंब्रह्मविदं लिङ्गिनंब्रह्मचारिणंसंन्यासिनंचदंडादिलिङ्गवंतं १ स्ववृत्तिजीवनार्थंस्वोचितावृत्तिं अ
जिज्ञासेयंप्रयुक्तामेस्थिरिकर्तुंतवानघ ॥ अव्युत्थानेनतेलोजाजिताःसत्यपराक्रम ४ उत्तरांमांदिशंविद्विदृष्टंस्त्रीचापलंचते ॥ स्थविराणामपिस्त्रीणांबाधते
मैथुनज्वरः ५ तुष्टःपितामहस्तेऽद्यतथादेवाःसवासवाः ॥ सत्त्वंयेनचकार्येणसंप्राप्तोभगवानिह ६ प्रेषितस्तेनविप्रेणकन्यापित्राद्विजर्षभ ॥ तवोपदेशंकर्तुंवे
तच्चसर्वंकृतंमया ७ क्षेमैर्गमिष्यसिगृहंश्रमश्चनभविष्यति ॥ कन्यांप्राप्स्यसितांविप्रपुत्रिणांचभविष्यति ८ काम्ययापृष्ट्वांस्त्वंमांततोव्याहृतमुत्तमम् ॥ अ
नतिक्रमणीयासाकृत्स्त्रैर्लोकैस्त्रिभिःसदा ९ गच्छस्वसुकृतंकृत्वाकिंचान्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ यावद्भवीमिविप्रर्षेअष्टावक्रयथातथम् १० ऋषिणाप्रसादिताचा
स्मितवहेतोर्द्विजर्षभ ॥ तस्यसंमाननार्थमेत्वयिवाक्यंप्रभाषितम् ११ ॥ भीष्मउवाच ॥ श्रुत्वातुवचनंतस्याःसविप्रःप्रांजलिःस्थितः ॥ अनुज्ञातस्तयाचा
पिस्वगृहंपुनराव्रजत् १२ गृहमागत्यविश्रांतःस्वजनंपरिपृच्छयच ॥ अभ्यगच्छच्चतंविप्रंन्यायतःकुरुनंदन १३ पृष्टश्चतेनविप्रेणदृष्टंत्वेतन्निर्दर्शनम् ॥ प्राह
विप्रंतदाविप्रःसुप्रीतेनांतरात्मना १४ भवतासमनुज्ञातःप्रास्थितोगंधमादनम् ॥ तस्यचोत्तरतोदेशेदृष्टंमेदैवतंमहत् १५ तथाचाहमनुज्ञातोभवांश्चापिप्र
कीर्तितः ॥ श्रावितश्चापितद्वाक्यंगृहंचाभ्यागतःप्रभो १६ तमुवाचतदाविप्रःसुतांप्रतिगृहाणमे ॥ नक्षत्रविधियोगेनपात्रंहिपरमभवान् १७ ॥ भीष्मउवाच ॥
अष्टावक्रस्तथेत्युक्त्वाप्रतिगृह्यचतांप्रभो ॥ कन्यांपरमधर्मात्माप्रीतिर्माश्वाभवत्तदा १८ कन्यांतांप्रतिगृह्यैवभार्यापरमशोभनाम् ॥ उवासमुदितस्तत्रस्वाश्र
मेविगतज्वरः १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणिआनुशासनिकेपर्वणिअष्टावक्रादिकुसंवादेएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
किमाहुर्भरतश्रेष्ठपात्रंविप्राःसनातनाः ॥ ब्राह्मणंलिङ्गिनंचैवब्राह्मणंवाऽप्यलिङ्गिनम् १ ॥ भीष्मउवाच ॥ स्ववृत्तिमभिपन्नायलिङ्गिनेचेतरायच ॥ देयमाहुर्म
हाराजउभावेतौतपस्विनौ २ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ श्रद्धयापरयाऽपूतोयःप्रयच्छेद्विजातये ॥ हव्यंकव्यंतथादानंकोदोषःस्यात्पितामह ३
॥ भीष्मउवाच ॥ श्रद्धापूतोनरस्तातदुर्दातोऽपिनसंशयः ॥ पूतोभवतिसर्वत्रकिमुतत्त्वंमहायुते ४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ नब्राह्मणंपरीक्षेतदैवे
षुसततंनरः ॥ कव्यप्रदानेतुबुधाःपरीक्ष्यंब्राह्मणंविदुः ५

मिपन्नायशरणीकुर्वते । लिङ्गीअलिङ्गीवास्वधर्मसेवीयःसपवतपस्वीपात्रंचेत्यर्थः २ स्वधर्मनिष्ठत्वंपात्रगुणमुक्त्वाअद्वातत्त्वंदातृगुणमाह अद्वायेतिद्वाभ्यां अपूतोऽपिपरयाअद्वायादिप्रयच्छतित
र्हितस्यदातुरपूतत्वप्रयुक्तःकोदोषःस्यात्तंवद ३ अद्वाैवात्पूतत्वंकरोतीत्यर्थः ४ नेति अद्वाैवपूतत्वकर्त्रीनेतिकव्येपात्रपरीक्षानविधेयास्यादित्याशयः ५

देवानां समूहाद्देवात् श्रद्धादिभ्यस्त्यर्थः हव्यं देवं कर्मसिद्ध्यतिफलदं भवति न तु ब्राह्मणगुणादिति भावः इज्यंते देवा इति शेषः दैवं कर्म देवानुग्रहादेव पूर्णं भवति । श्रद्धामात्रमियत्वा देवानामिति भावः ६
पिड्यंतुकर्म ब्राह्मणानुग्रहादेव पूर्णं भवतीति तत्रानुग्रहकर्तृरितपो बलमावश्यकमित्याशयेनाह ब्राह्मणानिति लोकेषु पितृपितामहादिषु पूजनीयेषु ब्राह्मिष्ठेष्वेव ब्राह्मण्यमस्तीति विद्यादित्यर्थः । 'अग्नि
मुखा वै देवाः पाणिमुखाः पितरः' इत्याश्वलायनोदाहृतश्रुतेः श्रौतः स्मार्तौ दयौ वाऽग्निः स्वतः शुद्धो देवांस्तर्पयति पाणिस्तु सत्कर्मवानेव पितॄंस्तर्पयितुं शक्नोति नान्यथेति कव्येष्ववश्यकीपात्रपरीक्षे
ति भावः ७ कथं केन हेतुनाऽपूर्वादीनां पंचानां पात्रत्वमिति प्रश्नार्थः ८ उत्तरे तु त्रयः अपूर्वसंबन्धितपस्विनः कुलीनत्वादिगुणसम्पन्नयुक्ता एव पात्रत्वं भजंते परिशेषात् । यज्ञशीलविद्वांसो कर्मकुद्वैद्यपदो
दितौ कुलीनत्वादिगुणपंचकयुक्ता एव । एतेषां गुणानामभावे पात्रत्वं न कस्यापीत्यर्थः ९ एतदेव शिष्टसंख्या द्रष्टव्यं इति तत्रेति तेजसा तेजस्विनां सर्वज्ञानामिति यावत् १० लेष्टुः पांशुपिंडः त्रिभिरेव
वृत्तिर्जीवनं यस्य सा ब्राह्मी संपत् तस्यां त्रिवृत्त्या याजनाध्यापनप्रतिग्रहेरेव जीवति समहान् एतेन कुलीनत्वं वेद्यत्वं च संगृहीतम् ११ ऋषीमत्स्वऋजुत्वे शीलपदेन संगृह्णाति सर्वे चेति १२ आनृशं स्यं कर्म

॥ भीष्मउवाच ॥ नब्राह्मणःसाधयतेहव्यंदैवात्प्रसिद्ध्यति ॥ देवप्रसादादिज्यंतेयजमानैर्नसंशयः ६ ब्राह्मणान्भरतश्रेष्ठसततंब्रह्मवादिनः ॥ मार्कंडेयःपुरा
प्राहइतिलोकेषुबुद्धिमान् ७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अपूर्वोऽप्यथवाविद्वान्संबंधीवायथाभवेत् ॥ तपस्वीयज्ञशीलोवाकथंपात्रंभवेतुसः ८ ॥ भीष्मउवाच ॥
कुलीनःकर्मलद्वैद्यस्तथैवाप्यानृशंस्यवान् ॥ ऋमानृजुःसत्यवादीपात्रंपूर्वंचयेत्रयः ९ तत्रेमंशृणुमेपार्थचतुर्णांतेजसांमतम् ॥ पृथिव्याःकाश्यपस्याग्निर्मा
र्कंडेयस्यचैवहि १० ॥ पृथिव्युवाच ॥ यथामहार्णवेक्षितःक्षिप्रंलेशुर्विनश्यति ॥ तथादुश्चरितंसर्वत्रिवृत्त्यांचनिमज्जति ११ ॥ काश्यपउवाच ॥
सर्वंचवेदाःसहषड्विंशैःसांख्यंपुराणंचकुलेचजन्म ॥ नैतानिसर्वाणिगतिर्भवन्तिशीलव्यपेतस्यनृपद्विजस्य १२ ॥ अग्निरुवाच ॥ अधीयानःपंडितं
मन्यमानोयोविद्ययाहंतियशःपरेषां ॥ प्रभ्रश्यतेऽसौचरतेनसत्यंलोकास्तस्यह्यंतवंतोभवन्ति १३ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ अश्वमेधसहस्रंचसत्यंचतुल्याष्ट
तम् ॥ नाभिजानामियद्यस्यसत्यस्यार्धमवाप्नुयात् १४ ॥ भीष्मउवाच ॥ इत्युक्तातेजग्मुराशुचत्वारोऽमिततेजसः ॥ पृथिवीकाश्यपोऽग्निश्चप्रकृ
ष्टायुश्चमार्गवः १५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ यदितेब्राह्मणालोकेव्रतिनोभुंजतेहविः ॥ दत्तंब्राह्मणकामायकथंतत्सुरुतंभवेत् १६ ॥ भीष्मउवाच ॥
आदिष्टिनोयेराजेंद्रब्राह्मणवेदपारगाः ॥ भुंजतेब्रह्मकामायव्रतलुप्ताभवन्तिते १७

कृत्वंचसंगृह्णाति अधीयानइति सत्यंयज्ञादिकमव्यभिचरितफलं कर्मनचरतेनकरोति १३ अश्वमेधेति सत्यसंग्रहः एतेपांगुणानामेकतमस्याप्यभावेपात्रत्वंनभवतीति चतुर्णामपिमतंतनुचत्वारिपृथ
क्यतानि उपक्रमेतेजसामतमित्येकवचनादंतेचविसंवादादर्शनादितिभावः १४ । १५ व्रतिनोब्रह्मचारिणः कथंतस्तुक्रुतमितितदीयव्रतनाशात्स्वीयंश्राद्धंदुष्यतिनवेतिप्रश्नः १६ आदिष्टंद्वाद
शवर्षाणिब्रह्मचर्यंचरेतिगुर्वादेशस्तद्व्रतःभोक्तुरेवव्रतंलुप्यतेननुदाताप्रत्यवेति अपितु । 'कर्मनिष्ठास्तपोनिष्ठाःपंचाग्निब्रह्मचारिणः ॥ पितृमातृपराश्वैवब्राह्मणाःश्राद्धसंपदः'इति 'व्रतस्यमपिदोहित्रं
श्राद्धेयत्वेनभोजयेत्' इतिचस्मरणात्पुण्यभागेवभवतीतिभावः । एतेनश्राद्धादन्यत्रलोभादिप्रदर्शनेनपरव्रतनाशयतोदानेऽपि किंचिद्वैगुण्यंजायतइतिगम्यते अतएव 'मनसापात्रमुद्दिश्य
जलमध्येजलंक्षिपेत् ॥ दातातत्फलमाप्नोतिप्रतिग्राहीनदोषभाक्'इतिपात्राद्वार्यं कल्पपांतरंस्मर्यते । अन्यथैतन्नस्मर्येतनाप्येवंपुंविधिरेणाशंक्येतेतिदिक् १७

अंतोनिष्ठा अनेकांतमनेकफलाकारमित्यर्थः पात्रगुणानामनंतत्वात्केगुणानियमेनपात्रतायानिमित्तानेवसंक्षेपेणब्रूहीतिप्रश्नार्थः १८ उत्तरमाहत्रिभिः अहिंसेति १९ । २० । २१
मेदादीनांसंविष्टांमुंकेइतिसंबंधः मेदागोमहिष्यादीनामृतानांमांसमभ्रंतः । पुलकसायेब्राह्मणादीनपिस्त्वभावादेवहिंसंति अंतोवसायिनश्चर्मकारादयः कृतमकृतंवापरकीयंपापंकर्मयेप्रकाशयंति
ब्राह्मणादयोऽपिमेदादितुल्याष्वेतितेषामपीतिपदार्थः २२ वैश्वदेवतत्संबंधिनंहतकारं ब्रह्मचारिणेइतिसंन्यासिनोऽप्युपलक्षणम् । 'यतिश्चब्रह्मचारीचपकात्रस्वामिनावुमौ'इतिसंस्मृतेः अशुमानि

अनु० १३

३०

॥ २२ ॥

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अनेकांतबहुद्वारधर्ममाहुर्मनीषिणः ॥ किंनिमित्तंभवेदत्रतन्मेब्रूहिपितामह १८ ॥ भीष्म उवाच ॥ अहिंसासत्यमक्रोधआनृशंस्यंदम
स्तथा ॥ आर्जवंचैवराजेंद्रनिश्चितंधर्मलक्षणम् १९ येतुधर्मप्रशंसंतश्चरंतिपृथिवीभिमाम् ॥ अनाचरंतस्तद्धर्मसंकरेऽभिरताःप्रभो २० तेभ्योहिरण्यंरत्नवागाम
श्वंवाददातियः ॥ दशवर्षाणिविष्ठांसभुंक्तेनिरयमास्थितः २१ मेदानांपुल्कसानांचतथैवांतेवसायिनाम् ॥ कृतंकर्माकृतंवापिरागमोहेनजल्पतां २२ वैश्वदेवंचये
सूढाविप्रायब्रह्मचारिणे ॥ ददतेनेहराजेंद्रतेलोकानभुंजतेऽशुभान् २३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किंपरंब्रह्मचर्यंचकिंपरंधर्मलक्षणं ॥ किंचश्रेष्ठतमंशौचंतन्मे
ब्रूहिपितामह २४ ॥ भीष्म उवाच ॥ ब्रह्मचर्यात्परंतातमधुमांसस्यवर्जनम् ॥ मर्यादायांस्थितोधर्मःशमश्चैवास्यलक्षणम् २५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ क
स्मिन्कालेचरेद्धर्मकस्मिन्कालेऽर्थमाचरेत् ॥ कस्मिन्कालेसुखीचस्यातन्मेब्रूहिपितामह २६ ॥ भीष्म उवाच ॥ कल्यमर्थनिषेवेतततोवर्ममनंतरम् ॥ पश्चा
त्कामंनिषेवेतनचगच्छेत्पसंगिताम् २७ ब्राह्मणांश्चैवमन्येतगुरुंश्चाप्यभिपूजयेत् ॥ सर्वभूतानुलोमश्चमृदुशीलःप्रियंवदः २८ अधिकारेयददृतंतयच्चराजसुपैशु
नम् ॥ गुरोश्चालीककरणंतुल्यंतद्ब्रह्महृत्यया २९ प्रहरेन्नरेंद्रेषुनहन्याद्वांतथैवच ॥ धूणहृत्यासमंचैवउभयंयोनिषेवते ३० नाग्निपरित्यजेज्जातुनचवेदानपरित्य
जेत् ॥ नचब्राह्मणमाक्रोशेत्समंतद्ब्रह्महृत्यया ३१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृशाःसाधवोविप्राःकेभ्योदत्तंमहाफलम् ॥ कीदृशानांचभोक्तव्यंतन्मेब्रूहिपितामह ३२
॥ भीष्म उवाच ॥ अक्रोधनाधर्मपराःसत्यनित्यादमेरताः ॥ तादृशाःसाधवोविप्रास्तेभ्योदत्तंमहाफलम् ३३ अमानिनःसर्वसहादृढार्थाविजितोंद्रियाः ॥ सर्वभूत
हितामैत्रास्तेभ्योदत्तंमहाफलम् ३४ अलुब्धाःशुचयोवैद्याहीमंतःसत्यवादिनः ॥ स्वकर्मनिरतायेचतेभ्योदत्तंमहाफलम् ३५ सांगांश्चचतुरोवेदानधीतेयोद्विज
र्षभः ॥ षड्भ्यःप्रवृत्तःकर्मभ्यस्तंपात्रमृषयोविदुः ३६ येत्वेवंगुणजातीयास्तेभ्योदत्तंमहाफलम् ॥ सहस्रगुणमाप्नोतिगुणार्हायप्रदायकः ३७ प्रज्ञाश्रुताभ्यांवृत्ते
नशीलेनचसमन्वितः ॥ तारयेत्कुलंसर्वमेकोऽपीहद्विजर्षभः ३८ गामश्वंवित्तमन्त्रंवातद्विधेप्रतिपादयेत् ॥ द्रव्याणिचान्यानि तथाप्रेत्यभावेनशोचति ३९

तिच्छेदः २३ परंश्रेष्ठं २४ शमोविषयेभ्यः इंद्रियाणानि वृत्तिरेतदेव श्रेष्ठतरं शौचं धर्मस्य लक्षणं मर्यादातिर्गतम् २५ कल्यणपूर्वादि २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५
पहभ्यः अनुपदोक्तिर्भणुमां सर्वजनमर्यादापालनशौचः सहाध्ययनयागदानेभ्यः तान्यनुष्ठानं प्रवृत्तइत्यर्थः ३६ । ३७ । ३८ न शोचति प्रतिपादयन् ३९

1184

द्विजोत्तमो निर्दोषः एतेष्वोक्तगुणाश्चतस्र्यदिलभ्यन्ते तर्हि तारयेतेति किमु ४० निशम्य ज्ञात्वा ईदृशपात्रप्राप्तौ समीपस्थस्याल्पगुणस्यातिक्रमेऽपि दोषो नास्तीति भावः ४१ ॥ इति अनुशासन
पर्वणि नीलकण्ठीये भारत भावदीपे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ आद्येति कालादौ विहितं विशेषमिति शेषः १ । २ उपपत्तिमिरादरादिभिर्युक्तः सन्
३ । ४ । ५ क्षुत्क्षुतेन दूषितम् ६ निरोकारेणाऽननुज्ञातेन गूढेण वा ७ परिष्कृतं देवातिथिपितृबालकादीन् वर्जयित्वा भुक्तं स्वेनैव ८ । ९ आज्याहुतिपात्राभिवारणं विना १०

तारयेत्कुलं सर्वमेकोऽपीह द्विजोत्तमः ॥ किमंगुणं पुनरेवैते तस्मात्पात्रं समाचरेत् ४० निश्चयं च गुणोपेतं ब्राह्मणं साधुसंपतम् ॥ दूरादानाद्यसत्कृत्य सर्वतश्चापि पू-
जयेत् ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशास० बहुप्राश्निके द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्राद्धकाले च दैवे च पित्र्येऽपि च पि-
तामह ॥ इच्छामीह त्वया ख्यातं विहितं यत्सुरर्षिभिः १ ॥ भीष्म उवाच ॥ दैवं पौर्वाहिकं कुर्यादपराह्णे तु पैतृकम् ॥ मंगलाचारसंपन्नः कृतशौचः प्रयत्नवान् २ म-
नुष्याणां तु मध्याह्ने प्रदद्यादुपपत्तिभिः ॥ कालहीनं तु यद्दानं तं भागं रक्षसां विदुः ३ लंघितं चावलीढं च काले पूर्वच यत्कृतम् ॥ रजस्वलाभिदृष्टं च तं भागं रक्षसां विदुः
४ अवधुष्टं च यद्भुक्तमव्रतेन च भारत ॥ परामृष्टं शुना चैव तं भागं रक्षसां विदुः ५ केशकीटावपतितं क्षुतं च भिरवेक्षितम् ॥ रुदितं चावधूतं च तं भागं रक्षसां विदुः ६
निर्दोकारेण यद्भुक्तं सशस्त्रेण च भारत ॥ दुरात्मना च यद्भुक्तं तं भागं रक्षसां विदुः ७ परोच्छिष्टं च यद्भुक्तं परिभुक्तं च यद्भवेत् ॥ दैवोपि त्र्येच स तं तं भागं रक्षसां विदुः ८ मं-
त्रहीनं क्रियाहिनं यच्छ्राद्धं परिविष्यते ॥ त्रिभिर्वर्णैर्न रश्चेष्टं भागं रक्षसां विदुः ९ आज्याहुतिं विना चैव यत्किंचित्परिविष्यते ॥ दुराचारैश्च यद्भुक्तं तं भागं रक्षसां वि-
दुः १० ये भागं रक्षसां प्राप्तास्त उक्ता भरतर्षभ ॥ अत ऊर्ध्वं विसर्गस्य परीक्षां ब्राह्मणे शृणु २१ यावन्तः पतिता विप्रा जडोन्मत्तास्तथैव च ॥ देवे वाऽप्यथ पित्र्ये वा
राजन्नाहंति केतनम् १२ श्वित्री क्लीबश्च कुष्ठी च तथा यक्ष्महतश्च यः ॥ अपस्मारी च यश्चांधो राजन्नाहंति केतनम् १३ चिकित्सका देव लका वृथानियमधारिणः ॥
सोमविक्रयिणश्चैव राजन्नाहंति केतनम् १४ गायनानर्तकाश्चैव प्लवका वादकास्तथा ॥ कथका योधकाश्चैव राजन्नाहंति केतनम् १५ होतारो वृषलानां च वृषलाध्या-
पकास्तथा ॥ तथा वृषलशिष्याश्च राजन्नाहंति केतनम् १६ अनुयोक्ता च यो विप्रोऽनुयुक्तश्च भारत ॥ नार्हतस्तावपि श्राद्धं ब्रह्मविक्रयिणो हि तौ १७ अग्रणी-
र्यः कृतः पूर्ववर्णावरपरिग्रहः ॥ ब्राह्मणः सर्वविद्योऽपि राजन्नाहंति केतनम् १८ अनग्रयश्च यो विप्रोऽनुयुक्तश्च भारत ॥ स्तेनाश्च पतिताश्चैव राजन्नाहंति केतनम् १९

विसर्गस्य ब्राह्मणेदानस्य पात्रभूते ११ पतिताः महापातकेन जातिबहिर्भूताः केतनं निमंत्रणम् १२ श्वित्री श्वेतकुष्ठी कुष्ठी मंडलकुष्ठी यक्ष्महतो महारोगी अपस्मारी ग्रहग्रस्तः १३ देवलका देवा-
र्चनवृत्तिजीविनः वृथानियमधारिणो दम्बवतः १४ छवकाः कुर्धनपराः कथकाः वृथालापिनः योषकाः मल्लाः १५ वृषलानां गूढ्राणां होतारो याजकाः वृषलशिष्याः गूढ्रादासाः १६ अनु-
योक्तामृतकाध्यापकाः अनुयुक्तो मृतकाध्येता १७ वर्णावरपरिग्रहः शूद्रापतिः १८ अनग्रयः श्रौतस्मार्तकर्मरहिताः । ये चापेताः स्वकर्मभ्यः स्तेनास्ते पारिकीर्तिताः ॥ कर्मणा देहदोषै-
श्च यो निवृत्तश्चैव कुत्सितः ॥ पतिताः स्तान् विजानीयान् महापातकिनश्च ये इति स्तेनपतिताय मोक्षौवाग्राह्यौ १९

गणपूर्वाग्रामण्यः पुत्रिकापूर्वपुत्राः अस्यामुत्पन्नः पुत्रो मदीय इति नियमेन यादीयेत तस्यां च योजातः स पुत्रिका पूर्वपुत्रः स पितृमोत्रः कष्टो मातृमोत्रो पजीवित्वा न्नियः २० ऋणकर्ता वृद्धचर्यधनम
योक्ता कुसीदीनामा धार्मुकः 'समर्पधान्यमादाय महर्षयः प्रपञ्चति ॥ सवेवार्धुषिको नाम हव्यकव्यवहिष्कृतः' इति स्मृतिप्रसिद्धः २१ स्त्रीपूर्वाः स्त्रीजिताः स्त्रीपण्योपजीविनो वा कांडपृष्ठो विद्या
पतिः कांडपृष्ठः स द्विरेव निगद्यते इति यमेन व्याख्यातः । अजपाः संख्यावंदनहीनाः २२ अनुग्रहं निपिद्यानामपि केनचिदुपेक्षाभ्यनुज्ञानं २३ । २४ वणिजं वणिग्वाते २५ । २६ । २७
उदितः आढवः अस्तमितो दारिद्र्यः पुत्रादिलोभकाले आढवः सद्यस्तस्य व्यये दारिद्र्यः एवं प्रातरलोभकाले अस्तमितः मध्याह्ने लोभे सति उदितः अल्पदोषो विद्वत्त्वादिविशेषगुणरहितः अदाता वा २८

अपरिज्ञानपूर्वाश्च मणपूर्वाश्च भारत ॥ पुत्रिका पूर्वपुत्राश्च श्राद्धेनार्हति केतनम् २० ऋणकर्ता च यो राजन्यश्च धार्मुषिको नरः ॥ प्राणिविक्रयवृत्तिश्च राजन्नाहति
केतनम् २१ स्त्रीपूर्वाः कांडपृष्ठाश्च यावन्तो भरतर्षभ ॥ अजपा ब्राह्मणाश्च श्राद्धेनार्हति केतनम् २२ श्राद्धे दैवे च निर्दिष्टो ब्राह्मणो भरतर्षभ ॥ दातुः प्रतिग्रहीतुश्च
शृणुष्वानुग्रहं पुनः २३ चीर्णवता गृण्युक्ता भवेयुर्धेऽपि कर्षकाः ॥ सावित्रीज्ञाः क्रियावंतस्ते राजन्केतनक्षमाः २४ क्षात्रधर्मिणमप्याजौ केतयेत्कुलजं द्विजम् ॥
न त्वेव वणिजं तात श्राद्धे च पारिकल्पयेत् २५ अग्निहोत्री च यो विप्रो ग्रामवासी च यो भवेत् ॥ अस्तेन श्वातिथिज्ञश्च सराजन्केतनक्षमः २६ सावित्रीजपतेयस्तुत्रि
कालं भरतर्षभ ॥ भिक्षावृत्तिः क्रियावांश्च सराजन्केतनक्षमः २७ उदितस्तमितो यश्च तथैवास्तमितो दितः ॥ अहिंसश्चाल्पदोपश्च सराजन्केतनक्षमः २८ अ
कल्कको ह्यतर्कश्च ब्राह्मणो भरतर्षभ ॥ संसर्गे भैक्ष्यवृत्तिश्च सराजन्केतनक्षमः २९ अवतीकितवः स्तेनः प्राणिविक्रयिको वणिक् ॥ पश्चाच्च पीतवान् सोमं सराजन्केत
नक्षमः ३० अर्जयित्वा धनं पूर्वदारुणैरपि कर्मभिः ॥ भवेत्सर्वातिथिः पश्चात्सराजन्केतनक्षमः ३१ ब्रह्मविक्रयनिर्दिष्टं स्त्रियाय चार्जितं धनम् ॥ अदेयं पितृविप्रे
भ्यो यच्चैव्यादुपार्जितम् ३२ क्रियमाणेऽपवर्गे च यो द्विजो भरतर्षभ ॥ न व्याहरति यद्युक्तं तस्या धर्मे गवानृतम् ३३ श्राद्धस्य ब्राह्मणः कालः प्राप्तं दधिघृतं तथा ॥
सोमक्षयश्च मांसं च यदारण्यं युधिष्ठिर ३४ श्राद्धापवर्गे विप्रस्य स्वधामैमुदिता भवेत् ॥ क्षत्रियस्यापि यो ब्रूयात्प्रीयं तां पितरस्त्विति ३५ अपवर्गे तु वैश्यस्य श्राद्ध
कर्मणि भारत ॥ अक्षय्यमभिधातव्यं स्वस्तिश्च द्रस्य भारत ३६ पुण्याहवाचनं दैवं ब्राह्मणस्य विधीयते ॥ एतदेव निरंकारं क्षत्रियस्य विधीयते ३७ वैश्यस्य दै
वेवक्तव्यं प्रीयं तां देवता इति ॥ कर्मणामानुपूर्व्येण विधिपूर्वकं तं शृणु ३८ जातकर्मादिकाः सर्वास्त्रिपुर्वणेषु भारत ॥ ब्रह्मक्षत्रे हि मंत्रोक्ता वैश्यस्य च युधिष्ठिर ३९

अकल्ककोऽर्थाधिकः अपापो वा । 'कल्कपापे च दंभे च' इति श्लोकः । अकल्क इति पाठे स्वेच्छया धर्माधर्मकल्पकः अतर्कोऽहेतुकः शुद्धतर्कपरः संसर्गसंगत्यहं गृहे जाते भैक्ष्यवृत्तिः २९ कितवो धूर्तः २०
सर्वदेवतादिकमतिथिरवयस्यसंस्मृतिः २१ ब्रह्मवेदः कृष्णादीनभाषणेन मिथ्याशपथादिना वा ३९ अपवर्गे श्राद्धसमाप्ती द्विजमाण इति पाठे लज्जमानः युक्तं अस्तु स्वधेत्यादिवचनं गवानृतं
अनृतगोशपथस्य पापं ३३ सोमक्षयो दर्शः आरण्यं मृगादिमांसं च यदारण्यं दैवं श्राद्धस्य कालः ३४ स्वधोच्यतामिति प्रदात्रा उक्ते अस्तु स्वधेति ब्राह्मणो वदेत् एवमुत्तरत्र मुदिता प्रीतिकरी भित्तु
णामित्यर्थः ३५ । ३६ पुण्येति पुण्याहं भवन्तो ब्रुवन्स्त्विति यजमानेन प्रोक्ते ओं पुण्याहमस्त्विति ब्राह्मणाः पुण्यं दंभोऽकारम् ३७ दैवे ओंकारस्थाने प्रीयं तां देवताः पुण्याहमस्त्विति प्रति
वदेदित्यर्थः कृतं क्रियामनुष्ठानकमिति यावत् वैश्यस्य च मंत्रोक्ता इत्यनुपमः ३८ । ३९

रक्षानामेखला मौजीमुंजमयी मौर्वीधनुर्ज्या बाल्वजीबल्वजस्तृणविशेषस्तन्मयी ४० धर्मोदात्तरूपमः प्रतिग्रहीतुरिति दातुमौ शृणु तत्राधर्ममेव सामान्यत आह ब्राह्मणस्येति एककार्पापणार्थे
अनृतवत् ब्राह्मणस्य यावानधर्मो भवति स एव चतुर्गुणः क्षत्रियस्याष्टगुणो वैश्यस्य तावन्मात्रार्थे भवतीत्यर्थः सार्धश्लोकः ४१ भेति यः पूर्णस्य निमंत्रयिषुरभ्रातिसज्जया यान् परस्याभनयवीयान् तत्र ब्रा
ह्मणेन केतितः स नृयदियवीयान् भवेत् हिंसायाः पूर्णपापं प्राप्नुयात् । क्षत्रियादिना केतितः स नृयदियवीयान् स्यात् हिंसायाः अर्धपापं प्राप्नुयादिति श्लोकद्वयार्थः ४२ । ४३ । ४४
आ शौचः जननमरणाशौचवान् ४५ अर्थेन प्रयोजनेन तर्थाया प्राव्यपदेशेन जीविकायर्थो धनं लिप्सेत् यो वा कर्मार्थमेमिषा देहीत्यामंत्रयति दातारमभिमुखी करोति तस्यापि अनृतगवा नृतमेव स्मृतं

विप्रस्य रक्षानामौजीमौर्वीराजन्यगामिनी ॥ बाल्वजीह्वैश्यस्य धर्मेषु युधिष्ठिर ४० दातुः प्रतिग्रहीतुश्च धर्माधर्माविमौ शृणु ॥ ब्राह्मणस्यानृतेऽधर्मः प्रोक्तः
पातकसंज्ञितः ॥ चतुर्गुणः क्षत्रियस्य वैश्यस्याष्टगुणः स्मृतः ४१ नान्यत्र ब्राह्मणोऽश्रियात्पूर्वविप्रेण केतितः ॥ यवीयान्पशुर्हिंसायां तुल्यधर्मो भवेत्सहि ४२ तथा
राजन्यवैश्याभ्यां यद्यश्रिया तु केतितः ॥ यवीयान्पशुर्हिंसायां भागार्धं समवाप्नुयात् ४३ दैवं वाऽप्यथवा पित्र्यं योऽश्रिया ब्राह्मणादिषु ॥ अस्त्रातो ब्राह्मणो राजं
स्तस्याधर्मो गवानृतम् ४४ आशौचो ब्राह्मणो राजन्योऽश्रिया ब्राह्मणादिषु ॥ ज्ञानपूर्वमथो लोभात्तस्याधर्मो गवानृतम् ४५ अर्थेनान्येन यो लिप्सेत्कर्मार्थं चैव
भारत ॥ आमंत्रयति राजेन्द्र तस्याधर्मोऽनृतं स्मृतम् ४६ अवेदव्रतचारित्रास्त्रिभिर्वर्णैर्युधिष्ठिर ॥ मंत्रवत्परिविष्यते तस्याधर्मो गवानृतम् ४७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
पित्र्यं वाऽप्यथवा दैवं दीयते यत्पितामह ॥ एतदिच्छाम्यहं ज्ञातुं दत्तं केषु महाफलम् ४८ ॥ भीष्म उवाच ॥ येषां दाराः प्रतीक्षन्ते सुवृष्टिं निवर्षकाः ॥ उच्छेषपरिशेषं
हितान्भोजययुधिष्ठिर ४९ चारित्रनिरताराजन्ये कृशाः कशवृत्तयः ॥ अर्थिनश्चोपगच्छन्ति तेषु दत्तं महाफलम् ५० तद्भक्तास्तद्द्वाराजंस्तद्द्वलास्तदपाश्रयाः ॥
अर्थिनश्च भवंत्यर्थे तेषु दत्तं महाफलम् ५१ तत्स्वरेभ्यः परेभ्यो वा ये भयार्ता युधिष्ठिर ॥ अर्थिनो भोक्तुमिच्छन्ति तेषु दत्तं महाफलम् ५२ अकल्कस्य विप्रस्य रौक्ष्यात्क
रुतात्मनः ॥ वटवो यस्य भिक्षन्ति तेषु दत्तं महाफलम् ५३ हतस्वाहतदाराश्च ये विप्रादेशसंभवे ॥ अर्थार्थमभिगच्छन्ति तेषु दत्तं महाफलम् ५४ व्रतिनो नियमस्था
श्च ये विप्राः श्रुतसंमताः ॥ तत्समाभ्यर्थ्य भिक्षन्ति तेषु दत्तं महाफलम् ५५ अत्युक्तां ताश्च धर्मे पुपापंडसमयेषु च ॥ कृशाप्राणाः कशधनास्तेभ्यो दत्तं महाफलम् ५६

४६ वेदव्रतचारित्र्यं येषां नास्ति ते येन मंत्रवत् मंत्रयुक्तं यथा स्यात् तथा श्राद्धे परिविष्यते तस्य ४७ । ४८ भोजनपात्रेऽग्निष्टमुच्छेषः तेन सहितं परिशेषं स्थाल्यामवाशिष्टं प्रतीक्षन्ते येषां पाकपर्याप्त
मेव धान्यादिकमस्ति न कुमूलादौ तावन्भोजय ४९ । ५० तद्भक्ताः चारित्रमेव भक्तोऽनृतं जीवन्नेपाते तद्गृहाः तद्देवगृहे लयादीयेपाते बलं बललोके दोषाभिभवसामर्थ्यं अपाश्रयः परलो
कगमनालंबनं अर्थेन प्रयोजने सत्येवाभिनो भवन्ति न संग्रहार्थं ५१ । ५२ रौक्ष्यात् दारिद्र्यात् करुतः आत्मेवार्त्ताजीवनमभ्रं हस्ते गृहीतास्तस्य वदः श्रुवार्ताः मह्यं देहि मह्यं देहीति याचन्ते ते
भ्योऽतिदरिद्रेभ्यः ५३ कृतेति पाठेऽपि कृतं हिंसितं दूरीकृतं हतमित्येवार्थः ५४ । ५५ वः पादपूरणार्थः पापंडानां समयो मर्यादायेषु मेषु तत्र अत्युक्ताः अत्यंतं ततो दूरे स्थिताः ५६

सूचकाश्चमेवस्पृहयंतिनस्वादु अतएव नचतुर्यो स्वादुत्वेनाभीप्सितत्वादत्रस्य किंतुगतांपूरणंयथाकथंचित्कर्तव्यंतद्वस्वपमेवश्वरेणकर्तव्यमित्याशयवंतद्वत्पर्यः ५७ । ५८ । ५९ अमर्थायैमयनिष्ठ
तिरूपंप्रयोजनम् ६० अभिमर्शिनो जाराः प्रयोक्तारः हर्षाभिर्मर्शिनोर्दूताः ६१ परेषां दोषस्वेतिशेषः ६२ । ६३ । ६४ आशयाच्छेदमित्येकदेशानुपंगः कुर्वतीतिशेषः ६५ सूचकाराजगामिपै
शुम्पवादिनः सेतुः आर्यमर्थादा ६६ पाषंडाः वेदविरोधिनाः शाक्यादयः दूषकाः सतां निंदकाः समयाणां धर्मसंकेतानां प्रत्यवसिताः आकूटपतिताः ६७ विषमाः जनविरोधिनां व्यवहारादयो ये पाते

कृतसर्वस्वहरणानिर्दोषाः प्रभविष्णुभिः ॥ स्पृहयंति च भुक्ताऽन्ते पुदतं महाफलम् ५७ तपस्विनस्तपोनिष्ठास्तेषां भैक्षचराश्वये ॥ अर्थिनः किंचिदिच्छंति
ते पुदतं महाफलम् ५८ महाफलविधिर्दानेश्च तस्ते भरतर्षभ ॥ निरयं येन गच्छंति स्वर्गं चैव हितच्छृणु ५९ सुवर्धमभयार्थं वावर्जयेत्वायुधिष्ठिर ॥ येऽनृतं कथ
यंति स्म ते वै निरयगामिनः ६० परदाराभिहर्तारः परदाराभिर्मर्शिनः ॥ परदारप्रयोक्तारस्ते वै निरयगामिनः ६१ ये परस्वापहर्तारः परस्वानां च नाशकाः ॥
सूचकाश्च परेषां ये ते वै निरयगामिनः ६२ प्रपाणां च सभानां च संक्रमाणां च भारत ॥ आगाराणां च भेत्तारो नरानिरयगामिनः ६३ अनाथां प्रमदां बालां वृद्धां भी
तां तपस्विनीम् ॥ वंचयंति नरा ये च ते वै निरयगामिनः ६४ वृत्तिच्छेदं गृहच्छेदं दारच्छेदं च भारत ॥ मित्रच्छेदं तथाऽऽशयास्ते वै निरयगामिनः ६५ सूचकाः
सेतुभेत्तारः परवृत्त्युपजीवकाः ॥ अकृतज्ञाश्च मित्राणां ते वै निरयगामिनः ६६ पाषंडा दूषकाश्चैव समयाणां च दूषकाः ॥ ये प्रत्यवसिताश्चैव ते वै निरयगामिनः ६७
विषमव्यवहाराश्च विषमाश्चैव वृद्धिषु ॥ लाभेषु विषमाश्चैव ते वै निरयगामिनः ६८ दूतसंव्यवहाराश्च निष्परीक्षाश्च मानवाः ॥ प्राणिर्हि स प्रवृत्ताश्च ते वै निरयगा
मिनः ६९ कृताशंकृतनिर्देशंकृतभक्तंकृतश्रमम् ॥ भेदैर्ये व्यपकर्षंति ते वै निरयगामिनः ७० पर्यश्रंति च ये दारान् ग्रिभृत्यातिथीस्तथा ॥ उत्सन्नपितृदेव्यया
स्ते वै निरयगामिनः ७१ वेदविक्रयिणश्चैव वेदानां चैव दूषकाः ॥ वेदानालिखकाश्चैव ते वै निरयगामिनः ७२ चातुराश्च म्यवाह्याश्च श्रुतिवाह्याश्च ये नराः ॥ विक
र्माभिश्च जीवंति ते वै निरयगामिनः ७३ केशविक्रयिकाराजन्विषविक्रयिकाश्च ये ॥ क्षीरविक्रयिकाश्चैव ते वै निरयगामिनः ७४ ब्राह्मणानां गवांचैव कन्यानां च युधि
ष्ठिर ॥ येऽंतरं यांतिकार्येषु ते वै निरयगामिनः ७५ शस्त्रविक्रयिकाश्चैव कर्तारश्च युधिष्ठिर ॥ शल्यानां धनुषांचैव ते वै निरयगामिनः ७६ शिलाभिः शंकुभिर्वापि
श्वभैर्वा भरतर्षभ ॥ ये मार्गमनुरुंधंति ते वै निरयगामिनः ७७ उपाध्यायाश्च भृत्याश्च भक्ताश्च भरतर्षभ ॥ ये त्यजंत्यविकारां स्त्रींस्ते वै निरयगामिनः ७८ अप्राप्तद
मकाश्चैव नासानां विधकाश्च ये ॥ वंधकाश्च पशूनां ये ते वै निरयगामिनः ७९

६८ । ६९ कृताशंदा समर्थिनं वा कृतनिर्देशं निर्देशः तुभ्यमिदं दास्यामीति प्रतिज्ञा साकृतायस्यै इति समासः भक्तं वेतनं व्यपकर्षंति पत्युः सकाशादुरीकुर्वति ७० पर्यश्रंति परित्यज्याश्रंति ७१ । ७२
विकर्मभिः स्वस्य निषिद्धैः कर्मभिः ७३ केशाश्चामरकं वलादयः ७४ अंतरं यांति अंतराया भवंति ७५ कर्तारः शस्त्रशल्यादीनां ७६ । ७७ । ७८ अप्राप्तः अदातः । 'प्राप्तं लब्धे
समंजसे' इति मेदिनी पशूनां युगेन गोण्याश्च दमर्दनेन वा बलीयर्थं योर्नाशका अप्राप्तदमकाः ७९

८० । ८१ । ८२ । ८३ सर्वे विंति ये ब्राह्मणातिक्रमं कुर्वन्ति ते स्वर्गगामिन इत्यर्थः ८४ । ८५ । ८६ आवाधात्संकटात् ८७ । ८८ मपुत्रोर्द्र ८९ कर्तारः पालनकर्तारः ९० कुटुंबानां दातारः परविवाहकर्तारः ९१ । ९२

अगोप्ताश्च राजानो बलिषड्भ्रातृस्कराः ॥ समर्थाश्चाप्यदातारस्ते वै निरयगामिनः ८० क्षांतान् दातांस्तथा प्राज्ञान् दीर्घकालं सहोषितान् ॥ त्यजंति कृतकृत्या
ये ते वै निरयगामिनः ८१ बालानामथ वृद्धानां दासानां चैव ये नराः ॥ अदत्त्वा भक्षयंत्यग्रे ते वै निरयगामिनः ८२ एते पूर्वविनिर्दिष्टाः प्रोक्तानिरयगामिनः ॥ भा
गिनः स्वर्गलोकस्य वक्ष्यामि भरतर्षभ ८३ सर्वेष्वेव तु कार्येषु दैवपुर्वेषु भारत ॥ हंति पुत्रान् पशून् कृत्स्नान् ब्राह्मणातिक्रमः कृतः ८४ दाने मत्पसा चैव सत्येन च युधि
ष्ठिर ॥ ये धर्ममनुवर्तंते ते नराः स्वर्गगामिनः ८५ शुश्रूषाभिस्तपोभिश्च विद्यामादाय भारत ॥ ये प्रतिग्रहनिःस्नेहास्ते नराः स्वर्गगामिनः ८६ भयात्पापात्तथा वा
धाहारिभ्यां ध्याधिषर्षणात् ॥ यत्कृते प्रतिमुच्यंते ते नराः स्वर्गगामिनः ८७ क्षमावंतश्च धीराश्च धर्मकार्येषु चोत्थिताः ॥ मंगलाचारसंपन्नाः पुरुषाः स्वर्गगामिनः
८८ निवृत्ता मधुमांसभ्यः परदारभ्य एव च ॥ निवृत्ताश्चैव मद्येभ्यस्ते नराः स्वर्गगामिनः ८९ आश्रमाणां च कर्तारः कुलानां चैव भारत ॥ देशानां नगराणां च ते नराः
स्वर्गगामिनः ९० वस्त्राभरणदातारो मत्तपानां दास्तथा ॥ कुटुंबानां च दातारः पुरुषाः स्वर्गगामिनः ९१ सर्वहिंसानिवृत्ताश्च नराः सर्वसहाश्च ये ॥ सर्वस्याश्रयभू
ताश्च ते नराः स्वर्गगामिनः ९२ मातरं पितरं चैव शुश्रूषंति जितेन्द्रियाः ॥ भ्रातृणां चैव सस्नेहास्ते नराः स्वर्गगामिनः ९३ आढ्याश्च बलवंतश्च यौवनस्थाश्च भारत ॥ ये वै
जितेन्द्रिया धीरास्ते नराः स्वर्गगामिनः ९४ अपराधिषु सस्नेहा मृदुवो मृदुवत्सलाः ॥ आराधनसुखाश्चापि पुरुषाः स्वर्गगामिनः ९५ सहस्रपरिवेष्टारस्तथैव च सहस्र
दाः ॥ भ्रातारश्च सहस्राणां ते नराः स्वर्गगामिनः ९६ सुवर्णस्य च दातारो गवांच भरतर्षभ ॥ यानानां वाहनानां च ते नराः स्वर्गगामिनः ९७ वैवाहिकानां द्रव्या
णां प्रेष्याणां च युधिष्ठिर ॥ दातारो वाससांचैव ते नराः स्वर्गगामिनः ९८ विहारावसथोद्यानकूपारामसभाप्रपाः ॥ वप्राणां चैव कर्तारस्ते नराः स्वर्गगामिनः ९९
निवेशनानां स्त्रियाणां वसतीनां च भारत ॥ दातारः प्रार्थितानां च ते नराः स्वर्गगामिनः १०० रसानां चाथवीजानां धान्यानां च युधिष्ठिर ॥ स्वयमुत्पाद्यदातारः पु
रुषाः स्वर्गगामिनः १ यस्मिंस्तमिन्कुले जाता बहुपुत्राः शतायुषः ॥ सानुक्रोशाजितक्रोधाः पुरुषाः स्वर्गगामिनः २ एतदुक्तममुत्रार्थं देवपित्र्यं च भारत ॥ दान
धर्मचदानस्य यत्पूर्वमृषिभिः कृतम् १०३ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासननिकेप० दानधर्मे स्वर्गनरकगामिवर्णने त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥
युधिष्ठिर उवाच ॥ इदं मे तत्त्वतो राजन् वक्तुमर्हसि भारत ॥ अहिंसयित्वाऽपि कथं ब्रह्महत्याविधीयते १ ॥ भीष्म उवाच ॥ व्यासमामं त्र्यराजैर्द्रपुराय त्वष्टवानहम्
तत्तेऽहं संप्रवक्ष्यामि तदिहैकमनाः शृणु २ ११ । १२ आराधनेन हतरान् पुण्यंति ते तथा १५ । १६ । १७ द्रव्याणां वध्वलंकारादीनां प्रेष्याणां वासीदासानां १८ । १९ । १०० । ११२ दानस्य प्रत्यर्प

णस्य दानं च तद्धर्मचेति शोधको धर्मः । 'स्याद्धर्ममस्त्रिषाम्' इत्यमरः अमुत्रार्थपरलोकफलं ३ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नी० भा० त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ इदं मे हत्याध्यायः स्पष्टार्थः १ । २

३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावर्दीये चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ तीर्थानामित्यध्यायस्य तात्पर्यद्विराणां बाह्यधर्मसाधनतीर्थाटनाद
न्यत्रास्तीति श्रोतुमिच्छामितीर्थानीत्यर्थात् १।२ तीर्थवंशंतीर्थसंघम् ३।४ तीर्थेभ्यः तीर्थान्पुद्गलप्राप्तवानिति धर्मसंज्ञयोऽस्ति ५ प्रेत्यभावे जन्मान्तरे ६ मुनिवद्भवेत् मुनीनां गतिं लभेत्त्यर्थः
चतुर्थस्त्वं वसिष्ठस्य तत्स्वमाख्याहिमे मुने ॥ अहिंसयित्वा केनेह ब्रह्महत्याविधीयते ३ इति पृष्ठो मयाराजन् पराशरशरीरजः ॥ अब्रवीन्निपुणो धर्मे निःसंशय मनुज
मम् ४ ब्राह्मणं स्वयमाहूयामिक्षार्थे कशृत्तिनम् ॥ ब्रूयाद्वास्तीति यः पश्चात्तं विद्याद्ब्रह्मघातिनम् ५ मध्यस्थस्येह विप्रस्य योऽनूचानस्य भारत ॥ वृत्तिहरति दुर्बु
द्धिस्तं विद्याद्ब्रह्मघातिनम् ६ गोकुलस्य नृपार्तस्य जलार्थे वसुधाविप ॥ उत्पादयति यो विप्रं तं विद्याद्ब्रह्मघातिनम् ७ यः प्रवृत्तां श्रुतिं सम्यक्शास्त्रं वा मुनिभिः कृतम् ॥
दूषयत्यनभिज्ञाय तं विद्याद्ब्रह्मघातिनम् ८ आत्मजान् रूपसंपन्नां महतीं सदृशेन ॥ न प्रयच्छति यः कन्यां तं विद्याद्ब्रह्मघातिनम् ९ अधर्मनिरतो मूढो मिथ्यायो वै
द्विजातिषु ॥ दद्यान्मर्मातिगं शोकं तं विद्याद्ब्रह्मघातिनम् १० चक्षुषा विप्रहृणिस्य पंगुलस्य जडस्य वा ॥ हरेत यो वै सर्वस्वं तं विद्याद्ब्रह्मघातिनम् ११ आश्रमे वा
ने वाऽपि ग्रामे वा यदि वा पुरे ॥ अग्निं समुत्सृजेन्मोहात् तं विद्याद्ब्रह्मघातिनम् १२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशास० दानधर्मे ब्रह्मप्रकथने चतुर्विंशोऽ
ध्यायः ॥ २४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ तीर्थानां दर्शनं श्रेयः स्नानं च भरतर्षभ ॥ श्रवणं च महाप्राज्ञ श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः १ पृथिव्यां यानि तीर्थानि पुण्यानि भ
रतर्षभ ॥ वक्तुमर्हसि मे तानि श्रोताऽस्मि नियतं प्रभो २ ॥ भीष्म उवाच ॥ इमं गिरसा प्रोक्तं तीर्थवंशं महाद्युते ॥ श्रोतुमर्हसि भद्रं ते प्राप्स्यसे धर्ममुत्तमम् ३ तपो
वनगतं विप्रमभिगम्य महामुनिम् ॥ पप्रच्छा गिरसं धीरं गौतमः संशितव्रतः ४ अस्ति मे भगवन् कश्चित् तीर्थेभ्यो धर्मसंशयः ॥ तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि तन्मेशं समहामु
ने ५ उपस्पृश्य फलं किं स्यात्तेषु तीर्थेषु वै मुने ॥ प्रेत्यभावे महाप्राज्ञ तद्यथाऽस्ति तथा वद ६ ॥ अंगिर उवाच ॥ सप्ताहं चंद्रभागां वै वितस्ता भूमिमालिनीम् ॥
विगाह्यै निराहारो निर्मलो मुनिवद्भवेत् ७ काश्मीरमंडलेन द्योयाः पतंति महानदम् ॥ तानदीः सिंधुमासाद्य शीलवान् स्वर्गमाप्नुयात् ८ पुष्करं च प्रभासं च नैमिषं
सागरोदकम् ॥ देविकां मिद्रमार्गं च स्वर्णं विंदुं विगाह्य च ९ विबोध्यते विमानस्थः सोऽप्सरोगैः भिरभिद्युतः ॥ हिरण्यं विंदुं विक्षोभ्य प्रयतश्चाभिवाद्य च १० कुशेशं
च देवं तं धूयते तस्य किल्बिषम् ॥ इंद्रतोयां समासाद्य गंधमादनसन्निधौ ११ कर्तोयां कुरंगे च त्रिरात्रोपोषितो नरः ॥ अश्वमेधमवाप्नोति विगाह्य प्रयतः शुचिः
१२ गंगाद्वारे कुशावर्ते विलिखे नीलपर्वते ॥ तथा कनखले स्नात्वा धूतपाप्मा दिवं व्रजेत् १३ अपाहद उपस्पृश्य वाजिमेधफलं लभेत् ॥ ब्रह्मचारी जितक्रोधः सत्यसं
घस्त्वहिंसकः १४ यत्र भागीरथी गंगा पतते दिशमुत्तराम् ॥ महेश्वरस्य त्रिस्थाने यो नरस्त्वभिषिच्यते १५ एकमासं निराहारः स पश्यति हि देवताः ॥
सप्तगंगेत्रिगंगे च इंद्रमार्गं च तर्पयन् १६

७ नंदसिंधु ८।९।१०।११।१२ गंगाद्वारादयोऽत्र ब्रह्मगिरौ गोदावरी नृगता एव प्राप्ताः भागीरथी माहात्म्यस्य अग्रे स्वातंत्र्येण वर्ण्यमानत्वात् १३।१४ त्रिस्थाने स्वर्गमृत्युपाताले १५।१६

१७।१८।१९।२० रूपवर्चसोऽसमाहारः रूपवर्चस्कं वर्चस्तेजः २१।२२।२३।२४।२५ ज्ञानां जंगमाना २६।२७।२८।२९ अंतर्धानफलं गंधर्वादिभोगम् ३०।३१।३२।३३
३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१ गंगायां गंगां तं गतेऽश्मपृष्ठे प्रेतशिलायां वेकां ब्रह्महत्यां व्यपोह्य निरविदेनिश्चितोऽविदोऽलाभो यत्र तस्मिन् सुखं गंधर्वादिभोगं पर्वते द्वितीयां ब्रह्महत्यां
सुधावैलभते भोक्तुं यो नरो जायते पुनः ॥ महाश्रम उपस्पृश्य योऽग्निहोत्रपरः शुचिः १७ एकमासं निराहारः सिद्धिमासेन स व्रजेत् ॥ महाहद उपस्पृश्य भृगुमुं गेय
लोलुपः १८ त्रिरात्रोपोषितो भूत्वा मुच्यते ब्रह्महत्याया ॥ कन्याकूप उपस्पृश्य बलाकायां कृतोदकः १९ देवेषु लभते कीर्तय शसाच विराजते २० देविकायामुप
स्पृश्य तथा सुंदरिकाहदे ॥ अश्विन्यां रूपवर्चस्कं प्रेत्यैव लभते नरः २१ महागंगामुपस्पृश्य कृतिकारके तथा ॥ पक्षमेकं निराहारः स्वर्गमाप्नोति निर्मलः २२
वैमानिक उपस्पृश्य किंकिणीकाश्रमे तथा ॥ निवासेऽप्सरसां दिव्ये कामचारी महीयते २३ कालिकाश्रममासाद्य विपाशायां कृतोदकः ॥ ब्रह्मचारी जितक्रोधस्त्रिरात्रं
मुच्यते भवात् २४ आश्रमे कृतिकानां तु स्नात्वा यस्तर्पयति तृणम् ॥ तोषयित्वा महादेवं निर्मलः स्वर्गमाप्नुयात् २५ महापुर उपस्पृश्य त्रिरात्रोपोषितः शुचिः ॥ त्र
सानां स्थावराणां च द्विपदानां भयं त्यजेत् २६ देवदारुवने स्नात्वा धूतपाप्मा कृतोदकः ॥ देवलोकमवाप्नोति स त्रिरात्रोपोषितः शुचिः २७ शरस्तंबे कुशस्तंबे द्रोणशर्म
पदे तथा ॥ अपाप्रपतनासेवी सेव्यते सोऽप्सरोगणैः २८ चित्रकूटे जनस्थाने तथा मंदाकिनीजले ॥ विगाह्यै निराहारो राजलक्ष्म्यानिषेव्यते २९ श्यामाया
स्त्वाश्रमं गत्वा उषित्वा चाभिषिच्य च ॥ एकपक्षं निराहारस्त्वं तर्धानफलं लभेत् ३० कौशिकीं तु समासाद्य वायुभक्षस्त्वलोलुपः ॥ एकविंशतिरात्रेण स्वर्गमारोहते
नरः ३१ मत्तं गवाप्यायः स्नायादेकरात्रेण सिध्यति ॥ विगाहति ह्यनालं बंधकं वै सनातनम् ३२ नैमिषे स्वर्गं तीर्थे च उपस्पृश्य जितेन्द्रियः ॥ फलं पुरुषमेधस्य लभे
न्मासं कृतोदकः ३३ गंगाहद उपस्पृश्य तथा चैवोत्पलावने ॥ अश्वमेधमवाप्नोति तत्र मासं कृतोदकः ३४ गंगायमुनयोस्तीर्थे तथा कालं जरे गिरौ ॥ दशाश्वमेधा
नाप्नोति तत्र मासं कृतोदकः ३५ षष्टिहद उपस्पृश्य चान्नदानाद्विशिष्यते ॥ दशतीर्थं सहस्राणितिस्रः कोट्यस्तथाऽपराः ३६ समागच्छंति माध्यातु प्रयागे भरत
र्षभ ॥ माघमासं प्रयागे तु नियतः संशितव्रतः ३७ स्नात्वा तु भरतश्रेष्ठ निर्मलः स्वर्गमाप्नुयात् ॥ मरुद्गण उपस्पृश्य पितृणामाश्रमे शुचिः ३८ वैवस्वतस्य तीर्थे च
तीर्थभूतो भवेन्नरः ॥ तथा ब्रह्मसरोज्या भागीरथ्यां कृतोदकः ३९ एकमासं निराहारः सोमलोकमवाप्नुयात् ४० उत्पातके नरः स्नात्वा अष्टावक्रैः कृतोदकः ॥ द्वाद
शाहं निराहारो नरमेधफलं लभेत् ४१ अश्मपृष्ठे गयायां च निरविदे च पर्वते ॥ तृतीयां कौंचपद्यां च ब्रह्महत्यां विशुध्यते ४२ कलविक उपस्पृश्य विद्याच्च बहुशोजलम् ॥
अग्नेः पुरे नरः स्नात्वा अग्निकन्यापुरे वसेत् ४३ करवीरपुरे स्नात्वा विशालायां कृतोदकः ॥ देवहद उपस्पृश्य ब्रह्मभूतो विराजते ४४ पुनरावर्तनं दांच महानं दांच सेव्यं वै ॥
नंदने सेव्यते दांतस्त्वप्सरोगैः भिरहिंसकः ४५ उर्वशी कृतिका योगे गत्वा चैव समाहितः ॥ लौहित्ये विधिवत् स्नात्वा पुंडरीकफलं लभेत् ४६ निरस्य कौंचपदी तिस्रं
पांविष्णुपदादीनामुपलक्षणं तेषु तृतीयां ब्रह्महत्यां स कृत्वा गत एव विशुध्यते हत्यानाशयित्वा भूतो भवति ४७।४८।४९।५० उर्वशी मुर्वशी तीर्थं कृतिका योगे कार्तिक्या पौर्णमास्याम् ४६

४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ कुमारीः कुमारीसंज्ञकतीर्थं ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ शरीरमिति विधिपूर्वकमात्मश्राद्धादिकं कृत्वा अनाशके अनशनव
ते कृते सति बुद्धिपूर्वकमत्रैव शरीरमुत्सृजेत् तदीयं गच्छेत् न भिभूतस्याप्येतन्मरणविधीयते अधुवमिति वाक्यशेषात् तदपि वेदांतमस्य ज्ञात तत्त्वस्य शरीरधारणे प्रयोजनमपश्यत एव इतरेषां त्विह मरणं रो
रामहृदयपस्पृश्यविपाशायां कृतोदकः ॥ द्वादशाहं निराहारः कल्मषाद्विप्रमुच्यते ४७ महाहृदयपस्पृश्यशुद्धेन मनसानरः ॥ एकमासं निराहारोजमदग्निग
तिलमेव ४८ विध्येत ताप्यचात्मानं सत्यसंधस्त्वर्हिसकः ॥ विनयात्तप आस्थाय मासेनैकेन सिध्यति ४९ नर्मदायामुपस्पृश्य तथा शूपांरकोदके ॥ एकपक्षं निरा
हारो राजपुत्रो विधीयते ५० जंबूमार्गे त्रिभिर्मसैः संयतः सुसमाहितः ॥ अहोरात्रेण चैकेन सिद्धिं समधिगच्छति ५१ कोकामुखे विगाह्याथ गत्वा चांजलिकाश्रमम् ॥
शाकभक्षश्च रवासाः कुमारीं विदते दश ५२ वैवस्वतस्य सदनं न सगच्छेत् कदाचन ॥ यस्य कन्याह देवासो देवलोकं सगच्छति ५३ प्रभासे त्वेकरात्रेण अमावा
स्यां समाहितः ॥ सिध्यते तु महाबाहो यो नरो जायते स्मरः ५४ उज्जानक उपस्पृश्य अग्निषेणस्य चाश्रमे ॥ पिगायाश्चाश्रमे स्नात्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ५५ कुल्या
यां समुपस्पृश्य जम्बाचैवाधमर्षणम् ॥ अश्वमेधमवाप्नोति त्रिरात्रोपोषितो नरः ५६ पिंडारक उपस्पृश्य एकरात्रोपितो नरः ॥ अग्निष्टोममवाप्नोति प्रभातां शर्वरीं
शुचिः ५७ तथा ब्रह्मसरोजत्वाधमार्ण्योपशोभितम् ॥ पुंडरीकमवाप्नोति उपस्पृश्य नरः शुचिः ५८ मैनाके पर्वते स्नात्वा तथा संध्यामुपास्य च ॥ कामं जित्वा च
वैमासं सर्वयज्ञफलं लभेत् ५९ कालोदकं नदिकुंडं तथा चोत्तरमानसम् ॥ अभ्येत्य योजनशताहूणहावि प्रमुच्यते ६० नदीश्वरस्य मूर्तितुल्यमुच्येत किल्बिषैः ॥
स्वर्गमार्गे नरः स्नात्वा ब्रह्मलोकं सगच्छति ६१ विख्यातो हिमवान् पुण्यः शंकरश्च शुरो गिरिः ॥ आकरः सर्वरत्नानां सिद्धचारणसेवितः ६२ शरीरमुत्सृजेत् तत्र विधिपूर्व
मनाशके ॥ अधुवं जीवितं ज्ञात्वा यो वै वेदांतगो द्विजः ६३ अभ्यर्च्य देवतास्तत्र नमस्कृत्य मुनींस्तथा ॥ ततः सिद्धो दिवंगच्छेद् ब्रह्मलोकं सनातनम् ६४ कामं क्रो
धं च लोभं च योजित्वा तीर्थमावसेत् ॥ न तेन किंचिन्न प्राप्तं तीर्थाभिगमनाद्भवेत् ६५ यान्यगम्यानि तीर्थानि दुर्गाणि विषमाणि च ॥ मनसा तानि गम्यानि सर्वतीर्थ
समीक्षया ६६ इदं मेध्यमिदं पुण्यमिदं स्वर्गमनुत्तमम् ॥ इदं रहस्यं वेदानामाग्राव्यं पावनं तथा ६७ इदं दद्याद् द्विजातीनां साधोरात्माहितस्य च ॥ सुहृदां च जपे
त्कर्णेशिष्यस्यानुगतस्य च ६८ दत्तवान् गौतमस्यैतदंगिरा वै महातपाः ॥ अंगिराः समनुज्जातः काश्यपेन च धीमता ६९ महर्षीणामिदं जप्यं पावनानां तथोत्त
मम् ॥ जपंश्चाभ्युत्थितः शश्वन्निर्मलः स्वर्गमाप्नुयात् ७० इदं यश्चापि शृणुयाद्रहस्यं त्वंगिरो मतम् ॥ उत्तमे च कुले जन्म लभेज्जातीश्च संस्मरेत् ७१ ॥ इति श्रीमहा
भारते अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मे अंगिरसतीर्थयात्रायां पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ गादिमहानिभिते सत्येव महापातकप्रायाश्चित्तार्थवाचचित्तान्यथेति व्याख्यातं
प्रागेव वनपर्वणि ६३ । ६४ । ६५ । ६६ इदं तीर्थसेवनं मेध्यं यज्ञफलप्रदं पुण्यं पापघ्नं अतएव स्वर्ग्यं आग्राव्यं आश्रयः स्नानमित्यर्थः आभाष्यमिति पाठेरहस्यत्वादवाच्यं स्वार्थेऽप्यत्र ६७ । ६८
समनुज्जातः प्रार्थितः काश्यपेन एतद्विज्ञातुकाभेनेति शेषः ६९ । ७० । ७१ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावर्दीपे पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥

बृहस्पतीत्यध्यायः सर्वतीर्थश्रेष्ठांगमां कथयितुं प्रवर्तते इतोऽन्यतीर्थांतरं नास्तीति स्पष्टयन् १ यदा स्पृच्छत देवा जगमुरिति द्वितियेन यत्तदोरध्याहारेणान्वयः यस्य प्रश्नमात्रेण सिद्धानां दर्शनं भवति
वैशंपायन उवाच ॥ बृहस्पतिसंभुद्वयाक्षमया ब्रह्मणः समम् ॥ पराक्रमेश क्रसममादित्यसमतेजसम् १ गगियमर्जुनेनाजौ निहतं भूरितेजसम् ॥ भ्रातृभिः सह
तोऽन्यैश्च पर्यपृच्छ युधिष्ठिरः २ शयानं वीरशयने कालाकांक्षिणमच्युतम् ॥ आजगमुर्भरतश्रेष्ठं द्रष्टुकामामहर्षयः ३ अत्रिर्वसिष्ठोऽथ भृगुः पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥
अंगिरा गौतमोऽगस्त्यः सुमतिः सुयतात्मवान् ४ विश्वामित्रः स्थूलगिराः संवर्तः प्रमतिर्दमः ॥ बृहस्पत्युशनो व्यासाश्च यवनः काश्यपो भुवः ५ दुर्वासा जमदग्निश्च
मार्कण्डेयोऽथ गालवः ॥ भरद्वाजोऽथ रैभ्यश्च यवक्रीतस्त्रितस्तथा ६ स्थूलाक्षः शबलाक्षश्च कण्वो मेधातिथिः कृशः ॥ नारदः पर्वतश्चैव सुधन्वाथैकतो द्विजः ७
नितंभूर्भुवनो धौम्यः शतानंदोऽकृतव्रणः ॥ जामदग्न्यस्तथारामः कचश्चैत्येवमादयः ८ समागता महात्मानो भीष्मं द्रष्टुं महर्षयः ॥ तेषां महात्मानां पूजामागतानां
युधिष्ठिरः ९ भ्रातृभिः सहितश्च कथं यावदनुपूर्वशः ॥ तेषूजिताः सुखासीनाः कथाश्च कुर्महर्षयः १० भीष्माश्रिताः सुमधुराः सर्वेन्द्रियमनोहराः ॥ भीष्मस्तेषां क
थाः श्रुत्वा ऋषीणां भावितात्मनाम् ११ मेनेदिविष्टमात्मानं तुष्ट्वा परमया युतः ॥ ततस्ते भीष्ममामं व्यपांडवांश्च महर्षयः १२ अंतर्धानं गताः सर्वे सर्वेषामेव पश्य
ताम् ॥ तानृषीन्सुमहाभागानंतर्धानं गतानपि १३ पांडवास्तुष्टुः सर्वे प्रणमुश्च मुहुर्मुहुः ॥ प्रसन्नमनसः सर्वे गंगेयं कुरुसत्तमं १४ उपतस्थुर्यथोद्यतमादित्यं मं
त्रकोविदाः ॥ प्रभावात्तपस्तेषामृषीणां विक्ष्य पांडवाः १५ प्रकाशं तोदिशः सर्वा विस्मयं परमं ययुः ॥ महाभाग्यं परं तेषामृषीणामनुचित्यते ॥ पांडवाः सह भी
ष्मेण कथाश्च कुरुस्तदाश्रयाः १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कथां तेशिरसापादौ स्पृष्ट्वा भीष्मस्य पांडवः ॥ धर्म्यधर्मसुतः प्रश्नं पर्यपृच्छ युधिष्ठिरः १७ ॥ युधिष्ठिर
उवाच ॥ के देशाः के जनपदा आश्रमाः के च पर्वताः ॥ प्रकृष्टाः पुण्यतः काश्च ज्ञेयानद्यः पितामह १८ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीमिति हासं पुरातनम् ॥
शिलोच्छृत्ते संवादं सिद्धस्य च युधिष्ठिर १९ इमां कश्चित्परिक्रम्य पृथिवीं शैलभूषणाम् ॥ असकृद्विपदां श्रेष्ठः श्रेष्ठस्य गृहमेधिनः २० शिलवृत्तेर्गृहं प्राप्तः स तेन विधि
नाऽर्चितः ॥ उवासरजनीति त्रसुमुखः सुखभाषिः २१ शिलवृत्तिस्तु यत्कृत्यं प्रातस्तत्कृतवाञ्छुचिः ॥ कृतकृत्यमुपातिष्ठत्सिद्धं तमतिथितदा २२ तौ समे
त्य महात्मानौ सुखासीनौ कथाः शुभाः ॥ चक्रुर्वेदं संवद्वास्तच्छेषकृतलक्षणाः २३ शिलवृत्तिः कथां तेषु सिद्धमामं व्ययन्नतः ॥ प्रश्नं प्रच्छमेधावीयन्मां त्वं परिपृच्छ
सि २४ ॥ शिलवृत्तिरुवाच ॥ के देशाः के जनपदाः केऽऽश्रमाः के च पर्वताः ॥ प्रकृष्टाः पुण्यतः काश्च ज्ञेयानद्यस्तदुच्यताम् २५ ॥ सिद्ध उवाच ॥ ते देशास्ते जनपदा
स्तेऽऽश्रमास्ते च पर्वताः ॥ येषां भार्गवी गंगामध्ये नैतिसरिद्धरा २६ तपसा ब्रह्मचर्येण यज्ञैस्त्यागेन वा पुनः ॥ गतिं तानलभेज्जंतुर्गंगां संसेव्य यां लभेत् २७
किमुत तद्दर्शनादिनेति भावः २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ महाभाग्यं यो गैश्वर्यं लैव रत्नां तर्धानं शक्त्यादिसिद्धिं लभेत् २६ । २७ देशाः भूमिभागाः
जनपदाः महाजननिवासस्थानानि आश्रमाः ऋषिस्थानानि २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ आश्रमा इत्याकारस्पृश्यं पूर्वकृपमार्षण २५ ते देशा इति प्रकृष्टाः पुण्यत इत्यनुपगः २६ । २७

गात्राण्यस्थीनि न्यस्तानिर्गंगायाम् २८ । २९ । ३० व्युष्टिः पुण्यवृद्धिः । 'व्युष्टिः फलेत्तुद्वीव' इति मेदिनी २९ । ३१ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ गवांनिर्हारजाहारनिर्गमनमार्गस्ततो
निर्मुक्त्यावकंयवविकारस्तस्मात् गांयवानादयित्वातच्छुद्धं तर्गतान्यवान्पक्त्वा मुंजानोपावकवतीत्युच्यते ३८ इदुवतंचांद्रायणं ३९ । ४० । ४१ धूपतेदूरेजायतेभस्मीभूयापिनशिष्यते
स्पृष्टानियेषांगंगेयैस्तोयैर्गात्राणिदेहिनाम् ॥ न्यस्तानिपुनस्तेषां त्यागः स्वर्गाद्विधीयते २८ सर्वाणियेषांगंगेयैस्तोयैः कार्याणिदेहिनाम् ॥ गां त्यक्त्वा मान
वाविप्रदिवितिष्ठंति तेजनाः २९ पूर्ववयसिकर्माणि कृत्वा पापानियेनराः ॥ पश्चाद्गंगानिवेतंतेऽपियांत्युत्तमांगतिम् ३० स्नातानां शुचिभिस्तोयैर्गंगेयैः प्रय
तात्मनाम् ॥ व्युष्टिर्भवातेयापुंसांनसाकृतुशतैरपि ३१ यावदास्थिमनुष्यस्य गंगातोयेषु तिष्ठति ॥ तावद्वर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ३२ अपहृत्य तम
स्तीव्रं यथाभात्युदयेरविः ॥ तथाऽपहत्य पाप्मानं भाति गंगाजलोल्लिखितः ३३ विसोमा इव सर्वयो विपुष्पास्तरवो यथा ॥ तद्वद्देशादिश्वेवहीना गंगाजलैः शिवैः
३४ वर्णाश्रमायथा सर्वधर्मज्ञानविवर्जिताः ॥ क्रतवश्च यथाऽसोमास्तथा गंगां विना जगत् ३५ यथाहीनं न भोज्यं भूः शैलैः खंच वायुना ॥ तथा देशादिश्वेव गं
गाहीनानसंशयः ३६ त्रिपुल्लोकेषु ये केचिन्प्राणिनः सर्व एव ते ॥ तर्प्यमाणाः परां ह्यर्तिं यांति गंगाजलैः शुभैः ३७ यस्तु सूर्येणानिष्टं गंगेयं पिवते जलम् ॥ गवांनि
र्हारनिर्मुक्ताद्यावकात्तद्विशिष्यते ३८ इदुव तसहस्रं तु यश्चरेत्कायशोधनम् ॥ पिवेद्यश्चापि गंगां भः समो स्यात्तांन वा समो ३९ तिष्ठेद्युगसहस्रं तु पदेनैकेन यः पुमान् ॥
मासमेकं तु गंगायां समो स्यात्तांन वा समो ४० लंबते जाक्शिरायस्तु युगानामयुतं पुमान् ॥ तिष्ठेद्यथेष्टं यश्चापि गंगायां विशिष्यते ४१ अग्नौ प्रास्तं प्रधूयेत यथा
तूलं द्विजोत्तम ॥ तथा गंगावगाढस्य सर्वपापं प्रधूयते ४२ भूतानामिह सर्वेषां दुःखोपहतचेतसाम् ॥ गतिमन्वेषमाणानां गंगासदृशी गतिः ४३ भवंति निर्वि
पाः सर्पा यथा ताक्ष्यस्य दर्शनात् ॥ गंगाया दर्शनात्तद्वत्सर्वपापैः प्रमुच्यते ४४ अप्रतिष्ठाश्च ये केचिदधर्मशरणाश्च ये ॥ तेषां प्रतिष्ठा गंगेह शरणं शर्मवर्म च ४५
प्रहृष्टैरशुभैर्ग्रस्तानेकैः पुरुषा धमात् ॥ पततो नरके गंगां श्रितान् प्रेत्य तारयेत् ४६ ते संविभक्ता मुनिभिर्नूने देवैः सवासवैः ॥ येषां भिच्छंति सततं गंगामतिमतां
वर ४७ विनयाचारहीनाश्च अशिवाश्च नराधमाः ॥ ते भवंति शिवा विप्रयेव गंगामुपाश्रिताः ४८ यथासुराणाममृतं पितृणां च यथा स्वधा ॥ सुधा यथा च नाना
तथा गंगाजलं नृणाम् ४९ उपासते यथा बाला मातरं शुभयाऽर्दिताः ॥ श्रेयस्कामास्तथा गंगामुपासंती ह देहिनाः ५० स्वायं भुवं यथा स्थानं सर्वेषां श्रेष्ठमुच्यते ॥
स्नातानां सरितां श्रेष्ठं गंगातद्वदिहोच्यते ५१ यथोपजीविनां धेनुर्देवादीनां धरा स्मृता ॥ तथोपजीविनां गंगा सर्वप्राणभृता मिह ५२ देवाः सोमार्कसंस्थानियथा
सत्रादिभिर्मखैः ॥ अमृतान्युपजीवंति तथा गंगाजलं नराः ५३ जान्द्वीपुलिनेत्याभिः सिकताभिः समुक्षितम् ॥ आत्मानं मन्यते लोकोदिविष्ठमिव शोभितम् ५४
इत्यर्थः ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ सोमसंस्थान्यमृतानि देवा उपजीवन्तीति । प्रयमां पिवते वाह्निर्द्वितीयां पिवते रविः इत्यादिना स्पष्टं अर्कसंस्थानस्य
पिच्छादोऽग्रे रोहितादीनि पंचामृतान्यास्वाद्य उपजीवन्तीति प्रसिद्धम् ५३ । ५४

व्यसनैः लुप्तपानादिव्यसनजैर्दुःखैः ५५ । ५६ । ५९ कामान्मोगान् ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ उपस्थितानित्यसंवेदिताम् ६८ । ६९ । ७०
भयेभ्यो धारेभ्यो व्याघ्रादिभ्यः पिशाचादिभ्यो वा पापेभ्यो बहवधादिभ्यः ७१ । ७२ । ७३ दिविदेवानामिति शेषः देवेशो राजेंद्रः ७४ । ७५ आरण्यश्चाण्यो तृतीयस्यामितो
जाह्नवीतीरसंभूतां मृदं मूर्धा विभर्तियः ॥ विभर्तिरूपं सोऽर्कस्य तमोनाशायनिर्मलम् ५५ गंगोर्मिभिरथोदिग्धः पुरुषं पवनो यदा ॥ स्पृशते सोऽस्य पाप्मानं सद्य
एवापकर्षति ५६ व्यसनरमितस्तस्य नरस्य विनाशिष्यतः ॥ गंगादर्शनं जाप्रीतिर्यस्य नान्यपकर्षति ५७ हंसारविः कोकरवैरवैरन्यैश्च पाक्षिणाम् ॥ पस्पधं गंगा
गंधर्वान् पुलिनैश्चाशिलोच्चयान् ५८ हंसादिभिः सुबहुभिर्विविधैः पक्षिभिर्वृतम् ॥ गंगां गोकुलसंवाधां दृष्ट्वा स्वर्गोऽपि वेस्मृतः ५९ न सा प्रीतिर्दिविष्ठस्य सर्वकामा
नुपाश्रितः ॥ संभवेद्यापरा प्रीतिर्गंगायाः पुलिने नृणाम् ६० वाहनः कर्मजैर्ग्रस्तः पापैरपि पुमानिह ॥ वीक्ष्य गंगां भवेत्पूतो अत्र मेनास्ति संशयः ६१ सप्तावरान्
सप्तपरान् पितृंस्तेभ्यश्च ये परे ॥ पुमांस्तारयते गंगां वीक्ष्य स्पृष्ट्वाऽवगाह्य च ६२ श्रुताऽभिलषिता पीता स्पृष्टा दृष्टा वगाहिता ॥ गंगा तारयते नृणामुभौवंशौ वि
शेषतः ६३ दर्शनात्स्पर्शनात्पानात्तथा गंगेति कीर्तनात् ॥ पुनात्य पुण्यान् पुरुषा उच्छतशोऽथ सहस्रशः ६४ यद्वच्छेत्स फलं जन्मजीवितं श्रुतमेव च ॥ सापितृंस्त
र्पयेद्गंगामभिगम्य सुरास्तथा ६५ न सुतैर्न च वित्तेन कर्मणान च तत्फलम् ॥ प्राप्त्या तपुरुषो त्यंतं गंगां प्राप्य यदा मुयात् ६६ जात्यंधैरिहतुल्यास्ते मृतैः पंगुभिरेव च ॥
समर्था येन पश्यंति गंगां पुण्यजलां शिवाम् ६७ भूतभव्यमविष्य जैर्महर्षिभिरुपस्थिताम् ॥ देवैः सैद्गैश्च को गंगानोपसेवेत मानवः ६८ वानप्रस्थैर्गृहस्थैश्च यातिभि
र्ब्रह्मचारिभिः ॥ विद्यावाद्भिः श्रितां गंगां पुमान्कोनामनाश्रयेत् ६९ उक्तामभिश्च यः प्राणैः प्रयतः शिष्टसंमतः ॥ चिंतयेन्मनसा गंगां स गतिं परमां लभेत् ७० न भये
भ्यो भयं तस्य न पापेभ्यो न राजतः ॥ आदेहपतनाद्गंगामुपास्तेयः पुमानिह ७१ महापुण्यां च गंगनात्पतंती वै महेश्वरः ॥ दधारशिरसा गंगां तामेव दिविसेवते ७२
अलंकृतास्त्रयो लोकाः पथिभिर्विमलैस्त्रिभिः ॥ यस्तु तस्याजलं सेवेत्तत्कृत्यः पुमान् भवेत् ७३ दिविज्यातिर्यथाऽऽदित्यः पितृणां चैव चंद्रमाः ॥ देवेशश्च यथानृणां
गाच सरितां तथा ७४ मात्रापित्रा सुतैर्दारैर्विमुक्तस्य धनेन वा ॥ न भवेद्वितथा दुःखं यथा गंगा वियोगजम् ७५ नारण्यैर्नष्टविषयैर्न सुतैर्न धनागमैः ॥ तथा प्रसादो
भवति गंगां वीक्ष्य यथा भवेत् ७६ पूर्णमिदं यथा दृष्ट्वा नृणां दृष्टिः प्रसीदति ॥ तथा त्रिपथा दृष्ट्वा नृणां दृष्टिः प्रसीदति ७७ तद्भावस्तद्वत्तमनास्तान्निष्ठस्तत्परायणः ॥
गंगां योऽनुगतो भक्त्या स तस्याः प्रियतां व्रजेत् ७८

दिवीतिश्रुतेरण्याख्यसरोद्वयवान्जललोकोऽरण्यस्तत्र भवैराण्यैर्विषयैः इष्टं वागादित्याप्यैरिष्टविषयैः स्वर्गैः ७९ । ७७ तद्भावस्तस्यामेव भावः श्रद्धायस्य स तथा । धर्मे श्रद्धावानपि
स्त्रीपुत्रादिमना भवति तद्व्यावृत्त्यर्थं तद्वत्तमना इति । श्रद्धामनश्च कादाचित्केऽपि पागादो भवति न त्वराध्य देवतायामिव तत्र नैरतं यं नितरां स्थितिर्भवति तदर्थं तान्निष्ठ इति । त्रयमपि स्वर्गाद्यर्थ
कस्यचिद्वर्तितवान्भवति किं तु परायणं प्राप्य मपि गंगेयस्य सतत्परायणः एवं भूत्वा योऽनुगतोऽनुमतः मत्तया आराध्यत्वज्ञानेन स गंगायाः प्रियो भवेत् ७८

७९ मस्माख्यान्मस्मीमूतान् ८० इन्द्राग्निर्दोषस्वेनदीप्ताः ८१ पयोधृत्यागीयेहाविषीसृष्टिर्वागफलंतद्वर्ता यागादिजं पुण्यं तत्फलं स्वर्गादिचंगगाप्राप्त्येव लभ्यत इत्यर्थः ८२ बृहती
श्रेष्ठा विश्वं देवादीनां रूपं सौभाग्यं यया प्राप्यते सा विश्वरूपा ८३ ऊर्ध्वं अन्नपश्वादिः ऊर्जतिमागुरिमता द्वाप् तत्प्रदामित्यर्थः मधुकर्मफलं ब्रह्मवातत्प्रदामधुमती ८४ योगंगामिति शेषः
तया गंगया भाविताः महत्त्वंगताः देवाः स्पर्शनदर्शनेन गंगया पृथ्वी ८५ दक्षांतरणसमर्था पृथिविष्णुमातरं बृहतीवाचं वाग्वैबृहतीति श्रुतेः भागिनी भगानामैश्वर्यादीनां पण्णांसमुहोभागंतद्वर्ता
विभावर्यप्रकाशिका ८६ ख्यातिः पुण्यत्वकीर्तिः सेव्यनिषेव्य ८७ गंगाद्विष्टा इयं गंगेत्यन्यान् गंगां दर्शयतः पुण्यस्य नियतं नियमेन गंगेव प्रतिष्ठा संसारावसानहेतुर्भवति गुह्यस्य कार्तिकेयस्य रुक्म
स्य स्वर्णस्य च गर्भयोषा गर्भधारिणी ह्यी वियतः सकाशात् प्रातरवतीर्णा तेनास्यां प्रातः स्नानमतिप्रशस्तमिति सूचितं त्रिवर्गाधर्मार्थकामदा घृतवहा जलवाहिनी विश्वतोया विश्वप्रियतोया ८८ अवनी

भूस्थैः खस्थैर्दिविष्ठैश्च भूतैरुच्चावचैरपि ॥ गंगाविगाह्यासततमेतत्कार्यं तमंसतां ७९ विश्वलोके पुण्यत्वाद्गंगायाः प्रथितं यशः ॥ यत्पुत्रान्सगरस्येतो मस्माख्या
ननयद्विवम् ८० वाय्वीरिताभिः सुमनोहराभिर्दुताभिरत्यर्थसमुत्थिताभिः ॥ गंगोर्मिभिर्भानुमतीभिरिन्द्राः सहस्ररश्मिप्रतिमा भवन्ति ८१ पयस्विनी घृतिनीम
त्युदारांसमृद्धिर्नो वेगिनी दुर्विगाह्याम् ॥ गंगां गत्वा यैः शरीरं विसृष्टं गताधीरास्ते विबुधैः समत्वम् ८२ अंधान् जडान् द्रव्यहीनांश्च गंगायशस्विनी बृहती विश्वरूपा ॥
देवैः सैर्द्रैर्मुनिभिर्मानवैश्च निषेविता सर्वकामैर्युनक्ति ८३ ऊर्जावती महापुण्यां मधुमती त्रिवर्गमगाम् ॥ त्रिलोकगोप्त्रां ये गंगां संश्रितास्ते दिवंगताः ८४ यो वत्स्यति
द्रक्ष्यति वापि मर्त्यस्तस्मै प्रयच्छन्ति सुखानि देवाः ॥ तद्भाविताः स्पर्शनदर्शनेन इष्टांगतितस्य सुरादिशंति ८५ दक्षां पृथिवीं बृहतीं विप्रकृष्टां शिवामृद्धां भागिनीं सु
प्रसन्नाम् ॥ विभावर्यं सर्वभूतप्रतिष्ठां गंगां ताये त्रिदिवंगतास्ते ८६ ख्यातिर्यस्याः खं दिवंगां च नित्यं पुरादिशो विदिशश्चावतस्थे ॥ तस्या जलं सेव्यं सरिद्वराया
मर्त्याः सर्वैकतुल्या भवन्ति ८७ इयं गंगेति नियतं प्रतिष्ठा गुह्यस्य रुक्मस्य च गर्भयोषा ॥ प्रातस्त्रिवर्गा घृतवहा विषाम्पा गंगावतीर्णा वियतो विश्वतोया ८८ सु
तावनी प्रस्य हरस्य भार्या दिवो भुवश्चापि कृतानुरूपा ॥ भव्या पृथिव्यां भागिनी च पिराज नृगंगालोकानां पुण्यदा वैत्रयाणां ८९ मधुस्रवा घृतधारा घृताचिर्महो
र्मिभिः शोभिता ब्राह्मणैश्च ॥ दिवश्च्युता शिरसाऽऽस्ता शिवेन गंगाज्वनी प्रात्रिदिवस्यमात्ता ९० यो निर्वरिष्ठा विरजावितन्वी शय्याचिरावारिवहायशोदा ॥ वि
श्ववती चाकृतिरिष्टा सिद्धा गंगोक्षितानां भुवनस्य पंथाः ९१

प्रस्य मेरोर्हि मवतो वा पर्वतस्य कृतमनुरूपमलंकारो यया सा कृतानुरूपा ८९ मधुस्रवा धर्मवरा घृतधारातेजो धारा घृताचिराज्यस्येवाऽर्चिर्वर्चोयस्याः सा । 'घृतं दीप्ता ज्यवारिषु' इति विश्वलो
चनः अवनी प्रातः पृथिवीं प्राप्तेति शेषः ९० वरिष्ठा योनिः परमकारणं विरजानिर्मला वितन्वी विशेषेण तन्वी सूक्ष्मा शय्यादीर्धनिद्रातल्पः मरणं जाह्नवी तट इति वचनात् अचिरा
शीघ्रा विश्ववती विश्वमवती पालयंती नुमभावार्थः । आकृतिः सत्ता सामान्यरूपा । 'आकृतिस्तु स्त्रियारूपे सामान्यवपुषोरपि' इति मेदिनी इष्टा सिद्धा इष्टाः सिद्धाः भव्यस्यासा सिद्धानां मिष्टा
इति वा उक्षितानां स्नातानां भुवनस्य स्वर्गस्य ९१

क्षांत्यादिप्रयेमज्ञातुष्येति संबंधः । गुह्यस्य कुमारस्य संमता ब्रह्मण्यतया ब्राह्मणजात्यनुग्राहकतया ९२ मनसाऽपि प्रपन्नाः किमु तसां ज्ञात् ९३ जननी वोपास्येति संबंधः । अवेक्ष्य न श्वरानिति शेषः ९४
उस्त्राधेनुममृतदुषामिति यावत् मिषती पश्यन्ती सर्वज्ञा नित्यर्थः इरावती मन्त्रवती । 'इरावती मन्त्रवती' इति विश्वलोचनः धारिणी मित्यत्र रेवती मिति पाठे मातरं । 'रेवती हरि
भार्या यां तारामिन्मातृभेदयोः' इति मेदिनी ब्रह्मणोऽपि कांतां चेतोहरां सिद्धिर्मांसाः ९५ सविभून्सेश्वरान् गापृथ्वीम् ९६ गुणानां गंगया इति शेषः ९७ । ९८ मडुकान् गंगानुगुणान् ज्ञा

क्षांत्यामह्यागोपने धारणे च दीप्त्या कृशानोस्तपनस्य चैव ॥ तुल्या गंगा संमता ब्राह्मणानां गुह्यस्य ब्रह्मण्यतया च नित्यम् ९२ ऋषिपुतां विष्णुपदी पुराणां सुपुण्यतो
यां मनसाऽपि लोके ॥ सर्वात्मना जाह्नवीये प्रपन्नास्ते ब्रह्मणः सदनं संप्रयाताः ९३ लोकाने वेक्ष्य जननीव पुत्रान् सर्वात्मना सर्वगुणोपपन्नान् ॥ तत्स्थानकं ब्राह्ममभीप्स
मानैर्गंगासदैवात्मवशैरुपास्या ९४ उस्त्रां पुष्टां मिषतीं विश्वभोज्यामिरावतीं धारिणीं भूधराणाम् ॥ शिष्टाश्रयाममृतां ब्रह्मकांतां गंगां श्रयेदात्मवान्सिद्धिकामः ९५
प्रसाद्य देवान् सविभून्समस्तान् भगीरथस्तपसो ग्रेण गंगाम् ॥ गामानयत्तामभिगम्य शश्वत्पुंसां भयं नेह चामुत्र विद्यात् ९६ उदाहृतः सर्वथा ते गुणानां मयैकदेशः प्रस
मीक्ष्य बुद्ध्या ॥ शक्तिर्न मेकाचिदिहास्ति वक्तुं गुणान्सर्वान् परिमातुं तथैव ९७ मेरोः समुद्रस्य च सर्वयत्नैः संख्योपलानामुदकस्य वापि ॥ शक्यं वक्तुं नेह गंगाजलानां
गुणारख्यानं परिमातुं तथैव ९८ तस्मादेतान् परयाश्रद्वयोक्तान् गुणान्सर्वान् जान्हवीयान्सदैव ॥ भवेद्वाचामनसा कर्मणा च भक्त्या युक्तः श्रद्धया श्रद्धधानः ९९ लोका
निर्मास्त्री न्यशसावितत्यसिद्धिं प्राप्य महतीं तां दुरापाम् ॥ गंगाकृतान् चिरेणैव लोकान्यथेष्टमिष्टान् विहरिष्यसित्वम् १०० तव मम च गुणैर्महानुभावाजुपतु मर्तिसत
तं स्वधर्मयुक्तैः ॥ अभिमतजनवत्सला हि गंगा जगति युनक्ति सुखैश्च भक्तिमंतम् १ ॥ भीष्म उवाच ॥ इति परममतिर्गुणानशेषान् शिलरतये त्रिपथानुयोगरू
पान् ॥ बहुविधमनुशास्य तत्पथरूपान् गगनतलं दुतिमान् विवेश सिद्धः २ शिलवृत्तिस्तु सिद्धस्य वाक्यैः संबोधितस्तदा ॥ गंगामुपास्य विधिवत्सिद्धिं प्राप सुदुर्ल
भाम् ३ तथा त्वमपि कौंतेय भक्त्या परमया युतः ॥ गंगामन्यो हिस तत्प्राप्स्यसे सिद्धिमुत्तमाम् ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वेतिहासं भीष्मोक्तं गंगयाः स्तवसंयु
तम् ॥ युधिष्ठिरः परांप्रीतिमगच्छद्ब्राह्मिः सह ५ इतिहासमिमं पुण्यं शृणुयाद्यः पठेत वा ॥ गंगयाः स्तवसंयुक्तं समुच्येत्सर्वकिल्बिषैः १०६ ॥ इति श्रीमहाभा
रते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे गंगामाहात्म्यकथने षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ प्रज्ञाश्रुताभ्यां
वृत्तेन शीलेन च यथाभवान् ॥ गुणैश्च विविधैः सर्वैर्व्यसाच समन्वितः १

त्वावागादिभिः स्तोत्रध्यानस्नानादिषु श्रद्धा नो भवेदिति संबंधः ९९ गंगाकृतान् गंगासेवनप्राप्तान् इष्टान् संकल्पसिद्धान् पाठांतरं यथेष्टं मृष्टं मधुरं यया स्यात्तया १०० महानुभावा गंगामर्तिजुपतु प्री
णात् गंगादर्शनादिनामतिः प्रसीदतिवत्यर्थः अभिमतः श्रद्धालुः १ । २ । ३ । ४ । ५ । १०६ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥
तुल्या गंगा संमता ब्राह्मणानां मित्रब्रह्मविदां कृतकृत्यानां भिगंगा पूज्यत्वेन संमते तत्पुंसां तेन ब्राह्मण्यं महदिति मत्वा पृच्छति प्रज्ञेति घृतमाचारः शीलं विनयः १

२ । ३ चेदिच्छेत्तर्हि केन प्राप्नुयाच्चदित्यनुषज्यवशात्तथेयोऽयमर्थः ४ । ५ पर्यायेऽपि जातकर्मादिसंस्कारयोगात्तुल्यवर्णत्वं गतः नामप्रसिद्धं ८ यज्ञकारः यज्ञकारयन् आर्तिव्यकुर्वन्नित्यर्थः प्रायादग्निचयनार्थमिष्टकाजानेतुमित्यर्थाद्रम्यते ९ बालमशिक्षितम् १० । ११ आवापइति पाठे आलवालं पितृमातृतुल्यइत्यर्थः 'आवा

॥५०॥

भवानविशिष्टो बुद्ध्याचमयत्तपसा तथा ॥ तस्माद्भवंतं पृच्छामि धर्मं धर्ममृतांवर २ नान्यस्त्वदन्योलोकेषु प्रष्टव्योऽस्ति नराधिप ॥ क्षत्रियो यदिव वैश्यः शूद्रो वाराजसत्तम ३ ब्राह्मण्यं प्राप्नुयाच्चेन तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ तपसा वा सुमहता कर्मणा वा श्रुतेन वा ॥ ब्राह्मण्यमथ चेदिच्छेत्तन्मे ब्रूहि पितामह ४ ॥ भीष्म उवाच ॥ ब्राह्मण्यं तात दुष्प्राप्यं वर्णैः क्षत्रादिभिस्त्रिभिः ॥ परं हि सर्वभूतानां स्थानमेतद्युधिष्ठिर ५ ब्रह्मीस्तु संसरन् यो नीर्जायमानः पुनः पुनः ॥ पर्यायेतात कस्मिंश्चिद्ब्राह्मणो नाम जायते ६ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ मत्तंगस्य च संवादं गर्दभ्याश्च युधिष्ठिर ७ द्विजातेः कस्यचित्तात तुल्यवर्णः सुतस्त्वभूत् ॥ मत्तंगो नामनाम्ना वै सर्वैः समुदितो गुणैः ८ स यज्ञकारः कौंतेय पित्रोत्सृष्टः परंतप ॥ प्रायाद्गर्दभ्युक्तेन रथेनाप्याशुगामिना ९ स बालं गर्दभं राजन् वहतं मातुरंतिके ॥ निरविध्यत्प्रतो देननासिकायां पुनः पुनः १० तत्र तीव्रं वणं दृष्ट्वा गर्दभी पुत्रमुद्विनी ॥ उवाच माधुचः पुत्रचांडालस्त्वधितिष्ठति ११ ब्राह्मणेदारुणं नास्ति मैत्रो ब्राह्मण उच्यते ॥ आचार्यः सर्वभूतानां शास्ता किं प्रहरिष्यति १२ अयं तु पापप्रकृतिर्बालेन कुरुते दयाम् ॥ स्वयोर्निमानयत्येष भावो भावं नियच्छति १३ एतच्छ्रुत्वा मत्तंगस्तु दारुणं रासभीवचः ॥ अवतीर्य रथानूर्णं रासभीं प्रत्यभाषत १४ ब्रूहि रासभिकल्याणि मातामेयेन दूषिता ॥ कथं मां वेत्सि चंडालं क्षिप्रं रासभिः संभे १५ कथं मां वेत्सि चंडालं ब्राह्मण्यं येन नश्यते ॥ तत्त्वेनैतन्महाप्राज्ञे ब्रूहि सर्वमशेषतः १६ ॥ गर्दभ्युवाच ॥ ब्राह्मण्यां वृषलेन त्वं मत्तायां नापितेन ह ॥ जातस्त्वमसि चांडालो ब्राह्मण्यं तेन ते जज्ञत् १७ एवमुक्तो मत्तंगस्तु प्रतिप्रायाद्गृहं प्रति ॥ तमागतमभिप्रेक्ष्य पिता वाक्यमथाब्रवीत् १८ मया त्वं यज्ञसंसिद्धौ नियुक्तो गुरुकर्मणि ॥ कस्मात्प्रतिनिवृत्तोऽसि कच्चिन्नकुशलं तव १९ ॥ मत्तंग उवाच ॥ अंत्ययो निरयो निर्वाक्यं संकुशली भवेत् ॥ कुशलं तु कुतस्तस्य यस्येयं जननी पितः २० ब्राह्मण्यां वृषला ज्ञातं पितृवदेयं तीव्रमाम् ॥ अमानुषी गर्दभी यंतस्मात्तपस्येतपो महत् २१ एवमुक्त्वा स पितरं प्रतस्थे कृतनिश्चयः ॥ ततो गत्वा महारण्यमतपत्सु महत्तपः २२ ततः स तापया मासविधुधांस्तपसाऽन्वितः ॥ मत्तंगः सुखसंप्रेप्सुः स्थानं सुचरित्वा दपि २३ तं तथा तपसा युक्तमुवाच हरिवाहनः ॥ मत्तंगतपस्य सेकित्वं भोगानुत्सृज्य मानुषान् २४

पोमां वचने परिक्षेपालवालयोः इति चेदिनी १२ बालेत्वयि भावः जातिस्वभावः भावं बुद्धिं नियच्छति भागतिरादपकर्षति १३ । १४ । १५ ब्राह्मण्यं लोकदृश्यं नश्यते अंतर्धीयते येन लक्षणेन तत्कथं यतो मां चंडालं वेत्सि १६ अनशत्तनष्टं कूरत्वाल्लिगेन १७ । १८ संसिद्धौ संसिद्धयर्थं १९ अंत्ययो निश्चंडालजातिः अयो निस्तद्वन्धः कुत्सितयोनिः तयोर्हीनकर्मतपाकुशलित्वं नास्तीत्यर्थः २० । २१ । २२ सुचरित्वा तपसश्च हेतोः स्थानं ब्राह्मण्यं सुखेन प्रेप्सुर्विधुधांस्तापयामासितिसंबंधः २३ हरिवाहन इन्द्रः २४

२५ । २६ । २७ । २८ अष्टतारूपमयं ब्राह्मण्यं तपः नातिवर्तते न वशी कर्तुमर्हति २९ । ३० ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ एवमुक्त इति २८ । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० कांडपृष्ठतां शस्त्रजीवित्वं । 'शस्त्राजीवीकांडपृष्ठः' इत्यमरः 'विश्यापतिः कांडपृष्ठः सद्भिरेव निगद्यते' इति यमः १९ जपतां गायत्रीमात्रं सेविनां कुले जन्मेति वरं ददामि ते हंतवृणीष्वत्वं यदिच्छसि ॥ यच्चाप्यवाप्यं हृदिते सर्वत ब्रूहि मारिचम् २५ ॥ मत्तंग उवाच ॥ ब्राह्मण्यं कामयानोऽहमिदमारब्धवांस्तपः ॥ गच्छेयं तदवाप्ये हवर एष वृत्तो मया २६ ॥ भीष्म उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं तमुवाच पुरंदरः ॥ मत्तंग दुर्लभमिदं विप्रत्वं प्रार्थ्य त्वया २७ ब्राह्मण्यं प्रार्थयानस्त्वमप्राप्य मरुतात्मभिः ॥ विनशिष्यसि दुर्बुद्धे तदुपारममाचिरम् २८ श्रेष्ठतां सर्वभूतेषु तपोर्थं नातिवर्तते ॥ तदयं प्रार्थयानस्त्वमचिराद्दिनशिष्यसि २९ देवतासुरमर्त्येषु यत्प्रवित्रं परं स्मृतम् ॥ चंडालो नौ जातेन न तत्प्राप्यं कथंचन ३० ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्म इन्द्रमत्तंगसंवादे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्तो मत्तंगस्तु संशितात्मा यतवतः ॥ अतिष्ठदेकपादेन वर्षाणां शतमच्युतः १ तमुवाच ततः शक्रः पुनरेव महायशाः ॥ ब्राह्मण्यं दुर्लभं तात प्रार्थयानो न लप्स्यसे २ मत्तंग परमं स्थानं प्रार्थयन् विनशिष्यसि ॥ मारुताः साहसं पुत्रनैष धर्मपथस्तव ३ न हि शक्यं त्वया प्राप्तुं ब्राह्मण्यमिदं दुर्मते ॥ अप्राप्यं प्रार्थयानो हिनचिराद्दिनशिष्यसि ४ मत्तंग परमं स्थानं वार्यमाणोऽसकृन्मया ॥ चिकीर्षस्येव तपसा सर्वथान भविष्यसि ५ तिर्यग्योनि गतः सर्वो मानुष्यं यदि गच्छति ॥ स जायते पुल्कसो वा चंडालो वाऽप्यसंशयः ६ पुल्कसः पापयोनिर्वायः कश्चिदिह लक्ष्यते ॥ स तस्यामेव सुचिरं मत्तंग परिवर्तते ७ ततो दशशतकाले लभते शूद्रतामपि ॥ शूद्रयो नावापिततो बहुशः परिवर्तते ८ ततस्त्रिंशद्दशकाले लभते वैश्यतामपि ॥ वैश्यतायां चिरं कालं तत्रैव परिवर्तते ९ ततः षष्टिगुणे काले राजन्यो नाम जायते ॥ ततः षष्टिगुणे काले लभते ब्रह्मवंशुताम् १० ब्रह्मवंशुश्चिरं कालं ततस्तु परिवर्तते ॥ ततस्तु द्विशतकाले लभते कांडपृष्ठताम् ११ कांडपृष्ठश्चिरं कालं तत्रैव परिवर्तते ॥ ततस्तु त्रिशतकाले लभते जपतामपि १२ तं च प्राप्य चिरं कालं तत्रैव परिवर्तते ॥ ततश्चतुःशतकाले श्रोत्रियो नाम जायते ॥ श्रोत्रियत्वे चिरं कालं तत्रैव परिवर्तते १३ तदेवं शोकहर्षौ तु कामद्वेषौ च पुत्रक ॥ अतिमानातिवादौ च प्रविशेते द्विजाधमम् १४ तांश्चेज्जयति शत्रून् स तदा प्राप्नोति सद्गतिम् ॥ अथ ते वैजयंत्येनं तालाग्रादिवपात्यते १५ मत्तंगसं प्रार्थयंत्यं दहं त्वामचूचुदं ॥ वृणीष्व काममन्यं त्वं ब्राह्मण्यं हि सुदुर्लभं १६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके प० दानधर्म इन्द्रमत्तंगसंवादे अष्टविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्तो मत्तंगस्तु संशितात्मा यतवतः ॥ सहस्रमेकपादेन ततोऽध्याने व्यतिष्ठत् १ तं सहस्रवरेकाले शक्रो द्रुमुपागमत् ॥ तदेव च पुनर्वाक्यमुवाच बलवृत्रहा २

शेषः १२ श्रोत्रियः अधीतवेदः १३ ततदा श्रोत्रियत्वलाभेऽपि १४ तेशोकादयः पुनश्च श्रोत्रियं पात्यते अत्यंतनीचयो निप्राप्नोतीत्यर्थः १५ । १६ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ एवमुक्त इति सहस्रं वत्सरान् १ । २

३ । ३ । ५ । २ अभिप्रेत्यगत्वा ७ दुर्लभतरमपिपरिषंभिःकामाद्यैश्चोरैःसंवृतमतोदुःसरंक्षयमपीत्यर्थः ८ पूजयन्ब्राह्मणमितिशेषः ९ ब्राह्मणेभ्यस्तद्वारादेवादयस्तृप्यं
तीत्यर्थः १० यद्यद्वाञ्छिततत्तत्कुरुते ११ । ११ । १३ लब्ध्वाऽपिनियुभूयसेनप्राप्नोषि मादृशेऽपितपस्विनिकारुण्यमावात्तब्राह्मणस्यसीतिभावः १४ दुर्लभं ब्राह्मण्यं प्राप्यापि नानु

॥ मतंगउवाच ॥ इदं वर्षसहस्रं वै ब्रह्मचारो समाहितः ॥ अतिष्ठमेकपादेन ब्राह्मण्यं नाप्नुयां कथम् ३ ॥ शक्रउवाच ॥ चंडालयो नौजातेन मावाप्यं वै कथंचन ॥ अन्यं कामं वृणीष्व त्वं मा वृथा तेऽस्त्वयं श्रमः ४ एवमुक्तो मतंगस्तु भृशं शोकपरायणः ॥ अध्यतिष्ठद्भयांगत्वा सोऽगुष्ठेन शतं समाः ५ सुदुर्वहं वह्न्यो गंकुशो धमनिसं ततः ॥ त्वगस्थिभूतो धर्मात्मा स पपाते तिनः श्रुतम् ६ तं पतंतमभिद्रुत्य परिजग्राह वासवः ॥ वराणामीश्वरो दाता सर्वभूतहिते रतः ७ ॥ शक्रउवाच ॥ मतंग ब्राह्मणत्वं ते विरुद्धमिह दृश्यते ॥ ब्राह्मण्यं दुर्लभतरं संवृतं परिपंथिभिः ८ पूजयन् सुखमाप्नोति दुःखमाप्नोत्यपूजयन् ॥ ब्राह्मणः सर्वभूतानां योगक्षेम समर्पिता ९ ब्राह्मणेभ्यो नुवृष्यते पितरो देवतास्तथा ॥ ब्राह्मणः सर्वभूतानां मतंग पर उच्यते १० ब्राह्मणः कुरुते तद्धियथायद्यच्च वांछति ॥ बह्वीः स्तु संविशन् यो नीर्जायमानः पुनः पुनः ११ पर्यायेतात कस्मिंश्चिद्ब्राह्मण्यमिह विदति ॥ तदुत्सृज्येह दुष्प्रापं ब्राह्मण्यमरुतात्मभिः १२ अन्यं वरं वृणीष्व त्वं दुर्लभोऽयं हिते वरः ॥ मतंग उवाच ॥ किं मातुदसि दुःखार्तं मृतं मारयसे च माम् १३ त्वांतु शोचामि यो लब्ध्वा ब्राह्मण्यं न बुभूषसे ॥ ब्राह्मण्यं यदि दुष्प्रापं त्रिभिर्वर्णैः शतक्रतो १४ सुदुर्लभं सदा ज्वाप्य नानुतिष्ठंति मानवाः ॥ यः पापेभ्यः पापतमस्तेषामधम एव सः १५ ब्राह्मण्यं यो न जानीते धनं लब्ध्वेव दुर्लभम् ॥ दुष्प्रापं खलु विप्रत्वं प्राप्तं दुरनुपालनम् १६ दुरवापमवाप्यैत ब्रानुतिष्ठंति मानवाः ॥ एकारामो ह्यहं शक्रनिर्द्धो निष्परिग्रहः १७ अहिंसा दममास्थाय कथं नार्हामि विप्रताम् ॥ दैवं तु कथमेतद्वै यदहं मातृदोषतः १८ एतामवस्थां संप्राप्तो धर्मज्ञः सन् पुरंदर ॥ नूनं दैवं न शक्यं हि पौरुषेणातिवर्तितुम् १९ यदर्थं यत्नवानेव न लभे विप्रतां विभो ॥ एवं गते तु धर्मज्ञ दातुमर्हसि मे वरम् २० यदि तेऽहमनुग्राह्यः किंचिद्वासु कृतं मम ॥ वैशंपायन उवाच ॥ वृणीष्वेति तदा प्राह ततस्तं बलवृत्रहा २१ चोदितस्तु महेद्रेण मतंगः प्राब्रवीदिदम् ॥ यथा कामविहारी स्यां कामरूपी विहंगमः २२ ब्रह्मक्षत्राविरोधेन पूजां च प्राप्नुयामहम् ॥ यथाममाक्षया कीर्तिर्भवेच्चापि पुरंदर २३ कर्तुमर्हसि तद्देवशिरसा त्वां प्रसादये ॥ शक्रउवाच ॥ छंदो देव इति ख्यातः स्त्रीणां पूज्यो भविष्यसि २४ कीर्तिं श्रुतेऽस्तु लावत्स त्रिषु लोकेषु यास्यति ॥ एवं तस्मै वरं दत्त्वा वासवोऽंतरधीयत २५

तिष्ठन्ति तदुचितान् 'अमोदमस्तपःशौचं क्षांतिरार्जवेव च । ज्ञानं विज्ञानमास्तिक्यं ब्रह्म कर्म स्वभावनम्' इति भगवदुक्तान् न सेवंते अतः प्राप्तमपि दुःसंरक्ष्यमिति भावः १५ न जानीते रक्षितुमिति शेषः १६ । १७ वैवंप्राक्कर्म यत्पुनः १८ पुनर्ब्रह्माक्षणस्वरूपाय १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

पुतत्परंपुतस्माद्देवताभावात्परंश्रेष्ठं । 'तपसादेवमावोऽपिलब्धुं शक्योनविप्रता । इत्येतत्कथयामासमर्तंगकथयामुनिः' इति २६ ॥ इति अनुशासनपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभाष्यदीपेऽकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रुतमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ तस्यशर्पातिरेन्ववायेवत्सस्यपुत्रोद्धोराजानावितियोजना ७ । ८ । ९ । १० वतिहव्यदावादेः

प्राणांस्त्यक्त्वा मत्तंगोपि संप्राप्तः स्थानमुत्तमम् ॥ एवमेतत्परं स्थानं ब्राह्मण्यं नाम भारत ॥ तच्च दुष्प्रापमिह वै महेंद्रवचनं यथा २६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासन
पर्वणि आनुशासनिके प० दानधर्मे हेंद्रमतंगसंवादे एकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रुतं मे महदाख्यानमेतत् कुरुकुलोद्भव ॥
सुदुष्प्रापं यद्ब्रवीषि ब्राह्मण्यं वदतां वर १ विश्वामित्रेण च पुरा ब्राह्मण्यं प्राप्तमित्युत ॥ श्रूयते वदसे तच्च दुष्प्रापमिति सत्तम २ वीतहव्यश्च नृपतिः श्रुतो मे विप्रतां
गतः ॥ तदेव तावद्वाग्वि श्रोतुमिच्छाम्यहं विभो ३ सकेन कर्मणा प्राप्तो ब्राह्मण्यं राजसत्तमः ॥ वरेण तपसा वापितन्मे व्याख्यातुमर्हसि ४ ॥ भीष्म उवाच ॥
शृणुराज नयथाराजा वीतहव्यो महायशाः ॥ राजर्षिर्दुर्लभं प्राप्तो ब्राह्मण्यं लोकसत्कृतम् ५ मनोर्महात्मनस्तात्प्रजाधर्मेण शासतः ॥ बभूव पुत्रो धर्मात्मा शर्यातिरि
ति विश्रुतः ६ तस्यान्ववाये द्वौ राजन राजानौ संबभूवतुः ॥ हैहयस्तालजं वश्वत्सस्य जयतां वर ७ हैहयस्य तुराजेंद्र दशसुखीषु भारत ॥ शतं बभूव पुत्राणां शू
राणामनिवर्तिनाम् ८ तुल्यरूपप्रभावानां बलिनां युद्धशालिनाम् ॥ धनुर्वेदे च वेदे च सर्वत्रैव कृतश्रमाः ९ काशिष्वपि नृपो राजन् दिवोदासपितामहः ॥ हर्यश्च
इति विख्यातो बभूव जयतां वरः १० स वीतहव्यदायादैरागत्य पुरुषर्षभ ॥ गंगायमुनयोर्मध्ये संग्रामे विनिपातितः ११ तंतुहत्वा नरपतिं हैहयास्ते महारथाः ॥
प्रतिजग्मुः पुरीरम्यां वत्सानामकुतोभयाः १२ हर्यश्चस्य च दायादः काशिराजोऽभ्यषिच्यत ॥ सुदेवो देवसंकाशः साक्षाद्धर्मइवापरः १३ सपालयामास महीं धर्मा
त्मा काशिनंदनः ॥ तैर्वीतहव्यैरागत्य युधिसैर्विनिर्जितः १४ तमथाजौ विनिर्जित्य प्रतिजग्मुर्यथागतम् ॥ सौदेवस्त्वथ काशीशो दिवोदासोऽभ्यषिच्यत १५
दिवोदासस्तु विज्ञाय वीर्यं तेषां यतात्मनाम् ॥ वाराणसीं महातेजानिर्ममेशकशासनात् १६ विप्रक्षत्रियसंवाधां वैश्यशूद्रसमाकुलाम् ॥ नैकद्रव्योच्चयवतीं समृद्ध
विपणापणाम् १७ गंगाया उतरे कूले वप्रांते राजसत्तम ॥ गोमत्यादक्षिणे कूले शकस्ये वामरावतीम् १८ तत्र तं राजशार्दूलं निवसंतं महीपतिम् ॥ आगत्य हैहया
भूयः पर्यधावन्त भारत १९ सनिष्क्रम्य ददौ युद्धं तेभ्यो राजाम हाबलः ॥ देवासुरसमंघोरं दिवोदासो महाद्युतिः २० स तु युद्धे महाराज दिनानां दशतीर्दश ॥ हतवा
हनभूयिष्ठस्ततो दैन्यमुपागमत् २१ हतयोधस्ततो राजन् क्षीणकोशश्च भूमिपः ॥ दिवोदासः पुरीत्यक्त्वा पलायनपरोऽभवत् २२ गत्वाऽऽश्रमपदं रम्यं भरद्वाज
स्थधीमतः ॥ जगाम शरणं राजा कृतांजलि ररिदम् २३ तमुवाच भरद्वाजो ज्येष्ठः पुत्रो बृहस्पतेः ॥ पुरोधाः शीलसंपन्नो दिवोदासं महीपतिम् २४

हेहयस्येवनामांतरंभीतहव्यहवितित्तुत्रैः ११ वत्सानावत्सवंश्यानांरान्ना १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ वप्रांतिेतटसमीपे । 'वप्रस्थानेपुमानस्त्रीरेणुक्षेत्रेनयेतते' इति मेघिनी १८ । १९ । २० दशतीर्विशतहस्रमित्यर्थः पट्टिसप्ततिनवाविबृहशतिसाब्दोऽपिदशगुणितान्दशब्रूते २१ । २२ । २३ । २४

२५ परिच्युतःसर्वतो निरस्तः २६ । २७ । २८ । २९ । ३० सथोवृष्टेभ्योदशवार्षिकोऽभूत्संयथावेदानजगी ३१ योगेनयोगबलेन लोक्यल्लोकेषुसर्वेषुविद्यमानं तस्मिन्देशेप्रतर्दनदहसमा
 किमागमनकृत्यंतेसर्वप्रवृद्धिमेतत् ॥ यत्तेप्रियंतत्करिष्येनमेऽत्रास्तिविचारणा २५ ॥ राजोवाच ॥ भगवन्वैतहव्यैर्मेमुद्वेवंशःप्रणाशितः ॥ अहमेकःपरिच्युतो
 भवंतंशरणंगतः २६ शिष्यस्नेहेनभगवंस्त्वंमांरक्षितुमर्हसि ॥ एकशेषःकृतोवंशोममत्तैःपापकर्मभिः २७ तमुवाचमहाभागोभरद्वाजःप्रतापवान् ॥ नभेतव्यंनभेत
 व्यंसौदेवव्येतुतेभयम् २८ अहमिष्टिकरिष्यामिपुत्रार्थंतेविशंपते ॥ वीतहव्यसहस्राणियेनत्वंप्रहरिष्यसि २९ ततःइष्टिचकारपिस्तस्यवैपुत्रकामिकीम् ॥
 अथास्यतनयोजनेप्रतर्दनइतिश्रुतः ३० सजातमात्रोवृष्टेसमाःसद्यस्त्रयोदश ॥ वेदंचापिजगौकृत्स्नंधनुर्वेदंचभारत ३१ योगेनचसमाविष्टोभरद्वाजेनधीमता ॥
 तेजोलोक्यंसंसृष्टातस्मिन्देशेसमाविशत् ३२ ततःसकवचीधन्वीस्तूयमानःसुरार्षिभिः ॥ वंदिभिर्वंद्यमानश्चबभौसूर्यइवोदितः ३३ सरथीवद्वनिस्त्रिशोवभौदी
 सइवानलः ॥ प्रययौसधनुर्धुन्वन्खड्गीचर्माशरासनी ३४ तद्वद्वापरमंहर्षसुदेवतनयोययौ ॥ मेनेचमनसादग्धान्वैतहव्यान्सपार्थिवः ३५ ततोऽसौयौवराज्येच
 स्थापयित्वाप्रतर्दनम् ॥ कृतकृत्यंतदाऽऽत्मानं सराजा अभ्यनंदत् ३६ ततस्तुवैतहव्यानांविधायसमहीपतिः ॥ पुत्रं प्रस्थापयामासप्रतर्दनमरिंदमम् ३७ सरथःस
 तुसंतार्यंगंगामाशुपराकर्मा ॥ प्रययौवीतहव्यानांपुरीपरपुरंजयः ३८ वैतहव्यास्तुसंश्रुत्यरथघोषंसमुद्धतम् ॥ निर्ययुर्नगराकारैरथैःपररथारुजैः ३९ निष्क्रम्य
 तेनरव्याघ्रादंशिताश्चित्रयोधिनः ॥ प्रतर्दनंसमाजग्मुःशरवर्षैरुदायुधाः ४० शस्त्रैश्चविविधाकारैरथैश्चयुधिष्ठिर ॥ अभ्यवर्षेतराजानंहिमवंतमिवांबुदाः ४१ अ
 स्त्रैरस्त्राणिसंवार्यतेषांराजाप्रतर्दनः ॥ जवानतान्महातेजावज्रानलसमैःशरैः ४२ कृतोत्तमांगास्तोराजनभलैःशतसहस्रशः ॥ अपतन्रुधिराद्रांगानिकृताइवकिंशु
 काः ४३ हतेषुतेषुसर्वेषुवीतहव्यःसुतेष्वथ ॥ प्राद्रवन्नगरंहित्वाभृगोराश्रममप्युत ४४ ययौभृगुंचशरणंवीतहव्योनराधिपः ॥ अभयंचददौतस्मैराज्ञेराजनभृगुस्त
 दा ४५ अथानुपदमेवाशुतत्रागच्छत्प्रतर्दनः ॥ संप्राप्यचाश्रमपदंदिवादसात्मजोऽब्रवीत् ४६ भोभोकेऽत्राश्रमेसंतिभृगोःशिष्यामहात्मनः ॥ द्रष्टुमिच्छेमुनिमहं
 तस्याचक्षतमाभिति ४७ सतंविदित्वातुष्टुर्निश्चकामाश्रमात्तदा ॥ पूजयामासचततोविधिनाष्टपसत्तमम् ४८ उवाचचैनंराजेंद्रकिंकार्यं ब्रूहिपार्थिव ॥ सचो
 वाचष्टपस्तस्मैयदागमनकारणम् ४९ ॥ राजोवाच ॥ अयंब्रह्मत्रितोराजावीतहव्योविसर्ज्यताम् ॥ तस्यपुत्रैर्हिमेकृत्स्नोब्रह्मन्वंशःप्रणाशितः ५० उत्सादितश्च
 विषयःकाशीनारत्नसंचयः ॥ एतस्यवीर्यदृप्तस्यहतंपुत्रशतंमया ५१ अस्येदानींविधादद्यभविष्याम्यष्टुणःपितुः ॥ तमुवाचकृपाविष्टोभृगुर्धर्मभृतावरः ५२ ने
 हास्तिक्षत्रियःकश्चित्सर्वेहीमेद्विजातयः ॥ एतनुवचनंश्रुत्वाभृगोस्तथ्यंप्रतर्दनः ५३

विशवसमावेशितवान् ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३

५४ । ५५ । ५६ आख्यायिकातात्पर्यमाह भृगोरिति ५७ । ५८ श्रुतिः । 'तदुगार्त्तमदमेतेनवैश्वत्समदंष्ट्रस्यप्रियंधामोपागच्छत' इत्यादिका ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६
 ६७ ॥ इति अनुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपे त्रिशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ॥ केपूज्याहति ब्राह्मण्यस्यदुष्प्रापत्वंविप्रानुग्रहेकलभ्यत्वंचोक्तापूज्यत्वंहेतुनसाधारणानसाधारणान्स्वधर्माना
 पादावुपस्पृश्यशनैःप्रहृष्टोवाक्यमब्रवीत् ॥ एवमप्यस्मिन्भगवन्कृतकृत्योनसंशयः ५४ यएषराजवीर्येणस्वजातित्याजितोमया ॥ अनुजानीहिमां ब्रह्मन्ध्याय
 स्वचशिबेनमाम् ५५ त्याजितोहिमयाजातिमेवराजाभृगूद्वह ॥ ततस्तेनाभ्यनुज्ञातोययौराजाप्रतर्दनः ५६ यथागतंमहाराजमुक्त्वाविषमिवोरगः ॥ भृगोर्वच
 नमात्रेणसचब्रह्मर्षितांगतः ५७ वीतहव्योमहाराजब्रह्मवादित्वमेवच ॥ तस्यशृत्समदःपुत्रोरूपेणेंद्रइवापरः ५८ शक्रस्त्वमितियोदैत्यैर्निगृहीतःकिलाभवत् ॥
 ऋग्वेदेवर्ततेचाग्याश्रुतिर्यस्यमहात्मनः ५९ यत्रशृत्समदोराजनब्राह्मणैःसमहीयते ॥ सब्रह्मचारीविप्रर्षिःश्रीमान्शृत्समदोऽभवत् ६० पुत्रोऽशृत्समदस्यापिसुचे
 ताअभवद्विजः ॥ वर्चाःसुतेजसःपुत्रोविहव्यस्तस्यचात्मजः ६१ विहव्यस्यतुपुत्रस्तुवितत्यस्तस्यचात्मजः ॥ वितत्यस्यसुतःसत्यःसंतःसत्यस्यचात्मजः ६२
 श्रवास्तस्यसुतश्चर्षिःश्रवसश्चाभवत्तमः ॥ तमसश्चप्रकाशोऽभूत्तनयोद्विजसत्तमः ॥ प्रकाशस्यचवार्गिद्रोवभूवजयतावरः ६३ तस्यात्मजश्चप्रमितिर्वेदवेदांग
 पारगः ॥ घृताच्यांतस्यपुत्रस्तुरुर्नामोदपद्यत ६४ प्रमद्वरायांतुरोःपुत्रःसमुदपद्यत ॥ शुनकोनामविप्रर्षिर्यस्यपुत्रोऽथशौनकः ६५ एवंविप्रत्वमगमद्वीतह
 व्योनराधिपः ॥ भृगोःप्रसादाद्राजेंद्रक्षत्रियःक्षत्रियर्षभ ६६ तथैवकथितोवंशोमयागार्त्तमदस्तव ॥ विस्तरेणमहाराजकिमन्यदनुपृच्छसि ६७ ॥ इति श्रीमहा
 भारतेअनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेप० दानधर्मेवीतहव्योपाख्यानं नाम त्रिशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ केपूज्यावैत्रिलोकेऽस्मिन्मानवाभ
 रतर्षभ ॥ विस्तरेणतदाचक्ष्वनहितृप्यामिक्थ्यतः १ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ नारदस्यचसंवादंवासुदेवस्यचोभयोः २
 नारदंप्रांजलिं दृष्ट्वापूजयानंद्विजर्षभान् ॥ केशवःपरिपप्रच्छभगवन्कान्नमस्यसि ३ बहुमानपरस्तेषुभगवन्कान्नमस्यसि ॥ शक्यंचेच्छ्रोतुमस्माभिर्ब्रूह्येतद्धर्मवि
 त्तम ४ ॥ नारदउवाच ॥ शृणुगोविंदयानेतान्पूजयाम्यरिमर्दन ॥ त्वतोऽन्यःकःपुमाल्लोकेश्रोतुमेतदिहार्हति ५ वरुणंवायुमादित्यंपर्जन्यंजातवेदसम् ॥ स्था
 णुंस्कंदंतथालक्ष्मींविष्णुं ब्रह्माणमेवच ६ वाचस्पतिंचंद्रमसपःपृथ्वीं सरस्वतीम् ॥ सततंयेनमस्यंतितान्नमस्याम्यहंविभो ७ तपोधनान्वेदविदो नित्यंवेदपराय
 णान् ॥ महार्हान्त्रिणिशार्दूलसदासंपूजयाम्यहम् ८ अशुक्लादेवकार्याणिकुर्वतेयेऽविकल्पनाः ॥ संतुष्टाश्चक्षमायुक्तास्तान्नमस्याम्यहंविभो ९ सम्यग्यजंतियेचे
 ष्ठीःक्षांतादांताजितेंद्रियाः ॥ सत्यंधर्माक्षितिगाश्चतान्नमस्यामियादव १० येवैतपसिर्वर्ततेवनेमूलफलाशनाः ॥ असंचयाःक्रियावंतस्तान्नमस्यामियादव ११

हानेनाध्यायेन १ । २ । ३ । तेषुमानवेषुबहुमानपरःसन्नकान्नमस्यसीतियोज्यम् ४ । ५ । ६ । ७ महार्हान्नमहान्अर्हःपूजायेषाम् अतिपूज्या नित्ययः ८ अविकल्पनाःश्वा
 घाहीनाः ९ सत्यंधर्मचयजंतिपूजयंति क्षितिगाश्चयजंतिब्राह्मणेभ्यःप्रवच्छंति यजदेवपूजासंगतिकरणद्वानेषुपुत्रेऽर्थाययासंभवमिहप्राप्त्याः १० । ११

११।१२ आपृष्टतापातयावन्मध्याह्नम् १४ स्वाध्यायेब्रह्मयज्ञेर्मंत्रजपेवा १५।१६।१७ निर्होकादिगंबराःकौपीनमात्रमपिपरिग्रहंनकुर्वतीत्यर्थः १८।१९ कपोतवृत्तयःकणशआदायवेत्तंग्रहंनकुर्वतीत्यर्थः २० त्रिवर्गोर्धमार्यकामाःकृत्येषुकर्तृयोग्येषुकर्मसुवर्ततेउत्तममध्यमाधरभावेनवर्ततेभतुहीमतेअधममध्यमोत्तमभावेनेत्यर्थः २१ अलोत्प्रादित्यनेनधर्मपेक्षरअर्थानादरउक्तः । पुण्यशी

येभ्यश्चभरणेशकाःसततंचातिथिव्रताः ॥ भुंजतेदेवशेषाणितान्नमस्यामियादव १२ येवेदंप्राप्यदुर्धर्षाग्निनोब्रह्मचारिणः ॥ याजनाध्यापनेयुक्तानित्यंता
नृपूजयाम्यहम् १३ प्रसन्नहृदयाश्चैवसर्वसत्त्वेषुनित्यशः ॥ आपृष्ठतापात्स्वाध्यायेयुक्तास्तान्पूजयाम्यहम् १४ गुरुप्रसादेस्वाध्यायेयतंतोयेस्थिरव्रताः ॥
शुश्रूषवोऽनमूयंतस्तान्नमस्यामियादव १५ सुव्रतानुनयोयेचब्राह्मणाःसत्यसंगराः ॥ वोढारोहव्यकव्यानांतान्नमस्यामियादव १६ मैक्ष्यचर्यासुनिरताः
कृशागुरुकुलाश्रयाः ॥ निःसुखानिर्धनयेतुतान्नमस्यामियादव १७ निर्ममानिष्प्रतिद्वंद्वानिर्हीकानिष्प्रयोजनाः ॥ येवेदंप्राप्यदुर्धर्षाग्निनोब्रह्मवादिनः
१८ अहिंसानिरतायेचयेचसत्यव्रतानराः ॥ दांताःशमपराश्चैवतान्नमस्यामिकेशव १९ देवतातिथिपूजायांयुक्तायेष्टहमेधिनः ॥ कपोतवृतयोनित्यंतान्नम
स्यामियादव २० येषांत्रिवर्गःकृत्येषुवर्ततेनोपहीयते ॥ शिष्टाचारप्रवृत्ताश्चतान्नमस्याम्यहंसदा २१ ब्राह्मणाःश्रुतसंपन्नायेत्रिवर्गमनुष्ठिताः ॥ अलोलुपाः
पुण्यशीलास्तान्नमस्यामिकेशव २२ अब्मक्षावायुभक्षाश्चसुषामक्षाश्चयेसदा ॥ व्रतैश्चविविधैर्युक्तास्तान्नमस्यामिमाधव २३ अयोनीनग्नियोनीश्चब्रह्म
योनीस्तथैवच ॥ सर्वभूतात्मयोनीश्चतान्नमस्याम्यहंसदा २४ नित्यमेतान्नमस्यामिकृष्णलोककरानृषीन् ॥ लोकज्येष्ठान्कुलज्येष्ठांस्तमोग्नान्लोकभास्क
रान् २५ तस्मात्त्वमपिवाष्णेयद्विजान्पूजयनित्यदा ॥ पूजिताःपूजनार्हाहिसुखंदास्यंतितेऽनघ २६ अस्मिन्लोकेसदाह्येतेपरत्रचसुखप्रदाः ॥ चरंतेमा
न्यमानावैप्रदास्यंतिसुखंतव २७ येसर्वातिथयोनित्यंगोपुचब्राह्मणेपुच ॥ नित्यंसत्येचाभिरतादुर्गाण्यतितरंतिते २८ नित्यंशमपरायेचतथायेचानमूय
काः ॥ नित्यस्वाध्यायिनोयेचदुर्गाण्यतितरंतिते २९ सर्वान्देवान्नमस्यंतियेचैकंवेदमाश्रिताः ॥ श्रद्धधानाश्चदांताश्चदुर्गाण्यतितरंतिते ३० तथैवविप्र
प्रवरान्नमस्कृत्ययत्नव्रताः ॥ भवंतियेदानरतादुर्गाण्यतितरंतिते ३१ तपस्विनश्चयेनित्यंकौमारब्रह्मचारिणः ॥ तपसाभावितात्मानोदुर्गाण्यतितरंतिते ३२
देवतातिथिभृत्यानांपितॄणांचार्चनेरताः ॥ शिष्टान्नभोजिनोयेचदुर्गाण्यतितरंतिते ३३ अग्निमाधायविधिवत्प्रणताधारयंतिये ॥ प्राप्ताःसोमाहुतिंचैवदुर्गा
ण्यतितरंतिते ३४ मातापित्रोर्गुरुपुचसम्यग्वर्तंतियेसदा ॥ यथात्वंवृष्णिशार्दूलेत्युक्त्वैवंविररामसः ३५

लाहृत्वमेनधर्मव्यतिरिक्तकामपरिहारउक्तः । ऋतौभार्यामुपेयादित्येतावामेवकामोर्धमयोनान्वः २१ सुषावैश्वदेवशेषः २२ अयोनीन्अकृतद्वारान् अभियोनीन्द्वारामिहोन्नयुतान् ब्रह्मणोवेद
स्ययोनीन्आश्रयमूतान् २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ सर्वाणिचि स्वाध्यायेसर्वेष्वह्नाहंनर्भवन्तीत्यर्थः ३० भिक्षुचर्येचिद्वैश्वोक्तौपुनःपाठादुपेक्षितमोहैः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५

१६ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये मारुतमावदीये एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ७ ॥ पितामहोवाच ॥ देव्याय रघुपतिमात्रस्यापि स्वशरीरवानेन रक्षणं कार्यं किमुत पूर्वोक्तानां पूज्यानामर्थान् दिनेति तात्पर्यम् १ । २ । ३ प्रपात्यमानः आकाशादिति शेषः वृषदर्ममौलीमरंशि विष ४ । ५ । ६ नवनीलं च यदुत्पलं तस्याऽऽपीडयित्वा लंकारमृतश्चावर्ण्यो यस्य ७ । ८ । ९ अतिक्रांतस्मात्त्वमपि कौंतेय पितृदेवद्विजातिधीनः ॥ सम्यक् पूजयसे नित्यं गतिमिष्टामवाप्स्यसि ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मोक्त्यनारदसंवादे एकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ३१ ॥ ७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद ॥ त्वत्तोऽहं श्रोतुमिच्छामि धर्मभरत सत्तम १ शरणागतं ये रक्षंति भूतग्रामं चतुर्विधम् ॥ किं तस्य भरत श्रेष्ठ फलं भवति तत्त्वतः २ ॥ भीष्म उवाच ॥ इदं शृणु महाप्राज्ञ धर्मपुत्र महायशः ॥ इति हासं पुरा तत् शरणार्थं महाफलम् ३ प्रपात्यमानः श्येनेन कपोतः प्रियदर्शनः ॥ वृषदर्म महाभाग न रेंद्रं शरणं गतः ४ स तं दृष्ट्वा विशुद्धात्मा त्रासादं कमुपागतम् ॥ आश्वास्य श्वसिहीत्याहनतेऽस्ति भयमंडज ५ भयं ते सुमहत् कस्मात्कुत्र किं वा कृतं त्वया ॥ येन त्वमिह संप्राप्तो विसंज्ञो भ्रांतचेतनः ६ नवनीलोत्पलापीडचारुवर्ण सुदर्शन ॥ दाडिमाशोकपुष्पाक्षमात्रसंस्वाभयंतव ७ मत्सकाशमनुप्राप्तं न त्वां कश्चित्समुत्सहेत् ॥ मनसा ग्रहणं कर्तुं रक्षाध्यक्षपुरस्कृतम् ८ काशिराज्यं तदद्यैव त्वदर्थं जीवितं तथा ॥ त्यजेयं भवविस्त्रब्धः कपोतनभयंतव ९ ॥ श्येन उवाच ॥ ममैतद्विहितं मक्ष्यं न राजंस्त्रातुमर्हसि ॥ अतिक्रांतं च प्राप्तं च प्रयत्नाच्चोपपादितम् १० मांसं च रुधिरं चास्य मज्जा मेदश्च मेहितम् ॥ परितोषकरो ह्येष मम मांस्याग्रतो भव ११ वृष्णामेवाधत्तेऽत्युग्राक्षुधानि र्दहतीव माम् ॥ मुंचेनं न हि शक्यामिराज न्मंदयितुं क्षुधाम् १२ मया ह्यनुसृतो ह्येष मत्पक्षनखविक्षतः ॥ किंचिदुच्छ्वासनिःश्वासं न राजन् गोधुमर्हसि १३ यदि स्वविषये राजन् प्रभुस्त्वं रक्षणे नृणाम् ॥ खेचरस्य तृषार्तस्य न त्वं प्रभुरथोत्तम १४ यदि वैरिषु भृत्येषु स्वजनव्यवहारयोः ॥ विषयेष्विन्द्रियाणां च आकाशो मापराक्रम १५ प्रभुत्वं हि पराक्रम्य सम्यक् पक्षहरेषु ते ॥ यदित्वमिह धर्मार्थी मामपि द्रष्टुमर्हसि १६ ॥ भीष्म उवाच ॥ श्रुत्वा श्येनस्य तद्वाक्यं राजर्षिर्विस्मयंगतः ॥ संभाव्य चैनं तद्वाक्यं तदर्थं प्रत्यभाषत १७ ॥ राजोवाच ॥ गोवृषो वा वराहो वा मृगो वा महिषोऽपि वा ॥ त्वदर्थं मद्यक्रियतां क्षुधाप्रशमनाय ते १८ शरणागतं न त्यजेयमिति मेव तमाहितम् ॥ न मुंचति ममांगा निद्विजोऽयं पश्य वै द्विज १९ ॥ श्येन उवाच ॥ नवराहं न चोक्षणं न चान्यान् विधानं द्विजान् ॥ भक्षयामि महाराज किमन्नाद्येन तेन मे २० यस्तु मे विहितो भक्ष्यः स्वयंदेवैः सनातनः ॥ श्येनाः कपोतान् खादंति स्थितिरेपासनादनी २१ उशीनरकपोते तु यदि स्नेहस्तवानघ ॥ ततस्त्वं मे प्रयच्छाद्य स्वमांसं तुलया दृतम् २२ ॥ राजोवाच ॥ महाननुग्रहो मेऽयं यस्त्वमेवमिहा त्यमाम् ॥ बाढमेव करिष्यामीत्युक्त्वाऽसौ राजसत्तमः २३

तंगतप्रायजीवितं १० अस्थमदन्त्रस्वाप्रतोतरायभूतोमामव ११ तृष्णापतवृधिरपिपासा १२ । १३ । १४ यद्वैर्याविषुपराक्रमसेतद्युक्तं नत्वाकातोभाकाशचारिषु १५ पक्षहरेष्वान्नाभंगिषुशत्रुषु
मामकाशुमपिजीवनहरणेनबाधमानस्यतवधर्मोर्ध्वोऽप्यधर्मोभविष्यतीतिभावः १६ एनेत्येनंतद्वाक्येषसंभाव्यस्तुत्या तदर्थोक्तोतार्थो १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३

१२ । १५ । १६ । २० अज्ञानैःशीघ्रं २८ मासस्ययमासात्यशरीरम् २९ । ३० । ३१ नृत्तःनृत्येनतोषितःएवमुपगीतः ३२ । ३३ । ३४ । ३५ साधुवृत्तःसुशीलः सद्गुण
शिष्टाचारैर्व्याजेनसुतरानिष्कपटेन ३६ । ३७ अस्याकयायाविधेयमाह योऽपीति ३८ । ३९ ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपिद्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ५४ ॥

उत्कृत्योत्कृत्यमासानितुलयासमतोलयत् ॥ अंतःपुरेततस्तस्यस्त्रियोरन्विभूषिताः २४ हाहाभूताविनिष्कांताःश्रुत्वापरमदुःखिताः ॥ तासांरुदितशब्दे
नमंस्त्रिभृत्यजनस्यच २५ बभूवसुमहाब्राह्मणोमेघगंभीरानिःस्वनः ॥ निरुद्धंगगनंसर्वव्यभ्रंमेघैःसमंततः २६ महीप्रचलिताचासीत्तस्यसत्येनकर्मणा ॥ सराजा
पार्श्वतश्चैवबाहुभ्यामूरुतश्चयत् २७ तानिमासानिसंछिद्यतुलांपूरयतेऽज्ञानैः ॥ तथापिनसमस्तेनकपोतेनबभूवह २८ अस्थिभूतोयदाराजानिर्मासोरुधिर
स्त्रवः ॥ तुलांततःसमारूढःस्वंमांसक्षयमुत्सृज्य २९ ततःसैद्रास्त्रयोलोकास्तनरेन्द्रमुपास्थिताः ॥ मेर्यश्चाकाशगैस्तत्रवादितादेवदुंदुभिः ३० अमृतेनावसि
क्तश्चतुषदभोर्नरेश्वरः ॥ दिव्यैश्चसुसुखैर्माल्यैरभिवृष्टःपुनःपुनः ३१ देवगंधर्वसंघातैरप्सरामिश्रसर्वतः ॥ नृत्तश्चैवोपगीतश्चपितामहइवप्रभुः ३२ हेमप्रा
सादसंवाधंमणिकांचनतोरणम् ॥ सवैदूर्यमणिस्तंभंविमानंसमधिष्ठितः ३३ सराजर्षिर्गतःस्वर्गकर्मणातेनशाश्वतम् ॥ शरणागतेषुचैवंत्वंकुरुसर्वयुधिष्ठिर
३४ भक्तानामनुरक्तानामाश्रितानांचरक्षिता ॥ दयावान्सर्वभूतेषुपरत्रसुखमेधते ३५ साधुवृत्तोहियोराराजासद्गुणमनुतिष्ठति ॥ किंनप्राप्तंभवेतेनस्वव्याजेने
हकर्मणा ३६ सराजर्षिर्विशुद्धात्माधीरःसत्यपराक्रमः ॥ काशीनामीश्वरःख्यातस्त्रिपुलोकेषुकर्मणा ३७ योऽप्यन्यःकारयेदेवंशरणागतरक्षणम् ॥ सोऽपिग
च्छेततामेवगतिंभरतसत्तम ३८ इदं वृत्तंहिराजर्षेष्टपदमस्यकीर्तयन् ॥ पूतात्मावैभवेल्लोकेशृणुयाद्यश्चानित्यशः ३९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणि
आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेऽयेनकपोतारूयानेद्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ किंराज्ञःसर्वकृत्यानांगरीयःस्यात्पितामह ॥
कुर्वन्किंकर्मनृपतिरुभौलोकौसमश्रुते १ ॥ भीष्मउवाच ॥ एतद्राज्ञःकृत्यतममभिषिक्तस्यभारत ॥ ब्राह्मणानामनुष्ठानमत्यंतंसुखमिच्छता २ कर्तव्यंपार्थिवं
द्रेणतथैवभरर्षभ ॥ श्रोत्रियान्ब्राह्मणान्वृद्धान्त्रित्यमेवाभिपूजयेत् ३ पौरजानपदांश्चापिब्राह्मणांश्चबहुश्रुतान् ॥ सात्वेनभोगदानेननमस्कारैस्तथाऽर्चयेत् ४
एतत्कृत्यतमंराज्ञोऽनित्यमेवोपलक्षयेत् ॥ यथाऽऽत्मानंयथापुत्रांस्तथैतान्प्रतिपालयेत् ५ येचाप्येषांपूज्यतमास्तान्दृढंप्रतिपूजयेत् ॥ तेषुशतिषुतद्राष्ट्रं
सर्वमेवविराजते ६ तेषूप्यास्तेनमस्कार्यामान्यास्तेपितरोयथा ॥ तेष्वेवयात्रालोकानांभूतानामिववासते ७ अभिचारैरुपायैश्चदहेयुरपिचेतसा ॥ निःशेषं
कुपिताःकुयूरुयाःसत्यपराक्रमाः ८ नांतमेषांप्रपश्यामिनिदिशश्चाप्यपावृताः ॥ कुपिताःसमुदीक्षंतेदावेष्वाग्निशिखाइव ९

किंराज्ञइत्यध्यायस्यतात्पर्यस्फुटं १ अनुष्ठानमाराधनं २ । ३ । ४ । ५ । एषांब्राह्मणानामध्ये ६ वासवेपर्जन्ये ७ अभिचारैःइयेनादिभिः उपायैःकौलिकशास्त्रमसिद्धैः चेतसा
संकल्पमात्रेण ८ अंतर्नाशकरं दिशश्चेषांनाश्यावृताः सर्वत्राकुंठितामतिरेतेषामित्यर्थः ९ अग्निशिखाइवददंतः ९

एषांप्रभ्यः साहसिकाअकार्यकारिणोऽपिविभ्यतिक्रियतेविभेकिनः । उवाचकेचिज्जडमरतादयः । अपरेवसिष्ठादयः १० प्रसह्यकारिणोदुर्वासःप्रभृतयः । मृदवोगोवमादयःयेपादचारेपिहिंसा
भयात्पादयोरेवासिचकुरित्यक्षपादस्वंगताः । अतिशठाअगस्त्यादयः बातापिंजरयितुंमांसेलोलुपतांदर्शयंतः ११ कृषिकुर्वतःउद्दालकगुर्वादयः । गोरक्ष्यंगुरारेवउपमन्युप्रभृतयः । भैक्ष्यंदत्तात्रे
यादयः । चौराःबाल्मीकिविश्वामित्रादयः । अनृताःकलहमियानारदादयः । नटनर्तकामरतादयः १२ सर्वकर्मसहाःसमुद्रशोषणादावपिसमर्थाः १३ नानेति स्वरूपप्रच्छादनार्थलोकरक्षार्थवा

विभ्यत्येषांसाहसिकागुणास्तेषामतीवहि ॥ कृपाहवत्तृणच्छत्राविशुद्धाद्यौरिवापरे १० प्रसह्यकारिणःकेचित्कार्पांसमृदवोपरे ॥ संतिचैषामतिशठास्तथैवान्येतप
स्विनः ११ कृषिगोरक्ष्यमप्येकेभैक्ष्यमन्येऽप्यनुष्ठिताः ॥ चौराश्चान्येऽनृताश्चान्येतथान्येनटनर्तकाः १२ सर्वकर्मसहाश्चान्येपार्थिवेष्वितरेषुच ॥ विविधाकार
युक्ताश्चब्राह्मणाभरतर्षभ १३ नानाकर्मसुरक्तानांबहुकर्मोपजीविनाम् ॥ धर्मज्ञानांसतांतेषांनित्यमेवानुकीर्तयेत् १४ पितृणांदेवतानांचमनुष्योरगरक्षसाम् ॥
पुराप्येतेमहाभागब्राह्मणवैजनाधिप १५ नैतेदेवैर्नपितृभिर्नगंधर्वैर्नराक्षसैः ॥ नासुरैर्नपिशाचैश्चशक्याजेतुंदिजातयः १६ अदैवंदैवतंकुर्युदैवतंचाप्यदैवतं ॥
यमिच्छेयुःसराजास्याद्येनेष्टःसपरामवेत् १७ परिवादंचयेकुर्युर्ब्राह्मणानामचेतसः ॥ सत्यंब्रवीमितेराजन्विनइयेयुर्नसंशयः १८ निंदाप्रशंसाकुशलाःकोर्त्यकी
र्तिपरायणाः ॥ परिकुप्यंतितेराजन्सततंद्विषतांद्विजाः १९ ब्राह्मणायंप्रशंसंतिपुरुषःसप्रवर्धते ॥ ब्राह्मणैर्यःपराकृष्टःपराभूयात्क्षणाद्विषः २० शकायवनकां
बोजास्तास्ताःक्षत्रियजातयः ॥ वृषलत्वंपरिगताब्राह्मणानामदर्शनात् २१ द्राविडाश्चकलिगाश्चपुलिंदाश्चाप्युशीनराः ॥ कोलिसर्पांमहिषकास्तास्ताःक्षत्रि
यजातयः २२ वृषलत्वंपरिगताब्राह्मणानामदर्शनात् ॥ श्रेयान्पराजयस्तेभ्योनजयोजयतांवर २३ यस्तुसर्वमिदंहन्याद्ब्राह्मणंचनतत्समम् ॥ ब्रह्मवध्यामहा
न्दोषइत्याहुःपरमर्षयः २४ परिवादोद्विजातीनानंश्रोतव्यःकथंचन ॥ आसीताधोमुखस्तूष्णींसमुत्थायव्रजेच्चवा २५ नसजातोऽजनिप्यद्वापृथिव्यामिहकश्च
न ॥ योब्राह्मणविरोधेनसुखंजीवितुमुत्सहेत् २६ दुर्ग्राह्योऽपुष्टिनावायुर्दुःस्पर्शःपाणिनाशशी ॥ दुर्धरापृथिवीराजन्दुर्जयाब्राह्मणाभुवि २७ ॥ इतिश्रीमहाभार
तेअनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मेब्राह्मणप्रशंसानामत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ब्राह्मणानेवसततंभृशंसंप
रिपूजयेत् ॥ एतेहिसोमराजानईश्वराःसुखदुःखयोः १ एतेभोगैरलंकारैरन्यैश्चैवकिमिच्छकैः ॥ सदापूज्यानमस्कारैरक्षयाश्चपितृवद्वृषैः २ ततोराष्ट्रस्यशांति
र्हिभूतानामिववासवात् ॥ जायतांब्राह्मवर्चस्वीराष्ट्रैवैब्राह्मणःशुचिः ३

निषिद्धेनाधिकर्मणावर्धमानाः वस्तुतस्तुधर्मज्ञास्तेषांतान्नित्यमेवानुकीर्तयेत् १४ एतेपूज्या
इतिशेषः यतोमहामागाः १५ । १६ । १७ । १८ परायणाःहेतवः १९ । २० अदर्शनादननुग्रहात् २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपि
त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ब्राह्मणानित्याद्यध्यायत्रयेणदानपात्रत्वंब्राह्मणानामुच्यते सोमराजायेषांतेसोमराजानः १ किमिच्छसीतिमभूत्पूर्वकंप्रतिद्विपतेतात्किमिच्छकम् २ । ३

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । तेपिवातारोऽपि तत्प्रदेशं ब्रुवं ९ । १० तद्यज्ञादिकं भूतमुत्पन्नं । 'अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते ॥ आदित्याज्यायते वृष्टिर्दृष्टे रत्नततः प्रजाः' इति स्मृतेः ११ । १२ । १३ । १४ भूतात्मानो भूतः प्राप्नोवशीकृत आत्मा चित्तं ये स्ते १५ । १६ । १७ प्रक्षिप्येति कुंभं विर्वा ब्राह्मणाय प्रक्षिप्य दत्त्वा पारगामिनं परलोकहितं कर्म आरभेदाच्च

महाराथश्च राजन्य एष्टव्यः शत्रुतापनः ॥ ब्राह्मणं जातिसंपन्नं धर्मज्ञं संशितव्रतम् ४ वासयेत् गृहे राजन्न तस्मात्परमास्ति वै ॥ ब्राह्मणेभ्यो हविर्दत्तं प्रतिगृह्णाति देवताः ५ पितरं सर्वभूतानां नैतेभ्यो विद्यते परम् ॥ आदित्यश्चंद्रमावायुरापो भूरं वरं दिशः ६ सर्वे ब्राह्मणमाविश्य सदाऽन्नमुपभुंजते ॥ न तस्याश्रंति पितरो यस्य विप्रानभुंजते ७ देवाश्चाप्यस्य नाश्रंति पापस्य ब्राह्मणद्विषः ॥ ब्राह्मणेषु तु तुष्टेषु प्रीयंते पितरः सदा ८ तथैव देवताराजन्नात्र कार्या विचारणा ॥ तथैव तेऽपि प्रीयंते येषां भवति तद्धविः ९ न च प्रेत्य विनश्यंति गच्छंति च परांगतिम् ॥ येन येनैव हविषा ब्राह्मणांस्तर्पयेन्नरः १० तेन तेनैव प्रीयंते पितरो देवतास्तथा ॥ ब्राह्मणा देवतभूतं प्रभवन्ति यतः प्रजाः ११ यतश्चायं प्रभवति प्रेत्य यत्र च गच्छति ॥ वेदेषामर्गस्वर्गस्य तथैव नरकस्य च १२ आगतानां गते चोभे ब्राह्मणो द्विपदां वरः ॥ ब्राह्मणो भरतश्चेष्टस्वधर्मं चैव वेदयः १३ ये चैनमनुवर्तन्ते तेन याति पराभवम् ॥ न ते प्रेत्य विनश्यंति गच्छंति न पराभवम् १४ यद्वा ह्यणमुखात्प्राप्तं प्रतिगृह्णाति वैवचः ॥ भूतात्मानो महात्मानस्तेन याति पराभवम् १५ क्षत्रियाणां प्रतपतांति जसा च बलेन च ॥ ब्राह्मणेष्वेव शाम्यंति ते जांसि च बलानि च १६ भृगवस्तालजंघांश्च नीपानां गिरसोऽजयन् ॥ मरद्वाजे वेतहव्या नैलांश्च भरतर्षभ १७ चित्रायुधांश्चाप्यजयन्नेते कृष्णाजिनध्वजाः ॥ प्राक्षिप्याथ च कुंभान्वै पारगामिनमारभेत् १८ यत्किंचिच्छ्रूयते लोके श्रूयते पठ्यतेऽपि वा ॥ सर्वतद्ब्राह्मणेष्वेव गूढोऽग्निर्विदारुषु १९ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ संवादं वा सुदेवस्य पृष्ठव्याश्च भरतर्षभ २० ॥ वासुदेव उवाच ॥ मातरं सर्वभूतानां पृच्छेत्वा संशयं शुभे ॥ केन स्विक्कर्मणा पापं व्यपोहति नरो गृही २१ ॥ पृथिव्युवाच ॥ ब्राह्मणानेव सेवेत पवित्रं ह्येतदुत्तमम् ॥ ब्राह्मणान् सेवमानस्य रजः सर्वं प्रणश्यति ॥ अतो भूतिरतः कीर्तिरतो बुद्धिः प्रजायते २२ महाराथश्च राजन्य एष्टव्यः शत्रुतापनः ॥ इति मां नारदः प्राह स तत्सर्वभूतये २३ ब्राह्मणं जातिसंपन्नं धर्मज्ञं संशितं शुचिम् ॥ अपरेषां परेषां च परेभ्यश्चैव येऽपरे २४ ब्राह्मणायं प्रशंसंति समनुष्यः प्रवर्धते ॥ अथ यो ब्राह्मणान् कुष्टः पराभवति सोऽचिरात् २५ यथामहार्णवे क्षिप्ता सीतानेष्टुर्विनश्यति ॥ तथा दुश्चरितं सर्वं पराभावाय कल्पते २६ पश्य चंद्रे कृतं लक्ष्मसमुद्रो लवणोदकः ॥ तथा भगवत्सहस्रेण महेंद्रः परिचिह्नितः २७

रेव भानुदीप्तिं कुर्वन् भयलोके इति शेषः १८ यत्किंचिदतीतानां भवतं व्यवहितं स्थूलसूक्ष्मब्राह्मणे हार्वाकाशाख्यब्रह्मविदिकाष्ठाग्निवद्वयाननिर्भयनादभिव्यज्यत इत्यर्थः १९ । २० । २१ रजः ध्वनिं स्तराय भूतो विक्षेपः भूतिरैश्वर्यं बुद्धिरात्मज्ञानं सार्धं श्लोकः २२ । २३ अपरे ब्राह्मणं सर्वभूतये इच्छेदित्पादुरिति विपरिणामेनानुषंगः २४ कुटः कोशति कर्तारिकः २५ सीतानेष्टुर्लालवण्यद्विगतः पांसुपिण्डः । लोष्टोलेष्टुरितिकोशकारा अंतस्थादिभिर्मंसं पश्यति दुश्चरितं ब्राह्मणद्रोहः २६ । २७

७८ विधेयमाह ब्राह्मणेत्यर्थेन २९ । ३० । ३१ ॥ इति अ० नी० मा० चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ जन्मनेति जन्मनैव संस्काराद्यभावेऽपि ब्राह्मणो नमस्य एव प्रसूतं प्राश्रितं पक्वमन्नं तस्मात्प्रेमोक्तमहः प्रसूता प्रसूक् १ सर्वे अर्थाः धर्मादयोऽप्येभ्यस्ते सुमनसां देवानां मुखमिव भूताः सुमनो मुखः २ नोऽस्माकं द्विपदः शत्रून् तैरपूजिता ब्राह्मणादारुणयुक्ताभिस्तव शत्रवो नश्यंस्त्वित्यादिभिर्गीर्भिः अभिध्यासुः अभि

तेषामेव प्रभावेन सहस्रनयनो ह्यसौ ॥ शतक्रतुः समभवत्पश्य माधव यादृशम् २८ इच्छन् कीर्तिं च भूतिं च लोकांश्च मधुसूदन ॥ ब्राह्मणानुमतेतिष्ठेत्पुरुषः शुचिरात्मवान् २९ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्येतद्वचनं श्रुत्वामेदिन्यामधुसूदनः ॥ साधुसाध्वितिकौरव्यमोदिनीं प्रत्यपूजयत् ३० एतां श्रुत्वा उपमां पार्थ प्रयतो ब्राह्मणर्षभान् ॥ स तत्तं पूजयेत्थास्त्वं ततः श्रेयोऽभिपत्स्यसे ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे पृथिवी वासुदेव संवादे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ जन्मनैव महाभागो ब्राह्मणो नाम जायते ॥ नमस्यः सर्वभूतानामातिथिः प्रसूता ग्रमुक् ३ सर्वार्थाः सुहृदस्तात ब्राह्मणाः सुमनो मुखः ॥ गीर्भिर्मंगलयुक्ताभिरनुध्यायंति पूजिताः २ सर्वान्नो द्विपदस्तात ब्राह्मणा जातमन्यवः ॥ गीर्भिर्दारुणयुक्ताभिरभिध्यासुरपूजिताः ३ अत्र गाथाः पुरागीताः कीर्तयन्ति पुराविदः ॥ सृष्ट्वादिजातीन् धाता हियथा पूर्वं समादधत् ४ न चान्यदिह कर्तव्यं किंचिदूर्ध्वं यथाविधि ॥ गुप्तो गोपायते ब्रह्मा श्रेयो वस्तेन शोभनम् ५ स्वमेव कुर्वतां कर्म श्रीर्बो ब्राह्मी भविष्यति ॥ प्रमाणं सर्वभूतानां प्रग्रहाश्च भविष्यथ ६ न शौद्रं कर्म कर्तव्यं ब्राह्मणेन विपश्चिता ॥ शौद्रं हि कुर्वतः कर्म धर्मः समुप रुध्यते ७ श्रीश्च बुद्धिश्च तेजश्च विभूतिश्च प्रतापिनी ॥ स्वाध्याये चैव माहात्म्यं विपुलं प्रतिपत्स्यते ८ हुत्वा चाहवनीयस्थं महाभाग्ये प्रातिष्ठिताः ॥ अग्रभोज्याः प्रसूतीनां श्रिया ब्राह्मणाऽनुकल्पिताः ९ श्रद्धया परया युक्ता ह्यनभिद्रोहलब्धया ॥ दमस्वाध्यायनिरताः सर्वान् कामानवाप्स्यथ १० यच्चैवमानुषलोके यच्च देवेषु किंचन ॥ सर्वं तु तपसा साध्यं ज्ञानेन नियमेन च ११ इत्येवं ब्रह्मगीतास्ते समाख्याता मयाऽनघ ॥ विप्रानामनुकंपार्थ तेन प्रोक्तं हि धीमता १२ भूयस्तेषां बलं मन्ये यथाराजस्तपस्विनः ॥ दुरासदाश्च चंडाश्च रभसाः क्षिप्रकारिणः १३ संत्येषां सिंहसत्त्वाश्च व्याघ्रसत्त्वास्तथापरे ॥ वराहमृगसत्त्वाश्च जलसत्त्वास्तथापरे १४ सर्वस्पर्शसमाः केचित्थान्ये मकरस्पृशः ॥ विभाष्य घातिनः केचित्था च क्षुर्हणोपरे १५ संति चाशी विषसमाः संति मंदास्तथापरे ॥ विविधानीह वृत्तानि ब्राह्मणानां युधिष्ठिर १६ मेकलाद्राविडालाटाः पौंड्राः कान्वशिरास्तथा ॥ शौडिकादरदादार्वाश्चौराः शबरवर्बराः १७ किरातायवनाश्चैव तास्ताः क्षत्रियजातयः ॥ वृषलत्वं

मनुप्राप्ता ब्राह्मणानाममर्षणात् १८ ध्यायंतु अभिहन्तुरिति स्पष्टार्थः पाठः १ समादधत् समाधिं नियमं कृतवान् ४ ब्रह्मा ब्राह्मणः वः शोभनं श्रेयस्तेनैव ५ स्वकर्म ब्राह्मणगोपनं प्रग्रहाः दमनक्षमारजवद्व ६ शौद्रं कर्म सेवा कर्तव्यं कारयितव्यं कुर्वतः कारयतः ७ श्रीश्चेत्यादेः श्रियमित्यर्थः ८ आहवनीयस्थं देवतागणं प्रसूतीनां शिशुभ्योऽप्यग्रेभोज्यं येषां ते ब्राह्मणां श्रिया विध्याऽनुकल्पिताः पात्रीभूताः ९ । १० । ११ । १२ भूपहति चंदत्वादिदोषवन्तोऽपि पूज्या एवेत्यर्थः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ अमर्षणा ब्राह्मणकोपासहनात् १८

१९। १०। ११। १२ तेभ्योरक्ष्यंस्वकुलमिति शेषः २३ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभास्वदीपे चात्रिंशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ अत्रापीत्यध्यायस्य तात्पर्यं असुराणामपिश्रीर्ब्राह्मण
प्रसादलभ्येवेति १। २। ३। ४। ५। ६ मांमयिमंभुजमृततुल्यांविधांसमासिचंति क्षौद्रंमधुपटलं मक्षिकामध्विरेत्यावृत्तपायोऽयं ७ समाधिब्राह्मणे पुनिष्ठम् ८ वागग्नेजिह्वाग्रमृदंविद्यामृतयेषां

ब्राह्मणानां परिभवादसुराः सलिलेशयाः ॥ ब्राह्मणानां प्रसादाच्च देवाः स्वर्गनिवासिनः १९ अशक्यं स्पृष्टुमाकाशमचालयोहिमवानगिरिः ॥ अधार्यासेतुनांगं
दुर्जया ब्राह्मणाभुवि २० न ब्राह्मणविरोधेन शक्याशास्तुवंसुंधरा ॥ ब्राह्मणाहिमहात्मानो देवानामपि देवताः २१ तान् पूजयस्व सततं दानेन परिचर्यया ॥ यदी
च्छसि मर्ही भोक्तुमिमांसागरमेखलां २२ प्रतिग्रहेण तेजो हिवि प्राणांशाम्यतेऽनघ ॥ प्रतिग्रहेणेच्छेयुस्तेभ्योरक्ष्यंस्वयानृप २३ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासन
पर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे ब्राह्मणप्रशंसायां पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ शक्रशंवरसं
वादं तन्निबोधयुधिष्ठिर १ शक्रो ह्यज्ञातरूपेण जटीभूधरजोगुणः ॥ विरूपं रथमास्थाय प्रश्रंप्रच्छ शंवरम् २ ॥ शक्र उवाच ॥ केन शंवरवृत्तेन स्वजात्यानधि
तिष्ठसि ॥ श्रुत्वांकेन मन्यंते ते तद्वै प्रब्रूहि तत्त्वतः ३ ॥ शंवर उवाच ॥ नासूयामि यदा विप्रान् ब्राह्मणमेव च मे मतम् ॥ शास्त्राणि वदतो विप्रान्संमन्यामि यथा सुखम् ४
श्रुत्वा च नावजानामि नापराध्यामि कर्हिचित् ॥ अभ्यर्च्याम्यनुपृच्छामि पादौ गृह्णामि धीमताम् ५ ते विश्रब्धाः प्रभाषंते संपृच्छंते च मांसदा ॥ प्रमत्तेष्वप्रमत्तो
ऽस्मि सदा सुप्ते पुजायामि ६ तेषां शास्त्रपथे युक्तं ब्रह्मण्यमनसूयकम् ॥ समासिचंति शास्तारः क्षौद्रं मध्विरेत्यावृत्तपायोऽयं ७ यच्च भाषंति संतुष्टास्तच्च गृह्णामि मेधया ॥
समाधिमात्मनो नित्यमनुलोममर्चितयम् ८ सोऽंशं वाग्रमृष्टानां रसानामवल्लेहकः ॥ स्वजात्यानधितिष्ठामि न क्षत्राणीव चंद्रमाः ९ एतत्पृथिव्याममृतमेतच्च क्षु
रनुत्तमम् ॥ यद्ब्राह्मणमुखाच्छास्त्रमिह श्रुत्वा प्रवर्तते १० एतत्कारणमाज्ञाय दृष्ट्वा देवासुरं पुरा ॥ युद्धं पिता मे हृष्टात्मा विस्मितः समपद्यत ११ दृष्ट्वा च ब्राह्मणानां
तुमहि मानं महात्मनाम् ॥ पर्यपृच्छत्कथममी सिद्धा इति निशाकरम् १२ ॥ सोम उवाच ॥ ब्राह्मणास्तपसा सर्वे सिध्यंते वाग्बलाः सदा ॥ भुजवीर्याश्च राजानो
वागस्त्राश्च द्विजातयः १३ प्रणवंचाप्यधीयात् ब्राह्मीर्दुर्वसतीर्वसन् ॥ निर्मन्युरपि निर्वाणो यतिः स्यात्समदर्शनः १४ अपि च ज्ञानसंपन्नः सर्वान्वेदान्पितुर्गृहे ॥
श्लाघमान इवाधीयाद्भ्राम्यइत्येव तं विदुः १५ भूमिरेतौ निगिरति स पौं विलशयानिव ॥ राजानंचाप्ययोद्धारं ब्राह्मणंचाप्रवासिनम् १६ अभिमानः श्रियं हंति पुर
पस्याल्पमेधसः ॥ गर्भेण दुष्प्रतेकन्या गृह्णासेन चाद्विजः १७

ब्राह्मणानां रसानामुक्तिसुधानां ९। १०। ११। १२। १३ ब्राह्मीर्वेदार्थाः दुर्वसतीः गुरुकुलवासिण्येव शास्त्रं अपि अपि वा सति वैराग्येयतिः स्यात्तद्वै छिन्नब्रह्मचर्यात्पारिव्राज्यमेव गुर्यादित्यर्थः १४
पितुर्गृहे वेदाध्ययनं निदति अपीति १५ अप्रवासिनं वेदार्थग्राभां तरेवासमकुर्वाणं १६। १७

१८। १९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभास्वदीपे चात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ अपूर्वश्चेत्यध्यायो ब्राह्मणेष्वपि पात्रविशेषपरीक्षार्थः १ तत्राऽपूर्वाश्चिरोपितो दूरादागतश्च
पात्रं तेषां मध्ये कश्चिद्यज्ञार्थकश्चिद्गुरुदक्षिणार्थकश्चिदकुंभमरणार्थमिति एवं रूपा क्रियाकेषां चित्पात्रत्वे प्रधानं भवतिकेषां चिदुपांशुव्रतमौनं पारिव्राज्यमिति । तथा क्रियामौनयोस्तारतम्यादर्शा
तारतम्यं न स्वरूपत इत्याह क्रियेति दद्यामः दद्यामइत्येव वक्तव्यं न त्वेतेषु कंचित्प्रत्याचक्षीतेत्यर्थः २। ३। ४ दत्तं प्रदेयवस्त्वभिमानिनी देवता न संतपेद्यथा हादशाय देयं नान्य
स्मै रम्येतेहि । नष्टशौचे व्रतभ्रष्टे विप्रे वेदविजिते । दीयमानं रुद्रस्य ब्रह्म किमया दुष्कृतं कृतम् इति अतः कस्तादृश इति प्रश्नः ५ मुख्यं पात्रं विशेषेण श्रुतं वंतोऽनसूयका इति १। ७। ८
इत्येतन्मोपिता श्रुत्वा सोमादुत दर्शनात् ॥ ब्राह्मणान् पूजयामास तथैवाहं महावतान् १८ ॥ भीष्म उवाच ॥ श्रुत्वा तद्वचनं शक्रो दानं वेद्रमुखाच्च्युतम् ॥ द्विजान्सं
पूजयामास महेंद्रत्वमवाप च १९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे ब्राह्मणप्रशंसायां मित्रशंवरसंवादे षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अपूर्वश्च भवेत्पात्रमथवापि चिरोपितः ॥ दूरादभ्यागतं चापि किं पात्रं स्यात्पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ क्रियाभवतिकेषां चिदुपांशुव्रतमु
त्तमम् ॥ यो यो याचेत यत्किंचित्सर्वदद्यामइत्यपि २ अपीडयन्भृत्यवर्गमित्येवमनुशुश्रुम् ॥ पीडयन्भृत्यवर्गो हि आत्मानमपकर्षति ३ अपूर्वभावयेत्पात्रं यच्चापि
स्याच्चिरोपितम् ॥ दूरादभ्यागतं चापि तत्पात्रं च विदुर्बुधाः ४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अपीडया च भूतानां धर्मस्याहिंसाया तथा ॥ पात्रं विद्यानुतत्त्वेन यस्मै दत्तं न सं
तपेत् ५ ॥ भीष्म उवाच ॥ ऋत्विक् पुरोहिताचार्याः शिष्यसंवां विवांधवाः ॥ सर्वपूज्याश्च मान्याश्च श्रुतवंतोऽनसूयकाः ६ अतोऽन्यथा वर्तमानाः सर्वे नाहंति स
क्रियाम् ॥ तस्मान्नित्यं परीक्षेत पुरुषान्प्रणिधाय वै ७ अक्रोधः सत्यवचनमहिंसा दमार्जवम् ॥ अद्रोहोऽनभिमानश्च हींस्ति तिक्षा दमः शमः ८ यस्मिन्नेतानि
दृश्यंते न चाकार्याणि भारत ॥ स्वभावतो निविष्टानि तत्पात्रं मानमर्हति ९ तथा चिरोपितं चापि संप्रत्यागतमेव च ॥ अपूर्वंचैव पूर्वंच तत्पात्रं मानमर्हति १० अप्रा
माण्यंच वेदानां शास्त्राणां चाभिलंघनम् ॥ अव्यवस्था च सर्वत्र एतन्नाशनमात्मनः ११ भवेत्पंडितमानीयो ब्राह्मणो वेदनिंदकः ॥ आन्वीक्षिकीं तर्कविद्यामनुरक्तो निर
र्थिकाम् १२ हेतुवादान्ब्रुवन्सत्सु विजेता ज्ञेयवादिनः ॥ अक्रोष्टा चातिवक्ता च ब्राह्मणानां सदैव हि १३ सर्वाभिंशं कीमूढश्च बालः कटुकवागपि ॥ बोद्धव्यस्तादृश
स्तातनरश्चानंहितं विदुः १४ यथाश्वाभपितुं चैव हंतुं चैवावसज्जते ॥ एवं संभाषणार्थाय सर्वशास्त्रवधाय च १५ लोकयात्रा च द्रष्टव्या धर्मश्चात्महितानि च ॥ एवं नरो
वर्तमानः शाश्वतीं वर्धते समाः १६ ऋणमुन्मुच्य देवानामृषीणां च तथैव च ॥ पितृणामथ विप्राणामतिथीनां च पंचमम् १७

१ तत्राऽपूर्वाश्चिरोपितो दूरादागतश्च पात्रं तेषां मध्ये कश्चिद्यज्ञार्थकश्चिद्गुरुदक्षिणार्थकश्चिदकुंभमरणार्थमिति एवं रूपा क्रियाकेषां चित्पात्रत्वे प्रधानं भवतिकेषां चिदुपांशुव्रतमौनं पारिव्राज्यमिति । तथा क्रियामौनयोस्तारतम्यादर्शा
तारतम्यं न स्वरूपत इत्याह क्रियेति दद्यामः दद्यामइत्येव वक्तव्यं न त्वेतेषु कंचित्प्रत्याचक्षीतेत्यर्थः २। ३। ४ दत्तं प्रदेयवस्त्वभिमानिनी देवता न संतपेद्यथा हादशाय देयं नान्य
स्मै रम्येतेहि । नष्टशौचे व्रतभ्रष्टे विप्रे वेदविजिते । दीयमानं रुद्रस्य ब्रह्म किमया दुष्कृतं कृतम् इति अतः कस्तादृश इति प्रश्नः ५ मुख्यं पात्रं विशेषेण श्रुतं वंतोऽनसूयका इति १। ७। ८
इत्येतन्मोपिता श्रुत्वा सोमादुत दर्शनात् ॥ ब्राह्मणान् पूजयामास तथैवाहं महावतान् १८ ॥ भीष्म उवाच ॥ श्रुत्वा तद्वचनं शक्रो दानं वेद्रमुखाच्च्युतम् ॥ द्विजान्सं
पूजयामास महेंद्रत्वमवाप च १९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे ब्राह्मणप्रशंसायां मित्रशंवरसंवादे षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अपूर्वश्च भवेत्पात्रमथवापि चिरोपितः ॥ दूरादभ्यागतं चापि किं पात्रं स्यात्पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ क्रियाभवतिकेषां चिदुपांशुव्रतमु
त्तमम् ॥ यो यो याचेत यत्किंचित्सर्वदद्यामइत्यपि २ अपीडयन्भृत्यवर्गमित्येवमनुशुश्रुम् ॥ पीडयन्भृत्यवर्गो हि आत्मानमपकर्षति ३ अपूर्वभावयेत्पात्रं यच्चापि
स्याच्चिरोपितम् ॥ दूरादभ्यागतं चापि तत्पात्रं च विदुर्बुधाः ४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अपीडया च भूतानां धर्मस्याहिंसाया तथा ॥ पात्रं विद्यानुतत्त्वेन यस्मै दत्तं न सं
तपेत् ५ ॥ भीष्म उवाच ॥ ऋत्विक् पुरोहिताचार्याः शिष्यसंवां विवांधवाः ॥ सर्वपूज्याश्च मान्याश्च श्रुतवंतोऽनसूयकाः ६ अतोऽन्यथा वर्तमानाः सर्वे नाहंति स
क्रियाम् ॥ तस्मान्नित्यं परीक्षेत पुरुषान्प्रणिधाय वै ७ अक्रोधः सत्यवचनमहिंसा दमार्जवम् ॥ अद्रोहोऽनभिमानश्च हींस्ति तिक्षा दमः शमः ८ यस्मिन्नेतानि
दृश्यंते न चाकार्याणि भारत ॥ स्वभावतो निविष्टानि तत्पात्रं मानमर्हति ९ तथा चिरोपितं चापि संप्रत्यागतमेव च ॥ अपूर्वंचैव पूर्वंच तत्पात्रं मानमर्हति १० अप्रा
माण्यंच वेदानां शास्त्राणां चाभिलंघनम् ॥ अव्यवस्था च सर्वत्र एतन्नाशनमात्मनः ११ भवेत्पंडितमानीयो ब्राह्मणो वेदनिंदकः ॥ आन्वीक्षिकीं तर्कविद्यामनुरक्तो निर
र्थिकाम् १२ हेतुवादान्ब्रुवन्सत्सु विजेता ज्ञेयवादिनः ॥ अक्रोष्टा चातिवक्ता च ब्राह्मणानां सदैव हि १३ सर्वाभिंशं कीमूढश्च बालः कटुकवागपि ॥ बोद्धव्यस्तादृश
स्तातनरश्चानंहितं विदुः १४ यथाश्वाभपितुं चैव हंतुं चैवावसज्जते ॥ एवं संभाषणार्थाय सर्वशास्त्रवधाय च १५ लोकयात्रा च द्रष्टव्या धर्मश्चात्महितानि च ॥ एवं नरो
वर्तमानः शाश्वतीं वर्धते समाः १६ ऋणमुन्मुच्य देवानामृषीणां च तथैव च ॥ पितृणामथ विप्राणामतिथीनां च पंचमम् १७

॥५७॥

पर्यायेणयथाक्रमेण सुविनीतेनसुशिक्षितेनकर्मणायत्नेन कर्माणिगन्नादीनि १८ ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ॥ पूर्वमेव
वाहनपर्वणिवेद्यंस्तुक्तं तद्वेदनं धर्मबलादेवभवतीति यज्ञादिधर्मावक्तव्यः सचक्राकारविहितदारपरिग्रहाधीनइत्यष्टावक्रादिकसंवादेप्रदर्शितः तत्रापि । 'ऋत्विगात्माधनंजायाशुद्धयस्यचतुष्टयं ॥
तस्याग्निहोत्रंस्वर्गायनरकायेतरस्यच' इतिस्मृत्यर्थंज्ञांगभूतात्मशुद्धिर्ऋत्विक्शुद्धिश्चतीर्थमात्मणमाहात्म्याभ्यामुक्ता अथस्त्रीशुद्धिर्ब्रह्मशुद्धिश्चमहताप्रबंधेनप्रस्तूयते तत्रतावदस्मिन्नध्यायेस्त्रीदोषा
पर्यायेणविशुद्धेनसुविनीतेनकर्मणा ॥ एवंगृहस्थःकर्माणि कुर्वन्धर्मान्ब्रवीत्येते १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेपात्रपरी
क्षायांसप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ स्त्रीणांस्वभावमिच्छामिश्रोतुंभरतसत्तम ॥ स्त्रियोहिमूलंदोषाणांलघुचित्ताहिताःस्मृताः १
॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीमितिहासंपुरातनम् ॥ नारदस्यचसंवादंपुंश्चल्यापंचचूडया २ लोकाननुचरन्सर्वान्देवर्षिर्नारदःपुरा ॥ ददर्शाप्सरसंब्राह्मी
पंचचूडामनिंदिताम् ३ तां दृष्ट्वाचारुसर्वांगीपप्रच्छाप्सरसमुनिः ॥ संशयोहृदिकश्चिन्मेब्रूहितन्मेसुमध्यमे ४ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्ताऽथसाविप्रप्रत्युवाचाथ
नारदम् ॥ विषयेसतिवक्ष्यामिसमर्थानन्यसेचमाम् ५ ॥ नारद उवाच ॥ नत्वामविषयेभद्रेनियोक्ष्यामिकथंचन ॥ स्त्रीणांस्वभावमिच्छामित्वतःश्रोतुंव्रानने ६
॥ भीष्म उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यदेवर्षेर्प्सरोत्तमा ॥ प्रत्युवाचनशक्ष्यामिस्त्रीसतीनिंदितुंस्त्रियः ७ विदितास्तेस्त्रियोयाश्चयादृशाश्चस्वभावतः ॥ नमामर्ह
सिदेवर्षेनियोक्तुंकार्यईदृशे ८ तामुवाचसदेवर्षिःसत्यंवदसुमध्यमे ॥ मृषावादेभवेदोषःसत्येदोषोनविद्यते ९ इत्युक्तासाकृतमतिरभवच्चारुहासिनी ॥ स्त्रीदोषाच्छा
श्वतान्सत्यान्भाषितुंसंप्रचक्रमे १० ॥ पंचचूडोवाच ॥ कुलीनारूपवत्यश्चनाथवत्यश्चयोषितः ॥ मर्यादासुनतिष्ठंतिसदोषःस्त्रीषुनारद ११ नस्त्रीभ्यःकिंचिद
न्यद्वैपापीयस्तरमस्तिवै ॥ स्त्रियोहिमूलंदोषाणांतथात्वमपिक्वेत्थह १२ समाज्ञातानृद्धिमतःप्रतिरूपान्वशोस्थितान् ॥ पतीनंतरमासाद्यनालंनार्यःप्रतीक्षितुम्
१३ असद्वर्मस्त्वयंस्त्रीणामस्माकंभवतिप्रभो ॥ पापीयसोनरान्यद्वैलज्जात्यक्काभजामहे १४ स्त्रियंहियःप्रार्थयतेसन्निकर्षेचगच्छति ॥ ईषच्चकुरुतेसेवांतमेवेच्छंति
योषितः १५ अनर्थित्वान्मनुष्याणांभयात्परिजनस्यच ॥ मर्यादायाममर्यादाःस्त्रियस्तिष्ठंतिभर्तृषु १६ नासांकश्चिदगम्योऽस्तिनासांवयसिनिश्चयः ॥ विरूपंरूप
पवंतंवापुमानित्येवभुंजते १७ नभयान्नाप्यनुक्रोशान्नार्थहेतोःकथंचन ॥ नज्ञातिकुलसंबंधास्त्रियस्तिष्ठंतिभर्तृषु १८ यौवनेवर्तमानानांमृष्टाभरणवाससाम् ॥ ना
रीणांस्वैरवृत्तीनांसृष्टहयंतिकुलस्त्रियः १९ याश्चशश्वद्वह्मदुमतारक्ष्यंतेदयिताःस्त्रियः ॥ अपिताःसंप्रसज्जंतेकुब्जांधजडवामनैः २० पंगुष्वथचदेवर्षेयेचान्येकुत्सि
तानराः ॥ स्त्रीणामगम्योलोकेऽस्मिन्नास्तिकश्चिन्महामुने २१ यदिपुंसांगतिर्ब्रह्मनकथंचिन्नोपपद्यते ॥ अप्यन्योन्यंप्रवर्तंतेनहितिष्ठंतिभर्तृषु २२

नेवदर्शयति स्त्रीणामित्यादिना लघुचित्ताःवायुवज्रलचित्ताः १।२ ब्राह्मीब्रह्मलोकस्था ३।४।५ विषयेवक्तुंयोग्यत्वे ६।७।८।९ कृतमतिर्वक्ष्यामीतिकृतनिश्चयाऽभवत् १०।११
१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१ गतिःप्राप्तिः अन्योन्यंब्रह्मनिर्गच्छारिण्योभूत्वाभैद्युनार्थंप्रवर्तते एतच्छ्लोकप्रसिद्धं भर्तृषुदूरस्थेषुइतिशेषः नहितिष्ठंतिधैर्येइतिशेषः २२

२३ चलस्वभावाःमालावृकाणांहृदयान्येतादृशेतिश्रुतेर्यथावृकाविशेषाःप्रत्यहंनवंनवंमांसमिच्छंतिहास्तनेनरयंतएवंस्त्रियःपुरुषमित्यर्थः २४ काष्ठानांकाष्ठैः २५।२६।२७।२८ अंतकादिवत्सद्योना
शकाइत्यर्थः २९ यतइति वन्ध्याप्यवत्स्वभाविकापतेस्त्रीणांदोषाइत्यर्थः यथोक्तंनीतौ'अनृतंसाहसंमायामूर्खत्वमतिलोभता ॥ अशोचंनिर्दयत्वंचस्त्रीणांदोषाःस्वभावजाः'इति कामश्चाष्टगुणः

अलाभात्पुरुषाणांहिभयात्परिजनस्यच ॥ वधबंधभयाच्चापिस्वयंगुप्ताभवन्तिताः २३ चलस्वभावादुःसेव्यादुर्ग्राह्याभावतस्तथा ॥ प्राज्ञस्यपुरुषस्येहयथा
वाचस्तथास्त्रियः २४ नाग्निस्तृप्यतिकाष्ठानांनपगानांमहोदधिः ॥ नांतकःसर्वभूतानांपुंसांवामलोचनाः २५ इदमन्यच्चदेवर्षेर्हस्यंसर्वयोषिताम् ॥ दृष्ट्वैव
पुरुषंहृद्यंयोनिःप्रकृष्यतेस्त्रियाः २६ कामानामपिदातारंकर्तारंमनसांप्रियम् ॥ रक्षितारंनमृष्यंतिस्वभर्तारमलंस्त्रियः २७ नकामभोगान्विपुलान्नालंकारा
न्नसंश्रयान् ॥ तथैववह्मन्यंतेयथारत्यामनुग्रहम् २८ अंतकःपवनोमृत्युःपातालंवडवामुखम् ॥ क्षुरधाराविषंसर्पोवह्निरित्येकतःस्त्रियः २९ यतश्चभूतानिम
हांतिपंचयतश्चलोकाविहिताविधात्रा ॥ यतःपुमांसःप्रमदाश्चनिर्मितास्तदैवदोषाःप्रमादासुनारद ॥ ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणिआनुशास
निकेपर्वणिदानधर्मेपंचचूडानारदसंवादेअष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ इमेवैमानवालोकेस्त्रीषुसज्जंत्यभीक्ष्णशः ॥ मोहेनपरमा
विष्टादेवसृष्टेनपार्थिव १ स्त्रियश्चपुरुषेष्वेवप्रत्यक्षंलोकसाक्षिकम् ॥ अत्रमेसंशयस्तीव्रोहृदिसंपरिवर्तते २ कथमासांनरा संगं कुर्वतेकुरुनंदन ॥ स्त्रियोवाकेषु
रज्यंतेविरज्यंतेचताःपुनः ३ इतिताःपुरुषव्याघ्रकथंशक्यास्तुरक्षितुम् ॥ प्रमदाःपुरुषेणेहतन्मेव्याख्यातुमर्हसि ४ एताहिरममाणास्तुवंचयंतीहमानवान् ॥
नचासांमुच्यतेकश्चित्पुरुषोहस्तमागतः ५ गावोनवहृणानिवृहंत्येतानवन्वम् ॥ शंबरस्यचयामायामायानमुचेरपि ६ बलेःकुंभीनसेश्चैवसर्वास्तायोपि
तोविदुः ॥ हसंतंप्रहसंत्येतारुदंतंप्ररुदंतिच ७ अप्रियंप्रियवाक्यैश्चगृह्णतेकालयोगतः ॥ उशनावेदयच्छास्त्रंयच्चवेदवृहस्पतिः ८ स्त्रीबुद्ध्यान्विशिष्येततास्तु
रक्ष्याःकथंनरैः ॥ अनृतंसत्यमित्याहुःसत्यंचापितथाऽनृतम् ९ इतिथास्ताःकथंवीरसंरक्ष्याःपुरुषैरिह ॥ स्त्रीणांबुद्धयर्थनिष्कर्षार्थशास्त्राणिशबुहन् १० बृहस्प
तिप्रभृतिभिर्मन्येसद्भिःकृतानिवै ॥ संपूज्यमानाःपुरुषैर्विकुर्वन्तिमनोवृषु ११ अपास्ताश्चतथाराजनविकुर्वन्तिमनःस्त्रियः ॥ इमाःप्रजामहाबाहोधार्मिक्यइति
नःश्रुतम् १२ सत्कृतासत्कृताश्चापिविकुर्वन्तिमनःसदा ॥ कस्ताःशक्तेरक्षितुंस्यादितिमेसंशयोमहान् १३

स्मृतःइतिच ३० ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ॥ इमइति एवंस्वभावदुष्टाअपिस्त्रियःपरेभ्योदुःसंरक्ष्याइत्याख्यायिकातात्पर्यं
१।२।३।४।५।६।७।८।९ स्त्रीणामिति स्त्रीबुद्धिमनुसृत्येवबृहस्पत्यादिभिर्वचनाशास्त्रंप्रवर्तितमित्युक्तिः १० एताःपूजिताधिकृतावातुर्यवद्विकारंजनयंतीत्यर्थः ११ एतदेवाह
इमाइति इमाःस्त्रीरूपाःधार्मिक्यइतिश्रुतिमात्रंसंविद्यादिपुष्टम् १२ अनुभवस्तुनतयेत्याह सत्कृतेति १३

१४ ॥ इति अनुशासनपर्वेणि नीलकंठीये भारतमावदीपे एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ एवमेवेत्यध्यायस्य तात्पर्यं नाना रूपेभ्यो विदेभ्यो योगबलेनैव स्वभावचपलाः स्त्रियः संरक्षितुं शक्या
तथा ब्रह्मिहाभागकुरुणां वंशवर्धन ॥ यदि शक्या कुरुश्रेष्ठ रक्षातासां वदाचन ॥ कर्तुं वा कृतपूर्ववा तन्मे व्याख्यातुमर्हसि १४ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्व
णि अनुशासनिके पदानधर्मे स्त्रीस्वभावकथने एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमेव महाबाहो नात्र मिथ्याऽस्ति किंचन ॥
यथा ब्रवीषि कौरव्यनारीं प्रतिजनाधिप १ अत्र ते वर्तयिष्यामि इति हासं पुरातनम् ॥ यथा रक्षा कृता पूर्वविपुलेन महात्मना २ प्रमदाश्च यथा सृष्टा ब्रह्मणा भरतर्षभ ॥
यदर्थं तच्च ते तात प्रवक्ष्यामि नराधिप ३ न हि स्त्रीभ्यः परं पुत्रपापीयः किंचिदस्ति वै ॥ अग्निर्हि प्रमदादीप्तो मायाश्च मयजाविभो ४ क्षुरधाराविषं सर्पो वद्विरित्येकतः
स्त्रियः ॥ प्रजा इमां महाबाहो धार्मिक्य इति नः श्रुतम् ५ स्वयंगच्छंति देवत्वं ततो देवानि याद्वयम् ॥ अथाभ्यगच्छन् देवास्ते पितामहमर्दिम ६ निवेद्य मानसं
चापितूष्णीमा सन्नधो मुखाः ॥ तेषां तर्गतं ज्ञात्वा देवानां सपितामहः ७ मानवानां प्रमोहार्थं कृत्या नार्योऽसृजत्प्रभुः ॥ पूर्वसर्गे तु कौंतेय साध्व्यो नार्य इहाभवन् ८
असाध्व्यस्तु समुत्पन्नाः कृत्याः सर्गात् प्रजापतेः ॥ ताभ्यः कामान्यथा कामं प्रादाद्वि सपितामहः ९ ताः कामलुब्धाः प्रमदाः प्रबाधं तेन रान्सदा ॥ क्रोधं कामस्य देवेशः
सहायं चासृजत्प्रभुः १० असज्जंत प्रजाः सर्वाः कामक्रोधवशं गताः ॥ न च स्त्रीणां क्रियाः काश्चिदिति धर्मो व्यवस्थितः ११ निरिन्द्रिया ह्यशास्त्राश्च स्त्रियोऽनृतमिति
श्रुतिः ॥ शय्यासनमलंकारमन्नपानमनार्यताम् १२ दुर्वाग्भावं रतिं चैव ददौ स्त्रीभ्यः प्रजापतिः ॥ न तासां रक्षणं शक्यं कर्तुं पुंसाकथं चन १३ अपि विश्वकृता ताव
कुतस्तु पुरुषैरिह ॥ वाचा च वधवंधैर्वाक्केशैर्वा विविधैस्तथा १४ न शक्यारक्षितुं नार्यस्ता हि नित्यमसंयताः ॥ इदं तु पुरुषव्याघ्र पुरस्ताच्छ्रुतवानहम् १५ यथा
क्षाकृता पूर्वविपुलेन गुरुस्त्रियाः ॥ ऋषिरासीन् महाभागो देवशर्मति विश्रुतः १६ तस्य भार्यारुचिर्नाम रूपेणाऽऽदृशी भुवि ॥ तस्यारूपेण संमत्ता देवगंधर्वदानवाः
१७ विशेषेण तुराजेंद्रवृत्रहा पाकशासनः ॥ नारीणां चरितज्ञश्च देवशर्मामहामुनिः १८ यथा शक्तियथोत्साहं भार्यातामभ्यरक्षत ॥ पुरंदरं च जानीते परस्त्रीकामचा
रिणम् १९ तस्माद्वलेन भार्यायारक्षणं सचकार ह ॥ सकदाचिदपि स्तातयज्ञं कर्तुमनास्तदा २० भार्यासंरक्षणं कार्यं कथं स्यादित्यर्चितयत् ॥ रक्षाविधानं मनसा ससं
चित्य महातपाः २१ आहूय दयितं शिष्यं विपुलं प्राह भार्गवम् ॥ देवशर्मो वाच ॥ यज्ञकारो गमिष्यामि रुचिं चेमां सुरेश्वरः २२ यतः प्रार्थयते नित्यं तारक्ष स्वयथा
बलम् ॥ अप्रमत्तेन ते भाव्यं सदा प्रतिपुरंदरम् २३ सहिरूपाणि कुरुते विविधानि भृगूत्तम ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्तो विपुलस्तेन तपस्वी नियतं द्रियः २४ सदैवो ग्र
तपाराजस्यैव सद्दशश्रुतिः ॥ धर्मज्ञः सत्यवादी च तथेति प्रत्यभाषत २५

नान्यथेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

२६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५

पुनश्चेदं महाराज प्रच्छप्रस्थितं गुरुम् ॥ विपुल उवाच ॥ कानि रूपाणि शक्रस्य भवंत्यागच्छतो मुने २६ वपुस्तेजश्च कीदृग्वै तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ भीष्म उवाच ॥
ततः स भगवांस्तस्मै विपुलाय महात्मने २७ आचक्षेयथा तत्त्वं मायां शक्रस्य भारत ॥ देवशर्मो वाच ॥ बहुमायः स विप्रर्षभ गवान्पाकशासनः २८ तांस्तान्विकु
रुते भावान्बहून्थमुदुर्मुहुः ॥ किरीटवज्रघृग्धन्वी मुकुटीवद्धकुंडलः २९ भवत्यथ मुहूर्तेन चंडालसमदर्शनः ॥ शिखीजटी च रवासाः पुनर्भवति पुत्रक ३० बृहच्छ
रीरश्च पुनश्चीरवासाः पुनः कशः ॥ गौरं श्यामं च कृष्णं च वर्णं विकुरुते पुनः ३१ विरूपो रूपवांश्चैव युवावृद्धस्तथैव च ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियश्चैव वैश्यः शूद्रस्तथैव च ३२
प्रतिलोमोऽनुलोमश्च भवत्यथ शतक्रतुः ॥ शुक्लायसरूपी च हंसको किल रूपवान् ३३ सिंहव्याघ्रगजानां च रूपंधारयते पुनः ॥ दैवं दैत्यमथो राज्ञां विपुर्धारयतेऽपि च
३४ अकृशो वायुभगांशः शकुनिर्विकृतस्तथा ॥ चतुष्पाद्द्विरूपश्च पुनर्भवति बालिशः ३५ मक्षिकामशकादीनां विपुर्धारयतेऽपि च ॥ न शक्यमस्य ग्रहणं क
र्तुं विपुलेन चित् ३६ अपि विश्वकृता तातयेन सृष्टमिदं जगत् ॥ पुनरंतर्हितः शक्रो दृश्यते ज्ञानचक्षुषा ३७ वायुभूतश्च स पुनर्देवराजो भवत्युत ॥ एवं रूपाणि
सततं कुरुते पाकशासनः ३८ तस्माद्विपुल्यत्नेन रक्षेमां तनुमध्यमाम् ॥ यथारुचिं नावलिहे देवेन्द्रो मृगुसत्तम ३९ कृतावुपाहितेन्यस्तं हविः श्वेदुरात्मवान् ॥
एवमाख्याय स मुनिर्यज्ञकारोऽगमत्तदा ४० देवशर्मामहाभागस्ततो भरतसत्तम ॥ विपुलस्तु वचः श्रुत्वा गुरोश्चितामुपेयिवान् ४१ रक्षां च परमां चक्रे देवराजान्महा
बलात् ॥ किं न शक्यं मया कर्तुं गुरुदाराभिरक्षणे ४२ मायावीहिसुरेंद्रोऽसौ दुर्धर्षश्चापि वीर्यवान् ॥ नापि धायाश्रमं शक्यो रक्षितुं पाकशासनः ४३ उटजं वा तथा
ह्यस्य नानाविधसरूपता ॥ वायुरूपेण वा शक्रो गुरुपत्नीं प्रधर्षयेत् ४४ तस्मादिमां संप्रविश्य रुचिं स्थास्येह मद्यैव ॥ अथवा पौरुषेणेयं न शक्यारक्षितुं मया ४५
बहुरूपो हि भगवांश्च लूयते पाकशासनः ॥ सोऽहं योगबलादेनारक्षिष्ये पाकशासनात् ४६ गात्राणि गात्रैरस्याहं संप्रवेक्ष्ये हिराक्षितुम् ॥ यद्युच्छिष्टा मिमां पत्नी मद्य
पश्यति मे गुरुः ४७ शप्स्यत्यसंशयं कोपादिव्यज्ञानो महातपाः ॥ न चेयं रक्षितुं शक्या यथाऽन्या प्रमदान्नुभिः ४८ मायावीहिसुरेंद्रोऽसावहो प्राप्नोस्मि संशयम् ॥
अवश्यं करणीयं हि गुरोरिह हि शासनम् ४९ यदि त्वेतदहं कुर्यामाश्चर्यं स्यात्कृतं मया ॥ योगेनाथ प्रवेशो हि गुरुपत्न्याः कलेवरे ॥ एवमेव शरीरेऽस्या निवत्स्या
मिसमाहितः ५० असक्तः पद्मपत्रस्थो जलविंदुर्यथा चलः ५१ निर्मुक्तस्य रजोरूपा न्नापराधो भवेन्मम ॥ यथा हि शून्यापथिकः स भामध्यावसेत्पथि ५२ त
थाद्यावासयिष्यामि गुरुपत्न्याः कलेवरम् ॥ एवमेव शरीरेऽस्या निवत्स्यामि समाहितः ५३ इत्येवं धर्ममालोक्य वेदवेदांश्च सर्वशः ॥ तपश्च विपुलं दृष्ट्वा गुरोरात्मन ए
व च ५४ इति निश्चित्य मनसारक्षां प्रति स भार्गवः ॥ अन्वतिष्ठत्परं यत्नं यथा तच्छृणु पार्थिव ५५

स्य तात्पर्यं पञ्चपत्रांशुवदसंगस्यापियोगिनोयातुरपिस्पर्शमात्रादोषोभवतीति गुरावशुभमपिकर्मानिवेद्यनस्यातव्यमिति च १ । २ । १ आदीयतेऽस्मिन्वाधैर्दत्तं प्रायनादिकंस आदानं विवाहाद्युत्सवः प्रभूतं बहुधनादिकं यत्र २ । ५ । १ निमंत्रकः आकारणार्थं दूतः ७ । ६ । १ जोदयामासमर्द्यमप्येतानि पुण्याप्यानयेति प्रेरितवती १० । १ । ११ । १२ । २२ । १३

१५। १६ परिवर्ततमिति पुंस्त्वमात्मनेपदमावधार्यः १० तत्पदेइतरस्यपदेपांशुपुण्यके आकर्षणेन विवर्तयन् विपमतां नयन् १८ नेतिनेत्यन्योन्यवचनं दूषयंतावित्यर्थः अयमावाभिधुनस्येऽर्केशी
 प्रगच्छंतीरात्रिमहर्देवताशीघ्रगच्छसीतिलोकदृष्ट्यापथ्यं नृपुके । रात्रिस्तु स्वमानेनैवाहंगच्छामिनशीघ्रमिति परिहरति । एवमुभावपिसत्यवादिनानां तं शपथं चकुरिति १९ । २० । २१ अयं

सततस्तानि जग्राह दिव्यानि रुचिराणि च ॥ प्राप्तानि स्वेन तपसा दिव्यगंधानि भारत १५ संप्राप्य तानि प्रीतात्मा गुरोर्वचनकारकः ॥ तदा जगाम तूर्णं च चंपां
 चंपकमालिनीम् १६ सवने निर्जने तात ददर्श मिथुनं नृणाम् ॥ चक्रवत्परिवर्तं तं गृहीत्वा पाणिना करम् १७ तत्रैकस्तूर्णमगमत् तत्पदे च विवर्तयन् ॥ एकस्तु न त
 दाराजं श्वक्रतुः कलहंततः १८ त्वं शीघ्रं गच्छ सीत्येकोऽब्रवीन्नैतितथाऽपरः ॥ नेतिनेति च तौ राजन् परस्परमथोचतुः १९ तयोर्विस्पर्धतोरंशपथो यमभूतदा ॥
 सहसो हि श्यविपुलं ततो वाक्यमथोचतुः २० आवयोरनृतं प्राह्यस्तस्याभूद्विजस्य वै ॥ विपुलस्य परे लोके यागतिः सा भवेदिति २१ एतच्छ्रुत्वा तु विपुलो विष
 ण्वद नोऽभवत् ॥ एवं तीव्रतपाश्चाहं कष्टश्चायं परिश्रमः २२ मिथुनस्यास्य किं मे स्यात्कृतं पापं यथा गतिः ॥ अनिष्टा सर्वभूतानां कीर्तिताऽनेन मेऽयं वै २३
 एवं संचिंतयन्नेव विपुलो राजसत्तम ॥ अवाङ्मुखो दीनमना दध्यौ दुष्कृतमात्मनः २४ ततः षडन्यान् पुरुषानक्षैः कांचनराजतैः ॥ अपश्यद्दीव्यमानान् चैलोभह
 र्णान्वितांस्तथा २५ कुर्वतः शपथं तेन यः कृतो मिथुनेन तु ॥ विपुलं वै समुद्दिश्यतेऽपि वाक्यमथाब्रुवन् २६ लोभमास्थाय योऽस्माकं विषमं कर्तुमुत्सहेत् ॥ विपुल
 स्य परे लोके यागतिस्तामवाप्नुयात् २७ एतच्छ्रुत्वा तु विपुलो नापश्यद्धर्मसंकरम् ॥ जन्मप्रभृति कौरव्यकृतपूर्वमथात्मनः २८ संप्रदध्यौ तथाराजन्नग्रावगिरि
 वाहितः ॥ दह्यमानेन मनसा शापं श्रुत्वा तथा विधम् २९ तस्य चिंतयतस्तात बह्व्यो दिननिशाययुः ॥ इदमासीन्मनसि च रुच्यारक्षणकारितम् ३० लक्षणं ल
 क्षणेनैव वदनं वदनेन च ॥ विधाय नमया चोक्तं सत्यमेतद्गुरोस्तथा ३१ एतदात्मनि कौरव्यदुष्कृतं विपुलस्तदा ॥ अमन्यत महाभाग तथा तच्च न संशयः ३२ स
 चंपानगरी मेत्यपुष्पाणि गुरवे ददौ ॥ पूजयामास च गुरुं विधिवत्सगुरुप्रियः ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मे विपुलोपाख्याने द्वि
 चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ तमागतमभिप्रेक्ष्य शिष्यं वाक्यमथाब्रवीत् ॥ देवशर्मा महातेजाय तच्छृणु जनाधिप १ ॥ देवशर्मो वाच ॥
 किं ते विपुलदृष्टं वै तस्मिन् शिष्यमहावने ॥ तत्त्वां जानंति विपुल आत्मा च रुचिरेव च २ ॥ विपुल उवाच ॥ ब्रह्मर्षे मिथुनं किं तत्केच ते पुरुषा विभो ॥ ये मां जानंति
 तत्त्वेन यन्मां त्वं परिपृच्छसि ३

मिथुनस्य परिश्रमः कष्टवत्यन्वयः गतिरिति प्रेतिसार्थः २२ । २३ । २४ षडङ्गतवो दीव्यमानान् अन्योन्यं जेतु
 मिच्छंतः । वसंतादयो हि वृषादीन् समराशीन् भिंसं धायां मदीयोऽयं मदीय इति विवर्तते तेषामितमेदात्रानृतवादिनः । भीमादिर्वसंत इति पक्षे हि वृषो ग्रीष्मांतर्गतः मेषादिपक्षे वसंतांतर्गत इति २४
 २९ । २९ । २७ । २८ । २९ रुच्याः गुरुभार्यायाः ३० लक्षणं स्त्रीपुंसयोरसाधारणं चिह्नं विधायैकीकृत्य पिवायेति पाठेऽपि स एवार्थः ३१ । ३२ । ३३ ॥ इति अनुशासनपर्व
 णि नीलकण्ठीये भारतभावादीपे द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ॥ ॥ समागतमित्यध्यायेन पूर्वोक्तार्थविवरणपूर्वकमाख्याधिकार्यमुपसंहरति १ तत्त्वया २ । ३

४ । ५ । ६ त्वया यथा गुरुपत्नीरक्षणं कृतं तथान कल्पितमिति पापकृतो यथा लोकास्तथा तवमविष्यंतीत्याह तथैवेति ७ । ८ हर्षस्मितं हर्षेण गर्वितं ९ । १० । ११ उपसंहारमुखेनाह तेनेति तेनैवाऽ
 नाख्यानेनैव १२ अशक्येति च्छेदः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० सहजैः पाणिपादरेखादिभिः २१ । २२ यः संगमेति स एवाप्रियो नाम नास्तीति योजना २३ कृत्याः प्राणग्रा

देवशर्मो वाच ॥ यद्वै तन्मिथुनं ब्रह्मब्रह्मोरात्रं हि विद्वित् ॥ चक्रवत्परिवर्तं तत्ते जानाति दुष्कृतम् ४ ये च ते पुरुषा विप्र अक्षैर्दीव्यंति हृष्टवत् ॥ ऋतुंस्तानमिजा
 नाहिते ते जानंति दुष्कृतम् ५ न मां कश्चिद्विजानीत इति कृत्वा न विश्वसेत् ॥ नरोरहसि पापात्मा पापकर्मवैद्विज ६ कुर्वाणं हिनरं कर्म पापं रहसि सर्वदा ॥ पश्यंति
 ऋतवश्चापितथा दिननिशेऽप्युत ७ तथैव हि भवेयुस्ते लोकाः पापकृतो यथा ॥ कृत्वानाचक्षतः कर्ममम तच्च यथा कृतम् ८ ते त्वां हर्षस्मितं दृष्ट्वा गुरोः कर्मानिवेदकम् ॥
 स्मारयंतस्तथा प्राहुस्ते यथा श्रुतवान्भवान् ९ अहोरात्रं विजानाति ऋतवश्चापि नित्यशः ॥ पुरुषे पापकर्म शुभं वा शुभकर्मिणः १० तत्त्वयाममयत्कर्मव्यभिचा
 राद्भयात्मकम् ॥ नाख्यातमिति जानंतस्ते त्वामाहुस्तथा द्विज ११ तेनैव हि भवेयुस्ते लोकाः पापकृतो यथा ॥ कृत्वानाचक्षतः कर्ममम तच्च त्वया कृतम् १२ त्वया
 ऽशक्या च दुर्दृष्ट्या रक्षितुं प्रमदा द्विज ॥ न च त्वं कृतवान् किंचिदतः प्रीतोऽस्मितेन ते १३ यदि त्वं त्वां दुर्दृष्टं तमद्राक्षं द्विजसत्तम ॥ शपेयं त्वामहं क्रोधान्न मेऽत्रास्ति
 विचारणा १४ सज्जंति पुरुषे नार्यः पुंसां सोऽर्थश्च पुष्कलः ॥ अन्यथारक्षतः शापोऽभविष्यते मातेश्वमे १५ रक्षिता च त्वया पुत्रमम चापि निवेदिता ॥ अहं ते प्रीति
 मांस्तात स्वस्थः स्वर्गं गमिष्यसि १६ इत्युक्त्वा विपुलं प्रीतो देवशर्मा महानृषिः ॥ मुमोद स्वर्गमास्थाय सहभार्यः स शिष्यकः १७ इदमाख्यातवांश्चापि ममाख्यानं
 महामुनिः ॥ मार्कण्डेयः पुराराज न गंगा कूले कथांतरे १८ तस्माद्ब्रवीमि पार्थ त्वां स्त्रियोरक्ष्याः सदैव च ॥ उभयं दृश्यते तासु सततं साध्वसाधु च १९ स्त्रियः साध्व्यो
 महाभागाः संमता लोकमातरः ॥ धारयंति महाराज त्रिमांसवनकाननाम् २० असाध्यश्चापि दुर्दृष्टाः कुलघ्नाः पापनिश्चयाः ॥ विज्ञेया लक्षणैर्दुष्टैः स्वगात्रसहजैर्नृप
 २१ एवमेतासुरक्ष विशक्या कर्तुं महात्मभिः ॥ अन्यथाराज शार्दूल न शक्यारक्षितुं स्त्रियः २२ एता हि मनुजव्याघ्रतीक्ष्णास्तीक्ष्णपराक्रमाः ॥ नासामस्ति प्रियो
 नामैथुने संगमेतियः २३ एताः कृत्याश्चकार्याश्च कृताश्च भरतर्षभ ॥ न चैकस्मिन् रमंत्येताः पुरुषे पांडुनंदन २४ नासां स्नेहो न रेः कार्यस्तथैवैर्ष्याजनेश्वर ॥ खेदमा
 स्थायं भुंजीत धर्ममास्थाय चैव ह २५ निहन्यादन्यथा कुर्वन्नरः कौरवनंदन ॥ सर्वथाराज शार्दूल मुक्तिः सर्वत्र पूज्यते २६ तेनैकेन तुरक्षावै विपुलेन कृता स्त्रियाः ॥ ना
 न्यः शक्तस्त्रिलोकेऽस्मिन् रक्षितुं नृपयोषितम् २७ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके प० दानधर्मे विपुलोपाख्याने त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥

हि देवतारूपाः कार्याः कृताश्च पूर्वमेकेन कृताः स्वीकृता अपि पश्चादन्येनापि कर्तुं योग्याः व्यभिचारिण्यः प्राणग्राहिण्यश्चेत्यर्थः २० खेदमास्थाय अप्रीत्या विष्टिगृहीतवत्सुंजीतननुप्रीत्या धर्मक
 तुकालानुरोधं २५ निहन्यादवधं प्राप्नुयात् मुक्तिरनासक्तिः युक्तिरिति पाठेऽसमाधिः २६ । २७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीपे त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ॥

यन्मूलमिति १ । २ योनिमातृतः पितृतः शुद्धिः ३ अत्र ब्राह्मणस्य नेनापदेवयोरपि ग्रहणं ब्राह्मणयोर्गोप्रापते विवाहः यदाहाभिलानः । अलंकृत्य कन्यामुदकपूर्वाद्या देवब्राह्मी विवाहः । कृत्विजे वितते कर्मणि दद्यादलंकृत्य सदैवः । गोमिथुनं दत्त्वोपयच्छेत् सार्पः इति । एवं उक्तं गुणवंतमावाह्यं विवाहयोग्यमावहेदाकारयेत् । ततश्चानुकूलतो धनवानादिनाऽभिमुखीकृत्या दद्यात् । अयंचतुर्थः प्राजापत्यो ब्राह्मणानां क्षत्रियाणां च प्रशस्ततरो द्वितीयत्वेनात्र गण्यते ४ वरवचोरन्योन्यप्रीत्या यो विवाहः सगांधर्वस्तृतीयः आत्मेत्यादिसाध्वंश्लोकः ५ । ६ आसुरं चतुर्थमाह धने नेति ७ हत्वेति राजसः पंचमः अत्रैव प्रमत्तानां बंधूनां कन्याहरणात्पैशाचो हरणसामान्यादंतर्भवति ८ त्रयो ब्राह्मणाः त्रयो गंधर्वाः । द्वौ आसुराक्षसौ । तत्राप्यासुरास्वरूपेण राजसोऽतर्गतः पैशाचश्चात्यंतं न कर्तव्यो अर्था ब्राह्मणसः कर्तव्यः क्षत्रियाणामित्यर्थः ९ दमयंती स्वयंवरे ब्राह्मणाः त्रयो मिश्रत्वं रुक्मिणी विवाहो राजसगांधर्वमिश्रः सुभद्रायास्तु ब्राह्मणराक्षसमिश्र इत्याद्युक्तं १० तिस्र

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यन्मूलं सर्वधर्माणां स्वजनस्य गृहस्य च ॥ पितृदेवातिथीनां च तन्मे ब्रूहि पितामह १ अयं हि सर्वधर्माणां धर्मश्चित्यतमो मतः ॥ कीदृशस्य प्रदेया स्यात्कन्येति वसुधाधिप २ ॥ भीष्म उवाच ॥ शीलवृत्ते समाज्ञाय विद्यां यो निचकर्म च ॥ सद्भिरेवंप्रदातव्या कन्या गुणयुते वरे ३ ब्राह्मणानां सतामेष ब्राह्मो धर्मो युधिष्ठिर ॥ आवाह्यमावहे देवयो दद्यादनुकूलतः ४ शिष्टानां क्षत्रियाणां च धर्म एष सनातनः ॥ आत्माभिप्रेतमुत्सृज्य कन्याभिप्रेत एव यः ५ अभिप्रेता च यायस्य तस्मै देया युधिष्ठिर ॥ गांधर्वमिति तं धर्मं प्राहुर्वेदविदो जनाः ६ धनेन बहुधा क्रीत्वा संप्रलभ्य च बांधवान् ॥ असुराणां नृपैतं वै धर्ममाहुर्मनीषिणः ॥ ७ हत्वाच्छित्त्वा च शीर्षाणि रुदतां रुदतीं गृहात् ॥ प्रसह्य हरणं तां ताराक्षसो विधिरुच्यते ८ पंचानां तु त्रयो धर्म्या द्वाव धर्म्यौ युधिष्ठिर ॥ पैशाचश्चासुरश्चैव न कर्तव्यौ कथंचन ९ ब्राह्मः क्षात्रोऽथ गांधर्व एते धर्म्या नरर्षभ ॥ पृथग्वाय दिवामिश्राः कर्तव्यानां त्रयं शयः १० तिस्रो भार्या ब्राह्मणस्य द्वे भार्ये क्षत्रियस्य तु ॥ वैश्यः स्वजात्यां विदेत तां स्वपत्न्यं स मभवेत् ११ ब्राह्मणो तु भवेज्ज्येष्ठा क्षत्रिया क्षत्रियस्य तु ॥ रत्यर्थमपिशूद्रा स्यान्नेत्याहुरपरे जनाः १२ अपत्यजन्म शूद्रायां न प्रशंसं तिसाधवः ॥ शूद्रायां जनयन् विप्रः प्रायश्चित्ता विधीयते १३ त्रिंशद्वर्षो दशवर्षा भार्या विदेत नग्रिकाम् ॥ एकविंशतिवर्षा वा सप्तवर्षा मवाप्नुयात् १४ यस्यास्तु न भवेद्भाता पिता वा भरतर्षभ ॥ नोपयच्छेत्तां जातु पुत्रिका धर्मिणी हि सा १५ त्रीणि वर्षाण्युदीक्षेत कन्याऽऽतु मती सती ॥ चतुर्थे त्वथ संप्राप्ते स्वयं भर्तारमर्जयेत् १६ प्रजान् हीयते तस्यारतिश्च भर्षभ ॥ अतोऽन्यथा वर्तमाना भवेद्वाच्या प्रजापतेः १७

इति सर्वेषां शूद्रावर्ज्या इतरयोस्तु कृष्टवर्णा च वर्ज्येति ज्ञेयम् ११ वैश्यस्य त्वेकैव भार्येति त्वेव ज्येष्ठा उक्तं भोऽधिका । शूद्राऽपि चतुर्णां भविष्यात् सा चरत्यर्थमेव न तु धर्मप्रजार्थं अपरस्याज्ञात्वा कन्यादयो नेत्याहुः यथा । 'यदुच्यते द्विजातीनां शूद्रादारोपसंग्रहः ॥ नैतन्मम मतं यस्मात्तत्तात्मा जायते स्फुटम्' इति तदुक्तेः १२ स्वमतं तिस्र इत्यत्र सूचितं स्फुटी करोति अपत्येति १३ नग्रिकामेकवाससं जजात छीव्यं जगामिति यावत् । 'नम्रः स्यादेकवासा' इति स्मृतिः । यस्या दशमेऽपि वर्षे कुचोद्भेदस्तत्प्रतिपेक्षार्थमेतद्विशेषणम् १४ पुत्रिका धर्मिणी हि सा इत्यत्र पुत्रिका धर्मशंकयेति मनुः पपाठ यस्याः पिता इव भवेदुहिता मम पुत्रस्थाने इत्यभिप्रायवान्न वेति न ज्ञायत तानोपयच्छेदिति तद्व्याख्यातारः १५ । १६ वाच्याभिध्यामवेत् १७

असर्पिड इति अत्र चकार द्वयादुभयमुभयप्राप्त्यर्थं व्याचक्षते यामातुरसर्पिडा असर्गोत्रावेति केचित् अन्ये तु । 'एकत्वं सागतामर्तुः पिडिगोत्रे च सूतके' इति वचनात्मातुर्गोत्रांतराभावाद्यामातुरसर्पिडा इत्येवमाहं नत्वप्राप्त्यसर्गोत्रेति विशेषणं योज्यमिति । अन्ये तु यस्यामाता स्वपित्रा पुत्रत्वेन कल्पिता तस्यामातुरसर्गोत्रत्वविषयया एतद्व्याख्यानमिति तत्र सर्पिडयनिवृत्तिसंग्रहश्लोकः । 'वध्वावरस्य वातातः कूटस्थाद्यादिसप्तमः । पंचमी चित्तयोर्माता तत्सर्पिडं निवर्तते' इति असर्गोत्राभित्यत्र असमानार्पणोत्राभिति त्रष्टव्यं असमानार्पणोत्राभिति स्मृतेः आर्षविषये प्रतिप्रसवश्च स्मर्यते । 'पंचानां त्रिषु सामान्यादविवाहस्त्रिषु द्वयोः । मृगं गिरोगणेष्वेवं शेषेष्वेकोऽपि वारयेत्' इति अनुगच्छेत् विवाहमनुमैथुनाय एतां भवगच्छेत् । एतेनास्य श्लोकस्य मनुपठितमुत्तरार्धं 'सा प्रशस्त्याद्विजातीनां दारकर्मणि मेथुने' इति तद्व्याख्यातं अत्र मातृपितृसंबंधात्सर्वणैव दारकर्मणि यज्ञादो मेथुने च प्रशस्ता एव सति पुनर्मेथुनग्रहणं स्मृत्यंतरे दृष्टार्थत्वात् मेथुने स्मृतं सर्वासां साधारण्यं निवर्तितुं । मेथुनेऽपि यज्ञादाविवसवर्णैव मुख्याननुत्स्या इतरसाधारण्यमिति । एतदेवामिसंधायात्रोक्तमित्येतामनुगच्छेत् । ये तु मेथुनस्य पृथग्ग्रहणाद्वारकर्मपदेन तद्व्यतिरिक्त्यज्ञादावेव सवर्णा

असर्पिडा च यामातुरसर्गोत्राचयापितुः ॥ इत्येतामनुगच्छेत् तं धर्ममनुस्मृत्वा १८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ शुल्कमन्येन दत्तं स्याद्दानीत्याह चापरः ॥ बलादन्यः प्रभाषेत धनमन्यः प्रदर्शयेत् १९ पाणिग्रहीता चान्यः स्यात्कस्य भार्या पितामह ॥ तत्त्वं जिज्ञासमानानां च क्षुर्भवतु नो भवान् २० ॥ भीष्म उवाच ॥ यत्किंचित्कर्म मानुष्यं संस्थानाय प्रदृश्यते ॥ मंत्रवन्मंत्रितं तस्य मृषा वा दस्तु पातकः २१ भार्यापत्यृत्विगाचार्याः शिष्योपाध्याय एव च ॥ मृषोक्ते दंडमर्हति नेत्याहुरपरे जनाः २२ न ह्यकामेन संवासं मनुरेवंप्रशंसति ॥ अयशस्य मधर्म्यं च यन्मृषा धर्मकोपनम् २३ नैकांतो दोष एकस्मिंस्तदा केनोपपद्यते ॥ धर्मतोयां प्रयच्छंति यांच क्रीणंति भारत २४ बंधुभिः समनुज्ञाते मंत्रहोमौ प्रयोजयेत् ॥ तथा सिध्यंति ते मंत्रानादतायाः कथंचन २५ यस्त्वत्र मंत्रसमयो भार्यापत्योर्मिथः कृतः ॥ तमेवाहुर्गरीयांसं यश्चासौ ज्ञातिभिः कृतः २६ देवदत्तां पतिर्भार्यावेति धर्मस्य शासनात् ॥ सदैर्वा मानुषी वा च मनुतां पथुं दस्यति २७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कन्यायां प्राप्तशुल्कायां ज्यायां श्वेदाव्रजेद्वरः ॥ धर्मकामार्थसंपन्नो वाच्यमत्रानृतं न वा २८ तस्मिन्नुभयतो दोषे कुर्वच्छ्रेयः समाचरेत् ॥ अयं नः सर्वधर्माणां धर्मश्चित्यतमो मतः २९

याः प्राधान्यमेथुने त्वितरसाधारण्यमिति व्याचक्षते तदनेन विरुध्यते । हीनवर्णायां जातस्यात्मनोऽपि हीनत्वापत्तेश्च तत्रात्मा जायते स्वयमिति वचनात् १८ शुल्कमिति पंचानां पक्षाणामुपन्यासः १९ । २० तत्र तृतीयचतुर्थोदात्तदोषावहावित्युपेक्ष्य द्वितीये भार्यात्वानुत्पत्तिर्वर्कुरोपमात्रं चाह यत्किंचिदिति मानुष्यमानुषाणां हितं सांबंधिकं संस्थानाय इयमस्य भार्येत्यादिव्यवस्थार्थः । मंत्रवन्मंत्रितं विचारवद्भिः सर्वैरेकीभूय मंत्रितमियमस्मै देयेति विचारितं तस्य मृषाकरणं पातकः पातयितुं भवतीत्यर्थः २१ मृषोक्तेतवाहं भार्येत्यादौ कुर्यात्तदंडं प्रायश्चित्तं २२ तत्र नेति पक्षनिर्दिष्ट्यागमं गीकरोति नहीति २३ नेति प्रथमचरमपक्षयोर्दोषे मेकेनेतरबाधेऽपि न दोषोऽस्तीत्यर्थः । धर्मतः पाणिग्रहणविधितः प्रयच्छंति वांधवा इति शेषः तस्याहरणेनात्यंतदोषः नापि गृहीतशुल्काया इत्यर्थः २४ तत्राद्यमुपपादयति बंधुभिरिति क्रीतायास्तु हरणे दोषाभावमग्रे वक्ष्यति २५ उभयसन्निपाते सिद्धांतमाह यस्त्विति यद्यपि ज्ञातिभिः कृतः समयोगुरुस्तथापि मंत्रपूर्वकः समयोगुरुतर इत्यर्थः २६ अत्रागमं मानमाह देवेति देवः प्राकर्म ईश्वरो वा वेत्तिलमते २७ । २८ उभयतो दोषे शिष्टातिक्रमात् बंधुसंमति पूर्वकविक्रयातिक्रमाच्च दोषे सति कुर्वन्नकर्ता श्रेयः प्रशस्ततरं किं समाचरेदित्यध्याहृत्य योज्यं चित्यतमः संदिग्धत्वेन विचार्यतमः २९

आचक्ष्व यतो न हि तृप्यामितस्मात्कथ्यतामित्यादरमुच्यते पुनरुक्तिः ३० नवेति तेनेकप्राशुलकं मोल्यं निष्ठाकरं स्त्रीत्वनिश्चयकरमिति ज्ञात्वा न ह किंतु क्रयार्थं न क्रयमात्रेण भार्यात्वं सिध्यतीत्यर्थः नापिशुल्कपराः ददति दानं कुर्वती अपितु विक्रीणंति तस्मादाह चिच्छेदस्मिन् क्रयविक्रयव्यवहारे कन्यापहारजोदोषो नास्तीत्यर्थः ३१ गुणैर्वैशेषिकत्वादिभिः कन्यार्थालंकारग्रहणेन दोषोऽस्तीत्याह साधेन अलंकृत्येति ३२ । ३३ नभापितमित्येकपदं येषु दास्यामीत्याहुषं वनदास्यामीत्याहुषं च अवश्यं दास्यामीति वदंति तत्सर्वं नभापितमनुकवदेत्यर्थः ३४ यस्मादेवं तस्मादापाणिग्रहणात्कन्यायाचेतेति मरुतावरस्तेन ततः पूर्वविशिष्टवराधर्मपहारेऽपि न दोष इति भावः यथोक्तं । दत्तामिहरेत्कन्यां श्रेयांश्चैव आब्रजेत् इति ३५ तत्कन्या कामोमूल्यस्य तस्मादुत्तमदोहित्राधिनाश्रेयसेष्वकन्याप्रदेयेति भावः ३६ संवासाच्चिरपरिचयात् पाणयोः क्रयविक्रययोः ३७ वीर्यमपिशुल्कं भवतीत्याभिप्रायेणाह अहमिति अंबिकां बालिकयोरेकत्वविवक्षया

तत्त्वं जिज्ञासमानानां च क्षुर्भवतु नो भवान् ॥ तदेतत्सर्वमाचक्ष्व न हि तृप्यामि कथ्यताम् ३० ॥ भीष्म उवाच ॥ नैव निष्ठाकरं शुल्कं ज्ञात्वाऽऽसीते न नाहतम् ॥ न हि शुल्कपराः संतः कन्यां ददाति कर्हिचित् ३१ अन्यैर्गुणैरुपेतं तु शुल्कं याचंति बांधवाः ॥ अलंकृत्वा वहस्वेतियो दद्यादनुकूलतः ३२ यच्च तां च ददत्येवं न शुल्कं विक्रयोनसः ॥ प्रतिगृह्य भवेद्देयमेष धर्मः सनातनः ३३ दास्यामि भवते कन्यामिति पूर्वं न भाषितम् ॥ ये चाहुषं च नाहुषं ये चावश्यं वदंत्युत ३४ तस्मादाग्रहणात्पाण्यं चयंति परस्परम् ॥ कन्यावरः पुरा दत्तो मरुद्भिरिति नः श्रुतम् ३५ नानिष्ठाय प्रदातव्या कन्या इत्युच्यते चोदितम् ॥ तन्मूलं काममूलस्य प्रजनस्येति मे मतिः ३६ समीक्ष्य च बहून् दोषान् संवासादि द्विपाणयोः ॥ यथानिष्ठाकरं शुल्कं न ज्ञात्वा सीतथाशृणु ३७ अहं विचित्रवीर्यस्य द्वे कन्ये समुदावहम् ॥ जिह्वा च मागधा न्सर्वान्काशीनथ च कोसलात् ३८ गृहीतपाणिरेकोऽऽसीत् प्राप्तशुल्कापराऽभवत् ॥ कन्या गृहीता तत्रैव विसर्ज्या इति मे पिता ३९ अब्रवीदितरां कन्यामावहेति सकौरवः ॥ अप्यन्याननुपप्रच्छ शंकरमानः पितुर्वचः ४० अतीव ह्यस्य धर्मच्छापितुर्मेऽप्यधिकाऽभवत् ॥ ततोऽहमब्रुवन् राजन्नाचारेऽप्यसुरिदं वचः ॥ आचारं तत्त्वतो वेत्तुमिच्छामि च पुनः पुनः ४१ ततो मयैव मुक्ते तु वाक्ये धर्मभृतावरः ॥ पिता मम महाराज बाल्हीको वाक्यमब्रवीत् ४२ यदि वः शुल्कतो निष्ठानपाणिग्रहणा तथा ॥ लाजांतरमुपासीत प्राप्तशुल्क इति स्मृतिः ४३ न हि धर्मविदः प्राहुः प्रमाणं वाक्यतः स्मृतम् ॥ येषां वै शुल्कतो निष्ठानपाणिग्रहणा तथा ४४ प्रसिद्धं भाषितं दानेनैषां प्रत्यायकं पुनः ॥ ये मन्यंते क्रयं शुल्कं न ते धर्मविदो नराः ४५

द्वे इत्युक्तं ३८ प्राप्तशुल्कावीर्येण निर्जिताऽपि कन्या अगृहीता अप्राप्तपाणिग्रहेयं अंबा विसर्ज्या उत्सृष्टुं योग्या इति पिता पितृव्यो बाल्हीकोऽब्रवीदित्युतरेणान्वयः ३९ अनुपप्रच्छ अनुपृष्टवानहं शंकरमान इति वैचित्यात्पारोक्ष्यमभिसंधायोत्तमपुरुषप्रयोगः बहुजगदकिलाहंतस्य मत्तापुरस्तादिति वत् ४० । ४१ । ४२ यदीति प्राप्तशुल्कं धेन पाठांतरेयस्याः सा कन्या पिता कन्या बालां जातरं वरांतरमुपासीत इति यास्मृतिस्तर्हि बाध्यतेत्यध्याहृत्य योजना लाजाः विद्यते हौम्यद्रव्यमस्य सह तिलाजशब्दोऽर्थाद्यत्प्रत्ययातः ४३ येषां शुल्कतो निष्ठातेषां वाक्यतः वाक्यं प्रमाणं स्मृतमिति धर्मविदो न ह्यहुरित्यन्वयः ४४ एवं बाधकसद्भावं सावकाभावं चोक्तालोके विरोधमप्याह धेन प्रसिद्धमिति कन्यायादानमित्येवोच्यते न तु क्रयोजघोवेति एषां शुल्कवादिनां प्रत्यायकं भार्यात्वज्ञापकं किमपि नास्ति परिणयनादेव भार्या भवति न शुल्कमात्रादिति लोको व्यवहारस्य स्पष्टत्वादित्यर्थः एतदेवोपादयति य इति क्रयमिति जयस्याप्युपलक्षणं ४५

४१ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० जीवत इत्यनादरेण जीवतमपिशुल्कं दमनादृत्य शिष्टा एव यथेष्टदानं कुर्वत इत्यर्थः ५१ देवरमिति युगांतरधर्मः कलौ देवरास्तु तोत्पते निषेधात् ५२ लिखंतीति केषां चिन्मते देवरादयोऽलिखिता भ्रातृभार्या लिखंत्येव तुरतेन योजयंत्येव । अपरेषां मोतश्च नैर्मवराहयं प्रवृत्तिरिच्छिकी न तु वैधीत्यर्थः ५३ अस्मिन्पक्षद्वये नियममाह तदिति सर्वाणि मंगलानि हरिद्रास्नानादीनि मंत्राश्च प्राक्पाणिग्रहणीया यत्र निष्पन्नास्तादृशमप्यंतरं कालव्यवधानं च वर्तते तत्रैव पूर्वाक्तौ नियमविकल्पौ प्रवर्तते तेन तु पाणिग्रहणादूर्ध्वं तत्र संकल्पपूर्वकं दत्ताया अपि कन्याया योऽप्यहं रस्तज्जन्मो मृपावादः पातको भवति दातुर्न तु तावन्मात्रेण तस्या भार्यात्वमुत्पन्नमित्यर्थः ५४ कदातर्हितदुत्पद्यते तदाह पाणीति यत्र तु दानादूर्ध्वं सप्तमपदात्प्राक्पूर्वमंगलसंगोत्रत्वादिज्ञानं वा जातं तत्रान्यस्मै दाने मृपावादो दोषोऽपि नास्तीत्यर्थः ५५ देयं दानं एतदवश्यमाणं तमेवाह अनुकूलमिति अनुवंशोऽस्ववंशानुरूपं अयं भावः । यथाऽऽधानपावमानेष्टिभ्यां समुचितं भ्याम

न चैतेभ्यः प्रदातव्या न वोढव्या तथा विधा ॥ न ह्येव भार्याक्रेतव्या न विक्रय्या कथंचन ४६ ये च क्रीणंति दासीं च विक्रीणंति तथैव च ॥ भवेत्तेषां तथानिष्ठालुब्धानां पापचेतसाम् ४७ अस्मिन्नर्थे सत्यं तं पर्यपृच्छंते वैजनाः ॥ कन्यायाः प्राप्तशुल्कायाः शुल्कदः प्रशमंगतः ४८ पाणिग्रहीता वाऽन्यः स्यादत्र नो धर्मसंशयः ॥ तन्न शिच्छधि महाप्राज्ञत्वं हि वै प्राज्ञसंमतः ४९ तत्त्वं जिज्ञासमानानां च क्षुर्भवतु नो भवान् ॥ तानेवं ब्रुवतः सर्वान्सत्यवान् वाक्यमब्रवीत् ५० यत्रेष्टं तत्र देया स्यान्नात्र कार्या विचारणा ॥ कुर्वते जीवतोऽप्येवं मृते नैवास्ति संशयः ५१ देवं प्रविशेत्कन्या तप्येद्राऽपितपः पुनः ॥ तमेवानुगता भूत्वा पाणिग्राहस्य काम्यया ५२ लिखंत्येव तु केषां चिदपरेषां शनैरपि ॥ इति ये संवदंत्यत्र त एतं निश्चयं विदुः ५३ तत्पाणिग्रहणात्पूर्वं भंतरं यत्र वर्तते ॥ सर्वमंगलमंत्रं वै मृपावादस्तु पातकः ५४ पाणिग्रहणमंत्राणां निष्ठा स्यात्सप्तमे पदे ॥ पाणिग्रहस्य भार्या स्याद्यस्य चाद्भिः पदीयते ५५ इति देयं वदंत्यत्र त एनं निश्चयं विदुः ॥ अनुकूलमनुवंशं भ्रात्रा दत्तामुपाग्रीकाम् ॥ परिक्रम्य यथा न्यायं भार्यां विदेहि जित्तमः ५६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनि० दानधर्मे विवाहधर्मकथने चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ युधिष्ठिरवाच ॥ कन्यायाः प्राप्तशुल्कायाः पतिश्चेन्नास्ति कश्चन ॥ तत्र का प्रतिपत्तिः स्यात्तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ याऽपुत्रकस्य क्रद्धस्य प्रतिपाल्या तदा भवेत् ॥ अथ चेन्नाहरेच्छुल्कं क्रीता शुल्कप्रदस्य सा २ तस्यार्थेऽपत्यमीहेतये न न्यायेन शकुयात् ॥ न तस्मान्मंत्रवत्कार्यं कश्चित् कुर्वीत किंचन ३ स्वयंवृतेन साऽऽज्ञाता पित्रा वै प्रत्यपद्यत ॥ तत्तस्यान्ये प्रशंसंति धर्मज्ञाने तरेजनाः ४

प्रयत्नपद्यते न त्वेकैकेन एवं दानपाणिग्रहाभ्यां भार्यात्वमुत्पद्यते । तत्राद्याभावे चौर्येणाहतायानधर्मपत्नीत्वम् । परस्याभावे तु तस्या दासीत्वात्तत्र कर्मसंबंध इति ५६ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ५ ॥ कन्याया इति शुल्कदश्चेत्प्रोषितस्तद्रथादन्यश्च न वृणुते दातृत्वात्किं कर्तव्यमिति प्रश्नार्थः १ या कन्या पितुः प्रतिपाल्यापिता च दत्तशुल्कं परपत्नीयेभ्यः परावृत्त्यनदद्यात्तर्हि सा कन्या शुल्कप्रदस्यैव ज्ञेयाननुपितुस्तस्या अन्यस्मै दातुमधिकारोऽस्तीत्यर्थः २ तस्य शुल्कदस्यायं न्यायेन उत्तमातरे ततः क्रमेण पुत्रमीहेतु सचास्यापुत्रस्य शुल्कदस्य चोपकाराय भवति न तु तस्माच्छुल्कदादन्यः कश्चिन्मंत्रवत्कार्यं विधितस्तस्याः पाणिग्रहणं कुर्वीत ३ एवं प्राप्तशुल्कायाः कर्तव्यमुक्त्वा अप्राप्तशुल्कायास्तादृश्याः कामातिरित्यत आह स्वयमिति पित्रा आज्ञासातिस्वयंवृतेनैव मंत्रायोगं प्रत्यपद्यत तच्च इतरे धर्मज्ञानप्रशंसंति ४

तत्रहेतुः एतत्तुनापरेजातुचकुरिति अपरेपुनः शिष्टाचारत्वाविदमपिगरीयहस्याहुः ५ नेतरइत्यस्मिन्पक्षे शिष्टाचारप्रमाणयति अस्मिन्निति ६ नसद्विराचरिते मार्गे सति पितरित्येकस्यावरमन्वे
पयति इदं वचनं न स्त्री स्वातंत्र्यमर्हतीति शास्त्रविरोधं कथमत्र शास्त्रार्थोक्तयः प्रश्नः संशयो वा असंदिग्धत्वादस्यार्थस्य मार्गसंशय उत्तिष्ठतीत्यर्थः उपालभेत् उपालंभं कथं कुर्यादित्यर्थः ७ धर्मस्य
स्त्रीणामस्वातंत्र्यलक्षणस्य धर्मस्य प्रदानं खंडनं यत्तु सासुरो धर्मः एतापद्वर्ति पूर्वपुत्रद्वेषे कर्मसु विवाहेषु ८ स्वल्पोऽष्टसंधानरूपः लूक्ष्मः शास्त्रैकगम्यः स च सर्वगोपसंहारमंतरेण न सिध्यति अतस्तं
विना केवलरत्यर्थं यथा कथंचिद्दाराब्रूहेदित्यर्थः ९ पुंसां पुरुषैः तस्व अपुत्रस्य १० अन्यो भ्रात्रा विः एतच्चासत्यां मातरि ज्ञेयम् ११ मातुरिति सत्यसति वा पुत्रे मातुर्यौ तं कं प्रयच्छंतं धनं तत्पित्रादि
भिर्दत्तं विवाहकाले वा तस्यैयच्छुशुरादिभिर्दत्तं मर्त्रा वा तवेदमिति पृथग्दत्तं कर्तव्यं नित्यं जितं वा तत्सर्वं कुमारी भाग एव न पुत्राणामित्यर्थः तद्विक्रयं धनं मातुः पितुर्मातामहस्य १२ अत्र हेतुमाह ददातीति

एतत्तुनापरेचकुरपरेजातुसाधवः ॥ साधूनां पुनराचारोगरीयान् धर्मलक्षणः ५ अस्मिन्नेव प्रकरणे सुकतुर्वाक्यमब्रवीत् ॥ नत्ताविदेहराजस्य जनकस्य महात्मनः
६ असदाचरिते मार्गे कथं स्यादनुकीर्तनम् ॥ अत्र प्रश्नः संशयो वा सतामेवमुपालभेत् ७ असदेव हि धर्मस्य प्रदानं धर्म आसुरः ॥ नानुशुश्रुम जातवैतामिमां पूर्वेषु
कर्मसु ८ भार्यापत्योर्हि संबंधः स्त्रीपुंसोः स्वल्प एव तु ॥ रतिः साधारणो धर्म इति चाह स पार्थिवः ॥ ९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अथ केन प्रमाणेन पुंसामादीयते ध
नम् ॥ पुत्रवद्विपितुस्तस्य कन्या भवितुमर्हति ॥ १० ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ यथैवात्मा तथा पुत्रः पुत्रेण दुहिता समा ॥ तस्यामात्मनितिष्ठं त्यं कथमन्यो
धनं हरेत् ११ मातुश्च यौ तं कं स्यात्कुमारी भाग एव सः ॥ दौहित्र एव तद्विक्रयमपुत्रस्य पितुर्हरेत् १२ ददाति हि स पिंडान्वै पितुर्मातामहस्य च ॥ पुत्रदौहित्र
योरेव विशेषो नास्ति धर्मतः १३ अन्यत्र जामया सार्धं प्रजानां पुत्र ईदृते ॥ दुहिताऽन्यत्र जातेन पुत्रेणापि विशिष्यते १४ दौहित्रे कण धर्मेण नात्र पश्यामि कार
णम् ॥ विक्रीता सुहि ये पुत्रा भवन्ति पितुरेव ते १५ असूयवस्त्वधर्मिष्ठाः परस्वादायिनः शठाः ॥ आसुरादपि संभूता धर्माद्विषमवृत्तयः १६ अत्र गाथाय मोक्षी
ताः कीर्तयन्ति पुराविदः ॥ धर्मज्ञा धर्मशास्त्रेषु निबद्धा धर्मसेतुषु १७ यो मनुष्यः स्वकं पुत्रं विक्रीय धनमिच्छति ॥ कन्यां वा जीवितार्थाय यः शुल्केन प्रयच्छति १८ स ता
वरे महाघोरे निरये कालसाहये ॥ स्वेदं मूत्रं पुरीषं च तस्मिन्मूढः समश्नुते १९ आर्षे गोमिथुनं शुल्कं केचिदाहुर्मुपैव तत् ॥ अल्पो वा बहु वाराजः प्रविक्रयस्तावदेव सः २०
यद्यप्याचरितः कैश्चिन्नैष धर्मः सनातनः ॥ अन्येषामपि दृश्यंते लोकतः संप्रवृत्तयः २१ इयां कुमारीं बलतो येतां समुपभुंजते ॥ एते पापस्य कर्तारस्तमस्यं धेच शेरते २२

यः पिंडदः सारिक्यहारीत्यर्थः पिंडार्थे इति पाठे पिंडः अर्प्यतेऽस्मिन्स्तत्र श्राद्धे १३ अन्यत्रेति पुत्रवतो धने विमजनीये जामया कन्ययाऽपितामपेक्षयेत्यर्थः । तत्र कन्या पूर्वपुत्री कृता ततः पुत्रोऽपि जात
स्तत्र पंचधा विभक्तस्य धनस्य द्वौ कन्याऽर्हति त्रीन् पुत्रस्ततश्च कन्यामपेक्ष्य पुत्रः सार्धं मंशमीदृते अन्वत्र जातेन औरसा वन्येन दत्तक्रीतादिना स्वयं संस्कृतेन पुत्रेण तमपेक्ष्य औरसी कन्या विशिष्यते अत्रापि
पंचानामंशानां त्रीन् कन्या हरेत्तु पुत्र इत्यर्थः १४ अत्र वक्ष्यमाणस्थले कारणं निमित्तं तदेव स्थलमाह विक्रीतास्विति अयमर्थः विक्रीतायाः कन्यायाः पुत्रोऽनौरसेऽपि पुत्रे सति न दायमागमवतीति
१५ आसुराद्विवाहात्कन्या क्रयपूर्वात् १६ अत्र आसुरविवाहनिवायां १७ । १८ कालसाहये कालसूत्रारुये १९ । २० अन्येषां बलात्कन्याहरणशीलानां राज्ञसानां २१
एतानपि निन्दति वक्ष्यामिति बलतो इयां ननु स्वच्छंदत इत्यर्थः २२

अन्योऽपि पशुरपि ॥ २१ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ प्राचेतसस्य दक्षस्य ज्ञातयः कन्यापक्षीयाः स्वयं नाददतेऽथ च कन्यालंका
रार्थमिदं तिस्रविक्रयोनभवतीत्यर्थः १ । २ । ३ नरोचेतनकामयेत न प्रमोदयेत्कामुकं न कुर्यात् प्रजनः संततिः ४ । ५ । ६ । ७ स्वल्प ईषदायासेन अपनेयः कौपीनो गुह्याच्छादनपटो
अन्योऽप्यथ न विक्रेयो मनुष्यः किंपुनः प्रजाः ॥ अधर्ममूलैर्हृदयेनैस्तैर्न धर्मोऽथ कश्चन ॥ २३ ॥ ॥ इति श्रीमहा० अनुशा० आनुशासनिके प० दानधर्मे
विवाहधर्मे मगाथानामपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ प्राचेतसस्य वचनं कीर्तयन्ति पुराविदः ॥ यस्याः किंचिन्नाददते ज्ञातयोन
स विक्रयः १ अर्हन्तं त्कुमारीणामानुशंस्यतमंचतत् ॥ सर्वं च प्रतिदेयं स्यात्कन्यायै तदशेषतः २ पितृभिर्भ्रातृभिश्चापि श्वशुरैरथ देवैः ॥ पूज्याभूषयितव्या
श्वबहुकल्याणमीप्सुभिः ३ यदि वैस्त्री नरोचेत पुमांसं न प्रमोदयेत् ॥ अप्रमोदात् पुनः पुंसः प्रजनो न प्रवर्धते ४ पूज्यालालयितव्याश्च स्त्रियो नित्यं जनाधिप ॥
स्त्रियो यत्र च पूज्यं ते रमन्ते तत्र देवताः ५ अपूजिताश्च यत्रैताः सर्वास्तत्राफलाः क्रियाः ॥ तदा चैतत्कुलं नास्ति यदा शोचंति जामयः ६ जामो शप्तानि गेहानि निरु
तानी वक्तव्या ॥ नैव भाति न वर्धते श्रिया हीनानि पार्थिव ७ स्त्रियः पुंसां परिदेदमनुर्जिगमिषुर्दिवम् ॥ अवलाः स्वल्पकौपीनाः सुहृदः सत्यजिष्णवः ८ ईर्षवो मा
नकामाश्च चंडाश्च सुहृदोऽबुधाः ॥ स्त्रियस्तु मानमर्हति तामानयतमानवाः ९ स्त्रीप्रत्ययो हि वैधर्म्यो रतिभोगाश्च केवलाः ॥ परिचर्या न मस्कारास्तदायता भवं
तुवः १० उत्पादनमपत्यस्य जातस्य परिपालनम् ॥ प्रीत्यर्थं लोकयात्रायाः पश्यतस्त्रीनिबंधनम् ११ संमान्यमानाश्चैता हि सर्वकार्याण्यवाप्स्यथ ॥ विदेहराज
दुहिता चात्र श्लोकमगायत १२ नास्ति यज्ञक्रिया काचिन्नश्राद्धं नोपवासकम् ॥ धर्मः स्वभर्तृशुश्रूषा तथा स्वर्गजयं त्युत १३ पितारक्षति कौमारे भर्तारक्षति यो
वने ॥ पुत्राश्च स्थाविरेभावेन स्त्री स्वातंत्र्यमर्हति १४ श्रिय एताः स्त्रियो नाम सत्कार्याभूतिमिच्छता ॥ पालितानि गृहीता च श्रीः स्त्री भवति भारत ॥ १५ ॥
॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके प० दानधर्मे विवाहधर्मे स्त्रीप्रशंसानामपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥
सर्वशास्त्रविधानज्ञराजधर्मविदुत्तम ॥ अतीव संशयच्छेता भवान्वै प्रथितः क्षितौ १ कश्चित्संशयो मेऽस्ति तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ जातेऽस्मिन् संशये राजन्नान्यं पृ
च्छेम कंचन २ यथानरेण कर्तव्यं धर्ममार्गानुवर्तिना ॥ एतत्सर्वमहाबाहो भवान्याख्यातुमर्हति ३ च तस्मै विहिता भार्या ब्राह्मणस्य पितामह ॥ ब्राह्मणी श
त्रिया वैश्याश्चूद्राचरतिमिच्छतः ४ तत्र जातेषु पुत्रेषु सर्वासां कुरुसत्तम ॥ आनुपूर्व्येण कस्तेषां पित्र्यं दायदमर्हति ५

यासां सद्यो हार्या इत्यर्थः सुहृदः सौहार्दयुक्ताः । न बुध्यंत इत्यबुधाः ८ । ९ स्त्रीप्रत्ययः स्त्रीहेतुकः १० । ११ अत्र स्त्रीधर्मविषये १२ । १३ । १४ । १५ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये
भारतभावदीपे पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ सर्वेति १ । २ एवमृत्विगात्मस्त्री शुद्धिमुक्ता धनशुद्धयर्था दायविभागं प्रस्तौति ३ रतिमिच्छत एव
विहिताननुधर्म । ४ शूद्रां शयनमारोप्य ब्राह्मणो यात्यधो गति ॥ अपत्यं जनयित्वाऽस्यां ब्राह्मण्या देवहीयते इति निंदा स्मरणात् ४ ।

किंकियत्प्रमाणं ६ । ७ दृष्टान्तःशास्त्रतः < अविहितमप्यनिषिद्धं चेत्तत्राह शूद्रामिति 'कृष्माद्वैजुषाद्योऽपूतइवमन्येतयथास्तेनोपयाभूणहैवमेवमवतियोयोनौरेतःसिचति' इतिक्षत्रियायां
वैज्यायांचोत्पन्नस्यसाक्षात्कतिपयपुरुषव्यवधानाद्वाब्राह्मण्यलाभोदृश्यतेइतितयोरस्ति योनित्वं शूद्रायास्त्वत्पात्वादयोनित्वं ततस्तत्परितःसेकेप्रायश्चित्तीमवत्येव 'कृष्माद्वैजुषाद्योऽपूतइवमन्येतयथास्तेनोपयाभूणहैवमेवमवतियोयोनौरेतःसिचति' इतिक्षत्रियायां
इतियजुर्वेदप्रसिद्धैर्मन्त्रविशेषः अनेनैवविधिनावेदनद्वेष्टनकर्मणाप्रायश्चित्तमात्मनइच्छतिप्रायश्चित्तीयते अन्यथाऽधोगतिंयातीत्यर्थः ९ द्विगुणंप्रायश्चित्तं १० एकांशंमुख्यांशं ११
तेनैवब्राह्मणीपुत्रेणैव १२ । १३ । १४ नित्यंसर्वदाअदेयधनमस्यसन्त्यादेयधनः अथापिअल्पमेकांशः १५ । १६ अब्राह्मणस्त्विति दीर्घतमसःपुत्रेषुशूद्रायांजातेपुकाक्षीवदादिषु
केमवाकित्तोद्वार्यपितृवित्तात्पितामह ॥ एतदिच्छामिकाथितंविभागस्तेषुयःस्मृतः ६ ॥ भीष्मउवाच ॥ ब्राह्मणःक्षत्रियोवैश्यस्त्रयोवर्णाद्विजातयः ॥ एतेषु
विहितोधर्मोब्राह्मणस्ययुधिष्ठिर ७ वैषम्यादथवालोभात्कामाद्वापिपरंतप ॥ ब्राह्मणस्यभवेच्छूद्राननुदृष्टान्तःस्मृता < शूद्रांशयनमारोप्यब्राह्मणोयात्यधोग
तिम् ॥ प्रायश्चित्तीयतेचापिविधिद्वेष्टनकर्मणा ९ तत्रजातेष्वपत्येषुद्विगुणंस्यायुधिष्ठिर ॥ आपद्यमानमृक्यंतुसंप्रवक्ष्यामिभारत १० लक्षण्यंगोतृषोयानंयत्प्र
धानतर्भभवेत् ॥ ब्राह्मण्यास्तद्धरेत्पुत्रएकांशंवैपितुर्धनात् ११ शेषंतुदशधाकार्यंब्राह्मणस्वयुधिष्ठिर ॥ तत्रतेनैवहर्तव्याश्वत्वारोऽशाःपितुर्धनात् १२ क्षत्रियाया
स्तुयःपुत्रोब्राह्मणःसोऽप्यसंशयः ॥ सतुमातुर्विशेषेणत्रीनंशान्दुर्तुमर्हति १३ वर्णेतृतीयेजातस्तुवैज्यायांब्राह्मणादपि ॥ द्विरंशस्तेनहर्तव्योब्राह्मणस्यायुधि
ष्ठिर १४ शूद्रायांब्राह्मणाज्जातोऽनित्यादेयधनःस्मृतः ॥ अल्पंचापिप्रदातव्यंशूद्रापुत्रायभारत १५ दशधाप्रविभक्तस्यधनस्यैषभवेत्कमः ॥ सवर्णासुतु
जातानांसमानभागान्प्रकल्पयेत् १६ अब्राह्मणंतुमन्यंतेशूद्रापुत्रमनैपुणात् ॥ त्रिपुवर्णेषुजातोहिब्राह्मणाद्ब्राह्मणोभवेत् १७ स्मृताश्ववर्णाश्वत्वारःपंचमोनाधि
गम्यते ॥ हरेच्चदशमभागंशूद्रापुत्रःपितुर्धनात् १८ ततुदत्तंहरेत्पित्रानादत्तंहर्तुमर्हति ॥ अवश्यंहिधनंदेयंशूद्रापुत्रायभारत १९ आनृशंस्यंपरोधर्मइतितस्मै
प्रदीयते ॥ यत्रतत्रसमुत्पन्नंगुणाद्यैवोपपद्यते २० यद्यप्येषसपुत्रःस्यादपुत्रोयदिवामवेत् ॥ नाधिकंदशमादद्याच्छूद्रापुत्रायभारत २१ त्रैवार्षिकाद्यदाभक्ता
दधिकंस्याद्विजस्यतु ॥ यजेततेनद्रव्येणनवृथासाधयेद्धनम् २२ त्रिसहस्रपरोदायःस्त्रियैदेयोधनस्यैव ॥ भर्तातच्चधनंदत्तंयथार्हंभोक्तुमर्हति २३ स्त्रीणांतु
पतिदायाद्यमुपभोगफलंस्मृतम् ॥ नापहारंस्त्रियःकुर्युःपतिवित्तात्कथंचन २४ स्त्रियास्तुयद्भवेद्वित्तंपित्रादत्तंयुधिष्ठिर ॥ ब्राह्मण्यास्तद्धरेत्कन्यायथापुत्रस्तथा
हिसा २५ साहिपुत्रसमाराजन्विहिताकुरुनंदन ॥ एवमेवसमुद्दिष्टोधर्मोवैभरतर्षभ ॥ एवंधर्ममनुस्मृत्यनवृथासाधयेद्धनम् २६

ब्राह्मण्यादर्शनादितिभावः एवंचतस्यअमंत्रकाःसंस्काराअपिभवन्ति त्रिपुत्रत्रियादिषु एतच्चद्वार्यमवध्यत्वार्यंचोक्तं विप्रात्तुवैज्यायांशूद्रायांचजातस्यमातृजातीयत्वस्यवक्ष्यमाणत्वात् १७
१८ । १९ समुत्पन्नमातृशंस्यं २० यद्यपीति एतेनबंधुषुअपुत्रात्सपुत्रोऽधिकंभागमर्हतीतिज्ञायते २१ वृथायज्ञादिप्रयोजनंविनासाधयेत् प्रतिग्रहादिनावाऽऽदायहरणेनवानलिप्सेत्
२२ त्रीति सहस्रत्रयाद्बहुवित्तवताऽपिस्त्रियोऽधिकोदायोनदेयइत्यर्थः तदपितथादत्तंचैवमर्त्रीभोक्तुंशक्नोतिनत्वदत्तं २३ कुर्युःपुत्राद्विशेषः पतिवित्तात्पत्यादत्ताद्वित्तात् २४ । २५
धर्मोविभागप्रकारः वृथाअन्यायेनसाधितैर्द्रव्यैःकृतमपियागादिनिष्फलंभवतीतिभावः २६

शूद्रायामिति तस्यप्रागुक्तनित्यादेयधनत्वंतच्चानंतरोक्तदशमांशदानविधिनाविकृद्भमित्यर्थः २७ यदातिसृणामपिपुत्राब्राह्मणाएवतदाकिमर्थमेवांभागवैषम्यमितिद्वितीयआक्षेपः २८ । २९
आद्रियंतेत्रिवर्गाधिभिरितदारपदप्रवृत्तिनिमित्तमादरःसचभोगार्थायांशूद्रायामप्यस्त्यतस्तत्पुत्रोऽपिदायमर्हति यतश्चमर्तुरादरस्ताभिर्धर्मक्रमेणयथायोग्यंतारतम्यक्रमेणक्रियतइतितत्पुत्राणां
भागवैषम्यंचास्तीत्यभिप्रायवानाह प्रोक्तेनचैवेति नामनिर्वचनमपेक्षैवायंविशेषोऽस्तीत्यर्थः ३० विशेषमेवाह तिस्रइति पश्चात्परिणीतापिवयसाकनिष्ठाऽपिपितृगौरवाद्ब्राह्मणीभेवसर्वे

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ शूद्रायांब्राह्मणाज्जातोयद्यदेयधनःस्मृतः ॥ केनप्रतिविशेषेणदशमोऽप्यस्यदीयते २७ ब्राह्मण्यांब्राह्मणाज्जातोब्राह्मणःस्यान्नसंशयः ॥
क्षत्रियायांतथैवस्याद्वैज्यायामपिचैवहि २८ कस्मात्तुविषमंभागंभजेरचूपसत्तम ॥ यदासर्वत्रयोवर्णास्त्वयोक्ताब्राह्मणाइति २९ ॥ भीष्मउवाच ॥ दाराइत्यु
च्यतेलोकेनाग्रेकेनपरंतप ॥ प्रोक्तेनचैवनाम्नाऽयंविशेषःसुमहान्भवेत् ३० तिस्रःकृत्वापुरोभार्याःपश्चाद्विदेतब्रह्मणीम् ॥ साज्येष्ठासाचपूज्यास्यात्साचभार्या
गरीयसी ३१ स्नानंप्रसाधनंभर्तुर्दत्तधावनमंजनम् ॥ हव्यंकव्यंचयच्चान्यद्धर्मयुक्तंगृहेभवेत् ३२ नतस्यांजातुतिष्ठंत्यामन्यातत्कर्तुमर्हति ॥ ब्राह्मणीत्वेवकुर्या
द्वाब्राह्मणस्ययुधिष्ठिर ३३ अन्नंपानंचमाल्यंचवासांस्याभरणानिच ॥ ब्राह्मण्यैतानिदेयानिभर्तुःसाहिगरीयसी ३४ मनुनाभिहितंशास्त्रंयच्चापिकुरुनंदन ॥
तत्राप्येषमहाराजदृष्टोधर्मःसनातनः ३५ अथचेदन्यथाकुर्याद्यदिकामाद्युधिष्ठिर ॥ यथाब्राह्मणचांडालःपूर्वदृष्टस्तथैवसः ३६ ब्राह्मण्याःसदृशःपुत्रःक्षत्रिया
याश्चयोभवेत् ॥ राजन्विशेषोयस्त्वत्रवर्णयोरुभयोरपि ३७ नतुजात्यासमालोकेब्राह्मण्याःक्षत्रियाभवेत् ॥ ब्राह्मण्याःप्रथमःपुत्रोभूयान्स्याद्वाजसत्तम ३८ भू
योभूयोपिसंहार्यःपितृवित्तायुधिष्ठिर ॥ यथानसदृशीजातुब्राह्मण्याःक्षत्रियाभवेत् ३९ क्षत्रियायास्तथावैज्यानजातुसदृशीभवेत् ॥ श्रीश्वराज्यंचकोशश्चक्ष
त्रियाणांयुधिष्ठिर ४० विहितंदृश्यतेराजन्सागरांतांचमेदिनी ॥ क्षत्रियोहिस्वधर्मेणश्रियंप्राप्नोतिभूयसीम् ४१ राजादंडधरोराजनरक्षानान्यत्रक्षत्रियात् ॥
ब्राह्मणाहिमहाभागादेवानामपिदेवताः ॥ तेषुराजन्प्रवर्तेतपूजयाविधिपूर्वकम् ४२ प्रणीतमृषिभिर्ज्ञात्वाधर्मंशाश्वतमव्ययम् ॥ लुप्यमानंस्वधर्मेणक्षत्रियोह्येष
रक्षति ४३ दस्युभिर्हिंयमाणंचधनंदारांश्चसर्वशः ॥ सर्वेषांभेववर्णानांत्राताभवतिपार्थिवः ४४ भूयान्स्यात्क्षत्रियापुत्रोवैज्यापुत्रान्नसंशयः ॥ भूयस्तेनापिहर्त
व्यंपितृवित्तायुधिष्ठिर ४५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ उक्तंतेविधिवद्वाजन्ब्राह्मणस्यपितामह ॥ इतरेषांतुवर्णानांकथंनियमोभवेत् ४६

पुलांकिकवैदिकेपुकार्येष्वारियेतेत्यर्थः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ ब्राह्मणचांडालोब्राह्मणक्षेत्रेणूद्राज्जातःपूर्वोकोमातंगस्तद्वत्स्तेनकर्मणाज्ञेयइत्यर्थः 'कर्मणाज्ञायतेजातिर्भोगेन
ज्ञायतेकृतं'इतिन्यायात् ३६ । ३७ । ३८ भूयोभूयोपिअधिकमधिकंसंहार्यःसंविमजनीयः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ उक्तंदायविभागादि नियमोदा
यविभागे अत्रापिक्षत्रियस्यषोडशैवस्यत्रेधाचधनंविभज्यैकैकांशहीनाइतरभागान्तविशेषोऽस्तीतिप्रपुरमिप्रायः ४५ । ४६

४७ क्षत्रियाणां क्षत्रियस्त्रीणां एष एव क्रमो भर्तुः क्षानादिप्रदाने तस्यां सवर्णायां सत्याहीनवर्णां तत्र कुर्वादेत्यर्थः ४८ युद्धेऽवहिते तत्र यमजायुधकवचादिकं युद्धावहारिकम् ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ शूद्रस्यादेयधनत्वे हेतुस्त्रिभिर्वर्णैर्जात इति ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ एवमनुलोमजातिजानां पुत्राणां तारतम्यमुक्त्वा विलोमजातिजानामपि वदाह ध्यायेन अर्थादिति लोभात्कामाद्भोक्तवर्णास्त्रीहीनवर्णानुगामवतीति प्रसिद्धं तेन शूद्रोत्पत्तिर्भवद्गर्णानां निश्चयोन जायते ननु कर्मणा ज्ञायते जातिरित्यभियुक्तं सूच्यते एव न निषेककाले दुर्गुह्यं दुष्टवस्तु स्मरणादिनाऽपि निमित्तेनाऽत उत्पत्तिर्भवति । प्रच्छन्नविलोमजेष्वपि कचित्सदाचा

॥ भीष्म उवाच ॥ क्षत्रियस्यापि भार्ये द्वे विहिते कुरुनंदन ॥ तृतीया च भवेच्छूद्रानतुदृष्टांततः स्मृता ४७ एष एव क्रमो हि स्यात्क्षत्रियाणां युधिष्ठिर ॥ अष्टधा तु भवेत्कार्यं क्षत्रियस्वजनाधिप ४८ क्षत्रियाया हरस्तु पुत्रश्चतुरोऽंशान्पितुर्धनात् ॥ युद्धावहारिकं यच्च पितुः स्यात्सहरेतुत ४९ वैश्यापुत्रस्तु भागांस्त्रीनश्शूद्रापुत्रस्तथाऽष्टमम् ॥ सोऽपि दत्तं हरेत्पित्रानादत्तं हर्तुमर्हति ५० एकैव हि भवेद्भार्या वैश्यस्य कुरुनंदन ॥ द्वितीया तु भवेच्छूद्रानतुदृष्टांततः स्मृता ५१ वैश्यस्य वर्तमानस्य वैश्यायां भरतर्षभ ॥ शूद्रायां चापि कौतयेतयोर्विनिमयः स्मृतः ५२ पंचधा तु भवेत्कार्यं वैश्यस्वभरतर्षभ ॥ तयोरपत्येव क्षयामिविभागं च जनाधिप ५३ वैश्यापुत्रेण हर्तव्याश्चत्वारोऽंशाः पितुर्धनात् ॥ पंचमस्तु स्मृतो भागः शूद्रापुत्राय भारत ५४ सोऽपि दत्तं हरेत्पित्रानादत्तं हर्तुमर्हति ॥ त्रिभिर्वर्णैः सदा जातः शूद्रो देयधनो भवेत् ५५ शूद्रस्य स्यात्सवर्णैर्भार्या नान्या कथंचन ॥ समभागाश्च पुत्राः स्युर्यदि पुत्रशतं भवेत् ५६ जातानां समवर्णायाः पुत्राणामविशेषतः ॥ सर्वेषामेव वर्णानां समभागो धनात् स्मृतः ५७ ज्येष्ठस्य भागो ज्येष्ठः स्यादेकांशो यः प्रधानतः ॥ एष दायविधिः पार्थ पूर्वमुक्तः स्वयं भुवा ५८ समवर्णां सुजातानां विशेषोऽस्त्वपरो नृप ॥ विवाहवैशिष्ट्यं चतुः पूर्वपूर्वो विशिष्यते ५९ हरेज्येष्ठः प्रधानांशमेकं तुल्या सुतेष्वपि ॥ मध्यमो मध्यमं चैव कनीयांस्तु कनीयसम् ६० एवं जातिपुसर्वासु सवर्णः श्रेष्ठतां गतः ॥ महर्षिरपि चैतद्वैमारीचः काश्यपोऽब्रवीत् ६१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मैरिक्थविभागो नाम सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अर्था लोभाद्वाकामाद्वा वर्णानां चाप्यनिश्चयात् ॥ अज्ञानाद्वापि वर्णानां जायते वर्णसंकरः १ तेषामेतेन विधिना जातानां वर्णसंकरे ॥ को धर्मः कानि कर्माणि तन्मे ब्रूहि पितामह २ ॥ भीष्म उवाच ॥ चातुर्वर्ण्यस्य कर्माणि चातुर्वर्ण्यं च केवलम् ॥ असृजत्सहियज्ञार्थं पूर्वमेव प्रजापतिः ३ भार्याश्च तस्मै विप्रस्य द्वयोरात्मा प्रजायते ॥ आनुपूर्व्यां ह्ययोर्हीनौ मातृजात्यौ प्रसूयतः ४

रदर्शनेन वर्णानामज्ञानाच्चावश्यं वर्णसंकरो भवत्येवेत्यर्थः १ एतेनोक्तेन विधिना प्रकारेण २ तत्र प्रथमं चत्वार एव वर्णाय ज्ञार्थं सृष्टास्तत्र शूद्राणां सेवाद्वारा यज्ञार्थं त्वं ननु साक्षात् । 'तस्माच्छूद्रो यज्ञेऽनवकृत्' इति श्रुतेः ३ आत्मा ब्राह्मण एव क्षत्रियायामपि जायत इत्यर्थः सच किंचिन्नीचः यदाह मनुः । 'स्त्रीष्वनंतरजाता सुद्विजैरुत्पादिताः स्तुताः । सदृशानेव तानाहुर्मनुष्योपविगर्हितान्' इति । मातृजात्यौ वैश्यायां वश्योऽब्रवीत् शूद्रायां शूद्रो निषादो नाम पारशवोऽब्रवीत् मनुः । 'ब्राह्मणाद्वैश्यकन्यायां भवद्विनाम जायते ॥ निषादः शूद्रकन्यायां पारशव उच्यते' इति ४

एतद्व्याचष्टे परमिति । 'शवात्पयुवा एतत्तद्विशानं च शूद्रः' इति श्रुतेः शवस्थानतुल्याच्छूद्रात्परमुत्कृष्टं पद्मं यत्पुत्रपथुपादयुक्तं जगमश्मशानं शूद्र इति श्रुत्यर्थः ५ तत्र नृपकरणं वयसा ज्येष्ठोऽपि पारशवो द्विजस्य त्रिवर्णजस्य यवीयान् कनीयानेवेति संबन्धः ६ वैश्यायामपि क्षत्रियात्क्षत्रिय एव भवतीत्याह द्वयोरिति ऊघाः शूद्रविशेषाः ७ वैश्यात् शूद्रायामपि वैश्य एव भवतीत्याह द्वे इति ८ अतः स्वपितुरविशिष्टो नाधिकः सन्न धनः शूद्रोऽनुकृणां ब्राह्मणादीनां दारप्रधर्षकश्चेत् बाह्यं चांडालादि ९ विप्रायामिति सूतः सारथिः जातितः कर्मतश्च । सूतानामश्वसारथ्यमित्युक्तेः स्तोमक्रियास्तोत्रकरणचराजादीनां यथोक्तं । 'सूताः पौराणिकामताः' इति मौद्रल्यं स्त्रीकार्यमंतः पुररक्षणादितत्कारित्वं । 'वैदेहकानां स्त्रीकार्यम्' इत्युक्तेः अपवर्जितं संस्कारानर्हं १० वध्यानां चोरादीनां शिरःछेदादिकार्यकारिणं वधघ्नं ११ बंदीति 'मागधानां वाणिज्यः' इति मनुः वाक्यं प्रस्तावतद्वशी उक्तिः निषादस्तथा क्षत्तानाम यदाह मनुः । 'शूद्रादायोगवः क्षता चंडालश्चाधमो नृणां ।

परं शवाद्ब्राह्मणस्यैव पुत्रः शूद्रापुत्रं पारशवं तमाहुः ॥ शुश्रूषकः स्वस्य कुलस्य स स्यात्स्वचारित्रं नित्यमथोन जह्यात् ५ सर्वानुपायानथ संप्रधार्य समुद्धरेत् स्वस्य कुलस्य तंत्रम् ॥ ज्येष्ठो यवीयानपि यो द्विजस्य शुश्रूषया दानपरायणः स्यात् ६ तिस्रः क्षत्रियसंबन्धा द्वयोरात्माऽस्य जायते ॥ हीनवर्णास्तृतीयायां शूद्रा उग्रा इति स्मृतिः ७ द्वे चापि भार्ये वैश्यस्य द्वयोरात्माऽस्य जायते ॥ शूद्रा शूद्रस्य चाप्येका शूद्रमेव प्रजायते ८ अतोऽपि शिष्टस्त्वधमो गुरुदारप्रधर्षकः ॥ बाह्यं वर्णं जनयति चातुर्वर्ण्यं विगर्हितम् ९ विप्रायां क्षत्रियो बाह्यं सूतं स्तोमक्रियापरम् ॥ वैश्यो वैदेहकं चापि मौद्रल्यमपवर्जितम् १० शूद्रश्चांडालमत्युग्रं वधघ्नं बाह्यवासिनम् ॥ ब्राह्मण्यां संप्रजायत इत्येते कुलपांसनाः ॥ एते मतिमतां श्रेष्ठवर्णसंकरजाः प्रभो ११ बंदी तु जायते वैश्यान्मागधो वाक्यजीवनः ॥ शूद्रान्निषादो मत्स्यघ्नः क्षत्रियायां व्यतिक्रमात् १२ शूद्रादायोगवश्चापि वैश्यायां ग्राम्यधर्मिणः ॥ ब्राह्मणैरप्रतिग्राह्यस्तक्षास्वधनजीवनः १३ एतेऽपि सदृशान् वर्णान् जनयंति स्वयोनिषु ॥ मातृजात्याः प्रसूयंते ह्यवराहीनयोनिषु १४ यथा चतुर्वर्णेषु द्वयोरात्मास्य जायते ॥ आनंत्यात्प्रजायंते तथा बाह्याः प्रधानतः १५ ते चापि सदृशवर्णं जनयंति स्वयोनिषु ॥ परस्परस्य दारेषु जनयंति विगर्हितान् १६ यथा शूद्रोऽपि ब्राह्मण्यां जंतुं बाह्यं प्रसूयते ॥ एवं बाह्यतराद्वाह्यश्चातुर्वर्ण्यात्प्रजायते १७ प्रतिलोमं तु वर्धते बाह्याद्वाह्यतरापुनः ॥ हीनाद्धीनाः प्रसूयंते वर्णाः पंचदशैव तु १८ अगम्या गमनाच्चैव जायते वर्णसंकरः ॥ बाह्यानामनु जायंते सैरंध्यामागधेषु च ॥ प्रसाधनोपचारज्ञमदासंदासजीवनम् १९

वैश्यराजन्यविप्रासु जायंते वर्णसंकराः इति अस्य वृत्तिमनुरन्यामाह । 'असृजत्सहियज्ञार्थं पूर्वमेव प्रजापतिः' इति अत्र मनुना निषादोऽनुलोमजेषु क्षत्ताचप्रतिलोमजेषु कृतः । व्यासेन तु विपरीतमुक्तं विदुरेक्षतृशब्दं तत्र तत्र प्रयुज्जानेन । अतश्च शूद्रानिषादो जातः पारशवोऽपि वा । 'क्षत्रियमागधं वैश्यात् शूद्रात्क्षत्तारमेव वा' इति याज्ञवल्क्य उभयप्रवाशब्दं पठन्नयोर्निषादत्वक्षत्तृत्वे सूचयति तेन विप्रात् शूद्रायां क्षत्ता शूद्रात्क्षत्रियायां निषाद इत्यपि साधु १२ ग्राम्यधर्मिणः ग्राम्यधर्मो मयि न तद्वन्तः तक्षावर्धकिः १३ एतेन अवधं पारशवोऽपि सूतवैदेहकचंडालाः मागधनिषादायोगवाः तेषां स्वयोनावनंतरयोर्नौ च स्वात्मैव जायते पूर्ववत् । व्यवहितनीचयोर्नौ तु मातृजातीया इति श्लोकद्वयार्थः १४ । ते चापि संकरजा अपि विगर्हितान् अधमादुत्तमायामुत्तमादधमायां वासृतां वष्टादिवा द्विगर्हितानेव जनयंतीत्यर्थः १५ । १७ । १८ पंचदश बाह्या उक्तास्तान् व्याचष्टे बाह्यानामित्यादिना मागधेषु सैरंध्यामित्यभेदेनान्वयः सैरंध्रकर्मव्याचष्टे प्रसाधनेति प्रसाधनं राजादीनां पुंसामलेकरणं पुरुषैः सैरंध्रैः राजस्त्रीणां च सैरंध्रीभिरुपचारस्तेषां दिव्यांगरागाद्यर्पणस्तथा विना च संतोषं तदभिज्ञं अदासभितिसामान्येन पुंसं १९

अतश्चायोगवसूतेवागुराबंधजीवनम् ॥ भैरेयकंचवैदेहःसंप्रसूतेऽथमाधुकम् २० निषादोमदुरंसूतेदासंनावोपजीविनम् ॥ मृतपंचापिचांडालःश्वपाकमिति विश्रुतम् २१ चतुरोमागधीसूतेकूरान्मायोपजीविनः ॥ मांसंस्वादुकरंक्षौद्रं सौगंधमिति विश्रुतम् २२ वैदेहकाच्चपापिष्ठाकूरंमायोपजीविनम् ॥ निषादान्मद्र नामंचखरयानप्रयायिनम् २३ चांडालात्पुल्कसंचापिखराश्वगजभोजिनं ॥ मृतचैलप्रतिच्छन्नंभिन्नभाजनभोजिनम् २४ आयोगवीषुजायंतेहीनवर्णास्तुते त्रयः ॥ क्षुद्रोवैदेहकादंग्रोवहिर्गामप्रतिश्रयः २५ कारावरोनिषाद्यातुचर्मकारःप्रसूयते ॥ चांडालात्पांडुसौपाकस्त्वक्सारव्यवहारवान् २६ आर्हिडकोनिषा देनवैदेह्यांसंप्रसूयते ॥ चंडालेनतुसौपाकश्चंडालसमवृत्तिमान् २७ निषादीचापिचांडालात्पुत्रमंतेवसायिनम् ॥ इमशानगोचरंसूतेबाह्यैरपिबहिष्कृतम् २८ इत्येतेसंकरेजाताःपितृमातृव्यतिक्रमात् ॥ प्रच्छन्नावाप्रकाशावावेदितव्याःस्वकर्मभिः ॥ चतुर्णामेववर्णानांधर्मोनान्यस्यविद्यते २९ वर्णानांधर्महीनेषुसंख्या नास्तीहकस्यचित् ३० यदृच्छयोपसंपन्नैर्यज्ञसाधुबहिष्कृतैः ॥ बाह्याबाह्यैश्चजायंतेयथावृत्तिथथाश्रयम् ३१ चतुष्पथइमशानानिशैलांश्चान्यान्वनस्पतीन् ॥ कार्णायसमलंकारंपरिगृह्यचनित्यशः ३२ वसेयुरेतेविज्ञातावर्तयंतःस्वकर्मभिः ॥ युजंतोवाप्यलंकारांस्तथोपकरणानिच ३३ गोब्राह्मणायसाहाय्यं कुर्वाणवैनसंशयः ॥ आनृशंस्यमनुक्रोशःसत्यवाक्यंतथाक्षमा ३४

जातोनिपाद्यां तु सवैकुण्ठकः स्मृतः । वैदेहेन तत्त्वं प्रवृत्तामुत्पन्नो वेन उच्यते 'इति द्वौ । ' द्विजातयः सवर्णा तु जनयन्त्यव्रतांस्तु यावत् । तान्सावित्रीपरिभ्रष्टान् व्रात्या नित्यमभिनिर्देशेत् 'इति व्रात्यजातीयैकइत्येवं मनुकैस्त्रिभिः सह पंचदश संकरजाताः । व्रात्यस्यापि धर्मसांकर्यादिते श्वेव गणना । प्रच्छन्ना अज्ञातयोनयोऽपि पूर्वोक्तैः कर्मभिस्तेऽप्युक्तयोनय इति वेदितव्याः २९ चातुर्वर्ण्यस्यैव धर्माः शास्त्रे विहिताः इतरेषां तु जातिभेदानां धर्मनियम इयत्ता च नास्ति तथा हि चतुर्वर्ण्ये धर्मैः पञ्चानुलोमजाः पद्मिलोमजाश्चेति द्वादश । तेभ्योऽपि षड्ष्टिरनुलोमजाः षड्ष्टिर्विलोमजा इति द्वात्रिंशदधिकं शतं तेभ्य एव प्रातिलोम्यानुलोम्यगणनायां तेभ्यस्तेभ्यश्चैव मनन्तां भेदा मवांति ते च सर्वे पंचदश स्वैवांतर्भवन्तीति तावतामेव परिगणनं कृतमित्युक्तं ३० यदृच्छया जात्यनियमेन उपसंपन्नं मिथुनी भावं गतैर्धर्मैः सा पुंभ्यश्च बहिष्कृतैर्यथा दृष्टियथा श्रयं जीविकां जातिविशेषं च यदृच्छया तत्तत्कर्मणा प्राप्ता इत्यर्थः ३१ । ३२ । ३३ तेषां साधारणान् धर्मानां गविति ३४

३५ यथेति निह्निनासुरेतःसेकंकुर्यादिति भावः ३६ तदर्थमेवचौरेभ्यश्चस्त्रीभ्यश्चात्मानंरक्षेदित्याह द्वाभ्यां अविद्वांसमिति ३७ । ३८ कलुषयोनिजंसंकरयोनिजं आर्यगृहेजातत्वादार्यरूपमिवभासमानमप्युत्पत्तितोऽनार्य ३९ नानाभावैरायंभ्यःपृथग्भूताभिश्चेष्टाभिःसमन्वितंनरंसंकरयोनिजंजानीयात् ४० अनार्यत्वादिष्वेकैकमपिकलुषयोनित्वव्यंजकंकिमुतद्वेप्रीणिषर्वाणिचेति भावः ४१ प्रकृतिर्योनिं नियच्छतिगृहेतुंशक्नोतीत्यर्थः ४२ व्याघ्रहत्सुपलक्षणंबीजादेरपि यथातिथ्यक्त्वाबरादिकंबीजगुणंनस्यजत्येवंमनुष्योऽपीत्यर्थः ४३ संच्छन्नेसुगृहेऽपिपत्यजन्मनीति

स्वशरीरैरपित्राणंवाह्यानांसिद्धिकारणम् ॥ भवंतिमनुजव्याघ्रतत्रमेनास्ति संशयः ३५ यथोपदेशं परिकीर्तिता सुनरः प्रजायेत विचार्य बुद्धिमान् ॥ निहीनयो
निर्हिसुतोऽवसादयेति तीर्षमाणं हियथोपलोजले ३६ अविद्वांसमलं लोके विद्वांसमपि वा पुनः ॥ नयंति ह्यपथं नार्यः कामक्रोधवशानुगम् ३७ स्वभावश्चैव नारीणां
नराणामिह दूषणम् ॥ अत्यर्थं न प्रसज्जंते प्रमदासु विपश्चितः ३८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ वर्णापेतमविज्ञाय न रंकलुषयो निजम् ॥ आर्यरूपमिवा
नार्यं कथं विद्यामहे वयम् ३९ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ योनि संकलुषे जातं नाना भावसमन्वितम् ॥ कर्मभिः सज्जना चीर्णैर्विज्ञेया योनि शुद्धता ४० अनार्य
त्वमनाचारः कूरत्वं निष्क्रियात्मता ॥ पुरुषं व्यजयंती ह लोके कलुषयो निजम् ४१ पित्र्यं वा भजते शीलं मातृजं वा तथोभयम् ॥ न कथंचन संकीर्णः प्रकृतिं स्वानिय
च्छति ४२ यथैव सदृशरूपे मातापित्रोर्हि जायते ॥ व्याघ्रश्चित्रैस्तथा योनिं पुरुषः स्वानियच्छति ४३ कुलेऽतो तसि संच्छन्नेयस्य स्याद्योनि संकरः ॥ संश्रयत्ये
व तच्छीलं नरोल्पमथ वा बहु ४४ आर्यरूपसमाचारं चरंतं कृतके पथि ॥ सुवर्णमन्यवर्णं वा स्वशीलं शास्ति निश्चये ४५ नानावृत्तेषु भूतेषु नाना कर्मरतेषु च ॥
जन्मवृत्तसमं लोके सुश्लिष्टं न विरज्यते ४६ शरीरमिह सत्त्वेन न तस्य परिकल्प्यते ॥ ज्येष्ठमध्यावरं सत्त्वं तुल्यसत्त्वं प्रमोदते ४७ ज्यायां समपि शीलेन विहीनं नैव पूजयेत् ॥
अपिशुद्रं च धर्मज्ञं स दृत्तमभिपूजयेत् ४८ आत्मानमारव्याति हि कर्मभिर्नरः सुशीलचारित्रकुलैः शुभाशुभैः ॥ प्रनष्टमप्याशु कुलं तथानरः पुनः प्रकाशं कुरुते स्वक
र्मतः ४९ योनिष्वेतासु सर्वासु संकीर्णास्वितरासु च ॥ यत्रात्मानं न जनयेद्बुधस्तां परि वर्जयेत् ॥ ५० ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके प०
दानधर्मे विवाहधर्मे वर्णसंकरकथने अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ध ॥

शेषः सः तच्छीलं संकरकर्तुं स्वभावं ४३ स्वस्य शीलं स्वभावो निश्चये कार्यस्य निष्ठायां सुवर्णं शोभनवर्णमन्यवर्णवापुरुषं शास्तिकययाति सुवर्णो बहिः करोऽपि कार्यकाले दयालुर्भवति दुर्वर्णश्चानित्यं
मृदुरपि फलकाले दारुणो भवतीति भावः ४५ सुश्लिष्टं शोभनवृत्तेन न विरज्यते उपचितं वृत्तं विहाय जन्मान्यथा तिष्ठतीत्यर्थः ४६ तस्य संकरजस्य शरीरं सत्त्वेन शास्त्रियदुष्टघानपरिकृष्यते न नीच
मार्गादपकृष्यते बीजगुणस्य प्राबल्यात् सत्त्वस्य कालभेदेन ज्येष्ठशादिभावेऽपि यत्तुल्यसत्त्वं शरीरारंभकं यत्सत्त्वं ज्येष्ठाद्यन्यतमं तदेव प्रमोदते अन्यतूपन्नमपि सत्त्वं शारदिकाभ्रवल्लीयत इति भावः ॥
४७ । ४८ । ४९ । ५० ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावंदीये अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ॥

पूर्वकृत्विष्टुद्धिज्ञानार्थमनार्यत्वमनाचारः कर्तव्यनिष्क्रियात्मतेतिसंकरजस्यलक्षणान्पुत्रानि । इदानीं यन्मेमाताप्रममादयच्चाचाराननुव्रतम् । तन्मेरेतः पितावृद्धाश्च इति मंत्रालिमात् माता प्रमादादकामकाराद्वायदननुव्रतं प्रतिकूलपरस्यरेतसोधारणं चचारकृतवती तत्रेतः मेममपितावृद्धास्वीयंकरोतु पालनसंस्कारादिकर्तृत्वात् । यथाउत्पततः पक्षिणो मुखान् पतितं बीजं पर क्षेत्रे अधिकृतं क्षेत्रपतेरेव न तु बीजपतेस्तद्वत् तथा । 'अप्रमत्तारक्षततंतुमेतमावः क्षेत्रे परबीजान्यवाप्सुः । जनयितुः पुत्रो भवतिसांपराधेमो घंवेता कुरुते तंतुमेतम्' इति द्विविधशास्त्रश्रवणात् क्षेत्रजः पुत्रः संस्कार्यो न वेतिसंदिहानः पृच्छति ब्रूहीति १ विप्रवादाः विविधाः प्रवादाः पूर्वोक्ता एव २ अत्रोत्तरमाह आत्मेति अनंतरजः औरसः निरुक्तजः स्वक्षेत्रे ज्योरेतः सेकार्यं मुक्तस्तजः प्रसृतोऽनिरुक्तोऽपि यो लोलात्परक्षेत्रेरेतः सिंचितस्तजः प्रसृतजः ३ तथापि पितास्वभार्यायामेव जातः भार्यायाः तृतीयायै पृथी दत्तः पंचमः कृतः क्रीतः स्वयमुपायगम्पोवा

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्रूहि तात कुरुश्रेष्ठ वर्णानां त्वं पृथक् पृथक् ॥ कीदृश्यां कीदृशाश्चापि पुत्राः कस्य च केचते १ विप्रवादाः सुबहवः श्रूयंते पुत्रकारिताः ॥ अत्र नो मुह्यतां राजन् संशयं छेदुमर्हसि २ ॥ भीष्म उवाच ॥ आत्मा पुत्रश्च विज्ञेयस्तस्यानंतरजश्च यः ॥ निरुक्तजश्च विज्ञेयः सुतः प्रसृतजस्तथा ३ पतितस्य तु भार्याया भर्ता सुसमवेतया ॥ तथा दत्तकतौ पुत्रावध्युदश्च तथाऽपरः ४ षडपध्वंसजाश्चापि कानीना पसदास्तथा ॥ इत्येते वै समाख्यातास्तान् विजानीहि भारत ५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ षडपध्वंसजाः केस्युः केवाप्यपसदास्तथा ॥ एतत्सर्वं यथा तत्त्वं व्याख्यातुं मे त्वमर्हसि ६ ॥ भीष्म उवाच ॥ त्रिषु वर्णेषु पुत्रा ब्राह्मणस्य युधिष्ठिर ॥ वर्णयोश्च द्वयोः स्यातां यौ राजन्यस्य भारत ७ एको विद्वर्ण एवाथ तथाऽत्रैवोपलक्षितः ॥ षडपध्वंसजास्ते हितैवापसदान् शृणु ८ चांडलो व्रात्यवैद्यौ च ब्राह्मण्यां क्षत्रिया सुच ॥ वैश्यायां चैव शूद्रस्य लक्ष्यं तेऽपसदास्त्रयः ९ मागधो वामकश्चैव द्वौ वैश्यस्योपलक्षितौ ॥ ब्राह्मण्यां क्षत्रियायां च क्षत्रियस्यैक एव तु १० ब्राह्मण्यां लक्ष्यं तेऽसूत इत्येतेऽपसदाः स्मृताः ॥ पुत्रा ह्येते न शक्यं ते मिथ्या कर्तुं नराधिप ११ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ क्षेत्रजं केचिदेवाहुः सुतं केचितु शुक्रजम् ॥ तुल्यो वेतौ सुतौ कस्य तन्मे ब्रूहि पितामह १२ ॥ भीष्म उवाच ॥ रेतजो वा भवेत् पुत्रस्त्यक्तो वा क्षेत्रजो भवेत् ॥ अध्यूदः समयं भित्त्वेत्येतदेव निबोध मे १३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ रेतजं विद्वै पुत्रं क्षेत्रजस्यागमः कथम् ॥ अध्यूदं विद्वै पुत्रं भित्त्वा तु समयं कथम् १४

पठः अध्यूदः यस्य माता गर्भवत्येव ऊढा तादृशः सप्तमः ४ षडपध्वंसजा वक्ष्यमाणाः कानीनः कन्यायां विवाहात् प्रागुत्पन्नश्चतुर्दशः अपसदाः वक्ष्यमाणाः पृष्टे विंशतिः तान्सर्वान् पुत्रा निविजानीहि ९ । ६ । ७ परवर्णास्वतुलो मजाः षडपध्वंसजाः विलोमजा अपसदाः पठितं ज्ञेयम् ८ । ९ । १० मिथ्या कर्तुं मे ते पुत्रान् भवेतीति वक्तुं न शक्यं तद्वत्त्यर्थः अयं भावः । अप्रमत्तेति श्रुतिरनौरसस्याप्राज्ञस्य मात्रपरा । यन्मे मातेति श्रुतिस्त्वनौरसस्यापि पुत्रत्वमस्तीत्येवं परेति न कश्चिद्विरोधः । तथाचाऽनौरस औरसो वा सुशीलः श्राद्धपरः पितृणां स्वर्गाय भवति विपरीतस्तु नराधेति ११ कस्य द्वयोः पित्रोः क्षेत्रपतिनिषेकत्रोर्मध्ये कस्यायं पुत्रः उभयोः पितृत्वाविशेषादित्यर्थः १२ यथारेतो ज औरसः पुत्र एव क्षेत्रजोऽपि बीजदेन त्यक्तश्चेत्स्वीय एव भवति एवमध्युदोऽपि रेतःपतिना त्यक्तश्चेद्भोदुरेव अत्यक्तो तु द्वावपि रेतः प्रदस्येनेत्यर्थः एतदेव प्रभोत्तराभ्यां व्याचष्टे रेतजमिति आगमः पुत्रत्वमापकं शास्त्रं कथं कीदृशं समयं भेदश्च कथमित्यर्थः १४

कारणांतरे लोकापवादादिमये सति १५ आगममुक्ता समयमेव माह पुत्रेति योगमैव सीमां ह्यभीतेतत्र सपुत्रो बोदुरेव क्षेत्रजो न तु स सेकुरारमजः १६ अन्येति बलजन्यकः परक्षेत्रे जातः पुत्रोऽमुक्त स दृशोऽमुक्त स दृशो यमितितदीयत्वेन लक्ष्यते हंतुं गृहीतुं दृष्टांतं प्रत्यक्षमेवोपगतो ज्ञातः दृश्यते चापि साक्यमिति स्मृतेः एवं चाभ्यूदो बोदुः पुत्रकाम्याभावे रेतःपतेरेव भवतीत्युक्तम् १७ । १८ शुक्र क्षेत्रयोरन्यतरदपि यन्न पुत्रत्वे प्रमाणं न लक्ष्यं भवति सकृत्कः पुत्रः कीदृश इत्यर्थः १९ । २० तस्य पोषयितुः पुत्रः सतद्वर्णो पोषयितुः २१ कथं केन प्रकारेण कस्य वाऽप्यमिति ज्ञातव्यं कथं वाऽस्य संस्कारः

॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ आत्मजं पुत्रमुत्पादयस्त्यजेत् कारणांतरे ॥ न तत्र कारणं रेतः स क्षेत्रस्वामिनो भवेत् १५ पुत्रकामो हि पुत्रार्थे यावृणीते विशांपते ॥ क्षेत्रजं तु प्रमाणं स्यान्नैव तत्रात्मजः सुतः १६ अन्यत्र क्षेत्रजः पुत्रो लक्ष्यते परतर्पणम् ॥ न ह्यात्मा शक्यते हंतुं दृष्टांतोपगतो ह्यसौ १७ कचिच्च कृतकः पुत्रः संग्रहादेव लक्ष्यते ॥ न तत्र रेतः क्षेत्रं वा यत्र लक्ष्येत भारत १८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृशः कृतकः पुत्रः संग्रहादेव लक्ष्यते ॥ शुक्रं क्षेत्रं प्रमाणं वा यत्र लक्ष्यं न भारत १९ ॥ भीष्म उवाच ॥ मातापितृभ्यां यस्त्यक्तः पथियस्तं प्रकल्पयेत् ॥ न चास्य मातापितरौ ज्ञायेतां स द्विष्ठत्रिमः २० अस्वामिकस्य स्वामित्वं यस्मिन् संप्रतिलक्ष्यते ॥ यो वर्णः पोषयेत्तं चतुर्द्वर्णस्तस्य जायते २१ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कथमस्य प्रयोक्तव्यः संस्कारः कस्य वा कथम् ॥ देया कन्या कथं चेति तन्मे ब्रूहि पितामह २२ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ आत्मवत्तस्य कुर्वीत संस्कारं स्वामिवत् तथा ॥ त्यक्तो मातापितृभ्यां यः सर्वर्णं प्रतिपद्यते २३ तद्गोत्रबंधुजंतस्य कुर्यात्संस्कारमच्युत ॥ अथ देया तु कन्या स्यात्तद्वर्णस्य युधिष्ठिर २४ संस्कर्तुं वर्णगोत्रं च मातृवर्णविनिश्चये ॥ कानीनाध्युदजौ वापि विज्ञेयौ पुत्रकिल्विधौ २५ तावपि स्वाविवसुतौ संस्कार्याविति निश्चयः ॥ क्षेत्रजो वाप्यपसदो येऽध्युदस्ते पुचाऽप्युत २६ आत्मवद्वै प्रयुंजीरन्संस्कारान् ब्राह्मणादयः ॥ धर्मशास्त्रेषु वर्णानां निश्चयोऽयं प्रदृश्यते २७ एतत्ते सर्वमाख्यातं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ २८ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे विवाहधर्मे पुत्रप्रतिनिधिकथने एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ दर्शने कीदृशः स्नेहः संवासे च पितामह ॥ महाभाग्यं गवांचैव तन्मे व्याख्यातुमर्हसि १ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ हंतते कथयिष्यामि पुराष्टतं महाभुते ॥ नहुषस्य च संवादं महर्षेऽश्विनस्य च २ पुरामहर्षिश्च्यवनो भार्गवो भरतर्षभ ॥ उदवास कृतारं भोवभूवसमहाव्रतः ३

प्रयोक्तव्य इति प्रश्नः २९ सस्वामिवद्वर्णं प्रतिपद्यते अतः स्वाभीतस्यात्मवत्संस्कारं करोति २९ नन्वन्यवर्णस्वज्ञं कार्यं कथमेतत्स्यादित्याशंकपाह तदिति अन्यवर्णस्वनिश्चये तद्गोत्रवर्णजे पुत्रो जा दियोऽयमेव तस्य संस्कारं स्वाभीकुर्यात् । अनिश्चये तु येन संस्कृतस्तस्यैव वर्णो गोत्रं च संस्कारसामर्थ्याद्भवतीत्यर्थः । अन्पगोत्रोऽप्यन्यवर्णोऽपि संस्कर्तुं रेव वर्णगोत्रे भजत इति भावः २३ । २५ । २६ २७ । २८ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भार्गवमावदीपे एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ॥ एवं यज्ञां गानां स्त्रीधनस्त्विजात्मनां शुद्धिमुक्ता पद्मे दक्षिणात्वेनो पस्थितानां गवां माहात्म्यं पृच्छति दर्शने इति परपीडादर्शने परेऽहं संवासे च कीदृशः स्नेह आनुज्ञस्यं च कर्तव्यं गवां माहात्म्यं च ब्रूहीति प्रश्नद्वयम् १ तस्योत्तरं तत्रेणाह हंतेत्यादिना २ । ३

४१. ५१. ६१. ७१. ८१. ९०. आसतः आसीनस्य ११. १२. १३. १४. अम्भकिरन्वयासतः १५. १६. १७. १८. १९. शंखानां जलजं तु विशेषाणां नखानि ३:

निहत्यमानं क्रोधं च प्रहर्षं शोकमेव च ॥ वर्षाणि द्वादशमुनिर्जलवासेषु तत्रतः ४ आदधत्सर्वभूतेषु विश्रम्भं परमं शुभम् ॥ जले चरेषु सर्वेषु शक्तिरश्मिरेव प्रभुः ५
स्थाणुमूतः शुचिर्भूत्वा देवतेभ्यः प्रणम्य च ॥ गंगायमुनयोर्मध्ये जलं संप्रविशेद्द ६ गंगायमुनयोर्वेगं सुभीमं भीमानिः स्वनम् ॥ प्रतिजग्राह शिरसा वातवेगसमं जवे
७ गंगाचयमुनाचैव सरितश्च सरांसि च ॥ प्रदक्षिणमृषिचक्रुर्न चैनं पर्यपीडयन् ८ अंतर्जलेषु सुष्वापकाष्ठभूतो महासुनिः ॥ ततश्चोर्ध्वस्थितो धीमानभवद्भरत
र्षभ ९ जलाकसांसत्त्वानां भूवप्रियदर्शनः ॥ उपाजिघ्रंत च तदा तस्योष्ठं हृष्टमानसाः १० तत्र तस्यासतः कालः समतीतोऽभवन्महान् ॥ ततः कदाचित्समये
कस्मिंश्चिन्मत्स्यजीविनः ११ तं देशं समुपाजग्मुर्जालहस्ता महायुते ॥ निषादा बहवस्तत्र मत्स्योद्धरणनिश्चयाः १२ व्यायता बलिनः शूराः सलिलेष्वनिव
र्तिनः ॥ अभ्याययुश्च तं देशं निश्चिता जालकर्मणि १३ जालं ते योजयामासुर्निःशेषेण जनाधिप ॥ मत्स्योदकं समासाद्य तदा भरतसत्तम १४ ततस्ते
बहुभिर्योगैः कैवर्ता मत्स्यकांक्षिणः ॥ गंगायमुनयोर्वारिजालैरभ्यकिरंस्ततः १५ जालं सुविततं तेषां नवसूत्रकृतं तथा ॥ विस्तारायामसंपन्नं यत्र तत्र सलिलेऽ
क्षिपन् १६ ततस्ते समुहचैव बलवच्च सुवर्तितम् ॥ अवतीर्य ततः सर्वे जालं चकुरिरेतदा १७ अभीतरूपाः संहृष्टा अन्योन्यवशवर्तिनः ॥ बवंधुस्तत्र मत्स्यां
श्वतथाऽन्यान् जलचारिणः १८ तथामत्स्यैः परिवृतं च्यवनं भृगुनंदनम् ॥ आकर्षयन्महाराज जालेनाथ यदृच्छया १९ नदीशैवलदिग्धां गहिरिश्मभुजटा
धरम् ॥ लग्नैः शंखनखैर्गात्रे कोटैश्चित्रैरिवापितम् २० तं जालेनोद्धृतं दृष्ट्वा ते तदा वेदपारगम् ॥ सर्वे प्रांजल्यो दाशाः शिरोभिः प्रापतन्भुवि २१ परिवेदपरित्रासा
ज्जालस्याकर्षणेन च ॥ मत्स्या बभूवुर्व्यापन्नाः स्थलसंस्पर्शनेन च २२ समुनिस्तदा दृष्ट्वा मत्स्यानां कदनं कृतम् ॥ बभूवुः कपयाऽऽविष्टो निःश्वसंश्च पुनः पुनः
२३ ॥ निषादा ऊचुः ॥ अज्ञानाद्यत्कृतं पापं प्रसादं तत्र नः कुरु ॥ करवामप्रियं किं ते तन्नो ब्रूहि महासुने २४ इत्युक्तो मत्स्यमध्यस्थश्च्यवनो वाक्यमब्रवीत् ॥
यो मेऽद्य परमः कामस्तं शृणु ध्वंसमाहिताः २५ प्राणोत्सर्गं विसर्गं वामत्स्यैर्यास्याम्यहं सह ॥ संवासाव्रोत्सहेत्यक्तुं सलिलेऽभ्युषितानहम् २६ इत्युक्तास्ते निषा
दास्तु सुभृशं भयकंपिताः ॥ सर्वे विवर्णवदनानहुपायन्यवेदयन् २७ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मच्यवनोपाख्याने पं
चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ नहुषस्तु ततः श्रुत्वा च्यवनं तं तथागतम् ॥ त्वरितः प्रययौ तत्र सहामात्यपुरोहितः १ शौचं कृत्वा यथान्यायं प्रांज
लिः प्रयतो नृपः ॥ आत्मानमाचक्षे च च्यवनाय महात्मने २ अर्चयामास तं चापितस्य राज्ञः पुरोहितः ॥ सत्यव्रतं महात्मानं देवकल्पं विशोपते ३

२०. १. २१. २२. २३. २४. २५. २६. २७. ॥ इति अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि श्रीलंकटीये भारतवाक्ये पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ नहुष इति १. २. ३.

४. १. ५. ६. ७. ८. ९. १०. ११. १२. १३. १४. १५. १६. १७. १८. १९. २०. २१. २२. २३. २४. २५. २६. २७. २८. २९. ३०.

॥ नहुष उवाच ॥ ॥ करवाणि प्रियं किं ते तन्मे ब्रूहि द्विजोत्तम ॥ सर्वकर्तोऽस्मि भगवन् यद्यपि स्यात्सुदुष्करम् ४ ॥ ॥ च्यवन उवाच ॥ ॥ श्रमेण महता युक्ताः
कैवर्ता मत्स्यजीविनः ॥ मम मूल्यं प्रयच्छैभ्यो मत्स्यानां विक्रयैः सह ५ ॥ ॥ नहुष उवाच ॥ ॥ सहस्रं दीयतां मूल्यं निषादेभ्यः पुरोहित ॥ निष्कयार्थं भगव
तो यथाऽऽह भृगुनंदनः ६ ॥ ॥ च्यवन उवाच ॥ ॥ सहस्रं नाहमर्हामि किं वा त्वं मन्यसे नृप ॥ सदृशं दीयतां मूल्यं स्वबुद्ध्या निश्चयं कुरु ७ ॥ ॥ नहुष उवाच ॥
सहस्राणां शतं विप्रनिषादेभ्यः प्रदीयताम् ॥ स्यादिदं भगवन् मूल्यं किं वाऽन्यन्मन्यते भवान् ८ ॥ ॥ च्यवन उवाच ॥ ॥ नाहं शतसहस्रेण निमेयः पार्थिवर्षभ ॥
दीयतां सदृशं मूल्यममात्यैः सह चिंतय ९ ॥ ॥ नहुष उवाच ॥ ॥ कोटिः प्रदीयतां मूल्यं निषादेभ्यः पुरोहित ॥ यदेतदपिनो मूल्यमतो भूयः प्रदीयताम् १०
॥ च्यवन उवाच ॥ राजन्नाहमर्हं कोटिभूयो वाऽपि महायुते ॥ सदृशं दीयतां मूल्यं ब्राह्मणैः सह चिंतय ११ ॥ ॥ नहुष उवाच ॥ ॥ अर्धराज्यं समग्रं वानिषादेभ्यः
प्रदीयताम् ॥ एतन्मूल्यमहं मन्ये किं वाऽन्यन्मन्यसे द्विज १२ ॥ ॥ च्यवन उवाच ॥ ॥ अर्धराज्यं समग्रं च मूल्यं नार्हामि पार्थिव ॥ सदृशं दीयतां मूल्यमृषिभिः
सह चिंतयताम् १३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ महर्षेर्वचनं श्रुत्वा नहुषो दुःखकं शितः ॥ सचिंतयामास तदा सहामात्यपुरोहितः १४ तत्र त्वन्यो वनचरः कश्चिन्मू
लफलाशनः ॥ नहुषस्य समीपस्थो गविजातोऽभवन्मुनिः १५ स तमाभाष्य राजानमब्रवीद्विजसत्तमः ॥ तोषयिष्याम्यहं क्षिप्रं यथा तुष्टो भविष्यति १६ नाहं मि
थ्यावचो ब्रूयांस्वैरेष्वपि कुतोऽन्यथा ॥ भवतो यदहं ब्रूयांस्तत्कार्यमविशंकया १७ ॥ ॥ नहुष उवाच ॥ ॥ ब्रवीतु भगवान्मूल्यं महर्षेः सदृशं भृगोः ॥ परित्राय स्वमा
मस्मद्विषयं च कुलं च मे १८ हन्याद्विभगवान् कुद्वैलोक्यमपि केवलम् ॥ किंपुनर्मां तपोहीनं बाहुवीर्यपरायणम् १९ अगाधां भसिमग्रस्य सामात्यस्य सक्त्रविजः ॥
सुवोभवमहर्षे त्वंकुरु मूल्यविनिश्चयम् २० ॥ भीष्म उवाच ॥ नहुषस्य वचः श्रुत्वा गविजातः प्रतापवान् ॥ उवाच हर्षयन् सर्वानमात्यान् पार्थिवं च तम् २१ अनर्घे
यामहाराज द्विजावर्णे पुचोत्तमाः ॥ गावश्च पुरुषव्याघ्रगौर्मूल्यं परिकल्प्यताम् २२ नहुषस्तु ततः श्रुत्वा महर्षेर्वचनं नृप ॥ हर्षेण महता युक्तः सहामात्यपुरोहितः २३
अभिगम्य भृगोः पुत्रं च्यवनं संशितव्रतम् ॥ इदं प्रोवाच नृपतं वाचा संतर्पयन्निव २४ ॥ नहुष उवाच ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ विप्रर्षेण वा कीतोऽसि भार्गव ॥ एतन्मूल्यमहं मन्ये
तव धर्ममृतांवर २५ ॥ च्यवन उवाच ॥ उत्तिष्ठाम्ये परार्जेद्रसम्यक्कीतोऽस्मितेन च ॥ गोभिस्तुल्यं न पश्यामि धनं किंचिदिहाच्युत २६ कीर्तनं श्रवणं दानं दर्शनं
चापि पार्थिव ॥ गवां प्रशस्यते वीरसर्वपापहरं शिवम् २७ गावोलक्ष्म्याः सदा मूलं गोपुपाप्मानविद्यते ॥ अन्नमेव सदा गावो देवानां परमं हविः २८ स्वाहाकारवपट्कारौ
गोषु नित्यं प्रतिष्ठितौ ॥ गावो यज्ञस्य नेत्र्यो वै तथा यज्ञस्य तामुखम् २९ अमृतं ह्यव्ययं दिव्यं क्षरं तिचवहंति च ॥ अमृताय तनंचैताः सर्वलोक नमस्कृताः ३०

॥५०॥

समुहूर्तसमाश्वस्यसहदेव्यामहायुतिः ॥ पुनरन्वेषणेयमनमकरोत्परमंतदा ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि जानुशासनिकेपर्वणि दानधर्मेच्यवन
कुशिकसंवादेद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ तस्मिन्नंतर्हितेविप्रेराजाकिमकरोत्तदा ॥ भार्याचास्यमहाभागातन्मेब्रूहिपितामह १
॥ भीष्म उवाच ॥ अट्टासमहीपालस्तृप्तिं सहभार्यया ॥ परिश्रांतो निवृत्ते ब्रीडितो नष्टचेतनः २ सप्रविश्यपुरीं दीनो नाभ्यभाषत किंचन ॥ तदेव चिं
तयामास च्यवनस्य विचेष्टितम् ३ अथ शून्येन मनसा प्रविश्य स्वगृहं नृपः ॥ ददर्श शयने तस्मिन् शयानं भृगुनंदनम् ४ विस्मितो तस्मिन् विष्टा तदा श्रयं विचिं
त्य च ॥ दर्शनात्तस्य तु तदा विश्रांतो संवभूवतुः ५ यथास्थानं च तौ स्थित्वा भूयस्तं संववाहतुः ॥ जथापरेण पाश्वेन सुष्वाप समहामुनिः ६ तेनैव च सकालेन
प्रत्यबुद्ध चतुर्वीर्यवान् ॥ न च तौ चक्रतुः किंचिद्विकारं भयशंकिता ७ प्रतिबुद्धस्तु समुनिस्तौ प्रोवाच विशांपते ॥ तैलाभ्यंगो दीयतां मे स्नास्येऽहमेति भारत ८
तौ तथेति प्रतिश्रुत्य क्षुधितौ श्रमकशितौ ॥ शतपाकेन तैलेन महार्हेणोपतस्थतुः ९ ततः सुखामीनमृषिं वाग्यतौ संववाहतुः ॥ न च पर्याप्तमित्याह भार्गवः सुम
हातपाः १० यदा तौ निर्विकारौ तुल्ययामास भार्गवः ॥ तत उत्थाय सह सास्त्रान् शालां विवेश ह ११ क्लृप्तमेव तु तत्रासीत्स्नानीयं पार्थिवोचितम् ॥ असत्कथ्य
च तत्सर्वं तत्रैवांतरधीयत १२ समुनिः पुनरेवाथ नृपतेः पश्यतस्तदा ॥ नासूयां चक्रतुस्तौ च दंपती भरतर्षभ १३ अथ स्नातः समगवान् सिंहासनगतः प्रभुः ॥
दर्शयामास कुशिकं सभार्यं कुरुनंदनः १४ संहृष्टवदनो राजा सभार्यः कुशिको मुनिम् ॥ सिद्धमन्नमिति प्रह्वो निर्विकारो न्यवेदयत् १५ आनीयतामिति मुनिस्तं चो
वाच नराधिपम् ॥ सराजासमुपाजहेतदन्नं सहभार्यया १६ मांसप्रकारान्विविधान् शाकानि विविधानि च ॥ वसवारविकारांश्च पानकानि लघूनि च १७ रसालापू
पकांश्चिन्नान् मोदकान् थलांडवान् ॥ रसान्नानां प्रकारांश्च वन्यं च मुनिभोजनम् १८ फलानि च विचित्राणि राजभोज्यानि भूरिशः ॥ बदरं गुदकाश्च मर्यादमत्तकफला
नि च १९ गृहस्थानां च यद्भोज्यं यच्चापिवनवासिनाम् ॥ सर्वमाहारयामास राजा शापभयात्ततः २० अथ सर्वमुपन्यस्तमग्रतः श्रययनस्य तत्र ॥ ततः सर्वस
मानीयतश्च शय्यासनं मुनिः २१ वस्त्रैः शुभैरवच्छाद्य भोजनोपस्करैः सह ॥ सर्वमादीपयामास च्यवनो भृगुनंदनः २२ न च तौ चक्रतुः क्रोधं दंपती सुमहामती ॥
तयोः संप्रेक्षतो रेव पुनरंतर्हितोऽभवत् २३ तथैव च सराजपिस्तस्यैतां रजनीं तदा ॥ सभार्यो वाग्यतः श्रीमान्न च कोपं समाविशत् २४ नित्यं संस्कृतमन्नं तु वि
विधं राजवेश्मनि ॥ शयनानि च मुख्यानि परिषेकाश्च पुष्कलाः २५ वस्त्रं च विविधाकारमभवत्समुपाजितम् ॥ न शशाकततो द्रष्टुमंतरं च्यवनस्तदा २६
पुनरेव च विप्रर्षिः प्रोवाच कुशिकं नृपम् ॥ सभार्यो मारथेनाशुवदयन्नब्रवीम्यहम् २७ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

॥७०॥

੨੮ । ੨੯ । ੩੦ । ੩੧ । ੩੨ । ੩੩ । ੩੪ । ੩੫ । ੩੬ । ੩੭ । ੩੮ । ੩੯ । ੪੦ । ੪੧ । ੪੨ । ੪੩ । ੪੪ । ੪੫ । ੪੬ । ੪੭ । ੪੮ । ੪੯ । ੫੦ । ੫੧ । ੫੨ । ੫੩ । ੫੪ । ੫੫ । ੫੬ । ੫੭

तथेतिचप्राहृपोनिर्विशंकस्तपोधनम् ॥ क्रीडारथोऽस्तुभगवन्तुसांग्रामिकोरथः २८ इत्युक्तःसमुनीराज्ञातेनहृष्टेनतद्वचः ॥ च्यवनःप्रत्युवाचेदंहृष्टःपरपु
रंजयम् २९ सज्जोऽकुरु रथंक्षिप्रंयस्तेसांग्रामिकोमतः ॥ सायुधःसपताकश्चशक्तीकनकयाष्टमान् ३० किंकिणीस्वननिर्घोषोयुक्तस्तोरणकल्पनैः ॥ जांबूनदनिव
द्धश्चपरमेषुशतान्वितः ३१ ततःसतंतथेत्युक्त्वाकल्पयित्वा महारथम् ॥ भार्यावामेधुरितदाचात्मानंदक्षिणेतथा ३२ त्रिदंडवज्रसूच्यग्रप्रतोदंतत्रचादधत् ॥
सर्वमेतत्तथादत्त्वा नृपोवाक्यमथाब्रवीत् ३३ भगवन्क्रथोयातुब्रवीतुभृगुनंदन ॥ यत्रवक्ष्यसिविप्रर्षेतत्रयास्यतितेरथः ३४ एवमुक्तस्तुभगवान्प्रत्युवाचाथत
नृपम् ॥ इतःप्रभृति यातव्यंपदकंपदकंशनैः ३५ श्रमोममयथानस्यातथामच्छंदचारिणौ ॥ सुसुखंचैवबोढव्योजनःसर्वश्चपश्यतु ३६ नोत्सार्याःपथिकाःके
चित्तेभ्योदास्येवसुहृदं ॥ ब्राह्मणेभ्यश्चयेकामानर्थयिष्यंतिमांपथि ३७ सर्वान्दास्याम्यशेषेणधनंरत्नानिचैवहि ॥ क्रियतांनिखिलेनैतन्माविचारयपार्थिव
३८ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाराराजाभृत्यांस्तथाऽब्रवीत् ॥ यद्यद्व्यान्मुनिस्तत्तत्सर्वदेयमशंकितैः ३९ ततोरत्नान्यनेकानिस्त्रियोयुग्यमजाविकम् ॥ कृताकृतंचकन
कंगजेंद्राश्चाचलोपमाः ४० अन्वगच्छंततमृषिराजामात्याश्चसर्वशः ॥ द्वाह्यभूतंचतत्सर्वमासीन्नगरमार्तवत् ४१ तौतीक्ष्णाग्रेणसहस्राप्रतोदेनप्रतोदेतौ ॥
पृष्ठेविद्धौकटेचैवनिर्विकारौतमूहतुः ४२ वेपमानौनिराहारौपंचाशद्रात्रकशितौ ॥ कथंचिदूहतुर्वीरौदंपतीतंरथोत्तमम् ४३ बहुशोभशविद्धौतौस्त्रवंतौचक्षतो
द्रवम् ॥ ददृशातेमहाराजपुष्पिताविवर्किशुकौ ४४ तौदृष्ट्वापौरवर्गस्तुभृशंशोकसमाकुलः ॥ अभिशापभयत्रस्तोनचकिंचिदुवाचह ४५ द्वंद्वशश्चाब्रुवन्सर्वेप
श्यध्वंतपसोबलम् ॥ कुद्धाअपिमुनिश्रेष्ठंवीक्षितुंनेहशकुमः ४६ अहोभगवतोवीर्यमहर्षेर्भावितात्मनः ॥ राज्ञश्चापिसभार्यस्यधैर्यंपश्यतयादृशम् ४७ श्रांता
वपिहिकच्छ्रेणरथमेनंसमूहतुः ॥ नचैतयोर्विकारंवैददर्शभृगुनंदनः ४८ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततःसनिर्विकारौतुदृष्ट्वाभृगुकुलोद्ग्रहम् ॥ वसुविश्राणयामासयथावै
श्रवणस्तथा ४९ तत्रापिराजाप्रीतात्मायथादिष्टमथाकरोत् ॥ ततोऽस्यभगवान्प्रीतोवभूवमुनिसत्तमः ५० अवतीर्यरथश्रेष्ठादंपतीतौमुमोचह ॥ विमोच्यचैतौ
विधिवत्ततोवाक्यमुवाचह ५१ स्निग्धगंभीरयावाचाभार्गवःसुप्रसन्नया ॥ ददानीवांवरंश्रेष्ठंतंब्रूतामितिभारत ५२ सुकुमारौचतौविद्धौकराभ्यांमुनि
सत्तमः ॥ पस्पर्शांमृतकल्पाभ्यांस्नेहाद्भरतसत्तम ५३ अथाब्रवीन्नृपोवाक्यंश्रमोनास्त्यावयोरिह ॥ विश्रांतौचप्रभावातेऊचतुस्तौतुभार्गवम् ५४ अथतौभग
वान्प्राहृप्रहृष्टश्च्यवनस्तदा ॥ नवृथाव्याहृतंपूर्वधन्मयातद्भविष्यति ५५ रमणीयःसमुद्देशोगंगातीरमिदंशुभम् ॥ किंचित्कालंव्रतपरोनिवत्स्यामीहपार्थिव ५६
मम्यतांस्वपुरंपुत्रविश्रांतःपुनरेष्यसि ॥ इहस्थंमांसमार्यस्त्वंद्रष्टासिश्चोनराधिप ॥ नचमन्युस्त्वयाकार्यःश्रेयस्तेसमुपस्थितम् ५७

७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९॥ इति आनु० नी० भा० त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ तत इति १ २।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४

यत्काक्षितं हृदि स्थितं तत्सर्वं हि भविष्यति ॥ इत्येवमुक्तः कुशिकः प्रहृष्टेनांतरात्मना ५८ प्रोवाच मुनिशार्दूलमिदं वचनमथैव ॥ न मे मन्युर्महाभाग पूतौ
स्वो भगवंस्त्वया ५९ संवृतौ यौवनस्थौ स्वो वपुष्मंतौ वलान्वितौ ॥ प्रतोदेन व्रणाय मे सभार्यस्य त्वया कृताः ६० तान्न पश्यामि गात्रेषु स्वस्थोऽस्मि सहभार्यया ॥
इमां च देवीं पश्यामि वपुषाऽप्सरसोपमाम् ६१ श्रिया परमया युक्ता तथा दृष्टा पुरामया ॥ तव प्रसादं संवृतमिदं सर्वं महामुने ६२ नैतच्चित्रं तु भगवंस्त्वयि सत्यप
राक्रम ॥ इत्युक्तः प्रत्युवाचैनं कुशिकं च्यवनस्तदा ६३ आमच्छेथाः सभार्यश्च त्वमिहोति नराधिप ॥ इत्युक्तः समनुज्ञातो राजर्षिरभिवाद्य तम् ६४ प्रययौ वपुषा
युक्तो नगरं देवराजवत् ॥ तत एनमुपाजग्मु रमात्याः सपुरोहिताः ६५ बलस्था गणिका युक्ताः सर्वाः प्रकृतयस्तथा ॥ तैर्वृतः कुशिको राजा श्रिया परमया ज्वलन्
६६ प्रविवेश पुरं हृष्टः पूज्यमानोऽथ बन्दिभिः ॥ ततः प्रविश्य नगरं कृत्वा पौर्वाहिकीः क्रियाः ॥ भुक्त्वा सभार्यो रजानीमुवास समहायुतिः ६७ ततस्तुतौ नवमभि
वीक्ष्य यौवनं परस्परं विगत रुजा विवामरौ ॥ ननंदतुः शयनगतावपुर्धरौ श्रिया युतौ द्विजवरदत्तया तदा ६८ अथाप्यृषिर्भृगुकुलकीर्तिवर्धनस्तपोधनो वनमभि
राममृद्धिमत् ॥ मनीषया बहुविध रत्नभूषितं ससर्जयन्नपुरिशतक्रतोरपि ६९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके प० दानधर्मे च्यवनकुशि
कसंवादे त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततः सराजाराज्यं ते प्रतिबुद्धो महामनाः ॥ कृतपूर्वाहिकः प्रायात्सभार्यस्तद्वनं प्रति १
ततो ददर्श नृपतिः प्रासादं सर्वकांचनम् ॥ मणिस्तंभसहस्राढ्यं गंधर्वनगरोपमम् ॥ तत्र दिव्या नभिप्रायान्ददर्श कुशिकस्तदा २ पर्वतान् रूप्यसानूश्च नलि
नीश्च संपंकजाः ॥ चित्रशालाश्च विविधास्तोरणानि च भारत ॥ शाद्वलोपचितां भूमिं तथा कांचनकुट्टिमाम् ३ सहकारान् प्रफुल्लांश्च केतकोद्दालकान् चरान् ॥
अशोकान् सहकुंदांश्च फुल्लांश्चैवातिमुत्तमान् ४ चंपकांस्तिलकान् भव्यान्पनसान् वज्रुलानपि ॥ पुष्पितान् कर्णिकारांश्च तत्र तत्र ददर्श ५ श्यामान् चरणपुष्पांश्च त
थाऽष्टपदिकालताः ॥ तत्र तत्र परिकृष्टा ददर्श समहीपतिः ६ रम्यान्पद्मोत्पलधरान् सर्वर्तुकुसुमांस्तथा ॥ विमानप्रतिमांश्चापि प्रासादान् शैलसन्निभान् ७
शीतलानि च तोयानि कचिदुष्णानि भारत ॥ आसनानि विचित्राणि शयनप्रवराणि च ८ पर्यकान् रत्नसौवर्णान्पराध्यास्तरणान् च तान् ॥ भक्ष्यं भोज्यमनंतं च तत्र
तत्रोपकल्पितम् ९ वाणीवादाञ्जुकांश्चैव सारिकान् भृंगराजकान् ॥ कोकिलाञ्छतपत्रांश्च सकोयष्टिकुकुभान् १० मयूरां कुकुटांश्चापि दात्यूहान् जविजविकान् ॥
चकोरान् चान् वानरां हंसान् सारसांश्च क्रसाह्वयान् ११ समंततः प्रमुदितान् ददर्श सुमनोहरान् ॥ कचिदप्सरसां संचान् गंधर्वाणां च पार्थिव १२ कांताभिरपरांस्तत्र प
रिष्वक्तान् ददर्श ॥ नददर्श च तान् भूयो ददर्श च पुनर्नृपः १३ गीतध्वनिं सुमधुरं तथैवाऽध्यापनध्वनिम् ॥ हंसान् सुमधुरांश्चापि तत्र शुश्राव पार्थिवः १४

१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४० ॥ इति जा० नी० भार० चतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ वरश्चेति ॥ १।२

तं दृष्ट्वाऽत्युत्तराजामनसा चिंतयत्तदा ॥ स्वप्नो यंचित्तविभ्रंश उताहो सत्यमेव तु १५ अहो सहशरिरेण प्राप्तोऽस्मि परमांगतिम् ॥ उत्तरान्वाकुरुन् पुण्यानथवाप्यम
रावतीम् १६ किंचेदं महदाश्चर्यं संपश्यामीत्यचिंतयत् ॥ एवं संचिंतयन्नेव ददर्श मुनिपुंगवम् १७ तस्मिन् विमाने सौवर्णे मणिस्तंभसमाकुले ॥ महार्हेशयनो दिव्येश
यानं भृगुनंदनम् १८ तमभ्ययात्प्रहर्षेण नरेन्द्रः सहभार्यया ॥ अंतर्हितस्ततो भूयश्च्यवनः शयनं च तत्र १९ ततोऽन्यस्मिन्वनोद्देशे पुनरेव ददर्श तम् ॥ कौश्यां वृष्यां
समासीनं जपमानं महाव्रतम् २० एवं योगबलादिप्रोमोहयामास पार्थिवम् ॥ क्षणेन तद्वनं चैव ते चैवाप्सरसां गणाः २१ गंधर्वाः पादपाश्चैव सर्वमंतरधीयत ॥ निःश
ब्दमभवच्चापि गंगाकूलं पुनर्नृप २२ कुशवल्मीकभूयिष्ठं वभूव च यथापुरा ॥ ततः सराजा कुशिकः सभार्यस्तेन कर्मणा २३ विस्मयं परमं प्राप्तस्तद्दृष्ट्वा महदुत्तमम् ॥
ततः प्रोवाच कुशिको भार्याहर्षसमन्वितः २४ पश्य भद्रे यथाभावाश्चित्रा दृष्टाः सुदुर्लभाः ॥ प्रसादाद्भृगुमुख्यस्य किमन्यत्र तपोबलात् २५ तपसा तदवाप्यं हियतु
शक्यं मनोरथैः ॥ त्रैलोक्यराज्यादपि हितं तप एव विशिष्यते २६ तपसा हि सुतप्तेन शक्यो मोक्षस्तपोबलात् ॥ अहो प्रभावो ब्रह्मर्षे च्यवनस्य महात्मनः २७ इच्छ
यैष तपोवीर्यादन्यां लोकान्सृजेदपि ॥ ब्राह्मणा एव जायेरन् पुण्यवाग्भुद्विकर्मणः २८ उत्सहेदिह कृत्वैव कोऽन्यो वै च्यवनादृते ॥ ब्राह्मण्यं दुर्लभं लोके राज्या हि सुलभं नरैः
२९ ब्राह्मण्यस्य प्रभावाद्भिरथेयुक्तौ स्वधुर्यवत् ॥ इत्येवं चिंतयानः स विदितश्च्यवनस्य वै ३० संप्रेक्ष्योवाच नृपतिं क्षिप्रमागम्य तामिति ॥ इत्युक्तः सहभार्यस्तु सो
ऽभ्यगच्छन् महामुनिम् ३१ शिरसा वंदनीयं तमवदत्तच पार्थिवः ॥ तस्या शिषः प्रयुज्याथ समुनिस्तं नराधिपम् ॥ निर्षीदेत्यब्रवीद्धीमान्सां त्वयन्पुरुषर्षभः ३२ ततः
प्रकृतिमापन्नो भार्गवो नृपते नृपम् ॥ उवाच श्लक्ष्णया वाचा तर्पयन्निव भारत ३३ राजन् सम्यग्जितानीह पंचपंचस्वयं त्वया ॥ मनःषष्ठानींद्रियाणि कृच्छ्रान्मुक्तो
ऽसितेन वै ३४ सम्यगाराधितः पुत्रत्वया प्रवदतां वर ॥ न हिते वृजिनं किंचित्सुसूक्ष्ममपि विद्यते ३५ अनुजानीहि मां राजन् गमिष्यामि यथागतम् ॥ प्रीतोऽस्मि तव
राजेंद्र वरश्च प्रतिगृह्यताम् ३६ ॥ ॥ कुशिक उवाच ॥ ॥ अग्रिमध्यगतेनेव भगवन्सन्निधौ मया ॥ वर्तितं भृगुशार्दूलयत्रदग्धोऽस्मि तद्बुद्धु ३७ एष एव वरो
मुख्यः प्राप्तो मे भृगुनंदन ॥ यत्प्रीतोऽसि मया ब्रह्मन्कुलं त्रातं च मेऽनघ ३८ एष मेऽनुग्रहो विप्रजीविते च प्रयोजनम् ॥ एतद्राज्यफलं चैव तपसश्च फलं मम ३९
यदित्वं प्रीतिमान् विप्रमयि वै भृगुनंदन ॥ अस्ति मे संशयः कश्चित् न मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ ४० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके प०
दानधर्मे च्यवनकुशिकसंवादे चतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ च्यवन उवाच ॥ ॥ वरश्च गृह्यतां मतो यश्चेत संशयो हृदि ॥ तं प्रवृहिनरश्चेष्ट सर्वसंपादया
मि ते १ ॥ ॥ कुशिक उवाच ॥ ॥ यदि प्रीतोऽसि भगवंस्ततो मे वद भार्गव ॥ कारणं श्रोतुमिच्छामि मद्देवासकारितम् २

शयनंचैकपार्श्वेनदिवसानेकविंशतिम् ॥ अकिंचिदुक्तागमनं बहिश्चमुनिपुंगव ३ अंतर्धानमकस्माच्च पुनरेव दर्शनम् ॥ पुनश्च शयनं विप्रदिवसानेकविंशतिम् ४
 तैलाभ्यक्तस्य गमनं भोजनं च गृहे मम ॥ समुपानीय विविधं यद्गन्धजातवेदसा ५ निर्याणं च रथेनाशुसहसा यत्कृतं त्वया ॥ धनानां च विसर्गस्य वनस्यापि च दर्शनम् ६
 प्रासादानां बहूनां च कानां महामुने ॥ मणिविद्रुमपादानां पर्यकाणां च दर्शनम् ७ पुनश्चादर्शनं तस्य श्रोतुमिच्छामि कारणम् ॥ अतीव ह्यत्र मुह्यामि चित्तयानो
 भृगू द्वह ८ न चैवात्राधिगच्छामि सर्वस्यास्य विनिश्चयम् ॥ एतदिच्छामिकात्स्न्येन सत्यं श्रोतुं तपो धन ९ ॥ च्यवन उवाच ॥ शृणु सर्वमशेषेण यदिदं
 येन हेतुना ॥ न हि शक्यमनाख्यातुमेवं पृष्टेन पार्थिव १० पितामहस्य वदतः पुरा देव समागमे ॥ श्रुतवानस्मि यद्राजं स्तन्मे निगदतः शृणु ११ ब्रह्मक्षत्रविरोधेन भ
 विताकुलसंकरः ॥ पौत्रस्ते भविताराजं स्तेजो वीर्यसमन्वितः १२ ततस्ते कुलनाशार्थं महत्त्वांसमुपागतः ॥ चिकीर्षन्कुशिकोच्छेदं संदिधुः कुलं तव १३ ततो
 ऽहमागम्य पुरे त्वामवोचं महीपते ॥ नियमं कंचिदारप्स्ये शुश्रूषां क्रियतामिति १४ न च ते दुष्कृतं किंचिदहमासादयं गृहे ॥ तेन जीवसिराजर्षेण भवेथास्त्वमन्यथा
 १५ एवं बुद्धिसमास्थाय दिवसानेकविंशतिम् ॥ सुप्तोऽस्मि यदि मां कश्चिद्विधेदिति पार्थिव १६ यदा त्वया सभार्येण संसुप्तो न प्रबोधितः ॥ अहं तदैव ते प्रीतो मनसा
 राजसत्तम १७ उत्थाय चास्मि निष्क्रांतो यदि मां त्वं महीपते ॥ पृच्छेः कयास्य सीत्येवं शपेयं त्वामिति प्रभो १८ अंतर्हितः पुनश्चास्मि पुनरेव च ते गृहे ॥ योगमास्था
 य संसुप्तो दिवसानेकविंशतिम् १९ क्षुधितौ मामसूयेथां श्रमाद्वेति नराधिप ॥ एवं बुद्धिसमास्थाय कर्शितौ वां क्षुधामया २० न च तेऽभूत्सु सूक्ष्मोऽपि मन्युर्मनसि पा
 र्थिव ॥ सभार्यस्य नरश्रेष्ठ तेन ते प्रीतिमानहम् २१ भोजनं च समानाय यत्तदा दीपितं मया ॥ कुद्वेथायदि मां त्वया दितितन्मर्षितं च मे २२ ततोऽहं रथमारुह्य
 त्वामवोचं नराधिप ॥ सभार्यो मां वदस्वेति तच्च त्वं कृतवांस्तथा २३ अविशं को नरपते प्रीतोऽहं चापितेन ह ॥ धनोत्सर्गेऽपि च कृतेन त्वां क्रोधः प्रधर्षयत् २४ ततः प्री
 तेन ते राजन् पुनरेतत्कृतं तव ॥ सभार्यस्य वनं भूयस्तद्विद्वि मनुजाधिप २५ प्रीत्यर्थं तव चैतन्मे स्वर्गसंदर्शनं कृतम् ॥ यत्ते वने स्मिन् पतेदृष्टं दिव्यं निदर्शनम् २६
 स्वर्गोद्देशस्त्वयाराज न स शरीरेण पार्थिव ॥ मुहूर्तमनुभूतोऽसौ सभार्येण नृपोत्तम २७ निदर्शनार्थं तपसो धर्मस्य च नराधिप ॥ तत्र याऽऽसीत् स्पृहाराजं स्तच्चापि वि
 दितं मया २८ ब्राह्मण्यं कांक्षसे हित्वं तपश्च पृथिवीपते ॥ अवमन्य नरेद्रत्वं देवेद्रत्वं च पार्थिव २९ एवमेतद्यथाऽऽस्थत्वं ब्राह्मण्यं तात दुर्लभम् ॥ ब्राह्मणे सति च
 पितृव्यमपि त्वेच तपस्विता ३० भविष्यत्येते कामः कुशिकात्कोशिको द्विजः ॥ तृतीयं पुरुषं तुभ्यं ब्राह्मणत्वं गमिष्यति ३१ वंशस्ते पार्थिव श्रेष्ठ भृगूणामेव
 तेजसा ॥ पौत्रस्ते भविता विप्रतपस्वी पावकश्रुतिः ३२

३३।३४।३५।३६।३७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ अवश्यमिति ॥ २।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११
 यः स देवमनुष्याणां भयमुत्पादयिष्यति ॥ त्रयाणामेव लोकानां सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ३३ वरं गृहाण राजर्षेय ते मनसि वर्तते ॥ तीर्थयात्रां गमिष्यामि पुरा कालोऽभिव
 र्तते ३४ ॥ कुशिक उवाच ॥ एष एव वरो मेऽद्य सत्त्वं प्रीतो महामुने ॥ भवत्वेतद्यथाऽऽस्थत्वं भवेत्पौत्रो ममानघ ३५ ब्राह्मण्यं मे कुलस्यास्तु भगवन्नेष मे वरः ॥ पुन
 श्चाख्यातुमिच्छामि भगवन्विस्तरणै ३६ कथमेष्यति विप्रत्वं कुलं मे भृगुनंदन ॥ कश्चासौ भविता बंधुर्मम कश्चापि संमतः ॥ ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनप
 र्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे च्यवनकुशिकसंवादे पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ च्यवन उवाच ॥ अवश्यं कथनीयं मे तवैतन्नरपुंगव ॥ यदर्थं त्वाहमुच्छेत्तुं
 संप्राप्तो मनुजाधिप १ भृगूणां क्षत्रियायाज्या नित्यमेतज्जनाधिप ॥ ते च भेदं गमिष्यंति देवयुक्तेन हेतुना २ क्षत्रियाश्च भृगून् सर्वान्वधिष्यंति नराधिप ॥ आगर्भाद
 नुकृतं तोदैव दंडनिपीडिताः ३ तत उत्पत्स्यतेऽस्माकं कुले गोत्रविवर्धनः ॥ उर्वो नाम महातेजा ज्वलनार्कः समश्रुतिः ४ सत्रैर्लोक्यविनाशाय कोपाग्निं जनयिष्यति ॥
 मर्हा स पर्वतवनायः करिष्यति भस्मसात् ५ कंचित्कालं तु बह्विचस एव शमयिष्यति ॥ समुद्रे वडवावक्रे प्रक्षिप्य मुनि सत्तमः ६ पुत्रं तस्य महाराज ऋचीं भृगुनंदनम् ॥
 साक्षात्कृत्तो धनुर्वेदः समुपस्थास्य तेऽनघ ७ क्षत्रियाणामभावाय देवयुक्तेन हेतुना ॥ स तु तं प्रतिगृह्यैव पुत्रे संक्रामयिष्यति ८ जमदग्नीमहाभागे तपसा भावितात्मनि ॥
 स चापि भृगुशार्दूलस्तं वेदं धारयिष्यति ९ कुलात्तु तव धर्मात्मन्कन्यां सोऽधिगमिष्यति ॥ उद्वावनार्थं भवतो वंशस्य भरतर्षभ १० गाधेर्दुहितरं प्राप्य पौत्रात्तव महा
 तपाः ॥ ब्राह्मणं क्षत्रधर्माणं पुत्रमुत्पादयिष्यति ११ क्षत्रियं विप्रकर्माणं बृहस्पतिमिवौजसा ॥ विश्वामित्रं तव कुले गाधेः पुत्रं सुधार्मिकम् १२ तपसामहतायुक्तं प्रदा
 स्यति महाश्रुते ॥ स्त्रियौ तु कारणं तत्र परिवर्ते भविष्यतः १३ पितामहं न योगाद्वैना न्यथैतद्भविष्यति ॥ तृतीये पुरुषे तुभ्यं ब्राह्मणत्वं मुपैष्यति ॥ भविता त्वं च संबंधी
 भृगूणां भावितात्मनाम् १४ ॥ भीष्म उवाच ॥ कुशिकस्तु मुनेर्वाक्यं च्यवनस्य महात्मनः ॥ श्रुत्वा हृष्टोऽभवद्राजा वाक्यं चेदमुवाच ह १५ एवमस्त्विति धर्मात्मा
 तदा भरत सत्तम ॥ च्यवनस्तु महातेजाः पुनरेव नराधिपम् १६ वरार्थं चोदयामास तमुवाच स पार्थिवः ॥ वाढमेवं करिष्यामि कामं त्वत्तो महामुने १७ ब्रह्मभूतं
 कुलं मेऽस्तु धर्मे चास्य मनो भवेत् १८ एवमुक्तस्तथेत्येवं प्रत्युक्त्वा च्यवनो मुनिः ॥ अभ्यनुज्ञाय नृपतिं तीर्थयात्रायौ तदा १९ एतत्ते कथितं सर्वमशेषेण मया नृप ॥
 भृगूणां कुशिकानां च अभिसंबंधकारणम् २० यथोक्तमृषिणा चापि तदा तदभवत् ॥ जन्मरामस्य च मुनेर्विश्वामित्रस्य चैव हि ॥ २१ ॥ ॥ इति श्रीमहा
 भारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे च्यवनकुशिकसंवादे पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥

१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२० आख्यायिका तात्पर्यसंग्रहाति यथोक्तमिति ब्राह्मणस्यापिरामस्य क्रौर्यं क्षत्रियस्यापि विश्वामित्रस्य ब्राह्मण्यमिति वैपरीत्यं प्राकृतकपिसं
 वक्ष्यानुसारादेव न त्वन्यथा स्वभावविपर्ययोऽस्तीति भावः ॥ २१ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥

एवंब्राह्मणस्मातिश्रेष्ठत्वेऽपिदौर्लभ्यंअत्रियधर्मस्यहि सत्त्वेनस्वस्थनिद्यत्वंमन्वानःशंकते मुह्यामीत्यादिना स्वदुर्कनिशम्यतस्यतात्पर्यंनितयानः१।२।१।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।
 म.भा.टी. ॥ ५७ ॥
 नातावत्प्राशस्त्यं दर्शयन्भीष्मउवाच रहस्यमित्यादिना वागतिःफलं येनसाधनेन प्रेत्यभावेमरणानंतरं ७।८।९ मानेनजगदाज्ञाकारीभवतीत्यर्थः जीवितमायुः १०।११।१२ क्रतुप्रजापति प्रा
 ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ मुह्यामीवनिशम्याद्यचितयानःपुनःपुनः ॥ हीनांपार्थिवसंघातैःश्रीमाद्विःपृथिवीमिमाम् १ प्राप्यराज्यानिशतशोमहीजिवाऽथभारत ॥ को
 टिशःपुरुषान्हत्वापरितप्योपितामह २ काऽनुतासांवरस्त्रीणांसमवस्थाभविष्यति ॥ याहीनाःपतिभिःपुत्रैर्मातुलैर्भ्रातृभिस्तथा ३ वयंहितानकुरुन्हत्वाज्ञातींश्चसु
 हृदोऽपिवा ॥ अवाक्श्रीर्षाःपतिष्यामोनरकेनात्रसंश्रयः ४शरीरंयोकुमिच्छामितपस्येणभारत ॥ उपदिष्टमिहेच्छामितत्त्वतोऽहंविशंपते ५ वैशंपायनउवाच ॥
 युधिष्ठिरस्यतद्वाक्यंश्रुत्वाभीष्मोमहामनाः ॥ परीक्ष्यनिपुणं बुद्ध्यायुधिष्ठिरमभाषत ६ रहस्यमनुतंचैवशृणुवक्ष्यामियत्स्वयि ॥ यागतिःप्राप्यतेयेनप्रेत्यभावे
 विशंपते ७ तपसाप्राप्यतेस्वर्गस्तपसाप्राप्यतेयशः ॥ आयुःप्रकर्षोभोगाश्चलभ्यंतेतपसाविभो ८ ज्ञानांविज्ञानमारोग्यंरूपंसंपत्तयैवच ॥ सौभाग्यंचैवतपसा
 प्राप्यतेभरतर्षभ ९ धनंप्राप्नोतितपसामौनेनाज्ञाप्रयच्छति ॥ उपभोगांस्तुदानेनब्रह्मचर्येणजीवितम् १० अहिंसायाःफलंरूपंदीक्षायाजन्मवैकुले ॥ फलमूला
 शिनांराज्यंस्वर्गःपर्णाशिनांभवेत् ११ पयोभक्षोदिवंयातिदानेनद्रविणाधिकः ॥ गुरुशुश्रूषयाविद्यानित्यश्राद्धेनसंततिः १२ गवाढ्यःशाकदीक्षाभिःस्वर्गमादुष्ट
 णाशिनाम् ॥ स्त्रियस्त्रिषवणंस्त्रावावायुंपीत्वाक्रतुंलभेत् १३ नित्यस्त्रायीभवेदक्षःसंध्येतुद्वेजपन्दिजः ॥ मरुसाधयतोराजन्नाकपृष्ठमनाशके १४ स्थंडिलेशय
 मानानां गृहाणिशयनानिच ॥ चीरवल्कलवासोभिर्वासांस्याभरणानिच १५ शय्यासनानियानानियोगयुक्तेतपोधने ॥ अग्निप्रवेशेनियतंब्रह्मलोकेमहीयते १६
 रसानांप्रतिसंहारात्सौभाग्यमिहविंदति ॥ आमिषप्रतिसंहारात्प्रजाह्वायुष्मतीभवेत् १७ उदवासंवसेद्यस्तुसनराधिपतिर्भवेत् ॥ सत्यवादीनरश्रेष्ठदैवतैःसहभो
 दते १८ कीर्तिर्भवतिदानेनतथाऽऽरोग्यमहिंसया ॥ द्विजशुश्रूषयाराज्यंद्विजत्वंचापिपुष्कलम् १९ पानीयस्यप्रदानेनकीर्तिर्भवतिशाश्वती ॥ अन्नस्यतुप्र
 दानेनतृप्यंतेकामभोगतः २० सात्वदःसर्वभूतानांसर्वशोकेर्विमुच्यते ॥ देवशुश्रूषयाराज्यंदिव्यंरूपंनियच्छति २१ दीपालोकप्रदानेनचक्षुष्मान्भवतेनरः ॥
 प्रेक्षणीयप्रदानेनस्मृतिर्मेधांचविंदति २२ गंधमाल्यप्रदानेनकीर्तिर्भवतिपुष्कला ॥ केशश्मश्रुधारयतामद्राभवतिसंततिः २३ उपवासंचदीक्षांचअभिषेकंचपा
 र्थिव ॥ कृत्वाद्वादशवर्षाणिवीरस्थानाद्विशिष्यते २४ दासीदासमलंकारान्क्षेत्राणिचगृहाणिच ॥ ब्रह्मदेयांसुतांदत्वाप्राप्नोतिमनुजर्षभ २५ क्रतुभिश्चोपवासैश्चत्रि
 दिव्यंयातिभारत ॥ लभतेचशिवंज्ञानंफलपुष्पप्रदानरः २६ सुवर्णशृंगैस्तुविराजितानांगवांसहस्रस्यनरःप्रदानात् ॥ प्राप्नोतिपुण्यंदिविदेवलोकमित्येवमाहुर्दिवि
 देवसंघाः २७ णायामैःप्रजापतिलोकंप्राप्नोतीत्यर्थः १९ दक्षोऽपिप्रजापतिविशेषः मरुमनुदकं अनाशकमनाहारः १०।११।१२ प्रतिसंहारात्प्रागात् १०।१८।१९।२०।२१।२२।२३
 उपवासःसर्वभोगत्यागः दीक्षाजपादिनियमस्वीकारः अभिषेकस्त्रिषवणंस्नानं त्रयाणांस्तमुषयः १३।१४ शिवंबंधविच्छेदहेतुर्ज्ञानं फलपुष्पादिनापरमेश्वराराधनात्प्राप्यतइत्यर्थः २४।२५

१८।२९।३०।३१।३२ नैवेशिकं गृहोपस्करं शय्यादि ३३।३४ उपानेहत्वं तत्त्वमार्थ ३५।३६।३७।३८ अधिष्ठानवरं ध्रुवपदं ३९ पक्षवर्ती महाकुलोद्भवा ४०
 तात्पर्यमाह पितामहस्येति अनवरःसमानः यस्मात्पितामहात् ४१ तस्येति यज्ञादिष्वरुचिर्वीरमार्गेचापेक्षांलेभेइत्यर्थः ४२।४३।४४ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपे
 प्रयच्छतेयःकपिलांसवत्सांकांस्योपदोहांकनकाग्रशृंगीम् ॥ तैस्तैर्गुणैःकामदुहास्यभूत्वानरंप्रदातारमुपेतिसागौः २८ यावंतिरोमाणिभवंतिधेन्वास्ताव
 त्कालंप्राप्यसगोप्रदानात् ॥ पुत्रांश्चपौत्रांश्चकुलंचसर्वमासप्तमंतारयतेपरत्र २९ सदक्षिणांकांचनचारुशृंगीकांस्योप्रदोहांद्रविणोत्तरियाम् ॥ धेनुंतिलानां
 ददतोद्विजायलोकावसूनांसुलभाभवंति ३० स्वकर्मभिर्मानवंसंनिरुद्धंतीव्रांधकारेनरकेपतंतम् ॥ महार्णवेनौरिववायुयुक्तादानंगवांतारयतेपरत्र ३१ योब्रह्म
 देयांतुददातिकन्याभूमिप्रदानंचकरोतिविप्रे ॥ ददातिचान्नंविधिवच्चयश्चसलोकमाप्नोतिपुरंदरस्य ३२ नैवेशिकंसर्वगुणोपपन्नंददातिवैयस्तुनरोद्विजाय ॥
 स्वाध्यायचारित्र्यगुणान्वितायतस्याऽपिलोकाःकुरुपूतरेषु ३३ धुर्यप्रदानेनगवांतथावैलोकानवाप्नोतिनरोवसूनाम् ॥ स्वर्गायचाहुस्तुहिरण्यदानंततोवि
 शिष्टंकनकप्रदानम् ३४ छत्रप्रदानेनगृहंवरिष्ठयानंतथोपानहसंप्रदाने ॥ वस्त्रप्रदानेनफलंस्वरूपंगंधप्रदानात्सुरभिर्नरःस्यात् ३५ पुष्पोपगंवाऽथफलोपगं
 वायःपादपंस्पर्शयतेद्विजाय ॥ सश्रीकमृद्वंबहुरत्नपूर्णलभत्ययत्नोपगतं गृहं वै ३६ भक्ष्यान्नपानीयरसप्रदातासर्वान्समाप्नोतिरसान्प्रकामम् ॥ प्रतिश्रयाच्छा
 दनसंप्रदाताप्राप्नोतितान्येवनसंशयोऽत्र ३७ स्मृधूपगंधाननुलेपनानिस्नानानिमाल्यानिचमानवोयः ॥ दद्याद्द्विजेभ्यःसभवेदरोगस्तथाभिरूपश्चनरद्रलोके
 ३८ बीजैरशून्यंशयनैरुपेतंदद्याद्गृह्यःपुरुषोद्विजाय ॥ पुण्याभिरामंबहुरत्नपूर्णलभत्यधिष्ठानवरंसराजन् ३९ सुगंधचित्रास्तरणोपधानंदद्यान्नरोयःशयनं
 द्विजाय ॥ रूपान्वितांपक्षवर्तीमनोज्ञाभार्यामयत्नोपगतांलभेत्सः ४० पितामहस्यानवरोवीरशायीभवेन्नरः ॥ नाधिकंविद्यतेयस्मादित्याहुःपरमर्षयः ४१
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाप्रीतात्माकुरुनंदनः ॥ नाश्रमेरोचयद्वासवीरमार्गाऽभिकांक्षया ४२ ततोऽयुधिष्ठिरःप्राहपांडवान्पुरुषर्षभ ॥
 पितामहस्ययद्वाक्यंतद्वोरोचत्वितिप्रभुः ४३ ततस्तुपांडवाःसर्वेद्रौपदीचयशस्विनी ॥ युधिष्ठिरस्यतद्वाक्यंवाढमित्यभ्यपूजयन् ४४ ॥ इतिश्रीमहाभारते
 अनुशासनपर्वणिआनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ आरामाणांतडागानांयत्फलंकुरुपुंगव ॥
 तदहंश्रोतुमिच्छामित्वत्तोऽद्यभरतर्षभ १ ॥ भीष्मउवाच ॥ सुप्रदर्शाबलवतीचित्राधातुविभूषिता ॥ उपेतासर्वभूतैश्चश्रेष्ठाभूमिरिहोच्यते २ तस्याःक्षेत्रवि
 शेष्वाश्चतडागानांचबंधनम् ॥ औदकानिचसर्वाणिप्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः ३ तडागानांचवक्ष्यामि कृतानांचापियेगुणाः ॥ त्रिपुलोकेषुसर्वत्रपूजनीयस्तडागवान् ४
 सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ एवंविशोकीकृतःस्वस्थश्चराजासर्ववर्णसाधारणान्धनसाध्यान्धर्मास्तावत्पृच्छतिआरामाणांमिति १ बलवतीबहुसस्योत्पादिका २
 औदकानिस्नातानितडागानि ३ त्रिपुण्येभ्यस्तस्मिन्पु तडागवान् तडागकृत् ४

मित्राणां सदनमिवोपकारकं सस्योत्पादनादिना मैत्रमित्रस्य सूर्यस्येदं प्रीतिकरं मित्राणां देवानां विवर्धनं पोषकं ५ क्षेत्रवृद्धिहेतुत्वात्तडागं महाश्रयमुपलक्षयेदित्युत्तरेणापि संबन्धः १।७।८।९
 १०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ तृक्षावटादयः शुक्लाः कुशस्तंबादयः लताः वृक्षाद्याः कटाः पाटल्यादयः वल्लभो मूल्याप्रतताः कृष्णोऽडादयः
 अथवा मित्रसदनं मैत्रमित्रविवर्धनम् ॥ कीर्तिसंजननं श्रेष्ठं तडागानां निवेशनम् ५ धर्मस्यार्थस्य कामस्य फलमाहुर्मनीषिणः ॥ तडागमुक्तं देशे त्रेत्रमेकं महा
 श्रयम् ६ चतुर्विधानां भूतानां तडागमुपलक्षयेत् ॥ तडागानि च सर्वाणि दिशांति श्रियमुत्तमाम् ७ देवामनुष्यगंधर्वाः पितरो रगराक्षसाः ॥ स्थावराणि च भूतानि
 संश्रयंति जलाशयम् ८ तस्मात्तांस्ते प्रवक्ष्यामि तडागे ये गुणाः स्मृताः ॥ याचतत्र फलावाप्तिर्कृषिभिः समुदाहृता ९ वर्षाकाले तडागे तु सलिलं यस्य तिष्ठति ॥
 अग्निहोत्रफलं तस्य फलमाहुर्मनीषिणः १० शरत्काले तु सलिलं तडागे यस्य तिष्ठति ॥ गोसहस्रस्य संप्रत्यलभते फलमुत्तमम् ११ हेमंतकाले सलिलं तडागे
 यस्य तिष्ठति ॥ सवैवहु सुवर्णस्य यज्ञस्य लभते फलम् १२ यस्य वैश्वेशिरे काले तडागे सलिलं भवेत् ॥ तस्याग्निष्टोमयज्ञस्य फलमाहुर्मनीषिणः १३ तडागमुक्तं
 यस्य वसंतं तु महाश्रयम् ॥ अतिरात्रस्य यज्ञस्य फलं समुपाश्रुते १४ निदाघकाले पानीयं तडागे यस्य तिष्ठति ॥ वाजिमेघफलं तस्य फलं वै मुनयो विदुः १५ स
 कुलं तारयेत् सर्वं यस्य खाते जलाशये ॥ गावः पिवंति सलिलं साधवश्च नराः सदा १६ तडागे यस्य गावस्तु पिवंति तृप्तिं ताजलम् ॥ मृगपक्षिमनुष्याश्च सोऽश्वमेघ
 फलं लभेत् १७ यत्पिवंति जलं तत्र स्नायंते विश्रमंति च ॥ तडागे यस्य तत्सर्वं प्रेत्यानं त्यागकल्पते १८ दुर्लभं सलिलं तात विशेषेण परत्र वै ॥ पानीयस्य प्रदानेन
 प्रीतिर्भवति शाश्वती १९ तिलान्ददत पानीयं दीपान्ददत जाग्रत ॥ ज्ञातिभिः सह मोदध्वमेतत्प्रेत्य सुदुर्लभम् २० सर्वदानैर्गुरुतरं सर्वदानैर्विशिष्यते ॥ पानीयं
 नरशार्दूलतस्माद्दातव्यमेव हि २१ एवमेतत्तडागस्य कीर्तितं फलमुत्तमम् ॥ अतर्कध्वं प्रवक्ष्यामि वृक्षाणामवरोपणम् २२ स्थावराणां च भूतानां जातघः षड्प्र
 कीर्तिताः ॥ वृक्षगुल्मलतावहयस्त्वक्सारस्तृणजातयः २३ एताजाल्यस्तु वृक्षाणां तेषां रोपे गुणास्त्वमे ॥ कीर्तिश्च मानुषलोके प्रेत्य चैव फलं शुभम् २४ लभते
 नामलोके च पितृभिश्च महीयते ॥ देवलोकगतस्यापि नाम तस्य न नश्यति २५ अतीतानां गते चोभे पितृवंशं च भारत ॥ तारयेद्दृक्षरोपी च तस्माद्दृक्षाश्च रोपयेत्
 २६ तस्य पुत्रा भवंत्येते पादपानात्र संशयः ॥ परलोकगतः स्वर्गलोकांश्चाप्नोति सोऽव्ययान् २७ पुष्पैः सुरगणान् वृक्षाः फलैश्चापि तथा पितृन् ॥ छायाया चाति
 धितात पूजयंति महीरुहाः २८ किन्नरारगरक्षांसि देवगंधर्वमानवाः ॥ तथा ऋषिगणाश्चैव संश्रयंति महीरुहान् २९ पुष्पिताः फलवंतश्च तर्पयंति हि मानवान् ॥
 वृक्षदं पुत्रवृक्षास्तारयंति परत्र तु ३० तस्मात्तडागे सद्दृक्षारोप्याः श्रेयोर्धिना सदा ॥ पुत्रवत्परिपाल्याश्च पुत्रास्ते धर्मतः स्मृताः ३१ तडागकृद्दृक्षरोपी इष्ट
 यज्ञश्च यो द्विजः ॥ एते स्वर्गे महीयंते ये चान्ये सत्यवादिनः ३२
 त्वक्सारान्निष्पादयः वृणजातयः उल्लापादयः ३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४० पुत्रास्ते धर्मतः स्मृता इति अपुत्रेणावश्यं पुत्रफलं विना तडागाजारायाश्च कर्तव्या इति दर्शितं ३१।३२

३३ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ ७४ ॥ दातारं कथं दानमन्वेतीति पृच्छति यानीति दातृप्रतिग्रहीत्रोपरलोके संबन्धमावादिति
 भावः १।२ अमयमिति यथास्वयं कस्मैचिदभयं दीयते व्यसने वाऽनुग्रहः कियते स पुनः काले सति सा मध्ये आनुण्यावैस्त्वस्मै अभयं ददात्यनुग्रहं च करोति एवं परत्रापीत्यर्थः ९ यद्वत्वादत्तं मन्वेत न
 त्विदं मदीयं दानमिति मन्यते स आस्तिकः श्रद्धावान् दानफलं लभत इत्यर्थः ४।५।६।७।८ अभीमानादाति समदयोऽपमित्यभिमानं स्वमनस्येव कृत्वा वाचमानम् ९।१० कृशायेत्यादि
 तस्मात्तडागं कुर्वीत आरामाश्चैव रोपयेत् ॥ यजेच्च विविधैर्यज्ञैः सत्यं च सततं वदेत् ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशा० दानधर्मे आरामतडागमाहा
 त्म्यवर्णनं नाम अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यानीमानि बहिर्वेद्यां दानानि परिचक्षते ॥ तेभ्यो विशिष्टं किं दानं मत्तं ते कुरुपुंगव १ कौतूह
 लं हि परमं तत्र मे विद्यते प्रभो ॥ दातारं दत्तमन्वेति यद्दानं तत्प्रचक्ष्व मे २ ॥ भीष्म उवाच ॥ अभयं सर्वभूतेभ्यो व्यसने चाप्यनुग्रहः ॥ यच्चाभिलषितं दद्यात्पिताया
 ऽभियाचते ३ दत्तं मन्येत यद्वत्वात् दानं श्रेष्ठमुच्यते ॥ दत्तं दातारमन्वेति यद्दानं भरतर्षभ ४ हिरण्यदानं गोदानं पृथिवीदानमेव च ॥ एतानि वै पवित्राणि तारयंत्यपि
 दुष्कृतम् ५ एतानि पुरुषव्याघ्रसाधुभ्यो देहि नित्यदा ॥ दानानि हि नरं पापान्मोक्षयंति न संशयः ६ यद्यदिष्टं तं लोके यच्चास्य दयितं गृहे ॥ तत्तदुणवते देयं तदेवा
 क्षयमिच्छता ७ प्रियाणिलभते नित्यं प्रियदः प्रियकृतथा ॥ प्रियो भवति भूतानां मिह चैव परत्र च ८ याचमानमभीमानादनासक्तमर्कचनम् ॥ योनार्चति यथाश
 क्तिसन्तुष्टं सोऽयुधिष्ठिर ९ अमित्रमपि चेद्दीनं शरणैषिणमागतम् ॥ व्यसने योऽनुगृह्णाति स वै पुरुषस्तमः १० कृशाय कृतविद्याय वृत्तिक्षीणाय सीदते ॥ अपह्न्या
 त्कुधां यस्तु न तेन पुरुषः समः ११ क्रियानियमितान्साधून्पुत्रदारैश्च कर्शितान् ॥ अयाचमानान्कौतेय सर्वोपायैर्निमंत्रयेत् १२ आशिष्येन देवे पुनश्च मर्त्येऽपु कुर्वते ॥
 अर्हंतो नित्यं संतुष्टास्तथा लब्धोपजीविनः १३ आशीविषसमेभ्यश्च तेभ्यो रक्षस्व भारत ॥ तान्युक्तेरुपजिज्ञास्य तथा द्विजवरोत्तमान् १४ कृतैरावसथैर्नित्यं संप्रेष्यैः
 सपरिच्छदैः ॥ निमंत्रयेथाः कौरव्य सर्वकामसुखावहैः १५ यदि ते प्रतिगृह्णीयुः श्रद्धापूतं युधिष्ठिर ॥ कार्यमित्येव मनवानां धार्मिकाः पुण्यकर्मिणः १६ विद्यास्नाता व्र
 तस्नाता ये व्यपाश्रित्य जीविनः ॥ गूढस्वाध्यायतपसो ब्राह्मणाः संशितव्रताः १७ तेषु शुद्धेषु दतिषु स्वदारपरितोषिषु ॥ यत्करिष्यसि कल्याणं तत्ते लोके युधांपते १८
 यथाऽग्निहोत्रं सुहृतं सायं प्रातर्द्विजातिना ॥ तथा दत्तं द्विजातिभ्यो भवत्यथ यतात्मसु १९ एष ते विततो यज्ञः श्रद्धापूतः सदक्षिणः ॥ विशिष्टः सर्वयज्ञेभ्यो ददतस्तात
 वर्तताम् २० निवापदानसलिलस्तादृशेषु युधिष्ठिर ॥ निवसन्पूजयंश्चैव ते प्यानुष्यं नियच्छति २१

चतुर्थीषष्ठ्यर्थे ११ क्रियानियमितान् स्वधर्मयंत्रितान् १२।१३
 ये ब्राह्मणदेवादी ब्राह्मणं ते तेभ्य आत्मानं रक्षस्वत्युक्तं तत्र रक्षणप्रकारमाह तानिति युक्ते श्वारैः मुक्तेरिति पाठेन सृष्टैर्नरैः उपजिज्ञास्य निमंत्रयेथा इति संबन्धः १४ आवसथैरावसथादिसमर्पणेन
 १५ कार्यमिति धर्मार्थमेव धर्मकुर्वन्ति न तु फलांतरार्थमिति भावः १६ व्यपाश्रित्य प्रभोराश्रयमकृत्वा जीवितं स्वभावाः १७।१८।१९ ददतः दातुस्तव वर्ततां सर्वदाऽस्तु २०
 यज्ञविशेषणं निवापदानसलिल इति निवापः पितृतर्पणं तद्वदेव दानादियस्मिन्सतथा तादृशेषु निवसंस्त्वानाश्रित्य स्थितः स न आनुष्यं देवादीनां निवापे दानसदृश इति पाठे दानं महादानम् २१

२२ एतेदातारंनबहुमन्यतेनिःस्पृहत्वात् तेभ्योनमोऽस्तुतथाऽभयमस्तु । तथोभयमितिपाठेतेभ्यस्तुष्टेभ्योरुष्टेभ्यश्चउभयस्वर्गोन्नरकश्चमवतीतिशेषः २३ मृदवःशिष्येपुष्टेहवत्वात्तेचतेब्रह्मधरा
श्वेदधराः क्षात्रेणसंसृष्टमपिब्राह्मतेजःशाम्यति शान्तिद्विजेऽदीप्यमानमस्त्येवेत्यर्थः २४ मापर्यश्रीः परित्यज्यमाशुक्ष्व २५ तेत्वया २६ ललंतुरमंताम् २७ अवक्षेप्तमपितुम् २८ । २९ । ३०

यएवंनैवकुप्यंतेनलुभ्यंतितृणेष्वपि ॥ तएवनःपूज्यतमायेचापिप्रियवादिनः २२ एतेनबहुमन्यंतेनप्रवर्तंतिचापरे ॥ पुत्रवत्परिपाल्यास्तेनमस्तेभ्यस्तथाऽभयं
२३ ऋत्विक्पुरोहिताचार्यामृदुब्रह्मधराहिते ॥ क्षात्रेणाऽपिहिसंसृष्टतेजःशाम्यतिवैद्विजे २४ अस्तिमेवलवानस्मिराजाऽस्मीतियुधिष्ठिर ॥ ब्राह्मणान्माचपर्यश्रीर्वा
सोभिरशनेनच २५ यच्छोभार्थंवलार्थंवावित्तमस्ति तवाऽनघ ॥ तेनतेब्राह्मणाःपूज्याःस्वधर्ममनुतिष्ठता २६ नमस्कार्यास्तथाविप्रावर्तमानायथातथम् ॥ यथा
सुखंयथात्साहंललंतुत्वयिपुत्रवत् २७ कोह्यक्षयप्रसादानांसुहृदामल्पतोषिणाम् ॥ वृत्तिमर्हत्यवक्षेप्तुंत्वदन्यःकुरुसत्तम २८ यथापत्याश्रयोधर्मस्त्रीणांलोकेसनात
नः ॥ सदैवसागतिर्नान्यातथाऽस्माकंद्विजातयः २९ यदिनोब्राह्मणास्तातसंत्यजेयुरपूजिताः ॥ पश्यंतोदारुणंकर्मसततक्षत्रियेस्थितम् ३० अवेदानामयज्ञा
नामलोकानामवर्तिनाम् ॥ कस्तेषांजीवितेनार्थस्त्वांविनाब्राह्मणाश्रयम् ३१ अत्रतेवर्तयिष्यामियथाधर्मसनातनम् ॥ राजन्योब्राह्मणान् राजन्पुरापरिचचारह
३२ वैश्योराजन्यमित्येवशूद्रोवैश्यमितिश्रुतिः ॥ दूराच्छूद्रेणोपचर्योब्राह्मणोऽग्निरिवज्वलन् ३३ संस्पर्शपरिचर्यस्तुवैश्येनक्षत्रियेणच ॥ मृदुभावान्सत्यशीला
न्सत्यधर्मानुपालकान् ३४ आशीविषानिवकुक्षांस्तानुपाचरतद्विजान् ॥ अपरेषांपरेषांचपरेभ्यश्चापियेपरे ३५ क्षत्रियाणांप्रतपततिजसाचबलेनच ॥ ब्राह्म
णेष्वेवशाम्यंतितेजांसिचतपांसिच ३६ नमोपिताप्रियतरोनत्वंताततथाप्रियः ॥ नमोपितुःपिताराजन्नचात्मानचजीवितम् ३७ त्वत्तत्त्वमेप्रितयरःपृथिव्यांना
स्तिकश्चन ॥ त्वतोऽपिमेप्रियतराब्राह्मणाभरतर्षभ ३८ ब्रवीमिसत्यमेतच्चयथाऽहंपांडुनंदन ॥ तेनसत्येनगच्छेयंलोकान्यत्रचशांतनुः ३९ पश्येयंचसतांल्लोका
ञ्जुचीन्ब्रह्मपुरस्कृतान् ॥ तत्रमेतातगतव्यमहायचचिरायच ४० सोऽहमेतादृशंलोकान्दृष्ट्वाभरतसत्तम ॥ यन्मेकृतंब्राह्मणेपुनतप्येतेनपार्थिव ४१ ॥ इतिश्री
महाभारतेअनुशासनपर्वणिआनुशासनिके० दानधर्मेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ यौचस्यातांचरणेनोपपन्नौ
यौविद्ययासदृशौजन्मनाच ॥ ताम्यादानंकृतमस्मैविशिष्टमयाचमानायचयाचतेच १ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ श्रेयोवैयाचतःपार्थदानमाहुरयाचते ॥
अर्हत्तमोवैष्टुतिमान्छुपणादष्टतात्मनः २ क्षत्रियोरक्षणवृत्तिर्ब्राह्मणोऽनर्थनाष्टतिः ॥ ब्राह्मणोष्टतिमान्विद्वान्देवान्प्रीणातितुष्टिमान् ३

अवर्तिनामवृत्तीनां आयोगुणः अकीर्तिनामितिपाठेविद्यादित्वादिनिः अकीर्तिमताम् ३१ पुराण्वम् ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ ॥ इति अनुशासनपर्वणि
नीलकंठीये भारतभावदीपे एकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ यौचेति चरणेनचरणेन १ अयाचतःश्रैष्ठ्यमाहद्वाभ्यां श्रेयइति २ अनर्थनाअयाच्ना ३

याच्यंयाचनारूपंकर्म अनीशस्यदरिद्रस्याभिहारंतिरस्कारमाहुः यदायतःयाचंतियाचमानानिभूतानिदस्युवलोकापुद्वेजयंति ४ । ५ । ६ राष्ट्रान्प्राप्तुं ७ । ८ । ९ दददित्यर्थः अयाचतामयाचमा
नानां उपागच्छन्समीपमुपसर्पन्दायान्बनादीन् ददत्तदातामवेतिशेषः १० । ११ । १२ । १३ अपीति सोद्धरणान्स्वामिन्यागतेदास्यामीतियाचमानेभ्योबालकेभ्यआशाप्रदर्शनमुद्धरणं तत्सहितान्

याच्यमाहुरनीशस्यअभिहारंचभारत ॥ उद्वेजयंतियाचंतिसदाभूतानिदस्युवत् ४ म्रियतेयाचमानोवैनजातुम्रियतेददत् ॥ ददत्संजीवयत्येनमात्मानंचयु
धिष्ठिर ५ आनृशंस्यंपरोधर्मोयाचतेयत्प्रदीयते ॥ अयाचतःसीदमानान्सर्वोपायैर्निमंत्रयेत् ६ यदेवैतादृशाराष्ट्रान्वसेयुस्तेद्विजोत्तमाः ॥ भस्मच्छन्नानिवाग्नी
स्तान्बुध्येथास्त्वंप्रयत्नतः ७ तपसादीप्यमानास्तेदहेयुःपृथिवीमपि ॥ अपूज्यमानाःकौरव्यपूजार्हास्तुतथाविधाः ८ पूज्याहिज्ञानविज्ञानतपोयोगसमन्वि
ताः ॥ तेभ्यःपूजांप्रयुंजीथाब्राह्मणेभ्यःपरंतप ९ ददद्बहुविधान्दायानुपागच्छन्नयाचताम् ॥ यदग्निहोत्रेसुहृतेसायंप्रातर्भवेत्फलम् १० विद्यावेदव्रतवतितद्दान
फलमुच्यते ॥ विद्यावेदव्रतस्नातानव्यपाश्रयजीविनः ११ गूढस्वाध्यायतपसोब्राह्मणान्संशितव्रतान् ॥ कृतैरावसथैर्हृदयैःसप्रेत्यैःसपरिच्छदैः १२ निमंत्रयेथाः
कौरव्यकामैश्चान्यैर्द्विजोत्तमान् ॥ अपितेप्रतिगृहीयुःश्रद्धोपेतंयुधिष्ठिर १३ कार्यमित्येवमन्वानाधर्मज्ञाःसूक्ष्मदर्शिनः ॥ अपितेब्राह्मणाभुक्तागताःसोद्धरणान्
गृहान् १४ येषांदाराःप्रतीक्षंतेपर्जन्यमिवकर्षकाः ॥ अन्नानिप्रातःसवनेनियताब्रह्मचारिणः १५ ब्राह्मणास्तातभुंजानास्त्रेताग्रिंप्रीणयंत्युत ॥ माध्यंदिनंतेसवनं
ददत्स्तातवर्तताम् १६ गोहिरण्यानिवासांसितेनैद्रःप्रीयतांतव ॥ तृतीयंसवनंतेवैवैश्वदेवंयुधिष्ठिर १७ यदेवेभ्यःपितृभ्यश्चविप्रेभ्यश्चप्रयच्छसि ॥ अहिंसा
सर्वभूतेभ्यःसंविभागश्चभागशः १८ दमस्त्यागोष्टतिःसत्यंभवत्यवभृथायते ॥ एषतेविततोयज्ञःश्रद्धापूतःसदक्षिणः १९ विशिष्टःसर्वयज्ञानानित्यंतातप्रवर्त
ताम् २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणि आनुशासनिके० दानधर्मेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ दानंयज्ञःक्रियाचे

हकिंस्वित्येत्यमहाफलम् ॥ कस्यज्यायःफलंप्रोक्तंकीदृशेभ्यःकथंकदा १ एतदिच्छामिविज्ञातुंयाथातथ्येनभारत ॥ विद्वन्निज्ञासमानायदानधर्मान्प्रचक्षमे २
अंतर्वेद्यांचयदत्तंश्रद्धयाचानृशंस्यतः ॥ किंस्विन्नैःश्रेयसंताततन्मेब्रूहिपितामह ३ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ रौद्रंकर्मक्षत्रियस्यसततंतातवर्तते ॥ तस्यैव
तानिकं कर्मदानंचैवेहपावनम् ४ नतुपापकृतांराज्ञांप्रतिगृह्णंतिसाधवः ॥ एतस्मात्कारणाद्यज्ञैर्यजेद्राजाऽऽसदक्षिणैः ५ अथचेत्प्रतिगृहीयुर्दद्यादहरहर्नृपः ॥
श्रद्धामास्थायपरमांपावनंहेतुदुत्तमम् ६ ब्राह्मणांस्तर्पयन्द्रव्यैस्ततोयज्ञेयतव्रतः ॥ मैत्रान्साधून्वेदविदःशीलवृत्ततपोर्जितान् ७

अतएवदारास्तेषांप्रतीक्षंतइत्युक्तं १४ एषतेविततोयज्ञइतिप्रागुक्तंयज्ञंसवनत्रयकल्पनयाव्याचष्टे अन्नानीत्यादिना १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकंठीये
भारतभावदीपे षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ दानमिति यज्ञःक्रियेत्येकंयज्ञरूपाक्रियेत्यर्थः कीदृशेभ्योदानंकथंयज्ञक्रियेतिकदेत्युभयसंबंधः १ । २ आनृशंस्यतोबहिर्वेद्यादानं
१ । ४ यज्ञाहानस्याधिक्यंवर्णयति नत्विद्विद्वाभ्यां ५ एतदानम् ६ तपोर्जितान्संधिरार्थः ७

पद्यादिते ब्राह्मणास्ते तवनकारिष्यन्ति प्रतिग्रहमिति शेषः तर्हि कृतं कुतस्तं तवनमविष्यति तदा सुकृतोत्पत्त्यर्थं पञ्चासाधय ७ इष्टमिति दानेयज्ञादिकर्मतर्भवति याज्ञिकेभ्यो दत्तं चेत्तत्कृतस्य यज्ञस्य श्रेयोऽंशस्तवापि भाविष्यतीति न यज्ञार्थमत्युत्सुकोऽभूरित्यर्थः ९ जनपिता प्रजापतिः १० धर्मो नृपंचातिथिभिः समेत एव भोक्ष्ये इत्यादीन् ये संतः संवर्धयन्ति ते सर्वस्वैर्भर्तव्याराज्ञा तस्य राजस्ते संतो बहुकारिणोऽस्यंतमुपकर्तारो भवन्ति ११ । १२ । १३ देयाः दानानि व्युष्टिः समृद्धिः १४ । १५ । १६ ब्रह्मणो भूयमावोऽस्यास्ति स ब्राह्मणो ब्रह्मभूयस्तस्य भावो ब्रह्मभूयस्त्वं

यत्ते तेन करिष्यन्ति कृतं तेन भविष्यति ॥ यज्ञान्साधय साधुभ्यः स्वाद्ब्रह्मन् दक्षिणावतः ८ इष्टं दत्तं च मन्येथा आत्मानं दानकर्मणा ॥ पूजयेथा यायजूकांस्तवाप्यं शोभेद्यथा ९ प्रजावतां भरेथा श्वब्राह्मणान् बहुकारिणः ॥ प्रजावांस्तेन भवति यथा जनयिता तथा १० यावत्साधुधर्मान्वै संतः संवर्धयन्त्युत ॥ सर्वस्वैश्वापि भर्तव्यानराये बहुकारिणः ११ समृद्धः संप्रयच्छत्वं ब्राह्मणेभ्यो युधिष्ठिर ॥ धेनूरनडुहोऽन्नानि च्छत्रं वासां स्युपानहौ १२ आज्यानि यजमानेभ्यस्तथाऽन्नानि च भारत ॥ अश्ववन्ति च यानानि वेश्मानि शयनानि च १३ एते देवा व्युष्टिं मे तोलयूपायाश्च भारत ॥ अजुगुप्सांश्च विज्ञाय ब्राह्मणान् वृत्तिकर्षितान् १४ उपच्छत्रं प्रकाशं वा वृत्त्या तान् प्रतिपालयेत् ॥ राजसूयाश्च मेघाभ्यां श्रेयस्तत्क्षत्रियान् प्रति १५ एवं प्रपौर्वे निर्मुक्तस्त्वं पूतः स्वर्गमाप्स्यसि ॥ संचयित्वा पुनः कोशं यद्राष्ट्रं पालयिष्यसि १६ तेन त्वं ब्रह्मभूयस्त्वमावाप्स्यसि धनानि च ॥ आत्मनश्च परेषां च वृत्तिसंरक्ष भारत १७ पुत्रवच्चापि भृत्यान् स्वान् प्रजाश्च परिपालय ॥ योगक्षेमश्च ते नित्यं ब्राह्मणेष्वस्तु भारत १८ तदर्थं जीवितं तेऽस्तु मातेभ्योऽप्रतिपालनम् ॥ अनर्थो ब्राह्मणस्यैष यद्वित्तनिचयो महान् १९ श्रिया ह्यभीक्ष्णं संवा सो दर्पयेत्सं प्रमोहयेत् ॥ ब्राह्मणे पुप्रमूढेषु धर्मो विप्रणशेद्भुवम् ॥ धर्मप्रणाशे भूतानामभावः स्यान्न संशयः २० योरक्षिभ्यः संप्रदायराजाराष्ट्रं विलुपति ॥ यज्ञेराष्ट्राद्धनं तस्मादानयध्वमिति ब्रुवन् २१ यच्चादाय तदाज्ञं भीतं दत्तं सुदारुणम् ॥ यजेद्राजानं तं यज्ञं प्रशंसं त्यस्य साधवः २२ अपीडिताः सुसंवृद्धा ये ददत्यनुकूलतः ॥ तादृशेनाप्युपायेन यष्टव्यं नोद्यमाहूतैः २३ यदापरिनिषिच्येत निहितो वीथ्याविधिः ॥ तदा राजामहायज्ञैर्यजेत बहुदक्षिणैः २४ वृद्धबालघनं रक्ष्यमंधस्य कृपणस्य च ॥ नखातपूर्वकुर्वीत न रुदंती घनं हरेत् २५ हतं कृपणवित्तं हिराष्ट्रं हंति नृपश्रियम् ॥ दद्याच्च महतो भोगान् सुद्रयं प्रणुदेत्सताम् २६ येषां स्वादूनि भोज्योनि समवेक्ष्यन्ति बालकाः ॥ नाश्रन्ति विधिवत्तानि किं नृपापतरंततः २७ यदि ते तादृशोराष्ट्रे विद्वान्सीदेत्क्षुधादिजः ॥ भूणहत्यां च गच्छेथाः कृत्वा पापमिवोत्तमम् २८ धिक् तस्य जीवितं राज्ञोराष्ट्रेयस्यावसीदति ॥ द्विजोऽन्यो वामनुष्योऽपि शिबिराहवचो यथा २९

ब्राह्मणत्वम् १० । १४ । १५ । २० यद्वित्तुगमं यो राजा सक्षिभ्यः संप्रदाय परेभ्यो धनं दत्वा यज्ञेयज्ञार्थं धनमानयध्वमिति ब्रुवन् राजाष्ट्रं विलुपति २१ यच्चासौ तद्वनिभिर्भीतं मययुक्तं यथा स्यात्तथा दत्तं प्रजाभ्य आदाय सुदारुणं यथा स्यात्तथा यजेतं यज्ञं प्रशंसति २२ उद्यमः प्रजापीडनात्मकोऽतियजः २३ निहितः प्रजानां नितरां हितो राजा यदा प्रजाभिः पूर्णो द्रिकाभिर्निषिच्येत धनं रभिविच्येत २४ सातपूर्वधनं न कुर्वीत अनादृष्टा कुपोदकनिष्पादिवैधान्यैर्जीवितां धनं स्वाधीनं न कुर्वीत इत्यर्थः २५ । २६ । समवेक्ष्यन्ति वनतुलमंते २७ । २८ । २९

सहयुगपत् राजकं राजसमूहं प्रतिपक्षभूतं विंदते ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ सर्वपापमोतिराजानं ३५ । ३६ । ३७ । ३८ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे एकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ इदमिति १ । २ कामानेवाह दोग्ध्रीति ३ । ४ । ५ प्रियं स्वर्पति ६ तदेवाह यद्वि ७ । ८ । ९ । १० । ११ प्रियेण प्रियाय वा दत्ते तियोगात्तस्या दानमादानं वा कुर्वयस्य स्मविषये राज्ञः स्नातकः सीदति क्षुधा ॥ अष्टाद्विमेति तद्राष्ट्रं विंदते सहराजकम् ३० क्रोशंत्यो यस्य वैराष्ट्राद्रियं तेतरसास्त्रियः ॥ क्रोशतां पतिपुत्राणां मृतोऽसौ न च जीवति ३१ अरक्षितारं हतारं विलोत्तारमनायकम् ॥ तंवैराज कलिहन्तुः प्रजाः सन्नह्यनिर्घृणम् ३२ अहं वोरक्षिते त्युक्ता योन रक्षति भूमिपः ॥ ससंहत्य निहतव्यः श्वेव सोन्माद आतुरः ३३ पापं कुर्वीति यत्किंचिज्प्रजाराज्ञा ह्यरक्षिताः ॥ चतुर्थं तस्य पापस्य राजा विंदति भारत ३४ अथाहुः सर्वमवैति भूयोऽर्धमिति निश्चयः ॥ चतुर्थं मतमस्माकं मनोः श्रुत्वानुशासनम् ३५ शुभं वायच्च कुर्वीति प्रजाराज्ञा सुरक्षिताः ॥ चतुर्थं तस्य पुण्यस्य राजा चाप्रोति भारत ३६ जीवंतं त्वाऽनुजीवंतु प्रजाः सर्वा युधिष्ठिर ॥ पर्जन्यमिव भूतानि महाधुममिवांडजाः ३७ कुबेरमिव रक्षांसि शतक्रतुमिवामराः ॥ ज्ञातयस्त्वाऽनुजीवंतु सुहृदश्च परंतप ३८ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे एकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ इदं देयमिदं देयमितीयं श्रुतिरादरात् ॥ बहुदेयाश्च राजानः किंस्विदानमनुत्तमम् १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अतिदानानि सर्वाणि पृथिवीदानमुच्यते ॥ अचला ह्यक्षया भूमिर्दोग्ध्री कामानेहोत्तमान् २ दोग्ध्री वासांसिरत्नानि पशून् व्रीहियवांस्तथा ॥ भूमिदः सर्वभूतेषु शाश्वती रेधते समाः ३ यावद्भूमेरायुरिह तावद्भूमिद एधते ॥ न भूमिदानादस्तीह परं किंचिद्युधिष्ठिर ४ अप्यल्पं प्रददुः सर्वे पृथिव्या इति नः श्रुतम् ॥ भूमिमेव ददुः सर्वे भूमिते भुंजते जनाः ५ स्वकर्मैवोपजीवन्ति नरा इह परत्र च ॥ भूमिर्भूतिर्महादेवी दातारं कुरुते प्रियम् ६ य एतां दक्षिणां दद्यादक्षय्यं राजसत्तम ॥ पुनर्न रत्वं संप्राप्य भवेत्स पृथिवीपतिः ७ यथा दानं तथा भोग इति धर्मेषु निश्चयः ॥ संग्रामे वातनुंज ह्याह द्याच्च पृथिवीमिमाम् ८ इत्येतत्क्षत्रबंधूनां वदंति परमां श्रियम् ॥ पुनाति दत्ता पृथिवी दातारमिति श्रुतम् ९ अपि पापसमाचारं ब्रह्मघ्नमपि चानृतम् ॥ सैव पापं ग्राहयति सैव पापात्प्रमोचयेत् १० अपि पापकृतां राज्ञां प्रतिगृह्णन्ति साधवः ॥ पृथिवी नान्यादिच्छन्ति पावनं जननी यथा ११ नामास्याः प्रियदत्तेति गुह्यं देव्याः सनातनम् ॥ दानं वाऽप्यथ वाऽऽदानं नामास्याः प्रथमप्रियम् १२ य एतां विदुषे दद्यात्पृथिवीं पृथिवीपतिः ॥ पृथिव्या मेतदिष्टं स राजा जयामितो व्रजेत् १३ पुनश्चासौ जनिं प्राप्य राजवत्स्यान्न संशयः ॥ तस्मात्प्राप्यैव पृथिवीं दद्याद्विप्राय पार्थिवः १४ नाभूमिपतिना भूमिरधिष्ठेया कथंचन ॥ न चापात्रेण वा ग्राह्या दत्तदानेन चाचरेत् १५ ये चान्ये भूमिमिच्छेयुः कुर्युरेवं न संशयः ॥ यः साधो भूमिमादत्तेन भूमिं विंदते तु सः १६ भूमिं दत्वा तु साधुभ्यो विंदते भूमिमुत्तमाम् ॥ प्रेत्य चेह च धर्मात्मा संप्राप्नोति महद्यशः १७

न प्रियदत्ताया अस्याः प्रियो भवतीत्यर्थः नामेति नार्थ उभयरूप उच्यते १२ एतत्पृथ्वीदानं १३ । १४ दत्तदानेन दत्तदेशेन चाचरेन्न संचरेत् न वा गृहे दंतर्धानेन चाचरेदिति पाठे भूमिदानं दानांतरं ब्रह्मगृहीयां किं नृपापयेदेवेत्याह नचेति अंतर्धानेन चाचरेद्भूमिमुपविश्य दानमाचरेत् १५ । १६ । १७

शंसत्यमुकदत्तेयुहेतिष्ठामइतिकथयंति १८ 'सप्तहस्तेनदंढेनत्रिंशदंढानिवर्तनं ॥ दशतान्येवगोचर्मदत्त्वास्वर्गेमहीयते' १९। २०। २१ अपितवानांतरवडूमिदानेपुण्योत्पत्तौशंक्रवनास्तीत्यर्थः २२। २३ एताएतानि सुषोढादेशः वर्तत्यनुसरंति २४। २५। २६ वैकिंकरःविपरीतकुत्सितचकरोतीतिविकिंकरःकालस्तत्संबंधीकालमृत्युरित्यर्थः २७। २८ सत्रीसत्रकृत् २९

यस्यविप्रास्तुशंसंतिसाधोभूमिसदैवहि ॥ नतस्यशत्रवोराजप्रशंसंतिवसुंधराम् १८ यत्किंचित्पुरुषःपापंकुरुतेवृत्तिकर्षितः ॥ अपिगोचर्ममात्रेणभूमिदानेनपूयते १९ येऽपेसंकीर्णकर्माणोराजानोरौद्रकर्मिणः ॥ तेभ्यःपवित्रमारुयेयंभूमिदानमनुत्तमम् २० अल्पांतरमिदंशश्वत्पुराणामेनिरेजनाः ॥ योयजेताश्वमेवेन दद्याद्दासाधवेमही २१ अपिचेत्सुकृतं कृत्वाशंकरेन्नापिपंडिताः ॥ अशक्यमेकमेवैतद्भूमिदानमनुत्तमम् २२ सुवर्णंरजतं वस्त्रंमणिमुक्तावसूनिच ॥ सर्वमेतन्महा प्राज्ञोददातिवसुधांददत् २३ तपोयज्ञःश्रुतंशीलमलोभःसत्यसंधता ॥ गुरुदैवतपूजाचण्डतावर्ततिभूमिदम् २४ भर्तुनिःश्रेयसेयुक्तास्त्यक्तात्मानोरणेहताः ॥ ब्रह्मलोकगताःसिद्धानातिक्रामंतिभूमिदम् २५ यथाजनित्रीस्वंपुत्रंक्षीरेणभरतेसदा ॥ अनुगृह्णातिदातारंतथासर्वरसैर्मही २६ मृत्युर्वैकिंकरोदंडस्तमोवह्निःसुदारुणः ॥ घोराश्वदारुणाःपाशानोपसर्पंतिभूमिदम् २७ पितृंश्चपितृलोकस्थान्देवल्लोकाच्चदेवताः ॥ संतर्पयतिशांतात्मायोददातिवसुंधराम् २८ कृशायग्रियमाणावृत्तिग्लानायसीदते ॥ भूमिदत्तिकर्तृदत्त्वासत्रीभवतिमानवः २९ यथाधावतिगौर्वत्संस्त्रवंतीवत्सलापयः ॥ एवमेवमहाभागभूमिर्भवतिभूमिदम् ३० फालकंष्टांमहीदत्त्वासबीजांसफलामपि ॥ उदीर्णवापिशरणंयथाभवतिकामदः ३१ ब्राह्मणंवृत्तिसंपन्नमाहिताग्निशुचिव्रतम् ॥ नरःप्रतिग्राह्यमहीनयातिपरमापदम् ३२ यथाचंद्रमसोद्विह्रह्न्यहनिजायते ॥ तथाभूमिकृतंदानंसस्येसस्येविवर्धते ३३ अत्रगाथाभूमिगीताःकीर्तयंतिपुराविदः ॥ याःश्रुत्वाजामदभ्येनदत्ताभूःकाश्यपायवै ३४ मामेवादत्तमांदत्तमांदत्त्वामामवाप्स्यथ ॥ अस्मिन्लोकेपरेचैवतद्वत्तंजायतेपुनः ३५ यद्दमांव्याहृतिवेदब्राह्मणोवेदसंमिताम् ॥ श्राद्धस्यक्रियमाणस्यब्रह्मभूयंसगच्छति ३६ कृत्यानामधिशस्तानामरिष्टशमनंमहत् ॥ प्रायश्चित्तंमहीदत्त्वापुनात्युभयतोदश ३७ पुनातियद्दंवेदेवेदवादंतथैवच ॥ प्रकृतिःसर्वभूतानांभूमिर्वैश्वानरीमता ३८ अभिषिच्यैववृत्तिंश्रावयेदिममागमम् ॥ यथाश्रुत्वामहीदद्यान्नादद्यात्साधुतश्चताम् ३९ सोऽयंकृत्स्नोब्राह्मणार्थोराजार्थश्चाप्यसंशयः ॥ राजाहिधर्मकुशलःप्रथमंभूतिलक्षणम् ४० अथेषामधर्मज्ञोराजाभवतिनास्तिकः ॥ नतेसुखंप्रबुध्यंतिनसुखंप्रस्वपंतिच ४१ सदाभवन्तिचोद्विग्रास्तस्यदुश्चरितैर्नराः ॥ योगक्षेमाहिबहवोराष्ट्रनास्याविशंतितत् ४२ अथेषांपुनःप्राज्ञोराजाभवतिधार्मिकः ॥ सुखंतेप्रतिबुध्यंतेसुसुखंप्रस्वपंतिच ४३ तस्यराज्ञःशुभैराज्यैःकर्मभिर्निर्वृतानराः ॥ योगक्षेमेणवृष्ट्याचविवर्धतेस्वकर्मभिः ४४

३० उदीर्णमहच्छरणंगृहं ३१। ३२। ३३। ३४। ३५ ब्रह्मभूयं हस्त्वंफलमिति यावत् गच्छति प्राप्तेति ३६ कृत्यानां भ्रमयिनां मारणार्थं शक्तीनां अधिशस्तानां प्रबलानां संबंधियदरिष्टं तच्छमनं ३७ इदं भूमिदानं यो वेदवादं भूमिवाक्यं यो वेदसोऽपि पुनाति दशपुरुषानिति शेषः ३८। ३९ भूतिलक्षणमैश्वर्यसूचकं ४०। ४१। ४२। ४३। ४४

४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३ क्षिप्रहरन् ७४

सकुलीनःसपुरुषःसबंधुःसचपुण्यकृत् ॥ सदातासचविक्रांतोयोददातिवसुंधराम् ४५ आदित्याइवदीप्यंतेतेजसाभुविमानवाः ॥ ददंतिवसुधांस्फीतांये वेदविदुषिद्विजे ४६ यथासस्यानिरोहंतिप्रकीर्णानिमहीतले ॥ तथाकामाःप्ररोहंतिभूमिदानसमार्जिताः ४७ आदित्योवरुणोविष्णुर्ब्रह्मासोमोऽहताशनः ॥ शूलपाणिश्चभगवानप्रतिनंदंतिभूमिदम् ४८ भूमौजायंतिपुरुषाभूमौनिष्ठां व्रजंतिच ॥ चतुर्विधोऽहिलोकोऽयंयोयंभूमिगुणात्मकः ४९ एषामातापिता चैवजगतःपृथिवीपते ॥ नानयासदृशंभूतंकिंचिदस्तिजनाधिप ५० अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ बृहस्पतेश्चसंवादमिद्रस्यचयुधिष्ठिर ५१ इद्वाकृतुशतेनाथमहतादक्षिणावता ॥ मघवावाग्विदांश्रेष्ठंप्रच्छेदं बृहस्पतिम् ५२ ॥ मघवोवाच ॥ भगवन्केनदानेनस्वर्गतःसुखमेधते ॥ यदक्षयं महार्धंचतद्बृहिवदतांवर ५३ ॥ भीष्मउवाच ॥ इत्युक्तःससुरेन्द्रेणततोदेवपुरोहितः ॥ बृहस्पतिर्बृहतेजाःप्रत्युवाचशतक्रतुम् ५४ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ सुवर्णं दानं गोदानंभूमिदानंचवृत्रहन् ॥ दददेतान्महाप्राज्ञःसर्वपापैःप्रमुच्यते ५५ नभूमिदानादेवैद्रपरंकिंचिदितिप्रभो ॥ विशिष्टमितिमन्यामियथाप्राहुर्मनीषिणः ५६ येशूरानिहतायुद्धेस्वर्यातारण्यद्विनः ॥ सर्वेतेविबुधश्रेष्ठनातिक्रामंतिभूमिदम् ५७ भर्तुनिःश्रेयसेयुक्तास्त्यक्तात्मानोरणेहताः ॥ ब्रह्मलोकगता युक्तानातिक्रामंतिभूमिदम् ५८ पंचपूर्वाहिपुरुषाःषडन्येवसुधांगताः ॥ एकादशददहूमिपरित्रातीहमानवः ५९ रत्नोपकीर्णविमुधांयोददातिपुरंदर ॥ समुक्तःसर्वकलुषैःस्वर्गलोकेमहीयते ६० महीस्फीतांददद्राजन्सर्वकामगुणान्विताम् ॥ राजाधिराजोभवतितद्विदानमनुत्तमम् ६१ सर्वकामसमायुक्तांकाश्यपीयःप्रयच्छति ॥ सर्वभूतानिमन्यंतेमांददातीतिवासव ६२ सर्वकामदुर्वाधेनुंसर्वकामगुणान्विताम् ॥ ददातियःसहस्राक्षस्वर्गयातिसमानवः ६३ मधुसर्पिः प्रवाहिण्यःपयोदधिवहास्तथा ॥ सरितस्तर्पयंतीहसुरेन्द्रवसुधाप्रदम् ६४ भूमिप्रदानान्नृपतिर्मुच्यतेसर्वकिल्बिषात् ॥ नहिभूमिप्रदानेनदानमन्यद्विशिष्यते ६५ ददातियःसमुद्रांतांपृथिवींशस्त्रनिर्जिताम् ॥ तंजनाःकथयंतीहयावद्रवतिगौरियम् ६६ पुण्यामृद्धिरसाभूमियोददातिपुरंदर ॥ नतस्यलोकाःक्षीयंते भूमिदानगुणान्विताः ६७ सर्वदापार्थिवेनेहसततंभूतिमिच्छता ॥ भूदेयाविधिवच्छक्रपात्रेसुखमभीप्सुना ६८ अपि कृत्वानरःपापंभूमिदत्त्वाद्विजातये ॥ समुत्सृजतितत्पापंजीर्णत्वचमिवोरगः ६९ सागरान्सरितःशैलान्काननानिचसर्वशः ॥ सर्वमेतन्नरःशक्रददातिवसुधांददत् ७० तडागान्युदपानानिस्रोतांसि चसरांसिच ॥ स्नेहान्सर्वरसांश्चैवददातिवसुधांददत् ७१ ओषधीर्वीर्यसंपन्नान्गान्पुष्पफलान्वितान् ॥ काननोपलशैलांश्चददातिवसुधांददत् ७२ अग्निष्टोमप्रभृतिभिरिद्वाचस्वाप्तदक्षिणैः ॥ नतत्फलमवाप्नोतिभूमिदानाद्यदभुते ७३ दातादशानुगृह्णातिदशहंतितथाक्षिपन् ॥ पूर्वदतांहरन्भूमिनरकायोपगच्छति ७४

नददाति प्रतिश्रुत्य दत्वाऽपि च हरेतुयः ॥ सबद्धो वारुणैः पाशैस्तप्यते मृत्युशासनात् ७५ आहिताग्निं सदा यज्ञं कृत्वा तृप्तिं प्रियातिथिम् ॥ ये भजंति द्विजश्रेष्ठं नोपसर्पे
तितेयमम् ७६ ब्राह्मणेष्वावृणोतः पार्थिवः स्यात्पुरंदर ॥ इतरेषां तु वर्णानां तारयेत्कृशदुर्बलान् ७७ नाच्छिद्यात्स्पर्शितां भूमिं परेण त्रिदशाधिप ॥ ब्राह्मणस्य
सुरश्रेष्ठकृशवृत्तेः कदाचन ७८ यथाऽश्रुपतितं तेषां दीनानामथ सीदताम् ॥ ब्राह्मणानां हते क्षेत्रे हन्यान्निपुरुषं कुलम् ७९ भूमिपालं च्युतराश्राद्यस्तु संस्थापयेन्नरः ॥
तस्य वासः सहस्राक्षनाकपृष्ठे महीयते ८० इक्षुभिः संततां भूमिं यवगोधूमशालिनीम् ॥ गोश्ववाहनपूर्णां वा बाहुवीर्यादुपार्जिताम् ८१ निधिगर्भाददहू मिंसर्वत्न
परिच्छदाम् ॥ अक्षयल्लभते लोकान् भूमिः संहितस्य तत्र ८२ विधूय कलुषं सर्वं विरजाः संमतः सताम् ॥ लोके महीयते सद्भिर्यो ददाति वसुंधराम् ८३ यथाऽप्सु
पतितः शक्रतैलविंदुर्विसर्पति ॥ तथा भूमिः कृतं दानं सस्ये सस्ये विवर्धते ८४ ये रणाग्ने महीपालाः शूराः समिति शोभनाः ॥ वध्यंतेऽभिमुखाः शक्रब्रह्मलोकं व्रजंति ते
८५ नृत्यगीतपरानार्यो दिव्यमाल्यविभूषिताः ॥ उपतिष्ठंति देवैर्द्रुतथा भूमिप्रदं दिवि ८६ मोदते च सुखं स्वर्गे देवगंधर्वपूजितः ॥ यो ददाति महीं सम्यग्विधिनेह
द्विजातये ८७ शतमप्सरसश्चैव दिव्यमाल्यविभूषिताः ॥ उपतिष्ठंति देवैर्द्रुत ब्रह्मलोके धराप्रदम् ८८ उपतिष्ठंति पुण्यानि सदा भूमिप्रदं नरम् ॥ शंखभद्रासनं छत्रं
वराश्वावरवाहनम् ८९ भूमिप्रदानात्पुष्पाणि हिरण्यनिचयास्तथा ॥ आज्ञासदाऽप्रतिहता जयशब्दावसूनि च ९० भूमिदानस्य पुण्यानि फलं स्वर्गः पुरंदर ॥
हिरण्यपुष्पाश्चौषध्यः कुशकांचनशालाः ९१ अमृतप्रसवां भूमिं प्राप्नोति पुरुषोददत् ॥ नास्ति भूमिः सदानं नास्ति मातृसमो गुरुः ॥ नास्ति सत्यसमो धर्मो ना
स्ति दानसमो निधिः ९२ एतदांगिरसाच्छ्रुत्वा वासवो वसुधामिमाम् ॥ वसुर्त्नसमाकीर्णा ददावांगिरसेतदा ९३ यद्दं श्रावयेच्छास्त्रे भूमिदानस्य संभवम् ॥ नत
स्य रक्षसां भागो नासुराणां भवत्युत ९४ अक्षयं च भवेत्तं पितृभ्यस्तन्न संशयः ॥ तस्माच्छास्त्रे विदं विद्वानभुंजतः श्रावयेद्विजान् ९५ इत्येतत्सर्वदानानां श्रेष्ठमुक्तं
वानघ ॥ मया भरतशार्दूलकिंभूयः श्रोतुमिच्छसि ९६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासननिके पर्वणि दानधर्मे ईंद्रवृहस्पतिसंवादो द्विषष्टि
तमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कानि दानानि लोकेऽस्मिन् दातुं कामो महीपतिः ॥ गुणाधिकेभ्यो विप्रेभ्यो दद्याद्भरतसतम १ केन तु प्यंति ते सद्यः
किंतुष्टाः प्रदिशंति च ॥ शंसमेतन्महाबाहो फलं पुण्यकृतं महत् २ दत्तं किं फलवद्वा जन्निह लोके परत्र च ॥ भवतः श्रोतुमिच्छामि तन्मे विस्तरतो वद ३ ॥ भीष्म उवाच ॥
इममर्थं पुराष्टो नारदो देवदर्शनः ॥ यदुक्तवानसौ वाक्यं तन्मे निगदतः शृणु ४ ॥ नारद उवाच ॥ अन्नमेव प्रशंसंति देवाः ऋषिगणास्तथा ॥ लोकतंत्रां हि संज्ञां सर्व
मन्त्रे प्रतिष्ठितं ५ अन्नेन सदृशं दानं न भूतं न भविष्यति ॥ तस्मादन्नं विशेषेण दातुमिच्छंति मानवाः ६ भारतमावदीपे द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७

अन्नमूर्जस्करं लोके प्राणाश्वाग्ने प्रतिष्ठिताः ॥ अन्नेन धार्यते सर्वं विश्वं जगदिदं प्रभो ७ अन्नाद्बृहस्थालोकेऽस्मिन् रभिक्षवस्तापसास्तथा ॥ अन्नाद्भवति वै प्राणाः प्रत्यक्षं
नात्र संशयः ८ कुटुंबिने सीदते च ब्राह्मणाय महात्मने ॥ दातव्यं भिक्षवे चान्नमात्मनो भूतिमिच्छता ९ ब्राह्मणायामिहूपाय यो दद्यादन्नमर्थिने ॥ विदधाति निधिं श्रे
ष्ठं पारलौकिकमात्मनः १० श्रांतमध्वनिर्वर्ततं वृद्धमर्हमुपस्थितम् ॥ अर्चयेद्भूतिमन्विच्छन् गृहस्थो गृहमागतम् ११ क्रोधमुत्पतितं हित्वा सुशीलो वीतमत्सरः ॥
अन्नदः प्राप्नुते राजर्षिदिविचेह च यत्सुखम् १२ नावमन्येदभिगतं न प्रणुद्यात्कदाचन ॥ अपि श्वपाकेऽनुनिवानदानं विप्रणश्याति १३ यो दद्यादपरिच्छिद्यं न्नमध्वनि
वर्तते ॥ आर्ताया हृष्टपूर्वाय समहर्द्धर्ममाप्नुयात् १४ पितृन् देवानृषीन् विप्रानतिथींश्च जनाधिप ॥ योनरः प्रीणयत्यन्नैस्तस्य पुण्यफलं महत् १५ कृत्वाऽतिपातकं कर्म
यो दद्यादन्नमर्थिने ॥ ब्राह्मणाय विशेषेण सपापेन सुहृते १६ ब्राह्मणेष्वाक्षयं दानमन्नं श्रेष्ठं महाफलम् ॥ अन्नदानं हि शूद्रे च ब्राह्मणे च विशिष्यते १७ न पृच्छेद्गो
त्रचरणं स्वाध्यायं देशमेव च ॥ भिक्षितो ब्राह्मणेन हृदयादन्नं प्रयाचितः १८ अन्नदस्यान्नदृक्षाश्च सर्वकामफलप्रदाः ॥ भवंति चेह चामुन्नपतेर्नात्र संशयः १९ आ
शंसंते हि पितरः सुवृष्टि मवकर्षकाः ॥ अस्माकमपि पुत्रो वा पौत्रो वा न्नं प्रदास्यति २० ब्राह्मणो हि महत्तुं स्वयं देहीति याचति ॥ अकामो वासकामो वा दत्वा पुण्यम्
वाप्नुयात् २१ ब्राह्मणः सर्वभूतानामतिथिः प्रसृता ग्रभुक् ॥ विप्राय दधि गच्छंति भिक्षमाणा गृहंसदा २२ सत्कृताश्च निर्वर्तते तदतिविप्रवर्धते ॥ महाभागे कु
ले प्रेत्य जन्म चाप्नोति भारत २३ दत्वा त्वन्नं रोलोके तथा स्थानमनुत्तमम् ॥ नित्यं मिष्टान्नदायी तु स्वर्गं वसति सत्कृतः २४ अन्नं प्राणानराणां हि सर्वमन्त्रे प्रतिष्ठि
तम् ॥ अन्नदः पशुमान्पुत्रीधनवान्भोगवानपि २५ प्राणवांश्चातिभवति रूपवांश्च तथानृप ॥ अन्नदः प्राणदो लोके सर्वदा प्रोच्यते तु सः २६ अन्नं हि दत्वाऽति
थये ब्राह्मणाय यथाविधि ॥ प्रदाता सुखमाप्नोति देवतैश्चापि पूज्यते २७ ब्राह्मणो हि महत्तुं क्षेत्रं भूतं युधिष्ठिर ॥ उप्येतत्त्रयद्वीजं तद्विपुण्यफलं महत् २८ प्र
त्यक्षं प्रीतिजननं भोक्तुं दातुं भवत्युत ॥ सर्वाण्यन्यानि दानानि परोक्षफलवत्युत २९ अन्नाद्भिः प्रसवं यांति रतिरन्नाद्भिः भारत ॥ धर्मार्थावन्नतो विद्धि रोगनाशं त
थाऽन्नतः ३० अन्नं ह्यमृतमित्याह पुरा कल्पे प्रजापतिः ॥ अन्नं भुवं दिवं च सर्वमन्त्रे प्रतिष्ठितम् ३१ अन्नप्रणशोऽभिद्यंते शरीरे पंचधा तवः ॥ बलं बलवतोऽपीह
प्रणश्यत्यन्नहानितः ३२ आवाहाश्च विवाहाश्च यज्ञाश्चान्नमृते तथा ॥ निर्वर्तते नरश्रेष्ठ ब्रह्मचात्र प्रलीयते ३३ अन्नतः सर्वमेतद्विय किंचित्स्थानुजंगमम् ॥ त्रिषु
लोकेषु धर्मार्थमन्नं देयमतो बुधैः ३४ अन्नदस्य मनुष्यस्य बलमोजो यशांसि च ॥ कीर्तिश्च वर्धते शश्च त्रिषु लोकेषु पार्थिव ३५ मन्त्रे पूज्यं सन्निधत्ते प्राणानां पवनः पतिः ॥
तच्च मेव गतं वारि शक्रो वर्षति भारत ३६ आदत्ते चरसान्भौमानादित्यः स्वर्गमस्तिभिः ॥ वायुरादित्यस्तं श्वरसान् देवः प्रवर्षति ३७

तद्यदा मेघतोवारिपतितं भवति क्षितौ ॥ तदा वसुमती देवी स्निग्धा भवति भारत ३८ ततः सस्यानि रोहंति येन वर्तयते जगत् ॥ मांसमेदोऽस्थिशुक्राणां प्रादुर्भाव
स्ततः पुनः ३९ संभवति ततः शुक्रात्प्राणिनः पृथिवीपते ॥ अग्नीषोमौ हितच्छुक्रं सृजतः पुष्पतश्च ह ४० एवमन्नाद्विमूर्त्यश्च पवनः शुक्रमेव च ॥ एक एव स्मृतो
राशिस्ततो भूतानि जज्ञिरे ४१ प्राणान्ददाति भूतानां तेजश्च भरतर्षभ ॥ गृहमभ्यागतायाथ यो दद्यादन्नमर्थिने ४२ ॥ भीष्म उवाच ॥ नारदे नैव मुक्तो
ऽहमदामन्नं सदानुप ॥ अनमूयुस्त्वमप्यन्नं तस्माद्देहि गतज्वरः ४३ दत्त्वाऽन्नं विधिवद्वाजन्विप्रेभ्यस्त्वमिति प्रभो ॥ यथा वदनु रूपेभ्यस्ततः स्वर्गमवाप्स्यसि
४४ अन्नदानां हि ये लोकास्तांस्त्वं शृणु जनाधिप ॥ भवनानि प्रकाशंते दिवितेषां महात्मनाम् ४५ तारासंस्थानिरूपाणि नानास्तंभान्वितानि च ॥ चंद्रमंडल
शुभ्राणि किंकिणीजालवन्ति च ४६ तरुणादित्यवर्णानि स्थावराणि चराणि च ॥ अनेकशतभौमानि सातर्जलचराणि च ४७ वैदूर्याकिं प्रकाशानि रौप्यरुक्म
मयानि च ॥ सर्वकामफलाश्चापि वृक्षा भवनसंस्थिताः ४८ वाप्यो वीथ्यः सभाः कूपादीर्घिकाश्चैव सर्वशः ॥ घोषवन्ति च यानानि युक्तान्यथ सहस्रशः ४९ भ
क्ष्यभोज्यमयाः शैलावासां स्यामरणानि च ॥ क्षीरं स्रवन्ति सरितस्तथा चैवान्नपर्वताः ५० प्रासादाः पांडुराभ्राभाः शय्याश्च कांचनोज्ज्वलाः ॥ तान्यन्नदाः प्रपद्यंते
तस्मादन्नप्रदो भव ५१ एते लोकाः पुण्यकृता अन्नदानां महात्मनाम् ॥ तस्मादन्नं प्रयत्नेन दातव्यं मानवैर्भुवि ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास
निके प० दानधर्मे अन्नदानप्रशंसायां त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रुतं मे भवतो वाक्यमन्नदानस्य यो विधिः ॥ नक्षत्रयोगस्येदानीं दा
नकल्पं ब्रवीहि मे १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ देवक्याश्चैव संवादं महर्षे नारदस्य च २ द्वारकामनुसंप्राप्तं नारदं देवदर्शनम् ॥
पप्रच्छेदं वचः प्रश्नं देवकीधर्मदर्शनम् ३ तस्याः संपृच्छमानाया देवार्पि नारदस्ततः ॥ आचष्ट विधिवत्सर्वतच्छृणुष्व विशांपते ४ ॥ नारद उवाच ॥ कृत्तिकासु
महाभागैः पायसेन स सर्पिषा ॥ संतर्प्य ब्राह्मणान्सां ह्यलोकानां प्रोत्थनुत्तमान् ५ रोहिण्यां प्रमृतेर्मर्गैर्मसैरेन सर्पिषा ॥ पयोन्नपानं दातव्यमनृणार्थं द्विजातये ६
दोग्ध्रां दत्त्वा सवत्सां तु नक्षत्रे सोमदेवते ॥ गच्छंति मानुषा लोकास्वर्गलोकमनुत्तमं ७ आर्द्रायां कृत्वा तिलमिश्रमुपोषितः ॥ नरस्तरति दुर्गाणि क्षुरधारांश्च पर्वतान् ८
पूषान् पुनर्वसौ दत्त्वा तथैवान्नानि शोभने ॥ यशस्वी रूपसंपन्नो बह्वज्जयायते कुले ९ पुष्येण कनकं दत्त्वा कृतं वाऽकृतमेव च ॥ अनालोके पुलोकेऽसौ मवत्सविराजते १० आ
श्लेषायां तु योरूप्यमृषभं वा प्रयच्छति ॥ स सर्वभयनिर्मुक्तः संभवानधितिष्ठति ११ मघासु तिलपूर्णानि वर्धमानानि मानवः ॥ प्रदाय पुत्रपशुमानि ह प्रेत्य च मोदते १२

१ । २ । ३ । ४ । ५ । मार्गैर्गुणसंबन्धिभिः ६ सौम्यनक्षत्रे मृगशिरसि ७ । ८ पूषान् पिष्टमयान् घृतपाचितपिंडान् ९ अनालोकेऽशालोकांतरवर्जितेषु स्वयंप्रकाशेष्वित्यर्थः १० । ११ । १२

फाणितं गोरसविकारः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ प्रातंगोषान्पादिविधानवोर्यं बतुरस्रं १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ उदमं यं उदकुं मशुकं सक्तुविकारं २६ । २७ । २८

फल्गुनी पूर्वसमये ब्राह्मणानामुपोषितः ॥ मक्ष्यान् फाणितसंयुक्तान् दत्त्वा सौभाग्यमृच्छति १३ घृतक्षीरसमायुक्तं विधिवत्षष्टिकौदनम् ॥ उत्तराविषये दत्त्वा स्व
र्गलोके महीयते १४ यद्यत्प्रदीयते दानमुत्तराविषये नरैः ॥ महाफलमर्नतं तद्भवतीति विनिश्चयः १५ हस्ते हस्तिरधं दत्त्वा चतुर्थमुपोषितः ॥ प्राप्नोति परमां लो
कान् पुण्यकामसमन्वितान् १६ चित्रायां वृषभं दत्त्वा पुण्यगंधांश्च भारत ॥ चरंत्यप्सरसां लोके रमन्ते नंदने तथा १७ स्वात्यामथ धनं दत्त्वा यदिष्टतममात्मनः ॥
प्राप्नोति लोकान्सुभानि ह वैवमहद्यशः १८ विशाखायामनद्वाहं धेनुं दत्त्वा च दुग्धदाम् ॥ संप्रासंगं च शकटं सधान्यं वस्त्रं संयुतम् १९ पितृन् देवांश्च प्रीणाति
प्रेत्य चानंत्यमश्रुते ॥ न च दुर्गाण्यवाप्नोति स्वर्गलोकं च गच्छति २० दत्त्वा यथोक्तं विप्रेभ्यो वृत्तिमिष्टां सर्वदाति ॥ नरकादींश्च संकेशान् प्राप्नोतीति विनिश्चयः २१
अनुराधासु प्रावारं वरात्रं सुपोषितः ॥ दत्त्वा युगशतं चापिनरः स्वर्गे महीयते २२ कालशाकं तु विप्रेभ्यो दत्त्वा मर्त्यं समूलकम् ॥ ज्येष्ठायां वृद्धिमिष्टां वै गति
मिष्टां गच्छति २३ मूले मूलफलं दत्त्वा ब्राह्मणेभ्यः समाहितः ॥ पितृन् प्रीणयते चापि गतिमिष्टां च गच्छति २४ अथ पूर्वास्वषाढासु दधिपात्राण्युपोषितः ॥
कुलवृत्तोपसंपन्ने ब्राह्मणे वेदपारगे २५ पुरुषो जायते प्रेत्य कुले सुबहुगोघने ॥ उदमं यं स सर्पिष्कं प्रभूतमधिफाणितम् २६ दत्त्वा उत्तरास्वषाढासु सर्वकामा
नवाप्नुयात् ॥ दुग्धं त्वमिजिते योगे दत्त्वा मघुष्टतमुत्तमम् ॥ धर्मनित्यो मनीषिभ्यः स्वर्गलोके महीयते २७ श्रवणे कंबलं दत्त्वा वस्त्रांतरितमेव वा ॥ श्वेतेन याति
यानेन स्वर्गलोकान् संवृतान् २८ गोप्रयुक्तं घनिष्ठासु यानं दत्त्वा समाहितः ॥ वस्त्राणि धनं सद्यः प्रेत्य राज्यं प्रपद्यते २९ गंधाच्छतभिषायोगे दत्त्वा सागुरुचंदनान् ॥
प्राप्नोत्यप्सरसां संधान् प्रेत्य गंधांश्च शाश्वतान् ३० पूर्वाभाद्रपदायोगे राजमाषान् प्रदाय तु ॥ सर्वमक्षफलोपेतः स वै प्रेत्य सुखी भवेत् ३१ औरभ्रमुत्तरायोगे यस्तु मां
संप्रयच्छति ॥ स पितृन् प्रीणयति वै प्रेत्य चानंत्यमश्रुते ३२ कांस्योपदोहनाधि नुरेव त्यागः प्रयच्छति ॥ सांप्रेत्य कामानादाय दातारमुपतिष्ठति ३३ रथमश्च
समायुक्तं दत्त्वाऽश्विन्यां नरोत्तमः ॥ हस्त्यश्च रथसंपन्ने वचस्वी जायते कुले ३४ भरणीषु द्विजातिभ्यस्ति लघेनुं प्रदाय वै ॥ गाः सुप्रभूताः प्राप्नोति नरः प्रेत्य यशस्त
था ३५ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्येष लक्षणोद्देशः प्रोक्तो नक्षत्रयोगतः ॥ देवक्या नारदेन हसास्तुषाम्योऽब्रवीदिदम् ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि
आनुशासनिके० दानधर्मे नक्षत्रयोगदानं नाम चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ सर्वान् कामान् प्रयच्छंति ये प्रयच्छंति कांचनम् ॥
इत्येवं भगवान्निःपितामहसुतोऽब्रवीत् १ पवित्रमथ चायुष्यं पितृणामक्षयंचतत् ॥ सुवर्णमनुजैरेण हरिश्चंद्रेण कीर्तितम् २

२९ । ३० । ३१ उरभ्रः पशुविशेषः अजो वा ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ ॥ इति अनुशासनपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतमावदीपे चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ॥ सर्वानिति १ । २

पानीयं परमंदानं दानानां मनुरब्रवीत् ॥ तस्मात्कृपांश्वापीश्वतडागानि च खानयेत् ३ अर्धपापस्य हरति पुरुषस्येह कर्मणः ॥ कूपः प्रवृत्तपानीयः सुप्रवृत्तश्च नि
त्यशः ४ सर्वतारयते वंशं यस्य खाते जलाशये ॥ गावः पिवन्ति विप्राश्च साधवश्च नराः सदा ५ निदाघकाले पानीयं यस्य तिष्ठत्यवारितम् ॥ सदुर्गविषमं कृत्स्नं कदा
चिदवाप्नुते ६ बृहस्पतेर्भगवतः पूष्णश्चैव भगवस्य च ॥ अश्विनोश्चैव वहेश्च प्रीतिर्भवति सर्पिषा ७ परमं भेषजं ह्येतद्यज्ञानामेतदुत्तमम् ॥ रसानामुत्तमं चैतत्फलानां चैत
दुत्तमम् ८ फलकामो यशस्कामः पुष्टिकामश्च नित्यदा ॥ घृतं दद्याद्दिजातिभ्यः पुरुषः शुचिरात्मवान् ९ घृतं मासे आश्वयुजि विप्रैर्भ्यो यः प्रयच्छति ॥ तस्मै प्रयच्छ
तोरूपं प्रीतौ देवा विहाश्विनौ १० पायसं सर्पिषामिन्द्रिजेभ्यो यः प्रयच्छति ॥ गृहंतस्य नरक्षां सिधर्षयंतिकदाचन ११ पिपासयानम्रियते सोपच्छंदश्च जायते ॥
न प्राप्तुयाच्च व्यसनं करकान्यः प्रयच्छति १२ प्रयतो ब्राह्मणाग्रेयः श्रद्धया परयायुतः ॥ उपस्पर्शनपद्मागं लभते पुरुषः सदा १३ यः साधनार्थं काष्ठानि ब्राह्मणेभ्यः
प्रयच्छति ॥ प्रतापनार्थं राजेन्द्रवृत्तवज्रः सदानरः १४ सिद्धं च त्र्यर्थाः सदा तस्य कार्याणि विविधानि च ॥ उपर्युपरिशृणां वपुषा दीप्यते च सः १५ भगवांश्चापि सं
प्रीतो वद्विर्भवति नित्यशः ॥ न तंत्यजंति पशवः संग्रामे च जयत्यपि १६ पुत्राच्छ्रियं च लभते यः शत्रुं संप्रयच्छति ॥ न च क्षुर्व्याधिलभते यज्ञभागमथाश्रुते १७
निदाघकाले वर्षे वा यश्छत्रं संप्रयच्छति ॥ नास्य कश्चिन्मनो दाहः कदाचिदपि जायते १८ कच्छ्रात्स विषमाच्चैव क्षिप्रं मोक्षमवाप्नुते ॥ प्रदानं सर्वदानानां शकटस्य विशां
पते ॥ एवमाह महाभागः शांडिल्यो भगवान्नापिः १९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मपंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ दह्यमानाय विप्राय यः प्रयच्छत्युपानहौ ॥ यत्फलं तस्य भवति तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ उपानहौ प्रयच्छेद्यो ब्राह्मणेभ्यः समा
हितः ॥ मर्दते कंटकान्सर्वान्विषमास्त्रिस्तरत्यपि २ सशृणुणामुपरि च संतिष्ठति युधिष्ठिर ॥ यानं चाश्वतरीयुक्तं तस्य शुभं विशांपते ३ उपतिष्ठति कौंतेय रौप्यकांच
न भूषितम् ॥ शकटं दम्यसंयुक्तं दत्तं भवति चैव हि ४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यत्फलं तिलदाने च भूमिदाने च कीर्तितम् ॥ गोदाने चान्नदाने च भूयस्तूहिकौरव ५
॥ भीष्म उवाच ॥ शृणुष्व मम कौंतेय तिलदानस्य यत्फलम् ॥ निशम्य च यथान्यायं प्रयच्छ कुरुसत्तम ६ पितृणां परमं भोज्यं तिलाः सृष्टाः स्वयं भुवा ॥ तिलदानेन
वै तस्मात्पितृपक्षः प्रमोदते ७ माघमासे तिलान्यस्तु ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छति ॥ सर्वसत्त्वसमाकीर्णं नरकं स न पश्यति ८ सर्वसत्रैश्च यजेते यस्ति लैर्यजेते पितॄन् ॥ न चा
कामेन दातव्यं तिलश्चाद्वंकदाचन ९ महर्षेः कश्यपस्यैते गात्रेभ्यः प्रसृतास्तिलाः ॥ ततो दिव्यंगता मावंप्रदानेषु तिलाः प्रभोः १०

॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ ७ ॥ दह्यमानायेति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०

११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ इमं हिमवत्सन्निहितम् १३।२३ हिमवति हिमवत्सर्षपे कुक्षेत्रे येषां कुक्षेत्रं वै विरासीदिति श्रुतेः १५।१६।१७।१८ प्रतिश्रयो वा सार्धं स्थलं २९

पौष्टिकारूपदाश्चैव तथा पापविनाशनाः ॥ तस्मात्सर्वप्रदानेभ्यस्तिलदानं विशिष्यते ११ आपस्तंबश्च मेधावीशं खश्चालिखितस्तथा ॥ महर्षिर्गीतमश्वापिति
लदानैर्दिवंगताः १२ तिलहोमरता विप्राः सर्वसंयतमैथुनाः ॥ समागव्येन हविषा प्रवृत्तिषु च संस्थिताः १३ सर्वेषामिते दानानां तिलदानं विशिष्यते ॥ अक्षयं
सर्वदानानां तिलदानमिहोच्यते १४ उच्छिन्ने तु पुराहव्ये कुशिकर्षिः परंतपः ॥ तिलैर्गन्ध्रियं हुत्वा प्राप्तवान् गतिमुत्तमाम् १५ इति प्रोक्तं कुरुश्रेष्ठ तिलदानमनु
त्तमम् ॥ विधानेन विधिना तिलानामिह शस्यते १६ अत ऊर्ध्वं निबोधेदं देवानां यष्टुमिच्छताम् ॥ समागमे महाराज ब्रह्मणैस्वयं भुवा १७ देवाः समेत्य ब्र
ह्माणं भूमिभागे यियक्षवः ॥ शुभं देशमयाचंत यजेम इति पार्थिव १८ ॥ देवा ऊचुः ॥ भगवंस्त्वं प्रभुर्भूमेः सर्वस्य त्रिदिवस्य च ॥ यजेम हि महाभाग यज्ञं भवदनुज्ञया
१९ नाननुज्ञात भूमिर्हियज्ञस्य फलमश्रुते ॥ त्वं हि सर्वस्य जगतः स्थावरस्य चरस्य च २० प्रभुर्भवसितस्मात्त्वं समनुज्ञातुमर्हसि ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ददानि मे दिनीभागं भ
वद्भ्योऽहं सुरर्षभाः २१ यस्मिन्देशे करिष्यध्वं यज्ञान्काश्यप नंदनाः ॥ देवा ऊचुः ॥ भगवन्कृतकार्याः स्मयक्ष्महे स्वाप्तदक्षिणैः २२ इमं तु देशं मुनयः पर्युपासंति
नित्यदा ॥ ततोऽगस्त्यश्च कण्वश्च भृगुरत्रिर्वृषाकपिः २३ असितो देव लश्चैव देव यज्ञमुपागमन् ॥ ततो देवामहात्मान ईजिरे यज्ञमच्युतम् २४ तथा समापयामा
सुर्यथा कालं सुरर्षभाः ॥ तद्विष्टयज्ञास्त्रिदशा हिमवत्यचोत्तमे २५ षष्ठमं शंक्रतोस्तस्य भूमिदानं प्रचकिरे ॥ प्रादेशमात्रं भूमेस्तु यो दद्यादनुपस्कृतम् २६ न सी
दति सकृच्छ्रे पुनश्च दुर्गाण्यवाप्नुते ॥ शीतवातातपसहां गृहभूमिं सुसंस्कृताम् २७ प्रदाय सुरलोकस्थः पुण्यांतेऽपि न चालयते ॥ मुदितो वसति प्राज्ञः शक्रेण सह पा
र्थिव २८ प्रतिश्रय प्रदानाच्च सोऽपि स्वर्गं महीयते ॥ अध्यापककुले जातः श्रोत्रियो नियतेन्द्रियः २९ गृहे यस्य वसेत्तुष्टः प्रधानं लोकमश्नुते ॥ तथा गवार्थं शरणं शी
तवर्षसहं ददम् ३० आसप्तमं तारयति कुलं भरतसत्तम ॥ क्षेत्रभूमिं ददल्लोके शुभांश्रियमवाप्नुयात् ३१ रत्नभूमिं प्रदद्यात्तु कुलवंशं प्रवर्धयेत् ॥ न चोषरां निर्दग्धां
ह्रीं दद्यात्कथंचन ३२ नश्मशानपरीतां च न च पापनिषेविताम् ॥ पारक्ये भूमिदेशे तु पितृणां निर्वपेत्तु यः ३३ तद्दमिवापि पितृभिः श्राद्धकर्मविहन्यते ॥ तस्मा
त्क्रीत्वामर्हो दद्यात्स्वल्पामपि विचक्षणः ३४ पिंडः पितृभ्यो दत्तो वै तस्यां भवति शाश्वतः ॥ अटवीपर्वताश्चैव नद्यस्तीर्थानि यानि च ३५ सर्वाण्यस्वामिकान्याहुर्न हि
तत्र परिग्रहः ॥ इत्येतद्भूमिदानस्य फलमुक्तं विशांपते ३६ अतः परं तु गोदानं कीर्तयिष्यामि तेऽनघ ॥ गावोऽधिकास्तपस्विभ्यो यस्मात्सर्वेभ्य एव च ३७ तस्मान्महे
श्वरो देवस्तपस्ताभिः सहा स्थितः ॥ ब्राह्मे लोके वसंत्येताः सोमेन सह भारत ३८ यांतां ब्रह्मर्षयः सिद्धाः प्रार्थयन्ति परांगतिम् ॥ पयसा हविषा दध्ना शकृता चाथ चर्मणा ३९

प्रधानं लोकं ब्रह्मलोकं ३०।३१।३२।३३ तद्भूमिं परकीयां भूमिं वा यां निर्वपेत् पितृभिः पितृभ्यो दद्यात्तद्विद्वद्भूमिदानाख्यं कर्म चोभयं निहन्यते दृष्टमावति ३४ तस्यां क्रीतायां ३५।३६।३७।३८।३९

४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ कौमुदेकार्तिके
 अस्थिभिश्चोपकुर्वीते शृंगैर्वालैश्च भारत ॥ नासां शोता तपो स्यात्तासदैताः कर्म कुर्वते ४० नवर्षा विषयं वापि दुःखमासां भवत्युत ॥ ब्राह्मणैः सहितायां तितस्मात्पा
 र्मकंपदम् ४१ एकं गोब्राह्मणं तस्मात्प्रवदंति मनीषिणः ॥ रंति देवस्य यज्ञेताः पशुत्वेनोपकल्पिताः ४२ अतश्चर्मण्वती राजन् गोचर्मभ्यः प्रवर्तिता ॥ पशुत्वा
 च विनिर्मुक्ताः प्रदाना योपकल्पिताः ४३ तादृमा विप्रमुख्येभ्यो यो ददाति महीपते ॥ निस्तरं दापदं कच्छा विषमस्थोऽपि पार्थिव ४४ गवांसहस्रदः प्रेत्य नरकं न
 प्रपद्यते ॥ सर्वत्र विजयं चापिलभते मनुजाधिप ४५ अमृतं वै गवां क्षीरमित्याह त्रिदशाधिपः ॥ तस्माद्ददाति यो धेनुममृतं स प्रयच्छति ४६ अग्रो नाम व्ययं ह्ये
 तद्वै मयं वेदविदो विदुः ॥ तस्माद्ददाति यो धेनुं स ह्यै मयं संप्रयच्छति ४७ स्वर्गो वै मूर्तिमाने पशुभ्यो योगवापतिम् ॥ विप्रे गुणयुते दद्यात्सर्वैः स्वर्गं महीयते ४८ प्रा
 णावे प्राणिनां मेते प्रोच्यंते भरतर्षभ ॥ तस्माद्ददाति यो धेनुं प्राणानेष प्रयच्छति ४९ गावः शरण्याभूतानां मिति वेदविदो विदुः ॥ तस्माद्ददाति यो धेनुं शरणं संप्र
 यच्छति ५० नवधार्थं प्रदातव्यं न कीनाशेन नास्तिके ॥ गोजीविनेन दातव्या तथा गौर्भरतर्षभ ५१ ददत्स तादृशानां वै न रोगां पापकर्मणाम् ॥ अक्षयं नरकं या
 तीत्येवमाहुर्महर्षयः ५२ न कृशां नापवत्सां वा बंधारोगान्वितां तथा ॥ न व्यंगान् परिश्रान्तां दद्याद्ब्राह्मणाय वै ५३ दशगोसहस्रदो हि शक्रेण सह मोदते ॥ अक्ष
 यो लभते लोकान्नरः शतसहस्रशः ५४ इत्येतद्गोप्रदानं च तिलदानं च कीर्तितम् ॥ तथा भूमिप्रदानं च शृणुष्वान्ने च भारत ५५ अन्नदानं प्रधानं हि कौंतेय पारिचक्षते ॥
 अन्नस्य हि प्रदानेन रंति देवो दिवंगतः ५६ श्रांता यश्च धितायां न्यः प्रयच्छति भूमिप ॥ स्वायं भुवं महत्स्थानं स गच्छति नराधिप ५७ न हिरण्यैर्न वा सोभिर्नान्य
 दानेन भारत ॥ प्राप्नुवंति नराः श्रेयो यथा ह्यन्नप्रदाः प्रभो ५८ अन्नं वै प्रथमं द्रव्यमन्नं श्रीश्च परामता ॥ अन्नात्प्राणः प्रभवति तेजो वीर्यं बलं तथा ५९ सद्यो ददाति
 यश्चान्नं सदैकाग्रमनः ॥ न स दुर्गाप्यवाप्नोतीत्येवमाह पराशरः ६० अर्चयित्वा यथान्यायं देवेभ्योऽन्नं निवेदयेत् ॥ यदन्नाहिन राराजंस्तदन्नास्तस्य देवताः
 ६१ कौमुदेशु कृपक्षे तु योऽन्नदानं करोत्युत ॥ स संतरति दुर्गाणि प्रेत्य चानंत्यमश्नुते ६२ अभुक्त्वाऽतिथये चान्नं प्रयच्छेद्यः समाहितः ॥ सर्वैर्ब्रह्मविदां लोकान् प्राप्नुया
 द्भरतर्षभ ६३ सुकृच्छ्रमाप्रदं प्राप्तश्चान्नदः पुरुषस्तरेत् ॥ पापं तरति चैव हे दुष्कृतं चापकर्षति ६४ इत्येतदन्नदानस्य तिलदानस्य चैव ह ॥ भूमिदानस्य च फलं
 गोदानस्य च कीर्तितम् ६५ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मेष्वष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रुतं
 दानफलं तात यत्त्वया परिकीर्तितम् ॥ अन्नदानं विशेषेण प्रशस्तमिह भारत १ पानीयदानमेवैतत्कथंचेह महाफलम् ॥ इत्येतच्छ्रोतुमिच्छामि विस्तरेण पितामह २
 ६२ । ६३ । ६४ । ६५ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावर्षीये षष्ठषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ इति मिति १ । १

३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० नीरजातेन जलोद्धेन धान्यादिना ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये
 ॥ भीष्म उवाच ॥ हंत ते वर्तयिष्यामि यथा वद्भरतर्षभ ॥ गदतस्तन्ममाद्ये हृणुसत्य पराक्रम ३ पानीयदानात्प्रभृति सर्ववक्ष्यामि तेऽनघ ॥ यदन्नं यच्च पानीयं संप्रदा
 या श्रुते नरः ४ न तस्मात्परमं दानं किंचिदस्तीति मे मनः ॥ अन्नात्प्राणभृतस्तात प्रवर्तते हि सर्वशः ५ तस्मादन्नं परं लोके सर्वलोकेषु कथ्यते ॥ अन्नाद्बलं च तेजश्च प्रा
 णिनां वर्धते सदा ६ अन्नदानमस्तस्माच्छ्रेष्ठमाह प्रजापतिः ॥ सावित्र्या ह्यपि कौंतेय श्रुतं ते वचनं शुभम् ७ यतश्च यद्यथा चैव देवसन्नेहामते ॥ अन्ने दत्ते नरेणेह प्राणा
 वृत्ता भवत्युत ८ प्राणदानाद्विपरमं न दानमिह विद्यते ॥ श्रुतं हिते महाबाहो लोमशस्यापि तद्वचः ९ प्राणान्दत्त्वा कपोताय यत्प्राप्तं शिविनापुरा ॥ तांगतिलभते द
 त्वा द्विजस्यान्नं विशांपते १० तस्माद्विशिष्टां गच्छंति प्राणदा इति नः श्रुतम् ॥ अन्नं वापि प्रभवति पानीयात्कुरुसतम् ॥ नीरजातेन हि विनान किंचित्संप्रवर्तते ११ नी
 रजातश्च भगवान्सोमो ग्रहणेश्वरः ॥ अमृतं च सुधा चैव सुधा चैवामृतं तथा १२ अन्नौषध्यो महाराज वीरुधश्च जलोद्धवाः ॥ यतः प्राणभृतां प्राणाः संभवन्ति विशांपते
 १३ देवानाममृतं ह्यन्नं नागानां च सुधा तथा ॥ पितृणां च स्वर्वाप्नोक्ता पशूनां चापि वीरुधः १४ अन्नमेव मनुष्याणां प्राणानाहुर्मनीषिणः ॥ तच्च सर्वं नरव्याघ्रपानीया
 त्संप्रवर्तते १५ तस्मात्पानीयदानाद्वैनं परं विद्यते क्वचित् ॥ तच्च दद्यान्नरो नित्यं यदीच्छेत्तु मात्मनः १६ धन्यं यशस्यमायुष्यं जलदानमिहोच्यते ॥ शत्रूंश्चाप्य
 धि कौंतेय सदा तिष्ठति तोयदः १७ सर्वकामानवाप्नोति कीर्तिं चैव हि शाश्वती ॥ प्रेत्य चानंत्यमश्नाति पापेभ्यश्च प्रमुच्यते १८ तोयदो मनुजव्याघ्रस्वर्गं गत्वामहायुते ॥
 अक्षयान्समवाप्नोति लोकानित्यब्रवीन्मनुः १९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मेष्वष्टषष्ठितमोऽध्यायः
 ॥ ६७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ तिलानां कीदृशं दानमथ दीपस्य चैव हि ॥ अन्नानां वा ससांचैव भूय एव ब्रवीहि मे १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अन्नाप्युदाहरंती ममि
 ति हासं पुरातनम् ॥ ब्राह्मणस्य च संवादं यमस्य च युधिष्ठिर २ मध्यदेशे महान् ग्रामो ब्राह्मणानां बभूव ह ॥ गंगायमुनयोर्मध्ये यामुनस्य गिरेरेधः ३ पर्णशालेति विख्या
 तो रमणीयो नराधिप ॥ विद्वांसस्तत्र भूयिष्ठा ब्राह्मणाश्चावसंस्तथा ४ अथ प्राह यमः किंचित्पुरुषं कृष्णवाससम् ॥ रक्ताक्षमूर्ध्वरोमाणं कावजं चाक्षिनासिकम् ५ य
 च्छत्वं ब्राह्मणग्रामं ततो गत्वा तमानय ॥ अगस्त्यं गोत्रतश्चापि नाम तश्चापि शर्मिणम् ६ शमेनि विष्टं विद्वांसमध्यापकमनामृतम् ॥ माचान्यमानयेथास्त्वं सगोत्रं त
 स्य पार्श्वतः ७ सहिताद्गुणस्तेन तुल्योऽध्ययनजन्मना ॥ अपत्येषु तथा वृत्ते समस्तेनैव धीमता ८ तमानय यथोद्दिष्टं पूजाकार्याहितस्य वै ॥ सगत्वा प्रतिकूलं तच्च
 कारय मशासनम् ९ तमाक्रम्या नयामास प्रतिपिद्यो यमेनयः ॥ तस्मै यमः समुत्थाय पूजां कृत्वा च वीर्यवान् १० प्रोवाच नीयतामेपसोऽन्य आनीयतामिति ॥
 एवमुक्ते तु वचने धर्मराजेन स द्विजः ११

ददृशुस्तेमहाकायंकलासमवस्थितम् ॥ तस्यचोद्धरणेयत्नमकुर्वंस्तेसहस्रशः ४ प्रग्रहैश्चर्मपट्टैश्चतंबद्धापर्वतोपमम् ॥ नाशकुवनसमुद्धर्तुतोजग्मुर्जना
र्दनम् ५ खमावृत्योदपानस्यकलासःस्थितोमहान् ॥ तस्यनास्तिसमुद्धर्तव्येतच्छृण्वेन्यवेदयन् ६ सवासुदेवेनसमुद्धृतश्चपृष्ठश्चकार्यनिजगादराजा ॥
नृगस्तदात्मानमथोन्यवेदयत्पुरातनंयज्ञसहस्रयाजिनम् ७ तथाब्रुवाणंतुतमाहमाधवःशुभंत्वयाकर्मकृतंनपापकम् ॥ कथंभवान्दुर्गतिमीदृशीगतोनरेद्रतद्वि
किमेतदीदृशम् ८ शतंसहस्राणिगवांशतंपुनःपुनःशतान्यष्टशतायुतानि ॥ त्वयापुरादत्तमितीहशुश्रुमन्पुत्राद्विजेष्यःकनुतद्गतंन ९ नृगस्ततोऽब्रवीच्छृण्वं
ब्राह्मणस्याग्निहोत्रिणः ॥ प्रोषितस्यपरिभ्रष्टागौरेकाममगोधने १० गवांसहस्रेसंख्यातातदामापशुपैर्मम ॥ साब्राह्मणायमेदत्ताप्रेत्यार्थमभिकांक्षता ११ अप
श्यत्परिमार्गंश्चतांगांपरगृहोद्विजः ॥ ममेयमितिचोवाचब्राह्मणोयस्यसाऽभवत् १२ तावुभौसमनुप्राप्तौविवदंतौभृशज्वरौ ॥ भवान्दाताभवान्हर्तव्यथतौमामवो
चताम् १३ शतेनशतसंख्येनगवांविनिमयेनवै ॥ याचेप्रतिग्रहीतारंसतुमामब्रवीदिदम् १४ देशकालोपसंपन्नादोग्रीशांताऽतिवत्सला ॥ स्वादुक्षीरप्रदाध
न्याममनित्यंनिवेशने १५ कशंचभरतेसागौर्ममपुत्रमपस्तनम् ॥ नसाशक्यामयादातुमित्युक्त्वासजगामह १६ ततस्तमपरंविप्रंयाचेविनिमयेनवै ॥ गवांशत
सहस्रंहितच्छतेगृह्यतामिति १७ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ नराज्ञांप्रतिगृह्णामिशक्तोऽहंस्वस्यमार्गणे ॥ सैवगौर्दीयतांशीघ्रंममेतिमधुसूदन १८ रुक्ममश्वंश्चददतो
रजतस्यंदनांस्तथा ॥ नजग्राहययौचापितदासब्राह्मणर्षभः १९ एतस्मिन्नेवकालेतुचोदितःकालधर्मणा ॥ पितृलोकमहंप्राप्यधर्मराजमुपागमम् २० यमस्तुपू
जयित्वामांततोवचनमब्रवीत् ॥ नांतःसंख्यायतेराजंस्तवपुण्यस्यकर्मणः २१ अस्तित्वैवकृतंपापमज्ञानात्तदपित्वया ॥ चरस्वपापंश्चाद्वापूर्ववात्वंयथेच्छ
सि २२ रक्षिताऽस्मीतिचोक्तंतेप्रतिज्ञाचानृतातव ॥ ब्राह्मणस्वस्यचादानंद्विविधस्तेव्यतिक्रमः २३ पूर्वकच्छं चरिष्येऽहंपश्चाच्छुभमितिप्रभो ॥ धर्मराजं
ब्रुवन्नेवंपतितोऽस्मिमहीतले २४ अश्रौषंपतितश्चाहंयमस्योच्चैःप्रभाषतः ॥ वासुदेवःसमुद्धर्ताभवितातेजनार्दनः २५ पूर्णवर्षसहस्रातिक्षीणेकर्मणिदुष्कृते ॥
प्राप्स्यसेशाश्वतावलोकान्जितान्स्वेनैवकर्मणा २६ कूपेऽऽत्मानमधःशीर्षमपश्यंपतितश्चह ॥ तिर्यग्योनिमनुप्राप्तंनचमामजहात्स्मृतिः २७ त्वयातुतारितोऽ
स्म्यक्किमन्यत्रतपोबलात् ॥ अनुजानीहिमांशुष्णगच्छेयंदिवमद्यवै २८ अनुज्ञातःसकृष्णेननमस्कृत्यजनार्दनम् ॥ दिव्यमास्थायपंध्यानंययौदिवमरिंदमः
२९ ततस्तस्मिन्दिवंयातेनृगेभरतसतम ॥ वासुदेवइमंश्लोकंजगादकुरुनंदन ३० ब्राह्मणस्वंनहर्तव्यंपुरुषेणविजानता ॥ ब्राह्मणस्वंहृतंहंतितृगंब्राह्मणगौ
रिव ३१ सतांसमागमःसद्भिर्नाफलःपार्थवियते ॥ विमुक्तंनरकात्पश्यन्पुनसाधुसमागमात् ३२ फलंमोक्षये १४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ त्मानंजात्मानं संधिरार्थः २७।२८।२९।३०।३१।३२

२९ ॥ इति अनुशासनप० नी० भा० सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ दत्तानामिति १।२।३।४ अतिभोजनंभोजनसामग्रिकंशाकादि ५।६।७ गतसत्त्वामृतः ८।९।१० सस्यंशुष्य

प्रदानफलवत्तद्रोहस्तत्रतथाफलः ॥ अपचारंगवांतस्माद्वर्जयेन्नयुधिष्ठिर ३३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेनृगोपाख्या
नेसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ दत्तानांफलसंप्राप्तिंगवांप्रब्रूहिमेज्जय ॥ विस्तरेणमहाबाहोनहितृप्यामिकथ्यताम् १ ॥ भीष्मउवाच ॥
अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ ऋषेरुद्दालकेर्वीक्यंनचिकेतस्यचोभयोः २ ऋषिरुद्दालकिर्दीक्षामुपगम्यततःसुतम् ॥ त्वंमामुपचरस्वेतिनाचिकेतम
भाषत ३ समाप्तेनियमेतस्मिन्महर्षिःपुत्रमब्रवीत् ॥ उपस्पर्शनसक्तस्यस्वाध्यायाभिरतस्यच ४ इध्मादर्भाःसुमनसःकलशश्चातिभोजनम् ॥ विस्मृतंमेतदादाय
नदीतीरादिहाव्रज ५ गत्वाऽनवाप्यतत्सर्वंनदीवेगसमाधुतम् ॥ नपश्यामितदित्येवंपितरंसोऽब्रवीन्मुनिः ६ क्षुत्पिपासाश्रमाविष्टोमुनिरुद्दालकिस्तदा ॥ यमंप
श्येतितंपुत्रमशपत्समहातपाः ७ तथासपित्राऽभिहतोवाग्वज्रेणकृतांजलिः ॥ प्रसीदेतिब्रुवन्नेवगतसत्त्वोऽपतदुवि ८ नाचिकेतंपितादृष्ट्वापतितंदुःखमूर्च्छितः ॥
किंमयाकृतमित्युक्त्वा निपपातमहीतले ९ तस्यदुःखपरीतस्यस्वंपुत्रमनुशोचतः ॥ व्यतीतंतदहःशेषंसाचोग्रातत्रशर्वरी १० पित्र्येणाशुप्रपातेननाचिकेतःकु
रूद्वह ॥ प्रास्यंदच्छयनेकौश्येवृष्ट्यासस्यमिवाधुतम् ११ सपर्यपृच्छतंपुत्रंक्षीणंपर्यागतंपुनः ॥ दिव्यैर्गंधैःसमादिग्धंक्षीणस्वप्रमिवोत्थितम् १२ अपिपुत्रजि
तालोकाःशुभास्तेस्वेनकर्मणा ॥ दिष्ट्याचासिपुनःप्राप्तोनहितेमानुपवपुः १३ प्रत्यक्षदर्शिसर्वस्यपित्रापृष्ठोमहात्मना ॥ सतांवार्तांपितुर्मध्येमहर्षीणान्यवेदयत् १४
कुर्वन्भवच्छासनमाशुयातोह्यहंविशालारुचिरप्रभावाम् ॥ वैवस्वतीप्राप्यसभामपश्यंसहस्रशोयोजनहेमभासम् १५ दृष्ट्वैवमामभिमुखमापतंतंदेहीतिसह्यासनमा
दिदेश ॥ वैवस्वतोऽध्यादिभिरहर्णैश्चभवत्कृतेपूजयामासमांसः १६ ततस्त्वहंतंशनवैरवोचंवृतःसदस्यैरभिपूज्यमानः ॥ प्राप्तोऽस्मितेविषयंधर्मराजलोकानर्होया
नहंतान्विधत्स्व १७ यमोब्रवीन्मानमृतोऽसिसौम्ययमंपश्येत्याहसत्वांतपस्वी ॥ पिताप्रदीप्ताग्निसमानतेजानतच्छक्यमनृतंविप्रकर्तुं १८ दृष्टस्तेऽहंप्रतिगच्छ
स्वतातशोचत्यसौतवदेहस्यकर्ता ॥ ददानिकिंचापिमनःप्रणीलंप्रियातिथेस्तवकामान्मृणीष्य १९ तेनैवमुक्तस्तमहंप्रत्यवोचंमामोऽस्मितेविषयंदुर्निवर्त्य ॥ इ
च्छाम्यहंपुण्यकृतांसमृद्धौलोकान्द्रष्टुंयदितेऽहंवराहः २० यानंसमारोप्यतुमांसदेवोवाहैर्युक्तंसुप्रभंभानुमत्तम् ॥ संदर्शयामासतदात्मलोकान्सर्वास्तथापुण्यकृतांद्वि
जेंद्र २१ अपश्यंतत्रवेश्मानितैजसानिमहात्मनाम् ॥ नानासंस्थानरूपाणिसर्वरत्नमयानिच २२ चंद्रमंडलशुभ्राणिकिंकिणीजालवंतिच ॥ अनेकशतभौमानि
सांतर्जलवनानिच २३ वैदूर्यकिंप्रकाशानिरूप्यरुक्ममयानिच ॥ तरुणादित्यवर्णानिस्थावराणिचराणिच २४ माणं ११।१२।१३।१४ योजनेतिलमृतीयांतंपदं योजनैः

सहस्रशःसंमितामितिशेषः १५ अस्मैजासनंदेहीतिस्वभृत्यमादिदेश १६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ अनेकशतानिभौमानिउपपुंरिभूमिसमूहायेषुतानिप्राप्तादमंडलानि २३।२४

२५ । २६ । २७ । २८ । २९ गवामंतरमन्योन्यतारतम्यं अवष्टु ३० कृच्छ्रोत्सृष्टाः संकटावनिरोधात्मुक्ताः पोषणार्थं दरिद्राभारादागताः सादृशीनां पालनं प्रशस्ततरमित्यर्थः ३१ तिस्र इति व्यह
मन्मात्राहारो भूमिशाया भूत्वा चतुर्थदिनमारभ्य त्रयहमेकैकां गां दत्त्वा गोरसैर्द्वैर्तिकुर्यात् एवं त्रयहमेकैकां गां दत्त्वा गोरसैर्द्वैर्तिकुर्यात् एवं त्रयहमेकैकां गां दत्त्वा गोरसैर्द्वैर्तिकुर्यात्
भक्ष्यभोज्यमयान्शैलान्वासांसिशयनानि च ॥ सर्वकामफलं श्वैव वृक्षान्भवनसंस्थितान् २५ नद्यो वीथ्यः सभावाप्यो दीर्घिकाश्चैव सर्वशः ॥ घोषवन्ति
चयानानियुक्तान्यथ सहस्रशः २६ क्षीरस्रवैसरितो गिरिश्च सर्पिस्तथा विमलं चापितोयम् ॥ वैवस्वतस्यानुमतांश्च देशान् दृष्टपूर्वांस्सुबहून् पश्यम्
२७ सर्वान्दृष्ट्वा तदहं धर्मराजमवोचं वै प्रभविष्णुं पुराणम् ॥ क्षीरस्यैताः सर्पिषश्चैव नद्यः शश्वत्स्रोताः कस्य भोज्याः प्रदिष्टाः २८ यमोऽब्रवीद्विद्विभोज्या
स्त्वमेतायेदातारः साधवो गोरसानाम् ॥ अन्ये लोकाः शाश्वता वीतशोकैः समाकीर्णा गोप्रदाने रतानाम् २९ न त्वेतासां दानमात्रं प्रशस्तं पात्रं कालो गोविशेषो वि
धिश्च ॥ ज्ञात्वा देयं विप्रगवांतरं हि दुःखं ज्ञातुं पावकादित्यभूतम् ३० स्वाध्यायवान्योऽतिमात्रं तपस्वी वै तानस्थो ब्राह्मणः पात्रमासाम् ॥ कृच्छ्रोत्सृष्टाः पोषणाम्या
गताश्च द्वौ रेतैर्गोविशेषाः प्रशस्ताः ३१ तिस्रो रात्र्यस्त्वद्गिरुपोष्य भूमौ तृप्ता गावस्तर्पितेभ्यः प्रदेयाः ॥ कत्तैः प्रीताः सुप्रजाः सोपचाराख्यं हं दत्त्वा गोरसैर्वर्तितव्यम्
३२ दत्त्वा धेनुं सुवर्ताकां स्यदोहां कल्याणवत्सामपलायिनीं च ॥ यावन्ति रोमाणि भवन्ति तस्यास्तावद्वर्षाण्यश्रुते स्वर्गलोकम् ३३ तथाऽनृद्धाहं ब्राह्मणेभ्यः प्रदाय
दांतं धुर्यं बलवंतं युवानम् ॥ कुलानुजीव्यं वीर्यवंतं बृहन्तं भुंक्ते लोकान्संमितान् धेनुदस्य ३४ गोषु क्षांतं गोशरण्यं कृतज्ञं वृत्तिग्लानं तादृशं पात्रमाहुः ॥ वृद्धे ग्लाने संभ्रमे
वामहार्थं कृष्यर्थं वा हौम्यहेतोः प्रसूत्याम् ३५ गुर्वर्थं वा बालपुष्ट्या भिषंगां वैदातुं देशकालोऽविशिष्टः ॥ अंतर्ज्ञाताः सक्रयज्ञानलब्धाः प्राणकीतानि जिज्ञासुत काश्च
३६ ॥ नाचिकेत उवाच ॥ श्रुत्वा वैवस्वतवचस्तमहं पुनरब्रुवम् ॥ अभावे गोप्रदातृणां कथं लोकान्निहिगच्छति ३७ ततोऽब्रवीद्यमो धीमान् गोप्रदानपरां गतिम् ॥
गोप्रदानानु कल्पंतु गामृते संति गोप्रदाः ३८ अलभे योगवां दद्यात् घृतधेनुं यतवतः ॥ तस्यैता घृतवाहिन्यः क्षरन्ते वत्सला इव ३९ घृतालभेतु यो दद्यात्तिलधेनुं
यतवतः ॥ स दुर्गात्तारितो धेन्वाक्षीरनद्यां प्रमोदते ४० तिलालभेतु यो दद्यात्तिलधेनुं यतवतः ॥ सकामं प्रवर्हांशीतां नदीमेतामुपाश्रुते ४१ एवमेतानि मेतत्र धर्म
राजोन्यदर्शयत् ॥ दृष्ट्वा च परमं हर्षमवाप महमच्युत ४२ निवेदयेचाहमिमं प्रियं ते कर्तुर्महानल्पधनप्रचारः ॥ प्राप्तो मया तात समत्प्रसूतः प्रपत्स्यते वेदविधिप्रवृत्तः
४३ शापो ह्ययं भवतोऽनुग्रहाय प्राप्तो मया यत्र दृष्टो यमो वै ॥ दानव्युष्टिं तत्र दृष्ट्वा महात्मनिः संदिग्धान् दानधर्माश्चरिष्ये ४४ इदं च मामब्रवीद्धर्मराजः पुनः पुनः संप्रहृष्टो
महर्षे ॥ दानेन यः प्रयतोऽभूस्तदैव विशेषतो गोप्रदानं च कुर्यात् ४५ शुद्धो ह्यर्थो नावमन्यस्वधर्मान्पात्रे देयं देशकालोपपन्ने ॥ तस्माद्वावस्ते नित्यमेव प्रदेयामा
भूचते संशयः कश्चिदत्र ४६

मेदुर्भिसे महापंथं ज्ञात्यर्थं च प्रसूत्यां पुत्रजन्मानि ३५ बालपुष्ट्या बालपुष्ट्या भिषायेण वा अंतःबहुदुग्धाः शांतेत्यादिगुणवत्त्वे
न ज्ञाताः कयलब्धाः ज्ञानलब्धाः प्राणव्यत्ययेन कीताः यौतकाः प्राणिग्रहणादिकाले श्वशुरादिभ्यः प्राप्ताः ३६ । २७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ क्रतुः गोदानरूपः ४३ । ४४ । ४५ । ४६

४७ । ४८ प्रापणीयंगोः आहारादि ४९ गोप्रयुक्तं रथशकटादि ५० । ५१ हार्ददृष्टं भक्ष्यपानकं दूयना विकंकर्तुं न एतिमानुसरति ५२ । ५३ गवांसूर्यराश्मिसाम्याद्गोदः सूर्य इत्याह प्राप्तेति ५४

एताः पुराह्यददन्नित्यमेव शांतात्मानो दानपथे निविष्टाः ॥ तपांस्तु ग्राण्या प्रतिशंकमानास्ते वै दानं प्रददुश्चैव शक्त्या ४७ काले च शक्त्या मत्सरं वर्जयित्वा शुद्धात्मानः
श्रद्धिनः पुण्यशीलाः ॥ दत्त्वा गावलोकममुं प्रपन्ना देदीप्यन्ते पुण्यशीलास्तु नाके ४८ एतद्दानं न्यायलब्धं द्विजेभ्यः पात्रे दत्तं प्रापणीयं परीक्ष्य ॥ काम्याष्टम्यां वर्तितव्यं
दशाहं रसैर्गवांशकृता प्रस्रवैर्वा ४९ देववती स्यादृषभप्रदानैर्वेदावाप्तिर्गोयुगस्य प्रदाने ॥ तीर्थावाप्तिर्गोप्रयुक्तप्रदाने पापोत्सर्गः कपिलायाः प्रदाने ५० गामप्येकां
कपिलां संप्रदाय न्यायोपेतां कलुषाद्विप्रमुच्येत ॥ गवां रसात्परमं नास्ति किंचिद्गवां प्रदानं सुमहद्वदन्ति ५१ गावलोकं स्तारयन्ति क्षरन्त्योगावश्चान्नं संजनयन्ति लोके ॥
यस्तं जानन्नगवां हार्दमेति सैव गंतानिरयं पापचेताः ५२ यैस्तदत्तं गोसहस्रं शतं वा दशार्धं वा दशवासाधुवत्सम् ॥ अप्येकावैसाधवे ब्राह्मणाय साऽस्यामुष्मिन् पुण्यतीर्था
नदी वै ५३ प्राह्यापुष्ट्या लोकसंरक्षणेन गावस्तुल्याः सूर्यपादैः पृथिव्याम् ॥ शब्दश्चैकः संनतिश्चोपभोगास्तस्माद्गोदः सूर्य इवावभाति ५४ गुरुं शिष्यो वरयेद्गो
प्रदाने सैव गंतानियतं स्वर्गमेव ॥ विधिज्ञानां सुमहान् धर्मेषु विधिद्वयाद्यं विधयः संविशन्ति ५५ इदं दानं न्यायलब्धं द्विजेभ्यः पात्रे दत्त्वा प्रापयेथाः परीक्ष्य ॥ त्वय्या
शंसन्त्यमरामानवाश्च क्यंचादिप्रसूते पुण्यशीले ५६ इत्युक्तोऽहं धर्मराजं द्विजर्षेधर्मात्मानं शिरसाभिमणम्य ॥ अनुज्ञातस्तेन वैवस्वतेन प्रत्यागमं भगवत्पादमूलम्
॥ ५७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासननिकेपः दानधर्मे यमवाक्यं नाम एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥
उक्तं ते गोप्रदानं वै नाचिकेतमृषिप्रति ॥ माहात्म्यमपि चैवोक्तमुद्देशेन गवां प्रभो १ नृगेण च महदुःखमनुभूतं महात्मना ॥ एकापराधादज्ञानात्पितामहमहामते २
द्वारवत्यां यथा चासौ निविशं त्यांसमुद्धतः ॥ मोक्षहेतुरभूत्कृष्णस्तदप्यवष्टुतं मया ३ किं त्वस्ति मम संदेहो गवां लोकं प्रति प्रभो ॥ तत्त्वतः श्रोतुमिच्छामि गोदायत्र
वसंत्युत ४ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ यथाऽपृच्छत्पद्मयोनिमेतदेव शतक्रतुः ५ ॥ ॥ शक्र उवाच ॥ ॥
स्वलोकवासिनां लक्ष्मीमभिभूय स्वयाऽर्चिषा ॥ गोलोकवासिनः पश्येव जतः संशयोऽत्र मे ६ कीदृशा भगवन्लोकगवांतद्बहिमेऽनघ ॥ यानावसंति दातार एतदि
च्छामि वेदितुम् ७ कीदृशाः किं फलाः किं स्वित्परमस्तत्र को गुणः ॥ कथंच पुरुषास्तत्र गच्छन्ति विगतज्वराः ८ कियत्कालं प्रदानस्य दाता च फलमश्रुते ॥ कथं बहु
विधं दानं स्यादल्पमपि वा कथम् ९ बह्वीनां कीदृशं दानमल्पानां वापि कीदृशम् ॥ अदत्त्वा गोप्रदाः संतिकेन वा तच्च शंसमे १०

विधिगुर्वाराधनपरं विधयो गोदानविधयः संविशन्तीति पुण्यद्वैगुण्यमुक्तं ५५ द्विजेभ्यश्चैवार्णिकेभ्यो न्यायलब्धं दत्त्वा समर्प्य प्रापयेथाननुपोषणमात्रार्थं प्रापयेथा इत्यर्थः ५६ । ५७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि
नीलकंठीये भारतमावर्षीये एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ उक्तमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ पश्येव जतः ६ । ७ को गुणः सच किं स्वित्परमः कातस्याः पराकाष्ठेत्यर्थः ८ । ९ । १०

११।१२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीयेभारतमावदीये द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥७३॥ ॥ योऽयमिति १।२।३ शरीरस्यन्यासःसमाधिकालेभोजःमरणे निर्म
कथंवाबहुदातास्यादल्पदात्रासमःप्रभो ॥ अल्पप्रदाताबहुदःकथंस्वित्स्यादिहेश्वर ११ कीदृशीदक्षिणाचैवगोप्रदानेविशिष्यते ॥ एतत्तथ्येनभगवन्ममशंसितु
मर्हसि ॥ १२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिकेप० दानधर्मेगोप्रदानिकेद्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ पितामहउवाच ॥ ॥
योऽयं प्रश्नस्त्वयापृष्टोगोप्रदानादिकारितः ॥ नास्तिप्रष्टाऽस्तिलोकेऽस्मिन्स्वतोऽन्योऽहिशतक्रतो १ संतिनानाविधालोकायांस्त्वंशक्रनपश्यसि ॥ पश्यामिया
नहंलोकानेकपत्न्यश्चयाःस्त्रियः २ कर्मभिश्चापिसुशुभैःसुवताःपयस्तथा ॥ सशरीराहितान्यातिब्राह्मणाःशुभबुद्धयः ३ शरीरन्यासमोक्षेणमनसानिर्मलेनच ॥
स्वप्रभूतांश्चतोल्लोकान्पश्यंतीहापिसुवताः ४ तेतुलकाःसहस्राक्षशृणुयाद्गुणान्विताः ॥ नतत्रक्रमतेकालेनजरानचपावकः ५ तथानास्त्यशुभंकिंचिन्नव्याधि
स्तत्रनक्तमः ॥ यद्यच्चगावोमनसातस्मिन्वाच्छंतिवासव ६ तत्सर्वप्राप्नुवन्तिस्मममप्रत्यक्षदर्शनात् ॥ कामगाःकामचारिण्यःकामात्कामांश्चभुञ्जते ७ वाप्यः
सरांसिसरितोविविधानिवनानिच ॥ गृहाणिपर्वताश्चैक्यावद्व्यवचकिंचन ८ मनोज्ञं सर्वभूतेभ्यःसर्वतंत्रं प्रदृश्यते ॥ ईदृशाद्विपुलाल्लोकान्नास्तिलोकस्तथा
विधः ९ तत्र सर्वसहाःक्षांतावत्सलागुरुवर्तिनः ॥ अहंकारैर्विरहितायांतिशक्रनरोत्तमाः १० यःसर्वमांसानिभक्षयितुमान्सदाभावितो धर्मयुक्तः ॥ मातापित्रो
रर्चितासत्ययुक्तःशुश्रूषिताब्राह्मणानामर्निद्यः ११ अक्रोधनोगोषुतथाद्विजेषुधर्मेरतो गुरुशुश्रूषकश्च ॥ यावज्जीवंसत्यवृत्तेरतश्चदानेरतोयःक्षमीचापराधे १२
मृदुर्दातो देवपरायणश्चसर्वातिथिश्चापितथादयावान् ॥ ईदृग्गुणोमानवस्तंप्रयातिलोकंगवांशाश्वतंषाव्ययंच १३ नपारदारीपश्यतिलोकमेतंनवैगुरुघ्नोनमृषा
संप्रलापी ॥ सदाप्रवादीब्राह्मणेष्वात्तवैरोदोषैरेतैर्यश्चयुक्तोदुरात्मा १४ नमित्रधुङ्गैकृतिकःकृतघ्नःशठोऽनृजुर्धर्मविद्वेषकश्च ॥ नब्रह्महामनसाऽपिप्रपश्येद्गवां
लोकं पुण्यकृतानिवासम् १५ एतत्ते सर्वमाख्यातं निपुणेनसुरेश्वर ॥ गोप्रदानरतानांतु फलं शृणुशतक्रतो १६ दयाद्यलब्धैरर्थैर्योगाःक्रीत्वासंप्रयच्छति ॥ धर्मा
र्जितान्धनैःक्रीतान्सलोकानाप्नुतेऽक्षयान् १७ योवैद्युतेधनंजित्वागाःक्रीत्वासंप्रयच्छति ॥ सदिव्यमयुतंशक्रवर्षाणांफलमश्नुते १८ दयाद्याद्याःस्मवैगावोन्या
यपूर्वरूपार्जिताः ॥ प्रदद्यात्ताःप्रदातृणांसंभवंत्यपिचधुवाः १९ प्रतिगृह्यतुयोदद्याद्वांसंशुद्धेनचेतसा ॥ तस्यापीहाक्षयोल्लोकान्धुवान्विद्विशचीपते २० जन्म
प्रभृतिसत्यंचयोब्रूयान्नियतेंद्रियः ॥ गुरुद्विजसहःक्षांतस्तस्यगोभिःसमागतिः २१ नजातुब्राह्मणोवाच्योयदवाच्यंशचीपते ॥ मनसागोषुनदुहोद्वोद्वृत्तिर्गोऽनु
कल्पकः २२ सत्येधर्मेचनिरतस्तस्यशक्रफलंशृणु ॥ गोसहस्रेणसमितातस्यधेनुर्भवत्युत २३

लेनमनसायोगिनोन्यासेमोक्षेचतोल्लोकान्पश्यति ४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४ नेकृतिकोवंचकःशठःसमर्थोऽपिदारिद्र्यभापी १५।१६।१७।१८।१९
२० गुरुणाद्विजानांवाऽपराधं सहेतुइतिगुरुद्विजसहः २१ गोवृत्तिरसंग्रहपरः। गवांघासादेरनुकल्पकःसंपादकोगोनुकल्पकः २२।२३

२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४ संदर्शयेत्पश्येत् यावद्ब्रह्मादिगोजातीयमस्तितावत्तत्रवसेदित्यर्थः ३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२ अर्जुनीनांगवां ४३।४४।४५।४६।४७

क्षत्रियस्यगुणैरेतैरपितुल्यफलंशृणु ॥ तस्यापिद्विजतुल्यागौर्भवतीतिविनिश्चयः २४ वैश्यस्यैतेयदिगुणास्तस्यपंचशतंभवेत् ॥ शूद्रस्यापिविनीतस्य
चतुर्भागफलंस्मृतम् २५ एतच्चैनयोऽनुतिष्ठेतयुक्तःसत्येरतो गुरुशुश्रूषयाच ॥ दक्षःक्षांतोदेवतार्थीप्रशांतःशुचिर्बुद्धो धर्मशीलोऽनहंवाक् २६ महत्फलंप्राप्यते
सद्विजायदत्वाद्गोविधिनाऽनेनधेनुम् ॥ नित्यंदद्यादेकभक्तःसदाचसत्येस्थितोगुरुशुश्रूषिताच २७ वेदाध्यायीगोपुयोभक्तिमांश्चनित्यंदत्वायोऽभिनंदेत
गाश्च ॥ आज्ञातितोयश्चगवानमेतद्वदंफलंशक्रनिबोधतस्य २८ यत्स्यादिद्वाराजसूयेफलंतुयत्स्यादिद्वारबहुनाकांचनेन ॥ एतुल्यंफलमप्यादुरग्र्यंसर्वसंत
स्त्वृषयोयेचसिद्धाः २९ योऽयंभक्तंकिंचिदप्राश्यदद्याद्भ्योनित्यंगोव्रतीसत्यवादी ॥ शांतोलुब्धोगोसहस्रस्यपुण्यंसंवत्सरेणाश्रुयात्सत्यशीलः ३० यदेकम
त्तमश्रीयादद्यादेकंगवांचयत् ॥ दशवर्षाभ्यनंतानिगोव्रतीगोऽनुकंपकः ३१ एकेनैवचभक्तेनयःक्रीत्वागांप्रयच्छति ॥ यावंतितस्यारोमाणिसंभवंतिशत
क्रतो ३२ तावत्प्रदानात्सगवांफलमाप्नोतिशाश्वतम् ॥ ब्राह्मणस्यफलंहीदंक्षत्रियस्यतुवैशूण ३३ पंचवर्षिकमेवंतुक्षत्रियस्यफलंस्मृतम् ॥ ततोऽर्धेनतु
वैश्यस्यशूद्रोवैश्यार्धतःस्मृतः ३४ यश्चाऽऽत्मविक्रयंकृत्वागाःक्रीत्वासंप्रयच्छति ॥ यावत्संदर्शयेद्वावैसतावत्फलमश्नुते ३५ रोम्णिरोम्णिमहाभागलोका
श्चास्याऽक्षयाःस्मृताः ॥ संग्रामेष्वर्जयित्वातुयोवैगाःसंप्रयच्छति ॥ आत्मविक्रयतुल्यास्ताःशाश्वताविद्विकौशिक ३६ अभावेयोगवांदद्यात्तिलधेनुंयत
व्रतः ॥ दुर्गात्सतारितोवेन्वाक्षीरनद्यांप्रमोदते ३७ नत्वेवासांदानमात्रं प्रशस्तं पात्रं कालो गोविशेषो विधिश्च ॥ कालज्ञानं विप्रगवांतरं हि दुःखं ज्ञातुं पावकादि
त्यभूतम् ३८ स्वाध्यायाद्यंशुद्धयोनिंप्रशांतं वैतानस्थं पापभीरुं बहुज्ञम् ॥ गोषुक्षांतनातितीक्ष्णं शरण्यं वृत्तिग्लानं तादृशं पात्रमाहुः ३९ वृत्तिग्लानेसीद
तिचातिमात्रं कृप्यर्थेवाहोम्यहेतोः प्रसूते ॥ शुर्वर्थवाबालसंवृद्धयेवाधेनुंदद्यादेशकालेविशिष्टे ४० अंतर्ज्ञाताः सक्रयज्ञानलब्धाः प्राणैः क्रीतास्तेजसायौतकाश्च ॥
कृच्छ्रोत्सृष्टाः पोषणाभ्यागताश्च द्वारैरेतैर्गोविशेषाः प्रशस्ताः ४१ बलान्विताः शीलवयोपपन्नाः सर्वाः प्रशंसन्ति सुगंधवत्यः ॥ यथाहि गंगा सरितां वरिष्ठा तथा र्जु
नीनां कपिला वरिष्ठा ४२ तिस्रो रात्रीस्त्वद्विरूपोप्यभूमौ तृप्ता गावस्तर्पितेभ्यः प्रदेयाः ॥ वत्सैः पुष्टैः क्षीरपैः सुप्रचाराख्यहंदत्वा गोरसैर्वर्तितव्यम् ४३ दत्त्वा
धेनुं सुवर्तां साधुदोहां कल्याणवत्सामपलायिनीं च ॥ यावंतिरोमाणि भवंति तस्यास्तावंति वर्षाणि भवंत्यमुत्र ४४ तथाऽनृद्वाहं ब्राह्मणाय प्रदाय धुर्ययुवानं बलिनं
विनीतम् ॥ हलस्य वोढारमनंतवीर्यं प्राप्नोति लोकान् दशधेनुदस्य ४५ कांतरे ब्राह्मणाङ्गाश्चयः परित्राति कौशिक ॥ क्षणेन विप्रमुच्येत तस्य पुण्यफलं शृणु ४६
अश्वमेधक्रतोस्तुल्यं फलं भवति शाश्वतम् ॥ मृत्युकाले सहस्राक्षयां वृत्तिमनुकांक्षते ४७

४८ । ४९ । ५० । ५१ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ जानन्निति १ । २ विकार्यं योनियुक्तेति शेषः ३ । ४ । ५
 लोकान्वहुविधान्दिव्यान्वच्चास्यहृदिवर्तते ॥ तत्सर्वसमवाप्नोतिकर्मणैतेन मानवः ४८ गोभिश्च समनुज्ञातः सर्वत्र च महीयते ॥ यस्त्वेतेनैव कल्पेन गां वनेष्व-
 नुगच्छति ४९ तृणगोमयपर्णाशीनिस्पृहो नियतः शुचिः ॥ अकामं तेन वस्तु व्यमुदितेन शतक्रतो ५० मम लोके सुरैः सार्धं लोके यत्रापि चेच्छति ५१
 ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनि ० पर्वणि दानधर्मे पितृमहेंद्रसंवादे त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ इंद्र उवाच ॥ जानन्न्यो
 गामपहरेद्विक्रीयाच्चाऽर्थकारणात् ॥ एतद्विज्ञातुमिच्छामि कुतस्त्यगतिर्भवेत् १ ॥ पितामह उवाच ॥ भक्षार्थं विकार्यं वायेऽपहारं हि कुर्वते ॥ दानार्थं ब्राह्मणा-
 र्थाय तत्रेदं श्रूयतां फलम् २ विकार्यं हि यो हिंस्याद्भक्षयेद्भानिरंकुशः ॥ घातयानं हि पुरुषं येऽनुमन्येयुरर्थिनः ३ घातकः खादको वापि तथा यश्चानुमन्यते ॥ या-
 वंतितस्यारोमां गितावद्वर्षाणि मज्जति ४ ये दोषा यादृशाश्चैव द्विजयज्ञोपघातके ॥ विक्रये चापहारे च ते दोषा वै स्मृताः प्रभो ५ अपहत्य तु योगा विब्राह्मणाय प्र-
 च्छति ॥ यावद्दानफलं तस्यास्तावन्निरयमृच्छति ६ सुवर्णदक्षिणामाहुर्गोप्रदाने महायुते ॥ सुवर्णपरमित्युक्तं दक्षिणार्थमसंशयम् ७ गोप्रदानात्तारयते सप्त
 पूर्वास्तथाऽपरान् ॥ सुवर्णदक्षिणां कृत्वा तावद्विगुणमुच्यते ८ सुवर्णपरमं दानं सुवर्णदक्षिणापरा ॥ सुवर्णपावनं शक्रपावनानां परं स्मृतम् ९ कुलानां
 पावनं प्राहुर्जातरूपं शतक्रतो ॥ एषामेदक्षिणाप्रोक्ता समासेन महायुते १० ॥ भीष्म उवाच ॥ एतत्पितामहेनोक्तं मिद्राय भरतर्षभ ॥ इंद्रोदशरथा-
 याऽऽहरामायाहपिता तथा ११ राघवोऽपि प्रियभ्रात्रे लक्ष्मणाय यशस्विने ॥ ऋषिभ्यो लक्ष्मणेनोक्तं मरण्ये वसता प्रभो १२ पारंपर्यागतं चेदमुष्यः संशित-
 व्रताः ॥ दुर्धरं धारयामासुराजानश्चैव धार्मिकाः १३ उपाध्यायेन गदितं मम चेदं युधिष्ठिर ॥ यद्दं ब्राह्मणो नित्यं वदेद्ब्राह्मणसंसदि १४ यज्ञेषु गोप्रदानेषु द्वयोरपि
 समागमे ॥ तस्य लोकाः किलाक्षय्यादैवतैः सह नित्यदा १५ इति ब्रह्मासमगवानुवाच परमेश्वरः १६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनि के-
 पर्वणि दानधर्मे चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ विस्मभितोऽहं भवता धर्मान् प्रवदता विभो ॥ प्रवक्ष्यामि तु संदेहं तन्मे ब्रूहि
 पितामह १ व्रतानां किं फलं प्रोक्तं कीदृशं वामहायुते ॥ नियमानां फलं किंच स्वधीतस्य च किं फलम् २ दत्तस्येह फलं किंच वेदानां धारणे च किम् ॥ अध्यापने फलं
 किंच सर्वमिच्छामि वेदितुम् ३ अप्रतिग्राहके किंच फलं लोके पितामह ॥ तस्य किंच फलं दृष्टं श्रुतं यस्तु प्रयच्छति ४ स्वकर्मनिरतानां च शूराणां चापि किं फलम् ॥
 शौचे च किं फलं प्रोक्तं ब्रह्मचर्ये च किं फलम् ५ पितृशुश्रूषणे किंच मातृशुश्रूषणे तथा ॥ आचार्यगुरुशुश्रूषास्वनुक्रोशानुकरणे ६ एतत्सर्वमशेषेण पितामह
 यथातथम् ॥ वेतुमिच्छामि धर्मज्ञपरंकौतूहलं हि मे ७
 ४ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्व-
 णि नीलकंठीये भारतमावदीपे चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ विस्मभित इति १ । २ । ३ । ४ । ५ अनुक्रोशः परंदुःखेन दुःखितत्वं अनुक्रोशपातप्रतीकारकरणं ६ । ७

व्रतं एकमक्तादिनियमं ८ फलमैश्वर्यमेव प्रत्यक्षं ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० ।

॥ भीष्म उवाच ॥ यो व्रतं वैयथोद्विष्टं तथा संप्रति पद्यते ॥ अखंडं सम्यगारभ्यतस्य लोकाः सनातनाः ८ नियमानां फलं राजन्प्रत्यक्षमिह दृश्यते ॥ नि-
 यमानां क्रतूनां च त्वयाऽवाप्तमिदं फलम् ९ स्वधीतस्यापि च फलं दृश्यते ऋत्रचेह च ॥ इह लोके थवानित्यं ब्रह्मलोके च मोदते १० दमस्य तु फलं राजञ्जु-
 त्वं विस्तरेण मे ॥ दाताः सर्वत्र सुखिनो दाताः सर्वत्र निवृत्ताः ११ यत्रेच्छागामिनो दाताः सर्वशत्रुनिषूदनाः ॥ प्रार्थयन्ति च यदा तालभंते तन्न संशयः १२
 युज्यन्ते सर्वकामैर्हि दाताः सर्वत्र पांडव ॥ स्वर्गे यथा प्रमोदंते तपसा विक्रमेण च १३ दानैर्यज्ञैश्च विविधैस्तथा दाताः क्षमान्विताः ॥ दानादमो विशिष्टो हि द-
 त्किंचिद्विजातये १४ दाता कुप्यति नो दातस्तस्माद्दानात्परंदमः ॥ यस्तु दद्यादकुप्यद्विदस्य लोकाः सनातनाः १५ क्रौधो हंति हि यद्दानं तस्माद्दाना-
 त्परंदमः ॥ अदृश्यानि महाराज स्थानान्ययुतशो दिवि १६ ऋषीणां सर्वलोके प्रयानि ते यांति देवताः ॥ दमेन यानि नृपते मच्छंति परमर्षयः १७ काम-
 यानामहस्त्यानंतस्माद्दानात्परंदमः ॥ अध्यापकः परिक्षेदादक्षयं फलमश्नुते १८ विधिवत्पावकं हुत्वा ब्रह्मलोके नराधिप ॥ अधीत्यापि हि यो वेदाज्याय विद्मः
 प्रयच्छति १९ गुरुकर्मप्रशंसितु सोऽपि स्वर्गे महीयते ॥ क्षत्रियोऽध्ययने युक्तो यजने दानकर्मणि ॥ युद्धे यश्च परित्राता सोऽपि स्वर्गे महीयते २० वैश्यः
 स्वकर्मनिरतः प्रदानालभते महत् ॥ शूद्रः स्वकर्मनिरतः स्वर्गं शूषयाऽर्च्छति २१ शूरा बहुविधाः प्रोक्तास्तेषामर्थास्तु मे शृणु ॥ शूरान्वयानां निर्दिष्टं फलं
 शूरस्य चैव हि २२ यज्ञशूरादमेशूराः सत्यशूरास्तथाऽपरे ॥ युद्धशूरास्तथैवोक्ता दानशूराश्च मानवाः २३ सारथ्यशूराश्च बहवो योगशूरास्तथाऽपरे ॥ अरण्ये गृह-
 वासे च त्यागे शूरास्तथापरे २४ आर्जवे च तथा शूराः शमे वर्तन्ति मानवाः ॥ तैस्तैश्च नियमैः शूरा बहवः संति चाऽपरे ॥ वेदाध्ययनशूराश्च शूराश्चाऽध्यापने रताः २५
 गुरुशुश्रूषया शूराः पितृशुश्रूषयाऽपरे ॥ मातृशुश्रूषया शूरा भैक्ष्यशूरास्तथाऽपरे २६ अरण्ये गृहवासे च शूराश्चातिथिपूजने ॥ सर्वे यांति परान् लोकान् स्वकर्मफल-
 निजितान् २७ धारणं सर्ववेदानां सर्वतीर्थाऽवगाहनम् ॥ सत्यं च ब्रुवतो नित्यं समवास्या ब्रवांसमम् २८ अश्वमेधसहस्रं च सत्यं च तुलया घृतम् ॥ अश्वमेधसहस्रा-
 द्विसत्यमेव विशिष्यते २९ सत्येन सूर्यस्तपति सत्येनाऽग्निः प्रदीप्यते ॥ सत्येन मरुतो वातिसर्वसत्ये प्रातिष्ठितम् ३० सत्येन देवाः प्रीयन्ते पितरो ब्राह्मणास्तथा ॥
 सत्यमाहुः परो धर्मस्तस्मात्सत्यं न लंघयेत् ३१ मुनयः सत्यनिरता मुनयः सत्यविक्रमाः ॥ मुनयः सत्यशपथास्तस्मात्सत्यं विशिष्यते ३२ सत्यवन्तः स्वर्गलोके मो-
 दन्ते भरतर्षभ ॥ दमः सत्यफलाऽवाप्तिरुक्ता सर्वात्मना मया ३३ असंशयं विनीतात्मा सर्वस्वर्गे महीयते ॥ ब्रह्मचर्यस्य च गुणं शृणु त्वं सुधाधिप ३४ आजन्म मरणाय
 स्तु ब्रह्मचारी भवेदिह ॥ न तस्य किंचिदप्राप्यमिति विद्विनराधिप ३५ ब्रह्मचर्योऽव्यस्तृषीणां तु ब्रह्मलोके वसं युत ॥ सत्ये रतानां सततं दातानां मूर्ध्वरेतसाम् ३६

३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ विधिभित्ति १ । २ योविधिरुत्पादितः ३ । ४ स्वकालमिति पाठे
स्वकालस्वस्यमृत्युमाकस्मिकं ज्ञात्वा रोहिणीलोहितवर्णा ५ बहुले इति छेदः संधिरार्षः ६ दिवं स्वर्गशर्मरेदिकं सुखं मयच्छति तिशेषः जगतीगोः । पशवोजगतीति श्रुतेः । एवमनेन मंत्रे
पगोष्ठं प्रपद्यन्तस्वामीनतत्र वासं कृत्वा द्वितीयेऽह्नि गोप्रदानकाल एव वाचं वितुजे तद्वदंगोप्रदानस्य पूर्वांगव्रतम् ७ समसख्योगा अनिवारयन्त समव्रतः भूतलशायित्वदंशाद्यनिवारकत्वादिगुणयुक्तः

ब्रह्मचर्यं दहेद्राजन् सर्वपापान्युपासितम् ॥ ब्राह्मणेन विशेषेण ब्राह्मणो ह्यऽग्निरुच्यते ३७ प्रत्यक्षं हितथा ह्येतद्ब्राह्मणे पुतपस्विषु ॥ विभेति हि यथा शक्रो ब्रह्मचा
रिप्रघर्षितः ३८ तद्ब्रह्मचर्यस्य फलमृषीणामिह दृश्यते ॥ मातापित्रोः पूजने यो धर्मस्तमपि मे शृणु ३९ शुश्रूषते यः पितरं न चासूयेत्कदाचन ॥ मातरं भ्रातरं
वाऽपि गुरुमाचार्यमेव च ४० तस्य राजन्फलं विद्विस्वर्लोके स्थानमर्चितम् ॥ न च पश्येत्तनरकं गुरुशुश्रूषयाऽऽत्मवान् ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासन
पर्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ विधिं गवां परं श्रोतुमिच्छामि नृपतत्त्वतः ॥
येन तान् शाश्वतं लोकानर्थिनां प्राप्नुयादिह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ न गोदानात्परां केचिद्विद्यते वसुधाधिप ॥ गौर्हिं न्यायागता दत्ता सद्यस्तारयते कुलम् २
सतामर्थं सम्यगुत्पादितो यः स वै कृत्तः सम्यगाभ्यः प्रजाभ्यः ॥ तस्मात्पूर्वं ह्यादिकाल प्रवृत्तं गोदानार्थं शृणु राजन् विधिमे ३ पुरा गोषूपनीता सुगोषु संदिग्धदर्शना ॥
मां धात्रा प्रकृतं प्रश्रं बृहस्पतिरभाषत ४ दिजातिमतिस्तुल्यश्वः कालमभिवेद्य च ॥ गोदानार्थं प्रयुंजीत रोहिणीं नियतव्रतः ५ आह्वानं च प्रयुंजीत समं गे बहुले
ति च ॥ प्रविश्य च गवां मध्यमिमां श्रुतिमुदाहरेत् ६ गौर्ममाता वृषभः पिता मे दिवं शर्मजगती मे प्रतिष्ठा ॥ प्रपद्येवं शर्वरीमुष्यगोषु पुनर्वाणीमुसृजे द्रोप्रदाने ७ सता
मेकां निशां गोभिः समसख्यः समव्रतः ॥ एकात्म्यगमनात्सद्यः कलुषादि प्रमुच्यते ८ उत्सृष्टवृषवत्सा हि प्रदेयाः सूर्यदर्शने ॥ त्रिदिवं प्रतिपत्तव्यमर्थवादा शिष
स्तव ९ ऊर्जस्विन्य ऊर्जमेवाश्रय ज्ञेयं भोऽसृष्टस्य जगतोऽस्य प्रतिष्ठा ॥ क्षिते रोहः प्रवहः शश्वदेव प्राजापत्याः सर्वमित्यर्थवादाः १० गावो ममैतः प्रणुदंतु सौर्या
स्तथा सौम्याः स्वर्गयानाय संतु ॥ आत्मानं मे मातृवच्चाश्रयंतु तथाऽनुक्ताः संतु सर्वा शिषो मे ११ शोषोत्सर्गे कर्मभिर्देहमोक्षे सरस्वत्यः श्रेयसे संप्रवृत्ताः ॥ यूयं
नित्यं सर्वपुण्योपवाह्यां दिशध्वं मे गतिमिष्टां प्रसन्नाः १२

८ उत्सृष्टवृषवत्सो यया सार्धसा उत्सृष्टवृषवत्सेति गौडाः । त्वया दात्रा प्रदेया त्रिदिवं प्रतिपत्तव्यं गंतव्यम् । अर्थवादमंत्रोक्ता आशिषश्च तव भाविष्यतीति योज्यम् ९ आशिषमेवाह
ऊर्जस्विन्य इति । 'ऊर्जस्तु कार्तिकोत्साहबलेषु पाणनेऽपि च' इति मेदिनी बलवत्यः उत्साहवत्यो वा ऊर्जस्विन्यः ऊर्जमेवाः उपगतप्रज्ञाः । यज्ञे अमृतस्य तत्साधनस्य हविषो गमर्भ इव गर्भः क्षेत्रभूताः ।
क्षितेः ऐश्वर्यस्य रोहः शश्वदशाश्वतः क्षितेः प्रवहः प्रवाहरूपाश्च १० अनुक्ताः मंत्रद्वयेन उक्ताश्च आशिषो मे संतु ११ शोषोत्सर्गे क्षयरोगोपतापापनये । 'शोषो यक्ष्मणि शोषणे' इति मेदिनी
क्षयरोगादिनिवृत्तां देहमोक्षे च कर्मभिः पंचगव्यादिभिः सेविताः सत्यः सरस्वत्यो न च हव्यश्रेयसे संप्रवृत्ताः १२

येति गवां स्वस्य चाभेदेन गोदानादात्मदानफलं लभ्यमित्यर्थः । मनश्च्युताः दातुमैस्त्वामिमानाश्च्युताः । मन एव उपपन्नाः दक्षीयममतास्पदीभूताः । संपुत्रध्वं दातारं मां च इष्टं भोगैः प्रकाशयध्वम्
११ एवमिति अयं श्लोको दातृप्रतिष्ठां तृभ्यां क्रमेणार्चयः पठनीय इत्यर्थः १४ गोप्रदानीति विवक्तव्यमिति योजना । योगोः प्रतिनिधित्वेन अर्घ्यवस्त्रं सुवर्णं वाप
यच्छति सोऽपि गोप्रदानी भवतीत्यर्थः । अर्घ्यं अर्घो व्यावहारिकं गोमूल्यम् । वस्त्रमपि आधानप्रकरणे वा ध्यापनेन गोप्रतिनिधित्वेनोक्तं । यावतीर्गाद्यात्तावांति वासांसि तावदोदानां वा दद्यादि
ति सुवर्णं तु गोस्तु मात्रानविद्यत इति श्रुतेरपरिमितं अर्घादिकं यावच्छक्तिदेयं तत्र अर्घगोप्रदाने इमां ऊर्ध्वास्यं पाठांतरे ऊर्ध्वास्यं तु भ्यंसं प्रददेत्वं गृहाणेति चोदयेत् वस्त्रधेनं मवितव्येति पाठांतरे नमित
व्येति वाचसुधेनुं वैष्णवीति कीर्तयेदित्यर्थः १५ । १६ गवादीनां गोप्रतिनिधीनामेवं तत्फलं प्रत्यक्षगोदाने गोप्रतिष्ठां तु गृहं गच्छंत्या अष्टमे पदे भवंति किमुत बृहद्गमने तदीयबालकातिध्वमिहो

यावैयूयं सोऽहमद्यैव भावो युष्मान्दत्त्वा चाहमात्मप्रदाता ॥ मनश्च्युता मन एवोपपन्नाः संधुक्षध्वंसौम्यरूपो ग्ररूपाः १३ एवं तस्याग्रे पूर्वमर्ध्वदेत गवां दाता विधि
तपूर्वदृष्टः ॥ प्रतिब्रूयाच्छेषमर्ध्वद्विजातिः प्रतिगृह्णन्वै गोप्रदाने विधिज्ञः १४ गोप्रदानीति वक्तव्यमर्घ्यवस्त्रं सुवर्णं वापदः ॥ ऊर्ध्वास्यं भवितव्या च वैष्णवीति चोदये
त् १५ नामसंकीर्तयेत्तस्या यथा संख्योत्तरं सर्वैः ॥ फलं पट्टं त्रिशदष्टौ च सहस्राणि च विंशतिः १६ एवमेतान् गुणान्विद्याद्ववादीनां यथाक्रमम् ॥ गोप्रदाता समाप्नो
ति समस्तान् पुष्टिमेकमे १७ गोदः शीली निर्भयश्चार्धदाता न स्याद्दुःखो वसुदाता च कामम् ॥ उपस्योढा भारतेयश्च विद्वान्विख्याता स्ते वैष्णवाश्चंद्रलोकाः १८ गावै
दत्त्वा गोव्रती स्यात्त्रिरात्रं निशांचिकां संवसेते हताभिः ॥ कामाष्टम्यां वृत्तितव्यं त्रिरात्रं सैर्वा गोः शकृता प्रसूतैर्वा १९ देवव्रती स्याद्दृषभप्रदाने वेदावाप्तिर्गोयुगस्य प्र
दाने ॥ तथा गवां विधिमासाद्य यज्वालोकान् श्रयान्विदते ना विधिज्ञः २० कामान्सर्वान् पार्थिवानेकं संस्थान्यो वै दद्यात्कामदुषांच धेनुम् ॥ सम्यक्ताः स्युर्हव्यकव्यौ
घवत्यस्तासामुक्ष्णां ज्यायसां संप्रदानम् २१ न चाऽशिष्यायावता योपकुर्यान्नाऽश्रद्धा नानयनवक्रबुद्धये ॥ गुह्यो ह्यस्य सर्वलोकस्य धर्मो नैमं धर्मं यत्र तत्र प्रजल्पेत्
२२ संतिलोके श्रद्धा नानयनपुण्याः संति क्षुद्राक्षसमानुषेषु ॥ एषामेतदीयमानं ह्यऽनिष्टं येनास्ति कथं चाश्रयं तेऽल्पपुण्याः २३ बार्हस्पत्यं वाक्यमेतन्निशम्य येरा
जानो गोप्रदानानि दत्त्वा ॥ लोकान् प्राप्ताः पुण्यशीलाः प्रवृत्तास्तान् मेराजन्कीर्त्यमानान्निबोध २४ उशीनरो विष्वगश्चोत्तमश्च भगीरथो विश्रुतो यौवनाश्वः ॥ मां धा
तवैमुचुकुं दश्वराजा भूरियुम्नो नैषधः सोमकश्च २५ पुरूरवा भरतश्च कवर्त्तीयस्यान्ववाये भरताः सर्व एव ॥ तथा वीरो दाशरथिश्च रामो ये चाप्यऽन्ये विश्रुताः कीर्तिमंतः २६

त्रादीनां चिरकालनिर्वाह इति भावः १७ गोद इति शीली शीलवान् अर्धदातानिर्भय इति संबधः । निकृष्टत्वाद्ब्रह्मदातुः फलं नोक्तं । एवं त्रयाणामेहिकं फलमुक्त्वा आमुष्मिकं फलमाह उपस्योढेति
उपस्यं प्रातः स्नानादिकर्म ऊर्ध्वं प्रातः १ । 'उपस्योढः स विज्ञेयो ब्रह्मदेयायुतस्तुयः' । भारते विद्वान् भारतवेत्ता वैष्णवाः विष्णुमक्ताः चंद्रवल्लोक आलोको ये पां एवं विख्याताः कथिता इति केचित् त्रयोऽपि
वैष्णवाः विष्णुदत्ताश्चंद्रवदमृतस्रवाः लोकाः विदो विद्यंतेऽस्मिन्स विद्वान् १८ । १९ देवव्रती ब्रह्मचारी सूर्यमंडलभेता २० एकसंस्थाने कीकृतान् गजप्राप्तादिसर्वदानगुल्यमेकधेनुदानं किमुत ब
ह्वो हव्यादिमत्यो देयाः तासां ताभ्योऽधिकमिति शेषः उक्ष्णांऽयवराणां २१ उपकुर्यादेतत्कथनेन २२ । २३ । २४ । २५ । २६

२७। २८। २९। ३०। ३१ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ तत इति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३
 तथाराजापृथुकर्मादिलीपोदिवंप्राप्तो गोप्रदानैर्विधिज्ञः ॥ यज्ञैर्दानैस्तपसाराजधर्मैर्मोधाताऽभूद्रोपदानैश्च युक्तः २७ तस्मात्पार्थस्वमपीमामयोक्तां बार्हस्प
 तीं भारतीं धारयस्व ॥ द्विजाग्र्येभ्यः संप्रयच्छस्व प्रीतो गाः पुण्यविप्राप्य राज्यं कुरूणाम् २८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथा सर्वकृतवान् धर्मराजो भौष्मणोक्तो
 विधिवद्गोप्रदाने ॥ समाधातुर्वेददेवोपादिष्टं सम्यग्धर्मधारयामास राजा २९ इति नृपसततंगवांप्रदानेयवशकलान्सहगोमयैः पिबानः ॥ क्षितितलशयनः
 शिखीयतात्मा वृषइवराजवृषस्तदा बभूव ३० नरपतिरभवत्सदैवताभ्यः प्रयतमनास्त्वभिसंस्तुवंश्च ताः स्म ॥ नृपतिधुरिचगामयुक्तभूपस्तुरगवैरगमच्च
 यत्र तत्र ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मोपादानकथने षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
 ततो युधिष्ठिरो राजा भूयः शान्तनवं नृपम् ॥ गोदानविस्तरं धीमान्पप्रच्छ विनयान्वितः १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ गोप्रदानगुणान्सम्यक्पुनर्मे ब्रूहि भारत ॥
 न हितृप्याम्य हं वीरशृण्वानोऽमृतमीदृशम् २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तो धर्मराजेन तदा शान्तनवो नृपः ॥ सम्यगाहगुणांस्तस्मै गोप्रदानस्य केवलान्
 ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ वत्सलां गुणसंपन्नां तरुणीं वस्त्रसंयुताम् ॥ दत्त्वे दर्श्यां विप्राय सर्वपापैः प्रमुच्यते ४ असुर्यानामते लोकाणां दत्त्वा तान्न गच्छति ॥ पी
 तो दकां जग्धतृणान् पृथ्वीरानि रीदृश्याम् ५ जरारोगोपसंपन्नां जीर्णां वापीमिवाजलाम् ॥ दत्त्वा तमः प्रविशति द्विजं क्लेशेन योजयेत् ६ रुष्टा दुष्टा व्याधिता दुर्बला वा
 नो दातव्या याश्च मूल्यैरदतैः ॥ क्लेशैर्विप्रयोऽफलैः संयुनक्ति तस्या वीर्याश्चाफलाश्चैव लोकाः ७ बलान्विताः शीलवयोपपन्नाः सर्वे प्रशंसन्ति सुगंधवत्यः ॥ यथा हि
 गंगा सरितां वरिष्ठा तथाऽर्जुनीनां कपिला वरिष्ठा ८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कस्मात्समाने बहुला प्रदाने सा द्विः प्रशस्तं कपिला प्रदानम् ॥ विशेषमिच्छामि महाप्रभावं
 श्रोतुं समर्थोऽस्मि भवान्प्रवक्तुम् ९ ॥ भीष्म उवाच ॥ वृद्धानां ब्रुवतां तात श्रुतं मे यत्पुरा तनम् ॥ वक्ष्यामि तदशेषेण रोहिण्यो निर्मिता यथा १० प्रजाः सृजेति चा
 दिष्टः पूर्वदक्षः स्वयं भुवा ॥ अमृजद्वृत्तिमेवाग्रे प्रजानां हेतुकां मन्यया ११ यथा ह्यमृतमाश्रित्य वर्तयन्ति दिवौ कसः ॥ तथा वृत्तिसमाश्रित्य वर्तयन्ति प्रजाविभो १२
 अचरेभ्यश्च भूतेभ्यश्चराः श्रेष्ठाः सदानराः ॥ ब्राह्मणाश्च ततः श्रेष्ठास्तेषु यज्ञाः प्रतिष्ठिताः १३ यज्ञैरवाप्यते सोमः स च गोषु प्रतिष्ठितः ॥ ततो देवाः प्रमोदन्ते पूर्ववृत्ति
 स्ततः प्रजाः १४ प्रजातान्येव भूतानि प्राक्रोशन् वृत्तिकांक्षया ॥ वृत्तिदं चाऽन्वपद्यन्त वृषिताः पितृमातृवत् १५ इतीदं मनसा गत्वा प्रजासर्गार्थमात्मनः ॥ प्रजापति
 स्तु भगवानमृतं प्रापि वत्तदा १६ स गतस्तस्य वृत्तिगुणं सुरभिमुद्गिरन् ॥ ददर्शोद्गारं स वृत्तां सुरभिमुखजां सुताम् १७ साऽसृजत्सौरभेयीस्तु सुरभिर्लोकमातृकाः ॥
 सुवर्णवर्णाः कपिलाः प्रजानां वृत्तिधेयवः १८ तासाममृतवर्णानां क्षरन्तीनां समंततः ॥ बभूवा मृतजः फेनश्च वंतीनामिवोर्मिजः १९ २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥

२०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥

सर्वसमुखविभ्रष्टो भवस्व भुवितिष्ठतः ॥ शिरस्यवापतत्कुद्वः सतदैक्षत च प्रभुः २० ललाटप्रभवेणाक्ष्णारोहिणीं प्रदहन्निव ॥ ततो जस्तु ततो रौद्रं कपिलास्ता विशां
 पते २१ नानावर्णत्वमनयन्मेघानि वदिवाकरः ॥ यास्तु तस्मादपक्रम्य सोममेवामिसंश्रिताः २२ यथोत्पन्नाः स्ववर्णस्थास्तानीताश्चाऽन्यवर्णताम् ॥ अथ कुद्वं
 महादेवं प्रजापतिरभाषत २३ अमृतेनावासिक्तस्त्वं नोच्छिष्टं विद्यते गवाम् ॥ यथा ह्यमृतमादाय सोमो विस्वदते पुनः २४ तथा क्षीरं क्षरन्त्येतारो हिण्योऽमृतसंभ
 वम् ॥ न दुष्यत्यनिलो नाग्निर्न सुवर्णं न चोदधिः २५ नासृतेनामृतं पीतं वत्सपीतान वत्सला ॥ इमान् लोकान्भरिष्यन्ति हविषा प्रसवेण च २६ आसामैश्वर्यमिच्छं
 तिसर्वेऽमृतमयं शुभम् ॥ वृषभंच ददौ तस्मै सहगोमिः प्रजापतिः २७ प्रसादयामास मनस्तेन रुद्रस्य भारत ॥ प्रीतश्चापि महादेवश्चकार वृषभं तदा २८ ध्वजंच वा
 हनंचैव तस्मात्स वृषभध्वजः ॥ ततो देवैर्महादेवस्तदा पशुपतिः कृतः ॥ ईश्वरः सगवांमध्ये वृषभांकः प्रकीर्तितः २९ एवमव्यग्रवर्णानां कपिलानां महौजसाम् ॥
 प्रदाने प्रथमः कल्पः सर्वासामेव कीर्तितः ३० लोकज्येष्ठालोकवृत्तिप्रवृत्तारुद्रोपेताः सोमविष्यं दभूताः ॥ सौम्याः पुण्याः कामदाः प्राणदाश्च गावैर्दत्त्वा सर्वकामप्रदः स्यात्
 ३१ इदं गवांप्रभवविधानमुत्तमं पठन्सदाऽशुचिरपि मंगलप्रियः ॥ विमुच्यते कलिकलुषेण मानवः श्रियं सुतान्धनपशुमाप्नुयात्सदा ३२ हव्यंकव्यंतर्पणं शांतिकर्म
 यानं वा सो वृद्धवालस्य तुष्टिः ॥ एतान्सर्वान्गोप्रदाने गुणान्वेदा ताराजन्नामुयाद्वै सदैव ३३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पितामहस्याथ निशम्य वाक्यं राजा सहभ्रातृभि
 राजमीदृः ॥ सुवर्णवर्णान् दुहस्तथा गाः पार्थोददौ ब्राह्मणसत्तमेभ्यः ३४ तथैव तेभ्योऽपि ददौ द्विजेभ्यो गवांसहस्राणि शतानि चैव ॥ यज्ञान्समुद्दिश्य च दक्षिणार्थे लो
 कान्विजेतुं परमां च कीर्तिम् ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मोपादानकथने सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥
 ॥ भीष्म उवाच ॥ एतस्मिन्नेव काले तु वसिष्ठमृषिसत्तमम् ॥ इक्ष्वाकुवंशजो राजा सौदासो वदतां वरः १ सर्वलोकचरं सिद्धं ब्रह्मकोशं सनातनम् ॥ पुरोहितमभि
 प्रष्टुमभिवाद्योपचक्रमे २ ॥ सौदास उवाच ॥ त्रैलोक्ये भगवन्किं स्वित्पवित्रं कथ्यतेऽनघ ॥ यत्कीर्तयन्स दामर्त्यः प्राप्नुयात्पुण्यमुत्तमम् ३ ॥ भीष्म उवाच ॥
 तस्मै प्रोवाच वचनं प्रणताय हितं तदा ॥ गवामुपनिषद्विद्वात्रमस्कृत्य गवाशुचिः ४ गावः सुरभिगंधिन्यस्तथा गुग्गुलुगंधयः ॥ गावः प्रतिष्ठाभूतानां गावः स्वस्त्य
 यनं महत् ५ गावोभूतंच भव्यंच गावः पुष्टिः सनातनी ॥ गावो लक्ष्म्यास्तथा मूलंगो पुदतं न नश्यति ६ अन्नं हि परमं गावो देवानां परमं हविः ॥ स्वाहाकारवषट्का
 रौ गोपुनित्यं प्रतिष्ठितौ ७ गावो यज्ञस्य हि फलं गोषु यज्ञाः प्रतिष्ठिताः ८ सायंप्रातश्च सततं होमकाले महायुते ॥
 गावो ददति वैहोम्यमृषिभ्यः पुरुषर्षभ ९ यानिकानि च दुर्गाणि दुष्कृतानि कृतानि च ॥ तरन्ति चैव पाप्मानं धेनुं ये ददति प्रभो १० एतस्मिन्निति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०

॥८६॥

११ कीनाशः कर्षकः कृपणो वा १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ गोसृष्टिकर्तृकर्मवत्पूर्वकमाह सार्द्धेति चर्मणिगोरेव सार्द्धे प्रोक्षणेनार्द्राकृते उपविश्येति शेषः भूमावितिकास्यन्वितिः
 एकां च दशगुर्दद्याद्दशदद्याच्च गोशती ॥ शतं सहस्रगुर्दद्यात्सर्वे तुल्यफलाहिते ११ अनाहिताग्निः शतगुरयज्वाचसहस्रगुः ॥ समृद्धो यश्च कीनाशो नार्धमर्हति ते
 त्रयः १२ कपिलां ये प्रयच्छन्ति सवत्सां कां स्य दोहनाम् ॥ सुवतां वस्त्रसंवीतां मुभौ लोको जयन्ति ते १३ युवानमिन्द्रियोपेतं शतेन शतसूथपम् ॥ गवेंद्रं ब्राह्मणं द्रायभू
 रिशृंगमलंकृतम् १४ वृषभं ये प्रयच्छन्ति श्रोत्रियाय परंतप ॥ ऐश्वर्यं ते शधिगच्छन्ति जायमानाः पुनः पुनः १५ नाकीर्तयित्वा गाः सुप्यात्तासां संस्पृश्य चोत्पतेत् ॥
 सायंप्रातर्नमस्येच्च गास्ततः पुष्टिमाप्नुयात् १६ गवां मूत्रपुरीषस्य नो द्विजेत कथंचन ॥ न चासां मांसमश्रीयाद्गवां पुष्टितथाप्नुयात् १७ गाश्च संकीर्तयन्नित्यं नावम
 न्येत तास्तथा ॥ अनिष्टं स्वप्नमालक्ष्य गानरः संप्रकीर्तयेत् १८ गोमयेन सदा स्नायात्करीषे चापि संविशेत् ॥ श्लेष्ममूत्रपुरीषाणि प्रतिघातं च वर्जयेत् १९ सार्द्धे च
 र्मणिभुंजीत निरीक्षेद्गार्ग्यादिशम् ॥ वाग्यतः सर्पिषा भूमौ गवां पुष्टिं सदा श्रुते २० घृतेन जुहुयादग्निं घृतेन स्वस्तिवाचयेत् ॥ घृतं दद्याद्घृतं प्राशेद्गवां पुष्टिं सदा
 श्रुते २१ गोमत्याविद्यया धेनुं तिलानामभि मञ्चयेत् ॥ सर्वरत्नमयी दद्यान्न स शोचेत्कृताकृते २२ गावो मासु पतिष्ठन्तु हेमशृंग्यः पयोमुचः ॥ सुरभ्यः सौरभेभ्यश्च
 सरितः सागरं यथा २३ गावैष श्याम्यहं नित्यं गावः पश्यन्तु मांसदा ॥ गावोऽस्माकं वयं तासां यतो गावस्ततो वयम् २४ एवं रात्रौ दिवा चाऽपि समेषु विषमेषु च ॥ महा
 भयेषु च नरः कीर्तयन्मुच्यते भयात् ॥ २५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशास० दानधर्मे गोप्रदानिके अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥
 ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ ॥ शतं वर्षं सहस्रार्णातपस्तप्तं सुदुष्करम् ॥ गोभिः पूर्वविष्टाभिर्गच्छेत्तपश्चेष्टतामिति १ लोकेऽस्मिन् दक्षिणानां च सर्वासां वयमुत्तमाः ॥ भवेम
 न च लिप्येमदोषेणेति परंतप २ अस्मत्पुरीषस्नानेन जनः पूयेत सर्वदा ॥ शकृताचपवित्रार्थं कुर्वीरन्देवमानुषाः ३ तथा सर्वाणि भूतानि स्थावराणि चराणि च ॥ प्रदा
 तारश्च लोकान्नो गच्छेयुरिति मानद ४ ताम्भ्यो वरं ददौ ब्रह्मा तपसोऽंते स्वयं प्रभुः ॥ एवं भवत्विति प्रभुर्लोकांस्तारयतेति च ५ उत्तस्थुः सिद्धकामास्ता भूतभव्यस्य
 मातरः ॥ प्रातर्नमस्यास्ता गावस्ततः पुष्टिमाप्नुयात् ६ तपसोऽंते महाराज गावलोकपरायणाः ॥ तस्माद्गावो महाभागाः पवित्रं परमुच्यते ७ तथैव सर्वभूतानां
 समतिष्ठन्तमूर्धनि ॥ समानवत्सां कपिलां धेनुं दत्वा पयस्विनीम् ॥ सुवतां वस्त्रसंवीतां ब्रह्मलोके महीयते ८ लोहितां तुल्यवत्सां तु धेनुं दत्वा पयस्विनीम् ॥ सुवतां
 वस्त्रसंवीतां सूर्यलोके महीयते ९ समानवत्सां शबलां धेनुं दत्वा पयस्विनीम् ॥ सुवतां वस्त्रसंवीतां सोमलोके महीयते १० समानवत्सां श्वेतां तु धेनुं दत्वा पयस्विनीम् ॥
 सुवतां वस्त्रसंवीतां मिद्रलोके महीयते ११ समानवत्सां कृष्णां तु धेनुं दत्वा पयस्विनीम् ॥ सुवतां वस्त्रसंवीतां मग्निलोके महीयते १२

२० जुहुयाद्गोमत्येत्यपलुप्यते । 'गोमौ अग्नेविमौ अश्वी' इति मंत्रो गोमती २१ । २२ । २३ । २४ । २५ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥
 शतमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ लोकपरायणावभूशुरिति शेषः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ इति कंठाप्रलेखगलकंबला १८ । १९ । २० वैराट्पृष्ठं पृष्ठस्य रदतिकं दत्यनेनेति राट्पृष्ठं विगतं राट्पृष्ठं स्वायेंतद्वितः २१ लीलांगविलसितांगं २२ । २३ । २४ । २५ । २६

समानवत्सां धूम्रां तु धेनुं दत्वा पयस्विनीम् ॥ सुवतां वस्त्रसंवीतां याम्यलोके महीयते १३ अपां फेनसवर्णां तु सवत्सां कां स्य दोहनाम् ॥ प्रदाय वस्त्रसंवीतां वारुणं लोकमा
 भुते १४ वातरेणुसवर्णां तु सवत्सां कां स्य दोहनाम् ॥ प्रदाय वस्त्रसंवीतां वायुलोके महीयते १५ हिरण्यवर्णां पिगाक्षीं सवत्सां कां स्य दोहनाम् ॥ प्रदाय वस्त्रसंवीतां कौवेरं
 लोकमभुते १६ पलालधूम्रवर्णां तु सवत्सां कां स्य दोहनाम् ॥ प्रदाय वस्त्रसंवीतां पितृलोके महीयते १७ सवत्सां पीवरीं दत्वा दतिकंठामलंकृताम् ॥ वैश्वदेवमसंवाधं
 स्थानं श्रेष्ठं प्रपद्यते १८ समानवत्सां गौरीं तु धेनुं दत्वा पयस्विनीम् ॥ सुवतां वस्त्रसंवीतां वसूनां लोकमाप्नुयात् १९ पांडुकंबलवर्णां मांसवत्सां कां स्य दोहनाम् ॥
 प्रदाय वस्त्रसंवीतां साध्यानां लोकमाभुते २० वैराट्पृष्ठमुक्षाणं सर्वरत्नैरलंकृतम् ॥ प्रददन्मरुतां लोकान्सराजन् प्रतिपद्यते २१ वयोपपन्नं लीलांगं सर्वरत्नसम
 न्वितम् ॥ गंधर्वाप्सरसां लोकान्दत्वा प्राप्नोति मानवः २२ दतिकंठमनद्वाहं सर्वरत्नैरलंकृतम् ॥ दत्वा प्रजापतेर्लोकान्विशोकः प्रतिपद्यते २३ गोप्रदानरतो याति
 मित्वा जलदसंचयान् ॥ विमानेनार्कवर्णेन दिविराजन्विराजते २४ तंचोरुवेषाः सुश्रोण्यः सहस्रं सुरयोषितः ॥ रमयंति नरश्रेष्ठं गोप्रदानरतं नरम् २५ वीणा
 नां वल्लकीनां च नूपुराणां च सिंजितैः ॥ हासैश्च हरिणाक्षीणां सुतः सुप्रतिबोध्यते २६ यावन्ति रोमाणि भवंति धेन्वास्तावन्ति वर्षाणि महीयते सः ॥ स्वर्गच्युतश्चा
 पिततो नृलोके प्रसूयते वैविपुलेष्टहेसः ॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे गोप्रदानिके एकोनाशीतितमो
 ऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ ॥ घृतक्षीरप्रदा गावो घृतयोन्यो घृतोद्भवाः ॥ घृतनद्यो घृतावर्तास्तामे संतु सदा गृहे १ घृतं मेत्तदये नित्यं
 घृतं नाम्यां प्रतिष्ठितम् ॥ घृतं सर्वेषु गानेषु घृतं मे मनसि स्थितम् २ गावो ममाग्रतो नित्यं गावः पृष्ठत एव च ॥ गावो मे सर्वतश्चैव गवां मध्ये वसाम्यहम् ३ इत्या
 चम्यजपेत्सायंप्रातश्च पुरुषः सदा ॥ यदह्ना कुरुते पापं तस्मात्सपरिमुच्यते ४ प्रासादाय त्रसौ वर्णावसोर्धाराचय त्रसा ॥ गंधर्वाप्सरसो यत्र तत्र यातिसहस्रदाः ५
 नवनीतपंकाः क्षीरोदादधिशैवलसंकुलाः ॥ वहंतियत्र वैनद्यस्तत्र यातिसहस्रदाः ६ गवां शतसहस्रं तु यः प्रयच्छेद्यथाविधि ॥ परां वृद्धिं मवाप्याथ स्वर्गलोके मही
 यते ७ दशचोभयतः पुत्रो मातापित्रोः पितामहान् ॥ दधातिसुकृतान् लोकान् पुनाति च कुलं नरः ८ धेन्वाभ्रमाणेन समप्रमाणां धेनुं तिलानामपि च प्रदाय ॥
 पानीयदाता च यमस्य लोके न यातनां कांचिदुपैतितत्र ९ पवित्रमग्र्यं जगतः प्रतिष्ठादिवौकसां मातरो यथा प्रमेयाः ॥ अन्वाल्भेदक्षिणतो व्रजे च दद्याच्च पात्रे प्रसमीक्ष्य
 कालम् १० धेनुं सवत्सां कपिलां हरिशृंगीकां स्योपदोहं वसनोत्तरीयाम् ॥ प्रदाय तां गाहति दुर्विगाह्यां याम्यां सभां वीतभयो मनुष्यः ११

२७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे एकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ घृतेति घृतयोन्यः घृतयोनयः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० ।

112511

४५ । ४६ । ४७ ॥ इतिअनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावर्दीये एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ मयेति ।

भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासपुरातनम् ॥ गोभिर्नृपेहसंवादंश्रियाभरतसत्तम २ श्रीःकृत्वेहवपुःकांतंगोमध्येषुविवेशह ॥ गावोऽथविस्मितास्तस्या
दृष्टारूपस्यसंपदम् ३ ॥ गावउचुः ॥ काऽसिदेविकुतोवात्वरूपेणाप्रतिमाभुवि ॥ विस्मिताःस्ममहाभागेतवरूपस्यसंपदा ४ इच्छामत्वावयंज्ञातुंकात्वंकचग
मिष्यसि ॥ तत्त्वेनवरवर्णाभिसर्वमेतद्ब्रवीहि ५ ॥ श्रीरुवाच ॥ लोककांतास्मिभद्रंश्रीर्नामाऽहंपरिश्रुता ॥ मयादैत्याःपरित्यक्ताविनष्टाःशाश्वतीःसमाः
६ मयाऽभिपन्नादेवाश्चमोदंतेशाश्वतीःसमाः ॥ इंद्रोविस्वान्सोमश्चविष्णुरापोऽग्निरेव ७ मयाभिपन्नाःसिध्यंतेऋषयोदेवतास्तथा ॥ यान्नाविशाम्यहंगावस्ते
विनश्यंतिसर्वशः ८ धर्मश्चार्थश्चकामश्चमयाजुष्टाःसुखान्विताः ॥ एवंप्रभावांमांगावोविजानीतसुखप्रदाः ९ इच्छामिचापियुष्मासुवस्तुंसर्वासुनित्यदा ॥ आग
त्यप्रार्थयेयुष्माञ्छ्रीजुष्टाभवताऽथैव १० ॥ गावउचुः ॥ अधुवाचपलाचत्वंसामान्याबहुभिःसह ॥ नत्वामिच्छामभद्रंतेगम्यतांयत्ररंस्यसे ११ वपुष्मंत्योवयंसर्वाः
किमस्माकंत्वयाऽद्यैव ॥ यथेष्टंगम्यतांतत्रकृतकार्यावयंत्वया १२ ॥ श्रीरुवाच ॥ किमेतद्भक्षमंगावोयन्मानेहाभिनंदथ ॥ नमांसंप्रतिगृहीध्वंकस्माद्वैदुर्लभां
सतीम् १३ सत्यंचलोकवादोऽयंलोकेचरतिसुव्रताः ॥ स्वयंप्राप्तेपरिभवोभवतीतिविनिश्चयः १४ महदुग्रंतपःकृत्वामांनिपेवंतिमानवाः ॥ देवदानवगंधर्वाःपि
शाचोरगराक्षसाः १५ प्रभावपुषवोगावःप्रतिगृहीतमामिह ॥ नावमान्याह्वहंसौम्यास्त्रैलोक्यैसचराचरे १६ ॥ गावउचुः ॥ नावमन्यामहेदेविनत्वांपरि
भवामहे ॥ अधुवाचलचिताऽसिततस्त्वांर्वर्जयामहे १७ बहुनाचकिमुक्तेनगम्यतांयत्रवांच्छसि ॥ वपुष्मंत्योवयंसर्वाःकिमस्माकंत्वयाऽनघे १८ ॥ श्रीरुवाच ॥
अवज्ञाताभविष्यामिसर्वलोकस्यमानदाः ॥ प्रत्याख्यानेनयुष्माकंप्रसादःक्रियतांमम १९ महाभागाभवत्योवैशरण्याःशरणागताम् ॥ परित्रायंतुमानित्यंभज
मानामनिदिताम् २० माननामहमिच्छामिभवत्यःसततंशिवाः ॥ अप्येकांगेष्वधोवस्तुमिच्छामिचसुकुत्सिते २१ नवोऽस्तिकुत्सितंकिंचिदंगेष्वालक्ष्यते
ऽनघाः ॥ पुण्याःपवित्राःसुभगाममादेशंप्रयच्छथ २२ वसेयंयत्रवोदेहेतन्मेव्याख्यातुमर्हथ ॥ एवमुक्तास्ततोगावःशुभाःकरुणवत्सलाः ॥ समंयसहिताः
सर्वाःश्रियमूर्चुर्नराधिप २३ अवश्यंमाननाकार्यातवास्माभिर्यशस्विनि ॥ शकन्मूत्रेनिवसत्वंपुण्यमेतद्धिनःशुभे २४ ॥ श्रीरुवाच ॥ दिष्ट्याप्रसादोयुष्माभिः
कृतोमेऽनुग्रहात्मकः ॥ एवंभवतुभद्रंःपूजिताऽस्मिसुखप्रदाः २५ एवंकृत्वातुसमयंश्रीर्गोभिःसहभारत ॥ पश्यंतीनांततस्तासांतत्रैवांतरधीयत २६ एवंगो
शकृतःपुत्रमाहात्म्यंतेऽनुवर्णितम् ॥ माहात्म्यंचगवांभूयःश्रूयतांगदतोमम २७ ॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मेऽश्रीगोसं
वादेनामद्व्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ध ॥ ॥

॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्वाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥

येवेति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२० वासवजकूटवाहिन्यःअमायाव्यवहारिण्यः २१ निवासार्थकृतंनिवास

॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ येचगांसंप्रयच्छंतिदुतशिष्टाशिनश्चये ॥ तेषांसत्राणियज्ञाश्चनित्यमेवयुधिष्ठिर १ ऋतेदधिघृतेनेहनयज्ञःसंप्रवर्तते ॥ तेनयज्ञस्ययज्ञ
त्वमतोमूलंचकथ्यते २ दानानामपिसर्वेषांगवादानंप्रशस्यते ॥ गावःश्रेष्ठाःपवित्राश्चपावनंहेतदुत्तमम् ३ पुष्ट्यर्थमेताःसेवेतशांत्यर्थमपिचैवह ॥ पयोदधिघृतं
चासांसर्वपापप्रमोचनम् ४ गावस्तेजःपरंप्रोक्तमिहलोकेपरत्रच ॥ नगोभ्यःपरमंकिंचित्पवित्रंभरतर्षभ ५ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासपुरातनम् ॥ पितामह
स्यसंवादमिद्रस्यचयुधिष्ठिर ६ पराभूतेषुदैत्येषुशक्रश्चिब्रुवनेश्वरः ॥ प्रजाःसमुदिताःसर्वाःसत्यधर्मपरायणाः ७ अथर्षयःसगंधर्वाःकिन्नरोरगराक्षसाः ॥ देवासु
रसुपर्णाश्चप्रजानांपतयस्तथा ८ पर्युपासंतकौतेयकदाचिद्वैपितामहम् ॥ नारदःपर्वतश्चैवविश्वावसुर्हहाहुहः ९ दिव्यतानेषुगायंतःपथुपासंततंप्रभुम् ॥ तत्र
दिव्यानिपुष्पाणिप्रावहत्पवनस्तदा १० आजन्तुर्ऋतवश्चापिसुगंधीनिष्ठथक्पृथक् ॥ तस्मिन्देवसमावायेसर्वभूतसमागमे ११ दिव्यवादित्रसंघुष्टेदिव्यस्त्रीचा
रणावृते ॥ इंद्रःपप्रच्छदेवेशमभिवाद्यप्रणम्यच १२ देवानांभगवन्कस्माल्लोकेशानांपितामह ॥ उपरिष्टाद्गवांलोकएतदिच्छामिवेदितुम् १३ किंतपोब्रह्मचर्यं
वागोभिःकृतमिहेश्वर ॥ देवानासुपरिष्टाद्यद्भसंत्यरजसःसुखम् १४ ततःप्रोवाचब्रह्मातंशक्रंवलनिषूदनम् ॥ अवज्ञातास्त्वयानित्यंगावोवलनिषूदन १५ तेन
त्वमासांमाहात्म्यंनवेत्तिशृणुयत्प्रभो ॥ गवांप्रभावंपरमंमाहात्म्यंचसुरर्षभ १६ यज्ञांगंकथितागावोयज्ञएवचवासव ॥ एताभिश्चविनायज्ञोनवर्ततकथंचन १७
धारयंतिप्रजाश्चैवपयसाहविषातथा ॥ एतासांतनयाश्चापिकृषियोगमुपासते १८ जनयंतिचधान्यानिबीजानिविविधानिच ॥ ततोयज्ञाःप्रवर्ततेहव्यंकव्यंच
सर्वशः १९ पयोदधिघृतंचैवपुण्याश्चैताःसुराधिप ॥ वहंतिविविधानभारान्क्षुनृष्णापरिपीडिताः २० मुनींश्चधारयंतीहप्रजाश्चैवापिकर्मणा ॥ वासवाकूटवा
हिन्यःकर्मणासुकृतेनच २१ उपरिष्टात्ततोऽस्माकंवसंत्येताःसदैवहि ॥ एवंतेकारणंशक्रनिवासकृतमद्यैव २२ गवां देवोपरिष्टाद्विसमाख्यातंशतक्रतो ॥ एता
हिवरदत्ताश्चवरदाश्चापिवासव २३ सुरभ्यःपुण्यकर्मिण्यःपावनाःशुभलक्षणाः ॥ यदर्थगांगताश्चैवसुरभ्यःसुरसत्तम २४ तच्चमेशृणुकात्सर्येनवदतोवलसूदन ॥
पूरादेवयुगेतातदेवैरेषुमहात्मसु २५ त्रींल्लोकाननुशासःसुविष्णोर्गर्भत्वमागते ॥ अदित्यास्तप्यमानायास्तपोधोरंसुदुश्चरम् २६ पुत्रार्थममरश्रेष्ठपादेनैकेन
नित्यदा ॥ तांतुदृष्ट्वामहादेवीतप्यमानांमहतपः २७ दक्षस्यदुहितादेवीसुरभीनामनामतः ॥ अतप्यततपोधोरंहृष्टाधर्मपरायणा २८ कैलासशिखरेरम्येदेव
गंधर्वसेविते ॥ व्यतिष्ठदेकपादेनपरमंयोगमास्थिता २९ दशवर्षसहस्राणिदशवर्षशतानिच ॥ संतप्तास्तपसातस्यादेवाःसर्पिमहोरगाः ३० तत्रगत्वामया
सार्धंपर्युपासंततांशुभाम् ॥ अथाहमब्रवंतत्रदेवीतांतपसान्विताम् ३१

३२।३३।३४।३५।३६ त्रयाणामुपरिष्ठातब्रह्मलोकेऽन्यथः ततःपरस्यतपःफलस्याभावात् तत्रैवचगोलोकःस्थितः । 'तावावास्तुन्पुंशसिगमध्वेयत्रगाधोमुरिगंगाअयासः ॥ अत्राहतदुरुगायस्य वृष्णभरमंपदमवमातिमुरि' इति तातानिवायुवयोरिन्द्राविष्ण्वोर्नरनारायणयोःप्रसादाद्वास्तुनिस्थानानिउद्गमसिकामयामहे गमध्वैगंतुंयत्रवेपुस्थानेषुगावःभूरिगंगाःअत्यंतमानवत्यः अयासः

किमर्थतप्यसेदेवितपोघोरमनिंदिते ॥ प्रीतस्तेऽहं महाभागेतपसाऽनेनशोभने ३२ वरयस्ववरंदेविदाताऽस्मीतिपुरंदर ३३ ॥ ॥ सुरभ्युवाच ॥ ॥ वरेण भगवन्मह्यं कृतं लोकपितामह ॥ एषएववरोमेऽध्ययप्रीतोऽसिममानघ ३४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ तामेवंब्रुवतीं देवीं सुरभिं त्रिदशेश्वर ॥ प्रत्यब्रुवंयदेवेंद्रत त्रिवोदशर्चपते ३५ अलोभकाम्ययादेवितपसाचशुभानने ॥ प्रसन्नोऽहं वरंतस्मादमरत्वं ददामिते ३६ त्रयाणामपिलोकानामुपरिष्ठान्निवत्स्यसि ॥ मत्प्रसादा ज्ञावेख्यातो गोलोकः संभविष्यति ३७ मानुषेषु च कुर्वाणाः प्रजाः कर्मशुभास्तव ॥ निवत्स्यंति महाभागे सर्वा दुहितरश्च ते ३८ मनसा चिंतिता भोगास्त्वया वै दिव्यमा नुषाः ॥ यच्च सर्वं सुखं देविते संपत्स्यते शुभे ३९ तस्या लोकाः सहस्राक्षसर्वकामसमन्विताः ॥ न तत्र क्रमते मृत्युर्न जरान च पावकः ४० न दैवं नाशुभं किंचिद्विद्यते तत्र वासव ॥ तत्र दिव्या न्यरण्यानि दिव्यानि भवनानि च ४१ विमानानि सुयुक्तानि कामगानि च वासव ॥ ब्रह्मचर्येण तपसा सत्येन च दमेन च ४२ दानैश्च विविधैः पुण्यैस्तथा तीर्थानुसेवनात् ॥ तपसामहता चैव सुकृतेन च कर्मणा ४३ शक्यः समासादयितुं गोलोकः पुष्करेक्षण ॥ एतत्ते सर्वं माख्यातं मया शक्रानुपृच्छते ४४ न ते परिभवः कार्यो गवामसुरसूदन ४५ ॥ भीष्म उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा सहस्राक्षः पूजयामास नित्यदा ॥ गाश्च क्रेवदुमानं च तासु नित्यं युधिष्ठिर ४६ एतत्ते सर्वं माख्या तं पावनं च महाश्रुते ॥ पवित्रं परमं चापि गवां माहात्म्यमुत्तमम् ४७ कीर्तितं पुरुषव्याघ्र सर्वपापविमोचनम् ॥ यद्दंदं कथयेन्नित्यं ब्राह्मणेभ्यः समाहितः ४८ हव्यक व्येषु यज्ञेषु पितृकार्येषु चैव ह ॥ सार्वकामिकमक्षय्यं पितृस्तस्योपतिष्ठते ४९ गोपुभक्तश्च लभते यद्यदिच्छति मानवः ॥ स्त्रियोऽपि भक्ताया गोपुताश्च काममवाप्नुयुः ५० पुत्रार्थं लभते पुत्रं कन्यार्थं तामवाप्नुयात् ॥ धनार्थं लभते वित्तं धर्मार्थं धर्ममाप्नुयात् ५१ विद्यार्थं चाष्टयाद्विद्यां सुखार्थं प्राप्नुयात् सुखम् ॥ न किंचिदुर्लभं चैव गवां भक्तस्य भारत ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे गोलोकवर्णने त्र्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ उक्तं पितामहे नंदं गवां दानमनुत्तमम् ॥ विशेषेण नरैर्द्राणां मिह धर्ममवेक्षताम् १ राज्यं हि स ततंदुःखं दुर्धरं चाकृतात्मभिः ॥ भूयिष्ठं च नरैर्द्राणां विद्यते न शुभागतिः २ पूयंते तत्र नियतं प्रयच्छंतो वसुंधराम् ॥ सर्वे च कथिता धर्मास्त्वयामेकुरु नंदन ३

गतवत्यः अत्र अस्मिन् गोलोके अह एव तत्प्रसिद्धं उरुगायस्य विष्णोर्वृष्णः कामपूरकस्य परमंपदं सर्वोत्कृष्टं स्थानमवमाति अल्पमिव मातिमुरि अत्यंतं । सर्वेभ्यो लोकेभ्य उपरि गोलोक इति सिद्धं अन्यथा चतुर्थो महर्लोक एवाप्रोतिन च तस्य परमपरत्वमस्तीति मंत्रानुसाराद्ब्रह्मलोक एव गावः संतीति ज्ञेयं ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे त्र्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ उक्तमिति १ न शुभा अशुभा २ पूयंते शुद्धयंति ३

४१।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३ लघुतानिष्पापता ३४

एवमेव गवामुक्तं प्रदानं ते नृगेण ह ॥ ऋषिणानाचिकेतेन पूर्वमेव निदर्शितम् ४ वेदोपनिषदश्चैव सर्वकर्मसुदक्षिणाः ॥ सर्वकृतपुचोदिष्टं भूमिर्गावोऽथ कांचनम् ५ तत्र श्रुतिस्तु परमा सुवर्णं दक्षिणेति वै ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं पितामह यथा तथम् ६ किं सुवर्णं कथं जातं कस्मिन्काले किमात्मकम् ॥ किं दैवं किं फलं चैव कस्माच्च पर मुच्यते ७ कस्माद्दानं सुवर्णस्य पूजयंति मनीषिणः ॥ कस्माच्च दक्षिणार्थं तद्यज्ञकर्मसुशस्यते ८ कस्माच्च पावनं श्रेष्ठं भूमेर्गोभ्यश्च कांचनम् ॥ परमं दक्षिणार्थं च त द्रवीहि पितामह ९ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ शृणुराज ब्रह्मविदो बहुकारणविस्तरम् ॥ जातरूपसमुत्पत्तिमनुभूतं च यन्मया १० पितामह महातेजाः शांतनु निधनंगतः ॥ तस्य दित्सुरहं श्राद्धं गंगाद्वारमुपागमम् ११ तत्राऽऽगम्य पितुः पुत्रश्राद्धकर्म समाभमम् ॥ मातामेजा हवीचात्र साहाय्यमकारोत्तदा १२ ततोऽग्र तस्ततः सिद्धानुपवेश्य बहून्नुषीन् ॥ तोयप्रदानात्प्रभृतिकार्याण्यहमथारभम् १३ तत्समाप्य यथोदिष्टं पूर्वकर्म समाहितः ॥ दातुं निर्वपणं सम्यग्यथा वदहमारभम् १४ ततस्तदभर्विन्यासं भित्वा सुरुचिरांगदः ॥ प्रलंबाभरणो बाहु रदतिष्ठ द्विशांपते १५ तमुत्थितमहं दृष्ट्वा परं विस्मयमागमम् ॥ प्रतिग्रहीता साक्षान्मेपितेति भरतर्षभ १६ ततो मे पुनरेवासीत्संज्ञासंचित्य शास्त्रतः ॥ नाऽयं वेदेषु विहितो विधिर्हस्त इति प्रभो १७ पिंडो देयो न रेणेहत तोमतिरभून्मम ॥ साक्षान्नेह मनुष्यस्य पिंडं हि पितरः क्वचित् १८ गृह्णंति विहितं चेत्पिंडो देयः कुशेष्विति ॥ ततोऽहं तदनादृत्य पितुर्हस्तं निदर्शनम् १९ शास्त्रप्रामाण्यसूक्ष्मं तु विधिं पिंडस्य संस्मरन् ॥ ततो दर्भेषु तत्सर्वमददं भरतर्षभ २० शास्त्रमार्गानुसारेण तद्विद्धि मनुजर्षभ ॥ ततः सौतार्हितो बाहुः पितुर्मम जनाधिप २१ ततो मां दर्शयामासुः स्वप्रांते पितरस्तथा ॥ प्रीयमाणास्तु मामृचुः प्रीताः स्मभरतर्षभ २२ विज्ञानेन तवानेन यन्नमुह्यसि धर्मतः ॥ त्वया हि कुर्वता शास्त्रं प्रमाणमिह पार्थिव २३ आत्मा धर्मः श्रुतं वेदाः पितरश्च पिभिः सह ॥ साक्षात्पितामहो ब्रह्मा गुरवोऽथ प्रजापतिः २४ प्रमाणमुपनीता वै स्थिताश्च न विचालिताः ॥ तदिदं सम्यगारब्धं त्वयाऽद्य भरतर्षभ २५ किंतु भूमेर्गवांचार्थं सुवर्णं दीयतामिति ॥ एवं वयं च धर्मज्ञ सर्वे चास्मत्पितामहाः २६ पावितवैभविष्यंति पावनं हि परं हितम् ॥ दशपूर्वा न्दशैवान्यास्तथा संतार यंतिते २७ सुवर्णये प्रयच्छंति एवं मत्पितरोऽब्रुवन् ॥ ततोऽहं विस्मितो राजन् प्रतिष्ठो विशांपते २८ सुवर्णदानेऽकरवं मतिं च भरतर्षभ ॥ इति हासमिमं चापि शृणुरा जन्पुरातनम् २९ जामदग्न्यं प्रतिविभोधन्यमायुष्यमेव च ॥ जामदग्न्येन रामेण तीव्रोऽपान्वितेन वै ३० त्रिःसप्तकृत्वः पृथिवीकृतानिः क्षत्रियापुरा ॥ ततो जित्वा महीं कृत्स्नारामो राजीवलोचनः ३१ आजहार कृतं वीरो ब्रह्मक्षत्रेण पूजितम् ॥ वाजिमेधं महाराज सर्वकामसमन्वितम् ३२ पावनं सर्वभूतानां तेजोऽतिविवर्धनम् ॥ विपाप्मा च स तेजस्वी तेन कृतुफलेन च ३३ नैवात्मनोऽथ लघुत्वं जामदग्न्योऽध्यगच्छत ॥ स तु क्रतुवरेणेह माहात्मा दक्षिणावता ३४

३९।११।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।
 पप्रच्छागमसंपन्नानृषीन्देवांश्चमार्गव ॥ पावनंयत्परं नृणामुप्रेकर्मणिर्वर्तताम् ३५ तदुच्यतामहाभागाइतिजातघृणोऽब्रवीत् ॥ इत्युक्तावेदशास्त्रज्ञास्तमृचुस्तेम
 हर्षयः ३६ रामविप्राःसक्रियंतावेदप्रामाण्यदर्शनात् ॥ भूयश्चविप्रर्षिगणाःप्रष्टव्याःपावनंप्रति ३७ तेयद्वयुर्महाप्राज्ञास्तच्चैवसमुदाचर ॥ ततोवसिष्ठेदेवर्षिमग
 स्त्यमथकाश्यपम् ३८ तमेवार्थमहातेजाःपप्रच्छभृगुनंदनः ॥ जातामतिर्मेविप्रेन्द्राःकथंपूयेयमित्युत ३९ केनवाकर्मयोगेनप्रदानेनेहकेनवा ॥ यदिवोऽनुग्रह
 तावुद्धिर्माप्रतिसत्तमाः ॥ प्रब्रूतपावनंकिमेभवेदितितपोधनाः ४० ॥ ऋषय ऊचुः ॥ गाश्चभूमिंचवितंचदत्त्वेहभृगुनंदन ॥ पापकृत्पूयतेमर्त्यइतिमार्गवशुश्रुम
 ४१ अन्यद्दानंतुविप्रैश्चयतांपावनंमहत् ॥ दिव्यमर्त्यद्रुताकारमपत्यंजातवेदसः ४२ दग्ध्वालोकान्पुरावीर्यात्संभूतमिहशुश्रुम ॥ सुवर्णमिति विख्यातंतददत्सि
 द्विमेप्यसि ४३ ततोऽब्रवीद्वसिष्ठस्तंभगवान्संशितव्रतः ॥ शृणुरामयथोत्पन्नं सुवर्णमनलप्रमम् ४४ फलंदास्यतितेत्यनुदानेपरमिहोच्यते ॥ सुवर्णयच्चयस्माच्च
 यथाचगुणवत्तमम् ४५ तन्निबोधमहाबाहोसर्वानिगदतोमम ॥ अग्नीषोमात्मकमिदं सुवर्णं विद्धि निश्चये ४६ अजोऽग्निर्वरुणोमेषःसूर्योऽश्वइतिदर्शनम् ॥ कुंजराश्च
 मृगानागामहिषाश्चासुराइति ४७ कुकुटाश्चवराहाश्चराक्षसाभृगुनंदन ॥ इडागावःपयःसोमोभूमिरित्येवचस्मृतिः ४८ जगत्सर्वंचनिर्मथ्यतेजोराशिःसमुत्थितः ॥
 सुवर्णमेभ्योविप्रैरत्नंपरममुत्तमम् ४९ एतस्मात्कारणाद्देवांगंधर्वोरगराक्षसाः ॥ मनुष्याश्चपिशाचाश्चप्रयताधारयंतितत् ५० मुकुटैरंगद्युतैरलंकारैःपृथ
 ग्विधैः ॥ सुवर्णंविष्ठतैस्तत्रविराजतेभृगूत्तम ५१ तस्मात्सर्वंपवित्रेभ्यःपवित्रंपरमंस्मृतम् ॥ मूमेगोभ्योऽथरत्नेभ्यस्तद्विद्धिमनुजर्षभ ५२ पृथिवीगाश्चदत्त्वेहय
 चान्यदापि किंचन ॥ विशिष्यतेसुवर्णस्यदानंपरमकंविभो ५३ अक्षयंपावनंचैवसुवर्णममरयुते ॥ प्रयच्छद्विजमुख्येभ्यःपावनंह्येतदुत्तमम् ५४ सुवर्णमेवसर्वा
 सुदक्षिणासुविधीयते ॥ सुवर्णयेप्रयच्छंतिसर्वदास्तेभवंत्युत ५५ देवतास्तेप्रयच्छंतियेसुवर्णंददत्यथ ॥ अग्निर्हिदेवताःसर्वाःसुवर्णंचतदात्मकम् ५६ तस्मात्सु
 वर्णंददतादताःसर्वाःस्मदेवताः ॥ भवंतिपुरुषव्याघ्रनह्यतःपरमंविदुः ५७ भूयएवचमाहात्म्यंसुवर्णस्यनिबोधमे ॥ गदतोममविप्रैस्सर्वशस्त्रभृतांवर ५८ मयाश्रु
 तमिदंपूर्वपुराणेभृगुनंदन ॥ प्रजापतेःकथयतोयथान्यायंतुतस्यैव ५९ शूलपाणेर्भगवतोरुद्रस्यचमहात्मनः ॥ गिरौहिमवातिश्रेष्ठेतदाभृगुकुलोद्बह ६० देव्या
 विवाहेनिर्वृतेरुद्राण्याभृगुनंदन ॥ समागमेभगवतोदेव्यासहमहात्मनः ६१ ततःसर्वेसमुद्दिग्दादेवारुद्रमुपागमन् ॥ तेमहादेवमासीनंदेवींचवरदामुमाम् ६२ प्रसाद्य
 शिरसासर्वेरुद्रमृचुर्भृगूद्बह ॥ अयंसमागमोदेवोदेव्यासहतवानघ ६३ तपस्विनस्तपस्विन्यातेजस्विन्याऽतितेजसः ॥ अमोघतेजास्त्वंदेवदेवीचेयमुमातथा ६४

भूमिरूपाइतितद्दानंमहाफलं इहेतिइडावानुयज्ञः ४८ जगदिति सुवर्णदानं ब्रह्माह्वानगुह्यमितिभावः ४९ । १० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।
 अपत्यंयुवयोर्देवबलवद्भविताविभो ॥ तन्नूनंविपुलोकेषुनर्किंचिच्छेषायिष्याति ६५ तदेभ्यःप्रणतेभ्यस्त्वंदेवेभ्यःपृथुलोचन ॥ वरंप्रयच्छलोकेशत्रैलोक्य
 हितकाम्यया ६६ अपत्यार्थनिगृह्णीष्वतेजःपरमकंविभो ॥ त्रैलोक्यसारौहियुवांलोकंसंतापयिष्यथः ६७ तदपत्यंहियुवयोर्देवानामिभवेद्भवम् ॥ नहितेष्ट
 थिवीदेवीनचद्यौर्नदिवांविभो ६८ नेदंधारयितुंशक्तासमस्ताइतिमेमतिः ॥ तेजःप्रभाविर्दग्धंतस्मात्सर्वमिदंजगत् ६९ तस्मात्प्रसादंभगवन्कर्तुमर्हसिनःप्रभो ॥
 नदेव्यांसंभवेत्पुत्रोभवतःसुरसत्तम ॥ धैर्यादेवनिगृह्णीष्वतेजोज्वालितमुत्तमम् ७० इतितेषांकथयतांभगवान्पृथमध्वजः ॥ एवमस्त्वितिदेवास्तान्विप्रैर्प्रत्यभा
 पत ७१ इत्युक्त्वाचोर्ध्वमनयद्रेतोवृषभवाहनः ॥ ऊर्ध्वरेताःसमभवततःप्रभृतिचापिसः ७२ रुद्राणीतिततःकुद्धाप्रजोच्छेदेतदाकृते ॥ देवानथाब्रवीत्तस्त्री
 भावात्पुरुषंवचः ७३ यस्मादपत्यकामोवैभर्तामेविनिवर्तितः ॥ तस्मात्सर्वेसुरायूयमनपत्याभविष्यथ ७४ प्रजोच्छेदोममकृतोयस्माद्युष्माभिरयवै ॥ तस्मा
 त्प्रजावःखगमाःसर्वेषांनभविष्यति ७५ पावकस्तुनतत्रासीच्छापकालेभृगूद्बह ॥ देवादेव्यास्तथाशापादनपत्यास्ततोऽभवन् ७६ रुद्रस्तुतेजोऽप्रतिमंधार
 यामासवैतदा ॥ प्रस्कवंतुततस्तस्मात्किंचितत्रापतद्भुवि ७७ उत्पपाततदावह्नौवृष्टेचाहुतोपमम् ॥ तेजस्तेजसिसंयुक्तमात्मयोनित्वमागतम् ७८ एतस्मि
 न्नैवकालेतुदेवाःशक्रपुरोगमाः ॥ असुरस्तारकोनामतेनसंतापिताभृशम् ७९ आदित्यावसवोरुद्रामरुतोऽथाश्विनावपि ॥ साध्याश्चसर्वेसंनस्तादैतेयस्यपराक्रमा
 त् ८० स्थानानिदेवतानांहिविमानानिपुराणिच ॥ ऋषीणांचाश्रमाश्चैवबभूवुरसुरैर्हताः ८१ तेदीनमनसःसर्वेदेवताःऋषयश्चये ॥ प्रजग्मुःशरणंदेवंब्रह्माणम
 जरंविभुम् ८२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मेसुवर्णोत्पत्तिर्नाम चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥
 असुरस्तारकोनामत्वयादत्तवरःप्रभो ॥ सुरानृषीश्चक्षिश्चातिवधस्तस्यविधीयताम् १ तस्माद्भयंसमुत्पन्नमस्माकंवैपितामह ॥ परित्रायस्वनोदेवनह्यन्यागति
 रस्तिनः २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ समोऽहंसर्वभूतानामधर्मनेहरोचये ॥ हन्यतांतारकःक्षिप्रंसुरर्षिगणवाधिता ३ वेदाधर्माश्चनोच्छेदंगच्छेयुःसुरसत्तमाः ॥ वि
 हितंपूर्वमेवाऽत्रमयावैव्येतुवोज्वरः ४ ॥ देवा ऊचुः ॥ वरदानाद्भगवतोदैतेयोबलगर्वितः ॥ देवैर्नशक्यतेहंतुंसकथंप्रशमं व्रजेत् ५ सहिर्नैवस्मदेवानांनासुराणां
 नरक्षसाम् ॥ वध्यःस्यामितिजग्राहवरंत्वत्तःपितामह ६ देवाश्चशतारुद्राण्याप्रजोच्छेदेपुराकृते ॥ नभविष्यतिवोऽपत्यमिति सर्वेजगत्पते ७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 हुताशनोनतत्रासीच्छापकालेसुरोत्तमाः ॥ सउत्पादयिताऽपत्यंवधायत्रिदशद्विषाम् ८ तद्वैसर्वानतिक्रम्यदेवदानवराक्षसान् ॥ मानुषानथगंधर्वात्रागानथ
 चपक्षिणः ९ अस्त्रेणामोघपातेनशक्त्यातंघातयिष्यति ॥ यतोवोमयमुत्पन्नयेचान्येसुरशत्रवः १०

११। १२ मष्टः अदर्शनगतः १३। १४ ननु सर्वसुरा इत्युद्दिश्य देव्याः शापात्कथं वदौनशापः सतप्रनासीदिति चेत्तेन केमिव तत् आह नहीति वदते जस्वित्वात् शापो दृश्यते इति भावः १५ कामः
काम्यमानो वदतिः संकल्पः अपत्यविषयस्तदर्थमभिरुचिः सर्वतोरोचमानो भवदस्तु १६। १७। १८। १९। २०। २१ मष्टमदर्शनगतं आत्मनि जले जलस्य तेजो जन्मत्वात् २२। २३
सनातनो हि संकल्पः काम इत्यभिधीयते ॥ रुद्रस्य तेजः प्रस्कन्नमग्नौ निपतितं च यत् ११ तत्तेजोऽग्निर्महद्भूतं द्वितीयमिति पावकम् ॥ वधार्थं देवशत्रूणां गंगायां ज
मयिष्यति १२ सतुना वापतं शापं नष्टः सहुतभुक्तदा ॥ तस्माद्गोभयहृद्देवाः समुत्पत्स्यति पावकिः १३ अन्विष्यतां विज्वलनस्तथा चाद्यनियुज्यताम् ॥ तार
कस्य वधोपायः कथितो वै मयाऽनघाः १४ न हिते जस्विनां शापास्तेजः सुप्रभवंति वै ॥ बलान्यतिबलं प्राप्य दुर्बलानि भवंति वै १५ हन्यादवध्यान्वरदानपि चैव तप
स्विनः ॥ संकल्पाभिरुचिः कामः सनातनतमोऽभवत् १६ जगत्पातिरनिर्देश्यः सर्वगः सर्वभावनः ॥ हृच्छयः सर्वभूतानां ज्येष्ठो रुद्रादपि प्रभुः १७ अन्विष्यतां सतु
क्षिप्रं तेजो राशिर्हुताशनः ॥ सर्वो मनोगतं कामं देवः संपादयिष्यति १८ एतद्वाक्यमुपश्रुत्य ततो देवामहात्मनः ॥ जग्मुः संसिद्धसंकल्पाः पर्येषतो विभावसुम् १९
ततश्चैलोक्यमृषयो व्यचिन्वंत सुरैः सह ॥ कांक्षंतो दर्शनं वहेः सर्वे तद्गतमानसाः २० परेण तपसा युक्ताः श्रीमंतो लोकविश्रुताः ॥ लोकानन्वचरन्सिद्धाः सर्वेषु वभृगु
त्तम २१ नष्टमात्मनि संलीनं नाभिजग्मुर्हुताशनम् ॥ ततः संजातसंज्ञासानग्निदर्शनलालसान् २२ जले चरः क्वांतमनास्ते जसाऽग्नेः प्रदीपितः ॥ उवाच देवान्म
हूको रसातलतलोत्थितः २३ रसातलतले देवावसत्यग्निरिति प्रभो ॥ संतापादिह संप्राप्तः पावकप्रभवादहम् २४ स संसृष्टो जले देवा भगवान्हव्यवाहनः ॥ अपः
संमृज्यते जोमिस्तेन संतापिता वयम् २५ तस्य दर्शनमिष्टं वो यदि देवा विभावसोः ॥ तत्रैनमधिगच्छध्वं कार्यं वो यदि वन्हिना २६ गम्यतां साधयिष्यामो वयं ह्याग्नि
भयात्सुराः ॥ एतावदुक्तामं दूकस्त्वरितो जलमाविशत् २७ हुताशनस्तु बुधे मंदूकस्य च पैशुनम् ॥ शशाप सतमासाद्य नरसान्वेत्स्यसीति वै २८ तं वै संयुज्य
शापेन मंदूकं त्वरितो ययौ ॥ अन्यत्र वासाय विशुर्न चात्मानमदर्शयत् २९ देवास्त्वनुग्रहं च कुर्महे कानां भृगूत्तम ॥ यत्तच्छृणु महाबाहो गदतो मम सर्वशः ३०
॥ देवा ऊचुः ॥ अग्निशापादजिह्वापिरसंज्ञानवहिष्कृताः ॥ सरस्वतीं बहुविधां यूयमुच्चारयिष्यथ ३१ विलवासंगतां श्वेति निराहारानचेतसः ॥ गतामूनापि संशुष्कान् भू
मिः संतारयिष्यति ३२ तमो घनायामपि वौने शयां विचरिष्यथ ॥ इत्युक्ता तांस्ततो देवाः पुनरेव महीमिमाम् ३३ परीयुर्ज्वलनस्यार्थेन चाविदं हुताशनम् ॥
अथ तान्द्विरदः कश्चित्सुरेन्द्रद्विरदोपमः ३४ अश्वत्थस्थोऽग्निरित्येव माह देवान् भृगूद्वह ॥ शशाप ज्वलनः सर्वान्द्विरदानक्रोधमूर्छितः ३५ प्रतीपाभवतां जिह्वाभ
वित्रीति भृगूद्वह ॥ इत्युक्ता निःसृतोऽश्वत्थादग्निर्वारणसूचितः ॥ प्रविवेश शमीगर्भमथ वह्निः सुपुष्पया ३६ अनुग्रहतुना गानां यंचक्रुः शृणुतं प्रभो ॥ देवा भृगुकु
लश्रेष्ठ प्रीत्या सत्यपराक्रमाः ३७ ॥ देवा ऊचुः ॥ प्रतीपया जिह्वाऽपि सर्वाहारं करिष्यथ ॥ वाचं चोच्चारयिष्यध्वमुच्चैरव्यंजिताक्षराम् ३८

२४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८

३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७

इत्युक्ता पुनरेवाग्निमनुससृर्दिवौकसः ॥ अश्वत्थान्निःसृतश्चाग्निः शमीगर्भमुपाविशत् ३९ शुकेन ख्यापितो विप्रतं देवाः समुपाद्रवन् ॥ शशाप शुक्रमग्निस्तु वाग्नि
हीनो भविष्यसि ४० जिह्वा मावर्तयामास तस्यापि हुतभुक्तया ॥ दृष्ट्वा तु ज्वलनं देवाः शुक्रमुचुर्दयान्विताः ४१ भवितान्त्वमत्यंतं शुक्त्वेन पृथगिति ॥ आहृत
जिह्वस्य सतो वाक्यं कांतं भविष्यति ४२ बालस्येव प्रवृद्धस्य कलमव्यक्तमहुतम् ॥ इत्युक्ता तं शमीगर्भं वह्निमालक्ष्य देवताः ४३ तदेवायतनं चक्रुः पुण्यं सर्वक्रिया
स्वपि ॥ ततः प्रभृतिचाप्यग्निः शमीगर्भे पुदृश्यते ४४ उत्पादने तथोपायमभिजग्मुश्च मानवाः ॥ आपोरसातले यास्तु संस्पृष्टाश्चित्रमानुना ४५ ताः पर्वतप्र
स्रवणैरूष्मां मुचति भार्गव ॥ पावकेनाधिशयता संतप्तास्तस्य ते जसा ४६ अथाग्निर्देवता दृष्ट्वा बभूव व्यथितस्तदा ॥ किमागमनमित्येवं तानपृच्छ तपावकः ४७
तमुचुर्विबुधाः सर्वे ते चैव परमर्षयः ॥ त्वानियोक्ष्यामहे कार्ये तद्भवान्कर्तुमर्हति ४८ कृते च तस्मिन् भाविता तवाऽपि सुमहान्गुणः ४९ ॥ अग्निरुवाच ॥ ब्रूत यद्वव
तां कार्यं कर्ताऽस्मि तदहं सुराः ॥ भवतां तु नियोज्योऽस्मि मावोऽत्रास्तु विचारणा ५० ॥ देवा ऊचुः ॥ असुरस्तारको नाम ब्रह्मणो वरदर्पितः ॥ अस्मान्प्रवाधते
वीर्याद्वधस्तस्य विधीयताम् ५१ इमान् देवगणांस्तात प्रजापतिगणांस्तथा ॥ ऋषींश्चापि महाभाग परित्राय स्वपावक ५२ अपत्यं ते जसा युक्तं प्रवीरं जनय प्रभो ॥
यद्भयं नो सुरात्तस्मान्नाशयेद्व्यवाहन ५३ शप्तानां नो महादेव्यानां न्यदास्ति परायणम् ॥ अन्यत्र भवतो वीर्यं तस्मान्नायस्वनः प्रभो ५४ इत्युक्तः स तथेत्युक्ता भ
गवान्हव्यवाहनः ॥ जगामाथ दुराधर्षो गंगां भागीरथीं प्रति ५५ तथा चाप्यभवन्मिश्रोगर्भं चास्यादधेतदा ॥ वृधे सतदा गर्भः कक्षे कृष्णगतिर्यथा ५६ तेजसा
तस्य देवस्य गंगाविह्वलचेतना ॥ संतापमगमत्प्रिंसो दुंसानशशाकह ५७ आहिते ज्वलने नाथ गर्भे तेजः समन्विते ॥ गंगायामसुरः कश्चिद्भैरवंनादमानदत् ५८
अबुद्धिपतितेनाथनादेन विपुलेन सा ॥ विप्रस्तोऽद्भुतं नयना गंगाविभ्रुतलोचना ५९ विसंज्ञानाशकं गर्भं वो दुमात्मानमेव च ॥ सा तु तेजः परीतां गीकं पयं तं विजा
ह्वी ६० उवाच ज्वलनं विप्रतदा गर्भवलो दुता ॥ तेन शक्ताऽस्मि भगवंस्ते जसोऽस्य विधारणे ६१ विमूढाऽस्मि कृताऽनेन न मे स्वास्थ्यं यथापुरा ॥ विह्वला चा
स्मि भगवंश्चेतो नष्टं च मेऽनघ ६२ धारणेनास्य शक्ताऽहं गर्भस्य तपतां वर ॥ उत्स्रक्ष्येह मिमं दुःखात्तु कामात्कथंचन ६३ ते ते जसाऽस्ति संस्पृष्टो मम देवविभा
वसो ॥ आपदर्थे हि संबंधः सुसूक्ष्मोऽपि महायुते ६४ यदत्र गुणसंपन्नमि तरद्वा हुताशन ॥ त्वय्येव तदहं मन्ये धर्माधर्मौ च केवलौ ६५ तामुवाच ततो वह्निर्वीर्यतां
धार्यतामिति ॥ गर्भो मते जसा युक्तो महागुणफलोदयः ६६ शक्ता ह्यसि महीकृत्स्नां वो दुंधारायितुं तथा ॥ न हिते किंचिदप्राप्य मन्यतो धारणादते ६७ सावाज्ञिना वा
र्थमाणा देवैरपि सरिद्रा ॥ समुत्सर्जतं गर्भं मे रौगिरिव रेतदा ६८

५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८

रुद्रस्य अग्नेस्तेजस्तेन प्रधापिता रुद्रोवापयदग्निः इति श्रुतेः ६९ । ७० । ७१ । ७२ कर्दवानां कर्दवपुष्पाणां ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६
 समर्थाधारणेचापिरुद्रतेजःप्रधापिता ॥ नाशकतंतदागर्भसंधारायितुमोजसा ६९ सासमुत्सृज्यतंदुःखादीप्तवैश्वानरप्रभम् ॥ दर्शयामासचाग्निस्तंतदागंगांष्ट
 गूढह ७० पप्रच्छसरितांश्रेष्ठांकाचिद्वर्भःसुखोदयः ॥ कीदृग्गर्भोऽपेवादेविकीदृशपृथग्दृश्यते ॥ तेजसाकेनवायुक्तःसर्वमेतद्ब्रवीहिमे ७१ ॥ गंगावाच ॥
 जातरूपःसगर्भोवैतेजसात्वमिवानघ ॥ सुवर्णोविमलोदीप्तःपर्वतंचावभासयत् ७२ पद्मोत्पलविमिश्राणांहृदानामिवशीतलः ॥ गंधोऽस्यसकंदंबानांतुल्योवैतप
 तांवर ७३ तेजसातस्यगर्भस्यभास्करस्येवराशिभिः ॥ यद्व्यं पारिसंस्पृष्टं पृथिव्यापर्वतेषुच ७४ तत्सर्वंकांचनीभूतंसमंतात्प्रत्यदृश्यत ॥ पर्यधावतशैलांश्च
 नदीःप्रस्रवणानिच ७५ व्यादीपयंस्तेजसाचत्रैलोक्यंसचराचरम् ॥ एवंरूपःसभगवान्पुत्रस्तेहव्यवाहन ॥ सूर्यवैश्वानरसमःकांत्यासोमइवापरः ७६ एवमु
 क्तातुसादेवीतत्रैवांतरधीयत ॥ पावकश्चापितेजस्वीकृत्वाकार्यंदिवौकसाम् ७७ जगामेष्टंततोदिशंतदाभगिवनंदन ॥ एतैःकर्मगुणैर्लोकेनामाग्नेःपरिगीयते ७८
 हिरण्यरेताइतिवैक्रुषिभिर्विबुधैस्तथा ॥ पृथिवीचतदादेवीख्यातावसुमतीतिवै ७९ सतुगर्भोमहातेजागांगेयःपावकोद्भवः ॥ दिव्यंशस्वर्णप्राप्यववृधेऽहुतद
 र्शनः ८० ददृशुःकृतिकास्तंतुवालाकंसदृशुतिम् ॥ पुत्रंवेताश्चतंवाल्गुपुषुस्तन्यविस्रवैः ८१ ततःसकार्तिकेयत्वमवापपरमद्युतिः ॥ स्कन्नत्वात्स्कंदतांचा
 पिंगुहावासाहुहोभवत् ८२ एवंसुवर्णमुत्पन्नमपत्यंजातवेदसः ॥ तत्रजांबूनक्षेत्रेष्ठदेवानामपिभूषणम् ८३ ततःप्रभृतिचाप्येतज्जातरूपमुदाहृतम् ॥ रत्नाना
 मुत्तमंरत्नभूषणानांतथैवच ८४ पवित्रंचपवित्राणामंगलानांचमंगलम् ॥ यत्सुवर्णसभगवानग्निरीशःप्रजापतिः ८५ पवित्राणांपवित्रंहिकनकंद्विजसत्तमाः ॥
 अग्नीषोमात्मकंचैवजातरूपमुदाहृतम् ८६ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ अपिचेदंपुरारामश्रुतंमेब्रह्मदर्शनम् ॥ पितामहस्ययद्वृत्तंब्रह्मणःपरमात्मनः ८७ देव
 स्यमहतस्तातवारुणीविभ्रतस्तनुम् ॥ ऐश्वर्येवारुणेरामरुद्रस्येशस्यवैप्रभो ८८ आजग्मुर्मुनयःसर्वेदेवाश्चाऽग्निपुरोगमाः ॥ यज्ञांगानिचसर्वाणिषट्कार
 श्चमूर्तिमान् ८९ मूर्तिमंतिचसामानियजूंषिचसहस्रतः ॥ ऋग्वेदश्चागमतत्रपदक्रमविभूषितः ९० लक्षणानिस्वरास्तोभानिरुक्तंसुरपंतक्यः ॥ ओंकारश्चात्र
 सन्नेत्रेनिग्रहप्रग्रहौतथा ९१ वेदाश्चसोपनिषदोविद्यासावित्र्यथापिच ॥ भूतंभव्यंभविष्यंचदधारभगवान्निशिवः ९२ संजुहावात्मनाऽऽत्मानंस्वयमेवतदाप्रभो
 यज्ञंचशोभयामासबहुरूपंपिनाकपृक् ९३ द्यौर्नभःपृथिवीखंचतथाचैवैषभूपतिः ॥ सर्वविद्येश्वरःश्रीमानेषचापिविभावसुः ९४ एषब्रह्माशिवोरुद्रोवरुणोऽग्निः
 प्रजापतिः ॥ कीर्त्यतेभगवान्देवःसर्वभूतपतिःशिवः ९५ तस्ययज्ञःपशुपतेस्तपःकृतवएवच ॥ दीक्षादीप्तव्रतादेवीदिशश्चसदिगीश्वराः ९६ देवपत्न्यश्चक
 न्याश्चदेवानांचैवमातरः ॥ आजग्मुःसहितास्तत्रतदाष्टगुकुलोद्बह ९७ देवस्यमहतहविरुद्रस्येत्यर्थः ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७

विस्पंदान्कणान् तामिःपतिताभीरेतःकणिकाभिःसह पांसून्संगृह्य ९९ प्रादुर्भावश्चस्मधातुः १०० । १ सूत्रग्रामंचतुर्विधंवृत्तेजसस्तस्याग्निगुणमपस्यरेतसःसंबंधीयस्तर्जोऽंशोरजोऽंशस्तस्मात्तेजसंप्रवृ
 त्तिप्रधानंजंगममभूत् २ तमसस्तर्जोऽंशात्तामसंस्थावरं सत्त्वांशस्तूमयत्रानुगतउभयेपुसात्कानांभावानांघर्महेतुत्वादिनादर्शनात् सइति ससत्त्वगुणस्तेजसःप्रकाशरूपायाबुद्धेःस्वरूपमित्यर्थः
 बुद्धेस्तेजस्त्वंप्रकाशकत्वसाम्यान्मनोज्योतिरितिभंत्रलिगाच । तस्यवीसत्त्वस्यचआकाशंआकाशादिकृत्स्नंविश्वंस्वरुताद्विलब्धसत्त्वात्मकंतदात्मनापारिणमतइतिभावः ३ तस्मात्सर्वेषुभूतेषु
 यज्ञंपशुपतेःप्रीतावरुणस्यमहात्मनः ॥ स्वयंभुवस्तुताद्वहारेतःसमपतद्भुवि ९८ तस्यशुकस्यविस्पंदान्पांसून्संगृह्यभूमितः ॥ प्रास्यत्पूषाकराभ्यांवैतस्मि
 न्नेवदुताशने ९९ ततस्तस्मिन्संप्रवृत्तेसन्नेज्जालितपावके ॥ ब्रह्मणोजुह्वतस्तत्रप्रादुर्भावोवभूवह १०० स्कन्नमात्रंचतच्छुक्रंमुवेणपरिगृह्यतः ॥ आज्यव
 न्मंत्रतश्चापिसोऽजुहोर्दृगुनंदन १ ततःसजनयामासभूतग्रामंचवीर्यवाच ॥ तस्यसतेजसस्तस्माज्जलेलोकेषुतेजसम् २ तमसस्तामसाभावाव्यापिसत्त्वं
 तथोभयम् ॥ सगुणस्तेजसोनित्यस्तस्यचाकाशमेवच ३ सर्वभूतेषुचतथासत्त्वंतेजस्तथोत्तमम् ॥ शुक्रेहुतेऽग्नौतस्मिस्तुप्रादुरासंख्यःप्रभो ४ पुरुषावपुषा
 युक्ताःस्वैःस्वैःप्रसवजैर्गुणैः ॥ भृगित्येवभृगुःपूर्वमंगारेभ्योऽगिराभवत् ५ अंगारसंश्रयाच्चैरुक्विरित्यपराऽभवत् ॥ सहज्वालाभिरुत्पन्नोभृगुस्तस्माद्भृगुःस्मृतः
 ६ मरीचिभ्योमरीचिस्तुमरीचःकश्यपोह्यभूत् ॥ अंगारेभ्योऽगिरास्तातवालखिल्याःकुशोच्चयात् ७ अत्रैवात्रेतिचविभोजातमत्रिवदंत्यपि ॥ तथाभस्म
 व्यपोहेभ्योब्रह्मर्षिगणसंमताः ८ वैखानसाःसमुत्पन्नास्तपःश्रुतगुणैस्तपः ॥ अश्रुतोऽस्यसमुत्पन्नावश्विनौरूपसंतौ ९ शेषाःप्रजानापतयःस्रोतोभ्यस्त
 स्यजज्ञिरे ॥ ऋषयोरोमकूपेभ्यःस्वेदाच्छंदोबलान्मनः ११० एतस्मात्कारणादाहुरग्निःसर्वास्तुदेवताः ॥ ऋषयःश्रुतसंपन्नोवेदप्रामाण्यदर्शनात् ११ यानि
 दारुणिनिर्यासास्तेमासाःपक्षसंज्ञिताः ॥ अहोरात्रासुहृतांश्चपितंज्योतिश्चदारुणम् १२ रौद्रंलोहितमित्याहुर्लोहितात्कनकंस्मृतम् ॥ तन्मैत्रमिति विज्ञेयंधूमाच्च
 वसवःस्मृताः १३ अर्चिषोयाश्चतेरुद्रास्तथाऽऽदित्यामहाप्रभाः ॥ उद्दिष्टास्तेतथागारायेधिष्ण्येषुदिविस्थिताः १४ आदिकर्ताचलोकस्यतत्परंब्रह्मतद्भुवम् ॥
 सर्वकामदमित्याहुस्तद्ब्रह्मस्यमुवाचह १५ ततोऽब्रवीन्महादेवोवरुणःपवनात्मकः ॥ ममसन्नमिदंदिव्यमहंमृदपतिस्त्वह १७ त्रीणिपूर्वाण्यपत्यानिममतानिनसं
 शयः ॥ इतिजानीतखगमाममयज्ञफलंहितत् १७ ॥ अग्निरुवाच ॥ मदंगेभ्यःप्रसूतानिमदाश्रयकृतानिच ॥ ममैवतान्यपत्यानिवरुणोह्यवशात्मकः १८

तमोमयेपुजडेपुशरीरेषुसत्त्वंप्रकाशउत्तमंतेजःघर्मप्रवृत्तिश्चतत्सर्वतस्माद्ब्रह्माहुतात्प्रजापतिशुक्राज्जिरेइत्यर्थः ४ प्रसवजैःकारणजैर्गुणैः तानेवाह भृगितिभृज्जतिपावयतीतिभृज्ज्वाला साक्षाज्ज्वा
 लाइत्येवभृगुरितिनाम ५ अंगाराश्रिताअल्पज्वालानिधूमास्ताभ्यःकविरुद्रित्यर्थः भृगितिवाच्ये सहेति ६ । ७ अत्रैवकुशोच्चये अत्रअत्रैवेतिसंबंधः व्यपोहेभ्यःसमूहेभ्यः ८ अश्रुतःअश्रुसका
 शात् ९ स्रोतोभ्यःश्रोत्रादीन्निवेभ्यः बलाद्दीर्घात् ११० एतस्मादग्निजत्वात् ११ निर्यासादारुगतालाक्षादभोक्तरसाः १२ । १३ दिविस्थिताःग्रहतारादयः धिष्ण्येषुस्थानेषु १४
 १५ । १६ त्रीणिभृग्वंगिरःकविसंज्ञानि १७ अवशआत्माचित्तंयस्यसोऽवशात्मकःप्रातइत्यर्थः १८

119510

गुणेन अंतरालकालेन च गुणेन संवृत्तं समानं जातं एतच्च गुणज्ञानं प्रवर्तकं अभिजत्वाद्द्विरण्यमग्निः इति शब्दः प्रकारार्थः 'हिरण्यं पुरस्कृत्य सायमुद्धरेत्' इति सायमुद्धरणकालातिक्रमे सूर्यस्य हिरण्यपुर
स्कारवचनाद्द्विरण्यमादिष्टत्वेनापि जानीयात् । अतस्तयोरेतरालेषु वर्षैर्दत्ता दशमेव फलं प्राप्नोतीत्यर्थः ६१ एषेति यथाकार्तिकेयः सर्वदेवानामजेयं दैत्यं निहतवान् एवं तस्मादंशुवर्णमपि स
र्वेषां मोक्षमजयत्पुनरितनाशयति लोके च तादृशजयतीत्यर्थः ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे पञ्चाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥

उक्ताइति श्रुतिर्वेदः लक्षणं ज्ञापकं येनांते श्रुतिलक्षणाः श्रुत्युक्ताइत्यर्थः १ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ विपन्नकृत्यं वेदांते गंगयामर्मेत्येके सतिनष्टकार्याः ९ चोदयामासुरित्यत्र हेतुमाह नेति गर्भसंधारयितुमित्यपह
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ उक्ताः पितामहेन ह सुवर्णस्य विधानतः ॥ विस्तरेण प्रदानस्य ये गुणाः श्रुतिलक्षणाः १ यत्तु कारणमुत्पत्तेः सुवर्णस्य प्रकीर्तितम् ॥ सकथं ता
रकः प्राप्तो निधनं तद्ब्रवीहि मे २ उक्तं स देवतानां हि अवध्य इति पार्थिव ॥ कथं तस्याभवत्तु युर्विस्तरेण प्रकीर्तय ३ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं त्वत्तुः कुरु कुलोद्बह ॥ का
त्स्न्येन तारकवधं परं कौतूहलं हि मे ४ ॥ भीष्म उवाच ॥ विपन्नकृत्याराजेंद्र देवताः प्रपद्यस्तथा ॥ कृतिकाश्चोदयामासुरित्यभरणाय वै ५ न देवतानां काचिद्वि
समर्था जातवेदसः ॥ एता हि शक्तास्तंगर्भसंधारयितुमोजमा ६ पण्णां तासां ततः प्रीतः पावको गर्भधारणात् ॥ स्वेन ते जो विसर्गेण वीर्येण परमेण च ७ तास्तु पदक
त्तिका गर्भेषु पुजुर्जातवेदसः ॥ षट्सुवर्णसु ते जो प्रेः सकलं निहितं प्रभो ८ ततस्तावर्धमानस्य कुमारस्य महात्मनः ॥ तेजसाऽभिपरीतां ग्योन कचिच्छर्मलेभिरे ९
ततस्तेजः परीतां ग्यः सर्वाः काल उपस्थिते ॥ समं गर्भसु पुविरे कृतिकास्तं न र्षभ १० ततस्तं षडविष्टानं गर्भमेकत्वमागतम् ॥ पृथिवी प्रतिजग्राह कार्तस्वरसमी
पतः ११ सगर्भो दिव्यसंस्थानो दीप्तिमान् पावकप्रभः ॥ दिव्यं शरवणं प्राप्य वदधे प्रियदर्शनः १२ ददशुः कृतिकास्तं तु बालमर्कसमद्युतिम् ॥ जातस्त्रैशच सौहा
र्दात्पुपुषुः स्तन्यविस्रवैः १३ अभवत्कार्तिकेयः सत्रैलोक्ये स चराचरे ॥ स्कन्नत्वात्स्कंदतां प्राप्तो गुहावासाद्बुद्धोऽभवत् १४ ततो देवास्त्रयस्त्रिंशदिशश्च सदिगी
श्वराः ॥ रुद्रो धाता च विष्णुश्च यमः पूषाऽर्यमा भगः १५ अंशो मित्रश्च साध्याश्च वासवो वसवोऽश्विनौ ॥ आपो वायुर्नभश्चंद्रो नक्षत्राणि ग्रहा रविः १६ पृथग्भूतानि
चान्यानि यानि देवार्पणानि वै ॥ आजग्मुस्तेऽद्भुतं द्रष्टुं कुमारं ज्वलनात्मजम् १७ ऋषयस्तुष्टु श्वैर्गंधर्वाश्च जगुस्तथा ॥ षडाननं कुमारं तु द्विषडक्षं द्विजप्रियम्
१८ पीनां सद्वादशभुजं पावकादित्यवर्चसम् ॥ शयानं शरगुल्मस्थं दृष्ट्वा देवाः सहर्षिभिः १९ लेभिरे परमं हर्षं मोनिरे चासुरं हतम् ॥ ततो देवाः प्रियाण्यस्य सर्वेषु
समाहरन् २० क्रीडतः क्रीडनीयानि ददुः पक्षिगणाश्च ह ॥ सुपर्णोऽस्य ददौ पुत्रं मयूरं चित्रवर्हिणम् २१ राक्षसाश्च ददुस्तस्मै वराहमहिषा बुभौ ॥ कुकुटं चाग्निसंकाशं
प्रददावरुणः स्वयम् २२ चंद्रमाः प्रददौ मेषमादित्यो रुचिरां प्रभाम् ॥ गवां माता च गादेवी ददौ शतसहस्रशः २३ छागमग्निर्गुणोऽपेतमिला पुष्पफलं बहु ॥ सुधन्वा श
कटं चैव रथं चामितकूबरम् २४ वरुणो वारुणान् दिव्यान् सगजान् प्रददौ शुभान् ॥ सिंहान् सुरेंद्रो व्याघ्रांश्च द्विपानान्यांश्च पक्षिणः २५ श्वापदांश्च बहून् चोरांश्च छत्राणि
विविधानि च ॥ राक्षसासुरसंघाश्च अनुजग्मुस्तमोऽश्वरम् २६ वर्धमानं तु तं दृष्ट्वा प्रार्थयामास तारकः ॥ उपायैर्बहुभिर्हेतुना शक्यं चापितं विभुम् २७ सैनापत्येन तं
देवाः पूजयित्वा गुहालयम् ॥ शशं सुर्विप्रकारं तं तस्मै तारककारितम् २८ स विवृद्धो महावीर्यो देवसेनापतिः प्रभुः ॥ जघानामो घया शक्त्या दानवं तारकं गुहः २९
प्यते पूर्वार्धेऽपि ६ प्रीतस्ताभिर्गुरुद्वीरूपेण तत्रेतः पीत्वा पोटागर्भे वृते सतीति शेषः ७ वर्त्मसु गर्भागमनमार्गे पुयोनिष्वित्यर्थः ८ १९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥
प्यते पूर्वार्धेऽपि ६ प्रीतस्ताभिर्गुरुद्वीरूपेण तत्रेतः पीत्वा पोटागर्भे वृते सतीति शेषः ७ वर्त्मसु गर्भागमनमार्गे पुयोनिष्वित्यर्थः ८ १९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ चातुर्वर्ण्यस्येति १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ आवितः अमावास्यायां
पश्चात्प्रतिपदि यद्वा खंडदर्शो पूर्वाधेऽष्टिः पश्चात्पितृयज्ञः ५ अन्वाहार्यं पश्चात्कर्तव्यमपि यस्मादेवं तस्मात्प्रथमकल्पितः मामान्यविधिः अमावास्यायां यदहश्चंद्रममनपश्यति तदहरपराह्वेपि
तेन तस्मिन्कुमारेण क्रीडतानि हतेऽसुरे ॥ सुरेंद्रः स्थापितो राज्ये देवानां पुनरीश्वरः ३० ससेनापतिरेवाथवभौ स्कंदः प्रतापवान् ॥ ईशो गोप्ता च देवानां प्रियकृच्छं
करस्य च ३१ हिरण्यमूर्तिर्भगवानेष एव च पावकिः ॥ सदा कुमारो देवानां सैनापत्यमवाप्तवान् ३२ तस्मात्सुवर्णमंगल्यं रत्नमक्षय्यमुत्तमम् ॥ सहजं कार्तिकेयस्य व
हेस्तेजः परमतम् ३३ एवं रामायकौरव्यवासिष्ठोऽज्जयपुरा ॥ तस्मात्सुवर्णदानाय प्रयतस्वनराधिप ३४ रामः सुवर्णं दत्वा हि विमुक्तः सर्वकिल्बिषैः ॥ त्रिविष्टपे मह
त्स्थानमवापा सुलभं नरैः ३५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मे तारकवधोपाख्यानं नाम षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥
युधिष्ठिर उवाच ॥ चातुर्वर्ण्यस्य धर्मात्मन्धर्माः प्रोक्ता यथा त्वया ॥ तथैव मे श्राद्धविधिं कृत्स्नं प्रवृत्तिं हि पार्थिव १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ युधिष्ठिरेणैव मुक्तो भीष्मः शांतनय
स्तदा ॥ इमं श्राद्धविधिं कृत्स्नं वक्तुं समुपचक्रमे २ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृणुष्वावहितो राजञ्छ्राद्धकर्मविधिं शुभम् ॥ धन्यं यशस्यं पुत्रीयं पितृयज्ञं परंतप ३ देवासुरम
नुष्याणां गंधर्वोरगरक्षसां ॥ पिशाचकिन्नराणां च पूज्या वै पितरः सदा ४ पितृन् पूज्यादितः पश्चाद्देवतास्तर्पयंति वै ॥ तस्मात्तान्सर्वयज्ञेन पुरुषः पूजयेत्सदा ५
अन्वाहार्यं महाराज पितृणां श्राद्धमुच्यते ॥ तस्माद्विशेषविधिनाविधिः प्रथमकल्पितः ६ सर्वेष्वहः सुप्रीयंते कृते श्राद्धे पितामहाः ॥ प्रवक्ष्यामि तु ते सर्वां रीतिं तथाति
थ्यगुणा गुणान् ७ येष्वहः सुकृतैः श्राद्धैर्यत्फलं प्राप्यते जनघ ॥ तत्सर्वं कीर्तयिष्यामि यथा वत्तन्निबोधमे ८ पितृन् चर्य्य प्रतिपदि प्राप्नुयात्सुहृद्द्वेष्टिनः ॥ अभिरूपप्र
जायिन्यो दर्शनीया बहुप्रजाः ९ स्त्रियो द्वितीयां जायंते तृतीयायां तु वाजिनः ॥ चतुर्थ्यां क्षुद्रपशवो भवंति बहवो गृहे १० पंचम्यां बहवः पुत्रा जायंते कुर्वतां नृप ॥ कुर्वा
णास्तु नराः षष्ठ्यां भवंति तुतिभागिनः ११ कृषिभागी भवेच्छ्राद्धं कुर्वाणः सप्तमीं नृप ॥ अष्टम्यां तु प्रकुर्वाणो वाणिज्ये लाभमाप्नुयात् १२ नवम्यां कुर्वतः श्राद्धं भवत्येक
शफं बहु ॥ विवर्धते तु दशमीं गावः श्राद्धान्वितुर्वतः १३ कुप्यभागी भवेन्मर्त्यः कुर्वन्नेकादशीं नृप ॥ ब्रह्मवर्चस्विनः पुत्रा जायंते तस्य वेदमणि १४ द्वादशीं भीमानस्य
नित्यमेव प्रदृश्यते ॥ रजतं बहु वित्तं च सुवर्णं च मनोरमम् १५ ज्ञातीनां तु भवेच्छ्रेष्ठः कुर्वन् द्वादशम्योदशीं ॥ अवश्यं तु युवानोऽस्य प्रमीयंते नरा गृहे १६ युद्धभागी भवे
न्मर्त्यः कुर्वन् द्वादशं चतुर्दशीं ॥ अमावास्यां तु निर्वापात् सर्वकामानवाप्नुयात् १७ कृष्णपक्षे दशम्यादौ वर्जयित्वा चतुर्दशीं ॥ श्राद्धकर्मणि तिथ्यस्तु प्रशस्तान्तथेतराः १८
यथा चैवापरः पक्षः पूर्वपक्षादिशिष्यते ॥ तथा श्राद्धस्य पूर्वाह्णादपराह्णो विशिष्यते १९ ॥ इ० श्रीम० अ० आ० प० दा० श्राद्धकल्पे सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥

पितृयज्ञं कुरुत इति विशेषविधिना बाध्यत इत्यन्वाहार्यत्वमपि पितृयज्ञस्य भवतीत्यर्थः ९ तिथीनाम तिथीनां च गुणानगुणाश्च प्रवक्ष्यामि ७ ॥ ८ तु गृहे द्विषोभायाः ९ स्त्रियोऽहुतिरः १० ॥ ११
१२ ॥ १३ कुप्यं ब्रह्मपात्रादि १४ ॥ १५ चतुर्दशी श्राद्धं भिदित्यवश्यमिति १६ ॥ १७ दशम्यादौ तिथिपदे १८ ॥ १९ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे सप्तशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥

किंस्विदिति ११२१३१४१५॥ ५ पृषतश्चित्रमृगस्तदीयंपार्पितं रुक्कृष्णमृगस्तदीयंरौरवम् ७॥८ वाग्नीषसंभ्रम्यास्पृतनासिकोमहोक्षपक्षिविशेषोऽजविशेषश्चेत्यन्ये ९ पितृक्षयेमृतति
थौ कालशाकं'चुका'इतिभाषयाप्रसिद्धं तत्सदृशमेवतदन्यादित्यन्ये लौहंकांचनवृक्षजं पुष्पादिशाकं छागोऽप्यान्तंयंतत्फलमितिशेषः १०॥११॥१२ वीजितंपायसादिकंदद्यादितिपूर्वगान्वयः

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ किंस्विदत्तंपितृभ्योवैभवत्यक्षयमीश्वर ॥ किंहविश्विररात्रायविमानंत्यायकल्पते १ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ हवींषिश्राद्धकल्पे
तुयानिश्राद्धविदोविदुः ॥ तानिमेशृणुकाम्यानिफलंचैवयुधिष्ठिर २ तिलैर्वीहियैर्माषैरद्भिर्भूलफलैस्तथा ॥ दत्तेनमासंप्रीयंतेश्राद्धेनपितरोनृप ३ वर्धमानतिलं
श्राद्धमक्षयमनुरव्रीत् ॥ सर्वेष्वेवतुभोज्येषुतिलाःप्राधान्यतःस्मृताः ४ द्वौमासौतुभवेतृप्तिर्मत्स्यैःपितृगणस्यह ॥ त्रीन्मासानाविकेनादुश्चतुर्मासंशशेनह ५
आजेनमासान्प्रीयंतेपंचैवपितरोनृप ॥ वाराहेणतुषष्मासानसप्तवैशाकुलेनतु ६ मासानष्टौपार्षतेनरौरवेणनवप्रभो ॥ गवयस्यतुमांसेनदृष्टिःस्यादशमासिकी ॥
७ मांसेनेकादशप्रीतिःपितृणांमाहिषेणतु ॥ गव्येनदत्तेश्राद्धेतुसंवत्सरमिहोच्यते ८ यथागव्यंतथायुक्तंपायसंसर्पिषासह ॥ वाग्नीषसस्यमांसेनदृष्टिर्द्वादशवा
पिकी ९ आनंत्यायभवेदत्तंखड्गमांसंपितृक्षये ॥ कालशाकंचलौहंचाप्यान्तंयंछागउच्यते १० गाथाश्चाप्यत्रगायंतिपितृगीतायुधिष्ठिर ॥ सनत्कुमारोभगवा
न्पुरामव्यभ्यभाषत ११ अपिनःस्वकुलेजायाद्योनोदद्यान्नयोदशीम् ॥ मघासुसर्पिःसंयुक्तंपायसंदक्षिणायने १२ आजेनवाऽपिलौहेनमघास्वेवयतव्रतः ॥
हस्तिच्छायासुविधिवत्कर्णव्यजनवीजितम् १३ एष्टव्यावहवःपुत्रायद्येकोऽपिगयांव्रजेत् ॥ यत्रासौप्रथितोलोकेष्वक्षय्यकरणोवटः १४ आपोमूलंफलंमांसमन्नं
वाऽपिपितृक्षये ॥ यत्किंचिन्मधुसंमिश्रंतदानंत्यायकल्पते ॥ १५ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणिआनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मेश्राद्धकल्पेऽष्टाशीति
तमोऽध्यायः ॥८८॥भीष्म उवाच॥ यमस्तुयानिश्राद्धानिप्रोवाचशशर्विंदे ॥ तानिमेशृणुकाम्यानिनक्षत्रेषुपृथक्पृथक् १ श्राद्धंयःकृतिकायोगेकुर्वीतसततंनरः ॥
अग्नीनाधायसापत्योयजेतविगतज्वरः २ अपत्यकामोरोहिण्यांतेजस्कामोमृगोत्तमे ॥ कूरकर्माददच्छादमाद्र्यांमानवोभवेत् ३ धनकामोभवेन्मर्त्यःकुर्वच्छादं पुन
र्वसौ ॥ पुष्टिकामोऽथपुष्येणश्राद्धमीहेतमानवः ४ आश्लेषायांददच्छादंवीरान्पुत्रान्प्रजायते ॥ ज्ञातीनांतुभवेच्छ्रेष्ठोमघासुश्राद्धमावपन् ५ फल्गुनीपुददच्छादं
सुभगःश्राद्धोभवेत् ॥ अपत्यभामुत्तरासुहस्तेनफलभागभवेत् ६ चित्रायांतुददच्छादंलभेद्रूपवतःसुतान् ॥ स्वातियोगेपितृनर्च्यवाणिज्यमुपजीवति ७ बहुपुत्रोविशा
खासुपुत्रमीहन्भवेन्नरः ॥ अनुराधासुकुर्वाणोराजचक्रं प्रवर्तयेत् ८ आधिपत्यं व्रजेन्मर्त्योऽप्येष्टायामपवर्जयेत् ९ नरःकुरुकुलश्रेष्ठःशुद्धोदमपुरःसरः १० मूलेत्वारोग्यमृच्छे
तयशोऽऽपाढासुचोत्तमम् ॥ उत्तरासुत्वाढासुवीतशोकश्चरेन्महीम् १० श्राद्धंत्वमिजिताकुर्वन्मिषकृत्सिद्धिमवाप्नुयात् ॥ श्रवणेषुददच्छादं प्रेत्यगच्छेत्सततद्व्रतिम् ११

१५॥१४॥१५॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठोभारतमावदीपे अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥८८॥ ॥ १५ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १५ ॥ यमस्त्विति १
२॥३॥४॥५॥ फलमागिष्टार्थमाह ६॥७॥८॥९॥१०॥११

वारुणेशतभिपजि १२॥१३॥१४॥१५ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकंठोभारतमावदीपेएकोनवतितमोऽध्यायः ॥८९॥ कीदृशेइति ११२ देवताइति अमाग्वादेवतापूजनेषुश्रद्धानिर्कुर्वीतस्य
र्थः विप्रान्पूजयंति उपेत्यउपस्थाय देवेभ्योदेवानुद्दिश्य सर्वेभ्योविश्रेष्ठः ३॥ ४ पंक्तिदूषाःकाणादयः अपक्तियाः दुष्कर्माणःपंत्ययोग्याः ५ निराकृतिरध्ययनादिशून्यः वार्धुपिकोवृद्धार्थ
राज्यभामीधनिष्ठायांभवेतनियतंनरः ॥ नक्षत्रेवारुणैर्कुर्वन्मिषकृत्सिद्धिमवाप्नुयात् १२ पूर्वप्रोष्ठपदाःकुर्वन्बहून्विदत्यजाविकान् ॥ उत्तरासुप्रकुर्वाणोविंदतेगाःसह
स्रशः १३ बहुकुप्यकृतंविदतेरेवतीश्रितः ॥ अश्विनीष्वश्वान्विंदेतभरणीष्वायुरुत्तमम् १४ इमंश्राद्धविधिंश्रुत्वाशशर्विंदुस्तथाऽकरोत् ॥ अकेशेनाजयच्चापि
महीसोऽनुशशासह ॥ १५ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणिआनुशासनिकेप० दानधर्मेश्राद्धकल्पेएकोनवतितमोऽध्यायः ॥८९॥ ॥ १५ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कीदृशेभ्यःप्रदातव्यंभवेच्छादंपितामह ॥ द्विजेभ्यःकुरुशार्दूलतन्मेव्याख्यातुमर्हसि १ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ ब्राह्मणान्नप
रीक्षेतक्षत्रियोदानधर्मवित् ॥ दैवकर्मणिपित्र्येतुन्यायमाहुःपरीक्षणम् २ देवताःपूजयंतीहदैवेनैवेहतेजसा ॥ उपेत्यतस्मादैवेभ्यःसर्वेभ्योदापयेन्नरः ३ श्राद्धेत्यथ
महाराजपरीक्षेद्ब्राह्मणान्बुधः ॥ कुलशीलवयोरूपैर्विद्ययाऽभिजनेनच ४ तेषामन्येपंक्तिदूषास्तथाऽन्येपंक्तिपावनाः ॥ अपांक्त्यास्तुयेराजनकीर्तयिष्यामितान्
शृणु ५ कितवोभूणहायक्ष्मीपशुपालोनिराकृतिः ॥ ग्रामप्रेष्योवार्धुपिकोगायनःसर्वविक्रयी ६ अगरदाहीगरदःकुंडाशीसोमविक्रयी ॥ सामुद्रिकोराजभृत्यस्तै
लिकःकूटकारकः ७ पित्राविवदमानश्चयस्यचोपपतिर्हृहे ॥ अभिशस्तस्तथास्तेनःशिल्पंयश्चोपजीवति ८ पर्वकारश्चसूचीचमित्रधुक्पारदारिकः ॥ अव्रता
नामुपाध्यायःकांडपृष्ठस्तथैवच ९ श्वभिश्चयःपरिक्रामेद्यःशुनादष्टएवच ॥ परिव्रित्तिश्चयश्चस्याहुश्चर्मागुरुतल्पगः १० कुशीलवोदेवलकोनक्षत्रैर्यश्चजीवति ॥
ईदृशैर्ब्राह्मणैर्भुक्तमपांक्त्यैर्युधिष्ठिर ११ रक्षांसिगच्छतेहव्यमित्याहुर्ब्रह्मवादिनः ॥ श्राद्धंभुक्त्वात्वधीयात्तृपलीतल्पगश्चयः १२ पुरीषेतस्यतेमासंपितरस्तस्य
शेरते ॥ सोमविक्रयिणेविष्ठाभिपजेपूयशोणितम् १३ नष्टदेवलकेदत्तमप्रतिष्ठंचवार्धुषे ॥ यतुवाणिजकेदत्तंनेहनामुन्नतद्वेत् १४ भस्मनीविहुतंहव्यंतथापौनर्भवे
द्विजे ॥ येतुवर्मव्यपेतेषुचारित्रापमतेषुच ॥ हव्यंकव्यंप्रयच्छंतितेपांतप्रेत्यनश्यति १५ ज्ञानपूर्वतुयेतेभ्यःप्रयच्छंत्यल्पबुद्धयः ॥ पुरीषंभुंजतेतस्यपितरः
प्रेत्यनिश्चयः १६ एतानिमान्विजानीयादपांक्त्यान्निजधमान् ॥ शूद्राणामुपदेशंचयेकुर्वत्यल्पचेतसः १७ पष्टिकाणःशतंपंडःश्वित्रीयावत्प्रपश्यति ॥ पंकत्यां
समुपविष्टायांतावदूषयतेनृप १८ यद्वेष्टितशिराभुंक्तेयदुंक्तेदक्षिणामुखः ॥ सोपानत्क्वथ्यदुंक्तेसर्वविद्यात्तदासुरम् १९

धनप्रयोक्ता ६ कुंडाशीभगभक्षः तैलिकस्तत्कर्मकृत् ७॥८ पर्वकारोवेपांतरधारी । 'पर्वक्रीवंमहाग्रंयप्रस्तावेल्क्षणंतरे' इतिमेदिनी मुचीपिशुनः अव्रतानांशूद्राणां कांडपृष्ठःशस्त्राजीवी ९
श्वभिःपरिक्रामेन्मृगयां कुर्वन् १० कुशीलवःकुशीफालस्तेनकर्षणंलक्ष्यतेकुशीलवः लवच्छेदनंतदुपजीवीकाष्ठच्छेदनोपजीवी । 'कुशीफाले'इतिमेदिनी ११॥१२ तस्यैवपुरीषेतस्यपितरःशेरते
नरवन्त्यस्यपुरीषे १३॥१४॥१५॥१६॥१७ पष्टिकाणं पुरुषान्तिशेषः १८॥१९

अत्रैन्द्रायबलये २० परिमृतेधावृतदेशे २१ । २२ । २३ । २४ । २५ त्रिणाचिकेतस्त्रिणाचिकेताख्यमंत्राध्येता पंचगार्हपत्यादय आवसथ्याता अग्नयोयस्य । त्रिमुपर्णचतुष्कपदायुवतिः सुपेशा इति बह्वचानां भ्रमत्रयं वा ब्रह्ममेतुमाभित्यादितैत्तिरीयप्रसिद्धं वा पठंगानि शिक्षादां नि २६ ब्रह्मदेय इति ब्रह्मवेदः परविद्याया तदेव देयं यं पाते पामदु संतानः परंपराया मुत्पन्नः स्वयंच ब्रह्मविदध्यापको वा

119211

असूयताचयदत्तयच्चश्रद्धाविवर्जितम् ॥ सर्वतदसुरेन्द्रायब्रह्माभागमकल्पयत् २० श्वानश्चपंक्तिदूषाश्चनावेक्षेरन्कथंचन ॥ तस्मात्परिसृतेदद्यात्तिलांश्चान्ववकी
रयेत् २१ तिलैर्विरहितंश्राद्धंरुतंक्रोधवशेनच ॥ यातुधानाःपिशाचाश्चविप्रलुंपंतितद्वविः २२ अपांक्तोयावतःपांक्तान्भुंजानाननुपश्यति ॥ तावत्फलाद्भंशय
तिदातारंतस्यबालिशम् २३ इमेतुभरतश्रेष्ठविज्ञेयाःपंक्तिपावनाः ॥ येत्वतस्तान्प्रवक्ष्यामिपरीक्षस्वेहतान्द्विजान् २४ विद्यावेदव्रतस्नाताब्राह्मणाःसर्वएवाहि ॥
सदाचारपराश्चैवविज्ञेयाःसर्वपावनाः २५ पांक्त्यांस्तुप्रवक्ष्यामिज्ञेयास्तेपंक्तिपावनाः ॥ त्रिणाचिकेतःपंचाग्निस्त्रिसुपर्णःषडंगवित् २६ ब्रह्मदेयानुसंतानश्छंदो
गोज्येष्ठसामगः ॥ मातापित्रोर्यश्चवश्यःश्रोत्रियोदशपूरुषः २७ ऋतुकालाभिगामीचधर्मपत्नीपुयःसदा ॥ वेदविद्याव्रतस्नातोविप्रःपंक्तिपुनात्युत २८ अथर्व
शिरसोऽध्येताब्रह्मचारीयतव्रतः ॥ सत्यवादीधर्मशीलःस्वकर्मनिरतश्चसः २९ येचपुण्येपुतीर्थेषुअभिषेककृतश्रमाः ॥ मखेषुचसमंत्रेषुभवंत्यवभृतहुताः ३०
अक्रोधनाह्यचपलाःक्षांतादांताजितेंद्रियाः ॥ सर्वभूतहितायेचश्राद्धेष्वेतान्निमंत्रयेत् ३१ एतेपुदत्तमक्षय्यमेतेवैपांक्तिपावनाः ॥ इमेपरेमहाभागाविज्ञेयाःपंक्ति
पावनाः ३२ यतयोमोक्षधर्मज्ञायोगाःसुचरितव्रताः ॥ येचेतिहासंप्रयताःश्रावयंतिद्विजोत्तमान् ३३ येचभाष्यविदःकेचिद्येचव्याकरणरताः ॥ अधीयतेपुराणं
येधर्मशास्त्राण्यथापिच ३४ अधीत्यचयथान्यायंविधिवत्तस्यकारिणः ॥ उपपन्नोगुरुकुलेसत्यवादीसहस्रशः ३५ अग्न्याःसर्वेषुवेदेषुसर्वप्रवचनेषुच ॥ यावदेतेप्रप
श्यंतिपंक्त्यास्तावत्पुनंत्युत ३६ ततोहिपावनात्पंक्त्याःपंक्तिपावनउच्यते ॥ क्रोशादर्धतृतीयाञ्चपावयेदेकएवाहि ३७ ब्रह्मदेयानुसंतानइतिब्रह्मविदोविदुः ॥
अन्तर्विगनुपाध्यायःसचेदग्रासनं व्रजेत् ३८ ऋत्विग्भिरभ्यनुज्ञातःपंक्त्याहरतिदुष्कृतम् ॥ अथचेद्वेदवित्सर्वैःपंक्तिदोषैर्विवर्जितः ३९ नचस्यात्पतितोराजन्पं
क्तिपावनएवसः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनपरीक्ष्यामंत्रयेद्विजान् ४० स्वकर्मनिरतानन्यान्कुलेजातान्वहृश्रुतान् ॥ यस्यमित्रप्रधानानिश्राद्धानिचहवींषिच ॥ नप्रीणं
तिपितृन्देवान्स्वर्गंचनसगच्छति ४१ यश्चश्राद्धेकुरुतेसंगतानिनिदेवयानेनपथासयाति ॥ सर्वैमुक्तःपिप्पलंबंधनाद्वास्वर्गालोकाच्चयवतेश्राद्धमित्रः ४२

ब्रह्मदेयानुसंतानः २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ अयं ऋत्विक्कादिगुणहीनोऽपि पंक्तिपावनपथेत्याह अनृत्विगिति ३८ ऋत्विग्भिरभ्यनुज्ञातइति ऋत्विग्भिरभ्यनुज्ञेयएव सनत्वनृत्विक्केनानुपाध्यायत्वेनोपेक्षणीयः यतः संपत्क्यादुष्कृतं हरति अननुज्ञातइति पाठेऽभिमानवशादननुज्ञातोऽपीति ज्ञेयं ३९ । ४० मित्रमेव प्रधानं न योग्यत्वादिकथं पुत्रानि । मित्रेष्वपि योग्यता चेत् तत्परित्यागेदोष एवेति भावः ४१ श्राद्धेन निमित्तेन संगता भिस्सूयानि पिप्पलं बंधनाद्वा बंधनादिव कर्मफलोपनिबन्धनभूता तत्स्वर्गाच्च यवतेत प्रनगच्छतीत्यर्थः ४२

४३ । ४४ । ४५ संभोजनी अन्योन्यदीयमानासापिशाचदक्षिणापिशाचदामतुल्यपिशाचाः स्वस्य भोजकाय भोजयंतितद्वत् ४६ यांचदक्षिणामनृते अपात्रे आवृणोति प्रयच्छति आपृहति सुपठम् ४७ न भुनक्ति न पालयति आघातिनी हंती ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ केनोति तस्मान्मित्रं श्राद्धकृत्नाद्रेयेत दद्यान्मित्रेभ्यः संग्रहार्थं धनानि ॥ यन्मन्यते नैष शत्रुं न मित्रं तं मध्यस्तं भोजयेद्भव्यकव्ये ४३ यथोपरे बीजमुत्तरोहेन चावसाप्राश्रया द्वीजभागम् ॥ एवं श्राद्धं भुक्तमर्हमाणैर्न चेहनामुत्र फलं ददाति ४४ ब्राह्मणो ह्यनधीयानस्तृणाग्रिर्विशाम्यति ॥ तस्मै श्राद्धं न दातव्यं न हि भस्मनि हूयते ४५ सं भोजनीनामपिशाचदक्षिणासनैव देवात्र पितृनुपैति ॥ इहैव साध्याम्यति हीनपुण्याशालांतरे गौरिव नष्टवत्सा ४६ यथाऽग्नौ शान्तिं घृतमाजुहोति तत्रैव देवात्र पितृनुपैति ॥ तथा दत्तं न तर्तने गायने च यांचानृते दक्षिणामावृणोति ४७ उभौ हि नस्ति न भुनक्ति चैषायाचानृते दक्षिणा दीयते वै ॥ आघातिनी गर्हितैषापतंती तेषां प्रेतान्पातयेद्देव यानात् ४८ ऋषीणां समये नित्यं ये चरंतियुधिष्ठिर ॥ निश्चिताः सर्वधर्मज्ञास्तान् देवा ब्राह्मणान्विदुः ४९ स्वाध्यायनिष्ठा ऋषयो ज्ञाननिष्ठास्तथैव च ॥ तपोनिष्ठा श्वबोद्धव्याः कर्मनिष्ठाश्च भारत ५० कव्यानिज्ञाननिष्ठेभ्यः प्रतिष्ठाप्यानि भारत ॥ तत्र ये ब्राह्मणान्केचिन्न निर्दंति हि ते नराः ५१ ये तु निर्दंति जल्पेषु न ताञ्छ्लाघ्नेषु भोजयेत् ॥ ब्राह्मणानि दिताराजं हन्युस्ते पुरुषकुलम् ५२ वैखानसानां वचनमृषीणां श्रूयते नृप ॥ दूरादेव परीक्षेत ब्राह्मणान्वेदपारगान् ५३ प्रियो वा यदि वा द्वेष्य स्तेषां तु श्राद्धमावपेत् ॥ यः सहस्रं सहस्राणां भोजयेद्वृत्तान्नरः ॥ एकस्तान्मंत्रविप्रीतः सर्वानर्हति भारत ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनि केपर्वणि दानधर्मे श्राद्धकल्पेनवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ केन संकल्पितं श्राद्धं कस्मिन्काले किमात्मकम् ॥ भृगवंगिरसि केकाले मुनिना कतरेण वा १ कानि श्राद्धानि वर्ज्यानि कानि मूलफलानि च ॥ धान्यजात्यश्च कावर्ज्यास्तन्मे ब्रूहि पितमह २ ॥ भीष्म उवाच ॥ यथा श्राद्धं संप्रवृत्तं तं यस्मिन्काले यदात्मकम् ॥ येन संक ल्पितं चैव तन्मे गृणु जनाधिप ३ स्वायं भुवोऽग्निः कौरव्यपरमर्षिः प्रतापवान् ॥ तस्य वंशे महाराज दत्तात्रेय इति स्मृतः ४ दत्तात्रेयस्य पुत्रोऽभून्निमिर्नामतपोधनः ॥ नि मेश्वाप्यभवत्पुत्रः श्रीमान्नामश्रियावृतः ५ पूर्णे वर्षे सहस्रांते सकृत्वा दुष्करं तपः ॥ कालधर्मपरीतात्मानि धनं समुपागतः ६ निमिस्तु कृत्वा शौचानि विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ संतापमगमतीं पुत्रशोकपरायणः ७ अथ कृत्वोपहार्याणि चतुर्दश्यां महामतिः ॥ तमेव गणयन् शोकं विरात्रे प्रत्यबुध्यत ८ तस्यासीत्प्रतिबुद्धस्य शोकेन व्यथितात्मनः ॥ मनःसंहृत्य विषये बुद्धिर्विस्तारगामिनी ९ ततः संचिंतयामास श्राद्धकल्पं समाहितः ॥ यानितस्यैव भोज्यानि मूलानि च फलानि च १० उक्तानि यानि चान्नानि यानि चेष्टानि तस्य ह ॥ तानि सर्वाणि मनसा विनिश्चित्य तपोधनः ११ अमावास्यां महाप्राज्ञो विप्रानानाग्यपूजितान् ॥ दक्षिणावर्तिकाः सर्वा बृसीः स्वयमथाकरोत् १२ भृगंगिरसकेपदाभृगवंगिरसश्च वर्तत नान्ये १ श्राद्धानि श्राद्धेषु कानि कर्माणि वर्ज्यानि २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ कृत्वा उपकल्प्य उपहार्याणि मृष्टान्नं ऋषिपूवर्हणादानि विरात्रे प्रमाते ८ वि धिं अत्यंतवधकं शोके विषये मनःसंहृत्य शोकेत्येकैतदर्थः तस्य बुद्धिर्विस्तारगामिनी आसीत् इति संबंधः ९ । १० । ११ दक्षिणावर्तिकाः प्रदक्षिणावर्तिताः बृसीः वासनानि १२

सप्तविप्रांस्ततोभोज्येयुगपत्समुपानयत् ॥ ऋतेचलवर्णभोज्येयामाकात्रंददौप्रभुः १३ दक्षिणाग्रास्ततोदभौविष्टरेषुनिवेशिताः ॥ पादयोश्चैवविप्राणांयेत्वन्नमुप
भुंजते १४ कृत्वाचदक्षिणाग्रान्वैदर्भान्सप्रयतःशुचिः ॥ प्रददौश्रीमतःपिंडान्नामगोत्रमुदाहरन् १५ तत्कृत्वासमुनिश्रेष्ठोधर्मसंकरमात्मनः ॥ पश्चात्तापेनमहतात
प्यमानोऽभ्यर्चितयत् १६ अकृतंमुनिभिःपूर्वकिंमयेदमनुष्ठितम् ॥ कथंनुशापेननमांदहेयुर्ब्राह्मणइति १७ ततःसंचितयामासवंशकर्तारमात्मनः ॥ ध्यातमात्र
स्तथाचात्रिराजगामतपोधनः १८ अथात्रिस्तंतथादृष्ट्वापुत्रशोकेनकर्षितम् ॥ भृशमाश्वासयामासवाग्भिरिष्टाभिरव्ययः १९ निमेषकल्पितस्तेऽयंपितृयज्ञस्त
पोधन ॥ मातेऽभूद्भ्रीःपूर्वदृष्टोधर्मोयंब्रह्मणास्वयम् २० सोऽयंस्वयंभुविहितोधर्मःसंकल्पितस्त्वया ॥ ऋतेस्वयंभुवःकोऽन्यःश्राद्धेयंविधिमाहरेत् २१ अथाख्या
स्यामितेपुत्रश्राद्धेयंविधिसुत्तमम् ॥ स्वयंभुविहितंपुत्रतत्कुरुष्वनिबोधमे २२ कृत्वाऽग्नौकरणंपूर्वमंत्रपूर्वतपोधन ॥ ततोऽग्नयेऽथसोमायवरुणायचनित्यशः २३
विश्वेदेवाश्चयेनित्यंपितृभिःसहगोचराः ॥ तेभ्यःसंकल्पिताभागाःस्वयमेवस्वयंभुवा २४ स्तोतव्याचेहपृथिवीनिवापस्येहधारिणी ॥ वैष्णवीकाश्यपीचेतितथै
वेहाक्षयेतिच २५ उदकानयनेचैवस्तोतव्योवरुणोविभुः ॥ ततोऽग्निश्चैवसोमश्चआप्याय्याविहतेऽनघ २६ देवास्तुपितरोनामनिर्मितायेस्वयंभुवा ॥ उष्णपा
येमहाभागास्तेपांभागःप्रकल्पितः २७ तेश्राद्धेनार्च्यमानावैविमुच्यंतेहकिल्बिषात् ॥ सप्तकःपितृवंशस्तुपूर्वदृष्टःस्वयंभुवा २८ विश्वेचाग्निमुखादेवाःसंख्याताः
पूर्वमेवते ॥ तेषांनामानिवक्ष्यामिभागार्हाणामहात्मनाम् २९ बलंघृतिर्विपाप्माचपुण्यकृत्पावनस्तथा ॥ पार्ष्णिक्षेमासमूहश्चदिव्यसानुस्तथैवच ३० विवस्वा
न्वीर्यवानह्नीमान्कीर्तिमान्कृतएवच ॥ जितात्मासुनिवीर्यश्चदीप्तरोमाभयंकरः ३१ अनुकर्माप्रतीतश्चप्रदाताऽप्यंशुमांस्तथा ॥ शैलभःपरमक्रोधीधीरोष्णीभूपति
स्तथा ३२ स्रजोवज्रीवरीचैवविश्वेदेवाःसनातनाः ॥ विद्युद्वर्चाःसोमवर्चाःसूर्यश्रीश्चेतिनामतः ३३ सोमपःसूर्यसावित्रोदत्तात्मापुंडरीयकः ॥ उष्णीनाभोनभो
दश्चविश्वायुर्दीप्तिरेवच ३४ चमूहरःसुरेशश्चव्योमारिःशंकरोभवः ॥ ईशःकर्ताकृतिर्दक्षोभुवनोदिव्यकर्मकृत् ३५ गणितःपंचवीर्यश्चआदित्योरश्मिवांस्तथा ॥ स
प्तकसोमवर्चाश्चविश्वकृत्कविरेवच ३६ अनुगोप्तासुगोप्ताचनसाचेश्वरएवच ॥ कीर्तितास्तेमहाभागाःकालस्यगतिगोचराः ३७ अश्राद्धेयानिधान्यानिकोद्रवाः
पुलकास्तथा ॥ हिंमुद्रव्येषुशाकेषुपलांडुलशुनंतथा ३८ सौभाजनःकोविदारस्तथागृंजनकादयः ॥ कूश्मांडजात्यलांबुंचकृष्णलवणमेवच ३९

दयः विमुच्यंतेकिल्बिषात्नरकादिरूपात् २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ पुलकाःअसंपूर्णतंडुलयुक्तधान्यानि हिंमुद्रव्येषुशाकादिसंस्कारकद्रव्येषु पलांडुलशुनं
चशाकेषु २८ सौभाजनादीन्वर्जयति सौभाजनःशिशुः गृंजनंविपदिग्धशस्त्रहत्पशुमांसं 'अयं गृंजनंविपदिग्धपशोर्भासे'इति मेदिनी । कृष्णलवणंमधविडम् ३९

कृष्णाज्जाजीकृष्णजीरकं विडःविडलवणं शीतपाकीकाकविशेषः अंकुराद्यावंशकरीरादयः गृंगाटकं'शिषाडा'इतिप्रसिद्धं ४० । ४१ सुदर्शनंशाकविशेषः ४२ । ४३ । ४४ । ४५ ॥ इतिजनु
शासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेएकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ एवंश्राद्धोत्पत्तिमुक्तातदंगभूतस्याग्रीकरणस्योत्पत्तिमाह तथेत्पादिना १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

ग्राम्यवाराहमांसंचयच्चैवाप्रोक्षितंभवेत् ॥ कृष्णाज्जाजीविडश्चैवशीतपाकीतथैवच ॥ अंकुराद्यास्तथावर्ज्याइहगृंगाटकानिच ४० वर्जयेल्लवणंसर्वतथाजंबूफलानि
च ॥ अवश्रुतावरुदितंतथाश्राद्धेचवर्जयेत् ४१ निवापेहव्यकव्येवागर्हितंचसुदर्शनम् ॥ पितरश्चहिदेवाश्चनाभिर्नंदंतितद्विः ४२ चांडालश्चपचौवर्ज्यानिवा
पेसमुपस्थिते ॥ कापायवासाःकुष्ठीवापतितोब्रह्महाऽपिवा ४३ संकीर्णयोनिर्विप्रश्चसंबंधीपतितश्चयः ॥ वर्जनीयाबुधैरेतेनिवापेसमुपस्थिते ४४ इत्येवमुक्ताम
गवान्स्ववंश्यंतमृषिपुरा ॥ पितामहसभांदिव्यांजगामात्रिस्तपोधनः ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु० आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मेऽश्राद्धकल्पे एकनवतित
मोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ तथानिमौप्रवृत्तेतुसर्वएवमहर्षयः ॥ पितृयज्ञंतुर्कुर्वतिविविदृष्टेनकर्मणा १ ऋषयोधर्मनित्यास्तुत्कृत्वानिवपनान्यु
त ॥ तर्पणंचाप्यकुर्वततीर्थाभोभिर्यतव्रताः २ निवापैर्दीयमानैश्चचातुर्वर्ण्येनभारत ॥ तर्पिताःपितरोदेवास्तत्रान्नंजरयंतिवै ३ अर्जाणैस्त्वभिहन्यंतेतेदेवाःपितृ
भिःसह ॥ सोममेवाभ्यपयंततदाह्यन्नाभिपीडिताः ४ तेऽब्रुवन्सोममासाद्यपितरोजीर्णपीडिताः ॥ निवापात्रेनपीडयामःश्रेयोऽनोऽत्रविधीयताम् ५ तान्सोमःप्र
त्युवाचाथश्रेयश्चेदीप्सितंसुराः ॥ स्वयंभूसदनंयातसवःश्रेयोभिधास्यति ६ तेसोमवचनादेवाःपितृभिःसहभारत ॥ मेरुगृंगेसमासीनंपितामहमुपागमन् ७ ॥ पि
तरुचुः ॥ निवापात्रेनभगवन्भृशंपीडयामहेवयं ॥ प्रसादंकुरुनोदेवश्रेयोऽनःसंविधीयताम् ८ इतितेषांवचःश्रुत्वास्वयंभूरिदमब्रवीत् ॥ एषमेपार्श्वतोवह्निर्युष्म
च्छ्रेयोऽभिधास्यति ९ ॥ अग्निरुवाच ॥ सहितास्तातभोक्ष्यामोनिवापेसमुपस्थिते ॥ जरयिष्यथचाप्यन्नंमयासार्धेनसंशयः १० एतच्छ्रुत्वातुपितरस्ततस्तेवि
ज्वराभवन् ॥ एतस्मात्कारणाच्चाग्नेःप्राक्तावदीयतेनृप ११ निवतेचाग्निपूर्ववैनिवापेपुरुषर्षभ ॥ नब्रह्मराक्षसास्तवैनिवापंधर्षयंत्युत १२ रक्षांसिचापवर्तंतेस्थि
तेदेवेदुताशने ॥ पूर्वपिंडंपितुर्दद्यात्ततोदद्यात्पितामहे १३ प्रपितामहायचततएषश्राद्धविधिःस्मृतः ॥ ब्रूयात्श्राद्धेचसावित्रीपिंडेपिंडेसमाहितः १४ सोमाये
तिचवक्तव्यंतथापितृमतेतिच ॥ रजस्वलाचयानारीव्यंगिताकर्णयोश्चया ॥ निवापेनोपतिष्ठेतसंग्राह्यानान्यवंशजा १५ जलंप्रतरमाणश्चकीर्तयेत्पितामहा
न् ॥ नदीमासाद्यकुर्वीतपितृणांपिंडतर्पणम् १६ पूर्वस्ववंशजानांतुत्कृत्वाद्भिस्तर्पणंपुनः ॥ सुहृत्संबंधिवर्गाणांततोदद्याज्जलांजलिं १७ कल्माषगोयुगेनाथयुक्ते
नतरतोजलं ॥ पितरोऽभिलपंतैवैनावंचाप्यधिरोहिताः १८ ११ निवसेदत्ते संसारणाभावआर्षःऔणादिकस्तन्प्रत्ययोवा १२ । १३ । १४ वंशिताद्भुटितानोपतिष्ठतयानिवापो
नद्रष्टव्यइत्यर्थःतथाअन्यवंशजाऽपिपाकार्येनसंग्राह्या । १५ । १६ । १७ कल्माषेति चित्रवर्णबलीवर्दपुच्छमाश्रित्यनर्दीतरतःसकाशादतत्पुच्छेनतर्पणंपितरोऽभिलपंत युकेनशकटेन १८

मासाधेअमावास्यायां कृष्णपक्षस्येत्युक्तेर्नात्रशुक्लादिमासोविवक्षितः १९ । २० । २१ । २२ । २३ ॥ इति अनु० नी० मा० द्विजवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ द्विजातयइति दशाहादौ
व्रतोपेताब्राह्मणाब्राह्मणकामाययजमानस्याधेयदिभुंजतेतत्कथम् । स्वस्यव्रतलोपोवागरीयानुतब्राह्मणस्यकामभंगोवेतिप्रश्नार्थः १ वेदोक्त्यागांगमूतव्रततेनरहिताःकामकारेणइच्छयाहेतुना

सदानाविजलंतज्ज्ञाःप्रयच्छंतिसमाहिताः ॥ मासाधेकृष्णपक्षस्यकुर्यान्निर्वपणानिवै १९ पुष्टिरायुस्तथावीर्यश्रीश्चैवपितृभक्तिः ॥ पितामहःपुलस्त्यश्च
वसिष्ठःपुलहस्तथा २० अंगिराश्चक्रतुश्चैवकश्यपश्चमहानृषिः ॥ एतेकुरुकुलश्रेष्ठमहायोगेश्वराःस्मृताः २१ एतेचपितरोराजन्नेषश्चाद्विविधिःपरः ॥ प्रेतास्तु
पिंडसंबंधान्मुच्यंतेतेनकर्मणा २२ इत्येषापुरुषश्रेष्ठश्चाद्वोत्पतिर्यथाऽऽगमम् ॥ व्याख्यातापूर्वनिर्दिष्टादानंवक्ष्याम्यतःपरम् २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनु
शासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मेश्चाद्वकल्पोद्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ द्विजातयोव्रतोपेताहविस्तेयदिभुंजते ॥ अन्नब्राह्मणकामायक
थमेतत्पितामह १ ॥ भीष्मउवाच ॥ अवेदोक्तव्रताश्चैवभुंजानाःकामकारणे ॥ वेदोक्तेषुभुंजानावतलुप्तायुधिष्ठिर २ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ यदिदंतपइत्या
हुरुपवासंप्रथग्जनाः ॥ तपःस्यादेतदेवेहतपोऽन्यद्वाऽपि किंभवेत् ३ ॥ भीष्मउवाच ॥ मासाधेमासोपवासाद्यतपोमन्यतेजनः ॥ आत्मतंत्रोपघातीयोनतप
स्वीनधर्मवित् ४ त्यागस्यचापिसंपातिःशिष्यतेतपउत्तमम् ॥ सदोपवासीचभवेद्ब्रह्मचारीतथैवच ५ मुनिश्चस्यात्सदाविप्रोवेदांश्चैवसदाजपेत् ॥ कुटुंबिको
धर्मकामःसदाऽऽस्वप्रश्नमानवः ६ अमांसाशीसदाचस्यात्पवित्रंचसदापठेत् ॥ ऋतवादीसदाचस्यान्नियतश्चसदाभवेत् ७ विघसाशीसदाचस्यात्सदाचैवातिथि
प्रियः ॥ अमृताशीसदाचस्यात्पवित्रीचसदाभवेत् ८ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथंसदोपावासीस्याद्ब्रह्मचारीचपार्थिव ॥ विघसाशीकथंचस्यात्कथंचैवातिथिप्रियः
९ ॥ भीष्मउवाच ॥ अंतरासायमाशंचप्रातराशंचयोनरः ॥ सदोपवासीभवतियोनभुंकेतरापुनः १० भार्यागच्छन्नब्रह्मचारीऋतौभवतिचैवह ॥ ऋतवादीसदा
चस्याद्दानशीलस्तुमानवः ११ अमक्षयन्नृत्यामांसममांसाशीभवत्युत ॥ दानंददत्पवित्रीस्यादस्वप्नश्चदिवाऽस्वपन् १२ भृत्यातिथिपुयोभुंकेभुक्तवत्सुनरः
सदा ॥ अमृतंकेवलंभुंकेइतिविद्वियुधिष्ठिर १३ अभुक्तवत्सुनाश्चातिब्राह्मणेषुतुयोनरः ॥ अभोजनेनतेनास्यजितःस्वर्गोभवत्युत १४ देवेभ्यश्चपितृभ्यश्चसांश्चि
तेभ्यस्तथैवच ॥ अवशिष्टानियोभुंकेतमाहुर्विघसाशिनम् १५ तेषालोकाह्यपर्यंताःसदनेब्रह्मणःस्मृताः ॥ उपस्थिताह्यप्सरसोगंधर्वैश्चजनाधिप १६
देवतातिथिभिःसार्धपितृभिश्चोपभुंजते ॥ रमंतेपुत्रपौत्रेणतेषांगतिरनुत्तमा १७

भुंजानाभोजनं कुर्वन्नाम । येतुव्रतोपेताभुंजतेतेलुपव्रताभवांति । तेषांव्रतलोपप्रायाश्चित्तंवातपतीष्टिरूपं कर्तव्यंभवति । इतरस्यालामेवव्रतवतोऽपिभुक्ताप्रायश्चित्तं कुर्वीरन्नव्रताद्वैरितिभावः २
तपस्विनःपात्रत्वमुक्तंव्रतपसोरूपंपृच्छति यदिदमिति १ आत्मतंत्रंशरीररूपं कुटुंबिकुपंवातदुपवाती ४ त्यागस्येति दानंवेदजपश्चपरंभतपइतिश्लोकद्वयार्थः ५ अस्वप्नःस्वधर्मेजागरूकः ६
७ । ८ । ९ यथोक्तभोजनद्वयव्यतिरेकेणमध्येयोनभुंकेसदोपवासीत्याह अतरेति १० । ११ वृषायज्ञादिनिमित्तंविना १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

१८ गुणवतिदातरिप्रतिग्रहीतुरल्पोदोषः १९ । २० । २१ गंडेतिनामतः २२ उपशिसंतःअर्जयंतः २३ । २४ । २५ दिष्टांतंमरणम् २६ । २७ आत्मानंशरीरंपरीप्सवोरक्षितुकामाः
२८ । २९ पुष्टिःपुष्टिहेतुः ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ब्राह्मणान्नक्षेत्रं ब्राह्मणस्वरूपस्थानं देवतासमूहः 'यावतीवैदेवतास्ताःसर्वविदविदिब्राह्मणवसांति' इतिश्रुत्यर्थउक्तः ३५ । ३६
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ब्राह्मणेभ्यःप्रयच्छंतिदानानि विविधानिच ॥ दातृप्रतिग्रहीत्रौवैकोविशेषःपितामह १८ ॥ भीष्मउवाच ॥ साधोर्यःप्रतिगृहीयात्तथैवा
साधुतोद्विजः ॥ गुणवत्यल्पदोषःस्यान्निर्गुणेतुनिमज्जति १९ अत्राप्युदाहरंतीमामितिहासंपुरातनम् ॥ वृषादमेवसंवादंसप्तर्षीणांचभारत २० कश्यपोऽत्रि
र्वसिष्ठश्चभरद्वाजोऽथगौतमः ॥ विश्वामित्रोजमदग्निःसाध्वीचैवाप्यरुंधती २१ सर्वेषामथतेषांतुगंडाऽभूत्कर्मकारिका ॥ शुद्रःपशुसखश्चैवभर्ताचास्यावप्रवह
२२ तेचसर्वेतपस्यंतःपुराचेरुर्महीमिमाम् ॥ समाधिनोपशिक्षंतोब्रह्मलोकंसनातनम् २३ अथोभवदनावृष्टिर्महतीकुरुनंदन ॥ कच्छप्राणोभवद्यत्रलोकोऽयं
वैक्षुधान्वितः २४ कस्मिंश्चिच्चपुरायज्ञेशैव्येनशिबिसूनुना ॥ दाक्षिणार्थेऽथऋत्विग्भ्योदत्तःपुत्रःपुराकिल २५ अस्मिन्कालेऽथसोल्पायुर्दिष्टांतमगमत्प्रभुः ॥
तेतंक्षुधाभिसंतप्ताःपरिवार्योपतस्थिरे २६ याज्यात्मजमथोद्वद्वागतासुमृषिसतमाः ॥ अपचंततदास्थाल्यांक्षुधार्ताःकिलभारत २७ निरन्नेमर्त्यलोकेऽस्मि
न्नात्मानंतेपरीप्सवः ॥ कच्छप्रापापेदिरेवृत्तिमन्नहेतोस्तपस्विनः २८ अटमानोऽथतान्मार्गेपचमानान्महीपतिः ॥ राजाशैव्योवृषादभिःक्लिश्यमानान्ददर्शह
२९ ॥ वृषादभिरुवाच ॥ प्रतिग्रहस्तारयतिपुष्टिर्वैप्रतिगृह्यताम् ॥ मयियाद्विद्यतेवितंतदृणुध्वंतपोधनाः ३० प्रियोहिमेब्राह्मणोयाच्यमानोदद्यामहंवोश्वत
रीसहस्रम् ॥ एकैकशःसवृषाःसंप्रसूताःसर्वेषांवैशोग्रगाःश्वेतरोमाः ३१ कुलंभराननडुहःशतंशतान्धुर्यान्श्वेतान्सर्वशोऽहंददामि ॥ पष्ठौहीनापीवराणांचताव
दग्र्यामृष्टयोधेनवःसुव्रताश्च ३२ वरानग्रामान्ब्राह्मिरसंयवांश्चरत्नंचान्यदुलभंकिंददानि ॥ नास्मिन्नभक्ष्येभावमेवंकुरुध्वंपुष्ट्यर्थवःकिंप्रयच्छाम्यहंवै ३३
॥ ऋषयऊचुः ॥ राजन्प्रतिग्रहोराज्ञांमध्वास्वादोविषोपमः ॥ तज्ज्ञानमानःकस्मात्त्वंकुरुषेनःप्रलोभनम् ३४ क्षेत्रंहिदैवतमिदंब्राह्मणान्समुपाश्रितम् ॥ अम
लोहोपतपसाप्रीतःप्रीणातिदेवताः ३५ अह्नापीहतपोजातुब्राह्मणस्योपजायते ॥ तदावइवनिर्दह्यात्प्राप्तोराजप्रतिग्रहः ३६ कुशलंसहदानेनराजन्नस्तुसदा
तव ॥ आर्थिभ्योदीयतांसर्वमित्युक्त्वाऽन्येनतेययुः ३७ अपक्मेवतन्मांसमभूतेषांमहात्मनाम् ॥ अथहित्वाययुःसर्वेनमाहारकाक्षिणः ३८ ततःप्रचोदिता
राज्ञावनंगत्वाऽस्यमंत्रिणः ॥ प्रचीयोदुंबराणिस्मदातुंतेषांप्रचक्रिरे ३९ उदुंबराण्यथान्यानिहेमगर्भाण्युपाहरन् ॥ भृत्यास्तेषांततस्तानिप्रग्राहितुमुपाद्रवन् ४०
गुरूणीतिविदित्वाथनग्राह्याण्यान्निरब्रवीत् ॥ नस्महेमंदविज्ञानानस्महेमंदबुद्धयः ४१ हैमानिमानिजानिमिःप्रतिबुद्धास्मजागृम ॥ इहह्येतदुपादत्तंमेत्यस्यात्कटुको
दयम् ॥ अप्रतिग्राह्यमेवैतत्प्रेत्येहचसुखेप्सुना ४२ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ शतेननिष्कगणितंसहस्रेणचसंमितम् ॥ तथाबहुप्रतीच्छन्वैपापिष्ठांपततेगतिम् ४३
अन्येनपथा ३७ । ३८ । ३९ । ४० नस्महेनस्मः अस्तेरार्पस्तह् ४१ । ४२ प्रतीच्छन्नप्रतिगृह्यन् ४३

॥१०२॥

१९ ज्ञात्वानामानुरूपं तेषां सामर्थ्यं परीक्ष्य तान् विनाशय अन्यथा त्वामेव ते विनाशयिष्यंतीति भावः ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ काश्चित्स्यकारणं नित्यकर्मलोप इति वसिष्ठस्य भावः
६५ क्षुद्रः स्वर्गधीतनाशनचेत्यग्नेः ६६ शास्त्रप्रतिपादितोजररक्षणीयमाणो धर्म इति विश्वामित्रस्य ६७

अत्रादिचितेतिजमदग्नेः ६८ बहुकुशंवेतेतिकश्यपस्य ६९ भार्यापवादः कृत्तिकास्वभिशाषादितिभरद्वाजस्य ७० हीनवस्त्रत्वंगौतमस्यचमते त्रिकौशेयं कुशारज्जुस्तयानिवृत्तकौशेयंपा
दितिसंधानं त्रीणिर्काशेयानिनयस्मिन् 'कुशीफालेकुशारज्जुः' इतिमेदिनी रांकवरंकोर्मंगविशेषस्यचर्मतदपित्रिवर्षीयमतिजीर्णं ७१ । ७२ परिचर्याकरिष्यामिकुर्वित्यन्योन्यमुक्तेत्यर्थः ७३ एकरूप
एवनिश्चयःकार्यचयेषांते ७४ । ७५ । ७६ उपतीर्थमवतरणमार्गः ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ नामार्थद्वारासामर्थ्यज्ञात्वाऽस्माकंवधैषिणीयमिति विज्ञा
येत्यर्थः ८५ अरात्रिरिति यदिदंसर्वपाप्मनोत्रायततदिदं किंचित्तस्मादत्रयइतिश्रुतोपाप्मनस्त्राताऽत्रिरित्यत्रिशब्दस्पनिर्वचनंतदेवशब्दांतरेणप्रदर्शयतिधातुधानीविमोहयिष्यन् अरात्रिः
॥ जमदग्निरुवाच ॥ नैतस्येहयथाऽस्माकंभक्तमिधनमेवच ॥ संचित्यंवार्षिकंचितेतेनपीवान्शुनासह ६८ ॥ कश्यपउवाच ॥ नैतस्येहयथाऽस्माकंचत्वा
रश्चसहोदराः ॥ देहिदेहोतिभिस्तितेनपीवाञ्छुनासह ६९ ॥ भरद्वाजउवाच ॥ नैतस्येहयथाऽस्माकंब्रह्मबंधोरचेतसः ॥ शोकोभार्यापवादेनतेनपीवाञ्छुना
सह ७० ॥ गौतमउवाच ॥ नैतस्येहयथाऽस्माकंत्रिकौशेयंचरांकवम् ॥ एकैकंवैत्रिवर्षीयंतेनपीवाञ्छुनासह ७१ ॥ भीष्मउवाच ॥ अथदृष्ट्वापरिवाट्सता
न्महर्षीन्शुनासह ॥ अभिगम्ययथान्यायंपाणिस्पर्शमथाचरत् ७२ परिचर्याविनेतांतुक्षुत्प्रतीघातकारिकाम् ॥ अन्योन्येननिवेद्याथप्रातिष्ठंतसहैवते ७३ ए
कानेश्वयकार्याश्चव्यचरंतवनानिते ॥ आददानाःसमुद्धृत्यमूलानिचफलानिच ७४ कदाचिद्विचरंतस्तेवृक्षैरविरलैर्वृताम् ॥ शुचिवारिप्रसन्नोदांददृशुःपद्भिर्नी
शुभाम् ७५ बालादित्यवपुःप्रख्यैःपुष्करैरुपशोभिताम् ॥ वैदूर्यवर्णसदृशैःपद्मपत्रैरथावृताम् ७६ नानाविधैश्चविहगैर्जलप्रकरसेविभिः ॥ एकद्वारामनादेयां
सूपतीर्थामकर्दमाम् ७७ वृषादर्भिप्रयुक्तातुल्यविस्तृतदर्शना ॥ यातुधानीतिविख्यातापद्भिर्नीतामरक्षत ७८ पशुसखसहायास्तुविसार्थंतेमहर्षयः ॥
पद्भिर्नीमभिजग्मुस्तेसर्वेकृत्याभिरक्षिताम् ७९ ततस्तेयातुधानींतांदृष्ट्वाविस्तृतदर्शनाम् ॥ स्थितांकमलिनीतीरेकृत्यामुचुर्महर्षयः ८० एकातिष्ठसिकाचत्वं
कस्यार्थेकिंप्रयोजनम् ॥ पद्भिर्नीतीरमाश्रित्यब्रूहि त्वं किंचिकीर्षसि ८१ ॥ यातुधान्युवाच ॥ याऽस्मिंसाऽस्म्यनुयोगोमेनकर्तव्यःकथंचन ॥ आरक्षिणीमां
पद्भिर्न्यावित्सर्वेत्तपोधनाः ८२ ॥ ऋषयऊचुः ॥ सर्वएवसुधार्ताःस्मनचान्यत्किंचिदस्तिनः ॥ भवत्याःसंततेसर्वेऽह्नीयामविसान्युत ८३ ॥ यातुधान्युवा
च ॥ समयेनविसानीतोऽह्नीध्वंकामकारतः ॥ एकैकोनाममेप्रोक्ताततोऽह्नीतमाचिरम् ८४ ॥ भीष्मउवाच ॥ विज्ञाययातुधानींतांकृत्यामपिवधैषिणीम् ॥
अत्रिःक्षुधापरीतात्माततोवचनमब्रवीत् ८५ ॥ अत्रिरुवाच ॥ अरात्रिरत्रिःसारात्रिर्यानाधीतेऽत्रिरद्यवै ॥ अरात्रिरत्रिरित्येवनाममेविद्धिशोभने ८६

अत्रःक्षुधापरातात्मातितवचनमब्रवीत् ट५ ॥ अत्ररुवाच ॥ असात्ररात्रस्तारात्रयानायातजन्तरुच्यते ॥ असात्ररात्रिरत्येकानिनाश्वसानि ७५
अरथःकामादयःसंत्यास्मिन्नित्परंपापंतस्मान्नायतइत्यरात्रिः अरशब्दादल्लक्षणंचमीकात्परस्यत्रायतेरुपाकिप्प्रत्ययः अरिशब्दान्मत्वर्थोयेदर्शाद्यच्चियस्येतीकारलोपेरभितिसिध्यति
यस्मादरात्रिस्तस्मादत्रिः । अतीत्यइमृत्युस्तस्मान्नायतइत्यत्रिरित्यत्राप्यवयवार्येनपाप्मानं मृत्युमन्ववापानित्यादौमृत्युशब्दस्यपाप्मानिप्रयोगदर्शनात् । धर्मेणपापमपनुदतीतिधर्मो
ऽप्यात्रिःस्यादतआह सारात्रिर्यानानीतित्रिरव्यवाइति वैनिश्चितं अव्यवर्तमानकालेषांभिस्त्रिवारंनाधीतेनाधिगच्छति । अतीतस्वहिपुत्रादेरनुत्पत्तावनामसत्वेनोत्पत्तौवर्तमानत्वेननाशोअती
तत्वेननान्वेतित्रिरधिगमोऽस्ति तद्यत्रनास्ति सर्ववर्तमानमेवभवतियत्रावस्थायांसाक्षाद्भाषाशब्दजगत्कारणप्राप्तिःसर्वपाप्मोच्छेदिकासाऽरात्रिरुच्यते अत्रद्वतीतानागतंसर्वमस्तीतिभूयते ।-

-यच्चास्येहास्तियच्चनास्तिसर्वतद्वगत्वाविदतइति अत्रहिसेवैकामाःसमाहिताइतिचयस्मादेवमरात्रिरस्मितस्मादत्रैवममनाम मंत्रोऽपि । 'यैवेसूर्यस्वर्भानुस्तमसाऽविध्यदासुरः अत्रयस्त मन्वविद्वद्रह्यन्वेअशकुवन्निति सूर्यआत्माजगतस्तस्थुषश्च'इतिश्रुतेः । सूर्यपरंब्रह्मस्वर्भानु राहुकूपोपुष्टपुरविध्यतुव्याप्तवान् तमसाअनात्मन्यात्मभुद्धिरूपयाअविद्येयतिमंत्रप्रदानामर्थः ८६ तदेतद्वित्रित्वंमनसाऽपिदुर्धार्थमितिमत्वायातुधान्याह यथेति तेत्वया मयिमत्समीपे अतीतानागतयोरपिवर्तमानकालेपुनर्दर्शनंकामाद्यनुदयश्चेतिद्वयमत्यंततमःस्वभावयामयाप्राप्तुम शक्यमितिभावः । त्वामहंधर्षिपुत्रशक्तेतित्वंगच्छावतर पद्मिनीसरसी ८७ वसिष्ठोऽस्मीति वसिष्ठःवायुश्चपृथिवीचवायुश्चांतरिक्षंचर्याश्चादित्यश्चंद्रमाश्चनक्षत्राणिचेतिवसवपतेपुहीदंसर्व वसुहितमेतिहीदंसर्ववासयतेइतिश्रुतिप्रसिद्धावसवस्तेयस्यस्वाधीनामवतिसवसुमान्प्राप्ताणिमाद्यैश्वर्योमहायोगी अतिशयेनवसुमानितिवसिष्ठस्तादृशोऽहमस्मिअतिशयेनउरुस्मिवसुमच्छब्दा दिष्टप्रत्ययेपरेमनुलोपेडिलोपेचवसिष्ठः उरुशब्दस्येष्टनिवरादेशश्चप्रियस्थिरादिसूत्रेणज्ञेयः । सर्वमद्वैतोस्त्यहंतुनकस्यापिवशोऽस्मीतिनामद्वयार्थः । वासगृहेषुवासयोग्येषुगृहस्थोश्च मेपुसर्वेषामुपजीव्येषुवसेवसाम्यतोऽहंवस्तृणामध्येअतिश्रेष्ठइतिवसिष्ठोऽस्मि वस्तृशब्दादिष्टनिवृत्तलोपेचवसिष्ठः सर्वेषामाश्रयभूतत्वान्मममादेवारक्षंतीतिभावः ८८ । ८९ कुलमिति कशाऽश्वताडनरज्जुस्तामर्हतितेकर्याअश्वः अत्रचप्रकरणादिद्विवाणिहयानाहुरितिश्रुत्युक्तेरिद्विवाण्येवाश्वःकश्यास्तदाश्रयत्वाच्छरीराण्यपिकश्यानि कुलंकुलमितिबीप्सायाद्विर्वचनं

॥ यातुधान्युवाच ॥ यथोदाहृतमेतत्तेमयिनाममहाद्युते ॥ दुर्धार्थमेतन्मनसागच्छावतरपद्मिनीम् ८७ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ वसिष्ठोऽस्मिर्वीर्योऽस्मिन्वसेवास गृहेष्वपि ॥ वसिष्ठत्वाच्चवासाच्चवसिष्ठइतिविद्धिमाम् ८८ ॥ यातुधान्युवाच ॥ नामनैरुक्तमेतत्तेदुःखव्याभाषिताक्षरम् ॥ नैतद्वारयितुंशक्यंगच्छावतरप द्मिनीम् ८९ ॥ कश्यपउवाच ॥ कुलंकुलंचकुवमःकुवमःकश्यपोद्विजः ॥ काश्यःकाशनिकाशत्वादेतन्मेनामधारय ९० ॥ यातुधान्युवाच ॥ यथोदाहृतमेतत्तेमयिनाममहाद्युते ॥ दुर्धार्थमेतन्मनसागच्छावतरपद्मिनीम् ९१ ॥ भरद्वाजउवाच ॥ भरेऽसुतान्भरेशिष्यान्भरेदेवान्भरेद्विजान् ॥ भरमायाभरेद्वाजंभरद्वाजोऽस्मिंशोभने ९२

सर्वशरीरेष्वहमेवैकःकश्यपोनामद्विजोऽस्मि कश्यानिशरी

राणिपातिरक्षतिपिबतिभुंकेपाययतिशोपयतिवाकश्यपइतियोगात्सर्वाणिशरीराणिप्रविश्यांतर्थाभिरूपेणपालयामि जीवरूपेणतद्वारासुखदुःखादिकंभुंजे ब्रह्मरूपेणतानिसर्वाणिस्वात्मनिप्र विलापयामीत्यर्थः । एवंसर्वमध्यात्ममन्तस्वरूपमित्युक्ताऽधिदैवमपिमत्स्वरूपमेवेत्याह कुवमःकुवमइति कुःपृथिवीतस्यावमतिवर्षतीतिकुवमआदित्यः । आदित्याज्जापतेदृष्टिरितिश्रुतेः पूर्ववद्विर्वचनं । सर्वोऽप्यादित्योऽहमेव मत्पुत्रत्वात्सर्वेषामादित्यानामित्यर्थः । पाठांतरेकुपपीः कुपातीतियोगात्कुपपीःसूर्यएव यापोःकिद्वेचेतिसूत्रेणपातेरीप्रत्ययेप्रकृतेर्द्वित्वेप्रत्ययस्य कित्वेचपपीरितिरूपं कुपपिरितिद्वस्वपाठेनुआद्यमदनजनेतिकिप्रत्ययेलेदद्वावेचकुपपिरितिसूर्यएव । कुपपइत्यकारांतपाठस्तुग्रामादिकः । पद्मा कुपृथिवीपातीतिकुपंजलंपिचती तिकुपपःसूर्यएवेतिसमाधेयं । काश्योदीप्तिमान् तत्रहेतुःकाशनिकाशत्वात् बहुकालीनत्वेनकाशपुष्पसदृशःसर्वतःपलितश्चिरंतनस्तपसादीप्तोऽस्मीत्यर्थः ९० । ९१ प्रजावैवाजस्ताप पविमर्तियाद्विमर्तितस्माद्भरद्वाजइतिश्रुत्यनुसारेणस्वनामाह भरेइति अशिष्यान्शासितुमयोग्यानपिराक्षसान्काशंश्वशोकृत्यकरुणयापालयामि । तथाअसुतान्अपुत्रानुदासीनानपिदीना नदीनान्पालयामि । भार्याभार्येतिपुत्रभृत्यादेरुपलक्षणं । ईदृग्विधोऽन्योऽपिवाजवेगंशत्रुणांसाहसमंत्रंवाभरेत्सपृथिवीवत्सर्वसद्वैतप्रदश्चभवतीतितस्मादहमपितयाऽस्मीत्यर्थः द्वाजमिति च्छेदतुद्वाभ्यांजातंसंकरजमित्यर्थः । ननु'मातामह्यापितु'पुत्रोयेनजातःसंपवसः'इतिस्मृतेश्चर्मकोशतुल्यामातेत्यतःसर्वाऽप्येकजएवेतिनास्तिकश्चिद्वाजः । नहिद्वाभ्यारेतःसैकाभ्यामेकोजायत-

-इतिसंभवति सत्यं आवहनीयादीनामपिसंस्कारवतासर्वेषाद्विविधंजन्म पोनिःसंस्कारतश्च । तत्रसंकरोऽन्यस्माज्जातोऽन्येनस्वपुत्रइतिवृद्ध्यासंस्कृतइतिसंप्रदाजः । द्विर्जायतइतिद्वि जोऽन्यः । द्वाभ्यांस्त्रीपुरुषाभ्यांजायतइत्यर्थेद्वाजादयोनिपात्यते ततएवद्वाजाअपिसंतीतिवशीवशंनयसंप्रकजत्वमितिमंत्रेमन्योःसंकरूपस्यएकजेतिविशेषणं । द्वाजेतुबीजसंस्कारसंकराद वश्यंसंकरूपयोर्वाह्मनसयोर्वापौर्वापर्यविरोधोभवतीतिविश्वासघातकादयोद्वाजाइतिज्ञेयं तदयंसंप्रहः । 'कौशिकेकौर्धतपसीराधेयैशौर्यमीरुते ॥ खलेवाक्चितवैमत्येबीजसंस्कारसंकरात्'इति । भार्यामनव्याजइतिपाठेअनव्याजजामापातयेवजातोऽस्मिंलोकहितार्थेननुकर्मणेत्यर्थः ९२ । ९३ गोदमइति गोपदार्थस्वर्गभूमिचदमयतिवशीकरोतीतिगोदमः । तत्रहेतुः दमतइति द मेनइंद्रियजयेनदमयतीतिजितेन्द्रियत्वात्तर्मांयांचदमितुंशकोऽस्मीत्यर्थः । अधूमःनिर्धूमाग्नितुल्यः । अतएवादमःअन्येनदमितुमयोग्यः । तत्रहेतुः तेत्वयिसमदर्शनात्समस्यब्रह्मणोदर्श नात् । निर्दोषंहिंसमंभ्रमेतिभगवद्बचनात् । 'तस्यहदेवाश्चनाभूत्याईशतेआत्माहोपासभवति'इतिश्रुतेः । तस्यब्रह्मविदोऽन्येषांयदेवाश्चनदेवाअपिर्नईशतेनसमर्थामवतंकिमुतनिःसारायातु धानाइतिश्रुत्यर्थः । अत्रदकारस्यानेतकारंरुत्वागोतमइतिनिपात्यते । गोभिस्तमोममध्वस्तंजातमात्रस्यदेहतइतिपाठे देहतोमातुर्देहाज्जातमात्रस्यअकृततपसोपिममसूर्यंतुल्यस्यगोभी रश्मिभिस्तमोभकारंध्वस्तं अतोऽहंभावःअतमाःतमोविरोधिनोयस्यसइतिव्युत्पत्त्यागोतमोऽस्मि त्वयावद्विदुःस्पर्शोऽहमित्यर्थः ९४ । ९५ विश्वेइति विश्वशब्देनआधिदेवंब्रह्माहस्था

॥ यातुधान्युवाच ॥ नामनैरुक्तमेतत्तेदुःखव्याभाषिताक्षरम् ॥ नैतद्वारयितुंशक्यंगच्छावतरपद्मिनीम् ९३ ॥ गौतमउवाच ॥ गोदमोदमतोऽधूमोऽदम स्तेसमदर्शनात् ॥ विद्धिमांगोतमंकृत्येयातुधानिनिबोधमाम् ९४ ॥ यातुधान्युवाच ॥ यथोदाहृतमेतत्तेमयिनाममहामुने ॥ नैतद्वारयितुंशक्यंगच्छावतर पद्मिनीम् ९५ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ विश्वेदेवाश्चममित्रमित्रमस्मिगवांतथा ॥ विश्वामित्रमितिरुयातंयातुधानिनिबोधमाम् ९६ ॥ यातुधान्युवाच ॥ ना मनैरुक्तमेतत्तेदुःखव्याभाषिताक्षरम् ॥ नैतद्वारयितुंशक्यंगच्छावतरपद्मिनीम् ९७ ॥ जमदग्निरुवाच ॥ जाजमद्यजजानेऽहंजिजाहीहजिजायिषि ॥ जमद ग्निरितिरुयातस्ततोमांविद्धिशोभने ९८ ॥ ॥ यातुधान्युवाच ॥ ॥ यथोदाहृतमेतत्तेमयिनाममहामुने ॥ नैतद्वारयितुंशक्यंगच्छावतरपद्मिनीम् ९९ ॥ अरुंधत्युवाच ॥ धरान्धारिर्त्रावसुधांभर्तुस्तिष्ठाम्यनंतरम् ॥ मनोरुंधतीभर्तुरितिमांविद्धचरुंधतीम् १००

देवाउच्यते । अध्यात्मचर्षिदस्यानींद्रियाणितान्युमयानिमित्रभूतानियस्वसविश्वामित्रः । 'विश्वस्यहवेमित्रंविश्वामित्रआस'इतिश्रुतेः । मित्रेचर्षावितिविश्वपदांतस्यदीर्घः गवांमोत्रि याणां ९६ । ९७ जाजमद्यइतिभूयोभूयोऽतिशयेनजमंतिपुगपदनेकेषुयज्ञादिष्वनेकवारंपुनःपुनर्मक्षयंतिहवींषितेजाजमंतोदेवाः जमुमक्षणेयह्लुकिशत्रंतस्यरूपं इज्यंतेदेवताअस्मि त्रितियजोभिः तेषांजानआविर्भावस्तस्मिन्जिजायिषिजातोऽस्मि । जनेयंकृतात्सनिहृड्यात्मनेपदेउत्तमपुरुषैकवचनं आपोऽहमावश्च इहलोकेअतोमांजिजाहिजानीहि अतोयो मात्समांजमदग्निरितिनामतोविद्धि । जाजमदित्यत्राद्यपदेप्रयमाक्षरलोपेद्वितीयस्याभित्वेजमदग्निरितिसिद्धं । जिजाहीत्यपिज्ञाधातोर्यह्लुकिजादेशोमध्यमैकवचनं । ततोजाजमंतोऽग्नि श्चास्मिन्संतीतिजमदग्निरान् ततोमनुलोपेनजमदग्निरितिपदं पृतेनापित्वस्याचर्षणीयत्वमुक्तं जाजमद्यजजानाममृजामाऽहंजिजायिषीतिपाठेजाजमद्यजेभ्योदेवाग्निभ्योजाताःसंपदोजाज मद्यजजास्ताश्चकृतकत्वात्नामनिश्चितं मृजाःमाज्यंतइतिमृजानश्वराइतिमामामाहउक्तवान्वेदः अतोऽहंताःजिजायिषिजितवानस्मि । अस्मिन्पक्षेअभ्यासतद्विकाराभावाद्यार्थं जित लोकोऽहंत्वयाजेतुमशक्यइतिभावः ९८ । ९९ धरानिति धरान्पर्वतान् धरिर्त्राभवं वसुन्देवान्धचेइतिव्युत्पत्त्यावसुधांदिवंचतिष्ठामिअधितिष्ठामि तत्रहेतुः भर्तुर्वसिष्ठस्यानंतरमव्यवधा नेनमनोऽनुरुंधतीत्यरुपोऽतिकठिनान्धरादीन्धवातीत्यरुंधतीतिदकारलोपेनमुमागमेनचसिद्धं । अनुरुंधतीत्यत्रनुकारलोपेनवेति १००

१ वकेति गंडेतिनुमासहितस्यानुकरणं मामां अतलसंभवत्वमस्यष्टपादभिणास्वधनमप्रतिगृहतामृषीणांवाधार्थस्वजदाममौदुत्वाततोऽस्याउत्पादितत्वादितिज्ञेयं २३ पशुनजीवानरंजामिरंजया
मिमाममनामेत्यर्थः २४५ श्वाधर्मःतत्सखायोमुनयःतेषांसखाशुनःसखसखःतं २४८ मस्ममस्मतां २४९१०११ कलापशःसंचशः १२१२३१४ समयंशपथं अत्रशपथव्याजेननिषिद्धान्युच्यते१५

॥ यातुधान्युवाच ॥ नामनैरुक्तमेतत्तेदुःखव्याभाषिताक्षरम् ॥ नैतद्वारयितुंशक्यंगच्छावतरपद्मिनीम् १०१ ॥ गंडोवाच ॥ वक्त्रेकदेशेगंडेतिधातुमेतंप्रच
क्षते ॥ तेनोन्नतेनगंडेतिविद्धिमाऽनलसंभवे २ ॥ यातुधान्युवाच ॥ नामनैरुक्तमेतत्तेदुःखव्याभाषिताक्षरम् ॥ नैतद्वारयितुंशक्यंगच्छावतरपद्मिनीम् ३
॥ पशुसखउवाच ॥ पशुनरंजामिदृष्ट्वाऽहंपशुनांचसदासखा ॥ मौणंपशुसखेत्येवंविद्धिमामग्निसंभवे ४ ॥ यातुधान्युवाच ॥ नामनैरुक्तमेतत्तेदुःखव्याभाषि
ताक्षरम् ॥ नैतद्वारयितुंशक्यंगच्छावतरपद्मिनीम् ५ ॥ शुनःसखउवाच ॥ एभिरुक्तंयथानामनाहंवकुमिहोत्सहे ॥ शुनःसखसखायंमांयातुधान्युपधारय
६ ॥ यातुधान्युवाच ॥ नामनैरुक्तमेतत्तेवाक्यंसंदिग्धयागिरा ॥ तस्मात्पुनरिदानींत्वंब्रूहि यन्नामतेद्विज ७ ॥ शुनःसखउवाच ॥ सकृदुक्तंमयानामनगृहीतं
त्वयायदि ॥ तस्मात्त्रिदंडाभिहतागच्छभस्मेतिमाचिरम् ८ साब्रह्मदंडकल्पेनतेनमूर्ध्निहतातदा ॥ कृत्यापपातमेदिन्यांभस्मसाचजगामह ९ शुनःसखाच
हत्वातांयातुधानीमहाबलाम् ॥ भुवित्रिदंडविष्टम्यशाद्वलेसमुपाविशत् ११० ततस्तेमुनयःसर्वेपुष्कराणिविसानिच ॥ यथाकाममुपादायसमुत्तस्थुर्मुदान्विताः
११ श्रमेणमहताकृत्वातेविसानिकलापशः ॥ तीरेनिक्षिप्यपद्मिन्यास्तर्पणंचकुरंभसा १२ अथोत्थायजलात्तस्मात्सर्वेतेसमुपागमन् ॥ नापश्यंश्चापितेतानिवि
सानिपुरुषर्षभाः १३ ॥ ऋषयऊचुः ॥ केनक्षुधापरीतानामस्माकंपापकर्मणा ॥ नृशंसेनापनीतानिविसान्याहारकांक्षिणाम् १४ तेशंकमानास्त्वन्योन्यंप्र
प्रच्छद्विजसत्तमाः ॥ तऊचुःसमयंसर्वेकुर्मइत्यरिकर्शन १५ तउक्त्वावाढमित्येवंसर्वेएवतदासमम् ॥ क्षुधार्ताःसुपरिश्रान्ताःशपथायोपचक्रुः १६ ॥ अत्रिरुवाच ॥
सगांसृशतुपादेनसूर्यंचप्रतिमेहतु ॥ अनध्यायेष्वधीयातविसस्तैन्यंकरोतियः १७ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ अनध्यायेपठेच्छोकेऽशुनःसपरिकर्षतु ॥ परिवाट्कामवृ
त्तस्तुविसस्तैन्यंकरोतियः १८ शरणागतंहेतुसवैस्वसुतांचोपजिवितु ॥ अर्थान्कांक्षतुकीनाशादिसस्तैन्यंकरोतियः १९ ॥ कश्यपउवाच ॥ सर्वत्रसर्वलपतुन्या
सलोपंकरोतुच ॥ कुटसाक्षित्वमभ्येतुविसस्तैन्यंकरोतियः १२० वृथामांसाशनश्चास्तुवृथादानंकरोतुच ॥ यातुस्त्रियंदिवाचैवविसस्तैन्यंकरोतियः २१
॥ भरद्वाजउवाच ॥ नृशंसस्त्यक्तधर्मास्तुस्त्रीपुत्रातिपुगेषुच ॥ ब्राह्मणंचापिजयतांविसस्तैन्यंकरोतियः २२ उपाध्यायमघःकृत्वाऋचोऽध्येतुयजूंषिच ॥
जुहोतुचसकक्षाग्रौविसस्तैन्यंकरोतियः २३ ॥ जमदग्निरुवाच ॥ पुरीषमुत्सृजत्वप्सुहंतुगांचैवद्रुह्यतु ॥ अन्ततौमैथुनंयातुविसस्तैन्यंकरोतियः २४ द्वेष्ट्योभा
योपजीवीस्याहूरवंधुश्चैवैरवान् ॥ अन्योऽन्यस्यातिथिश्चास्तुविसस्तैन्यंकरोतियः २५ १६ । १७ शुनःसारभेयान्परिकर्षतुकीडार्यमृगयार्थवा १८ स्वसुतांशुल्कप्रहणेन
कीनाशात्कर्षकात् १९ । १२० वृथायागादिनिमित्तंविना वृथानटनर्तकादौ २१ अयतांयुद्धेवादेवा २२ कक्षग्रांतत्रहिंतांमस्मीभावममाप्पहोतुदोषकरमित्याशयः २३ । २४ । २५

२६ उदपानप्लवेपकूपेकजीवने २७ । २८ ब्रह्मकूटवेदराशिस्तस्याशुचित्वंदोषःऋद्धिमतोगर्वोभवतु कर्षकश्चमत्सरीचास्तु २९ । १३० । ३१ ज्ञातीनां अनादरेपट्टी ज्ञातीननादरेत्यर्थः
अभोग्यायोनिदूषिता ३२ । ३३ साधयित्वाअन्नंपक्त्वा विकर्मणाजारजातेनगर्मादिना ३४ । ३५ । ३६ । ३७ अयंमध्यं यदुक्तंतत्रमिध्येतिसंबंधः ३८ अंतर्हितानिअंतर्धानंप्रापितानि
॥ गौतमउवाच ॥ अधीत्यवेदांस्थजतुत्रीनग्रीनपविध्यतु ॥ विक्रीणातुतथासोमंविसस्तैन्यंकरोतियः १२६ उदपानप्लवेग्रामेब्राह्मणोवृषलीपतिः ॥ तस्यसा
लोक्यतांयातुविसस्तैन्यंकरोतियः २७ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ जीवतोवैरुहून्भृत्यान्भरंत्वस्यपरेजनाः ॥ अमतिर्वहुपुत्रःस्याद्विसस्तैन्यंकरोतियः २८ अशु
चिर्ब्रह्मकूटोस्तुऋद्ध्याचैवाप्यहंकृतः ॥ कर्षकोमत्सरीचास्तुविसस्तैन्यंकरोतियः २९ वर्षाचरोऽस्तुभृतकोराज्ञश्चास्तुपुरोहितः ॥ आयज्यस्यभवेद्विग्
विसस्तैन्यंकरोतियः १३० ॥ अरुंधत्युवाच ॥ नित्यंपरिभवेच्छ्रुंभर्तुर्भवतुदुर्मनाः ॥ एकास्वादुसमाश्नातुविसस्तैन्यंकरोतिया ३१ ज्ञातीनांगृहम
ध्यस्थासक्तूननुदिनक्षये ॥ अभोग्यावरिसूरस्तुविसस्तैन्यंकरोतिया ३२ ॥ गंडोवाच ॥ अन्ततंभापतुसदाबंधुभिश्चावेरुध्यतु ॥ ददातुकन्यांशुल्केन
विसस्तैन्यंकरोतिया ३३ साधयित्वास्वयंप्राशेदास्येजीर्यतुचैवह ॥ विकर्मणाप्रमीयेतविसस्तैन्यंकरोतिया ३४ ॥ पशुसखउवाच ॥ दासएवप्रजाये
तामप्रसूतिरकिंचनः ॥ देवतेष्वनमस्कारोविसस्तैन्यंकरोतियः ३५ ॥ शुनःसखउवाच ॥ अध्वर्यवेदुहितरंवाददातुच्छंदोगेवाचरितब्रह्मचर्ये ॥ आथर्व
णवेदमधीत्यविप्रःस्नायीतवायोहरतेविसानि ३६ ॥ ऋषयऊचुः ॥ इष्टमेतद्विजातीनांयोऽयंतेजपथःकृतः ॥ त्वयाकृतंविसस्तैन्यंसर्वेषांशुनःसख ३७
॥ शुनःसखउवाच ॥ न्यस्तमद्यंनपश्यद्विर्यदुक्तंकृतकर्मभिः ॥ सत्यमेतन्नामिथ्यैतद्विसस्तैन्यंकृतंमया ३८ मयाहंतर्हितानीहविसानीमानिपश्यत ॥ परी
क्षाधर्मगवतांकृतमेवंमयाऽनघाः ३९ रक्षणार्थंचसर्वेषांभवतामहमागतः ॥ यातुधानीह्यतिकूराकृत्यैषावोवधैषिणी १४० वृषादर्भिप्रयुक्तैषानिहतामेतपोधनाः ॥
दुष्टाहिंस्यादियंपापायुष्मान्प्रत्यग्निसंभवा ४१ तस्मादस्म्यागतोविप्रावासवंमानिबोधत ॥ अलोभादक्षयालोकाःप्राप्तावैसार्वकामिकाः ४२ उत्तिष्ठध्वमितःक्षि
प्रंतानवाप्तुतवैद्विजाः ४३ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततोमहर्षयःप्रीतास्तथेत्युक्त्वापुरंदरम् ॥ सहैवत्रिदशेद्रेणसर्वेजग्मुस्त्रिविष्टपम् ४४ एवमेतेमहात्मानोभोगैर्वहुवि
धैरपि ॥ क्षुधापरमयायुक्ताश्छंद्यमानामहात्मभिः ४५ नैवल्लोभंतदाचकुस्ततःस्वर्गमवासुवन् ॥ तस्मात्सर्वास्ववस्थासुनरोलोभंविजयेत् ४६ एषधर्मःपरो
राजंस्तस्माच्छोभंविजयेत् ४७ इदंनरःसुचरितंसमवायेपुकीर्तयन् ॥ अर्थभागीचभवतिनचदुर्गाप्यवाप्तुते ४८ प्रीयंतेपितरश्चास्यऋषयोदेवतास्तथा ॥
यशोधर्मार्थभागीचभवतिप्रेत्यमानवः १४९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशासनप०आनुशासनिकेप०दानधर्मेविसस्तैन्योपाख्यानेत्रिनवतितमोऽध्यायः ॥१३॥
॥ भीष्मउवाच ॥ अत्रैवोदाहरंतीमभितिहासपुरातनम् ॥ यद्वृत्तंतीर्थयात्रायांशपथंप्रतितच्छृणु १ ३९ । १४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८
स्वधर्मनिष्ठःकुप्रतिग्रहपराङ्मुखोनिषिद्धवर्जितोयुक्तपात्रमित्यध्वारयतात्पर्यं ४९ ॥ इतिअ० नी० मारतभावदीपे त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ १३ ॥ अत्रशपथेनैवनिषिद्धार्थप्रकाशने १

8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21

२१ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ गार्हस्थ्यं गृहस्थयोग्यं १।२।३।४।५।६ बालिकमवैश्वदेवः तत्र प्रागग्रमेव ग्राह्यं ७।८।९
 एतत्ते भरतश्रेष्ठमया कात्स्न्येन कीर्तितम् ॥ छत्रोपानहदानस्य फलं भरतसत्तम २२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशास० दानधर्मे छत्रोपानहदा
 नप्रशंसानाम षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ६ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ गार्हस्थ्यं धर्ममखिलं प्रब्रूहि भरतर्षभ ॥ ऋद्धिमाप्नोति किं कृत्वा मनुष्य इह पार्थिव १
 ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्र ते वर्तयेष्यामि पुरातनं जनाधिप ॥ वासुदेवस्य संवादं पृथिव्याश्चैव भारत २ संस्तुत्य पृथिवीं देवीं वासुदेवः प्रतापवान् ॥ पप्रच्छ भरतश्रेष्ठ
 मा त्वं यत्पृच्छसेऽद्य वै ३ ॥ वासुदेव उवाच ॥ गार्हस्थ्यं धर्ममाश्रित्य मया वामादिधेनवा ॥ किमवश्यं धरे कार्यं किं वा कृत्वा कृतं भवेत् ४ ॥ पृथिव्युवाच ॥ ऋषयः
 पितरो देवा मनुष्याश्चैव माधव ॥ इज्याश्चैवार्चनीयाश्च यथाचैव निबोध मे ५ सदा यज्ञेन देवाश्च सदाऽऽतिथ्येन मानुषाः ॥ छंदस्तथ्यथानित्यमर्हान् भुंजीतानि
 त्यशः ६ तेन द्यूषि गणाः प्रीता भवन्ति मधुसूदन ॥ नित्यमग्निं परिचरेद्भुक्त्वा बालिकमर्च ७ कुर्यात्तथैव देवा वै प्रीयंते मधुसूदन ॥ कुर्यादहरहः श्राद्धमन्नाद्येनोदकेन च
 ८ पयोमूलफलैर्वापि पितृणां प्रीतिमाहरन् ॥ सिद्धान्नाद्वैश्वदेवं वै कुर्यादग्नौ यथाविधि ९ आग्नीषोमवैश्वदेवं धान्वंतर्त्य मनंतरम् ॥ प्रजानां पतये चैव प्रथमं गोमोवि
 धीयते १० तथैव चानुपूर्वेण बालिकमर्चं प्रयोजयेत् ॥ दक्षिणार्थाय मायेति प्रतीच्यां वरुणाय च ११ सोमाय चाप्युदीच्यां वै वास्तुमध्ये प्रजापतेः ॥ धन्वंतरेः प्रागु
 दीच्यां प्राच्यां शक्राय माधव १२ मनुष्येभ्य इति प्राहुर्बलिद्वारि गृहस्थे वै ॥ मरुद्भ्यो देवतेभ्यश्च बलिमंतर्हरेत् १३ तथैव विश्वेदेवेभ्यो बलिमाकाशतो हरेत् ॥
 निशाचरेभ्यो भूतेभ्यो बलिं नक्तं तथा हरेत् १४ एवं कृत्वा बलिं सम्यग्दद्याद्दक्षिणां द्विजाय वै ॥ अलाभे ब्राह्मणस्याग्रावग्रमुद्धृत्य निक्षिपेत् १५ यदा श्राद्धं पितृभ्योऽपि
 दातुमिच्छेत् मानवः ॥ तदा पश्चात्प्रकुर्वीत निवृत्तेश्राद्धकर्मणि १६ पितृन्संतर्पयित्वा तु बलिं कुर्याद्विधानतः ॥ वैश्वदेवं ततः कुर्यात्पश्चाद्ब्राह्मणवाचनम् १७ ततो
 ज्ञेन विशेषेण भोजयेदतिथीनापि ॥ अर्चापूर्वमहाराजततः प्रीणातिमानवान् १८ अनित्यं हि स्थितो यस्मात्तस्मादतिथिरुच्यते ॥ आचार्यस्य पितुश्चैव सख्युरा
 सस्य चातिथेः १९ इदमस्ति गृहे मह्यमिति नित्यं निवेदयेत् ॥ ते यद्देयुस्तत्कुर्यादिति धर्मो विधीयते २० गृहस्थः पुरुषः कृष्णशिष्टाशीच सदा भवेत् ॥ राजर्षिजं
 स्नातकं च गुरुं श्वशुरमेव च २१ अर्चयेन्मधुपर्केण परिसंवत्सरोपितान् ॥ श्वभ्यश्च श्वपचेत् श्ववयोभ्यश्चापेऽहुवि २२ वैश्वदेवं हि नामैतत्सायं प्रातर्विधीयते ॥ एतां
 स्तुधर्मान् गार्हस्थ्यान्यः कुर्यादनसूयकः ॥ स इहर्षिवरान् प्राप्य प्रेत्य लोके महीयते २३ ॥ भीष्म उवाच ॥ इति भूमेर्वचः श्रुत्वा वासुदेवः प्रतापवान् ॥ तथा चकार स
 ततं त्वमप्येवं सदाऽऽचर २४ एतद्गृहस्थधर्मं त्वं चेष्टमानो जनाधिप ॥ इह लोके यः श्राद्धं प्रयच्छति स्वर्गमवाप्स्यसि २५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आ
 नुशास० दानधर्मे बलिदानविधिर्नाम सप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ ६ ॥ १०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८
 १९।२०।२१।२२।२३।२४।२५ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ ७ ॥

आलोकेति १।२।३।४।५।६ स्तामभवता ७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५ तपःवर्णाश्रमधर्मः धर्मोदयादिः श्रीरघोलताः ओषध्योर्वीह्यादयः १६।१७।१८

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ आलोकदानं नामैतत्कीदृशं भरतर्षभ ॥ कथमेतत्समुत्पन्नं फलं वा तद्ब्रवीहि मे १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासं पुरातनम्
 मनोः प्रजापतेर्वादं सुवर्णस्य च भारत २ तपस्वीकश्चिदभवत्सुवर्णो नाम भारत ॥ वर्णतो हेमवर्णः स सुवर्ण इति पप्रथे ३ कुलशीलगुणोपेतः स्वाध्याये च परंगतः ॥
 बहून्सुवंशप्रभवान्समतीतः स्वकैर्गुणैः ४ सकदाचिन्मनुं विप्रो ददर्शोपसर्प च ॥ कुशलप्रश्नमन्यो न्यंतौ चोभौ तत्र चक्रतुः ५ ततस्तौ सत्यसंकल्पौ मेरौ कांचन
 पर्वते ॥ रमणीयो शिलापृष्ठे सहितौ सन्धर्षिताम् ६ तत्र तौ कथयंतौ स्तौ कथानानाविधाऽश्रयाः ॥ ब्रह्मर्षिदेवदैत्यानां पुराणानां महात्मनाम् ७ सुवर्णस्त्वब्रवी
 द्वाक्यं मनुं स्वायं भुवं प्राति ॥ हितार्थं सर्वभूतानां प्रश्रमेव कुमर्हसि ८ सुमनोभिर्यदि ज्यंते देवतानि प्रजेश्वर ॥ किमेतत्कथमुत्पन्नं फलं योगं च शंसमे ९ ॥ मनु उवाच ॥
 अत्राप्युदाहरंतीममितिहासं पुरातनम् ॥ शुक्रस्य च बले श्वेदं संवादं वै महात्मनोः १० बले वै रोचनस्येह त्रैलोक्यमनुशासतः ॥ समीपमाजगामाशुशुक्रो भृगुकुलो
 द्वहः ११ तमर्घ्यादिभिरभ्यर्च्य भार्गवं सोऽसुराधिपः ॥ निषसादा सने पश्चाद्विधिवद्भूरिदक्षिणः १२ कथेयमभवत्तत्र त्वया यापरि कीर्तिता ॥ सुमनो धूपदीपानां सं
 प्रदाने फलं प्राति १३ ततः पप्रच्छ दैत्यैर्द्रुक्वीर्द्रुप्रश्नमुत्तमम् १४ ॥ बलि उवाच ॥ सुमनो धूपदीपानां किं फलं ब्रह्मवित्तम् ॥ प्रदानस्य द्विजश्रेष्ठ तद्ब्रवान्वक्तुमर्हति
 १५ ॥ शुक्र उवाच ॥ तपःपूर्वमुत्पन्नं धर्मस्तस्मादनंतरम् ॥ एतस्मिन्नंतरे चैव वीरुदोषघ्न एव च १६ सोमस्यात्मा च बहुधा संभूतः पृथिवीतले ॥ अमृतं च
 विषं चैव ये चान्येतुल्यजातयः १७ अमृतं मनसः प्रीतिसद्यस्तृप्तिददाति च ॥ मनोऽग्लपयते तीव्रं विषं गंधेन सर्वशः १८ अमृतं मंगलं विद्धि महद्विषममंगलम् ॥
 ओषध्यो ह्यमृतं सर्वा विषं तेजोऽग्निसंभवम् १९ मनो ह्लादयते यस्माच्छ्रयं चापि दधाति च ॥ तस्मात्सुमनसः प्रोक्तानरैः सुकृतकर्मभिः २० देवताभ्यः सुमनसो यो
 ददाति नरः शुचिः ॥ तस्य तु प्यंति वै देवास्तुष्टाः पुष्टिददत्यपि २१ यं यमुद्दिश्य दीयेरन्देवं सुमनसः प्रभोः ॥ मंगलार्थं स तेनास्य प्रीतो भवति दैत्यप २२ ज्ञेयास्तू
 याश्च सौम्याश्च ते जस्विन्यश्च ताः पृथक् ॥ ओषध्यो बहुवीर्या हि बहुरूपास्तथैव च २३ यज्ञियानां च वृक्षाणामयज्ञीयान्निबोध मे ॥ आसुराणि च माल्यानि देवते
 भ्यो हितानि च २४ रक्षसासुराणां च यक्षाणां च तथा प्रियाः ॥ मनुष्याणां पितृणां च कांतायास्त्वनुपूर्वशः २५ वन्याग्राम्याश्चैव तथा कृष्टाः पर्वताश्रयाः ॥
 अकंटकाः कंटकिनो गंधरूपरसान्विताः २६ द्विविधो हि स्मृतो गंधदृष्टोऽनिष्टश्च पुष्पजः ॥ इष्टगंधानि देवानां पुष्पाणि तिविभावय २७ अकंटकानां वृक्षाणां श्वेत
 प्रायाश्च वर्णतः ॥ तेषां पुष्पाणि देवानां मिष्टानि सततं प्रभो २८ जलजानि च माल्यानि पद्मादीनि च यानि वै ॥ गंधर्वनागयक्षेभ्यस्तानि दद्याद्विचक्षणः २९ ओ
 षध्यो रक्तपुष्पाश्च कटुकान्कंटकान्विताः ॥ शत्रूणामभिचारार्थं माथर्वेणुनिदर्शिताः ३०

३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ निर्यासाः गुग्गुलुप्रभृतयः सारिणः काष्ठाभिसंयोगाग्निः सरंतः कृत्रिमाः अष्टगंधादयः ३९ । ४० । ४१ फाणिताश्च ते आसेवेनतीव्रगंधेन संयुक्ताः दे
वदारुप्रभृतयस्तैः पाठांतरे फालिता विकसिता मल्लिकादयस्ता सारिणैर्मकरदैः गंधरससंयुक्ता रवेः ४२ सद्यस्तुष्टिकरोगं वदति शेषः वेहारिका विहारमात्रोपयुक्ताः ४३ । ४४ । ४५ ज्योतिर्दीपादि
तोक्षगवीर्यास्तुभूतानां दुरालंभाः सकंटकाः ॥ रक्तभूयिष्ठवर्णाश्च रुष्णाश्चैवोपहारयेत् ३१ मनोहृदयनंदिन्यो विशेषमधुराश्चयाः ॥ चारुरूपाः सुमनसो मानुषा
णां स्मृता विभो ३२ ननुश्मशानसंभूता देवता यतनोद्भवाः ॥ सन्नयेत्पुष्टियुक्तेषु विवाहेषु रहः सुच ३३ गिरिसानुरुहाः सौम्या देवानामुपपादयेत् ॥ प्रोक्षिताऽभ्यु
क्षिताः सौम्या यथा योग्यं यथा स्मृति ३४ गंधेन देवास्तुप्यंति दर्शनाद्यक्षराक्षसाः ॥ नागाः समुपभोगेन त्रिभिरेतैस्तुमानुषाः ३५ सद्यः प्रीणाति देवान्वैते प्रीता
भावयंत्युत ॥ संकल्पसिद्धामर्त्यानामीप्सितैश्च मनोरमैः ३६ प्रीताः प्रीणंतिसततं मानिता मानयंति च ॥ अवज्ञाता वधूताश्च निर्दहंत्यधमात्रान् ३७ अत ऊ
र्ध्वं प्रवक्ष्यामि धूपदानविधेः फलम् ॥ धूपांश्च विविधान् साधूनसाधूंश्च निबोधमे ३८ निर्यासाः सारिणश्चैव कृत्रिमाश्चैव तत्रयः ॥ इष्टोऽनिष्टो भवेद्द्वंद्वस्तन्मोविस्तर
शः शृणु ३९ निर्यासाः सल्लकी वज्र्या देवानां दयिताऽस्तुते ॥ गुग्गुलुः प्रवरस्तेषां सर्वेषामिति निश्चयः ४० अगुरुः सारिणां श्रेष्ठो यक्षराक्षसभोगिनाम् ॥ दैत्यानां
सल्लकी यश्च कांक्षितो यश्च तद्विधः ४१ अथ सर्जरसादीनां गंधैः पार्थिवदारवैः ॥ फाणिता सवसंयुक्तैर्मनुष्याणां विधीयते ४२ देवदानवभूतानां सद्यस्तुष्टिकरः
स्मृतः ॥ येऽन्ये वेहारिकास्तत्र मानुषाणां मिति स्मृताः ४३ य एवोक्ताः सुमनसां प्रदाने गुणहेतवः ॥ धूपेष्वपि परिज्ञेयास्त एव प्रीतिवर्धनाः ४४ दीपदाने प्रव
क्ष्यामि फलयोगमनुत्तमम् ॥ यथा येन यदा चैव प्रदेयाया दृशाश्च ते ४५ ज्योतिस्तेजः प्रकाशं वाऽप्यूर्ध्वं गच्छादपि वर्धते ॥ प्रदानं तेजसां तस्मात्तेजो वधेयते नृणाम् ४६
अंधंतमस्तमिच्छं च दक्षिणायनमेव च ॥ उत्तरायणे तस्माज्ज्योतिर्दानं प्रशस्यते ४७ यस्मादूर्ध्वं गते तु तमसश्चैव भेषजम् ॥ तस्मादूर्ध्वं गते दाता भवेदत्रेति निश्चयः
४८ देवास्तेजस्विनो यस्मात्प्रभावंतः प्रकाशकाः ॥ तामसाराक्षसाश्चैव तस्मादीपः प्रदीयते ४९ आलोकदानाच्च क्षुप्मान् प्रभायुक्तो भवेन्नरः ॥ तान्दत्त्वानोपहिंसेत न
हरेन्नोपनाशयेत् ५० दीपहर्ता भवेदंघस्तमोगतिरसुप्रभः ॥ दीपप्रदः स्वर्गलोके दीपमालेव राजते ५१ हविषा प्रथमः कल्पो द्वितीयश्चौषधीरसैः ॥ वसामेदो स्थि
निर्यासैर्न कार्यः पुष्टिमिच्छता ५२ गिरिप्रपाते गहने चैत्यस्थाने च तुष्पथे ॥ दीपदानं भवेन्नित्यं यद्वच्छेदूतिमात्मनः ५३ कुलोद्योतो विशुद्धात्मा प्रकाशत्वं च गच्छति
ज्योतिषां चैव सालोक्यं दीपदातानरः सदा ५४ बलिकर्म सुवक्ष्यामि गुणान्कर्मफलोदयान् ॥ देवयक्षारगमृणां भूतानामथ रक्षसाम् ५५ येषां नाग्रभुजो विप्रा देवता
तिथिबालकाः ॥ राक्षसानेव तान्विद्धि निर्विशंकानमंगलान् ५६ तस्मादग्रं प्रयच्छेत्तदेवेभ्यः प्रतिपूजितम् ॥ शिरसा प्रयत्वापि हरेद्बलिमतं द्रितः ५७

तेजःकांतिः प्रकाशः कीर्तिः ४६ तमिस्त्रमंधकारः अंधंतमो नाम नरकरूपं तथा दक्षिणायनमप्यंधंतमप्येव अत उत्तरायणे रात्रौ तमोनाशकं ज्योतिर्देयं नरकनिवृत्त्यर्थं ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१
हविषा घृतेन औषधीरसैः तिलसर्षपादिस्नेहैः वसामेदो स्थीनि प्राण्य वयवास्तेषां निर्यासाः स्नेहाः वसादयः पृथग्वानि र्यासात् ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७

५८ । ५९ । ६० लाजोल्लापिकभूषिताः उज्ज्वलाः उपरिलापनं ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे अष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ ॥ ॥

गृह्णंति देवतानित्यमाशंसंति सदा गृहान् ॥ बाह्याश्वागंतवो येऽन्ये यक्षराक्षसपन्नगाः ५८ इतो दत्तेन जीवंति देवताः पितरस्तथा ॥ ते प्रीताः प्रीणयंत्येन मायुषायश
साधनैः ५९ बलयः सह पुष्पैस्तु देवानामुपहारयेत् ॥ दधिदुग्धमयाः पुण्याः सुगंधाः प्रियदर्शनाः ६० कार्या रुधिरमांसादद्या बलयो यक्षराक्षसाम् ॥ सुरासवपुरस्का
रा लाजोल्लापिकभूषिताः ६१ नागानां दयितानित्यं पद्मोत्पलविमिश्रिताः ॥ तिलान्गुडसुसंपन्नान् भूतानामुपहारयेत् ६२ अग्रदाताऽग्रभोगी स्याद्बलवीर्यसम
न्वितः ॥ तस्मादग्रं प्रयच्छेत्तदेवेभ्यः प्रतिपूजितम् ६३ ज्वलंत्यहरहो वेश्मयाश्वास्य गृहदेवताः ॥ ताः पूज्या भूतिका मेन प्रसृताग्रप्रदायिना ६४ इत्येतदसुरेन्द्राय
काव्यः प्रोवाच भार्गवः ॥ सुवर्णायमनुः प्राह सुवर्णो नारदाय च ६५ नारदोऽपि मयि प्राह गुणानेतान्महाद्युते ॥ त्वमप्येतद्विदित्वेह सर्वमाचर पुत्रक ६६ ॥ इति श्री
महाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे सुवर्णमनुसंवादीनामाष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रुतं मे भरत
श्रेष्ठ पुष्पधूपप्रदायिनाम् ॥ फलं बलिविधाने च तद्भूयो वक्तुमर्हसि १ धूपप्रदानस्य फलं प्रदीपस्य तथैव च ॥ बलयश्च किमर्थं वैक्षिप्यंते गृहमेधिभिः २ ॥ भीष्म उवाच ॥
अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ नहुषस्य च संवादमगस्त्यस्य घृणोस्तथा ३ नहुषो हि महाराज राजर्षिः सुमहातपाः ॥ देवराज्यमनुप्राप्तः सुकृतेनैह कर्मणा
४ तत्रापि प्रयतो राजन्नहुषस्त्रिदिवे वसन् ॥ मानुषीश्चैव दिव्याश्च कुर्वाणो विविधाः क्रियाः ५ मानुष्यस्तत्र सर्वाः स्मक्रियास्तस्य महात्मनः ॥ प्रवृत्तास्त्रिदिवे राज
न्दिव्याश्चैव सनातनाः ६ अग्निकार्याणि समिधः कुशाः सुमनसस्तथा ॥ बलयश्चात्र लाजाभिर्धूपनं दीपकर्म च ७ सर्वतस्तस्य गृहे राज्ञः प्रावर्तत महात्मनः ॥ जपयज्ञा
न्मनोयज्ञांस्त्रिदिवेऽपि चकार सः ८ देवानभ्यर्चयन् चापि विधिवत्सुरेश्वरः ॥ सर्वानेव यथान्यायं यथा पूर्वमरिंदम ९ अथेन्द्रोऽहमिति ज्ञात्वा अहंकारं समाविशत् ॥
सर्वाश्चैव क्रियास्तस्य पर्यहंयंत भूपतेः १० सकृष्णान्वाहयामास वरदानमदान्वितः ॥ परिहीनक्रीयश्चैव दुर्बलत्वमुपेयवान् ११ तस्य वाहयतः कालो मुनिमुख्या
स्तपोधनान् ॥ अहंकाराभिभूतस्य सुमहानभ्यवर्तत १२ अथ पर्यायशः सर्वान्वाहनायोपचक्रमे ॥ पर्यायश्चाप्यगस्त्यस्य समपद्यत भारत १३ अथागत्य महाते
जा भृगुर्ब्रह्मविदां वरः ॥ अगस्त्यमाश्रमस्थं वै समुपेत्येदमब्रवीत् १४ एवं वयमसत्कारं देवेन्द्रस्यास्य दुर्मतेः ॥ नहुषस्य किमर्थं वैमर्षयाममहामुने १५ ॥ अगस्त्य उवाच ॥
कथमेवमया शक्यः शृणुयस्य महामुने ॥ वरदेन वरोदतो भवतो विदितश्च सः १६ यो मे दृष्टिपथं गच्छेत्स मे वश्यो भवेदिति ॥ इत्यनेन वरं देवो याचितो गच्छता दिवम्
१७ एवं न दग्धः समयाभवता च न संशयः ॥ अन्येनाप्यपि मुख्येन न दग्धो न च पातितः १८

श्रुतिमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ लाजाभिः आर्पणीत्वं ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

१९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे नवनवतितमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ कथमिति ॥ १। २

अमृतं चैव पानाय दत्तमस्मै पुराविभो ॥ महात्मना तदर्थं चनास्माभिर्विनिपात्यते १९ प्रायच्छतवरं देवः प्रजानां दुःखकारणम् ॥ द्विजेष्वधर्मयुक्तानि सकरोति नरा
धमः २० तत्र यत्प्राप्तकालं नस्तद्ब्रह्मिदं तावत् ॥ भवांश्चापि यथा ब्रूयात्तत्कर्ताऽस्मिन् संशयः २१ ॥ भृगुरुवाच ॥ ॥ पितामह नियोगेन भवंतं सोऽहमागतः ॥
प्रतिकर्तुं बलवति नहुषे दैवमोहिते २२ अद्य हित्वा सुदुर्बुद्धीरथे योक्ष्यति देवराट् ॥ अद्यैनमहमुद्धृतं करिष्येऽनिद्रमोजसा २३ अद्येन्द्रं स्थापयिष्यामि पश्यतस्ते शत
क्रतुम् ॥ संचाल्य पापकर्माणैर्द्रावस्थानात्सुदुर्मतिम् २४ अद्य चासौ कुर्वेद्वस्त्वापदाधर्षयिष्यति ॥ देवोपहतचित्तत्वादात्मना शायमं दधीः २५ व्युक्रांतधर्म
तमहं धर्षणामर्षितो भृशम् ॥ अहिर्भवस्वेति रुषांश्च पश्ये पापं द्विजबुद्धम् २६ तत एनं सुदुर्बुद्धिं धिक्शब्दाभिहतत्विषम् ॥ धरण्यां पातयिष्यामि पश्यतस्ते महामुने
२७ नहुषं पापकर्माणैश्चर्य बलमोहितम् ॥ यथाचरो च ते तुभ्यं तथा कर्ताऽस्म्यहं मुने २८ एवमुक्तस्तु भृगुणामैत्रावरुणिरव्ययः ॥ अगस्त्यः परमप्रीतो बभूव विग
तज्वरः २९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु० आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे अगस्त्यभृगुसंवादो नाम नवनवतितमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
कथं वै सविपन्नश्च कथं वै पातितो भुवि ॥ कथंचानिद्रतां प्राप्तस्तद्ब्रवान्चतुर्महति १ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ एवं तयोः संवदतोः क्रियास्तस्य महात्मनः ॥ सर्वा एव
प्रवर्तंते यादिव्यायाश्च मानुषीः २ तथैव दीपदानानि सर्वोपकरणानि वै ॥ बलिकर्म च यच्चान्यद्वत्सकाश्च पृथग्विधाः ३ सर्वे तस्य समुत्पन्ना देवेन्द्रस्य महात्मनः ॥ देव
लोकेऽनृलोके च सदा चाराबुधाः स्मृताः ४ ते चेद्भवंति राजेन्द्रः क्रद्धंते गृहमेधिनः ॥ धूपप्रदानैर्दोषैश्च नमस्कारैस्तथैव च ५ यथा सिद्धस्य चान्नस्य ग्रहायाग्रं प्रदीयते ॥
बलयश्च गृहोद्देशेऽतः प्रीयंति देवताः ६ यथा च गृहिणस्तोषो भवेद्देव बलिकर्मणि ॥ तथा शतगुणा प्रीतिर्देवतानां प्रजायते ७ एवं धूपप्रदानं च दीपदानं च साधवः ॥
प्रयच्छंति नमस्कारैर्युक्तमात्मगुणावहम् ८ स्नानेनाद्विश्चयत्कर्मक्रियते वै विपश्चिता ॥ नमस्कारप्रयुक्तेन तेन प्रीयंति देवताः ९ पितरश्च महाभागाः ऋषयश्च तपो
धनाः ॥ गृह्याश्च देवताः सर्वाः प्रीयंते विधिनाऽर्चिताः १० इत्येतां बुद्धिमास्थाय नहुषः सनरेश्वरः ॥ सुरेन्द्रत्वं महत्प्राप्य कृतवानेतदद्भुतम् ११ कस्यचित्त्वथ काल
स्य भाग्यक्षय उपस्थिते ॥ सर्वमेतदवज्ञाय कृतवानिदमीदृशम् १२ ततः स परिहीनोऽभूत् सुरेन्द्रो बलदर्पितः ॥ धूपदीपोदकविधिं न यथावच्चकार ह १३ ततोऽस्य यज्ञ
विषयोरक्षोभिः पर्यवध्यत ॥ अथागस्त्यमृषिश्चेष्टं वाहनायाजुहावह १४ दुतंसरस्वतीकूलात्स्मयन्निव महाबलः ॥ ततो भृगुर्महातेजामैत्रावरुणिमब्रवीत् १५ निमीलय
स्वनयने जटां यावद्विशामिते ॥ स्थाणुभूतस्य तस्याथ जटां प्राविशदच्युतः १६ भृगुः स सुमहातेजाः पातनाय नृपस्य च ॥ ततः स देवराट् प्राप्तस्तमृषिं वाहनाय वै १७

वत्सकाः पुत्रादेवार्पिकोत्सवाः । 'वत्सः पुत्रादिकोत्सवे' इति मेदिनी १। ४। ५ ग्रहाण्यतिषये ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७

१८। १९। २०। २१। २२। २३ पदाहतः पादेन हतवानसि २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१

ततोऽगस्त्यः सुरपतिं वाक्यमाह विशांपते ॥ योजयस्वेति मां क्षिप्रं कंच देशं वहामिते १८ यत्र वक्ष्यासि तत्र त्वानं यिष्यामि सुराधिप ॥ इत्युक्तो नहुषस्तेन योजयामास
तं मुनिम् १९ भृगुस्तस्य जटां तस्थो बभूव हृषितो भृशम् ॥ नचापि दर्शनं तस्य चकार स भृगुस्तदा २० वरदानप्रभावज्ञो नहुषस्य महात्मनः ॥ ननु कोपतदाऽग
स्त्यो युक्तोऽपि नहुषेण वै २१ तंतुराजा प्रतोदेन चोदयामास भारत ॥ ननु कोपसधर्मात्मा ततः पादेन देवराट् २२ अगस्त्यस्य तदा कुद्धो वामेनाभ्यहनच्छिरः ॥
तस्मिन् शिरस्यमिह ते सजटां तर्गतो भृगुः २३ शशाप बलवत्कुद्धो नहुषं पापचेतसम् ॥ यस्मात्पदाहतः क्रोधाच्छिरसीमं महामुनिम् २४ तस्मादाशुमर्ही गच्छ
सर्पो भूत्वा सुदुर्मते ॥ इत्युक्तः स तदा तेन सर्पो भूत्वा पपात ह २५ अदृष्टेनाथ भृगुणामूतले भरतर्षभ ॥ भृगुं हियदिसोऽद्रक्ष्य ब्रह्मपृथिवीपते २६ न च शक्तोऽभविष्य
द्वैपातने तस्य तेजसा ॥ स तु तैस्तैः प्रदानैश्च तपोभिर्नियमैस्तथा २७ पतितोऽपि महाराज भूतले स्मृतिमान् भूत् ॥ प्रसादयामास भृगुं शापांतो मे भवेदिति २८
ततोऽगस्त्यः कृपाविष्टः प्रासादयत तं भृगुम् ॥ शापांतार्थं महाराज सच प्रादात्कृपान्वितः २९ ॥ भृगुरुवाच ॥ राजायुधिष्ठिरो नाम भविष्यति कुलोद्भवः ॥ सत्वांमो
क्षयेतां शापादित्युक्तां स्तरधीयत ३० अगस्त्योऽपि महातेजाः कृत्वा कार्यं शतक्रतोः ॥ स्वमाश्रमपदं प्रायात्पूज्यमानो द्विजातिभिः ३१ नहुषोऽपि त्वयाराजं स्त
स्माच्छापात्समुद्धृतः ॥ जगाम ब्रह्मभवनं पश्यतस्ते जनाधिप ३२ तदा स पातयित्वा तं नहुषं भूतले भृगुः ॥ जगाम ब्रह्मभवनं ब्रह्मणे च न्यवेदयत् ३३ ततः शक्रं समा
नाय्य देवानाह पितामहः ॥ वरदानान्मम सुरानहुषो राज्यमाप्तवान् ३४ सचागस्त्येन कुद्धेन भ्रंशितो भूतलंगतः ॥ न च शक्यं विनाराज्ञा सुरावर्तयितुं कचिद् ३५
तस्मादयं पुनः शक्रो देवराज्येऽभिषिच्यताम् ॥ एवं संभाषमाणं तु देवाः पार्थ पितामहम् ३६ एवमस्त्वितिसंहृष्टाः प्रत्यूचुस्तं नराधिप ॥ सोऽभिषिक्तो भगवता देव
राज्ये च वासवः ३७ ब्रह्मणाराजशार्दूलयथा पूर्वव्यरोचत ॥ एवमेतत्पुरावृत्तं नहुषस्य व्यतिक्रमात् ३८ स च तैरेव संसिद्धो नहुषः कर्मभिः पुनः ॥ तस्माद्दीपाः प्रदा
तव्याः सायं वै गृहमेधिभिः ३९ दिव्यं च क्षुरवाप्रोति प्रेत्य दीपस्य दायकः ॥ पूर्णचंद्रप्रतीकाशादीपदाश्च भवंत्युत ४० यावदक्षिणिमेषाणि ज्वलंते तावतीः समाः ॥
रूपवान्बलवांश्चापिनरो भवति दीपदः ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि अगस्त्यभृगुसंवादो नाम शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्राह्मणस्वानियेमं दाहरंति भरतर्षभ ॥ नृशंसकारिणो मूढाः क्रते गच्छंति मानवाः १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरात
नम् ॥ चांडालस्य च संवादं क्षत्रवंधोश्च भारत २ ॥ राजन्य उवाच ॥ वृद्धरूपोऽसि चांडालबालवच्च विचेष्टसे ॥ श्वखराणां राजः सेवी कस्मादुद्विजसे गवाम् ३

॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ब्राह्मणस्वानिती १। २ स्त्रजः सेवी रजो गुंठितः ३

गोरजसागोपरागेण यथापुष्पस्यपरागोरजःकणस्तदादोलनेपरितःप्रसर्पति एवं प्रचलंत्याधेनोरूपसःसकाशात्प्रसरंत्यःक्षीरविषुषोऽत्रपरागपयायेणरजःपदेनोच्यते । तथाचमेदिनी 'रजःक्षीरं गुणां तरे ॥ आर्तवचपरागेचरेणुमात्रेचदृश्यते' इति ध्वस्तं व्यासं शरीरमिति शेषः विष्णुमात्रेणापि ब्रह्मस्वेन देहस्त्रिगुणत्वमाभूदिति भावः ४ हियतीनां गोयहेकेन चित्राद्वाहियमाणानां रजःक्षीरं कर्तुं मार्गं स्थवलीरूपं सोममुत्सृज्य यामासनाशितवत् ५ । ६ तत्र गोहर्तृणां पुरे ७ तादृतागावो विपुष्वतीः स्वस्वस्वामिबन्धवियोगात्प्रांशरीरं कर्पयंत्यः परैः पीतेन स्वपयसातेषां पुत्रपौत्रान्नदंपतीषजन्तुः सद्यो

साधुभिर्गर्हितं कर्म चांडालस्य विधीयते ॥ कस्माद्गोरजसाध्वस्तमपां कुंहे निषिचसि ४ ॥ चांडाल उवाच ॥ ब्राह्मणस्य गवां राजन् हियतीनां रजःपुरा ॥ सोममुद्धंस यामास तं सोमं येऽपि बन्दिजाः ५ दीक्षितश्च सराजाऽपि क्षिप्रं नरकमाविशत् ॥ सह तैर्याजकैः सर्वैर्ब्रह्मस्वमुपजीव्यत ६ येऽपि तत्रापि बन्धीरं घृतं दधि च मानवाः ॥ ब्राह्मणाः सह राजन्याः सर्वे नरकमाविशन् ७ जघुस्ताः पयसा पुत्रांस्तथा पौत्रान्विधुन्वतीः ॥ पशून्वेषमाणाश्च साधुवृत्तेन दंपती ८ अहंतत्रावसं राजन् ब्रह्मचारी जि तेंद्रियः ॥ तासां मे रजसाध्वस्तं भैक्षमासीन्नराधिप ९ चांडालोऽहं बतोरजन्मुक्ता तदभवन्तप ॥ ब्रह्मस्वहारी च नृपः सोऽप्रतिष्ठांगतिं ययौ १० तस्माद्देववि प्रस्वं कदाचिदपि किंचन ॥ ब्रह्मस्वरजसाध्वस्तं भुक्ता मां पश्ययादृशम् ११ तस्मात्सोमोऽप्यविक्रयः पूरुषेण विपश्चिता ॥ विक्रयं त्विह सोमस्य गर्हयंति मनीषिणः १२ ये चैनं क्रीणते तात ये च विक्रीणते जनाः ॥ ते तु वैवस्वतं प्राप्य रौरवं यांति सर्वशः १३ सोमं तु रजसाध्वस्तं विक्रीणन्विधिपूर्वकम् ॥ श्रोत्रियो वार्धुषीभूत्वा न चिरं स विनश्यति १४ नरकं त्रिंशत् प्राप्य स्वविष्टा मुपजीवति ॥ श्वचर्यामभिमानं च सखि दारे च विष्टवम् १५ तुल्याधारयन् धर्ममभिमान्यति रिच्यते ॥ श्वानं वै पापिनं पश्य विवर्णहरिणं कृशम् १६ अभिमानेन भूतानामिमां सति मुपासतम् ॥ अहं वै विपुले तात कुले धनसमन्विते १७ अन्यस्मिन् जन्मनि विभोज्ञानविज्ञानपारगः ॥ अभवंतत्र जानानो ह्येतान् दोषान्मदात्सदा १८ संरब्ध एव भूतानां पृष्ठमांसमक्षयम् ॥ सोऽहं तेन च वृत्तेन भोजनेन च तेन वै १९ इमामवस्थां संप्राप्तः पश्य कालस्य पर्ययम् ॥ आदीप्तमिव चैलांतं भ्रमरैरिव चार्दितम् २० धावमानं सुसंरब्धं पश्य मार्जसाऽन्वितम् ॥ स्वाध्यायैस्तु महत्पापं हरंति गृहमेधिनः २१ दानैः पृथग्विधैश्चापि यथा प्रादुर्भूत मनीषिणः ॥ तथा पापकृतं विप्रमाश्रमस्थं महीपते २२ सर्वसंगविनिर्मुक्तं छंदां स्युत्तारयंत्युत ॥ अहं हि पापयो न्यां वै प्रसूतः क्षत्रियर्षभ ॥ निश्चयं नाधिगच्छामि कथं मुच्येयमित्युत २३ जातिस्मरत्वं च मम केनचित् पूर्वकर्मणा ॥ शुभेन येन मोक्षं वै प्राप्नुमिच्छाम्यहं नृप २४ त्वमिमं संप्रपन्नाय संशयं ब्रूहि पृच्छते ॥ चांडालत्वात्कथमहं मुच्येयमिति सत्तम २५ ॥ राजन्य उवाच ॥ चांडालप्रतिजानी हियेन मोक्षमवाप्स्यसि ॥ ब्राह्मणार्थे त्यजन् प्राणान् गतिमिष्टामवाप्स्यसि २६

ऽस्पायुषश्चक्रुः ८ तत्र देशे काले च ९ । १० । ११ प्रसंगात्सोमविक्रयं निंदति तस्मादिति १२ पुनर्ब्रह्मस्वसृष्टं १३ चिरं विनश्यतीति न अपि तु चिरं नरकवास इत्येव १४ श्वचर्या नीच सेवा १५ श्वचर्यादित्रयं तुल्याधारयंस्तु कर्मन्वानोऽभिमानि धर्ममतिक्रम्य रिच्यते इति रिचिर्भवति अभिमानि हतरद्वयापेक्षया अत्यंतं पापीत्यर्थः १६ । १७ । १८ भूतानामुपरि सदा संरब्ध एव कुपित इत्येव न्ययः १९ भ्रमरैस्तीक्ष्णतुंडैर्यमानमिव चैलांतवद्वह्मभाम्भिराक्रियं तं मां पश्य २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६

२७ । २८ रक्षयेव न तुमक्षयम् २९ ॥ इति अमुशासनपर्वणि नीलकंठीये मारुतमावदीये ऋषोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ २०१ ॥ ॥ एके इति विद्याभ्यासश्रद्धादितारतम्यात्कर्मफलतारतम्यम

दत्वा शरीरं क्रव्याद्व्यधोरणाग्रौ द्विजहेतुकम् ॥ हुत्वा प्राणान् प्रमोक्षस्तेनान्यथामोक्षमर्हसि २७ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्तः स तदा तेन ब्रह्मस्वार्थे परंतप ॥ हुत्वारण मुखे प्राणान् गतिमिष्टामवापह २८ तस्माद्रक्ष्यं त्वया पुत्र ब्रह्मस्वं भरतर्षभ ॥ यदीच्छसि महाबाहो शाश्वतीं गतिमात्मनः २९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु० आनु शासनिके प० दानधर्मे राजन्यचांडालसंवादे नामैकोत्तरशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एके लोकाः सुकृतिनः सर्वे त्वाहोपितामह ॥ तत्र तत्रापि नि त्रास्ते तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ कर्मभिः पार्थ नाना त्वं लोकानां यांति मानवाः ॥ पुण्यान् पुण्यकृतो यांति पापान् पापकृतो नराः २ अत्राप्युदाहरंती म मिति हासं पुरातनम् ॥ गौतमस्य मुनेस्ता तसंवादे वासवस्य च ३ ब्राह्मणो गौतमः कश्चिन्मृदुर्दो तो जितेंद्रियः ॥ महावने हस्तिशिशुं परिभूय ममावृकम् ४ तं दृष्ट्वा जीवयामास सानुक्रोशो घृतव्रतः ॥ स तु दीर्घेण कालेन बभूवातिबलो महान् ५ तं प्रभिन्नं महानागं प्रसूतं पर्वतोपमम् ॥ घृतराष्ट्रस्य रूपेण शक्रो जग्राह हास्तिनम् ६ हियमाणं तु तं दृष्ट्वा गौतमः संशितव्रतः ॥ अभ्यभाषत राजानं घृतराष्ट्रं महातपाः ७ मामेऽहार्षीर्हस्तिनं पुत्रमेनं दुःखात्पुष्टं घृतराष्ट्राकृतज्ञ ॥ मैत्रं सतां सतपदं व दंति मित्रद्रोहो मैव राजन्स्पृशेत्त्वाम् ८ इध्मोदकप्रदातारं शून्यपालं ममाश्रमे ॥ विनीतमाचार्यकुले सुयुक्तं गुरुकर्मणि ९ शिष्टं दातुं कृतज्ञं च प्रियं च सततं मम ॥ न मे विक्रोश तो राजन् हर्तुं मर्हसि कुंजरम् १० ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ गवांसहस्रं भक्ते ददामि दासीशतं निष्कशतानि पंच ॥ अन्यच्च वित्तं विविधं महर्षे किं ब्राह्मणस्येह गजेन कृत्यम् ११ ॥ गौतम उवाच ॥ तवैव गावो हि भवन्तु राजन् दास्यः सानिष्का विविधं च रत्नम् ॥ अन्यच्च वित्तं विविधं न रं द्रकिं ब्राह्मणस्येह धनेन कृत्यम् १२ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ब्राह्मणानां हस्तिभिर्नास्ति कृत्यं राजन्यानां नागकुलानि विप्र ॥ स्ववाहनं मय तो मास्त्यधर्मो नागश्रेष्ठं गौतमास्मान्निवर्त १३ ॥ गौतम उवाच ॥ यत्र प्रेतो नंदति पुण्यकर्मा यत्र प्रेतः शोचते पापकर्मा ॥ वैवस्वतस्य स दने महात्मं स्वत्रत्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये १४ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ये निष्क्रियानास्ति काः श्रद्धा नाः पापात्मानं दं द्रियार्थे निविष्टाः ॥ यमस्य ते यावनां प्राप्नुवन्ति परं गता घृतराष्ट्रे न तत्र १५ ॥ गौतम उवाच ॥ वैवस्वती संयमनी जनानां यत्रानृतं नोच्यते यत्र सत्यम् ॥ यत्राबलावलि नं यातयंति तत्रत्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये १६ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ज्येष्ठां स्वसारं पितरं मातरं च यथा शतं मम दत्ताश्चरंति ॥ तथा विधानामेष लोको महर्षे परं गता घृतराष्ट्रे न तत्र १७ ॥ गौतम उवाच ॥ मंदाकिनी वैश्रवणस्य राज्ञो महाभागा भोगिजनप्रवेश्या ॥ गंधर्वयक्षैरप्सरोग्भिश्च जुष्टा तत्र त्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये १८

स्तिष्ठनेति प्रार्थः १ कर्मभिरिति पुण्यपापयोरिव पुण्यानामवांतरमेदोऽस्तीत्यर्थः २ । २

३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ ब्राह्मणस्य ब्राह्मणसंबन्धिनधनेन ३१ । ३२ यातयिष्ये हस्तिनं स्वार्थं फलं त्वतोऽप्रीति इत्यर्थः ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

१९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ अग्नि गैनाष्टयुगप्रवदभिरेवयोन्योनियेषांते २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ अंतराः क्षमिणः सत्रीमृतामृतानामाच्छादनवद्वक्त्रकाः ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६

॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ अतिथिव्रताः सुव्रता ये जनावै प्रतिश्रयंददति ब्राह्मणेभ्यः ॥ शिष्टाशिनः संविभज्याश्रितांश्च मंदाकिर्नितिः तिविभूषयंति १९ ॥ गौतम उवाच ॥ मेरोरग्रेयद्रनंभातिरम्यं सुपुष्पितं किन्नरीगीतजुष्टम् ॥ सुदर्शनायत्रजं ब्रूविंशालातत्रत्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये २० ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ये ब्राह्मणा मृदवः सत्यशीला बह्वृताः सर्वभूताभिरामाः ॥ येऽधीयते सेतिहासं पुराणं मध्याहुत्या जुह्वति वै द्विजेभ्यः २१ ॥ तथा विधानामेष लोको महर्षे परंगंता घृतराष्ट्रे न तत्र ॥ यद्विद्यते विदितं स्था नमस्ति तद्ब्रह्म हित्व रितो ह्येषयामि २२ ॥ गौतम उवाच ॥ सुपुष्पितं किन्नरराजजुष्टं प्रियं वनं नंदनं नारदस्य ॥ गंधर्वाणामप्सरसांच शश्वत्तत्रत्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये २३ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ये नृत्यगीते कुशला जनाः सदा ह्ययाचमानाः सहिताश्चरंति ॥ तथा विधानामेष लोको महर्षे परंगंता घृतराष्ट्रे न तत्र २४ ॥ गौतम उवाच ॥ यत्रोत्तराः कुरवो भांतिरम्या देवैः सार्धं मोदमाना नरेन्द्र ॥ यत्राग्नियौ नाश्ववसंतिलोका अव्योनयः पर्वतयोनयश्च २५ ॥ यत्र शक्रो वर्षति सर्वकामान्यत्र स्त्रियः कामचारा भवंति ॥ यत्र चेर्ष्यानास्ति नारी नराणां तत्रत्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये २६ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ये सर्वभूतेषु निवृत्तकामा अमांसादान्यस्तदंडाश्चरंति ॥ न हि संति स्थावरं जंगमं च भूतानां ये सर्वभूतात्मभूताः २७ ॥ निराशिपो निर्ममावीतरा गालाभालाभेतुल्यनिंदाप्रशंसाः ॥ तथा विधानामेष लोको महर्षे परंगंता घृतराष्ट्रे न तत्र २८ ॥ गौतम उवाच ॥ ततोऽपरे भांति लोकाः सनातनाः सुपुण्यगंधाविरजा वीतशोकाः ॥ सोमस्य राज्ञः स दने महात्मनस्तत्रत्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये २९ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ये दानशीलान् प्रतिगृह्णते सदानचाप्यर्थीश्चाददते परेभ्यः ॥ येषामदेयमर्हते नास्ति किंचित्सर्वातिथ्याः सुप्रसादा जनाश्च ३० ॥ येषां तारोनामिजल्पंति चान्यान्स त्रीभूताः सततं पुण्यशीलाः ॥ तथा विधानामेष लोको महर्षे परंगंता घृतराष्ट्रे न तत्र ३१ ॥ गौतम उवाच ॥ ततोऽपरे भांति लोकाः सनातना विराजसो वितमस्का वि शोकाः ॥ आदित्यदेवस्य पदं महात्मनस्तत्रत्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये ३२ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ स्वाध्यायशीला गुरुशुश्रूषणे रतास्तपस्विनः सुव्रताः सत्यसंधाः ॥ आचार्याणामप्रतिकूलभाषिणो नित्योत्थिता गुरुकर्मस्वचोद्याः ३३ ॥ तथा विधानामेष लोको महर्षे विशुद्धानां भावितो वाग्यतानाम् ॥ सत्ये स्थितानां विदविदामहात्मनां प रंगंता घृतराष्ट्रे न तत्र ३४ ॥ गौतम उवाच ॥ ततोऽपरे भांति लोकाः सनातनाः सुपुण्यगंधाविरजा विशोकाः ॥ वरुणस्य राज्ञः स दने महात्मनस्तत्रत्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये ३५ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ चातुर्मास्यैर्ये जंते जनाः सदा तथेष्टीनां दशशतं प्राप्नुवन्ति ॥ ये चाग्निहोत्रं जुह्वति श्रद्धधाना यथाऽऽभ्यायं त्रीणि वर्षाणि विप्राः ३६ ॥ सुधा रिणां धर्मसुरे महात्मनां यथोदिते वर्त्मनि सुस्थितानाम् ॥ धर्मात्मना मुद्गहतां गतिं तां परंगंता घृतराष्ट्रे न तत्र ३७ ॥ गौतम उवाच ॥ इन्द्रस्य लोकाविरजा विशोका दुरन्वयाः कांक्षिता मानवानाम् ॥ तस्याहं ते भवने भूरितेजसो राजन्निमं हस्तिनं यातयिष्ये ३८ ॥ धर्मपवधुरः कुरस्तत्र सुपुत्रात्मन संधारयंति तं सुधारिणस्तेषां धर्मपुरे दस्यपि पाठः ३७ ॥ ३८

१९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६०

घृतराष्ट्र उवाच ॥ शतवर्षजीवीयश्च शूरो मनुष्यो वेदाध्ययीयश्च यज्वाऽप्रमत्तः ॥ एते सर्वे शक्रलोकं व्रजंति परंगंता घृतराष्ट्रे न तत्र ३९ ॥ गौतम उवाच ॥ प्राजापत्याः सं तिलोकामहांतो नाकस्यष्टेष्टपुष्कला वीतशोकाः ॥ मनीषिताः सर्वलोकोद्भवानां तत्रत्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये ४० ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ये राजानो राजसूयाभिषिक्ता धर्मात्मानो रक्षितारः प्रजानाम् ॥ ये चाश्वमेधावधृतेषु तांगास्तेषां लोका घृतराष्ट्रे न तत्र ४१ ॥ गौतम उवाच ॥ ततः परं भांति लोकाः सनातनाः सुपुण्यगंधाविरजा वीत शोकाः ॥ तस्मिन्नहं दुर्लभे चाप्यष्टप्ये गवां लोके हस्तिनं यातयिष्ये ४२ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ योगो सहस्री शतदः समां समां गवां शती दश दद्याच्च शक्त्या ॥ तथा दशभ्यो यश्च दद्यादिहैकां पंचभ्यो वा दानशीलस्तथैकाम् ४३ ॥ ये जीर्यंते ब्रह्मचर्येण विप्रब्राह्मी वाचं परिरक्षंति चैव ॥ मनस्विनस्तीर्थयात्रा परायणास्ते तत्र मोदंति गवां निवा से ४४ ॥ प्रभासमान संतीर्थपुष्कराणि महत्सरः ॥ पुण्यंच नैमिषं तीर्थं वाहुदां कस्तोयिनीम् ४५ ॥ गयां गयशिरश्चैव विपाशां स्थूलवालुकाम् ॥ कृष्णां गंगां पंचनदं महाह दमथापि च ४६ ॥ गोमतीं कौशिकीं पंपां महात्मानो घृतव्रताः ॥ सरस्वतीं हृषद्वत्यौ यमुनां ये तु यांति च ४७ ॥ तत्र ते दिव्यसंस्थाना दिव्यमाल्यधराः शिवाः ॥ प्रयांति पु ण्यगंधाढ्या घृतराष्ट्रे न तत्र वै ४८ ॥ गौतम उवाच ॥ यत्र शीतभयनास्ति न चोष्णभयमपि ॥ न ह्युत्पिपासे न ग्लानिर्न दुःखं न सुखं तथा ४९ ॥ न द्वेष्ट्योन प्रियः कश्चि न्नबंधुर्न रिपुस्तथा ॥ न जरामरणे तत्र न पुण्यं न च पातकम् ५० ॥ तस्मिन् विरजसि स्फीते प्रज्ञासत्त्वव्यवस्थिते ॥ स्वयं भुवने पुण्ये हस्तिनं मे प्रदास्यसि ५१ ॥ घृ त राष्ट्र उवाच ॥ निर्मुक्ताः सर्वसंगैर्ये कृतात्मानो यतव्रताः ॥ अध्यात्मयोगसंस्थानैर्युक्ताः स्वर्गं गतिं गताः ५२ ॥ ते ब्रह्मभवनं पुण्यं प्राप्नुवन्तीह सात्विकाः ॥ न तत्र घृतराष्ट्र स्ते शक्योऽद्रुं महासुने ५३ ॥ गौतम उवाच ॥ रथंतरं यत्र बृहच्च गीयते यत्र वेदी पुंडरीकैः स्तृणोति ॥ यत्रोपयाति हरिभिः सोमपीथी तत्रत्वाहं हस्तिनं यातयिष्ये ५४ ॥ बुध्यामि त्वां वृत्रहं शतक्रतुं व्यतिक्रमंतं भुवनानि विश्वा ॥ कश्चिन्नवाचा वृजिनं कदाचिदकार्षते मनसोऽभिषंगात् ५५ ॥ शतक्रतुरुवाच ॥ मधवाऽहं लोकपथं प्रजा नामन्वागमं परिवादे गजस्य ॥ तस्माद्ब्रवान्प्रणतं माऽनुशास्तु ब्रवीषियत्त्वरवाणि सर्वम् ५६ ॥ गौतम उवाच ॥ श्वेतं करेणुं मम पुत्रं हि नागं यं मेऽहार्षीर्दिशवर्षाणि बालम् ॥ यो मे वने वसतोऽभूद्वितीयस्तमेव मे देहि सुरेन्द्र नागम् ५७ ॥ शतक्रतुरुवाच ॥ अयं सुतस्ते द्विजसुरव्यनाग आगच्छतित्वामभिवीक्षमाणः ॥ पादौ च तेना सिकयोपजिघ्रते श्रेयो ममाध्याहिनमश्वतेऽस्तु ५८ ॥ गौतम उवाच ॥ शिवं सदैव हे सुरेन्द्र तुभ्यं व्यायामि पूजां च सदा प्रयुंजे ॥ ममापित्वं शक्रा शिवं ददस्व त्वया दत्तं प्रति गृह्णामि नागम् ५९ ॥ शतक्रतुरुवाच ॥ येषां वेदानि हिता वै गुहायां मनीषिणां सत्यवतां महात्मनाम् ॥ तेषां त्वयैकेन महात्मनाऽस्मिन् वृद्धस्तस्मात्प्रीतिमांस्तेऽहमद्य ६०

अनु० १ ई
अ०
॥ १० ३ ॥

मे. ना. टी.
॥ ११२ ॥

६१ । ६२ ब्रह्मसंज्ञा लोके गतस्यापिन जीर्यत इत्युच्यते तात्पर्यम् ६३ ॥ इति अमुं शासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपे अधिकशततमीऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ७ ॥ दानमिति अर्हिसितमर्हि
सा १ तपसः कृच्छ्राचार्याणां देवलादभ्यस्तिकबलवत्तरं विदितं न किमप्यपि पुनस्तपसां मध्ये तपसं १ लोको भोग्यप्रदेशः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ एकरात्रादयः कृत्तुविशेषाः ९ नारीपुरं कन्या
हंतै हि ब्राह्मणक्षिप्रं सहपुत्रेण हस्तिना ॥ त्वं हि प्राप्नुं शुभान् लोकान् ह्याय च चिराय च ६१ स गौतमं पुरस्कृत्य सहपुत्रेण हस्तिना ॥ दिवमाचक्रमेव ब्रह्मसिद्धिः सह दुरासदं
६२ इदं यः शृणुयान्नित्यं यः पठेद्वाजितेन्द्रियः ॥ स याति ब्रह्मणो लोकं ब्राह्मणो गौतमो यथा ६३ ॥ इति श्री० अनु० आनु० दानधर्महस्तिकूटो नाम अष्टाधिकशतत
मीऽध्यायः ॥ १०२ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ दानं बहुविधाकारं शांतिः सत्यमर्हिसितम् ॥ स्वदारतुष्टिश्चोक्ता ते फलं दानस्य चैव यत् १ पितामहस्य विदितं किमन्य
तपसो बलात् ॥ तपसो यत्परं तेऽद्य तन्नो व्याख्यातुमर्हसि २ ॥ भीष्म उवाच ॥ तपः प्रचक्षते यावत्तावत् लोको युधिष्ठिर ॥ मत्तं ममात्रकौंतेय तपो नाना शनात्परम् ३
अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ भगीरथस्य संवादं ब्रह्मणश्च महात्मनः ४ अतीत्य सुरलोकं च गवां लोकं च भारत ॥ ऋषिलोकं च सोऽगच्छद्भगीरथ इति श्रुतं
५ तं बुद्ध्वा वचः प्राह ब्रह्माराजं भगीरथम् ॥ कथं भगीरथागास्त्वमिमं लोकं दुरासदम् ६ न हि देवानां गंधर्वाणां न मनुष्याणां भगीरथ ॥ आयात्य तप्ततपसः कथं वै त्वमिहा
गतः ७ ॥ भगीरथ उवाच ॥ निष्काणां वै ह्यदं ब्रह्मणेभ्यः शतं शहस्राणि स देवदानम् ॥ ब्राह्मव्रतं नित्यमास्थाय विद्वत्त्वे वा हंतस्य फलादिहा गाम् ८ दशैकरात्रा
न्दशपंचरात्रानेकादशैकादशकान् कर्तुं च ॥ ज्योतिष्टोमानां च शतं यदिष्टं फलेन तेनापि च नाम तोऽहम् ९ यच्चावसंजान्हीतीरनित्यः शतं समास्तप्यमानस्तपोऽ
हम् ॥ अदांच तत्राश्वतरी सहस्रं नारीपुरं न च तेनाहमागाम् १० दशायुतानि चाश्वानां गोयुतानि च विंशतिम् ॥ पुष्करेषु द्विजातिभ्यः प्रादांशतसहस्रशः ११
सुवर्णचंद्रोत्तमधारिणीनां कन्योत्तमानां मददं सहस्रम् ॥ षष्टिसहस्राणि विभूषितानां जांबूनदैराभरणैर्न तेन १२ दशार्बुदान्यदं गोसवे ज्यास्वेकैकशो दशगालोक्त
नाथ ॥ समानवत्साः पयसा समन्विताः सुवर्णकांस्योपबुहानतेन १३ आतो र्यामेषु नियतमेकैकस्मिन्दशाददम् ॥ गृष्टीनां क्षीरदात्रीणां रोहिणीनां शतानि च १४
दोग्ध्रीणां वै गवां चापि प्रयुतानि दशैव ह ॥ प्रादांशगुणं ब्रह्मव्रतेनाहमिहा गतः १५ वाजिनां बाह्विजातानां युतान्यददं दश ॥ कर्कानां हिममालानां च तेनाहमा
गतः १६ कोटीश्च कांचनस्याष्टौ प्रादां ब्रह्मन्दशान्वहम् ॥ एकैकस्मिन् क्रतौ तेन फलेनाहं न चागतः १७ वाजिनां श्यामकर्णानां हरितानां पितामह ॥ प्रादां हि मस्र
जां ब्रह्मन्कोटीर्दशच सप्तच १८ ईपादं तान् महाकायान् कांचनस्रग्विभूषितान् ॥ पद्मिनो वै सहस्राणि प्रादांशच सप्तच १९ अलंकृतानां दिवेश दिव्यैः कनकभूष
णैः ॥ रथानां कांचनां गानां सहस्राण्यददं दश २० सप्तचान्यानि युक्तानि वाजिभिः समलंकृतैः ॥ दक्षिणावयवाः केचिद्देवैर्यसंप्रकीर्तिताः २१
समूहमदां १० । ११ चंद्रोभूषणविशेषः न तेनाहमागामि त्यनुवर्तते १२ एकैकशो ब्राह्मणाय नृशगाः १३ आतो र्यामेषो मयागः १४ । १५ कर्कः कर्कोटके वह्नीच्छाश्वे दर्पणे च टे इति मे निमी
कर्कणां शुक्लाश्वानां १६ । १७ । १८ पद्मिनः पद्मचिह्नान् १९ । २० दक्षिणा रूपाय नृगणभूषा दक्षिणावयवाः २१

॥ ११२ ॥

२२ निष्ककंठानां पुद्गे जितानां राज्ञां सहस्रं विभेभ्यो विप्रवचनादक्षिणा अददमुत्सृष्टवान् २३ । २४ । २५ । २६ । २७ शम्यापृष्ठद्वयः काष्ठदण्डः सबलेनाक्षिप्तो यावदूरं पतति तावदेशो यस्य
वेदिकापामवतिसशम्याक्षेपो यागः तथा सायस्कादयो यागविशेषाः २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ कांचनमयानां वृक्षाणां गूतानां नानावर्णरत्नसंचितानां वनमित्यर्थः ३३ । ३४
वाजपेयेषु दशसु प्रादांतिष्वपि चाप्यहम् ॥ शक्रतुल्यप्रभावाणामिज्यया विक्रमेण ह २२ सहस्रं निष्ककंठानां मददं दक्षिणामहम् ॥ विजित्य भूपतीन् सर्वानर्थैरिष्टा
प्रितामह २३ अष्टभ्यो राजसूयेभ्यो न च तेनाहमागतः ॥ स्रोतश्च यावद्गंगायाश्छन्नमासीज्जगत्पते २४ दक्षिणाभिः प्रवृत्ताभिर्मम नागां च तत्कृते ॥ वाजिनां
च सहस्रे देसु वर्णशतभूषिते २५ वरं ग्रामशतं चाहमेकैकस्य त्रिधाऽददम् ॥ तपस्वीनियताहारः शममास्थाय वाग्यतः २६ दीर्घकालं हि मवाति गंगायाश्च दुरुत्स
हाम् ॥ मूर्ध्ना धारां महादेवः शिरसा यामधारयत् ॥ न तेनाप्यहमागच्छं फलेनेह पितामह २७ शम्याक्षेपैरयं जयञ्च देवान् सायस्का नाम युतैश्चापियत्तत् ॥ त्रयो
दशद्वादशाहैश्च देवसंपौडरीकां च तेषां फलेन २८ अष्टौ सहस्राणि ककुब्जिनामहं शुक्लपुष्पाणामददं द्विजेभ्यः ॥ एकैकैकांचनं शृंगमेभ्यः पत्नीश्चैषामददं निष्क
कंठीः २९ हिरण्यरत्ननिचयानददं रत्नपर्वतान् ॥ धनधान्यैः सष्टद्वाश्च ग्रामाश्चान्ये सहस्रशः ३० शतं शतानां गृष्टीनां मददं चाप्यतंद्रितः ॥ इष्ट्वाऽनेकैर्महायज्ञै
ब्राह्मणेभ्यो न तेन च ३१ एकादशाहैरयं स दक्षिणैर्द्वादशाहैरश्वमेधैश्च देव ॥ आर्कियणैः षोडशभिश्च ब्रह्मस्तेषां फलेनेह न चागतोऽस्मि ३२ निष्कैककंठमददं
योजनाय तं तद्विस्तीर्णं कांचनपादपानाम् ॥ वनं वृत्तानां रत्नविभूषितानां न चैव तेषामागतोऽहं फलेन ३३ तुरायणं हिव्रतमप्यष्टप्यमक्रोधनोऽकरवं त्रिंशतो
ऽब्दान् ॥ शतं गवामष्टशतानि चैव दिने दिने ह्यददं ब्राह्मणेभ्यः ३४ पयस्विनीनामथ रोहिणीनां तथैवान्यान नहुहोलोकनाथ ॥ प्रादानित्यं ब्राह्मणेभ्यः सुरेशनेहा ग
तस्तेन फलेन चाहम् ३५ त्रिंशदग्नीं हं ब्रह्मघ्नयं जयञ्च नित्यदा ॥ अष्टाभिः सर्वमेधैश्च न रमेधैश्च सप्तभिः ३६ दशभिर्विश्वजिद्विश्च शतैरष्टादशोत्तरैः ॥ न चैव तेषां
देवेश फलेनाहमिहा गमम् ३७ सरय्यां वाहुदायां च गंगायामथ नैमिषे ॥ गवां शतानां युतमददं न च तेन वै ३८ इंद्रेण गुह्यं निहितं वै गुहायां यद्गार्गवस्तपसे हाभ्यर्चि
दत् ॥ जाज्वल्यमानमुशनस्तेजसे हतत्साधयामासमहं वरेण्य ३९ ततो मे ब्राह्मणास्तुष्टास्तस्मिन्कर्मणि साधिते ॥ सहस्रमृषयश्चासन्धैवैतत्र समागताः ४०
उक्तस्तैरास्मि गच्छत्वं ब्रह्मलोकमिति प्रभो ॥ प्रीतेनोक्तः सहस्रेण ब्राह्मणानामहं प्रभो ॥ इमं लोकमनुप्राप्तो माभूतेऽत्र विचारणा ४१ कामं यथावा द्विहितं विधात्रापृ
ष्टेन वाच्यं तु मया यथावत् ॥ तपो हि नान्यच्चान शनान्मत्तं मे न मोस्तु ते देववरप्रसीद ४२ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्तं व्रतं ब्रह्मा तुराजानं स भगीरथम् ॥ पूजयामास पू
जार्हविधिदृष्टेन कर्मणा ४३ तस्मादनशनैर्युक्तो विप्रान् पूजयानित्यदा ॥ विप्राणां वचनात्सर्वपरत्रेह च सिध्यति ४४
३५ अग्नीं निचयनानि ३६ । ३७ । ३८ गुहायां निहितं गोपितं गुह्यं यदनश्रुतं तपसा अभ्यर्च्य दत्तं आत्मासीत् उशनस्तेजसा शुकस्य बलेन जाज्वल्यमानं तच्च वाक्यशेषात्सर्वभोगत्यागात्म
कमनशनं सर्वभोगी ब्राह्मणानां संतर्पणं च साधयामासमित्यर्थः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

३८

४९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि भीलकंठे धर्मस्तोत्रमावर्तयितुं शक्यः ॥ १०३ ॥ अतः पुरिति १११३ । ४ वर्तयन्ननुतिष्ठत् ॥ १११३ ॥ अलक्षणं कुशापस्मारादिविरुद्धं लक्षणम् ८१९ अवात्

वासोभिरत्रैर्गोभिश्च शुभैर्नैवेशिकैरपि ॥ शुभैः सुरगणैश्चापितोऽप्याएव द्विजास्तथा ॥ एतदेव परं गुह्यमलोभेन समाचारः ॥ ४९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनप० आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे ब्रह्मभगीरथसंवादेऽधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ शतायुः पुरुषः शतवीर्यश्च जायते ॥ कस्मान्निघ्नयंते पुरुषावाला अपि पितामहः १ आयुष्मान् केन भवति अल्पायुर्वाऽपि मानवः ॥ केन वालभते कीर्तिः केन वालभते श्रियम् २ तपसा ब्रह्मचर्येण जपहोमैस्तथौषधैः ॥ कर्मणामनसा वाचा तन्मे ब्रूहि पितामहः ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्र तेऽहं प्रवक्ष्यामि यन्मां त्वमनुष्ठसि ॥ अल्पायुर्येन भवति दीर्घायुर्वाऽपि मानवः ४ येन वालभते कीर्तिर्येन वालभते श्रियम् ॥ यथा वर्तयन् पुरुषः श्रेयसासंप्रयुज्यते ५ आचाराह भते ह्यायुराचाराह भते श्रियम् ॥ आचारात्कीर्तिमाप्नोति पुरुषः प्रेत्य चेह च ६ दुराचारो हि पुरुषो नेहायुर्विदते महत् ॥ त्रसंतियस्मात्तूतानि तथा परिभवंति च ७ तस्मात्कुर्याद्विहाचारं यदिच्छेद्भूतिमात्मनः ॥ अपि पापशरीरस्य आचारोऽहं त्यलक्षणम् ८ आचारलक्षणो धर्मः संतश्चारित्र्यलक्षणाः ॥ साधूनां च यथावृत्तमेतदाचारलक्षणम् ९ अप्यदृष्टं श्रवादेव पुरुषं धर्मचारिणम् ॥ भूति कर्माणि कुर्वाणं तं जनाः कुर्वन्ते प्रियम् १० येनास्तिकानि धियाश्च गुरुशास्त्राभिलंघिनः ॥ अधर्मज्ञा दुराचारास्ते भवंति गतायुषः ११ विशीलाभिन्नमर्यादानित्यं संकीर्णमैथुनाः ॥ अल्पायुषो भवंतीह नरानिरयगामिनः १२ सर्वलक्षणहीनोऽपि समुदाचारवान्नरः ॥ श्रद्धधानोऽनसूयश्च शतं वर्षाणि जीवति १३ अक्रोधनः सत्यवादी भूतानामविहिंसकः ॥ अनसूयुरजिह्वश्च शतं वर्षाणि जीवति १४ लोष्टमदीर्घं च्छेदीनखखादीचयोनरः ॥ नित्योच्छिष्टः संकुसुको नेहायुर्विदते महत् १५ ब्राह्मे मुहूर्ते बुध्येत धर्मार्थौ चानुचितयेत् ॥ उत्थाया च मयि तिष्ठेत्पूर्वसंध्यां कृतांजलिः १६ एवमेवापरां संध्यां समुपासीत वाग्यतः ॥ नेक्षेतादित्यमुद्यंतं नास्तं यातं कदाचन १७ नोपलृष्टेन वारिस्थं न मध्यं न भसोगतम् ॥ ऋषयो नित्यं संध्यां त्वादीर्घमायुरवाप्नुवन् १८ तस्मात्तिष्ठेत्सदा पूर्वापश्चिमां चैव वाग्यतः ॥ येन पूर्वामुपासंते द्विजाः संध्यां न पश्चिमाम् १९ सर्वास्तान् धार्मिको राजा शृद्ध कर्माणि कारयेत् ॥ परदारान गंतव्या सर्ववर्णेषु कर्हिचित् २० न हीदृशमनायुष्यं लोके किंचन विद्यते ॥ यादृशं पुरुषस्येह परदारोपसेवनम् २१ यावं तोरो मकृपाः स्युः स्त्रीणां गात्रेषु निर्मिताः ॥ तावद्दर्पसहस्राणि नरकं पर्युपासते २२ प्रसाधनं च केशानामंजनं दंतधावनम् ॥ पूर्वाह्ण एव कार्याणि देवतानां च पूजनम् २३ पुरीषमूत्रे नो दीक्षेन्नाधितिष्ठेत्कदाचन ॥ नातिकल्यं नातिसायं न च मध्यं दिने स्थिते २४ नाज्ञातैः सह गच्छेत् नैको न वृषलैः सह ॥ पंथादेयो ब्राह्मणाय गोभ्यो राजभ्य एव च २५ वृद्धाय भारतसाय गर्भिण्यैर्दुर्बलाय च ॥ प्रदक्षिणं च कुर्वीत परिज्ञातान् च न स्पृशीत् २६

अवगात् तं पुरुषं जनाः साधवः १० । ११ । १२ । १३ । १४ संकुसुको दुर्जनः अस्थिरश्च संकुसुको स्थिर इत्यमरः १५ । १६ । १७ उपलृष्टं राहुप्रस्तं १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६

२७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ परिश्रमेन हि स्थिते ३८ । ३९ त्रीणि भोज्यानि अदृष्टं शूद्रोदक्यादिभिः ४० । ४१ । ४२ । ४३

चतुष्पथान् प्रकुर्वीत सर्वानेव प्रदक्षिणान् ॥ मध्यं दिने निशाकाले अर्धरात्रे च सर्वदा २७ चतुष्पथं न सेवेत्त उभे संध्येतथैव च ॥ उपानहौ च वस्त्रं च घृतमन्यैर्न धारयेत् ॥ ब्रह्मचारी च नित्यं स्यात्पादं पादेन नाक्रमेत् २८ अमावास्यां पौर्णमास्यां च तुर्दश्यां च सर्वशः ॥ अष्टम्यां सर्वपक्षाणां ब्रह्मचारी सदा भवेत् २९ वृथामांसं न खादेत्पृष्ठमांसं तथैव च ॥ आक्रोशं परिवादं च पैशुन्यं च विवर्जयेत् ३० नारुतुदः स्यान्नृशंसवादी न हीनतः परमम्याददीत ॥ ययाऽस्य वाचा पर उद्विजेत न तां विदुः शर्ती पापलोक्याम् ३१ वाक्सायका वदना त्रिष्यंतं तिर्यैराहतः शोचति रात्र्यहानि ॥ परस्य वामं मुखं पतंति तान् पंडितो नावसृजेत्परेषु ३२ रोहते सायकैर्विद्धं वनं परशुना हतम् ॥ वाचा दुरुक्तं वीभत्सं न संरोहति वाक्क्षतम् ३३ कर्णनाली कनाराचा त्रिहंरंति शरीरतः ॥ वाक्शल्यस्तु न निर्हर्तुं शक्यो हृदि शयोहिसः ३४ हीनां गानतिरिक्तां गान् विद्याहीनां विगर्हितान् ॥ रूपद्रविणहीनां च सत्यहीनां च नाक्षिपेत् ३५ नास्तिक्यं वेदनिंदां च देवतानां च कुत्सनम् ॥ द्वेषस्तं भोभिमानं च तैक्ष्ण्यं च परिवर्जयेत् ३६ परस्य दंडं नोद्यच्छेत्कुद्धेनैर्न निपातयेत् ॥ अन्यत्र पुत्राच्छिष्याश्च शिक्षार्थं ताडनं स्मृतम् ३७ न ब्राह्मणान् परिवदेन्न क्षत्राणि न निर्दिशेत् ॥ तिथिं पक्षं स्य न ब्रूयात्तथाऽस्यायुर्न रिष्यते ३८ कृत्वामूत्रपुरीषे तु रथ्यामाक्रम्य वा पुनः ॥ पादप्रक्षालनं कुर्यात्स्वाध्याये भोजने तथा ३९ त्रीणि देवाः पवित्राणि ब्राह्मणानामकल्पयन् ॥ अदृष्टमग्निं निर्णिकेत्यं च वाचा प्रशस्यते ४० संयावं कसरं मांसं शङ्कुलीपाय संतथा ॥ आत्मार्यं न प्रकर्तव्यं देवार्थं तु प्रकल्पयेत् ४१ नित्यमग्निं परिचरेद्विक्षां दद्याच्च नित्यदा ॥ वाग्यतो दंतकाष्ठं च नित्यमेव समाचरेत् ४२ न चाभ्युदितशायी स्यात्प्रायश्चित्तीतथा भवेत् ॥ मातापितरमुत्थाय पूर्वमेवाभिवादेयत् ४३ आचार्यमथ वाप्यन्यं तथाऽऽयुर्विदते महत् ॥ वर्जयेद्दंतकाष्ठानि वर्जनीयानि नित्यशः ४४ भक्षयेच्छास्त्रदृष्टानि पर्वस्वपि विवर्जयेत् ॥ उदङ्मुखश्च सततं शौचं कुर्यात्समाहितः ४५ अकृत्वा देवपूजां च नाचरेद्दंतधावनम् ॥ अकृत्वा देवपूजां च नाभिगच्छेत्कदाचन ॥ अन्यत्र तु गुरुद्वंद्वधार्मिकं वा विचक्षणम् ४६ अवलोक्योन चादशौ मलिनो बुद्धिमत्तरैः ॥ न चाज्ञातां स्त्रियं गच्छेद्दूर्भिर्णीवा कदाचन ४७ उदक्शिरान् स्वपेत तथा प्रत्यक्शिरान् च ॥ प्राक्शिरास्तु स्वपेद्विद्वानथ वा दक्षिणाशिराः ४८ न भग्नेनावशीर्णे च शयने प्रस्वपीत च ॥ नातर्धानेन संयुक्तेन च तिर्यक् कदाचन ४९ न चापि गच्छेत्कार्येण समयाद्वा पिनास्तिकैः ॥ आसनं तु पदाकृष्य न प्रसज्येत धानरः ५० न नग्नः कर्हिचित्स्नायात्त्रनिशायां कदाचन ॥ स्नात्वा च नावमृज्येत गात्राणि सुविचक्षणः ५१ न चानुलिपेदस्नात्वा स्नात्वा वा सो न निर्धुनेत् ॥ न चैवाद्राणि वासांसि नित्यं सेवेत मानवः ५२ स्रजश्च नावकृष्येत न बहिर्धारयेत्त च ॥ उदक्यया च संभाषां कुर्वीत कदाचन ५३

४४ । ४५ नाभिगच्छेत्सनादीन् ४६ अज्ञातां गुरुमस्त्रीत्वेन कामुकत्वेन वा ४७ । ४८ अंतर्धाने अत्यंत भण्डकारे संयुक्ते इतरेण रुखादिना ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३

५४ । ५५ प्रस्कंदयेद्वन्नशेषांकिंचित्पुजेत् मुक्ताभयनसाग्निमुपस्पृशेत् ५६ कननिःश्रेयसमिच्छन्निशेषः ५७ प्राणान्नामादीन्पृच्छन्निशेषः ५८ अवस्त्रांतस्त्रानजलं ५९ सावित्राणिमं
नोत्सृजेत्पुरीषं चक्षेत्रे ग्रामस्वर्चातिके ॥ उभे मूत्रपुरीषे तु नाप्सुकुर्यात्कदाचन ५४ अत्रं बुभुक्षमाणस्तु त्रिमुखेन स्पृशेदपः ॥ शुक्लाचान्नं तथैव त्रिदिः पुनः परिमा
र्जयेत् ५५ प्राङ्मुखो नित्यमश्रीयाद्वाग्यतोऽन्नमकुत्सयन् ॥ प्रस्कंदयेच्च मनसा शुक्लाचाग्निमुपस्पृशेत् ५६ आयुष्यं प्राङ्मुखो भुंक्ते यशस्यं दक्षिणामुखः ॥ धन्यं
पश्चान्मुखो भुंक्तेऽतः भुंक्ते उदङ्मुखः ५७ अग्निमालभ्य तोयेन सर्वान् प्राणानुपस्पृशेत् ॥ गात्राणि चैव सर्वाणि नाभिपाणितले तथा ५८ नाधितिष्ठेत्पुंजातु केशभ
स्मकपालिकाः ॥ अन्यस्य चाप्यवस्त्रातं दूरतः परिवर्जयेत् ५९ शान्तिहोमांश्च कुर्वीत सावित्राणि च धारयेत् ॥ निषण्णश्चापि खादेत न तु गच्छन् कदाचन ६० मूत्रं
नोत्तिष्ठता कार्ये न भस्मनि न गोव्रजे ॥ आर्द्रपादस्तु भुंजीत नार्द्रपादस्तु संविशेत् ६१ आर्द्रपादस्तु भुंजानो वर्षाणां जीवते शतम् ॥ त्रीणितेजांसिनोच्छिष्टं आलभेत
कदाचन ६२ अग्निं गां ब्राह्मणं चैव तथा ह्यायुर्न रिष्यते ॥ त्रीणितेजांसिनोच्छिष्टं उदीक्षेत कदाचन ६३ सूर्याचंद्रमसौ चैव न क्षत्राणि च सर्वशः ॥ ऊर्ध्वप्राणा ह्युत्कामं
तियूनः स्थविर आयति ६४ प्रत्युत्थानाभिवादाभ्यां पुनस्तान् प्रतिपद्यते ॥ अभिवादयति वृद्धांश्च दद्याच्चैवासनं स्वयम् ६५ कृतांजलि रूपासीत गच्छंतं पृष्ठतो
ऽन्विष्यात् ॥ न चासीतासने भिन्ने भिन्नकांस्यं च वर्जयेत् ६६ नैकवस्त्रेण भोक्तव्यं न नग्नः स्नातुमर्हति ॥ स्वस्त्वयं नैव न ग्रेन न चोच्छिष्टोऽपि संविशेत् ६७ उच्छिष्टेन स्पृ
शेच्छीर्षं सर्वे प्राणास्तदाऽऽश्रयाः ॥ केशग्रहं प्रहारांश्च शिरस्येतान् विवर्जयेत् ६८ न संहताभ्यां पाणिभ्यां कंदूये दात्मनः शिरः ॥ न चाभीक्ष्णं शिरस्त्रायात् तथा स्यायुर्न
रिष्यते ६९ शिरस्त्रातस्तु तैलैश्च नांगं किंचिदपि स्पृशेत् ॥ तिलसृष्टं च श्रीयात् तथाऽस्यायुर्न रिष्यते ७० नाध्यापयेत्थोच्छिष्टेनाधीर्यत कदाचन ॥ वाते च पू
तिगंधे च मनसाऽपि न चिंतयेत् ७१ अत्र गाथाय मोद्रीताः कीर्तयन्ति पुराविदः ॥ आयुरस्य निकृता मिप्रजास्तस्याददेतथा ७२ उच्छिष्टेयः प्राद्रवति स्वाध्यायं चा
धिगच्छति ॥ यश्चानध्यायकालेऽपि मोहादभ्यस्यति द्विजः ७३ तस्य वेदः प्रणश्येत् आयुश्च परिहीयते ॥ तस्माद्युक्तो ह्यनध्यायेनाधीर्यत कदाचन ७४ प्रत्यादि
त्यं प्रत्यनलं प्रतिगां च प्रतिद्विजान् ॥ ये मे हंति च पंथानं ते भवंति गतायुषः ७५ उभे मूत्रपुरीषे तु दिवा कुर्यादुदङ्मुखः ॥ दक्षिणाभिमुखो रात्रौ तथा ह्यायुर्न रिष्यते ॥
७६ त्रीन् कृशां ब्राह्मणानां याद्वीर्घमायुर्जिजीविषुः ॥ ब्राह्मणं क्षत्रियं सर्पं सर्वे ह्याशी विपास्वयः ७७ दहत्याशी विषः कुद्धो यावत्पश्यति चक्षुषा ॥ क्षत्रियोऽ
पि दहेत् कुद्धो यावत्स्पृशति तेजसा ७८ ब्राह्मणस्तु कुलं हन्यात्त्यानेनावेक्षितेन च ॥ तस्मादेतन्नयं यत्नादुपसेवेत पंडितः ७९ गुरुणा चैव निर्बोधो न कर्तव्यः
कदाचन ॥ अनुमान्यः प्रसाद्यश्च गुरुः कुद्धो युधिष्ठिर ८० सम्यङ्मिथ्या प्रवृत्तेऽपि वर्तितव्यं गुराविह ॥ गुरुनिंदा दहत्यायुर्मनुष्याणां न संशयः ८१ दूरादा
वसथान् मूत्रं दूरात्पादावसेचनम् ॥ उच्छिष्टोत्सर्जनं चैव दूरे कार्यं हितैषिणा ८२
परिष्यते हिंस्यते ८३ तिलसृष्टं तिलसंयुक्तं गुह्यं ८४ न चिंतयेत्तदप्य ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० मिथ्या प्रवृत्तेऽपि सम्यग्वर्तितव्यम् ८१ ८२

८३ । ८४ विपर्ययमौत्तराष्व ८५ अपवर्शदशाहीनं ८६ प्रियंगुः राजिका 'मियंगुखी राजिका कणयोरपि' इति मेदिनी ८७ पृथगिति राजिकयाऽनुलेपनं कृत्वा स्नात्वा चंदनाद्यन्यतमेनानुलेपनं कार्यं
मित्यर्थः तगरस्थगरं महाराष्ट्राणां गां ववाण इति मसिद्धं उपवासं ब्रह्मचर्यं ८८ । ८९ आलीढयारजस्वलाया परिकृतं संपादितं नालीढं नापरिहितमिति पाठे आलीढं गवाद्याप्रातमपरिहितं परिषेचनही
नं उद्धृतसाराणि क्षीरादीनि प्रेक्षतेषां च काय ९० मेधावीना पुरुषोऽशुचेः सन्निकृष्टेन भुंजीत मेधावी अशुचेरिति गौडाः घमेषु श्राद्धादिषु प्रतिपिद्धां भक्षान् पृष्ठतः श्राद्धाद्यभावेन भुंजीत ९१ । ९२ । ९३
रक्तमाल्यं न धार्यस्याच्छुद्धं धार्यतु पंडितैः ॥ वर्जयित्वा तु कमलं तथा कुवलयं प्रभो ८३ रक्तं शिरसि धार्यतु तथा वानेयमित्यपि ॥ कांचनीयाऽपि मालायानसादुप्यति
कहिंचित् ८४ स्नातस्य वर्णकं नित्यमार्द्रं दद्याद्विशापते ॥ विपर्ययं न कुर्वीत वाससो बुद्धिमान्नरः ८५ तथानान्यघृतं धार्यं न चापदशमेव च ॥ अन्यदेवभवेद्वासः शयनीये
नरोत्तम ८६ अन्यद्रथ्या सुदेवानां मर्चयामन्यदेवहि ॥ प्रियंगुचंदनाभ्यां च बिल्वेन तगरेण च ८७ पृथगेवानुलिपेत केसरेण च बुद्धिमान् ॥ उपवासं च कुर्वीत स्नातः
शुचिरलंकृतः ८८ पर्वकालेषु सर्वेषु ब्रह्मचरिणोऽसदा भवेत् ॥ समानमेकपात्रे तु भुंजेन्नान्नं जनेश्वर ८९ नालीढया परिहृतं भक्षयितुं कदाचन ॥ तथानोद्धृतसाराणि प्रे
क्षतेनाप्रदाय च ८० न संनिकृष्टे मेधावीना शुचेर्न च सत्सु च ॥ प्रतिपिद्धान् धर्मेषु भक्ष्यान् भुंजीत पृष्ठतः ९१ पिप्पलं च वटं चैव शणशाकं तथैव च ॥ उदुंबरं न खा
देच्च भवार्थो पुरुषोत्तमः ९२ आजंगव्यं तथा मांसं मायूरं चैव वर्जयेत् ॥ वर्जयेच्छुष्कमांसं च तथा पर्युषितं च यत् ९३ न पाणौ लवणं विद्वान्प्राश्रीयान्नचरात्रिषु ॥
दधिसूत्रं भुंजीत वृथामांसं च वर्जयेत् ९४ सायं प्रातश्च भुंजीत नंतराले समाहितः ॥ बालेन तु न भुंजीत परश्राद्धं तथैव च ९५ वाग्यतो नैकवस्त्रश्च नासंविष्टः कदा
चन ॥ भूमौ सदैव नाश्रीयान्नानासीनो न शद्वत् ९६ तोयपूर्वं प्रदायान्नमतिथिभ्यो विशापते ॥ पश्चाद्भुंजीत मेधावी न चाप्यन्यमनारः ९७ समानमेकपं
त्त्यां तु भोज्यमन्नं न रेश्वर ॥ विषं हालाहलं भुंक्ते योऽप्रदाय सुहज्जने ९८ पानीयं पायसं सूक्ष्मं दधिसर्पिर्मधून्यपि ॥ निरस्य शेषमन्येषां न प्रदेयं तु कस्यचित् ९९
भुंजानो मनुजव्याघ्रनैव शंकां समाधरेत् ॥ दधिचाप्यनुपानं नैव कर्तव्यं भवार्थिना १०० आचम्य चैकहस्तेन परिप्लाव्यं तथोदकम् ॥ अंगुष्ठं चरणस्याथ दक्षिणस्या
वसेचयेत् १ पाणिं मूर्ध्नि समाधाय स्पृष्ट्वा चाग्निसमाहितः ॥ ज्ञातिश्चैष्ठ्यमवाप्नोति प्रयोगकुशलो नरः २ अग्निः प्राणान्समालभ्य नाभिपाणितले तथा ॥ स्पृष्ट्वां
श्चैव प्रतिष्ठेत्तनचाप्यार्द्रेण पाणिना ३ अंगुष्ठस्यांतराले च ब्राह्मं तीर्थमुदाहृतम् ॥ कनिष्ठिकायाः पश्चात्तु देवतीर्थमिहोच्यते ४ अंगुष्ठस्य च यन्मध्यं प्रदेशिन्या
श्च भारत ॥ तेन पिब्याणि कुर्वीत स्पृष्ट्वाऽप्योन्यायतः सदा १०५

९४ बालेन केशेनोपलक्षितं परश्राद्धं शश्राद्धं ९५ सदैव न सदानैवेति संबन्धः ९६ । ९७ । ९८ निरस्य पानीयादीन्विहाय अन्येषां भक्षणां शेषमन्यस्मै न देयं पानीयादेरपिशेषं पुत्रादिभ्य एव देयं पितुर्ज्ये
ष्ठस्य च भ्रातुरुच्छिष्टं भोज्यमिति स्मरणात् अन्येषां तद्भोजनं स्पनिषेधात् गौडास्तु निरस्य शेषमेतेषां न प्रदेयमिति पठंति तत्परिसंख्यापत्तेरुपेक्ष्यते ९९ शंकां जीर्यति न वेति अन्नस्यापूतत्वाद्वाऽधिक
त्वाच्छंकायैव भोक्तव्यमित्यर्थः दधीति तर्कत्वमुपानं कर्तव्यमेव 'यथेष्टं मुंक्षुमाभैपीस्तर्कं सलवणं पिब' इति तस्य दृष्टार्थत्वोक्तेः १०० कुत्रपरिप्लाव्यंतदाह अंगुष्ठमिति १ । २ प्राणान्नामादीन् ३ । १०५

६।५।८।९।१०।११।१२।१३ एतेतैलपायिकाविप्रपापायजम्भुयायेत्यर्थः पारावतादयःसर्वेपञ्चविंशतिपाएव १४।१५।१६ शारणिकस्वरक्षणार्थिनः १७।१८।१९ प्रसाधनकेशानां संस्कारादिकं २० पानीयस्य क्रियास्नानं नक्तं स्नायादिति गृहे रात्रौ शिरःस्नाननिषेधः २१ पानानि पातुं योग्यानीत्यर्थः चावदातानि इति गौडपाठः अवदातानि निर्भलान्दपि शेषाणि वर्जनीयानीत्यर्थः सौहित्यभाषास्तिमोजनं परस्परनक्तं व्यभारतमनश्चन समाचरेत् २२ द्विजच्छेदं पञ्चवधं न कुर्वीत तर्हि पञ्चमांसमेव न मोक्तव्यमिति फलितमित्याशंक्याह मुक्त्वा न समाचरेदिति

परापवादं न ब्रूयात् प्राप्तिं च कदाचन ॥ न मन्युः कश्चिदुत्पाद्यः पुरुषेण भवार्थिना १०६ पतितैस्तु कथानिच्छेदं दर्शनं च विवर्जयेत् ॥ संसर्गं च न गच्छेत्तथाऽऽयुर्विदते महत् ७ न दिवामैथुनं गच्छेन्न कन्यां न च बंधकीम् ॥ न चास्नातास्त्रियं गच्छेत्तथाऽऽयुर्विदते महत् ८ स्वेस्वेतीर्थे समाचम्य कार्यं समुपकल्पिते ॥ त्रिःपीत्वाऽऽपोद्विः प्रमृज्य कृतशौचो भवेन्नरः ९ इंद्रियाणिसकृत्स्पृश्यत्रिभ्युद्वेगप्रचमानवः ॥ कुर्वीतपिभ्यंदेवचवेददृष्टेन कर्मणा ११० ब्राह्मणार्थे च यच्छौचं तच्च मेशृणुकौरव ॥ पवित्रं च हितं चैव भोजनाद्यंतयोस्तथा ११ सर्वशौचे पुत्राह्वेन तीर्थेन समुपस्पृशेत् ॥ निष्ठीव्य तु तथा सुखास्पृश्यापो हि शुचिर्भवेत् १२ वृद्धो ज्ञातिस्तथाऽमित्रंदरिद्रो यो भवेदपि ॥ गृहे वा सयितव्याऽऽस्ते धन्यमायुष्यमेव च १३ गृहे पारावताधन्याः शुकाश्च सह सारिकाः ॥ गृहे च तेन पापाय तथा वै तैलपायिकाः ॥ उद्दीपकाश्च गृध्राश्च कपोताश्च मरास्तथा १४ निविशेयुर्दत्तं तत्र शांतिमेव तदाऽऽचरेत् ॥ अमंगल्यानि चैतानि तथाऽऽक्रोशो महात्मनाम् १५ महात्मनोऽतिगुह्यानि न वक्तव्यानि कर्हिचित् ॥ अगम्याश्च न गच्छेत्तराज्ञः पत्नीं सखींस्तथा १६ वैद्यानां बालवृद्धानां भृत्यानां च युधिष्ठिर ॥ बंधूनां ब्राह्मणानां च तथा शारणिकस्य च १७ संबंधिनां च राजेन्द्र तथाऽऽयुर्विदते महत् ॥ ब्राह्मणस्थपतिभ्यां च निर्मितं यत्रिवेशनम् १८ तदा वसेत्सदा प्राज्ञो भवार्थी मनुजेश्वर ॥ संध्यायां न स्वपेद्राजं विद्यां च समाचरेत् १९ न भुंजीत च मेघावीतथाऽऽयुर्विदते महत् ॥ नक्तं न कुर्यात्पित्र्याणि शुक्ला चैव प्रसाधनम् २० पानीयस्य क्रियानक्तं न कार्यं भूतिमिच्छता ॥ वर्जनीयाश्चैव नित्यं सक्तवो निशि भारत २१ शेषाणि चैव पानानि पानीयं चापि भोजने ॥ सौहित्यं न च कर्तव्यं रात्रौ न च समाचरेत् २२ द्विजच्छेदं न कुर्वीत शुक्लान च समाचरेत् ॥ महाकुले प्रसूतां च प्रशस्तां लक्षणैस्तथा २३ वयस्थां च महाप्राज्ञः कन्यामावोढुमर्हति ॥ अपत्यमुत्पाद्य ततः प्रतिष्ठाप्य कुलं तथा २४ पुत्राः प्रदेया ज्ञानं पुकुलधर्मे पु भारत ॥ कन्या चोत्पाद्य दातव्या कुलपुत्राय धीमते २५ पुत्रानि वेश्याश्च कुलाहृत्या लभ्याश्च भारत ॥ शिरस्नातोऽथ कुर्वीत देवं पित्र्यमथापि च २६ नक्षत्रेन च कुर्वीत यस्मिन् जाती भवेन्नरः ॥ न प्रोष्ठपदयोः कार्यं तथाऽग्रे च भारत २७

द्विजान् मुक्त्वाऽपि तच्छेदं न समाचरेत् कथं क्रीतमेव मांसं भक्षणं पुस्त्रयं हिंसाकार्येत्यर्थः । मुक्त्वा पानं समाचरेदिति पाठे भोजनात् तत्क्रंजलं वापेयमित्यर्थः १३।१४ ज्ञानेन पुत्रपुत्राणि निर्मितं पुत्रा देया विद्वत्सु समर्पणीयाः २१ कुलात्सत्कुलसंबंधेन निवेशाविवाहाः लभ्यालंभनीयाः २६ आग्नेयेऽति कार्या २७

प्रत्यरिस्वनक्षत्रादि नक्षत्रं यावद्गणयित्वा न वमिमि गृहेतेष्वंभीतारा प्रत्यरिः १९८।१९९।२० व्यंगिर्नीन्मूर्त्ती व्यंगितां विरुद्धांगेनाधिकेन युक्तां समाप्य समानप्रवरां ३१।३२ अयोनिं ब्रह्मादारुणेषु च सर्वेषु प्रत्यरिच विवर्जयेत् ॥ ज्योतिषेयानि चोक्तानि तानि सर्वाणि वर्जयेत् १२८ प्राङ्मुखः इमं शुक्रमणि कारयेत्सु समाहितः ॥ उदङ्मुखो वाराजेंद्र तथाऽऽयुर्विदते महत् २९ परिवादं न ब्रूयात्परेषामात्मनस्तथा ॥ परिवादो ह्यधर्माय प्रोच्यते मरत्तर्पण ३० वर्जयेद् व्यंगिर्नीनारी तथा कन्यां न रोतम ॥ समाप्य व्यंगिं तच्चैव मातुः स्वकुलजां तथा ३१ वृद्धां प्रव्रजितां चैव तथैव च पतिव्रताम् ॥ तथानिष्ठवर्णां च वर्णोत्कृष्टां च वर्जयेत् ३२ अयोनिं च वियोनिं च न गच्छेत्तविचक्षणः पिंगलां कुष्ठिनीं नारीं न त्वमुद्धोढुमर्हसि ३३ अपस्मारिकुले जातां निहीनां चापि वर्जयेत् ॥ श्वित्रिणां च कुले जातां क्षायेण मनुजेश्वर ३४ लक्षणैरन्वितायां च प्रशस्तायां च लक्षणैः ॥ मनोज्ञां दर्शनीयां च तामिवान्चोढुमर्हति ३५ महाकुले निवेष्टव्यं सदृशे वा युधिष्ठिर ॥ अवरापतितां चैव न ग्राह्या भूतिमिच्छता ३६ अग्नीनुत्पाद्य यत्नेन क्रियाः सुविहिताश्च याः ॥ वेदे च ब्राह्मणैः प्रोक्तास्ताश्च सर्वाः समाचरेत् ३७ न चेष्ट्यास्त्रिषु कर्तव्यारक्ष्या दाराश्च सर्वशः ॥ अनायुष्यामवेदां प्यातस्मादीर्ष्यां विवर्जयेत् ३८ अनायुष्यं दिवा स्वप्नं तथाऽभ्युदितशायिना ॥ प्रगे निशामाशु तथा नैवोच्छिष्टाः स्वपंतिवै ३९ पारदार्यमनायुष्यं नापितोच्छिष्टता तथा ॥ यत्नतो वै न कर्तव्यमभ्यासश्चैव भारत ४० संध्यायां च न भुंजीत न स्नायेन्न तथा पठेत् ॥ प्रयतश्च भवेत्तस्यां च किंचित्समाचरेत् ४१ ब्राह्मणान् पूजयेच्चापि तथा स्नात्वा न राधिप ॥ देवांश्च प्रणमेत्स्नातो गुरुंश्चाप्यभिवादयेत् ४२ अनिमंत्रितो न गच्छेत्तयज्ञं गच्छेत्तदर्शकः ॥ अनर्चिते ह्यनायुष्यं गमनं तत्र भारत ४३ न चैकेन परिव्रज्यं न गंतव्यं तथा निशि ॥ अनागतायां संध्यायां पश्चिमायां गृहे वसेत् ४४ मातुः पितुर्गुरुणां च कार्यमेवानुशासनम् ॥ हितं चाप्यहितं चापि न विचार्य न रर्षभ ४५ घनुर्वेदे च वेदे च यत्नः कार्यो न राधिप ॥ हस्तिपृष्ठेऽथ पृष्ठे च रथचर्या सुचैव ह ४६ यत्नवान् भवराजेंद्र यत्नवान् सुखमेधते ॥ अप्रमृष्यश्च शत्रूणां भृत्यानां स्वजनस्य च ४७ प्रजापालनयुक्तश्च न क्षतिलभते कचित् ॥ युक्तिशालं च ते ज्ञेयं शब्दशालं च भारत ४८ गांधर्वशास्त्रं च कलाः परिज्ञेयान राधिप ॥ पुराणमितिहासाश्च तथाऽऽख्या नानियानि च ४९ महात्मनां च चरितं श्रोतव्यं नित्यमेव ते ॥ पत्निरजस्वलाया च नाभिगच्छेन्न चाह्वयेत् ५० स्नातां चतुर्थे दिवसे रात्रौ गच्छेद्विचक्षणः ॥ पंचमे दिवसे नारीपृष्ठेऽहनि पुमान् भवेत् ५१ एतेन विधिना पत्नीमुपगच्छेत्तपंडितः ॥ ज्ञाति संबंधि मित्राणि पूजनीयानि सर्वशः ५२ यष्टव्यं च यथाशक्त्यज्ञैर्विविधदक्षिणैः ॥ अत ऊर्ध्वं मरण्यं च सेवितव्यं न राधिप ५३ एष ते लक्षणो देश आयुष्याणां प्रकीर्तितः ॥ शेषस्त्रैविद्यवृद्धेभ्यः प्रत्याहार्यो युधिष्ठिर ५४ आचारो भूतिजनन आचारः कीर्तिवर्धनः ॥ आचाराद्धर्तव्या युराचारो ह्येत्यलक्षणम् ५५ आगमानां हि सर्वेषामाचारः श्रेष्ठ उच्यते ॥ आचारप्रभवो धर्मो धर्मादायुर्विवर्धते १५६

तदुलां वियोनिं हीनकुलां ३३।३४।३५।३६।३७।३८ प्रगे संध्यायां ३९ नापितोच्छिष्टता इमं शुक्रमोत्तरमस्नातता अभ्यासोऽभ्ययनं च ३०।३१।३२ दर्शकोद्गृह ३३ परिव्रज्यं देशांतरे गंतव्यं ४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३ आयुष्याणामायुष्कराणां कर्मणां उद्देशः संक्षेपः ५४।५५।५६

एतेतुनियमाः सर्वकर्तव्याः शरदोदश ॥ द्वेचान्येभरतश्रेष्ठप्रवृत्तिमनुवर्तता ३४ यस्तुप्रातस्तथासायंभुंजानोनांतरापिवेत् ॥ अहिंसानिरतो नित्यं जुह्वानोजातवेद
सम् ३५ षड्विंशतः सवर्षैर्वृत्ते सिध्यतेनात्र संशयः ॥ अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ३६ अधिवासे सोऽप्सरसां नृत्यगीतविनादिते ॥ रमते स्त्री सहस्राढ्ये सु
कृती विरजोनरः ३७ तप्तकांचनवर्णा भविमानमधिरोहति ॥ पूर्णवर्षसहस्रं च ब्रह्मलोके महीयते ३८ तत्क्षयादिह चागम्यमाहात्म्यं प्रतिपद्यते ॥ यस्तु संवत्सरं पूर्ण
मेकाहारो भवेन्नरः ३९ अतिरात्रस्य यज्ञस्य फलं समुपाश्नुते ॥ दशवर्षसहस्राणि स्वर्गे च समहीयते ४० तत्क्षयादिह चागम्यमाहात्म्यं प्रतिपद्यते ॥ यस्तु संवत्सरं
पूर्णचतुर्थभक्तमश्नुते ४१ अहिंसानिरतो नित्यं सत्यवाग्बिजितेन्द्रियः ॥ वाजपेयस्य यज्ञस्य फलं समुपाश्नुते ४२ दशवर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ॥ पष्ठे काले तु कौ
तेयनरः संवत्सरं क्षिपन् ४३ अश्वमेधस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ चक्रवाकप्रयुक्तेन विमानेन सगच्छति ४४ चत्वारिंशत्सहस्राणि वर्षाणां दिवि मोदते ॥ अष्टमेन
तुभक्तेन जीवन्संवत्सरं नृप ४५ गवामयस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ हंससारसयुक्तेन विमानेन सगच्छति ४६ पंचाशत्सहस्राणि वर्षाणां दिवि मोदते ॥ पक्षे प
क्षे गते राजन्यो श्रीयाद्वर्षमेव तु ४७ षण्मासानशनंतस्य भगवानंगिराऽब्रवीत् ॥ षष्टिवर्षसहस्राणि दिवमावसते च सः ४८ वीणानां वल्लकीनां च वेणूनां च विशांपते ॥
सुधोषैर्मधुरैः शब्दैः सुप्तः स प्रतिबोध्यते ४९ संवत्सरमिहैकं तु मासि मासि पिवेदपः ॥ फलं विश्वजितस्तात प्राप्नोति स नरो नृप ५० सिंहव्याघ्रप्रयुक्तेन विमानेन सग
च्छति ॥ सप्ततिं च सहस्राणि वर्षाणां दिवि मोदते ५१ मासादूर्ध्वं नरव्याघ्रनोपवासो विधीयते ॥ विधित्व नशनस्याहुः पार्थ धर्मविदो जनाः ५२ अनार्तो व्याधिरहि
तोगच्छेदनशनंतु यः ॥ पदे पदे यज्ञफलं स प्राप्नोति न संशयः ५३ दिवं हंसप्रयुक्तेन विमानेन सगच्छति ॥ शतं वर्षसहस्राणां मोदते स दिवि प्रभो ५४ शतं चाप्सरसः क
न्यारमयं त्यपितं नरम् ॥ आर्तो वा व्याधितो वाऽपि गच्छेदनशनंतु यः ५५ शतं वर्षसहस्राणां मोदते स दिवि प्रभो ॥ कांचीनूपुरशब्देन सुप्तश्चैव प्रबोध्यते ५६ सहस्र
हंसयुक्तेन विमानेन तु गच्छति ॥ सगत्वा स्त्रीशताकीर्णं रमते भरतर्षभ ५७ क्षीणस्याप्यायनं दृष्टं क्षतस्य क्षतरोहणम् ॥ व्याधितस्योषधग्रामः कुद्धस्य च प्रसादनम्
५८ दुःखितस्यार्थमानाभ्यां दुःखानां प्रतिषेधनम् ॥ न चैते स्वर्गकामस्य रोचंते सुखमेधसः ५९ अतः सकामसंयुक्ते विमाने हेमसन्निभे ॥ रमते स्त्रीशताकीर्णे पुरु
षोऽलंकृतः शुचिः ६० स्वस्थः सफलसंकल्पः सुखी विगतकल्मषः ॥ अनश्नन्देहमुत्सृज्य फलं प्राप्नोति मानवः ६१ बालसूर्यप्रतीकाशे विमाने हेमवर्चसि ॥ वैदूर्य
मुक्ताखचिते वीणामुरजनादिते ६२ पताकादीपिकाकीर्णे दिव्यवटानिनादिते ॥ स्त्रीसहस्रानुचरिते स नरः सुखमेधते ६३

एकैकस्मिन्संवत्सरे एकमेकमासे जलमाहारा रोमवेदिति वाक्यार्थः यथाभुतार्थग्रहणे जीवनाशप्रसंगात् ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ स्वर्गकामस्य स्त्रीणस्वाद्य
वस्थां प्राप्तस्याप्यायनावयोनरोचंतेऽपि तु नृपः ५३ संसहमान एव स स्वतपोवर्धयतीत्यर्थः ६० । ६१ । ६२ । ६३

६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ वियोनिजानां पक्ष्यादीनां रुतं शब्दं विजानते विजानीते ७२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नी० भा० षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ पिताम
यावन्तिरोमकूपाणितस्य गात्रेषु पांडव ॥ तावन्त्येव सहस्राणि वर्षाणां दिवि मोदते ६४ नास्ति वेदात्परं शास्त्रं नास्ति मातृसमो गुरुः ॥ न धर्मात्परमो लाभस्तपो नानश
नात्परम् ६५ ब्राह्मणेभ्यः परं नास्ति पावनं दिवि चेह च ॥ उपवासैस्तथा तुल्यं तपः कर्म न विद्यते ६६ उपोष्य विधिवद्देवास्त्रिदिवं प्रतिपेदिरे ॥ ऋषयश्च परांसिद्धिमु
पवासैरवाप्नुवन् ६७ दिव्यवर्षसहस्राणि विश्वामित्रेण धीमता ॥ क्षांतमेकेन भक्तेन तेन विप्रत्वमागतः ६८ च्यवनो जमदग्निश्च वासिष्ठो गौतमो भृगुः ॥ सर्वे एव दिवं प्रा
प्ताः क्षमावन्तो महर्षयः ६९ इदमंगिरसा पूर्वमहर्षिभ्यः प्रदर्शितम् ॥ यः प्रदर्शयते नित्यं न स दुःखमवाप्नुते ७० इमं तु कौंतेय यथाक्रमं विधिं प्रवर्तितं ह्यंगिरसामहर्षिणा ॥
पठेच्च यो वै शृणुयाच्च नित्यं दानविद्यते तस्य नरस्य किल्बिषम् ७१ विमुच्यते चापि सर्वसंकरैर्न चास्य दोषैरभिभूयते मनः ॥ वियोनिजानां च विजानते रुतं ध्रुवां च की
र्तिलभते नरोत्तमः ७२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशास० आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे उपवासविधौ षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
पितामहेन विधिवद् यज्ञाः प्रोक्ता महात्मना ॥ गुणाश्चैषां यथातथ्यं प्रेत्य चेह च सर्वशः १ न ते शक्याद रिद्रेण यज्ञाः प्राप्तुं पितामह ॥ बहूपकरणा यज्ञानां सभारविस्त
राः २ पार्थिवैराजपुत्रैर्वा शक्याः प्राप्तुं पितामह ॥ नार्थं न्यूनैरवगुणैरेकात्मभिरसंहतैः ३ योदरिद्रैरपि विधिः शक्यः प्राप्तुं सदा भवेत् ॥ अर्थं न्यूनैरवगुणैरेकात्मभि
रसंहतैः ४ तुल्यो यज्ञफलैरेतैस्तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ भीष्म उवाच ॥ इदमंगिरसा प्रोक्तमुपवासफलात्मकम् ५ विधियज्ञफलैस्तुल्यं तन्निबोध युधिष्ठिर ॥ यस्तु
कल्यंतथासायंभुंजानोनांतरापिवेत् ६ अहिंसानिरतो नित्यं जुह्वानोजातवेदसम् ॥ षड्विंशतः सवर्षैस्तु सिध्यतेनात्र संशयः ७ तप्तकांचनवर्णं च विमानं लभते नरः ॥
देवस्त्रीणामधिवासे नृत्यगीतनिनादिते ८ प्राजापत्ये वसेत्पद्मवर्षाणामग्निसंनिभे ॥ त्रीणि वर्षाण्यः प्राप्ते तत्तत्त्वेकभोजनम् ९ धर्मपत्नीरतो नित्यमग्निष्टोम
फलं लभेत् ॥ यज्ञं बहु सुवर्णं वा वासवप्रियमाचरेत् १० सत्यवान्दानशीलश्च ब्रह्मण्यश्चानसूयकः ॥ क्षांतो दांतो जितक्रोधः सगच्छति परांगतिम् ११ पांडुरा
अप्रतीकाशे विमाने हंसलक्षणे ॥ द्वे स माप्ते ततः पद्मे सोऽप्सरो भिर्वसेत्सह १२ द्वितीये दिवसे यस्तु प्राश्रीयादेकभोजनम् ॥ सदा द्वादशमासांस्तु जुह्वानोजातवेदसम् १३
अधिकार्यपरो नित्यं नित्यं कल्यप्रबोधनः ॥ अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः १४ हंससारसयुक्तं च विमानं लभते नरः ॥ इंद्रलोके च वसते वरस्त्रीभिः समावृतः
१५ तृतीये दिवसे यस्तु प्राश्रीयादेकभोजनम् ॥ सदा द्वादशमासांस्तु जुह्वानोजातवेदसम् १६ अधिकार्यपरो नित्यं नित्यं कल्यप्रबोधनः ॥ अतिरात्रस्य यज्ञस्य
फलं प्राप्नोत्यनुत्तमम् १७ मयूरहंसयुक्तं च विमानं लभते नरः ॥ सप्तर्षीणां स दालोके सोऽप्सरो भिर्वसेत्सह १८

हेवेति ११२ अवगुणैर्निर्गुणैः एकारमभिरेकाकिभिः अतएवासंहतैरसहस्रैः १४१५ कल्पं प्रातः १॥७॥८॥९॥१०॥११॥ स माप्ते संपूर्णे द्वे पद्मे वर्षाणीति शेषः सप्तकोट्यपकंपद्यं १२१३१४१५१६१७१८

निवर्तनंनियमेनवर्तनं १९। २०। २१। २२। २३। २४ आवर्तनानिचत्वारिंशद्विंशतिषोडशपञ्चानि २५ तथाशराग्निरितिपंचविंशत् एवमेकपञ्चाशत्पञ्चानि २६। २७। २८। २९। ३०

निवर्तनंचतत्रास्यत्रीणिपञ्चानिवैविधुः ॥ दिवसेयश्चतुर्थेनुप्राश्रियादेकभोजनम् १९ सदाद्वादशमासान्वैजुहानोजातवेदसम् ॥ वाजपेयस्ययज्ञस्यफलंप्राप्नोत्य
नुत्तमम् २० इंद्रकन्याभिरुद्वंचविमानंलभतेनरः ॥ सागरस्यचपयंतेवासवलोकमावसेत् २१ देवराजस्यचक्रीडानित्यकालमवेक्षते ॥ दिवसेपंचमेयस्तुप्राश्रि
यादेकभोजनम् २२ सदाद्वादशमासांस्तुजुहानोजातवेदसम् ॥ अलुब्धःसत्यवादीचब्रह्मण्यश्चाविर्हिसकः २३ अनसूयुरपापस्थोद्वादशाहफलंलभेत् ॥ जांबून
दमयंदिव्यंविमानंहंसलक्षणम् २४ सूर्यमालासमाभासमारोहेत्पांडुरंगहम् ॥ आवर्तनानिचत्वारिंशत्पञ्चानिद्वादश २५ शराग्निरितिपंचविंशत्सौवसते
सुखम् ॥ दिवसेयस्तुषष्ठेयुनिःप्राशेतभोजनम् २६ सदाद्वादशमासान्वैजुहानोजातवेदसम् ॥ सदात्रिषवणस्त्रायीब्रह्मचार्यनसूयकः २७ गवांमेधस्ययज्ञस्य
फलंप्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥ अग्निज्वालासमाभासंहंसवर्हिणसेवितम् २८ शातकुंभसमायुक्तंसाधसेद्यानमुत्तमम् ॥ तथैवाप्सरसामंकेप्रतिसुप्तःप्रबोध्यते २९ नूपुरा
णानिनादेनमेखलानांचनिःस्वनैः ॥ कोटीसहस्रवर्षाणांत्रीणिकोटिशतानिच ३० पद्मान्यष्टादशतथापताकेद्वेयैवच ॥ अयुतानिचपंचाशद्वक्षचर्मशतस्यच
३१ लोम्रांप्रमाणेनसमंब्रह्मलोकेमहीयते ॥ दिवसेसप्तमेयस्तुप्राश्रियादेकभोजनम् ३२ सदाद्वादशमासान्वैजुहानोजातवेदसम् ॥ सरस्वतीगोपयानोब्रह्मचर्यं
समाचरत् ३३ सुमनोवर्णकंचैवमधुमांसंचवर्जयन् ॥ पुरुषोमरुतांलोकमिंद्रलोकंचगच्छति ३४ तत्रतत्राहिसिद्धार्थोदेवकन्याभिरर्च्यते ॥ फलंबहुसुवर्णस्ययज्ञ
स्यलभतेनरः ३५ संख्यामतिगुणांचापितेपुलोकेषुमोदते ॥ यस्तुसंवत्सरंक्षांतोभुंक्तेऽहन्यष्टमेनरः ३६ देवकार्यपरोनित्यंजुहानोजातवेदसम् ॥ पौंडरीकस्ययज्ञ
स्यफलंप्राप्नोत्यनुत्तमम् ३७ पद्मवर्णनिभंचैवविमानमधिरोहति ॥ कृष्णाःकनकगौर्यश्चनार्यःश्यामास्तथाऽपराः ३८ वयोरूपविलासिन्योलभतेनात्रसंशयः ॥
यस्तुसंवत्सरंभुंक्तेनवमेनवमेऽहनि ३९ सदाद्वादशमासान्वैजुहानोजातवेदसम् ॥ अश्वमेधसहस्रस्यफलंप्राप्नोत्यनुत्तमम् ४० पुंडरीकप्रकाशंचविमानंलभतेनरः ॥
दीप्तसूर्याज्जितेजोभिर्दिव्यमालाभिरैवच ४१ नीयतेरुद्रकन्याभिःसौंस्तरिक्षंसनातनम् ॥ अष्टादशसहस्राणिवर्षाणांकल्पमेवच ४२ कोटीशतसहस्रंचतेपुलोकेषु
मोदते ॥ यस्तुसंवत्सरंभुंक्तेदशाहैवैतेगते ४३ सदाद्वादशमासान्वैजुहानोजातवेदसम् ॥ ब्रह्मकन्यानिवासेचसर्वभूतमनोहरे ४४ अश्वमेधसहस्रस्यफलंप्राप्नोत्य
नुत्तमम् ॥ रूपवत्यश्चतंकन्यारमयंतिसनातनम् ४५ नीलोत्पलनिभैर्वर्णैस्तोत्पलनिभैस्तथा ॥ विमानंमंडलावर्तमावर्तगहनाकुलम् ४६ सागरोर्मिप्रतीकाशंसल
भेद्यानमुत्तमम् ॥ विचित्रमणिमालाभिर्नादितंशंखनिःस्वनैः ४७ स्फाटिकैर्वज्रसारैश्चस्तंभैःसुकृतवेदिकम् ॥ आरोहतिमहद्यानंहंससारसनादितम् ४८

ऊर्ध्वत्वसामान्यात्पताकामहापद्माख्यसंख्याविशेषः ३१। ३२। ३३ तुमनोवर्णकंस्त्रक्चंदनादि ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८

४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१
एकादशेदिवसेयःप्राप्तेप्राशतेहविः ॥ सदाद्वादशमासांस्तुजुहानोजातवेदसम् ४९ परस्त्रियंनाभिलषेद्वाचाथममसाऽपिवा ॥ अमृतंचनभापेतमातापित्रोःकृते
जपेवा ५० अभिगच्छेन्महादेवंविमानस्थंमहाबलम् ॥ अश्वमेधसहस्रस्यफलंप्राप्नोत्यनुत्तमम् ५१ स्वायंभुवंचपश्येतविमानंसमुपस्थितम् ॥ कुमार्यःकांचना
भासारूपवत्योनयंतितम् ५२ रुद्राणांतमधीवासंदिविदिव्यंमनोहरम् ॥ वर्षाण्यपरिमेयानियुगांताग्निसमप्रभः ५३ कोटीशतसहस्रंचदशकोटिशतानिच ॥
रुद्रंनित्यंप्रणमतेदेवदानवसंमतम् ५४ सतस्मैदर्शनंप्राप्तोदिवसेदिवसेभवेत् ॥ दिवसेद्वादशेयस्तुप्राप्तेप्राशतेहविः ५५ सदाद्वादशमासान्वैसर्वमेधफलंलभेत् ॥
आदित्यंद्वादशेतस्यविमानंसंविधीयते ५६ मणिमुक्ताप्रवालैश्चमहाहैरुपशोभितम् ॥ हंसभासापरिक्षिप्तंनगवीथीसमाकुलम् ५७ मयूरैश्चक्रवाकैश्चकृजद्विरुप
शोभितम् ॥ अट्टैर्महाद्रिःसंयुक्तंब्रह्मलोकेप्रतिष्ठितम् ५८ नित्यमावसथंराजन्नरनारीसमावृतम् ॥ ऋषिरेवंमहाभागस्त्वंगिराग्राहधर्मवित् ५९ त्रयोदशेदिवसे
प्राप्तेयःप्राशतेहविः ॥ सदाद्वादशमासान्वैदेवसत्रफलंलभेत् ६० रक्तपद्मोदयंनामविमानंसाधयेन्नरः ॥ जातरूपप्रयुक्तंचरत्नसंचयभूषितम् ६१ देवकन्याभिरा
कीर्णदिव्याभरणभूषितम् ॥ पुण्यगंधोदयंदिव्यंवायव्यैरुपशोभितम् ६२ तत्रशंकुपताकेद्वेयुगांतंकल्पमेवच ॥ अयुतायुतंतथापद्मंसमुद्रंचतथावसेत् ६३
गीतगंधर्ववोषैश्चभेरीपणवनिःस्वनैः ॥ सदाप्रह्लादितस्ताभिर्देवकन्याभिरिज्यते ६४ चतुर्दशेदिवसेयःपूर्णेप्राशतेहविः ॥ सदाद्वादशमासांस्तुमहामेधफलंल
भेत् ६५ अनिर्देश्यवयोरूपादेवकन्याःस्वलंकृताः ॥ मृष्टतप्तांगदधराविमानैरुपयांतितम् ६६ कलहंसविनिर्घोषैर्नूपुराणांचनिःस्वनैः ॥ कांचीनांचसमुत्क
पस्तत्रतत्रनिघोष्यते ६७ देवकन्यानिवासेचतस्मिन्वसतिमानवः ॥ जाह्नवीवालुकाकीर्णपूर्णसंवत्सरंनरः ६८ यस्तुपक्षेगतेभुंक्तेएकभक्तंजितेंद्रियः ॥ सदाद्वा
दशमासांस्तुजुहानोजातवेदसम् ६९ राजसूयसहस्रस्यफलंप्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥ यानमारोहतेदिव्यंहंसवर्हिणसेवितम् ७० मणिमंडलकैश्चित्रंजातरूपसमावृतम् ॥
दिव्याभरणशोभाभिर्वरस्त्रीभिरलंकृतम् ७१ एकस्तंभंचतुर्द्वारंसप्तभौमंसुमंगलम् ॥ वैजयंतीसहस्रैश्चशोभितंगीतनिःस्वनैः ७२ दिव्यंदिव्यगुणोपेतंविमानम
धिरोहति ॥ मणिमुक्ताप्रवालैश्चभूषितंवैद्युतप्रभम् ७३ वसेद्युगसहस्रंचखड्गकुंजरवाहमः ॥ षोडशेदिवसेप्राप्तेयःकुर्यादेकभोजनम् ७४ सदाद्वादशमासान्वैसोम
यज्ञफलंलभेत् ॥ सोमकन्यानिवासेषुसोऽध्यावसतिनित्यशः ७५ सौम्यगंधानुलिप्तश्चकामकारगतिर्भवेत् ॥ सुदर्शनाभिर्नारीभिर्मधुराभिस्तथैवच ७६ अर्च्यते
वैविमानस्थःकामभोगैश्चसेव्यते ॥ फलंपद्मशतप्रख्यंमहाकल्पंदशाधिकम् ७७ आवर्तनानिचत्वारिंशत्साधयेच्चाप्यसौनरः ॥ दिवसेसप्तदशमेयःप्राप्तेप्राशतेहविः ॥
७८ सदाद्वादशमासान्वैजुहानोजातवेदसम् ॥ स्थानंवारुणमैंद्रंचरौद्रंवाप्यधिगच्छति ७९ मारुतौशनसेचैवब्रह्मलोकंसगच्छति ॥ तत्रदेवतकन्याभिरासनेनोप
चर्यते ८० भूर्भुवंचापिदेवर्षिर्विश्वरूपमवेक्षते ॥ तत्रदेवाधिदेवस्यकुमार्योरमयंतितम् ८१

1998

9 1 6 1 9 1 110 1 11 1 112

द्वेयुगानांसहस्रेतुदिव्येदिव्येनतेजसा ॥ सप्तविंशेऽथदिवसेयःकुर्यादेकभोजनम् ११३ सदाद्वादशमासांस्तुजुह्वानोजातवेदसम् ॥ फलंप्राप्नोतिविपुलंदेवलोकेचपू
ज्यते १४ अमृताशीवसंस्तत्रसवितृष्णःप्रमोदते ॥ देवर्षिचरितंराजनराजर्षिभिरनुष्ठितम् १५ अध्यावसतिदिव्यात्माविमानवरमास्थितः ॥ स्त्रीभिर्मनोभिरा
माभिरममाणोमदोत्कटः १६ युगकल्पसहस्राणित्रीण्यावसतिवैसुखम् ॥ योऽष्टाविंशेऽतुदिवसेप्राश्नीयादेकभोजनम् १७ सदाद्वादशमासांस्तुजितात्माविजिते
द्रियः ॥ फलंदेवर्षिचरितंविपुलंसमुपाश्रुते १८ भोगवांस्तेजसाभातिसहस्रांशुरिवामलः ॥ सुकुमार्यश्चनार्यस्तंरमणाःसुवर्चसः १९ पीनस्तनोरुजघनादि
व्याभरणभूषिताः ॥ रमयंतिमनःकांतेविमानेसूर्यसन्निभे १२० सर्वकामगमेदिव्येकल्पायुतशतंसमाः ॥ एकोनत्रिंशेदिवसेयःप्राशेदेकभोजनम् २१ सदाद्वादश
मासान्वैसत्यव्रतपरायणः ॥ तस्यलोकाःशुभादिव्यादेवराजर्षिपूजिताः २२ विमानंसूर्यचंद्राभंदिव्यंसमाधिगच्छति ॥ जातरूपमयंयुक्तंसर्वरत्नसमन्वितम् ॥
२३ अप्सरोगणसंपूर्णगंधर्वैरभिनादितम् ॥ तत्रचैनंशुभानार्योदिव्याभरणभूषिताः २४ मनोभिरामधुरारमयंतिमदोत्कटाः ॥ भोगवांस्तेजसायुक्तोवैश्वानर
समप्रभः २५ दिव्योदिव्येनवपुषाभ्राजमानइवामरः ॥ वसूनांमरुतांचैवसाध्यानामश्विनोस्तथा २६ रुद्राणांचतथालोकंब्रह्मलोकंचगच्छति ॥ यस्तुमासेगते
शुंक्तेएकभक्तंशमात्मकः २७ सदाद्वादशमासान्वैब्रह्मलोकमवाप्नुयात् ॥ सुधारसकृताहारःश्रीमान्सर्वमनोहरः २८ तेजसावपुषालक्ष्म्याभ्राजतेरश्मिवानिव ॥
दिव्यमाल्यांबरधरोदिव्यगंधानुलेपनः २९ सुखेष्वभिरतोभोगीदुःखानामविजानकः ॥ स्वयंप्रभाभिर्नारिभिर्विमानस्थोमहीयते १३० रुद्रदेवर्षिकन्याभिःसत
तंचाभिपूज्यते ॥ नानारमणरूपाभिर्नानारागाभिरेवच ३१ नानामधुरभाषाभिर्नानारतिभिरेवच ॥ विमानेगगनाकोरेसूर्यवैदूर्यसन्निभे ३२ पृष्ठतःसोमसंका
शेउदर्केचाभ्रसन्निभे ॥ दक्षिणायांतुरक्ताभेअधस्तान्नीलमंडले ३३ ऊर्ध्वेविषित्रसंकाशेनैकोवसत्तिपूजितः ॥ यावद्वर्षसहस्रं वैजंशुद्रीपेप्रवर्षति ३४ तावत्संवत्सराः
प्रोक्ताब्रह्मलोकेऽस्यधीमतः ॥ विष्णुषश्चैवयावंत्योनिपतंतिनभस्तलात् ३५ वर्षासुवर्षतस्तावन्निवसत्यमरप्रभः ॥ मासोपवासीवर्षेस्तुदशभिःस्वर्गमुत्तमम् ३६
महर्षित्वमथाऽऽसाद्यसशरीरगतिर्भवेत् ॥ मुनिर्दातोजितक्रोधोजितशिश्नोदरःसदा ३७ जुह्वन्नर्घ्याश्चनियतःसंध्योपासनसेविता ॥ बहुभिर्नियमैरेवंशुचिरश्चाति
योनरः ३८ अन्नावकाशशीलश्चतस्यभानोरिवत्विषः ॥ दिवंगत्वाशरीरेणस्वेनराजन्यथाऽमरः ३९ स्वर्गपुण्यंयथाकाममुपशुंक्तेतथाविधः ॥ एषतेभरतश्रेष्ठयज्ञा
नांविधिरुत्तमः १४० व्याख्यातोह्याऽऽनुपूर्व्येणउपवासफलात्मकः ॥ दरिद्रैर्मनुजैःपार्थप्राप्तंयज्ञफलंयथा ४१ उपवासानिमानकृत्वागच्छेच्चपरमांगतिम् ॥
देवद्विजातिपूजायारतोभरतसत्तम ४२ उपवासविधिस्त्वेपविस्तरेणप्रकीर्तितः ॥ नियतेष्वप्रमत्तेषुशौचवसुमहात्मसु १४३

दंभद्रोहनिवृत्तेषु कृतबुद्धिषु भारत ॥ अचलेष्वप्रकंपेषु मातेऽमूदत्रसंशयः १४४ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे उपवास विधिर्नाम सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यद्वरं सर्वतीर्थानां तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ यत्र चैव परं शौचं तन्मे व्याख्यातुमर्हसि १ ॥ भीष्म उवाच ॥ सर्वाणि खलु तीर्थानि गुणवन्ति मनीषिणः ॥ यन्तु तीर्थं च शौचं च तन्मे शृणु समाहितः २ अगाधे विमले शुद्धे सत्यतोये घृतिहृदे ॥ स्नातव्यं मानसे तीर्थे सत्वमालंब्य शाश्वतम् ३ तीर्थं शौचमनर्थित्वमार्जवं सत्यमार्दवम् ॥ अहिंसा सर्वभूतानामा नृशंस्यं दमः शमः ४ निर्ममानिरहंकारानिर्द्वंद्वानिष्परिग्रहाः ॥ शुचयस्तीर्थभूतास्ते ये भैक्ष्यमुपभुंजते ५ तत्त्ववित्त्वनहं बुद्धिस्तीर्थप्रवरमुच्यते ॥ शौचलक्षणमेतत्ते सर्वत्रैवान्वेक्षतः ६ रजस्तमः सत्वमथोयेषां निर्धौतमात्मनः ॥ शौचाशौचसमायुक्ताः स्वकार्यपरिमार्गिणः ७ सर्वत्यागेष्वभिरताः सर्वज्ञाः समदर्शिनः ॥ शौचेन वृत्तशौचार्थास्ते तीर्थाः शुचयश्च ये ८ नोदकाक्लिन्नगात्रस्तु स्नातइत्यभिधीयते ॥ सस्नातो यो दमस्नातः स बाह्याभ्यन्तरः शुचिः ९ अतीतेष्वनपेक्षायै प्राप्तेष्वर्थेषु निर्ममाः ॥ शौचमेव परं ते पापेषां नोत्पद्यते स्पृहा १० प्रज्ञानं शौचमेवेह शरीरस्य विशेषतः ॥ तथानिष्कचनत्वं च मनसश्च प्रसन्नता ११ वृत्तशौचं मनःशौचं तीर्थशौचमतः परम् ॥ ज्ञानोत्पन्नं च यच्छौचं तच्छौचं परमं स्मृतम् १२ मनसा च प्रदीप्तेन ब्रह्मज्ञानजलेन च ॥ स्नातियो मानसे तीर्थे तत्प्रज्ञानं तत्त्वदर्शिनः १३ समारोपितशौचस्तु नित्यं भावसमाहितः ॥ केवलं गुणसंपन्नः शुचिरेव नरः सदा १४ शरीरस्थानि तीर्थानि प्रोक्तान्येतानि भारत ॥ पृथिव्यां यानि तीर्थानि पुण्यानि शृणु तान्यपि १५ शरीरस्य यथोद्देशाः शुचयः परिकीर्तिताः ॥ तथा पृथिव्याभागाश्च पुण्यानि सलिलानि च १६ कीर्तनाच्चैव तीर्थस्य स्नानाच्च पितृतर्पणात् ॥ घुनंति पापं तीर्थेषु ते प्रयांति सुखं दिवम् १७ परिग्रहाच्च साधूनां पृथिव्याश्चैव तेजसा ॥ अतीव पुण्यभागास्ते सलिलस्य च तेजसा १८ मनसश्च पृथिव्याश्च पुण्यास्तीर्थास्तथाऽपरे ॥ उभयोरेव यः स्नायात्स सिद्धिं शीघ्रमाप्नुयात् १९ यथा बलं क्रियाहीनं क्रियावा बलवर्जितम् ॥ नेह साध्यते कार्यं समायुक्ता तु सिध्यति २० एवं शरीरशौचेन तीर्थशौचेन चान्वितः ॥ शुचिः सिद्धिमवाप्नोति द्विविधं शौचमुत्तमम् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे शौचानुष्ठानां माष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सर्वेषां उपवासानां यच्छ्रेयः सुमहत्फलम् ॥ यच्चाप्यसंशयं लोके तन्मे त्वं वक्तुमर्हसि १ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृणुराजन्यथा गीतं स्वयमेव स्वयं भुवा ॥ यत्कृत्वानिर्वृतो भूयात्पुरुषो नाऽत्र संशयः २ द्वादश्यां मार्गशीर्षे तु अहोरात्रेण केशवम् ॥ अर्च्यं श्वमेधं प्राप्नोति दुष्कृतं चास्य नश्यति ३

१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ सर्वेषामिति १।२ अर्च्यं अर्च्यं च ३

४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५ तद्वावमुपेन्द्रं उपेन्द्रं वादात्म्यं कीदृशं न्यायेन ध्यानेनाधिगच्छति १६।१७ इति अ० नी० भा० नवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ शरतल्पगतमिति १। २ इष्टकामनासिद्धयर्थं चांद्रव्रतमाह मार्गेति मार्गशीर्षशुक्लप्रतिपदि मूलनक्षत्रयोगे सतीर्षं चांद्रव्रतमारभेत् तत्र चंद्रावयवेषु नक्षत्राणि न्यसेत् पादौ मूलेनेत्यादिना स्वदेवतासहितेन मूलेन चंद्रस्पदादौ कल्पयेदित्यर्थः १ एवं रोहिण्यादिभिः सदेवताभिर्जघादयः कल्पनीयाः सर्वप्रविभक्तिव्यत्ययार्पणः ३ आषाढयोरिति आषाढाद्वयं फाल्गुनीद्वयं भाद्रपदाद्वयं च ज्ञेयम् ४।५ तथैव पौषमासे तु पूज्यो नारायणेति च ॥ वाजपेयमवाप्नोति सिद्धिं च परमाव्रजेत् ४ अहोरात्रेण द्वादश्यां माघमासे तु माधवम् ॥ राजसूयमवाप्नोति कुलं चैव समुद्धरेत् ५ तथैव फाल्गुने मासि गोविंदेति च पूजयन् ॥ अतिरात्रमवाप्नोति सोमलोकं च गच्छति ६ अहोरात्रेण द्वादश्यां चैत्रे विष्णुरिति स्मरन् ॥ पौंडरीकमवाप्नोति देवलोकं च गच्छति ७ वैशाखमासे द्वादश्यां पूजयन् मधुसूदनम् ॥ अग्निष्टोममवाप्नोति सोमलोकं च गच्छति ८ अहोरात्रेण द्वादश्यां ज्येष्ठे मासि त्रिविक्रमम् ॥ गवां मेधमवाप्नोति अप्सरोभिश्च मोदते ९ आषाढे मासि द्वादश्यां वामनेति च पूजयन् ॥ नरमेधमवाप्नोति पुण्यं च लभते महत् १० अहोरात्रेण द्वादश्यां श्रावणे मासि श्रीधरम् ॥ पंचयज्ञानवाप्नोति विमानस्थश्च मोदते ११ तथा भाद्रपदे मासि हृषीकेशेति पूजयन् ॥ सौत्रामणिमवाप्नोति पूतात्मा भवते च हि १२ द्वादश्यां मासि श्वेने मासि पद्मनाभेति चार्चयन् ॥ गेसहस्रफलं पुण्यं प्राप्नुयात्त्राऽत्र संशयः १३ द्वादश्यां कार्तिके मासि पूज्य दामोदरेति च ॥ गवां यज्ञमवाप्नोति पुमान्स्त्रीवानसंशयः १४ अर्चयेत्पुंडरीकाक्षमेवं संवत्सरं तु यः ॥ जातिस्मरत्वं प्राप्नोति विद्यां दुःखवर्णकम् १५ अहन्यहनि तद्वावमुपेन्द्रं योऽधिगच्छति ॥ समाप्ते भोजयेद्विप्रानथवादापयेद् घृतम् १६ अतः परं नोपवासो भवतीति विनिश्चयः ॥ उवाच भगवान्विष्णुः स्वयमेव पुरातनम् ॥ १७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे विष्णोर्द्वादशकं नाम नवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ शरतल्पगतं भीष्मं वृद्धं कुरुपितामहम् ॥ उपगम्य महाप्राज्ञः पर्यपृच्छ युधिष्ठिरः १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ अंगानां रूपसौभाग्यं प्रियं चैव कथं भवेत् ॥ धर्मार्थकामसंयुक्तः सुखभागी कथं भवेत् २ ॥ भीष्म उवाच ॥ मार्गशीर्षस्य मासस्य चंद्रे मूलेन संयुते ॥ पादौ मूलेन राजेंद्रजंघायामथ रोहिणीम् ३ अश्विन्यां सक्विथनी चैव ऊरूचा पादयोस्तथा ॥ गुह्यं तु फाल्गुनी विद्यात्कृतिका कटिकास्तथा ४ नाभिं भाद्रपदे विद्याद्रेवत्या मक्षि मंडलम् ॥ पृष्ठमेव धनिष्ठा सुअमुराधोत्तरास्तथा ५ बाहुभ्यां तु विशाखा सुहस्तौ हस्तेन निर्दिशेत् ॥ पुनर्वस्वं गुलीराजन्नाश्लेषा सुनखास्तथा ६ ग्रीवां ज्येष्ठा च राजेंद्रश्रवणेन तु कर्णयोः ॥ मुखं पुण्येण दानेन दंतौष्ठौ स्वातिरुच्यते ७ हासंशतमिषां चैव मघां चैवाथनासिकाम् ॥ नेत्रे मृगशिरो विद्याललाटे मित्रमेव तु ८ भरण्यां तु शिरो विद्यातकेशानां दर्शनं राधिप ॥ समाप्ते तु घृतं दद्याद्वा ह्यणुवेदपारगे ९

९।७।८ अत्रायं प्रयोगः पुण्याहवाचनादिपूर्वकं इष्टकाम्यार्थव्रतं स्वीकृत्य चंद्रमासमानं च चंद्राभिर्ब्रह्म्यात्वात् तदवयवेषु तत्तद्व्रतं देवतासहितानि नक्षत्राणि विन्यस्य तत्तन्मंत्रैस्तेषां माराधनं जपहोमादिना प्रत्यहं कर्तव्यं एवं पौर्णमासी पर्यंतं कृत्वा समाप्ते व्रते होमशेषं घृतमाचार्यापि भिष्येत् १ समाप्ते तु घृतं दद्यादित्यनेन व्रतमेव होमद्रव्यं ज्ञायते ९

एवंतुर्वचिकलांगोऽपिपौर्णमास्यासकलांगमवति एतत्सदृष्टमाह परिपूर्णगति १० ॥ इति अनुशासनपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ पितामहोति
 सुभगोदर्शनयिश्चज्ञानभाग्ययजायते ॥ जायतेपरिपूर्णगिःपौर्णमास्येवचंद्रमाः १० ॥ इति श्रीमहामारुते अनु० आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेदशाधिकशतत
 मोऽध्यायः ॥ ११० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पितामहमहाप्राज्ञसर्वशास्त्रविशारद ॥ श्रोतुमिच्छामि मर्त्यानां संसारविधिमुत्तमम् १ केन वृतेन राजेन्द्रवर्तमानानरा
 भुवि ॥ प्राप्नुवंत्युत्तमं स्वर्गं कथंचन रंकं नृप २ मृतं शरीरमुत्सृज्य काष्ठलोष्टसमंजनाः ॥ प्रयांत्यमुलोकमितः को वै ताननुगच्छति ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ अयमाया
 तिभगवानब्रह्मस्पतिरुदारधीः ॥ पृच्छेन्नं सुमहाभागमेतद्ब्रह्मसनातनम् ४ नैतदन्येन शक्यं हि वक्तुं केनचिदयं वै ॥ वक्ता ब्रह्मस्पतिः समो न ह्यन्यो विद्यते कचित् ५
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तयोः संवदतोरेव पार्थ गंगेयस्तदा ॥ आजगाम विशुद्धात्मानाकपृष्ठाद्ब्रह्मस्पतिः ६ ततो राजा समुत्थाय घृतराष्ट्रपुरोगमः ॥ पूजामनुप
 मां चक्रे सर्वे ते च सभासदः ७ ततो धर्मसु तो राजा भगवंतं ब्रह्मस्पतिम् ॥ उपगम्य यथान्यायं प्रश्नं प्रच्छतत्त्वतः ८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवन् सर्वधर्मज्ञ सर्वशास्त्र
 विशारद ॥ मर्त्यस्य कः सहायो वै पिता माता सुतो गुरुः ९ ज्ञाति संबंधिवर्गश्च मित्रवर्गस्तथैव च ॥ मृतं शरीरमुत्सृज्य काष्ठलोष्टसमंजनाः १० गच्छंत्यमुत्र लोकं वै
 क एनमनुगच्छति ॥ ॥ ब्रह्मस्पतिरुवाच ॥ एकः प्रसूयते राजन्नेक एव विनश्यति ११ एकस्तरति दुर्गाणि गच्छत्येकस्तु दुर्गतिम् ॥ असहायः पिता माता तथा
 भ्राता सुतो गुरुः १२ ज्ञाति संबंधिवर्गश्च मित्रवर्गस्तथैव च ॥ मृतं शरीरमुत्सृज्य काष्ठलोष्टसमंजनाः १३ मुहूर्तमिव रोदित्वा ततो यांति पराङ्मुखाः ॥ तैस्तच्छरी
 रमुत्सृष्टं धर्म एकोऽनुगच्छति १४ तस्माद्धर्मः सहायश्च सेवितव्यः सदानृभिः ॥ प्राणी धर्मसमायुक्तो गच्छेत्स्वर्गं गतिं पराम् १५ तथैवा धर्मसंयुक्तो न रंकं चोपपद्यते ॥
 तस्मान्न्यायागतैरर्थैर्धर्मैस्सेवेत पंडितः १६ धर्म एको मनुष्याणां सहायः पारलौकिकः ॥ लोभान्मोहादनुक्रोशाद्दयाद्वाप्यबहुश्रुतः १७ नरः करोत्यकार्याणि परार्थे
 लोभमोहितः ॥ धर्मश्चार्थश्च कामश्च त्रितयं जीविते फलम् १८ एतत्र यमसाप्तव्यमधर्मपरिवर्जितम् ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रुतं भगवतो वाक्यं धर्मयुक्तं परं हितम्
 १९ शरीरनिचयं ज्ञातुं बुद्धिस्तु मम जायते ॥ मृतं शरीरं हि नृणां सूक्ष्ममव्यक्ततां गतम् २० अचक्षुर्विषयं प्राप्तं कथं धर्मोऽनुगच्छति ॥ ब्रह्मस्पतिरुवाच ॥ पृथिवी
 वायुराकाशमापो ज्योतिर्मनो गतः २१ बुद्धिरात्मा च सहिता धर्मो पश्यंति नित्यदा ॥ प्राणिनामिह सर्वे पांसाक्षिभूतानि शाश्वतानि २२ एतैश्च सह धर्मोऽपि तं जीवमनु
 गच्छति ॥ त्वगस्थिमांसं शुक्रं च शोणितं च महामते २३ शरीरं वर्जयंत्येते जीवितेन विवर्जितम् ॥ ततो धर्मसमायुक्तः प्राप्नुते जीव एव हि २४ ततोऽस्य कर्म पश्यंति
 शुभं वा यदि वा शुभम् ॥ देवताः पंचभूतस्थाः किंभूयः श्रोतुमिच्छसि २५ ततो धर्मसमायुक्तः स जीवः सुखमेधते ॥ इह लोके परे चैव किंभूयः कथयामि ते २६

१।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९ शरीरस्थनिचयं संचयमवस्थितिमिति यावत् २० अंतर्गोचरः अंतर्गच्छतीति
 योगात् २१ आत्मा सत्त्वा निशेतिदिवसस्याप्युपलक्षणं २२ एतैः सह धर्मोऽपूर्वरूपे जीवमनुगच्छति २३।२४।२५।२६

ननु मृतसूक्ष्मवत्फलसूक्ष्मावस्थारूपमपूर्वजीवमनुगच्छतु रेवस्तु मूलवत्स्थूलतरं कथमेनमावृणोति इत्याशंकते तदिति १० सजीवो पूर्वेण भूतैश्च मिश्रितो वायुद्वारा दृष्टित्वं प्राप्यान्नरूपेण परिणम्यरेतो
 रूपी भवतीत्याह अन्नमिति २८।२९।३० कथं सूक्ष्मतमस्य पुरुषस्य स्थूलतरेण रेतसा तादात्म्यं सत्यपि संसर्गे अभवाद्योरिव भवतीत्याशंकते आख्यातमिति ३१ भूतावेशन्यायेन पुरुषैस्तैर्भूतै
 रेतोद्वारा शरीराकारत्वं प्राप्तिः सहसंगमात्रेणाभिभूयते तादात्म्येन च वर्धते संगमावेतुन सुप्तसमाध्यादावित्पाह आसन्नेति ३२ ततस्तादात्म्यमिमानरूपादिभिर्भवादयं कर्तुं त्वादिमान्भवतितदास्थ

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ तद्दर्शितं भगवता यथा धर्मोऽनुगच्छति ॥ एतनु ज्ञातुमिच्छामि कथं रेतः प्रवर्तते २७ ॥ ब्रह्मस्पतिरुवाच ॥ अन्नमश्रंति यद्देवाः शरीरस्थानरे
 श्वर ॥ पृथिवी वायुराकाशमापो ज्योतिर्मनस्तथा २८ ततस्तप्ते पुरा जेन्द्रतेषु भूतेषु पंचसु ॥ मनः पष्ठेषु शुद्धात्मनरेतः संपद्यते महत् २९ ततो गर्भः संभवति श्ले
 पास्त्रीपुंसयोर्नृप ॥ एतत्ते सर्वमारूपा तंभूयः किं श्रोतुमिच्छसि ३० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ आख्यातं मे भगवता गर्भः संजायते तथा ॥ यथा जातस्तु पुरुषः प्रपद्यति
 तदुच्यताम् ३१ ॥ ब्रह्मस्पतिरुवाच ॥ आसन्नमात्रः पुरुषस्तैर्भूतैरभिभूयते ॥ विप्रयुक्तश्च तैर्भूतैः पुनर्यात्य परां गतिम् ३२ सर्वभूतसमायुक्तः प्राप्नुते जीव एव हि ॥
 ततोऽस्य कर्म पश्यंति शुभं वा यदि वा शुभम् ॥ देवताः पंचभूतस्थाः किंभूयः श्रोतुमिच्छसि ३३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ त्वगस्थिमांसमुत्सृज्य तैश्च भूतैर्विव
 र्जितः ॥ जीवः स भगवन्कस्थः सुखदुःखे समश्नुते ३४ ॥ ब्रह्मस्पतिरुवाच ॥ जीवः कर्मसमायुक्तः शीघ्रं रेतस्त्वमागतः ॥ स्त्रीणां पुष्पं समासाद्य मूते कालेन भारत
 ३५ यमस्य पुरुषैः क्लेशं यमस्य पुरुषैर्वधम् ॥ दुःखं संसारचक्रं च नरः क्लेशं संविंदति ३६ इह लोके स च प्राणिजन्मप्रभृति पार्थिव ॥ सुकृतं कर्म वै भुंक्ते धर्मस्य फलमा
 श्रितः ३७ यदि धर्मं यथा शक्तिजन्मप्रभृति सेवते ॥ ततः स पुरुषो भूत्वा सेवते नित्यदा सुखम् ३८ अथांतरा तु धर्मस्याप्यधर्ममुपसेवते ॥ सुखस्यानंतरं दुः
 खं स जीवोऽप्यधिगच्छति ३९ अधर्मेण समायुक्तो यमस्य विषयं गतः ॥ महद्दुःखं समासाद्य तिर्यग्योनौ प्रजायते ४० कर्मणा येन येनेह यस्यां योनौ प्रजायते ॥
 जीवो मोहसमायुक्तस्तन्मे निगदतः शृणु ४१ यदेतदुच्यते शास्त्रे सेति हासे चच्छंदसि ॥ यमस्य विषयं घोरं मर्त्योलोकः प्रपद्यते ४२ इह स्थानानि पुण्यानि दे
 वतुल्यानि भूपते ॥ तिर्यग्योन्यतिरिक्तानि गतिमंति च सर्वशः ४३ यमस्य भवने दिव्ये ब्रह्मलोकसमेगुणैः ॥ कर्मभिर्नियतैर्बद्धो जंतुर्दुःखान्युपाश्रुते ४४ येन ये
 न तु भावेन कर्मणा पुरुषो गतिम् ॥ प्रयाति पुरुषां चोरां तते वक्ष्याम्यतः परम् ४५ अधीत्य चतुरो वेदान् द्विजो मोहसमन्वितः ॥ पतितात्प्रतिगृह्याथ खरयो नौ
 प्रजायते ४६ खरो जीवति वर्षाणि दशपंच च भारत ॥ खरो मृतो बलीवर्धः सप्त वर्षाणि जीवति ४७

कर्मादिकं देवाः पश्यंति ३३ स्थूलदेहसंगाद्युज्यतामस्य कर्तृत्वं तद्वा हेतुकथमस्य सुखादिसंग इत्याशंकते त्वमिति ३४ स्थूलदेहनाशक्षण एव सरेतस्त्वं शुक्रमेण सूक्ष्मशरीरभावमेति ततः स्त्रीणां पुष्पं
 समासाद्येत्यादि स्पष्टं तद्यथा तृणजलायूका अन्यतृणमाक्रम्य पूर्वजहाति एवमेतदिति ज्ञेयम् ३५ यमस्येति गर्भत्वमप्राप्तः सूक्ष्मशरीरावच्छिन्नस्तीव्रापयोगाद्यातनां लभत इत्यर्थः ३६।३७
 ३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७

वलीवर्दोमृतश्चापिजायतेब्रह्मराक्षसः ॥ ब्रह्मराक्षश्चमासांस्त्रीस्ततोजायतिब्राह्मणः ४८ पतितंवाजयित्वातुल्यमियोनौप्रजायते ॥ तत्रजीवतिवर्षाणिदशपंच
चभारत ४९ कृमिभावाद्विमुक्तस्तुततोजायतिगर्दभः ॥ गर्दभःपंचवर्षाणिपंचवर्षाणिमूकरः ५० कुकुटःपंचवर्षाणिपंचवर्षाणिजंबुकः ॥ श्वावर्षमेकंभवति
ततोजायतिमानवः ५१ उपाध्यायस्ययःपापंशिष्यःकुर्यादबुद्धिमान् ॥ सजीवइहसंसारांस्त्रीनाप्रोतिनसंशयः ५२ प्राक्श्वाभवतिराजेंद्रततःकव्याततःखरः ॥
ततःप्रेतःपरिक्लिष्टःपश्चाज्जायतिब्राह्मणः ५३ मनसाऽपिगुरोर्भार्यायःशिष्योयातिपापकृत् ॥ सउग्रान्प्रेतिसंसारानधर्मेणहचेतसा ५४ श्वयोनौतुससंभू
तस्त्रीणिवर्षाणिजीवति ॥ तत्रापिनिधनंप्राप्तःकृमियोनौप्रजायते ५५ कृमिभावमनुप्राप्तोवर्षमेकंतुजीवति ॥ ततस्तुनिधनंप्राप्तोब्रह्मयोनौप्रजायते ५६ यदि
पुत्रसमंशिष्यंगुरुर्हन्यादकारणे ॥ आत्मनःकामकारेणसोऽपिहिंस्रःप्रजायते ५७ पितरंमातरंचैवयस्तुपुत्रोऽवमन्यते ॥ सोऽपिराजन्मृतोजंतुःपूर्वजायेतग
र्दभः ५८ गर्दभत्वंतुसंप्राप्यदशवर्षाणिजीवति ॥ संवत्सरंतुकुंभीरस्ततोजायेतमानवः ५९ पुत्रस्यमातापितरौयस्यरुष्टाबुभावपि ॥ गुर्वपध्यानतःसोऽपिमृ
तोजायतिगर्दभः ६० खरोजीवतिमासांस्तुदशश्वाचचतुर्दश ॥ विडालःसप्तमासांस्तुततोजायतिमानवः ६१ मातापितरावाकुश्यसारिकःसंप्रजायते ॥
ताडयित्वातुतावेवजायतेकच्छपोनृप ६२ कच्छपोदशवर्षाणित्रीणिवर्षाणिशल्यकः ॥ व्यालोभूत्वाचषण्मासांस्ततोजायतिमानुषः ६३ भर्तृपिंडमुपाश्रन्यो
राजद्विष्टानिसेवते ॥ सोऽपिमोहसमापन्नोमृतोजायतिवानरः ६४ वानरोदशवर्षाणिपंचवर्षाणिमूषिकः ॥ श्वाऽथभूत्वातुषण्मासांस्ततोजायतिमानुषः ६५
न्यासापहर्तातुनरोयमस्यविषयंगतः ॥ संसाराणांशतंगत्वाकृमियोनौप्रजायते ६६ तत्रजीवतिवर्षाणिदशपंचचभारत ॥ दुष्कृतस्यक्षयंकृत्वाततोजाय
तिमानुषः ६७ असूयकोनरश्चापिमृतोजायतिशार्ङ्गकः ॥ विश्वासहर्तातुनरोमीनोजायतिदुर्मतिः ६८ भूत्वामीनोऽष्टवर्षाणिमृगोजायतिभारत ॥ मृगस्तुच
तुरोमासांस्ततश्छागःप्रजायते ६९ छागस्तुनिधनंप्राप्यपूणेसंवत्सरेततः ॥ कीटःसंजायतेजंतुस्ततोजायतिमानुषः ७० धान्यान्यवांस्तिलान्माषान्कुल
त्थान्सर्पपांश्वणान् ॥ कलायानथमुद्गांश्चगोधूमानतसीस्तथा ७१ सस्यस्यान्यस्यहर्ताचमोहाज्जंतुरचेतनः ॥ सजायदेमहाराजमूषिकोनिरपत्रपः ७२ ततः
प्रेत्यमहाराजमृतोजायतिसूकरः ॥ सूकरोजातमात्रस्तुरोगेणम्रियतेनृप ७३ श्वाततोजायतेमुढःकर्मणातेनपार्थिव ॥ भूत्वाश्वापंचवर्षाणिततोजायतिमानवः
७४ परदाराभिमर्शंकृत्वाजायतिवैवृकः ॥ श्वाशृगालस्ततोऽष्ट्रोव्यालःकंकोबकस्तथा ७५ आतुर्भार्यातुपापात्मायोधर्षयतिमोहितः ॥ पुंस्कोकिलत्वमा
प्रोतिसोऽपिसंवत्सरंनृप ७६ सखिभार्यागुरोर्भार्याराजभार्यातथैवच ॥ प्रधर्षयित्वाकामायमृतोजायतिसूकरः ७७

७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ निष्पावंराजमापं हलमोलकः दीर्घपुच्छोमोल

सूकरः पंचवर्षाणि दशवर्षाणि श्वाविधः ॥ विडालः पंचवर्षाणि दशवर्षाणि कुक्कुटः ७८ पिपीलिकस्तु मासांस्त्रिंशन्कीटः स्यान्मासमेव तु ॥ एतानां साद्यं संसारान्कृमि योनौ प्रजायते ७९ तत्र जीवति मासांस्तु कृमियो नौ चतुर्दश ॥ ततोऽधर्मक्षयं कृत्वा पुनर्जायति मानवः ८० उपस्थिते विवाहे तु यज्ञे दानेऽपि वा विभो ॥ मोहात्करो तियो विघ्नं समृतो जायते कृमिः ८१ कृमिर्जीवति वर्षाणि दशपंचचभारत ॥ अधर्मस्य भयं कृत्वा ततो जायति मानवः ८२ पूर्वदत्त्वा तु यः कन्यां द्वितीये दातुमिच्छ ति ॥ सोऽपि राजन्मृतो जंतुः कृमियो नौ प्रजायते ८३ तत्र जीवति वर्षाणि त्रयोदश युधिष्ठिर ॥ अधर्मसंक्षये युक्तस्ततो जायति मानवः ८४ देवकार्यमकृत्वा तु पितृ कार्यमथापि वा ॥ अनिर्वाप्य समश्नन्मृतो जायति वायसः ८५ वायसः शतवर्षाणि ततो जायति कुक्कुटः ॥ जायते व्यालकश्चापि मासं तस्मात्तु मानुषः ८६ ज्येष्ठं पितृसमं चापि भ्रातरं योऽवमन्यते ॥ सोऽपि मृत्युमुपागम्य कौचयो नौ प्रजायते ८७ कौचो जीवति वर्षं तु ततो जायति चीरकः ॥ ततो निधनमापन्नो मानुषत्वमुपा श्नुते ८८ वृषलो ब्राह्मणीं मत्वा कृमियो नौ प्रजायते ॥ तत्रः संप्राप्य निधनं जायते सूकरः पुनः ८९ सूकरो जातमात्रस्तुरेगेण म्रियते नृप ॥ श्वात्ततो जायते मूढः कर्मणा तेन पार्थिव ९० श्वाभूत्वा कृतकर्मा सौ जायते मातृपुस्ततः ॥ तत्रापत्यं समुत्पाद्य मृतो जायति मूषिकः ९१ कृतघ्नस्तु मृतो राजन्यमस्य विषयंगतः ॥ यमस्य पुरुषैः कुद्वैर्वधं प्राप्नोति दारुणम् ९२ दंडं समुद्गरं शूलमाग्निकुंभं च दारुणम् ॥ असिपत्रवर्णं चोरवालुकं कूटशाल्मलीम् ९३ एताश्चान्याश्च बह्वींश्च यमस्य विषयंगतः ॥ यातनाः प्राप्य तत्रोग्रास्ततो वध्यति भारत ९४ ततो हतः कृतघ्नः स तत्रैर्भरतर्षभ ॥ संसारचक्रमासाद्य कृमियो नौ प्रजायते ९५ कृमिर्भवति वर्षाणि दशपंचचभा रत ॥ ततो गर्भसमासाद्य तत्रैव म्रियते शिशुः ९६ ततो गर्भशतैर्जतुर्बहुभिः संप्रपद्यते ॥ संसारांश्च बहून्गत्वा ततस्तिर्यक्षु जायते ९७ ततो दुःखमनुप्राप्य बहुवर्षं गणानिह ॥ अपुनर्भवसंयुक्तस्ततः कूर्मः प्रजायते ९८ दधिहत्वा बकश्चापि प्लवोक्तस्यानसंस्कृता च ॥ चोरयित्वा तु दुर्बुद्धिर्मधुदंशः प्रजायते ९९ फलं वामूलकं ह त्वा अपूपं वा पिपीलिकाः ॥ चोरयित्वा च निष्पावं जायते हलगोलकः १०० पायसं चोरयित्वा तु तित्तिरित्वमवाप्नुते ॥ हत्वा पिष्टमयं पूपं कुंभोलूकः प्रजायते १ अपो हत्वा तु दुर्बुद्धिर्वायसो जायते नरः ॥ कांस्यं हत्वा तु दुर्बुद्धिर्हारितो जायते नरः २ राजतं भाजनं हत्वा कपोतः संप्रजायते ॥ हत्वा तु कांचनं भांडं कृमियो नौ प्रजायते ३ पत्रोर्णं चोरयित्वा तु कलत्वं निगच्छति ॥ कौशिकं तु ततो हत्वा नरो जायति वर्तकः ४ अंशुकं चोरयित्वा तु शुको जायति मानवः ॥ चोरयित्वा दुकूलं तु मृतो हंसः प्रजा यते ५ क्रौंचः कार्पासिकं हत्वा मृतो जायति मानवः ॥ चोरयित्वा नरः पट्टं वा विकंचैव भारत ६ क्षौमं च वस्त्रमादाय शशो जंतुः प्रजायते ॥ वर्णान् हत्वा तु पुरुषो मृतो जायति बर्हिणः १०७

रूपीकीटविशेषः १०० कुंभोलूकउलूकजातिभेदः १ ह्यरितःपक्षिविशेषः १। ३ पत्रोर्णधौतकौशेयम् ४। ५। ६ वर्णान्नहरितालादीन् १०७

हृत्वारक्तानिवस्त्राणिजायतेजीवजीवकः ॥ वर्णकार्दोस्तथागंधांश्चोरयित्वेहमानवः १०८ लुच्छुंदरित्वमाप्नोतिराजन्लोभपरायणः ॥ तत्रजीवतिवर्षाणिततोद
शचपंचच ९ अधर्मस्यक्षयंगत्वाततोजायतिमानुषः ॥ चोरयित्वापयश्चापिवलाकासंप्रजायते ११० यस्तुचोरयतेतैलनरोमोहसमन्वितः ॥ सोऽपिराजन्मृतो
जंतुस्तैलपायीप्रजायते ११ अशस्त्रं पुरुषं हत्वा सशस्त्रः पुरुषाधमः ॥ अर्थार्थी यदि वा वैरोऽसमृतो जायते खरः १२ खरो जीवति वर्षे द्वे ततः शस्त्रेण वध्यते ॥ समृतो
मृगयो नौ तु नित्यो द्विगोऽभिजायते १३ मृगो वध्यति शस्त्रेण गते संवत्सरे तु सः ॥ हतो मृगस्ततो मीनः सोऽपि जालेन वध्यते १४ मासे चतुर्थे संप्राप्ते श्वापदः संप्रजा
यते ॥ श्वापदो दशवर्षाणि द्विपीवर्षाणि पंचच १५ ततस्तु निघनं प्रातः कालपर्यायचोदितः ॥ अधर्मस्य क्षयं कृत्वा ततो जायति मानुषः १६ स्त्रियं हत्वा तु दुर्बुद्धि
र्यमस्य विषयंगतः ॥ बहून्केशान्समासाद्य संसारांश्चैव विंशतिम् १७ ततः पश्चान्महाराजकृमियो नौ प्रजायते ॥ कृमिर्विंशतिवर्षाणि भूत्वा जायति मानुषः १८
भोजनं चोरयित्वा तु मक्षिका जायते नरः ॥ मक्षिकासंघवशगो बहून्मासान् भवत्युत १९ ततः पापक्षयं कृत्वा मानुषत्ववाप्नुते ॥ धान्यं हत्वा तु पुरुषो लोमशः संप्रजाय
ते १२० तथा पिण्याकं मिश्रमशनं चोरे यन्नरः ॥ स जायते बभ्रुसमो दारुणो मूषिको नरः २१ दशैव मानुषा नित्यं पापात्मा स विशांपते ॥ घृतं हत्वा तु दुर्बुद्धिः काक
महुः प्रजायते २२ मत्स्यमांसमथो हत्वा काको जायति दुर्मातेः ॥ लवणं चोरयित्वा तु चिरिकाकः प्रजायते २३ विश्वासेन तु निक्षिप्तं यो विनिन्दोति मानवः ॥ स गता
युर्नरस्तातमत्स्ययो नौ प्रजायते २४ मत्स्ययो निमनुप्राप्य मृतो जायति मानुषः ॥ मानुषत्वमनुप्राप्य क्षीणायुरुपपद्यते २५ पापानि तु नराः कृत्वा तिर्यग्जा
यंति भारत ॥ न चात्पनः प्रमाणं ते धर्मं जानंति किंचन २६ येषां पापानि नराः कृत्वा निरस्यंति त्रैतैः सदा ॥ सुखदुःखसमायुक्ता व्यथितास्ते भवंत्युत २७ असंवासाः प्र
जायंते म्लेच्छाश्चापिनसंशयः ॥ नराः पापसमाचारा लोभमोहसमन्विताः २८ वर्जयंति च पापानि जन्मप्रभृति ये नराः ॥ अरोगारूपवंतस्ते धनिनश्च भवंत्युत
२९ स्त्रियोऽप्येतेन कल्पेन कृत्वा पापमवाप्नुयुः ॥ एतेषामेव जंतूनां भार्यात्वमुपयांति ताः १३० परस्वहरणे दोषाः सर्वे एव प्रकीर्तिताः ॥ एतद्विलेशमात्रेण कथितं
ते मयाऽनघ ३१ अपरस्मिन् कथायोगे भूयः श्रोष्यसि भारत ॥ एतन्मयामहाराज ब्रह्मणो गदतः पुरा ३२ सुरर्षीणां श्रुतं मध्येष्टृष्टश्चापियथा तथम् ॥ मयाऽपि त
च्च कात्स्न्येन यथावदनुवर्णितम् ॥ एतच्छ्रुत्वा महाराज धर्मं कुरु मनः सदा १३३ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे संसारचक्रं नाम
एकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अधर्मस्य गतिर्ब्रह्मन्कथितामेव त्वयाऽनघ ॥ धर्मस्य तु गतिं श्रोतुमिच्छामि वदतां वर १ कृत्वा
कर्माणि पापानि कथं यांति शुभांगतिम् ॥ कर्मणा च कृतेनेह केन यांति शुभांगतिम् २ १३४ ॥ इति अनु० नी० भा० एकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ अधर्मस्येति १।२

१।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३० ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठे विभारतमा

बृहस्पतिरुवाच ॥ कृत्वा पापानि कर्माणि अधर्मवशागतः ॥ मनसा विपरीतेन निरयं प्रतिपद्यते ३ मोहादधर्मैः कृत्वा पुनः संमनुतप्यते ॥ मनःसमाधिसंयुक्तो
न स सेवेत दुष्कृतम् ४ यथा यथा मनस्तस्य दुष्कृतं कर्म गर्हते ॥ तथा तथा शरीरं तु तेनाधर्मेण मुच्यते ५ यदि व्याहरते राजन्विप्राणां धर्मवादिनाम् ॥ ततोऽधर्मकृता
क्षिप्रमपवादात् प्रमुच्यते ६ यथा यथा नरः सम्यग्धर्ममनुभाषते ॥ समाहितेन मनसा विमुच्येत तथा तथा ७ भुजंग इव निर्मोकात् पूर्वभुक्ता ज्जरान्वितात् ॥ दत्त्वा
विप्रस्य दानानि विविधानि समाहितः ८ मनःसमाधिसंयुक्तः सुगतिं प्रतिपद्यते ॥ प्रदानानि तु वक्ष्यामि यानि दत्त्वा युधिष्ठिर ९ नराः कृत्वाऽप्यकार्याणिततो धर्मेण
युज्यते ॥ सर्वेषामेव दानानां मन्त्रं श्रेष्ठमुदाहृतम् ॥ पूर्वमन्त्रं प्रदातव्यमृजुना धर्ममिच्छता १० प्राणाह्वयं ननुष्याणां तस्माज्जंतुं श्रज्जायते ॥ अत्रेति प्रतिष्ठितो लोके
स्तस्मादन्नं प्रशस्यते ११ अन्नमेव प्रशंसंति देवर्षिपितृमानवाः ॥ अन्नस्य हि प्रदानेन रंति देवो दिवंगतः १२ न्यायलब्धं प्रदातव्यं द्विजातिभ्योऽन्नमुत्तमम् ॥ स्वा
ध्यायं समुपेतेभ्यः प्रहृष्टेनांतरात्मना १३ यस्य ह्यन्नमुपाश्रंति ब्राह्मणानां शतं दश ॥ हृष्टेन मनसा दत्तं न सतिर्यग्गतिर्भवेत् १४ ब्राह्मणानां सहस्राणि दशभोज्यन
र्षभ ॥ नरोऽधर्मात् प्रमुच्येत योगेष्वाभिरतः सदा १५ मैक्ष्येणां स माहृत्य विप्रो वेदपुरस्कृतः ॥ स्वाध्यायनिरते विप्रे दत्त्वे ह सुखमेधते १६ अहिंसन् ब्राह्मणस्वानि
न्यायेन परिपाल्य च ॥ क्षत्रियस्तरसाप्राप्तमन्नं यो वै प्रयच्छति १७ द्विजेभ्यो वेदवृद्धेभ्यः प्रयतः सुसमाहितः ॥ तेनापो हतिधर्मात् मन्दुःकृतं कर्म पांडव १८ षड्वा
गपरिशुद्धं च कृषेर्भागमुपार्जितम् ॥ वैश्यो ददद्भिजातिभ्यः पापेभ्यः परिमुच्यते १९ अवाप्य प्राणसंदेहं कार्कश्येन समार्जितम् ॥ अन्नं दत्त्वा द्विजातिभ्यः शूद्रः पापात् प्र
मुच्यते २० औरसेन बलेनान्नमर्जयित्वाऽविहिंसकः ॥ यः प्रयच्छति विप्रेभ्यो न सदुर्गाणि पश्यति २१ न्यायेनैवा समन्नं तु नरो हर्षसमन्वितः ॥ द्विजेभ्यो वेदवृद्धेभ्यो
दत्त्वा पापात् प्रमुच्यते २२ अन्नमूर्जस्करं लोके दत्त्वा र्जस्वी भवेन्नरः ॥ सतां पंथानमावृत्य सर्वपापैः प्रमुच्यते २३ दानवाद्भिः कृतः पंथा येन यांति मनीषिणः ॥ ते हि प्राण
स्य दातारस्तेभ्यो धर्मः सनातनः २४ सर्वावस्थं ननुष्येन न्यायेनान्नमुपार्जितम् ॥ कार्यपात्रागतं नित्यमन्नं हि परमागतिः २५ अन्नस्य हि प्रदानेन नरो रौद्रं न सेवते ॥
तस्मादन्नं प्रदातव्यमन्यायपरिवर्जितम् २६ यते ब्राह्मणपूर्वहिमोक्तमन्नं गृहीतं सदा ॥ अवध्यं दिवं संकुर्यादन्नदानेन मानवः २७ भोजयित्वा दशशतं नरो वेदविदां नृ
प ॥ न्यायविद्धर्मविदुषामिति हासविदां तथा २८ न याति नरकं धोरं संसारांश्च न सेवते ॥ सर्वकामसमायुक्तः प्रेत्य चाप्यश्नुते सुखम् २९ एवं खलु समायुक्तो रमते वि
गतज्वरः ॥ रूपवान्कीर्तिमांश्चैव धनवांश्चोपपद्यते ३० एतत्सर्वमाख्यातमन्नदानफलं महत् ॥ मूलमेतनु धर्माणां प्रदानानां च भारत ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते
अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे संसारचक्रे द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥ ४३ ॥ वदीपि द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ४३ ॥

अहिंसेति १ । २ । ३ श्रीन्दोपानकामक्रोधलोमानलोकेषुनिधायनतुस्वात्मनि कामक्रोधौचाहोर्भ ४ । ५ । ६ सर्वेषामृतानामात्मभूतस्याऽऽत्मदुःखेनेवपरदुःखेनाप्युद्विजतःसर्वभूतान्यात्मत्वेन तत्त्वज्ञापयतोमार्गदेवाःमुह्यन्ति सव्यापकोभूत्वामुच्यतइत्यर्थः अपदस्वगतवागतिहीनत्वान्मार्गसूचकपदरहितस्यपदैषिणःस्थानैपिजोबहिर्मुखाइत्यर्थः ७ । ८ । ९ यथेति हिंसितोहिनस्ति पालितःपालयतितस्मात्पालयेदेवनोहिंसयेदित्यर्थः १० । ११ ॥ इतिअनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ततइति १ । २ । ३ मनसा

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ अहिंसावैदिकं कर्म ध्यानमिन्द्रियसंयमः ॥ तपोऽथगुरुशुश्रूषाकिंश्रेयःपुरुषंप्रति १ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ सर्वाण्येतानि धर्म्याणि पृथग्द्वाराणिसर्वशः ॥ शृणुसंकीर्त्यमानानि पडं वभरतर्षभ २ हंतनिःश्रेयसंजंतोरहंवक्ष्याम्यनुत्तमम् ॥ अहिंसापाश्रयधर्मयःसाधयतिवैनरः ३ श्रीन्दो पान्सर्वभूतेषुनिधायपुरुषःसदा ॥ कामक्रोधौचसंयम्यततःसिद्धिमवाप्नुते ४ अहिंसकानिभूतानिदंडेनविनिहंतियः ॥ आत्मनःसुखमन्विच्छन्सप्रेत्यनसुखी भवेत् ५ आत्मोपमस्तुभूतेषुयोर्वैभवतिपुरुषः ॥ न्यस्तदंडोजितक्रोधःसप्रेत्यसुखमेधते ६ सर्वभूतात्मभूतस्यसर्वभूतानिपश्यतः ॥ देवाऽपिमार्गमुह्यन्तिअ पदस्यपदैषिणः ७ नतत्परस्यसंदध्यात्प्रति कूलंयदाऽऽत्मनः ॥ एषसंक्षेपतोधर्मःकामादन्यःप्रवर्तते ८ प्रत्याख्यानेचदानेचसुखदुःखेप्रियाप्रिये ॥ आत्मौप म्येनपुरुषःप्रमाणमभिगच्छति ९ यथापरःप्रक्रमतेपरेषुतथाऽपरेप्रक्रमतेपरस्मिन् ॥ तथैवतेऽस्तूपमाजीवलोकेयथाधर्मोऽपिपुणेनोपादिष्टः १० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तांतसुरगुरुधर्मराजंयुधिष्ठिरम् ॥ दिवमाचक्रमेधीमान्पश्यतामेव नस्तदा ११ ॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मसंसारचक्रसमाप्तौ त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोयुधिष्ठिरैराजाशरतलेपितामहम् ॥ पुनरेवमहा तेजाःपप्रच्छवदतांवरः १ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ ऋषयोब्राह्मणादेवाःप्रशंसन्तिमहामते ॥ अहिंसालक्षणधर्मवेदप्रामाण्यदर्शनात् २ कर्मणामनुजः कुर्वन्हिंसापार्थिवसत्तम ॥ वाचाचमनसाचैवकथं दुःखात्प्रमुच्यते ३ ॥ भीष्मउवाच ॥ चतुर्विधेयंनिर्दिष्टाह्यहिंसाब्रह्मवादिभिः ॥ एकैकतोऽपिविभ्रष्टानभवत्य रिमूदन ४ यथासर्वश्चतुष्पाद्वैत्रिभिःपादैर्नातिष्ठति ॥ तथैवेयंमहीपालकारणैःप्रोच्यतेत्रिभिः ५ यथानागपदेऽन्यानिपदानिपदगामिनाम् ॥ सर्वाण्येवापि धीयंतेषदजातानिकौजरे ६ एवंलोकेष्वहिंसातुनिर्दिष्टाधर्मतःपुरा ॥ कर्मणालिप्यतेजंतुर्वाचाचमनसाऽपिच ७ पूर्वतुमनसात्यक्तातथावाचाऽथकर्मणा ॥ नभक्षयतियोमांसंत्रिविधंसविमुच्यते ८ त्रिकारणंतुनिर्दिष्टंश्रूयतेब्रह्मवादिभिः ॥ मनोवाचितथाऽऽस्वादेदोषाह्येषुप्रतिष्ठिताः ९ नभक्षयंत्यतोमांसंतपो युक्तामनीषिणः ॥ दोषास्तुभक्षणेराजन्मांसस्येहनिबोधमे १०

वचसाकर्मणामक्षणेनेतिचतुर्विधाहिंसा । तत्रैकेनत्यक्तासर्वात्मनात्यक्तानभवति । नह्यमस्यतोऽसंकल्प यतोऽन्यमांसंभोक्ष्येइत्यवदतःअकुर्वतोवाहिंसाकेनचिदंशेनभवति ४ तत्रदृष्टांतमाह यथेति एकेनपादेनविनात्रिभिःपादैःपशुरिवेयमप्येकेनाशेनहीनाअंशत्रयेणनतिष्ठतित्यर्थः ५ यथेति नागपदेगजपदेऽश्वपदानामिवसर्वेषांधर्माणांसमावेशोभवतिआहिंसायां । कौजरेपदेदृष्टेसर्वानिपदानिययाऽपिधीयंतेएवंहिंसायांसर्वेधर्मापिधीयंते ६ । ७ । ८ । ९ । १०

११ पित्रिति यथास्त्रीपुंयोगेनांतरीयकंपुत्रजनमैवंहिंसकस्यभूयिष्ठपापयोनौजन्मेत्यर्थः १२ । १३ । १४ । १५ । जीवितंहीति । यथास्वर्मांसार्पणाच्छिविरुर्ध्वगतःएवंपरमांसानादवधोगच्छती पुत्रमांसोपमंजानन्वादतेयोविचक्षणः ॥ मांसंमोहसमायुक्तःपुरुषःसोऽधमःस्मृतः ११ पितृमातृसमायोगेपुत्रत्वंजायतेयथा ॥ हिंसारुत्वाऽवशम्पापोभूयिष्ठंजाय तेतथा १२ रसंचप्रतिजिह्वायाज्ञानंप्रज्ञायतेयथा ॥ तथाशास्त्रेषुनियंतरागोह्यास्वादिताद्वेत् १३ संस्कृताऽसंस्कृताःपक्वालवणाऽलवणास्तथा ॥ प्रजायंते यथाभावास्तथाचित्तंनिरुध्यते १४ भेरीमृदंगशब्दांश्चतंत्रीशब्दांश्चपुष्कलान् ॥ निषेविष्यंतिवैमंदामांसमक्षाःकथंनराः १५ अर्चितितमानिर्दिष्टमसंकल्पित मेवच ॥ रसगृह्याऽभिभूतायेप्रशंसन्तिफलार्थिनः १६ प्रशंसाह्येवमांसस्यदोषकर्मफलान्विता ॥ जीवितंहिपरित्यज्यबहवःसाधवोजनाः १७ स्वमांसैःपर मांसानिपरिपाल्यदिवंगताः १८ एवमेषामहाराजचतुर्भिःकारणैर्वृता ॥ अहिंसातवनिर्दिष्टासर्वधर्मानुसंहिता १९ ॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणिआ नुशास० दानधर्म० मांसवर्जनकथनेचतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अहिंसापरमोधर्मइत्युक्तंवदुशस्त्वया ॥ श्राद्धेषुचभवानाह पितृनामिषकांक्षिणः १ मांसैर्बहुविधैःप्रोक्तस्त्वयाश्राद्धविधिःपुरा ॥ अहत्वाचकुतोमांसमेवमेतद्विरुध्यते २ जातोऽनःसंशयोधर्ममांसस्यपरिवर्जने ॥ दोषो मक्षयतःकःस्यात्कश्चाभक्षयतोऽगुणः ३ इत्याभक्षयतोवापिपरेणोपहृतस्यवा ॥ हन्याद्वायःपरस्यार्थक्रीत्वावाभक्षयेन्नरः ४ एतदिच्छामितत्त्वेनकथ्यमानंत्वया ऽनघ ॥ निश्चयेनचिकिर्षामिधर्ममतेसनातनम् ५ कथमायुरवाप्नोतिकथंभवतिसत्ववान् ॥ कथमव्यंगतामेतिलक्षणो जायतेकथम् ६ ॥ भीष्मउवाच ॥ मांसस्याभ क्षणाद्राजन्मोधर्मःकुरुनंदन ॥ तन्मेशृणुयथातत्त्वंयथाऽस्यविधिरुतमः ७ रूपमव्यंगतामायुर्बुद्धिसत्त्वंबलंस्मृतिम् ॥ प्राप्तुकामैर्नरैर्हिंसावर्जितोवैमहात्मभिः ८ ऋषीणामत्रसंवादोबहुशःकुरुनंदन ॥ बभूवतेषांतुमर्तयत्तच्छृणुयुधिष्ठिर ९ योयजेताश्वमेधेनमासिमासियतव्रतः ॥ वर्जयेन्मधुमांसंचसममेतयुधिष्ठिर १० सप्तर्षयोवालाखिल्यास्तथैवचमरीचिपाः ॥ अमांसमक्षणांराजन्प्रशंसन्तिमनीषिणः ११ नभक्षयतियोमांसंनचहन्यान्नघातयेत् ॥ तन्मित्रंसर्वभूतानामनुःस्वा यंभुवोऽब्रवीत् १२ अष्टपथःसर्वभूतानांविश्वास्यःसर्वजंतुषु ॥ साधूनांसंतोनित्यंभवेन्मांसंविर्वर्जयन् १३ स्वमांसंपरमांसेनयोवर्धयितुमिच्छति ॥ नारदःप्रा हधर्मात्मानियतंसोऽवसीदति १४ ददातियजतेचापितपस्वीचभवत्यापि ॥ मधुमांसनिवृत्त्येतिप्राहचैवंबृहस्पतिः १५ मासिमास्यश्वमेधेनयोयजेतशतं समाः ॥ नखादतिचयोमांसंसममेतन्मतंमम १६ सदायजतिसत्रेणसदादानंप्रयच्छति ॥ सदातपस्वीभवतिमधुमांसविवर्जनात् १७ सर्वेवेदानतत्कुर्युःसर्वे यज्ञाश्चभारत ॥ योभक्षयित्वामांसानिपश्चादपिनिवर्तते १८

त्यर्थः १० । १८ । १९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ॥ अहिंसेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । सर्वेइति नहिहृत्स्त्रोवेदस्तथातद्रोषितायज्ञाश्चपुरुषाहिंसायांप्रवर्तयन्ति किंतुपारिसंख्याविधयानिवृत्तिमेवबोधयंतीत्यर्थः १८

॥१२५॥

अ०

॥११५॥

॥१२५॥

दुष्करं चरसज्जानेमांसस्य परिवर्जनम् ॥ चतुर्वतमिदं श्रेष्ठं सर्वप्राण्यभयप्रदम् १९ सर्वभूतेषु यो विद्वान्ददात्यभयदक्षिणाम् ॥ दाता भवतिलोके स प्राणानां नात्र संशयः २० एवं वै परमं धर्मं प्रशंसन्ति मनीषिणः ॥ प्राणायथाऽऽत्मनोऽभीष्टाभूतानामपि वै तथा २१ आत्मौपम्येन मन्तव्यं बुद्धिमद्भिः कृतात्मभिः ॥ मृत्युतोभयमस्तीति विदुषां भूतिमिच्छताम् २२ किंपुनर्हन्यमानानां तस्माज्जीवितार्थिनाम् ॥ अरोगाणामपापानां पापैर्मांसोपजीविभिः २३ तस्माद्विद्विमहाराजमांसस्य परिवर्जनम् ॥ धर्मस्यायतनं श्रेष्ठं स्वर्गस्य च सुखस्य च २४ अहिंसा परमोधर्मस्तथाऽहिंसा परंतपः ॥ अहिंसा परमं सत्यं यतो धर्मः प्रवर्तते २५ न हि मांसं तृणात्काष्ठादुपला द्वापि जायते ॥ हत्वा जंतुं ततो मांसं तस्मादोपस्तु भक्षणे २६ स्वाहा स्वधाऽमृतभुजो देवाः सत्यार्जवप्रियाः ॥ क्रव्यादां नराक्षसान्विद्धि जिह्वा नृत्तपरायणान् २७ कांतारेष्वथ घोरेषु दुर्गेषु गहनेषु च ॥ रात्रावहनि संख्यासु च त्वरेषु समासु च २८ उद्यतेषु च शस्त्रेषु मृगव्यालहतेषु च ॥ अमांसभक्षणे राजन्भयमन्यैर्न गच्छति २९ शरण्यः सर्वभूतानां विश्वास्यः सर्वजंतुषु ॥ अनुद्वेगकरो लोके न चाप्युद्विजते सदा ३० यदि चेत्खादको न स्यान्न तदा घातको भवेत् ॥ घातकः खादकार्थाय तद्घातय ति वै नरः ३१ अभक्ष्यमेतदिति वैदिति हिंसानिवर्तते ॥ खादकार्थं मतो हिंसा मृगादीनां प्रवर्तते ३२ यस्माद्भूतस्यैवायुर्हिंसकानां महाद्युते ॥ तस्माद्विर्वर्जयेन्मांसं य इच्छेद्भूतिमात्मनः ३३ त्रातारं नाधिगच्छंति रौद्राः प्राणि विहिंसकाः ॥ उद्वेजनीया भूतानां यथा व्यालमृगास्तथा ३४ लोभाद्वा बुद्धिमोहाद्वा बलवीर्यार्थमेव च ॥ संसर्गादथ पापानामधर्मरुचि तानृणाम् ३५ स्वमांसं परमांसेन यो वर्धयितुमिच्छति ॥ उद्विग्नवासो वसति यत्र यत्राभिजायते ३६ धन्यं यशस्य मायुष्यं स्वर्ग्यं स्वस्त्य यनं महत् ॥ मांसस्याभक्षणं प्राहुर्नियताः परमर्षयः ३७ इदं तु खलु कौतये श्रुतमासीत् पुरा मया ॥ मार्कंडेयस्य वदतो ये दोषा मांसभक्षणे ३८ यो हि खादति मांसानि प्राणिनां जीवितैषिणाम् ॥ हतानां वा मृतानां वा यथा हंता तथैव सः ३९ घनेन कयिको हंति खादकश्चोपभोगतः ॥ घातको वधवंधाभ्यामित्येव त्रिविधो वधः ४० अखादन्नमुदंश्च भावदोषेण मानवः ॥ योऽनुमोदति हन्यंतं सोऽपि दोषेणालिप्यते ४१ अष्टप्यः सर्वभूतानामायुष्मात्रिरुजः सदा ॥ भवत्यभक्ष्यन्मांसं दयावान्प्रा णिनामिह ४२ हिरण्यदानैर्गोदानैर्धूमिदानैश्च सर्वशः ॥ मांसस्याभक्षणे धर्मो विशिष्ट इति नः श्रुतिः ४३ अप्रोक्षितं वृथामांसं विधिहीनं न भक्षयेत् ॥ भक्षयन्निरयं या तिनरो नास्त्यत्र संशयः ४४ प्रोक्षिताभ्युक्षितं मांसं तथा ब्राह्मणकाम्यया ॥ अल्पदोषमिह ज्ञेयं विपरीते तु लिप्यते ४५ खादकस्य कृते जंतून् यो हन्यात्तुरुपाधमः ॥ महादोषतरस्तत्र घातको न तु खादकः ४६ इज्यायज्ञश्रुतिरुतैर्योगैरुपधोऽधमः ॥ हन्याजंतून्मांसं गृधुः सैव नरकभाङ्गुरः ४७

हन्यंतं हन्यमानं ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ इज्या देवपूजा यज्ञोऽश्वमेधादिस्तदर्थं श्रुतिकृतैर्मार्गैरुपायैरुपधो यज्ञोपनिषदमजानन्मांसं गृधुः केवलं यज्ञं वा जनेन मांसं मोक्षकामः ४७

४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ श्रीहिमयः पशुः पुरोडाशादिरूपः सप्तदशकांतमेवाभमेध्याः पशवः इत्युक्ता तस्मादाहुः पुरोडाशसंलोक्यमिति ब्राह्मणात्

भक्षयित्वाऽपि यो मांसं पश्चादपि निवर्तते ॥ तस्यापि सुमहान् धर्मो यः पापादि निवर्तते ४८ आहर्ता चानुमंता च विशस्ता क्रयविक्रयी ॥ संस्कर्ता चोपभोक्ता च खाद काः सर्व एव ते ४९ इदमन्यतु वक्ष्यामि प्रमाणं विधिनिर्मितम् ॥ पुराणमृषिभिर्जुष्टं वेदेषु परिनिष्ठितम् ५० प्रवृत्तिलक्षणो धर्मः प्रजार्थिभिरुदाहृतः ॥ यथोक्तं राज शाहूलनतु तन्मोक्षकाक्षिणाम् ५१ हविर्यत्संस्कृतं मंत्रैः प्रोक्षिताभ्युक्षितं शुचि ॥ वेदोक्तेन प्रमाणेन पितृणां प्रक्रियासु च ५२ अतोऽन्यथा वृथामांसं भक्ष्यं मनुरब्र वीत् ॥ अस्वर्ग्यमयशस्यं च रक्षोवद्भरतर्षभ ५३ विधिहीनं नरः पूर्वमांसं राजन्न भक्षयेत् ॥ अप्रोक्षितं वृथामांसं विधिहीनं न भक्षयेत् ५४ य इच्छेत्पुरुषोऽत्यंतमात्मानं निरुपद्रवम् ॥ सर्वजयेत मांसानि प्राणिनामिह सर्वशः ५५ श्रूयते हि पुरा कल्पे पृष्ठां व्रीहिमयः पशुः ॥ येनायजंत यज्वानः पुण्यलोकपरायणाः ५६ ऋषिभिः संशयं पृष्ठो वसुधेदिपतिः पुरा ॥ अभक्ष्यमपि मांसं यः प्राह भक्ष्यमिति प्रभो ५७ आकाशादवनिं प्राप्तस्ततः स पृथिवीपतिः ॥ एतदेव पुनश्चोक्ता विवेश धरणीतलम् ५८ प्रजानां हितकामेन त्वगस्त्येन महात्मना ॥ आरण्याः सर्वदेवत्याः प्रोक्षितास्तपसा मृगाः ५९ क्रियाद्येवं न हीयंते पितृदेवतसंश्रिताः ॥ प्रीयंते पितरश्चैव न्यायतो मांसं तर्पिताः ६० इदं तु शृणुराजेंद्र कीर्त्यमानं मयाऽनघ ॥ अभक्षणे सर्वसुखं मांसस्य मनुजाधिप ६१ यस्तु वर्षशतं पूर्णं तपस्तप्येत्सुदारुणम् ॥ यश्चैव वर्जयेन्मांसं स सम मेतन्मतं मम ६२ कौमुदे तु विशेषेण शुकपक्षेन राधिप ॥ वर्जयेन्मधुमांसानि धर्मो ह्यत्र विधीयते ६३ चतुरो वापिकान्मांसान्यो मांसं परिवर्जयेत् ॥ चत्वारि भद्राण्या प्रोत्तिकीर्तिमायुर्यशो बलम् ६४ अथवा मांसमेकं वै सर्वमांसान्यभक्षयन् ॥ अतीत्य सर्वदुःखानि सुखं जीवेन्निरामयः ६५ वर्जयंति हि मांसानि मांसशः पक्षशोऽपि वा ॥ तेषां हिंसानि वृत्तानां बह्वल्लोको विधीयते ६६ मांसं तु कौमुदं पक्षवर्जितं पार्थ राजभिः ॥ सर्वभूतात्मभूतस्यैर्विदितार्थं परावरैः ६७ नाभागेनां वरीषेण गयेन च महा त्मना ॥ आयुनाथानरण्येन दिलीप रघुपूरुभिः ६८ कार्तवीर्या निरुद्धाभ्यां नहुषेण ययातिना ॥ नृगेण विष्वगश्चेन तथैव शशविंदुना ६९ युवनाश्वेन च तथा शिविनौशीनेरेण च ॥ मुचकुंदेन मांधात्रा हरिश्चंद्रेण वा विभो ७० सत्यं वदत माऽसत्यं सत्यं धर्मः सनातनः ॥ हरिश्चंद्रश्चरति वैदिवि सत्येन चंद्रवत् ७१ श्येनचित्रे णराजेंद्र सोमकेन वृकेण च ॥ रवितरंति देवेन वसुना सृजयेन च ७२ एवैश्वान्यैश्च राजेंद्ररूपेण भरतेन च ॥ दुष्यंते न करूपेण रामालर्कनरैस्तथा ॥ विरूपाश्वे न निमिना जनकेन च धीमता ७३ ऐलेन पृथुना चैव वीरसेनेन चैव ह ॥ इक्ष्वाकुणा शंभुना च श्वेतेन सगरेण च ७४

५५ । ५७ अभक्ष्यमपि मांसं भक्ष्यमित्याहातः पश्चात्तत्पर्यः ५८ आरण्याः प्रोक्षिता इति पूर्वप्रिकृतानां रण्यानुत्सृजंतीति श्रुतेरारण्यं यज्ञं कृत्वाः पितृपांवधो न कृत इत्यर्थः ५९ । ६० । ६१ ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४

अजेनधुंधुनाचैवतथेवचसुवाहुना ॥ हर्यश्वेनचराजेंद्रपुणभरतेनच ७५ एतैश्चान्यैश्चराजेंद्रपुरामांसंनभक्षितम् ॥ शारदंकौमुदमासंततस्तेस्वर्गमाप्नुवन्
७६ ब्रह्मलोकेचतिष्ठतिज्वलमानाःश्रियाऽन्विताः ॥ उपास्यमानागंधर्वैःस्त्रीसहस्रसमन्विताः ७७ तदेतदुत्तमं धर्ममहिंसाधर्मलक्षणम् ॥ येचरंतिमहात्मानो
नाकपृष्ठेवसंतिते ७८ मधुमांसंचयेनित्यं वर्जयंतीह धार्मिकाः ॥ जन्मप्रभृतिमद्यंच सर्वेतेमुनयःस्मृताः ७९ इमं धर्मममांसादयश्चरेच्छ्रावयीतवा ॥ अपिचेत्सुदु
राचारो न जातु निरयं व्रजेत् ८० पठेद्वायइदं राजः कृणुयाद्वाप्यभीक्षणः ॥ अमांसभक्षणविधिपवित्रमपि पूजितम् ८१ विमुक्तः सर्वपापेभ्यः सर्वकामैर्महीयते ॥
विशिष्टां ज्ञातिपुचलभतेनात्र संशयः ८२ आपन्नश्चापदो मुच्येद्बद्धो मुच्येत बंधनात् ॥ मुच्येतथाऽऽतुरो रोगादुःखान्मुच्येत दुःखितः ८३ तिर्यग्योर्निर्नगच्छे
तरूपवांश्च भवेन्नरः ॥ ऋद्धिमान्चैकुरुश्रेष्ठप्राप्नुयाच्च महद्यशः ८४ एतत्ते कथितं राजन्मांसस्य परिवर्जने ॥ प्रवृत्तौ च निवृत्तौ च विधानमपि निर्मितम् ८५
॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशास० दानधर्मे मांसभक्षणनिषेधे पंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ इमे वै मानवा
लोके नृशंसामांसगृह्णिनः ॥ विमृज्य विविधान्भक्ष्यान्महारक्षोगणा इव १ अपूपान्विविधाकारान्शाकानिविविधानि च ॥ खांडवान्नसबो गान्नतथेच्छंति यथाऽऽ
मिषम् २ तत्र मे बुद्धिरत्रैव विषये परिमुह्यते ॥ न मन्येरसतः किंचिन्मांसतोऽस्तीति किंचन ३ तदिच्छामि गुणान् श्रोतुं मांसस्याभक्षणे प्रभो ॥ भक्षणे चैव ये दोषा
स्तांश्चैव पुरुषर्षभ ४ सर्वतत्त्वेन धर्मज्ञयथावादिह धर्मतः ॥ किंचाभक्ष्यमभक्ष्यं वा सर्वमेतद्वदस्व मे ५ यथैतद्यादृशं चैव गुणायै चास्य वर्जने ॥ दोषाभक्ष्यतो येऽपि
तन्मे ब्रूहि पितामह ६ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमेतन्महाबाहो यथावदसि भारत ॥ न मांसात्परमं किंचिद्रसतो विद्यते भुवि ७ क्षतक्षीणाभितप्तानां ग्राम्यधर्मरता
त्मनाम् ॥ अध्वना कर्षितानां च न मांसाद्विद्यते परम् ८ सद्यो वर्धयति प्राणान्पुष्टिमग्न्या दधाति च ॥ न भक्ष्योऽभ्यधिकः कश्चिन्मांसादास्ति परंतप ९ विवाजं
ते तु बहवो गुणाः कौरवनंदन ॥ ये भवंति मनुष्याणां तान्मे निगदतः शृणु १० स्वमांसं परमांसेन यो वर्धयितुमिच्छति ॥ नास्ति क्षुद्रतरस्तस्मात्स नृशंसतरो नरः
११ न हि प्राणात्प्रियतरं लोके किंचन विद्यते ॥ तस्माद्दयां नरः कुर्याद्यथाऽऽत्मनितथा परे १२ शुक्राच्च तात संभूतिर्मांसस्येह न संशयः ॥ भक्षणे तु महान् दो
षो निवृत्त्या पुण्यमुच्यते १३ विधिनावेददृष्टेन तदुक्ते ह न दुष्यति ॥ यज्ञार्थे पशवः सृष्टा इत्यपि श्रूयते श्रुतिः १४ अतोऽन्यथा प्रवृत्तानां राक्षसो विधि
रुच्यते ॥ क्षत्रियाणां तु यो दृष्टो विधिस्तमपि मे शृणु १५

इमे इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

आरण्या इति यजमानेन उत्सृष्टानामारण्यानां राज्ञामृगयायां वधो न्याय्य एव । उत्सृष्टवशो जीवने तत्तदेव तायास्तृण्ययोगात् । अतएव कर्पिजलानालमेतस्य प्राधिकानामालंभे दोषप्रसंगाच्च
तयेनैव शास्त्रार्थस्यानुष्ठितत्वाद्बहुवचस्य त्रित्वे पर्यवसानमुक्तम् । अन्यथा कर्पिजलानामारण्यत्वेन पर्याग्निकरणात् उत्सृष्टानां ववस्याप्रसक्तेराधिकानामालंभे दोषो न प्रसज्येत । तथाच यदिऽपि
कानुमृजेत्तर्हितद्वेषे उत्सृष्टः पापं यदित्रीनिवतर्ह्यधिकवधे हंतुः पापमिति सिद्धे तद्विदमुक्तम् । 'आरण्याः सर्वदेवत्याः सर्वशः प्रोक्षिता मृगाः ॥ अगस्त्येन पुराराजन्मृगयायेन पूज्यते' इति सर्वश इति उत्प
न्नमात्रस्य ग्रहणम् १६ किंच हन्यमानात्पशोः स्ववधस्यापि संभवात् प्राणपणेनेयं क्रियमाणामृगयानदोषायेत्याह नात्मानमिति १७ हन्यते मृतमनेन मृतं च न हंति १८ एवं प्रवृत्तिमार्गमुक्ताव

वीर्येणोपाजितं मांसं यथा भुंजन्न दुष्यति ॥ आरण्याः सर्वदेवत्याः सर्वशः प्रोक्षिता मृगाः १६ अगस्त्येन पुराराजन्मृगयायेन पूज्यते ॥ नात्मानमपरित्यज्य मृगया
नाम विद्यते १७ समतामुपसंगम्य भूतं हन्यति हंति वा ॥ अतो राजर्षयः सर्वे मृगयायां ति भारत १८ न हिलिप्यंति पापेन न चैतत्पातकं विदुः ॥ न ह्यतः सदृशं किंचि
दिह लोके परत्र च १९ यत्सर्वं हि बभूते पुदया कौरवनंदन ॥ न भयं वेद्यते जातु नरस्येह दयावतः २० दयावता मे मे लोकाः परे चापि तपस्विनाम् ॥ अहिंसा लक्ष
णो धर्म इति धर्मविदो विदुः २१ यदा हिंसात्मकं कर्म तत्कुर्यादात्मवान्नरः ॥ पितृदेवतयज्ञेषु प्रोक्षितं ह विरुच्यते २२ अभयं सर्वभूतेभ्यो यो ददाति दया परः ॥ अभयं
तस्य भूतानि ददतीत्यनुशुश्रुम २३ क्षतं च स्खलितं चैव पतितं कृष्टमाहतम् ॥ सर्वभूतानि रक्षंति समेषु विषमेषु च २४ नैनं व्यालमृगाग्रंतिनपि शाचानराक्षसाः ॥
मुच्यते भयकालेषु मोक्षयेद्यो भये परान् २५ प्राणदानात्परं दानं न भूतं न भविष्यति ॥ न ह्यात्मनः प्रियतरं किंचिदस्तीह निश्चितम् २६ अनिष्टं सर्वभूतानां मरणं
नाम भारत ॥ मृत्युकाले हि भूतानां सद्योजायति वेपथुः २७ जातिजन्मजरादुःखैर्नित्यं संसारसागरे ॥ जंतवः परिवर्तंते मरणाद्वा द्विजाति च २८ गर्भवासे
पुपच्यंते क्षाराम्लकटुकैरसैः ॥ सूत्रस्वेदपुरीषाणां परुषैर्भृशदारुणैः २९ जाताश्च याप्यवशास्तत्र च्छिद्यमानाः पुनः पुनः ॥ याच्यमानाश्च दृश्यंते विवशा
मांसगृह्णिनः ३० कुंभीपाके च पच्यंते तांतां यो निमुपागताः ॥ आक्रम्य मार्गमाणाश्च भ्राम्यंते वै पुनः पुनः ३१ नात्मनोऽस्ति प्रियतरः पृथिवीमनुमृत्यह ॥
तस्मात्प्राणिपुसर्वेषु दयावानात्मवान्भवेत् ३२ सर्वमांसानि यो राजन्यावज्जीवं न भक्षयेत् ॥ स्वर्गं स विपुलं स्थानं प्राप्नुयात्त्रात्र संशयः ३३ ये भक्षयंति मांसा
निभूतानां जीवितैषिणाम् ॥ भक्षयंते तेऽपि भूतैस्तैरिति मे नास्ति संशयः ३४ मांसं भक्षयते यस्माद्भक्षयिष्येत मप्यहम् ॥ एतन्मांसस्य मांसत्वमनुबुद्धय
स्वभारत ३५ घातको वध्यते नित्यं तथा वध्यति भक्षिता ॥ आक्रोष्टा कुध्यते राजस्तथा द्वेष्यत्वमाप्नुते ३६

स्तुतत्त्वमाह नहीति न हि अगस्त्यवद्युगपत्सर्वेषां पशूनामालंभप्रोक्षणादिकमिदानीं तनेन कर्तुं शक्यमतोऽप्रोक्षितानां वधे दोष एव । नापि प्राणपणत्वेन मृगयाया अदोषत्वं । तत्स्कराणामपितयानि
दोषत्वप्रसंगादिति हि शब्देन सूचितं १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ जातिर्गर्भजन्म २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३
३४ मांसः पूर्वजन्मनि भक्षितवानतएव तस्य मांसमहं भक्षयिष्यामीति व्यवहारान्मांसपदनिरुक्तिः ३५ । ३६

येनयेनशरीरेणयद्यत्कर्मकरोतिथः ॥ तेनतेनशरीरेणतत्फलमुपाश्रुते ३७ अहिंसापरमोधर्मस्तथाऽहिंसापरोदमः ॥ अहिंसापरमंदानमहिंसापरमंतपः ३८
अहिंसापरमोयज्ञस्तथाऽहिंसापरंफलम् ॥ अहिंसापरमंमित्रमहिंसापरमंसुखम् ३९ सर्वयज्ञेषुवादानंसर्वतीर्थेषुवाऽऽश्रुतम् ॥ सर्वदानफलंवाऽपिनैतत्तुल्य
महिंसया ४० अहिंसस्यतपोऽक्षय्यमहिंसोयजतेसदा ॥ अहिंसःसर्वभूतानांयथामातायथापिता ४१ एतत्फलमहिंसायाभूयश्चकुरुपुंगव ॥ नहिशक्यागु
णावक्तुमपिवर्षशतैरपि ४२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मेअहिंसाफलकथनेषोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ ॐ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अकामाश्चसकामाश्चयेहताःस्ममहामृधे ॥ कां गतिं प्रतिपन्नास्तेतन्मेब्रूहिपितामह २ दुःखं प्राणपरित्यागः पुरुषाणामहामृधे ॥ जानासि
त्वंमहाप्राज्ञप्राणत्यागंसुदुष्करम् २ समृद्धौवाऽसमृद्धौवाऽशुभेवायदिवाशुभे ॥ कारणंतत्रमेब्रूहेसर्वज्ञोह्यसिमेमतः ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ समृद्धौवाऽसमृद्धौवा
शुभेवायदिवाऽशुभे ॥ संसारेऽस्मिन्समायाताः प्राणिनः पृथिवीपते ४ निरतायेनभावेनतत्रमेशृणुकारणम् ॥ सम्यक्क्रायमनुप्रश्नस्त्वयोक्तस्तुयुधिष्ठिर ५ अत्रते
वर्तयिष्यामिपुरातृत्तमिदंनृप ॥ द्वैपायनस्यसंवादंकीटस्यचयुधिष्ठिर ६ ब्रह्मभूतश्चरन्विप्रः कृष्णद्वैपायनः पुरा ॥ ददर्शकीटं धावंतं शीघ्रं शकटवर्त्मनि ७
गतिज्ञः सर्वभूतानां भाषाज्ञश्चशरीरिणाम् ॥ सर्वज्ञः सतदा दृष्ट्वा कीटं वचनमब्रवीत् ८ ॥ व्यास उवाच ॥ कीटसंज्ञस्तत्तुल्योऽसि त्वरितश्चैवलक्ष्यसे ॥ कथावसित
दा चक्षुःकुतस्तेभ्यमागतम् ९ ॥ कीट उवाच ॥ शकटस्यास्य महतोषोषं शुक्लामयं मम ॥ आगतं वै महापुद्गे स्वन एष हि दारुणः १० श्रूयतेनचमां हन्यादिति ह्य
स्मादपक्रमे ॥ श्वसतां च शृणोम्येनंगोपुत्राणां प्रतोद्यताम् ११ वहतां सुमहाभारं सन्निकर्षेस्वनं प्रभो ॥ नृणां च संवाहयतां श्रूयते विविधः स्वनः १२ श्रोतुमस्माद्वि
धेनैष न शक्यः कीटयोनिना ॥ तस्मादतिक्रमाम्येषमया दस्मात्सुदारुणात् १३ दुःखं हि मृत्सुभूतानां जीवितं च सुदुर्लभम् ॥ अतोभीतः पलायामि गच्छे
यं नासुखं सुखात् १४ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्तः स तु तं प्राह कुतः कीट सुखं तव ॥ मरणं ते सुखं मन्येति र्यग्योनौ तु वर्तसे १५ शब्दं स्पर्शं रसं गंधं मोहां
श्चोच्चावचान्बहून् ॥ नाभिजानासि कीटं त्वं श्रेयो मरणमेव ते १६ ॥ कीट उवाच ॥ सर्वत्र निरतो जीव इतश्चापि सुखं मम ॥ चिंतयामि महाप्राज्ञ तस्मादिच्छा
मि जीवितुम् १७ इहापि विषयः सर्वो यथा देहं प्रवर्तितः ॥ मानुषाः स्थैर्यं जाश्चैव पृथग्भोगाविशेषतः १८ अहमासंमनुष्ये वै शूद्रो बहुधनः प्रभो ॥ अब्रह्मण्यो
नृशंसश्च कदर्यो वृद्धिर्जीवनः १९ वाक्तीक्ष्णो निरुक्तिप्रज्ञो द्वेष्टा विश्वस्य सर्वज्ञः ॥ मिथ्याकृतोऽपि विधिना परस्वहरणे रतः २०

१। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २० इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ॐ ॥ अकामाहति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८

पर्यं शितः भृत्यादीन्परित्यज्याशनं कृतवानस्मीत्यर्थः ११। १२। १३। १४ ननु मूषकः अनैश्वर्यमिच्छन् १५। १६। १७। १८। १९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ शुभेन येन न मुह्यसे तन्ममैव कर्म १। २। ३ तिर्यगादित्यत्र वर्णलोपार्थः सिद्धा इत्यर्थः धर्मोऽपि मनुष्येषु मूढेषु कामार्थः

भृत्यातिथिजनश्चापि गृहे पर्यं शितो मया ॥ मात्सर्यात्स्वादुकामेन नृशंसेन बुभुक्षता २१ देवार्थं पितृयज्ञार्थमन्नं श्रद्धाहृतं मया ॥ न दत्तमर्थकामेन देयमन्नं पुरा किल
२२ गुप्तं शरणमाश्रित्य भयेषु शरणागताः ॥ अकस्मात्ते मया त्यक्तान त्राता अभयैषिणः २२ धनं धान्यं प्रियान्दारा न्यानेवासस्तथा हृतम् ॥ श्रियं दृष्ट्वा मनुष्याणां
मसूयामि निरर्थकम् २४ ईर्ष्युः परसुखं दृष्ट्वा अन्यस्य न बुभूषकः ॥ त्रिवर्गं हंता चान्येषामात्मकामानुवर्तकः २५ नृशंसगुणभूयिष्ठं पुरा कर्म कृतं मया ॥ स्मृत्वा
तदनुत्पद्येऽहं हि त्वाप्रियमिवात्मजम् २६ शुभानां नाभिजानामि कृतानां कर्मणां फलम् ॥ माता च पूजिता वृद्धा ब्राह्मणश्चार्चितो मया २७ सकृज्जातिगुणोपेतः संग
त्यागृहमागतः ॥ अतिथिः पूजितो ब्रह्मंस्तेन मानाजहात्स्मृतिः २८ कर्मणा पुनरेवाहं सुखमागामि लक्ष्ये ॥ तच्छ्रोतुमहमिच्छामि त्वत्तः श्रेयस्तपोधन २९
इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मे कीटोपाख्याने सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ शुभेन कर्मणाय द्वैतिर्यग्योनौ
न मुह्यसे ॥ ममैव कीट तत्कर्म येन त्वं न प्रमुह्यसे १ अहं त्वां दर्शनादेव तारयामि तपोबलात् ॥ तपोबलाद्विबलवद्बलमन्यत्र विद्यते २ जानामि पापैः स्वकृतैर्गतं त्वां की
ट कीटताम् ॥ अवाप्स्यसि पुनर्धर्मं धर्मं तु यदिमन्यसे ३ कर्मभूमि कृतं देवाभुंजते तिर्यगाश्च ये ॥ धर्मोऽपि हि मनुष्येषु कामार्थश्च तथा गुणाः ४ वाग्बुद्धिपाणिपादै
श्च व्यपेतस्य विपश्चितः ॥ किं हास्यति मनुष्यस्य मंदस्यापि हि जीवतः ५ जीवन् हि कुरुते पूजां विप्राग्र्यः शशिसूर्ययोः ॥ ब्रुवन्नपि कथापुण्यां तत्र कीटत्वमेष्यसि ६
गुणभूतानि भूतानि तत्र त्वमुपभोक्ष्यसे ॥ तत्र तेऽहं विनेष्यामि ब्रह्मत्वं यत्र वैष्यसि ७ सतथेति प्रतिश्रुत्य कीटो वर्त्मन्यतिष्ठत ॥ शकटो ब्रजं श्वसुमहानागतश्च यदृच्छ
या ८ चक्राक्रमेण भिन्नश्च कीटः प्राणान्मुमोच ह ॥ संभूतः क्षत्रियकुले प्रसादादमितौजसः ९ तमृषिं द्रष्टुमगमत्सवांस्वन्यासु योनिषु ॥ श्वाविद्धो धावराहाणां तथैव मृग
पक्षिणाम् १० श्वपाकश्च द्रवैश्यानां क्षत्रियाणां च योनिषु ॥ सकीट एव माभाष्य ऋषिणा सत्यवादिना ॥ प्रतिस्मृत्याथ जग्राह पादौ मूर्ध्नि कृतांजलिः ११
॥ कीटक उवाच ॥ ॥ इदं तदतुलं स्थानं भीप्सितं दशभिर्गुणैः ॥ यदहं प्राप्य कीटत्वमागतो राजपुत्रताम् १२ वहंति मामतिबलाकुंजराहेममालिनः ॥ स्यंद
नेषु च कां वोजायुक्ताः परमवाजिनः १३ उष्ट्राश्च तरयुक्ता नयानानि च वहंति माम् ॥ सर्वाधवः सहामात्यश्चाश्रामिपिशितौदनम् १४

काम्य एवास्ति न तु निष्कामः पूर्वगुणाधिकामार्था एव ४ वागितिकर्मणि षष्ठी वागादिहीनं बुधमबुधं वा जीवितं नरं किं हास्यति किं त्यक्ष्यति न किमपि । सर्वैः पुरुषार्थैर्यत्त्यक्त इत्यर्थः ९ जीवन्
हीति हे कीट यत्र विप्राग्र्यस्तत्र त्वमेष्यसि ६ गुणेति तत्र विपश्चित्वं भूतानि भोक्ष्यसे तत्र यो नौ ते तुभ्यमहं ब्रह्म विनेष्यामि ब्रह्म विद्यां दास्यामि यत्र वा त्वमेष्यसि वाच्छसितत्र त्वानेष्यामीति योजना ७
८। ९। १० स इति यत्र यत्र गंतुं मनसा हृच्छितवान् तत्र तत्र ऋषिभेव दर्शयत्यर्थः ११। १२। १३। १४

१५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ गोब्राह्मणकृतेप्राणान्द्विस्वाब्राह्मण्यमवाप्स्यसीतियोजना २२ । २३ । २४ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये अष्टादशाधिकश

गृहेषु स्वनिवासेषु सुखेषु शयनेषु च ॥ वराहं पुमहाभाग स्वपामिच सुपूजितः १५ सर्वेष्वपररात्रेषु सूतमागधवेदिनः ॥ स्तुवंति मां यथा देवामहं द्रुप्रियवादिनः १६ प्र
सादात्सत्यसंधस्य भवतोऽमिततजसः ॥ यदहं कीटतां प्राप्य संप्राप्नो राजपुत्रतां १७ नमस्तेऽस्तु महाप्राज्ञ किं करोमि प्रशाधिमां ॥ त्वत्तपो बलनिदिष्टमिदं ह्याधिगतं
मया १८ ॥ व्यास उवाच ॥ अर्चितोऽहं वयाराज न वाग्भिरद्य हृच्छया ॥ अद्य ते कीटतां प्राप्य स्मृतिर्जाता जुगुप्सिता १९ न तु नाशोऽस्तपापस्य यस्त्वयोपाचि
तः पुरा ॥ शूद्रेणार्थप्रधानेन नृशंसेना ततायिना २० मम तद्दर्शनं प्राप्तं तच्च वै सुकृतं त्वया ॥ तिर्यग्योनौ स्मजाते नममचाभ्यर्चना तथा २१ इतस्त्वं राजपुत्रत्वा
ब्राह्मण्यं समवाप्स्यसि ॥ गोब्राह्मणकृते प्राणान् दुत्वाऽऽत्मानं रणाजिरे २२ राजपुत्रसुखं प्राप्य कर्तुं श्वेवासदक्षिणान् ॥ अथ मोदिष्यसे स्वर्गं ब्रह्मभूतोऽव्ययः सुखी २३
तिर्यग्योन्याः शूद्रतामभ्युपैति शूद्रो वैश्यं क्षत्रियत्वं च वैश्यः ॥ वृत्तश्चाधीक्षत्रियो ब्राह्मणत्वं स्वर्गं पुण्यं ब्राह्मणः साधुवृत्तः २४ ॥ इ० अनु० आनु० दानधर्मे कीटोपा
ख्याने अष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ भीष्म उवाच ॥ क्षत्रधर्ममनुप्राप्तः स्मरन्नेव च वीर्यवान् ॥ त्यक्त्वा स कीटतां राजंश्च चारविपुलं तपः १ तस्य धर्मा
र्थविदुषो हृद्वातद्विपुलं तपः ॥ आजगाम द्विजश्रेष्ठः कृष्णद्वैपायनस्तदा २ ॥ व्यास उवाच ॥ क्षात्रं देवव्रतं कीटभूतानां परिपालनं ॥ क्षात्रं देवव्रतं ध्यायंस्ततो विप्र
त्वमेष्यसि ३ पाहिसर्वाः प्रजाः सम्यक् शुभाशुभविदात्मवान् ॥ शुभैः संविभजन् कामैरशुभानां च पावनैः ४ आत्मवान्भवसुप्रीतः स्वधर्माचरणेरतः ॥ क्षात्रं तनुं समु
त्सृज्य ततो विप्रत्वमेष्यसि ५ ॥ भीष्म उवाच ॥ सोऽप्यरण्यमनुप्राप्य पुनरेव युधिष्ठिर ॥ महर्षेर्वचनं श्रुत्वा प्रजाधर्मेण पाल्य च ६ अचिरेणैव कालेन कीटः पार्थिवसत्त
म ॥ प्रजापालनधर्मेण प्रेत्य विप्रत्वमागतः ७ ततस्त्वं ब्राह्मणं दृष्ट्वा पुनरेव महायशः ॥ आजगाम महाप्रज्ञः कृष्णद्वैपायनस्तदा ८ ॥ व्यास उवाच ॥ भो भो ब्रह्म
र्षभ श्रीमन्माव्यथिष्ठाः कथंचन ॥ शुभकृच्छुभयोनीषु पापकृत्पापयोनिषु ९ उपपद्यति धर्मज्ञयथा पापफलोपगम् ॥ तस्मान्मृत्युमया कीटमाव्यथिष्ठाः कथंच
न १० धर्मलोपभयं ते स्यात्तस्माद्धर्मचरो तमम् ॥ ॥ कीट उवाच ॥ ॥ सुखात्सुखतरं प्राप्नो भगवंस्त्वत्कृते ह्यहम् ११ धर्ममूलांश्रियं प्राप्य पाप्मानं दृष्ट्वा ह्यहम् ॥
॥ भीष्म उवाच ॥ भगवद्वचनात्कीटो ब्राह्मण्यं प्राप्य दुर्लभम् १२ अकरोत्पृथिवीराज न्यज्ञयूपशतांकिताम् ॥ ततः सालोक्य मगम ब्रह्मणो ब्रह्मवित्तमः १३ अराप
च पदं कीटः पार्थिव ब्रह्मसनातनम् ॥ स्वकर्मफलनिर्वृत्तं व्यासस्य वचनात्तदा १४ तेऽपि यस्मात्प्रभावेण हताः क्षत्रियपुंगवाः ॥ संप्राप्तास्ते गतिं पुण्यां तस्मान्माशोच
पुत्रक १५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे कीटोपाख्याने एकोनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ ॥ ॥ ॥

तव सोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ अत्रेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ ॥ इति अनु० नी० मा० एकोनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥

विद्यातपोभ्यामिति १ । २ मैत्रेयमपि अज्ञातचरितं चरति मित्यर्थः स्वर्हरयति धर्माय मेरयति स्वैरिणीमुनिश्रेणीतस्याः कुले गृहे ३ १ ४ अस्मयतं विस्मयं प्राप्तवान् ५ कुतश्च ते प्रमोदहति
संबंधः ६ एतदात्मनस्तपोभार्यतव महाभार्यते स्वां पृच्छामि । आश्चर्यदर्शनं विना विस्मयो न भवतीति भावः ७ पृथगिति पृथगात्मा लपाधिपरिच्छिन्नो जीवः सुखात्मा अनुपाधिकं ब्रह्म पंचम्य
र्थे पृष्टी ततः पृथगाचरतस्तव जीवन्मुक्तस्य मुक्तो भवत्येव नोऽवेक्षयाऽहमात्मानमल्पांतरं मन्ये । अतस्त्वं मद्राग्यं दृष्ट्वा विस्मितोसि अतोऽहं त्वोत्पातरोऽस्मीत्यात्मानमनुमिनोमीत्यर्थः । अन्यथा
त्वमिन्नं वेदस्वात् विशिष्टमपीतरेभ्यः ८ अतिच्छेदोऽत्यंतमंतरं मशकेन समुद्रशोषणमिव । अतिच्छेद इति पाठः पितृवार्थः । अतिवादस्तस्यैवार्थस्वकयने लोकाभ्यां विस्मयो भवेत् ॥

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ विद्यातपोभ्यां दानाच्च किमेतेषां विशिष्यते ॥ पृच्छामित्वांस्तं श्रिष्ठतन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति
हासं पुरातनम् ॥ मैत्रेयस्य च संवादं कृष्णद्वैपायनस्य च २ कृष्णद्वैपायनो राजव्रजातचरितं चरन् ॥ वाराणस्यामुपातिष्ठन् मैत्रेयं स्वैरिणीकुले ३ तमुपास्थित
मासीनं ज्ञात्वा समुनिसत्तमम् ॥ अर्चित्वा भोजयामास मैत्रेयोऽशनमुत्तमम् ४ तदन्नमुत्तमं भुक्त्वा गुणवत्सार्वकामिकम् ॥ प्रतिष्ठमानोऽस्मयतप्रीतः कृष्णो महा
मनाः ५ तमुत्समयंतं संप्रेक्ष्य मैत्रेयः कृष्णमब्रवीत् ॥ कारणं ब्रूहि धर्मात्मन् व्यस्मयिष्ठाः कुतश्च ते ६ तपस्विनोऽपि तिमिरतः प्रमोदः समुपागतः ॥ एतत्पृच्छामिते
विद्वन्नभिवाद्य प्रणम्य च ॥ आत्मनश्च तपोभार्यं महाभार्यं तवेह च ७ पृथगाचरतस्तात्पृथगात्मसुखात्मनोः ॥ अल्पांतरमहं मन्ये विशिष्टमपि चान्वयात् ८
॥ व्यास उवाच ॥ अतिच्छेदातिवादाभ्यां स्मयोऽयं समुपागतः ॥ असत्यं वेदवचनं कस्माद्देदोऽनृतं वेदे ९ ग्रीण्येव तु पदान्याहुः पुरुषस्योत्तमं व्रतम् ॥ न दुह्ये
चैव दद्याच्च सत्यं चैव परं वेदे १० इति वेदोक्तमपिभिः पुरस्तात्परिकल्पितम् ॥ इदानीं चैव नः कृत्यं पुरस्ताच्च परिश्रुतम् ११ अल्पोऽपि तादृशो दायो भवत्युत्तम
हाफलः ॥ दृष्टिताय च ते दत्तं हृदयेनानसूयता १२ तृपितस्तृपिताय त्वंदत्यै तद्दर्शनं मम ॥ अजैषीमह तो लोकान् महायज्ञैरिव प्रभो १३ ततो दानपवित्रेण प्रीतोऽ
स्मितप्रसैव च ॥ पुण्यस्यैव हिते सत्वं पुण्यस्यैव च दर्शनम् १४ पुण्यस्यैवाभिर्गंस्ते मन्ये कर्मविधानजम् ॥ अधिकं मार्जनात्तात तथा चैवानुलेपनात् १५ शुभं सर्वप
वित्रेभ्यो दानमेव परं द्विज ॥ नोचेत्सर्वपवित्रेभ्यो दानमेव परं भवेत् १६ यानीमान्युत्तमानीह वेदोक्तानि प्रशंससि ॥ तेषां श्रेष्ठतरं दानमिति मेनाप्रसंशयः १७ दानक
द्विःकृतः पंथायेन यांति मनीषिणः ॥ ते हि प्राणस्य दातारस्तेषु धर्मः प्रतिष्ठितः १८ यथा वेदाः स्वधीताश्च यथा चैद्वियसंयमः ॥ सर्वत्यागो यथा चेह तथा दानमनुत्तमम् १९

इदं स्थानं कृतशतं विना न प्राप्यत इति वेदवचनमसत्यं जलमात्रदानेन तव तत्प्राप्तिदर्शनात् देशकालपात्रश्रद्धाविशेषादल्पमपि महत्तमसंजलमौक्तिकन्यायेन प्राप्नोतीति दर्शनात् कस्माद्देदोऽनृतं
वेदोक्तं ९ पदानि पदानीयानि एतदेव व्रतमुत्तमं १० नः अस्माभिरपि कृत्यमवश्यं कर्तव्यम् ११ दायो दानं १२ त्वं मह तो लोकान् जैषीरित्येतन्मम दर्शनं प्रत्यक्षं तेनाहं विस्मितोऽस्मी
ति भावः एतद्दर्शनमिति पाठोऽप्युक्तः १३ प्रभो तपो दानानि पुण्यत्रये दृष्टांता इत्याह पुण्यस्यैवेति १४ मार्जनात्तीर्थस्नानात् अनुलेपनाद्देवतसमापनात् १५ १६ । १७ । १८ । १९

२० । २१ । २२ । २३ त्रिविधानीत्यस्यात्यपवादव्याचष्टे नवृत्तमिति तस्य ब्रह्मनिष्ठस्य ज्ञादीनि पुण्यं द्रोहादीनि पापं ततो न्यत्र पुण्यं न च पापकमिति स्वकर्मनिवृत्तिं पुण्यपापं च न मन्यत इत्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ त्वंतु पुण्यस्यैवाधिकारीत्याह रमस्वेति २७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

अनु. १ इ

अ०

192911

त्वंहितातमहाबुद्धेसुखमेष्यसिशोभनम् ॥ सुखात्सुखतरप्राप्तिमाप्नुतेमतिमात्रः २० तन्नःप्रत्यक्षमेवेदमुपलभ्यमसंशयम् ॥ श्रीमंतःप्राप्नुवन्त्यर्थान्दानं
यज्ञंतथासुखम् २१ सुखादेवपरंदुःखं दुःखादप्यपरंसुखम् ॥ दृश्यतेहिमहाप्राज्ञनियतंवैस्वभावतः २२ त्रिविधानीहवृत्तानिनरस्याहुर्मनीषिणः ॥
पुण्यमन्यत्पापमन्यन्नपुण्यंनचपापकम् २३ नवृत्तमन्यतेतस्यमन्यतेनचपातकम् ॥ तथास्वकर्मनिवृत्तंनपुण्यंनचपापकम् २४ यज्ञदानतपःशीला
नरावैपुण्यकर्मिणः ॥ येऽभिदुह्यंतिभूतानितेवैपापकृतोजनाः २५ द्रव्याण्याददतेचैवदुःखंयांतिपतंतिच ॥ ततोऽन्यत्कर्मयत्किंचिन्नपुण्यंनचपात
कम् २६ रमस्वैधस्वमोदस्वदेहिचैवयजस्वच ॥ नत्वामभिभविष्यंतिवैद्यानचतपस्विनः २७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनु
शासनिकेपर्वणि दानधर्मे मैत्रेयभिक्षायां विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ॥ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ एवमुक्तःप्रत्युवाचमैत्रेयः
कर्मपूजकः ॥ अत्यंतश्रीमतिकुलेजातःप्राज्ञोबहुश्रुतः १ ॥ ॥ मैत्रेयउवाच ॥ ॥ असंशयंमहाप्राज्ञयथैवात्थतथैवतत् ॥ अनुज्ञातश्चमवतार्कि
चिद्व्यामहंविभो २ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ यद्यदिच्छसिमैत्रेययावद्यावद्यथातथा ॥ ब्रूहितत्त्वंमहाप्राज्ञशुश्रूषेवचनंतव ३ ॥ मैत्रेयउवाच ॥
निर्दोषंनिर्मलंचैवंवचनंदानसांहितम् ॥ विद्यातपोभ्यांहिभवान्भावितात्मानसंशयः ४ भवतोभावितात्मत्वाल्लामोऽयंसुमहान्मम ॥ मूयोबुद्ध्यानुपश्या
मिसुसमृद्धतपाइव ५ अपिनोदर्शनादेवभवतोभ्युदयोभवेत् ॥ मन्येभवत्प्रसादोऽयंतद्विकर्मस्वभावतः ६ तपःश्रुतंचयोनिश्चाप्येतद्ब्राह्मण्यकारणम् ॥
त्रिभिर्गुणैःसमुदितस्ततोभवतिवैद्विजः ७ अस्मिंस्तृप्तेचतृप्यंतेपितरोदेवतानिच ॥ नहिश्रुतवतांकिंचिदधिकंब्राह्मणादृते ८ अंधंस्यात्तमएवेदंनप्रज्ञायेतर्कि
चन ॥ चातुर्वर्ण्यंनवर्तेतधर्माधर्मावृत्तानृते ९ यथाहिसुलभेक्षेत्रेफलंविंदातिमानवः ॥ एवंदत्त्वाश्रुतवतिफलंदातासमश्रुते १० ब्राह्मणश्चेन्नविंदेतश्रुतवृत्तोपसं
हितः ॥ प्रतिग्रहीतादानस्यमोघंस्याद्दन्निनांघनम् ११ अदन्नविद्वान्हंत्यन्नमद्यमानंचहंतितम् ॥ तंचान्नपातियश्चान्नसंहंतादन्यतेऽबुधः १२

एवमिति १।१।१ पात्रगुणाद्वाप्तस्य महाफलत्वं मन्त्रय आह निर्दोषमिति द्वाभ्याम् ४।५ भवतो दर्शनात्त्रोऽस्माकमभ्युदयो भवेदिति योजना ६ श्रुतशास्त्रज्ञानम् ७ ब्राह्मणादृते
इदमर्थं तम एव स्याद्यतो वर्षर्षादिकं तेन विमानमन्त्रायेतेति संबंधः ८।९।१०।११ अदन्निति तमदंतं सोऽबुधः अदतोऽन्नस्य च तादृशस्य हंता स्वयमपि हन्यते दोषेणेत्यर्थः
तच्चात्रोपातियच्चात्रमिति पाठे तच्चात्रमयमानं स तम तारं हंतीति पूर्वोक्तान्वयः यच्चात्रं स च तस्य हंता मूर्खस्ताभ्यां हताभ्यामयमबुधो दाता हन्यत इत्यर्थः १२

॥ १२५ ॥

प्रमुरिति 'यतिश्चब्रह्मचारीवपक्वान्नस्वामिनामुभौ' इति स्मृतेर्विद्वानब्रमदंस्तस्यप्रभुर्भवति ईश्वरत्वाच्चक्षेत्रभूतः सत्पुनर्जनपतिदात्रेऽनेकगुणितं प्रयच्छतीत्यर्थः सचदातुरन्नाजायते प्रजारूपेण गृहस्थश्चेत्तत्रयस्यान्नंतस्य संततिरिति सूक्ष्मोऽव्यक्तिक्रमोऽस्तितेन गृहस्थः परपाकं नाश्रीयादिति गम्यते २१ यदेवेति प्रतिग्रहीत्रभावेऽन्नस्य वृद्धिर्न स्यात् वृद्धभावे दातुर्दाने प्रवृत्तिर्न स्यादिति दातृप्रतिग्र

प्रभुर्ह्यन्नमदन्विद्वान्पुनर्जनयतीश्वरः ॥ सचान्नाज्जायतेतस्मात्सूक्ष्मएषव्यतिक्रमः १३ यदेवददतःपुण्यंतदेवप्रतिगृह्यतः ॥ नह्येकचक्रंवर्तेतइत्येवष्टषयोविदुः
१४ यत्रवैब्राह्मणाःसंतिश्रुतवृत्तोपसंहिताः ॥ तत्रदानफलंपुण्यमिहचासुत्रचाश्रुते १५ येयोनिशुद्धाःसततंतपस्यभिरताभृशम् ॥ दानाध्ययनसंपन्नास्तेवैपूज्य
तमाःसदा १६ तैर्हिंसद्रिक्तःपंथास्तेनयातोनुमुह्यते ॥ तेहिस्वर्गस्यनेतारोयज्ञवाहाःसनातनाः १७ ॥ इतिश्रीम०अनुशासनपर्वणिआनुशास०दानधर्मेमैत्रे
यभिक्षायांएकविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवमुक्तःसभगवान्मैत्रेयंप्रत्यभाषत ॥ दिष्ट्यैवंत्वंविजानासिदिष्ट्यातेबुद्धिरीदृशी १
लोकोह्यार्यगुणानेवभूयिष्ठंतुप्रशंसति ॥ रूपमानवयोमानश्रीमानाश्चाप्यसंशयम् २ दिष्ट्यानाभिभवंतित्वांदैवस्तेऽयमनुग्रहः ॥ यत्तेभृशतरंदानाद्वर्तयिष्यामित
च्छृणु ३ यानीहागमशास्त्राणियाश्चकाश्चित्प्रवृत्तयः ॥ तानिवेदंपुरस्कृत्यप्रवृत्तानिन्यथाक्रमं ४ अहंदानंप्रशंसाभिभवानपितपःश्रुते ॥ तपःपवित्रंवेदस्यतपःस्व
र्गस्यसाधनम् ५ तपसामहदाप्रोतिविद्ययाचेतिनःश्रुतं ॥ तपसैवचापनुदेद्यच्चान्यदपिदुष्कृतम् ६ यद्यद्विकिंचित्संधायपुरुषस्तप्यतेतपः ॥ सर्वमेतदवाप्रोति
विद्ययाचेतिनःश्रुतम् ७ दुरन्वयंदुष्प्रधर्षंदुरापंदुरतिक्रमम् ॥ सर्ववैतपसाऽभ्येतितपोहिबलवत्तरम् ८ सुरापोऽसंमतादायीभूणहागुरुतल्पगः ॥ तपसातरतेसर्व
मेनसश्चप्रमुच्यते ९ सर्वविद्यस्तुचक्षुष्मानपियादृशतादृशम् ॥ तपस्विनंतथैवाहुस्ताभ्यांकार्यंसदानमः १० सर्वेपूज्याःश्रुतधनास्तथैवचतपस्विनः ॥ दानप्र
दाःसुखंप्रेत्यप्राप्नुवंतीहचश्रियम् ११ इमंचब्रह्मलोकंचलोकंचबलवत्तरम् ॥ अन्नदानैःसुकृतिनःप्रतिपद्यंतिलौकिकाः १२ पूजिताःपूजयंत्येतेमानितामानयंतिच ॥
सदातायत्रयत्रैतिसर्वतःसंप्रणूयते १३ अकर्ताचैवकर्ताचलभतेयस्ययादृशम् ॥ यदिचोर्ध्वयद्यधोवास्वान्लोकानभियास्यति १४ प्राप्स्यसित्वन्नपानानियानिवां
छसिकानिचित् ॥ मेधाव्यसिकुलेजातःश्रुतवाननृशंसवान् १५ कौमारचारीव्रतवान्मैत्रेयनिरतोभव ॥ एतद्वृहाणप्रथमंप्रशस्तंगृहमेधिनां १६ योभर्तावासिता
तुष्टोभर्तुस्तुष्टाचवासिता ॥ यस्मिन्नेवंकुलेसर्वकल्याणंतत्रवर्तते १७ अद्भिर्गात्रान्मलमिवतमोऽग्निप्रभयायथा ॥ दानेनतपसाचैवसर्वपापमपोहति १८

हीतारौचकबल्लोकतंत्रवहतइत्यर्थः १३ । १५ । १६ । १७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीपेमारतभावदीपे एकविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ एवमिति १ आर्यगुणान्प्रमुगुणान्
२ वर्तयिष्यामिकथयिष्यामि ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ असंमतादायीयथाचपरमतिग्रहमभिमन्यतेस्तेनोभवतीतिस्मृतेःस्तेनः ९ यःसर्वविस्त्रचक्षुमान्पादशतादृशमपितपस्विनंतथैवचक्षुष्मं
तमेवाहुः ताभ्यां सर्ववित्तपस्विभ्यां १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ कौमारचारीप्रथमवयाः १६ वासितास्वस्त्री १७ । १८

३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ अनात्मविषयिणीवितापांडुत्वकृतात्वेतुः दानामावेसांमैवजीवनोपायहस्यध्यायतात्पर्य ३९ ॥ इति अनुशासनपर्वणिनीलकंठीये भारतमाव
दीपेचतुर्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ ॥ जन्मेति १ । २ । ३ । ४ यमेनप्राप्तमिति शेषः ५ । ६ । ७ । ८ दशानां पशूनां सूनावधोपत्रसापशुव्रजातिर्दशसूना चक्रं चक्रवान्

नूनमात्मकतंदोषमपश्यन्किंचिदात्मनः ॥ अकारणेऽभिज्ञतोऽसितेनासिहरिणः कृशः ३१ साधूनृहस्थान्दृष्ट्वाचतथासाधून्वनेचरान् ॥ मुक्तांश्चावसथेसक्तां
स्तेनासिहरिणः कृशः ३२ सुहृदांदुःखमार्तानां न प्रमोक्ष्यसिहानिजम् ॥ अलमर्थगुणैर्हीनं तेनासिहरिणः कृशः ३३ धर्म्यमर्थ्यचकाम्यंचकालेचाभिहितंवचः ॥
न प्रतीयंतितेनूनं तेनासिहरिणः कृशः ३४ दत्तानकुशलैरर्थान्मनीषीसंजिजीविषुः ॥ प्राप्यवर्तयसेनूनं तेनासिहरिणः कृशः ३५ पापान्प्रवर्धतोदृष्ट्वाकल्याणानव
सीदतः ॥ ध्रुवगर्हयसेनित्यं तेनासिहरिणः कृशः ३६ परस्परविरुद्धानां प्रियं नूनं चिकीर्षसि ॥ सुहृदामुपरोधेन तेनासिहरिणः कृशः ३७ श्रोत्रियांश्च विकर्मस्था
न्प्राज्ञांश्चाप्यजितेन्द्रियान् ॥ मन्येऽनुध्यायसिजनांस्तेनासिहरिणः कृशः ३८ एवं संपूजितं रक्षोविप्रं तं प्रत्यपूजयत् ॥ सखाऽयमकरोच्चैनं संयोज्याथैर्मुमुक्षुः ३९
॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशास० दानधर्महरिणकृशकारुण्यनेचतुर्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
जन्ममानुष्यकं प्राप्य कर्मक्षेत्रं सुदुर्लभम् ॥ श्रेयोर्थिनादरिद्रेण किं कर्तव्यं पितामह १ दानानामुत्तमं यच्च देयं यच्च यथायथा ॥ मान्यान्पूज्यांश्च गंगेयस्हस्यं वक्तुम
र्हसि २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं पृष्टो न रेंद्रेण पांडवेन यशस्विना ॥ धर्माणां परमं गुह्यं भीष्मः प्रोवाच पार्थिवम् ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृणुष्व अवहितो राजन् धर्म
गुह्यानि भारत ॥ यथा हि भगवान् व्यासः पुरा कथितवान् मयि ४ देवगुह्यामिदं राजन्यमेनात्किष्टकर्मणा ॥ नियमस्थेन युक्तेन तपसो महतः फलम् ५ येन यः प्रीयते दे
वः प्रीयते पिरस्तथा ॥ ऋषयः प्रमथाः श्रीश्चित्रगुप्तो दिशांगजाः ६ ऋषिधर्मः स्मृतो यत्र सरहस्यो महाफलः ॥ महादानफलं चैव सर्वयज्ञफलं तथा ७ यश्चैतदेवं
जानीयाज्ज्ञात्वा वाकुरुतेऽनघ ॥ ॥ सदोषोऽदोषवांश्चेह तैर्गुणैः सह युज्यते ८ दशसूनासमं चक्रं दशचक्रसमो ध्वजः ॥ दशध्वजसमावेश्या दशवेश्या समो नृपः
९ अर्धेनैतानि सर्वाणि नृपतिः कथ्यतेऽधिकः ॥ त्रिवर्गसहितं शास्त्रं पवित्रं पुण्यलक्षणम् १० धर्मव्याकरणं पुण्यं रहस्यं श्रवणं महत् ॥ श्रोतव्यं धर्मसंयुक्तं विहितं त्रि
दशैः स्वयम् ११ पितॄणां यत्र गुह्यानि प्रोच्यंते श्राद्धकर्मणि ॥ देवतानां च सर्वेषां रहस्यं कथ्यतेऽखिलम् १२ ऋषिधर्मः स्मृतो यत्र सरहस्यो महाफलः ॥ महायज्ञ
फलं चैव सर्वदानफलं तथा १३ येषां तिसृषां चैवोपातिष्ठति ॥ श्रुत्वा च फलमाचष्टे स्वयं नारायणः प्रभुः १४

तैलिकः ध्वजः सुरापायी नृपः सुद्वोराजा ९ अधिको नृपतिस्त्वेतानि सर्वाण्यर्धेन तुल्यं नृकथ्यते । एतच्च तारतम्यं प्रतिग्रहार्थमुच्यते । एवं दुष्प्रतिग्रहपराह्मणेन त्रिवर्गशास्त्रं धर्मांशं कामशास्त्रा
णि ज्ञेयानि १० तत्राप्यर्थकामयोः प्रसिद्धत्वाद् धर्मशास्त्राण्येव श्रोतव्यानीत्याह धर्मत्वादिना ११ । १२ । १३ पठति शास्त्रं उपतिष्ठति सम्यक् स्फुरत्याचष्टे त्रयः स स्वयं नारायण एवेति ज्ञातव्यः १४

एवं स्तुत्वा शास्त्रमारमते गवां फलमिति शास्त्रसंक्षेपः १५ श्रोतारहतिद्वार्याश्रद्धाप्रशंसा १६ । १७ । १८ सनरात्रसहस्रीं प्राप्ताः प्रष्टुमिति शेषः १९ । २० । २१ पूज्यं संपूज्य २२ । २३ । २४

गवां फलं तीर्थफलं यज्ञानां चैव यत्फलम् ॥ एतत्फलमवाप्नोति यो नरोऽतिथिपूजकः १५ श्रोतारः श्रद्धधानाश्च येषां शुद्धं च मानसम् ॥ तेषां व्यक्तं जितालोकाः
श्रद्धधानेन साधुना १६ मुच्यते किल्बिषाच्चैव न स पापेन लिप्यते ॥ धर्मचलमतेनित्यं प्रेत्य लोकगतो नरः १७ कस्याचित्स्वयंकालस्य देवदूतो यदृच्छया ॥ स्थि
तो ह्यंतर्हितो भूत्वा पर्यभाषत वासवम् १८ यैतौ कामगुणोपेता वशिष्ठौ भिषजावरौ ॥ एतावताऽहं तयोः प्राप्तः सनरात्रिपितृदेवतान् १९ कस्मादिमैथुनं श्राद्धे दा
तुर्भोक्तुश्च वर्जितम् ॥ किमर्थं च त्रयः पिंडाः प्रविभक्ताः पृथक् पृथक् २० प्रथमः कस्य दातव्यो मध्यमः कस्य गच्छति ॥ उत्तरश्च स्मृतः कस्य एतदिच्छामिवेदितुम् २१
श्रद्धधानेन दूतेन भाषितं धर्मसंहितम् ॥ पूर्वस्थास्त्रिदशाः सर्वे पितरः पूज्यत्वे चरम् २२ ॥ पितरः २३ ॥ स्वागतं तेऽस्तु मद्रं ते श्रूयतां चिरोत्तम ॥ गूढार्थः परमः
प्रश्नो भवता समुदीरितः २३ श्राद्धं दत्त्वा च भुक्त्वा च पुरुषो यः स्त्रियं व्रजेत् ॥ पितरस्तस्य तं मांसं तस्मिन्नेतसि शेरते २४ प्रविभागं तु पिंडानां प्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः ॥
पिंडो ह्यधस्ताद्वच्छंस्तु अपआविश्य भावयेत् २५ पिंडं तु मध्यमं तत्र पत्नीत्वेकासां श्रुते ॥ पिंडस्तृतीयो यस्तेषां पांदाऽजातवेदसि २६ एष श्राद्धविधिः प्रो
क्तो यथा धर्मो न लुप्यते ॥ पितरस्तस्य तुष्यंति प्रहृष्टमनसः सदा २७ प्रजाविवर्धते चास्वधक्षयं चोपातिष्ठति ॥ देवदूत उवाच ॥ आनुपूर्व्येण पिंडानां प्रविभागः
पृथक् पृथक् २८ पितॄणां त्रिषु सर्वेषां निरुक्तं कथितं त्वया ॥ एकः समुद्रतः पिंडो ह्यधस्तात्कस्य गच्छति २९ कंवा प्रीणयते देवं कथं तारयते पितॄन् ॥ मध्यमं तु त
दापत्नीभुंक्तेऽनुज्ञातमेव हि ३० किमर्थं पितरस्तस्य कव्यमेव च भुंजते ॥ अत्रयस्त्वं तिमः पिंडो गच्छते जातवेदसम् ३१ भवते का गतिस्तस्य कंवासमनु गच्छति ॥
एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं पिंडेषु त्रिषु या गतिः ३२ फलं त्वत्तिचमार्गं च यश्चैनं प्रतिपद्यते ॥ पितरः ३३ ॥ सुमहानेष प्रश्नो वैयस्वया समुदीरितः ३३ रहस्यमद्भुतं चा
पि पृष्टाः स्मरगने चर ॥ एतदेव प्रशंसंति देवाश्च मुनयस्तथा ३४ तेष्येवं नाभिजानंति पितृकार्यं विनिश्चयम् ॥ वर्जयित्वा महात्मानं चिरजीविनमुत्तमम् ३५
(पितृभक्तस्तु यो विप्रो वरलब्धो महायशः ॥ त्रयाणामपि पिंडानां श्रुत्वा भगवतो गतिम् ३६ देवदूतेन यः पृष्टः श्राद्धस्य विधिनिश्चयः ॥) गतिं त्रयाणां पिंडानां शृणु
ष्व अवहितो मम ३७ अपो गच्छति यो ह्यत्र शशिनं ह्येष प्रीणयेत् ॥ शशी प्रीणयते देवानां पितॄंश्चैव महामते ३८ भुंक्ते तु पत्नीयं चैषामनुज्ञाता तु मध्यमम् ॥ पुत्रकामाय
पुत्रं तु प्रयच्छंति पितामहाः ३९ हव्यवाहेतुयः पिंडो दीयते तन्निबोध मे ॥ पितरस्तेन तुष्यंति प्रीताः कामान् दिशंति च ४० एतत्ते कथितं सर्वं त्रिषु पिंडेषु या गतिः ॥
ऋत्विग्यो यजमानस्य पितृत्वमनु गच्छति ४१

२५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४

चिरजीविनं मार्कंडेयं ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० यतः ऋत्विक् श्राद्धभोका यजमानस्य पितृत्वं गच्छति तस्मादन्यादमतो गतः स्वस्त्रियं न गच्छेत्पारदार्यदोषतुल्यं ह्येतदित्यर्थः ४१

एतच्चरणमारभ्य द्रष्टव्यमित्याशयेनाह शुचिनेति ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ वटकपायेण वटजटाकपायेण प्रियंगुः राजसर्वपः

तस्मिन्नहनिमन्यंते परिहार्यं हि मैथुनम् ॥ शुचिना तु सदा श्राद्धं भोक्तव्यं खेचरोत्तम ४२ येमया कथिता दापास्ते तथा स्युर्न चान्यथा ॥ तस्मात्स्नातः शुचिः क्षातः श्राद्धं भुंजीत वै द्वेजः ४३ प्रजाविवर्धते चास्य यश्चैवं संप्रयच्छति ॥ ततो विद्युत्प्रभो नाम ऋषिराहमहातपाः ४४ आदित्यतेजसा तस्य तुल्यं रूपं प्रकाशते ॥ स च धर्म रहस्यानि श्रुत्वा शक्रमथा ब्रवीत् ४५ तिर्यग्योनिगतान्सत्त्वान्मर्त्या हिंसंति मोहिताः ॥ कीटान्पिपीलिकान्सर्पान्मेघान्समृगपक्षिणः ४६ किल्विषं सुबहुप्राप्ताः किंस्विदेषां प्रतिक्रिया ॥ ततो देवगणाः सर्वे ऋषयश्च तपोधनाः ४७ पितरश्च महाभागाः पूजयंति स्म तं मुनिम् ॥ शक्र उवाच ॥ कुरुक्षेत्रं गयां गंगां प्रभासं पुष्कराणि च ४८ एतानि मनसा ध्यात्वा अवगाहेत्ततोजलम् ॥ तथा मुच्यति पापेन राहुणा चंद्रमा यथा ४९ त्र्यहं स्नातः स भवति निराहारश्च वर्तते ॥ स्पृशते योगवां पृष्ठं बाल धिं च नमस्यति ५० ततो विद्युत्प्रभो वाक्यमभ्यभाषत वासवम् ॥ अयं सूक्ष्मतरो धर्मस्तं निबोध शतक्रतो ५१ दृष्टो वटकपायेण अनुलिप्तः प्रियंगुणा ॥ क्षीरेण पष्टिकान् शुक्ला सर्वपापैः प्रमुच्यते ५२ श्रूयतां चापरं गुह्यं रहस्यं पृषि चिंतितम् ॥ श्रुतं मे भाषमाणस्य स्थाणोः स्थाने बृहस्पतेः ५३ रुद्रेण सह देवेश तन्निबोध शचीपते ॥ पर्वतारोहणं कृत्वा एकपादो विभावसुम् ५४ निरीक्षेत निराहार ऊर्ध्वबाहुः कृतांजलिः ॥ तपसामहता युक्त उपवासफलं लभेत् ५५ रश्मिभिस्तपितो र्जस्य सर्वपापमपो हति ॥ ग्रीष्मकालेऽथ वाशीते एवं पापमपोहति ५६ ततः पापात्प्रमुक्तस्य युतिर्भवति शाश्वती ॥ तेजसा सूर्यवदीप्तो भ्राजते सोमवत्पुनः ५७ मध्ये त्रिदशवर्गस्य देवराजः शतक्रतुः ॥ उवाच मधुरं वाक्यं बृहस्पतिमनुत्तमम् ५८ धर्मं गुह्यं तु भगवन्मानुषाणां सुखावहम् ॥ सरहस्याश्च ये दोषास्तान्यथा वदुदीरय ५९ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ प्रतिमेहंति ये सूर्यमनिलं द्विषते च ये ॥ हव्यवाहे प्रदीप्ते च समिधं येन जुह्वति ६० बालवत्सांच ये नु दुहंति क्षीरकारणात् ॥ तेषां दोषान्प्रवक्ष्यामि तान्निबोध शचीपते ६१ भानुमाननिलश्चैव हव्यवाहश्च वासव ॥ लोकानां मातरश्चैव गावः सृष्टाः स्वयं भुवा ६२ लोकांस्तारयितुं शक्ता मर्त्येष्वेते पुदेवताः ॥ सर्वे भवंतः शृण्वंतु एकैकं धर्मनिश्चयम् ६३ वर्षाणि षडशीतिं तु दुर्दृष्टाः कुलपांसनाः ॥ स्त्रियः सर्वाश्च दुर्दृष्टाः प्रतिमेहंति यारविम् ६४ अनिलद्वेषिणः शक्रगर्भस्था च्यवते प्रजा ॥ हव्यवाहस्य दीप्तिरस्य समिधं येन जुह्वति ६५ अग्निकार्येषु वै तेषां हव्यं नाश्नाति पावकः ॥ क्षीरं तु बालवत्सानां ये पिबंतीह मानवाः ६६ न तेषां क्षीरपाः केचिज्जायंते कुलवर्धनाः ॥ प्रजाक्षयेण युज्यंते कुलवंशक्षयेण च ६७ एवमेतत्पुरा दृष्टं कुलवृद्धे द्विजातिभिः ॥ तस्माद्गर्ज्यानि वर्ज्यानि कार्यं कार्यं च नित्यशः ६८ भूतिकामेन मर्त्येन सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ॥ ततः सर्वा महाभाग देवताः समरुद्धाः ६९ ऋषयश्च महाभागाः पृच्छंति स्म पितुं स्ततः ॥ पितरः केन तु प्यंति मर्त्यानां मल्पचेतसाम् ७०

षष्टिकान् षष्टिरात्रेण पक्कं धान्यं ५२ । ५३ विप्रावसुं सूर्यं ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७०

७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये विषयविशेषादि कृतं तमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥

अक्षयं च कथं दानं भवेच्चैवोर्ध्वदेहिकम् ॥ आनृण्यं वा कथं मर्त्या गच्छेयुः केन कर्मणा ७१ एतदिच्छामहे श्रोतुं परं कौतूहलं हि नः ॥ पितर ऊचुः ॥ न्यायतो वै महाभागाः संशयः समुदाहृतः ७२ श्रूयतां येन तु व्यामो मर्त्यानां साधु कर्मणाम् ॥ नीलपंडप्रमोक्षेण अमावस्यां तिलोदकैः ७३ वर्षासु दीपकैश्चैव पितृणामनृणो भवेत् ॥ अक्षयं निर्व्यलीकं च दानमेतन्महाफलम् ७४ अस्माकं परितोषश्च अक्षयः परिकीर्त्यते ॥ श्रद्धधानाश्च ये मर्त्या आहरिष्यंति संततिम् ७५ दुर्गात्ति तारयिष्यंति नरकात्प्रपितामहान् ॥ पितृणां भाषितं श्रुत्वा हृष्टो मातपोधनः ७६ वृद्धगार्ग्यो महातेजास्तानेवं वाक्यमब्रवीत् ॥ केगुणानीलपंडस्य प्रमुक्तस्य तपोधनाः ७७ वर्षासु दीपदानेन तथैव च तिलोदकैः ॥ पितर ऊचुः ॥ नीलपंडस्य लांगूलंतोयमभ्युद्वेद्यदि ७८ षष्टिवर्षसहस्राणि पितरस्तेन तर्पिताः ॥ यस्तु शृंगगतं पंकं कूलादुद्धृत्यातिष्ठति ७९ पितरस्तेन गच्छंति सोमलोकमसंशयम् ॥ वर्षासु दीपदानेन शशिवच्छोभते नरः ८० तमोरूपं न तस्यास्ति दीपकं यः प्रयच्छति ॥ अमावस्यां तु ये मर्त्याः प्रयच्छंति तिलोदकम् ८१ पात्रमौदुंबरं गृह्यमधुमिश्रं तपोधन ॥ कृतं भवति तैः श्राद्धं सरहस्यं यथार्थवत् ८२ हृष्टपुष्टमनास्तेषां प्रजा भवति नित्यदा ॥ कुलवंशस्य वृद्धिस्तु पिंडदस्य फलं भवेत् ॥ श्रद्धधानस्तु यः कुर्यात्पितृणामनृणो भवेत् ८३ एवमेव समुद्दिष्टः श्राद्धकालक्रमस्तथा ॥ विधिः पात्रफलं चैव यथावदनुकीर्तितम् ८४ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनं दानधर्मे पितरहस्यं नाम पंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ भीष्म उवाच ॥ केन ते च भवेत्प्रीतिः कथं तु ष्ठिगच्छसि ॥ इति पृष्ठः सुरेन्द्रेण प्रोवाच हरिरीश्वरः १ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ब्राह्मणानां परीवादो मम विद्वेषणं महत् ॥ ब्राह्मणैः पूजितैर्नित्यं पूजितोऽहं न संशयः २ नित्याभिवाद्या वि प्रेद्राशुक्लापादौ तथाऽऽत्मनः ॥ तेषां तु व्यामिमर्त्यानां यश्चैव बलिं हरेत् ३ वामनं ब्राह्मणं दृष्ट्वा वराहं च जलोत्थितम् ॥ उद्धृतां धरणीं चैव मूर्ध्नाधारयते तु यः ४ न तेषामशुभं किंचित्कल्मषं चोपपद्यते ॥ अश्वत्थं रोचनां गां च पूजयेद्योनरः सदा ५ पूजितं च जगतेन स देवा सुरमानुषम ॥ तेन रूपेण तेषां च पूजां गृह्णामितत्त्वतः ६ पूजाममैषानास्त्यन्यायावल्लोकाः प्रतिष्ठिताः ॥ अन्यथा हि वृथामर्त्याः पूजयंत्यल्पबुद्धयः ७ नाहं तत्प्रतिगृह्णामि न सा तुष्टिकरी मम ८ इंद्र उवाच ॥ चक्रं पादौ वराहं च ब्राह्मणं चापि वामनम् ॥ उद्धृतां धरणीं चैव किमर्थं त्वं प्रशंससि ९ भवान्सृजति भूतानि भवान्संहरति प्रजाः ॥ प्रकृतिः सर्वभूतानां समर्त्यानां सनातनी १० ॥ भीष्म उवाच ॥ संप्रहस्य ततो विष्णुरिदं वचनमब्रवीत् ॥ चक्रेण निहता दैत्याः पद्भ्यांऽऽक्रांता वसुंधरा ११ वाराहरूपमास्थाय हिरण्याक्षो निपातितः ॥ वामनरूपमास्थाय जितो राजामया बलिः १२ परितुष्टो भवाम्येवं मानुषाणां महात्मनाम् ॥ तन्मां ये पूजयिष्यंति नास्ति तेषां पराभवः १३

केनेति १ । २ पादौ रवीयावप्यभिवाद्या संध्यायां शिष्टाचारात् चक्रं गोमयोपलिप्ते भंडले सुदर्शनं मंत्रेण पूजितं ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

अपिवाब्राह्मणं दृष्ट्वा ब्रह्मचारिणमागतम् ॥ ब्राह्मणाग्र्याहुतिं दत्त्वा अमृतं तस्य भोजनम् १४ ऐन्द्रोऽसंध्यामुपासित्वा आदित्याभिमुखः स्थितः ॥ सर्वतीर्थेषु सस्नातो मुच्यते सर्वकिल्बिषैः १५ एतद्वः कथितं गुह्यमखिलेन तपोधनाः ॥ संशयं पृच्छमानानां किं भूयः कथयाम्यहम् १६ ॥ बलदेव उवाच ॥ ॥ श्रूयतां परमं गुह्यं मानुषाणां सुखावहम् ॥ अजानं तोयदुग्धाः क्लिश्यंते भूतपीडिताः १७ कल्युत्थाय यो मर्त्यः स्पृशेद्वा वैष्टुतं दधि ॥ सर्वपंचप्रियं गुंच कल्मषात्प्राप्तिमुच्यते १८ भूतानि चैव सर्वाणि अग्रतः पृष्ठतोऽपि वा ॥ उच्छिष्टं वाऽपि च्छिद्रेषु वर्जयंति तपोधनाः १९ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ प्रष्टव्यौ दुर्वरं पात्रं तोयपूर्णं उदङ्मुखः ॥ उपवासं तु गृहीयाद्यद्वासं कल्पयेद्भूतम् २० देवतास्तस्य तु प्यंतिका मिकं चापि सिध्यति ॥ अन्यथा हि वृथामर्त्याः कुर्वते स्वल्पबुद्धयः २१ उपवासे बलौ चापि ताम्रपात्रं विशिष्यते ॥ बलिभिक्षा तथाऽर्घ्यं च पितॄणां च तिलोदकम् २२ ताम्रपात्रेण दातव्यमन्यथाऽल्पफलं भवेत् ॥ गुह्यमेतत्समुद्दिष्टं यथा तु प्यंति देवताः २३ ॥ धर्म उवाच ॥ ॥ राजपौरुषिके विप्रेणाटिके परिचारिके ॥ गोरक्षकेवाणि जके तथा कारुकुशीलवे २४ मित्रद्रुह्यनधीयानेयश्च स्यादृषलीपतिः ॥ एतेषु दैवपित्र्यं वानदेयं स्यात्कथंचन २५ पिंडदास्तस्य हीयंते न च प्रीणातिवैपितृन् ॥ अतिथिर्यस्य भग्नाशो गृहात्प्राप्तिनिवर्तते २६ पितरस्तस्य देवाश्च अग्रयश्च तथैव हि ॥ निराशाः प्रतिगच्छंति अतिथेरप्रतिग्रहात् २७ स्त्रीघ्नैर्गोघ्नैः कृतघ्नैश्च ब्रह्मघ्नैर्गुरुतल्पगैः ॥ तुल्यदोषो भवत्येभिर्यस्यातिथिरनार्चितः २८ ॥ अग्निरुवाच ॥ ॥ पादमुद्यम्य यो मर्त्यः स्पृशेद्वा श्वसुदुर्मतिः ॥ ब्राह्मणं वामहाभागं दीप्यमानं तथाऽनलम् २९ तस्य दोषान्नावक्ष्यामि तच्छृणु ध्वंसमाहिताः ॥ दिवं स्पृशत्यशब्दोऽस्य त्रस्यंति पितरश्च वै ३० वैमनस्यं च देवानां कृतं भवति पुष्कलम् ॥ पावकश्च महातेजा हव्यं न प्राप्तिमुह्यति ३१ आजन्पनां शतं चैव न रके पच्यते तु सः ॥ निष्कृतिं च न तस्यापि अनुमन्यंति कर्हिचित् ३२ तस्माद्वा वीनपादेन स्पृष्टव्यं वैकदाचन ॥ ब्राह्मणश्च महातेजा दीप्यमानस्तथाऽनलः ३३ श्रद्धधानेन मर्त्येन आत्मनो हितमिच्छता ॥ एते दोषा मया प्रोक्तास्त्रिषु यः पादमुत्सृजेत् ३४ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥ श्रूयतां परमं गुह्यं रहस्यं धर्मसंहितम् ॥ परमाग्नेन यो दद्यात्पितॄणामौपहारिकम् ३५ गजच्छायायां पूर्वं स्यात्कुतपेदक्षिणामुखः ॥ यदा भाद्रपदे मासि भवते बहुले मघा ३६ श्रूयतां तस्य दानस्य यादृशो गुणविस्तरः ॥ कृतं तेन महच्छ्राद्धं वर्षाणीह त्रयोदश ३७ ॥ गाव ऊचुः ॥ बहुले समं गेह्यकुतोभये च क्षेमे च सख्ये व हि भूयसी च ॥ यथापुरा ब्रह्मपुरे सवत्साशतक्रतोर्ब्रह्मधरस्य यज्ञे ३८ भूयश्च याविष्णुपदे स्थिता या विभावसोऽश्वापि पथे स्थिता या ॥ देवाश्च सर्वे सह नारदेन प्रकुर्वते सर्वसहेतिनाम ३९ मंत्रेणैतेनाभिवंदेत यो वै विमुच्यते पापकृतेन कर्मणा ॥ लोकानवाप्नोति पुरंदरस्य गवां फलं चंद्रमसोऽनुति च ४०

४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठे भारतभाष्ये पंडिताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

एतं हि मंत्रं त्रिदशाभिजुष्टं पठेत्तयः पर्वसु गोष्ठमध्ये ॥ न तस्य पापं न भयं न शोकः सहस्रनेत्रस्य च यातिलोकम् ४१ ॥ भीष्म उवाच ॥ अथ सप्तमहाभागाः ऋषयो लोकविश्रुताः ॥ वसिष्ठप्रमुखाः सर्वे ब्रह्माणं पद्मसंभवम् ४२ प्रदक्षिणमभिक्रम्य सर्वे प्रांजलयः स्थिताः ॥ उवाच वचनं तेषां वसिष्ठो ब्रह्मवित्तमः ४३ सर्वप्राणिहितं प्रश्रं ब्रह्मक्षत्रे विशेषतः ॥ द्रव्यहीनाः कथं मर्त्याद रिद्राः साधुर्वर्तिनः ४४ प्राप्नुवंतीह यज्ञस्य फलं केन च कर्मणा ॥ एतच्छ्रुत्वा वचस्तेषां ब्रह्मावचनमब्रवीत् ४५ ब्रह्मोवाच ॥ अहो प्रश्नो महाभागा गूढार्थः परमः शुभः ॥ सूक्ष्मः श्रेयांश्च मर्त्यानां भवाद्भिः समुदाहृतः ४६ श्रूयतां सर्वमारुयास्ये निखिलेन तपोधनाः ॥ यथायज्ञफलं मर्त्योऽलभते नात्र संशयः ४७ पौषमासस्य शुक्ले वै दायुज्ये तरोहिणी ॥ तेन नक्षत्रयोगेन आकाशशयनो भवेत् ४८ एकवस्त्रः शुचिः स्नातः श्रद्धधानः समाहितः ॥ सोमस्य रश्मयः पीत्वामहायज्ञफलं लभेत् ४९ एतद्वः परमं गुह्यं कथितं द्विजसत्तमाः ॥ यन्मां भवंतः पृच्छंति सूक्ष्मतत्त्वार्थदर्शिनः ५० ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मे देवरहस्ये पंडित्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥ विभावसु उवाच ॥ सलिलस्यांजलिं पूर्णमक्षताश्च घृतोत्तराः ॥ सोमस्योतिष्ठमानस्य तज्जलं चाक्षतांश्च तान् १ स्थितो ह्याभिमुखो मर्त्यः पौर्णमास्यां बलिं हरेत् ॥ अग्निकार्यं कृतं तेन हुताश्चास्याग्रयस्त्रयः २ वनस्पतिं च यो हन्यादमावास्यामबुद्धिमान् ॥ अपि ह्येकेन पत्रेण लिप्यते ब्रह्महत्यया ३ दंतकाष्ठं तु यः खादेदमावास्यामबुद्धिमान् ॥ हिंसितश्च द्रुमास्तेन पितरश्चोद्विजंति च ४ हव्यं न तस्य देवाश्च प्रतिगच्छंति पर्वसु ॥ कुप्यंते पितरश्चास्य कुलेवंशोऽस्य हीयते ५ ॥ श्रीरुवाच ॥ प्रकीर्णभाजनं यत्र भिन्नभांडमथासनम् ॥ योऽपि तत्रैव हन्यंते कश्मलोपहते गृहे ६ देवताः पितरश्चैव उत्सवे पर्वणीषु वा ॥ निराशाः प्रतिगच्छंति कश्मलोपहता दृष्ट्वा ७ ॥ अंगिर उवाच ॥ यस्तु संवत्सरं पूर्णं दद्याद्दीपं करंजके ॥ सुवर्चलामूलहस्तः प्रजातस्य विवर्धते ८ ॥ गार्ग्य उवाच ॥ आतिथ्यं सततं कुर्याद्दीपं दद्यात्प्रातिश्रये ॥ वर्जयानो दिवा स्वापं न च मांसानि भक्षयेत् ९ गोब्राह्मणं न हि स्याच्च पुष्कराणि च कीर्तयेत् ॥ एष श्रेष्ठतमो धर्मः सरहस्यो महाफलः १० अपि क्रतुशतैरिष्टाक्षयं गच्छति तद्विधिः ॥ न तु क्षीयंति ते धर्माः श्रद्धधानैः प्रयोजिताः ११ इदं च परमं गुह्यं सरहस्यं निबोधत ॥ श्राद्धकल्पे च दैवे च तैर्थिके पर्वणीषु च १२ रजस्वला च यानारीश्च त्रिकाऽपुत्रिका च या ॥ एताभिश्च क्षुपादृष्टं हविर्नाश्रंति देवताः १३ पितरश्च न तु प्यंति वर्षाण्यपि त्रयोदश ॥ शुक्लवासाः शुचिर्भूत्वा ब्राह्मणान् स्वस्तिवाचयेत् ॥ कीर्तयेद्भारतं चैव तथा स्यादक्षयं हविः १४ ॥ धौम्य उवाच ॥ भिन्नभांडं च खट्वां च कुटंशुन कंतथा ॥ अप्रशस्तानि सर्वाणि यश्च वृक्षो गृहे रुहः १५

सलिलस्येति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ करंजसुवर्चले वृक्षवह्निविशेषौ ८ । ९ । १० । ११ । १२ अपुत्रिकेतिच्छेदः १३ । १४ । १५

सर्वेष्टिकसर्पादिनरोपयेत्सुहृद्विज्ञेयः १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ किंचिदिति १ । २ । ३ । ४
 अभेरणीस्यस्यप्रत्यक्षस्यवावैदिकस्यनेतादेशांतरप्रापकोयदिशुद्रः स्थायावैद्योपितः हविषासोमाज्यपयःप्रभृतिनायज्ञावशिष्टेनइडादिस्थानीयेनमूढाःस्युस्तर्हितस्यदोषः ५ । ६ प्रायश्चित्तं च
 भिन्नभांडिकलिप्राहुःखट्वायांतुघनक्षयः ॥ कुकुटेशुनकेचैवहविर्नाश्रंतिदेवताः ॥ वृक्षमूलेध्रुवंसत्वंतस्मादृक्षंनरोपयेत् १६ ॥ जमदग्निरुवाच ॥ योजेदश्वमेधे
 नवाजपेयशतेनह ॥ अवाक्शिरावालंबेतसत्रंवास्फीतमाहरेत् १७ नयस्यहृदयंशुद्धंनरकंसध्रुवंब्रजेत् ॥ तुल्यंयज्ञश्चसत्यंचहृदयस्यचशुद्धता १८ शुद्धेनम
 नसादत्वासक्तुप्रस्थंद्विजातये ॥ ब्रह्मलोकमनुप्राप्तःपर्याप्तंतन्निदर्शनम् १९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु० आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मेदेवरहस्ये सप्तविंशाधिक
 शततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ वायुरुवाच ॥ किंचिद्धर्मप्रवक्ष्यामिमानुषाणांसुखावहम् ॥ सरहस्याश्चयेदोषास्तान्शृणुध्वंसमाहिताः १ अग्निकार्यंचक
 र्तेव्यंपरमान्नैनमोजनम् ॥ दीपकश्चापिकर्तव्यःपितृणांसातिलोदकः २ एतेनविधिनामर्त्यःश्रद्धधानःसमाहितः ॥ चतुरोवार्षिकान्मासान्योददातितिलोकम्
 ३ भोजनंचयथाशक्त्याब्राह्मणेवेदपारगे ॥ षशुबंधशतस्येहफलंप्राप्नोतिपुष्कलम् ४ इदंचैवापरंगुह्यमप्रशस्तंनिबोधत ॥ अग्रेस्तुवृषलोनेताहविर्मूढाश्चयो
 पितः ५ मन्यतेधर्ममेवेतिसचाधर्मेणालिप्यते ॥ अग्रयस्तस्यकुप्यंतिशुद्रयोर्निसगच्छति ६ पितरश्चनतुष्यंतिसहदेवैर्विशेषतः ॥ प्रायश्चित्तंतुयत्तत्रब्रुवत
 स्तन्निबोधमे ७ यत्कृत्वातुनरःसम्यक्सुखीभवातिविज्वरः ॥ गवांमूत्रपुरीषेणपयसाचघृतेनच ८ अग्निकार्यंयहंकुर्यान्निराहारःसमाहितः ॥ ततःसंवत्सरेपूर्णे
 प्रतिगृह्णातिदेवताः ९ हृष्यंतिपितरश्चास्यश्चाद्ब्रह्मकालउपास्थिते ॥ एषह्यधर्मोधर्मश्चसरहस्यःप्रकीर्तितः १० मर्त्यानांस्वर्गकामानांप्रित्यस्वर्गसुखावहः ११
 ॥ इति श्रीमहाभारते अनु० आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मेदेवरहस्ये अष्टाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ ॥ ध ॥ ॥ लोमशउवाच ॥ परदारेषुये
 सक्ताअकृत्वादारसंग्रहम् ॥ निराशाःपितरस्तेषांश्राद्धकालेभवंतिवै १ परदाररतिर्यश्चयश्चंध्यामुपासते ॥ ब्रह्मस्वंहरतेयश्चसमदोषाभवंति २ असंभाष्या
 भवंत्येतेपितृणांनात्रसंशयः ॥ देवताःपितरश्चैषांनाभिर्नंदंतितद्वक्त्रिः ३ तस्मात्परस्यवैदारांस्त्यजेद्वंध्यांचयोपितम् ॥ ब्रह्मस्वंहिनहर्तव्यमात्मनोहितमि
 च्छता ४ श्रूयतांचापरंगुह्यंरहस्यंधर्मसंहितम् ॥ श्रद्धधानेनकर्तव्यंगुरूणांवचनंसदा ५ द्वादश्यांपौर्णमास्यांचमासिमासिघृताक्षतम् ॥ ब्राह्मणेभ्यः
 प्रयच्छेततस्यपुण्यंनिबोधत ६ सोमश्चवर्धतेतेनसमुद्रश्चमहोदधिः ॥ अश्वमेधचतुर्भांगफलंसृजतिवासवः ७ दानेनैतेनतेजस्वीवीर्यवांश्चभवेन्नरः ॥
 प्रीतश्चभगवान्सोमइष्टान्कामान्प्रयच्छति ८ श्रूयतांचापरोधर्मःसरहस्योमहाफलः ॥ इदंकलियुगंप्राप्यमनुष्याणांसुखावहः ९ कल्यमुत्थाययोमर्त्यः
 स्नातःशुक्लेनवाससा ॥ तिलपात्रंप्रयच्छेतब्राह्मणेभ्यःसमाहितः १०

प्रयामीतिशेषः ७ । ८ । ९ । १० । ११ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ परदारेषुयति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

११ । १२ । १३ । १४ । १५ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ततइति १ । २ । ३ प्रयोक्तव्याचर्मावाच्याः ४ । ५

तिलोदकंचयोदद्यात्पितृणामधुनासह ॥ दीपकंठसरंचैवश्रूयतांतस्ययत्फलम् ११ तिलपात्रेफलंप्राहमगवान्पाकशासनः ॥ गोप्रदानंचयःकुर्याद्भूमिदानंचशा
 श्वतम् १२ अग्निष्टोमंचयोयज्ञंयजेतबहुदक्षिणम् ॥ तिलपात्रंसहेतेनसमंमन्यंतिदेवताः १३ तिलोदकंसदाश्राद्धेमन्यंतेपितरोऽक्षयम् ॥ दीपेचठसरंचैव
 तुष्यंतेऽस्यपितामहाः १४ स्वर्गेचपितृलोकेचपितृदेवाभिःपूजितम् ॥ एवमेतन्मयोद्दिष्टमपिदृष्टंपुरातनम् १५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु० आनुशासनि
 केपर्वणि दानधर्मे लोमशरहस्ये अष्टाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ श्रीष्मउवाच ॥ ततस्त्वपिगणाःसर्वेपितरश्चसदेवताः ॥ अरुंधतीतपोवृद्धामपृच्छं
 तसमाहिताः १ समानशीलावीर्येणवसिष्ठस्वमहात्मनः ॥ त्वतोधर्मरहस्यानिश्रोतुमिच्छामहेवयम् ॥ यत्तेगुह्यतमंभद्रेतत्प्रभाषितुमर्हसि २ ॥ अरुंधत्युवाच ॥
 तपोवृद्धिर्मयाप्राप्ताभवतांस्मरणेनवै ॥ भवतांचप्रसादेनधर्मान्वक्ष्यामिशाश्वतान् ३ समुह्यान्सरहस्यांश्चतान्शृणुध्वमशेषतः ॥ श्रद्धधानेप्रयोक्तव्यायस्यशु
 द्धंतथामनः ४ अश्रद्धधानोमानचिब्रह्महागुरुतल्पगः ॥ असंभाष्याहिचत्वारोनेषांधर्मप्रकाशयेत् ५ अह्न्यह्नियोदद्यात्किपिलांद्वादशीःसमाः ॥ मासिमासि
 चसत्रेणयोयजेतसदानरः ६ गवांशतसहस्रंचयोदद्याज्येष्ठपुष्करे ॥ नतद्धर्मफलंतुल्यमतिथिर्यस्यतुष्यति ७ श्रूयतांचाऽपरोधर्मोमनुष्याणांसुखावहः ॥ श्र
 द्धानेनकर्तव्यःसरहस्योमहाफलः ८ कल्यमुत्थायगोमध्येगृह्यदर्मान्सहोदकान् ॥ निषिंचेतगवांशृंगेस्तत्केनचतज्जलम् ९ प्रतीच्छेतनिराहारस्तस्यधर्मफलं
 अणु ॥ श्रूयतेयानितीर्थानिनित्रिपुल्लोकेषुकानिचित् १० सिद्धचारणजुष्टानिसेवितानिमहर्षिभिः ॥ अभिषेकस्मस्तेषांगवांशृंगोदकस्यच ११ साधुसाध्वितिचो
 दिष्टदेवतैःपितृभिस्तथा ॥ भूतैश्चैवसुसहृष्टैःपूजितासाऽप्यरुंधती १२ ॥ पितामहउवाच ॥ अहोधर्मोमहाभाष्येसरहस्यउदाहृतः ॥ वरंददामितेधन्येतपस्ते
 वर्षतांसदा १३ ॥ यमउवाच ॥ रमणीयाकथादिव्यायुष्मतोयाज्ञयाश्रुता ॥ श्रूयतांचित्रगुप्तस्यभाषितंममचक्षियम् १४ रहस्यंधर्मसंयुक्तंशक्यंश्रोतुमहर्षिभिः ॥
 श्रद्धधानेनमर्त्येनजात्मनोहितमिच्छता १५ नहिपुण्यं तथापापंरुतंकिंचिद्विनश्यति ॥ पर्वकालेचयत्किंचिदादित्यंचाधितिष्ठति १६ प्रेतलोकंगतेमर्त्येतत्
 त्सर्वविभावसुः ॥ प्रतिजानातिपुण्यात्मातच्चतत्रोपयुज्यते १७ किंचिद्धर्मप्रवक्ष्यामिचित्रगुप्तमतेशुभम् ॥ पानीयंचैवदीपंचदातव्यंसततंतथा १८
 उपानहौचच्छत्रंचकपिलाचयथायथम् ॥ पुष्करेकपिलादेयाब्राह्मणेवेदपारगे १९ अग्निहोत्रंचयत्नेनसर्वशःप्रतिपालयेत् ॥ अयंचैवाऽपरोधर्मश्चित्रगु
 प्तेनभाषितः २० फलमस्यपृथक्केनश्रोतुमर्हतिस्मृतमाः ॥ प्रलयंसर्वभूतैस्तुमंतव्यंकालपर्ययात् २१

६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० प्रकृष्टोक्तयोः दर्शनंयस्मात्तत्प्रलयंमरणम् २१

२२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥

तत्र दुर्गमनुप्राप्ताः क्षुत्तृष्णापरिपीडिताः ॥ दह्यमाना विपच्यन्ते न तत्रास्ति पलायनम् २२ अंधकारं तमोघोरं प्रविशन्त्यल्पबुद्धयः ॥ तत्र धर्मप्रवक्ष्यामि येन दुर्गाणि संतरेत् २३ अल्पव्ययं महार्थं च प्रेत्य चैव सुखोदयम् ॥ पानीयस्य गुणा दिव्याः प्रेतलोके विशेषतः २४ तत्र पुण्योदकानामनदीतेषां विधीयते ॥ अक्षयं सलिलं तत्र शीतलं ह्यमृतोपमम् २५ स तत्र तोयं पिवति पानीयं यः प्रयच्छति ॥ प्रदीपस्य प्रदानेन श्रूयतां गुणविस्तरः २६ तमोघकारं नियतं दीपदानं प्रपश्यति ॥ प्रभां चास्य प्रयच्छन्ति सोमभास्करपावकाः २७ देवताश्चानुमन्यन्ते विमलाः सर्वतोदिशः ॥ द्योतते च यथाऽऽदित्यः प्रेतलोकगतो नरः २८ तस्माद्दीपः प्रदातव्यः पानीयं च विशेषतः ॥ कपिलाये प्रयच्छन्ति ब्राह्मणे वेदपारगे २९ पुष्करे च विशेषेण श्रूयतां तस्य यत्फलम् ॥ गोशतं स वृषं तेन दत्तं भवति शाश्वतम् ३० पापं कर्म च यत्किंचिद्ब्रह्महत्यासंभवेत् ॥ शोधयेत्कपिलाहोकाप्रदत्तं गोशतं यथा ३१ तस्मात्तु कपिला देया कौमुद्यां ज्येष्ठपुष्करे ॥ न तेषां विषमं किंचिन्न दुःखं न च कंठकाः ३२ उपानहौ च यो दद्यात्पात्रभूते द्विजोत्तमे ॥ छत्रदाने सुखाच्छायां लभते परलोकगः ३३ न हि दत्तस्य दानस्य नाशोऽस्तीह कदाचन ॥ चित्रगुप्तमतं श्रुत्वा हृष्टो रोमा विभावसुः ३४ उवाच देवताः सर्वाः पितृंश्चैव महाश्रुतिः ॥ श्रुतं हि चित्रगुप्तस्य धर्ममुह्यं महात्मनः ३५ श्रद्धधानाश्च ये मर्त्या ब्राह्मणेषु महात्मसु ॥ दानमेतत्प्रयच्छन्ति न तेषां विद्यते मयम् ३६ धर्मदोषास्त्विमेपंच येषां नास्तीह निष्कृतिः ॥ असंभाष्या अनाचारा वर्जनीयानराधमाः ३७ ब्रह्महाचैव गोघ्नश्च परदाररतश्च यः ॥ अश्रद्धधानश्च नरः स्त्रियंश्चोपजीवति ३८ प्रेतलोकगता ह्येते न रके पापकर्मिणः ॥ पच्यन्ते वै यथामीनाः पूयशोणितभोजनाः ३९ असंभाष्याः पितृणां च देवानां चैव पंचते ॥ स्नातकानां च विप्राणां चैवाऽन्ये च तपोधनाः ४० ॥ इति श्रीम० अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मे अरुंधतीचित्रगुप्तरहस्ये त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततः सर्वे महाभागा देवाश्च पितरश्च ह ॥ ऋषयश्च महाभागाः प्रमथान्वाक्यमब्रुवन् १ भवन्तो वै महाभागा अपरोक्षे निशाचराः ॥ उच्छिष्टानश्चुचींश्चुद्रान्कथं हि सथमानवान् २ केच स्मृताः प्रतीघाता येन मर्त्या ब्रह्मिण्यथ ॥ रक्षोघ्नानि च कानि स्युर्गृहेषु प्रणश्यथ ॥ श्रोतुमिच्छाम युष्माकं सर्वमेतन्निशाचराः ३ ॥ प्रमथा ऊचुः ॥ मैथुनेन स दोच्छिष्टाः कृते चैवाऽधरोत्तरे ॥ मोहान्मांसानि खादेत वृक्षमूले च यः स्वपेत् ४ आमिषं शीर्षतो यस्य पादतो यस्य संविशेत् ॥ तत उच्छिष्टकाः सर्वे बहुच्छिद्राश्च मानवाः ५ उदके चाप्यऽमेध्यानि श्लेष्माणं च प्रमुंचति ॥ एते भक्ष्याश्च वध्याश्च मानुषानात्र संशयः ६ एवं शीलसमाचारान्धर्षयामो हि मानवान् ॥ श्रूयतां च प्रतीघातान्यैर्न शकुमर्हि सितुम् ७ गौरोचनासमालंभो वचाहस्तश्च यो भवेत् ॥ घृताक्षतं च यो दद्यान्मस्तके तत्परायणः ८ ततः सर्वे हति १ । २ । ३ अधरोत्तरे वा ते अधरुत्तरः श्रेष्ठो यत्र श्रेष्ठस्यावमाने कृते सति ४ । ५ आमिषं मांसं शिरसि वधानः प्रादतः शय्यायां पादस्थाने शिरः कृत्वा यः संविशेत् ६ । ७ । ८

१ । १० तरक्षोर्व्याघ्रस्य गिरिकच्छपः पर्वतदरीशायी स्थलकूर्मः ११ । १२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे एकत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ ॥ तत इति १

ये च मांसं खादन्ति तान् शकुमर्हि सितुम् ॥ यस्य चाग्निर्गृहे नित्यं दिवा रात्रौ च दीप्यते ९ तरक्षोश्चर्मदंष्ट्राश्च तथैव गिरिकच्छपः ॥ आज्यधूमो विडालश्च च्छागः कृष्णोऽथ पिंगलः १० येषामेतानि तिष्ठन्ति गृहेषु गृहे मधिनाम् ॥ तान्यष्ट्याप्यगाराणि पिशिताशैः सुदारुणैः ११ लोकान् स्मद्विधाये च विचरन्ति यथा सुखम् ॥ तस्मादेतानि गेहेषु रक्षोघ्नानि विशांपते ॥ एतद्भक्षितं सर्वं यत्र वः पंशयो महान् १२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे प्रमथरहस्ये एकत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ ततः पद्मप्रतीकाशः पद्मोद्भूतः पितामहः ॥ उवाच वचनं देवान्वासवं च शचीपातम् १ अयं महाबलो नागोरसातलचरो वली ॥ तेजस्वी रेणुको नाम महासत्त्वपराक्रमः २ अतितेजस्विनः सर्वे महावीर्या महागजाः ॥ धारयन्ति महीं कृत्स्नां सैलवनकाननाम् ३ भवद्भिः समनुज्ञातो रेणुकस्तान् महागजान् ॥ धर्मगुह्यानि सर्वाणि गत्वा पृच्छतु तत्र वै ४ पितामहवचः श्रुत्वा ते देवारेणुकं तदा ॥ प्रेषयामासुरव्यग्राय त्रते घरणीधराः ५ ॥ रेणुक उवाच ॥ ॥ अनुज्ञातोऽस्मि देवैश्च पितृभिश्च महाबलाः ॥ धर्मगुह्यानि युष्माकं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ कथय ध्वं महाभागा यद्दस्तत्त्वं मनीषितम् ६ ॥ दिग्गजा ऊचुः ॥ ॥ कार्तिके मासि चाऽऽश्लेषा बहुलस्याष्टमी शिवा ॥ तेन नक्षत्रयोगेन यो ददाति गुडौदनम् ७ इमं मंत्रं जपञ्छाद्वेद्यताहारो ह्य कोपनः ॥ बलदेव प्रभृतयो येनागा बलवतराः ८ अनन्ता ह्यक्षयानित्यं भोगिनः सुमहाबलाः ॥ तेषां कुलोद्भवा ये च महाभूता भुजंगमाः ९ ते मे वलिं प्रयच्छन्तु बलतेजो भितृद्वये ॥ यदानारायणः श्रीमानुज्जहार वसुंधराम् १० तद्दलन्तस्य देवस्य धरामुद्धरतस्तथा ॥ एवमुक्त्वा वलितं ब्रह्म किं कुरु निवेदयेत् ११ गर्जेद्रकुसुमाकीर्णनीलवस्त्रानुलेपनम् ॥ निर्वपेत्तु बल्मीके अस्तं याते दिवाकरे १२ एवं तुष्टास्ततः सर्वे अधस्ताद्धारपीडिताः ॥ श्रमं तं नावबुध्यामो धारयन्तो वसुंधराम् १३ एवं मन्यामहे सर्वभारतानि रपेक्षिणः ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रो वा यदुपोषितः १४ एवं संवत्सरं कृत्वा दानं बहुफलं लभेत् ॥ बल्मीके वलिमादाय तन्नो बहुफलं मतम् १५ ये च नागामहावीर्यास्त्रिपुलोके पुरुत्तमशः ॥ कृतातिव्याभवे युस्तेशतं वर्षाणि तत्त्वतः १६ दिग्गजानां च तच्छ्रुत्वा देवताः पितरस्तथा ॥ ऋषयश्च महाभागाः पूजयन्ति स्म रेणुकम् १७ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे दिग्गजानां रहस्ये द्वात्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ ॥ ध ॥ ॥ महेश्वर उवाच ॥ ॥ सारमुद्धृत्य युष्माभिः साधुधर्म उदाहृतः ॥ धर्मगुह्यमिदं मतः शृणु ध्वं सर्व एव ह १ येषां धर्माश्रिता बुद्धिः श्रद्धधानाश्च ये नराः ॥ तेषां स्यादुपदेष्टव्यः सरहस्यो महाफलः २ निरुद्धिग्रस्तु यो दद्यान्मासमेकं गवाहिकम् ॥ एकभक्तं तथाऽश्रीयाच्छ्रूयतां तस्य यत्फलम् ३

नागो मजः २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे द्वात्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ सारमिति १ । २ । ३

इमागावोमहाभागाःपवित्रं परमं स्मृताः ॥ त्रीन्लोकान्धारयन्तिस्मसदेवासुरमानुषान् ४ तासुचैवमहापुण्यंशुश्रूषाचमहाफलम् ॥ अहन्यहनिधर्मेणयुज्यतेवैगवा
हिकः ५ मयाह्येताह्यनुज्ञाताःपूर्वमासन्त्युगे ॥ ततोऽहमनुनीतोवैब्रह्मणापद्मयोनिना ६ तस्माद्भजस्थानगतस्तिष्ठत्युपरिमेवृषः ॥ रमेऽहंसहगोभिश्चतस्मा
त्पूज्याःसदैवताः ७ महाप्रभावावरदावरंद्युरुपासिताः ॥ तागावोऽस्यानुमन्यन्तेसर्वकर्मसुयत्फलम् ८ तस्यतत्रचतुर्भांगोयोददातिगवाहिकम् ९ ॥ इतिश्रीम
हाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मेमहादेवरहस्ये त्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ ममाप्यनुमतो
धर्मस्तंशृणुध्वंसमाहिताः ॥ नीलपंडस्यशृंगाभ्यांगृहीत्वामृत्तिकांतुयः १ अभिषेकंअहंकुर्यात्तस्यधर्मोनिबोधत ॥ शोधयेदशुभंसर्वमाधिपत्यंपरत्रच २ यावच्च
जायतेमर्त्यस्तावच्छूरोभविष्यति ॥ इदंचाप्यऽपरंगृह्यंसरहस्यंनिबोधत ३ प्रगृह्यौदुंबरपात्रंपक्वात्रेमधुनासह ॥ सोमस्योत्तिष्ठमानस्यपौर्णमास्यांबलिहरेत् ४
तस्यधर्मफलंनित्यंश्रद्धधानानिबोधत ॥ साध्यारुद्रास्तथाऽऽदित्याविश्वेदेवास्तथाश्विनौ ५ मरुतोवसवश्चैवप्रतिगृह्णंतितंबलिम् ॥ सोमश्चवर्धतेतेनसमुद्रश्चम
होदधिः ६ एषधर्मोमयोदिष्टःसरहस्यःसुखावहः ७ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ ॥ धर्मगुह्यानि सर्वाणिदेवतानांमहात्मनाम् ॥ ऋषीणांचैवगुह्यानियःपठेदाहिकं
सदा ८ शृणुयाद्वाऽनसूयुर्यःश्रद्धधानःसमाहितः ॥ नास्यविघ्नःप्रभवतिभयंचास्यनविद्यते ९ येचधर्माःशुभापुण्याःसरहस्याउदाहृताः ॥ तेषांधर्मफलं
तस्ययःपठेत्तजितेन्द्रियः १० नास्यपापंप्रभवतिनचपापेनलिप्यते ॥ पठेद्वाश्रावयेद्वाऽपिश्रुत्वावालभतेफलम् ११ भुंजतेपितरोदेवाहव्यंकव्यमथाक्षयम् ॥
श्रावयंश्चापिविघ्नंद्रान्पर्वसुप्रयतो नरः १२ ऋषीणां देवतानांचपितृणांचैवनित्यदा ॥ भवत्यभिमतःश्रीमान्धर्मेषुप्रयतःसदा १३ कृत्वाऽपिपापकंकर्ममहापात
कवर्जितम् ॥ रहस्यधर्मेश्रुत्वेमंसर्वपापैःप्रमुच्यते १४ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ एतद्धर्मरहस्यं वैदेवतानांनराधिप ॥ व्यासोदिष्टंमयाप्रोक्तंसर्वदेवनम
स्कृतम् १५ पृथिवीरत्नसंपूर्णाज्ञानंचेदमनुत्तमम् ॥ इदमेवततःश्राव्यमितिमन्येतधर्मवित् १६ नाश्रद्धधानायननास्तिकायननष्टधर्मायननिघृणाय ॥ नहेतु
दुष्टायगुरुद्विषेवानानात्मभूतायनिवेद्यमेतत् ॥ १७ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मेस्कंददेवरहस्येचतुस्त्रिंशदधिक
शततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ धृ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ केभोज्याब्राह्मणस्येहकेभोज्याःक्षत्रियस्यह ॥ तथावैश्यस्यकेभोज्याःकेशूद्रस्यचभारत १
॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ ब्राह्मणाब्राह्मणस्येहभोज्यायेचैवक्षत्रियाः ॥ वैश्याश्चापितथाभोज्याःशूद्राश्चपरिवर्जिताः २

१२।१३।१४।१५।१६।१७॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपे चतुस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ धृ ॥ ॥ केभोज्या भोज्याग्राः १।२

३ वैश्याभोज्याभोजनीयाः ४।५।६ नकेवलंशूद्रात्रमेववर्ज्यंकिंतुशूद्रस्यकर्मनिष्ठायांसेवायावर्तमानोविकर्मस्थोविशिष्टकर्मस्थःसंध्यावंदनादियुक्तोऽपिपच्यतेनरकेवतिशेषः ७।८।९।१०

ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्याभोज्यावैक्षत्रियस्यह ॥ वर्जनीयास्तुवैशूद्राःसर्वभक्षाविकर्मिणः ३ वैश्यास्तुभोज्याविप्राणांक्षत्रियाणांतथैवच ॥ नित्याग्रयोविविक्ताश्चचा
तुर्मास्यरताश्चये ४ शूद्राणामथयोभुंक्तेसंभुंक्तेपृथिवीमलम् ॥ मलंनृणांसपिबतिमलंभुंक्तेजनस्यच ५ शूद्राणांयस्तथाभुंक्तेसंभुंक्तेपृथिवीमलम् ॥ पृथिवीमलम
श्रंतियेद्विजाःशूद्रभोजिनः ६ शूद्रस्यकर्मनिष्ठायांविकर्मस्थोऽपिपच्यते ॥ ब्राह्मणःक्षत्रियोवैश्योविकर्मस्थश्चपच्यते ७ स्वाध्यायनिरताविप्रास्तथास्वस्त्य
यनेनृणाम् ॥ रक्षणेक्षत्रियंप्राहुर्वैश्यंपुष्ट्यर्थमेवच ८ करोतिकर्मयद्वैश्यस्तद्रत्वाद्युपजीवति ॥ कृषिगोरक्ष्यवाणिज्यमकुत्सावैश्यकर्मणि ९ शूद्रकर्मतुयःकुर्याद
वहायस्वकर्मच ॥ सविज्ञेयोयथाशूद्रो नचभोज्याःकदाचन १० चिकित्सकःकांडपृष्ठःपुराध्यक्षःपुरोहितः ॥ सांवत्सरोत्थाध्यायीसर्वतेशूद्रसंमिताः ११ शूद्रक
र्मस्वथैतेपुयोभुंक्तेनिरपत्रपः ॥ अभोज्यभोजनंभुक्ताभयंप्राप्नोतिदारुणम् १२ कुलंवीर्यंचतेजश्चतियोग्योनिवमेवच ॥ सप्रयातियथाश्वावैनिष्क्रियोधर्मवर्जितः
१३ भुंक्तेचिकित्सकस्यान्नंतदन्नंचपुरीषवत् ॥ पुंश्चल्यन्नंचमूत्रंस्यात्कारुकात्रंचशोणितम् १४ विद्योपजीविनोऽन्नंचयोभुंक्तेसाधुसंमतः ॥ तदप्यन्नंचयाशौद्रं
तत्साधुःपरिवर्जयेत् १५ वचनीयस्ययोभुंक्तेतमाहुःशोणितंहृदम् ॥ पिशुनंभोजनंभुंक्तेब्रह्महत्यासमंविदुः १६ असकृतमवज्ञातंनभोक्तव्यंकदाचन १७ व्या
धिकुलक्षयंचैवक्षिप्रंप्राप्नोतिब्राह्मणः ॥ नगरीरक्षिणोभुंक्तेश्वपचप्रवणोभवेत् १८ गोघ्रेचब्राह्मणघ्रेचसुरापेगुरुतल्पगे ॥ भुक्त्वाऽन्नंजायतेविप्रोरक्षसांकुलवर्धनः
१९ न्यासापहारिणोभुक्ताकृतघ्रेक्रीववर्तिने ॥ जायतेशबरावासेमध्यदेशबहिष्कृते २० अभोज्याश्चैवभोज्याश्चमयाप्रोक्तायथाविधि ॥ किमन्यदद्यकौतेयम
तस्त्वंश्रोतुमिच्छसि २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनु० आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मेभोज्याभोज्यान्नकथनंनाम पंचत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ उक्तास्तुभवताभोज्यास्तथाऽभोज्याश्चसर्वशः ॥ अत्रमेप्रश्नसंदेहस्तन्मेवदपितामह १ ब्राह्मणानांविशेषेणहव्यकव्यप्रतिग्रहे ॥ नाना
विधेषुभोज्येषुप्रायश्चित्तानिशंसमे २ ॥ भीष्मउवाच ॥ हंतवक्ष्यामि तेराजन्ब्राह्मणानांमहात्मनाम् ॥ प्रतिग्रहेषुभोज्येषुचमुच्यतेयेनपाप्मनः ३ घृतप्रतिग्रहे
चैवसावित्रीसमिदाहुतिः ॥ तिलप्रतिग्रहेचैवसममेतद्युधिष्ठिर ४ मांसप्रतिग्रहेचैवमधुनोलवणस्यच ॥ आदित्योदयनंस्थित्वापूतोभवातिब्राह्मणः ५
कांचनंप्रतिगृह्याथजपमानोगुरुश्रुतिम् ॥ कृष्णायसंचवितृतंधारयन्मुच्यतेद्विजः ६

कांडपृष्ठोऽध्यायः ११।१२।१३।१४।१५ पिशुनंतत्संबंधि १६।१७ नगरीरक्षितस्य १८।१९।२०।२१ ॥ इतिअनु०नी०मा०पंचत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥
उक्ताइति १।२।३ सावित्रीसमिदाहुतिरितिसर्वप्रसंबध्यते ४ आदित्योदयनंतत्पर्यंतंस्थित्वा ५ विदुतंलोकप्रत्यक्षंधारयन् ६

७।८।९।१० ग्रहसूतकयोः कारागारस्थाशौचवतो ११।१२ नचसंध्यामुपासीतित्यत्र अस्मात्तद्विशेषः नसंकिरेदिति पुनर्भोजनं न कुर्यादित्यर्थः १३ अश्रीयुरीत्यर्थमिति संबंधेऽपराह्नेषु द्रो
धात्सम्यगन्नमश्रित्वित्यर्थः केतित्ताः निमंत्रिताः १४।१५ हविरन्नं १६ दशरत्रेदशरात्रावधिमृतस्याश्रतः स्वमेव प्रायश्चित्तानीत्यर्थः सावित्रीजपनरैवतीमितिरैवतं साम । इष्टिपवित्रेष्टि ।

एवंप्रतिगृहीतेऽथ घनेव स्रेतथास्त्रियाम् ॥ एवमेव नरश्रेष्ठसुवर्णस्य प्रतिग्रहे ७ अन्नप्रतिग्रहे चैव पायसे क्षुरसे तथा ॥ इष्टुतैलपवित्राणां त्रिसंध्येऽप्सु निमज्जनम् ८
वीहोपुष्पेफले चैव जलेऽपि प्रमये तथा ॥ यावकेदधिदुग्धे च सावित्रीशतशो न्विताम् ९ उपानहौ च च्छत्रं च प्रतिगृह्यौर्ध्वदेहिके ॥ जपेच्छतं समा युक्तस्तेन मुच्येत
पाप्मना १० क्षेत्रप्रतिग्रहे चैव ग्रहसूतकयोस्तथा ॥ श्रीगिरात्राण्युपोषित्वा तेन पापाद्विमुच्यते ११ कृष्णपक्षेतुयः श्राद्धं पितृणामश्रुते द्विजः ॥ अन्नमेतदहोरा
त्रात्पूतो भवति ब्राह्मणः १२ नचसंध्यामुपासीत न च जाप्यं प्रवर्तयेत् ॥ नसंकिरेत्तदन्नं च ततः पूयेत् ब्राह्मणः १३ इत्यर्थमपराह्नेषु पितृणां श्राद्धमुच्यते ॥ यथोक्तानां
यदश्रीयुर्ब्राह्मणाः पूर्वकेतितः १४ मृतकस्य तृतीयाह्ने ब्राह्मणो योऽन्नमश्रुते ॥ स त्रिवेले समुन्मज्ज्यद्वादशाहं न शुध्यति १५ द्वादशाहं व्यतीते तु कृतशौचो विशेषतः ॥
ब्राह्मणेभ्यो हविर्दत्त्वा मुच्यते तेन पाप्मना १६ मृतस्य दशरात्रेण प्रायश्चित्तानि दापयेत् ॥ सावित्रीरैवतीमिष्टिकूश्मांडमघमर्षणम् १७ मृतकस्य त्रिरात्रेभ्यः समुद्दिष्टे
समश्रुते ॥ सप्तत्रिषवणं स्नात्वा पूतो भवति ब्राह्मणः १८ सिद्धिमाप्नोति विपुलामापदं चैव नामुयात् १९ यस्तु शूद्रैः समश्रीयाद्ब्राह्मणोप्येकभोजने ॥ अशौचं विधि
वत्तस्य शौचमत्र विधीयते २० यस्तु वैश्यैः सहा श्रीयाद्ब्राह्मणोप्येकभोजने ॥ सर्वैरत्रात्रं दीक्षित्वा मुच्यते तेन कर्मणा २१ क्षत्रियैः सह योऽश्रीयाद्ब्राह्मणोप्येकभोज
ने ॥ आहुतः सहवासो भिस्तेन मुच्येत पाप्मना २२ शूद्रस्य तु कुलं हंति वैश्यस्य पशुवाघवान् ॥ क्षत्रियस्य श्रियं हंति ब्राह्मणस्य सुवर्चसम् २३ प्रायश्चित्तं च शांतिं
च जुहुयात्तेन मुच्यते ॥ सावित्रीरैवतीमिष्टिकूश्मांडमघमर्षणम् २४ तथोच्छिष्टमथाऽन्योन्यं संप्राशेनात्र संशयः ॥ रोचना विरजारात्रिर्मगलं भनानि च २५
॥ इति श्रीमहाभारते अनु० आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे प्रायश्चित्तविधिर्नाम षट्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
दानेन वर्तते त्याह तपसा चैव भारत ॥ तदेतन्मे मनोदुःखं व्यपोहं पितामह ॥ किंस्वित्पृथिव्यक्षितन्मे भवाच्छंसितुमर्हति १ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृणु यैर्धर्मनिर
तैस्तपसा भावितात्मभिः ॥ लोकाह्वयं शयं प्राप्ता दानपुण्यरतैर्हृदैः २ सत्कृतश्च तथाऽऽत्रेयः शिष्येभ्यो ब्रह्मनिर्गुणम् ॥ उपदिश्यत दाराज न गतोलोकाननुत्तमान्
३ शिविरौशीनरः प्राणाप्रियस्मृतनयस्य च ॥ ब्राह्मणार्थमुपाकृत्य नाकपृष्ठमिति गतः ४

कूश्मांड्यदेवादेव हेडनमित्यनुवाकपंचकं अघमर्षणं जले मज्जंश्च दशरात्रं च संयुक्तमायऽयाः कृतं चेति तृचस्य वा त्रिजंघः प्रायश्चित्तानीति ब्रह्मवचनात्सर्वेषां समुच्यः १७।१८।१९ अशौचं प्राय
श्चित्तमावप्य २०।२१।२२।२३।२४ विरजद्वा रात्रिर्हरिद्वेति विश्वः २५ ॥ इति आनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये षट्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ ॥
दानतपसोर्मध्येऽपि व्याकिंश्रेष्ठमिति पृच्छति दानेनेति सार्धेन वर्तते स्वर्गं हतिशेषः संक्षिराष्टैः १ तयोर्दानमेव प्रशंसति शृण्वित्यादिना २।३।४

१।२।३।४।५ सावित्राकर्णः ६।१०।११ मनसो मनःसकल्पादप्यधिकान् १२ देवराष्ट्रभूदेवराष्ट्रसिद्धः १३।१४ न्यासं दानरूपेण स्थापनम् १५।१६ अनुज्ञाप्य दत्त्वा

प्रतर्दनः काशिपतिः प्रदाय तनयं स्वकम् ॥ ब्राह्मणाया तुलां कीर्तिमिह चा मुत्र चाऽश्रुते ५ रंति देवश्च सांख्यो वसिष्ठाय महात्मने ॥ अर्घ्यं प्रदाय विधिवल्लेभे लोकाननुत्त
मान् ६ दिव्यं शतशलाकं च यज्ञार्थं कांचनं शुभम् ॥ छत्रं देवावृषो दत्त्वा ब्राह्मणाया स्थितो दिवम् ७ भगवानंबरीषश्च ब्राह्मणाया मितां जसे ॥ प्रदाय सकलं राष्ट्रं सुरलोक
मवाप्तवान् ८ सावित्रः कुंडलं दिव्यं यानं च जनमेजयः ॥ ब्राह्मणाय च गदत्वा म तो लोकाननुत्तमान् ९ वृषादर्भश्च राजर्षिर्ब्रह्मनि विविधानि च ॥ रम्याश्चावसथा
न्दत्वा द्विजेभ्यो दिवमागतः १० निमीराष्ट्रं च वैदर्भिः कन्यां दत्त्वा महामने ॥ अगस्त्याय गतः स्वर्गं स पुत्रपशुवाघवः ११ जामदग्न्यश्च विप्राय भूमिं दत्त्वा महायशः ॥
रामोऽक्षयांस्तथा लोकान् जगाम मनसोऽधिकान् १२ अर्षति च पर्जन्ये सर्वभूतानि देवराट् ॥ च सिष्ठो जीव्यामास येन यातोऽक्षयां गतिम् १३ रामो दाशरथिश्चैव
हुत्वा यज्ञेषु वैवसु ॥ स गतो ह्यक्षयां लोकान्यस्य लोके महद्यशः १४ कक्षसेनश्च राजर्षिर्वसिष्ठाय महात्मने ॥ न्यासं यथावत्संन्यस्य जगाम सुमहायशः १५ करं ध
मस्य पौत्रस्तु मरुतोऽविक्षितः सुतः ॥ कन्यामां गिरसे दत्त्वा दिवमाशु जगाम सः १६ ब्रह्मदत्तस्य पांचाल्यो राजा धर्मभृतां वरः ॥ निधिं शंखमनुज्ञाप्य जगाम परमां
गतिम् १७ राजामित्रसहश्चैव वसिष्ठाय महात्मने ॥ मदयंतीं प्रियां भार्यां दत्त्वा च त्रिदिवं गतः १८ मनोः पुत्रश्च सुपुत्रो लिखिताय महात्मने ॥ दंडमुद्धृत्य धर्मेण गतो
लोकाननुत्तमान् १९ सहस्राचित्यो राजर्षिः प्राणानिष्टान् महायशः ॥ ब्राह्मणार्थं परित्यज्य गतोलोकाननुत्तमान् २० सर्वकामैश्च संपूर्णं दत्त्वा वैश्वमहिरण्मयम् ॥ मौ
द्गल्याय गतः स्वर्गं शतपुत्रो महीपतिः २१ भक्ष्यभोज्यस्य च कृतान्तराशयः पर्वतोपमान् ॥ शांडिल्याय पुरा दत्त्वा सुमन्युर्दिवमास्थितः २२ नाम्ना च युतिमात्राम
शाल्वराजो महायुतिः ॥ दत्त्वा राज्यं मृचीकाय गतोलोकाननुत्तमान् २३ मदिराश्च श्वराजर्षिर्दत्त्वा कन्यां सुमध्यमाम् ॥ हिरण्यहस्ताय गतोलोकान् देवैरधिष्ठितान्
२४ लोमपादश्च राजर्षिः शांतां दत्त्वा सुतां प्रभुः ॥ ऋष्यशृंगाया विपुलैः सर्वैः कामैरयुज्यत २५ कौत्साय दत्त्वा कन्यां तु हंसीनामयशस्विनीम् ॥ गतोऽक्षयान तो लो
कान् राजर्षिश्च भगीरथः २६ दत्त्वा शतसहस्रं तु मवाराजा भगीरथः ॥ स वत्सानां कोहलाय गतोलोकाननुत्तमान् २७ एते चान्ये च बहवो दानेन तपसा च ह ॥ युधिष्ठि
रगताः स्वर्गं निवर्तते पुनः पुनः २८ तेषां प्रतिष्ठिता कीर्तिर्यावत्स्थास्यति मेदिनी ॥ गृहस्थैर्दानतपसा यैर्लोकैर्विविनिर्जिताः २९ शिष्टानां चरितं ह्येतत्कीर्तितं
मे युधिष्ठिर ॥ दानयज्ञप्रजासंगरेते हि दिवमास्थिताः ३० दत्त्वा तु सततं तेऽस्तु कौरवाणां धुरंधर ॥ दानयज्ञक्रियायुक्ता बुद्धिर्धर्मापचायिनी ३१

३२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीये सप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ श्रुतमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ धर्मादानं व्याचष्टे इति ९ अर्थादित्यस्त्वलक्षण
माह ददातीति ७ । ८ । ९ । १० । ११ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीये अष्टत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॥ पितामहेत्यध्यायत्रयं स्पष्टार्थं तस्य तात्पर्यं
यत्र तेनृपशार्दूलसंदेहो वैभविष्यति ॥ श्वः प्रभाते हि वक्ष्यामि संख्यां हि समुपस्थिता ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे सप्त
त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ श्रुतं मे भवतस्तत्तत्सत्यव्रतपराक्रम ॥ दानधर्मेण महताये प्राप्तास्त्रिदिवं नृपाः १ इमांस्तु
श्रोतुमिच्छामि धर्मान् धर्ममृतावर ॥ दानं कतिविधं देयं किं तस्य च फलं लभेत् २ कथं केभ्यश्च धर्म्यं च दानं दातव्यमिष्यते ॥ कैः कारणैः कतिविधं श्रोतुमिच्छामि त
त्त्वतः ३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ शृणु तत्त्वेन कति ये दानं प्रतिमानव ॥ यथा दानं प्रदातव्यं सर्ववर्णेषु भारत ४ धर्मादर्थान्द्रयात्कामात्कारुण्यादिति भारत ॥
दानं पंचविधं ज्ञेयं कारणैर्न बोधत ५ इह कीर्तिमवाप्नोति प्रेत्य चानुत्तमं सुखम् ॥ इति दानं प्रदातव्यं ब्राह्मणेभ्योऽनसूयता ६ ददाति वा दास्यति वा मह्यं दत्तमने
न वा ॥ इत्यर्थिभ्यो निशम्यैव सर्वदा तव्यमर्थिने ७ नास्याहं न मदीयोऽयं पापं कुर्याद्विमानितः ॥ इति दद्याद्द्रयादेव ददं मूढाय पंडितः ८ प्रियो मेऽयं प्रियोऽस्याहमि
तिसंप्रेक्ष्य बुद्धिमान् ॥ वयस्यायैव मच्छिष्टं दानं दद्यादतंद्रितः ९ दीनश्च याचते चायमल्पेनाऽपि हितुष्यति ॥ इति दद्याद्दरिद्राय कारुण्यादिति सर्वथा १० इति पंच
विधं दानं पुण्यकीर्तिविवर्धनम् ॥ यथाशक्त्या प्रदातव्यमेव माह प्रजापतिः ११ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे अष्टत्रिंशद
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद ॥ आगमैर्बहुभिः स्फीतो भवान्नः प्रवरे कुले १ त्वत्तो धर्मार्थ
संयुक्तमायत्यांच सुखोदयम् ॥ आश्चर्यं भूतलोकस्य श्रोतुमिच्छाम्यर्हदम् २ अयंच कालः संप्राप्तो दुर्लभो ज्ञातिवांधवैः ॥ शास्ता च न हिनः कश्चित्त्वा मृते पुरुषर्षभ
३ यदि तेऽहमनुग्राह्यो भ्रातृभिः सहितोऽनघ ॥ वक्तुमर्हसि नः प्रश्रयस्त्वां पृच्छामि पार्थिव ४ अयं नारायणः श्रीमान्सर्वपार्थिवसंमतः ॥ भवंतं बहुमानेन प्रश्र
येण च सेवते ५ अस्य चैव समक्षं त्वं पार्थिवानां च सर्वशः ॥ भ्रातृणां च प्रियार्थमेस्त्रेहा द्रापितुमर्हसि ६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा
स्त्रेहा दागतसंभ्रमः ॥ भीष्मो भागीरथी बुध्दं देवचनमब्रवीत् ७ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ अहं ते कथयिष्यामि कथामतिमनोहराम् ॥ अस्य विष्णोः
पुरा राजन् प्रभावो यो मया श्रुतः ८ यश्च गोवृषभाकस्य प्रभावस्तंच मे शृणु ॥ रुद्राण्याः संशयो यश्च दंपत्योस्तंच मे शृणु ९ व्रतंच चारधर्मात्मा कृष्णो द्वादशवर्षि
कम् ॥ दीक्षितं चागतौ द्रुमुभौ नारदपर्वतौ १० कृष्णद्वैपायनश्चैव धौम्यश्च जपतांवरः ॥ देवलः काश्यपश्चैव हस्ति काश्यप एव च ११

मेक एव प्रभुः पर्वतस्य दाहक उल्लासकश्च स एव वैष्णवैर्विष्णुरित्यधिगतः पूर्वाध्याये माहेश्वरं महेश्वरं इत्युत्तराध्याये । अत्रैव 'नेत्रे मे संवृते देवित्वा बाल्यादिनिदिते ॥ नष्टालोकस्तदालोकः क्षणेन स
मपद्यत' इति महेश्वरवचनेन शिष्यमूर्तेर्ब्रह्मादस्वभावे दोषाक्षितः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ दंपत्योः रुद्राणीरुद्रयोस्तंसंवादम् ९ । १० । ११

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१

अपरे चर्षयः संतो दीक्षादमसमन्विताः ॥ शिष्यैरनुगताः सिद्धैर्देवकल्पैस्तपोधनैः १२ तेषामतिथिसत्कारमर्चनीयं कुलोचितम् ॥ देवकीतनयः प्रीतो देवकल्प
मकल्पयत् १३ हरितेषु सुवर्णेषु बहिष्केषु नवेषु च ॥ उपोषविविशुः प्रीता विस्तरेषु महर्षयः १४ कथाश्च कुस्ततस्ते तु मधुरा धर्मसंहिताः ॥ राजर्षीणां सुराणां
च येव संतितपोधनाः १५ ततो नारायणं तेजो व्रतचर्यै धनोत्थितम् ॥ वक्राग्निः सृत्य कृष्णस्य बहिरदुतकर्मणः १६ सोऽग्निर्ददाह तं शैलं स दुमंसलताक्षुपम् ॥ स प
क्षि मृगसंघातं स श्वापदसरीसृपम् १७ मृगैश्च विविधाकारैर्हाहाभूतमचेतनम् ॥ शिखरं तस्य शैलस्य मथितं दीनदर्शनम् १८ स तु बह्निर्महाज्वालो दग्ध्वासर्वमशे
षतः ॥ विष्णोः समीप आगम्य पादौ शिष्यवदस्पृशत् १९ ततो विष्णुर्गिरिं दृष्ट्वा निर्दग्धमरिकर्शनः ॥ सौम्यैर्दृष्टिनिपातैस्तं पुनः प्रकृतिमानयत् २० तथैव
स गिरिर्भूयः प्रपुष्पितलतादुमः ॥ स पक्षिगणसंघुष्टः स श्वापदसरीसृपः २१ तमदुतमर्चित्यं च दृष्ट्वा मुनिगणस्तदा ॥ विस्मितो हृष्टरो माचवभूवास्त्राविलेक्षणः
२२ ततो नारायणो दृष्ट्वा तानृषीन् विस्मयान्वितान् ॥ प्रश्रितं मधुरं स्निग्धं प्रच्छदतांवरः २३ किमर्थं मृषिपूगस्य त्यक्तसंगस्य नित्यशः ॥ निर्ममस्यागमव
तो विस्मयः समुपागतः २४ एतन्मे संशयं सर्वे याथातथ्यमनिदिताः ॥ ऋषयो वक्तुमर्हति निश्चितार्थतपोधनाः २५ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ भवान्विसृजते लोकान्
भवान्संहरते पुनः ॥ भवान्शीतं भवानुष्णं भवानेव च वर्षति २६ पृथिव्यां यानि भूतानि स्थावराणि चराणि च ॥ तेषां पिता त्वं माता त्वं प्रभुः प्रभव एव च २७ एवं
नो विस्मयकरं संशयं मधुसूदन ॥ त्वमेवार्हसि कल्याणवक्तुं बह्वैर्विनिर्गमम् २८ ततो विगतसंत्रासा वयमप्यरिकर्शन ॥ यच्छ्रुतं यच्च दृष्टं नस्तत्प्रवक्ष्यामहे हरे २९
॥ वासुदेव उवाच ॥ ॥ एतद्वै वैष्णवं तेजो मम वक्राद्विनिःसृतम् ॥ कृष्णवर्त्मा युगांताभो येनाऽयं मथितो गिरिः ३० ऋषयश्चार्तिमापन्ना जितक्रोधा जितें
द्रियाः ॥ भवंतो व्यथिताश्चाऽऽसन्नदेवकल्पास्तपोधनाः ३१ व्रतचर्यापरीतस्य तपस्वि व्रतसेवया ॥ मम बह्निः समुद्रूतो न वै व्यथितुमर्हथ ३२ व्रतंचर्तुमि
हाया तस्त्वहं गिरिमिमं शुभम् ॥ पुत्रं चात्मसमं वीर्यं तपसालब्धुमागतः ३३ ततो ममात्मा यो देहोऽग्निर्भूत्वा विनिःसृतः ॥ गतश्च वरदं द्रुपुं सर्वलोकपितामहम् ॥
३४ तेन चात्मानुशिष्टो मे पुत्रत्वे मुनिसत्तमाः ॥ तेजसोऽर्धेन पुत्रस्ते भवितेति वृषध्वजः ३५ सोऽयं बह्निरुपागम्य पादमूले ममांतिकम् ॥ शिष्यवत्पारिचर्यार्थं
शांतः प्रकृतिमागतः ३६ एतदेवरहस्यं वः पद्मनाभस्य धीमतः ॥ मया प्रोक्तं समासेन नभीः कार्या तपोधनाः ३७ सर्वत्र गतिरव्यग्रा भवतां दीर्घदर्शनात् ॥ तप
स्वि व्रतसं दीप्ता ज्ञानविज्ञानशोभिताः ३८ यच्छ्रुतं यच्च दृष्टं दिवि वा यदिव भुवि ॥ आश्चर्यं परमं किंचित्तद्भवं तोषु वंतु मे ३९ तस्यामृतानिका शस्यवाङ्महोरस्ति
मे स्पृहा ॥ भवद्भिः कथितस्येह तपोवननिवासिभिः ४० यद्यप्यहमदृष्टं बोदिव्यमदुतदर्शनम् ॥ दिवि वा भुवि वा किंचित्पश्याम्यमरदर्शनाः ४१

४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५० ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये मारुतभावादीपेऊनवत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ ॥ ॥ ॥ तत इति १। २। ३
 प्रकृतिः साममपरा नकाचित्प्रतिहन्यते ॥ नचात्मगतमैश्वर्यमाश्रयं प्रतिभाति मे ४२ श्रद्धेयः कथितो ह्यर्थः सज्जनश्रवणंगतः ॥ चिरंतिष्ठति मे दिन्यां शैले लेख्यमिवा
 पितम् ४३ तदहं सज्जनमुखान्निःसृतं तत्समागमे ॥ कथयिष्याम्यहमहो बुद्धिदीपकरं नृणाम् ४४ ततो मुनिगणाः सर्वे विस्मिताः कृष्णसन्निधौ ॥ नेत्रैः पद्मदलप्रख्यै
 रपश्यंस्तं जनार्दनम् ४५ वर्षयंतस्तथैवाऽन्ये पूजयंतस्तथाऽपरे ॥ वाग्भिर्ऋग्वृषितामिः स्तुवंतो मधुसूदनम् ४६ ततो मुनिगणाः सर्वे नारदं देवदर्शनम् ॥
 तदानियोजयामासुर्वचने वाक्यकोविदम् ४७ ॥ मुनय ऊचुः ॥ यदाऽऽश्रयं मर्चित्यं च गिरौ हिमवति प्रभो ॥ अनुभूतं मुनिगणैस्तीर्थयात्रापरैर्मुने ४८ तद्गवाक्षपिसं
 घस्य हितार्थं सर्वमादितः ॥ यथा दृष्टं हृषीकेशे सर्वमाख्यातुमर्हसि ४९ एवमुक्तः समुनिभिर्नारदो मगवान्मुनिः ॥ कथयामास देवर्षिः पूर्ववृत्तामिमां कथाम् ५०
 ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके ० दानधर्मेऊनचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततो नारायणसुहृ
 न्नारदो भगवानृषिः ॥ शंकरस्यो मया सार्धं संवादं प्रत्यभाषत १ ॥ नारद उवाच ॥ तपश्चचारधर्मात्मावृषभांकः सुरेश्वरः ॥ पुण्ये गिरौ हिमवतिसिद्धचारणसेविते २
 नानौषधियुते रम्ये नाना पुष्पसमाकुले ॥ अप्सरोगणसंकीर्णैर्भूतसंघनिषेविते ३ तत्र देवो मुदा युक्तो मृतसंघशतैर्दृतः ॥ नाना रूपैर्विरूपैश्च दिव्यैरुतदर्शनैः ४
 सिंहव्याघ्रगजप्रख्यैः सर्वजातिसमन्वितैः ॥ क्रोष्टु कक्षीपिवदनैर्ऋक्षैर्षभमुखैस्तथा ५ उलूकवदनैर्भीमैर्दृक्क्षयेन मुखैस्तथा ॥ नानावर्णैर्मृगमुखैः सर्वजातिसमन्वितैः ६
 किन्नरैर्यक्षगंधर्वक्षोभूतगणैस्तथा ॥ दिव्यपुष्पसमाकीर्णैर्दिव्यज्वालासमाकुलम् ७ दिव्यचंदनसंयुक्तं दिव्यधूपेन धूपितम् ॥ तत्सदो वृषभांकस्य दिव्यवादित्रना
 दितम् ८ मृदंगपणवो दुष्टं शंखभेरीनिनादितम् ॥ नृत्यद्विभूतसंघैश्च बर्हिणैश्च समंततः ९ प्रवृत्ताप्सरसं दिव्यं देवर्षिगणसेवितम् ॥ दृष्ट्वा तं मनिर्देशं दिव्यमनुतद
 र्शनम् १० स गिरिस्तपसा तस्य गिरिशस्य व्यरोचत ॥ स्वाध्यायपरमैर्विभ्रैर्ब्रह्मघोषो निनादितः ११ पटपदैरुपगीतैश्च माधवाप्रतिमोगिरिः ॥ तन्महोत्सवसंकाशं
 भीमरूपधरंततः १२ दृष्ट्वा मुनिगणस्यासीत्पराप्रीतिर्जनार्दन ॥ मुनयश्च महाभागाः सिद्धाश्चैवोर्ध्वरेतसः १३ मरुतो वसवः साध्या विश्वे देवाः सवासवाः ॥ यक्षाना
 गाः पिशाचाश्च लोकपाला दुता शनाः १४ वाताः सर्वे महाभूतास्तत्रैवासन्समागताः ॥ ऋतवः सर्वपुष्पैश्च व्यकिरंत महाहुतैः १५ ओषध्यो ज्वलमानाश्च द्योतयन्ति
 स्मृतव्रनम् ॥ विहंगाश्च मुदा युक्ताः प्राचृत्य न्वनदंश्च १६ गिरिपृष्ठेषु रम्येषु व्याहरंतो जमप्रियाः ॥ तत्र देवो गिरितटे दिव्यधातुविमूषिते १७ पर्यंक इवा विभ्राजन्नुप
 विष्टो महामनाः ॥ व्याघ्रचर्मो वरधरः सिंहचर्मोत्तरच्छदः १८ व्यालयज्ञोपवीती च लोहितांगदभूषणः ॥ हरिश्चमश्रुर्जटीभीमो भयकर्ता सुरद्विषाम् १९ अभयः सर्वभू
 तानां भक्तानां वृषभध्वजः ॥ दृष्ट्वा महर्षयः सर्वे शिरोभिर्वनिगताः २० ॥ ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०

२१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०

विमुक्ताः सर्वपापेभ्यः शांता विगतकल्मषाः ॥ तस्य भूतपतेः स्थानं भीमरूपधरं वभौ २१ अप्रपृष्यतं रंचैव महोरगसमाकुलम् ॥ क्षणेनैवाभवत्सर्वमनुतं मधुसूदन
 २२ तत्सदो वृषभांकस्य भीमरूपधरं वभौ ॥ तमभ्ययाच्छैलसुता भूतस्त्रीगणसंवृता २३ हरतुल्यां वरधरासमानव्रतधारिणी ॥ विभ्रती कलशं रौक्मं सर्वतीर्थज
 लोद्धवम् २४ गिरिस्त्रिवाभिः सर्वाभिः पृष्ठतो नुगता शुभा ॥ पुष्पवृष्ट्या भिवर्षंती गंधैर्बहुविधैस्तथा ॥ सेवंती हिमवत्पार्श्वं हरपार्श्वमुपागमत् २५ ततः स्मयंती पा
 णिभ्यां नर्मार्थं चारुहासिनी ॥ हरनेत्रेशुभे देवी सहसा समावृणोत् २६ संवृताभ्यां तु नेत्राभ्यां तमोभूतमचेतनम् ॥ निर्होमं निर्वपट्कारं जगद्वै सहसाऽभवत् २७
 जनश्च विमनाः सर्वोऽभवन्नास समन्वितः ॥ निमीलिते भूतपतौ नष्टमूर्य इवाभवत् २८ ततो वितिमिरो लोकः क्षणेन समपद्यत ॥ ज्वालाचमहती दीप्ता ललाटा तस्य
 निःसृता २९ तृतीयं चास्य संभूतं नेत्रमादित्यसन्निभम् ॥ युगांतसदृशं दीप्तं येनासौ मथितो गिरिः ३० ततो गिरिसुता दृष्ट्वा दीप्ताग्रिसदृशेक्षणम् ॥ हरं प्रणम्या शि
 रसाददर्शयत् लोचना ३१ दह्यमाने वने तस्मिन्सालसरलक्ष्मे ॥ सचंदनवरे रम्ये दिव्यौषधिविदीपिते ३२ मृगयुधैर्दुतैर्भीमैर्हरपार्श्वमुपागतैः ॥ शरणं चाप्य
 विदद्विस्तत्सदः संकुलं वभौ ३३ ततो नभस्पृशज्वालो विद्युल्लोलाग्रिरुल्बणः ॥ द्वादशादित्यसदृशो युगांताग्रिवापरः ३४ क्षणेन तेन निर्दग्धो हिमवानभव
 न्नगः ॥ सधा तु शिखराभोगो दीप्तदग्धलतौषधिः ३५ तं दृष्ट्वा मथितं शैलं शैलराजमुताततः ॥ भगवंतं प्रपन्नवैसां जलिप्रग्रहास्थिता ३६ उमां शर्वस्तदा दृष्ट्वा स्त्री
 भावगतमार्दवाम् ॥ पितुर्दैन्यमनिच्छंती प्रीत्या पश्यत्तदा गिरिम् ३७ क्षणेन हिमवान्सर्वः प्रकृतिस्थः सुदर्शनः ॥ प्रहृष्टविहगश्चैव सुपुष्पितवनदुमः ३८ प्रकृति
 स्थं गिरिं दृष्ट्वा प्रीता देवं महेश्वरम् ॥ उवाच सर्वलोकानां पतिं शिवमनिदिता ३९ ॥ उमोवाच ॥ भगवन्सर्वभूतेश्च लुपाणे महाव्रत ॥ संशयो मे महान् जातस्त
 न्मे व्याख्यातुमर्हसि ४० किमर्थं तेललाटे वै तृतीयं नेत्रमुत्थितम् ॥ किमर्थं च गिरिर्दग्धः सपक्षिगणकाननः ४१ किमर्थं च पुनर्देवप्रकृतिस्थस्त्वया कृतः ॥ तथै
 व द्रुमसंछन्नः कृतोऽयं ते पितामम ४२ ॥ महेश्वर उवाच ॥ नेत्रे मे संवृते देवित्वया बाल्यादनिदिते ॥ नष्टा लोकस्तदालोकः क्षणेन समपद्यत ४३ नष्टादित्ये तथा
 लोके तमोभूतेन गात्मजे ॥ तृतीयं लोचनं दीप्तं सृष्टं मे रक्षता प्रजाः ४४ तस्य चाक्ष्णो महते जो येनायं मथितो गिरिः ॥ त्वत्प्रियार्थं च मे देवि प्रकृतिस्थः पुनः कृतः
 ४५ ॥ उमोवाच ॥ भगवन्केन ते वक्रं चंद्रवत्प्रियदर्शनम् ॥ पूर्वतथैव श्रीकांतमुत्तरं पश्चिमं तथा ४६ दक्षिणं च मुखं रौद्रं केनोर्ध्वं कपिलाजटाः ॥ केन कंठश्च ते नी
 लोर्बाह्वर्हनिभः कृतः ४७ हस्ते देवपिनाकं ते सततं केन तिष्ठति ॥ जटिलो ब्रह्मचारी च किमर्थमसि नित्यदा ४८ एतन्मे संशयं सर्वं वक्तुमर्हसि वै प्रभो ॥ सधर्मचा
 रिणी चाहं भक्ताचेति वृषध्वज ४९ ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्तः स भगवान्शैलपुत्र्यापिनाकहृत् ॥ तस्याष्टत्याच बुद्ध्या च प्रीतिमानभवत्प्रभुः ५०

५१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ एवं शोभोः कृष्णादनम्यस्वजगदात्मस्वचोक्ता चतुर्मुखादनम्यस्वचाह तिलो
त्तमेत्यादिना १ । २ । ३ । ४ पूर्वेणवदनेनेत्यादिना सकलदिक्पालात्माऽप्यहमेवैकः ५ । ६ एवंभूतोऽपि स्वात्मभूतलोकरक्षार्थतप आयुधं च धारयामीत्याह जटिल इति ७ इंद्रेणेति
एवमहंदासानामतिक्रमं सोऽहं तत्कीर्त्यर्थं नीलकण्ठमपि धारयामीति स्वस्य परमकारुणिकत्वं च दर्शितं ८ । ९ सुरभीमिति । वाचं धेनुपुपासीत तस्याश्चत्वारः स्तनाः स्वाहाकारः स्वधाका
रोऽहं तकारो वषट्कार इति वाग्धेनोऽश्वत्थार्थैः स्तनैः पुष्टो घर्मो गोवृषस्तस्य फलभूतं परं वैराग्यविवेकादिकं फेनस्थानीयं पदप्रत्यक्तत्त्वोपगमवतितदा वाग्धेनोः पारमार्थिकं प्रामाण्यं पण्डितव्यावहारिकमेव

ततस्तामब्रवीदेवः सुभगे श्रूयतामिति ॥ हेतुभिर्यैर्मैतानि रूपाणि रुचिरानने ५१ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेऽदानधर्मेऽमामहेश्वर
संवादेनामचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ॥ ध ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ तिलोत्तमानामपुराब्रह्मणा योषिदुत्तमा ॥ तिलं तिलं समुद्रद्वय
त्नानां निर्मिता शुभा १ साऽभ्यगच्छतमा देवि रूपेणाप्रतिमा भुवि ॥ प्रदाक्षिणं लोभयंती मां शुभे रुचिरानना २ यतो यतः सा सुदती मामुपाधावदंतिके ॥ ततस्त
तो मुखं चारुममदेविविनिर्गतम् ३ तां दिदृक्षुरहं योगाच्चतुर्भूतिं त्वमागतः ॥ चतुर्मुखश्च संवृतो दर्शयन् योगमुत्तमम् ४ पूर्वेणवदनेनाहमिन्द्रत्वमनुशास्मिह ॥
उत्तरेण त्वया सार्धं माम्यहमनिन्दिते ५ पश्चिमं मे मुखं सौम्यं सर्वप्राणिसुखावहम् ॥ दक्षिणं भीमसंकाशं रौद्रं संहरति प्रजाः ६ जटिलो ब्रह्मचारी च लोकानां हि
तकाम्यया ॥ देवकार्यार्थं सिद्धयर्थं पिनाकं मे करे स्थितम् ७ इंद्रेण च पुरा वज्रं क्षिप्तं श्रीकाक्षिणामम ॥ दग्ध्वा कंठं तु तद्यातं तेन श्रोत्रं कंठतामम ८ ॥ उमोवाच ॥
वाहनेष्वत्र सर्वेषु श्रीमत्स्वन्त्येषु सततम् ॥ कथंच वृषभो देववाहनत्वमुपागतः ९ ॥ महेश्वर उवाच ॥ ॥ सुरभीममृजद्ब्रह्मा देवधेनुं पयोमुचम् ॥ सामृष्टावदु
घाजाताक्षरमाणापयोऽमृतम् १० तस्यावत्समुखोत्सृष्टः फेनो मद्वात्रमामतः ॥ ततो दग्धमयामावो नानावर्णत्वमागताः ११ ततोऽहं लोकगुरुणा शमनी
वो र्थवेदिना ॥ वृषचैनं ध्वजार्थं मे ददौ वाहनमेव च १२ ॥ उमोवाच ॥ निवासा बहुरूपास्ते दिविसर्वगुणान्विताः ॥ तांश्च संत्यज्य भगवन् इमं शानेरमसकथम् १३
केशास्थिकलिले भीमैकपालघटसंकुले ॥ गृध्रगोमायुवहुले चिताग्रिशतसंकुले १४ अशुचौ मांसकलिलवसाशोषितकर्दमे ॥ विकीर्णां त्रास्थिनिचयेशिवानाद
विनादिते १५ ॥ महेश्वर उवाच ॥ मेध्यान्वेषी महीं कृत्स्नां विचराम्यनिशंसदा ॥ न च मेध्यतरं किंचिच्छमशानादिह लक्ष्यते १६

तत्स्थाप्यते सोऽयं गवां विवर्णभावः । धर्मश्चैवंभूतस्य जीवन्मुक्तस्वरूपसूचको ध्वज इव तस्याविद्विष्यत इति प्रवृत्तकार्यः १० । ११ । १२ निवासा इति पूर्वमेवेयमिज्ञायां वाराणस्यामज्ञातैर्मुमुक्षु
भिर्वस्तव्यामिति व्यासवाक्येन सूचितं । अग्रे च काश्यां शवदर्शनाच्छिवदर्शनं सर्वतवासेन सूच्यते । पूर्वत्राऽल्पया भिक्षया दत्तया मैत्रेयस्यानंतपुण्योत्पत्तिवचनेन वाराणस्याः पुण्यक्षेत्रत्वमुक्तं ।
अग्रे च काश्यां शवदर्शनाच्छिवदर्शनस्यान्यथा सिद्धिसूचनेनात्र मृतानां शरीरं शिवलिंगमयं भवतीति चोक्तं । संप्रति कृत्स्नामहाश्मशानत्वेनावगतमत्र पवित्रत्वेन तदेव प्रदृश्यते मेध्यान्वरीत्यादिना
मेधायां पीवृत्तौ विदितं मेध्यं ब्रह्मतरमाप्तिकामैरिव इमं शानमुपास्यत इति वचनान्नान्यच्छमशानं कदावा स इति ज्ञेयम् १३ । १४ । १५ । १६

१७ । १८ । १९ योगजवर्मवृषे वाराणसीं स्मशानं च ते विदुमशक्तानां तप आदिकं विधातुं भगवन्निष्यादिविग्रहः प्रवर्तते २० तपोवेषः तपःसूचको वेषो नखलो मज्जाधारिवादिः २१ । २२ । २३ । २४ । २५

तेन मे सर्वे वासानां श्मशानेरमते मनः ॥ न्यग्रोधशाखासंछन्ने निर्भुग्नास्त्रिभूषिते १७ तत्र चैव रमंती मे भूतसंघाः शुचिस्मिते ॥ न च भूतगणैर्देवि विनाऽहं वस्तुमु
त्सहे १८ एष वा सोहि मे मेध्यः स्वर्गीयश्च मतः शुभे ॥ पुण्यः परमकश्चैव मेध्यकामैरुपास्यते १९ ॥ उमोवाच ॥ भगवन् सर्वभूतेश सर्वधर्मविदां वर ॥ पिनाकपाणे
वरदं संशयो मे महानयम् २० अयं मुनिगणः सर्वस्तपस्ते पशति प्रभो ॥ तपोवेषकरो लोकेऽस्मत्ते विविधा कृतिः २१ अस्य चैव पिंसंघस्य मम चाप्रिय काम्यया ॥ एवं
ममेह संदेहं वक्तुमर्हस्यारिदम् २२ धर्मः किल क्षणः प्रोक्तः कथं वा चरितुं नरैः ॥ शक्यो धर्ममविदं द्विधर्मं जवदमे प्रभो २३ ॥ नारद उवाच ॥ ततो मुनिगणः सर्वस्तां
देवीं प्रत्यपूजयत् ॥ वाग्भिर्ऋग्भूषितार्थाभिः स्तवैश्चार्थविशारदैः २४ ॥ महेश्वर उवाच ॥ अहिंसासत्यवचनं सर्वभूतानु कं पनम् ॥ शमो दानं यथाशक्ति गार्हस्थ्यो ध
र्म उत्तमः २५ परदारेष्वसंसर्गो न्यासस्त्रीपरिरक्षणम् ॥ अदत्तादानविरमो मधुमांसस्य वर्जनम् २६ एष पंचविधो धर्मो बहुशाखः सुखोदयः ॥ देहिभिर्धर्मपरमैश्च ब्रह्मव्यो धर्म
संभवः २७ ॥ उमोवाच ॥ भगवन् संशयः पृष्ठस्तन्मेशंसितुमर्हसि ॥ चातुर्वर्ण्यस्य यो धर्मः स्वेस्वेवर्णे गुणावहः २८ ब्राह्मणे कीदृशो धर्मः क्षत्रिये कीदृशोऽभवत् ॥ वैश्ये किल
क्षणो धर्मः शूद्रे किल क्षणो भवेत् २९ ॥ महेश्वर उवाच ॥ न्यायतस्ते महाभागे सर्वशः समुदीरितः ॥ भूमिदेवामहाभागाः सदा लोके द्विजातयः ३० उपवासः सदा धर्मो ब्राह्म
णस्य न संशयः ॥ सहिधर्मार्थं संपन्नो ब्रह्मभूयाय कल्पते ३१ तस्य धर्मक्रियादेवि ब्रह्मचर्या च न्यायतः ॥ व्रतोपनयनं चैव द्विजो येनोपपद्यते ३२ गुरुदैवतपूजार्थं
स्वाध्यायाभ्यासनात्मकः ॥ देहिभिर्धर्मपरमैश्च तव्यो धर्मसंभवः ३३ ॥ उमोवाच ॥ भगवन् संशयो मेऽस्ति तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ चातुर्वर्ण्यस्य धर्मवै नै पुण्येन प्र
कीर्तय ३४ ॥ महेश्वर उवाच ॥ रहस्यश्रवणं धर्मो वेदव्रतनिषेवणम् ॥ अग्निकार्यं तथा धर्मो गुरुकार्यं प्रसाधनम् ३५ मैक्षचर्या परो धर्मो नित्ययज्ञोपवीतिता ॥
नित्यं स्वाध्यायिता धर्मो ब्रह्मचर्या श्रमस्तथा ३६ गुरुणा चाभ्यनुज्ञातः समावर्तत वै द्विजः ॥ विदेतानंतरं भार्यामनुरूपां यथाविधि ३७ शूद्रावर्जनं धर्मस्तथा स
त्पथसेवनम् ॥ धर्मो नित्योपवासित्वं ब्रह्मचर्यं तथैव च ३८ आहिताग्नि रधीयानो जुह्वानः संयतेंद्रियः ॥ विघसाशीयताहारो गृहस्थः सत्यवाक् शुचिः ३९ अति
थिव्रतता धर्मो धर्मस्त्रेताग्रिधारणम् ॥ इष्टीश्च पशुबंधांश्च विधिपूर्वमाचरेत् ४० यज्ञश्च परमो धर्मस्तथाऽहिंसा च देहिषु ॥ अपूर्वभोजनं धर्मो विघसाशित्वमेव च
४१ भुंक्ते परिजने पश्चाद्भोजनं धर्म उच्यते ॥ ब्राह्मणस्य गृहस्थस्य श्रोत्रियस्य विशेषतः ४२ दंपत्योः समशीलत्वं धर्मः स्याद्बृहमेधिनः ॥ गृह्याणां चैव देवानां नित्य
पुष्पबलिक्रिया ४३ नित्योपलेपनं धर्मस्तथानित्योपवासिता ॥ सुसंमृष्टोपलिप्ते च साज्यधूमो भवेद्बृह ४४

२६ पंचविधः अहिंसादिविशिष्टो गार्हस्थ्यधर्मादिः धर्मस्य

पुण्यस्य संभवो योनिः २० । २८ । ३९ । ३० उपवासः इंद्रियजयः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

अपूर्वभोजनं पूर्वभोजनं प्राहुर्भोजनं तदभावः सकृद्भोजनमित्यर्थः ४१ । ४२ । ४३ । ४४

एषद्विजजनेधर्मोर्गार्हस्थोलोकधारणः ॥ द्विजानांचसतानित्यंसदैवैषप्रवर्तते ४५ यस्तुक्षत्रगतोदेविमयाधर्मोददीरितः ॥ तमहंतेप्रवक्ष्यामितन्मेशृणुसमा
हिता ४६ क्षत्रियस्यस्मृतोधर्मःप्रजापालनमादितः ॥ निर्दिष्टफलभोक्ताहिराजाधर्मेणयुज्यते ४७ प्रजापालयतेयोहिधर्मेणमनुजाधिपः ॥ तस्यधर्मार्जिता
लोकाःप्रजापालनसंचिताः ४८ तस्यराज्ञःपरोधर्मोदमःस्वाध्यायएवच ॥ अग्निहोत्रपरिस्पंदोदानाध्ययनमेवच ४९ यज्ञोपवीतधरणंयज्ञोधर्मक्रियास्तथा ॥
भृत्यानांभरणधर्मःकृतेकर्मण्यमोघता ५० सम्यग्दंडेस्थितिधर्मोधर्मोवेदकतुक्रियाः ॥ व्यवहारस्थितिधर्मःसत्यवाक्यरतिस्तथा ५१ आर्तहस्तप्रदोराजाप्रेत्य
चेहमहीयते ॥ गोब्राह्मणार्थविक्रांतःसंग्रामेनिधनंगतः ५२ अश्वमेधजिताल्लोकानाप्रोतित्रिदिवात्ये ५३ वैश्यस्यसततंधर्मःपाशुपाल्यं कृषिस्तथा ॥ अग्निहो
त्रपरिस्पंदोदानाध्ययनमेवच ५४ वाणिज्यं सत्पथस्थानमातिथ्यं प्रशमोदमः ॥ विप्राणांस्वागतं त्यागो वैश्यधर्मः सनातनः ५५ तिलान्गंधानरसांश्चैव विक्रीणी
यान्नचैवहि ॥ वणिकपथमुपासीनो वैश्यः सत्पथमाश्रितः ५६ सर्वातिथ्यं त्रिवर्गस्य यथाशक्तियथार्हतः ॥ शूद्रधर्मः परो नित्यं शुश्रूषाच द्विजातिषु ५७ सशूद्रः
संशिततपाः सत्यवादी जितेन्द्रियः ॥ शुश्रूषुरतिथिप्राप्तं तपः संचिनुते महत् ५८ नित्यं स हि शुभाचारो देवता द्विजपूजकः ॥ शूद्रो धर्मफलैरिष्टैः संप्रयुज्येत बुद्धि
मान् ५९ एतत्ते सर्वमाख्यातं चातुर्वर्ण्यस्य शोभने ॥ एकैकस्येह सुभगे किमप्यच्छेत्तुमिच्छसि ६० ॥ उमोवाच ॥ उक्तस्त्वया पृथग्धर्मश्चातुर्वर्ण्यहितः शुभः ॥
सर्वव्यापी तु यो धर्मो भगवंस्तद्ब्रवीहि मे ६१ ॥ महेश्वर उवाच ॥ ब्राह्मणालोकसारेण सृष्टा धात्रा गुणार्थिना ॥ लोकांस्तारयितुं कृत्वा न्मर्त्येषु क्षितिदेवताः ६२ ते
षामपि प्रवक्ष्यामि धर्मकर्मफलोदयम् ॥ ब्राह्मणेषु हि यो धर्मः स धर्मः परमो मतः ६३ इमे ते लोकधर्मार्थत्रयः सृष्टाः स्वयं भुवा ॥ पृथिव्यां सर्जने नित्यं सृष्टांस्तानपि मे
शृणु ६४ वेदोक्तः परमो धर्मः स्मृतिशास्त्रगतोऽपरः ॥ शिष्टाचीर्णोपरः प्रोक्तस्त्रयो धर्माः सनातनाः ६५ त्रैविद्यो ब्राह्मणो विद्वान्न चाध्ययनजीवकः ॥ त्रिक
र्मात्रिपरिक्रांतो मैत्र एष स्मृतो द्विजः ६६ षडिमानितु कर्माणि प्रोवाच भुवनेश्वरः ॥ वृत्त्यर्थं ब्राह्मणानां वैशृणुधर्माः सनातनान् ६७ यजनं याजनं चैव तथा दा
नप्रतिग्रहौ ॥ अध्यापनं चाध्ययनं षट्कर्मा धर्मभागि द्वजः ६८ नित्यः स्वाध्यायिता धर्मो धर्मो यज्ञः सनातनः ॥ दानं प्रशस्यते चास्य यथाशक्तियथाविधि
६९ शमस्तू परमो धर्मः प्रवृत्तः सत्सु नित्यशः ॥ गृहस्थानां विशुद्धानां धर्मस्य निचयो महान् ७० पंचयज्ञविशुद्धात्मा सत्यवागनमूयकः ॥ दाता ब्राह्मण
सत्कर्ता सुसंस्पृष्टनिवेशनः ७१ अमानी च सदाऽजिह्वः स्निग्धवाणीप्रदस्तथा ॥ आतिथ्यभ्यागतरतिः शेषान्न कृतभोजनः ७२

६२ । ६३ । ६४ त्रयो धर्माः सर्जने सर्जनकाले ६४ । ६५ त्रिकर्मादानाध्ययनपजनकर्मा त्रीन् कामक्रोधलोभान् परिक्रांतः परित्यज्य गतः ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ अजिह्व इतिच्छेदः ७२

७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ कूटीचकबहूदकौ त्रिदंदिनौ एको गृहेव सति अपरस्तीर्थान्पठति इतरौ एकदंदिनौ तयोराद्यः

पाद्यमर्घ्ययथान्यायमासनं शयनं तथा ॥ दीपं प्रतिश्रयं चैव यो ददाति स धार्मिकः ७३ प्रातरुत्थाय चाचम्य भोजनेनोपमं च ॥ सत्कृत्यानुव्रजेद्यस्तु तस्य धर्मः
सनातनः ७४ सर्वातिथ्यं त्रिवर्गस्य यथाशक्ति निशानि शम् ॥ शूद्रधर्मः समाख्यातस्त्रिवर्गपरिचारणम् ७५ प्रवृत्तिलक्षणो धर्मो गृहस्थेषु विधीयते ॥ तमहं वर्त
यिष्यामि सर्वभूतहितं शुभम् ७६ दातव्यमसकृच्छत्यायपृथ्व्यमसकृतथा ॥ पुष्टिकर्मविधानं च कर्तव्यं भूतिमिच्छता ७७ धर्मेणार्थः समाहार्यो धर्मलब्धं त्रिधा
धनम् ॥ कर्तव्यधर्मपरमं मानवेन प्रयत्नतः ७८ एकेनांशेन धर्मार्थो कर्तव्यो भूतिमिच्छता ॥ एकेनांशेन कामार्थ एवमंशं विवर्धयेत् ७९ निवृत्तिलक्षणस्त्व
न्यो धर्मो मोक्षाय तिष्ठति ॥ तस्य वृत्तिप्रवक्ष्यामि शृणु मे देवितत्त्वतः ८० सर्वभूतदया धर्मो न चैकग्रामवासिता ॥ आशापाशविमोक्षश्च शस्यते मोक्षकाक्षिणाम्
८१ न कुप्यान् नोदके संगो न वाससि न चासने ॥ न त्रिदंडेन शयनेनाग्नौ न शरणालये ८२ अध्यात्मगतिचित्तो यस्तन्मनास्तत्परायणः ॥ युक्तो योगं प्रति सदा प्र
तिसंख्यानमेवच ८३ वृक्षमूलपरो नित्यं शून्यागारनिवेशनः ॥ नदीपुलिनशायी च न दीतीररतिश्चयः ८४ विमुक्तः सर्वसंगेषु स्नेहबंधेषु च द्विजः ॥ आत्मन्ये
वात्मनो भावं समासज्जेत वै द्विजः ८५ स्थाणुभूतो निराहारो मोक्षदृष्टेन कर्मणा ॥ परिव्रजतियो युक्तस्तस्य धर्मः सनातनः ८६ न चैकत्र समासक्तो न चैकग्रामगो
चरः ॥ मुक्तो ह्यटति निर्मुक्तो न चैकपुलिने शयः ८७ एष मोक्षविदां धर्मो वेदोक्तः सत्पथः सताम् ॥ यो मार्गमनुयाती मंपदं तस्य च विद्यते ८८ चतुर्विधा भिक्ष
वस्ते कुटीचकबहूदकौ ॥ हंसः परमहंसश्च यो यः पश्चात्स उत्तमः ८९ अतश्चरतरं नास्ति नावरं न तिरोऽग्रतः ॥ अदुःखमसुखं सौम्यमजरामरमव्ययम् ९०
॥ उमोवाच ॥ ॥ गार्हस्थ्यो मोक्षधर्मश्च सज्जनाचरितस्त्वया ॥ भाषितो जीवलोकस्य मार्गः श्रेयस्करो महान् ९१ ऋषिधर्मो तु धर्मज्ञश्चोतुमिच्छाम्यतः परम् ॥
सृष्टा भवति मे नित्यं तपोवननिवासिषु ९२ आज्यधूमोद्भवो गंधोरुणद्धीवतपोवनम् ॥ तं दृष्ट्वा मे मनः प्रीतं महेश्वरसदा भवेत् ९३ एतन्मे संशयं देव मुनिधर्मकृतं
विभो ॥ सर्वधर्मार्थतत्त्वज्ञदेवदेवदस्वमे ॥ निखिलेन मया पृष्ठं महादेव यथा तथम् ९४ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ हंत ते जहं प्रवक्ष्यामि मुनिधर्ममनुत्त
मम् ॥ यं कृत्वा मुनयो यांति सिद्धिं स्वतः पसाशु मे ९५ फेनपाना मृषीणां यो धर्मो धर्मविदांसताम् ॥ तन्मेशृणु महाभागे धर्मज्ञे धर्ममादितः ९६ उच्छंति सततं ये ते ब्रा
ह्मण्यं फेनोत्करं शुभम् ॥ अमृतं ब्रह्मणा पीतमध्वरे प्रसृतं दिवि ९७ एष ते षां विशुद्धानां फेनपानांतपोधने ॥ धर्मचर्या कृतो मार्गो वालखिल्यगणैः शृणु ९८

आश्रमधर्मनियतः परो नित्यं गुण्य इति तेषां भेदः ८९ अतः पारमहंस्येनात्माधिगमात्परं श्रेष्ठं नास्ति नापि अवरादिसर्वस्याग्रं वा तं भूतत्वात् ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ मुनयः संन्यासिनः ९५ । ९६ ब्राह्मणं ब्रह्म
सत्वातीत्यसंबंधि फेनोत्करमग्रासमूहं उच्छंत्यल्पशआददते तदिदममृतं ब्रह्मणा साधकावस्थायां पीतमध्वरे ब्रह्मणा दिद्वारायज्ञांगरूपेण दिवि दिव्यभोगात्मना च प्रसृतम् ९७ मार्गो उक्त इति शेषः ९८

१९। १०० स्वेस्वेधर्मइतिशेषः १। २ चक्रचराःचक्रवर्त्तरतिवासराहिताइत्यर्थः ३ उच्छेत्तयधौस्त्रीभोकरणान् संप्रक्षालाःसम्यक्पात्रादिकंप्रक्षालयंतितुश्वोऽयंकिंचित्स्यापयति ४। ५। ६
 ७। ८ धर्मरात्रिधर्मसंज्ञेतनसम्यगासनंसमासनं धर्मचक्रं सनातनमितिगोदाः ९। ११०। ११। १२। १३। १४। १५ ॥ इतिअनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४१ ॥
 वालखिल्यास्तपःसिद्धामुनयःसूर्यमंडले ॥ उच्छेतिष्ठंतिधर्मज्ञाःशाकुनीवृत्तिमास्थिताः १९ मृगनिर्भोक्वसनाश्चौरवल्कलवाससः ॥ निर्द्वेष्टाःसत्पथंप्राप्तावा
 लखिल्यास्तपोधनाः १०० अंगुष्ठपर्वमात्रायेभूत्वास्वेस्वेव्यवस्थिताः ॥ तपश्चरणमीदृतेतेषांधर्मफलमहत् १ तेषुरैःसमतायांतिसुस्कार्यार्थसिद्धये ॥ द्योतयं
 तिदिशःसर्वास्तपसादग्धकिल्बिषाः २ येत्वन्येऽशुद्धमनसोदयाधर्मपरायणाः ॥ संतश्चक्रचराःपुण्याःसोमलोकचराश्च ३ पितृलोकसमीपस्थास्तउच्छंतिरित्यथा
 विधि ॥ संप्रक्षालाश्मकुट्टाश्चदंतोलूखलिकाश्च ४ सोमपानांचदेवानामूष्मपाणांतथैवच ॥ उच्छंतिरित्येसमीपस्थाःसदारानियतेंद्रियाः ५ तेषामग्निपरिस्संदः
 पितृणांचार्चनंतथा ॥ यज्ञानांचैवपंचानांयजनंधर्मउच्यते ६ एषचक्रचरैर्देवि देवलोकचरैर्द्विजैः ॥ ऋषिधर्मःसदाचीर्णोऽन्यस्तमपिमेशृणु ७ सर्वेष्वेवर्षिधर्मं
 पुज्ञेयोऽऽत्मासंयतेंद्रियैः ॥ कामक्रोधौततःपश्चाज्जेतव्यावितिमेमतिः ८ अग्निहोत्रपरिस्पंदोधर्मरात्रिसमासनम् ॥ सोमयज्ञाभ्यनुज्ञानंपंचमीयज्ञदक्षिणा ९
 नित्यंयज्ञक्रियाधर्मःपितृदेवार्चनेरतिः ॥ सर्वातिथ्यंचकर्तव्यमन्त्रेनोच्छाजितेनैव ११० निवृत्तिरुपभोगेषुगोरसानांशमेरतिः ॥ स्थंडिलेशयनेयोगःशाकपर्णानि
 पेवणम् ११ फलमूलाशनंवायुरापःशैवलभक्षणम् ॥ ऋषीणानियमाहोतेयैर्जयंत्यजितांगतिम् १२ विधूमेसत्रमुसलेव्यंगारेभुक्तवज्जने ॥ अतीतपात्रसंचारेका
 लेविगतभिष्कुके १३ अतिथिंकाक्षमाणोवैशेषान्नकृतभोजनः ॥ सत्यधर्मरतःशांतोमुनिधर्मेणयुज्यते १४ नस्तंभीनचमार्नीस्यान्नाप्रसन्नो नविस्मितः ॥ मित्रा
 मित्रसमोमैत्रोयःसधर्मविदुत्तमः ॥ १५ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मेएकचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥१४१॥
 ॥ उमोवाच ॥ ॥ देशेपुरमणीयेषुनदीनानिर्झरेषुच ॥ स्रवंतीनानिकुंजेषुपर्वतेषुवनेषुच १ देशेषुचपवित्रेषुफलवत्सुसमाहिताः ॥ मूलवत्सुचमेथ्येषुवसंति
 नियतव्रताः २ तेषामपिविधिपुण्यंश्रोतुमिच्छामिशंकर ॥ वानप्रस्थेषुदेवेशस्वशरीरोपजीविषु ३ ॥ ॥ महेश्वरउवाच ॥ ॥ वानप्रस्थेषुयोधर्मस्तमेशृणु
 समाहिता ॥ श्रुत्वाचैकमनादेविधर्मबुद्धिपराभव ४ संसिद्धैर्नियमैःसद्भिर्वनवासमुपागतैः ॥ वानप्रस्थैरिदंकर्मकर्तव्यंशृणुयादृशम् ५ त्रिकालमभिषेकंचापि
 तृदेवार्चनंतथा ॥ अग्निहोत्रपरिस्पंदंइष्टिहोमविधिस्तथा ६ नीवारग्रहणंचैवफलमूलनिषेवणम् ॥ इंगुदैर्दंडैर्लानांस्निहार्थंचनिषेवणम् ७ योगचर्याकृतैःसिद्धैः
 कामक्रोधविवर्जितैः ॥ वीरशय्यामुपासद्भिर्वीरस्थानोपसेविभिः ८ युक्तैर्योगवहैःसद्भिर्गोष्मेपंचतपैस्तथा ॥ मंडूकयोगनियतैर्यथान्यायंनिषेविभिः ९
 रिशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ देशेष्विति १। १ स्वशरीरमेवोपजीवंतितुभृत्यादि स्वयंदासाइत्यर्थः ३। ४। ५। ६। ७
 वीरशय्यावीरासनं वीरस्नानमहारण्यंभीरुभिरप्रवेशं ८ मंडूकयोगोहडशास्त्रप्रसिद्धः ९

वीरासनंसदोषवेशनं शीतवर्षास्वासारशायी तोयहेमंतेजलवासी अग्निर्गोष्मेपंचाग्निमध्यस्थः एवंशीततायाग्नियोगः १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २० सिद्धि

वीरासनरतैर्नित्यंस्थंडिलेशयनंतथा ॥ शीततोयाग्नियोगश्चचर्तव्योधर्मबुद्धिभिः १० अब्भक्षैर्वायुमक्षैश्चशैवलोत्तरभोजनैः ॥ अश्मकुट्टैस्तथादातैःसंप्रक्षालै
 स्तथापरैः ११ चौरवल्कलसंवीतैर्घृगचर्मनिवासिभिः ॥ कार्यायात्रायथाकालंयथाधर्मयथाविधि १२ वननित्यैर्वनचरैर्वनस्थैर्वनगोचरैः ॥ वनंगुरुमिवासाद्य
 वस्तव्यंवनजीविभिः १३ तेषांहोमक्रियाधर्मःपंचयज्ञनिषेवणम् ॥ भागंचपंचयज्ञस्यवेदोक्तस्यानुपालनम् १४ अष्टमीयज्ञपरताचातुर्मास्यनिषेवणम् ॥ पौ
 र्णमासादयोयज्ञानित्ययज्ञस्तथैवच १५ विमुक्तादारसंयोगैर्विमुक्ताःसर्वसंकरैः ॥ विमुक्ताःसर्वपापैश्चचरंतिमुनयोवने १६ सुग्मांडपरमानित्यंत्रेताग्निशरणाःसदा॥
 संतःसत्पथनित्यायेतेयांतिसमांगतिम् १७ ब्रह्मलोकंमहापुण्यंसोमलोकंचशाश्वतम् ॥ गच्छंतिमुनयःसिद्धाःसत्यधर्मव्यपाश्रयाः १८ एषधर्मोमयादेविवान
 प्रस्थाश्रितःशुभः ॥ विस्तरेणाथसंपन्नोयथास्थूलमुदाहृतः १९ ॥ उमोवाच ॥ भगवन्सर्वभूतेशसर्वभूतनमस्कृत ॥ योधर्मोमुनिसंगस्यसिद्धिवादेष्टुतंवद २०
 सिद्धिवादेष्टुसंसिद्धास्तथावननिवासिनः ॥ स्वैरिणोदारसंयुक्तास्तेषांधर्मःकथंस्मृतः २१ ॥ महेश्वरउवाच ॥ स्वैरिणस्तपसादेविसर्वदारविहारिणः ॥ तेषां
 मौल्यंकषायश्चवासेरात्रिश्चकारणम् २२ त्रिकालमभिषेकश्चहोत्रंनृषिकृतमहत् ॥ समाधिसत्पथस्थानंयथोद्दिष्टनिषेवणम् २३ येचतेपूर्वकाथिताधर्मास्तेवनवा
 सिनाम् ॥ यदिसेवंतिधर्मास्तानामुवंतितपःफलम् २४ येचदंपतिधर्माणःस्वदारनियतेंद्रियाः ॥ चरंतिविधिदृष्टतदनुकालाभिगामिनः २५ तेषामृषिकृतो
 धर्मोधर्मिणामुपपद्यते ॥ नकामकारात्कामोन्यःसंसेव्योधर्मदर्शिभिः २६ सर्वभूतेषुयःसम्यग्ददात्यभयदक्षिणाम् ॥ हिंसादोषविमुक्ताऽऽत्मासवैधर्मेणयुज्यते
 २७ सर्वभूतानुकंपीयःसर्वभूतार्जवव्रतः ॥ सर्वभूतात्मभूतश्चसवैधर्मेणयुज्यते २८ सर्ववेदेषुवाग्मानंसर्वभूतेषुचार्जवम् ॥ उभेष्टुतेसमेस्यातामार्जवंवाविशिष्यते
 २९ आर्जवंधर्ममित्यादुरधर्मो जिह्वउच्यते ॥ आर्जवेनेहसंयुक्तो नरोधर्मेणयुज्यते ३० आर्जवेतुरतो नित्यं वसत्यमरसन्निधौ ॥ तस्मादार्जवयुक्तःस्याद्यइच्छेद्धर्म
 मात्मनः ३१ क्षांतोदांतोजितक्रोधोधर्मभूतोविहिंसकः ॥ धर्मेरतमनानित्यंनरोधर्मेणयुज्यते ३२ व्यपेततंद्रिधर्मात्माशक्त्यासत्पथमाश्रितः ॥ चारित्रपरमो
 बुद्धोब्रह्मभूयायकल्पते ३३ ॥ उमोवाच ॥ आश्रमाभिरतादेवतापसायेतपोधनाः ॥ दीप्तिमंतःकयाचैवचर्ययाऽथभवंतिते ३४ राजानोराजपुत्राश्चनिर्धना
 येमहाधनाः ॥ कर्मणाकेनभगवन्प्राप्नुवंतिमहाफलम् ३५ नित्यंस्थानमुपागम्यदिव्यचंदनभूषिताः ॥ केनवाकर्मणादेवभवंतिवनगोचराः ३६

वादेष्टुज्ञानगोष्ठीषु । संसिद्धाःसंपन्नाः तेकदाचित्स्वैरिणः कदाचिद्वारसंयुक्ताः २१ तत्रस्वैरिणांमौल्यंकषायश्चकारणंज्ञापकं दारसंयुक्तानांरात्रिर्विसेकारणं नस्वैरिणाभिवतेषांयथेष्टविहारोऽस्ती
 यर्थः २२ त्रिकालमभिषेकउभयेषां दारवतामृषिकृतंहोत्रंव्याघ्रफलादिनाहोमः एवंयथायोग्यधर्मसंबंधऊह्यः २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६

म. भा. टी.
॥ १४३ ॥

एतन्मेसंशयं देवतपश्चर्याऽऽश्रितं शुभम् ॥ संसर्वमशेषेण यक्षत्रिपुरनाशन ३७ ॥ महेश्वर उवाच ॥ उपवासव्रतैर्दाता ह्यहिंसाः सत्यवादिनः ॥ संसिद्धाः प्रेत्य
गंधर्वैः सह मोदन्त्यनामयाः ३८ मंडूकयोगशयनो यथान्यायं यथाविधि ॥ दीक्षां चरति धर्मात्मा स नागैः सह मोदते ३९ शष्पं मृगमुखाच्छिष्टं यो मृगैः सह भक्षति ॥
दीक्षितो वै मुदा युक्तः स गच्छत्यमरावतीम् ४० शैवालं शीर्णं पर्णं वातद्रुती यो निषेवते ॥ शीतयोगवहो नित्यं संगच्छेत्परमां गतिम् ४१ वायुभक्षोऽबुभक्षो वा फलम्
लाशनोऽपि वा ॥ यक्षेष्वाश्चर्यमाधाय मोदते पसरसांगणैः ४२ अग्नियोगवहो ग्रीष्मो विषेष्टेन कर्मणा ॥ चीर्त्वा द्वादशवर्षाणि राजा भवति पार्थिवः ४३ आहारानि
यमं कृत्वा मुनिर्द्वादशवर्षिकम् ॥ मरुसंसाध्य यत्नेन राजा भवति पार्थिवः ४४ स्थंडिले शुद्धमाकाशं परिगृह्य समंततः ॥ प्रविश्य च मुदा युक्तो दीक्षां द्वादशवर्षिकीम्
४५ देहं चानशनेत्यक्ता स स्वर्गं सुखमेधते ॥ स्थंडिलस्य फलान्याहुर्यानां निशयनानि च ४६ गृहाणि च महार्हाणि चंद्रशुभ्राणि भाभिनि ॥ आत्मानमुपजीवन्यो
नियतो नियताशनः ४७ देहं वाऽनशनेत्यक्ता स स्वर्गं समुपाश्रुते ॥ आत्मानमुपजीवन्यो दीक्षां द्वादशवर्षिकीम् ४८ त्यक्त्वा महार्हाण्ये देहं वारुणं लोकमश्नुते ॥ आ
त्मानमुपजीवन्यो दीक्षां द्वादशवर्षिकीम् ४९ अश्मना चरणौ भिस्त्वा गुह्यकेषु समोदते ॥ साधयित्वात्मनाऽऽत्मानं निर्द्वंद्वो निष्परिग्रहः ५० चीर्त्वा द्वादशवर्षाणि दी
क्षामेतां मनोगताम् ॥ स्वर्गलोकमवाप्नोति देवैश्च सह मोदते ५१ आत्मानमुपजीवन्यो दीक्षां द्वादशवर्षिकीम् ॥ कृत्वाऽग्रीदेहमुत्सृज्य बाल्लोके महीयते ५२ य
स्तु देवियथान्यायं दीक्षितो नियतो द्विजः ॥ आत्मन्यात्मानमाधाय निर्ममो धर्मलालसः ५३ चीर्त्वा द्वादशवर्षाणि दीक्षामेतां मनोगताम् ॥ अरणीसहितं स्कंधे व
द्धा गच्छत्यनावृतः ५४ वीराध्वानगतो नित्यं वीरासनरतस्तथा ॥ वीरस्थायी च स ततं स वीरगतिमाप्नुयात् ५५ स शक्रलोकगो नित्यं सर्वकामपुरस्कृतः ॥ दिव्य
पुष्पसमाकीर्णो दिव्यचंदनभूषितः ५६ सुखं वसति धर्मात्मा दिवि देवगणैः सह ॥ वीरलोकगतो नित्यं वीरयोगसहसदा ५७ स त्वस्थः सर्वमुत्सृज्य दीक्षितो
नियतः शुचिः ॥ वीराध्वानं प्रपद्येद्यस्तस्य लोकाः सनातनाः ५८ कामगेन विमानेन स वै चरति च्छंदतः ॥ शक्रलोकगतः श्रीमान् मोदते च निरामयः ५९
॥ इति ० अनु ० आनु ० दानधर्मे उमामहेश्वरसंवादे द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ॥ उमोवाच ॥ भगवन् भगने त्रघ्नपूष्णो दंतानि पातन ॥
दक्षक्रतुहरयश्च संशयो मे महानयम् १ चातुर्वर्ण्यं भगवता पूर्वं सृष्टं स्वयं भुवा ॥ केन कर्मविपाकेन वैश्वयोगच्छति शूद्रताम् २ वैश्यो वा क्षत्रियः केना द्विजो वा क्षत्रियो
भवेत् ॥ प्रतिलोमः कथं देवशक्यो धर्मो निवर्तितुम् ३

४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ अरणीसहितं स्कंधे वद्धा वीराध्वानाविताप्यतरावगमिष्येत्यर्थः ५४
वीरो देहत्यागोत्सुकः ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये प्रारतमावकीये द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ॥ भगवन्निति १ । २ । ३

॥ १४३ ॥

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ कुंडेपाकपात्रे जन्मातीति कुंडाशी

केन वा कर्मणा विप्रः शूद्रयो नौ प्रजायते ॥ क्षत्रियः शूद्रतामेति केन वा कर्मणा विभो ४ एतन्मेसंशयं देवदभूतपते ज्ञघ ॥ त्रयोवर्णाः प्रकृत्येह कथं ब्राह्मण्यमाप्नुयुः ५
॥ महेश्वर उवाच ॥ ब्राह्मण्यं देवि दुष्प्रापं निसर्गा ब्राह्मणः शुभे ॥ क्षत्रियो वैश्यश्च द्रौवानि सर्गादिति मेमतिः ६ कर्मणा दुष्कृतेनेह स्थानाद्भ्रश्यति वै द्विजः ॥ ज्येष्ठवर्ण
मनुप्राप्य तस्माद्रक्षेत वै द्विजः ७ स्थितो ब्राह्मणधर्मेण ब्राह्मण्यमुपजीवति ॥ क्षत्रियो वाऽथ वैश्यो वा ब्रह्मभूयं संगच्छति ८ यस्तु विप्रत्वमुत्सृज्य क्षात्रधर्मे निषेवते ॥
ब्राह्मण्यात्सपरिभ्रष्टः क्षत्रयो नौ प्रजायते ९ वैश्यकर्म च यो विप्रो लोभमोहव्यपाश्रयः ॥ ब्राह्मण्यं दुर्लभं प्राप्य करोत्यल्पमतिः सदा १० स द्विजो वैश्यतामेति वैश्यो वा शू
द्रतामियात् ॥ स्वधर्मात्प्रच्युतो विप्रस्ततः शूद्रत्वमाप्नुते ११ तत्रासौ निरयं प्राप्नोवर्णभ्रष्टो बहिष्कृतः ॥ ब्रह्मलोकात्परिभ्रष्टः शूद्रः समुपजायते १२ क्षत्रियो वा महा
भागैश्च वैश्यो वा धर्मचारिणि ॥ स्वानिकर्माण्यपाहाय शूद्रकर्म निषेवते १३ स्वस्थानात्सपरिभ्रष्टो वर्णसंकरतांगतः ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रत्वं याति तादृशः १४
यस्तु बुद्धः स्वधर्मेण ज्ञानविज्ञानवान् शुचिः ॥ धर्मज्ञो धर्मनिरतः स धर्मफलमश्नुते १५ इदं चैवापरं देवि ब्रह्मणा समुदाहृतम् ॥ अध्यात्मनैष्ठिकं सद्भिर्धर्मकामैर्निषे
व्यते १६ उग्रांत्रं गार्हितं देवि गणांत्रं श्राद्धसूतकम् ॥ दुष्टांत्रं नैव भोक्तव्यं शूद्रांत्रं नैव कर्हि चित् १७ शूद्रांत्रं गार्हितं देविसदा देवैर्महात्माभिः ॥ पितामहमुखोत्सृ
ष्टप्रमाणमिति मेमतिः १८ शूद्रांत्रेनावशेषेण जठरे यो म्रिये द्विजः ॥ आहिताग्निस्तथा यज्वास शूद्रगतिमां भवेत् १९ तेन शूद्रांत्रशेषेण ब्रह्मस्थानादपाकृतः ॥
ब्राह्मणः शूद्रतामेति नास्ति तत्र विचारणा २० यस्यांत्रेनावशेषेण जठरे यो म्रिये द्विजः ॥ तांतां यो निर्वजे द्विप्रोयस्यान्नमुपजीवति २१ ब्राह्मणत्वं शुभं प्राप्य दुर्लभं
योऽयमन्यते ॥ अभोज्यान्नानि चाश्नाति स द्विजत्वात्पतेत वै २२ सुरापो ब्रह्महा ह्युद्रश्चोरो भग्नव्रतोऽशुचिः ॥ स्वाध्यायवर्जितः पापो लुब्धो नैकृतिकः शठः २३
अवर्ती वृषलीभर्ता कुंडाशी सोमविक्रयी ॥ निर्हानसेवी विप्रो हि पतति ब्रह्मयो नितः २४ गुरुतल्पी गुरुद्रोही गुरुकुत्सारतिश्चयः ॥ ब्रह्मविज्ञापिपतति ब्राह्मणो ब्रह्मयो
नितः २५ एभिस्तु कर्मभिर्देवि शुभैराचरितैस्तथा ॥ शूद्रो ब्राह्मणतां याति वैश्यः क्षत्रियतां व्रजेत् २६ शूद्रकर्माणि सर्वाण्यथान्यायं यथाविधि ॥ शुश्रूषां परिचर्यां च
ज्येष्ठवर्णे प्रयत्नतः २७ कुर्यादविमनाः शूद्रः स ततं सत्पथे स्थितः ॥ देवद्विजाति सत्कर्ता सर्वातिथ्यकृतव्रतः २८ ऋतुकालाभिगामी च नियतो नियताशनः ॥ चो
क्षश्चोक्षजनान्वेषी शेषान्नकृतभोजनः २९ वृथामांसं भुंजीत शूद्रो वैश्यत्वमृच्छति ॥ ऋतवाग्नं हंवादीनिर्द्वंद्वः शमकोविदः ३० यजते नित्यं यज्ञैश्च स्वाध्यायपरमः
शुचिः ॥ दांतो ब्राह्मणसत्कर्ता सर्ववर्णबुभूक्षकः ३१ गृहस्थव्रतमातिष्ठन्नदिकालकृतभोजनः ॥ शेषाशी विजिताहारो निष्कामो निरहंवदः ३२

३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ पादवद्वतिमत् ५४ । ५५ । ५६ । ५७ ब्राह्मण्यभि
अग्निहोत्रमुपासंश्च जुह्वानश्च यथाविधि ॥ सर्वातिथ्यमुपातिष्ठन् शेषात्रकृतभोजनः ३३ त्रेताग्रिमंत्रविहितो वैश्यो भवति वैद्विजः ॥ स वैश्यः क्षत्रियकुलेशु चो
महति जायते ३४ स वैश्यः क्षत्रियोजातो जन्मप्रभृतिसंस्कृतः ॥ उपनीतो वत परो द्विजो भवति संस्कृतः ३५ ददाति यजते यज्ञैः समृद्धैरासदक्षिणैः ॥ अधीत्य
स्वर्गमन्विच्छेत्ताग्रिशरणः सदा ३६ आर्तहस्तप्रदो नित्यं प्रजाधर्मेण पालयन् ॥ सत्यः सत्यानिकुरुते नित्यं सुखदर्शनः ३७ धर्मदंडो न निर्दंडो धर्मकार्या
नुशासकः ॥ यंत्रितः कार्यकरणैः षड्भागकृतलक्षणः ३८ ग्राम्यधर्मेन सेवेत स्वच्छेदनार्थकोविदः ॥ ऋतुकाले तु धर्मात्मापत्नीमुपशयेत्सदा ३९ सदोपवासी नैय
तः स्वाध्यायनिरतः शुचिः ॥ बहिष्कांतरिते नित्यं शयानोऽग्निगृहे सदा ४० सर्वातिथ्यं त्रिवर्गस्य कुर्वाणः सुमनाः सदा ॥ शूद्राणां चान्नकामानां नित्यं सिद्धमिति
ब्रुवन् ४१ अर्थाद्व्यादिवाकामात्र किंचिदुपलक्षयेत् ॥ पिष्टदेवातिथिकृते साधनं कुरुते च यः ४२ स्वैश्वर्यमनियथान्यायमुपास्ते भैक्ष्यमेव च ॥ त्रिकालमग्निहोत्रं
च जुह्वानो वै यथाविधि ४३ गोब्राह्मणहितार्थाय रणे चाभिमुखो हतः ॥ त्रेताग्रिमंत्रपूतात्मा समाविश्य द्विजो भवेत् ४४ ज्ञानविज्ञानसंपन्नः संस्कृतो वेदपारगः ॥
विप्रो भवति धर्मात्मा क्षत्रियः स्वेन कर्मणा ४५ एतैः कर्मफलैर्देवि न्यूनजाति कुलोद्भवः ॥ शूद्रोऽप्यागमसंपन्नो द्विजो भवति संस्कृतः ४६ ब्राह्मणो वाप्यसद्वृतः सर्वसं
करभोजनः ॥ ब्राह्मण्यं सप्तसृज्यशूद्रो भवति तादृशः ४७ कर्मभिः शुचिभिर्देवि शुद्धात्मा विजितेन्द्रियः ॥ शूद्रोऽपि द्विजवत्सेव्य इति ब्रह्माऽब्रवीत्स्वयम् ४८
स्वभावः कर्मच शुभं यत्र शूद्रोऽपि तिष्ठति ॥ विशिष्टः स द्विजाते वै विज्ञेय इति मे मतिः ४९ न यो निर्नापि संस्कारो न श्रुतं न च संतातिः ॥ कारणानि द्विजत्वस्य वृत्तमेव तु
कारणम् ५० सर्वोऽयं ब्राह्मणो लोके वृत्तेन तु विधीयते ॥ वृत्ते स्थितस्तु शूद्रोऽपि ब्राह्मणत्वं नियच्छति ५१ ब्राह्मः स्वभावः सुश्रोणि समः सर्वत्र मे मतिः ॥ निर्गुणं नि
र्मलं ब्रह्म यत्र तिष्ठति स द्विजः ५२ एते यो निफला देवि स्थानभागनिदर्शकाः ॥ स्वयंच वरदेनोक्ता ब्रह्मणा सृजता प्रजाः ५३ ब्राह्मणोऽपि महत्क्षेत्रं लोके चरति पाद
वत् ॥ यत्तत्र बीजं वपति सा कृषिः प्रेत्य भाविनि ५४ विघसाशिना सदा भाव्यं सत्पथालं बिना तथा ॥ ब्राह्महिमार्गमाक्रम्य वर्तितव्यं भूषता ५५ संहिताध्यायिना
भाव्यं गृहे वै गृहमेधिना ॥ नित्यं स्वाध्यायिना भाव्यं न चाध्ययनजीविना ५६ एवंभूतो हियो विप्रः सत्पथं सत्पथे स्थितः ॥ आहिताग्नि रधीयानो ब्रह्मभूयाय कल्पते
५७ ब्राह्मण्यं देवि संप्राप्य रक्षितव्यं यत्तात्मना ॥ यो निप्रतिग्रहादानैः कर्मभिश्च शुचिस्मिते ५८ एतत्ते गुह्यमाख्यातं यथा शूद्रो भवे द्विजः ॥ ब्राह्मणो वाच्युतो ध
र्माद्यथा शूद्रत्वमाप्नुते ५९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वानुशासनिके पर्वणि दानधर्मे उमामहेश्वरसंवादे त्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥

ति कुयो निसंबंधात् कुप्रतिग्रहादादानाच्च ब्राह्मण्यं नश्यतीति भावः ५८ । ५९ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये त्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ॥ ॥

भगवन्निति १ । २ । ३ । ४ सर्वेषामाश्रमाणां लिङ्गैर्विवर्जिताः ५ । ६ । ७ न सज्जति सत्कान भवति प्राणातिपातादिद्विषाणां विषयाभिमुख्यात् ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ जक

॥ उमोवाच ॥ भगवन् सर्वभूतेश देवा सुरनमस्कृत ॥ धर्माधमा नृणां देवब्रूहि मे संशयं विभो १ कर्मणामनसा वाचा त्रिविधं हिनरः सदा ॥ बध्यते बंधनैः पाशैर्मुच्यतेऽ
प्यथ वा पुनः २ केन शीलेन वृत्तेन कर्मणा क्रीदशेन वा ॥ समाचारैर्गुणैः कैर्वा स्वर्गं यातीह मानवाः ३ ॥ महेश्वर उवाच ॥ देवि धर्मार्थं तत्त्वज्ञे धर्मनित्येदमेरते ॥ सर्वप्रा
णिहितः प्रश्नः श्रूयतां बुद्धिबर्धनः ४ सत्यधर्मरताः संतः सर्वलिङ्गविवर्जिताः ॥ धर्मलब्धार्थभोक्तारस्तेनराः स्वर्गगामिनः ५ नाधर्मेण न धर्मेण बध्यन्ते छिन्नसंशयाः ॥
प्रलयोत्पत्तितत्त्वज्ञाः सर्वज्ञाः सर्वदर्शिनः ६ वीतरागा विमुच्यन्ते पुरुषाः कर्मबंधनैः ॥ कर्मणामनसा वाचा येन हि संति किंचन ७ येन सज्जति कस्मिंश्चित्तेन बध्यतिक
र्मभिः ॥ प्राणातिपाताद्विरताः शीलवन्तो दयान्विताः ८ तुल्यद्रेष्यप्रियादांता मुच्यन्ते कर्मबंधनैः ॥ सर्वभूतदयावंतो विश्वास्याः सर्वजंतुषु ९ त्यक्तहिंसा समाचारा
स्तेनराः स्वर्गगामिनः ॥ परस्वे निर्ममानित्यं परदारविवर्जकाः १० धर्मलब्धा न भोक्तारस्तेनराः स्वर्गगामिनः ॥ मातृवत्स्वसृवच्चैव नित्यं दुहितृवच्च ये ११ परदारे
पुर्वर्तिते तेनराः स्वर्गगामिनः ॥ स्तैन्यान्निवृत्ताः सततं संतुष्टाः स्वधनेन च १२ स्वभाग्यान्पुज्यंति तेनराः स्वर्गगामिनः ॥ स्वदारनिरता ये च ऋतुकालाभिगामिनः
१३ अग्राम्यसुखभोगाश्च तेनराः स्वर्गगामिनः ॥ परदारेषु ये नित्यं च रित्रावृतलोचनाः १४ यतेंद्रियाः शीलपरास्तेनराः स्वर्गगामिनः ॥ एष देवकृतो मार्गः सेवित
व्यः सदानरैः १५ अकषायकृतश्चैव मार्गः सेव्यः सदा बुधैः ॥ दानधर्मतपोयुक्तः शीलशौचदयात्मकः १६ वृत्त्यर्थधर्महेतोर्वा सेवितव्यः सदानरैः ॥ स्वर्गवासमभी
प्सद्भिर्न सेव्यस्त्वत उत्तरः १७ ॥ उमोवाच ॥ वाचा तु बध्यते येन मुच्यतेऽप्यथ वा पुनः ॥ तानि कर्माणि मे देव वद भूतपतेऽनघ १८ ॥ महेश्वर उवाच ॥ आत्महेतोः
परार्थेवानर्महास्याश्रयात्तथा ॥ ये मृषानवदंतीह तेनराः स्वर्गगामिनः १९ वृत्त्यर्थधर्महेतोर्वा कामकारात्तथैव च ॥ अमृतं येन भाषन्ते तेनराः स्वर्गगामिनः २० श्लक्ष्णां
वार्णानिरावाधां धुरापापवर्जिताम् ॥ स्वागतेनाभिभाषन्ते तेनराः स्वर्गगामिनः २१ परुषेण भाषन्ते कदुर्कं निष्ठुरं तथा ॥ अपैशुन्यरताः संतस्तेनराः स्वर्गगामिनः
२२ पिशुनानं प्रभाषन्ते मित्रभेदकर्तारि गिरम् ॥ ऋतं मे त्रुभाषन्ते तेनराः स्वर्गगामिनः २३ ये वर्जयन्ति परुषं परद्रोहं च मानवाः ॥ सर्वभूतसमादांतास्तेनराः स्व
र्गगामिनः २४ शठप्रलापाद्विरता विरुद्धपरिवर्जकाः ॥ सौम्यप्रलापिनो नित्यं तेनराः स्वर्गगामिनः २५ न कोपाद्याहरंते ये वाचं हृदयदारणीम् ॥ सांत्वं
वदन्ति कुद्धाऽपि तेनराः स्वर्गगामिनः २६ एष वाणीकृतो देवि धर्मः सेव्यः सदानरैः ॥ शुभः सत्यगुणो नित्यं वर्जनीयो मृषाबुधैः २७ ॥ उमोवाच ॥ मनसा ब
ध्यते येन कर्मणा पुरुषः सदा ॥ तन्मे ब्रूहि महाभाग देवदेव पिनाकधृत् २८

पायकृतः रागद्वेषाद्यभावार्थनिर्मितः १६ । १७ । १८ नर्मकोऽदित्यं विना स्रगादौ सर्पभ्रमोत्पादनं । हास्यं तादृशमेव मात्रादिषु दोषारोपपूर्वकं गालनं १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८

1132411

11 8411

१।४।५।७।८।९।१० अतिथीनृद्वैतार्थाव्यमानाः संतो निवर्त्तते न प्रयच्छन्ति ११।१ । १३। ४। १५। १६। ७। १८। २९। २०। २१। २२ मुकुटद्वापचापिनः मुकुटां वृद्धानां च हीनत्वसंपादकाः २३। १४। २५

२६ गुरुवदपितृवत् २७ । २८ । २९ । ३० उदात्तं प्रशस्तं ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ ऊहःसिद्धतिः
 स्वागतेनैवसर्वेषांभूतानामविर्हिसकः ॥ यथाहंसत्कित्यापूर्वमर्चयन्नवातिष्ठति २६ मार्गाहीयददन्मार्गं गुरुगुरुवदच्यन् ॥ जतिथिप्रग्रहरतस्तथाऽभ्यागतपू
 जकः २७ एवंभूतो नरोदोषिस्वर्गातिं प्रातिपद्यते ॥ ततोमानुषतां प्राप्य विशिष्टकुलजो भवेत् २८ तत्रासौ विपुलैर्भोगैः सर्वरत्नसमायुतः ॥ यथाहंदाताचाहेषुधर्म
 चर्यापरो भवेत् २९ संमतः सर्वभूतानां सर्वलोकनमस्कृतः ॥ स्वकर्मफलमाप्नोति स्वयमेव नरः सदा ३० उदात्तकुलजातीय उदात्ताभिजनः सदा ॥ एषधर्मो मया
 प्रोक्तो विधात्रा स्वयमीरितः ३१ यस्तुरौद्रसमाचारः सर्वसत्त्वभयंकरः ॥ हस्ताभ्यां यदि वा पद्मचारं ज्वाहं डेन वा पुनः ३२ लोष्टैः स्तंभैरायुधैर्वा जंतून् बाधति शो
 भने ॥ हिंसार्थं निष्कृतिप्रज्ञः प्रोद्वेजयति चैव ह ३३ उपक्रामति जंतूंश्च उद्वेगजननः सदा ॥ एवंशीलसमाचारो निरयं प्रतिपद्यते ३४ सवैमनुष्यतां गच्छेद्यदिका
 लस्य पर्ययात् ॥ बह्वाबाधपरिक्लिष्टे जायते सोऽधमे कुले ३५ लोकद्वेष्योऽधमः पुंसां स्वयंकर्मफलैः कृतैः ॥ एषदेवि मनुष्येषु बोद्धव्यो ज्ञातिबंधुषु ३६ अपरः सर्व
 भूतानि दयावाननुपश्यति ॥ मैत्रदृष्टिः पितृसमो निर्वैरो नियतेन्द्रियः ३७ नोद्वेजयति भूतानि निविधातयते तथा ॥ हस्तपादैः मुनियतैर्विश्वास्यः सर्वजंतुषु ३८
 नरज्वानच दंडेन न लोष्टैर्नायुधेन च ॥ उद्वेजयति भूतानि श्लक्ष्णकर्मादयापरः ३९ एवंशीलसमाचारः स्वर्गं समुपजायते ॥ तत्रासौ भवने दिव्ये मुदा वसति देववत्
 ४० सचेत्कर्मक्षयान्मर्त्यामनुष्येषूपजायते ॥ अल्पाबाधो निरातंकः स जातः सुखमेधते ४१ सुखभागी निरायासो निरुद्वेगः सदानरः ॥ एषदेविसतां मार्गो बाधा
 यत्र न विद्यते ४२ ॥ उमोवाच ॥ इमे मनुष्या दृश्यंते ऊहापोहविशारदाः ॥ ज्ञानविज्ञानसंपन्नाः प्रज्ञावंतो र्थकोविदाः ४३ दुष्प्रज्ञाश्चापरे देवज्ञानविज्ञानव
 र्जिताः ॥ केन कर्मविशेषेण प्रज्ञावान् पुरुषो भवेत् ४४ अल्पप्रज्ञो विरूपाक्षकथं भवति मानवः ॥ एतन्मे संशयं चिच्छिधि सर्वधर्मविदां वर ४५ जात्यं धाश्चापरे देवरो
 गार्ताश्चापरे तथा ॥ नराः क्लीबाश्च दृश्यंते कारणब्रूहि तत्र वै ४६ ॥ महेश्वर उवाच ॥ ब्राह्मणान्वेदविदुषः सिद्धान् धर्मविदस्तथा ॥ परिपृच्छंत्य हरहः कुशलाः कुश
 लंतथा ४७ वर्जयंतोऽशुभं कर्म सेवमानाः शुभं तथा ॥ लभंते स्वर्गं तिनित्यमिह लोके तथा सुखम् ४८ सचेन्मानुषतां याति मेधावी तत्र जायते ॥ श्रुतं प्रज्ञानुगमं
 स्य कल्याणमुपजायते ४९ परदारेषु ये चापि चक्षुर्दुष्टं प्रयुजते ॥ तेन दुष्टस्वभावेन जात्यं धास्ते भवंति ह ५० मनसा तु प्रदुष्टेन न ग्रां पश्यंति ये स्त्रियम् ॥ रोगार्ता
 स्ते भवंतीह नरा दुष्कृतकर्मिणः ५१ ये तु मुढा दुराचारा वियो नौ मैथुने रताः ॥ पुरुषेषु सुदुष्प्रज्ञाः क्लीबत्वमुपयांति ते ५२ पशूंश्च ये घातयंति ये चैव गुरुतल्पगाः ॥
 प्रकीर्णमैथुना ये च क्लीबा जायंति ते नराः ५३ ॥ उमोवाच ॥ सावद्यं किंतु वै कर्म निरवद्यं तथैव च ॥ श्रेयः कुर्वन्वाप्नोति मानवो देवसत्तम ५४

अपोहः पूर्वपक्षः ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये पंचचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४५ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ महेश्वर उवाच ॥ श्रेयांसं मार्गमन्विच्छन्सदायः पृच्छति द्विजान् ॥ धर्मान्वेषी गुणाकांक्षी स स्वर्गं समुपाश्रुते ५५ यदि मानुषतां देविकदाचित्सनिगच्छति ॥
 मेधावीधारणायुक्तः प्रायस्तत्राभिजायते ५६ एषदेविसतां धर्मो मंतव्यो भूतिकारकः ॥ नृणां हितार्थाय मया तवैव समुदाहृतः ५७ ॥ उमोवाच ॥ अपरे स्वल्पवि
 ज्ञानाधर्मविद्वेषिणो नराः ॥ ब्राह्मणान्वेदविदुषो नेच्छंति परिसर्पितुम् ५८ व्रतवंतो नराः केचिच्छ्रद्धाधर्मपरायणाः ॥ अवताम्रष्टनियमास्तथाऽन्ये राक्षसोपमाः
 ५९ यज्वानश्च तथैवान्ये निर्होमाश्च तथाऽपरे ॥ केन कर्मविपाकेन भवंतीह वदस्व मे ६० ॥ महेश्वर उवाच ॥ आगमालोकधर्माणामर्यादाः सर्वनिर्मिताः ॥ प्रामाण्ये
 नानुवर्तंते दृश्यंते च दृढव्रताः ६१ अधर्मधर्ममित्याहुर् ये च मोहवशंगताः ॥ अवतानष्टमर्यादास्ते प्रोक्ता ब्रह्मराक्षसाः ६२ ते चेत्कालकृतोद्योगात्संभवंतीह मानुषाः ॥
 निर्होमानिर्वषट्कारास्ते भवंति नराधमाः ६३ एषदेवि मया सर्वः संशयच्छेदनायते ॥ कुशलाकुशलो नृणां व्याख्यातो धर्मसागरः ॥ ६४ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु
 शासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मे उमामहेश्वरसंवादे पंचचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४५ ॥ नारद उवाच ॥ एवमुक्त्वा महादेवः श्रोतुकामः स्वयंप्रभुः ॥
 अनुकूलां प्रियां भार्यां पार्श्वस्थां समभाषत १ ॥ महेश्वर उवाच ॥ परावरज्ञे धर्मज्ञे तपोवननिवासिनि ॥ साध्विसुषुप्तकेशांति हिमवत्पर्वतात्मजे २ दक्षेशमदमोपेते
 निर्ममेधर्मचारिणि ॥ पृच्छामित्वा वरारोहे पृष्ठावदममेप्सितम् ३ सावित्री ब्रह्मणः साध्वी कौशिकस्य शचीसती ॥ मार्कंडेयस्य धूमोर्णाक्रद्विर्वैश्रवणस्य च ४ वरुण
 स्य तथा गौरीसूर्यस्य च सुवर्चला ॥ रोहिणीशशिनः साध्वी स्वाहा चैव विभावसोः ५ अदितिः कश्यपस्याथ सर्वास्ताः पतिदेवताः ॥ पृष्ठाश्चोपासिताश्चैव तास्त्वया दे
 वि नित्यशः ६ तेन त्वां परिपृच्छामि धर्मज्ञे धर्मवादिनि ॥ स्त्रीधर्मं श्रोतुमिच्छामि त्वयोदाहृतमादितः ७ सधर्मचारिणी मे त्वंसमशीला समव्रता ॥ समानसारवीर्या च
 तपस्तीव्रकृतंचते ८ त्वया ह्युक्तो विशेषेण गुणवान्समविष्यति ॥ लोके चैव त्वया देवि प्रमाणत्वमुपैष्यति ९ स्त्रियश्चैव विशेषेण स्त्रीजनस्य गतिः परा ॥ गौर्यां गच्छति
 सुश्रोणिलोके प्वेषा गतिः सदा १० मम चार्धं शरीरस्य तव चार्धेन निर्मितम् ॥ सुरकार्यकरी च त्वं लोकसंतानकारिणी ११ तव सर्वः सुविदितः स्त्रीधर्मः शाश्वतः शुभे ॥
 तस्मादशेषतो ब्रूहि स्वधर्मविस्तरेण मे १२ ॥ उमोवाच ॥ भगवन् सर्वभूतेश भूतभव्यभवोत्तम ॥ त्वत्प्रभावादियं देववाक्कैव प्रतिभाति मे १३ इमास्तु नद्यो देवेश सर्व
 तीर्थोदकैर्युताः ॥ उपस्पर्शनहेतोस्त्वामुपयांतिसमीपतः १४ एताभिः सह संमंज्य प्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः ॥ प्रभवन्त्योऽनहंवादी सवै पुरुष उच्यते १५ स्त्रीच भूतेश स
 ततं स्त्रियमेवानुधावति ॥ मया संमानिताश्चैव भविष्यंति सरिद्धराः १६ एषा सरस्वती पुण्या नदी नामुत्तमानदी ॥ प्रथमा सर्वसरितानदी सागरगामिनी १७

एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

|| ٥٨٦ ||

॥ १४७ ॥

अध्यायः॥१४६॥पिनाकिन्निति अस्मिन्नध्यायेयोहिमाद्रष्टुमिच्छेतेतिश्लोकद्वयेनब्रह्मविष्णुरुद्वाणामैकारम्भ्यंदर्शितं यत्प्रागुपदर्शितंतदेवात्रोपसंहृतमितिबोधं १।२।३।४।५।७।८।९।१०।११।१२

ब्रह्मावसतिगर्भस्थःशरीरेसुखसंस्थितः ॥ शर्वःसुखसंश्रितश्चशरीरेसुखसंस्थितः १३ सर्वाःसुखसंश्रिताश्चशरीरेतस्यदेवताः ॥ सदेवःपुंडरीकाक्षःश्रीगर्भःश्री
सहोषितः १४ शार्ङ्गचक्रायुधःखड्गीसर्वनागरिपुध्वजः ॥ उत्तमेनसशीलेनदमेनचशमेनच १५ पराक्रमेणवीर्येणवपुषादर्शनेनच ॥ आरोहेणप्रमाणेनधैर्येणार्ज
वसंपदा १६ आनृशंस्येनरूपेणबलेनचसमान्वितः ॥ अस्त्रैःसमुदितःसर्वैर्दिव्यैरहुतदर्शनैः १७ योगमायःसहस्राक्षोनिरपायोमहामनाः ॥ वीरोमित्रजनश्या
धीज्ञातिबंधुजनप्रियः १८ क्षमावांश्चानहंवादीब्रह्मण्योब्रह्मनायकः ॥ भयहर्ताभयातर्तानामित्राणानंदिवर्धनः १९ शरण्यःसर्वभूतानांदीनानांपालनेरतः ॥ श्रु
तवानर्थसंपन्नःसर्वभूतनमस्कृतः २० समाश्रितानांवरदःशत्रूणामपिधर्मवित् ॥ नीतिज्ञोनीतिसंपन्नोब्रह्मवादीजितेंद्रियः २१ भवार्थमिहदेवानांबुद्ध्यापरमयायु
तः ॥ प्राजापत्येशुभेमार्गेमानवेधर्मसंस्कृते २२ समुत्पत्स्यतिगोविंदोमनोर्वेशेमहात्मनः ॥ अंगोनाममनोःपुत्रोअंतर्धर्माततःपरः २३ अंतर्धर्माहोविधर्माप्र
जापतिरनिंदितः ॥ प्राचीनबर्हिर्भविताहविर्धाम्नःसुतोमहान् २४ तस्यप्रचेतःप्रमुखाभविष्यतिदशात्मजाः ॥ प्राचेतसस्तथादक्षोभवितेहप्रजापतिः २५ दा
क्षायण्यास्तथाऽऽदित्योमनुरादित्यतस्तथा ॥ मनोश्चवंशजइलासुयुम्नश्चभविष्यति २६ बुधात्पुरूरवाश्चापितस्मादायुर्भविष्यति ॥ नहुषोभवितातस्माद्यया
तिस्तस्यचात्मजः २७ यदुस्तस्मान्महासत्वःकोष्ठातस्माद्भविष्यति ॥ कोष्ठश्चैवमहापुत्रोवृजिनीवान्भविष्यति २८ वृजिनीवतश्चभविताउषंगुरपराजितः ॥
उषंगोर्भवितापुत्रःशूरश्चित्ररथस्तथा २९ तस्यत्ववरजःपुत्रःशूरोनामभविष्यति ॥ तेषांविख्यातवीर्याणांचरित्रगुणशालिनाम् ३० यज्वानांसुविशुद्धानांवंशे
ब्राह्मणसंमते ॥ सशूरःक्षत्रियश्रेष्ठोमहावीर्योमहायशः ॥ स्ववंशविस्तरकरंजनयिष्यतिमानदः ३१ वसुदेवइतिख्यातंपुत्रमानकदुंदुभिम् ॥ तस्यपुत्रश्चतुर्वा
हुर्वासुदेवोभविष्यति ३२ दाताब्राह्मणसत्कर्ताब्रह्मभूतोद्विजप्रियः ॥ राज्ञोमागधसंरुद्धान्मोक्षयिष्यतियादवः ३३ जरासंधंतुराजानंनिर्जित्यगिरिगह्वरे ॥ सर्व
पार्थिवरत्नाढ्योभविष्यतिसवीर्यवान् ३४ पृथिव्यामप्रतिहतोवीर्येणचभविष्यति ॥ विक्रमेणचसंपन्नःसर्वपार्थिवपार्थिवः ३५ शूरसेनेषुभूत्वासद्वारकायांवसन्प्रभुः ॥
पालयिष्यतिगांर्देवींविजित्यनयवित्सदा ३६ तंभवंतःसमासाद्यवाङ्माल्यैरर्हणैर्वैरैः ॥ अर्चयंतुयथान्यायंब्रह्माणमिवशाश्वतम् ३७ योहिमांद्रष्टुमिच्छेत्ब्रह्माणं च
पितामहम् ॥ द्रष्टव्यस्तेनभगवान्वासुदेवःप्रतापवान् ३८ दृष्टेत्स्मिन्नहंदृष्टो नमेत्रास्तिविचारणा ॥ पितामहोवादेवेशइतिवित्तपोधनाः ३९ सयस्यपुंडरीकाक्षः
प्रीतियुक्तोभविष्यति ॥ तस्यदेवगणःप्रीतोब्रह्मपूर्वोभविष्यति ४० यश्चतमानवेलोकेसंश्रयिष्यतिकेशवम् ॥ तस्यकीर्तिर्जयश्चैवस्वर्गश्चैवभविष्यति ४१ धर्माणां
देशिकःसाक्षात्सभविष्यतिधर्मभाक् ॥ धर्मवाद्भिःसदेवेशो नमस्कार्यः सदोद्यतैः ४२ धर्मएवपरोहिस्यात्स्मिन्नः धर्चितेविभौ ॥ सहिदेवोमहातेजाःप्रजाहितचिकीर्षया ४३

४३ । ४२ अर्हितःपुष्पघृषादिनाऽर्चितः पूजितःशावाचमदीकृतः ४१ अर्चितःमनसाध्यातः ४० । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ तृणैर्ब्रःतालुद्रुमः ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६०

धर्मार्थपुरुषव्याघ्रक्राविकोटीःससर्जह ॥ साःसृष्टास्तेनविभुनापर्वतेगंधमादने ४४ सनत्कुमारप्रमुखास्तिष्ठतितपसाऽन्विताः ॥ तस्मात्सवाग्मीधर्मज्ञानम
स्योद्विजपुंगवाः ४५ दिविश्रेष्ठोहिमगवान्हरिर्नारायणःप्रभुः ॥ वंदितोहिसर्वदेतमानितोमानयीतच ॥ अर्हितश्चार्हयेन्नित्यं पूजितःप्रतिपूजवेत् ४६ दृष्टःप
श्येदहरहःसंश्रितःप्रतिसंश्रयेत् ॥ अर्चितश्चार्चयेन्नित्यंसदेवोद्विजसत्तमाः ४७ एतत्तस्यानवद्यस्यविष्णोर्वैपरमं व्रतम् ॥ आदिदेवस्यमहतःसज्जनाचरिसंसदा
४८ भुवनेभ्यर्चितो नित्यं देवैरपि सनातनः ॥ अभयेनानुरूपेण युज्यते तमनुव्रताः ४९ कर्मणामनसावाचासनमस्योद्विजैःसदा ॥ यत्नवद्विरुपस्थायद्रष्टव्योदे
वकीसुतः ५० एषवोऽभिहितो मार्गो मया वै मुनिसत्तमाः ॥ तं दृष्ट्वा सर्वशो देवं दृष्ट्वाः स्युः सुरसत्तमाः ५१ महावराहं तं देवं सर्वलोकपितामहम् ॥ अहंचैव नमस्या
मिनेत्यमेव जगत्पतिम् ५२ तत्र च त्रितयं दृष्टं भविष्यति न संशयः ॥ समस्ता हि वयं देवास्तस्य देहेव सामहे ५३ तस्यैवाग्रजो भ्राता सिताद्रिनिचयप्रभः ॥
हलीवल इति ख्यातो भविष्यति धराधरः ५४ त्रिशिरास्तस्य दिव्यश्च शातकुंभमयोद्भुतः ॥ ध्वजस्तृणेंद्रो देवस्य भविष्यति रथाश्रितः ५५ शिरोनामैर्महाभोगैः
परिकीर्णमहात्मभिः ॥ भविष्यति महाबाहोः सर्वलोकेश्वरस्य च ५६ चिंतितानि समेष्यंति शस्त्राण्यस्त्राणि चैव ह ॥ अनंतश्च स एवोक्तो भगवान्हरिरव्ययः ५७
समादिष्टश्च विबुधैर्दर्शयत्वमिति प्रभो ॥ सुपर्णो यस्य वीर्येण कश्यपस्यात्मजो बली ॥ अंतर्नैवाशकद्वष्टुं देवस्य परमात्मनः ५८ स च शेषो विचरते परयावैमुदा
युतः ॥ अंतर्वसतिभोगेन परिरम्य वसुंधराम् ५९ य एव विष्णुः सोऽनंतो भगवान् वसुधाधरः ॥ योरामः सहृषीकेशो योऽच्युतः स धराधरः ६० तावुभौ पुरुषव्या
घ्रौ दिव्यौ दिव्यपराक्रमौ ॥ द्रष्टव्यौ माननीयौ च चक्रलांगलधारिणौ ६१ एषवोऽनुग्रहः प्रोक्तो मया पुण्यस्तपोधनाः ॥ यद्भवं तोयदुश्रेष्ठं पूजयेयुः प्रयत्नतः ६२
॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेऽदानधर्मे पुरुषमाहात्म्ये सप्तचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४७ ॥ ॥ ॥ नारद उवाच ॥
अथ व्योम्नि महाच्छब्दः स विद्युत्स्तनयितुमान् ॥ मेघैश्च गगनं नीलं सरुद्धमभवद्भनैः १ प्रावृषीव च पर्जन्यो ववृषे निर्मलं पयः ॥ तमश्चैवाभवद्भोरं दिशश्च न च का
शिरे २ ततो देवगिरौ तस्मिन् रम्ये पुण्ये सनातने ॥ न शर्वभूतसंघं वा ददृशुर्मुनयस्तदा ३ व्यभ्रं च गगनं सद्यः क्षणेन समपद्यत ॥ तीर्थयात्रां ततो विप्राजग्मुश्चान्ये
यथागतम् ४ तदद्भुतमर्चित्यं च दृष्ट्वा ते विस्मिताऽभवन् ॥ शंकरस्यो मया सार्धं संवादं त्वत्कथाश्रयम् ५ स भवान् पुरुषव्याघ्रब्रह्मभूतः सनातनः ॥ यदर्थमनुशिष्टाः
स्मोगिरिपृष्ठे महात्मना ६ द्वितीयं त्वद्भुतमिदं त्वत्तेजःकृतमद्य वै ॥ दृष्ट्वा चाविस्मिताः कृष्णसाचनः स्मृतिरागता ७ एतत्ते देवदेवस्य माहात्म्यं काथितं प्रभो ॥ कपर्दि
नोगिरीशस्य महाबाहो जनार्दन ८ ६१।६२ ॥ इति अनु० नी० भा० सप्तचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४७ ॥ अथ व्योम्नीति कथोपसंहारार्थः स्पष्टार्थोऽध्यायः ॥ १।२।३।४।५।६।७।८

1198311

५९ । ५२ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे अष्टपत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥

विश्वंविष्णुरित्यतः प्राक्तनोद्यः स्पष्टार्थः नामदानामवयवार्थस्तु श्रीशंकराचार्यभगवत्पादीयभाष्यादेवावर्तयः । श्रुतः सुखमवाश्रयादित्यनेन श्रुत्याप्येतज्जपेऽधिकारोऽस्ति इति दर्शितं शेषं
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा धर्मानशेषेण पावनानि च सर्वशः ॥ युधिष्ठिरः शांतनवं पुनरेवाभ्यभाषत १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किमेकं देवतं लोके किं वाप्येकं पराय
 णम् ॥ स्तुवंतः कंकमर्चतः प्राप्नुयुर्मानवाः शुभम् ॥ को धर्मः सर्वधर्माणां भवतः परमो मतः ॥ किं जपन्मुच्यते जंतुर्जन्मसंसारबंधनात् ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ जगत्प्र
 भुं देवदेवमनंतं पुरुषोत्तमम् ॥ स्तुवन्नामसहस्रेण पुरुषः सततोत्थितः ४ तमेव चार्चयन्नित्यं भक्त्या पुरुषमव्ययम् ॥ ध्यायंस्तु वन्नमस्यंश्च यजमानस्तमेव च ५ अना
 दिनिधनं विष्णुं सर्वलोकमहेश्वरम् ॥ लोकाध्यक्षं स्तुवन्नित्यं सर्वदुःखातिगो भवेत् ६ ब्रह्मण्यं सर्वधर्मज्ञं लोकानां कीर्तिवर्धनम् ॥ लोकनाथं महद्भूतं सर्वभूतभवोद्भवम् ७
 एष मे सर्वधर्माणां धर्मो धिक्तरमो मतः ॥ यद्भक्त्या पुंडरीकाक्षं स्तवैरर्चयन्नरः सदा ८ परमं यो महत्तेजः परमं यो महत्तपः ॥ परमं यो महद्ब्रह्म परमं यः परायणम् ९ पवित्रा
 णां पवित्रं यो मंगलानां च मंगलम् ॥ देवतं देवतानां च भूतानां योऽव्ययः पिता १० यतः सर्वाणि भूतानि भवंत्यादियुगागमे ॥ यस्मिंश्च प्रलयं यांति पुनरेव युगक्षये ११
 तस्य लोकप्रधानस्य जगन्नाथस्य भूपते ॥ विष्णोर्नामसहस्रं मे शृणु पापभयास्पदम् १२ यानि नामानि गौणानि विख्यातानि महात्मनः ॥ ऋषिभिः परिगीतानि ता
 नि वक्ष्यामि भूतये १३ ओं विश्वं विष्णुं वषट्कारो भूतभव्यभवत्प्रभुः ॥ भूतकृद्भूतभृद्भावो भूतात्मा भूतभावनः १४ पूतात्मा परमात्मा च मुक्तानां परमागतिः ॥ अ
 व्ययः पुरुषः साक्षी क्षेत्रज्ञोऽक्षर एव च १५ योगो योगविद निता प्रधानपुरुषेश्वरः ॥ नारसिंहवपुः श्रीमान् केशवः पुरुषोत्तमः १६ सर्वः शर्वः शिवः स्थाणुर्भूतादिर्निधिर
 व्ययः ॥ संभवो भावनो भर्ता प्रभवः प्रभुरीश्वरः १७ स्वयं भूः शंभुरादित्यः पुष्कराक्षो महास्वनः ॥ अनादिनिधनो धाता विधाता धातुरुत्तमः १८ अप्रमेयो ह्यपीकेशः
 पद्मनाभोऽमरप्रभुः ॥ विश्वकर्मा मनुस्त्वष्टा स्थविष्ठः स्थविरो ध्रुवः १९ अग्राह्यः शाश्वतः कृष्णो लोहिताक्षः प्रतर्दनः ॥ प्रभूतस्त्रिकुब्जोऽयमपवित्रं मंगलं परम् २० ई
 शानः प्राणदः प्राणोज्येष्ठः श्रेष्ठः प्रजापतिः ॥ हिरण्यगर्भो भूगर्भो माधवो मधुसूदनः २१ ईश्वरो विक्रमी धन्वी मेधावी विक्रमः क्रमः ॥ अनुत्तमो दुराधर्षः कृतज्ञः कृतिरा
 त्मवान् २२ सुरेशः शरणं शर्म विश्वरेताः प्रजापतिः ॥ अहः संवत्सरो व्यालः प्रत्ययः सर्वदर्शनः २३ अजः सर्वेश्वरः सिद्धः सिद्धिः सर्वादि रच्युतः (१००) ॥ वृषाकपि रमे
 यात्मा सर्वयोगविनिःसृतः २४ वसुर्वसुमनाः सत्यः समात्मा संमितः समः ॥ अमोघः पुंडरीकाक्षो वृषकर्मा वृषाकृतिः २५ रुद्रो बहुशिरा बहुविश्वयोनिः शुचिश्रवाः ॥
 अमृतः शाश्वतः स्थाणुर्वरारोहो महातपाः २६ सर्वगः सर्वविद्वानुर्विष्वक्सेनो जनार्दनः ॥ वेदो वेदविद व्यंगो वेदांगो वेदवित्कविः २७ लोकाध्यक्षः सुराध्यक्षो धर्माध्यक्षः
 कृताकृतः ॥ चतुरात्मा चतुर्व्यूहश्चतुर्दंष्ट्रश्चतुर्भुजः २८ आजिष्णुर्मोजनं भोक्ता सहिष्णुर्जगदादिजः ॥ अनघो विजयोजेता विश्वयोनिः पुनर्वसुः २९

सुगमम् १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९

३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९

उपेंद्रो वामनः प्रांशुरमोघः शुचिरूर्जितः ॥ अर्तीन्द्रः संग्रहः सर्गो घृतात्मानियमो यमः ३० वेद्यो वैद्यः सदा योगी विरहामाधवो मधुः ॥ अर्तीन्द्रियो महामायो महोत्साहो
 महाबलः ३१ महाबुद्धिर्महावीर्यो महाशक्तिर्महाद्युतिः ॥ अनिर्देश्यवपुः श्रीमान् मेयात्मा महाद्रिष्टः ३२ महेश्वरसोमही भर्ता श्रीनिवासः सतांगतिः ॥ अनिरुद्धः सु
 रानंदो गोविंदो गोविदांपतिः ३३ मरीचिर्दमनो हंसः सुपर्णो भुजगोत्तमः ॥ हिरण्यनाभः सुतपाः पद्मनाभः प्रजापतिः ३४ अमृत्युः सर्वद्विषः (२००) संधाता संधि
 मान्स्थिरः ॥ अजो दुर्मर्षणः शास्ता विश्रुतात्मा सुरारिहा ३५ गुरुर्गुरुतमो धामसत्यः सत्यपराक्रमः ॥ निमिषोऽनिमिषः स्रग्वीवाचस्पतिरुदारधीः ३६ अग्रणी
 ग्रामणीः श्रीमान् व्यायोनेता समीरणः ॥ सहस्रमूर्धा विश्वात्मा सहस्राक्षः सहस्रपात् ३७ आवर्तनो निवृत्तात्मा संवृतः संप्रमर्दनः ॥ अहः संवर्तको वह्निरनिलो धरणीधरः
 ३८ सुप्रसादः प्रसन्नात्मा विश्वदृग्विश्वभुग्विभुः ॥ सत्कर्ता सत्कृतः साधुर्जन्तुर्नारायणो नरः ३९ असंख्येयोऽप्रमेयात्मा विशिष्टः शिष्टश्चक्षुचिः ॥ सिद्धार्थः सिद्धसंक
 ल्पः सिद्धिदः सिद्धिसाधनः ४० वृषादीवृषभो विष्णुर्वृषपर्वावृषोदरः ॥ वर्धनो वर्धमानश्च विविक्तः श्रुतिसागरः ४१ सुभुजो दुर्धरो वाग्मी महेंद्रो वसुदो वसुः ॥ नैकरू
 पो बृहद्रूपः शिपिविष्टः प्रकाशनः ४२ ओजस्तेजोऽद्युतिधरः प्रकाशात्मा प्रतापनः ॥ क्रुद्धः स्पष्टाक्षरो मंत्रश्चंद्रां शुभास्करद्युतिः ४३ अमृतांश्च द्रवो भानुः शशविंदुः सुरे
 श्वरः ॥ औषधं जगतः सेतुः सत्यधर्मपराक्रमः ४४ भूतभव्यभवन्नाथः पवनः पावनोऽनलः ॥ कामहाकामकृत्कांतः कामः कामप्रदः प्रभुः ४५ युगादिह (३००) युगा
 वर्तनैकमायो महाशनः ॥ अद्वयोऽव्यक्तरूपश्च सहस्रजिदनंतजित् ४६ इष्टो विशिष्टः शिष्टेष्टः शिखंडी नहुषो वृषः ॥ क्रोधहाक्रोधकृत्कर्ता विश्वबाहुर्महीधरः ४७
 अच्युतः प्रथितः प्राणः प्राणदो वासवानुजः ॥ अपां निधिरधिष्ठानमप्रमत्तः प्रतिष्ठितः ४८ स्कंदः स्कंदधरो धुर्यो वरदो वायुवाहनः ॥ वासुदेवो बृहद्भानुरादिदेवः पुरंदरः
 ४९ अशोकस्तारणस्तारः शूरः शौरिर्जनेश्वरः ॥ अनुकूलः शतावर्तः पद्मीपद्मानिभक्षणः ५० पद्मनाभोऽरविदाक्षः पद्मगर्भः शरीरभृत् ॥ महर्षिर्ऋद्धो वृद्धात्मा महा
 क्षो गुरुडध्वजः ५१ अतुलः शरभो भीमः समयज्ञो हविर्हरिः ॥ सर्वलक्षणलक्षण्योलक्ष्मीवान्समितिजयः ५२ विक्षरो रोहितो मार्गो हेतुर्दामोदरः सहः ॥ महीधरो महा
 भागो वेगवानमिताशनः ५३ उद्भवः क्षोभणो देवः श्रीगर्भः परमेश्वरः ॥ करणं कारणं कर्ता विकर्ता गहनो गृहः ५४ व्यवसायो व्यवस्थानः संस्थानः स्थानदो ध्रुवः ॥ पर
 धिः परमस्पष्टस्तुष्टः पुष्टः शुभेक्षणः ५५ रामो विरामो विरजो मार्गे नियो नयोऽनयः (४००) ॥ वीरः शक्तिमतां श्रेष्ठो धर्मो धर्मविदुत्तमः ५६ वैकुण्ठः पुरुषः प्राणः प्राणदः
 प्रणवः पृथुः ॥ हिरण्यगर्भः शत्रुघ्नो व्याप्तो वायुरधोक्षजः ५७ ऋतुः सुदर्शनः कालः परमेष्ठी परिग्रहः ॥ उग्रः संवत्सरो दक्षो विश्रामो विश्वदक्षिणः ५८ विस्तारः स्था
 वरः स्थाणुः प्रमाणं बीजमव्ययम् ॥ अर्थोऽनर्थो महाकोशो महाभोगो महाधनः ५९

आनिर्विण्णः स्थविष्ठो मूर्धर्मयूपो महामखः ॥ नक्षत्रनेमिर्नक्षत्रीक्षमः क्षामः समीहनः ६० यज्ञइज्योमहेज्यश्चक्रुः सप्रसतांगतिः ॥ सर्वदशीविमुक्तात्मा सर्वज्ञो ज्ञान
मुत्तमम् ६१ सुव्रतः सुमुखः सूक्ष्मः सुघोषः सुखदः सुहृत् ॥ मनोहरो जितकोधो वीरबाहुर्विदारणः ६२ स्वापन्नः स्ववशो व्यापी नैकात्मानैककर्मकृत् ॥ वत्सरो वत्स
लो वत्सीरत्नगर्भो धनेश्वरः ६३ धर्मगुणधर्मकृद् धर्मासदसत्क्षरमक्षरम् ॥ अविज्ञाता सहस्रांशुर्विधाता कृतलक्षणः ६४ गभस्तिनेमिः सत्वस्थः सिंहो भूतमहेश्वरः ॥
आदिदेवो महदेवो देवेशो देवधुरः ६५ उत्तरो गोपतिर्गोसा ज्ञानगम्यः पुरातनः ॥ शरीरभूतभृद्भोक्ता (५००) कर्पाद्रो भूरिदक्षिणः ६६ सोमपोऽष्ट
तपः सोमः पुरुजित्पुरुसत्तमः ॥ विनयोजयः सत्यसंबो दाशार्हः सात्वतापतिः ६७ जीवो विनयिता साक्षी मुकुंदोऽमितविक्रमः ॥ अंभो निधिरनंतात्मा महोदधिशयो
तकः ६८ अजो महार्हः स्वाभाव्यो जिता मित्रप्रमोदनः ॥ आनंदो नंदनो नंदः सत्यधर्माभिर्विक्रमः ६९ महर्षिः कपिलाचार्यः कृतज्ञो मेदिनीपतिः ॥ त्रिपदस्त्रिद
शाध्यक्षो महारंगः कृतांतकृत् ७० महावराहो गोविंदः सुषेणः कनकांगदी ॥ गुह्योगभीरोगहनो गुप्तश्चक्रगदाधरः ७१ वेधाः स्वांगो जितः कृष्णो दृढः संकर्षणो
ऽच्युतः ॥ वरुणो वारुणो वृक्षः पुष्कराक्षो महामनाः ७२ भगवान् भगहनं दीवनमाली हलायुधः ॥ आदित्यो ज्योतिरादित्यः सहिष्णुर्गतिसत्तमः ७३ सुधन्वा खं
उपरशुर्दारुणो द्रविणप्रदः ॥ दिवस्पृक्सर्वदृग्व्यासो वाचस्पतिरयोनिजः ७४ त्रिसामा सामगः सामनिर्वाणं भेषजं भिषक् ॥ संन्यासकृच्छ्रमः शांतो निष्ठाशांतिः
परायणम् ७५ शुभांगः शांतिदः स्रष्टा कुमुदः कुवलेशयः ॥ गोहितो गोपतिर्गोसा वृषभाक्षो वृषप्रियः ७६ अनिवर्ती निवृत्तात्मा संक्षेप्ताक्षे मकृच्छिवः (६००)
॥ श्रीवत्सवक्षाः श्रीवासः श्रीपतिः श्रीमतावरः ७७ श्रीदः श्रीशः श्रीनिवासः श्रीनिधिः श्रीविभावनः ॥ श्रीधरः श्रीकरः श्रेयः श्रीमौलिक्रयाश्रयः ७८ स्वक्षः स्वंगः शताचं
दोनं दिज्योतिर्गणेश्वरः ॥ विजितात्मा विधेयात्मा सत्कीर्तिश्छिन्नसंशयः ७९ उदीर्णः सर्वतश्चक्षुरनीशः शाश्वतः स्थिरः ॥ भूशयो भूषणो भूतिर्विशोकः शोकनाशनः
८० अर्चिष्मानर्चितः कुंभो विशुद्धात्मा विशोधनः ॥ अनिरुद्धोऽप्रतिरथः प्रद्युम्नोऽमितविक्रमः ८१ कालनेमिर्निहावीरः शौरिः शूरजनेश्वरः ॥ त्रिलोकात्मा त्रिलो
केशः केशवः केशिहा हरिः ८२ कामदेवः कामपालः कामीकांतः कृतांगमः ॥ अनिर्देश्यवपुर्विष्णुर्वीरोऽनंतो धनंजयः ८३ ब्रह्मण्यो ब्रह्मकृद्ब्रह्मा ब्रह्मब्रह्मविधनः ॥ ब्रह्म
विद्राहणो ब्रह्मी ब्रह्मज्ञो ब्राह्मणप्रियः ८४ महाक्रमो महाकर्मा महातेजामहोरगः ॥ महाकृतुर्महायज्वा महायज्ञो महाहविः ८५ स्तव्यः स्तवप्रियः स्तोत्रं स्तुतिस्तो
तारणप्रियः ॥ पूर्णः पूरयिता पुण्यः पुण्यकीर्तिरनामयः ८६ मनोजवस्तीर्थकरो वसुरेता वसुप्रदः ॥ वसुप्रदो वासुदेवो वसुर्वसुमना हविः ८७ सद्रतिः सत्कृतिः
(७००) सत्तासद्भूतिः सत्परायणः ॥ शूरसेनो यदश्रेष्ठः सन्निवासः सुयामुनः ८८

८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००। १०१। १०२। १०३। १०४। १०५। १०६। १०७। १०८। १०९। ११०। १११। ११२। ११३। ११४। ११५। ११६। ११७। ११८। ११९। १२०। १२१। १२२। १२३। १२४। १२५। १२६। १२७। १२८। १२९। १३०। १३१। १३२। १३३। १३४। १३५। १३६। १३७। १३८। १३९। १४०। १४१। १४२। १४३। १४४। १४५। १४६। १४७। १४८। १४९। १५०। १५१। १५२। १५३। १५४। १५५। १५६। १५७। १५८। १५९। १६०। १६१। १६२। १६३। १६४। १६५। १६६। १६७। १६८। १६९। १७०। १७१। १७२। १७३। १७४। १७५। १७६। १७७। १७८। १७९। १८०। १८१। १८२। १८३। १८४। १८५। १८६। १८७। १८८। १८९। १९०। १९१। १९२। १९३। १९४। १९५। १९६। १९७। १९८। १९९। २००।

भूतावासो वासुदेवः सर्वासु निलयोऽनलः ॥ दर्पहादपदोदृप्तो दुर्धरो थापराजितः ८९ विश्वमूर्तिर्महामूर्तिर्दीप्तमूर्तिरमूर्तिमान् ॥ अनेकमूर्तिरव्यक्तः शतमूर्तिः श
ताननः ९० एकोनैकः सवः कः कियत्तत्पदमनुत्तमम् ॥ लोकबंधुर्लोकनाथो माधवो भक्तवत्सलः ९१ सुवर्णवर्णो हिमांगो वरांगश्चंदनांगदी ॥ वीरहाविषमः शून्यो वृ
ताशीरचलश्चलः ९२ अमानीमानो मान्यो लोकस्वामी त्रिलोकभृक् ॥ सुमेधामेधजोधन्यः सत्यमेधाधराधरः ९३ तेजोवृषो युतिधरः सर्वशस्त्रभृतावरः ॥ प्रग्र
हो निग्रहो व्यग्रो नैकशृंगो गदाग्रजः ९४ चतुर्भुक्तिश्चतुर्बाहुश्चतुर्व्यूहश्चतुर्गतिः ॥ चतुरात्मा चतुर्भावश्चतुर्वेदविदेकपात् ९५ समावर्तो निवृत्तात्मा दुर्जयो दुरति
क्रमः ॥ दुर्लभो दुर्गमो दुर्गो दुरावासो दुरारिहा ९६ शुभांगो लोकसारंगः सुतंतुस्तंतुवर्धनः ॥ इंद्रकर्मा महाकर्मा कृतकर्मा कृतांगमः ९७ उद्भवः सुंदरः सुंदोरत्ननाभः
सुलोचनः ॥ अर्को वाजसनः शृंगी जयंतः सर्वविजयी ९८ सुवर्णविंदुर (८००) क्षोभ्यः सर्ववागीश्वरेश्वरः ॥ महाहदो महागतो महाभूतो महानिधिः ९९ कुमुदः कुं
दरः कुंदः पर्जन्यः पावनोऽनिलः ॥ अमृताशोऽमृतवपुः सर्वज्ञः सर्वतो मुखः १०० सुलभः सुव्रतः सिद्धः शत्रुजिच्छत्रुतापनः ॥ न्यग्रोधो दुंदुवरो श्वत्थश्चाणूराध्रानिषू
दनः १ सहस्रार्चिः सप्तजिह्वः सप्तैधाः सप्तवाहनः ॥ अमूर्तिरनघोऽर्चित्यो भयकृद्भयनाशनः २ अणुर्बृहत्कृशः स्थूलो गुणभृन्निर्गुणो महान् ॥ अष्टतः स्वष्टतः स्वा
स्यः प्राग्वंशो वंशवर्धनः ३ भारभृत्काथितो योगी योगीशः सर्वकामदः ॥ आश्रमः श्रमणः क्षामः सुपर्णो वायुवाहनः ४ धनुर्धरो धनुर्वेदो दंडो दमयिता दमः ॥ अपरा
जितः सर्वसहो नियंतानियमो यमः ५ सत्ववान् सात्विकः सत्यः सत्यधर्मपरायणः ॥ अभिप्रायः प्रियाहोर्हिः प्रियकृत्प्रीतिवर्धनः ६ विहाय सगतिज्योतिः सुरुचिर्दुत
शुग्निभुः ॥ रविर्विरोचनः सूर्यः सवितारविलोचनः ७ अनंतो दुतभुग्भोक्ता सुखदो नैकदोग्रजः ॥ आनिर्विण्णः स दामर्षी लोकाधिष्ठानमद्भुतः ८ सनात्सना
तनतमः कपिलः कपिरव्ययः (९००) ॥ स्वास्तिदः स्वस्ति कृत्स्वस्ति स्वस्ति भुक् स्वस्ति दक्षिणः ९ अरौद्रः कुंडलीचक्री विक्रम्यूर्जितशासनः ॥ शब्दातिगः
शब्दसहः शिशिरः शर्वरीकरः ११० अकूरः पेशलो दक्षो दक्षिणः क्षमिणांवरः ॥ विद्वत्तमो वीतमयः पुण्यश्रवणकीर्तनः ११ उत्तारणो दुष्कृतिहा पुण्यो दुःस्वप्न
नाशनः ॥ वीरहारक्षणः संतो जीवनः पर्यवस्थितः १२ अनंतरूपोऽनंतश्रीर्जितमन्युर्भयापहः ॥ चतुरस्रोगभीरात्मा विदिशो व्यादिशो दिशः १३ अ
नादिर्भूर्भुवोलक्ष्मीः सुवीरो रुचिरांगदः ॥ जननोजनजन्मादिर्भीमो भीमपराक्रमः १४ आधारनिलयो धाता पुष्पहासः प्रजागरः ॥ ऊर्ध्वगः सत्पथाचारः प्राणदः
प्रणवः पणः १५ प्रमाणं प्राणनिलयः प्राणभृत्प्राणजीवनः ॥ तत्त्वं तत्स्वविदेकात्मा जन्ममृत्युजरातिगः १६ भूर्भुवः स्वस्त रुस्तारः सपिता प्रपिता महः ॥
यज्ञो यज्ञपतिर्यज्ञाय ज्ञांगो यज्ञशहनः १७ यज्ञभृद्यज्ञकृद्यज्ञीयज्ञभुग् यज्ञसाधनः ॥ यज्ञांतकृद्यज्ञगुह्यमन्मन्नाद एव च ११८

उचपायः ॥ १४९ ॥ पितामहेति १ । २ । ३

साठःनासिकायाःसकाशद्विनिर्गतौ १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२

३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२

महेंद्रगुरुः सप्तप्रार्थी वैदिशमाश्रिताः ॥ प्रयतः कीर्तयेदेतान्शकलोकेमहीयते ३३ उन्मुचुः प्रमुचुश्चैव स्वस्त्यात्रेयश्च वीर्यवान् ॥ दृढव्यश्चोर्ध्वबाहुश्च तृणसोर्मा
गिरास्तथा ३४ मित्रावरुणयोः पुत्रस्तथाऽगस्त्यः प्रतापवान् ॥ धर्मराजर्त्विजः सप्तदक्षिणांदिशमाश्रिताः ३५ दृढेयुश्चक्रतेयुश्चपरिव्याधश्चकीर्तिमान् ॥ एक
तश्चद्वितश्चैव त्रितश्चादित्यसन्निभाः ३६ अत्रेः पुत्रश्चधर्मात्माऋषिः सारस्वतस्तथा ॥ वरुणस्यार्त्विजः सप्तपश्चिमांदिशमाश्रिताः ३७ अत्रिर्वसिष्ठोभगवान्क
श्यपश्चमहानृषिः ॥ गौतमश्चभरद्वाजोविश्वामित्रोऽथकौशिकः ३८ ऋचीकतनयश्चोग्रोजमदाग्रिः प्रतापवान् ॥ धनेश्वरस्यगुरुः सप्तैते उत्तराश्रिताः ३९ अप
रेमुनयः सप्तदिक्षु सर्वास्वधिष्ठिताः ॥ कीर्तिस्वस्तिकरानृणां कीर्तिता लोकभावनाः ४० धर्मः कामश्चकालश्चवसुर्वासुकिरेवच ॥ अनंतः कपिलश्चैव सप्तैते धरणी
धराः ४१ रामो व्यासस्तथाद्रौणिरश्चत्थामाचलोमशः ॥ इत्येते मुनयो दिव्या एकैकः सप्तसप्तधा ४२ शांतिस्वस्तिकरालोके दिशां पालाः प्रकीर्तिताः ॥ यस्यां य
स्यां दिशि ह्येते तन्मुखः शरणं व्रजेत् ४३ स्रष्टारः सर्वभूतानां कीर्तिता लोकपावनाः ॥ संवर्ते मेरुसावर्णे मार्कंडेयश्च धार्मिकः ४४ सांख्ययोगौ नारदश्च दुर्वासाश्चम
हानृषिः ॥ अत्यंततपसोदांतास्त्रिपुलोकेषु विश्रुताः ४५ अपरे रुद्रसंकाशाः कीर्तिता ब्रह्मलौकिकाः ॥ अपुत्रोलभते पुत्रं दारिद्र्योलभते धनम् ४६ तथा धर्मार्थकामे
षु सिद्धिं च लभते नरः ॥ पृथुर्वै न्यंतु पवरं पृथ्वीयस्याभवत्सुता ४७ प्रजापतिं सार्वभौमं कीर्तयेद्दसुधाधिपम् ॥ आदित्यवंशप्रभवं महेंद्रसमविक्रमम् ४८ पुरूर
वसमैलं च त्रिपुलोकेषु विश्रुतम् ॥ बुधस्य दयितं पुत्रं कीर्तयेद्दसुधाधिपम् ४९ त्रिलोकविश्रुतं वीरं भरतं च प्रकीर्तयेत् ॥ गवामयेन यज्ञेन येनेष्टवैरुतेयुगे ५० रंति
देवं महादेवं कीर्तयेत्परमद्युतिम् ॥ विश्वजित्तपसोपेतं लक्ष्म्यं लोकपूजितम् ५१ तथाश्चेतं च राजर्षिं कीर्तयेत्परमद्युतिम् ॥ सगरस्यात्मजा येन प्लावितास्तारि
तास्तथा ५२ हुताशनसमाने तान्महात्मान्महौजसः ॥ उग्रकायान्महासत्वान्कीर्तयेत्कीर्तिवर्धनान् ५३ देवानृषिगणांश्चैव नृपांश्च जगतीश्वरान् ॥ सांख्ययोगं
च परमं हव्यं कव्यं तथैवच ५४ कीर्तितं परमं ब्रह्म सर्वश्रुतिपरायणम् ॥ मंगल्यं सर्वभूतानां पवित्रं बहुकीर्तितम् ५५ व्याधिप्रशमनं श्रेष्ठं पौष्टिकं सर्वकर्मणाम् ॥ प्रय
तः कीर्तयेच्चैतान्कल्यंसायं च भारत ५६ एते वै यांति वर्षं तिभांति वांति सृजंति च ॥ एते विनायकाः श्रेष्ठा वृक्षाः क्षांता जितेन्द्रियाः ५७ नराणामशुभं सर्वं व्यपोहंति प्रकी
र्तिताः ॥ साक्षिभूता महात्मानः पापस्य सुकृतस्य च ५८ एतान् चैकल्यमुत्थाय कीर्तयन् शुभमश्नुते ॥ नाग्निचौरभयं तस्य न मार्गं प्रतिरोधनम् ५९ एतान् की
र्तयतां नित्यं दुःस्वप्नो नश्यते नृणाम् ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यः स्वस्ति मांश्च गृहानव्रजेत् ६० दीक्षाकालेषु सर्वेषु यः पठेन्नियतो द्विजः ॥ न्यायवानात्मनिरतः क्षांतो
दांतोऽनसूयकः ६१ रोगातो व्याधियुक्तो वा पुनः पुनः प्रमुच्यते ॥ वास्तुमध्ये तु पठतः कुले स्वस्त्ययनं भवेत् ६२

६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२ ॥ इति अनुशासन० नी० भा० पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥

क्षेत्रमध्ये तु पठतः सर्वस्य प्ररोहति ॥ गच्छतः क्षेममध्वानं ग्रामांतरगतः पठन् ६३ आत्मनश्च सुतानां च दाराणां च धनस्य च ॥ बीजानामोषधीनां च रक्षामेतां
प्रयोजयेत् ६४ एतान् संग्रामकालेषु पठतः क्षत्रियस्य तु ॥ व्रजंति रिपवो नाशं क्षेमं च परिवर्तते ६५ एतान् देवे च पित्र्ये च पठतः पुरुषस्य हि ॥ भुंजते पितरः क
व्यं हव्यं च त्रिदिवौकसः ६६ नव्या विश्वापदभयं न द्विपात्रहितस्कारात् ॥ कश्मलं लुपुतां याति पाप्मना च प्रमुच्यते ६७ यानपात्रे च याने च प्रवासे राजवेदमनि ॥
परांसिद्धिमवाप्नोति सावित्री हुतमां पठन् ६८ न च राजभयं तेषां न पिशाचान्नराक्षसात् ॥ नाश्वं बुधपवनव्यालाद्भयं तस्योपजायते ६९ चतुर्णामपि वर्णानामाश्च
मस्य विशेषतः ॥ करोति स तं शांतिं सावित्री हुतमां पठन् ७० नाग्निर्दहति काष्ठानि सावित्री यत्र पठत्यते ॥ न तत्र बालो भ्रियते न च तिष्ठंति पन्नगाः ७१ न तेषां विद्य
ते दुःखं गच्छंति परमां गतिम् ॥ येशृण्वंति महद्ब्रह्म सावित्री गुणकीर्तनम् ७२ गवामध्ये तु पठतो गावोऽस्य बहू वत्सलाः ॥ प्रस्थाने वा प्रवासे वा सर्वावस्थां गतः प
ठेत् ७३ जपतां जुह्वतां चैव नित्यं च प्रयतात्मनाम् ॥ ऋषीणां परमं जप्यं गुह्यमेतन्नराधिप ७४ याथातथ्येन सिद्धस्य इति हासं पुरातनम् ॥ पराशरमतं दिव्यं शक्रा
यकथितं पुरा ७५ तदेतत्ते समाख्यातं तथ्यं ब्रह्मसनातनम् ॥ हृदयं सर्वभूतानां श्रुतिरेषा सनातनी ७६ सोमादित्यान्वयाः सर्वे राघवाः कुरवस्तथा ॥ पठंति शुच
योनित्यं सावित्री प्राणिनां गतिम् ७७ अभ्यासेनित्यं देवानां सप्तर्षीणां ध्रुवस्य च ॥ मोक्षं सर्वं कच्छन् प्राणामोचयत्यशुभात्सदा ७८ वृद्धैः काश्यपगौतमप्रभृतिभिर्भृ
ग्वंगिरोज्यादिभिः शुक्रागस्त्यबृहस्पतिप्रभृतिभिर्ब्रह्मर्षिभिः सेवितम् ॥ भारद्वाजमतं ऋचीकतनयैः प्राप्तं वसिष्ठात्पुनः सावित्रीमाधिगम्य शक्रवसुभिः कृत्स्नाजितादा
नवाः ७९ योगोऽतर्कनकशृंगमयं ददाति विप्राय वेदाविदुषे च बहुश्रुताय ॥ दिव्यां च भारत कथां कथयेच्चानित्यं तुल्यं फलं भवति तस्य च तस्य चैव ८० धर्मो विवर्ध
ति भृगोः परिकीर्तनेन वीर्यं विवर्धति वसिष्ठनमो न तेन ॥ संग्रामजिद्रवति चैव रघुं नमस्यन्स्यादश्विनौ च परिकीर्तयतो नरोगः ८१ एषा ते कथिताराजन्सावित्री ब्र
ह्मशाश्वती ॥ विवशुरसि यच्चान्यत्तत्तेवक्ष्यामि भारत ८२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे सावित्रीव्रतोपाख्याने पंचाशदधि
कशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ केपूज्याः केन मस्कार्याः कथं वर्तते तेषु च ॥ किमाचारः कीदृशेषु पितामह नारिष्यते १ ॥ भीष्म उवाच ॥
ब्राह्मणानां परिभवः सादयेदपि देवताः ॥ ब्राह्मणांस्तु नमस्कृत्य युधिष्ठिर नारिष्यते २ ते पूज्यास्ते नमस्कार्यावर्तंथास्तेषु पुत्रवत् ॥ ते हिलोकानि मान्सर्वान्वारयं
ति मनोषिणः ३ ब्राह्मणाः सर्वलोकानां महान्तो धर्मसेतवः ॥ धनत्यागाभिरामाश्च वाक्संयमरताश्च ये ४ रमणीयाश्च भूतानां निधानं च हृतवताः ॥ प्रणेतारश्च लो
कानां शास्त्राणां च यशस्विनः ५ तपोयेषां धनं नित्यं वाक्त्रैवाविपुलं बलम् ॥ प्रभवश्चैव धर्माणां धर्मज्ञाः सूक्ष्मदर्शिनः ६

७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे एकपञ्चाशदधिकशत

धर्मकामाः स्थिता धर्मे सुकृतैर्धर्मसेतवः ॥ यान्समाश्रित्य जीवन्ति प्रजाः सर्वाश्चतुर्विधाः ७ पन्थानः सर्वनेतारो यज्ञवाहाः सनातनाः ॥ पितृपैतामही गुर्वीमुद्रहन्ति धुरं
सदा ८ धुरियेनावसीदन्ति विषये सद्वाइव ॥ पितृदेवातिथिमुखा हव्यकव्याग्रभोजिनः ९ भोजनादेव लोकां स्त्रीस्त्रायन्ते महतोभयात् ॥ दीपः सर्वस्य लोकस्य च सुश्च
क्षुप्तामपि १० सर्वशिक्षाः श्रुतिधनानि पुणामोक्षदर्शिनः ॥ गतिज्ञाः सर्वभूतानामध्यात्मगतिचिन्तकाः ११ आदिमध्यावसानानां ज्ञातारश्छिन्नसंशयाः ॥
परावरविशेषज्ञा गन्तारः परमां गतिम् १२ विमुक्ता धूतपाप्मानो निर्द्वन्द्वानिष्परिग्रहाः ॥ मानार्हानि तानित्यं ज्ञानविद्विर्महात्मभिः १३ चंदने मलपंकेच भोजनेऽभो
जने समाः ॥ समये पादुकूलंच तथा क्षौमाजिनानि च १४ तिष्ठेयुरप्यभुंजाना बहूनि दिवसान्यपि ॥ शोषयेयुश्च गात्राणि स्वाध्यायैः संयतैर्द्रियाः १५ अदैवं दैवतं
कुर्युर्दैवतं चाप्यदैवतम् ॥ लोकानन्यान्सृजेयुस्ते लोकपालाश्च कोपिताः १६ अपेक्षः सागरो येषामपि शापान्महात्मनाम् ॥ येषां कोपाग्रिरयापि दंडकेनोपशाम्यति
१७ देवानामपि ये देवाः कारणं कारणस्य च ॥ प्रमाणस्य प्रमाणं च कस्तानभिभवेद्बुधः १८ येषां तृद्वश्च बालश्च सर्वः संमानमर्हति ॥ तपोविद्याविशेषा तु मानयन्ति
परस्परम् १९ अविद्वान्ब्राह्मणो देवः पात्रं वै पावनं महत् ॥ विद्वान्भूयस्ते रोदेवः पूर्णसागरसन्निभः २० अविद्वान्श्वेव विद्वान्श्वब्राह्मणो दैवतं महत् ॥ प्रणीतश्चाप्रणी
तश्च यथाग्निर्दैवतं महत् २१ इमं शाने ह्यपि तेजस्वी पावको नैव दुष्यति ॥ हविर्यज्ञे च विधिवद्ब्रह्मवाति शोभते २२ एवं यद्यप्यनिष्ठेऽप्युर्वर्तते सर्वकर्मसु ॥ सर्वथा ब्रा
ह्मणो मान्यो दैवतं विद्वित्परम् २३ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनोऽनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे ब्राह्मणप्रशंसायां एकपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५१ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कांतु ब्राह्मणपूजायां व्युष्टिं दृष्ट्वा जनाधिप ॥ कंवा कर्मोदयं मत्वा तानर्चयिषि महामते १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पु
रातनम् ॥ पवनस्य च संवादमर्जुनस्य च भारत २ सहस्रभुजश्च त्रीमांश्चार्तवीर्योऽभवत्प्रभुः ॥ अस्य लोकस्य सर्वस्य माहिष्मत्यां महाबलः ३ सतुरत्नाकरवतीं
सद्दीपां सागरां वराम् ॥ शशासपृथिवीं सर्वां हि ह्यः सत्यविक्रमः ४ स्ववित्तं तेन दत्तं तु दत्तात्रेयाय कारणे ॥ क्षत्रधर्मपुरस्कृत्य विनयं श्रुतमेव च ५ आराधयामास च
तं कृतवीर्यात्मजो मुनिम् ॥ न्यमंत्रयत् संतुष्टो द्विजश्चैनं वरैस्त्रिभिः ६ सर्वैश्छंदितस्तेन नृपो वचनमब्रवीत् ॥ सहस्रबाहुर्भूय विचमू मध्ये गृहेऽन्यथा ७ मम वा
हुसहस्रं तु पश्यंतां सैनिकारणे ॥ विक्रमेण महीं कृत्वा जयेयं संशितव्रत ८ तां च धर्मेण संप्राप्य पालयेयमंतर्द्रितः ॥ चतुर्थं तु वरं याचेत्वा महं द्विजसत्तम ९ तं ममा
नुग्रहकृते दातुमर्हस्य निर्दिष्ट ॥ अनुशासंतु मांसंतो मिथ्योदृत्तं त्वदाश्रयम् १०

तमोऽध्यायः ॥ १५१ ॥ ॥ ॥ कांस्ति वि व्युष्टिं सृष्टिं कलंवा व्युष्टिः फले समुद्रौ च इत्यमरः १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०

११।१२।१३।१४।१५ पूर्वोवाचोत्तरः ब्राह्मणाधिकपवचनपूर्वपक्षः क्षत्रियाधिकसिद्धातिरूपः । हेतुपुकी प्रजापालनेन हेतुना युक्तौ सहितौ तौ ब्राह्मणक्षत्रियो १६ ब्रह्मवेदो यज्ञो वा
अध्यापनयजनाथे एव उपधाः छलं ये पातितया क्षत्रियान् स्वादंति उपजीवन्ति १७।१८।१९ यायस्यासरस्वत्याजसत्यं कथितं चर्मवाससः आजिनवस्त्रान् २०।२१ ब्रह्मोत्तरं संतं २२ निशा
इत्युक्तः साद्विजः प्राह तथास्त्विति नराधिपम् ॥ एवं स भवंस्तस्य वरास्ते दीप्ततेजसः ११ ततः सरथमास्थाय ज्वलनाकिसमद्युतिम् ॥ अब्रवीद्दीर्घसंमोहात्को वा
प्रसिद्धसदृशो मम १२ धैर्यैर्वीर्यैश्शः शौर्यैर्विक्रमेणौजसाऽपि वा ॥ तद्वाक्यांते चांतरिक्षे वा गुवाचा शरीरिणी १३ न त्वं मूढविजानीषे ब्राह्मणक्षत्रियाद्वरम् ॥ साहे
तो ब्राह्मणेनेह क्षत्रियः शास्ति वै प्रजाः १४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ कुर्यां भूतानि तुष्टो हं कुद्वो नाशं तथा नये ॥ कर्मणामनसा वाचानमतोऽस्ति वरो द्विजः १५ पूर्वो ब्र
ह्मोत्तरावाचो द्वितीयः क्षत्रियोत्तरः ॥ त्वयोक्तौ हेतुयुक्तौ तौ विशेषस्तत्र दृश्यते १६ ब्राह्मणाः संश्रिताः क्षत्रं न क्षत्रं ब्राह्मणाश्रितम् ॥ श्रिता ब्रह्मोपधाविप्राः स्वादंति
क्षत्रियान्भुवि १७ क्षत्रियेष्वश्रितो धर्मः प्रजानां परिपालनम् ॥ क्षत्रादृतिर्ब्राह्मणानां तैः कथं ब्राह्मणो वरः १८ सर्वभूतप्रधानांस्तान्मैक्षतृतीनहंसदा ॥ आत्म
संभावितान् विप्रान्स्थापयाम्यात्मनो वशे १९ कथितं त्वनयाऽसत्यं गायत्र्या कन्ययादिवि ॥ विजेष्याम्यवशान्सर्वान्ब्राह्मणांश्चर्मवाससः २० न च मां च्यावयेद्रा
ष्ट्राविपुलकेषु कश्चन ॥ देवो वा मानुषो वाऽपि तस्माज्ज्येष्ठो द्विजादहम् २१ अथ ब्रह्मोत्तरं लोकां करिष्ये क्षत्रियोत्तरम् ॥ न हि मे संयुगे कश्चित्सोढुमुत्सहते बलम् २२
अर्जुनस्य वचः श्रुत्वा वित्रस्ता भून्निशाचरी ॥ अथैनमंतरिक्षस्थस्ततो वायुरभाषत २३ त्वजैनं कलुषं मां ब्राह्मणेभ्यो नमस्कुरु ॥ एते पां कुर्वतः पापं प्राप्स्यो भो
विष्यति २४ अथवा त्वां महीपालशमयिष्यंति वै द्विजाः ॥ निरसिष्यंति ते राष्ट्राद्वतोत्साहामहाबलाः २५ तं राजा कस्त्वमित्याह ततस्तं प्राहमारुतः ॥ वायुर्दे
वदत्तोऽस्मि हितं त्वां प्रब्रवीम्यहम् २६ ॥ अर्जुन उवाच ॥ अहो त्वयाऽयं विप्रेषु भक्तिरागः प्रदर्शितः ॥ यादृशं पृथिवीभूतं तादृशं ब्रूहि मे द्विजम् २७
वायोर्वासदृशं किंचिद्ब्रूहि त्वं ब्राह्मणोत्तमम् ॥ अपां वसेदृशं वह्नेः सूर्यस्य नभसोऽपि वा २८ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे पव
नार्जुनसंवादे ब्राह्मणमाहात्म्ये द्विपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥ ॥ वायु उवाच ॥ शृणु मूढगुणान्कांश्चिद्ब्राह्मणानां महात्मनाम् ॥ ये त्वया कीर्तिता
राजस्तेभ्योऽथ ब्राह्मणो वरः १ व्यक्तामही त्वं भूमिस्तु स्पर्धयां गतुपस्यह ॥ नाशं जगाम तां विप्रो व्यस्तं भयतकश्यपः २ अजेया ब्राह्मणाराजन्दि विचेह चानित्यदा ॥
अपि वत्तेजसा ह्यापः स्वयमेवांगिराः पुरा ३ सताः पिबन्क्षीरमिव नाटप्यत महामनाः ॥ अपूरयन्महौघेन महीं सर्वां च पार्थिव ४ तस्मिन्नहं च कुद्वेवै जगत्स्यक्ता ततो
गतः ॥ व्यतिष्ठ मग्निहोत्रे च चिरमंगिरसोभयात् ५ अथ शप्तश्च भगवान्गौतमेन पुरंदरः ॥ अहल्यां कामयानो वै धर्मार्थं च न हिंसितः ६ तथा समुद्रो नृपते पूर्णो दृ
ष्टस्य वारिणः ॥ ब्राह्मणैरभिषक्तश्च बभूव लवणोदकः ७ चरीं च तर्हि तासरस्वती यद्वानिशाचरी तत्रस्थपि वित्रस्ता भूवकिमुतान्ये आस्तिका इति भावः २३।२४।२५।२६
पृथिवीभूतं पृथिव्यात्मकं भूतं १७।१८ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्विपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥ शृण्विति १।२।३।४ अहं वायुः ५।६।७

कविराशिः ८ महतःसगरपुत्रान् आसंतउपासंत सुवर्णधारिणाशोभनोब्राह्मणवर्णस्तस्यधारिणाधर्वाद्विजातिनाकपिलेन ९ । १० । ११ । १२ अग्निब्राह्मणमित्यन्वयः ११ अनुभूतमितिभू
तं अनुपालकंपोषके १४ । १५ ननुब्रह्मांडेजातत्वात्कथमंडमजनयदित्यत्राह अंडेति केचिदितितत्वेत्यर्थः १६ द्रुपयतिद्रष्टव्यमिति अजत्वादेवब्रह्मानांडजातः अंडजत्ववचनंत्वस्यप्रकारांतरे
णेत्याह स्मृतमिति आकाशजःपितामहःकिमाश्रयेणतिष्ठेदितिचेत्कश्चिद्रूपात्तमितिब्रूहि तदातर्कचिद्वेदिति । पितामहस्यनिरधिष्ठानत्वेसतितज्जमिदंसर्वगुण्यमेवस्या
वकिंचिद्रूपादित्यर्थः । ननुकोयंप्रजापतिपदेनोच्यतेअतआह अहंकारइति प्रोक्तइतिप्रभुव्यापिकःयतःसर्वतेजोगतःजलचंद्रन्यायेनकृत्स्नंवेतन्यज्योतिःपातः द्वितीयाश्रितेतिमासः अयंभावः ।

सुवर्णवर्णोनिर्धूमःसंगतोर्ध्वशिखःकविः ॥ कुद्धेनांगिरसाशतो गुणैरेतैर्विवर्जितः ८ महतश्चूर्णितान्पश्ययेहासंतमहोदाधिम् ॥ सुवर्णधारिणानित्यमवशताद्वि
जातिना ९ समोन्तंविजातिभ्यःश्रेयोविद्विनराधिप ॥ गर्भस्थान्ब्राह्मणान्सम्यङ्मनस्यतिकलिप्रभुः १० दंडकानामहद्राज्यंब्राह्मणेनविनाशितम् ॥
तालजंघमहाक्षत्रमैर्वेणैकेननाशितम् ११ त्वयाचविपुलंराज्यंबलंधर्मश्रुतंतथा ॥ दत्तात्रेयप्रसादेनप्रातंपरमदुर्लभम् १२ अग्निंत्वयजसेनित्यंकस्माद्ब्रा
ह्मणमर्जुन ॥ सहिसर्वस्यलोकस्यहव्यवाट्किंनवेसितम् १३ अथवाब्राह्मणश्रेष्ठमनुभूतानुपालकम् ॥ कर्तारंजीवलोकस्यकस्माज्जानन्विमुह्यसे १४ तथा
प्रजापतिर्ब्रह्माअव्यक्तःप्रभुःअव्ययः ॥ येनेदंनिखिलंविश्वंजनितंस्थावरंचरम् १५ अंडजातंतुब्रह्माणंकेचिदिच्छंत्यपंडिताः ॥ अंडाद्विब्राह्मणैःशैलादिशोभः
पृथिवीदिवम् १६ द्रष्टव्यंनैतदेवंहिकथंजायेदजोहिसः ॥ स्मृतमाकाशमंडंतुतस्माज्जातःपितामहः १७ तिष्ठेत्कथमितिब्रूहिनिर्किंचिद्विददाभवेत् ॥ अहंकार
इतिप्रोक्तःसर्वतेजोगतःप्रभुः १८ नास्त्यंडमस्तिब्रह्मासराजालोकभावनः ॥ इत्युक्तःसतदातूष्णीमभूद्वायुस्ततोऽब्रवीत् १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअनुशा
सनपर्वणिआनुशासनिकेपर्वणिदानधर्मपवनार्जुनसंवादेत्रिपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ ॥ वायुरुवाच ॥ इमांभूमिंविजातिभ्योदेत्सुवैदाक्षिणां
पुरा ॥ अंगोनामनृपोराजस्ततश्चितामहीययौ १ धारिणींसर्वभूतानिमयंप्राप्यवरोचुपः ॥ कथमिच्छतिमांदातुंविजेभ्योब्रह्मणःसुताम् २ साऽहंत्वत्कागमिष्या
मिभूमित्वंब्रह्मणःपदम् ॥ अयंसराष्ट्रेनृपतिर्माभूदितिततोऽजमत् ३ ततस्तां कश्यपोदृष्ट्वाव्रजंतीं पृथिवीं तदा ॥ प्रविवेशमहीसद्योमुक्त्वाऽऽत्मानं समाहितः ४ ऋ
द्धासासर्वतो जज्ञे तृणौषधिसमन्विता ॥ धर्मोत्तरानष्टमयाभूमिरासीत्ततोऽनृप ५ एवं वर्षसहस्राणि दिव्यानि विपुलवतः ॥ त्रिंशतः कश्यपोराजन्भूमिरासीदतंद्रितः ६

सुपुष्टिसदृशादव्याकृताकाशादुत्थितोऽहंकाररूपउपाधिस्तेषांस्त्रीसर्वात्मनाऽचिच्छिन्नःसोऽयमहंकारविशिष्टोबाह्योऽप्योमादिकंकल्पितवान् । एवंशास्त्रानुभवाभ्यांजानातिसब्राह्मणोजगत्कर्ता
तेनतब्रह्मसंस्तुतेपतरंगस्थेवकदाचिदपिनसंभवतीति १८ अतएवअंडेनास्ति रज्जूरमवत्कल्पनामात्रत्वात् कल्पकस्तुतब्रह्माब्राह्मणोस्तीत्युक्तं सराजाऽर्जुनइतिवायुनोक्तःसंस्तूष्णीमभूततोवा
युरब्रवीद्रक्ष्यमाणमर्थमितिशेषः १९ ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्येदीपेचतुःपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ ॥ इमामिति १ । २ भूमित्वं त्यक्त्वा ब्रह्मणः पदं गमिष्या
मीतिसंबंधः ३ आत्मानं देहं त्यक्त्वा निर्वर्णं मही देहं प्रविश्य स जीवयोगबलेन कृतवान् ४ भूमिस्तु धर्मोत्तरास्त्वर्धनेन ब्रह्मलोकं गत्वानष्टमयासीदित्यर्थः ५ कश्यपो भूमिर्भूत्वाऽसीदित्यन्वयः ६

७ । ८ । ९ । १० । ११ सोऽग्निः सोमपिताउतथ्यमाहूयतां तस्मै ददी सोतथ्यामिति सर्गिरावैः । १२ । १३ । १४ । १५ । देवो वरुणः तया भद्रया । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

अथागम्यमहाराजनमस्तुत्यचकश्यपम् ॥ पृथिवीकश्यपीजज्ञेसुतातस्यमहात्मनः ७ एषराजत्रीदृशोवैब्राह्मणःकश्यपोऽभवत् ॥ अन्यंप्रब्रूहिवात्संचकश्यपात्क्ष
त्रियंवरम् ८ तूष्णीं बभूव नृपतिः पवनस्त्वब्रवीत्पुनः ॥ शृणुराजनुतथ्यस्यजातस्यांगिरसेकुले ९ भद्रासोमस्यदुहितारूपेणपरमामता ॥ तस्यास्तुल्यं पतिसो
मउतथ्यंसमपश्यत् १० साचतीव्रंतपस्तेपेमहाभागायशस्विनी ॥ उतथ्यार्थेतुचार्वंगीपरंनियममास्थिता ११ ततआहूयसोतथ्यंददावत्रिर्यशस्विनीम् ॥ भा
र्यार्थेसचजग्राहविधिवहूरिदक्षिणः १२ तांत्वकामयतश्रीमान्वरुणःपूर्वमेवह ॥ सचागम्यवनप्रस्थंयमुनायांजहार्ताम् १३ जलेश्वरस्तुहत्वातामनयत्स्वंपुरंप्र
ति ॥ परमाहुतसंकाशंपदसहस्रशतहृदम् १४ नहिरम्यतरंकिंचित्तस्मादन्यत्पुरोत्तमम् ॥ प्रासादैरप्सरोभिश्चादिव्यैःकामैश्चशोभितम् १५ तत्रदेवस्तयासार्धं
रेमेराजन्जलेश्वरः ॥ अथारुयात्मुतथ्यायततःपत्न्यवमर्दनम् १६ तच्छ्रुत्वानारदात्सर्वमुतथ्योनारदंतदा ॥ प्रोवाचगच्छब्रूहि त्वंवरुणंपरुषंवचः १७ मद्वा
क्यान्मुंचमेभार्याकस्मात्तांहतवानसि ॥ लोकपालोऽसिलोकानांलोकस्यविलोपकः १८ सोमेनदत्ताभार्यामेत्वयाचापहताऽद्यै ॥ इत्युक्तोवचनात्तस्यनारदेन
जलेश्वरः १९ मुंचभार्यामुतथ्यस्यकस्मात्त्वंहतवानसि ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्यसोऽथतंवरुणोऽब्रवीत् २० ममैपासुप्रियाभार्यानेनामुत्सृष्टुमुत्सहे ॥ इत्युक्तोवरुणे
नाथनारदःप्राप्यतंमुनिम् ॥ उतथ्यमब्रवीद्वाक्यंनानिहृष्टमनाइव २१ गलेगृहीत्वाक्षितोऽस्मिंवरुणेममहामुने ॥ नप्रयच्छतितेभार्यायतेकार्यंकुरुष्वतत् २२
नारदस्यवचःश्रुत्वाकुद्धःप्राज्वलदंगिराः ॥ अपिबत्तेजसावारिविष्टभ्यसुमहातपाः २३ पीयमानेतुसर्वस्मिस्तोयेऽपिसलिलेश्वरः ॥ सुहृद्भिर्भिक्षमाणोऽपिनै
वामुंचततांतदा २४ ततःकुद्धोऽब्रवीद्भूमिमुतथ्योब्राह्मणोत्तमः ॥ दर्शयस्वस्थलंभद्रेषदसहस्रशतहृदम् २५ ततस्तदीरिणंजातंसमुद्रस्यावसर्पतः ॥ तस्मा
देशान्नदींचैवप्रोवाचासौद्विजोत्तमः २६ अदृश्यागच्छभीरुत्वंसरस्वातिमरून्प्रति ॥ अपुण्येषुभवतुदेशस्त्यक्तस्त्वयाशुभे २७ तस्मिन्संशोषितेदेशेमद्रामा
दायवारिपः ॥ अददाच्छरणंगत्वाभार्यामांगिरसायैव २८ प्रतिगृह्यतुतांभार्यामुतथ्यःसुमनाऽभवत् ॥ सुमोचचजगदुःखाद्वरुणंचैवहैहय २९ ततःसलब्ध्वा
तांभार्यांवरुणंप्राहधर्मवित् ॥ उतथ्यःसुमहातेजायतच्छृणुनराधिप ३० मयैपातपसाप्रासाकोशतस्तेजलाधिप ॥ इत्युक्त्वातामुपादायस्वमेवभवनंययौ ३१
एषराजत्रीदृशोवैउतथ्योब्राह्मणर्षभः ॥ ब्रवीम्यहंब्रूहिवात्समुतथ्याक्षत्रियंवरम् ३२ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दान
धर्म पवनार्जुनसंवादोनामचतुःपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥

२३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । जगद्वरुणंचतुःखान्मुमोचमोचयामास २९ । ३० । ३१ । ३२ ॥ इतिअनुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्येदीपेचतुःपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥

भीष्म उवाच ॥ इत्युक्तः स नृपस्तूष्णीमभूद्वायुस्ततोऽब्रवीत् ॥ शृणुराजन्नगस्त्यस्यमाहात्म्यं ब्राह्मणस्य ह १ असुरैर्निर्जिता देवानिरुत्साहाश्च ते कृताः ॥ यज्ञाश्चै
षां हताः सर्वे पितॄणां च स्वधास्तथा २ कर्मज्यामानवानां च दानवैर्हैहयर्षभ ॥ भ्रष्टैश्चर्यास्ततो देवाश्चैरुः पृथ्वीमिति श्रुतिः ३ ततः कदाचित्ते राजन्दीप्तमादित्य
वर्चसम् ॥ ददृशुस्तेजसा युक्तमगस्त्यं विपुलव्रतम् ४ अभिवाद्य तु तं देवाः पृष्ठाकुशलमेव च ॥ इदमूचुर्महात्मानं वाक्यं काले जनाधिप ५ दानवैर्युधिभग्नाः स्मृतथै
श्वर्याच्च भ्रंशिताः ॥ तदस्मान्नोभयातीव्रात्राहिवं मुनिपुंगव ६ इत्युक्तः स तदा देवैरगस्त्यः रुपितोऽभवत् ॥ प्रजज्वाल च तेजस्वी कालाग्निरिव संक्षये ७ तेन दी
प्तां शुजालेन निर्दग्धा दानवास्तदा ॥ अंतरिक्षान्महाराज निपेतु रस्ते सहस्रशः ८ दह्यमानास्तु ते दैत्यास्तस्यागस्त्यस्य तेजसा ॥ उभौ लोकोपरित्यज्य गताः काष्ठां
तु दक्षिणाम् ९ बलिस्तु यजते यज्ञमश्वमेधं महीगतः ॥ येऽन्येऽथःस्थामहीस्थाश्च तेन दग्धामहासुराः १० ततो लोकाः पुनः प्राप्ताः सुरैः शांतभयैर्नृप ॥ अथैनमब्रु
वन्दे वाभूमिष्ठानसुरान्रजहि ११ इत्युक्तः प्राह देवान्सनशक्तोऽस्मि महीगतान् ॥ दग्धुं तपोहि क्षीयेन्मे न शक्यमीति पार्थिव १२ एवं दग्धा भगवता दानवाः स्वेन तेज
सा ॥ अगस्त्येन तदाराजंस्तपसा भावितात्मना १३ ईदृशश्चाप्यगस्त्यो हि कथितस्ते मयाऽनघ ॥ ब्रवीम्यहं ब्रूहि वा त्वमगस्त्यात्क्षत्रियं वरम् १४ ॥ भीष्म उवाच ॥
इत्युक्तः स तदा तूष्णीमभूद्वायुस्ततोऽब्रवीत् ॥ शृणुराजन्वसिष्ठस्य मुख्यं कर्म यशस्विनः १५ आदित्याः सत्रमासंत सरो वैमानसं प्रति ॥ वसिष्ठं मनसा गत्वा ज्ञात्वा
तत्तस्य गौरवम् १६ यजमानास्तु तान्दृष्ट्वा सर्वान्दीक्षानुकर्षिता च ॥ हंतुमैच्छंत शैलाभाः खलिनो नाम दानवाः १७ अदूरा तु ततस्तेषां ब्रह्मदत्तवरं सरः ॥ हताहता वै
तत्रैते जीवंत्या ब्रुव्य दानवाः १८ ते प्रगृह्य महाघोरा न्पर्वतान् परिधानुमान् ॥ विक्षोभयंतः सलिलमुत्थितं शतयोजनम् १९ अभ्यद्रवंत देवांस्ते सहस्राणि दशैव हि ॥
ततस्ते रार्दिता देवाः शरणं वासवं ययुः २० स च तैर्व्यथितः शक्रो वसिष्ठं शरणं ययौ ॥ ततोऽभ्यंददौ तेभ्यो वसिष्ठो भगवानृषिः २१ तदा तान्दुःखितान् ज्ञात्वा आनृशं
स्य परो मुनिः ॥ अयत्नेनादहत्सर्वान् खलिनः स्वेन तेजसा २२ कैलासं प्रस्थितां चैव नदीं गंगामहातपाः ॥ आनयत्तत्सरो दिव्यं तयामिन्नं च तत्सरः २३ सरोभिन्नं तया
नद्या सरयूः सा ततोऽभवत् ॥ हताश्च खलिनो यत्र स देशः खलिनोऽभवत् २४ एवं सेंद्रा वसिष्ठेन रक्षितास्त्रिदिवौकसः ॥ ब्रह्मदत्तवराश्चैव हता दैत्या महात्मना २५ एत
त्कर्म वसिष्ठस्य कथितं हि मयाऽनघ ॥ ब्रवीम्यहं ब्रूहि वा त्वं वसिष्ठात्क्षत्रियं वरम् २६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे पवनार्जुनसं
वादे पंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्तस्त्वर्जुनस्तूष्णीमभूद्वायुस्ततोऽब्रवीत् ॥ शृणु मे हैहय श्रेष्ठ कर्मात्रेः सुमहात्मनः १

णिभीलकं पीमरतभावदीपे पंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥ ॥ ॥ इत्युक्तद्वि १

२ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३०

घोरे तमस्य युध्यंत स हिता देव दानवाः ॥ अविध्यत शरैस्तत्र स्वर्भातुः सोमभास्करो २ अथ ते तमसाग्रस्तानिहन्यंते स्म दानवैः ॥ देवानृपतिशार्दूलसहैव बलिभिस्त
दा ३ असुरैर्वध्यमानास्ते क्षीणप्राणा दिवौकसः ॥ अपश्यंत तपस्यंत मर्त्रिविप्रं तपोधनम् ४ अथैनमब्रुवन्दे वाः शांतक्रोधं जितेन्द्रियम् ॥ असुरैरिषुभिर्विद्वौ चंद्रादि
त्या विमातुभौ ५ वयं वध्यामहे चापिशतुभिस्तमसाऽऽवृते ॥ नाधिगच्छामशांतिं च भयात्रायस्वनः प्रभो ६ ॥ अत्रिरुवाच ॥ कथं रक्षामि भवतस्ते बुवंश्चंद्रमा भव ॥
तिमिरघ्नश्च सविता दस्युहंता च नो भव ७ एवमुक्तस्तदा त्रिवैतमो नुद भवच्छशी ॥ अपश्यत्सौम्यभावाच्च सोमवत्प्रियदर्शनः ८ दृष्ट्वा नातिप्रभं सोमं तथा सूर्यं च पा
र्थिव ॥ प्रकाशमकरोद त्रिस्तपसा स्वेन संयुगे ९ जगद्वितीमिरं चापि प्रदीप्तमकरोत्तदा १० व्यजयच्छत्रुसंघांश्च देवानां स्वेन तेजसा ॥ अत्रिणा दह्यमानांस्तान्द
ष्ट्वा देवामहासुरान् ११ पराक्रमैस्तेऽपि तदा व्यघ्नत्रिसुरक्षिताः ॥ उद्भासितश्च सविता देवास्त्राताहता सुराः १२ अत्रिणा त्वथ सामर्थ्यं कृतमुत्तम तेजसा ॥ द्विजेनाग्नि
द्वितीयेन जपता चर्मवाससा १३ फलभक्षेण राजर्षे पश्य कर्मात्रिणा कृतम् ॥ तस्यापि विस्तरेणोक्तं कर्मात्रेः सुमहात्मनः ॥ ब्रवीम्यहं ब्रूहि वा त्वमत्रितः क्षत्रियं वरम् १४
इत्युक्तस्त्वर्जुनस्तूष्णीमभूद्वायुस्ततोऽब्रवीत् ॥ शृणुराजन्महत्कर्म च्यवनस्य महात्मनः १५ अश्विनोः प्रतिसंश्रुत्य च्यवनः पाकशासनम् ॥ प्रोवाच स हि तो देवैः सो
मपावश्विनौ कुरु १६ ॥ इंद्र उवाच ॥ अस्माभिर्निदिता वेतौ भवेतां सोमपौकथम् ॥ देवैर्न संमिता वेतौ तस्मान्मेवं वदस्वनः १७ अश्विभ्यां सहनेच्छामः सोमं पातुं
महाव्रत ॥ यदन्यद्वक्ष्यसे विप्र तत्करिष्याम ते वचः १८ ॥ च्यवन उवाच ॥ पिबेतामश्विनौ सोमं भवद्भिः सहिता विमौ ॥ उभावेतावपि सुरौ सूर्यपुत्रौ सुरेश्वर १९
क्रियतां मद्ब्रूचो देवा यथा वै स मुदा हतम् ॥ एतद्ब्रूचुर्वतां श्रियो भवेन्नैतदकुर्वताम् २० ॥ इंद्र उवाच ॥ अश्विभ्यां सह सोमं वै न पास्यामि द्विजोत्तम ॥ पिबं त्वन्ये यथा
कामं नाहं पातुमिहोत्सहे २१ ॥ च्यवन उवाच ॥ न चेत्करिष्यसि वचो मयोक्तं बलसूदन ॥ मया प्रमथितः सद्यः सोमं पास्यसि वै मखे २२ ॥ वायु उवाच ॥ ततः कर्म
समारब्धं हिताय सहसाऽश्विनोः ॥ च्यवनेन ततो मंत्रैरभिभूताः सुराऽभवन् २३ तनुकर्म समारब्धं दृष्ट्वेन्द्रः क्रोधमूर्च्छितः ॥ उद्यम्य विपुलं शैलं च्यवनं समुपाद्रवत् २४
तथा वज्रेण भगवानमर्षाकुललोचनः ॥ तमापतंतं दृष्ट्वैव च्यवनस्तपसान्वितः २५ अद्भिः सिक्काऽस्तं भयतंस वज्रं सहपर्वतम् ॥ अथेन्द्रस्य महाघोरं सोऽसृजच्छत्रुमेव
हि २६ मदनामाहुतिमयं व्यादितास्यं महासुनिः ॥ तस्य दंतं सहस्रं तु वभूव शतयोजनम् २७ द्वियोजनशतास्तस्य दंष्ट्राः परमदारुणाः ॥ हनुस्तस्या भवद्भूमा
वास्यं चास्या स्पृशदिवम् २८ जिह्वापूले स्थितास्तस्य सर्वदेवाः सवासवाः ॥ तिमेरास्यमनुप्राप्ता यथामत्स्यामहार्णवे २९ ते संमंथ्य ततो देवामदस्यास्य समी
पगा ॥ अब्रुवन्सहिताः शक्रं प्रणमास्मै द्विजातये ३०

११ । १२ । १३ । १४ । १५ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये षट्षचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तूष्णीमिति १ । २

अश्विभ्यांसहसोमंचपिवामविगतज्वराः ॥ ततःसप्रणतःशक्रश्चकारच्यवनस्यतत्र ३१ च्यवनःकृतवानेतावश्विनौसोमपायिनौ ॥ ततःप्रत्याहरत्कर्ममदंच
व्यमजन्मुनिः ३२ अक्षेपुमृगयायांचपानेस्त्रीपुचवीर्यवान् ॥ एतैर्देवैर्नराराजवक्ष्यंयांतिनसंशयः ३३ तस्मादेतान्नरोनित्यंदूरतःपरिवर्जयेत् ३४ एतत्ते
च्यवनस्यापिकर्मराजन्प्रकीर्तितम् ॥ ब्रवीम्यहंब्रह्मिवात्वंक्षत्रियंब्राह्मणाद्वरम् ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास०दानधर्मे पवनार्जुनसंवा
देषट्षचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५६ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ तूष्णीमासीदर्जुनस्तुपवनस्त्वब्रवीत्पुनः ॥ शृणुमेब्राह्मणेष्वेवमुख्यंकर्मजनाधिप १ मदस्या
स्यमनुप्राप्तायदासैर्द्रादिवौकसः ॥ तदैवच्यवनेनेहहृतातेषांविमुंघरा २ उभौलोकौहृतौमत्वातेदेवादुःखिताऽभवन् ॥ शोकार्ताश्चमहात्मानंब्रह्माणंशरणंययुः
३ ॥ देवाऊचुः ॥ मदास्यव्यतिषिक्तानामस्माकंलोकपूजित ॥ च्यवनेनहताभूमिःकपैश्चैवादिवंप्रभो ४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ गच्छध्वंशरणंविप्रानाशुसैर्द्रादिवौ
कसः ॥ प्रसाद्यतानुभौलोकाववाप्स्यथयथापुरा ५ तेययुःशरणंविप्रानूचुस्तेकान्जयामहे ॥ इत्युक्तास्तेद्विजान्प्राहुर्जयतेहकपानिति ६ भूमतामिहविजे
तारोवयमित्यब्रुवन्द्विजाः ॥ ततःकर्मसमारब्धंब्राह्मणैःकपनाशनम् ७ तच्छ्रुत्वाप्रेषितोदूतोब्राह्मणेभ्योधनीकपैः ॥ सचतान्ब्राह्मणानाहधनीकपवचोयथा ८
मवद्विःसदृशाःसर्वेकपाःकिमिहवर्तते ॥ सर्वेदेविदःप्राज्ञाःसर्वेचक्रतुयाजिनः ९ सर्वेसत्यवताश्चैवसर्वेदुल्यामहाविभिः ॥ श्रीश्चैवरमतेतेषुधारयंतिश्रियं
चते १० वृथादारान्नगच्छंतितृथामांसंनभुंजते ॥ दीप्तमग्निंजुहतेचगुरूणांवचनेस्थिताः ११ सर्वेचनियतात्मानोबालानांसंविभागिनः ॥ उपे
त्यशनैर्योतिनसेवतिरजस्वलाम् ॥ स्वर्गतिंचैवगच्छंतितथैवशुभकर्मिणः १२ अभुक्तवत्सुनाश्रंतिगर्भिणीवृद्धकादिषु ॥ पूर्वाह्नेषुनदीव्यंतिदिवाचैव
शेरते १३ एतैश्चान्यैश्चबहुभिर्गुणैर्युक्तान्कथंकपान् ॥ विजेष्यथानिवर्तध्वानिवृत्तानांसुखंहिवः १४ ॥ ब्राह्मणाऊचुः ॥ कपान्वयंविजेष्यामोयेदेवास्ते
वयंस्मृताः ॥ तस्माद्व्याःकपाऽस्माकंधानिन्यादियथाऽऽगतम् १५ धनीगत्वाकपानाहनवोविप्राःप्रियंकराः ॥ गृहीत्वाऽस्त्राण्यतोविप्रान्कपाःसर्वे
समाद्रवन् १६ समुदग्रध्वजान्दृष्ट्वाकपान्सर्वेद्विजातयः ॥ व्यमृजन्ज्वलितानग्नीन्कपानांप्राणनाशनान् १७ ब्रह्ममृष्टाहव्यभुजःकपान्हत्वासनातनाः ॥
नमसीवयथाऽभ्राणिव्यराजंतनराधिप १८ हत्वावैदानवान्देवाःसर्वेसंभूयसंयुगे ॥ तेनाभ्यजानन्हितदाब्राह्मणैर्निहतान्कपान् १९ अथागम्यमहातेजा
नारदोऽकथयद्विभो ॥ यथाहतामहाभागेस्तेजसाब्राह्मणैःकपाः २०

३ कपैःअसुरविशेषैः दिवंद्यौः ४ । ५ । ६ । ७ धनीनामकोदूतः ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये षट्षचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ॥ ब्राह्मणानिति कर्मोदयं
फलोदयम् १ । २ । ३ नचेति पुंस्वित्तस्यादिनंमहद्भवतीत्यर्थः ४ । ५ । ६ । ७ अस्यचाधइत्याकाशादेरुपपरिअयमेवास्तीत्युक्तम् ८ अर्णवतर्जयानमित्यगाधत्वमपारत्वंचोक्तम् ९ कृतव
नारदस्यवचःश्रुत्वाप्रीताःसर्वेदिवौकसः ॥ प्रशंसुर्द्विजांश्चापिब्राह्मणांश्चयशस्विनः २१ तेषांतेजस्तथावीर्यंदेवानांवृधेततः ॥ अवाप्नुवंश्चामरत्वंत्रिषुलोके
पुपूजितम् २२ इत्युक्तवचनंवायुमर्जुनःप्रत्युवाचह ॥ प्रतिपूज्यमहाबाहोयतच्छृणुयुधिष्ठिर २३ ॥ अर्जुनउवाच ॥ जीवाम्यहंब्राह्मणार्थंसर्वथासततंप्रभो ॥
ब्रह्मण्योब्राह्मणेभ्यश्चप्रणमामिचनित्यशः २४ दत्तात्रेयप्रसादाच्चमयाप्राप्तमिदंवलम् ॥ लोकेचपरमाकीर्तिर्धर्मश्चाचरितोमहान् २५ अहोब्राह्मणकर्माणिमयामा
रुततत्त्वतः ॥ त्वयाप्रोक्तानिकात्स्न्येनश्रुतानिप्रयतेनच २६ ॥ वायुरुवाच ॥ ब्राह्मणान्क्षान्धर्मेणपालयस्वेंद्रियाणिच ॥ भृगुभ्यस्तेमयंघोरंतत्तुकाळाद्भवि
ष्यति २७ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मे पवनार्जुनसंवादे षट्षचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ॥ ७ ॥
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ब्राह्मणानर्चसेराजन्सततंसंशितवतान् ॥ कंतुकर्मोदयंहृत्वातानर्चसिजनाधिप १ कांब्राह्मणपूजायांव्युष्टिद्वयमहाव्रत ॥ तानर्चसिमहा
बाहोसर्वमेतद्वदस्वमे २ ॥ भीष्मउवाच ॥ एषतेकेशवःसर्वमाख्यास्यतिमहामतिः ॥ व्युष्टिब्राह्मणपूजायांव्युष्टिर्महाव्रतः ३ बलंश्रोत्रेवाङ्मनश्चक्षुषीचज्ञानं
तथासविशुद्धंममाद्य ॥ देहस्यासोनातिचिरात्मतोमेनचातितूर्णसंविताद्ययाति ४ उक्तावर्मायेपुराणेमहातौराजन्विप्राणांक्षत्रियाणांविशांच ॥ तथाशूद्राणांधर्म
मुपासतेचशेषंकृष्णादुपशिक्षस्वपार्थ ५ अहंहोनेवेभितत्त्वेनकृष्णयोऽयंहियञ्चास्यबलंपुराणम् ॥ अमेयात्माकेशवःकौरवेंद्रसोऽयंधर्मवक्ष्यतिसंशयेषु ६ क
ष्णःपृथ्वीमसृजत्सर्वंदिवंचकृष्णस्यदेहान्मेदिनीसंबभूव ॥ वराहोऽयंभीमबलःपुराणःसपर्वतान्व्यमृजद्वैदिशश्च ७ अस्यचाधोऽथांतरिक्षंदिवंचदिशश्चतस्रोविदिश
श्चतस्रः ॥ सृष्टिस्तथैवेयमनुप्रसूतासानेर्ममेविश्वमिवंपुराणम् ८ अस्यनाभ्यांपुष्करंसंप्रसूतंयत्रोत्पन्नःस्वयमेवामितौजाः ॥ येनाच्छिन्नंततमःपार्थघोरंयत्त
त्तिष्ठत्यर्णवंतर्जयानम् ९ कृत्युगेधर्मआसीत्समप्रखेताकालेज्ञानमनुप्रपन्नः ॥ बलंत्वासीद्वापरेपार्थकृष्णःकलौत्वधर्मःक्षितिमेवाजगाम १० सपुत्रपूर्वनिजघान
दैत्यान्सपूर्वदेवश्चबभूवसम्प्राट् ॥ समूतानांभावनोभूतमव्यःसविश्वस्यास्यजगतश्चाभिभोता ११ यदाधर्मोऽग्लतिवंशेसुराणांतदाकृष्णोजायतेमानुषेषु ॥ ध
र्मोस्थित्वासतुवैभावितात्मापरांश्चलोकानपरांश्चपाति १२ त्याज्यंत्यक्त्वाचासुराणांविधायकार्याकार्यकारणंचैवपार्थ ॥ कृतंकरिष्यत्क्रियतेचदेवोराहुंसोमंविद्धि
चशक्रमेनम् १३ सविश्वकर्मासहिविश्वरूपःसविश्वभुग्विश्वसृग्विश्वजिह्व ॥ सशूलमृच्छोणितमृत्करालस्तंकर्मभिर्विदितंवेस्तुवंति १४

ति ज्ञानंअकर्तव्यकोटेरपिउपस्थानात्रेतायांविवेकआसीत् । द्वापरेतुद्वितीयकोटिःसाम्याद्वलंप्रधानमासीन्नधर्मः । कलौत्वधर्मपुत्रबलवानितिभावः १० सपुत्रपूर्वदेवआदिदेवोदैत्याभिजघान
सपुत्रसम्प्राट्बलिरूपीपूर्वदेवोदैत्योबभूव ११ ग्लतिग्लायति १२ एवमेनंराहुंसोमंशक्रंचविद्धि १३ शोणितमुच्छरीरी १४

रायः धनस्य पोषः पोषकः १९ । १९ महीसंघं पृथिव्याश्छादयन्मज्जनमिति यावत् । 'सत्रयज्ञे महादानाच्छादनारण्यकेतवे' इति मेदिनी १७ घोषार्थे गोवर्द्धनोद्धरणकाळे घोषो बुनाहोवा वृष्ट्यर्थे
त्यर्थः । पशूनां गोवाजीवानां च वाहनं जयप्रापकम् १८ सुराणां मित्रावरुणयोरेतः कुंभे सृजे १९ विक्रांतेः पादविशेषः श्रीणि मुवनानि २० देवानां मात्मेति शेषः २१ जुपंति सेवते २२ विधत्ते

तंगंधर्वाणामप्सरसांचनित्यमुपतिष्ठंते विबुधानां शतानि ॥ तं राक्षसाश्च परिसंवदंति रायस्पोषः सविजिगीपुरेकः १५ तमध्वरे शंसितारः स्तुवंति रथं तरे सामगाश्च
स्तुवंति ॥ तं ब्राह्मणा ब्रह्ममंत्रैः स्तुवंति तस्मै ह विरध्वर्यवः कल्पयंति १६ स पौराणी ब्रह्मगुहां प्रविष्टो महीसत्रं भारताग्रेदर्श ॥ स चैव गामुद्धाराय कर्माविशोभ्यदे
त्यानुरगान्दानवांश्च १७ तं घोषार्थं गीर्भिरिन्द्राः स्तुवंति सचापीशोभारतैकः पशूनाम् ॥ तस्य भक्षान्विविधान्वेदयंति तमेवाजौ वाहनं वेदयंति १८ तस्यांतरि
क्षं पृथिवी दिवं च सर्वं शेषेति ठातिशाश्वतस्य ॥ सकुंभेरेतः ससृजे सुराणां यत्रोत्पन्नमृषिमाहुर्वसिष्ठम् १९ समातरिश्वाविभुरश्ववाजीसरश्मिवान्सविताचादिदेवः ॥
तेनासुराविजिताः सर्वे एव तद्विक्रांतैर्विजितानीह श्रीणि २० स देवानां मानुषाणां पितृणां तमेवाहुर्नृजविदां वितानम् ॥ स एव कालं विभजन्नुदेति तस्योत्तरं दक्षिणं चा
यनेद्वे २१ तस्यैवोर्ध्वं तिर्यग्धश्चरंति गभस्तयो मेदिनी भासयंतः ॥ तं ब्राह्मणा वेदविदो जुषंति तस्यादित्यो भासु पयुज्यभाति २२ समासिमास्यध्वरकृद्विधत्ते
तमध्वरे वेदविदः पठंति ॥ स एवोक्तश्च क्रमिदं त्रिनाभिसप्ताश्वयुक्तं वहते वै त्रिधा २३ महातेजाः सर्वगः सर्वसिंहः कृष्णो लोकान्धारयते यथैकः ॥ हंसं तमोघ्नं च तमे
व वीरकृष्णं सदा पार्थक्यं रमेहि २४ स एकदा कक्षगतो महात्मा तुष्टो विभुः स्वां डवेधूमकेतुः ॥ सराक्षसानुरगांश्चावजित्य सर्वत्र गः सर्वमग्रीजुहोति २५ स एव पार्थाय
श्वेतमश्वं प्रायच्छत् स एवाश्वानथ सर्वाश्चकार ॥ सर्वधुरस्तस्य रथस्त्रिचक्रस्त्रिचक्षिराश्चतुरश्वस्त्रिनाभिः २६ सविहायो व्यदधात्पंचनाभिः स निर्ममेगां दिवमंतरि
क्षम् ॥ सोरण्यानि व्यसृजत्पर्वतांश्च हृषीकेशोऽमितदीप्ताग्निदेजाः २७ अलंघयद्दैसरितो जिघांसन् शक्रं वज्रं हरंतं निरास ॥ समर्हेद्रः स्तूयते वै महाध्वरे विप्रैरेको
ऋक्सहस्रैः पुराणैः २८ दुर्वासवितेन नान्येन शक्यो गृहे राजन्वासयितुं महीजाः ॥ तमेवाहुर्ऋषिमेकं पुराणं स विश्वकृद्विदधात्यात्मभावान् २९ वेदांश्च यो वेदयतेऽधे
देवो विधींश्च यश्चाश्रयते पुराणान् ॥ कामे वेदे लौकिके यत्फलं च विष्वक्सेनः सर्वमेतत्प्रतीहि ३० ज्योतींषि शुक्लानि हि सर्वलोके त्रयो लोका लोकपालास्त्रयश्च ॥ त्रयो
ऽग्नयो व्याहृतयश्चातिस्तः सर्वदेवा देवकी पुत्र एव ३१ सवत्सरः स ऋतुः सार्धमासः सोऽहोरात्रः सकलवैसकाष्टाः ॥ मात्रा मुहूर्ताश्च लवाः क्षणाश्च विष्वक्सेनः सर्वमेत
त्प्रतीहि ३२ चंद्रादित्यौ ग्रहनक्षत्रताराः सर्वाणि दृशान्यपथौर्णमासम् ॥ नक्षत्रयोगा ऋतवश्च पार्थ विष्वक्सेनात्सर्वमेतत्प्रसूतम् ३३

ध्वरमित्यर्थात् त्रिनाभिशीतोष्णवृष्टिकालगर्भं चक्रं संवत्सरं त्रिधा मेति वर्षे वातोष्णप्रकारम् २३ हंसं सूर्यम् २४ । २५ धं धुरस्तस्य संसाररथस्य योक्ता त्रिचक्रः सत्वरजस्तमो मयः । त्रिचक्षिराः
ऊर्ध्वमध्याधोगतिफलः चतुरश्वः कालादृष्टेश्वरेच्छास्वसंकल्पाश्चत्वारोऽश्वस्य त्रिनाभिः शृङ्गकृष्णं शृङ्गकृष्णं चेति त्रिविधकर्मगर्भः ३५ पंचनाभिः पंचमृतानां नाभिराश्रय इत्यर्थः २७ निरास
पराभूतवान् २८ । २९ विधीनमिहो ज्ञादीन् ३० । ३१ । ३२ । ३३

३३ । ३५ वेद्यं वेदप्रतिपाद्यं वेद्यं ज्ञेयं १५ । ३७ । ३८ अनिरुद्धमहंकारं ३९ पंचधार्पचक्रकारं देवासुरमनुष्यश्चापदतिर्धर्म्येण पंचजनाः पंचमृतानि तैरुपपन्नं विश्वं सिसृक्षुराज्ञापयतीति पूर्वोक्तान्वयः

रुद्रादित्यावसवोऽथाश्विनौ च साध्याश्च विश्वे मरुतां गणाश्च ॥ प्रजापतिर्देवमाता दितिश्च सर्वे कृष्णादृषयश्चैव सप्त ॥ ३४ वायुर्भूत्वा विक्षिपते च विश्वमग्निर्भूत्वा
दहते विश्वरूपः ॥ आपो भूत्वा मज्जयते च सर्वं ब्रह्मा भूत्वा सृजते विश्वसंधान् ३५ वेद्यं च यद्वेदयते च वेद्यं विधिश्च यश्चाश्रयते विधेयम् ॥ धर्मे च वेदे च बले च सर्वचरा
चरं केशवं त्वं प्रतीहि ३६ ज्योतिर्भूतः परमोऽसौ पुरस्तात्प्रकाशते यत्प्रभया विश्वरूपः ॥ अपः सृष्ट्वा सर्वभूतात्मयोनिः पुराऽकरोत्सर्वमेवाथ विश्वम् ३७ ऋतून्
त्पातान्विविधान्यहुतानि मेघान्विद्युत्सर्वमैरावतं च ॥ सर्वे कृष्णात्स्थावरं जंगमं च विश्वात्मानं विष्णुमेनं प्रतीहि ३८ विश्वावा संनिगुणं वासुदेवं संकर्षणं जीवभूतं
वदंति ॥ ततः प्रद्युम्नमनिरुद्धं चतुर्थमाज्ञापयत्यात्मयोनिर्महात्मा ३९ स पंचधा पंचजनो पपन्नं संचोदयन् विश्वमिदं सिसृक्षुः ॥ ततश्चकारावनिमारुतौ च खं ज्यो
तिरंभश्च तथैव पार्थ ४० स स्थावरं जंगमं चैव मेतच्चतुर्विधं लोकमिमं च कृत्वा ॥ ततो भूमिं व्यदधात्पंचबीजां द्यौः पृथिव्यां धारयति भूरिवारि ४१ तेन विश्वं कृतमे
तद्विराजन्सजीवयत्यात्मनैवात्मयोनिः ॥ ततो देवानसुरान्मानवांश्च लोकां चृषींश्चापि पितृन् प्रजाश्च ॥ समासेन विधिवत्प्राणि लोकान्सर्वान्सदाभूतपातिः सिसृ
क्षुः ४२ शुभाशुभं स्थावरं जंगमं च विष्वक्सेनात्सर्वमेतत्प्रतीहि ॥ यद्वर्तते यच्च भविष्यतीह सर्वं ह्येतत्केशवं त्वं प्रतीहि ४३ मृत्युश्चैव प्राणिनामंतकाले साक्षात्कृष्णः
शाश्वतो धर्मवाहः ॥ भूतं च यच्च हन विद्म किंचिद्विष्वक्सेनात्सर्वमेतत्प्रतीहि ४४ यत्प्रशस्तं च लोकेषु पुण्यं यच्च शुभाशुभम् ॥ तत्सर्वं केशवोऽचित्यो विपरीतमतः
परम् ४५ एतादृशः केशवोऽतश्च भूयो नारायणः परमश्चाव्ययश्च ॥ मध्याद्यंतस्य जगतस्तत्स्थुषश्च बुधूषतां प्रभवश्चाव्ययश्च ४६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु
शासनपर्वणि आनुशासनिकेऽं दानधर्मे महापुरुषमाहात्म्ये अष्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्रूहि ब्राह्मण पूजायां व्युष्टिं त्वं मधुसू
दन ॥ वेतात्वमस्य चार्थस्य वेदत्वादिपितामहः १ ॥ वासुदेव उवाच ॥ शृणुष्वावहितो राजन् दिजानां भरतर्षभ ॥ यथा तत्त्वेन वदतो गुणान्वै कुरु स तम २ द्वार
वत्यां समासीनं पुरामां कुरु नंदन ॥ प्रद्युम्नः परिपप्रच्छ ब्राह्मणैः परिकोपितः ३ किं फलं ब्राह्मणेष्वस्ति पूजायां मधुसूदन ॥ ईश्वरत्वं कुत स्तेषामिहैव च परत्र च ४
सदा द्विजातीन्संपूज्य किं फलं तत्र मानद ॥ एतद्ब्रूहि स्फुटं सर्वं सुमहान्संशयोऽत्र मे ५ इत्युक्तेव च नेतस्मिन् प्रद्युम्नं न तथा त्वहम् ॥ प्रत्यब्रुवं महाराज यत्तच्छृणु स
माहितः ६ व्युष्टिं ब्राह्मणपूजायां रौक्मिणेय निबोध मे ॥ एते हि सोमराजान ईश्वराः सुखदुःखयोः ७ अस्मिन् लोके रौक्मिणेय तथाऽमुष्मिन् च पुत्रक ॥
ब्राह्मणप्रमुखं सौम्यं न मेऽत्रास्ति विचारणा ८

४० चतुर्विधं जरायुजादि पंचबीजां चतुर्विधभूतग्रामः कर्मचतेषां बीजमृतां ४१ । ४२ । ४३ । ४४ अतः केशवाद्यत्परं कल्पते तद्वि
परीतं असन्मार्ग इत्यर्थः ४५ । ४६ ॥ इति अनुशासनपर्वणि भी० भा० अष्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ॥ ब्रूहीति १ । ५ । ३ । ४ । ५ । ७ सौम्यं कल्याणम् ८

ब्राह्मणप्रतिपूजायामायुःकीर्तिर्यशोवलम् ॥ लोकालोकेश्वराश्चैव सर्वे ब्राह्मणपूजकाः १ त्रिवर्गेचापवर्गेचयशः श्रीरोगशांतिषु ॥ देवताऽपि तृपूजासु संतोष्याश्चैव नो
द्विजाः १० तत्कथं वैनाद्रियेयमीश्वरोऽस्मीति पुत्रक ॥ माते मन्युर्महाबाहो भवत्वत्र द्विजान् प्रति ११ ब्राह्मणाहिमहदूतमस्मिन्लोके परत्र च ॥ भस्मकुर्युर्जगदिदं
कृद्धाः प्रत्यक्षदर्शिनः १२ अन्यानपि सृजेयुश्च लोकान् लोकेश्वरांस्तथा ॥ कथं ते पुनर्वर्तेरन्त्यग्नानात्सु तेजसः १३ अवसन्महद्देवा ब्राह्मणो हरिर्पिंगलः ॥ चीर
वासाविल्वदंडी दीर्घश्मश्रुः कृशो महान् १४ दीर्घेभ्यश्च मनुषेभ्यः प्रमाणादधिको भुवि ॥ सस्वैरचरते लोकान्ये दिव्या ये च मानुषाः १५ इमां गाथां गायमानश्च त्वरेण
भासुच ॥ दुर्वाससं वासयेत्को ब्राह्मणं सत्कृतं गृहे १६ रोषणः सर्वभूतानां सूक्ष्मेऽप्यपकृते कृते ॥ परिभाषां च मे श्रुत्वा कोऽनुदयात्प्रतिश्रयम् १७ यो मां कश्चिद्वासयी
तनसमां कोपयेदिति ॥ यस्मान्नाद्रियते कश्चित्ततोऽहं समवासयम् १८ स संभुंते सहस्राणां बहूनामब्रमेकदा ॥ एकदा सोऽल्पकं भुंक्ते न चैवैति पुनर्गृहान् १९ अक
स्माच्च प्रहसति तथाऽकस्मात्प्ररोदिति ॥ न चास्य वयसा तुल्यः पृथिव्या भवत्तदा २० अथ स्वावसथंगत्वा स शय्यास्तरणानि च ॥ कन्याश्चालंकृता दग्ध्वा ततो व्य
पगतः पुनः २१ अथ मामब्रवीद्भूयः समुनिः संशितव्रतः ॥ कृष्णपायसमिच्छामि भोक्तुमित्येव स त्वरः २२ तदैव तु मया तस्याचित्तज्ञेन गृहे जनः ॥ सर्वाण्यन्नानि पा
नानि भक्ष्याश्चोच्चावचास्तथा २३ भवंतु सत्कृतानीह पूर्वमेव प्रचोदितः ॥ ततोऽहं ज्वलमानं वैपायसं प्रत्यवेदयम् २४ तं भुंक्ते वसतु क्षिप्रं ततो वचनमब्रवीत् ॥ क्षिप्र
मंगानि लिपस्व पायसेनेति स स्मह २५ अविष्टश्यैव च ततः कृतवानस्मिततथा ॥ तेनोच्छिष्टेन गात्राणि शिरश्चैवाभ्यगृह्यम् २६ सददर्शं तदाभ्याशे मातरं तेशु भा
ननाम् ॥ तामपि स्मयमानां स पायसेनाभ्यलेपयम् २७ मुनिः पायसदिग्धां गौरिथे तूर्णमयोजयत् ॥ तमारुह्य रथं चैव निर्ययौ स गृहान्मम २८ अग्निवर्णो ज्वलन्धी
मान्सद्विजो रथधुर्यवत् ॥ प्रतोदेना तु ददालां रुक्मिणीं मम पश्यतः २९ न च मे स्तोकमप्यासीदुःखमीर्ष्याकृतं तदा ॥ तथा सराजमार्गेण महतानिर्ययौ वहिः ३०
तद्दृष्ट्वा महदाश्चर्यं दाशार्हा जातमन्यवः ॥ तत्राजल्पन्मिथः केचित्समाभाष्य परस्परम् ३१ ब्राह्मणा एव जायेरन्नान्यो वर्णः कथंचन ॥ को ह्येनं रथमास्थाय जीवेदन्यः
पुमानिह ३२ आशीविषविषं तीक्ष्णं ततस्तीक्ष्णतरो द्विजः ॥ ब्रह्माशीविषदग्धस्य नास्तिकश्चिच्चिकित्सकः ३३ तस्मिन् व्रजति दुर्धर्षे प्रास्वलद्विजमणीपथि ॥
तन्नामर्षयत श्रीमांस्ततस्तूर्णमचोदयत् ३४ ततः परमसंकुद्धोरथात्प्रस्कंद्य स द्विजः ॥ पदातिरुत्पथेनैव प्राद्वदक्षिणा मुखः ३५ तमुत्पथेन धावंतमन्वधावं द्विजो
त्तमम् ॥ तथैव पायसादिग्धः प्रसीद भगवन्निति ३६ ततो विलोक्य तेजस्वी ब्राह्मणो मासुवाच ह ॥ जितः क्रोधस्त्वया कृष्ण प्रकृत्यैव महाभुज ३७ न तेऽपराधमिह वै दृष्ट
वानस्मि सुव्रत ॥ प्रीतोऽस्मि तव गोविंदपुण्यकामान्यथेप्सितान् ३८ प्रसन्नस्य च मे तात पश्य भ्युष्टियथाविधि ॥ यावदेवमनुष्याणामपेक्षा बोधविष्यति ३९

४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० ॥ इति अनु. १ मी० भा० एकोनषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥ दुर्वासस इति अत्र त्रिपुरवाहः

यथैवात्रे तथातेषां स्वयिभावो भविष्यति ॥ यावच्च पुण्यालोकेषु त्वयि कीर्तिर्भविष्यति ४० त्रिषु लोकेषु तावच्च वैशिष्ट्यं प्रतिपत्स्यसे ॥ सुप्रियः सर्वलोकस्य भविष्यसि ज
नार्दन ४१ यत्तेभिन्नं च दग्धं च यच्च किंचिद्विनाशितम् ॥ सर्वं तथैव द्रष्टाऽसि विशिष्टं वा जनार्दन ४२ यावदेतत्प्रलितं ते गात्रे पुमधुसूदन ॥ अतो मृत्युभयं नास्ति याव
दिच्छसि चाच्युत ४३ न तु पादतले लिप्ते कस्मात्ते पुत्रकाद्यै ॥ नैतन्मे प्रियमित्येवं समां प्रीतोऽब्रवीत्तदा ४४ इत्युक्तोऽहं शरीरं स्वं ददर्श श्रीसमायुतम् ॥ रुक्मिणीं
चाब्रवीत्प्रीतः सर्वस्त्रीणां वरं यशः ४५ कीर्तिं चानुत्तमां लोके समवाप्स्यसि शोभने ॥ नत्वांजरावारोगो वा वैवर्ण्यं चापि भाविनि ४६ स्पृक्ष्यंति पुण्यगंधाचकृष्णमाराध
यिष्यसि ॥ षोडशानां सहस्राणां वधूनां केशवस्य ह ४७ वरिष्ठा च सलोक्या च केशवस्य भविष्यसि ॥ तव मातरमित्युक्ता ततो मां पुनरब्रवीत् ४८ प्रस्थितः सुमहात्मे
जादुर्वासाऽग्निरिव ज्वलन् ॥ एषैव ते बुद्धिरस्तु ब्राह्मणान्प्रतिकेशव ४९ इत्युक्त्वा स तदा पुत्रतत्रैवांतरधीयत ॥ तस्मिन् तर्हि ते चाह मुपांशुव्रतमाचरम् ५० यत्किंचि
द्ब्राह्मणो ब्रूयात्सर्वं कुर्यामिति प्रभो ॥ एतद्भूतमहंकृत्वामात्राते सह पुत्रक ५१ ततः परमहृष्टात्मा प्राविशं गृहमेव च ॥ प्रविष्टमात्रश्च गृहे सर्वं पश्यामितन्नवम् ५२ यदि
न्नयच्चैव दग्धं तेन विप्रेण पुत्रक ॥ ततोऽहं विस्मयं प्राप्तः सर्वदृष्टान्वंद्यम् ५३ अपूजयं च मनसारौ किमणेयसदा द्विजान् ॥ इत्यहं रौक्मिणेयस्य पृच्छतो भरतर्षभ ५४
माहात्म्यं द्विजमुख्यस्य सर्वमारख्यातवांस्तदा ॥ तथा त्वमपि कौंतेय ब्राह्मणान्सततं प्रभो ५५ पूजयस्व महाभागान्वाग्भिर्दानैश्चानित्यदा ॥ एवं व्युष्टिं महं प्राप्तो ब्राह्म
णस्य प्रसादजाम् ॥ यच्च मामाह भीष्मोऽयं तत्सत्यं भरतर्षभ ५६ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे दुर्वासो भिक्षानाम् एको
नषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ दुर्वाससः प्रसादात्ते यत्तदामधुसूदन ॥ अवाप्तमिह विज्ञानं तन्मे व्या
ख्यातुमर्हसि १ महाभाग्यं च यत्तस्य नामानि च महात्मनः ॥ तत्त्वतो ज्ञातुमिच्छामि सर्वं मतिमतांवर २ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ ॥ हंत ते कीर्तयिष्यामि नमं
स्कृत्य कपर्दिने ॥ यद्वार्तं मयाराज ज्ञेयो यच्चार्जितं यशः ३ प्रयतः प्रातरुत्थाय यदधीये विशांपते ॥ प्राजलिः शतरुद्रीयं तन्मे निगदतः शृणु ४ प्रजापतिस्तत्स
सृजेत पसोऽस्ते महातपाः ॥ शंकरस्त्वसृजता तत्प्रजाः स्थावरजंगमाः ५ नास्तिकिंचित्परं भूतं महादेवादिशांपते ॥ इह त्रिष्यपि लोकेषु भूतानां प्रभवो हि सः ६ न चै
वोत्सहते स्थातुं कश्चिदग्रे महात्मनः ॥ न हि भूतं समं तेन त्रिषु लोकेषु विद्यते ७ गंधेनापि हि संप्राप्ते तस्य कुद्धस्य शत्रवः ॥ विसंज्ञा हतभूयिष्ठा वेपंते च पतंति च ८ घोरं
च निनदंतस्य पर्जन्यानि नदोपमम् ॥ श्रुत्वा विशीर्ये हृदयं देवानामपि संयुगे ९

अद्वारहिता नानिदार्थः । उपासकानां शूलधूमकारणदेवत्रयकृपाणां त्रिषु पांशुर्वाहो न संसारानर्पयति त्रिर्भुवो देवस्य त्रिपुरहंतुः प्रसादादेव भवतीति प्रदर्शनाय १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ तंचैवेति एवमध्यात्मत्रिपुरदाहेऽपिसंसारारम्भः
 कःसूक्ष्मःप्रपंचोयावदेहपातं बाधितानुवृत्त्याऽनुवर्तत एव । तंवालेहिरण्यगर्भाऽन्यसूक्ष्मसमष्टिरूपं पुरंदरधुरंकगतं जीवन्मुक्तप्रतीतिगोचरं जिज्ञासमाना उमा ब्रह्मविद्यामया कुरुत्वा भेदकृतेऽप्ययं कोऽव
 यांश्चोरेण रूपेण पश्येत्कुद्धः पिनाकहृत् ॥ नसुरानासुरालोकेन गंधर्वानपन्नगाः १० कुपिते सुखमेधंते तस्मिन्नापि मुहागताः ॥ प्रजापते श्वदक्षस्य यजतो वितते क्रतौ
 ११ विव्याध कुपितो यज्ञानिर्भयस्तु भवस्तदा ॥ धनुषावाणमुत्सृज्य स घोषं विना दध १२ तेन शर्मकुतः शान्तिं विषादं लेभिरे सुराः ॥ विद्वेच सहसा यज्ञे कुपिते च महेश्वरे
 १३ तेन ज्यातलो घोषेण सर्वलोकाः समाकुलाः ॥ बभूवुरवशाः पार्थिवे दुश्चसुरासुराः १४ आपश्चुभिरैचैव च कं पेच वसुंधरा ॥ व्यद्रवन् गिरयश्चापि द्यौः
 पफालच सर्वशः १५ अंधेन तमसालोकाः प्रावृत्तान च काशिरे ॥ प्रणष्टा ज्योतिषां भाश्च सहसूर्येण भारत १६ भृशं भीतास्ततः शान्तिं च कुः स्वस्त्ययनानि च ॥ ऋष
 यः सर्वभूतानामात्मनश्च हितैषिणः १७ ततः सोऽभ्यद्रव देवान् रुद्रो रौद्रपराक्रमः ॥ भगस्य नयने कुद्धः प्रहारेण व्यशातयत् १८ पूषणं चाभिदुद्रावपादेन च रूपान्वितः ॥
 पुरोडाशं भक्षयतो दशनान्वै व्यशातयत् १९ ततः प्रणेमुर्देवास्ते वेपमानाः स्मशंकरम् ॥ पुनश्च संदधे रुद्रो दीप्तं सुनिशितं शरम् २० रुद्रस्य विक्रमं दृष्ट्वा भीता देवाः स
 हर्षिभिः ॥ ततः प्रसादयामासुः शर्वते विबुधोत्तमाः २१ जेषुश्च शतरुद्रीयं देवाः कृत्वाऽजलितदा ॥ संस्तूयमानां स्त्रिदशैः प्रससाद महेश्वरः २२ रुद्रस्य भागं यज्ञे च विशि
 ष्टे त्वकल्पयन् ॥ भयेन त्रिदशाराजश्चरणं च प्रपेदिरे २३ तेन चैव हितुष्टेन स यज्ञः संधितोऽभवत् ॥ यद्यच्चापहंतं तत्र तत्तथैवान्वजीवयत् २४ असुराणां पुराण्या
 संस्त्रीणि वीर्यवतां दिवि ॥ आयसं राजतं चैव सौवर्णमपि चापरम् २५ नाशकतानि मघवा जेतुं सर्वायुधैरपि ॥ अथ सर्वेऽमरारुद्रं जग्मुः शरणमर्दिताः २६ तत ऊर्ध्वम्
 हात्मानो देवाः सर्वे समागताः ॥ रुद्रो द्वाभविष्यंति पशवः सर्वकर्मसु २७ जहि दैत्यान् सह पुरैर्लोकांश्चायस्व मानद ॥ सतथोक्तस्तथेत्युक्त्वा कृत्वा विष्णुं शरोत्तमम् २८
 शल्यमग्निं तथा कृत्वा पुंस्त्वं वै स्वतं यमम् ॥ वेदान् कृत्वा धनुः सर्वान ज्यांच सा विप्रिमुत्तमाम् २९ ब्रह्माणं सारथिं कृत्वा विनिजुज्य च सर्वशः ॥ त्रिपर्वणां त्रिशल्येन तेन
 तानि विभेदसः ३० शरेणादित्यवर्णेन कालाग्रिसमतेजसा ॥ ते सुराः सपुरास्तत्र दग्धारुद्रेण भारत ३१ तंचैवाकगतं दृष्ट्वा बालं पंचशिखं पुनः ॥ उमा जिज्ञासमा
 ना वैकोऽयमित्यब्रवीत्तदा ३२ असूयतश्च शक्रस्य वज्रेण प्रहरिष्यतः ॥ सवज्रं स्तंभयामास तं बाहुं परिचोपमम् ३३ न संबुधुधिरैचैव देवास्तं भुवनेश्वरम् ॥ सप्रजा
 पतयः सर्वे तस्मिन् मुमुदुरीश्वरे ३४ ततो ध्यात्वा च भगवान् ब्रह्मा तममितौजसम् ॥ अयं श्रेष्ठ इति ज्ञात्वा बवं देतुमुमापतिम् ३५ ततः प्रसादयामासुरुमां रुद्रं च ते सुराः ॥
 बभूव सतदा बाहुर्बलहंतुर्यथापुरा ३६ सचापि ब्राह्मणो भूत्वा दुर्वासानाम वीर्यवान् ॥ द्वारवत्यां मम गृहे चिरं कालमुपावसन् ३७
 शिष्ट इत्यब्रवीत्पृष्टवती । तत्र महादेवस्तस्य प्रत्यगनन्यत्वा दनुत्तरभेवोत्तरंददौ । अतएव तं सूक्ष्मसमष्टिरूपं इति वेदेवदंति । प्रजापतिर्वैकट्येति । तस्य नाभैव कइति प्रतिष्ठितं एवं सर्वत्रारूपान
 तात्पर्यं ज्ञेयम् । तथा शंकरबाहुस्तंभारुपायिकया त्रिपुरघ्नबाहुस्तंभं न स्पृशतीति दर्शितम् ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७

३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ एकधा ब्रह्मरूपेण । द्विधा ब्रह्मभेदेन । बहुतेत्यादिप्रपंचरूपेण ३९ ४० ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे पृष्ठचधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥
 विप्रकारान्प्रयुक्ते स्म सुबहून्मम वेदमनि ॥ तानुदारतया चारं च क्षमेचातिदुःसहान् ३८ सर्वरुद्रं सच शिवः सोऽग्निः सर्वः स सर्वजित् ॥ सचैवेंद्रश्च वायुश्च सोऽश्विनौ
 सच विद्युतः ३९ सचंद्रमाः सचेशानः समूयो वरुणश्च सः ॥ सकाळः सौतको मृत्युः स यमो रात्र्यहानि च ४० मासार्धमासाः क्रतवः संध्ये सवत्सरश्च सः ॥ सधाता स
 विधाता च विश्वकर्मा स सर्ववित् ४१ नक्षत्राणि ग्रहाश्चैव दिशोऽथ प्रदिशस्तथा ॥ विश्वमूर्तिरमेयात्मा भगवान्परमद्युतिः ४२ एकधा च द्विधा चैव बहुधा च स एव
 हि ॥ शतधा सहस्रधा चैव तथा शतसहस्रधा ४३ ईदृशः समहादेवो भूयश्च भगवानतः ॥ न हि शक्या गुणा वक्तुमपि वर्षज्ञतैरपि ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु
 शासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मे ईश्वरप्रशंसानामष्टषडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥ ४५ ॥ वासुदेव उवाच ॥ युधिष्ठिर महाबाहो महाभाग्यं महा
 त्मनः ॥ रुद्राय बहु रूपाय बहुनाम्ने निबोध मे १ वदं त्यग्निं महादेवं तथा स्थापुं महेश्वरम् ॥ एकाक्षं त्र्यंबकं चैव विश्वरूपं शिवं तथा २ द्वे तनूतस्य देवस्य वेदज्ञा ब्राह्मणा
 विदुः ॥ घोरामन्यां शिवामन्याति तनूबहुना पुनः ३ उग्राघोरा तनुर्याऽस्य सोऽग्निर्विद्युत्सभास्करः ॥ शिवा सौम्या च या त्वस्य धर्मस्त्वापोऽथ चंद्रमाः ४ आत्म
 नोर्धंतु तस्याग्निः सोमोऽर्धं पुनरुच्यते ॥ ब्रह्मचर्यं च रत्येका शिवाचा स्य तनुस्तथा ५ याऽस्य घोरतमामूर्तिर्जगत्संहरते तथा ॥ ईश्वरत्वान्महत्त्वाच्च महेश्वर इति
 स्मृतः ६ यन्निर्दहतियतीक्ष्णो यदुग्रो यत्प्रतापवान् ॥ मांसशोणितमज्जादोयत तो रुद्र उच्यते ७ देवानां सुमहान्यत्र यच्चास्य विषयो महान् ॥ यच्च विश्वं महत्पाति म
 हादेवस्ततः स्मृतः ८ धूम्ररूपं च यत्तस्य धूर्जटीत्यत उच्यते ॥ समेधयति यन्नित्यं सर्वान्वै सर्वकर्मभिः ९ मनुष्यान् शिवमन्विच्छेत्स्तस्मादेष शिवः स्मृतः ॥ दह
 त्यूर्ध्वं स्थितो यच्च प्राणा च्छृणां स्थिरश्च यत् १० स्थिरलिङ्गश्च यन्नित्यं तस्मात्स्थानुरिति स्मृतः ॥ यदस्य बहुधा रूपं भूतं भव्यं भवत्तथा ११ स्थावरं जंगमं चैव बहु
 ररूपस्ततः स्मृतः ॥ विश्वे देवाश्च यत्तस्मिन् विश्वरूपस्तवः स्मृतः १२ सहस्राक्षोऽयुताक्षो वा सर्वतोऽक्षिमयोऽपि वा ॥ चक्षुषः प्रभवेते जो नास्त्यंतोऽयास्य च
 क्षुपाम् १३ सर्वथा यत्पशुन्पाति तैश्च यद्रमते सह ॥ तेषामधिपतिर्यच्च तस्मात्पशुपतिः स्मृतः १४ नित्येन ब्रह्मचर्येण लिङ्गमस्य वदा स्थितम् ॥ महयत्यस्य
 लोकश्च प्रियं ह्येतन्महात्मनः १५ विग्रहं पूजयेत्तु वैलिङ्गं वाऽपि महात्मनः ॥ लिङ्गं पूजयित्वा नित्यं महर्वांश्रियमश्नुते १६ ऋषयश्चापि देवाश्च गंधर्वाप्सरसस्तथा ॥
 लिङ्गमेवाचर्यंति स्म यत्तदूर्ध्वं समास्थितम् १७ पूज्यमाने ततस्तस्मिन् मोदते समेश्वरः ॥ सुखं ददाति प्रीतात्मा भक्तानां भक्तवत्सलः १८ एष एव शमशानेषु
 देवो वसति निर्दहन् ॥ यजंते ये जनास्तत्र वीरस्थाननिषेविणः १९ विषयस्थः शरीरेषु समृत्युः प्राणिनामिह ॥ सच वायुः शरीरेषु प्राणापानशरीरिणाम् २० तस्य
 घोराणि रूपाणि दीप्तानि च बहूनि च ॥ लोके यान्यस्य पूज्यंते विप्रास्तानि विदुर्बुधाः २१

२१।२१।२२।२५।२६।२७।२८ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये एकषष्ठ्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ॥ ॥ इत्युक्तवतीति १ श्रुतिप्रत्यक्षयोर्गैर्बलवदिति प्रश्नः २ । ३ दृष्टमिति अनंतकश्चित्श्रुत्यपेक्षया प्रत्यक्षं प्रबलं कश्चित्प्रत्यक्षापेक्षया श्रुतिरित्यर्थः ४ केचित्प्रत्यक्षं प्रबलं मत्वा हेतुकास्तार्किकाः परमाण्वादीन् प्रज्ञयानित्यत्वादिगुणयुक्तान् कल्पयंतः सत्यमबाधितं वाङ्मनसातीतं वस्तु नास्तीत्येव निश्चयं कुर्वन्ति । परे वैदिकैरुपालब्धाः संतस्तत्र संशयं कुर्वन्ति ५ अयेत्यादिसार्धः यदित्वमपि एकमसंहतं ब्रह्मकारणकं भवेदितिसंशयवानसितर्हि दीर्घकालसेवनादिनाऽयमर्थो युक्तेन योगेन वेदितुं शक्यः ६ । ७ एतस्य सत्यवस्तुनः हेतुनामंतं सर्वसंशयोच्छेदे सति कल्पनासंज्ञा हेतवो निवर्तते ८ संशयच्छेद

नामधेयानि देवेषु बहून्वस्य यथार्थवत् ॥ निरुच्यंते महत्त्वाच्च विभुत्वात्कर्मभिस्तथा २२ वेदे चास्य विदुर्विप्राः शतरुद्राय मुत्तमम् ॥ व्यासेनोक्तं च यच्चापि उपस्थानं महात्मनः २३ प्रदाता सर्वलोकानां विश्वं चाप्युच्यते महत् ॥ ज्येष्ठभूतं वदंत्येन ब्राह्मणाः ऋषयोऽपरे २४ प्रथमो ह्येष देवानां मुखादग्निमजीजनत् ॥ ग्रहैर्बहुविधैः प्राणान्संरुद्धानुत्पृज्यपि २५ विमुंचति न पुण्यात्मा शरण्यः शरणागतान् ॥ आयुरारोग्यमैश्वर्यं वित्तं कामांश्च पुष्कलान् २६ सददाति मनुष्येभ्यः स एवाक्षिपते पुनः ॥ शक्रादिषु च देवेषु तस्यैश्वर्यमिहोच्यते २७ स एव व्याप्तो नित्यं त्रैलोक्यस्य शुभाशुभे ॥ ऐश्वर्याच्चैव कामानामीश्वरः पुनरुच्यते २८ महेश्वरश्च लोकानां महतामीश्वरश्च सः ॥ बहुभिर्विविधैरूपैर्विश्वं व्याप्तमिदं जगत् ॥ तस्य देवस्य यद्द्रुक् संमुद्रे वडवामुखम् २९ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशास० दानधर्मे महेश्वरमाहात्म्यं नाम एकषष्ठ्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तवति वाक्ये तु कृष्णे देवकिनंदने ॥ भीष्मं शातनवंभूयः पर्यपृच्छ युधिष्ठिरः ३ निर्णये वामहाबुद्धे सर्वधर्मविदां वर ॥ प्रत्यक्षमागमो वेति किं तयोः करणं भवेत् २ ॥ भीष्म उवाच ॥ नास्त्यत्र संशयः कश्चिदिति मे वर्तते मतिः ॥ शृणु वक्ष्यामि ते प्राज्ञसम्यक्त्वं मेऽनुपृच्छसि ३ संशयः सुगमस्तत्र दुर्गमस्तस्य निर्णयः ॥ दृष्टं श्रुतमनंतं हि यत्र संशयदर्शनम् ४ प्रत्यक्षं कारणं दृष्ट्वा हेतुकाः प्राज्ञमानिनः ॥ नास्तीत्येवं व्यवस्यंति सत्यं संशयमेव च ५ तदयुक्तं व्यवस्यंति बालाः पंडितमानिनः ॥ अथ चेन्मन्यसे चैवं कारणं किं भवेदिति ६ शक्यं दीर्घेण कालेन युक्तेनातंद्रितेन च ॥ प्राणयात्रामनेकां च कल्पमानेन भारत ७ तत्परेणैव नान्येन शक्यं ह्येतस्य दर्शनम् ॥ हेतुनामंतमासाद्य विपुलं ज्ञानमुत्तमम् ८ ज्योतिः सर्वस्य लोकस्य विपुलं प्रतिपद्यते ॥ न खेव गमनं राजह्येतुतो गमनं तथा ॥ अग्राह्यमनिबद्धं च वाचा संपरिवर्जयेत् ९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ प्रत्यक्षं लोकतः सिद्धिर्लोकश्चामपूर्वकः ॥ शिष्टाचारो बहुविधस्तन्मे ब्रूहि पितामह १०

अथ दाज्योतिः प्रत्यक्षं चैतन्मं विपुलमनंतं प्रतिपद्यते तदेव भवति हेतुतस्तर्कस्य दृष्ट्वा विगमनं तदधिगमनं न भवति । तर्केणापि हि ज्ञानप्रधानपरमाणवः कारणत्वेन प्रतिपाद्यंते तच्च अग्राह्यम् । यतः यद्वाचा वेदेना निबद्धं अप्रतिपादितं तद्वर्जयेदिति न्याय ईक्षते न शब्दमिति प्रतिपादनात् । एतेन सर्वप्रमाणापेक्षया श्रुतेर्बलीयस्त्वं सिद्धम् ९ प्रत्यक्षमिति लोकतः सिद्धिरनुमानं आगमपूर्वः शिष्टाचारश्चेति प्रमाणानि एतेषामध्ये किं प्रबलमिति प्रश्नार्थः १०

शिष्टाचारस्य दुरात्मभिर्बुद्धेः दितस्वादे देवमुख्यं प्रमाणं । मर्यादा नुमानबोध्यैभिचारिस्त्वेनाविश्चसनीयत्वादित्याह धर्मस्येत्यादिना ११ दृष्टं शिष्टाचारः १२ मिदंति दृष्टं तेषु प्रत्यक्षानुमानाचारेषु १३ अतृप्यंतो नित्यं सोत्कंठाः आगमजन्याः बुद्धयो वेति एव परं श्रेष्ठं प्रमाणमित्यन्वयः १४ । १५ नेति दृष्टं प्रत्यक्षं दृष्टं शीलं । आचारः शांतादिः । कारणं वेदः । त्रयं मिलित्वा एको धर्मः स धर्मः साधनीय इत्यर्थः स्वाध्यायकर्मवेदरक्षार्थमाचारार्तर्गतमेव ज्ञेयम् १६ । १७ वेद इति प्रमाणभेदात् प्रमेयैर्धर्मैरपि त्रिभिर्भावितव्यम् १८ कथमेको धर्मस्त्रितयप्रतिपाद्य इत्याशङ्क्याह धर्मस्येति

॥ भीष्म उवाच ॥ धर्मस्य हि यमाणस्य बलवद्भिर्दुरात्मभिः ॥ संस्थाय तनैरपि कृता कालेन प्रतिभिद्यते ११ अधर्मो धर्मरूपेण दृष्टैः कूप इवावृत्तः ॥ ततस्तैर्भिद्यते दृष्टं शृणु चैव युधिष्ठिर १२ अतृप्ता ये तु मिदंति श्रुतित्यागपरायणाः ॥ धर्मविद्वेषिणो मंदा इत्युक्तस्तेषु संशयः १३ अतृप्यंतस्तु साधूनां येषु भागमबुद्धयः ॥ परमित्येव संतुष्टास्तानुपास्व च पृच्छ च १४ कामार्थापृष्टतः कृत्वा लोभमोहानुसारिणौ ॥ धर्म इत्येव संतुष्टस्तानुपास्व च पृच्छ च १५ न तेषां भिद्यते दृष्टं यज्ञाः स्वाध्यायकर्म च ॥ आचारः कारणं चैव धर्मश्चैकस्त्रयं पुनः १६ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पुनरेव हि मे बुद्धिः संशये परिमुह्यति ॥ अपरिमार्गमाणस्य परंतीरमपश्यतः १७ वेदः प्रत्यक्षमाचारः प्रमाणं तत्रयं यदि ॥ पृथक्कलम्यते चैषां धर्मश्चैकस्त्रयं कथम् १८ ॥ भीष्म उवाच ॥ धर्मस्य हि यमाणस्य बलवद्भिर्दुरात्मभिः ॥ यद्येवं मन्यसे राजंस्त्रिधा धर्मविचारणा १९ एक एवेति जानीहि त्रिधा धर्मस्य दर्शनम् ॥ पृथक्केचन मे बुद्धिस्त्रयाणां पिवै तथा २० उक्तो मार्गस्त्रयाणां च तत्तथैव समाचर ॥ जिज्ञासानुवर्तव्या धर्मस्य परितर्केणात् २१ सदैव भरत श्रेष्ठमातेऽभूदत्र संशयः ॥ अंधोजड इवाशंकीय द्रवीमितदाचर २२ अहिंसा सत्यमक्रोधोदानमेतच्चतुष्टयम् ॥ अजातशत्रोसेव स्वधर्म एष सनातनः २३ ब्राह्मणेष्वाचर्यापि तृपैतामहोचिता ॥ तामन्वेहि महाबाहो धर्मस्यैते हि देशिकाः २४ प्रमाणमप्रमाणं वैयः कुर्यादबुधोजनः ॥ न स प्रमाणतामर्हो विवादजननो हि सः २५ ब्राह्मणानेव सेवस्व सत्कृत्य बहुमन्य च ॥ एतेष्वेव त्विमलोकाः कृत्वा इति निबोधतान् २६ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ये च धर्ममसूयंते ये चैनं पर्युपासते ॥ ब्रवीतु मे भवाने तत्कृते गच्छंति तादृशाः २७ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ रजसा तमसा चैव समवस्तीर्णचेतसः ॥ नरकं प्रतिपद्यंते धर्मविद्वेषिणो जनाः २८ ये तु धर्ममहाराज सततं पर्युपासते ॥ सत्यार्जवपराः संतस्ते वै स्वर्गं भुजोनराः २९ धर्म एव गतिस्तेषां माचार्योपासनाद्भवेत् ॥ देवलोकं प्रपद्यंते ये धर्मं पर्युपासते ३० मनुष्यादिवा देवाः शरीरमुपताप्य वै ॥ धार्मिणः सुखमेवं तेलोभद्वेषविवर्जिताः ३१ प्रथमं ब्रह्मणः पुत्रं धर्ममाहुर्मनीषिणः ॥ धार्मिणः पर्युपासंते फलं पक्वमिवाशयः ३२

हेराजन्मद्येवं धर्मत्रयं मन्यसे तत्रेति शेषः । किंतु हि यमाणस्यैकस्यैव धर्मस्य त्रिधा त्रिप्रकारा विचारणा एक एव प्रमाणत्रयसंवादेन परीक्षणीय इत्यर्थः १९ त्रिधेत्यस्य व्याख्याने एक एवेति त्रयाणां प्रमाणानां पृथक्के प्रत्येकं स्वातंत्र्येण धर्मप्रतिपादकत्वे मम बुद्धिर्न च २० उक्त इति प्रत्यक्षस्यार्ताद्विषये धर्मप्रमाणमावात् आचारस्य च प्रध्वंसितत्वात् त्रयाणां प्रमाणानां मध्ये परिशेषाद्युक्तो वेदे स एव मार्गः न तु परितर्केणाद्धर्मस्य विचारः कर्तव्य इत्यर्थः २१ अत्र वेदे अशंकीयं काङ्क्ष्यः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ आशयो भोक्तुर्मनः ३२

॥१६२॥

॥१६२॥

अभिपूजनपायसादिभिः ५१ मंगलयंमंगलवचनं अभिनन्दनंशतं
वहेषाहृदयंजायतइत्यर्थः ५२ । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५

प्रसवः प्रसवकारणं कैव दंशादीनां सुखाद्याप्तौ प्रमाणं नियामकं एवं स्वस्यापि ज्ञात्वा स्थिरोऽप्यंचलो भव १४ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे त्रिपष्टयविकशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ कार्यतद्वाति १ प्रवर्तते प्रवर्तयति २ धर्मार्थस्य धर्मफलस्य प्रदर्शनात् यदा धर्म एव श्रेयस्कर इति बुद्धिर्भवेत्तदाऽयं धर्मात्मा धर्मवित्तः धर्मे आश्रयसीत विश्वासं कुर्वीत अदृढबुद्धिस्तु न विश्वसेद्धर्मफले ३ एतावद्धर्मो विश्वाप्तवत्त्वं उभयवित्कर्तव्या कर्तव्यवित् ४

राजसामहिनाः ९ धर्मः कदाऽप्यधर्मेन मवेदित्याह नहीति अधर्मतया दुःखहेतुतया ९ । १० एतौ विशुद्धताश्च मास्पर्शा ८ नयेद्धर्ममिति शेषः धर्मेण धर्मानुष्ठानार्थमितरैरुच्यमानः प्रेर्यमाणः सन् सर्वलोकमयच्छलेतेषां प्रसारणे प्रवर्तते । यद्वा स्वं निस्तारं स्वयमेवाचरेदित्याह नत्विति नयेत्तद्धर्ममिति शेषः किंतु धर्ममयलोकमयपोऽच्छलेच्छलेनेति वृत्तिनिमित्तधर्मेण हेतुना अर्थात् प्राज्ञेन उच्यमानपवनरुद्धमच्छतीति शेषः । शूद्रोऽहमित्यादिव दान्निति शेषपूरणेन योज्यम् ९ अपरे साधवो नोपदधति नच्छलं कुर्वति यथाधिकारं धर्मं कुर्वति नच्छलमित्यर्थः तस्मात्प्रवर्तना सर्वव्यर्थेवेति भावः १० विशेषेणेति पुष्पं सर्वेषां प्राणिनां पुरुषाणां वा पापचर्मातिकृते प्रत्यक्षेऽपि विशेषकरणमिदं पवित्रमिदमपवित्रमिति व्यवस्थापनं लोकधर्मे शास्त्रीयधर्मे च निमित्तसत्कृतं । पशुपामरपंडि

यथाहुपास्थितैश्वर्याः प्रजायन्ते न राजसाः ॥ एवमेवात्मनात्मानं पूजयन्ती हि धार्मिकाः ५ न ह्यधर्मतया धर्मं दद्यात्कालः कथंचन ॥ तस्माद्विशुद्धमात्मानं जानीयाद् धर्मचारिणम् ६ स्पृष्टुमप्यसमर्थो हि ज्वलन्तमिव पावकम् ॥ अधर्मः संततो धर्मकालेन परिरक्षितम् ७ कार्यावेतौ हि धर्मेण धर्मो हि विजयावहः ॥ त्रयाणामपि लोकानां मालोकः कारणं भवेत् ८ न तु कश्चिन्नयेत्प्राज्ञो गृहीत्वैव करेन रम् ॥ उच्यमानस्तु धर्मेण धर्मलोकं भयच्छले ९ शूद्रोऽहं नाधिकारो मे चातुराश्रम्यसेवने ॥ इति विज्ञानमपरेनात्मन्युपदधत्युत १० विशेषेण च वक्ष्यामि चातुर्वर्ण्यस्य लिङ्गतः ॥ पञ्चभूतशरीराणां सर्वेषां सदृशात्मनाम् ११ लोकधर्मे च धर्मे च विशेषकरणं कृतम् ॥ यथैकत्वं पुनर्याति प्राणिनस्तत्र विस्तरः १२ अध्रुवो हि कथं लोकः स्मृतो धर्मः कथं ध्रुवः ॥ यत्र कालो ध्रुवस्तात तत्र धर्मः सनातनः १३ सर्वेषां तुल्यदेहानां सर्वेषां सदृशात्मनाम् ॥ कालो धर्मेण संयुक्तः शेष एव स्वयंगुरुः १४ एवं सति न दोषोऽस्ति भूतानां धर्मसेवने ॥ तिर्यग्यो नावपि सतां लोक एवमतो गुरुः १५ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशास० दानधर्मे धर्मप्रशंसायां चातुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ ॥ ध ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ शरतल्पगतं भीष्मं पाण्डवोऽथ कुरुद्रुहः ॥ युधिष्ठिरो हि तं प्रेप्सुरपृच्छत्कल्मषापहम् १ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ किं श्रेयः पुरुषस्येह किं कुर्वन्सुखमेधते ॥ विपाप्मासंभवेत्केन किं वा कल्मषनाशनम् २ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ तस्मै शुश्रूषमाणाय भूयः शांतनवस्तदा ॥ दैवं वंशं यथान्यायमाचष्ट पुरुषर्षभ ३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ अयं दैवतवंशो वैक्रपिवंशसमन्वितः ॥ त्रिसंध्यं पठितः पुत्रकल्मषापहरः परः ४ यदह्ना कुरुते पापमिन्द्रियैः पुरुषश्चरन् ॥ बुद्धिपूर्वमबुद्धिर्वारात्रौ यच्चापि संध्ययोः ५

तानां यथापुनर्विहितेनैते एकत्वं प्राकृतं गच्छेदुरिति सास्त्रेण धर्मनियमः कृत इत्यर्थः ११ । १२ अत्रांकते अष्टवदिति लोकस्य धर्मस्य च कार्यकारणभावात् कार्यस्याष्टवत्त्वं कारणस्य अष्टवत्त्वं च न युक्तं तन्तुना
श्रमंतरेण पटनाशायोगादित्यर्थः । उत्तरमाह कालः संकल्पः निष्कामधर्म एव ध्रुवस्तत्फलं न तु सकाम इत्यर्थः १३ सर्वेषामिति धर्मसंयुक्तः संकल्प एव शेषः शिष्यतेनान्यः । स च कथमुद्घेय इति तत्राह
स्वयं गुरु इति धर्मबलात् स्वयमेव च स उदेति निश्चयेदित्यर्थः १४ एवमिति यदा भूतानां प्राक्कर्मैव तत्र तत्र सुखदुःखसाधने प्रवर्तकमतो धर्मसंबन्धेनैककर्मफलभोगे असंभवेऽपि भूतानां दोषो नास्ति ।
यतः तिर्यग्योनाद्यपि सतां विद्यमानानां भूतानां सदसत्प्रवृत्तौ पूर्वकर्मात्तु सारा लोके एव गुरुर्दृष्टः । विधिनिर्धंत्रितो लोक इति तत्रैव साधुन्वसाधुनिवाकर्मणि प्रवर्तते इत्यर्थः १५ ॥ इति अनुशासनप
र्वाणि नीलकंठीये भारतभावनदीपे चतुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ शरत्त्वर्गगतमित्यध्यायस्य नाम १ । २ । ३ । ४ । ५

मुच्यते सर्वपापेभ्यः कीर्तयन्वैशुचिः सदा ॥ नाधोनवधिरः काले कुरुते स्वस्तिमान्सदा ६ तिर्यग्योनिं न गच्छेच्च न रकं संकराणि च ॥ न च दुःखमयं तस्य मरणे
सनमुह्यति ७ देवासुरगुरुर्देवः सर्वभूतनमस्कृतः ॥ अर्चित्योऽथाप्यनिर्देश्यः सर्वप्राणो ह्ययोनिजः ८ पितामहो जगन्नाथः सावित्रीब्रह्मणः सती ॥ वेदभूरथ
कर्ता च विष्णुर्नारायणः प्रभुः ९ उमापतिर्विरूपाक्षः स्कंदः सेनापतिस्तथा ॥ विशाखो दुतभुग्वायुश्चंद्रसूर्यौ प्रभाकरौ १० शक्रः शचीपतिर्देवायमो धूमो
र्ण्यासह ॥ वरुणः सहगौर्या च सह क्रुद्धचाधनेश्वरः ११ सौम्यागौः सुरभिर्देवी विश्रवाश्च महानृषिः ॥ संकल्पः सागरो गंगास्रवंत्योऽथ मरुद्गणः १२ बाल
खिल्यास्तपःसिद्धाः कृष्णद्वैपायनस्तथा ॥ नारदः पर्वतश्चैव विश्वावसुर्हहाहुहूः १३ तुंगुरुश्चित्रसेनश्च देवदूतश्च विश्रुतः ॥ देवकन्या महाभागा दिव्या
श्चाप्सरसांगणाः १४ उर्वशीमेनकारं भामिश्रकेशीह्यलंबुषा ॥ विश्वाची च घृताची च पंचचूडा तिलोत्तमा १५ आदित्यावसवोरुद्राः साश्विनः पितरोऽपि च ॥
धर्मः श्रुतंतपो दीक्षा व्यवसायः पितामहः १६ शर्वर्यो दिवसाश्चैव मारीचः कश्यपस्तथा ॥ शुक्रो बृहस्पतिर्भौमो बुधो राहुः शनैश्चरः १७ नक्षत्राण्यृतवश्चैव मासाः
पक्षाः सवत्सराः ॥ वैनतेयाः समुद्राश्च कद्रुजाः पन्नगास्तथा १८ शतह्रस्वविपाशा च चंद्रभागा सरस्वती ॥ सिंधुश्च देविका चैव प्रभासं पुष्कराणि च १९ गंगामहा
नदी वेणाकावेरि निर्मदा तथा ॥ कुलंपुना विशल्या च करतोयां बुवाहिनी २० सरयूर्गंडकी चैव लोहितश्च महानदः ॥ ताम्रारुणा चैत्रवती पर्णाशा गौतमी तथा २१
गोदावरी च वेण्या च कृष्णवेणा तथाऽद्रिजा ॥ हृषद्वती च कावेरी च क्षुर्मदा किनी तथा २२ प्रयागं च प्रभासं च पुण्यं नैमिषमेव च ॥ तच्च विश्वेश्वरस्थानं यत्र तद्विमलं
सरः २३ पुण्यतीर्थं सुसलिलं कुरुक्षेत्रं प्रकीर्तितम् ॥ सिंधूतमंतपो दार्णजं ब्रूमार्गं मथापि च २४ हिरण्वती वितस्ता च तथा प्लक्षवती नदी ॥ वेदस्मृतिर्वेदवती मा
लवाथाश्च वत्यापि २५ भूमिभागास्तथा पुण्या गंगा द्वारमथापि च ॥ ऋषिकुल्यास्तथा मेघ्यानद्यः सिंधुवहास्तथा २६ चर्मण्वती नदी पुण्या कौशिकी यमुना
तथा ॥ नदीभीमरथी चैव बाहुदा च महानदी २७ माहेंद्रवाणी त्रिदिवानी लिका च सरस्वती ॥ नंदाचापरनंदा च तथा तीर्थमहाहदः २८ गयाऽथ फल्गुतीर्थं
च धर्मारण्यं सुरैर्वृतम् ॥ तथा देवनदी पुण्या सरश्च ब्रह्मनिर्मितम् २९ पुण्यं त्रिलोकविख्यातं सर्वपापहरं शिवम् ॥ हिमवान्पर्वतश्चैव दिव्यौषधिसमन्वितः
३० विंध्यो धातुविचित्रांगस्तीर्थवानौषधान्वितः ॥ मेरुर्महेंद्रो मलयः श्वेतश्च रजतावृतः ३१ शृंगवान्मंदरो नीलो निषधो ददुरस्तथा ॥ चित्रकूटोऽजना
भश्च पर्वतो गंधमादनः ३२ पुण्यः सोमगिरिश्चैव तथैवान्ये महीधराः ॥ दिशश्च विदिशश्चैव क्षितिः सर्वमहीरुहाः ३३ विश्वेदेवानभश्चैव नक्षत्राणि ग्रहास्तथा ॥
पातुनः सततं देवाः कीर्तिताः कीर्तिता मया ३४ कीर्तयानो नरो ह्येतान्मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ स्तुवंश्च प्रतिनंदंश्च मुच्यते सर्वतोभयात् ३५

सर्वसंकरपापेभ्यो देवतास्तवनंदकः ॥ देवतानंतरं विप्रांस्तपःसिद्धांस्तपोधिकान् ३६ कीर्तितान्कीर्तयिष्यामि सर्वपापप्रमोचनान् ॥ यवकीतोऽथैर्मयश्चक्षीषानौ
शिजस्तथा ३७ भृग्वंगिरास्तथा कण्वो मेधातिथिरथ प्रभुः ॥ बर्हीचगुणसंपन्नः प्राचीं दिशमुपाश्रिताः ३८ भद्रां दिशं महाभागा उल्मुचुः प्रमुचुस्तथा ॥ मुमुचुश्चम
हाभागः स्वस्त्यात्रेयश्च वीर्यवान् ३९ मित्रावरुणयोः पुत्रस्तथा ङस्त्यः प्रतापवान् ॥ हृदायुश्चोर्ध्वबाहुश्च विश्रुता वृषिसत्तमौ ४० पश्चिमां दिशमाश्रित्य य एधं ते नि
बोधतान् ॥ उषंगुः सहस्रोदयः परिव्याधश्च वीर्यवान् ४१ ऋषिर्दीर्घतमाश्चैव गौतमः काश्यपस्तथा ॥ एकतश्चाद्वितश्चैव त्रितश्चैव महावृषिः ४२ अत्रेः पुत्रश्च धर्मा
त्मा तथा सारस्वतः प्रभुः ॥ उत्तरां दिशमाश्रित्य य एधं ते निबोधतान् ४३ अत्रिर्वसिष्ठः शक्तिश्च पाराशर्यश्च वीर्यवान् ॥ विश्वामित्रो भरद्वाजो जमदग्निस्तथैव च ४४
ऋचीकपुत्रो रामश्च ऋषिरौदालकिस्तथा ॥ श्वेतकेतुः कोहलश्च विपुलो देवलस्तथा ४५ देवशर्मा च घौर्म्यश्च हस्ति काश्यप एव च ॥ लोमशो नाचिके च श्वलो महर्षण एव
च ४६ ऋषिरुग्रश्च वाश्चैव भार्गवश्च्यवनस्तथा ॥ एष वै समवायश्च ऋषिदेवसमन्वितः ४७ आद्यः प्रकीर्तितो राजन् सर्वपापप्रमोचनः ॥ नृगो ययातिर्नहुपो यदुः पूरुश्च
वीर्यवान् ४८ धुंभुमारो दिलीपश्च सगरश्च प्रतापवान् ॥ कृशाश्चो यौवनाश्च चित्राश्च सत्यवांस्तथा ४९ दुष्यंतो भरतश्चैव चक्रवर्ती महायशः ॥ पवनो जनकश्चैव त
था हृष्टरथो नृपः ५० रघुर्नरवरश्चैव तथा दशरथो नृपः ॥ रामो राक्षसहावीरः शशबिंदुर्भगीरथः ५१ हरिश्चंद्रो मरुतश्च तथा दृढरथो नृपः ॥ महोदर्यो ह्यलर्कश्च ऐल
श्चैव नराधिपः ५२ करं वमोनरश्च्रेष्ठः कध्मोरश्च नराधिपः ॥ दक्षो वरीषः कुरुरो रैवतश्च महायशः ५३ कुरुः संवरणश्चैव मां धाता सत्यविक्रमः ॥ मुचुकुंदश्च राजर्षिर्ज
न्हूर्जाह्नविसेवितः ५४ आदिराजः पृथुर्वै न्यो मित्रभानुः प्रियंकरः ॥ व्रसहस्युस्तथाराजाश्चेतो राजर्षिसत्तमः ५५ महाभिषश्च विख्यातो निमीराजा तथा ऽष्टकः ॥
आयुः क्षुपश्च राजर्षिः कक्षेयुश्च नराधिपः ५६ प्रतर्दनो दिवोदासः सुदासः कोसलेश्वरः ॥ ऐलोनलश्च राजर्षिर्मनुश्चैव प्रजापतिः ५७ हविध्रश्च पृषध्रश्च प्रतीपः शांतनु
स्तथा ॥ अजः प्राचीनवर्हिश्च तथेक्ष्वाकुर्महायशः ५८ अनरण्यो नरपतिर्जानुजंघस्तथैव च ॥ वक्षसेनश्च राजर्षिर्ये चान्ये चानुकीर्तिताः ५९ कल्यमुत्थाय यो नित्यं
संध्ये द्वेऽस्तमयो दये ॥ पठेच्छुचिरना वृत्तः स धर्मफलभाग भवेत् ६० देवादेवर्षयश्चैव स्तुताराजर्षयस्तथा ॥ पुष्टिमायुर्यशः स्वर्गविधास्यंति ममेश्वराः ६१ मावि
घ्रं माचमेपापं माचमेपरिपांथिनः ॥ ध्रुवो जयो मे नित्यः स्यात्परत्र च शुभा गतिः ६२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके पर्वणि दानधर्मवंशानुकीर्तनं
नाम पंचषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ शरत्तल्पगते भीष्मे कौरवाणां धुरंधरे ॥ शयाने वीरशयने पांडवैः समुपस्थिते १

५८ । १९ । ६० । ६१ । ६२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचपट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ शरत्त्वपगतइति १

२ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ ॥ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये

युधिष्ठिरोमहाप्राज्ञोममपूर्वपितामहः ॥ धर्माणामागमंश्रुत्वाविदित्वासर्वसंशयान् २ दानानांचविधिंश्रुत्वाच्छिन्नधर्मार्थसंशयः ॥ यदन्यदकरोद्विप्रतन्मेशं
सितुमर्हसि ३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ अमून्सुहृर्तस्तिमितं सर्वतद्वाजमंडलम् ॥ तूष्णींभूतेततस्तस्मिन्पटेचित्रमिवापितम् ४ सुहृर्तमिवच
ध्यात्वाव्यासःसत्यवतीसुतः ॥ नृपंशयानंगंगेयमिदमाहवचस्तदा ५ राजन्प्रकृतिमापन्नःकुरुराजोयुधिष्ठिरः ॥ सहितोभ्रातृभिःसवःपार्थिवैश्चानुयायिभिः
६ उपास्तेत्वनरव्याघ्रसहस्ररुष्णेनधीमता ॥ तमिमंपुराणानाथसबहुज्ञातुमर्हसि ७ एवमुक्तोभगवताव्यासेनपृथिवीपतिः ॥ युधिष्ठिरंसहामात्यमनुजज्ञे
नदीसुतः ८ उवाचचैतनंमधुरंनृपंशांतनवोदृपः ॥ प्रविशस्वपुरींराजन्व्येतुतेमानसोज्वरः ९ यजस्वविविधैर्यज्ञैर्बह्वैःस्वाप्तदक्षिणैः ॥ ययातिरिवराजेंद्र
श्रद्धादमपुरःसरः १० क्षत्रधर्मरतःपार्थपितृन्देवांश्चतर्पय ॥ श्रेष्ठसःयोक्ष्यसेचैवव्येतुतेनानसोज्वरः ११ रंजयस्वप्रजाःसर्वाःप्रकृतीःपरिसांत्वय ॥ सुहृ
दःफलसत्कारैरर्चयस्वयथाहृतः १२ अनुत्वांतातजीवंतुमित्राणिबुद्धस्तथा ॥ चैत्यस्थानेस्थितंवृक्षंफलवंतमिवद्विजाः १३ आगंतव्यंचभवतासमयेमम
पार्थिव ॥ विनिवृत्तेदिनकरेप्रवृत्तेचोत्तरायणे १४ तथेत्युक्त्वाचकौतेयःसौष्मिवाद्यपितामहम् ॥ प्रययौसपरिवारो नगरं नागसाह्वयम् १५ घृतराष्ट्रंपुरस्कृत्य
गंधारीचपतिव्रतारम् ॥ तद्वैर्ऋषिभिःसर्वैर्भ्रातृभिःकेशवेनच १६ पौरजानपदैश्चैवमंत्रिवृद्धैश्चपार्थिव ॥ प्रविवेशकुरुश्रेष्ठःपुरंवारणसाह्वयम् १७ इति
श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिकेपर्वणि दानधर्मे श्रीष्माकुत्सायाषट्षष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ ॥ समाप्तमानुशासनिकंपर्व ॥ ॥
अथभीष्मस्वर्गरोहणपर्व ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःकुंतीसुतोराजापौरजानपदंजन्म ॥ पूजयित्वायथान्यायमनुजज्ञेशृगान्प्रति १ सांत्वयामासनारी
श्वहृत्तवीराहृत्तेश्वराः ॥ विपुलैरर्थदानैःसतदापांडुसुतोदृपः २ सौऽनिषितोमहाप्राज्ञःप्राप्यराज्यंयुधिष्ठिरः ॥ अवस्थाप्यनरश्रेष्ठःसर्वाःस्वप्रकृतीस्तथा ॥
३ द्विजेभ्योगुणमुख्येभ्योनैगमेभ्यश्चसर्वशः ॥ प्रतिगृह्याशिषोःपुरव्यास्तथाधर्मभृतांवरः ४ ङित्वाशर्वरीःश्रीमान्पंचाशन्नगरोत्तमे ॥ समयंकौरवाग्र्यस्य
सस्मारपुरुषर्षभः ५ सनिर्ययौगजपुराद्याजकैःपरिवारितः ॥ दृष्ट्वानिवृत्तमादित्यंप्रवृत्तंचोत्तरायणम् ६ घृतंमाल्यंचगंधांश्चक्षौमाणिचयुधिष्ठिरः ॥ चंद
नागुरुमुख्यानि तथाकालीयकान्यपि ७ प्रस्थाप्यपूर्वकौतेयोभीष्मसंस्करणायवै ॥ माल्यानिचवराहार्णित्तानिविविधानिच ८ घृतराष्ट्रंपुरस्कृत्यगंधारीचयश
स्विनीम् ॥ मातरंचपृथांधीमान्भ्रातृंश्चपुरुषर्षमान् ९ जनार्दनंनानुगतोविदुरेणचधीमता ॥ युयुत्सुनाचकौरव्योयुयुधानेनवाविभो १०

भारतमावर्षिषि षट्षष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ततहवि १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०

महताराजभोगेनपारिवर्हेणसंवृतः ॥ स्तूयमानोमहातेजामीष्मस्याग्नीनुव्रजन् ११ निश्चक्रामपुरातस्माद्यथादेवपतिस्तथा ॥ आससादकुरुक्षेत्रेततः
शांतनवंनृपः १२ उपास्यमानंव्यासेनपाराशर्येणधीमता ॥ नारदेनचराजर्षेदेवलेनासितेनच १३ हतशिष्टैर्नृपैश्चान्यैर्नानादेशसमागतैः ॥ रक्षिभिश्च
महात्मानंरक्ष्यमाणंसमंततः १४ शयानंवीरशयनेददर्शनृपतिस्ततः ॥ ततोस्थादवातीर्यभ्रातृभिःसहधर्मराट् १५ अभिवाद्याथकातेयःपितामहमरिंदमम्
द्वैपायनादीन्विप्रांश्चतैश्चप्रत्यभिनांदितः १६ ऋत्विग्भिर्ब्रह्मकल्पैश्चभ्रातृभिःसहधर्मजः ॥ आसाद्यशरतरूपस्थमृषिभिःपरिवारितम् १७ अश्रवीद्वरतश्रेष्ठं
धर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ भ्रातृभिःसहकौरव्यःशयानंनिभ्रगासुतम् १८ युधिष्ठिरोऽहंनृपतेनमस्तेजान्हवीसुत ॥ शृणोषिचेन्महाबाहोब्रूहिक्किंकरवाणिते १९
प्राप्तोऽस्मिसमयेराजन्नग्नीनादायतेविभो ॥ आचार्यान्ब्राह्मणांश्चैवऋत्विजोभ्रातरश्चमे २० पुत्रश्चतेमहातेजाघृतराष्ट्रोजनेश्वरः ॥ उपस्थितःसहामात्योवा
सुदेवश्चवीर्यवान् २१ हतशिष्टाश्चराजानःसर्वेचकुरुजांगलाः ॥ तान्पश्यनरशार्दूलसमुन्मीलयलोचने २२ यच्चेहकिंचित्कर्तव्यंतत्सर्वंप्रापितंमया ॥ यथो
क्तंभवताकालेसर्वमेवचतल्लतम् २३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एवमुक्तस्तुगगियःकुंतीपुत्रेणधीमता ॥ ददर्शभारतान्सर्वान्स्थितान्संपरिवार्यह ॥
२४ ततश्चतंबलीभीष्मःप्रष्टुह्यविपुलंभुजम् ॥ उद्यन्मेघस्वरोवाग्मीकालेवचनमब्रवीत् २५ दिष्ट्याप्राप्तोऽसिकौंतेयसहामात्योयुधिष्ठिर ॥ परिवृतोहि
भगवान्सहस्रांशुर्दिवाकरः २६ अष्टपंचाशतरात्र्यःशयानस्याद्यमेगताः ॥ शरेषुनिशिताग्नेषुयथावर्षशतंतथा २७ माघोऽयंसमनुप्राप्तोमासःसौम्योयुधि
ष्ठिर ॥ त्रिभागशेषःपक्षोऽयंशुक्लोभवितुमर्हति २८ एवमुक्त्वातुगगियोधर्मपुत्रंयुधिष्ठिरम् ॥ घृतराष्ट्रमथामंत्र्यकालेवचनमब्रवीत् २९ ॥ भीष्मउवाच ॥
राजन्विदितधर्मोऽसिसुनिर्णीतार्थसंशयः ॥ बहुश्रुताहितेविप्राबहवःपर्युपासिताः ३० वेदशास्त्राणिसर्वाणिधर्माश्चमनुजेश्वर ॥ वेदांश्चचतुरःसर्वान्निखिले
नानुब्रुह्यसे ३१ नशोचितव्यंकौरव्यभवितव्यंहिततथा ॥ श्रुतंदेवरहस्यंतेकृष्णद्वैपायनादपि ३२ यथापांडोःसुताराजंस्तथैवतवधर्मतः ॥ तान्पालय
स्थितोधर्मेगुरुशुश्रूषणेरतान् ३३ धर्मराजोहिशुद्धात्मानिदेशेस्थास्यतेतव ॥ आनृशंस्यपरंह्येनंजानामिगुरुवत्सलम् ३४ तवपुत्रादुरात्मानःक्रोधलोभप
रायणाः ॥ ईर्ष्याभिभूतादुर्वृत्तास्तान्नशोचितुमर्हसि ३५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एतावदुक्त्वावचनंघृतराष्ट्रमनीषिणम् ॥ वासुदेवंमहाबाहुम
भ्यभाषतकौरवः ३६ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ भगवन्देवदेवेशसुरासुरनमस्कृत ॥ त्रिविक्रमनमस्तुभ्यंशंखचक्रगदाधर ३७

मासस्य चतुर्भागकरणे सार्धसप्तभागत्वात् अष्टम्यर्थस्यानतीतत्वेन प्रथमभागस्य विद्यमानत्वात् त्रिमासकोषो भवितुमर्हतीत्यर्थः तेनाद्याष्टमीत्यर्थः १८ । २९ । १० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । १५ । ३५ । ३७

1195400

३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ ॥ इति अनुशां नीं मांससप्तपट्टचधिकशततमोऽध्यायः ॥ २६० ॥ एवमुक्त्वेति १ धारणासु

वासुदेवो हिरण्यात्मा पुरुषः सविता विराट् ॥ जीवभूतोऽनुरूपस्त्वं परमात्मा सनातनः ३८ त्रायस्वपुंडरीकाक्षपुरुषोत्तम निव्यशः ॥ अनुजानीहि मां कृष्ण वैकुण्ठ
पुरुषोत्तम ३९ रक्षयाश्च ते पांडवे या भवान्येषां परायणम् ॥ उक्तवानस्मि दुर्बुद्धिं मंदं दुयो धनं तदा ४० यतः कृष्णस्ततो धर्मो यतो धर्मस्ततो जयः ॥ वासुदेवेन
तीर्थेन पुत्रसंशाम्य पांडवैः ४१ संधानस्य परः कालस्तवेति च पुनः पुनः ॥ न च मे तद्वचो मूढः कृतवान्सुमंदधीः ॥ घातयित्वेह पृथिवीं ततः सनिधनं गतः ४२
त्वां तु जानाम्यहं देवं पुराणमृषिसत्तमम् ॥ नरेण सहितं देववदयीं सुचिरोषितम् ४३ तथा मे नारदः प्राह व्यासश्च सुमहातपाः ॥ नरनारायणवेतौ संभूतौ मनुजे
ष्विति ४४ समां त्वमनुजानीहि कृष्ण मोक्षये कलेवरम् ॥ त्वयाऽहं समनुज्ञातो गच्छेयं परमां गतिम् ४५ ॥ वासुदेव उवाच ॥ अनुजानामि भीष्मत्वां वमून् प्राप्नु
हि पार्थिव ॥ न तेऽस्ति वृजिनं किंचिदिह लोके महाद्युते ४६ पितृभक्तोऽसिराजपैर्माकंडेय इवापरः ॥ तेन मृत्युस्तव वशे स्थितो मृत्यु इवानतः ४७
॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तुर्गांगेयः पांडवानिदमब्रवीत् ॥ पृतराष्ट्रमुखांश्चापि सर्वांश्च सुहृदस्तथा ४८ प्राणानुत्सृष्टुमिच्छामि तत्रानुज्ञातुमर्हथ ॥ सत्ये
षु यातितव्यं वः सत्यं हि परमं बलम् ४९ आनृशंस्य परैर्भावं सदैव नियतात्मभिः ॥ ब्रह्मण्यैर्धर्मशीलैश्च तपोनित्यैश्च भारताः ५० इत्युक्त्वा सुहृदः सर्वान्संपरिष्वज्य
चैव ह ॥ पुनरेवाब्रवीद्भीमान्युधिष्ठिरमिदं वचः ५१ ब्राह्मणाश्चैव ते नित्यं प्राज्ञाश्चैव विशेषतः ॥ आचार्याऽऽखिजश्चैव पूजनीया जनाधिप ५२ ॥ इति श्रीमहा
भारते अनुशासनपर्वणि भीष्मस्वर्गारोहणपर्वणि दानधर्मसप्तषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा कुरून्सर्वान्
भीष्मः शांतनवस्तदा ॥ तूष्णीं बभूव कौरव्यः समुहूर्तमरिंदम १ धारयामास चात्मानं धारणासु यथाक्रमम् ॥ तस्योर्ध्वमगमन् प्राणाः सन्निरुद्धा महात्मनः २ इदं
माश्चर्यमासीच्च मध्ये तेषां महात्मनाम् ॥ सहितैर्ऋषिभिः सर्वैस्तदा व्यासादिभिः प्रभो ३ यद्यन्मुंचति गात्रं हि स शांतनुसुतस्तदा ॥ ततश्चिद्विशल्यं भवति योगयुक्त
स्य तस्य वै ४ क्षणेन प्रेक्षतां तेषां विशल्यः सोऽभवत्तदा ॥ तद्दृष्ट्वा विस्मिताः सर्वे वासुदेवपुरोगमाः ५ सहितैर्मुनिभिः सर्वैस्तदा व्यासादिभिर्नृप ॥ सन्निरुद्धस्तुते
नात्मा सर्वेष्वायतनेषु च ६ जगाम भित्त्वा मूर्धानं दिवमभ्युत्पपात ह ॥ देवदुंदुभिनादश्च पुष्पवर्षैः सहा भवत् ७ सिद्धा ब्रह्मर्षयश्चैव साधुसाध्विति हर्षिताः ॥ महो
ल्लेख च भीष्मस्य मूर्धदेशाज्जनाधिप ८ निःसृत्याकाशमाविश्य क्षणेनांतरधीयत ॥ एवं सराजशार्दूलनृपः शांतनवस्तदा ९ समयुज्यत कालेन भरतानां कुलोद्बहः
ततस्त्वादाय दारूणि गंधांश्च विविधान् बहून् १० आधारादिषु स्थानेषु यथाक्रमं मलाधारात् स्वाधिष्ठानं ततो मणिपरंततोऽनाहतं ततो विशर्धितत आज्ञामेवं क्रमेण मनः सहितं वायुं निरुंधयत्

ततस्त्वादायदारूणिगंधांश्चविविधान्वहून् १० आधारादिपुस्त्यानेषुयथाक्रममूलाधारात्स्वाधिष्ठानंततोमणिपूरंततोऽनाहतंततोविशुद्धिततआज्ञामेवंक्रमेणमनःसहितंवायुंनिर्दधन्प
र्युपर्यानीतवानित्यर्थः २ । ३ यद्यदिति प्राणेनमुक्तंगात्रं प्राणितिलावयवसंयोनंसंनममपिशरंधारादिषुमज्ञममभूदतस्तत्तदंगंविशल्पमभूदित्यर्थः ३५ आत्माप्राणसंयुक्तमनः ४ । ७ । ८ । ९ । १०

११ । १२ । १३ उष्णीषिकिरीटशिरोवेष्टे । 'उष्णीषंतुशिरोवेष्टेकिरीटलक्षणान्तरं' इति मेदिनी १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

अनु. १३

अ०

॥१६८॥

चिताचकुर्महात्मानः पांडवाविदुरस्तथा ॥ युयुत्सुश्चापिकौरव्यं प्रेक्षकास्त्वितरेऽभवन् ११ युधिष्ठिरश्च गंगेयं विदुरश्च महामतिः ॥ छादयामास तुरुभौ शौमैर्मौ
ल्यैश्च कौरवम् १२ धारयामास तस्याथ युयुत्सुश्छत्रमुत्तमम् ॥ चामरव्यजने शुभ्रभीमसेनार्जुनाबुधौ १३ उष्णीषे परिष्कृता माद्रीपुत्राबुधौ तथा ॥ स्त्रियः
कौरवनाथस्य भीष्मंकुरुकुलोद्दहम् १४ तालवृन्तान्युपादाय पर्यवीजन्त सर्वशः ॥ ततोऽस्य विधिवच्चक्रुः पितृमेधं महात्मनः १५ यजनं बहुशश्चाग्राजगुः सामानि
सामगाः ॥ ततश्चंदनकाष्ठैश्च तथा कालीयकैरपि १६ कालागुरुप्रभृतिभिर्गंधैश्चोद्धावचैस्तथा ॥ समवच्छाद्य गंगेयं संप्रज्वाल्य हुताशनम् १७ अपसव्यमकु
र्वत् घृतराशुं स्वाश्विताम् ॥ संस्कृत्य च कुरुश्रेष्ठं गंगेयंकुरुसत्तमाः १८ जग्मुर्भागीरथीपुण्यामृषिजुष्टां कुरूद्वहाः ॥ अनुगम्यमाना व्यासेन नारदेनासितेन च
१९ कृष्णेन भरतस्त्रीभिर्ये च पौराः समागताः ॥ उदकं च किरेचैव गंगेयस्य महात्मनः २० विधिवत्क्षत्रियश्रेष्ठाः स च सर्वो जनस्तदा ॥ ततो भागीरथी देवीतनय
स्योदके कृते २१ उत्थाय सलिलात्तस्माद्बुदतीशो कविद्वला ॥ परिदेवयतीतत्र कौरवान्भ्यभाषत २२ निबोधत यथा वृत्तमुच्यमानं मयाऽनघाः ॥ राजवृत्तेन संप
न्नः प्रज्ञया भिजनेन च २३ सत्कर्ता कुरुद्वानां पितृभक्तो महावतः ॥ जामदग्न्येन रामेण यः पुरानपराजितः २४ दिव्यैरस्त्रैर्महावर्यैः सह तोऽद्याशिखंडिना ॥
अश्मसारमयं नूनं हृदयं मम पार्थिवाः २५ अपश्यंत्याः प्रियं पुत्रं यत्र दीर्यति मेऽद्य वै ॥ समेतं पार्थिवं क्षत्रं काशिपुर्थास्वयं वरे २६ विजित्यैकरथेनैव कन्याश्चायं जहा
रह ॥ यस्य नास्ति बलैर्तुल्यः पृथिव्यामपि कश्चन २७ हतं शिखंडिना श्रुत्वा न विदीर्येत यन्मनः ॥ जामदग्न्यः कुरुक्षेत्रे युधिषेन महात्मना २८ पीडितो नातिय
त्नेन सह तोऽद्याशिखंडिना ॥ एवं विधं बहुतदा विलपन्ती महानदीम् २९ आश्वासयामास तदा गंगां दामोदरो विभुः ॥ समाश्वसिहि मद्रैस्त्वमाशुचः शुभदर्शने ३०
गतः स परमं लोकं तव पुत्रेण संशयः ॥ वसुरेष महातेजाशापदोषेण शोभने ३१ मातुषत्वमनुप्राप्तो नैनं शोचितुमर्हसि ॥ स एष क्षत्रवर्मेण अयुध्यतरणाजिरे ३२
धनं जयेन निहतो नैष देवि शिखंडिना ॥ भीष्महिकुरुशार्दूलमुद्यतेषु महारणे ३३ न शक्तः संयुगे हंतुं साक्षादपिशतक्रतुः ॥ स्वच्छंदतस्तव सुतो गतः स्वर्गं शुभा
नने ३४ न शक्ता विनिहंतुं हिरणेतं सर्वदेवताः ॥ तस्मान्मात्वं सरिच्छ्रेष्ठो च स्वकुरुनंदनम् ॥ वसूनेष गतो देवि पुत्रस्ते विज्वरामव ३५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
इत्युक्ता सा तु कृष्णेन व्यासेन तु सरिद्वरा ॥ त्यक्त्वा शोकं महाराजस्वं वार्यवततारह ३६

२५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० मरणजं शोकमपमयति वसुरेष इति देवस्य मानुषत्वं नरकतुल्यमसौऽयं हीनं स्वानाहुतं मंलोकं गतो न शोच्य इत्यर्थः ३१ नीचहस्ते मम मरणञ्चातं शो
कं दूरीकरोति स एष इति ३२ अर्जुनमपिशप्त्यतीति शंका यातस्य पुत्रस्य मेव नास्तीत्याह भीष्महीति ३३ । ३४ । ३५ । ३६

॥१६९॥

३७ गोपालं भूमिभेदे शिवमुपनिषद्ब्रह्मविष्णुमणार्थतर्कैर्वीरेशमिश्रान् फणितिमणितोषो लंगमाधरार्यम् ॥ माहे नारायणयोगुरुमकृततत्तं दक्षिणामूर्त्युपास्तौ श्रीवैपितामर्षिचव्यमजतसमदा

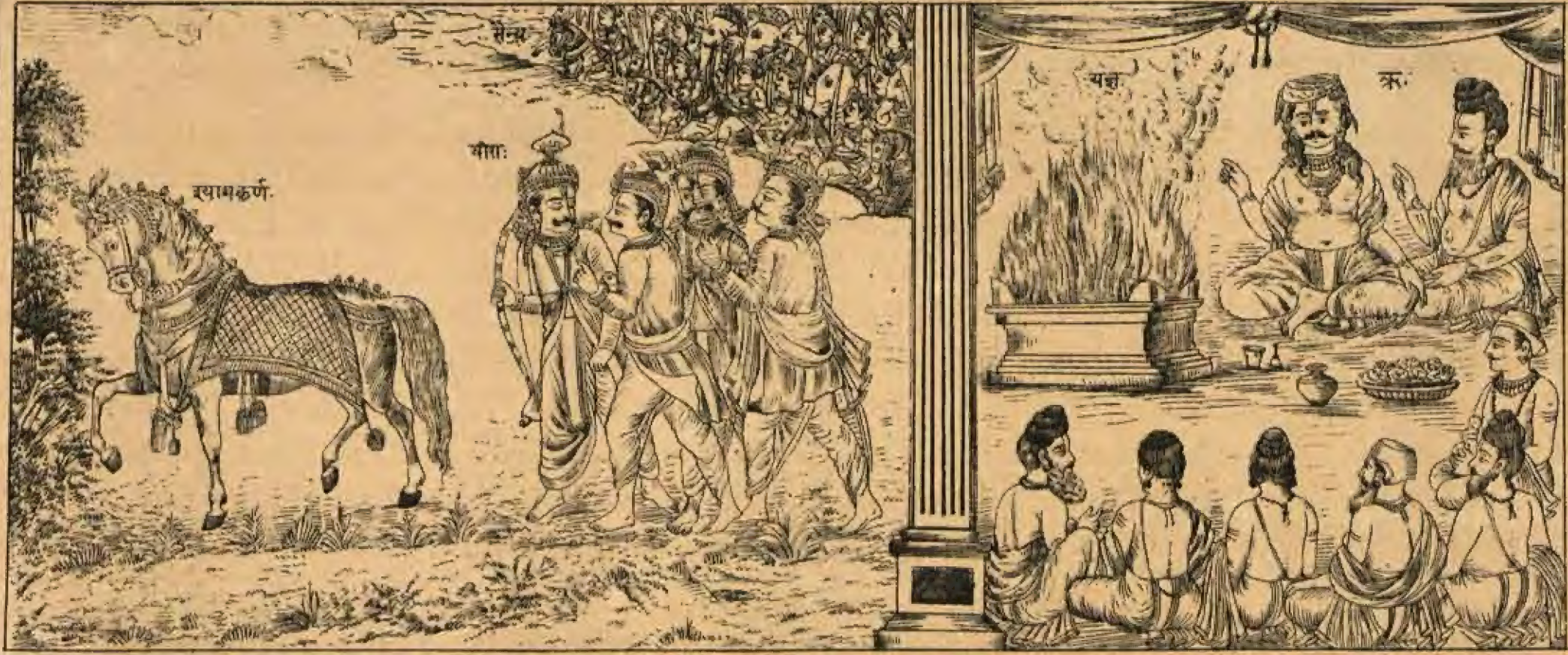
सत्कृत्य ते तां सरितं ततः कृष्णमुखानृप ॥ अनुज्ञातास्तया सर्वे न्यवर्तन्त जनाधिपाः ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते शतसाहस्र्यां संहितायां वैयासक्या अनुशास
नपर्वणि भीष्मस्वर्गारोहणपर्वणि दानधर्मे भीष्मयुधिष्ठिरसंवादे भीष्ममुक्तिर्नाम अष्टपष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ इति अनुशासनपर्व समाप्तम् ॥ अतः परमाश्वमेधिकं पर्वमविष्यति ॥ तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कृतोदकं तुराजानं घृतराशूं युधिष्ठिरः ॥
पुरस्कृत्य महाबाहुरुत्ताराकुलेंद्रियः ॥ १ ॥

भारते दानधर्मान् ॥१॥ इति श्रीमत्पदवाक्यप्रमाणमयां दानधर्मचरत्तुर्धरं शावतं सश्रीगोविंदसूरिसूनोर्नालकंठस्य कृती भारतमावदीपे अनुशासनपर्वणि अष्टपष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥

॥ अस्मिन्पर्वण्यादिपर्वोकाध्यायः श्लोकपर्वसंख्याविषम्यं दृश्यते तत्पूर्ववदेवेति ज्ञेयम् ॥

॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते आश्वमेधिकपर्वप्रारंभः ॥



श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीमद्रोपालमानस्य प्राचीनाचार्यवर्मणा ॥ आश्वमेधिकमाचार्यः श्रीकृष्णेन प्रकाशयते ॥ १ ॥ अश्विस्तु सूर्ध्वयायाताष्टावक्रीवेषु व्रितम् ॥ सानत्मुजाते विवृतं गीतायां वि
पुलीकृतम् ॥ २ ॥ योऽक्षधर्मेषु पुनर्नानाख्यानोऽप्युद्दिष्टः ॥ अतीव व्याकृतं प्रत्यगात्मतत्त्वमनाकुलम् ॥ ३ ॥ यज्जिज्ञासोऽयं यजपदानादयः स्मृताः ॥ आनुशासनिकेऽस्य क्लृप्तदोषविनाश
काः ॥ ४ ॥ यत्र प्रावण्यलाभाय वैराग्योदयसिद्धये ॥ कुरुक्षयादिको लोकवृत्तांत उपवर्णितः ॥ ५ ॥ तदेव स्पष्टमत्रोपसंहारव्यपदेशतः ॥ आत्मतत्त्वविद्वन्मुनिराख्यानकेऽस्मिभिः ॥ ६ ॥
आख्यानप्रयंचसंवर्तमरुत्तीयं । कृष्णधर्मसंवादः । कृष्णाक्षुनसंवादश्च । तत्राद्येकादश्यां मृतस्य मुक्तिर्लिङ्गेनैव सूचयित्वेश्वराराधनादिना धर्मेणैव धनं लब्ध्वाऽऽत्मशुद्धये यष्टव्यमित्युक्तं ।

श्रीवेदव्यासाय नमः ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कृतोदकं तुराजानं घृतराष्ट्रं युधिष्ठिरः ॥
पुरस्कृत्य महाबाहु रत्तताराकुलेंद्रियः २ उत्तीर्य तु महाबाहुर्वाष्पव्याकुललोचनः ॥ पपात तीरे गंगाया व्याध विद्ध इव द्विपः ३ तंसीदमानं जग्राह भीमः कृष्णेन
चोदितः ॥ मैवमित्यब्रवीच्चैनं कृष्णः परबलार्दनः ४ तमार्त्तपतितं मूढौ श्वसंतं च पुनः पुनः ॥ ददृशुः पार्थिवाराजन्धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ५ तं दृष्ट्वा दीनमनसं गतसत्त्वं नरे
श्वरम् ॥ भूयः शोकसमाविष्टाः पांडवाः समुपाविशन् ६ राजा तु घृतराष्ट्रश्च पुत्रशोकाभिपीडितः ॥ वाक्यमाह महाशुद्धिः प्रज्ञाचक्षुर्नरेश्वरम् ७ उत्तिष्ठ कुरुशार्दू
लकुरुकार्यमनंतरम् ॥ क्षत्रधर्मेण कैतेय जितेयमवनीलया ८ भुंक्ष्व भोगान् भ्रातृभिश्च सुहृद्भिश्च मनोनुगान् ॥ शोचितव्यं न पश्यामित्यधा धर्मभृतां वर ९ शो
चितव्यं मया चैव गंधार्या च महीपते ॥ ययोः पुत्रशतं नष्टं स्वप्नलब्धं यथा धनम् १० अश्रुत्वा हितकामस्य विदुरस्य महात्मनः ॥ वाक्यानि सुमहार्थानि परितप्या
मिदुर्मतिः ११ उक्तवान् विदुरो यन्मांधर्मात्मादिव्यदर्शनः ॥ दुर्योधनापराधेन कुलं ते विनशिष्यति १२ स्वस्ति चेदिच्छसे राजन्कुलस्य कुरुमेव च ॥ वध्य
तामेव दृष्ट्वा त्मा मंदो राजा सुयोधनः १३ कर्णश्च शकुनिश्चैव नैनं पश्यतुर्काहं चित् ॥ दूतसंघातमप्येषामप्रमादेन वारय १४ अभिषेचय राजानं धर्मात्मानं युधिष्ठिरम् ॥
सपालयिष्यति वशीधर्मेण पृथिवीमिमाम् १५ अथ नेच्छसि राजानं कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ मेढीमृतः स्वयं राज्यं प्रति गृहीष्व पार्थिव १६ समं सर्वेषु भूतेषु वर्तमानं नरा
धिप ॥ अनुजीवंतु सर्वे त्वां ज्ञातयो भ्रातृभिः सह १७ एवं ब्रुवति कैतेय निरेदीर्घदर्शिनि ॥ दुर्योधनमहं पापमन्ववर्तं वृथामतिः १८

द्वितीयेशास्त्रार्थसूत्रणं । तृतीयेतद्विवरणं चेति । तदूर्ध्वमुत्तं कौण्डिण्याद्याख्यानैर्ज्ञानोपयोगिगुरुश्रवणमाहात्म्यहिंसात्मकयज्ञनिंदादिचवथायधंतात्पर्यो विषयतया ज्ञेयं तत्रायमाद्यः श्लोकः
नारायणमिति । 'आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वै नररूपिनः ॥ अयं नंतस्य ताः प्रोक्तं तेन नारायणः स्मृतः' इति स्मृतः 'आपः पुरुषवचसः' इति श्रुतेः श्वाभः प्रधानं भूतपंचकं नरेणांतर्गताभिणा सृष्टं नारं । 'तत्सृष्ट्वा
तदेवानुप्राविशत्' इति श्रुतेः स्रष्टा प्रवेष्टा च नारायण ईश्वरः स एव प्रविश्योपाधिधर्मानभिमानमानो नरो जीवः । ताभ्यामुत्तमो नरो तमः कार्यकारणोपाधिद्वयनिर्मुक्तः परमात्मा । एतन्नयंतस्वरूपप्र
काशिकां सरस्वतीं देवीं च प्रणम्य जयं महाभारताख्यमितिहासं सर्वश्रुतिस्मृतिसारमृतमुदीरयेदिति तत्स्यार्थः । एतेन तत्त्वमस्यादिवाक्यार्थो जीवब्रह्माभेदो ग्रंथप्रतिपाद्यो दर्शितः ॥ १ ॥ कृतोदकं
तुराजानमिति उत्ततरांगगत इति शेषः १ । २ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

अश्रुत्वा तस्य धीरस्य वाक्यानि मधुराण्यहम् ॥ फलं प्राप्य महदुःखं निमग्नः शोकसागरे १९ वृद्धौ हितेऽप्यपितरौ पश्यन् नौ दुःखितौ नृप ॥ न शोचितव्यं भवताप
श्यामीह जनाधिप ॥ २० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अश्वमेधिके पर्वणि प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तुराज्ञासदृश
राष्ट्रेण धर्मिता ॥ तूष्णीं बभूव मेधावीतमुवाचाथ केशवः १ अतीव मनसा शोकः क्रियमाणो जनाधिप ॥ संतापयति चैतस्य पूर्वमेतान्पितामहान् २ यजस्व
विविधैर्यज्ञैर्वहुभिः स्वाप्तदक्षिणैः ॥ देवांस्तर्पय सोमेन स्वधया च धृतिनापि ३ अतिथीन् नृपानेन कामैरन्यैरकिंचनान् ॥ विदितं वेदितव्यं ते कर्तव्यमपि ते कृतम् ४
श्रुताश्च राजधर्मास्ते भीष्माद्वागीरथीसुताव ॥ कृष्णद्वैपायनाच्चैव नारदाद्विदुरात्तथा ५ नेमामर्हसि मूढानां वृत्तित्वमनुवर्तितुम् ॥ पितृपैतामहं वृत्तमास्थाय धुरमु
द्वह ६ युक्तं हि यशसा क्षात्रं स्वर्गं प्राप्नुमसंशयम् ॥ न हि कश्चिद्विश्वराणां निहतोऽत्र पराङ्मुखः ७ त्यज शोकं महाराज भवितव्यं हिततथा ॥ न शक्यास्ते पुनर्द्रष्टुं त्व
यायेऽस्मिन् रणे हताः ८ एतावदुक्त्वा गोविंदो धर्मराजं युधिष्ठिरम् ॥ विरराम महातेजास्तमुवाच युधिष्ठिरः ९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ गोविंदमयियाप्रीतिस्तव
सा विदिता मम ॥ सौहृदेन तथा प्रेम्णा स दामय्यनुकंपसे १० प्रियंतु मे स्यात्सुमहत्कृतं चक्रगदाधर ॥ श्रीमन्प्रीतेन मनसा सर्वयादवनंदन ११ यदि मामनु
जानीयाद्भवान्गंतुं तपोवनम् ॥ न हि शान्तिं प्रपश्यामि पातयित्वा पितामहम् १२ कर्णचपुरुषव्याघ्रसंग्रामेष्वपलायिनम् ॥ कर्मणा येन मुच्येयमस्मात्कूरादारि
द्र्यम् १३ कर्मणा तद्विधत्स्वेह येन शुध्यति मे मनः ॥ तमेवंवादिनं पार्थव्यासः प्रोवाच धर्मवित् १४ सांत्वयन्सुमहातेजाः शुभं वचनमर्थवत् ॥ अकृता ते मतिस्ता
तपुनर्बाल्येन मुह्यसे १५ किमाकारावयंता तप्रलपामो मुहुर्मुहुः ॥ विदिताश्च धर्मास्ते ये पांयुद्धेन जीविका १६ तथा प्रवृत्तो नृपतिर्नाधिबन्धेन युज्यसे ॥ मो
क्षधर्माश्च निखिलायाथातथ्येन ते श्रुताः १७ असकृच्चापि संदेहाश्छिन्नास्ते कामजामया ॥ अश्रद्धधानो दुर्मेधा लुप्तस्मृतिरसिधुवम् १८ मैवं भवन्ते युक्तमिदमज्ञा
नमीदृशम् ॥ प्रायश्चित्तानि सर्वाणि विदितानि च तेऽनघ १९ राजधर्माश्च ते सर्वे दानधर्माश्च ते श्रुताः ॥ सकथं सर्वधर्मज्ञः सर्वांगमविशारदः ॥ परिमुह्यसि भूय
स्त्वमज्ञानादिव भारत ॥ २० ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अश्वमेधिके पर्वणि द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ युधिष्ठिर तव प्रज्ञान
सम्यगिति मे मतिः ॥ न हि कश्चित्स्वयं मर्त्यः स्ववशः कुरुते क्रियाम् १ ईश्वरेण च युक्तोऽयं साध्वसाधुच मानवः ॥ करोति पुरुषः कर्म तत्र कापरिदेवना २ आत्मा
नमन्यसे चाथ पापकर्मणमंततः ॥ शृणु तत्र यथा पापमपकृष्येत भास्त ३

२० ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये द्वितीयोऽध्यायः ॥ १ ॥

॥ ५ ॥

५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९

॥ ५ ॥ यौदम्यपुक्ताद्वैराग्याच्छास्त्रीयकर्मचरणमेव श्रेय इत्युक्तं युधिष्ठिरतव प्रज्ञेत्यादिना १ । २ । ३

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ प्रतिनिधि मनुकल्पम् १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

तपोभिः कृतुभिश्चैव दानेन च युधिष्ठिर ॥ तरंति नित्यं पुरुषा ये स पापानि कुर्वते ४ यज्ञेन तपसा चैव दानेन च नराधिप ॥ पूयंते नरशार्दूलनरादुष्कृतकारिणः
५ असुराश्च सुराश्चैव पुण्यहेतोर्मख क्रियाम् ॥ प्रयतंते महात्मानस्तस्माद्यज्ञाः परायणम् ६ यज्ञैरेव महात्मानो बभूवुरधिकाः सुराः ॥ ततो देवाः क्रियावतो दान
वानभ्यधर्षयन् ७ राजसूयाश्वमेधौ च सर्वमेधं च भारत ॥ नरमेधं च नृपते त्वमाहर युधिष्ठिर ८ यजस्व वाजिमेधेन विधिवदक्षिणावता ॥ बहुकामान्न वित्तेन रामो दाशर
थिर्यथा ९ यथा च भरत राजा दौष्यंतिः पृथिवीपतिः ॥ शकुंतलो महावीर्यस्तव पूर्वपितामहः १० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ असंशयं वाजिमेधः पावयेत्पृथिवीमपि ॥
अभिप्रायस्तु मे कश्चित्त्वं श्रोतुमिहार्हसि ११ इमं ज्ञातिवधं कृत्वा सुमहांतं द्विजोत्तम ॥ दानमल्पं न शक्नोमि दातुं वित्तं च नास्ति मे १२ न तु बालानि मान्दीनानुत्स
हेव सुयाचितुम् ॥ तथैवार्द्रवणान् रुद्धैर्वर्तमानान् नृपात्मजान् १३ स्वयं विनाश्य पृथिवीं यज्ञार्थं द्विजसत्तम ॥ करमाहारयिष्यामि कथं शोकपरायणः १४ दुर्यो
धनापराधेन वसुधावसुधाधिपाः ॥ प्रनष्टा योजयित्वाऽस्मान् कीर्त्या मुनिसत्तम १५ दुर्योधनेन पृथिवी क्षयिता वित्तकारणात् ॥ कोशश्चापि विशीर्णोऽसौ धार्तरा
ष्ट्रस्य दुर्मतेः १६ पृथिवीदक्षिणाचात्र विधिः प्रथमकल्पितः ॥ विद्वद्भिः परिदृष्टो यं शिष्टो विधिविपर्ययः १७ न च प्रतिनिधिकर्तुं चिकीर्षामि तपोधन ॥ अत्र मे भगवन्स
म्यक्साचिव्यं कर्तुमर्हसि १८ एवमुक्तस्तु पार्थेन कृष्णद्वैपायनस्तदा ॥ मुहूर्तमनुसंचित्य धर्मराजानमब्रवीत् १९ कोशश्चापि विशीर्णोऽयं परिपूर्णो भविष्यति ॥
विद्यते द्रविणं पार्थगिरौ हिमवति स्थितम् २० उत्सृष्ट्वा ह्यणैर्यज्ञे मरुतस्य महात्मनः ॥ तदानयस्व कैतेय पर्याप्तं तद्द्रविष्यति २१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं यज्ञे
मरुतस्य द्रविणं तत्समाचितम् ॥ कस्मिंश्च काले स नृपो बभूव वदतां वर २२ ॥ व्यास उवाच ॥ यदि शुश्रूषसे पार्थ शृणु कारं धर्मं नृपम् ॥ यस्मिन्काले महावीर्यः स
राजाऽऽसीन् महाधनः २३ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अश्वमेधिके पर्वणि संवर्तमरुतीये तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ शुश्रूषेतस्य धर्म
ज्ञराजर्षेः परिकीर्तनम् ॥ द्वैपायनमरुतस्य कथां प्रब्रूहि मेऽनघ १ ॥ व्यास उवाच ॥ आसीत्कृतयुगे तात मनुर्देवधरः प्रभुः ॥ तस्य पुत्रो महाबाहुः प्रसंधिरिति
विश्रुतः २ प्रसंधेर भवत्पुत्रः क्षुप इत्यभिविश्रुतः ॥ क्षुपस्य पुत्र इक्ष्वाकुर्महीपालोऽभवत्प्रभुः ३ तस्य पुत्रशतं राजन्नासीत्परमधार्मिकम् ॥ तांस्तु सर्वान्महीपा
लानि क्ष्वाकुरकरोत्प्रभुः ४ तेषां ज्येष्ठस्तु विशोऽभूत्प्रतिमानं धनुष्मताम् ॥ विशस्य पुत्रः कल्याणो विविशो नाम भारत ५ विविशस्य सुताराजन्वभूवुर्दशपंच च ॥
सर्वे धनुषि विक्रीता ब्रह्मण्याः सत्यवादिनः ६ दानधर्मरताः शान्ताः सततं प्रियवादिनः ॥ तेषां ज्येष्ठः खनीनेत्रः स तान्सर्वानपीडयत् ७

शुश्रूषेति १ मरुचयज्ञप्रशंसाप्रसंगात्तद्व्याख्यान्तौति आसीत्कृतयुगइत्यादिना अध्यायद्वयेन अत्यंतमहातोषिकैर्भवानुतिष्ठतीति कर्ममाहात्म्यरूपापनार्थम् १ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

॥ २ ॥
 खनीनेत्रस्तुविक्रांतोजित्वाराज्यमकंटकम् ॥ नाशकद्रक्षितुंराज्यंनान्वरज्यंततंप्रजाः ८ तमपास्यचतद्राज्येतस्यपुत्रंसुवर्चसम् ॥ अभ्यर्षिचंतराजेंद्रमुदि
 ताह्यभवंस्तदा ९ सपितुर्विक्रियाद्वाराज्यान्निरसनंचतत् ॥ नियतोवर्तयामासप्रजाहितचिकीर्षया १० ब्रह्मण्यःसत्यवादीचशुचिःशमदमान्वितः ॥ प्रजा
 स्तंचान्वरज्यंतधर्मनित्यंमनस्विनम् ११ तस्यधर्मप्रवृत्तस्यव्यशीर्यत्कोशवाहनम् ॥ तंक्षीणकोशंसामंताःसमंतात्पर्यपाडयन् १२ सपीडयमानोबहुभिः
 क्षीणकोशाश्ववाहनः ॥ आर्तिमाच्छत्परांराजासहभृत्यैःपुरेणच १३ नचैनमभिहंतुंतेशकुवंतिबलक्षये ॥ सम्यग्वृतोहिराजासधर्मनित्योयुधिष्ठिर १४ यदा
 तुपरमामार्तिगतोऽसौसपुरोत्तपः ॥ ततःप्रदध्मौसकरंप्रादुरासीत्ततोबलम् १५ ततस्तानजयत्सर्वान्प्रातिसीमान्नराधिपान् ॥ एतस्मात्कारणाद्राजन्विश्रुतःस
 करंधमः १६ तस्यकारंधमःपुत्रस्त्रेतायुगमुखेऽभवत् ॥ इंद्रादनवरःश्रीमान्देवैरपिसुदुर्जयः १७ तस्यसर्वेमहीपालावर्तंतेस्मवशेतदा ॥ सहिसम्राडभूतेषां
 तेनचबलेनच १८ अविक्षिन्नामधर्मात्माशौर्येणेंद्रसमोऽभवत् ॥ यज्ञशीलोधर्मरतिर्घृतिमान्संयतेंद्रियः १९ तेजसाऽऽदित्यसदृशःक्षमयापृथिवीसमः ॥ बृह
 स्पतिसमोबुद्ध्याहिमवानिवसुस्थिरः २० कर्मणामनसावाचादमेनप्रशमेनच १ मनांस्याराधयामासप्रजानांसमहीपतिः २१ यईजेहयमेधानांशतेनविधि
 वत्प्रभुः ॥ याजयामासयंविद्वान्स्वयमेवांगिराःप्रभुः २२ तस्यपुत्रोऽतिचक्रामपितरंगुणवत्तया ॥ मरुतोनामधर्मज्ञश्चक्रवर्तीमहायशः २३ नागायुतसम
 प्राणःसाक्षाद्विष्णुरिवापरः ॥ सयक्ष्यमाणोधर्मात्माज्ञातकुंभयान्युत २४ कारयामासशुभ्राणिभाजनानिसहस्रशः ॥ मेरुपर्वतमासाद्यहिमवत्पार्श्वउत्तरे २५
 कांचनःसुमहान्पादस्तत्रकर्मचकारसः ॥ ततःकुंडानिपात्रीश्चपिठराण्यासनानिच २६ चक्रुःसुवर्णकर्तारोयेषांसंख्यानविद्यते ॥ तस्यैवचसमीपेतुयज्ञवाटो
 बभूवह २७ ईजेतप्रसधर्मात्माविधिवत्पृथिवीपतिः ॥ मरुतःसहितैःसर्वैःप्रजापालैर्नराधिपः २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणिअश्वमेधिकेपर्वणि
 संवर्तमरुतीयेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथंवीर्यःसमभवत्सराजावदत्तावर ॥ कथंचजातरूपेणसमयुज्यतसाद्रिज १
 कचतत्सांप्रतंद्रव्यंभगवन्नवतिष्ठते ॥ कथंचशक्यमस्माभिस्तदवाप्तुंतपोधन २ ॥ व्यासउवाच ॥ असुराश्चैवदेवाश्चदक्षस्यासन्प्रजापतेः ॥ अपत्यं
 यदुलंतातसंस्पर्धंतपरस्परम् ३ तथैवांगिरसःपुत्रोव्रततुल्योबभूवतुः ॥ बृहस्पतिर्बृहत्तेजाःसंवर्तश्चतपोधनः ४ तावतिस्पर्धिनौराजन्पृथगास्तांपरस्परम् ॥
 बृहस्पतिःसंवर्तंवाधतेस्मपुनःपुनः ५ सबाध्यमानःसततंभ्रात्राज्येष्ठेनभारत ॥ अर्धावृत्सृज्यदिग्वासावनवासमरोचयत् ६ वासवोऽप्यसुरान्सर्वान्विजित्यच
 निपात्यच ॥ इंद्रत्वंप्राप्त्वलोकेषुततोवव्रेपुरोहितम् ७

॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ कथमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये मारुतमावदीपे पंचमो

पुत्रमंगिरसोज्येष्ठंविप्रज्येष्ठंबृहस्पतिम् ॥ याज्यस्त्वांगिरसःपूर्वमासीद्राजाकरंधमः ८ वीर्येणाप्रतिमोलोकेवृत्तेनचबलेनच ॥ शतक्रतुरिवौजस्वीधर्मात्मासंशि
 तव्रतः ९ वाहनंयस्ययोधाश्चमित्राणिविविधानिच ॥ शयनानिचमुख्यानिबहार्हाणिचसर्वशः १० ध्यानादेवाभवद्राजन्मुखवातेनसर्वशः ॥ सगुणैःपा
 र्थिवान्सर्वान्वशेचक्रेनराधिपः ११ संजीव्यकालमिष्टंचसशरीरोदिवंगतः ॥ बभूवतस्यपुत्रस्तुययातिरिवधर्मवित् १२ अविक्षिन्नामशत्रुंजित्सवशेकृतवान्म
 हीम् ॥ विक्रमेणगुणैश्चैवपितेवासीत्सपार्थिवः १३ तस्यवासवतुल्योऽभून्मरुतोनामवीर्यवान् ॥ पुत्रस्तमनुरक्ताऽभूत्पृथिवीसागरांवरा १४ स्पर्धतेस्मस
 ततंदेवराजेननित्यदा ॥ वासवोऽपिमरुत्तेनस्पर्धतेपांडुनंदन १५ शुचिःसगुणवानासीन्मरुतःपृथिवीपतिः ॥ यतमानोऽपियंशक्रोनविशेषयतिस्मह १६
 सोऽशकुवन्विशेषायसमाहूयबृहस्पतिम् ॥ उवाचेदंवचोदेवैःसहितोहरिवाहनः १७ बृहस्पतेमरुतस्यमास्मकार्षीःकथंचन ॥ दैवंकर्माथपित्र्यंवाकर्ताऽसिमम
 चेत्प्रियम् १८ अहंहिन्निपुलोकेषुसुराणांचबृहस्पते ॥ इंद्रत्वंप्राप्तवानेकोमरुतस्तुमहीपतिः १९ कथंह्यमर्त्यंब्रह्मंस्त्वंयाजयित्वासुराधिपम् ॥ याजयेर्मृत्युसंयु
 क्तंमरुतमविशंकया २० मांवावृणीष्वभद्रंतेमरुतंवामहीपतिम् ॥ परित्यज्यमरुतंवायथाजोपंभजस्वमाम् २१ एवमुक्तःसकौरव्यदेवराज्ञाबृहस्पतिः ॥ मुहू
 र्तमिवसंचिंत्यदेवराजानमब्रवीत् २२ त्वंभूतानामधिपतिस्त्वयिलोकाःप्रतिष्ठिताः ॥ नमुचेर्विश्वरूपस्यनिहंतात्वंबलस्यच २३ त्वमाजहर्हदेवानामेकोवी
 रश्रियंपराम् ॥ त्वंविभर्षिभुवद्यांचसदैवबलमूदन २४ पौरोहित्यंकथं कृत्वातवदेवगणेश्वर ॥ याजयेयमहंमर्त्यंमरुतंपाकशासन २५ समाश्वसिहिदेवेंद्रनाहंमर्त्यस्यक
 र्हिचित् ॥ ग्रहीष्यामिभुव्यंज्ञेगुणचेदंवचोमम २६ हिरण्यरेतानोष्णःस्यात्परिवर्तंतमेदिनी ॥ भासंतुनरविःकुर्यान्नतुसत्यंचलेन्मयि २७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
 बृहस्पतिवचःश्रुत्वाशक्रोविगतमत्सरः ॥ प्रशस्येनंविशेशाथस्वमेवभवनंतदा २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणिअश्व०संवर्तमरुतीयेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥
 ॥ व्यासउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ बृहस्पतेश्चसंवादंमरुतस्यचधीमतः १ देवराजस्यसमयंकृतमांगिरसेनह ॥ श्रुत्वामरुतोवृत्तिर्यज्ञमा
 हारयत्परम् २ संकल्प्यमनसायज्ञंकरंधमसुतात्मजः ॥ बृहस्पतिमुपागम्यवाग्मीवचनमब्रवीत् ३ भगवन्मयापूर्वमभिगम्यतपोधन ॥ कृतोऽभिसंधिर्यज्ञस्यभव
 तोवचनादुरो ४ तमहंयष्टमिच्छामिसंभाराःसंभृताश्वमे ॥ याज्योऽस्मिभवतःसाधोतत्प्राप्नुहि विधिवत्स्वच ५ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ नकामयेयाजयितुंत्वामहंपृथिवी
 पते ॥ वृतोऽस्मिदेवराजेनप्रतिज्ञातंचतस्यमे ६ ॥ मरुतउवाच ॥ पित्र्यमस्मितवक्षेत्रंबहुमन्येचतेभृशम् ॥ तवास्मियाज्यतांप्राप्तोभजमानंभजस्वमाम् ७

॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ संवर्तमरुतयोःसंयोगंकथयन्नारदमुत्सेनवाराणसीमाहात्म्यंलूचयति व्यासउवाचअत्राप्युदाहरंतीममित्यादिना १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ अमर्त्ययाजयित्वाऽहं याजयिष्ये कथं नरम् ॥ मरुतगच्छवामावानिवृत्तोऽस्म्यद्ययाजनात् ८ नत्वायाजयिताऽस्म्यद्ययुषं त्वमिहेच्छसि ॥
 उपाध्यायं महाबाहोयस्ते यज्ञं करिष्यति ९ ॥ व्यास उवाच ॥ एवमुक्तस्तु नृपतिर्मरुतो व्रीडितोऽभवत् ॥ प्रत्यागच्छन्सुसंविप्रो ददर्श पथिनारदम् १० देव
 पिंशासमागम्य नारदेन सपार्थिवः ॥ विधिवत्प्रांजलिस्तथावथैनं नारदोऽब्रवीत् ११ राजर्षेनातिहृष्टोऽसि कच्चिक्षेमेतवानघ ॥ कगतोऽसि कुतश्चेदमप्रीति
 स्थानमागतम् १२ श्रोतव्यं चेन्मयाराजन्ब्रूहि मे पार्थिवर्षभ ॥ व्यपनेष्यामि ते मन्युं सर्वयज्ञैर्नराधिप १३ एवमुक्तो मरुतः स नारदेन महर्षिणा ॥ विप्रलंभ
 मुपाध्यायात्सर्वमेव न्यवेदयत् १४ ॥ मरुत उवाच ॥ गतोऽस्म्यंगिरसः पुत्रं देवाचार्यं बृहस्पतिम् ॥ यज्ञार्थं मृत्विजं द्रष्टुं सच मानाभ्यनंदत १५ प्रत्याख्यातश्च
 ते माहं जीवितुं नाद्यकामये ॥ परित्यक्तश्च गुरुणा दूषितश्चास्मि नारद १६ ॥ व्यास उवाच ॥ एवमुक्तस्तुराज्ञा स नारदः प्रत्युवाच ह ॥ आविक्षितं महाराज
 वाचा संजीवयन्निव १७ ॥ नारद उवाच ॥ राजन्नंगिरसः पुत्रः संवर्तो नाम धार्मिकः ॥ चंक्रमीति दिशः सर्वादिग्वा सामो हयन्प्रजाः १८ तं गच्छ यदि याज्यं
 त्वानवांछति बृहस्पतिः ॥ प्रसन्नस्त्वां महातेजाः संवर्तो याजयिष्यति १९ ॥ मरुत उवाच ॥ संजीवितोऽहं भवता वाक्येनानेन नारद ॥ पश्येयं कनु संवर्तं
 शंसमेव दत्तावर २० कथंच तस्मै वर्तयं कथं मानं परित्यजेत् ॥ प्रत्याख्यातश्च तेनापि माहं जीवितुमुत्सहे २१ ॥ नारद उवाच ॥ उन्मत्तवेषं विभ्रत्सचं क्रमीति
 यथा सुखम् ॥ वाराणस्यां महाराज दर्शनेऽसुर्महेश्वरम् २२ तस्याद्वारं समासाद्य न्यसेथाः कुणपं कंचित् ॥ तं दृष्ट्वा यो निवर्तते संवर्तः समहीपते २३ तं पृष्ठतोऽनु
 गच्छेथा यत्र गच्छेत्स वीर्यवान् ॥ तमेकांते समासाद्य प्रांजलिः शरणं व्रजे २४ पृच्छेत्त्वा यदिकेनाहंत वाख्यात इति स्मह ॥ ब्रूयास्त्वं नारदेनेति संवर्तं काथितोऽसि मे
 २५ स चेत्त्वामनुयुं जीतममानुगमनेऽप्यया ॥ शंसेथा वह्निमा रूढं मामपित्वमशंकया २६ ॥ व्यास उवाच ॥ सतथेति प्रतिश्रुत्य पूजयित्वा च नारदम् ॥ अभ्यनुज्ञाय
 राजर्षिर्ययौ वाराणसीपुरीम् २७ तत्र गत्वा यथोक्तं स पुनर्याद्वारे महायज्ञाः ॥ कुणपं स्थापयामास नारदस्य वचः स्मरन् २८ यौगपद्येन विप्रश्च पुरीद्वारमथाविशत् ॥
 ततः सकुपणं दृष्ट्वा सहसा संन्यवर्तत २९ स तं निवृत्तमालक्ष्य प्रांजलिः पृष्ठतोऽन्वगात् ॥ आविक्षितो महीपालः संवर्तमुपशिक्षितुम् ३० स च तं विजने दृष्ट्वा पांसुभिः
 कर्दमेन च ॥ शृण्वणाच्चैव राजानं धीव नैश्वसमाकिरत् ३१ स तथा बाध्यमानो वै संवर्तेन महीपतिः ॥ अन्वगादेव तमृषिं प्रांजलिः संप्रसादयन् ३२

मुक्तं प्रकृत्य अत्र हि जं हो प्राणेष्कममाणेषु रुद्रस्तारकं ब्रह्म व्याचष्टे येनासावमृगीमृत्वा मोक्षीभवतीति सिद्धः कुणपाभिमानिनो जीवस्य ब्रह्मभावोऽपूर्वो ज्ञापितः एवं चोपरिधारणा विधिवद्विधिरे
 वायमित्युपपादितमुत्तरवाचाते २२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२

३३ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये मारुतमावदीपे पष्ठोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ कथमस्मीति १।२।३ सत्रिणं कपटेषु च उग्रं ४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३

ततो निवर्त्य संवर्तः परिश्रान्त उपाविशत् ॥ शीतलच्छायमासाद्य न्यग्रोधं बहुशाखिनम् ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अश्वमेधिके पर्वणि संवर्तम
 रुतीयपष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ संवर्त उवाच ॥ कथमस्मि त्वया ज्ञातः केन वा काथितोऽस्मि ते ॥ एतदा चक्ष्वमेतत्त्वमिच्छसे चेन्ममाप्रियम् १ सत्यं ते ब्रुवतः
 सर्वे संपत्स्यंते मनोरथाः ॥ मिथ्या च ब्रुवतो मुर्धा शतघाते स्फुटिष्यति २ ॥ मरुत उवाच ॥ नारदेन भवान्मह्यमाख्यातो ह्यटतापथि ॥ गुरुपुत्रो ममोति त्वंततो
 मे प्रीतिरुत्तमा ३ ॥ संवर्त उवाच ॥ सत्यमेतद्भवानाह समाजानाति सत्रिणम् ॥ कथयस्व तदेतन्मे कनु संप्रति नारदः ४ ॥ मरुत उवाच ॥ भवंतं कथायित्वा तु न
 मदेवर्षि सत्तमः ॥ ततो मामभ्यनुज्ञाय प्रविष्टो हव्यशहनम् ५ ॥ व्यास उवाच ॥ श्रुत्वा तु पार्थिवस्यैतत्संवर्तः प्रमुदंगतः ॥ एतावदहमप्येवं शकुनामिति सोऽब्र
 वीत् ६ ततो मरुतमुन्मत्तो वाचानिर्भर्त्सयन्निव ॥ रूक्षया ब्राह्मणो राजन् पुनः पुनरथा ब्रवीत् ७ वातप्रधानेन मया स्वचित्तवशवर्तिना ॥ एवं विकृतरूपेण कथं याजि
 तुमिच्छसि ८ आतामसमर्थश्च वासवेन च संगतः ॥ वर्तते याजने चैव तेन कर्माणि कारय ९ गार्हस्थ्यं चैव याज्याश्च सर्वा गृह्याश्च देवताः ॥ पूर्वजेन ममाक्षितं शरी
 रं वर्जितं त्विदम् १० नाहं तेनाननुज्ञातस्त्वामाविक्षितं कर्हि चित् ॥ याजयेयं कथंचिद्वै सहि पूज्यतमो मम ११ सत्वं बृहस्पतिं गच्छ तमनुज्ञाप्य चाव्रज ॥ ततो
 ऽहं याजयिष्ये त्वां यदि यष्टुमिहेच्छसि १२ ॥ मरुत उवाच ॥ बृहस्पतिं गतः पूर्वमहं संवर्तं तच्छृणु ॥ न मां कामयते याज्यमसौ वासवकाम्यया १३ अमरं याज्यमा
 साद्य याजयिष्ये न मानुषम् ॥ शक्रेण प्रतिषिद्धोऽहं मरुतं मास्मयाजये १४ स्पर्धते हि मया विप्रसदा हि स तु पार्थिवः ॥ एवमस्त्विति चाप्युक्तो भ्रात्रा ते बलसूदनः
 १५ समामधिगतं प्रेम्णा याज्यत्वेन बुभूषति ॥ देवराजं समाश्रित्य तद्विद्धि मुनिपुंगव १६ सोऽहमिच्छामि भवता सर्वस्वेनापियाजितुम् ॥ कामये समातिं क्रांतुं वास
 वं त्वत्कृतैर्गुणैः १७ न हि मे वर्तते बुद्धिर्गुणैर्ब्रह्म बृहस्पतिम् ॥ प्रत्याख्यातो हितेनास्मि तथाऽनपकृते सति १८ ॥ संवर्त उवाच ॥ चिकीर्षसि यथा कामं सर्वमेतत्त्व
 यिधुवम् ॥ यदिसर्वानभिप्रायान्कर्ताऽसि मम पार्थिव १९ याज्यमाने मया हित्वा बृहस्पतिपुरंदरौ ॥ द्विषेतां सममिहृद्वावेतदेकं समर्थये २० स्थैर्यमत्र कथं मे
 स्यात्सत्त्वं निःशयं कुरु ॥ कुपितस्त्वां न हीदानीं भस्मकुर्यां सवांधवम् २१ ॥ मरुत उवाच ॥ यावत्तपेत्सहस्रांशुस्तिष्ठेरंश्चापि पर्वताः ॥ तावलोकात्रलभेयं त्व
 जेयं संगतं यदि २२ माचापि शुभबुद्धिं त्वं लभेयमिह कर्हि चित् ॥ विषयैः संगतं चास्तुत्यजेयं संगतं यदि २३ ॥ संवर्त उवाच ॥ आविक्षितशुभा बुद्धिर्वर्ततां तव क
 र्मसु ॥ याजनां हि माप्येव वर्तते हृदि पार्थिव २४ अभिधास्ये च ते राजन्नक्षयं द्रव्यमुत्तमम् ॥ येन देवान्संगंधर्वांश्च शक्रं चाभिभविष्यसि २५ न तु मे वर्तते बु
 द्धिर्धने याज्येषु वा पुनः ॥ विप्रियं तु कीरयामि भ्रातुश्चैद्रस्य चोभयोः २६

गमयिष्यामिशक्रेणसमतामपितेधुवम् ॥ प्रियंचतेकरिष्यामिसत्यमेतद्भवीमिते २७ ॥ इतिश्रीम०आश्वमेधि०प०अश्व०प० संवर्तमरुतीयेसप्तमोऽध्यायः ॥७॥
संवर्तउवाच ॥ गिरेर्हिमवतःपृष्ठेमुंजवान्नामपर्वतः ॥ तप्यतेयत्रभगवांस्तपोनित्यमुमापतिः १ वनस्पतीनांमूलेषुगङ्गेषुविषमेषुच ॥ गुहासुशैलराजस्ययथाकामं
यथासुखम् २ उमासहायोभगवान्यत्रनित्यमहेश्वरः ॥ आस्तेशूलमहातेजानानाभूतगणावृतः ३ तत्ररुद्राश्चसाध्याश्चविश्वेऽथवसवस्तथा ॥ यमश्चवरुणश्चैवकु
बेरश्चसहानुगः ४ भूतानिचपिशाचाश्चनासत्यावपिचाश्विनौ ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैवयक्षादेवर्षयस्तथा ५ आदित्यामरुतश्चैवयातुधानाश्चसर्वशः ॥ उपासंतेमहात्मा
नंबहुरूपमुमापतिम् ६ रमतेभगवांस्तत्रकुबेरानुचरैःसह ॥ विरुतैर्विरुताकारैःक्रीडद्भिःपृथिवीपते ७ श्रियाज्वलनदृश्यतेवेवालादित्यसमद्युतिः ॥ नरूपंशक्य
तेतस्यसंस्थानंवाकदाचन ८ निर्देष्टुंप्राणिभिःकैश्चित्प्राकृतैर्मांसलोचनैः ॥ नोष्णंनशिशिरंतत्रनवायुर्नचभास्करः ९ नजराक्षुत्पिपासेवानमृत्युर्नभयंचप ॥ तस्य
शैलस्यपार्श्वेषुसर्वेषुजयतांवर १० धातवोजातरूपस्यरश्मयःसवितुर्यथा ॥ रक्ष्यंतेतेकुबेरस्यसहायैरुद्यतायुधैः ११ चिकीर्षद्भिःप्रियंराजन्कुबेरस्यमहात्मनः ॥
तस्मैभगवतेकृत्वानमःशर्वायवेधसे १२ रुद्रायशितिकंठायपुरुषायसुवर्चसे ॥ कपर्दिनेकरालायहर्यक्ष्णेश्वरदायच १३ त्र्यक्ष्णेपूष्णेदंतभिदेवामनायाशिवायच ॥
याम्यायाव्यक्तरूपायसदृतेशंकरायच १४ क्षेम्यायहरिकेशायस्थानवेपुरुषायच ॥ हरिनेत्रायमुंडायकुट्टायोत्तरणायच १५ भास्करायसुतीर्थायदेवदेवायरंहसे ॥
उष्णीषिणेषुवक्रायसहस्राक्षायभीदुषे १६ गिरिशायप्रशांताययतयेचीरवाससे ॥ विल्वदंडायसिद्धायसर्वदंडधरायच १७ मृगव्याधायमहतेधन्विनेऽथभवायच ॥
वरायसोमवक्रायसिद्धमंत्रायचक्षुषे १८ हिरण्यवाहवेराजबुधायपतयेदिशाम् ॥ लेलिहानायगोष्ठायसिद्धमंत्रायवृष्णये १९ पशूनांपतयेचैवभूतानांपतयेनमः ॥
वृषायमातृभक्तायसेनान्येमध्यमायच २० सुवहस्तायपतयेधन्विनेभार्गवायच ॥ अजायकृष्णनेत्रायविरूपाक्षायचैवह २१ तीक्ष्णदंष्ट्रायतीक्ष्णायवैश्वानरमुखा
यच ॥ महाद्युतयेऽनंगायसर्वायपतयेविशाम् २२ विलोहितायदीप्तायदीप्ताक्षायमहौजसे ॥ वसुरेतःसुवपुषेपृथवेकृत्तिवाससे २३ कपालमालिनेचैवसुवर्णमुकुटायच ॥
महादेवायकृष्णायत्र्यंबकायानघायच २४ क्रोधनायानृशंसायमृदवेबाहुशालिने ॥ दंडिनेतप्तपसेतथैवाकूरकर्मणे २५ सहस्रशिरसेचैवसहस्रचरणायच ॥ नमः
स्वधास्वरूपायबहुरूपायदंष्ट्रिणे २६ पिनाकिनंमहादेवंमहायोगिनमव्ययम् ॥ त्रिशूलहस्तंवरदंष्ट्र्यंबकंभुवनेश्वरम् २७ त्रिपुरघ्नंत्रिनयनंत्रिलोकेशंमहौजसम् ॥
प्रभवंसर्वभूतानांधारणंधरणीधरम् २८ ईशानंशंकरंसर्वांशिवंविश्वेश्वरंभवम् ॥ उमापतिंपशुपतिंविश्वरूपंमहेश्वरम् २९

कर्मोद्देवता अनुष्ठानं: अत्रातं नामानि चतुर्थतानि ॥ २॥ १॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥ ११॥ १२॥ १३॥ १४॥ १५॥ १६॥ १७॥ १८॥ १९॥ २०॥ २१॥ २२॥ २३॥ २४॥ २५॥ २६॥ २७॥ २८॥ २९॥

३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८ ॥ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ कञ्चिदिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४

त्रिरूपाक्षंदशभुजं दिव्यगोवृषभध्वजम् ॥ उग्रं स्थाणुं शिवं रौद्रं शर्वगौरीशमीश्वरम् ३० शितिकंठमजं शुक्रं पृथुं पृथुहरं वरम् ॥ विश्वरूपं विरूपाक्षं बहुरूपमुमाप
तिम् ३१ प्रणम्य शिरसा देवमनंगां हरं हरम् ॥ शरण्यं शरणं याहि महादेवं चतुर्मुखम् ३२ एवं कृत्वानमस्तस्मै महादेवाय रंहसे ॥ महात्मने क्षितिपते तत्सुवर्णमवा
प्स्यसि ३३ सुवर्णमाहरिष्यंतस्तत्र गच्छंतु ते नराः ॥ इत्युक्तः सवचस्तेन च क्रेकारं धमात्मजः ३४ ततोऽतिमानुषं सर्वचक्रे यज्ञस्य संविधिम् ॥ सौवर्णानि च मांडानि
संचकुस्तत्र शिल्पिनः ३५ बृहस्पतिस्तु तांश्चुत्वामरुतस्य महीपते ॥ सष्टद्विमतिदेवेभ्यः संतापमकरोद्दृशम् ३६ स तप्यमानो वैवर्ण्यं कृशत्वं चागमत्परम् ॥ भवि
ष्यति हि भेशवुः संवर्तो वसुमानिति ३७ तंश्चुत्वा भृशसंतप्तं देवराजो बृहस्पतिम् ॥ अधिगम्यामरवृतः प्रोवाचेदं वचस्तदा ३८ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके प
र्वणि अश्वमेधिके पर्वणि संवर्तमरुतीये अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ इंद्र उवाच ॥ कच्चित्सुखं स्वपिषित्वं बृहस्पते कच्चिन्मनोज्ञाः परिचारकास्ते ॥ कच्चिद्देवानां सुखका
मोऽसि विप्रकच्चिद्देवास्त्वां परिपालयंति १ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ सुखं शयेशयने देवराज तथा मनोज्ञाः परिचारका मे ॥ तथा देवानां सुखकामोऽस्मि नित्यं देवाश्च मां
सुभृशं पालयंति २ ॥ ॥ इंद्र उवाच ॥ ॥ कुतो दुःखं मानसं देहजं वा पांडुर्विवर्णश्च कुतस्त्वमद्य ॥ आचक्ष्व मे ब्राह्मण यावदेतां निहन्मि सर्वास्तव दुःखकर्तृन् ३
॥ बृहस्पति उवाच ॥ ॥ मरुतमाहुर्मघवनयक्ष्यमाणं महायज्ञेनोत्तमदक्षिणेन ॥ संवर्तो याजयतीति मे श्रुतं तदिच्छामि न स तं याजयेत् ४ ॥ इंद्र उवाच ॥ ॥
सर्वांन्कामाननुयातोऽसि विप्रयस्त्वं देवानां मंत्रवित्सु पुरोधाः ॥ उभौ च ते जरा मृत्युव्यतीतौ किं संवर्तस्तव कर्ताऽद्य विप्र ५ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ देवैः सह त्वमसुरान्प्र
णुद्यजिषां ससेचाप्युतसानुबंधान् ॥ ययं सष्टदं पश्यसितत्र तत्र दुःखं सपत्नेषु सष्टद्विभावः ६ अतोऽस्मि देवेंद्र विवर्णरूपः सपत्नो मे वर्धते तन्निशम्य ॥ सर्वोपायैर्मघव
न्संनियच्छ संवर्तं वा पार्थिवं वामरुतम् ७ ॥ ॥ इंद्र उवाच ॥ ॥ एहि गच्छ प्रहितो जातवेदो बृहस्पतिं परिदातुं मरुते ॥ अयं वै त्वां याजयिता बृहस्पतिस्तथा
ऽमरं चैव करिष्यतीति ८ ॥ ॥ अग्रिरुवाच ॥ ॥ अहं गच्छामि मघवन् दूतोऽद्य बृहस्पतिं परिदातुं मरुते ॥ वाचं सत्यां पुरुहूतस्य कर्तुं बृहस्पतेश्चापचितिं चि
कीर्षुः ९ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ ततः प्रायादूमकेतुर्महात्मा बलानि सर्वाणि वीरुधश्चाप्यष्टद्वन् ॥ कामाद्विमांते परिवर्तमानः काष्ठातिगोमातरि श्वे वनर्दन १०
॥ मरुत उवाच ॥ आश्चर्यमद्य पश्यामिरूपिणं वाह्निमागतम् ॥ आसनं सलिलं पाद्यं गां चोपानय वै मुने ११ ॥ अग्रिरुवाच ॥ आसनं सलिलं पाद्यं प्रतिनं दामितेऽनघ ॥
इंद्रेण तु समादिष्टं विद्विमां दूतमागतम् १२ ॥ मरुत उवाच ॥ कच्चिच्छ्रीमान् देवराजः सुखी च कच्चिच्चास्मान्प्रीयते धूमकेतो ॥ कच्चिद्देवा अस्य वशे यथावत्प्रब्रूहि त्वं
मम कात्स्नर्ये न देव १३ ॥ अग्रिरुवाच ॥ शक्रो भृशं सुसुखी पार्थिवेंद्र प्रीतिं चेच्छत्यजरां वै त्वया सः ॥ देवाश्च सर्वे वशगास्तस्य राजसंदेशं त्वं शृणु मे देवराज्ञः १४

१५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००। १०१। १०२। १०३। १०४। १०५। १०६। १०७। १०८। १०९। ११०। १११। ११२। ११३। ११४। ११५। ११६। ११७। ११८। ११९। १२०। १२१। १२२। १२३। १२४। १२५। १२६। १२७। १२८। १२९। १३०। १३१। १३२। १३३। १३४। १३५। १३६। १३७। १३८। १३९। १४०। १४१। १४२। १४३। १४४। १४५। १४६। १४७। १४८। १४९। १५०। १५१। १५२। १५३। १५४। १५५। १५६। १५७। १५८। १५९। १६०। १६१। १६२। १६३। १६४। १६५। १६६। १६७। १६८। १६९। १७०। १७१। १७२। १७३। १७४। १७५। १७६। १७७। १७८। १७९। १८०। १८१। १८२। १८३। १८४। १८५। १८६। १८७। १८८। १८९। १९०। १९१। १९२। १९३। १९४। १९५। १९६। १९७। १९८। १९९। २००। २०१। २०२। २०३। २०४। २०५। २०६। २०७। २०८। २०९। २१०। २११। २१२। २१३। २१४। २१५। २१६। २१७। २१८। २१९। २२०। २२१। २२२। २२३। २२४। २२५। २२६। २२७। २२८। २२९। २३०। २३१। २३२। २३३। २३४। २३५। २३६। २३७। २३८। २३९। २४०। २४१। २४२। २४३। २४४। २४५। २४६। २४७। २४८। २४९। २५०। २५१। २५२। २५३। २५४। २५५। २५६। २५७। २५८। २५९। २६०। २६१। २६२। २६३। २६४। २६५। २६६। २६७। २६८। २६९। २७०। २७१। २७२। २७३। २७४। २७५। २७६। २७७। २७८। २७९। २८०। २८१। २८२। २८३। २८४। २८५। २८६। २८७। २८८। २८९। २९०। २९१। २९२। २९३। २९४। २९५। २९६। २९७। २९८। २९९। ३००। ३०१। ३०२। ३०३। ३०४। ३०५। ३०६। ३०७। ३०८। ३०९। ३१०। ३११। ३१२। ३१३। ३१४। ३१५। ३१६। ३१७। ३१८। ३१९। ३२०। ३२१। ३२२। ३२३। ३२४। ३२५। ३२६। ३२७। ३२८। ३२९। ३३०। ३३१। ३३२। ३३३। ३३४। ३३५। ३३६। ३३७। ३३८। ३३९। ३४०। ३४१। ३४२। ३४३। ३४४। ३४५। ३४६। ३४७। ३४८। ३४९। ३५०। ३५१। ३५२। ३५३। ३५४। ३५५। ३५६। ३५७। ३५८। ३५९। ३६०। ३६१। ३६२। ३६३। ३६४। ३६५। ३६६। ३६७। ३६८। ३६९। ३७०। ३७१। ३७२। ३७३। ३७४। ३७५। ३७६। ३७७। ३७८। ३७९। ३८०। ३८१। ३८२। ३८३। ३८४। ३८५। ३८६। ३८७। ३८८। ३८९। ३९०। ३९१। ३९२। ३९३। ३९४। ३९५। ३९६। ३९७। ३९८। ३९९। ४००। ४०१। ४०२। ४०३। ४०४। ४०५। ४०६। ४०७। ४०८। ४०९। ४१०। ४११। ४१२। ४१३। ४१४। ४१५। ४१६। ४१७। ४१८। ४१९। ४२०। ४२१। ४२२। ४२३। ४२४। ४२५। ४२६। ४२७। ४२८। ४२९। ४३०। ४३१। ४३२। ४३३। ४३४। ४३५। ४३६। ४३७। ४३८। ४३९। ४४०। ४४१। ४४२। ४४३। ४४४। ४४५। ४४६। ४४७। ४४८। ४४९। ४५०। ४५१। ४५२। ४५३। ४५४। ४५५। ४५६। ४५७। ४५८। ४५९। ४६०। ४६१। ४६२। ४६३। ४६४। ४६५। ४६६। ४६७। ४६८। ४६९। ४७०। ४७१। ४७२। ४७३। ४७४। ४७५। ४७६। ४७७। ४७८। ४७९। ४८०। ४८१। ४८२। ४८३। ४८४। ४८५। ४८६। ४८७। ४८८। ४८९। ४९०। ४९१। ४९२। ४९३। ४९४। ४९५। ४९६। ४९७। ४९८। ४९९। ५००। ५०१। ५०२। ५०३। ५०४। ५०५। ५०६। ५०७। ५०८। ५०९। ५१०। ५११। ५१२। ५१३। ५१४। ५१५। ५१६। ५१७। ५१८। ५१९। ५२०। ५२१। ५२२। ५२३। ५२४। ५२५। ५२६। ५२७। ५२८। ५२९। ५३०। ५३१। ५३२। ५३३। ५३४। ५३५। ५३६। ५३७। ५३८। ५३९। ५४०। ५४१। ५४२। ५४३। ५४४। ५४५। ५४६। ५४७। ५४८। ५४९। ५५०। ५५१। ५५२। ५५३। ५५४। ५५५। ५५६। ५५७। ५५८। ५५९। ५६०। ५६१। ५६२। ५६३। ५६४। ५६५। ५६६। ५६७। ५६८। ५६९। ५७०। ५७१। ५७२। ५७३। ५७४। ५७५। ५७६। ५७७। ५७८। ५७९। ५८०। ५८१। ५८२। ५८३। ५८४। ५८५। ५८६। ५८७। ५८८। ५८९। ५९०। ५९१। ५९२। ५९३। ५९४। ५९५। ५९६। ५९७। ५९८। ५९९। ६००। ६०१। ६०२। ६०३। ६०४। ६०५। ६०६। ६०७। ६०८। ६०९। ६१०। ६११। ६१२। ६१३। ६१४। ६१५। ६१६। ६१७। ६१८। ६१९। ६२०। ६२१। ६२२। ६२३। ६२४। ६२५। ६२६। ६२७। ६२८। ६२९। ६३०। ६३१। ६३२। ६३३। ६३४। ६३५। ६३६। ६३७। ६३८। ६३९। ६४०। ६४१। ६४२। ६४३। ६४४। ६४५। ६४६। ६४७। ६४८। ६४९। ६५०। ६५१। ६५२। ६५३। ६५४। ६५५। ६५६। ६५७। ६५८। ६५९। ६६०। ६६१। ६६२। ६६३। ६६४। ६६५। ६६६। ६६७। ६६८। ६६९। ६७०। ६७१। ६७२। ६७३। ६७४। ६७५। ६७६। ६७७। ६७८। ६७९। ६८०। ६८१। ६८२। ६८३। ६८४। ६८५। ६८६। ६८७। ६८८। ६८९। ६९०। ६९१। ६९२। ६९३। ६९४। ६९५। ६९६। ६९७। ६९८। ६९९। ७००। ७०१। ७०२। ७०३। ७०४। ७०५। ७०६। ७०७। ७०८। ७०९। ७१०। ७११। ७१२। ७१३। ७१४। ७१५। ७१६। ७१७। ७१८। ७१९। ७२०। ७२१। ७२२। ७२३। ७२४। ७२५। ७२६। ७२७। ७२८। ७२९। ७३०। ७३१। ७३२। ७३३। ७३४। ७३५। ७३६। ७३७। ७३८। ७३९। ७४०। ७४१। ७४२। ७४३। ७४४। ७४५। ७४६। ७४७। ७४८। ७४९। ७५०। ७५१। ७५२। ७५३। ७५४। ७५५। ७५६। ७५७। ७५८। ७५९। ७६०। ७६१। ७६२। ७६३। ७६४। ७६५। ७६६। ७६७। ७६८। ७६९। ७७०। ७७१। ७७२। ७७३। ७७४। ७७५। ७७६। ७७७। ७७८। ७७९। ७८०। ७८१। ७८२। ७८३। ७८४। ७८५। ७८६। ७८७। ७८८। ७८९। ७९०। ७९१। ७९२। ७९३। ७९४। ७९५। ७९६। ७९७। ७९८। ७९९। ८००। ८०१। ८०२। ८०३। ८०४। ८०५। ८०६। ८०७। ८०८। ८०९। ८१०। ८११। ८१२। ८१३। ८१४। ८१५। ८१६। ८१७। ८१८। ८१९। ८२०। ८२१। ८२२। ८२३। ८२४। ८२५। ८२६। ८२७। ८२८। ८२९। ८३०। ८३१। ८३२। ८३३। ८३४। ८३५। ८३६। ८३७। ८३८। ८३९। ८४०। ८४१। ८४२। ८४३। ८४४। ८४५। ८४६। ८४७। ८४८। ८४९। ८५०। ८५१। ८५२। ८५३। ८५४। ८५५। ८५६। ८५७। ८५८। ८५९। ८६०। ८६१। ८६२। ८६३। ८६४। ८६५। ८६६। ८६७। ८६८। ८६९। ८७०। ८७१। ८७२। ८७३। ८७४। ८७५। ८७६। ८७७। ८७८। ८७९। ८८०। ८८१। ८८२। ८८३। ८८४। ८८५। ८८६। ८८७। ८८८। ८८९। ८९०। ८९१। ८९२। ८९३। ८९४। ८९५। ८९६। ८९७। ८९८। ८९९। ९००। ९०१। ९०२। ९०३। ९०४। ९०५। ९०६। ९०७। ९०८। ९०९। ९१०। ९११। ९१२। ९१३। ९१४। ९१५। ९१६। ९१७। ९१८। ९१९। ९२०। ९२१। ९२२। ९२३। ९२४। ९२५। ९२६। ९२७। ९२८। ९२९। ९३०। ९३१। ९३२। ९३३। ९३४। ९३५। ९३६। ९३७। ९३८। ९३९। ९४०। ९४१। ९४२। ९४३। ९४४। ९४५। ९४६। ९४७। ९४८। ९४९। ९५०। ९५१। ९५२। ९५३। ९५४। ९५५। ९५६। ९५७। ९५८। ९५९। ९६०। ९६१। ९६२। ९६३। ९६४। ९६५। ९६६। ९६७। ९६८। ९६९। ९७०। ९७१। ९७२। ९७३। ९७४। ९७५। ९७६। ९७७। ९७८। ९७९। ९८०। ९८१। ९८२। ९८३। ९८४। ९८५। ९८६। ९८७। ९८८। ९८९। ९९०। ९९१। ९९२। ९९३। ९९४। ९९५। ९९६। ९९७। ९९८। ९९९। १०००।

यदर्थमाप्राहिणोत्त्वत्सकाशं बृहस्पतिं परिदातुं मरुते ॥ अयंगुर्याजयतां नृपत्वां मर्त्यैस्तममरं त्वां करोतु १५ ॥ मरुत उवाच ॥ संवर्तोऽयं याजयिता द्विजो मां
बृहस्पतेरंजलिरेष तस्य ॥ न चैवासौ याजयित्वा महेन्द्रं मर्त्यैस्तं याजयन्नयशो भवेत् १६ ॥ अग्निरुवाच ॥ ये वै लोकां देवलोके महातः संप्राप्स्यसे तान् देवराज
प्रसादात् ॥ त्वांचिदसौ याजयेद्बृहस्पतिर्नूनं स्वर्गं त्वं जयेः कीर्तियुक्तः १७ ॥ तथा लोकामानुषाये च दिव्याः प्रजापतेश्चापियेवै महातः ॥ ते ते जिता देवराज्यं च कृ
त्स्व बृहस्पतिर्याजयेच्चैर्रेन्द्र १८ ॥ संवर्त उवाच ॥ मास्मै वत्स पुनरागाः कथंचिद्बृहस्पतिं परिदातुं मरुते ॥ मा त्वांध्रक्ष्ये च क्षुपादारुणेन संकुद्धोऽहं पावकत्वं नि
बोध १९ ॥ व्यास उवाच ॥ ततो देवानगमद्भूमकेतुर्दाहद्वीतो व्यथितोऽश्वत्थं पर्णवत् ॥ तं वै दृष्ट्वा प्राह शक्रो महात्मा बृहस्पतेः सन्निधौ हव्यवाहम् २० ॥ यस्त्वं गतः
प्रहीतो जातवेदो बृहस्पतिं परिदातुं मरुते ॥ तत्किं प्राह स नृपो यक्ष्यमाणः काच्चिद्वचः प्रत्यह्लातितश्च २१ ॥ अग्निरुवाच ॥ न ते वाचं रोचयते मरुतो बृहस्पतेरंज
लिं प्राहिणोत्सः ॥ संवर्तो मां याजयितेत्युवाच पुनः पुनः समयायाच्यमानः २२ ॥ उवाचेदं मानुषाये च दिव्याः प्रजापतेर्ये च लोका महातः ॥ तांश्चेह भयं संविदं ते न कृ
त्वा तथापि नेच्छेयमिति प्रतीतः २३ ॥ इंद्र उवाच ॥ पुनर्गत्वा पार्थिवं त्वं स भ्येवाक्यं मदीयं प्रापयस्वार्थयुक्तम् ॥ पुनर्ययुक्तो न करीष्यते वचस्वतो वज्रं संप्रहर्ताऽस्मि
तस्मै २४ ॥ अग्निरुवाच ॥ गंधर्वराज्या त्वयं तत्र दूतो विभेम्यहं वासव तत्र गंतुम् ॥ संरब्धो मामब्रवीतीक्ष्णरोषः संवर्तो वाक्यं चरितं ब्रह्मचर्यं २५ ॥ यद्यागच्छेः पु
नरेवं कथंचिद्बृहस्पतिं परिदातुं मरुते ॥ दहेयं त्वांच क्षुपादारुणेन संकुद्ध इत्येतद्वेदो हि शक्र २६ ॥ शक्र उवाच ॥ त्वमेवान्यान्दहसे जातवेदो न हित्व दन्यो विद्यते मस्म
कर्ता ॥ त्वत्संस्पर्शात्सर्वलोको विभेति अश्रद्धेयं वदसे हव्यवाह २७ ॥ अग्निरुवाच ॥ दिवं वै वेदं पृथिवीं च सर्वां संवेष्टयेस्त्वं स्वबलेनैव शक्र ॥ एवं विधस्येह स तस्तवा
सौ कथं वृत्रस्त्रिदिवं प्राग्जहार २८ ॥ इंद्र उवाच ॥ नगंडिकाकारयोगं करेणुं न चारिसोमं प्रपिबामिव ह्ने ॥ नक्षीणशक्तौ प्रहरामिव अंको मे सुखाय प्रहरेत मर्त्यः २९

न चारिसोमं प्रपिबामिव ह्ने अरिसोमं शत्रुदत्तं सोमं । त्वये वसक्तो न निर्जित इत्यत आह नक्षीणशक्तौ प्रहरामिव अंको मे सुखाय प्रहरेत मर्त्यः । नगंडिकाजंगमो नो करेणुरिति पाठे तु करेणुर्हस्ती मम परावतः । शंडि
काः पुंश्चंद्रविहभाषाप्रसिद्धेः तां प्रतिजंगमो गतिशीलो न भवतीति नो अस्ति परावतवाहनस्य मे शत्रुजय ईषत्कर इत्यर्थः । शंडिकाशब्दस्तालव्यादिरिह ज्ञेयः । इंद्रो हंति वृषभं शंडिकानामिति मं
त्रवर्णात् । दशमस्तुक्तस्यार्थः शेषमतिरोहितार्थम् २९

३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ एवमिति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८

प्रवाजयेयं कालकेयान् पृथिव्यामपाकर्षन् दानवानं तरिक्षात् ॥ दिवं प्रह्लादमवसानमानयं को मे सुखाय प्रहरेत मानवः ३० ॥ अग्निरुवाच ॥ यत्र शर्यातिच्यवनो
याजयिष्यन्सहाश्विन्यां सोममगृह्णदेकः ॥ तत्त्वं कुद्धः प्रत्यषेधीः पुरस्ताच्छर्यातियज्ञं स्मरतं महेन्द्र ३१ ॥ वज्रं गृहीत्वा च पुरंदरत्वं संप्रहर्षी श्र्यवनस्यातिघोरम् ॥
स ते विप्रः सह वज्रेण बाहुमपागृह्णात्तपसा जातमन्युः ३२ ॥ ततो रोषात्सर्वतो घोररूपं स पतंतं ते जनयामास भूयः ॥ मदं नामासुरं विश्वरूपं यत्वं दृष्ट्वा च क्षुपी संन्यमीलः ३३
हनुरेकाजगती स्थातयैका दिवं गतामहतो दानवस्य ॥ सहस्रं दंतानां शतयोजनानां सुतीक्ष्णानां घोररूपं वभूव ३४ ॥ वृताः स्थूलारजतस्तं भवर्णा दंष्ट्राश्च तस्त्रो
द्वे शते योजनानाम् ॥ सत्वा दंतान्विदशत्रयधा वाजिघांसया शूलमुद्यम्य घोरम् ३५ ॥ अपश्यस्त्वं तं तदा घोररूपं सर्वे वै त्वादृशुर्दर्शनीयम् ॥ यस्माज्जीतः प्राज
लिस्त्वं महर्षिमागच्छेथाः शरणं दानवघ्न ३६ ॥ क्षात्राद्बलाद्ब्रह्मबलं गरीयोन ब्रह्मतः किंचिदन्यद्वरीयः ॥ सोऽहं जानन्न ह्यते जो यथा वन्न संवर्तं जेतुमिच्छामि शक्र ३७
॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि संवर्तमरुतीयेन नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ इंद्र उवाच ॥ एवमेतद्ब्रह्मबलं गरीयोन ब्राह्मणात्किंचिदन्यद्वरीयः ॥ आविशि
तस्य तु बलं नृप्येव अस्मै प्रहरिष्यामि घोरम् १ ॥ घृतराष्ट्रं प्रहितो गच्छ मरुतं संवर्तेन संगतं तं वदस्व ॥ बृहस्पतिं त्वमुपशिक्षस्व राजन् वज्रं वा ते प्रहरिष्यामि घोरम्
२ ॥ व्यास उवाच ॥ ततो गत्वा घृतराष्ट्रे नरेन्द्रं प्रोवाचेदं वचनं वासवस्य ३ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ गंधर्वमां घृतराष्ट्रं निबोध त्वामागतं वक्तुकामं नरेन्द्र ॥ पुंश्चंद्राक्यं
शृणु मे राजसिंहयत्प्राह लोकाधिपतिर्महात्मा ४ ॥ बृहस्पतिर्याजकं त्वं वृणीष्व वज्रं वा ते प्रहरिष्यामि घोरम् ॥ वचश्चेदं तन्न करिष्यसे मे प्राहितं देता वद किं त्यकर्मा ५
॥ मरुत उवाच ॥ त्वंचैवैतद्वेत्थ पुरंदरश्च विश्वे देवा वसवश्चाश्विनौ च ॥ मित्रद्रोहे निष्ठातिर्नास्ति लोके महत्पापं ब्रह्महत्या समंतत् ६ ॥ बृहस्पतिर्याजयतां महेन्द्रं दे
वश्रेष्ठं वज्रं भृतां वरिष्ठम् ॥ संवर्तो मां याजयिताऽद्य राजन् ते वाक्यं तस्य वारोचयामि ७ ॥ गंधर्व उवाच ॥ घोरो नादः श्रूयतां वासवस्य न भस्तले गर्जतो राजसिंह ॥
व्यक्तं वज्रं मोक्षयते ते महेन्द्रः क्षेमं राजंश्चित्यतामेष कालः ८ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्येवमुक्तो घृतराष्ट्रेण राजन् श्रुत्वानादं न दतो वासवस्य ॥ तपो नित्यं धर्मं विदां वरिष्ठं
वर्तंतं ज्ञापयामास कार्यम् ९ ॥ मरुत उवाच ॥ इममात्मानं प्लवमानमारादध्वा दूरं तेन न दृश्यतेऽद्य ॥ प्रपद्येऽहं शर्म विप्रेन्द्र त्वत्तः प्रयच्छ तस्मादभयं विप्रमुख्य १०
अयमायाति वैवर्जी दिशो विद्योतयन्दश ॥ अमानुषेण घोरैरेण सदस्यास्त्रासिताहिनः ११ ॥ संवर्त उवाच ॥ भयं शक्राद्येतु ते राजसिंह प्रणोत्स्येऽहं भयमेतत्सु गो
रम् ॥ संस्तं भिन्या विद्यया क्षिप्रमेव मा भैस्त्वमस्याभिभवात्प्रतीतः १२ ॥ अहं संस्तं भयिष्यामि मा भैस्त्वं शक्रतो नृप ॥ सर्वेषां मेव देवानां क्षयितान्या युधानि मे १३
दिशो वज्रं वज्रतां वायुरेतु वषट् भूत्वा वर्षतां काननेषु ॥ आपः प्लवंतं तरिक्षेऽथा च म्रौदामनी दृश्यते माऽपि मे स्त्वम् १४

वह्निर्देवस्त्रातुवासर्वतस्तेकामान्सर्वान्वर्षतुवासवोवा ॥ वज्रंतथास्थापयतां वधाय महाघोरं प्रवमानं जलौघैः १५ ॥ मरुत उवाच ॥ घोरः शब्दः श्रूयते वै महास्वनो
वज्रस्यैष सहितो मारुतेन ॥ आत्मा हि मे प्रव्यथते मुहुर्मुहुर्न मे स्वास्थं जायते चाद्यविप्र १६ ॥ संवर्त उवाच ॥ वज्रातु ग्राह्ये तु भयं तवाद्यवातो भूत्वा हन्मिन रेंद्र
वज्रम् ॥ भयं त्यक्त्वा वरमन्यं वृणीष्व कंते कामं मनसा साधयामि १७ ॥ मरुत उवाच ॥ इंद्रः साक्षात्सहसाऽभ्येतुं विप्रहविर्ग्रे प्रतियुक्ता तु चैव ॥ स्वस्वं धिष्ण्य चैव
जुषंतु देवा हतं सोमं प्रतिगृह्णतु चैव १८ ॥ संवर्त उवाच ॥ अयमिंद्रो हरिभिरायाति राजन् देवैः सर्वैस्त्वारितैः स्तूयमानः ॥ मंत्रा हृतो यज्ञमिमं मयाऽद्य पश्य स्वैनं मंत्र
विस्तस्त कायम् १९ ततो देवैः सहितो देवराजो रथे युक्त्वा तान्दहरीन्वाजिमुख्यान् ॥ आयाच्य जमथराज्ञः पिपासुरा विक्षितस्या प्रमेयस्य सोमम् २० तमायांतं सहि
तं देवसंघैः प्रस्युच्यो स पुरोधामरुतः ॥ चक्रे पूजां देवराजाय चाग्र्यां यथाशास्त्रं विधिवत्प्रणिमाणः २१ ॥ संवर्त उवाच ॥ स्वागतं ते पुरुहूते हविद्वन्यज्ञोऽप्ययं सान्नि
हिते त्वर्याद्र ॥ शोभ्यते बलवत्प्रभूयः पिवस्व सोमं सुतमुद्यतं मया २२ ॥ मरुत उवाच ॥ शिवेन मां पश्य नमश्च तेऽस्तु प्राप्तो यज्ञः सफलं जीवितं मे ॥ अयं यज्ञं
कुरुते मे सुरेंद्र बृहस्पतेरवरजो विप्रमुख्यः २३ ॥ इंद्र उवाच ॥ जानामि ते गुरुमेतत्तपो धनं बृहस्पतेरनुजंति गते जसम् ॥ यस्याह्ना नादागतोऽहं न रेंद्र प्रीतिर्मे
ऽद्य त्वयि मन्युः प्रणष्टः २४ ॥ संवर्त उवाच ॥ यदि प्रीतस्त्वमसि वै देवराज तस्मात्स्वयं शाधियज्ञे विधानम् ॥ स्वयं सर्वान्कुरु भागान् सुरेंद्र जाना त्वयं सर्वलोकश्च
देव २५ ॥ व्यास उवाच ॥ एवमुक्तस्त्वांगिरसेन शक्रः समादिदेश स्वयमेव देवान् ॥ सभाः कियंता मावसथाश्च मुख्याः सहस्रशश्चित्रभूताः समृद्धाः २६ कृताः स्थू
णाः कुरुतारो हणानि गंधर्वाणामप्सरसां च शीघ्रम् ॥ यत्र नृत्येरन्नप्सरसः समस्ताः स्वर्गोपमाः कियतां यज्ञवाटः २७ इत्युक्तास्ते च कुराशु प्रतीता दिवौकसः शक्रवा
क्यान्न रेंद्र ॥ ततो वाक्यं प्राहराजानमिंद्रः प्रीतो राजन् पूज्यमानो मरुतम् २८ एष त्वयाऽहमिहराजन् समेत्येवाप्यन्येतव पूर्वे न रेंद्र ॥ सर्वाश्चान्या देवताः
प्रीयमाणा हविस्तुभ्यं प्रतिगृह्णतु राजन् २९ आग्नेयं वै लोहितमालभंत विश्वदेवं बहुरूपं हरि राजन् ॥ नीलं चोक्षणं मेध्यमप्यालभं तां च लच्छि श्रंसं प्रदिष्टां द्वि
जाग्र्याः ३० ततो यज्ञो ववृधे तस्य राजन् यत्र देवाः स्वयमन्नानि जन्तुः ॥ यस्मिन् शक्रो ब्राह्मणैः पूज्यमानः सदस्योऽभूद्भरिमान् देवराजः ३१ ततः संवर्तश्चैत्यगतो
महात्मा यथा वह्निः प्रज्वालितो द्वितीयः ॥ हवींष्युच्चैराह्वयन् देवसंघान् जुहावाग्रौ भवत्सु प्रतीतः ३२ ततः पीत्वा बलमिह सोममग्र्यं ये चाप्यन्ये सोमपा देवसंघाः ॥
सर्वेऽनुज्ञाताः प्रययुः पार्थिवेन यथाजोषंतर्पिताः प्रीतिमंतः ३३ ततो राजा जात रूपस्य राशीन्पदे पदे कारयामास हृष्टः ॥ द्विजातिभ्यो विसृजन् भूरिवित्तं रराज
वित्तेश इवारिहंता ३४ ततो वित्तं विविधं सन्निधाय यथोत्साहं कारयित्वा चक्रोपम् ॥ अनुज्ञातो गुरुणा सन्नित्यं शशास गामा खिलां सागरांताम् ३५

३६ । ३७ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये मारुतमावर्दीये दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ इत्युक्तेनृपतीतास्मिन्नित्यप्याद्यत्रयं कृष्णपुष्टि रसं वा दोषं दद्यात्पूत्रं १ उपप्लुतं राहुप्रस्तम्
२ । १ ब्रह्मज्ञानैकनाशयः शोको वृद्धोक्तिसहस्रेण वाक्यसहस्रेण वा ननश्यतीत्यभि संवधानो मगवान्वासुदेव उवाच सर्वजिह्वा मिति जिह्वं कामादि मृत्युपदं संसारमापकं आर्जवं शमादि ब्रह्मणः प
दं मोक्षस्य मापकं ज्ञानविषयो हेयोपादेयतया ज्ञातव्योऽर्थः ४ शत्रुनाशयितारमात्मानं रूपं ५ तदेवाह अत्र ते इति इंद्रस्य चिदात्मनः वृत्रेण कामादिषु मिणा चिद्विह्वं धिरूपेणाहंकारेण ६
पृथिवीं रूक्षं शरीरं । 'यच्छरीरं सा पृथिवी' इति श्रुतेः व्यासमात्मत्वेन गृहीतं गंधस्वविषये प्रदेशोऽपि देहते सति ७ तेन दुर्गंधजनात्मभूतं विषयो ब्रह्माहं जातं एकदेशस्यात्मत्वेन परिग्रहात् । 'इदं सर्वं

एवं गुणः संवभूवेहराजायस्य क्रतौ तत्सुवर्णं प्रभूतम् ॥ तत्त्वं समादाय न रेंद्र वित्तं यजस्व देवास्तपेयानो निवापैः ३६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो राजा पांडवो हृष्टरूपः शु
त्वा वाक्यं सत्यवत्याः सुतस्य ॥ मनश्चक्रे तेन वित्तेन यदुत्ततोऽमात्यैर्मित्रयामास भूयः ३७ ॥ इति श्रीम० आश्वमेधिके पर्वणि अश्व० संवर्तमरुतीये दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तेनृपतीतास्मिन् व्यासेनाहुतकर्मणा ॥ वासुदेवो महातेजास्ततो वचनमाददे १ तं नृपं दीनमनसं निहतज्ञातिबांधवम् ॥ उपप्लुतमि
वा दित्यं सधूममिव पावकम् २ ॥ निर्विण्णमनसं पार्थ ज्ञात्वा वृष्णि कुलोद्बहः ॥ आश्वासयन् धर्मसुतं प्रवक्तुमुपचक्रमे ३ ॥ वासुदेव उवाच ॥ सर्वजिह्वं मृत्युपदमार्जवं
ब्रह्मणः पदम् ॥ एतावान् ज्ञानविषयः किंप्रलापः करिष्यति ४ नैव ते निष्ठितं कर्म नैव ते शत्रवोजिताः ॥ कथं शत्रुं शरीरस्थमात्मनो नावबुध्यसे ५ अत्र ते वर्तयिष्यामि यथा
धर्मयथाश्रुतम् ॥ इंद्रस्य सहवृत्रेण यथा युद्धमवर्तत ६ वृत्रेण पृथिवी व्याप्ता पुरा किल नराधिप ॥ दृष्ट्वा स पृथिवीं व्यासां गंधस्य विषये हते ७ घराहरणदुर्गंधो विषयः स
मपद्यत ॥ शतक्रतुश्च कोपाथ गंधस्य विषये हते ८ वृत्रस्य सततः रुद्धो घोरं वज्रमवासृजत् ॥ संवध्यमानो वज्रेण सुभृशं भूरितेजसा ९ विवेश सहसा तोयं जग्राह विषयं
ततः ॥ अप्सु वृत्रं गृहीता सुरसे च विषये हते १० शतक्रतुरतिकुद्धस्तत्र वज्रमवासृजत् ॥ संवध्यमानो वज्रेण तस्मिन्ममित तेजसा ११ विवेश सहसा ज्योतिर्जग्राह वि
षयं ततः ॥ व्यासे ज्योतिषि वृत्रेण रूपेऽथ विषये हते १२ शतक्रतुरतिकुद्धस्तत्र वज्रमवासृजत् ॥ संवध्यमानो वज्रेण तस्मिन्ममित तेजसा १३ विवेश सहसा वायुं जग्रा
ह विषयं ततः ॥ व्यासे वायौ तु वृत्रेण स्पर्शेऽथ विषये हते १४ शतक्रतुरतिकुद्धस्तत्र वज्रमवासृजत् ॥ संवध्यमानो वज्रेण तस्मिन्ममित तेजसा १५ आकाशमभिदुद्राव
जग्राह विषयं ततः ॥ आकाशे वृत्रं भूतेऽथ शब्दे च विषये हते १६

यदयमात्मा इति श्रुतेऽस्मिन्मात्रं स दप्येत देतस्य दृष्ट्याऽनित्यत्वाद्याघ्रातमभूदित्यर्थः ८ वज्रं विवेकं रूपमात्रं ९ तोयं कर्म समवेतैः सोमाज्यपयः प्रभृतिभिर्बहुलैर्द्रव्यैश्चंद्रलोके भोगायारब्धं शरीरं । 'आपः
पुरुषं वचसः' इति श्रुतेः मानुषादेहाद्व्युत्थापितो दिव्यदेहमात्मत्वेन गृहीतवानित्यर्थः १० । ११ एवं स्थूलदेहद्वयाद्व्युत्थापितो ज्योतिस्तेजसप्रपंचविवेश ततस्तत्र
किंचिद्रूपं दृश्यमात्मत्वेन जग्राह किंचिन्ममतयाऽऽहृतवान् १२ । १३ वायुं समष्टिर्लिङ्गं । 'वायुं रं वयं विर्वाणुः समष्टिः' इति श्रुतेः ततस्तत्र प्रवेशरूपया तदुपास्त्या ब्रह्मलोकेऽपि संकल्पमात्रोत्थितेषु विषयेषु
पूर्ववदात्मत्वेनात्मा यतस्त्वेन च जग्राहेत्यर्थः १४ । १५ द्विविधादपि सूक्ष्माद्व्युत्थापित आकाशमव्याकृतं सुषुप्त्या रूपां जातं तेन शब्दे शब्दादौ विषये हते गिलिते सति १६

१० ततोव्युत्थापितः शक्रं चिदात्मानमेव वृजो जग्राह चिदात्मैश्वर्यामिमानवानमृदित्वर्थः १८ रघो माया रूपो विग्रहस्तंतरस्य नेन तद्रथं तं रमहं ब्रह्मास्मीति वाक्यं तेन वसिष्ठो गुरुस्तं प्रत्यबोधयत् द्वैतदर्शननिषेधेन द्वितीयाद्वैतमयं भवतीति श्रुतेः अतएवाद्दश्येन दृश्यज्ञानेन एवं द्विविधादपिकारणोपाधेर्युत्थापितः परानंदे प्रतिष्ठापयित्वा १९। १० ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्वादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ब्रह्मशब्दोक्तं विवेकं दर्शयति रघुलक्ष्मणेन देहयोर्वैधर्म्यप्रदर्शनेन द्विविधो हीत्यादिना परस्परमिति सत्त्वादिगुणजं तूक्ष्मं लिङ्गं तद्रहितस्य न स्यूलं शरीरमस्ति न चैतद्विना तेषामुपलंभस्थानमस्तीत्यर्थः १२ शीतोष्णैककपिते वायुर्वातः तेषां साम्ये स्वास्थं वैषम्ये व्याधिर्भवतीत्यर्थः ३ उष्णेनेति शीतोष्णयोरन्यतराधिक्यजं दोषमितरवर्धकेनोपधादिनाऽपनयेदित्यर्थः सत्वमिति आत्मगुणाः लिङ्गधर्माः ४ साम्यं बुद्धिप्रलययोः सत्त्वरजःकार्ययोः विधानमुपायः ५ हर्षशोकयोः परस्परबाधकत्वमुक्त्वा तमस्तयोर्बाधकं ताभ्यां बाध्यते चेत्या

शतक्रतुरभिकुद्धस्तत्र वज्रमवासृजत् ॥ सवध्यमानो वज्रेण तस्मिन् न तस्मिन् तजसा १७ विवेश सहसा शक्रं जग्राह विषयंततः ॥ तस्य वृत्रगृहीतस्य मोहः समभवन्महान् १८ रथंतरेण तं तावसिष्ठः प्रत्यबोधयत् ॥ ततो वृत्रं शरीरस्थं जघान भरतर्षभ ॥ शतक्रतुर्दृश्येन वज्रेण तीह नः श्रुतम् १९ इदं धर्म्यं रहस्यं वैशक्रेणोक्तं महर्षिषु ॥ ऋषिभिश्च मम प्रोक्तं तन्निबोध जनाधिप २० ॥ इति श्रीम. आश्व. प. ० अ. ५. ० कृष्णधर्मसंवादे द्वादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ वासुदेव उवाच ॥ द्विविधो जायते व्याधिः शरीरो मानसस्तथा ॥ परस्परं तयोर्जन्मनिर्द्द्वन्द्वं नोपपद्यते १ शरीरे जायते व्याधिः शरीरः सनिगद्यते ॥ मानसे जायते व्याधिर्मानसस्तु निगद्यते २ शीतोष्णे चैव वायुश्च गुणाराजश्च शरीरजाः ॥ तेषां गुणानां साम्यं चेत् दाहः स्वस्थलक्षणम् ३ उष्णेन बाध्यते शीतं शीतेनोष्णं च बाध्यते ॥ सत्त्वरजस्तमश्चेति त्रय आत्मगुणाः स्मृताः ४ तेषां गुणानां साम्यं चेत् दाहः स्वस्थलक्षणम् ॥ तेषामन्यतमोत्सेके विधानमुपदिश्यते ५ हर्षेण बाध्यते शोको हर्षः शोकेन बाध्यते ॥ कश्चिदुःखे वर्तमानः सुखस्य स्मर्तुमिच्छति ॥ कश्चित्सुखे वर्तमानो दुःखस्य स्मर्तुमिच्छति ६ सत्त्वं दुःखी दुःखस्य न सुखी सुसुखस्य च ॥ स्मर्तुमिच्छसि कौंतेय किमन्यदुःखविभ्रमात् ७ अथवा ते स्वभावोऽयं येन पार्था वक्रप्यसे ॥ दृष्ट्वा सभागतां कृष्णामेकस्वस्वस्वलां ॥ मिषतां पाण्डवैयानां न तस्य स्मर्तुमिच्छसि ८ प्रवाजनं च नगरादजिनैश्च विवासनम् ॥ महारण्यनिवासश्च न तस्य स्मर्तुमिच्छसि ९ जटासुरात्परिक्लेशश्चित्रसेनेन चाहवः ॥ सैधवाश्च परिक्लेशो न तस्य स्मर्तुमिच्छसि १० पुनरज्ञातचर्यायां कीचकेन पदावधः ॥ याज्ञसेन्यास्तथा पार्थ न तस्य स्मर्तुमिच्छसि ११ यच्च ते द्रोणभीष्माभ्यां युद्धमार्सादरिदम् ॥ मनसैकेन योद्धव्यं तत्ते युद्धमुपस्थितम् १२ तस्मादभ्युपगं तव्यं युद्धाय भरतर्षभ ॥ परमव्यक्तरूपस्य पारंयुक्त्या स्वकर्मभिः १३ यत्र नैव शरैः कार्येन भृत्यैर्न च बंधुभिः ॥ आत्मनैकेन योद्धव्यं तत्ते युद्धमुपस्थितम् १४

८ कश्चिदिति दुःखकालेऽप्यतीतं सुखं स्मृत्वाऽप्यतीतं व्यामुह्यति न तु तदेव विवेकेन तितिक्षते एवं सुखकालेऽप्यतीतं पुत्रमरणादिदुःखं स्मृत्वा सिद्धमपि सुखं नाशयतीति भावः ९ स इति त्वं तु कश्चिद्विविधव्याधिहीनः न सुखं दुःखं वा स्मर्तुमिच्छसि नेच्छेदित्यर्थः किंतु दुःखविभ्रमात् यदप्यदकाममशोकं ब्रह्मतदेव स्मर्तुमनुसंधातुमिच्छसि तदुच्छेदित्यर्थः ७ अथवेति अयं दुःखित्वादिः तत्स्वभावस्यापि तव शोको न युक्तो हीतत्वाद्दुःखस्येति भावः ८। ९। १०। ११ मनसाऽहंकारेण १२ अभ्युपगंतव्यमिति सुखी भवितव्यं अव्यक्तरूपस्य मायायाऽत्र स्पष्टमनसः परंपारं ब्रह्मपुतया योगेन कर्मभिश्च शोधकैः प्राप्नुहीति शेषः मनोनाशेन निःशोको भविष्यतीत्यर्थः १३। १४

तस्मिन् मनसि कौतुःखबहुलामवस्थां एतन्मनसो मायायाऽत्र त्वम् १५ आगतिमुत्पत्तिं गतिं प्रलयं मायायाऽत्र त्वेन ज्ञात्वा सुखं तत्स्वेत्यर्थः १६ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ मनुका मत्यागेनैव मनोजेतव्यमतो यत्पूर्वमया यदेवामनुजानीयाद्ब्रह्मार्णवं तु तपोवनमिति राज्यागः प्रार्थितः स एव तर्हि युक्तस्तत्र कथं शाधिराज्यं यथोचितमिति वदसीत्याशंक्या १७ नवाहमिति नवाह्यस्य राज्यादेरर्थस्य त्यागात्प्राप्तिर्भवति किंतु शरीरं लिङ्गशरीरौ तयं कामादिकं त्यक्तं सिद्धिर्मांशः न वेति शुष्कवैराग्यवतो विवेकशून्यस्य सिद्धयभावसूचयति १ वा ह्येति युद्धयतः सक्तस्य यो धर्मः सोऽवर्म एव यस्तु त्वं दुःखमेव मोदयस्यानपावात् अतस्त्वद्विषयतामेवास्तु तुच्छमित्यर्थः २ द्वयक्षर इति ममत्वं संसारहेतुः तदभावो ब्रह्मप्राप्तिहेतुरित्यर्थः ३ ब्रह्ममृत्युनिःसंगत्वं संसंगत्वे आत्मनि चित्ते एकस्मिन् च त्वनिबद्धां ममत्वं चेत्ते युद्धयंत एव ४ एवं निर्ममोऽप्यसमाप्ताधिकाराश्चित्स्वाभाव्याऽदस्मदा विवक्ष्यन्त्यत्र पि नंतरवर्त्तिष्यत इत्याह

तस्मिन्ननिर्जिते युद्धे कामवस्थां गमिष्यसि ॥ एतज्ज्ञात्वा तु कौंतेय कृतकृत्यो भविष्यसि १५ एतां बुद्धिविनिश्चित्य भूतानामागतिं गतिम् ॥ पितृपैतामहे वृत्तेशाधिराज्यं यथोचितम् १६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अश्वमेधिके पर्वणि कृष्णधर्मसंवादे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ वासुदेव उवाच ॥ नवाहं द्रव्यमुत्सृज्य सिद्धिर्भवति भारत ॥ शरीरं द्रव्यमुत्सृज्य सिद्धिर्भवति वानवा १ बाह्यद्रव्यविमुक्तस्य शरीरेषु च युद्धयतः ॥ यो धर्मोऽयं सुखं चैव द्विषतामस्तु तत्तथा २ द्वयक्षरस्तु भवेन्मृत्युरुक्षरं ब्रह्मशाश्वतम् ॥ ममेति च भवेन्मृत्युर्न ममेति च शाश्वतम् ३ ब्रह्ममृत्युततो राजन्नात्मन्येव व्यवस्थितौ ॥ अदृश्यमानौ भूतानि यो धेयतामसं शयम् ४ अविनाशोऽस्य सत्त्वस्य नियतोऽयं भारत ॥ भित्त्वा शरीरं भूतानामहिंसां प्रतिपद्यते ५ लब्ध्वा हि पृथिवीं कृत्स्नां सहस्थावरजंगमाम् ॥ ममत्वं यस्य सन्नपश्यति तद्भूतं मुच्यते समहाभयात् ६ कामात्मानं न प्रशंसति लोकेनेहा कामाकाचिदस्ति प्रवृत्तिः ॥ सर्वे कामा मनसो गप्रभूता यान्पंडितः संहरते विचित्य ७ भूयो भूयोजन्मनोऽभ्यासयोगाद्योगी योगं सारमार्गं विचित्य ॥ दानं च वेदाध्ययनं तपश्च काम्यानि कर्माणि च वैदिकानि १०

अविनाश इति अस्य जगतः सत्त्वस्य सत्तायाः अविनाशोऽधिष्ठानसत्तानतिरिक्तत्वाद्ब्रह्माभावः नियतो विधितोऽयं जगतो बाध्यत्वं जानन्सप्रकृतपापेनेव सर्वभूतशरीरोच्छेदं कुर्वन्नापि अहिंसा मर्हिसकत्वमेव प्रतिपद्यते इत्यादिपदमात्रेण लोकान्द्वंद्वं तन्निबध्यत इत्यर्थः १ लब्ध्वा हीति स्वप्नोपलब्धधनेष्विव युद्धस्य ममत्वाभावः स्वतः सिद्ध इत्यर्थः २। ३ बाह्यांतराणां भित्त्वा स्वभावमात्ममायायाऽत्र त्वलक्षणं तत्त्वं पश्यन्नेन साक्षात्कुलं तेऽध्याययोगानुगता अपश्यन्नेवात्मशक्तिस्वगुणे निगूढा इति श्रुतेः एवं दृष्ट्वा च यतः तत्तमपि स्वभावं भूतमनादि न पश्यति मायामपि बाधित्वा चिन्मात्रेण रूपेण योऽवतिष्ठते स महाभयात् संसारान्मुच्यत इत्यर्थः ४ नन्वेवैश्वर्यमेव वरं किंतु पुंसि मेनमोक्षेणैव तत्तत् आह कामात्मानमिति अथ यत्रान्यत्पश्यति तदल्पमिति श्रुतेरैश्वर्यमपि तु च्छमेवातो न प्रशंसति संतः मनसः कामोदयस्ततः प्रवृत्तिस्ततोऽदुःखमनो मन एव निरोद्धव्यमित्यर्थः ५ एतज्ज्ञानेन जन्मसाध्यमित्याह भूयो भूय इति विच्छिद्य विच्छिद्योत्तरातरभूतिभारं कृत्वा जन्म यस्य सः भूयो भूयोजन्मा तस्मादेवाभ्यासयोगाच्च युद्धचित्तं स न सारमार्गमोक्षमार्गं विचित्य कामान् संहरत इति पूर्वोक्तान्वयः कासा विस्थाह दानं चेति १०

योदानादिध्यानयोगात्तान्कामेनकामपूर्वकंनारमतेयद्यच्चायंकामयतेसधर्मेनिति विदित्वेति सर्वेषः फलितमाह योधर्मो नियमस्तस्य मूलमिति तस्यैकामस्य योनियमो निग्रहः सधर्मः सचमूलं मोक्षबीजम् ११ कामस्यदुरुच्छेद्यत्वंकामोक्तिभिरेवाह अत्रग्रायाइत्यादिना अनुपायेननिर्ममत्वंयोगाभ्यासश्चकामजयोपायश्चकस्तद्व्यतिरेकेणेत्यर्थः १२ योमामिति प्रहरणेवागार्थीत्रियसाध्येजपादिशास्त्रे प्रादुर्भवाम्यहमेवसर्वोत्कृष्टोजपादिकर्तैर्यभिमानरूपेणाविर्भवामितेनजपादिकंविफलंकरीमीत्यर्थः द्वितीयेयोमामिति श्लोकप्रहरणेननासि इमंज्ञानवैराग्यन्यायेनजितोमया कामइतिनिश्चित्यप्रयततेसंन्यासादिकं करोति तस्यमनस्येवपुनरहंप्रादुर्भवामि यदाहुरभियुक्ताः 'प्रमादिनोबहिःश्रिताःपिशुनाःकलहोत्सुकाः ॥ संन्यासिनोऽपिदृश्यतेदेवसंदूषिताशपाः' इति १३

व्रतं यज्ञान्नियमान्ध्यानयोगान्कामेन यो नारभते विदित्वा ॥ यद्यच्चार्यकामयते सधर्मो न यो धर्मो नियमस्तस्य मूलम् ११ अत्र गाथाः कामगीताः कीर्तयन्ति पुराविदः ॥
शृणु संकीर्त्यमानास्ता अखिलेन युधिष्ठिर ॥ नाहं शक्योऽनुपायेन हंतुं भूतेन केनचित् १२ यो मां प्रयतते हंतुं ज्ञात्वा प्रहरणे बलम् ॥ तस्य तस्मिन् प्रहरणे पुनः प्रादुर्भ
वाम्यहम् १३ यो मां प्रयतते हंतुं यज्ञैर्विविधदक्षिणैः ॥ जंगमेष्विव धर्मात्मा पुनः प्रादुर्भवाम्यहम् १४ यो मां प्रयतते नित्यं वेदैर्वेदांसाधनैः ॥ स्थावरेष्विव भूतां
त्मा तस्य प्रादुर्भवाम्यहम् १५ यो मां प्रयतते हंतुं घृत्यासत्यपराक्रमः ॥ भावो भवामितस्याहं स च मानावबुध्यते १६ यो मां प्रयतते हंतुं तपसा संशितव्रतः ॥ तत
स्तपसितस्याथ पुनः प्रादुर्भवाम्यहम् १७ यो मां प्रयतते हंतुं मोक्षमास्थाय पांडितः ॥ तस्य मोक्षरतिस्थस्य हृत्यामि च हसामि च ॥ अवध्यः सर्वभूतानामहमेकः स
नात्तनः १८ तस्मात्त्वमपि तं कामं यज्ञैर्विविधदक्षिणैः ॥ धर्मैकुरु महाराज तत्र ते स भविष्यति १९ यजस्व वाजिमेधेन विधिवदक्षिणावता ॥ अन्यैश्च विविधैर्यज्ञैः स
मृद्धैरासदक्षिणैः २० माते व्यथाऽस्तु निहतान् बन्धून् वीक्ष्य पुनः पुनः ॥ न शक्यास्ते पुनर्द्रष्टुं ये हताऽस्मिन् रणाजिरे २१ स त्वमिहामहायज्ञैः समृद्धैरासदक्षिणैः ॥
कीर्तिलोके परां प्राप्य गतिमश्रयांगमिष्यसि २२ ॥ इति ० आश्व ० अश्व ० कृष्णधर्मसंवादे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं बहुविधैर्वाक्यैर्मुनिभि
स्तैस्तपोधनैः ॥ समाश्वस्य तत्राजर्षिर्हृतं बंधुर्युधिष्ठिरः १ सोऽनुनीतो भगवता विष्टरश्रवसां स्वयम् ॥ द्वैपायनेन कृष्णेन देवस्थानेन वा विभुः २ नारदेनाथ भीमे
न नकुलेन च पार्थिव ॥ कृष्णयासहदेवेन विजयेन च धीमता ३ अन्यैश्च पुरुषव्याघ्रैर्ब्राह्मणैः शास्त्रदृष्टिभिः ॥ व्यजहच्छोकजंदुःखं स तापं चैव मानसम् ४

योयज्ञैः कामंजिघांसति तस्यचेतसिययाधर्मात्माजंगमेषूत्तमयोनावुदाररूपेणाविर्भवति तद्वत्तस्यचेतसिजहदंमादिकरूपेणाविर्भवामि १४ स्थावरेष्वनभिव्यक्तरूपेणमृतात्माजीविः धर्मात्म्येत्यत्रापिपठंतिकेचित् पायजूकापेज्जयावेदवेदांतसाधनेष्वल्पाकामाभिव्यक्तिरित्यर्थः १५ हृत्यासंग्रामे विषादिचर्षयतः भावश्चित्तधैर्यबलेनैवलोकद्वयंजेज्यामीत्यभिमानवतंतंकरोमीत्यर्थः सचेममेवामिमानंकामत्वेनबंधकत्वेननावबुध्यते १६ तपसायोगबलेन तत्रापियोगोपसर्गरूपेणमधुमत्याद्यैश्वर्यभूमिषुस्पृहारूपेणाविर्भवामि १७ मोक्षमास्थाय नित्यमुक्तमात्मानमज्ञात्वाभोक्षार्थयस्तप आदिकरोति तमज्ञं प्राप्य नृत्याभिचहसामिचेत्यर्थः १८ तस्मादिति यस्मान्निर्भर्मत्वपूर्वकयोगान्वासंमंतरेणाऽन्यः कामजयोपायो नास्ति निर्भर्मत्वं च यज्ञादिजन्यां चित्तशुद्धिं विनान संभवति तस्मान्निष्कामान्नयज्ञादीननुतिष्ठतस्तेतवश्रेयः सिद्धिरिति शेषः १९।२०।२१।२२ ॥ इत्या० नी० भा० त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ आरुणापिकामनुसरत्यध्यायद्वयेन एवं बहुविधैर्वाक्यैरित्यादिना ॥ ११३ ॥

कृत्वाऽथेति पुनरितिमासिकादीनिप्रेतकार्याणि पूर्वकृतानामेषानुशादोवा ५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिनीलकंठीये मारुत
अर्चयामासदेवांश्चब्राह्मणांश्चयुधिष्ठिरः ॥ कृत्वाऽथप्रेतकार्याणिवंधूनांसपुनर्नृपः ॥ अन्वशासच्चधर्मात्मापृथिवीसागरांबराम् ५ प्रशांतचेताःकौरव्यःस्वराज्यं
प्राप्यकेवलम् ॥ व्यासंचनारदंचैवतांश्चान्यानब्रवीन्नृपः ६ आश्वासितोऽहंप्रागृद्धैर्मवाद्भिर्मुनिपुंगवैः ॥ नसूक्ष्ममपिमेकिंचिद्व्यलीकमिहविद्यते ७ अर्थश्चसु
महान्प्राप्तोयेनयक्ष्यामिदेवताः ॥ पुरस्कृत्याद्यभवतःसमानेध्यामहेमखम् ८ हिमवंतंत्वयागुप्तागमिष्यामःपितामह ॥ बह्वाश्वर्योहिदेशःसश्रूयतेद्विजसत्तम
९ तथाभगवताचित्रंकल्याणंबहुभाषितम् ॥ देवर्षिणानारदेनदेवस्थानेनचैवह १० नाभागधेयःपुरुषःकश्चिदेवंविधान्गुरून् ॥ लभतेव्यसनंप्राप्यसुहृदःसाधुसं
मतान् ११ एवमुक्तास्तुतेराज्ञासर्वएवमहर्षयः ॥ अभ्यनुज्ञाप्यराजानंतथोभौकृष्णफाल्गुनौ १२ पश्यतामेवसर्वेषांतत्रैवाददर्शनंययुः ॥ ततोधर्मसुतोराजा
तत्रैवोपाविशत्प्रभुः १३ एवंनातिमहान्कालःसतेषांसंन्यवर्तत ॥ कुर्वतांशौचकार्याणिभीष्मस्यनिधनेतदा १४ महादानानिविप्रेभ्योददतामौर्ध्वदेहिकम् ॥
भीष्मकर्णपुरोगाणांकुरूणांकुरुसत्तम् १५ सहितोऽधृतराष्ट्रेणसददावौर्ध्वदेहिकम् ॥ ततोदत्त्वाबहुधनंविप्रेभ्यःपांडवर्षमः १६ धृतराष्ट्रंपुरस्कृत्याविवेशगजसा
ह्वयम् ॥ ससमाश्वास्यपितरंप्रज्ञाचक्षुषमीश्वरम् ॥ अन्वशाद्वैसधर्मात्मापृथिविर्भ्रातृभिःसह १७ ॥ इतिश्री०आश्वमेधिकेप०अश्वमेधिकेपर्वणिचतुर्दशोऽध्यायः
॥ १४ ॥ ४ ॥ जनमेजयउवाच ॥ विजितेपांडवेयैस्तुप्रशांतेचाद्विजोत्तम ॥ राष्ट्रेकिंचक्रतुर्वीरौवासुदेवधनंजयौ १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ विजितेपांडवैराज
न्प्रशांतिचविशांपते ॥ राष्ट्रेबभूवतुर्हृष्टौवासुदेवधनंजयौ २ विजहातेमुदायुक्तौदिविदेवेश्वराविव ॥ तौवनेषुविचित्रेषुपर्वतेषुससानुषु ३ तीर्थेषुचैवपुण्येषुपल्व
लेषुनदीषुच ॥ चंक्रम्यमाणौसंहृष्टावश्विनाविवनंदने ४ इंद्रप्रस्थेमहात्मानैरेमतुःकृष्णपांडवौ ॥ प्रविश्यतांसभारम्यांविजहातेचभारत ५ तत्रयुद्धकथाश्चित्राः
परिकृशांश्चपार्थिव ॥ कथायोगेकथायोगेकथायामासतुःसदा ६ ऋषीणांदेवतानांचवंशांस्तावाहतुःसदा ॥ प्रीयमाणौमहात्मानौपुराणावृषिसत्तमौ ७ मधुरा
स्तुकथाश्चित्राश्चित्रार्थपदनिश्चयाः ॥ निश्चयज्ञःसपार्थायकथयामासकेशवः ८ पुत्रशोकाभिसंतप्तज्ञातीनांचसहस्रशः ॥ कथाभिःशमयामासपार्थशौरिर्जनार्द
नः ९ सतमाश्वास्यविधिवद्विज्ञानज्ञोमहातपाः ॥ अपहृत्यात्मनोभारंविशश्रामेवसात्वतः १० ततःकथांतेगोविंदोगुडाकेशमुवाचह ॥ सांत्वयन्नश्लक्ष्णयावा
चाहेतुयुक्तमिदंवचः ११ ॥ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ॥ विजितेयंधराकृत्स्नासव्यसाचिन्परंतप ॥ त्वद्बाहुबलमाश्रित्यराज्ञाधर्मसुतेनह १२ असपत्नामहर्षिभुंके
धर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ भीमसेनानुभावेनयमयोश्चनरोत्तम १३ धर्मेणराज्ञाधर्मज्ञप्राप्तराज्यमकंटकम् ॥ धर्मेणनिहतःसंख्येसचराजासुयोधनः १४

भावदीपेच्छुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ विजितेदिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४

॥ ३ ॥

कस्यापि मृषायां धामिमायं वत्करणं १२।५३।१७।१५।१६।१७।१८ अन्यत्र घर्मादन्वज्जाधर्मदिश्यात्मनो धर्माद्यतीतत्वाद्धर्माधर्माविषयलतो निर्दिष्टिवैराग्याय विविधैरित्यादिना १९।३०।३१।३२।३३

३४ । ३५ । ३६ । ३७ ततः कदाचिदिति निर्वेदाख्यवैराग्यदौर्लभ्यमुक्तं निराकाराश्रितेनासंप्रज्ञातसमार्पितमधिगम्यब्रह्मभावाश्रितेन लोकयतइति लोकोद्वेगतं तत्र तज्जुःखं ३८ इमं मा
गमनुभूयज्ञात्वा अनुष्ठितः अनुष्ठाऽनुष्ठानमभ्यासः संजातोऽस्य सोऽनुष्ठितः ततोऽनुष्ठानात् इयं पूर्वोक्ता अंतर्धानादिशक्तिर्ज्ञानविज्ञानादिरूपा आत्मनः मनसः 'मनसो हि प्रसादेन हंतिकमं शुभा
शुभं ॥ प्रसन्नात्मानि सस्थित्वा सुखमज्ञय्यमश्नुते' इति श्रुतेः ३९ विद्याफलमपुनरावृत्तिः सर्वज्ञत्वं चाह नाहमित्यादिना आसिद्धेः आमोक्षात् आप्रजासृष्टेः आत्मनः अपिशब्दा लोकां च ग
तीरा लोक्यामीत्यन्वयः ४० इतः परं सत्यलोकं परतरं कैवल्यं यद्विप्रयास्य नृपपारमेष्ठ्यमिति योगिनामिच्छया सद्यो वा क्रमिकं वा कैवल्यमस्तीति स्मरणात् ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५

प्रियैर्विवासो बहुशः संवासश्चाप्रियैः सह ॥ धननाशश्च संप्राप्तो लब्ध्वा दुःखेन तद्धनम् ३४ अवमानाः सुकृष्टाश्च राजतः स्वजनात् तथा ॥ शरीरामानसावापि वेदना
भृशदारुणाः ३५ प्राप्ता विमाननाश्चोग्रावधबंधाश्च दारुणाः ॥ पतनं निरये चैव यातनाश्च यमक्षये ३६ जरारोगाश्च सततं व्यसनानि च भूरिशः ॥ लोकेऽस्मिन्न
नुभूतानि द्वंद्वजानि भृशं मया ३७ ततः कदाचिन्निर्वेदा निराकाराश्रितेन च ॥ लोकतंत्रं परित्यक्तं दुःखार्तेन भृशं मया ३८ लोकेऽस्मिन्ननुभूयाहमिमं मार्गमनुष्ठितः ॥
ततः सिद्धिरियं प्राप्ता प्रसादादात्मनो मया ३९ नाहंपुनरिहा गंतालोकानां लोक्याम्यहम् ॥ आसिद्धेराप्रजासर्गादात्मनोऽपि गतीः शुभाः ४० उपलब्धा द्विजश्रे
ष्ठतथेयं सिद्धिरुत्तमा ॥ इतः परं गमिष्यामि ततः परतरं पुनः ४१ ब्रह्मणः पदमव्यक्तं माते भूदत्र संशयः ॥ नाहंपुनरिहा गंतामर्त्यलोकं परंतप ४२ प्रीतोऽस्मि ते
महाप्राज्ञ ब्रह्म किं करवाणिते ॥ यदीप्सुरुपपन्नस्त्वं तस्य कालोऽयमागतः ४३ अभिजाने च तदहं यदर्थमा मुपागतः ॥ अचिरात्तु गमिष्यामि तेनाहं वामचूचुदम्
४४ भृशं प्रीतोऽस्मि भवतश्चारित्र्येण विचक्षण ॥ परिपृच्छस्व कुशलं भाषेयं यत्तवोपि सितम् ४५ बहुमन्ये च ते बुद्धिभृशं संपूजयामि च ॥ येनाहं भवता बुद्धौ मिधावी
ह्यसिकाश्यप ४६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ ततस्तस्योपसं
गृह्यपादौ प्रश्नान्सुदुर्वचान् ॥ पप्रच्छ तांश्च धर्मान्सप्राह धर्मभृतां वरः १ ॥ काश्यप उवाच ॥ कथं शरीरं च्यवते कथं चैवोपपद्यते ॥ कथं कष्टाच्च संसारात्संसारं पारि
मुच्यते २ आत्मा च प्रकृतिमुक्ता तच्छरीरं विमुच्यते ॥ शरीरं तश्च निमुक्तः कथमन्यत्प्रपद्यते ३ कथं शुभाशुभे चार्यं कर्मणी स्वकृतेनरः ॥ उपभुंक्ते कदा कर्म वि
देहस्यावतिष्ठते ४ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ एवं संचोदितः सिद्धः प्रश्नान्स्तान्प्रत्यभाषत ॥ आनुपूर्व्येण वा ण्यतन्मे निगदतः शृणु ५

बहुमन्ये भृशं पूजये अहमंतर्धानगतोऽपि यतस्त्वया ज्ञातः ४६ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ततइति १ एवं नित्या नित्यविवेकवैराग्यावयः शिष्यगु
णाज्ञानविज्ञानादयो गुरुगुणाश्चोक्ताः ततः पुनः पुनश्च मरणजन्मचैव पुनः पुनरित्युक्तं तयोः प्राप्तिप्रकारं पृच्छति कथमिति नाहंपुनरिहा गंतं तस्योक्तं तस्यापि प्रकारं पृच्छति कथं कष्टाचेति २ इतः परं
गमिष्यामि ततः परतरं पुनरित्युक्तं तत्रापि पृच्छति आत्मा चेति आत्मा जीवः प्रकृतिमूला विद्या तच्छरीरं तज्जुःखं लपि हं मुक्ता कथं परंप्राप्नोतीत्यर्थः शरीरात्परस्मात् कथमन्यत्परतरं ब्रह्म प्रपद्यत
इति पंचमः प्रश्नः ३ कथं शुभाशुभे इति एवं भूतस्य जीवतः कथं कर्मफलमोम इति पष्ठः । विदेहस्य संसारबीजमूर्तकर्मकवातिष्ठतीति सप्तमः ४, ५

तत्र आयस्य प्रश्नस्याद्येनाध्यायेनोत्तरं ततो द्वितीयस्य द्वितीयेन शेषाणां तृतीयेन सिद्ध उवाच आयुः कीर्तिकराणीहेत्यादिना ५ । ७ । ८ । ९ । १० वेगं मलमूत्रादीनां ११ रसामिषुक्तं परिणामे बहु
रसकरं रसबाहुल्यस्याजीर्णहेतुत्वात् १२ अपिवा अथवा परीतानि विपरीतानि व्यवस्यति करोति तेन नीरुजोऽपि श्रियत इत्यर्थः १३ । १४ । १५ । १६ क्षरात् जडाच्छरीरात् १७ जातीजन्म
सिद्ध उवाच ॥ आयुः कीर्तिकराणीह यानि कृत्यानि सेवते ॥ शरीरग्रहणे यस्मिंस्ते पुक्ष्णिषु सर्वशः ६ आयुः क्षयपरीतात्मा विपरीतानि सेवते ॥ बुद्धिर्व्यावर्तते चास्य
विनाशे प्रत्युपास्थिते ७ सत्त्वं बलं च कालं च विदित्वा चात्मनस्तथा ॥ अतिवेलमुपाश्रातिस्वविरुद्धान्यनात्मवान् ८ यदायमतिकृष्टानि सर्वाण्युपनिषेवते ॥ अ
त्यर्थमपि वा भुंक्तेन वा भुंक्ते कदाचन ९ दुष्टानामिषपानं च यदन्योन्यविरोधि च ॥ गुरुचाप्यमितं भुंक्तेनातिजीर्णे दिवा पुनः १० व्यायाममतिमात्रं च व्यवायं चोप
सेवते ॥ सततं कर्मलोभाद्वाप्राप्तं वेगं विधारयेत् ११ रसामिषुक्तं मन्त्रं वा दिवा स्वप्नं च सेवते ॥ अपक्वानागते काले स्वयंदोषान्प्रकोपयेत् १२ स्वदोषकोपनाद्रोगं ल
भते मरणांतिकम् ॥ अपि वोद्वं धनादीनि परीतानि व्यवस्यति १३ तस्य तैः कारणैर्जंतोः शरीरं च्यवते तदा ॥ जीवितं प्रोच्यमानं तद्यथावदुपधारय १४ ऊष्माप्रकु
पितः काये तीव्रवायुसमीरितः ॥ शरीरमनुपर्येत्य सर्वान् प्राणान् रूणद्विवै १५ अत्यर्थं बलवानूष्माशरीरे परिकोपितः ॥ भिनत्ति जीवस्थानानि मर्माणि विद्विषतः च तः
१६ ततः सवेदनः सद्योजीवः प्रच्यवते क्षरात् ॥ शरीरं त्यजते जंतुश्छिद्यमानेषु मर्मसु १७ वेदनाभिः परीतात्मा तद्विद्विद्विजसत्तम ॥ जातीमरणसंविद्याः सततं सर्वजं
तवः १८ दृश्यं ते संत्यजंतश्च शरीराणि द्विजर्षभ ॥ गर्भसंक्रमणे चापि मर्मणामति सर्पणे १९ तादृशीमेव लभते वेदनां मानवः पुनः ॥ भिन्नसंधिरथ केदमद्भिः सलभते न
रः २० यथा पंचसु भूतेषु संभूतत्वं नियच्छति ॥ शैत्यात्प्रकुपितः काये तीव्रवायुसमीरितः २१ यः पंचसु भूतेषु प्राणापाने व्यवस्थितः ॥ स गच्छत्यूर्ध्वगो वायुः कच्छा
न्मुक्ता शरीरिणः २२ शरीरं च जहात्येवं निरुच्छासश्च दृश्यते ॥ स निरूपमानिरुद्धा सो निःश्रीको हतचेतनः २३ ब्रह्मणा संपरित्यक्तो मृत इत्युच्यते नरः ॥ स्रोतोभि
र्यैर्विजानाति इंद्रियार्थान् शरीरभृत् २४ तै रेव विजानाति प्राणानाहारसंभवात् ॥ तत्रैव कुरुते कायेयः स जीवः सनातनः २५ तथा यद्वेदेषु क्तं सन्निपाते कचित्क
चित् ॥ तत्तन्मर्मविजानी हि शास्त्रदृष्टं हिततथा २६ तेषु मर्मसु भिन्नेषु ततः स समुदीरयन् ॥ आविश्य हृदयं जंतोः सत्त्वं चाशुरुणद्विवै ॥ ततः सचेतनो जंतुर्नाभिजाना
ति किंचन २७ तमसा संवृतज्ञानं संवृतेष्वेव मर्मसु ॥ स जीवो निरधिष्ठानश्चाल्यते मातरि श्वना २८ ततः स तमहोच्छासं भृशमुच्छस्य दारुणम् ॥ निष्क्रामन्कंपयत्या
शुतच्छरीरमचेतनम् २९ स जीवः प्रच्युतः कायात्कर्मभिः स्वैः समावृतः ॥ अभितः स्वैः शुभैः पुण्यैः पापैर्वाऽप्युपपद्यते ३० ब्राह्मणाज्ञानसंपन्ना यथावच्छ्रुतनिश्चयाः ॥
इतरं कृतपुण्यं वा तं विजानंति लक्षणैः ३१ यथाऽवकारे खद्योतं लीयमानं ततस्ततः ॥ चक्षुष्मंतः प्रपश्यंति तथा च ज्ञानचक्षुषः ३२

१८ गर्भसंक्रमणे पारलौकिकदेहत्यागे नैहिकगर्मस्य देहप्रवेशे १९ अद्भिः केदं जलेन वैकृत्यम् २० संभूतत्वं संहतत्वं नियच्छति नाशयति यथा भूतानि पृथग्भवन्तीत्यर्थः तत्रैव वायुनाऽप्येन समीरितः
प्राणापानस्यानेव व्यवस्थितो वायुरित्युत्तरं संबन्धः २१ । २२ । २३ स्रोतोभिर्निद्रियैः २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२

1954

1940

प्रतीपमानोऽपियोगिनं न बाधते योगी इतरेभ्यः श्रेष्ठ इत्यर्थः यतो योग्यतो नुक्तः चत्वर्यं परौ च शब्दौ हेत्वधारणार्थौ यस्तु योगी सहयोगबलान्मुक्तपद्वेत्पर्यः २१ कर्मिणां विलंबेन मुक्तिरित्याह वर्तमानस्येति २२ एवमिति अयमात्मा ब्रह्मसन्निवृत्तः जीवत्वं प्राप्तः २३ । २४ ननु स्वतंत्रा एव बहवश्चेन्नानाब्रह्मविकारा इत्याशंक्य शरीरमात्मन इत्यादिनापीरिक्ती श्रुतिरित्यन्तेः श्लोकैः प्रत्याचष्टे सर्वलोककार्यसमष्टिस्तस्याः पितामाया शबलं ब्रह्म पितामहः शुद्धतत आत्मनः शुद्धस्य शरीरमव्याकृताकाशं । आकाशशरीरं ब्रह्मेति श्रुतेः माया कृत्वा उत्पाद्य । 'तस्मादव्यक्तमुत्पन्नां त्रिगुणं द्विजसत्तम' इति तदुत्पत्तिस्मृतेः नोव्योमापरो यदिति सृष्टेः प्राक्तदभावश्च्युते श्रुतं तत्रात्मकं त्रैलोक्यं २५ ततः प्रधानं सर्वेषु कार्येषु प्रधानं तेजो ब्रह्मात्मकं जिवानां प्रकृतिमव्याक्तिस्थानं देहाद्याकारं यथा प्रकृत्या २६ अरंजदं अक्षरं तदवच्छिन्नं चैतन्यं जीवेश भावाकांक्षं त्रयाणां अक्षराक्षरशुभानां मध्ये मिथुनं अक्षराक्षरं सर्वप्रतिपूरुषं पृथक् पृथगस्ति तत्तन्मुक्तौ तत्तत्कल्पितं तद्वज्रसर्पवद्वाच्यत इत्यर्थः २७

उक्तोर्थः श्रौत एवेत्याह असृजदिति पूर्वदृष्टः सृष्टेः प्राक् । 'सदेवसोम्येदमग्रमासीदेकमेवाद्वितीयं' इति श्रुतौ दृष्टः सर्वभूतानिविद्यदादीनि स्थावराणि चाञ्जमानि ऐतदात्म्यमिति श्रुतेः प्रत्यगात्मवसर्वदृश्यरूपेण मासीत्यर्थः २८ एवं श्रुतिबलेन चेतनभेदं निरस्य ब्रह्मविकारस्य जीवस्य विकारत्वं नित्यं चेत्कृतं तापनैरित्याशंक्य तदनित्यत्वमाह तस्य कालेति तस्य शरीरग्रहणस्य कालेत्यनेनांतवत्त्वं परिवर्तिनसुरनरतिर्यगादिदेहेषु भ्रमणं २९ यथाश्चेति अत्र संसारस्यांतवत्त्वे विषये वदेत्तद्वदहं जातिस्मरोयत्प्रवक्ष्यामीत्यध्याहृत्य योजयम् ३० । ३१ । ३२ चेतनावत्सु देहेषु सममेकं ३३ ऐकात्म्यदृष्टवानिर्विद्यत इत्यर्थः स्पष्टार्थमभवत् १४ । ३५ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षष्ठादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ शरीरस्य नाशोत्पत्ति

अमृजत्सर्वभूतानिपूर्वदृष्टःप्रजापतिः ॥ स्थावराणिचभूतानिइत्येषापौर्विकीश्रुतिः २८ तस्यकालपरीमाणमकरोत्सापितामहः ॥ भूतेषुपरिवृत्तिंचपुनरावृत्ति
मेवच २९ यथाऽत्रकश्चिन्मेधावीदृष्टात्मापूर्वजन्मनि ॥ यत्प्रवक्ष्यामितत्सर्वंयथावदुपपद्यते ३० सुखदुःखेयथासम्यगनित्येयःप्रपश्यति ॥ कायंचामेभ्यसंवा
तंविनाशंकर्मसंहितम् ३१ यच्चकिंचित्सुखंतच्चदुःखंसर्वमितिस्मरन् ॥ संसारसागरंधोरंतरिष्यतिसुदुस्तरम् ३२ जातीमरणरोगैश्चसमाविष्टःप्रधानवित् ॥ चे
तनावत्सुचैतन्यंसंभूतेषुपश्यति ३३ निर्विद्यतेततःकृत्स्नंमार्गमाणःपरंपदम् ॥ तस्योपदेशंवक्ष्यामियाथातथ्येनसत्तम ३४ शाश्वतस्याव्ययस्याथयदस्य
ज्ञानमुत्तमम् ॥ प्रोच्यमानंमयाविप्रनिबोधेदमशेषतः ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ध ॥
॥ ब्राह्मणउवाच ॥ यःस्यादेकायनेलनिस्तूष्णींकिंचिदर्चितयन् ॥ पूर्वंपूर्वपरित्यज्यसतीर्णोबंधनाद्भवेत् १ सर्वमित्रःसर्वसहःशमेरक्तोजितेंद्रियः ॥ व्यपेतभयम
न्युश्चआत्मवान्मुच्यतेनरः २ आत्मवत्सर्वभूतेषुयश्चरेन्नियतःशुचिः ॥ अमानीनिरभीमानःसर्वतोमुक्तएवसः ३ जीवितमरणंचोभेसुखदुःखेतथैवच ॥ लाभाला
येप्रियद्वेष्येयःसमःसचमुच्यते ४ नकस्याचित्स्पृहयतेनाऽवजानातिर्किंचन ॥ निर्द्वंद्वोवीतरागात्मासर्वथामुक्तएवसः ५ अनमित्रश्चानिर्बैधुरनपत्यश्चयःक
चित् ॥ त्यक्तधर्मार्थकामश्चनिराकांक्षीचमुच्यते ६ नैवधर्मीनचाधर्मीपूर्वोपचितहायकः ॥ धातुक्षयप्रशांतात्मानिर्द्वंद्वःसविमुच्यते ७ अकर्मवान्विकांक्षश्च
पश्येज्जगदशाश्वतम् ॥ अश्वत्थसदृशनित्यंजन्ममृत्युजरायुतम् ८ वैराग्यबुद्धिःसततमात्मदोषव्यपेक्षकः ॥ आत्मबंधविनिर्मोक्षंसकरोत्यचिरादिव ९

प्रकारानुष्ठापूर्वोपक्रांतततोमुक्तिप्रकारंपंचयति यः स्यादिति तद्यथासर्वासामपांसमुद्रपकायनमित्वादिश्रुत्युक्तप्रकारेण सर्वलयाधिष्ठानब्रह्मपकायनंतस्मिन्मूर्त्तिः स यथासंभवस्त्रितय उदकेपास्त उदकेमेवानुविलीययेदिति श्रुत्युक्तरीत्यापेक्ष्यमाशुः तूष्णीमहमेवेदं सर्वोऽस्तीत्यभिमानप्रपञ्चकुर्वन् किंचिदचित्तयन्त्रितयेनास्मीत्यपिवारयति पूर्वपूर्वस्थूलसूक्ष्मकारणेषु परित्यज्योत्तरास्मिन्नुत्तरास्मिन्प्रविलाप्य १ सर्वमित्रः अद्रोही सर्वसहसमी शनेचित्तनिग्रहेमययोगासिद्धौ कर्मसंन्यासिनः कर्मब्रह्मो मय ब्रह्मतामयुक्तं अन्युरीयताऽपिकालेन न योगः सिद्ध इति वैभ्यंतं ब्रह्मोपावा आत्मवान्नाजित चित्तः २ । ३ । ४ । ५ अनमित्रः शत्रुहीनः ६ ज्ञानफलमाह नैवेति धर्माधर्मगूढ्यः पूर्वोपचितं प्रारब्धकर्म तस्य हायकोयापकः धातुक्षयेण शरीरारंभकभूतविनाशेनैव प्रशांतः मृत्यंतसमुच्छिन्न आत्मा चित्तं यस्य सः अतएव निर्वृद्धोऽद्वैतः । 'यत्र त्वस्य सर्वमात्मेवाभूत्तत्केन कं पश्येत्' इति स्मृतेः ७ अकर्मवान्न संन्यासी ८ । ९

अङ्गधर्मधादिहीनचिन्मात्रं १० पञ्चभूतगुणैर्हीनमिति स्थूलनिरासः अमूर्तिमदिति सूक्ष्मस्य अहेतुकमितिकारणस्य अतएवाऽगुणं गुणभोकृपूर्वैस्त्रिभिरूपैः गुणाविषयादयः ११ । १२ एवं ध्यानजसंस्कारैर्बाह्यसंस्कारानश्यन्ति तज्जः संस्कारोऽन्यसंस्कारप्रतिबन्धीतियोगवृत्तादित्याह सर्वसंस्कारेति ११ । १४ अतः परं प्रवक्ष्यामीतिसंक्षेपोक्षयनंतरं विस्तरेण वक्ष्यामि पुंजतोभ्या यतः सिद्धमाविच्य कर्मातिनिवृत्तौ तत्र तः सिद्धं न तु क्रीटमरन्यायेन ध्यानसाध्यं १५ यैर्द्वा रैश्चित्तानि ग्रहोपायैः आत्मानं चित्मात्मनि देहे चारयन्तं भुङ्क्ते न नित्यमाद्यंतं शून्यं वस्तु पश्यति तानि नि बोधेति पूर्वेषां न्वयः १६ संहृत्य स्वस्वविषयेभ्यः प्रत्यावर्त्य आत्मनि क्षेपेन एतच्च तप आरुह्य स्वधर्मानुष्ठानेन शुद्धे तस्यैव भवतीत्याह तीव्रमिति १७ एतदेवान्वयव्यतिरेकाभ्यां द्रव्यति तप

अगंधमरसरूपशब्दमपरिग्रहम् ॥ अरूपमनभिज्ञब्रह्माऽऽत्मानंविमुच्यते १० पंचमूतगुणैर्हीनममूर्तिमदहेतुकम् ॥ अगुणंगुणभोक्तारंयःपश्यतिसमुच्यते
११ विहायसर्वसंकल्पानबुद्ध्याशरिरमानसान् ॥ शनैर्निर्वाणमाप्नोतिनिर्धनइवाऽनलः १२ सर्वसंस्कारनिर्मुक्तोनिर्द्वन्द्वोनिष्परिग्रहः ॥ तपसाइंद्रियग्रामंयश्चरेन्मुक्त
एवसः १३ विमुक्तःसर्वसंस्कारैस्ततोब्रह्मसनातनम् ॥ परमाप्नोतिसंशांतमचलंनित्यमक्षरम् १४ अतःपरंप्रवक्ष्यामियोगशास्त्रमनुत्तमम् ॥ युंजतःसिद्धमात्मानं
यथापश्यंतियोगिनः १५ तस्योपदेशंवक्ष्यामियथावतन्निबोधमे ॥ यैर्द्वारैश्चरयन्नित्यंपश्यत्यात्मानमात्मनि १६ इंद्रियाणितुसंहृत्यमनआत्मनिधारयेत् ॥
तीव्रंतद्वातपःपूर्वमोक्षयोगंसमाचरेत् १७ तपस्वीसततंयुक्तोयोगशास्त्रमथाचरेत् ॥ मनीषीमनसाविप्रःपश्यन्नात्मानमात्मनि १८ सचेच्छक्रोत्ययंसाधुर्योक्तु
मात्मानमात्मनि ॥ ततएकांतशीलःसपश्यत्यात्मानमात्मनि १९ संयतःसततंयुक्तआत्मवान्विजितेंद्रियः ॥ तथायआत्मनाऽऽत्मानंसंप्रयुक्तःप्रपश्यति २० य
थाहिपुरुषःस्वप्नेदृष्ट्वापश्यत्यसाविती ॥ तथारूपमिवात्मानंसाधुयुक्तःप्रपश्यति २१ इषीकांचयथामुंजात्काश्चिन्निष्कृष्यदर्शयेत् ॥ योगीनिष्कृष्यचात्मानंतथाप
श्यतिदेहतः २२ मुंजंशरीरमित्यादुरिषीकामात्मनिश्रिताम् ॥ एतन्निर्दर्शनंप्रोक्तंयोगविद्भिरनुत्तमम् २३ यदाद्वियुक्तमात्मानंसम्यक्पश्यतिदेहभृत् ॥
नतस्येहेश्वरःकाश्चिन्नैलोक्यस्यापियःप्रभुः २४ अन्यान्याश्चैवतनवोयथेष्टंप्रतिपद्यते ॥ विनिवृत्यजरांमृत्युंनशोचतिनहप्याति २५ देवानामपिदैवत्वंयुक्तः
कारयतेवशी ॥ ब्रह्मचाव्ययमाप्नोतिहित्वादेहमशाश्वतम् २६

स्वीत्यादिना १८। १९। २० यथाहीति यथास्वप्नेस्थूलदेहासंगेनस्थितः सन्कांचिददृष्टचरंपुरुषंपश्यति तत्त्वेवाऽनिरुद्धं प्रबुद्धश्च पुनस्तंदृष्ट्वासोऽयमिति प्रत्यभिजानाति तथाऽऽत्मानं वि
श्वरूपं समाधौ दृष्ट्वा व्युत्थानेऽपि विश्वमात्मत्वेनैव पश्यतीत्यर्थः २१ तं स्वाच्छरीरात्प्रवृत्ते मुंजादिवैषीकांचैर्येणेति देहासंगे श्रौतं दृष्टांतमाह इषीकांमिति २२ दृष्टांतं दार्ष्टांतिके योजयति मुंजामिति
आत्मनि श्रितां मायां जगदाकारेण भासमानामिति शेषः २३ यतोऽयं स बाह्याभ्यंतरं प्रत्यगनन्यत्वेन वीक्षतेऽतएव चानन्याधिपतिरयमित्याह यथाहीति २४ स एकधा भवति त्रिधा भवतीत्यादि
कायबृंहकरणं । 'न तस्य रोगो न जरानमृत्युः सर्वस्य वशी सर्वस्येशानः' इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धं योगफलमाह अन्याम्या इति अन्यान्यादेव गंधर्वमनुष्याद्याः तनवस्तनूः कामरूपी भवतीत्यर्थः
२५ विदेहकैवल्यावधिकमेवैश्वर्यमित्याह ब्रह्मवेति २६

२७ विनश्यतिविदेहमुक्तस्यनक्तेशाः संतीत्युक्तं तस्मै मुक्तिकन्याये मद्रवायितुं संदेहमुक्तस्यापि तेन संतीत्याह दुःखशोकेत्यादिना २८ । २९ । ३० अन्यान्याश्चेति पूर्वाक्तस्याविवरणं देहानिति
मुंजानेन योगैश्वर्यमिति शेषः निवेदो योगाद्वैराग्यं न कर्तव्यमित्यर्थः ३१ वस्तुतस्तु योगजसंस्कारमावल्याद्योगिनो भोगेच्छेयनप्रवृत्तीत्याह सम्प्राप्तिरिति असम्पद्योगिविषयैव भोगेच्छोक्तिरिति भावः
३२ एकांशशीलः एकब्रह्मअन्यते प्राप्यतेऽनेनेति रूपांतोऽध्यानंतच्छीलः । 'तत्तस्तु तं पश्यति निष्कलं ध्यायमान' इति श्रुतेः दृष्टपूर्वादिशं दृष्टं श्रुतिः मामाप्यप्रत्यनपेक्षत्वात्वेदांशप्रवणपूर्विकां दिशमु
पदेशं चिंत्य युक्त्याऽपि पर्यालोच्य । श्रोतव्यो मंतव्य इति श्रुतेः यस्मिन्पुरे देहे ३३ आवसथे मूलाधाराद्यन्यतमस्मिंश्चक्रे ३४ तदेव कृत्स्नं सर्वात्मकं यदा पश्यति तदाऽस्य बाह्यतः प्रत्यमू
पादन्यन्न किंचनाऽस्ति यत्रास्य मनः सज्जेत अतो निर्वासनत्वान्मुच्यत इत्यर्थः ३५ उपसंहरति सन्नियम्येति कायमाभिदेहस्याभि तो बहिरंतरं मध्ये च कृत्स्नं परिपूर्णं ब्रह्मैवाचितं येदित्यर्थः ३६ अस्य

विनश्यत्सुचभूतेषु न भयं तस्य जायते ॥ क्लिश्यमानेषु भूतेषु न संक्लिश्यति केनचित् २७ दुःखशोकमयैर्धोरैः संगस्नेहसमुद्रवैः ॥ न विचाल्यति युक्तात्मानि स्पृहः
शांतमानसः २८ नैनं शस्त्राणि विध्यंते न मृत्युश्चास्य विद्यते ॥ नातः सुखतरं किंचिल्लोके कचन दृश्यते २९ सम्यग्युक्ता स आत्मानमात्मन्येव प्रतिष्ठते ॥ विनि-
वृत्तजरा दुःखः सुखं स्वापिति चापि सः ३० देहान्यथेष्टमभ्येति हिल्ले मां मानुषीं तनुम् ॥ निर्वेदस्तु न कर्तव्यो भुंजानेन कथंचन ३१ सम्यग्युक्तो यदाऽऽत्मानमा-
त्मन्येव प्रपश्यति ॥ तदैव न स्पृहयते साक्षादपिशतक्रतोः ३२ योगमेकांतशीलस्तु यथा विंदति तच्छृणु ॥ दृष्टपूर्वादिशंचित्त्ययस्मिन् संनिवसेत्पुरे ३३ पुरस्या-
भ्यंतरे तस्य मनः स्थाप्यं न बाह्यतः ॥ पुरस्याभ्यंतरे तिष्ठन् यस्मिन्नावसथे वसेत् ॥ तस्मिन्नावसथे धार्यं स बाह्याभ्यंतरं मनः ३४ प्रचित्यावसथे कृत्स्नं यस्मिन् काले
स पश्यति ॥ तस्मिन् काले मनश्चास्य न च किंचन बाह्यतः ३५ सन्नियम्येन्द्रियग्रामं निर्वोषं निर्जने वने ॥ कायमभ्यंतरं कृत्स्नमेकाग्रः परिचितयेत् ३६ दंतां
स्तालुच जिह्वां च गलं ग्रीवां तथैव च ॥ हृदयं चित्तयेच्चापितथा हृदयबंधनम् ३७ इत्युक्तः समयाशिष्यो मेधावी मधुसूदन ॥ पप्रच्छ पुनरेवैमं मोक्षधर्मं सुदुर्लभम्
३८ भुक्तं भुक्ता मिदं कोष्ठे कथमन्नं विपच्यते ॥ कथं रसत्वं व्रजति शोणितत्वं कथं पुनः ३९ तथामांसं च मेदश्च स्नाय्वस्थीनि च योषिति ॥ कथमेतानि सर्वाणि शरी-
राणि शरीरिणाम् ४० वर्धते वर्धमानस्य वर्धते च कथं बलम् ॥ निरोधानां निर्गमनं मलानां च पृथक् पृथक् ४१

योगस्यसाधनान्याह दंतानित्यादि दंतान्वेतैरखंड्याखंड्यगृह्यमाणानाहारांश्चितयेत् । आहारशुद्धौसत्वशुद्धिःसत्वशुद्धौधृवास्मृतिःस्मृतिलंभेसर्वधर्मिणांविप्रमोक्षइत्याहारशुद्धेर्मोक्षहेतुत्व
श्रुतेः तथातालुआधारं जिह्वातत्राधेयां यथोक्तमीश्वरप्रोक्ते । 'लंबिकोर्ध्वस्थितेगर्तैरसनाविपरीतगाम् । संयोजयेत्प्रयत्नेनमुद्रासाखेचरिमता'इतिदत्तात्रेयः । 'अंतःकपालविबरेजिह्वाभ्यावृष्ट्य
चार्पयेत् । भूमध्यदृष्टिरप्येषामुद्राभवतिस्वेचरी'इतिभुवोर्भध्येप्राणमावेह्यप्राणापानौसमीकृतवानासाभ्यंतरचारिणावित्तिचैतदेवोक्तं गंजिह्वामूलादधोभागःप्रीवातदधःकंठनालंताभ्यांकंठकूप
स्ततोऽप्यधःस्थितोलक्ष्यतेतत्रचारणासद्यःफलायजादभ्यसनीयायोगेविश्वासोत्पत्त्यर्थं तथाचसूत्रम् । कंठकूपेषुत्पिपासानिवृत्तिरिति । भाष्यमपिआसामेकस्याःफलेयावन्नानुभवतिताव
द्योगधर्मेनश्रद्धतेइति हृदयंहृदयायतनं ब्रह्महृदयबंधनंशतं चैकाचहृदयस्यनाड्यइतिश्रूयमाणं नाडीमार्गंतत्तल्लोकगत्युपयोगि ३७ भेदाधीदंतादिशब्देःपारोक्ष्येणोक्तमर्थंज्ञातवान् ३८
पंचस्वयंष्व्याद्यंविद्वत्पृच्छतित्रिभिः मुक्तंमुक्तमिति ३९ । ४० । ४१

द्वितीयमद्वेन कुतोवेति तृतीययोगानुपकारित्वादपृष्ठाचतुर्थमेवपृच्छति कंचेति ४२ पंचमपृच्छति जीवइति कथंजीवोनाडीमार्गैःसूक्ष्मंकलेवरंवहति किंवर्णावातेनाडीमार्गास्तेश्चकीदृशं पुनर्वपुः प्रा
प्यमितिप्रश्नार्थः एतेषामध्वेनाययोर्विरणार्थाब्राह्मणगीता इतरयोर्गुरुशिष्यसंवादः प्राधान्येन अन्यतुतत्रतत्रोपसर्जनत्वेनप्रतिपाद्यतइतिविभागः ४३ । ४४ कोष्ठेधान्यगृहेमांडं गृहोपस्क
रेनिक्षिप्तं यथागृहं प्रविष्टो विविच्य जानाति ४५ एवंस्वकाये देहांतर्भनः प्रक्षिप्याजनिश्चलैरनिश्चरद्भिर्द्वारैरिवैः । सर्वद्वाराणिसंयम्य मनो हृदि निरुध्य चेति स्मृतस्त्वया यत्पृष्ठतद्वस्तु यो
गबलेन ज्ञेयमित्यर्थः ४६ एतदेवोपपादयति एवमिति प्रधानवित्प्रकृतिवित्सर्वविकारविद्रवति विकाराणां प्रकृतेरनन्यत्वादि ४७ चक्षुराय ग्राह्यस्यामूर्तस्य रूपं सर्वतः पाणिपादांत इत्या

कुतोवाऽयं प्रश्नसित्ति उच्छ्रुतियपि वा पुनः ॥ कंच देशमधिष्ठाय तिष्ठत्यात्माऽयमात्मानि ४२ जीवः कथंवहति च चेष्टमानः कलेवरम् ॥ किं वर्णकीदृशं चैव निवेशयति वै
पुनः ४३ याथा तस्येन भगवन वक्तुमर्हसि मेऽनघ ॥ इति संपरिपृष्टोऽहं तेन विप्रेण माधव ४४ प्रत्यब्रुवं महाबाहो यथा श्रुतमस्मिन् ॥ यथा स्वकोष्ठे प्रक्षिप्य भांडं भांड
मना भवेत् ४५ तथा स्वकाये प्रक्षिप्य मनो द्वारै रनिश्चलैः ॥ आत्मानं तत्र मार्गे तप्रमादं परिवर्जयेत् ४६ एवं स तत मुमुक्तः प्रीतात्मानचिरादिव ॥ आसादयति तद्ब्रह्म
यद्दृष्ट्वा स्यात् प्रधानवित् ४७ न त्वसौ च क्षुपा ग्राह्यो न च सर्वै रपीन्द्रियैः ॥ मनसैव प्रदीपेन महानात्मा प्रदृश्यते ४८ सर्वतः पाणिपादांतः सर्वतोऽक्षिशिरोमुखः ॥
सर्वतः श्रुतिर्माल्लोके सर्वमावृत्य तिष्ठति ४९ जीवो निष्क्रान्तमात्मानं शरीरात्संप्रपश्यति ॥ स तमुत्तमृज्य देहे स्वं धारयन्न ब्रह्मेकवलम् ५० आत्मानमालोकयति मनसा
प्रहसन्निव ॥ तदेवमाश्रयंकृत्वामोक्षं याति ततो मया ५१ इदं सर्वं रहस्यं ते मया प्रोक्तं द्विजोत्तम ॥ आपृच्छे साधयिष्यामि गच्छ विप्र यथा सुखम् ५२ इत्युक्तः स त
दा कृष्णमया शिष्यो महातपाः ॥ अगच्छ त यथा कामं ब्राह्मणः संशितव्रतः ५३ ॥ वासुदेव उवाच ॥ इत्युक्त्वा स तदा वाक्यं मां पार्थ द्विजसत्तमः ॥ मोक्षधर्माश्रितः
सम्यक् तत्रैवांतरधीयत ५४ कच्चिदेतत्स्वयापार्थ श्रुतमेकाग्रचेतसा ॥ तदा पि हिरथस्थस्त्वं श्रुतवानेतदेवाहि ५५ नैतत्पार्थ सुविज्ञेयं व्यामिश्रेणेति मे मतिः ॥ नरेणा
कृतसंज्ञेन विशुद्धेनांतरात्मना ५६ सुरहस्यमिदं प्रोक्तं देवानां भरतर्षभ ॥ कच्चित्रे दं श्रुतं पार्थ मनुष्येणेह कर्हिचित् ५७ न ह्येतच्छ्रोतुमर्होऽन्योन्यस्त्वामृतेऽनघ ॥
नैतदद्य सुविज्ञेयं व्यामिश्रेणांतरात्मना ५८ क्रियावद्विर्हितै रित्येव देवलोकः समावृतः ॥ न चैतदिष्टं देवानां मर्त्यरूपानि वर्तनम् ५९ परा हि सा गतिः पार्थ यत्तद्ब्रह्मसना
तनम् ॥ यत्रामृतत्वं प्राप्नोति त्यक्त्वा देहं स दासुखी ६० इमंधर्मसमास्थाय येऽपि स्युः पापयो नयः ॥ स्त्रियो वैश्यास्तथा शूद्रास्तेऽपि यांति परांगतिम् ६१

दिलक्षणम् १९ तदेवजीवस्यस्वात्मभूतदेहात्निष्क्रान्तिपृथग्भूतंभुंजेपीकावत्पश्यतिसंप्रज्ञाते । तंसर्वतद्वत्युक्तलक्षणकारणंउत्सृज्यप्रविलाप्य देहेस्वंस्वरूपंधारयन्मनोनिगृह्यकेवलंनि
गुणंब्रह्मपश्यति । सपर्वविद्वानस्माच्छरीरभेदादूर्ध्वमुत्क्रम्यामुष्मिन्स्वर्गलोकेसर्वान्क्रामानास्वाप्नुतःसमभवदितिदेहाभिमानकृतंभेदं त्यक्त्वा ऊर्ध्वकारणब्रह्मभावंप्राप्तं तत्रैवसर्वकामभुग्भूत्वा
ऽमृतारव्यैकैवव्यमश्नुतइतिश्रवणात् २० प्रहसन्निवजहोवृथैवमरीचिकोदकतुल्येनसंसारेणाहंभ्रामितइतिविस्मयेनेतिभावः तदेवं तत्प्रब्रह्म एवउत्करीत्या २१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५
व्यामिश्रेणव्यप्रेण अकृतसंज्ञेनअज्ञातविद्यासंप्रदायेन ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० इत्यंघर्षिआत्मदर्शनाख्यम् ६१

६२ । १२ । ६४ लोकसारंघनादि असारवत्तृणादिवत् यः परित्यज्यते विवेकादिना परित्यागवान्क्रियते उपायैः शमादिभिः ॥ ५५ षण्मासानिति 'वह्निर्मासैस्तु युक्तस्य नित्यपुक्तस्वदेहिनः ॥ आनंदः परमो गुह्यः सम्यग्योगः प्रवर्तते' इति भैत्रायणी श्रुतेः । सुखसाध्यत्वादादरणीयो योग इत्यर्थः ॥ ५६ ॥ इत्याद्यमेधिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीये ऊनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ मुक्तं मुक्तमिदं कोष्ठे इत्यादिना कृतस्य प्रशस्य उत्तरं 'अहं वैश्वानरो भूत्वा प्राणिनां देहमाश्रितः ॥ प्राणापानसमायुक्तः पचाम्यन्नं चतुर्विधं' इति गीतोक्तमेव विवृणोति अत्रापीत्यादिना अत्र प्रश्ने विषयेति हासमपीतिसंबंधः ॥ १ । २ कर्मभिर्होत्रादिकं न्यस्तं येन तं कीनाशं कर्कशं मयि निरनुकोशं अविचक्षणं मम मनस्य गतिक्रमजनितं ॥ १४ ॥ १ ग्राह्यं दीक्षाव्रतादिकं अतएव दृश्यं लोकेऽस्यूलत्वा

किंपुनर्ब्राह्मणाः पार्थक्षत्रियावा बहुश्रुताः ॥ स्वधर्मरतयो नित्यं ब्रह्मलोकपरायणाः ६२ हेतुमच्चैतदुद्दिष्टमुपायाश्चास्यसाधने ॥ सिद्धिफलं च मोक्षश्चतुःखस्य च विनिर्णयः ६३ नातः परं सुखं त्वन्यत किंचित्स्याद्भरतर्षभ ॥ बुद्धिमान् श्रद्धधानश्च पराक्रांतश्च पांडव ६४ यः परित्यज्यते मर्त्यो लोकसारमसारवत् ॥ एतैरुपायैः साक्षिप्रंपरांगतिमवाप्नुते ६५ एतावदेव कव्यं नातो मूयोऽस्ति किंचन ॥ षण्मासान्नित्ययुक्तस्य योगः पार्थ प्रवर्तते ६६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि ऊनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ४ ॥ वासुदेव उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ दंपत्योः पार्थ संवादो योऽभवद्भरतर्षभ १ ब्राह्मणी ब्राह्मणं किंचिज्ज्ञानविज्ञानपारगम् ॥ दृष्ट्वा विविक्त आसीनं भार्या भर्तारमब्रवीत् २ केन लोके गमिष्यामि त्वामहं पतिमाश्रिता ॥ न्यस्तकर्मणि मासी नं कीनाशमविचक्षणम् ३ भार्याः पतिरुक्तौ लोका नानुवंतीति नः श्रुतम् ॥ त्वामहं पतिमासाद्य कां गमिष्यामि वै गतिम् ४ एवमुक्तः स शांतात्मा ता मुवाच ह सन्निव ॥ सुभगे नाभ्यसूयामि वाक्यस्यास्य तवाऽनघे ५ ग्राह्यं दृश्यं च सत्यं वायदिदं कर्म विद्यते ॥ एतदेव व्यवस्यति कर्म कर्मैतिकर्मिणः ६ मोहमेव नित्यच्छांतिकर्मणां ज्ञानवर्जिताः ॥ नैष्कर्म्यं न च लोकेऽस्मिन् मुहूर्तमापि लभ्यते ७ कर्मणा मनसा वा चाशुभं वायदिवाऽशुभम् ॥ जन्मादिमूर्तिभेदांतं कर्म भूतेषु वर्तते ८ रक्षोभिर्वध्यमानेषु दृश्यद्रव्येषु वर्तते ॥ आत्मस्थमात्मना तेभ्यो दृष्टमायतनं मया ९ यत्र तद्ब्रह्म निर्द्वंद्वं यत्र सोमः सहाग्निना ॥ व्यवयंकुरुते नित्यं धीरो भूतानि धारयन् १० यत्र ब्रह्मादयो मुक्तास्तदक्षरमुपासते ॥ विद्वांसः सुव्रता यत्र शांतात्मानो जितेन्द्रियाः ११ घ्राणेन न तदाग्रेयं नास्वाद्यं चैव जिह्वया ॥ स्पर्शनेन तदस्पृश्यं मनसा त्वगम्यते १२ चक्षुषामविषह्यं च यत्किंचिच्छ्रवणात्परम् ॥ अगंधमरसरूपं शंखरूपाशब्दलक्षणम् १३ यतः प्रवर्तते तत्र यत्र च प्रतिष्ठति ॥ प्राणोऽपानः समानश्च व्यानश्चोदान एव च १४

दृष्टुं योग्यं १ कर्मणा शरीरायासेन ७ जन्मादिजन्मस्थितिभंगं मूर्तिभेदो यो निनानात्वम् ८ दृश्यानि सोमाज्यादीनि द्रव्याण्येषु वर्तमानेषु रक्षोभिर्दुर्जनेर्वध्यमानेषु नादयमानेषु सत्सु तेभ्यो धिरक्तेन मयेति शेषः आयतनं घ्राणमध्यस्थमविमुक्तारुच्यं सोमः इडा आग्निः पिंगलावरणानासी संज्ञे । सोऽविमुक्ते प्रतिष्ठितः सोऽविमुक्तः कस्मिन् प्रतिष्ठित इति वरणायां च नास्यां मध्ये प्रतिष्ठित इत्यादिभूतो घ्राणस्य च यः संधिरिति जाबालश्रुतिप्रसिद्धेः ९ व्यवयंसंचारं धीरो बुद्धिमेरको भूतानि धारयन्वायुः १० । ११ न तदाग्रेयं तदजज्ञरम् १२ । १३ तत्र सृष्ट्यादिव्यापारः एतदेवाह प्राणोऽपान इत्यादिना १४

प्राणापानयोः प्रवृत्तिरेव सृष्टिः प्रवेश एव प्रलयश्चेति भावः समानेति नामिदं बलस्य समानः कृत्स्नदेहव्यापी व्यानः १५ तस्मिन् अपानसहिते प्राणे लीने घ्राणमध्ये निरुद्धे सति 'उदानः सर्वसंधिस्यः' इति वचनात् शंकुमिश्रमेतदुदानेन प्राणापानावायतौ यस्मात्कृता तस्मात् अनुक्राते उदाने शयानं पुरुषं प्राणापानौ न मुंचतः त्रिमुंचत इति पाठे शयानं नित्यस्य मृतमित्यर्थः १६ प्राणानामित्यतः प्राणा नासाय तत्त्वमुदानाधीनमतस्तमुदानमुत्कर्षेण आनयति चेष्टयते प्राणानिति निर्वचनात् प्रचक्षते । यस्मात् प्राणानां जीवोपाधीना एकस्मिन् उदानेऽर्थावस्थत्वात् तपः प्राणजया रुच्यं भूवोर्मध्ये प्राणमावे इयेत्येवं रूपं । आलोचनं वा आत्मनस्तत्तद्देहादिव्यतिरिक्तत्वस्य ब्रह्मवादिनामद्वयं मयि मनश्चालके गतं निष्ठां प्राप्तं परात्मप्रापकं व्यवस्यंति निश्चिन्वंतीत्यर्थः १७ मद्रतमित्यत्र मच्छब्दार्थे वैश्वानरं दर्शयति तेषामिति तेषामध्ये समानस्यानेनामिदं बलं अंतरातस्यापि मध्ये १८ प्राणघ्रेयघ्रात्रादयः सप्तसप्तकर्णविषयकर्तृरूपाः १९ । २० । २१ । २२ तेषां

तत एव प्रवर्तते तदेव प्रविशंति च ॥ समानव्यानयोर्मध्ये प्राणापानौ विचेरतुः १५ तस्मिन् लीने प्रलीयेत समानो व्यान एव च ॥ अपानप्राणयोर्मध्ये उदानो व्याप्यतिष्ठति ॥ तस्माच्छयानं पुरुषं प्राणापानौ न मुंचतः १६ प्राणानामायतत्वेन तमुदानं प्रचक्षते ॥ तस्मात्तपो व्यवस्यंति मद्रतं ब्रह्मवादिनः १७ तेषामन्योन्यभक्षणां सर्वेषां देहचारिणाम् ॥ अग्निर्वैश्वानरो मध्ये सप्तधा दीव्यतेऽतरा १८ घ्राणं जिह्वा च चक्षुश्च त्वक् श्रोत्रं च पंचमम् ॥ मनो बुद्धिश्च सप्तैता जिह्वा वैश्वानरार्चिषः १९ घ्रेयं दृश्यं च पेयं च स्पृश्यं च व्यंत्यैव च ॥ मंतव्यमथ बोद्धव्यं ताः सप्तसप्तधो मम २० घ्राता भक्षयिता द्रष्टा स्पृष्टा श्रोता च पंचमः ॥ मंता बोद्धा च सप्तैते भवंति परमर्त्विजः २१ घ्रेये पेये च दृश्ये च स्पृश्ये च व्यंत्यैव च ॥ मंतव्येऽप्यथ बोद्धव्ये सुभगे पश्य सर्वदा २२ हवींष्यग्निपुहोतारः सप्तधा सप्तसप्तसु ॥ सम्यक्प्रक्षिप्य विद्वांसो जनयंति स्वयोनिषु २३ पृथिवी वायुराकाशमापो ज्योतिश्च पंचमम् ॥ मनो बुद्धिश्च सप्तैता यो निरित्येव शब्दिताः २४ हविर्भूता गुणाः सर्वे प्रविशंति यग्निजं गुणम् ॥ अंतर्वासमुषित्वा च जायंते स्वासु योनिषु २५ तत्रैव च निरुध्यंते प्रलये भूतभावे ॥ ततः संजायते गंधस्ततः संजायते रसः २६ ततः संजायते रूपं ततः स्पर्शाऽभिजायते ॥ ततः संजायते शब्दः संशयस्तत्र जायते ॥ ततः संजायते निष्ठा जन्मैतत्सप्तधा विदुः २७

मध्ये अग्निघ्राणाद्यभिमानि देवतासु हवींषिघ्रेयादीनि होतारो विषयाणामाह्वारस्तत्कल्पका इत्यर्थः 'अमुमावहामुमावहेत्यावाहयति तदेव होतृहोतृत्वं' इति श्रौतानिर्वचनात् घ्राताऽहमित्यादयोऽभिमानाः तान्सर्वान्प्रक्षिप्य गुणागुणेषु वर्तते इति मत्वा येन सज्जते ते विद्वांसो ब्रह्मीभूताः जनयंति पृथिव्यादीन्वक्ष्यमाणान् स्वयोनिषु स्वं ब्रह्मतदेव योनिष्वपि अग्निषु २२ पृथिव्यादयोऽपि संघातापन्नाः योनिश्चैतन्यामिव यत्किं स्थानम् २४ हविर्भूतगुणाः घ्रेयादयो विषयाः अग्निजं गुणं गंधादिज्ञानरूपा धीतिप्रविशंति अंतर्वासमिति गुणमूलं सावृतिश्च संस्कारात्मना चेतसि उषित्वा स्वासु योनिषु घ्राणादिपुजायते दृष्टरूपादिकं पुण्यादौ वासनारूपेण चित्ते स्थितं पुनर्जागरेत्पद्यत इत्यर्थः २५ एतदेवाह तत्रैव अंतरेव ततः अंतर एव २६ संशयः संशयात्मकं मनः निष्ठानिश्चयात्मिका बुद्धिः २७

गौरिवप्रस्रवत्यर्थान्नरसमुत्तमशालिनी ॥ सततंस्यंदतेह्येषाशाश्वतंब्रह्मवादिनी २२ दिव्यादिव्यप्रभावेनभारतीगौःशुचिस्मिते ॥ एतयोरंतरंपश्यसूक्ष्मयोःस्यं
दमानयोः २३ ॥ ब्राह्मण्युवाच ॥ अनुत्पन्नेषुवाक्येषुचोद्यमानाविवक्षया ॥ किन्नपूर्वतदादेर्व्याजहारसरस्वती २४ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ प्राणनेयासंभ
वतेशरीरेप्राणादपानंप्रतिपद्यतेच ॥ उदानभूताचविसृज्यदेहंव्यानेनसर्वदिवमावृणोति २५ ततःसमानेप्रतितिष्ठतीहइत्येवपूर्वंप्रजजल्पवाणी ॥ तस्मान्मनः
स्थावरत्वाद्विशिष्टंथादेर्विजंगमत्वाद्विशिष्टा २६ ॥ इतिश्रीमहाभारते आश्वमेधिकपर्वणि अनुगीतापर्वणि ब्राह्मणगीतासुएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥
॥ ब्राह्मणउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ सुभगेसप्तहोतृणांविधानमिहयादृशम् १ प्राणश्चक्षुश्चजिह्वाचत्वक्श्रोत्रंचैवपंचमम् ॥ मनोबुद्धिश्चस
प्तैतेहोतारःपृथगाश्रिताः २ सूक्ष्मेवकाशेतिष्ठंतोनपश्यंतीतरेतरम् ॥ एतान्वैसप्तहोतृस्त्वंस्वभावाद्विद्विशोभने ३ ॥ ब्राह्मण्युवाच ॥ सूक्ष्मेऽवकाशेसंतस्तेकथं
नान्योन्यदर्शिनः ॥ कथंस्वभावाभगवन्नेतदाचक्ष्वमेप्रभो ४

इत्येवेत्यमेवपूर्ववाणीस्वोत्पत्तिप्रकारं प्रजजल्पवाचः प्राणाधीनत्वमपि वाचः प्रभावादेव विदितमित्यर्थः । यत्र सोमः सहाग्निनेत्युक्तो सोमाग्निइडापिंगलाधिपती मनोवाक्शब्दाभ्यामुपसंहरति तस्मादिति किमर्थं वयमभ्येष्ट्यामहे किमर्थं वयं यक्ष्यामहे । 'वाचि हि प्राणं जुहुमः प्राणो वाऽव्यो ह्येव प्रमदः स एवाप्ययः' इति श्रुतेः । यथास्थंडिलस्थो वह्निर्वायुना स्थालीस्थो वायुश्च वह्निना समिध्यते अन्यतरनाशे च द्वयोरपि नाशः । एवं स्वर्गाद्यर्थवादैर्मनःसंधुक्ष्यते ततो वागादीन् व्यापारयति तत्र वाचः प्रवर्तकस्य वायो निर्लोभे मनो रोधे वा वाङ्मिथुन्यते तावतैव संसारादर्शनरूपेष्टार्थसिद्धौ किं यज्ञादिना श्रुतौ तु वाक्शब्देन तत्कारणं मनोज्ञं एवं च बाह्मनसयोः प्रत्येकं पुरुषार्थहेतुत्वाद्दिशिष्टत्वमविशिष्टम् २६ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावे दीपे एकविंशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ इदानीं पूर्वोक्तघाणादिसप्तकस्याऽन्वयव्यतिरेकाभ्यामितरेतरकार्यकारित्वं नास्तीत्युक्त्वा बुद्धिमनस्य तर्भाव्ये तरेषां पंचानां मनाधीनत्वं मनसोऽपि व्यावहारिकार्थप्रकाशकत्वमितराधीनमिति त्रिपमनःसंवादेन तेषामन्यान्वाव्यतिरेकमुक्त्वा पूर्वोक्तमेवान्यतरजयेनोभयजयफलं सिध्यतीति प्रतिपादनार्थं सप्तहोत्राध्याय आरभ्यते अत्रापीति अत्र बाह्मनसयोः समप्राधान्ये विवेचनीये १ । २ । १ । ४

५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ दुर्वेलीयसामस्याकानियमाबलवतःश्रेष्ठाः अनियमाअपराधीनाः २३।२४
२५।२६।२७ अगारंहादाकाशंमुपुत्तमोक्षेचप्रविश्य । 'यस्योतर्ह्यदयआकाशस्तस्मिन्शेते त्रिपादस्यामृतंदिवि'इतिश्रुतिभ्यां अद्वारमिवबाह्येप्रियवर्जितमिव स्वप्नसंप्रज्ञातयोरिवव्युत्था

॥ ब्राह्मणउवाच ॥ गुणाज्ञानमविज्ञानं गुणज्ञानमभिज्ञता ॥ परस्परं गुणानेतेनाभिज्ञानं तिकर्हिचित् ५ जिह्वाचक्षुस्तथाश्रोत्रं वाङ्मनोबुद्धिरेव च ॥ नगंधा
नधिगच्छंति घ्राणस्तानधिगच्छति ६ घ्राणं चक्षुस्तथाश्रोत्रं वाङ्मनोबुद्धिरेव च ॥ नरसानधिगच्छंति जिह्वातानधिगच्छति ७ घ्राणं जिह्वा तथाश्रोत्रं वाङ्मनोबु
द्धिरेव च ॥ नरूपाण्यधिगच्छंति चक्षुस्तान्यधिगच्छति ८ घ्राणं जिह्वा ततश्चक्षुःश्रोत्रं बुद्धिर्मनस्तथा ॥ नस्पर्शानधिगच्छंति त्वक्क्रतानधिगच्छति ९ घ्राणं जिह्वा
चक्षुश्च वाङ्मनोबुद्धिरेव च ॥ नशब्दानधिगच्छंति श्रोत्रं तानधिगच्छति १० घ्राणं जिह्वा चक्षुश्च त्वक्श्रोत्रं बुद्धिरेव च ॥ संशयनाधिगच्छंति मनस्तमधिगच्छ
ति ११ घ्राणं जिह्वा चक्षुश्च त्वक्श्रोत्रं मन एव च ॥ ननिष्ठामधिगच्छंति बुद्धिस्तामधिगच्छति १२ अत्राप्युदाहरंतीमिति हासं पुरातनम् ॥ इंद्रियाणांच संवादं म
नसश्चैव भामिनि १३ ॥ मन उवाच ॥ नाघ्रातिमा मृते घ्राणं रसं जिह्वानवेति च ॥ रूपं चक्षुर्न गृह्णाति त्वक्स्पर्शनावबुध्यते १४ नश्रोत्रं बुध्यते शब्दं मया हीनं कथंचन ॥
प्रवरं सर्वभूतानामहमस्मि सनातनम् १५ अगाराणीव शून्यानि शांतांचिपइवाग्नयः ॥ इंद्रियाणि न भासंते मया हीनानि नित्यशः १६ काष्ठानीवाद्रं शुष्काण्यतमा
नैरपीन्द्रियैः ॥ गुणार्थान्नाधिगच्छंति मा मृते सर्वजंतवः १७ इंद्रियाण्यूचुः ॥ ॥ एवमेतद्भवेत्सत्यं यथैतन्मन्यते भवान् ॥ ऋतेस्मानस्मदर्थीस्त्वं भोगान्भुंक्ते भवा
न्यदि १८ यद्यस्मासु प्रलीनेषु तर्पणं प्राणधारणम् ॥ भोगान्भुंक्ते भवान्सत्यं यथैतन्मन्यते तथा १९ अथवाऽस्मासु लीनेषु तिष्ठत्सु विषयेषु च ॥ यदिसंकल्पमात्रेण
भुंक्ते भोगान्यथार्थवत् २० अथ चेन्मन्यसे सिद्धिं मस्मदर्थे पुनित्यदा ॥ घ्राणेन रूपमादत्स्वरसमादत्स्वचक्षुषा २१ श्रोत्रेण गंधानादत्स्वस्पर्शानादत्स्वजिह्वया ॥
त्वचा च शब्दमादत्स्वबुद्ध्या स्पर्शमथापि च २२ बलवं तोह्यनियमानियमा दुर्बलीयसाम् ॥ भोगान्पूर्वानादत्स्वनोच्छिष्टं भोक्तुमर्हति २३ यथा हि शिष्यः शास्तरं
श्रुत्यर्थमभिधावति ॥ ततः श्रुतमुपादाय श्रुत्यर्थमुपतिष्ठति २४ विषयानेव मस्माभिर्दर्शितानभि मन्यसे ॥ अनागतानतीतांश्च स्वप्ने जाग्रते तथा २५ वै मनस्यं
गतानांच जंतूनामल्पचेतसाम् ॥ अस्मदर्थे कृते कार्ये दृश्यते प्राणधारणम् २६ बहूनापि हि संकल्पान्मत्वा स्वप्नानुपास्य च ॥ बुभुक्षया पीड्यमानो विषयाने
वधावति २७ अगारमद्वारमिव प्रविश्य संकल्पभोगान् विषये निबद्धान् ॥ प्राणक्षये शांतिमुपैति नित्यं दारुक्षयेऽग्निर्ज्वलितो यथैव २८

मेर्वादिषाणां वासनामात्ररूपत्वेऽपि भ्रान्तिरिति सिद्धं स्यौल्यमपेक्ष्य इव शब्दः संकल्पजान् भोगान् विषये निबद्धान् विषयवासनानुविद्धान् मुक्त्वा प्राणक्षपे मनः प्रज्ञये सुषुप्तावसं प्रज्ञाते वाशांतिमुपति ।
एवं दंतानित्यादि श्लोके सूत्रितमाहारशुद्धेः सत्वशुद्धिहेतुत्वं तदादितः एवं स्वस्याकर्तृत्वभावनयान्नमभतः सिध्यति शुद्धचित्तस्य त्वयमेव बोधप्रकार इत्युक्तम् २८

२९ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ॥ तालुजिह्वाधित्यत्र सूत्रितमर्थव्याकरोत्पद्यद्येन अत्रापीति अत्र प्राणश्च येवक्तव्ये तत्र छादोग्ये प्राणाग्निहोत्रविद्यायां प्राणापानव्यानोदानसमानाः क्रमेणाधिलोकं भूमिदिगाकाशविद्युद्भूपाः समानाः तेषां प्राणापानान्योन्याधीनौ परकरेचकैवाक्रियमाणे अपानक्रियानिरोधात् । अपानेच विरेच्यमाने प्राणगतिनिरोधात् । पार्ष्णिभागेन संपीड्योनिमाकुंचयेद्दृढमित्यादिप्रकारेण मूलबंधेन तयोरेकीकृतपोरुध्वागतिर्भवति । तदेतत्प्राणापानयोरुदानाधीनत्वं प्रागेवोक्तं अपानप्राणयोर्मध्ये उदानो व्याप्यतिष्ठतीति । एवं द्युभयोः पर्जन्यवृद्धद्वारा परस्पराश्रितयोरपि आकाशाश्रितत्वं । तथानामिदेशमात्रवर्तिसमानः सर्वागव्यापिनो व्यानस्य वशोऽस्ति । व्यानोऽपि सर्वसंधिव्यापि

कामंतुनः स्वेपुगुणेषु संगः कामंचनान्योन्यगुणोपलब्धिः ॥ अस्मान् विनानास्ति तपोपलब्धिस्तावद्वत्त्वां न भजेत्प्रहर्षः २९ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि ब्राह्मणगीतासु द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासपुरातनम् ॥ सुभगे पंच होतृणां विधानमिह यादृशम् १ प्राणापानाबुदानश्च समानो व्यान एव च ॥ पंच होतृस्तथैतान्वै परं भावं विदुर्धुवाः २ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ स्वभावात्सप्तहंतार इति मे पूर्विकामतिः ॥ यथा वै पंच होतारः परोभावस्तदुच्यताम् ३ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ प्राणेन संभृतो वायुरपानो जायते ततः ॥ अपाने संभृतो वायुस्ततो व्यानः प्रवर्तते ४ व्यानेन संभृतो वायुस्ततो दानः प्रवर्तते ॥ उदाने संभृतो वायुः समानो नाम जायते ५ तेषु च तपुरासंतः पूर्वजातं पितामहम् ॥ योनः श्रेष्ठस्तमा चक्षुसः श्रेष्ठो भविष्यति ६ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ यस्मिन् प्रलीने प्रलयं व्रजं तिसर्वे प्राणाः प्राणभृतां शरीरे ॥ यस्मिन् प्रचीर्णे च पुनश्चरंति स वै श्रेष्ठो गच्छत यत्र कामः ७ ॥ प्राण उवाच ॥ मयि प्रलीने प्रलयं व्रजं तिसर्वे प्राणाः प्राणभृतां शरीरे ॥ मयि प्रचीर्णे च पुनश्चरंति श्रेष्ठो ह्यहं पश्य तमां प्रलीनम् ८ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ प्राणः प्रालीयत ततः पुनश्च प्रचचार ह ॥ समानश्चाप्युदानश्च वचोऽब्रूतां पुनः शुभे ९ न त्वं सर्वमिदं व्याप्य तिष्ठसीह यथा वयम् ॥ न त्वं श्रेष्ठो हि नः प्राण अपानो हि वशेतव ॥ प्रचचार पुनः प्राणस्तमपानोऽभ्यभाषत १० ॥ अपान उवाच ॥ मयि प्रलीने प्रलयं व्रजं तिसर्वे प्राणाः प्राणभृतां शरीरे ॥ मयि प्रचीर्णे च पुनश्चरंति श्रेष्ठो ह्यहं पश्य तमां प्रलीनम् ११ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ व्यानश्च तमुदानश्च भाषमाणमथोचतुः ॥ अपान न त्वं श्रेष्ठोऽसि प्राणो हि वशस्तव १२

पुदाने समुच्चत्वा दुच्चलितव्याप्यत्वात् समानोऽप्युच्चलति । एवं विद्युदिगाश्रितादिक्च आकाशाश्रिता । इदमेव सर्वेषामुदानाधीनत्वं श्रुत्या तद्यथा सुहृदपङ्कजीशं कून्मल्लीदेदिति दृष्टान्तेनोपपादितं । उदानोऽपि भूप्राणसंधीनि रुध्यते यदा तदा तत्स्थो ब्रह्मणि द्युभूम्यादिसहित आकाशो निरुध्यते । एवं च तस्यामवस्थायां सर्वप्रपंचविलयाद्योगीकृतकृत्यो भवतीति प्रचट्टकतात्पर्यं । तत्रैवं सति त्रेधा भावना प्रवर्तते प्राणायस्वाहेत्यादिभिर्मन्त्रैः प्राणाग्निहोत्रं कुर्वन्न नानावदानेन सर्वद्युप्रभृतिवृत्तीति भावनया शुद्धचित्तो भवत्यत्र दोषैश्च न लिप्यते इत्येकः प्रकारः । चपलमनः पूर्वोक्तत्वे चरीमुद्रया हठयोगेन निरोद्धव्यमिति द्वितीयः । अनुपदोक्तः कृत्स्नप्रपंचविलयस्तृतीयः एतेषामधिकारिभेदाद्व्यवस्था । एवं सर्वाऽपि विद्याधिदेवाधिभूताध्यात्मभेदेन त्रिविधाधिकारभेदाज्ज्ञेया १।२।३।४।५।६।७ अक्षरार्थः स्पष्ट एव पंचानामप्येवापेक्षस्यापि निरन्वयोच्छेदे सर्वेषामुच्छेदो भवतीति सर्वेषां प्रत्येकं मयि प्रलीने प्रलयं व्रजंतीत्युक्तिः संगच्छते ८।९।१०।११।१२

१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२० एवमेवास्तत्त्वविप्रत्येकं श्रेष्ठत्वे स्वातंत्र्याभावा श्रेष्ठ्यमप्यस्तीत्याशयेनाह सर्वश्रेष्ठानवाश्रेष्ठा इति २१ । २२ वस्तुवृत्तं तु मनोमात्रमेव प्राणा नामित्याह एक एवमैवात्मा इति २३ आख्यायिका तात्पर्यं तु यथा एक एव प्राणोऽव्यात्ममुपाधिभेदात्पंचधामृतोऽन्योन्यस्माद्भावति तेषु परमात्माप्यौपाधिकमनेकधामावप्राणमिथो हर्षविषादभौक्तृभोग्यमावमजत इति तस्मादैकात्म्यबुद्ध्या सर्वैः सर्वत्रानुष्णकाकार्यं त्युपसंहरति धारयत्वं परस्परमिति २४ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ उक्तैकात्म्यमवधारोपापवादाभ्यां प्रपंचयति अत्रेति १ जंतोः समष्टिव्यष्टिशरीरिणः २ येन निमित्तेन कारणेन ततो निमित्तादन्योऽपि तंतत्प्रति पूर्वप्राक् निमित्तत्वेन एति किंतु द्वयं प्राणद्वंद्वं

अपानः प्रचचाराथ व्यानस्तं पुनरब्रवीत् ॥ श्रेष्ठोऽहमस्मि सर्वेषां श्रूयतां येन हेतुना १३ मयि प्रलीने प्रलयं व्रजं तिसर्वे प्राणाः प्राणभृतां शरीरे ॥ मयि प्रचीर्णे च पुनश्चरंति श्रेष्ठो ह्यहं पश्य तमां प्रलीनम् १४ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ प्रालीयत ततो व्यानः पुनश्च प्रचचार ह ॥ प्राणापानाबुदानश्च समानश्च तमब्रुवन् १५ न त्वं श्रेष्ठोऽसि नो व्यान समानस्तु वशेतव ॥ प्रचचार पुनर्व्यानः समानः पुनरब्रवीत् ॥ श्रेष्ठोऽहमस्मि सर्वेषां श्रूयतां येन हेतुना १६ मयि प्रलीने प्रलयं व्रजं तिसर्वे प्राणाः प्राणभृतां शरीरे ॥ मयि प्रचीर्णे च पुनश्चरंति श्रेष्ठो ह्यहं पश्य तमां प्रलीनम् १७ समानः प्रचचाराथ उदानस्तमुवाच ह ॥ श्रेष्ठोऽहमस्मि सर्वेषां श्रूयतां येन हेतुना १८ मयि प्रलीने प्रलयं व्रजं तिसर्वे प्राणाः प्राणभृतां शरीरे ॥ मयि प्रचीर्णे च पुनश्चरंति श्रेष्ठो ह्यहं पश्य तमां प्रलीनम् १९ ततः प्रालीयतो दानः पुनश्च प्रचचार ह ॥ प्राणापानौ समानश्च व्यानश्चैव तमब्रुवन् ॥ उदान न त्वं श्रेष्ठोऽसि व्यान एव वशेतव २० ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ ततस्तान ब्रवीद्ब्रह्मा समवेतान् प्रजापतिः ॥ सर्वश्रेष्ठानवाश्रेष्ठाः सर्वे चान्योन्यधर्मिणः ॥ २१ सर्वस्वविषये श्रेष्ठाः सर्वे चान्योन्यधर्मिणः ॥ इति तान ब्रवीत्सर्वान्समवेतान् प्रजापतिः २२ एकः स्थिरश्चास्थिरश्च विशेषात्पंचवायवः ॥ एक एवमैवात्मा बहुधाप्युपचीयते २३ परस्परस्य सुहृदो भावयंतः परस्परम् ॥ स्वास्ति व्रजत भद्रं वो धारयत्वं परस्परम् २४ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि ब्राह्मणगीतासु त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासपुरातनम् ॥ नारदस्य च संवादमृषेर्देवमतस्य च १ ॥ देवमत उवाच ॥ जंतोः संजायमानस्य किं नु पूर्वप्रवर्तते ॥ प्राणोऽपानः समानो वा व्यानो वा उदान एव च २ ॥ नारद उवाच ॥ येनायं सृज्यते जंतुस्ततोऽन्यः पूर्वमेतितम् ॥ प्राणद्वंद्वं हि विज्ञेयं तिर्यगूर्ध्वमधश्च यत् ३ ॥ देवमत उवाच ॥ केनायं सृज्यते जंतुः कश्चान्यः पूर्वमेतितम् ॥ प्राणद्वंद्वं च मे ह्यहिति र्यगूर्ध्वमधश्च यत् ४ ॥ नारद उवाच ॥ संकल्पा जायते हर्षः शब्दादपि च जायते ॥ रसात्संजायते चापिरूपादपि च जायते ५

चकिंति र्यग्मनुष्यादि कूर्ध्वदेवादि अधः पश्वादि एतेषां रूपं च यत्तद्विज्ञेयं । यद्वाति र्यगित्यादिना विदुस्त्वमेवोच्यते १ । २ उत्तरं संकल्पा जायते हर्ष इति हर्षः आनंदः स एव संकल्पाजंतु रित्यनुकृत्यते जंतु रूपेणा विभवतीत्यर्थः । 'आनंदाद्देवत्वमस्ति मानिभूतानि जायते । सोऽकामयत बहुत्यां प्रजायेयेति सच्चत्यच्चाभवत्' इत्यादि श्रुतिभ्यः आनंदमात्रं ब्रह्मैव मायया ईक्षणपूर्वकं ब्रह्मांडं पिष्टाकारत्वं प्राप्नोति । रविशिवसूर्यकांतद्वारा वद्विप्रदीपाकारत्वमिति भावः । शब्दादपि च जायते वैदिकशब्दपूर्विकाऽपि प्रलयादिद्वन्द्वभौतिकमृष्टिः प्रजापतिद्वारा जायते एतद्विषयं प्रजापतिर्देवानसृजतेत्यादि श्रुतेस्तत्तत्कदम्बोवद्विषयकाश्च पंचादित्यर्थः । रसादृपात्तत्तद्विषयवासनातः इदं च पर्जन्यवदीश्वरस्य साधारणेऽपि कारणत्वे जीवदसानारण्येयम् ५

सामान्यात्तु प्रकाशयदेवतातुल्यहोतृशब्देनोक्तं । तुल्यसाधनतयाद्युक्तं शब्दोक्तं गंधादिकं दृष्टार्थत्वसामान्यादध्ययकर्मनिर्वापावधातादितुल्यमध्ययशब्देनोक्तं । लघ्वैरलघ्वैश्चगंधादिभीरो
व्यमानोरोच्यमानोवाक्यशब्दोक्तोप्रात्रादिः कामार्थिकत्वसामान्यादधीच्छब्देनोक्तः । कारणत्रयगोप्यविधानत्वेनपालकत्वाद्गुह्यपतिशब्दोक्तो निर्गुणः सात्त्विकपदवापुवक्तानमु
रुधोवक्ता । एतदुपपन्नत्वादेरप्युपलक्षणं तेनसर्गादौर्दक्षणास्याप्ययं कर्तानभवति । एवंचित्तिः शुभित्यादयोदशहोत्रादिमंत्राभिषेकारुयेयाः विस्तरमयातुनेहव्याख्यायंते चित्तिचित्तादिः सर्वो
प्यात्मनएवव्युद्देशहोत्रादिशब्दानामात्ममात्रवाचकत्वस्य आत्मन्नात्मविरम्यमंत्रयत् । तस्मैदशमश्रुतः प्रत्यशृणोत् । सदशहोतोऽभवत् दशहोतोहवेनामेषः तंवापुतदशहोतंसंतं दशहोतेत्या
चक्षतेपरोक्षेण इतिश्रवणात् । आमंत्रणमनुसंधानं प्रतिश्रवणमुपवक्तुः साक्षात्कारइतिविह । कथं तर्हि निर्गुणस्यानंतरूपप्रातिपत्तिरितितत्राह सत्तैतमोक्षहेतवइति इन्द्रियाणां विषयाणां चमहाति
ग्रहसंज्ञकबंधरूपत्वात्तेषां विद्योगेशब्दशकुल्यभावेनमसः स्वतन्मात्रत्ववदात्मनो निरुपाधेर्मेदकाभावाच्चिन्मात्ररूपेणावस्थिताएते अव्यवहितान्नात्रादयएवमोक्षहेतवः स्युः प्रातृत्वाद्यभिमानत्या
गोमोक्षइत्यर्थः ७ तत्त्वविदां तु नमक्षणमस्तीत्याह विदुषाभिति । स्वस्वस्थानं प्राणादीनामधिष्ठानमविद्यादि । 'गुणागुणेषु वर्ततेतदिति मत्त्वानसृजते' इत्युक्तेः प्राणादयएवग्रेयादिपुत्रैतेनस्वात्म
तिजानतानप्रातृत्वाद्यभिमानकृतोबंधोऽस्तीत्यर्थः ८ अद्विचि अविद्वानितिच्छेदः अत्रानिधियादीनि अद्वन्मोक्तत्वाभिमानं कुर्वन् मोक्षयेममत्वेनममतयोपपद्यतेपुज्येततत्तत्त्वइत्यर्थः ।

विदुषां बुध्यमानानां स्वस्वस्थानं यथाविधि ॥ गुणास्ते देवताभूताः सततं भुंजते हविः ८ अद्वन्नान्यथोऽविद्वान्ममत्वेनोपपद्यते ॥ आत्मार्ये पाचयन्नममत्वेनो
पहन्यते ९ अभक्ष्यभक्षणं चैव मद्यपानं च हंतितम् ॥ सचात्र हंतितं चात्रं सहत्वाहन्यते पुनः १० हंताह्यन्नमिदं विद्वान्पुनर्जनयतीश्वरः ॥ नचात्राज्जायते तस्मिन्
सूक्ष्मो नाम व्यतिक्रमः ११ मनसागम्यते यच्च यच्च वाचानि गद्यते ॥ श्रोत्रेण श्रयते यच्च क्षुषाय च दृश्यते १२ स्पर्शेन स्पृश्यते यच्च घ्राणेन घ्रायते च यत् ॥ मनः
षष्ठानि संयम्य हवीं प्येतानि सर्वशः १३ गुणवत्पावको मह्यं दीव्यतेऽन्तःशरीरगः ॥ योगयज्ञः प्रवृत्तो मे ज्ञानवह्निप्रदोद्भवः ॥ प्राणस्तोत्रोऽपानशस्त्रः सर्वव्यागसुद
क्षिणः १४ कर्ताऽनुमंता ब्रह्मात्मा होताऽध्ययुः कृतस्तुतिः ॥ ऋतं प्रशास्ता तच्छस्त्रमपवर्गोऽस्य दक्षिणा १५ ऋचश्चाप्यत्र शंसंति नारायणविदो जनाः ॥

नारायणाय देवाय यदर्विदं पशून्पुरा १६

अत्र 'केवलावांभवतिकेवलादी' इति श्रौतं दृष्टांतमाह आत्मार्ये इति ९

एकाकीमिष्टमुक्तेवलपापकृपएवभवतियस्मादतः सचात्र हंतितं नाशयति तंचात्रं हंतितं मृत्युपरंपरया सहत्वाऽहं हन्यतऽनेन १० यद्विदं विद्वान् अत्र हंता अत्रं भोक्ता अत्रोपलक्षितस्य कृतं स्रजं च स्यात्म
निप्रविलापयितेत्यर्थः । सईश्वरएवमनुपुनरन्नादेर्जनकोभवति । 'यस्यानुवितः प्रतिबुद्ध आत्मा यस्मिन् संदेहे गहने प्रविष्टः ॥ सविश्वकृतसहिविश्वस्य कर्ता तस्य लोकः सलोक एव' इति श्रुतेः ।
नचेति न कर्मणालिप्पते पापकेनेति श्रुतेः । सर्वमोगमुजोऽपि विदुषो नमोगकृतोलेपोऽस्तीत्यर्थः ११ अन्नशब्दार्थमाह मनसेत्यादिना १२ संतव्यादीनां होमो मनसादिनिग्रहेणेत्यर्थः १३
होमाधिष्ठानं गुणवत्पावकः कारणं ब्रह्म मह्यं मम योगं यज्ञत्वेन स्वीति योगेति ज्ञानमेव बह्निः सर्वकर्मदाहकत्वात्तत्प्रदोद्भवो यस्य योगयज्ञस्य सतया प्राणःस्तोत्रं अपानः शस्त्रं अपानसत्र
इत्यपपाठः । सर्वव्यागसुदक्षिणः सर्वव्यागेनैव सुतरां दक्षिणः फलजननसमर्थः १४ कर्ताऽहंकारः अनुमंता मनः आत्मा बुद्धिः एतच्च यंत्रद्वैवसत्क्रमणहोत्राध्ययुः प्रातृत्वाद्यभिमानात्तस्यार्थः ।
प्रशास्ता तच्छस्त्रं प्रशास्तुः शंसन् ऋतं सत्यवचनमेवेत्यर्थः । अपवर्गः कैवल्यं १५ ऋचः तप आसीदृष्टपतिरित्याद्याः चकारात्सर्वविदुषो यज्ञस्यात्मा यजमानः अत्रापत्नीशरीरमिधमसुखेतिदि
त्यादिवाच्यं । शंसंति योगयज्ञे प्रमाणत्वेन कथयंतितैत्तिरीयादयः नारायणविदः वेदविद आत्मविदो वा । नारायणाय आत्मप्राप्त्यर्थं यत्तदापणुर्निद्रियाणि अविदन् वडयत्वेन प्राप्तवन्तः १६

तत्र तदा सामानि गायंति आश्रमलानि नृणां संतः तत्र चाहुर्निदर्शनं तैत्तिरीयाः । एतस्मात्सायनास्तेहाहेतुहाहेतुहाहेतु अहमन्नमहमन्नमहमन्न इत्यादि यज्ज्ञानासपशुजयोस्मिन्नज्ञाते सामानि गायं
तितं नारायणं देवं निबोधजानीहि १७ ॥ इत्याश्रमेधिके नीलकंठीये मारतमावर्षीये पंचविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ नारायणस्वरूपमेव कथयति एकइत्यादिना प्राणादिवर्नीचादिव प्रणवादिस्त्यपाठः
१ अंतर्गच्छि रूपेण तस्य शास्त्रत्वमुक्तागुह्यं ध्रुवेणापितदाह एको गुरुरिति द्वाभ्यां द्विष्टाः द्वेषवन्तः २ । १ स एव शास्त्रोऽपीत्याह एकः श्रोतेति द्वाभ्यां अत्र एकस्मिन्नविशास्तरिशस्यता बुद्धि
भेदेन ४ १५ । ६ देवाश्च ऋषयश्चेति द्वंद्वः ७ प्राद्वन्न प्रतिपेदिरे दिशो बहून्मार्गान् ८ आत्मनः स्वस्य उपदेशो भित्त्येकाक्षरं ब्रह्मेति वाक्यं तस्यार्थं प्रद्ववमाणानां तात्पर्येणानुसरतां तेषां मध्ये सर्पा

तत्र सामानि गायंति तत्र चाहुर्निदर्शनम् ॥ देवं नारायणं भीरुसर्वात्मानं निबोधतम् १७ ॥ इति श्रीमहामारते आश्रमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि ब्राह्मणगीतासु पंच
विंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ एकः शास्तान द्वितीयोऽस्ति शास्ता यो हृच्छयस्तमहमनुब्रवीमि ॥ तेनैव युक्तः प्रवणादिवोदकं यथानियुक्तोऽस्मि तथा
ब्रह्मामि १ एको गुरुर्नास्ति ततो द्वितीयो यो हृच्छयस्तमहमनुब्रवीमि ॥ तेनानुशिष्टा गुरुणा सदैव लोके द्विष्टाः पन्नगाः सर्व एव २ एको बंधुर्नास्ति ततो द्वितीयो यो हृच्छ
यस्तमहमनुब्रवीमि ॥ तेनानुशिष्टा बांधवा बंधुमंतः सप्तर्षयः पार्थदिविप्रभांति ३ एकः श्रोतानास्ति ततो द्वितीयो यो हृच्छयस्तमहमनुब्रवीमि ॥ तस्मिन् गुरौ गुरुवा
संनिरुप्य शक्रो गतः सर्वलोकामरत्वम् ४ एको द्वेष्टानास्ति ततो द्वितीयो यो हृच्छयस्तमहमनुब्रवीमि ॥ तेनानुशिष्टा गुरुणा सदैव लोके द्विष्टाः पन्नगाः सर्व एव ५ अत्राप्युदाह
रंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ प्रजापतौ पन्नगानां देवर्षीणां च संविदम् ६ देवर्षयश्चनागाश्चाप्यसुराश्च प्रजापतिम् ॥ पर्यष्टच्छुपासीनाः श्रेयो नः प्रोच्यतामिति ७ तेषां
प्रोवाच भगवान् श्रेयः समनुपृच्छताम् ॥ ओमित्येकाक्षरं ब्रह्मेति श्रुत्वा प्राद्ववन्दिशः ८ तेषां प्रद्ववमाणानां मुपदेशार्थमात्मनः ॥ सर्पाणां दंशने भावः प्रवृत्तः पूर्वमेव तु ९
असुराणां प्रवृत्तस्तु दंभभावः स्वभावजः ॥ दानं देवाव्यवसिता दममेव महर्षयः १० एकं शास्तारमासाद्य शब्देनैकेन संस्कृताः ॥ नानाव्यवसिताः सर्वे सर्पदेवर्षिदानवाः
११ शृणोत्ययं प्रोच्यमानं गृह्णाति च यथा तथम् ॥ पृच्छतस्तदतो भूयो गुरुरन्योन विद्यते १२ तस्य चानुमते कर्म ततः पश्चात्प्रवर्तते ॥ गुरुर्वोद्वाच श्रोता च द्वेष्टा च ह
दिनिःसृतः १३ पापेन विचरन् लोके पापचारी भवत्ययम् ॥ शुभेन विचरन् लोकेशुभचारी भवत्ययम् १४ कामचारी तु कामेन यदं द्रियसुखे रतः ॥ ब्रह्मचारी सदैवैष यदं द्रियजये
रतः १५ अपेतव्रतकर्मा तु केवलं ब्रह्मणि स्थितः ॥ ब्रह्मभूतश्चरं लोकेशुभचारी भवत्ययम् १६ ब्रह्मैव समिधस्तस्य ब्रह्माग्निर्ब्रह्मसंभवः ॥ आपो ब्रह्म गुरुर्ब्रह्म स ब्रह्मणि समाहितः १७

पां प्रणवोच्चारणे मुखस्य उन्मीलनानि मीलनयोरेव दृष्टि कृत्वा स्वीयस्वभावानुक्तं मुखोन्मीलनानि मीलनसाधुवंदंशनमेव श्रेय इति मन्वानानां ९ एवमसुराणामोष्ठचालनमात्रे ददृष्टीनां दंभेजपाद्यामिन
यपदर्शनरूपेणावोनिश्चयः प्रवृत्तः । देवास्तु लोकप्रार्थितं ओमित्यनुजानंतीति बुद्ध्यादावश्रेय इति निश्चिताः । महर्षयस्तु ओमित्यस्योच्चारणे ओष्ठप्रवृत्त्युपसंहारं दृष्ट्वा सर्वप्रवृत्तुपसंहाररूपं दंभं श्रेयो
मेनिरे १० । ११ तस्मात्स्वयमेव लक्ष्यं गुरु रित्याह । शृणोतीति पृच्छतः शिष्यान्प्रतिपृच्छतं गृहीतं च मूयः श्रावयति ग्राहयतीति च विपरिणामेनानुपपन्नं योज्यं य एवं विधः अतोऽप्यो गुरुर्न विद्यते इ
तिसंबंधः १२ अयमेव स्वसंस्कारवशात्पापचर्यादिरूपो भवति त्याह गुरु रित्यादिना १३ । १४ । १५ । १६ तत्र मुरुव्रह्मचारिण आश्रमपर्वकोपेऽपि न दोष इत्याह ब्रह्मसमिध इति १७

क्षेत्रज्ञेन तत्त्वदर्शनाऽनुदर्शिताऽनुदर्शनकारिताऽनुशिष्टा इत्यर्थः १८ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये षड्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ननु पापचर्यादिस्वभावप्राप्तात् हि किं ब्रह्मचर्येणेत्याशंक्यात्मनोऽसंगत्वं प्रतिपादयितुं वनाध्यायमारभते संकरोति अध्वानमतीत्य तन्महादुर्गमं प्रविष्टोऽस्मीत्यन्वयः १ विषयो विशेषेण बंधकः एकेनैवात्येतन्मनो न पुत्रघना दिसहायवतेत्येवं रूपोऽध्वासंसारमार्गस्तद्विषयैकात्म्याध्वानं वनं ब्रह्म किंस्विन्नं कउसवृक्ष आसेति श्रुतौ वनवृक्षशब्दयोर्ब्रह्मदेहादिवाचित्वदर्शनात् २ वनोक्त्यैवाग्नितावृक्षादयोऽपि पृच्छन्ते केद्विति ३ षड्मुप्रश्नेषु आद्यस्पोत्तरं नैतदिति ततः पूयमावोऽस्तीति यत्पुत्रं ततोऽन्यत्किंचित्सुखमस्तीति यत्पुत्रं तत्रेत्येति योजना सत्तासुखं च सर्वव्याप्तमेव कार्यं पुत्रं न तत्र तद्व्यप्यगस्तीत्यर्थः । ननु ब्रह्मकार्याकारमभूत्वेत्याह नैतदिति ततः अपृथक् अभेदेन भावः विषयाविषयार्थोऽस्तीति यत्पुत्रं । ब्रह्मजगतोर्नमूळद्वये तु हेतुमद्भावोऽपि तु शुक्तिरजतवदित्यतस्तयोर्भेदपवनिधि ध्यते न त्वभेदो विधीयते । नहिरजंतु केरतिरिक्तमस्ति । मापितया समानसत्ताकं येन तदभिन्नं स्यादिति भावः । तथा ततो वनादन्मत्स्वर्गो दिदुःखतारकं कर्मास्तीति यत्पुत्रं । आत्यंतिक

एतदेवेदं शंसूक्ष्मं ब्रह्मचर्यं विदुर्बुधाः ॥ विदित्वा चान्वपद्यंत क्षेत्रज्ञेनानुदर्शिताः १८ ॥ इति श्रीम० आश्वमे० अनुगी० ब्राह्मणगीतासु षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ संकल्पदंशमशंकं शोकहर्षहिमात्पम् ॥ मोहांधकारतिमिरलोभव्याधिसरीसृपम् १ विषयैकात्म्याध्वानं कामक्रोधविरोधकम् ॥ तदतीत्यमहा दुर्गं प्रविष्टोऽस्मि महद्वनम् २ ॥ ब्राह्मण्युवाच ॥ कतद्वनं महामाज्ञके वृक्षाः सरितश्चकाः ॥ गिरयः पर्वताश्चैव कियत्यध्वानितद्वनम् ३ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ नैतदस्ति पृथक् भावः किंचिदन्यत्ततः सुखम् ॥ नैतदस्त्यपृथग्भावः किंचिदुःखतरंततः ४ तस्माद्भस्वतरं नास्ति न ततोऽस्ति महत्तरम् ॥ नास्ति तस्मात्सूक्ष्मतरं नास्त्यन्यत्तत्समं सुखम् ५ न तत्राविश्य शोचंति न प्रहृष्यंति च द्विजाः ॥ न च बिभ्यति केषांचित्तेभ्यो बिभ्यति केचन ६ तस्मिन्वने सप्तमहादुमाश्च फलानि सप्ताऽतिथयश्च सप्ताः सप्ताश्रमाः सप्तसमाधयश्च दीक्षाश्च सप्तैतदरण्यरूपम् ७ पंचवर्णानि दिव्यानि पुष्पाणि च फलानि च ॥ सृजंतः पादपास्तत्र व्याप्यतिष्ठंतितद्वनम् ८ सुवर्णानि द्विवर्णानि पुष्पाणि च फलानि च ॥ सृजंतः पादपास्तत्र व्याप्यतिष्ठंतितद्वनम् ९ सुरभीणि द्विवर्णानि पुष्पाणि च फलानि च ॥ सृजंतः पादपास्तत्र व्याप्यतिष्ठंतितद्वनम् १०

दुःखनिवृत्तीप्सुनाश्रमेणापि संसारमार्गमतीत्य तद्वनं प्रवेष्टव्यमिति भावः ४ । १ केषांचित्पंचम्यर्थे पृष्ठी ३ ब्रह्म वनं ब्रह्मसवृक्ष आसीदिति वनवृक्षयोर्मुख्यामुख्यवद्भाववद्वेस्तयोरधिष्ठानाध्यस्त भावं विवक्षन्नाह तस्मिन्वने इति एतदरण्यरूपमिति च । अत्र महदहंकारपंचतन्मात्राणिसप्तद्रुमास्तैस्तत्संघातरूपो देहोलक्ष्यते । तस्य कारणं फलशब्दोदितं यागाद्यर्थः । तस्यापि कारणं देवता रूपातिथिप्रीतिसाधनत्वादतिथिशब्दोक्त्यागक्रिया । तस्याः कारणमाश्रयशब्दोदितः क्रियाश्रयः कर्ता । अस्यापि कारणं समाधयः सम्पगाधीयते कर्मस्वभिनिवेश्यते जनायैस्ते तथा मृताः रागादयः । तेषामूलं धर्मांतरपरिग्रहलक्षणादीक्षादेहादिधर्मस्वीकाररूपोऽध्यासः । एवं देहपूर्वकोऽध्यासस्तत्पूर्वकाश्च रागादिदेहांता एवमिदं चक्रमनिशमावर्तमानमात्मसतयास्फूर्जदपि नात्मा तद्भैरवपुरज्यते इत्यर्थः ७ पंचवर्णानि शब्दादिभेदात्पंचरूपाणि । पुष्पाणि शब्दाद्यनुभवाः । फलानि तज्जाः प्रीत्यादयः । पादपामनांसि जीवभेदाद्वृत्तिभेदाद्भाववचनं ८ सुवर्णानि च तपीतादिशोभनवर्णवन्ति । द्विवर्णानि सुखदुःखोभयहेतुत्वाद्द्विरूपाणि । पादपाश्चूंषि इन्द्रियांतरेष्वप्येतत्तुल्यं ९ सुरभीणि स्वर्गादीनि द्विवर्णत्वं तत्राप्यविशिष्टं पादपाश्चंजादयः १०

सुरभीण्येकवर्णानि सुलैकरूपाणि पादपाऽध्यानादयः ११ बहुनिजतीतानागतवर्तमानानि अव्यक्तवर्णानि वर्णः स्वरूपं । मूढानां मनोरथमात्राणि । योगिनां तु संकल्पात्प्रागव्यक्तवर्णानि महा वृक्षौ बुद्धिमनसी १२ वह्निरात्मा सुमना इत्यत्र मनःशब्देन बुद्धिमनसी सुखसुस्थानीये ईदृश्याणिसमिधश्च होम्यं । 'यदापंचावतिष्ठंते ज्ञानानि मनसा सह ॥ बुद्धिश्च न विचेष्टति तामाहुः परमां गतिम्' इति श्रुतेः । सर्वेषां प्रविलापनं होमः तेभ्यो मन आदिभ्यो हुतेभ्यः सप्तमोक्षाः मुक्तिः अपादानवदुःखस्य मोक्षेऽप्युपचारात् मोक्षा इति वदुस्त्वं ननु मुक्तस्य दीक्षाख्याऽध्यासोऽस्ति नवानांत्यः ज्ञानसम इति श्रुतेः । सर्वेषां प्रविलापनं होमः तेभ्यो मन आदिभ्यो हुतेभ्यः सप्तमोक्षाः मुक्तिः अपादानवदुःखस्य मोक्षेऽप्युपचारात् मोक्षा इति वदुस्त्वं ननु मुक्तस्य दीक्षाख्याऽध्यासोऽस्ति नवानांत्यः ज्ञानसम इति श्रुतेः । कालमेव देहपातापतेः । आद्ये अध्यासवत उक्तक्रमेण देहांतरोत्तरनिवार्येत्याशंक्याह फलंति दीक्षा इति मुक्तानां दीक्षाः फलंत्येव ननु देहांतरमारभते कुत एतत् यतो गुणाः फलानि विदुषः सत्यपि देहादिप्रतिभासे कर्तृत्वाभिनिवेशाभावाद्दानादिना तत्पन्नमप्यपूर्वं न देहांतरारंभकं । अतएव गुणमूढान्येवापूर्वाणि । ह्यतर्हि ते पापमुपयोगः अतिथयः फलाशाः अतिथयो देवता एव फलाशाः ईश्वरस्ये वतेषां परार्थैव क्रियानस्वार्थेत्यर्थः तथा च श्रुतिः । 'तस्य पुत्रादायमुपयति सुदृढः साधु कृत्याद्विपतः पापकृत्यामिति । तदा विद्वान्पुण्यपापे विषूय' इत्यादिः ११ महर्षय ईदृश्याधिष्ठातारो देवाः अन्यत्ते

सुरभीण्येकवर्णानि पुष्पाणि च फलानि च ॥ सृजंतः पादपास्तत्र व्याप्यतिष्ठंतितद्वनम् ११ बहून्यव्यक्तवर्णानि पुष्पाणि च फलानि च ॥ विसृजंतौ महावृक्षौ तद्वनं व्याप्यतिष्ठतः १२ एको वह्निः सुमना ब्राह्मणोऽपंचेंद्रियाणिसमिधश्चात्र संति ॥ तेभ्यो मोक्षाः सप्त फलंति दीक्षा गुणाः फलान्यतिथयः फलाशाः १३ आतिथ्यं प्र तिष्ठंति तत्र तत्र महर्षयः ॥ अर्चिते पुप्रलीनेषु तेष्वन्यद्रोचते वनम् १४ प्रज्ञावृक्षं मोक्षफलं शंतिच्छाया समन्वितम् ॥ ज्ञानाश्रयं हसितोयमंतः क्षेत्रज्ञभास्क रम् १५ येष्विगच्छंतितं संतस्तेषां नास्ति भयं पुनः ॥ ऊर्ध्वं चाधश्च तिर्यक्तस्य नांतोऽधिगम्यते १६ सप्तस्त्रियस्तत्र संतिसद्यस्त्ववाहमुखाभानुमत्योजनि श्वः ॥ ऊर्ध्वरसानाददते प्रजाभ्यः सर्वान्यथा सत्यमनित्यता च १७ तत्रैव प्रतितिष्ठंति पुनस्तत्रोपयंति च ॥ सप्तसप्तर्षयः सिद्धावसिष्ठप्रमुखैः सह १८ यशोवर्चो भगश्चैव विजयः सिद्धतेजसः ॥ एतमेवानुवर्तते सप्तज्योतीषिभास्करम् १९ गिरयः पर्वताश्चैव संतितत्र समासतः ॥ नद्यश्च सरितो वारिवहं त्यो ब्रह्मसंभवम् २० नदीनां संग मश्चैवैताने समुपहरे ॥ स्वात्मवृत्ताय तोयांति साक्षादेव पितामहम् २१ कशाशाः सुव्रताशाश्च तपसा दग्धकिल्विषाः ॥ आत्मन्यात्मानमाविश्य ब्रह्माणं समुपासते २२

भ्यो विलक्षणं द्वैतदर्शनाभावात् रोचते दीप्यते १४ प्रज्ञासाक्षात्कारः ज्ञानं आगमाचार्योपदेशजम् १५ मयामावेहेतुमाह ऊर्ध्वमिति तस्य प्रज्ञावृक्षस्य सर्वस्य चिन्मात्रत्वं पश्यन्भेददर्शनाभावात् बिभेतीत्यर्थः । 'द्वितीयाह्नैभयं भवति' इति श्रुतेः १६ जीवन्मुक्तस्यैवार्थमाह सप्तस्त्रिय इति तत्र वृक्षाधिगतं त्रिंशोऽप्राणादिवृत्तयः सद्योजनि इत्यस्य संकल्पसिद्धा इत्यर्थः । 'संकल्पादेमास्वपितरः समुत्तिष्ठंति' इति श्रुतेः अवाहमुखाः पुरुषं वशीकर्तुं मशक्तत्वेन लज्जिताः भानुमत्यश्चिज्ज्योतिर्मयाः प्रजाभ्य ऊर्ध्वं उत्कृष्टं यथा स्यात्तथा सर्वानुरसान् विषयजाह्लादान् आददते भुंजते ऊर्ध्वत्वमेवाह दृष्टातेन यथा सत्यमनित्यता चेति नित्यानित्ययोर्भावदंतरं तावद्बुद्धमूळबुद्धयोरित्यर्थः १७ प्राणावाक्पय इति श्रुतेः सप्तर्षीणां त्रिंशोऽप्राणा लयोदयस्थानं विद्वानेवेत्याह तत्रैवेति तत्रोपयंति तत उ चंति यः कश्चिन्मृतो मावीवर्तमानो वावसिष्ठोतिशयेन वसुमान् १८ यशोवरास्वी वचोदीप्तिस्तद्भानित्यादि ते सवैपतं भास्करं क्षेत्रज्ञं भास्करं अनुवर्तत इत्यर्थः १९ 'यस्तु सर्वोणिभूतान्यात्मन्ये वानुपश्यति' इत्यस्याः श्रुतेरर्थसंक्षिपंति गिरय इत्यादिना २० वितानो योगयज्ञविस्तारस्त्वयं देवतानं दार्ढ्याकाशः समुपहरे अत्यंतगुणे २१ केषांतीत्यत आह कशाशा इति २२

अरण्यप्राप्यमभिप्रेत्यशमंशंसंतीतियोजना शममपिशममेव विद्यारण्यविदःवित्थैकप्राप्यब्रह्मविदः यथाधीरंबुद्धिगतिमनतिक्रम्येत्यर्थः २३ विदित्वाशास्त्रतोक्षास्वाअनुतिष्ठंतिशमादिप
रामवन्ति । तमेवधरोविज्ञायप्रज्ञांकुर्वन्तिब्राह्मणः । 'एवंवित्तातोदांतउपरः' इतिविशुःसमाहितोभूत्वाऽत्मन्येवात्मानंपश्येत्' इत्यादिश्रुतिभ्योनुष्कङ्क्षानात्कृतकृत्यतेत्यर्थः २४ ॥ इत्या
श्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीय मारुतभावदीपे सप्तांशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ॐ ॥ एकोबहिरिति श्लोकेविदुषा कर्तृत्वाभिमानाभावात्कृतेनापिकर्मणावंधोनास्तीत्युक्तं
द्विवृणोति गंधानित्यादिना निवृत्तक्षेत्रस्वाम्यस्यक्षेत्रिकस्यक्षेत्रवृद्धिहासाभ्यामदृश्यमानाभ्यामभिनर्ह्यविषादोभवत्तएवंविविक्तात्मदाशेनोगुणकृतैः कर्मभिर्नसंगोऽस्तीत्यर्थः १ आर्यानिनि
स्वभावोबुद्ध्यादीनां तत्रदृष्टांतः कामेति यथाकामद्वेषयोरुद्भवामावेऽपिजंतूनांदेहान्प्राणापानौप्रवेशप्रवेशयित्थननुसंधानेऽपिसुषुप्त्यादौस्वभावादेवप्राणापानौस्वकार्यजनपाकादि

शममप्यत्रशंसंतिविद्यारण्यविदो जनाः ॥ तदारण्यमभिप्रेत्ययथाधीरमजायत २३ एतदेवेदंशंपुण्यमरण्यं ब्राह्मणाविदुः ॥ विदित्वाचानुतिष्ठंतिक्षेत्रज्ञेनानुदर्शि
ना २४ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि ब्राह्मणगीतासुसप्तविंशतितमोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥
गंधान्नजिघ्राभिरसान्नवेद्भिरूपं न पश्यामि न च स्पृशामि ॥ न चापिशब्दान्विविधान् शृणोमि न चापि संकल्पमुपैमिकंचित् १ अर्थानिष्ठान्कामयते स्वभावः सर्वान् द्वे
ष्यान्प्रद्विषते स्वभावः ॥ कामद्वेषानुद्भवतः स्वभावात्प्राणापानौ जंतुदेहान्निवेश्य २ तेभ्यश्चान्यांस्तेषु नित्यांश्च भावान्भूतात्मानं लक्षयेरनशरीरे ॥ तस्मिंस्ति
ष्ठन्नास्मि सक्तः कथंचित्कामक्रोधाभ्यां जरया मृत्युना च ३ अकामयानस्य च सर्वकामानविद्विषाणस्य च सर्वदोषान् ॥ न मेऽस्वभावेषु भवंतिलेपास्तो यस्य बिंदोरिव
पुष्करेषु ४ नित्यस्य चैतस्य भवंति नित्यानिरीक्ष्यमाणस्य बहुस्वभावः ॥ न स ज्ञाते कर्मसुभोगजालं दिवी वसूर्यस्य मयूखजालम् ५ अत्राप्युदाहरंती मामिति हासं
पुरातनम् ॥ अध्वर्युयतिसंवादंतं निबोधय शस्विनि ६ प्रोक्ष्यमाणं पशुं दृष्ट्वा यज्ञकर्मण्यथाऽब्रवीत् ॥ यतिरध्वर्युमासीनो हिंसेयमिति कुत्सयन् ७ तमध्वर्युः प्रत्यु
वाचनाय छागो विनश्याति ॥ श्रेयसायोक्ष्यते जंतुर्यदि श्रुतिरियं तथा ८ यो ह्यस्य पार्थिवो भागः पृथिवीं स गमिष्यति ॥ यदस्य वारिजं किंचिदपस्तत्संप्रवेक्ष्यति ९

कुरुतः एवं बुद्ध्यादिरपि जाग्रत्स्वप्नयोः स्वभावादेव जर्थेषु कामादिमानुभवति त्वहमित्यर्थः १ तेभ्यश्चेति बाह्यघ्राणघ्रेयादिभ्योऽन्यान्स्वाप्नान्वासनामयान् घ्राणघ्रेयादीन् स्वरूपसाम्येऽप्येतान्
मन्यत्स्वभेकत्रानुभूतस्य सुखादेरन्यत्रापसंगाज्ज्ञेयं तेषु स्वाप्नप्रभृत्यानुगतानधिष्ठानगतान्भावान् तदभेदतयाः कामादित्यादिभ्युत्तिप्रसिद्धान् तेभ्योऽन्यान् तेभ्योऽन्यन्मृतात्मनः शरीरेषां गिनो लक्ष
येरन् घ्राणस्य देवताभ्योऽन्यान्तरमात्मानं जानंतः कथं बाह्यैर्घ्राणादिभिरभेदित्यर्थः । एतदेव स्पष्टयति तस्मिन्मृतात्मनितिष्ठन्सक्तो नास्मि । 'असंगो ह्ययं पुरुषः' इति श्रुतेः १ । ४
एतस्य प्रतीचो जातस्य सत्याः कामादिति शेषः । 'सत्यकामः सत्यसंकल्पः' इति श्रुतेः निरीक्ष्यमाणस्य दृश्यरूपस्य भोगजालं बहूनां बाह्यादीनां स्वभावभूतं सद्बिदुषि न सज्जते सक्तं भवति कर्मसु क्रियमा
णेष्वपि सति स्वतिशेषः १ अत्रात्मानोऽसंगत्वे १ । ५ श्रुतिः 'पशुर्धनीयमानः समृत्युं प्राप इत्यस्य देवान् ब्रान्वा कामयतैतुंत देवाः अमृतं ब्रूहि स्वर्गं वै त्वा लोकं गमिष्यामि' इति सत्येत्यवधीत' इत्यादिः ८
योहीति हि शब्देन धृत्ये चक्षुः बाह्यं घ्राणः द्यापृष्ठं अंतरिक्षमात्मा अंगैर्यज्ञं पृथिवीः शरीरैरिति श्रोतों प्रसिद्धिं योतयति १

आगमेअग्नीषोमीयंपञ्चमालमेतेत्यादौविधिस्पष्टेनिषेधानवकाशात्रहिंसात्सर्वाभूतानांतिशास्त्रकामकृतहिंसाविषयमित्यर्थः १० । ११ । १२ अन्वेनमाताऽमन्यतामनुपिताऽनुभ्रातासग
भ्योऽनुसत्तासपूथ्यः'इतिमंत्रलिङ्गात्पशोर्मात्राद्यनुमतिरपेक्षितानचसासंभवतितदभावेचहिंसादोषःस्यादेवेत्यर्थः १३ स्वयोनिषुसूर्यचक्षुर्गमयताद्वातंप्राणमन्ववसृजतादितिर्लिङ्गात् १४ । १५
अहिंसाऽप्यशक्यप्रतिज्ञासूक्ष्महिंसायाअपरिहार्यत्वात्तयाऽपिदृष्टवीमत्साहिंसांत्यजेदेवेत्याहद्वाभ्यां अहिंसेति १६ । १७ । १८ 'उपपातकमभ्यस्तंमहापातकताव्रजेत्'इतिस्मृतेःसूक्ष्मा
सूर्यचक्षुर्दिशःश्रोत्रंप्राणोस्यदिवमेवच ॥ आगमेवर्तमानस्यनमेदोषोऽस्तिकश्चन १० ॥ यतिरुवाच ॥ प्राणैर्वियोगेच्छागस्ययदिश्रेयःप्रपश्यसि ॥ छाया
र्थेवर्ततेयज्ञोभवतःकिंप्रयोजनम् ११ अत्रत्वांमन्यतांभ्रातापितामातासखेतिच ॥ मंत्रयस्वैनमुन्नीयपरवंतंबिशेषतः १२ एवमेवानुमन्येरंस्तान्भवान्द्रुम
हति ॥ तेषामनुमतंश्रुत्वाशक्याकर्तुर्विचारणा १३ प्राणाअप्यस्यच्छागस्यप्रापितास्तेस्वयोनिषु ॥ शरीरंकेवलंशिष्टंनिश्रेष्ठमितिमेमातिः १४ इंधनस्य
तुतुल्येनशरीरेणविचेतसा ॥ हिंसांनिर्वेष्टकामानामिंधनंपशुसंज्ञितम् १५ अहिंसासर्वधर्माणामितिदृद्धानुशासनम् ॥ यदहिंस्रंभवेत्कर्मतत्कार्यमितिबिग्रहे
१६ अहिंसेतिप्रतिज्ञेयंयदिवक्ष्याम्यतःपरम् ॥ शक्यंबहुविधंकर्तुंभवताकार्यदूषणम् १७ अहिंसासर्वभूतानांनित्यमस्मासुरोचते ॥ प्रत्यक्षतःसाधयामोन
परोक्षमुपास्महे १८ ॥ अध्वर्युरुवाच ॥ भूमेर्मधगुणान्भुंक्षेपिवस्यापोमयान्नरसान् ॥ ज्योतिषापश्यसेरूपंस्पृशस्यनिलजान्गुणान् १९ शृणोष्याका
शजान्शब्दान्मनसामन्यसेमतिम् ॥ सर्वाण्येतानिभूतानिप्राणाइतिचमन्यसे २० प्राणादानेनिवृत्तोऽसिहिंसायांवर्ततेभवान् ॥ नास्तिचेष्टाविनाहिंसां
किंवात्वंमन्यसेद्विज २१ ॥ यतिरुवाच ॥ अक्षरंचक्षरंचैवद्वैधीभावोऽयमात्मनः ॥ अक्षरंतत्रसद्भावःस्वभावःक्षरउच्यते २२ प्राणोजिह्वामनःसत्त्वंसद्भावोरज
सासह ॥ भावैरेतैर्विमुक्तस्यनिर्द्वंद्वस्यनिराशिषः २३ समस्यसर्वभूतेषुनिर्ममस्यजितात्मनः ॥ समंतात्परिमुक्तस्यनभयंविद्यतेकाचित् २४ ॥ अध्वर्युरुवाच ॥
सद्भिरेवेहसंवासःकार्योमतिमतांवर ॥ भवतोहिमतंश्रुत्वाप्रतिभातिमतिर्भम २५ भगवन्भगवद्बुद्ध्याप्रतिपन्नोब्रवीम्यहम् ॥ व्रतंमंत्रकृतंकर्तुर्नापराधोऽ
स्तिमेद्विज २६ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ उपपत्त्यायतिस्तूष्णींवर्तमानस्ततःपरम् ॥ अध्वर्युरपिनिर्मोहःप्रचचारमहामखे २७ एवमेतादृशंमोक्षंसुसूक्ष्मंब्राह्मणा
विदुः ॥ विदित्वाचानुतिष्ठंतिक्षेत्रज्ञेनार्थदर्शिना २८ ॥ इतिश्रीमहाभारते आश्वमेधिकेप०अनुगीताप० ब्राह्मणगीतासुअष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥

विदुः ॥ विदित्वा चोत्तिष्ठति स न शनैः कदाचित् ॥ १० ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीता ॥
 पिहिसाध्यासाद्बहुलीभूयवाधेतैवेत्याशयेनाध्वपुराह भूमेरिति नानुपहत्यभूतानिभोगःसंभवतीतिन्यायाज्जीवतोऽपरिहार्यैवहिंसेत्यर्थः १९ । २० किंकर्तव्यमन्यसेहिंसाभितोषः
 २१ यतिरहिंसाप्रकारमसंगितामाह सद्भावःसद्रूपस्वभावःसुतरामभावःकालत्रयेऽप्यसत्त्वं २२ प्राणादिव्यवहारस्तुरजसामापयासहस्थितःसद्भावएव भ्रातिविशिष्टंसदेवव्यवहाररूपमि
 त्यर्थः एतैःप्राणादिभिर्मुक्तस्यातएवनिर्द्वन्द्वस्य ज्ञानेनद्वैतकल्पकभ्रातिवाधात् २३ मयंप्रेत्यस्वादंतितेचतानितिशास्त्रोक्तं २४ त्वदुपदेशादहमपिमंत्रकृतंकुर्वन्नदुष्येइत्याह साद्रि
 त्यादिना २५ । २६ । २७ । २८ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥

॥ ब्राह्मणउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासपुरातनम् ॥ कार्त्तवीर्यस्यसंवादंसमुद्रस्यचभाविनि १ कार्त्तवीर्यार्जुनोनामराजाबाहुसहस्रवान् ॥ येनसागरपर्यंता
धनुषानिर्जितामही २ सकदाचित्समुद्रातिविचरन्बलदर्पितः ॥ अवाकिरन्शरशतैःसमुद्रमितिःश्रुतम् ३ तंसमुद्रोनमस्कृत्यकृतांजलिरुवाचह ॥ मामुंचवीरिनारा
चान्ब्रह्मिकिंकरवाणिते ४ मदाश्रयाणिभूतानित्वद्विसृष्टैर्महेषुभिः ॥ वध्यंतेराजशार्दूलतेभ्योदेह्यमयंविभो ५ ॥ अर्जुनउवाच ॥ मत्समोयदिसंग्रामेशरासनधरः
कचित् ॥ विद्यतेतंसमाचक्षयःसमासीतमांशुधे ६ ॥ समुद्रउवाच ॥ महर्षिर्जमदग्निस्तेयदिराजन्परिश्रुतः ॥ तस्यपुत्रस्तवातिथ्यंयथावत्कर्तुमर्हति ७ ततः
सराजाप्रययौक्रोधेनमहतावृतः ॥ सतमाश्रमभागम्यराममेवान्वपद्यत ८ सरामप्रतिकूलानिचकारसहबन्धुभिः ॥ आयासंजनयामासरामस्यचमहात्मनः ९ ततस्ते
जःप्रज्ज्वालशमस्यामिततेजसः ॥ प्रदहनरिपुसैन्यागितदाकमललोचने १० ततःपरशुमादायसतंबाहुसहस्रिणम् ॥ चिच्छेदसहसाराभोवहुशाखमिवदुमम् ११
तंहतंपतितंद्वांसमेताःसर्वबांधवाः ॥ असीनादायशक्तीश्चभार्गवंपर्यधावयन् १२ रामोऽपिधनुरादायरथमारुह्यसत्वरः ॥ विसृजन्शरवर्षाणिव्यधमत्पार्थिवंबलम्
१३ ततस्तुक्षत्रियाःकेचिज्जामदम्यभयादिताः ॥ विविशुर्गिरिदुर्गाणिमृगाःसिंहार्दिताइव १४ तेषांस्वविहितंकर्मतद्भयान्नानुतिष्ठताम् ॥ प्रजावृषलतांप्राप्ताब्राह्म
णानामदर्शनात् १५ एवंपतेद्रविडाभीराःपुंश्चाश्चशवरैःसह ॥ वृषलत्वंपरिगताव्युत्थानातक्षत्रधर्मिणः १६ ततश्चहतवीरासुक्षत्रियासुपुनःपुनः ॥ द्विजैरुत्पादितं
क्षत्रंजामदम्योन्यकृतं १७ एकविंशतिमेधांतेरामंवागशीरिणी ॥ दिव्याप्रोवाचमधुरासर्वलोकपरिश्रुता १८ रामरामनिवर्तस्वकंगुणंतातपश्यसि ॥ क्षत्रबंधू
निमान्प्राणैर्विप्रयोज्यपुनःपुनः १९ तथैवतंमहात्मानमृचीकप्रमुखास्तदा ॥ पितामहामहाभागनिवर्तस्वेत्यथाबुवन् २० पितुर्वधममृष्यंस्तुरामःप्रोवाचता
नृपीन् ॥ नार्हतीहभवंतोमांनिवारयितुमित्युत २१ ॥ पितरऊचुः ॥ नार्हसेक्षत्रबंधूस्त्वंनिहंतुंजयतांवर ॥ नेह्युक्तंत्वयाहंतुंब्राह्मणेनसतानृपान् २२ ॥ इतिश्री
यहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणिअनुगीतापर्वणि ब्राह्मणगीतासुएकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ पितरऊचुः ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासपुरातनम् ॥ श्रुत्वा
चततथाकार्यंभवताद्विजसत्तम १ अलर्कोनामराजर्षिर्भवत्वुमहातपाः ॥ धर्मज्ञःसत्यवादीचमहात्मासुदृढव्रतः २ ससागरांतांधनुषाविनिर्जित्यमहीमिमाम् ॥
कृत्वासुदुष्करंकर्ममनःसूक्ष्मेसमदधे ३ स्थितस्यवृक्षमूलेषुतस्यर्चितावभूवह ॥ उत्सृज्यसुमहत्कर्मसूक्ष्मंप्रतिमहामते ४

यज्ञः । 'यज्ञोवेमेधाः' इति श्रुतेः याम्येवसंग्रामनामानितानियज्ञनामानांतिनैरुक्तवचनाद्युद्धस्यैवनाममेवहति १८।१९।२०।२१।२२ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावकीये
एकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ अत्रादितायाअकार्यत्वे १ । २ सूक्ष्मेविचारे ३ कर्मशत्रुजयादिउत्सृज्यसूक्ष्मंमहाप्रतिपत्तिंवितावभूवेतिसंबंधः ४

अन्यत्रवाह्यशत्रुभ्यःइतिशेषः शत्रुनिर्निर्द्धिवरिणिः ५ चिकीर्षतिविशेषमुमिच्छतीत्यर्थः मनःप्रतिहठयोगेनपापुनिरोधादिवाजेव्यामीत्यर्थः ६ नेमेडाति हठयोगेमृत्युस्वरूपंसंभवतीतिभावः
॥ अलर्कउवाच ॥ मनसोमेवलंजातंमनोजित्वाधुवोजयः ॥ अन्यत्रवाणान्धास्यामिश्रुभिःपरिवारितः ५ यदिदंचापलात्कर्मसर्वान्मर्त्याश्चिकीर्षति ॥ मनःप्रति
सुतीक्ष्णाग्रानंहमोक्ष्यामिसायकान् ६ ॥ मनउवाच ॥ नेमेवाणास्तरिप्यंतिमामलर्ककथंचन ॥ तदैवमर्मभेत्स्यंतिभिन्नमर्मामरिप्यसि ७ अन्यान्रवाणान्समीक्षस्व
यैस्त्वंमांसूदयिष्यसि ॥ तच्छ्रुत्वाऽप्यविचिंत्याथततोवचनमब्रवीत् ८ ॥ अलर्कउवाच ॥ आघ्रायसुबहून्गंधांस्तानेवप्रतिगृह्यति ॥ तस्मात्प्राणंप्रतिशरान्
प्रतिमोक्ष्याम्यहंशितान् ९ ॥ घ्राणउवाच ॥ नेमेवाणास्तरिप्यंतिमामलर्ककथंचन ॥ तवैवमर्मभेत्स्यंतिभिन्नमर्मामरिप्यसि १० अन्यान्रवाणान्समीक्षस्वयैस्त्वं
मांसूदयिष्यसि ॥ तच्छ्रुत्वाऽप्यविचिंत्याथततोवचनमब्रवीत् ११ ॥ अलर्कउवाच ॥ इयंस्वादूनरसान्भुक्तातानेवप्रतिगृह्यति ॥ तस्माज्जिह्वांप्रतिशरान्प्रति
मोक्ष्याम्यहंशितान् १२ ॥ जिह्वाउवाच ॥ नेमेवाणास्तरिप्यंतिमामलर्ककथंचन ॥ तवैवमर्मभेत्स्यंतिभिन्नमर्मामरिप्यसि १३ अन्यान्रवाणान्समीक्षस्वयैस्त्वंमां
सूदयिष्यसि ॥ तच्छ्रुत्वाऽप्यविचिंत्याथततोवचनमब्रवीत् १४ ॥ अलर्कउवाच ॥ स्पृष्ट्वात्वग्विविधान्स्पृशीस्तानेवप्रतिगृह्यति ॥ तस्मात्त्वचंपाटयिष्येविविधैःकंक
पत्रिभिः १५ ॥ त्वगुवाच ॥ नेमेवाणास्तरिप्यंतिमामलर्ककथंचन ॥ तवैवमर्मभेत्स्यंतिभिन्नमर्मामरिप्यसि १६ अन्यान्रवाणान्समीक्षस्वयैस्त्वंमांसूदयिष्य
सि ॥ तच्छ्रुत्वाऽप्यविचिंत्याथततोवचनमब्रवीत् १७ ॥ अलर्कउवाच ॥ श्रुत्वातुविविधान्शब्दांस्तानेवप्रतिगृह्यति ॥ तस्माच्छ्रोत्रंप्रतिशरान्प्रतिमुंचाम्यहंशि
तान् १८ ॥ श्रोत्रमुवाच ॥ नेमेवाणास्तरिप्यंतिमामलर्ककथंचन ॥ तवैवमर्मभेत्स्यंतिमामलर्ककथंचन १९ अन्यान्रवाणान्समीक्षस्वयैस्त्वंमांसूदयिष्य
सि ॥ तच्छ्रुत्वाऽप्यविचिंत्याथततोवचनमब्रवीत् २० ॥ अलर्कउवाच ॥ दृष्ट्वारूपाणिबहुशस्तान्येवप्रतिगृह्यति ॥ तस्माच्चक्षुर्हनिष्यामिनिशितैःसायकैरहम् २१
॥ चक्षुरुवाच ॥ नेमेवाणास्तरिप्यंतिमामलर्ककथंचन ॥ तवैवमर्मभेत्स्यंतिभिन्नमर्मामरिप्यसि २२ अन्यान्रवाणान्समीक्षस्वयैस्त्वंमांसूदयिष्यसि ॥ तच्छ्रुत्वाऽप्यवि
चिंत्याथततोवचनमब्रवीत् २३ ॥ अलर्कउवाच ॥ इयंनिष्ठावहुविधाप्रज्ञयात्वध्यवस्यति ॥ तस्मादुद्धिंप्रतिशरान्प्रतिमोक्ष्याम्यहंशितान् २४ ॥ बुद्धिरुवाच ॥
नेमेवाणास्तरिप्यंतिमामलर्ककथंचन ॥ तवैवमर्मभेत्स्यंतिभिन्नमर्मामरिप्यसि ॥ अन्यान्रवाणान्समीक्षस्वयैस्त्वंमांसूदयिष्यसि २५ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥
ततोऽलर्कस्तपोद्येपरंतत्रैवास्थायदुष्करम् ॥ नाध्यगच्छत्परंशक्त्याबाणमेतेषुसप्तसु २६ सुसमाहितचेतास्तुसततोऽचितयत्प्रभुः ॥ सविचिंत्यचिरंकालमलर्को
द्विजसत्तम २७ नाध्यगच्छत्परंश्रयोयोगान्मतिमतांवरः ॥ सएकाग्रमनःकृत्वा निश्चलयोगमास्थितः २८

७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४ एवंवाणादीनाहठेननिग्रहेतचदिद्वियविकलोऽवसीदत्येवगुह्यतकृत्योभवतीत्यर्थः
२५ तपआलोचने २६ योगावराजयोगात् चित्तमात्रनिग्रहकृत्वाएकाग्रमनःकृत्वा निश्चलयोगमास्थितः २८

मोक्षसंयुक्तं यस्मिन् भूतस्योमुक्तिरेव लभ्यत इत्यर्थः २ । ३ ब्रूयात्पृच्छामि ४ । ५ । ६ अहंत्वमिति शास्यशासनकर्त्रोर्जोविश्वरयोः प्रश्नः । यद्यताभ्यां परममन्यतस्त्यमवाधितं वस्तु तदपि
ब्रूहि । भूतानि विद्यदादीनि स्थावरादीनि भौतिकानि ७ भूतान्युपमयविधानि हि परमवसानं यस्य तत् किं तेषां लयस्थानमित्यर्थः । किं सत्यमवाधितफलं कर्म तपःक्रियारूपं कायिकादिभे
देन त्रिविधं गुणाः सत्त्वाद्यः किं स्वरूपा इत्यर्थः ८ सुखं मुखं प्रश्नान्वक्तुमर्हसीतिसंबधः ९ कश्चकोऽपि १० । ११ । १२ । १३ । १४ स्वभाव्ये श्रद्धोत्पादनार्थमाख्यापिकामुखे
नोत्तरयति ब्रह्मणेति इदं त्वया पृष्ठं वेदविद्यां समाश्रित्याऽऽश्रित्य न तु स्वकल्पनां तत्त्वभूतस्यावाधितस्यार्थस्वभावानं विचारो यस्मिन् तत् १५ ज्ञानं परब्रह्म विषयमुत्तमम् । तथा तपःसंन्या

॥ वासुदेव उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ संवादं मोक्षसंयुक्तं शिष्यस्य गुरुणा सह २ कश्चिद्ब्राह्मणमासीनमाचार्यसंशितव्रतम् ॥ शिष्यः
पप्रच्छ मेधावी किं स्वच्छेयः परंतप ३ भगवंतं प्रपन्नोऽहं निःश्रेयसपरायणः ॥ याचेत्वा शिरसा विप्रयद्भूयां ब्रूहि तन्मम ४ तमेवादिनं पार्थ शिष्यं गुरु उवाच ॥
सर्वतु ते प्रवक्ष्यामि यत्र वै संशयो द्विज ५ इत्युक्तः सकुरु श्रेष्ठ गुरुणा गुरुवत्सलः ॥ प्रांजलिः परिपप्रच्छ यतः शृणु महामते ६ ॥ शिष्य उवाच ॥ कुतश्चाहं कुतश्च
त्वं तत्सत्यं ब्रूहि यत्परम् ॥ कुतो जातानि भूतानि स्थावराणि चराणि च ७ केन जीवन्ति भूतानि तेषामायुश्च किं परम् ॥ किं सत्यं किं तपो विप्र के गुणाः साद्विरीरिताः
८ के पंथानः शिवाश्च स्युः किं सुखं किंच दुष्कृतम् ॥ एतान्मे भगवन् प्रश्नान्याथा तथ्येन सुव्रत ९ वक्तुमर्हसि विप्र ये यथावदिह तत्त्वतः ॥ त्वदन्यः कश्चन प्रश्नाने
तान्वक्तुमिहार्हति १० ब्रूहि धर्मविदां श्रेष्ठ परं कौतूहलं मम ॥ मोक्षधर्मार्थं कुशलो भवान् लोके पुण्यिते ११ सर्वसंशयसंछेता त्वदन्यो न च विद्यते ॥ संसारभीरवश्चै
व मोक्षकामास्तथा वयम् १२ ॥ वासुदेव उवाच ॥ तस्मै संप्रति पन्नाय यथावत्परिपृच्छते ॥ शिष्याय गुणयुक्ताय शांताय प्रियवर्तिने १३ छायाभूताय दांता
ययतते ब्रह्मचारिणे ॥ तान् प्रश्नान् ब्रवीत्पार्थ मेधावी सद्यतव्रतः ॥ गुरुः कुरु कुलश्रेष्ठ सम्यक् सर्वान् रिदम् १४ ॥ गुरु उवाच ॥ ब्रह्मणोक्तमिदं सर्वमृषिप्रवरसेवि
तम् ॥ वेदविद्यां समाश्रित्य तत्त्वभूतार्थभावनम् १५ ज्ञानं त्वेव परं विद्वान् संन्यासं तप उत्तमम् ॥ यस्तु वेद निराबाधं ज्ञानतत्त्वं विनिश्चयात् ॥ सर्वभूतस्थमात्मा
नं स सर्वगतिरिष्यते १६ यो विद्वान्सहसं वासं विवासं चैव पश्यति ॥ तथैवैकत्वनानात्वे सदुःखात्परिमुच्यते १७ यो न कामयते किंचिन्न किंचिदभिमन्यते ॥
इह लोकस्थ एवैष ब्रह्मभूयाय कल्पते १८ प्रधानगुणतत्त्वज्ञः सर्वभूतविधानवित् ॥ निर्ममो निरहंकारो मुच्यते नात्र संशयः १९

साख्यमुत्तमम् । ज्ञानतत्त्वं ज्ञानस्य तत्त्वं याथाार्थं । घटादितत्त्वज्ञानव्यावृत्तये निराबाधमिति निर्गतः आसमेताववाधो यस्मात् । तद्विब्रह्मज्ञानवाध्यं न तथैतदित्यर्थः । यश्चरतस्सर्वभूतस्थं
च आत्मानं संप्रज्ञातावस्थायां वेदसर्वगतिः सर्वकामभागभवति । 'तेषां सर्वेषु लोकेषु कामचारो भवति' इति श्रुतेः सार्धं श्लोको वाक्यम् १९ सहसं वासं चिच्छद्वयोरेकलोलीभावं संप्रज्ञाते । विवासं तयोः
पुण्यं च शुद्धत्वं पदार्थदर्शने । एकस्त्वं ईश्वरादभेदं तस्यैव । नानात्वं तयोर्भिन्नत्वं व्यवहारे १७ न कामयत इति ममकाराभावः । नाभिमन्यत इत्यभिमानोऽहंकारस्तदभावः । तयोः सतोर्जोविभवेभ्यो
मुच्यते इत्यर्थः १८ प्रधानं माया । गुणाः सत्त्वाद्यः । तेषां तत्त्वं कल्पितस्वरूपं याथाार्थम् । सर्वभूतानां विधानं विधीयते उत्पाद्यतेऽनेनेति कारणं तदुभयज्ञो मुच्यते १९

अव्यक्तमज्ञानं तदेव बीजमत्रो मूठमं कुरश्चयस्य । बुद्धिर्महत्स्वं तदेव स्कंधायस्य । अहंकारो विटपाः पञ्चवायस्य । इन्द्रियाण्येव अंशुरा अनर्थवल्ली पूर्वकपमूताः कोटरेषु चिद्वेद्यस्य २० महाभूतानि
विद्यदादीनि विशेषस्थितलकः पुष्पकोरकस्थानीयो यस्य । विशेषाः स्थूलकापाणि तान्येव प्रतिशाखा उपशाखास्तद्वान् । पर्णमुत्पद्यत न शीलः संकल्पः । पुष्पं कर्म । फलं सुखादि २१ एतद्वीजमूठं ब्र
ह्मज्ञात्वा तत्त्वानि अव्यक्तादीनि ज्ञानेन चिच्छेत्वेति तेषामज्ञानकार्यत्वं रज्जुरगवदुक्तं जहाति त्यजति सार्धं श्लोकः । एतेन ऊर्ध्वमूलार्थः स्मारितः २२ भूतेति भूरादय आदिपदार्थास्तेषामर्थानां निश्च
यः स्वरूपावधारणं यस्मिन् तं पुराकल्पं बहुकृतं कर्मन्वाख्यानं २३ पदं पदनीयमधिगतं त्वं संसिद्धां मुक्ताः २४ पुराकल्पमेवाह उपगम्येति २५ मार्गान् कर्मगतीः परिक्रम्य पुनः पुनर्गत्वा २६ २७ २८

अव्यक्तबीजप्रभवो बुद्धिस्कंधमयो महान् ॥ महाहंकारविटपइन्द्रियांकुरकोटरः २० महाभूतविशेषश्च विशेषप्रतिशाखवान् ॥ सदा पर्णः सदा पुष्पः सदा शुभफलो
दयः २१ आजीवः सर्वभूतानां ब्रह्मबीजः सनातनः ॥ एतज्ज्ञात्वा च तत्त्वानि ज्ञानेन परमासिना ॥ छित्वा चामरतां प्राप्य जहाति मृत्युजन्मनी २२ भूतमव्यम
विष्यादिधर्मकामार्थनिश्चयम् ॥ सिद्धसंघपरिज्ञातं पुराकल्पं सनातनम् २३ प्रवक्ष्ये हं महाप्राज्ञपदमुत्तममद्यते ॥ बुद्ध्यादिह संसिद्धा भवंतीह मनीषिणः २४ उप
गम्यर्षयः पूर्वाजिज्ञासंतः परस्परम् ॥ प्रजापतिभरद्वाजौ गौतमो भार्गवस्तथा २५ वासिष्ठः कश्यपश्चैव विश्वामित्रोऽत्रिरेव च ॥ मार्गान् सर्वान् परिक्रम्य परिश्रान्ताः
स्वकर्मभिः २६ ऋषिर्मागिरिस्तद्वद्वं पुरस्कृत्य तु ते द्विजाः ॥ ददशुर्ब्रह्मभवेन ब्रह्माणं वीतकल्मषम् २७ तं प्रणम्य महात्मानं सुखासीनं महर्षयः ॥ पप्रच्छुर्विनयोपेता
नैः श्रेयसमिदं परम् २८ कथं कर्म क्रिया साधु कथं मुच्येत किलिषात् ॥ केनो मार्गाः शिवाश्च स्युः किं सत्यं किंच दुष्कृतम् २९ कौचो भौकर्मणां मार्गौ प्राप्नुयुर्दक्षिणोत्तरौ ॥
प्रलयं चापवर्गं च भूतानां प्रभवाप्ययौ ३० इत्युक्तः समुनिश्रेष्ठैर्यदाह प्रपितामहः ॥ तत्तेऽहं संप्रवक्ष्यामि शृणु शिष्य यथागमम् ३१ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सत्याहूतानि जातानि स्थाव
राणि चराणि च ॥ तपसा तानि जीवन्ति इति तद्वित सुव्रताः ३२ स्वां यो निःसमतिक्रम्य वर्तते तस्वेन कर्मणा ॥ सत्यं हि गुणसंयुक्तं नियतं पंचलक्षणम् ३३ ब्रह्मसत्यं तपः सत्यं प्र
त्यैव प्रजापतिः ॥ सत्याहूतानि जातानि सत्यं भूतमयं जगत् ३४ तस्मात्सत्यमया विप्रानित्ययोगपरायणाः ॥ अतीतक्रोधसंतापानियता धर्मसेविनः ३५ अन्योन्यनि
यतान्वैद्यान् धर्मसेतुप्रवर्तकान् ॥ तानहं संप्रवक्ष्यामि शाश्वतान् लोकभावनान् ३६ चातुर्विद्यं तथा वर्णांश्चातुराश्रमिकान् पृथक् ॥ धर्ममेकं चतुष्पादं नित्यमाहुर्भनीषिणः ३७

क्रियास्तुर्बोत केनोऽस्माकं २९ प्रलयो देनं दिनादिभूतलयः । अपवर्गः आत्यंतिको भूतो च छेदो मोक्षालयः । प्रभवाप्ययौ जन्ममृत्यु ३० यथागमवेदानुसारि ३१ सत्यात्रैकालिकवाचरहिता ब्रह्मणः
भूतान्यव्यक्तादीनि स्थावराणि विद्यदादीनि चराणि जरायुजादीनि । एतेन कुतश्चाहमिति श्लोकोक्तप्रश्नानामुत्तरमुक्तं । तपसा कर्मणा जीवन्ति इति हेतोर्द्विजाः स्वां यो निःसमतिक्रम्य ध्यानच्युताः
विक्षेपावस्थां प्राप्य स्वकर्मणा वर्तते इति सार्धं श्लोकः ३२ किं सत्यमित्यस्योत्तरमाह सत्यमिति गुणसंयुक्तमित्यनेन निगुणं सत्यमेकमेव तत्र मेदहेतोर्गुणस्यैवाभावादिति दर्शितं ३३ ब्रह्म ईश्वरः तपो
धर्मः प्रजापतिर्जीवः भूतानि सदादीनि जगज्जरायुजादि एतत्प्रावहारिकं गुणमयं सत्यपंचकं ३४ यस्मात्समात्सत्यमयाः सत्यप्रधानाः धर्मसेविनो भवन्ति ३५ अन्योन्यनियतान् परस्परमयेन
धर्मातिक्रमण्यन् वैद्यान् विद्यावतः तान्विप्रान् प्रतीतिशेषः ३६ चतस्रो धर्मार्थकाममोक्षप्रदाविद्याश्चतुर्विद्यास्ता एव चातुर्विद्यं । तच्च प्रतिवर्णप्रत्याक्षर्भचपूवक्प्रवक्ष्यामीत्यनुपपद्यते ३७

३८ गदंतःभोप्रवक्तारः मयावक्ष्यमाणपंथाननिबोधत तेनचपथापरंपदेनिबोधत ३९ आत्मानमेविकृत्यप्रवृत्तमाश्रममध्यात्मसंन्यासपरंपदमाहुरितिपूर्वेषामवयवः ४० ज्योतिरादिकंविश्वं तावत्पश्यति यावदध्यात्मसंन्यासपूर्वकमात्मदर्शनंनोपैतितलभते ४१ । ४२ । ४३ श्रद्धाआस्तिविशुद्धिःसैवधर्मस्यमुख्यंलक्षणंज्ञापकं श्रद्धाहीनसर्वव्यर्थमित्यर्थः । देवयानाःदेवयानमा गेप्राप्त्युपायाः ४४ एतेषामन्यतमंधर्मैःप्रयत्नमिन्नमेकमेवाध्यास्तेह्यमाश्रयतिसःकालाक्रमेणचित्तशुद्धिपरिपाकेसतिभूतानांप्रभवाप्ययौस्वमिष्टावितिसदैवनिमेषोन्मेषमात्रेकालेऽनवरतंपश्यति एतेनदृष्टिरेवसृष्टिरित्युक्तंभवति ४५ हेतुनायुक्तया विषयस्थानिबुद्धिगोचराणिबुद्धिस्थानि ४६ । ४७ विशेषाःशब्दादयोविशेषगुणाः एकाचेतिपुरुषग्रहणम् ४८ । ४९ सर्वलो कान्समश्नुतेसार्वात्म्यंलभते । 'यएवंवेदाहंब्रह्मास्मीतिसइदंसर्वंभवति'इतिश्रुतेः ५० ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावर्षीये पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ उक्तान्येवतत्त्वा

पंथानंवःप्रवक्ष्यामिशिवंक्षेमकरंद्विजाः ॥ नियतंब्रह्मभावायगतंपूर्वमनीषिभिः३८ गदंतस्तंमयाऽद्येहपंथानंदुर्विदंपरम् ॥ निबोधतमहाभागानिखिलेनपरंपदम् ३९ ब्रह्मचारिकमेवाहुराश्रमंप्रथमंपदम् ॥ गार्हस्थ्यंतुद्वितीयस्याद्धानप्रस्थमतःपरम् ॥ ततःपरंतुविज्ञेयमध्यात्मंपरमंपदम् ४० ज्योतिराकाशमादित्योवायुरिंद्रःप्रजापतिः ॥ नोपैतियावदध्यात्मंतावदेतान्नपश्यति ४१ तस्योपायंप्रवक्ष्यामिपुरस्तात्तंनिबोधत ॥ फलमूलानिलभुजामुनीनावसत्तविने ४२ वानप्रस्थं द्विजातीनांत्रयाणामुपदिश्यते ॥ सर्वेषामेववर्णानांगार्हस्थ्यंतद्विधीयते ४३ श्रद्धालक्षणमित्येवंधर्मधीराःप्रचक्षते ॥ इत्येवंदेवयानावःपंथानःपरिकीर्तिताः ॥ सद्भिरध्यासिताधीरैःकर्मभिर्धर्मसेतवः ४४ एतेषांप्रथमध्यास्तेयोधर्मसंशितव्रतः ॥ कालात्पश्यतिभूतानसिदैवप्रभवाप्ययौ ४५ अतस्तत्त्वानिवक्ष्यामियाथातथ्येनहेतुना ॥ विषयस्थानिसर्वाणिवर्तमानानिभागशः ४६ महानात्मातथाऽव्यक्तमहंकारस्तथैवच ॥ इन्द्रियाणिदशैकंचमहाभूतानिपंचच ४७ विशेषाः पंचभूतानामितिसर्गःसनातनः ॥ चतुर्विंशतिरेकाचतत्त्वसंख्याप्रकीर्तिता ४८ तत्त्वानामथयोवेदसर्वेषांप्रभवाप्ययौ ॥ सधीरःसर्वभूतेषुनमोहमधिगच्छति ॥ ४९ तत्त्वानियोवेदयतेयथातथंगुणांश्चसर्वानखिलाश्चदेवताः ॥ विधूतपाप्माप्रविमुच्यबंधनंसर्वलोकानमलान्समश्नुते ५० ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्वमेधिके पर्वणिअनुगीतापर्वणिगुरुशिष्यसंवादेपंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ध ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तदव्यक्तमनुद्रिक्तंसर्वव्यापिभुवंस्थिरम् ॥ नवद्वारंपुरंविद्यात्रिगुणंपंचधातुकम् १ एकादशपरिक्षेपंमनोव्याकरणात्मकम् ॥ बुद्धिस्वामिकमित्येतत्परमेकादशंभवेत् २

निविरीतमुत्तरोग्रंयआरभ्यते तदिति तत्तत्र

तेषुतत्त्वेषुव्याख्यातेषुमध्येऽनुद्रिक्तंत्रिगुणमव्यक्तंविद्यात्साम्योपेतंगुणत्रयमव्यक्तपदार्थः तच्चसर्वकार्यव्यापि । प्रवमविनाशि । स्थिरमचंचलंनिरारंभमितियावत् । तदेवाव्यक्तमुद्रिक्तंसत्पंचधातुकंभूतपंचकंनवद्वारंपुरंचविद्यात्तेषांतत्कार्यत्वात् । पंचस्वादीनिनवभूतमोक्षारंप्रतिविषयप्रवेशद्वाराणि । पंचश्रोत्रादीनिमनोबुद्धिप्राणोभिमानाख्योहंकारश्च पुरंशरीरं १ परितः क्षिप्यतेविषयभोगवासनयाजीवात्मायैस्तेपरिक्षेपाइन्द्रियाणि । मनसैवव्याकरणंव्यक्तीभावोयेषांतेसंकल्पयोनयोविषयास्तदात्मकंचपुरं बुद्धिस्वामिकंचपुरं एतदेवपुरंपरंब्रह्म तत्राध्यस्तत्त्वात् एकादश- इन्द्रियंमनस्तन्मात्रंच नकेवलंभोग्यमेवमनःकल्पितमापितुभोक्तामोग्यंभोगोपकरणंचसर्वमनोमात्रमित्यर्थः 'तद्वाहंमनस्येवपरमंप्रतिष्ठितंयदिदंकिंच'इतिश्रुतेः २

स्रोतांसिचित्तनद्याःप्रवाहाः त्रीणि शुक्रंहिंसाशून्यधर्मप्रावण्यं । कृष्णंहिंसाप्रावण्यं । शुक्रकृष्णोहिंसायुक्तंप्रवृत्तिधर्मप्रावण्यंचेति । एतानियस्मिन्चित्तेविद्यमानानितिसृभिःप्रनाडीभिःसंस्काररूपाभिस्त्रिगुणात्मिकाभिराप्यायंतेपूर्यतेताश्चतयैवपुनःपुनर्वर्धते १ तत्रत्रीनूगानव्यक्ताव्यवभूतानव्याख्याति तमइत्यादि अन्योन्यमिथुनत्वंदंपतीवदेककार्योत्पादनं । अन्योन्योपजीवित्वं बीजांकुरवत् ४ अन्योन्याश्रयत्वंत्रिदंडविष्टंभवत् । अन्योन्यानुवर्तित्वंप्रधानगुणभावेनराज्यभृत्यवत् । अन्योन्यव्यतिपत्तत्वंतेजोवन्नवत् । त्रिगुणागुणत्रयमयाःपंचधातवःपंचमहाभूतानि भौतिकानिचेत्यर्थः ५ मिथुनंमथनातीतियोगादभिभावकंतमसउद्रेकेसत्त्वंनश्यतिसत्त्वस्योद्रेकेतमः । एवंपरजसउद्रेकेसत्त्वंनिवर्ततेसत्त्वस्योद्रेकेरजइतिज्ञेयं । रजस्तमसोरनुपरस्परोद्दीपकत्वान्ना

त्रीणिस्त्रोतांसियान्यस्मिन्नाप्याय्यंतेपुनःपुनः ॥ प्रनाड्यस्तिस्त्रएवैताःप्रवर्ततेगुणात्मिकाः ३ तमोरजस्तथासत्त्वंगुणानेतान्प्रचक्षते ॥ अन्योन्यमिथुनाःसर्वे तथाऽन्योन्यानुजीविनः ४ अन्योन्यापाश्रयाश्चापितथाऽन्योन्यानुवर्तिनः ॥ अन्योन्यव्यतिपत्ताश्चत्रिगुणाःपंचधातवः ५ तमसोमिथुनंसत्त्वंसत्त्वस्यमिथुनंरजः ॥ रजसश्चापिसत्त्वंस्यात्सत्त्वस्यमिथुनंतमः ६ नियम्यतेतमोयत्ररजस्तत्रप्रवर्तते ॥ नियम्यतेरजोयत्रसत्त्वंतत्रप्रवर्तते ७ नैशात्मकंतमोविद्यात्रिगुणमोहसंज्ञितम् ॥ अधर्मलक्षणंचैवनियतंपापकर्मसु ॥ तामसरूपमेतदुद्दिश्यतेचापिसंग्रहम् ८ प्रकृत्यात्मकमेवाहूरजःपर्यायकारकम् ॥ प्रवृत्तंसर्वभूतेषुदृश्यमुत्पत्तिलक्षणम् ९ प्रकाशंसर्वभूतेषुलाघवंश्रद्धानता ॥ सात्त्विकंरूपमेवंतुलाघवंसाधुसंमितम् १० एतेषांगुणतत्त्वानिवक्ष्यंतेतत्त्वहेतुभिः ॥ समासव्यासयुक्तानितत्त्वतस्तानिबोधत ११ संमोहोज्ञानमत्यागःकर्मणामविनिर्णयः ॥ स्वप्नःस्तंभोभयंलोभःस्वतःसुकृतदूषणम् १२ अस्मृतिश्चाविपाकश्चनास्तिक्यंभिन्नवृत्तिता ॥ निर्विशेषत्वमंधत्वंजघन्यगुणवृत्तिता १३ अकृतकृतमानित्वमज्ञानेज्ञानमानिता ॥ अमैत्रीविकृताभावोह्यश्रद्धामूढभावना १४ अनार्जवमसंज्ञत्वंकर्मपापमचेतना ॥ गुरुत्वंसन्नभावत्वमवशित्वमवागतिः १५ सर्वएतेगुणावृत्तास्तामसाःसंप्रकीर्तिताः ॥ येचान्येविहिताभावालोकेऽस्मिन्भावसंज्ञिताः १६ तत्रतत्रनियम्यंतेसर्वेतेतामसागुणाः ॥ परिवादकथानित्यंदेवब्राह्मणवैदिकी १७ अत्यागश्चाभिमानश्चमोहोमन्युस्तथाऽक्षमा ॥ मत्सरश्चैवभूतेषुतामसंवृत्तमिष्यते १८ वृथारंभाहियेकेचिद्वृथादानानि यानिच ॥ वृथाभक्षणमित्येततामसंवृत्तमिष्यते १९ अतिवादोऽतितिक्षाचमात्सर्यमभिमानिता ॥ अश्रद्धानताचैवतामसंवृत्तमिष्यते २०

न्योन्यमभिभावकत्वंभवतीतितन्मिथुनद्वयंनोक्तम् ५ नियम्यतेकर्मकर्तारिप्रयोगः तिरोधीयतेइत्यर्थः । रजसस्तिरोधानेतुतमोप्रवर्ततेऽपितुसत्त्वमेव । अप्रवृत्तिर्हितमसःकार्यनतुप्रवृत्तिनिरोध इत्यर्थः ७ नैशेति नैशात्मकमंधकाररूपं त्रिगुणमितीतरयोरपिविशेषणत्रयाणामन्योन्यव्यतिपत्तत्त्वस्योक्तत्वात् ८ पर्यायोवैपरित्यं ९ लाघवंधर्मज्ञानादिरूपंसौष्ठवं १० गुणतत्त्वानिकार्यस्वरूपाणि ११ स्वप्नोनिद्रा । स्तंभोर्ध्वः १२ भिन्नवृत्तिताशीलभंगः । निर्विशेषत्वंयुक्तयुक्तपरीक्षायाअभावः । अंधत्वंसर्वेषांकरणानामयथावत्प्रतिपत्तिः । जघन्यगुणश्चांडालादिधर्मोहिंस्रश्चाशुचित्यादिः । विकृतस्यविषयक्रियारूपस्याभावोऽप्रवृत्तिः १३ । १४ अचेतनाअबोधः । गुरुत्वमालस्यादिनागात्राणांजडत्वं । सन्नभावत्वंमष्टमक्तित्वंदेवादिव । अवशित्वमजितेन्द्रियत्वं । अवागतिर्नैचकर्मानुरागः । १५ । १६ । नियम्यंतेनियमेनोपतिष्ठते देवब्राह्मणवैदिकीदेवादिविषयिणी देवब्राह्मणनिंदकाइतिपाठेस्पष्टोऽर्थः १७ असमेतिच्छेदः १८ । १९ । २०

२१। २२। २३। २४ अवाकस्त्रोतमःअधोगमनार्हश्चित्तप्रवाहोयेषांतेतथा २५ उत्कर्षमारोहकम् उद्रेकं पुण्याविर्भाव २६ अन्यथाप्रतिपन्नास्तिर्व्यक्त्वावरादियोनिप्राप्ताः । ब्राह्मणानां ब्राह्मणः कर्मणः अभिहोत्राद्यर्थविवृद्धाः हिंसिताः संतो वैदिकेन संस्कारेणोर्ध्वमायाति । ततश्च्युताश्च ब्राह्मणादिजातिलब्ध्वायतमाना इत्यादि द्वयोः संबंधः २७ । २८ एतदेव स्पष्टयति अन्यथेति २९ चूचुकाः स्वलक्ष्मिः ३० शूद्रेति वैश्यादियोनिप्राप्तौ क्रोधावयस्तामसगुणास्तमोगुणस्रोतस्यायाति तेभ्यजात्मानं रक्षेदित्यर्थः ३१ कामेपुरुषाद्येषु अभिष्वंग आसक्तिः ३२ अविद्यास्मि तारागद्वेषाभिनिवेशाः पंचकेशा अत्रतम आदिशब्दैरभिधीयंतेतेषुतामिस्रश्चतुर्थः क्रोधसंज्ञितो ननु द्वेष इत्यर्थः । एवमंधतामिस्रोऽपि नाभिनिवेशः किंतु मरणमेव । तामिस्रः क्रोध उच्यते इति पुनर्न

एवंविधाश्च ये केचि लोकेऽस्मिन्पापकर्मिणः ॥ मनुष्याभिन्नमर्यादास्ते सर्वेतामसाः स्मृताः २१ तेषां योनीः प्रवक्ष्यामि नियताः पापकर्मिणाम् ॥ अवाहनिरयभावायेतिर्यङ्गनिरयगामिनः २२ स्थावराणि च भूतानि पशवो वाहनानि च ॥ क्रव्यादादंशुकाश्च कृमिकीटविहंगमाः २३ अंडजा जंतवश्चैव सर्वे चापि चतुष्पदाः ॥ उन्मत्ता वधिरा मूका ये चान्ये पापरोणिः २४ मग्रास्तमसि दुर्गताः स्वकर्मकृतलक्षणाः ॥ अवाकस्त्रोतस इत्येते मग्रास्तमसितामसाः २५ तेषामुत्कर्षमुद्रेकं वक्ष्याम्यहमतः परम् ॥ यथा ते सुकृतां लोको लभंते पुण्यकर्मिणः २६ अन्यथा प्रतिपन्नास्तु विवृद्धा ये च कर्मणः ॥ स्वकर्मनिरतानां च ब्राह्मणानां शुभैषिणाम् २७ संस्कारेणोर्ध्वमायातियतमानाः सलोकताम् ॥ स्वर्गे गच्छंति देवानां भित्तेषां वैदिकी श्रुतिः २८ अन्यथा प्रतिपन्नास्ते विवृद्धाः स्वेषु कर्मसु ॥ पुनरावृत्तिधर्माणस्ते भवन्तीह मानुषाः २९ पापयोर्निसमापन्नाश्चंडाला मूकचूचुकाः ॥ वर्णान्पर्यायश्रवाणि प्राप्नुवंत्युत्तरोत्तरम् ३० शूद्रयोनिमतिक्रम्ये चान्येतामसा गुणाः ॥ स्रोतो मध्ये समागम्य वर्तन्ते तासं गुणे ३१ अभिष्वंगस्तु कामे पुमहामो ह इति स्मृतः ॥ ऋषयो मुनयो देवा मुह्यन्त्यत्र सुखेप्सवः ३२ तमो मोहो महामो हस्तामिस्रः क्रोधसंज्ञितः ॥ मरणं त्वं धत्तामिस्रस्तामिस्रः क्रोध उच्यते ३३ वर्णतो गुणतश्चैव यो नितश्चैव तत्त्वतः ॥ सर्वमेतत्तमो विप्राः कीर्तितं वो यथा विधि ३४ को न्वेत दुह्यते साधु को न्वेत त्साधु पश्यति ॥ अतच्चेतत्त्वदर्शी यस्तमस्तत्त्वलक्षणम् ३५ तमोगुणा बहुविधाः प्रकीर्तिता यथा वदुक्तं च तमः परावरम् ॥ नरो हियो वेदगुणानि मान्सदासतामसैः सर्वगुणैः प्रमुच्यते ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि गुरुशिष्यसंवादे षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ रजोऽहं वः प्रवक्ष्यामि याथातथ्ये न सत्तमाः ॥ निबोधत महाभागा गुणवृत्तंचराजसम् १ संतापो रूपमायासः सुखदुःखे हि मातपौ ॥ ऐश्वर्यं विग्रहः संविर्हेतुवादोऽरतिः क्षमा २

चनं परपरिभाषितार्थनिराकरणार्थं । तामिस्रावतामिस्रपदाम्पाक्रोधमरणे एव ग्राह्ये ननु राजसो द्वेषाभिनिवेशावित्यर्थः ३१ तदेवाह वर्णत इति एतत्तम आदिशब्दितमविद्यादिकं सर्वतम एव ज्ञेयं ननु तत्र रजोऽशोऽस्ति । तत्र यथा अविद्या जतस्मिन्स्तद्वद्विरूपविपर्ययाख्यं तमः एवं तत्प्रमवा अस्मितादयोऽपि तम एव तत्राप्यनात्मनि महत्त्वेऽस्मीत्यात्मबुद्धेः सत्त्वात् । एवं रागोऽप्यप्रिये प्रियत्वाभ्यासः । क्रोधः शांते प्रतीचि अभिजलनाभ्यासः । एवममृते निर्ये मरिष्यः भीति बुद्धिरित्येते । वर्णतः स्वरूपतः पाकत इति पाठे फलतो गुणतो विपर्ययत्वतो यो नितस्तामस्तत्त्वतश्च तम एव ३४ एतदुक्तं विमिष्युकि पूर्वकं सासान्यतस्त्वसलक्षणमाह क इति ३५ तमो विकारा गुणास्तमोगुणाः ३६ ॥ इत्यादि पर्वणि नीलकंठीये मारतभावादीषु षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ रजोऽहमिति १।२

३। ४ उग्रो निगुरे दारुणो हिंस्रत्वं ५ परिभाषणं चिकृत्य मापणम् ६ व्युहो व्यवहार रचना कौशलम् ७ शरणे पुरस्तिष्ठ ८ अमृत्ययोऽविश्वासः ९ । १० । ११ परितापः स्वजनवैकल्यनिमित्तो दाहः पाटोत्तरे परिवादः सर्वनिदा १२ । १३ । १४ । १५ अवाकस्त्रोतमः मूकैरुपरि श्रोतः प्रवाहो येषां ते तथा १६ प्रेत्यभाविकं जन्मांतरं वं कुशलम् १७ । १८ ॥ इत्यादि पर्वणि नीलकंठी

वलं शौर्यं मदीरोपो व्यायामकलहावपि ॥ ईर्ष्येप्सापिशुनं युद्धं ममत्वं परिपालनम् ३ वधबंधपरिकेशाः क्रयो विक्रय एव च ॥ निष्ठंतच्छिधिभिधीति परवर्मावकर्तनम् ४ उग्रदारुणमाक्रोशः परच्छिद्रानुशासनम् ॥ लोकचित्तानुचिता च मत्सरः परिपालनम् ५ मृषावादो मृषादानं विकल्पः परिभाषणम् ॥ निंदास्तुतिः प्रशंसा च प्रतापः परिधर्षणम् ६ परिचर्याऽनुशुश्रूषा सेवा वृष्णा व्यवपाश्रयः ॥ व्युहो नयः प्रमादश्च परिवादः परिग्रहः ७ संस्कारा ये च लोकेषु प्रवर्तन्ते पृथक् पृथक् ॥ नृपुनारीषु भूतेषु द्रव्येषु शरणेषु च ८ संतापोऽप्रत्ययश्चैव व्रतानि नियमाश्च ये ॥ आशीर्षुक्तानि कर्माणि पौर्तानि विविधानि च ९ स्वाहाकारो नमस्कारः स्वधाकारो वषट्क्रिया ॥ याजनाध्यापने चोभेयजनाध्ययने अपि १० दानं प्रतिग्रहश्चैव प्रायश्चित्तानि मंगलम् ॥ इदं मे स्यादिदं मे स्यात्त्रेहो गुणसमुद्भवः ११ अभिद्रोहस्तथा मायानि कृतिर्मान एव च ॥ स्तैन्यं हिंसा जुगुप्सा च परितापः प्रजागरः १२ दंभो दर्पोऽधरागश्च भक्तिः प्रीतिः प्रमोदनम् ॥ दूतंचजनवादश्च संबंधाः स्त्रीकृताश्च ये १३ नृत्यवादित्रगीतानां प्रसंगये च केचन ॥ सर्वे एते गुणा विप्राराजसाः संप्रकीर्तिताः १४ भूतभव्यभविष्याणां भावानां भुवि भावनाः ॥ त्रिवर्गे निरतानि त्यं धर्मोऽर्थः काम इत्यपि १५ कामवृत्ताः प्रमोदं ते सर्वकामसमृद्धिभिः ॥ अवाकस्त्रोतस इत्येते मनुष्यारजसा वृताः १६ अस्मिं लोके प्रमोदं ते जायमानाः पुनः पुनः ॥ प्रेत्य भाविकं मीहं ते ऐहलौकिकमेव च ॥ ददाति प्रतिगृह्णति तर्पयत्यथ जुहति १७ रजोगुणा बोधदुधाऽनुकीर्तिता यथा वदुक्तं गुणवृत्तमेव च ॥ नरोऽपियो वेदगुणानि मान्सदासराजसैः सर्वगुणैर्विमुच्यते १८ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि गुरुशिष्यसंवादे सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि तृतीयं गुणमुत्तमम् ॥ सर्वं भूतहितं लोके सतां धर्ममनिंदितम् १ आनंदः प्रीतिरुद्रेकः प्राकाश्यं सुखमेव च ॥ अकार्पण्यमसंरंभः संतोषः श्रद्धानता २ क्षमा वृत्तिरहिंसा च समता सत्यमार्जवम् ॥ अक्रोधश्चानसूया च शौचं दाक्ष्यं पराक्रमः ३ मुधा ज्ञानं मुधा वृत्तं मुधा सेवा मुधा श्रमः ॥ एवं यो युक्तधर्मः स्यात्सोऽमुत्रात्यंतमभुते ४ निर्ममो निरहंकारो निराशीः सर्वतः समः ॥ अकामभूत इत्येव सतां धर्मः सनातनः ५ विश्रंभो ही स्ति तिक्षा च त्यागः शौचमर्तद्विद्रिता ॥ आनृशंस्यमसंमोहो दया भूतेष्वपैशुनम् ६ हर्षस्तुष्टिर्विस्मयश्च विनयः साधुवृत्तिता ॥ शान्तिकर्मणि शुद्धिश्च शुभाशुद्धिर्विमोचनम् ७ उपेक्षा ब्रह्मचर्यं च परित्यागश्च सर्वशः ॥ निर्ममत्वमनाशी ह्रमपरिक्षतधर्मता ८

ये भारतमावदीपे सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ अ ॥ ॥ अत इति १ उद्रेक उवाचिः असंरंभो निभेयत्वं १ । ३ मुधेति शास्त्रीयज्ञानादेवैयर्थ्यज्ञात्वायुक्तधर्मो योगिधर्मा यो भवति सोऽमुत्रात्मनि अत्यंतं अविनाशिपदमनुते ४ । ५ । ६ हर्षः पुत्रजन्मादिजं सुखं शुष्टिरलंबुद्धिः शान्तिकर्मणि मुत्तुपाये शुद्धिः आर्जवेन प्रवृत्तिः ७ उपेक्षा औदासीन्यम् ८

१ दानादीनां वैयर्थ्यं जानंतो ब्रह्मणो निस्थां वेदकारणे ब्रह्मणि निष्ठावंतस्तत्त्वमाधुर्दर्शिनो नान्ये १० पापामिकर्मणि राजसतामसानि तनूः शरीराणि कुर्वन्ते योगबलेनानेकशरीरस्त्रयारो
भवन्ति ११ ईशित्वादिकर्मणि मादीनामप्युपलक्षणं मनसः मनः विकुर्वते अनेकाकारं कुर्वति ननु निगृह्यतीत्यर्थः १२ ऊर्ध्वस्रोतस ऊर्ध्वगमनपराः प्रकृत्या भोगजसंस्कारेण पुनर्भोगार्थं चिचं वि
कुर्वतः नानाकारेण परिणामयंतः मजंते स्वयं प्राप्नुवन्ति । विभजंति संकल्पितमन्येभ्योऽपि प्रचच्छंति सार्धः १३ । १४ । १५ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे अष्ट
त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ नैवेति अविच्छिन्नान्यपृथग्भूतानि इदं सात्त्विकमिदं राजसमिदं तामसं कार्यमिति व्यवपदेशस्तु तत्तद्वृणप्राधान्यमात्रादित्यर्थः १ । २

मुधादानं मुधायज्ञो मुधाधीतं मुधाव्रतम् ॥ मुधाप्रतिग्रहश्चैव मुधाधर्मो मुधातपः ९ एवं वृत्तास्तु ये केचि लोकेऽस्मिन् सत्त्वसंश्रयाः ॥ ब्राह्मणा ब्रह्मयोनिस्थास्ते धी
राः साधुदर्शिनः १० हित्वा सर्वाणि पापानि निःशोका ह्यथ मानवाः ॥ दिवं प्राप्य तु ते धीराः कुर्वन्ते वैततस्तनूः ११ ईशित्वं च वशित्वं च लघुत्वं मनसश्च ते ॥ विकुर्व
ते महात्मानो देवास्त्रिदिवगा इव १२ ऊर्ध्वस्रोतस इत्येते देवा वैकारिकाः स्मृताः ॥ विकुर्वतः प्रकृत्या वै दिवंप्राप्तास्ततस्ततः १३ यद्यदिच्छंति तत्सर्वं भजंते विभजं
ति च ॥ इत्येतत्सात्त्विकं कृतं कथितं बोद्धिजर्षभाः ॥ एतद्विज्ञाय लभते विधिवद्यद्यादिच्छति १४ प्रकीर्तिताः सत्त्वगुणा विशेषतो यथा बहुक्तं गुणवृत्तमेव च ॥ नर
स्तु ये वेदगुणानि मानसदा गुणान्संभुक्तेन गुणैः स्रज्युज्यते १५ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता प० गुरुशिष्यसंवादे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ नैव शक्या गुणावकुप्य क्वेनैव सर्वशः ॥ अविच्छिन्नानि दृश्यंते रजःसत्त्वमस्तथा १ अन्योन्यमथ रज्यंते ह्यन्योन्यं चार्थजीविनः ॥ अन्योन्य
माश्रयाः सर्वे तथाऽन्योन्यानुवर्तिनः २ यावत्सत्त्वं रजस्तावद्वर्तते नात्र संशयः ॥ यावत्तमश्च सत्त्वं च रजस्तावदिहोच्यते ३ संहत्य कुर्वन्ते यात्रां संहिताः संघचारिणः ॥
संघातवृत्तयो ह्येते वर्तन्ते हेत्वहेतुभिः ४ उद्रेकव्यतिरिक्तानां तेषामन्योन्यवर्तिनाम् ॥ वक्ष्यते तद्यथाऽन्यूनं व्यतिरिक्तं च सर्वशः ५ व्यतिरिक्तं तमो यत्र तिर्यग्भाव
गतं भवेत् ॥ अल्पं तत्र रजो ज्ञेयं सत्त्वमल्पतरं तथा ६ उद्रेकं च रजो यत्र मध्यस्रोतो गतं भवेत् ॥ अल्पं तत्र तमो ज्ञेयं सत्त्वमल्पतरं तथा ७ उद्रेकं च यदा सत्त्वमूर्ध्व
स्रोतो गतं भवेत् ॥ अल्पं तत्र तमो ज्ञेयं रजश्चाल्पतरं तथा ८ सत्त्वं वैकारिकी यो निरिन्द्रियाणां प्रकाशिका ॥ न हि सत्त्वात्परो धर्मः कश्चिदम्यो विधीयते ९ ऊर्ध्वं गच्छंति
सत्त्वस्थामध्येति श्रुतिराजसाः ॥ जघन्यगुणसंयुक्ता यात्यधस्तामसा जनाः १० तमः शुद्धेरजःक्षेत्रे ब्राह्मणे सत्त्वमुत्तमम् ॥ इत्येवं त्रिषु वर्णेषु विवर्तन्ते गुणास्त्रयः ११

यावदिति कियदपि विवृद्धं सत्त्वं तमसैव नियम्यतेऽतो नियम्यनियामकयोस्तयोः साम्यं भवतीत्यर्थः । एवं प्रवर्तनात्तमो रजो भो ह प्रकाशात्मकाभ्यां तमः सत्त्वाभ्यामुद्रेकं सत्ते उभेरुणद्धि ३ संहत्यामि
श्रीभूययात्रां व्यवहारं कुर्वन्ते यतः संघचारिणः संहतस्वभावाश्चरन्ति एवं विधा अपि हेत्वहेतुभिर्वर्तन्ते वैषम्येणेति शेषः ४ एतदेवाह उद्रेकेति उद्रेकः उद्वेगकसामग्रीसत्त्वे यदाधिक्यं तदाभावे अन्यूनं व्य
तिरिक्तमनधिकं च सर्वशः सर्वेषां रूपं समानं भवतीत्यर्थः ५ व्यतिरिक्तमधिकं यत्र शूकरादौ तिर्यग्भावं चाधिक्यं गतं प्राप्तम् ६ । ७ । ८ सत्त्वमिन्द्रियाणां योनिः सा च वैकारिकी वैकारि
का हंकारसंविधिनी प्रकाशिका इन्द्रियद्वारा शब्दादीनामिति शेषः धर्मो धर्महेतुः विधीयते शास्त्रे प्रकाशयते ९ । १० । ११

दूरादिति तामसेन्द्रोऽपि रजःसत्त्वयोर्दर्शनादृणाः संघचारिण एव वयमन्यत्र १२ स्वतः प्रकाशकस्याप्यादित्यादेस्तमोरजः कार्यममसंतापहेतुत्वात् तत्रापि त्रिगुणोद्दीपकत्वं वर्तत इत्यर्थः । कुत्सितं
कर्मचरं तिते कुचराश्चोराः १३ । १४ तत्स्वरूपमपि त्रिगुणात्मकमित्याह प्रकाशयामिति १५ ननु दस्ति पृथिव्यां चेत्यादि श्लोकस्यायं प्रपंचः एवमित्यादि १६ स्थावराणामिति मूढत्वात् तत्र तम
स्ति रजःभावमाधिक्यं गतं दृश्यते । राजसाः रमणीयत्वं कटुम्लत्वाद्यः विवर्तने कालेन द्रव्यांतरयोगेन प्राकाशिताः । सात्त्विकस्तु ह्येव ब्रह्मयादेरुद्दीपकत्वेन प्रकाशकत्वात् १७ । १८ । १९

दूरादपि हि दृश्यंते संहिताः संघचारिणः ॥ तमः सत्त्वं रजश्चैव पृथक्तेनानुशुश्रुम् १२ दृष्ट्वा त्वादित्यमुद्यंतं कुचराणां भयं भवेत् ॥ अध्वगाः परितप्येयुरुष्णतो
दुःखभागिनः १३ आदित्यः सत्त्वमुद्रेकं कुचरास्तु तथा तमः ॥ परितापोऽध्वगानां च रजसो गुण उच्यते १४ प्राकाश्यं सत्त्वमादित्यः संतापो रजसो गुणः ॥ उप
प्लवस्तु विज्ञेयस्तामसस्तस्य पर्वसु १५ एवं ज्योतिष्पु सर्वेषु नेवर्तन्ते गुणास्त्रयः ॥ पर्यायेण च वर्तन्ते तत्र तत्र तथा तथा १६ स्थावरेषु तु भावेषु तिर्यग्भावगतं तमः ॥
राजसास्तु विवर्तन्ते स्नेहभावस्तु सात्त्विकः १७ अहस्त्रिधा तु विज्ञेयं त्रिधारा त्रिविधीयते ॥ मासार्धमासवर्षाणि क्रतवः संधयस्तथा १८ त्रिधा दानानि दीयन्ते त्रि
धायज्ञः प्रवर्तते ॥ त्रिधा लोकास्त्रिधा देवास्त्रिधा विद्यास्त्रिधा गतिः १९ भूतं भव्यं भविष्यं च धर्मो र्थः काम एव च ॥ प्राणापानावुदानश्चाप्येत एव त्रयो गुणाः २०
पर्यायेण प्रवर्तन्ते तत्र तत्र तथा तथा ॥ यत्किंचिदिह लोकेऽस्मिन् सर्वमेतै त्रयो गुणाः २१ त्रयो गुणाः प्रवर्तन्ते ह्यवक्तानित्यमेव तु ॥ सत्त्वं रजस्तमश्चैव गुणसर्गः सनात
नः २२ तमोऽव्यक्तं शिवं धाम रजो योनिः सनातनः ॥ प्रकृतिर्विकारः प्रलयः प्रधानं प्रभवाप्ययौ २३ अनुद्रिक्तमनू नं वाप्यकंपमचलं ध्रुवम् ॥ सदसंचैव तत्सर्वं
मव्यक्तं त्रिगुणं स्मृतम् ॥ ज्ञेयानि नाम धेयानि नैररध्यात्मचित्तकैः २४ अव्यक्तनामानि गुणांश्च तत्त्वतो यो वेद सर्वाणि गतीश्च केवलाः ॥ विमुक्तदेहः प्रविभागत
त्त्ववित्समुच्यते सर्वगुणैर्निरामयः २५ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके प० अनुगीता पर्वणि गुरुशिष्यसंवादे ऊनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
अव्यक्तात्पूर्वमुत्पन्नो महानात्मा महामतिः ॥ आदिर्गुणानां सर्वेषां प्रथमः सर्ग उच्यते १ महानात्मा महतिर्विष्णुर्जिष्णुः शंभुश्च वीर्यवान् ॥ बुद्धिः प्रज्ञोपलब्धिश्च तथा
ख्यातिर्धृतिः स्मृतिः २ पर्यायवाचकैः शब्दैर्महानात्मा विभाव्यते ॥ तं जानन् ब्राह्मणो विद्वान्प्रमोहनाधिगच्छति ३ सर्वतः पाणिपादश्च सर्वतोऽक्षिशिरोमुखः ॥
सर्वतः श्रुतिर्भाल्लोके सर्वं व्याप्य सतिष्ठति ४ महाप्रभावः पुरुषः सर्वस्य हृदि निश्चितः ॥ अणिमालिघमाप्राप्तिराशानो ज्योतिरव्ययः ५

२० । २१ । २२ । २३ तम आदीनि द्वाविंशतिरव्यक्तस्य नाम धेयानि २४ । २५ ॥ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे ऊनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ७ ॥
एवं चतुर्भिर्ध्यायैर्व्यस्तसमस्तगुणानिरूपणद्वारा तत्साम्यावस्था रूपमव्यक्तं प्रपंचितम् । इदानीं महत्त्वं निरूपयति अव्यक्तादित्यध्यायेन गुणानां गुणकार्याणाम् १ । २ । ३ सर्वत इति
गीतासु यज्ञेयमुक्तं महानात्मेवेति व्यनक्ति मुख्यं तु ज्ञेयमव्यक्तात्परमेवेति ज्ञापयितुम् ४ । ५

॥२१॥

अयमेवदहराष्टुपासकानामुपास्यइत्याह तत्रेत्यादिना तत्रमहत्वात्मानिलोकाजतीताऽनागतवर्तमानाश्चसंति । 'यच्चास्पेहास्तियज्जनास्तिसर्वतद्भ्रमत्वाविंदते' इति श्रुतेः । सद्भावानिरता
 श्रयेतेमहत्त्वमुपयांतीतिद्वितीयेनान्वयः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ कार्यस्यकार
 णादनन्यत्वंवदन्महांतमेवाहंकारतामापन्नंविदुषोति यइति १ भूतादिरितितस्यैवाहंकारस्यतामसस्यान्वयसंज्ञा वैकारिकइतिविकारात्महतो जातइतिव्युत्पत्तेस्तस्यैवनाम सचतेजसः
 प्रहृष्टात्मकस्यरजसोविकारः । चेतनाधीयतेऽस्मिन्नितिचेतनाधातुश्चेतनःपुरुषइत्यर्थः । प्रजानांसर्गोऽस्मादुतःप्रजासर्गत्वात्प्रजापतिरप्ययमेव २ देवानांभिद्रियाणांश्रोत्रादीनांमनसश्चप्रभवउ
 तत्रबुद्धिविदोऽलोकाःसद्भावानिरताश्चये ॥ ध्यानिनोनित्ययोगाश्चसत्त्वसंघाजितेन्द्रियाः ६ ज्ञानवंतश्चयेकेचिदलुब्धाजितमन्यवः ॥ प्रसन्नमनसोधीरानिर्ममा
 निरहंकृताः ७ विमुक्ताःसर्वएवैतेमहत्त्वमुपयांत्युत ॥ आत्मनोमहतोवेदयःपुण्यांगतिमुत्तमाम् ८ अहंकारात्प्रसूतानिमहाभूतानिपंचवै ॥ पृथिवीवायुराकाश
 मापोज्योतिश्चपंचमम् ९ तेषुभूतानियुज्यंतेमहाभूतेपुपंचसु ॥ तेशब्दस्पर्शरूपेपुरसगंधक्रियासुच १० महाभूतविनाशातेप्रलयेप्रत्युपस्थिते ॥
 सर्वप्राणभृतांधीरामहदुत्पद्यतेभयम् ११ संधीरःसर्वलोकेपुनमोहमधिगच्छति ॥ विष्णुरेवादिसर्गेषुस्वयंभूर्भवतिप्रभुः १२ एवंहियोवेदगुहाशयंप्रभुंपरंपुरा
 णंपुरुषंविश्वरूपम् ॥ हिरण्यंयुद्धिमतांपरांगतिंसुद्धिमानुद्धिमतीत्यतिष्ठति १३ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि गुरुशिष्य
 संवादेचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यउत्पन्नोमहान्पूर्वमहंकारःसउच्यते ॥ अहमित्येवसंभूतोद्वितीयःसर्गउच्यते १ अहंकारश्चभूता
 दिवैकारिकइतिस्मृतः ॥ तेजसश्चेतनाधातुःप्रजासर्गःप्रजापतिः २ देवानांप्रभवोदेवोमनसश्चत्रिलोककृत् ॥ अहमित्येवतत्सर्वमभिमंतासउच्यते ३ अध्या
 त्मज्ञानतृप्तानांमुनीनांभावित्वात्मनाम् ॥ स्वाध्यायकतुसिद्धानामेषलोकःसनातनः ४ अहंकारेणाहरतोऽगुणानिमानुभूतादिरेवंमृजतेसभूतकृत् ॥ वैकारिकः
 सर्वमिदंविचेष्टतेस्वतेजसारंजयतेजगतथा ५ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि गुरुशिष्यसंवादेएकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अहंकारात्प्रसूतानिमहाभूतानिपंचवै ॥ पृथिवीवायुराकाशमापोज्योतिश्चपंचमम् १ तेषुभूतानिमुह्यंतिमहाभूतेपुपंचसु ॥ शब्दस्पर्श
 नरूपेपुरसगंधक्रियासुच २ महाभूतविनाशातेप्रलयेप्रत्युपस्थिते ॥ सर्वप्राणभृतांधीरामहदुत्पद्यतेभयम् ३

त्पत्तिस्थानम् । स्वयमपिदेवोदीव्यनर्कःइतित्रिलोककृत् । अहमित्योऽभिमन्यतेसोऽहंकारः ३ एषःसमाष्टिरूपोऽनिरुद्धाख्यःसर्वेषांसिद्धानांलोकःप्राप्यंस्थानम् ४ अहंकारेणात्रिगुणमयेनगुणा
 न्शब्दादीन्आहरतोमोक्षमिच्छतःपुरुषस्यभूतादिस्तामसोऽहंकारःसृजतेभूतानिव्योमादीन्मृतपुंसमृजतेकृत् । वैकारिकःसर्वाणिद्रियाणिसृष्टातैर्दर्शनस्पर्शनादिकांक्रियां करोति । तेजसः
 कर्मेन्द्रियाणिपंचप्राणांश्चसृष्टातद्वारासर्वमोक्षमंजयतीति ५ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपेएकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ अहंकारात्तामसात् पृथिव्या
 दीनांपादकमोनविवक्षितः १ एतेषुपेशब्दादयःसंतितेषुनिमित्तभूतेषुभूतानिमानुपादीनिमुह्यंति तेषांसिद्धाःयोगिनोऽपिमुह्यंतीत्यध्याहृत्ययोज्यं ३ महाभूतानांदेहाकाराणांविनाशोमरणं
 तद्वंतेमथनारकम् । तथाप्रलयेचदेनादिनादौप्रत्युपस्थितेदाहशेषादिजन्महत्प्राणभृतांप्राणिनामयम् ३

तत्रमरणस्यसर्वप्रत्यक्षत्वात्तदुपेक्ष्यप्रलपमाह यदिति उत्तरोत्तरंअनुलोमंआकाशवाय्वग्निसलिलपृथिवीक्रमेण ४ ततइति द्विविधानिभूतानिस्थूलानिसूक्ष्माणिचतस्रयेयोंगवलेनसूक्ष्मे
 पुस्थूलानांप्रविलापनंकृतंतेतन्मात्रशरीराःसंतोनस्थूलेषुभूतेषुनश्यत्सुविनश्यंतीत्यर्थः ५ ननुकोशनाशोकोशकारइवस्थूलनाशेसूक्ष्माणिकथंननश्यंतीत्याशंक्याह शब्दइति शब्दादयो
 विषयाः क्रियाश्चतद्रहणरूपाः करणनित्याःकरणान्मात्रमनोमात्रेणरूपेणनित्याः अविनाशिन्यः । कारणनित्याइतिपाठेपिकारणंदहराकाशाख्यंसोपाधिब्रह्मतद्वेषेणनित्याःमोहसं
 ज्ञिताःस्थूलाअनित्याअनृतत्वात् । तद्वमेतस्याःकामाअनुतापिधानाइतिश्रुतिर्हिस्सूक्ष्माणोसत्यत्वंतत्पिथायकानांस्थूलानामनृतत्वंचाह । तस्माद्युक्तमुक्तंधीरानलीपंतेकदाचनोति ६ अवि
 स्थानांलक्षणमाहसाद्धेन लोभेति लोभोलब्धुमिच्छातस्यप्रजनं प्रजाफललोभपूर्वकंकर्मइत्यर्थः । सस्मात्संभूताः । संपुकाइतिपाठेकर्मबद्धाः निर्विशेषाः सर्वेषांपांचमौक्तिकत्वाविशेषात् ।

यद्यस्माज्जायतेभूतंतत्रतत्प्रविलीयते ॥ लीयंतेप्रतिलोमानिजायंतेचोत्तरोत्तरम् ४ ततःप्रलीनेसर्वस्मिन्भूतेस्थावरजंगमे ॥ स्मृतिमंतस्तदाधीरानलीयंतेक
 दाचन ५ शब्दःस्पर्शस्तथारूपंसर्गंधश्चपंचमः ॥ क्रियाःकरणनित्याःस्युरनित्यामोहसंज्ञिताः ६ लोभप्रजनसंभूतानिर्विशेषाह्यकिंचनाः ॥ मांसशोणितसं
 घाताअन्योन्यस्योपजीविनः ७ बहिरात्मानइत्येतेदीनाःरूपणजीविनः ॥ प्राणापानाबुदानश्चसमानोव्यानएवच ८ अंतरात्मनिचापेदेनियताःपंचवायवः ॥
 वाङ्मनोबुद्धिभिःसार्द्धमिदमष्टात्मकंजगत् ९ त्वग्घ्राणश्रोत्रचक्षुर्पिरसनावाक्क्रसंयताः ॥ विशुद्धंचमनोयस्यबुद्धिश्चाव्यभिचारिणी १० अष्टौयस्याग्रयोह्येतेनद
 हंतेमनःसदा ॥ सतब्रह्मशुभंयातितस्माद्भूयोनविद्यते ११ एकादशचयान्यादुरिंद्रियाणिविशेषतः ॥ अहंकारात्प्रसूतानितानिवक्ष्याम्यहंद्रिजाः १२ श्रोत्रंत्वक्
 चक्षुषीजिह्वानासिकाचैवपंचमी ॥ पादौपायुरुपस्थश्चहस्तौवाग्दशमीभवेत् १३ इंद्रियग्रामइत्येवमनएकादशंभवेत् ॥ एतंग्रामजयेत्पूर्वततोब्रह्मप्रकाशते १४
 बुद्धींद्रियाणिपंचाहुःपंचकर्मांद्रियाणिच ॥ श्रोत्रादीन्यपिपंचाहुर्बुद्धियुक्तानितत्त्वतः १५ अविशेषाणिचान्यानिकर्मयुक्तानियानितु ॥ उभयत्रमनोज्ञेयंबुद्धिस्तु
 द्वादशीभवेत् १६ इत्युक्तानांद्रियाण्येतान्येकादशयथाक्रमम् ॥ मन्यंतेकृतमित्येवंविदित्वातानिपंडिताः १७

अकिंचनाःनास्तिकिंचनवस्तुसदयातुताः रज्जुरगवत्तुच्छाइत्यर्थः । अन्योन्येणजीवोजीवस्यजीवनमित्यर्थान्ब्रह्मराः ७ बहिरात्मानःस्थूलशरीराणि । दीनाःक्षुवायुपट्टताः । रूपणजीविनः
 बाह्यसाधनजीविनाः । नित्यानित्यावन्मोक्षस्याधीनिभूतान्याहसाधेन प्राणेति ८ अंतरात्माचितिच्छायायुक्तोऽहंकाराख्योजीवः प्राणादिपंचकंवाङ्मनोबुद्धिचयंचेत्यष्टावुपाधित्वेननियताभिय
 मेनसंबद्धाः एतदष्टकात्मकंजगत् अयंभावः । 'मनसाहोवपश्यतिमनसाशृणोति'इत्यादिश्रुतेःचक्षुःश्रोत्रात्मकंमनएवसर्वकरणरूपं । करणानांचप्राणेभ्योदेवादेवेभ्योलोकाइतिचक्षुरादिभ्यः
 स्यादीनांतेभ्योरूपादीनांचोत्पत्तिश्चरणेनसर्वहेतुतयासर्वात्मकत्वादेतावन्मात्रंजगदितियुक्तमेवोक्तमष्टात्मकंजगदिति ९ । १० त्वगादयएतेयंनदहंतिसविद्वान्ब्रह्मयातियस्मादन्यत्रभूयोऽ
 धिकतरंनास्ति ११ एतदेवविस्तरेणप्रपंचयति एकादशेत्यादिना १२ । १३ । १४ । १५ उभयत्रउभयेष्वपिइंद्रियेषुमनोनुगतामितिशेषः १६ मन्यंतेकृतकृत्यामवतीत्यर्थः १७

सर्वसर्वाणीन्द्रियाणिप्रत्येकं विविधानि भूतमाकाशादि इन्द्रियमध्यात्मं भूतगुणःशब्दादिरविभूतं इन्द्रियानुप्राहिकादेवतादिगादिरविदेवं सर्वत्र ज्ञेयं १८ । १९ । २० । २१ । २२ त्रिष्व
अतः परंप्रवक्ष्यामि सर्वा विविधमिन्द्रियम् ॥ आकाशं प्रथमं भूतं श्रोत्रमध्यात्ममुच्यते १८ अधिभूतं तथा शब्दोदिशस्तत्राधिदेवतम् ॥ द्वितीयं मारुतं भूतं त्वगध्या
त्मचविश्रुता १९ स्पृष्टव्यमधिभूतं च विद्युत्तत्राधिदेवतम् ॥ तृतीयं ज्योतिरित्याहुश्चक्षुरध्यात्ममुच्यते २० अधिभूतं ततोरूपं सूर्यस्तत्राधिदेवतम् ॥ चतुर्थमापो
विज्ञेयं जिह्वाचाध्यात्ममुच्यते २१ अधिभूतं रसश्चात्रसोमेस्तत्राधिदेवतम् ॥ पृथिवीपंचमं भूतं घ्राणश्चाध्यात्ममुच्यते २२ अधिभूतं तथा गंधो वायुस्तत्राधिदेव
तम् ॥ एषु पंचभूतेषु त्रिपुत्रयश्च विधिः स्मृतः २३ अतः परंप्रवक्ष्यामि सर्वा विविधमिन्द्रियम् ॥ पादावध्यात्ममित्याहुर्ब्राह्मणास्तत्त्वदर्शिनः २४ अधिभूतं तु गंतव्यं
विष्णुस्तत्राधिदेवतम् ॥ अवाग्गतिरपानश्च पायुरध्यात्ममुच्यते २५ अधिभूतं विसर्गश्च मित्रस्तत्राधिदेवतम् ॥ प्रजनः सर्वभूतानामुपस्थोऽध्यात्ममुच्यते २६
अधिभूतं तथा शुक्रं देवतं च प्रजापतिः ॥ हस्तावध्यात्ममित्याहुर्ध्यात्मविदुषो जनाः २७ अधिभूतं च कर्माणि शक्रस्तत्राधिदेवतम् ॥ वैश्वदेवी ततः पूर्वावागध्यात्म
मिहोच्यते २८ वक्तव्यमधिभूतं च वह्निस्तत्राधिदेवतम् ॥ अध्यात्मं मन इत्याहुः पंचभूतात्मचारकम् २९ अधिभूतं च संकल्पश्चंद्रमाश्चाधिदेवतम् ॥ अहंकारस्त
थाध्यात्मं सर्वसंसारकारकम् ३० अभिमानोधिभूतं च रुद्रस्तत्राधिदेवतम् ॥ अध्यात्मं बुद्धिरित्याहुः षडिन्द्रियविचारिणी ३१ अधिभूतं तु मंतव्यं ब्रह्मा तत्राधिदेव
तम् ॥ त्रीणि स्थानानि भूतानां चतुर्थं नोपपद्यते ३२ स्थलमापस्तथाकाशं जन्मचापि चतुर्विधम् ॥ अंडजो द्विजसंस्वदजरायुजमथापि च ३३ चतुर्धा जन्मइ
त्येतद्भूतग्रामस्य लक्ष्यते ॥ अपराण्यथ भूतानि खेचराणि तथैव च ३४ अंडजानि विजानीयात्सर्वाश्चैव सरीसृपान् ॥ स्वेदजाः कृमयः प्रोक्ता जंतवश्च यथाक्रमम् ३५
जन्मद्वितीयमित्येतज्जघन्यतरमुच्यते ॥ भित्त्वा तु पृथिवीयानि जायंते कालपर्ययात् ३६ उद्भिजानि च तान्याहुर्भूतानि द्विजसत्तमाः ॥ द्विपाद बहुपादानिति
र्यग्गतिमतीनि च ३७ जरायुजानि भूतानि विरुतान्यपि सत्तमाः ॥ द्विविधा खलु विज्ञेया ब्रह्मयोनिः सनातनी ३८ तपःकर्मचयत्पुण्यमित्येषा विदुषां नयः ॥ विविधं
कर्म विज्ञेयमिज्यादानं च तन्मखे ३९ जातस्याध्ययनं पुण्यमिति वृद्धानुशासनम् ॥ एतद्यो वेति विविधयुक्तः सस्याद्विजर्षमाः ४० विमुक्तः सर्वपापेभ्य इति चैव नि
बोधत ॥ आकाशं प्रथमं भूतं श्रोत्रमध्यात्ममुच्यते ४१ अधिभूतं तथा शब्दोदिशश्चात्राधिदेवतम् ॥ द्वितीयं मारुतं भूतं त्वगध्यात्मचविश्रुतम् ४२ स्प
ष्टव्यमधिभूतं तु विद्युत्तत्राधिदेवतम् ॥ तृतीयं ज्योतिरित्याहुश्चक्षुरध्यात्ममित्युच्यते ४३ अधिभूतं ततोरूपं सूर्यस्तत्राधिदेवतम् ॥ चतुर्थमापो विज्ञेयं जिह्वाचाध्यात्म
मित्युच्यते ४४ चंद्रोऽधिभूतं विज्ञेयमापस्तत्राधिदेवतम् ॥ यथावदध्यात्मविधिरेषवः कीर्तितो मया ४५

ध्यात्माधिभूताधिदेवेषु १३ सर्वैर्कर्मैर्द्रियं २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ अपराणि अनुत्कृष्टानि ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ब्रह्मयोनिः ब्रह्मोपलब्धि
स्थानं ब्राह्मणजन्मेत्यर्थः २८ तत्र कर्तव्यमाह तप इति ३२ वेति आपरोक्षेण ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५

इन्द्रियाणीति संधाय भूतादीनि इन्द्रियेभ्योऽतिरिक्तानि न संतीत्यनुसंधाय तानि सर्वाणि मनसा संप्रधारयेन्मनोमात्रेण भवतिष्ठेत् ४१ क्षीणे इति यद्येतानि मनोमात्रविलसितानि न स्युस्तर्हि स्वप्नसंभ्र
जातयोर्न प्रतीयेरन् अतः क्षीणं मनः कृतं चेन्निर्विकल्पे सुखमनुभवतः पुंसो जन्मसुखे संसारसुखे पुत्रकलत्रपरिवर्गजं न इष्टं भवति । ज्ञानेनात्मानुभवेन संपन्नं संयुक्तं सत्त्वं बुद्धिर्येषां तेषां ज्ञानसंभ्र
सत्त्वानाम् ४७ अत इति मनस इति शेषः सूक्ष्मभावकर्तृसूक्ष्मस्वकर्तृनिवृत्तिवक्ष्यामि मृदुना क्लृप्तः दारुणेन दृढपोमेन सर्वभूतेषु ब्राह्मणादिषु कर्तृयोग्यामिति शेषः ४८ गुणाः शौर्योदायविद्वत्त्व
तपस्वित्वादयो दर्पहेतुत्वादनुगाइव यस्मिन् दृष्टे तद्गुणानुगं अत एव अनासंगमहंकार्तमभेदमजितमित्यभिमानशून्यं एकचर्येकांतवासः । अनंतरं निरस्तसमस्तभेदमविच्छिन्नं वा ब्रह्ममयं ब्राह्मण
जातिप्रधानं । एकपदं सर्वसुखमर्थ ४९ । ५० । ५१ इन्द्रियानि रोधं कुर्वता कृत्स्नं ब्रह्मादंत्यक्तमित्यर्थः अध्यात्माभिर्विज्ञानं ५२ यथेति अभिज्ञादस्याद्विज्ञानेऽप्यभिपदप्रयोगः प्रकाशकत्वसा

ज्ञानमस्य हि धर्मज्ञाः प्राप्तं ज्ञानवतामिह ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थाश्च महाभूतानि पंच च ॥ सर्वाण्येतानि संधाय मनसा संप्रधारयेत् ४६ क्षीणे मनसि सर्वास्मिन्नजन्मसु
खमिष्यते ॥ ज्ञानसंपन्नसत्त्वानां तत्सुखं विदुषां मतम् ४७ अतः परंप्रवक्ष्यामि सूक्ष्मभावकर्तृशिवाम् ॥ निवृत्तिं सर्वभूतेषु मृदुना दारुणेन च ४८ गुणागुण
मनासंगमेकचर्यमनंतरम् ॥ एतद्ब्रह्म मयं दृष्टमादुरेकपदं सुखम् ४९ विद्वान्कूर्म इवांगानिकामान्संहत्य सर्वशः ॥ विरजाः सर्वतो मुक्तो यो नरः स सुखी सदा ५०
कामानात्मनिसंयम्य क्षीणदृष्टः समाहितः ॥ सर्वभूतसुहृन्मित्रो ब्रह्मभूयाय कल्पते ५१ इन्द्रियाणीनिरोधेन सर्वेषां विषयेषु निषिण्णम् ॥ मुनेर्जनपदत्यागादध्या
त्माग्निः समिध्यते ५२ यथाग्निर्निधनैरिद्धो महाज्योतिः प्रकाशते ॥ तथेन्द्रियनिरोधेन महानात्मा प्रकाशते ५३ यदा पश्यति भूतानि प्रसन्नात्माऽऽत्मनो हृदि ॥
स्वयं ज्योतिस्तदा सूक्ष्मात्सूक्ष्मं प्राप्नोत्यनुत्तमम् ५४ अग्निरूपं पयः स्रोतो वायुः स्पर्शनमेव च ॥ महीपंकधरंधोरमाकाशः श्रवणं तथा ५५ रोगशोकसमाविष्टं पंच
स्रोतः समावृतम् ॥ पंचभूतसमायुक्तं न वद्वारं दिदेवतम् ५६ रजस्वलमथादृश्यं त्रिगुणं च त्रिधातुकम् ॥ संसर्गाभिरतं मूढं शरीरमिति धारणा ५७

मान्यादिति भावः ५३ प्रसन्नात्मानिर्मलचित्तः आत्मनः स्वस्य हृदियदा भूतानि पश्यति संप्रज्ञातावस्थायाम् । नित्यं बहिर्मुखमनस इयमेवांतर्मुखत्वावस्थेत्याह तदाति यदैवं भवति तदाऽयं स्वयं
ज्योतिर्भवति अतीतानागतव्यवहितादिदर्शनेष्वर्थो दिज्योतिषामभावात् । तदा सूक्ष्मावहादात् ब्रह्मणोऽपेक्षया सूक्ष्मं परं ज्योतिः प्राप्नोति ५४ याग्निग्रहानि ग्रहाभ्यां मुक्तिं संसारौ तन्निवर्त्य शरीरमुक्तं
अथ तस्यापि नियामकं नित्यं शरीरमाह अग्निरिति अत्र यद्रूपं कृष्णं गौरं वा तदग्निः । स्रोतः प्रवाहः । तेन ब्रह्मलोहितादिकं ग्राह्यं । तत्पयः जलं । स्पर्शनं वातः । यत्पंककाष्ठादिस्थानीयघनमांस
स्थ्यादिवरमिदं तत्तमही । घोरं बीभत्सं । आकाश एव श्रवणरूपेण यत्र तत्तथा ५५ पंचस्रोताः सिद्धा इन्द्रियगोठकानि । न वद्वारं द्वेकर्णयोर्द्वेचक्षुषोर्द्वेनासिकयोरेकं मुखमधो द्वेचेति । द्वेजीवपरमेश्वरौ
देवते यत्र ५६ अदृश्यममंगलत्वात् । त्रिगुणं परेषां दृष्टमात्रं तत्सुखदुःखमोहोत्पादकं । त्रिधातुं क्वातपित्तकफमयं । संसर्गाभिरतमन्नादिसंगेनैव अभिरमते नान्यथा । संशयाभिरुतमिति पाठे सं
शयोद्धोषकं विनाशबीजमित्यर्थः । मूढं अचेतनं । एवं विधं शरीरमिति धारणानिश्चयः । अत्र शरीरशब्दादीनां दर्शनात्तदाश्रयाणामाकाशादीनां सत्त्वमनुभेयमित्यर्थः ५७

दुश्चरं दुःसमाधेयं व्याख्यायाकांतचेत् सत्त्वं बुद्धिं एतदेव वास्यायवस्यापन्नं कालः । मनुकालो नाम पञ्चपदार्थः कश्चिदस्ति ५८ महार्णवं महार्णवसमं एतदेव निमित्तभूतं सत्त्वादि संहारबोधनां हेतुर्भवति ५९ इंद्रियाणानि रोधेन इव शरीरं त्यजन् सतः नित्यं विद्यमानानपि कामादींस्त्यजति ६० एते स्मूढदेह रूपाः प्रकाशमवृत्तिमोहनिमित्तत्वेनाऽऽऽः निर्जिताः योगबलेनातिक्रामिताः परंब्राह्मं ६१ । ६२ मनसि हृदये पुंडरीके आत्मनि शरीरे ६३ एकधात्वं पदार्थसाक्षात्कारेण बहुधा वैश्वरूप्येण ६४ रूपाणि स्वशरीराणि शतशः पश्यन्ति पादौ पशतं यथा सद्यः प्रवर्तते एवं यो दुश्चरं सर्वलोकेऽस्मिन् सत्त्वं प्रतिसमाश्रितम् ॥ एतदेव हिलोकेऽस्मिन् कालचक्रं प्रवर्तते ५८ एतन्महार्णवं घोरमगाधं मोहसंज्ञितम् । विक्षिपेत्संक्षिपेच्चैव बोधयेत्सामं रजगत् ५९ कामं क्रोधं भयं लोभमभिद्रोहमथानृतम् ॥ इंद्रियाणानि रोधेन सतस्त्यजति दुस्त्यजान् ६० यस्यैते निर्जिताः त्रिगुणाः पंचधा तवः ॥ व्योम्नितस्य परं स्थानमानं त्यमथ लभ्यते ६१ पंचेन्द्रियमहाकूला मनोवेगमहोदकम् ॥ नदीमोहहृदांतीर्त्वा कामक्रोधावुभौ जयेत् ६२ स सर्वदोषनिर्मुक्तस्ततः पश्यति तत्परम् ॥ मनोमनसि संधाय पश्यन्नात्मानमात्मनि ६३ सर्ववित्सर्वभूते पुर्विदित्यात्मानमात्मनि ॥ एकधा बहुधा चैव विकुर्वाणस्ततस्ततः ६४ ध्रुवं पश्यति रूपाणि दीपादीपशतं यथा ॥ स वै विष्णुश्च मित्रश्च वरुणोऽग्निः प्रजापतिः ६५ सहिधा ताविधा ताच सप्रभुः सर्वतो मुखः ॥ हृदयं र्भूतानां महानात्मा प्रकाशते ६६ तं विप्रसंवाश्च सुरासुराश्च यक्षाः पिशाचाः पितरो वयांसि ॥ रक्षोगणा भूतगणाश्च सर्वे महर्षयश्चैव सदास्तुवंति ६७ ॥ इति महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि गुरुशिष्यसंवादे द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मनुष्याणां तुराज न्यः श्रेष्ठो मध्यमो गुणः ॥ कुंजरो वाहनानां च सिंहश्चारण्यवासिनाम् १ अविः पशूनां सर्वेषामहिस्तुबिलवासिनाम् ॥ गवां गोवृषभश्चैव ह्यस्त्रीणां पुरुष एव च २ न्यग्रोधं जंबुवृक्षश्च पिप्पलः शाल्मलिस्तथा ॥ शिंशपामेषशृंगश्च तथा कीचक वेणवः ३ एते ह्युमाणां राजानो लोकेऽस्मिन्नात्र संशयः ॥ हिमवान् पारियात्रश्च स ह्योर्विध्यस्त्रिद्वयान् ४ श्वेतो नीलश्च भासश्च कोष्ठवाश्चैव पर्वतः ॥ गुरुस्कंधो महेंद्रश्च माल्यवान् पर्वतस्तथा ५ एते पर्वतराजानो गणानां मरुतस्तथा ॥ सूर्यो ग्रहाणामधिपः नक्षत्राणां च चंद्रमाः ६ यमः पितृणामधिपः सरितामथ सागरः ॥ अंभसां वरुणो राजा मरुतामिन्द्र उच्यते ७ अर्कोऽधिपतिरुष्णानां ज्योतिषामिन्द्र उच्यते ॥ अग्निर्भूतपतिर्नित्यं ब्राह्मणानां बृहस्पतिः ८ ओषधीनां पतिः सोमो विष्णुर्वलवतां वरः ॥ त्वष्टाऽधिराजो रूपाणां पशूनामीश्वरः शिवः ९ दीक्षितानां तथा यज्ञो देवभामघवा तथा ॥ दिशामुदीची विप्राणां सोमो राजा प्रतापवान् १० कुबेरः सर्वरत्नानां देवतानां पुरंदरः ॥ एष भूताधिपः सर्गः प्रजानां च प्रजापतिः ११

मिसं कल्पमात्रादनेकानि शरीराणि प्रवर्तते । स एकधा भवति त्रिधा भवतीत्यादि श्रुतेः प्रदीपवदो वश इति न्यायाच्च ६५ कथमेवं योगिनः सामर्थ्यमुदेतीत्याशंक्यतस्यैव श्रद्धां ब्रैकमित्याह सहीति अतएव चानन्याधिपतिरिति न्यायश्चात्रानुसंधेयः ६६ । ६७ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ अस्त्येवानन्याधिपतेर्योगिनः ईश्वरत्वसमर्थनार्थं विष्णुतीराह मनुष्याणामित्यादिना ब्राह्मणाधर्मसेतव इत्येतेन । मध्यमो गुणः रजोगुणप्रधानः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

१२ ईश्वरत्वं ऐश्वर्यं नरादीनां हरिरेत्यर्थः १३ । १४ भगदेवाः कामकास्तैरनुयातानामनुसृतानां स्त्रीणां सर्वासां मध्ये माहेश्वरी वामलोचने तिसंबंधः १५ रतीनां प्रीति सुखानां वसुमत्स्यः धनवत्या धनलाभमवित्तं यत्प्रीति सुखं देवमहदित्यर्थः १६ । १७ । १८ । १९ । २० एवं विद्वान् विश्वेश्वरं प्राप्नोतीत्युक्तं । इदानीं विद्वत्प्रसादिसाधनान्याह अहिंसेति २१ शब्दलक्षणमित्यादयो दृष्टांताः २२ भारती परकीया विद्यास्वरूपं जनसंस्कारवती शब्देन बलक्षयते २३ विधेयमाह मनस इति । इदं कर्तव्यं न वेत्यादि विचारश्चित्तात्तयामनोनामकं तत्त्वं लक्षयते चित्ताऽपि बुद्ध्या परीक्षयते व्यवस्यति निश्चिनोति २४ एतदे सर्वेषामेव भूतानामहं ब्रह्म यो महान् ॥ भूतं परतरं मत्तो विष्णोर्वाऽपि न विद्यते १२ राजाधिराजः सर्वेषां विष्णुर्ब्रह्म यो महान् ॥ ईश्वरत्वं विजानीध्वं कर्तारमकृतं हरिम् १३ नरकिन्नरयक्षाणां गंधर्वारगरक्षसाम् ॥ देवदानवनागानां सर्वेषामीश्वरो हि सः १४ भगदेवानुयातानां सर्वासां वामलोचना ॥ माहेश्वरी महादेवी प्रोच्यते पार्वती हि सा १५ उमादेवी विजानीध्वं नारीणां सुतमां शुभाम् ॥ रतीनां वसुमत्स्यस्तु स्त्रीणामप्सरसस्तथा १६ धर्मकामाश्च राजानो ब्राह्मणाधर्मसेतवः ॥ तस्माद्राजा द्विजातीनां प्रयतेत स्मरक्षणे १७ राज्ञां हि विषये येषामवसीदंति साधवः ॥ हीनास्ते स्वगुणैः सर्वैः प्रेत्य चोन्मार्गं गामिनः १८ राज्ञां हि विषये येषां साधवः परिरक्षिताः ॥ तेऽस्मिन् लोके प्रमोदंते सुखं प्रेत्य च भुंजते १९ प्राप्नुवन्ति महात्मान इति वित्तद्विजर्षभाः ॥ अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि नियतं धर्मलक्षणम् २० आर्हि सा परमोधमोर्हि सा चाधर्मलक्षणा ॥ प्रकाशलक्षणा देवामनुष्याः कर्मलक्षणाः २१ शब्दलक्षणमाकाशं वायुस्तु स्पर्शलक्षणः ॥ ज्योतिर्पालक्षणं रूपमापश्चरसलक्षणाः २२ धारिणी सर्वभूतानां पृथिवी गंधलक्षणा ॥ स्वरव्यंजनसंस्कारा भारती शब्दलक्षणा २३ मनसोलक्षणं चित्ताचितोक्ता बुद्धिलक्षणा ॥ मनसा चिंतिता नर्थान् बुद्ध्या चेहव्यवस्यति २४ बुद्धिर्हि व्यवसायेन लक्षयते नात्र संशयः ॥ लक्षणं मनसो ध्यानमव्यक्तं साधुलक्षणम् २५ प्रवृत्तिलक्षणो योगो ज्ञानं संन्यासलक्षणम् ॥ तस्माज्ज्ञानं पुरस्कृत्य संन्यसेदिह बुद्धिमान् २६ संन्यासी ज्ञानसंयुक्तः प्राप्नोति परमां गतिम् ॥ अतीतो द्वंद्वमभ्येति तमो मृत्युजरातिगः २७ धर्मलक्षणसंयुक्तमुक्तं बोधिविध्वन्मया ॥ गुणानां ग्रहणं सम्यग्बुद्ध्या मयि हमतः परम् २८ पार्थिवो यत्सुगंधो वै घ्राणेन हि स गृह्यते ॥ घ्राणस्थश्च तथा वायुर्गंधज्ञाने विधीयते २९ अपां धातूरसो नित्यं जिह्वया स तु गृह्यते ॥ जिह्वास्थश्च तथा सोमो रसज्ञाने विधीयते ३० ज्योतिषश्च गुणो रूपं च क्षुपातच्च गृह्यते ॥ चक्षुःस्थश्च स दाऽऽदित्यो रूपज्ञाने विधीयते ३१ वायव्यस्तु सदा स्पर्शलक्षणा प्रज्ञायते च सः ॥ त्वक्स्थश्चैव सदा वायुः स्पर्शनेन विधीयते ३२

चाह बुद्धिर्हीति व्यवसायेन इदमित्येवेति निश्चयेन मनसश्चित्तस्य ध्यानं लोकतः शास्त्रतो वाऽनुभूतस्य विषयस्य पुनः पुनरुद्बोधके सत्यसति वायस्त्पुनरुत्तचित्तस्य लक्षणं । एवं मनो बुद्धिचित्तानां व्यक्तानि लक्षणान्युक्तानि । साप्नोतीति साधुः पुरुषस्तस्य लक्षणमव्यक्तं न केनचिदसौ व्यज्यतेऽपि तत्स्वयं प्रकाश इत्यर्थः २५ एवं मन आदिभ्यो विवेचितस्य पुरुषस्याधिगमोपायमाह कर्मनिदापूर्वकं प्रवृत्तीति योगः कर्माणि २६ द्वंद्वमानापमानादि अतीतोऽतिकांतः २७ गुणानां ग्रहणं त्रिधा दीनां धर्मस्वरूपलक्षणानि संयुक्तं संयोगाश्च तेषां समाहारोऽधर्मलक्षणसंयुक्तं । धर्मः सुखित्वादिकं लक्षणं शब्दादिकं संयुक्तमन्योन्यव्यतिपत्तत्वं । इदानीं तेषां ग्रहणं कया देवतयाऽनुगृहीतेन केन करणेन को वा गुणो गृह्यते इति वक्ष्यते २८ पार्थिव इति विधीयते अनुग्रहं कायं २९ धातुः सारः रस रूपः ३० । ३१ । ३२

अश्वः १४
अ०
॥४४॥

मभा.टी.
॥३२॥

३३ मनसइति यथातेजोगुणैरूपस्वाश्रयसहितसूत्रानुगृहीतेनचक्षुषामुद्यतेपर्वमनोगुणश्चित्तास्वाश्रयसहिताचेतनाधातुनाजीवेनानुगृहीतयाप्रज्ञयाप्रकृतज्ञस्याधीवृत्तिविशेषेणगृह्यते । मनो ज्ञानेइतिगुणगुणिनोर्मनश्चित्तयोरनेदाभिप्रायेणोक्तं ३४ एवंबुद्धिरध्यवसायेनस्वरूपेणगृह्यते । एवंमहानज्ञानेनगुह्यमस्वरूपेणस्वरूपेणैवगृह्यतेननुकारणोतरेणइन्द्रियवत् । तत्रहेतुः निश्चित्यग्रहणादिति यथारूपदर्शनेनकार्येणचक्षुरिन्द्रियमस्तीतिज्ञायतेननुगृह्यतेर्ज्ञात्रियत्वात् । एवंबुद्धिमहताहंमिदमित्यमेवेतिअस्मीतिचैवकृपेणनिश्चयेनलिङ्गेनैवतयोःस्वरूपव्यक्तंवस्तुतस्वव्यक्तमेवइन्द्रियत्ववदतीन्द्रियत्वात् ३५ एवंबुद्धेश्चतुर्वदतीन्द्रियत्वंसर्ववत्स्वप्रकाशत्वंचोक्तंयस्तुतागृह्यातितमाह अलिङ्गेति लिङ्गद्वाराग्रहणंबुद्ध्यादेरुक्तंक्षेत्रज्ञस्यगुणतयास्वरूपंयोज्योतिष्वादित्यर्थः । ज्ञानलक्षणउपलब्धिमात्रस्वरूपःनतूपलब्धिर्वालिङ्गःअलिङ्गत्वात् ३६ क्षेत्रज्ञपदमपिक्षेत्रोपलब्धिमात्रवाचिननुतदुपलब्ध्वाचीत्याह अव्यक्तमिति अव्यक्तमुद्दिष्टमुपक्रांतक्षेत्रं

आकाशस्यगुणोह्येपश्चेत्रेणचसगृह्यते ॥ श्रोत्रस्थाश्चदिशःसर्वाःशब्दज्ञानेप्रकीर्तिताः ३३ मनसश्चगुणश्चित्ताप्रज्ञयासतुगृह्यते ॥ हृदिस्थश्चेतनोधातुर्मनोज्ञाने विधीयते ३४ बुद्धिरध्यवसायेनज्ञानेनचमहांस्तथा ॥ निश्चित्यग्रहणाद्व्यक्तमव्यक्तंनान्नसंशयः ३५ अलिङ्गग्रहणोन्वित्यक्षेत्रज्ञोनिर्गुणात्मकः ॥ तस्मादलिङ्गः क्षेत्रज्ञःकेवलज्ञानलक्षणः ३६ अव्यक्तक्षेत्रमुद्दिष्टगुणानांप्रभवाप्ययम् ॥ सदापश्याम्यहंलीनोविज्ञानामिशृणोमिच ३७ पुरुषस्तद्विजानीतेतस्माक्षेत्रज्ञउच्यते ॥ गुणवृत्तंतथावृत्तक्षेत्रज्ञःपरिपश्यति ३८ आदिमध्यावसानांतंसृज्यमानमचेतनम् ॥ नगुणाविदुरात्मानंसृज्यमानाःपुनःपुनः ३९ नसत्यंविदतेकश्चित्क्षेत्रज्ञस्त्वेवविदति ॥ गुणानांगुणभूतानांयत्परंपरमंहत् ४० तस्माद्गुणाश्चसत्त्वंचपरित्यज्येहधर्मवित् ॥ क्षीणदोषोगुणातीतःक्षेत्रज्ञप्रविशत्यथ ४१ निर्द्वन्द्वोनिर्ममस्कारोनिःस्वाहाकारएवच ॥ अचलश्चानिकेतश्चक्षेत्रज्ञःसपरोविभुः ४२ ॥ इतिश्री० आ०अनु०गुरुशिष्यसंवादेत्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यदादिमध्यपर्वतंग्रहणोपायमेवच ॥ नामलक्षणसंयुक्तंसर्ववक्ष्यामितत्त्वतः १ अहःपूर्वततोरात्रिर्मासाःशुक्लादयःस्मृताः ॥ श्रवणादीनिऋक्षाणिऋतवःशिशिरादयः २ भूमिरादिस्तुगंधानांसानामापएवच ॥ रूपाणांज्योतिरादित्यःस्पर्शानांवायुरुच्यते ३ शब्दस्यादिस्तथाकाशमेषभूतकृतो गुणः ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिभूतानामादिमुत्तमम् ४ आदित्योज्योतिषामादिरग्निर्भूतादिरुच्यते ॥ सावित्रीसर्वविद्यानांदेवतानांप्रजापतिः ५

तथागुणानांकार्पकृपाणामुत्पत्तिमलयंचप्रमवाप्ययमितिसमाहारः । अहंसाक्षी लीनस्वाप्पस्तेनकर्त्ताच्छादितत्वादग्राह्यः । क्षेत्रलिङ्गस्यमितिपाठेक्षेत्रलिङ्गेत्युक्तसूक्ष्मशरीरोस्थितगुणानांस्वादीनामुत्पत्त्यादिनाज्ञेयमव्यक्तलीनमप्यहंपश्यामि ३७ गुणवृत्तंप्रकाशप्रवृत्तिमोहादि ३८ तदेवआदिमध्यावसानातमुत्पत्त्यादिनावृत्तं । अंतशब्दोब्रह्मत्ववाची अतिअतिबंधने इत्यस्यरूपं । सृज्यमानंचगुणवृत्तमेव सृज्यमानाहतिपरिणामिनःकूटस्थेनपश्यंत्यपितकूटस्थएवतान्प्रकाशयतीत्यर्थः ३९ सत्यमात्मानं गुणभूतानांमोग्यानां पंचम्यधैषधी तेभ्योयत्परंसत्यमितिसंबंधः ४० गुणाश्चइषान् सत्त्वंबुद्धिर्दर्शनेकरणभूतानां परित्यज्य क्षेत्रज्ञपरमात्मानंविशति ४१ । ४२ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ क्षेत्रज्ञप्रवेशरूपस्यमोक्षस्वानित्यत्वंस्वरूपमात्रत्वंचवक्तुंयजन्मादिमतदनित्यंकर्मप्राप्यचेतितत्सर्वमनुकामति यदादीति आदिमध्यपर्वतंजन्मादिमतं ग्रहणेउपायोऽस्त्यस्त्वतत्ग्रहणोपायंकर्मसाध्यं तत्सर्ववक्ष्यामि १ । २ । ३ । ४ आग्निजांटरूपीभूतानां जरायुजांढजामाऊष्मरूपी प्रस्वेददृष्टिहेतुतयास्वेदजोद्भिज्जानाः ५

॥३२॥

सिंहवलोकमेणसावित्रीउपाचष्टेउपासनार्थं नियतजप्यंघ्राद्यणक्षत्रियाविश्लेच्छांतानांतरसर्वसावित्रीपदवाच्यम् ६ सर्गःपृष्ठथादिकालः ७ तुतमप्रौजाहजनेवादेवतोद्देशेनवर्त्त सप्तोवातु किः ४ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ ससेवपानानांतरसोक्तुपावीनांच संशिरार्थः १४ ईश्वरःउद्रः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अध्यायद्वयेनज्ञानोपायावधर्मान्विवक्षुरज्ञानांकालच

ओंकारःसर्ववेदानांचसंप्राणएवच ॥ यदस्मिन्नियतंलोकेसर्वसावित्रिरुच्यते ६ गायत्रीच्छंदसामादिःप्रजानांसर्गउच्यते ॥ गावश्चतुष्पदामादिर्मनुष्याणां द्विजातयः ७ इयेनःपतत्रिणामादिर्यज्ञानांहुतमुत्तमम् ॥ सरीसृपाणांसर्वेषांज्येष्ठःसर्पोद्विजोत्तमाः ८ छतमादिर्युगानांचसर्वेषांनात्रसंशयः ॥ हिरण्यंसर्वरत्ना नामोषधीनांयवास्तथा ९ सर्वेषांक्षयभोज्यानामन्नंपरममुच्यते ॥ द्रवाणांचैवसर्वेषांपेयानामापउत्तमाः १० स्थावराणांतुभूतानांसर्वेषामविशेषतः ॥ ब्रह्म क्षेत्रंसदापुण्यंलक्षःप्रथमतःस्मृतः ११ अहंप्रजापतीनांचसर्वेषांनात्रसंशयः ॥ ममविष्णुरचित्यात्मास्वयंभूरितिसंस्मृतः १२ पर्वतानांमहामेरुःसर्वेषामग्रजः स्मृतः ॥ दिशांचप्रदिशांचोर्ध्वदिक्पूर्वाप्रथमातथा १३ तथात्रिपथगामंगानदीनामग्रजास्मृता ॥ तथासरोदपानानांसर्वेषांसागरोऽग्रजः १४ देवदानवभूता नांपिशाचोरगरक्षसाम् ॥ नरकिन्नरयक्षाणांसर्वेषामश्विरःप्रभुः १५ आदिर्विश्वस्यजगतोविष्णुर्ब्रह्ममयोमहान् ॥ भूतंपरतरंयस्मात्रैलोक्येनेहविद्यते १६ आश्रमाणांचसर्वेषांगार्हस्थ्यंनात्रसंशयः ॥ लोकानामादिरव्यक्तंसर्वस्यांतस्तदेवच १७ अहान्यस्तमयांतानिउदयांताचशर्वरी ॥ सुखस्यांतंसदापुःखंदुःखस्यां तंसदासुखम् १८ सर्वेक्षयांतानिचयाःपतनांताःसमुच्छ्रयाः ॥ संयोगाश्चवियोगांतामरणांतंचजीवितम् १९ सर्वकृतंविनाशांतंजातस्यमरणंध्रुवम् ॥ अशा श्वतंहिलोकेऽस्मिन्सदास्थावरजंगमम् २० इष्टंदतंतपोऽधीतंव्रतानिनियमाश्चये ॥ सर्वमेतद्विनाशांतंज्ञानस्यांतोनविद्यते २१ तस्माज्ज्ञानेनशुद्धेनप्रशांता त्माजितेन्द्रियः ॥ निर्ममोनिरहंकारोमुच्यतेसर्वपाप्मभिः २२ ॥ इति श्रीमहामारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि गुरुशिष्यसंवादे चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ बुद्धिसारंमनस्तंममिन्द्रियग्रामबंधनम् ॥ महाभूतपरिस्कंधंनिवेशपरिवेशनम् १ जराशोकसमाविष्टव्याधिव्यसनसंभवम् ॥ देशकालविचारीदंश्रमव्यायामानिःस्वनम् २ अहोरात्रपरिक्षेपंशीतोष्णपरिमंडलम् ॥ सुखदुःखांतसंश्लेषंक्षुत्पिपासावकीलकम् ३

क्राधीनत्वंदर्शयति बुद्धीत्यादिना अन्ननूतनत्वपुराणत्वादिवदतीतत्वानागतत्वादिरपिब्रह्मस्यैवधर्मइत्यतीतानागताविषयवहारहेतुर्ब्रह्ममेवतुक्तालोनामपठःपदार्थस्तदर्थमेष्टव्यइतिमन्वा नोदेहरूपंद्रव्यमेवकालचक्रत्वेनवर्णयति बुद्धिसारमित्यादिविशेषणयुक्तंकालचक्रंप्रवर्ततइतिनवमेनान्वयः बुद्धिरेवसारउपादेयांशोवस्मिन् । मनस्तंममनसास्तंमेनेववृत्तं । महामू तपरिस्कंधंपंचभूतसमुदात्मकं । स्कंधःस्यावृत्तौवंशेषांपरायसमूहयोःइतिमेदिनी । निवेशपरिवेशनंलघेयत्रनोभिवदावरणभूता १ संभवउत्पत्तिस्थानं । देशकालाभ्यांविचरतितथा श्रमःस्वेदःउपायामस्तद्वैतुर्गमनादिः २ परिक्षेपश्चालकः । परिमंडलंपरिवेषः । अंतसंश्लेषःसंधिः । अवकीलकाःअंतःप्रविष्टाःशंकवः ३

१२

छायातपविलेखं तपविलेखं तपविलेखं । निमेषमात्रेण उन्मेषमात्रेण च विह्वलं व्याकुलं चोरवीभत्समोहजलं अश्रु शोकव्याप्तमित्यर्थः । वर्तमानं सदागति । अचेतनं जडम्
४ मासादिना कालेन परिमितं । विषमं कदाचिन्मनुष्याकारं कदाचित्पशुकारं कदाचिदन्याकारमिति । लोकेषु ऊर्ध्वमधो गतेषु संचरः संचरणस्य । तमो नियमपंक्तं तमोगुणेन योनियमः
कर्मज्ञानयोर्निरोधः संप्रपञ्चवन्मालिन्याख्यपापहेतुर्यस्मिन् । रजोवेगप्रवर्तकं तमः सत्त्वसंमिश्रस्वरजसोवेगः विहितनिषिद्धकर्मसु प्रवर्तको यत्र ९ अहंकारो वर्पः सत्त्वाहंकारेति पाठे बुद्धपहंकारा
भ्यांचितितमित्यर्थः । गुणैः सत्त्वादिभिः संजातवर्तनमवस्थानस्य पाठांतरे मंडलं संघातः अरतयः इष्ट लाभजाः परितोपाभ्यान्वेद्यग्रहणानीकानि वेषादिका समूहो यत्र शोकः संहारो मृत्यु
छायातपविलेखं च निमेषोन्मेषविह्वलम् ॥ चोरमोहजलार्कणिर्वर्तमानमचेतनम् ४ मासार्धमासगणितं विषमं लोकसंचरम् ॥ तमो नियमपंक्तं च रजोवेगप्रवर्त
कम् ५ महाहंकारदासं च गुणसंजातवर्तनम् ॥ अरतिग्रहणानीकं शोकसंहारवर्तनम् ६ क्रियाकारणसंयुक्तरागविस्तारमायतम् ॥ लोभेप्सापरिविक्षोभं विचित्रा
ज्ञानसंभवम् ७ भयमोहपरीवारं भूतसंमोहकारकम् ॥ आनंदप्रीतिचारं च कामक्रोधपरिग्रहम् ८ महदादिविशेषांतमसक्तं प्रभवाव्ययम् ॥ मनोजवमनःकांतं का
लचक्रं प्रवर्तते ९ एतद्ब्रह्मसमायुक्तं कालचक्रमचेतनम् ॥ विसृजेत्संक्षिपेच्चापि बोधयेत्सामरंजम् १० कालचक्रप्रवृत्तिचिह्नं विवृतस्वतः ॥ यस्तु वेदनरो
नित्यं न स भूतेषु मुह्यति ११ विमुक्तः सर्वसंस्कारैः सर्वद्वंद्वविवर्जितः ॥ विमुक्तः सर्वपापेभ्यः प्राप्नोति परमां गतिम् १२ गृहस्थो ब्रह्मचारी च वानप्रस्थोऽथ भिक्षुकः ॥
चत्वार आश्रमाः प्रोक्ताः सर्वे गार्हस्थ्यमुलकाः १३ यः कश्चिदिह लोकेऽस्मिन्नागमः परिकीर्तितः ॥ तस्मात्तममनश्चेयः कीर्तिरेषा सनातनी १४ संस्कारैः संस्कृतः
पूर्वयथावच्चरितवतः ॥ जातौ गुणविशिष्टायां समावर्तत तत्स्ववित् १५ स्वदारनिरतो नित्यं शिष्टाचारो जितेंद्रियः ॥ पंचभिश्च महायज्ञैः श्रद्धधानो यजेदिह १६
देवताऽतिथि शिष्टाशीनिरतो वेदकर्मसु ॥ इज्याप्रदानमुक्तश्च यथाशक्तियथासुखम् १७ न पाणिपादचपलोननेत्रचपलो मुनिः ॥ न च वामं च पलं हाति शिष्टस्य गो
चरः १८ नित्यं यज्ञोपवीतीत्याच्छुक्लवासाः शुचिव्रतः ॥ नियतो यमदानाभ्यां सदा शिष्टैश्च संविशेत् १९ जितशिश्रोदरो मेघः शिष्टाचारसमन्वितः ॥ वैष्णवीधारये
द्यष्टिसोदकं च कर्म मंडलम् २० अर्घ्याध्यापनं कुर्यात्तथा यजनयाजने ॥ दानं प्रतिग्रहं वापि षड्गुणां प्रतिमाचरेत् २१ त्रीणि कर्माणि जानीत ब्राह्मणानां तु जीवि
का ॥ याजनाध्यापने चोभे शुद्धाच्चापि प्रतिग्रहः २२ अथ शेषाणि चान्यानि त्रीणि कर्माणि यानि तु ॥ दानमध्ययनं यज्ञो धर्मयुक्तानि तानि तु २३ तेष्वप्रमादं कु
र्वीत त्रिषु कर्मसु धर्मवित् ॥ दांतो मेघः क्षमायुक्तः सर्वभूतसमो मुनिः २४

एवपरिविक्षोभो निमो ब्रतदेशस्थानीयश्चक्रस्यास्फालनहेतुर्यत्र । विचित्रं त्रिगुणात्मकत्वात्तद्वदज्ञानं मायाततः संभव उत्पत्तिर्यस्य ७ आनंदप्रीतिचारं वा ह्यष्टासत्याचरतीति तथा ८ वि
शेषाः स्थूलपिण्डादयः । असक्तं कचिदपि क्षणमनिरुद्धं । प्रवृत्तिसंसारत्यनेन तत्प्रमथं तत्तदव्ययं चेति अव्ययं संसारकारणमित्यर्थः ९ ब्रह्माणि माना पमाना दीनित्यन्मयं देहेन्द्रियादिसंवा
तचक्रं रजस्तमः सत्त्वप्रधानं सत्त्वृष्टिसंहारतत्त्वज्ञानानां हेतुर्भवति १० प्रवृत्तिप्रवृत्तिहेतुं निवृत्तिं निवृत्तिहेतुं वेद विदित्वा हामोपादानं लब्धमुह्यति ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

२५ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि मीलकंठीपि भारतमेविदीपे पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ एवमेतेन मार्गेणेत्यादिरध्यायो निगदध्यायः ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० । १००१ । १००२ । १००३ । १००४ । १००५ । १००६ । १००७ । १००८ । १००९ । १०१० । १०११ । १०१२ । १०१३ । १०१४ । १०१५ । १०१६ । १०१७ । १०१८ । १०१९ । १०२० । १०२१ । १०२२ । १०२३ । १०२४ । १०२५ । १०२६ । १०२७ । १०२८ । १०२९ । १०३० । १०३१ । १०३२ । १०३३ । १०३४ । १०३५ । १०३६ । १०३७ । १०३८ । १०३९ । १०४० । १०४१ । १०४२ । १०४३ । १०४४ । १०४५ । १०४६ । १०४७ । १०४८ । १०४९ । १०५० । १०५१ । १०५२ । १०५३ । १०५४ । १०५५ । १०५६ । १०५७ । १०५८ । १०५९ । १०६० । १०६१ । १०६२ । १०६३ । १०६४ । १०६५ । १०६६ । १०६७ । १०६८ । १०६९ । १०७० । १०७१ । १०७२ । १०७३ । १०७४ । १०७५ । १०७६ । १०७७ । १०७८ । १०७९ । १०८० । १०८१ । १०८२ । १०८३ । १०८४ । १०८५ । १०८६ । १०८७ । १०८८ । १०८९ । १०९० । १०९१ । १०९२ । १०९३ । १०९४ । १०९५ । १०९६ । १०९७ । १०९८ । १०९९ । ११०० । ११०१ । ११०२ । ११०३ । ११०४ । ११०५ । ११०६ । ११०७ । ११०८ । ११०९ । १११० । ११११ । १११२ । १११३ । १११४ । १११५ । १११६ । १११७ । १११८ । १११९ । ११२० । ११२१ । ११२२ । ११२३ । ११२४ । ११२५ । ११२६ । ११२७ । ११२८ । ११२९ । ११३० । ११३१ । ११३२ । ११३३ । ११३४ । ११३५ । ११३६ । ११३७ । ११३८ । ११३९ । ११४० । ११४१ । ११४२ । ११४३ । ११४४ । ११४५ । ११४६ । ११४७ । ११४८ । ११४९ । ११५० । ११५१ । ११५२ । ११५३ । ११५४ । ११५५ । ११५६ । ११५७ । ११५८ । ११५९ । ११६० । ११६१ । ११६२ । ११६३ । ११६४ । ११६५ । ११६६ । ११६७ । ११६८ । ११६९ । ११७० । ११७१ । ११७२ । ११७३ । ११७४ । ११७५ । ११७६ । ११७७ । ११७८ । ११७९ । ११८० । ११८१ । ११८२ । ११८३ । ११८४ । ११८५ । ११८६ । ११८७ । ११८८ । ११८९ । ११९० । ११९१ । ११९२ । ११९३ । ११९४ । ११९५ । ११९६ । ११९७ । ११९८ । ११९९ । १२०० । १२०१ । १२०२ । १२०३ । १२०४ । १२०५ । १२०६ । १२०७ । १२०८ । १२०९ । १२१० । १२११ । १२१२ । १२१३ । १२१४ । १२१५ । १२१६ । १२१७ । १२१८ । १२१९ । १२२० । १२२१ । १२२२ । १२२३ । १२२४ । १२२५ । १२२६ । १२२७ । १२२८

अध्वासूर्येणनिर्दिष्टःकोटवच्चरेन्महोम् ॥ दयार्थचैवभूतानांसमीक्ष्यपृथिवीचरेत् २७ संचयांश्चनकुर्वीतस्नेहवासंचवर्जयेत् ॥ पूताभिरद्भिर्नित्यं वैकार्यं कुर्वी
तमोक्षवित् २८ उपस्पृशेदुद्धृताभिरद्भिश्चपुरुषःसदा ॥ अहिंसाब्रह्मचर्यं च सत्यमार्जवमेव च २९ अक्रोधश्चानसूयाचदमो नित्यमपैशुनम् ॥ अष्टस्वेतेषु यु
क्तः स्याद्भूतेषु नित्यं तैर्द्रियः ३० अपापमशठवृत्तमजिह्मं नित्यमाचरेत् ॥ जोषयेत्सदाभोज्यं ग्रासमागतमस्पृहः ३१ यात्रामात्रं च भुंजीत केवलं प्राणयात्रे
कम् ॥ धर्मलब्धमथाश्रीयात्त्रकाममनुवर्तयेत् ३२ ग्रासादाच्छादनादन्यन्नगृहीयात्कथंचन ॥ यावदाहारयेत्तावत्प्रतिगृहीतनाधिकम् ३३ परेभ्यो न प्रातिग्राह्यं
न च देयं कदाचन ॥ दैन्यभावाच्च भूतानां संविभज्य सदा बुधः ३४ नाददीत परस्वानिन गृहीयादयाचितः ॥ न किंचिद्विषयं भुक्त्वा स्पृहयेत्तस्यैव पुनः ३५ मृदमा
पस्तथान्नानि पत्रपुष्पफलानि च ॥ असंवृतानि गृह्णीयात्प्रवृत्तानि च कार्यवान् ३६ न शिल्पजीविकां जीवेद्विरण्यं नोत्कामयेत् ॥ न द्वेष्टानोपदेष्टा च भवेच्च निरुप
रुक्तः ३७ श्रद्धापूतानि भुंजीत निमित्तानि च वर्जयेत् ॥ सुधावृत्तिरसकश्च सर्वभूतैरसंविदम् ३८ आशीर्षुक्तानि सर्वाणि हिंसायुक्तानि यानि च ॥ लोकसंग्रहधर्मं च
नैव कुर्यान्नकारयेत् ३९ सर्वभावानतिक्रम्य लघुमात्रः परिब्रजेत् ॥ समः सर्वेषु भूतेषु स्थावरेषु चरेषु च ४० परं नो द्वेजयेत्कंचिन्न च कस्यचिदुद्विजेत् ॥ विश्वास्यः
सर्वभूतानामग्न्यो मोक्षविबुध्यते ४१ अनामतं च न ध्यायेन्नातीतमनुचितयेत् ॥ वर्तमानमुपेक्षेत कालाकांक्षी समाहितः ४२ न च क्षुपानमनसानवाचा दूषयेत्क
चित् ॥ न प्रत्यक्षं परोक्षं वा किंचिदुष्टं समाचरेत् ४३ इंद्रियाण्युपसंहृत्य कूर्मो गानीव सर्वशः ॥ क्षीणेन्द्रियमनो बुद्धिर्निरीहः सर्वतत्त्ववित् ४४ निर्द्वंद्वो निर्नमस्कारो
निःस्वाहाकार एव च ॥ निर्ममो निरहंकारो नियो मक्षेम आत्मवान् ४५ निराशीर्निर्गुणः शान्तो निरासक्तो निराश्रयः ॥ आत्मसंगी च तत्त्वज्ञो मुच्यते नात्र संशयः ४६
अपादपाणिपृष्ठंतदशिरस्कमनूदरम् ॥ प्रहीणगुणकर्माणं केवलं विमलं स्थिरम् ४७ अगंधमरसरूपरसं मरूपाशब्दमेव च ॥ अनुगम्य मना सक्तममांसमपि चैव यत्
४८ निश्चितमव्ययं दिव्यं गृहस्थमपि सर्वदा ॥ सर्वभूतस्थमात्मानं येष श्रयंति ते मृताः ४९ न तत्र क्रमते बुद्धिर्नोन्द्रियाणि न देवताः ॥ वेदायज्ञाश्च लोकाश्च न तपो
न व्रतानि च ५० यत्र ज्ञानवतां प्राप्तिरलिंगग्रहणा स्मृता ॥ तस्मादलिंगधर्मज्ञो धर्मतत्त्वमुपाचरेत् ५१ गृहधर्माश्रितो विद्वान्विज्ञान चरितं चरेत् ॥ अमूढो मूढरू
पेण च रेद्धर्ममदूषयन् ५२ यथैनमवमन्येरन्परिसततमेव हि ॥ तथा वृत्तश्च रेच्छांतः सतां धर्मांश्च कुत्सयन् ५३ य एवं वृत्तसंपन्नः समुनिः श्रेष्ठ उच्यते ॥ इंद्रियार्णां
द्रियार्थांश्च महाभूतानि पंच च ५४ मनो बुद्धिरहंकारमव्यक्तं पुरुषं तथा ॥ एतत्सर्वं प्रसंख्याय मथावत्तत्त्वनिश्चयात् ५५ ततः स्वर्गमवाप्नोति विमुक्तः सर्वबंधनैः ॥
पूतावदंतवेलायां परिसंख्याय तत्त्ववित् ५६ ध्यायेद्देवां तमास्थाय मुच्यतेऽथ निराश्रयः ॥ निर्मुक्तः सर्वसंभोग्यो वायुराकाशगोयथा ५७

५८ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ संन्यासमिरयध्यायेत्पिमुच्यते नात्र संशय इत्यर्थः पूर्वोक्तैः पूर्वोक्तैः १ । २ । ३ । ४
५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ द्वाविमाविति पक्षिणो जीविश्चरी संक्षिप्येते योस्तौ संक्षेपौ तयो रूपाधी बुद्धिमायेतो अचेतनौ । सत्त्वाविति पाठे तु अचेतनौ प्राप्ति
विवत्वेन ह्यस्योयस्तुताभ्यां प्रतिविंबरूपाभ्यामन्यः विवस्थानीयः सचेतनामात्रशरीरोपि चेतनावानिरुप्यते साक्ष्यसंलग्नात्साक्षीतिरय १६ अचेतन इति अचेतन इवाहं धीगम्यो ह्यस्यो जीवि

क्षीणकोशोनिरातंकस्तथेदं प्राप्नुयात्परम् ५८ ॥ इति श्रीमहामारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि गुरुशिष्यसंवादे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ संन्यासं तप इत्याहुर्वृद्धानिश्चितवादिनः ॥ ब्राह्मणा ब्रह्मयोनिस्था ज्ञानं ब्रह्म परं विदुः १ अतिदूरात्मकं ब्रह्म वेदविद्याव्यपाश्रयम् ॥ निर्द्वंद्वं नि
र्गुणं नित्यमचिंत्यगुणमुत्तमम् २ ज्ञानेन तपसा चैव धीराः पश्यंति तत्परम् ॥ निर्णक्तमनसः पूताव्युक्तांतरजसोऽमलाः ३ तपसाक्षेममध्वानंगच्छंति परमे
श्वरम् ॥ संन्यासनिरतानित्यं ये च ब्रह्मविदो जनाः ४ तपःप्रदीप इत्याहुराचारो धर्मसाधकः ॥ ज्ञानं वै परमं विद्यात्संन्यासं तप उत्तमम् ४ यस्तु वेद निराधारं ज्ञा
नं तत्त्वविनिश्चयात् ॥ सर्वभूतस्थमात्मानं स सर्वगतिरिष्यते ५ यो विद्वान्सहवासंच विवासंचैव पश्यति ॥ तथैवैकत्वानात्वे स दुःखात्प्रतिमुच्यते ७ यो न कामय
ते किंचिन्न किंचिदवमन्यते ॥ इह लोकस्थ एवैष ब्रह्मभूयाय कल्पते ८ प्रधानगुणतत्त्वज्ञः सर्वभूतप्रधानवित् ॥ निर्ममो निरहंकारो मुच्यते नात्र संशयः ९ निर्द्वंद्वो
निर्नमस्कारो निःस्वाहाकार एव च ॥ निर्गुणं नित्यमद्वंद्वं प्रज्ञमेनैव गच्छति १० हित्वा गुणमयं सर्वकर्म जंतुः शुभाशुभम् ॥ उभे सत्यानृते हित्वा मुच्यते नात्र संशयः
११ अव्यक्तयोनिप्रभवो बुद्धिस्कंधमयो महान् ॥ महाहंकारविटपटं द्रियां कुरकोटरः १२ महाभूतविशालश्च विशेषयति शास्त्रिनः ॥ सदापन्नः सदा पुष्पः शुभा
शुभफलोदयः १३ आजीव्यः सर्वभूतानां ब्रह्मवृक्षः सनातनः ॥ पुनं छित्त्वा च मिच्छा च तत्त्वज्ञानासेना बुधः १४ हित्वा संगमयान्पाशां मृत्युजन्मजरोदयान् ॥
निर्ममो निरहंकारो मुच्यते नात्र संशयः १५ द्वाविमौ पाक्षिणौ नित्यौ संक्षेपौ चाप्यचेतनौ ॥ एताभ्यां तु परोयो न्यश्चेतनावान्स उच्यते १६ अचेतनः सत्त्वसंख्या
विमुक्तः सत्त्वात्परं चेतयते तं तत्त्वात्मा ॥ सक्षेत्रवित्सर्वसंख्यात बुद्धिर्गुणातिगो मुच्यते सर्वपापैः १७ ॥ इति श्री० आश्वमेधिके ० अनुगीताप० गुरुशिष्यसंवादे सप्तच
त्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ केचिद्ब्रह्ममयं वृक्षं केचिद्ब्रह्मवनं महत् ॥ केचित्तु ब्रह्मचाव्यक्तं केचित्परमनामयम् ॥ मन्यंते सर्वमप्येतदव्यक्तप्रभावव्ययम् १

इति यावत् सत्त्वसंख्याविमुक्तः सत्त्वानि प्राणिनः संख्यायते पृथक्त्वेन गणयते ये स्ते देहाद्युपाधयस्तैर्विमुक्तः सत्त्वत्वात्तु बुद्धेः परं यद्वस्तु यच्च चेतयते बुद्ध्यादीन् अचेतनानपि चेतन्ययुक्तान्कुरुते स एव स
ब्रह्मसंज्ञोऽंतरात्मा । कोऽसौ सर्वसंख्यात बुद्धिः सर्वा संख्याताः बुद्धयो येन सर्वासां बुद्धीनां साक्षित्वेन संख्याता परिच्छेदक इत्यर्थः । स एव गुणगुणितः सत्त्वैर्दोषैर्गुण्यते गुणातिगस्तु ते
च्यते इति १७ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥
मिथैवाव्यस्तामेवानुवदति केचिदित्यादिना केचित्समपंचं ब्रह्मेति वदतो वृक्षं संसारं ब्रह्ममयं ब्रह्मणो विकारमाहुः ब्रह्मैव जगदाकारेण परिणमते इति । तदात्मानं स्वयमकुरुत सत्त्वसंख्यामवद-

-आत्मकृतेः परिणामात् इत्यादिश्रुतयः स्मृतयश्च । केनित्परैवस्तु जनामर्पनिर्विकारं तत्र जगत्स्वप्नवत्कल्पितं । सद्यदास्वपितव्येनैवास्मिन्सर्वनामभिः सहोपेत्यैव सद्यदाप्रति
बुध्येताथैतस्मादात्मनःसर्वप्राणापयायतनं विप्रतिष्ठते प्राणेश्वो देवादेवेभ्यो लोकाः । इति सुप्तिप्रबोधयोर्नामरूपारमन्थेवल्लयोदधीभूयेते । मायामात्रं तु कारस्म्येन आत्मनि चैवं विचित्राश्च हीति स्मर्य
ते च । एवं श्रौतं मतद्वयमुक्तासौख्यमतमाह मन्यंत इति । तत्र प्रथमपक्षे उपासकानां आप्रायणादिति न्यायेन अंत्यप्रत्ययस्यावश्यकत्वमाह उच्छ्वासमात्रं तावन्मात्रकालं समो निर्वि
शेषः सर्वो वा समशब्दस्य सर्वपर्यायत्वात् । स ह सर्वमवति इति श्रुतेश्च आत्मानं हार्द्वद्वयसंगम्य उपास्य अमृतत्वाय कल्पते ब्रह्मलोकप्राप्तिद्वारेत्यर्थः । द्वितीये पक्षे अंतकालादुपप्रापि
णिकनिर्विकल्पसाक्षात्कारान्मुच्यत इत्याह निमेषेति विदुषां प्राप्तिप्राप्त्यैवैवल्पम् । तृतीये पक्षेऽपि मनोनिरोधेन मुच्यत इत्याह प्राणायामैरिति द्वाभ्यां प्राणाः इंद्रियाणि बुद्धिमनः
सहितानि द्वादशते आयम्यंते निगृह्यंते यैस्ते प्राणापानैः यमनियमादिभिः ते च यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारधारणाध्यानसमाधयस्तर्कविराग्याभ्यां सहवशात् वैत्री करुणामुदितोपेक्षामिः सह
द्वादशवा । यमाः पंचनियमाः पंचप्राणायामादयः षट्मेध्यादयश्चतस्रस्तर्कविराग्ये चेति द्वाविंशतिर्वा संयम्य निरोध्य पुनः पुनरितियावज्जीवमेव कार्यं न तु सकृत्प्रयत्नेनाप्रसिद्धिरस्तीति दर्शितम् ।

उच्छ्वासमात्रमपि चेद्योतकाले समो भवेत् ॥ आत्मानमुपसंगम्य सोऽमृतत्वाय कल्पते २ निमेषमात्रमपि चेत्संयम्यात्मानमात्मनि ॥ गच्छत्यात्मप्रसादेन विदुषां प्रा
प्तिमव्ययाम् ३ प्राणायामैरथ प्राणान्संयम्य स पुनः पुनः ॥ दशद्वादशभिर्वापि चतुर्विंशत्परंततः ४ एवं पूर्वप्रसन्नात्मा लभते यद्यदिच्छति ॥ अव्यक्तास्त्वमुद्रि
क्तममृतत्वाय कल्पते ५ सत्त्वात्परतरं नान्यत्प्रशंसंतीह तद्विदः ॥ अनुमानाद्विजानीमः पुरुषं सत्त्वसंश्रयम् ६ न शक्यमन्यथा गंतुं पुरुषं द्विजसत्तमाः ॥ क्षमावृत्तिरहि
सा च समता सत्यमार्जवम् ॥ ज्ञानं त्यागोऽथ संन्यासः सात्त्विकं वृत्तमिष्यते ७ एते नैवानुमानेन मन्यंते वैमनीषिणः ॥ सत्त्वं च पुरुषश्चैव तत्र नास्ति विचारणा ८ आहुरे
के च विद्वांसो ये ज्ञानपरिनिष्ठिताः ॥ क्षेत्रज्ञसत्त्वयोरेक्यमित्येतन्नोपपद्यते ९ पृथग्भूतं ततः सत्त्वमित्येतदविचारितम् ॥ पृथग्भावश्च विज्ञेयः सहजश्चापि तत्त्वतः १०

चतुर्विंशत् अव्यक्तात्परमन्यं पंचविंशत् पुरुषं लभते ४ यद्यदिच्छति तदपि लभते योगसामर्थ्यात् । प्रसन्नत्वात् विदुस्तत्त्वः यदा तु अव्यक्तात् अव्यक्तं प्राप्य सत्त्वं सत्त्वगुणः उद्विक्तं
उत्कृष्टतरं भवति पुरुषमात्राकारं भवति तदाऽमृतत्वापकल्पते । पूर्णशतसहस्रं च त्रिंशत्पञ्चकचित्का इत्येव क्तमात्रनिष्ठानां स्वर्गकालावधि स्मरणात् । चतुर्विंशत् अव्यक्तात्परमिति वा
संबंधः १ धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्यादीनां आत्मप्राप्तिसाधनानां सत्त्वोत्कर्षलभ्यत्वात् सत्त्वमेव स्वतैति साधेन सत्त्वाविति सत्त्वसंश्रयं पुरुषं अन्यथा सत्त्वासंश्रय इति गंतुं न शक्यमिति योजना ६
वृत्तं परिपाकः ७ पुरुषवत्त्वच्छत्त्वात् पुरुषोपकारित्वाच्च सत्त्वं पुरुषादभिन्नमिति मन्यंते तार्किकाः अतएव ते आत्मनि सत्त्ववर्मान्कर्तृत्वादीन्वास्तवान्मन्यंते इत्याह एते नैति द्वाभ्यां तत्रापि
मन्यंते प्रातीतिकं एकत्वं सांख्यादयः तार्किकास्तु तदेव वास्तवमित्याहुरिति विवेकः ८ एतदुच्यते आहुरिति ९ सांख्यप्रत्याह पूयगिति यदिसत्त्वं ततः पुरुषात्पूयकं अप्यत भूतं नित्यानि
वृत्तं च स्यात्तर्हि मुक्तमप्यात्मानं न जह्यात् मृतत्वे तस्य निरन्वयनाशायोगात् । तस्मादनिर्भोक्षप्रसक्तेः इदं मतमविचारितं । एकत्वपक्षोऽपि प्रत्युक्त एव । कर्तृत्वादेवांस्तत्त्ववैधर्मिना शर्मन्तरेणानि
वृत्तं नैरात्म्यमनिर्भोवाप्रसज्येत इति भावः । सिद्धांतमाह पृथग्भावश्च विज्ञेयः सहजश्चापि तत्त्वतः । सत्त्वपुरुषयोः समुद्रतरंगयो रिव शब्दतः प्रतीतिश्च पूयग्भावोऽस्ति । सत्त्वं च समुद्रे व
रंग इव पुरुषे सहजम् । एवं च विलीनतरंगस्येव मुक्तसत्त्वस्य पुनरुत्पत्त्ययोगात् प्राणिर्भोक्ष इति कल्पितभेदेन संसारयात्रा निर्वाहः अकल्पिता भेदे भोक्षोपपत्तिरित्यर्थः १०

एवमपि सत्त्वपुरुषयोरेकजात्यापत्तेर्जडाजहाभिमानो न स्यादित्याशंक्याह तथैवेति नयः युक्तिः । तप इति पाठे आलोचनपूर्वको निश्चयः । यथा उदुंबरफलोदरे बाह्यस्यान्यस्य प्रवेशायोगात् तदवय
वमशकदेहस्ततो विजातीयः सन्नाविर्भवति । एवं चिद्विलास एव सत्त्वं ततः पूयग्भूयजत्वेनाविर्भवतीत्यर्थः ११ सत्त्वपुरुषयोः संबंधे दृष्टांतः पण्डितः असंगत्वात् पुरुषः सत्त्वधर्मे न लिप्येत तत्र लेपप्रती
तिस्त्वाध्यासिकीति भावः १२ उक्तं विद्यते ये षुते उक्तवतः उक्तमर्थं सम्यगवदन्त इत्यर्थः । सहजस्यापि सत्त्वस्य पुरुषासंसर्गित्वं दुर्घटं ब्रह्मणश्च वचनं नामिदमेतितर्कं ब्रह्मण्यमुपयतो निरुद्धत्वात् संशय
मापन्नाः १३ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये मारुतभाष्ये अपि अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ एवं संविदानाः प्रथमं वेदशास्त्रेषु मतभेदं दर्शयंति कोवेति निवृत्तिधर्मो वा प्रवृत्तिधर्मो वा श्रुतेयः
न कर्मणाति कुर्वन्नेवेह कर्माणीत्युभयविधश्रुतिदर्शनामुद्घातमहे इति भावः १ ऊर्ध्वदेहात् देहनाशादूर्ध्वमपि आत्माऽस्तीत्येके वदंतीति संबंधः नैतदितिलोकायताः सर्वसंशयितमिति स्याद्वादिनः

तथैवैकत्वानात्वमिष्यते विदुषां नयः ॥ मशकोदुंबरे चैक्यं पृथक्त्वमपि दृश्यते ११ मत्स्यो यथाऽन्यः स्यादप्सु संप्रयोगस्तथा तयोः ॥ संबंधस्तोयविदूनां पर्णेकोक
नदस्य च १२ ॥ गुरुवाच ॥ इत्युक्तं तस्ते विप्रास्तदालोक्य पितामहम् ॥ पुनः संशयमापन्नाः पप्रच्छुर्मुनिस्तमाः १३ ॥ इति श्रीम. आश्व. ० प. ० अनु. ० गुरुशिष्यसं
वादे अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ऋषय उचुः ॥ को वास्विदिह धर्माणामनुष्ठेयतमो मतः ॥ व्याहृतामिव पश्यामो धर्मस्य विविधां गतिम् १ ऊर्ध्वदेहाद्वदं त्येके नै
तदस्तीति चापरे ॥ केचित्संशयितं सर्वानिः संशयमथापरे २ अनित्यं नित्यमित्येके नास्त्यस्तीत्यापि चापरे ॥ एकरूपं द्विधेत्येके व्यामिश्रमिति चापरे ३ मन्यंते ब्राह्मणा
एव ब्रह्मज्ञास्तत्त्वदर्शिनः ॥ एकमेकं पृथक्क्रान्येव ह्युत्वमिति चापरे ४ देशकालाद्युभौ केचिन्नैतदस्तीति चापरे ॥ जटाजिनधराश्चान्ये मुंडाः केचिदसंवृताः ५ अस्नानं
केचिदिच्छंति स्नानमप्यपरे जनाः ॥ मन्यंते ब्राह्मणा देवा ब्रह्मज्ञास्तत्त्वदर्शिनः ६ आहारं केचिदिच्छंति केचिन्नानशने रताः ॥ कर्म केचित्प्रशंसंति प्रशान्तिं चापरे जनाः
७ केचिन्मोक्षं प्रशंसंति केचिद्भोगान्पृथग्विधान् ॥ धनानि केचिदिच्छंति निर्धनत्वमथापरे ॥ उपास्य साधनं त्वेके नैतदस्तीति चापरे ८ अहिंसानिरताश्चान्ये के
चिद्वि सापरायणाः ॥ पुण्येन यशसा चान्ये नैतदस्तीति चापरे ९ सद्भावानिरताश्चान्ये केचित्संशयिते स्थिताः ॥ दुःखादन्ये सुखादन्ये ध्यानमित्यपरे जनाः १०

सप्तमं भीनयज्ञाः निःसंशयमिति प्रातिस्विकं सर्वतैर्युक्ताः १ अनित्यं सर्वसृष्टिलघुकमिति तार्किकादयः । नित्यं प्रवाह नित्यमिति भीमांसकाः । नास्तीति शून्यवादिनः । अस्ति परैरुल्लङ्घिकमिति
सौगताः । एकरूपं विज्ञानमेव द्विधा इदमर्थकारमहमर्थकारमिति योगाचाराः । व्यामिश्रं मिश्रमभिन्नं चेत्पुद्गलोमाः १ एके ब्रह्मज्ञाः शास्त्रज्ञाः तत्त्वदर्शिनोऽपरोक्षज्ञानवतः ब्राह्मणास्तु ब्रह्मैव
कमस्तीति मन्यंते सगुणोपासकाः । पृथक् असाधारणानि कर्माण्येव कारणानीत्यन्ये भीमांसकाः । बहुत्वमपि कारणानां प्रादुर्भावादिनाः ४ देशकालावधि ज्योतिर्विदः । एतत्त्वद्वयं सर्वकाल
त्रयेऽपि नास्ति स्वप्नराज्यवच्चिद्विलासमात्रमिति वृद्धाः ५ अस्नानं नैष्ठिकब्रह्मचर्यं स्नानं गार्हस्थ्यं ६ । ७ साधनं ध्यानादिकमुपास्य कृत्वाऽपि नैतदस्तीति पश्चात्सर्वमपवदंति तथा च श्रुतिः
'न निरोधो न चोत्पत्तिर्न बद्धो न च साधकः ॥ न मुमुक्षुर्न वै मुक्त इत्येवापरमार्थता' इति ८ पुण्ये पुण्यार्थमेव यते तेत्यन्ये । एतत्पुण्यं नास्त्येवेत्यन्ये लोकायताः ९ संशयिते कृतमास्ति नवोत्ति संविधेपायि
दुःखादुःखनिवृत्त्यर्थं सुखात्सुखप्राप्त्यर्थं ध्यानं कर्तव्यं निष्काममेवेत्यपरे १०

११ ज्ञानसंन्याससंन्यासैकप्रपञ्चं भूतचित्तकाः वस्तुतत्त्वविचारकाः स्वभावंसाधनपौष्कल्यसाधनपौष्कल्यस्वाभाव्यादेवज्ञानमुत्पद्यते आश्रमांतरेऽपिन संन्यासमात्रेणैषाहुः १२ । १३ । १४
अविहिताः अशिक्षिता आख्यातस्त्वयेति शेषः १५ मुख्यप्रष्टव्यमाह अतः परमिति १६ । १७ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि मीलेकंठीयेभारतमावदीपे एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ पृष्ठेभवे
पुष्पक्षेयदेयमुपादेयं च तत्संक्षेपेणाह हंतव इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ विषयविषयिभावो घटचक्षुषोरिव न केवलं प्रकाश्यप्रकाशकभावः अपि तु मोक्षमोक्षमात्रोऽप्यस्तीत्याह व्याख्या
तमितिसाधेन उर्ध्ववरत्नस्त्वस्वात्मानं भोकारं च न वीतिभोका तु मशकवदुभयं वेत्तीत्यर्थः यो विजानीते स क्षेत्रज्ञ इत्युत्तरेणान्वयः ९ सत्त्वपुरुषयोः संबंधस्याध्यासिकत्वमाह नित्यमिति नित्यं सर्वदा
यज्ञमित्यपरे विप्राः प्रदानमिति चापरे ॥ तपस्त्वन्ये प्रशंसन्ति स्वाध्यायमपरे जनाः ११ ज्ञानसंन्यासमित्येके स्वभावं भूतचित्तकाः ॥ सर्वमेके प्रशंसन्ति सर्वमिति चा
परे १२ एवं व्युत्थापिते धर्मवदुधाविप्रबोधिते ॥ निश्चयं नाधिगच्छामः संमूढाः सुरसत्तम १३ इदं श्रेय इदं श्रेय इत्येवं व्युत्थितो जनः ॥ यो हियस्मिन्नरतो धर्मसत्त
पूजयते सदा १४ तेन नोऽविहिता प्रज्ञामनश्च बहुलीकृतम् ॥ एतदाख्यातमिच्छामः श्रेयः किमिति सत्तम १५ अतः परं तु यद्ब्रह्म तद्ब्रह्म न्वक्तुमर्हति ॥ सत्त्वक्षेत्रज्ञयो
श्चापि संबंधः केन हेतुना १६ एवमुक्तः स तौ विप्रैर्भगवाँल्लोकभावनः ॥ तेभ्यः शंसं धर्मात्मा याथातथ्येन बुद्धिमान् १७ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अ
नुगीतापर्वणि गुरुशिष्यसंवादे एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ हंतवः संप्रवक्ष्यामि यन्मां पृच्छथ सत्तमाः ॥ गुरुणा शिष्यमासाद्य यदुक्तं त
न्निबोधत १ समस्तमिदं तच्छ्रुत्वा सम्यगेवावधार्यताम् ॥ अहिंसा सर्वभूतानामेतत्कृत्य तमं मतम् २ एतत्पदमनुद्दिशं वरिष्ठं धर्मलक्षणम् ॥ ज्ञानं निःश्रेय इत्याहुर्ब्रह्मा
निश्चितदर्शिनः ३ तस्माज्ज्ञानेन शुद्धेन मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ हिंसा पराश्रये केचिद्येचनास्ति कृत्यतः ॥ लोभमोहसमायुक्तास्ते वै निरयगामिनः ४ आशीर्षु
क्तानि कर्माणि कुर्वते ये त्वतंद्रिताः ॥ तेऽस्मिन्लोके प्रमोदं ते जायमानाः पुनः पुनः ५ कुर्वते ये तु कर्माणि श्रद्धाधाना विपश्चितः ॥ अनाशीर्योगसंयुक्तास्ते धीराः साधु
दर्शिनः ६ अतः परं प्रवक्ष्यामि सत्त्वक्षेत्रज्ञयो र्यथा ॥ संयोगो विप्रयोगश्च तन्निबोधत सत्तमाः ७ विषयो विषयित्वं च संबंधोऽयमिहोच्यते ॥ विषयी पुरुषो नित्यं सत्त्वं
च विषयः स्मृतः ८ व्याख्यातं पूर्वकल्पेन मशको दुर्बलं रयथा ॥ भुज्यमानं न जानीते नित्यं सत्त्वमचेतनम् ॥ यस्त्वेवं तं विजानीते यो भुंक्ते यश्च भुज्यते ९ नित्यं ब्रह्म समा
युक्तं सत्त्वमाहुर्मनीषिणः ॥ निर्द्वंद्वो निष्कलो नित्यः क्षेत्रज्ञो निर्गुणात्मकः १० समं संज्ञानुगच्छैव सर्वत्र व्यवस्थितः ॥ उपभुंक्ते सदा सत्त्वमपः पुष्करपर्णवत् ११
सत्त्वं द्वंद्वः सुखदुःखादिपरिणामैर्युक्तं गुणात्मकत्वात् सुखदुःखमोहात्मकं संज्ञितं च तद्विपरीतत्वात् निर्द्वंद्वः नित्यः निष्कलो निर्गुणश्च पुरुषः अतस्तपोर्विषयस्वभावत्वात् ब्रह्मजगत्काष्ठादिवरसंबंधोऽप्युच्यते यथो
क्तं १ 'निःसंगस्य संसंगेन कूटस्थस्य विकारिणा ॥ आत्मनोऽनात्मना योगो वास्तवो नोपपद्यते' इति १० कथं तर्हि तयोर्विषयविषयिभावसंबंधोक्त इत्याह सममिति यथा सर्वत्र सत्त्वमपि ब्रह्मालंकारजूर
गादावध्यस्तं अधिष्ठानेन संतुल्यं तदावरकमित्यर्थः अधिष्ठानं चाध्यस्व संज्ञानुगतं तत्र स्वकीयसत्तास्फूर्तिसमर्पकतया तदीयां संज्ञामनुसरत् दृश्यते तथा सत्त्वं पुरुषेण समं सत्त्वं संज्ञानुगतः पुरुषः उपभुंक्ते
तत्र दृष्टांतः अपइति यथा पुष्करपर्णमद्भिरसंस्तकमपि अपोभुंक्ते ताभिस्तस्याप्यायनात् एवं सत्त्वेनाहृतः पुरुषः सत्त्वसमानत्वं यतः सत्त्वसमानात्मात्मन्यभिमन्वानः सत्त्वं भुंक्ते । तथा चैव कूटस्थविका
रिणोरपि प्रकृत्योराध्यासिकः संबंधोऽप्यादितो भवति ११

प्रकारांतरेण दृष्टांतं विवृणोति सर्वैरिति १२ समत्त्वमुपपादयति एवमिति सर्वेण रज्जुरिव सत्त्वेन असंयुक्तोऽपि पुरुषः स इति निश्चितमेव । तथापि सत्त्वं पुरुषश्च त्वमयं मिलित्वा द्रव्यमात्रं सत्त्वमात्रम
भूत् । यथारज्जुमुजंगौ मिलित्वा भुजंगमात्रं भवति तद्वत् इति निश्चयः इदमेव सत्त्वं कल्पनांतरं तु प्रादिमात्रमिति भावः १३ इदमेव ब्रह्मयोः सत्त्वमात्रं त्वमनुसृत्य सत्त्वमेवास्मिन्मन्यमाना ब्रह्माः पुरुष
मपलपंतित इत्याह यथेति सत्त्वं पुरुषश्चेत्युभयं यथा द्रव्यमात्रमभूत्तथा द्रव्यं इदमर्थः कर्ता हि मर्थः तयोः संयोगो दर्शनं चेति कुर्यात्त्रिपुत्र्यपि द्रव्यमभूदित्यर्थः । कुतस्तर्हि द्रव्यात्पुरुषस्य पृथक्कृत
आह प्रदीपेति यथा दीपेनैव दीपमन्यं च ज्ञानं तद्वत् सत्त्वस्य परिणामविशेषेण विद्याख्येन सत्त्वं पुरुषं च पृथक् जानीयादित्यर्थः १४ ब्रह्मेतलं गुणोवर्तिः १५ बाह्यैकमाह व्यक्तइति यथा तेलवर्ति
भ्यामवष्टब्धो दीप आत्मानं भवनाकाशं च व्याप्नोति तद्वत् सत्त्वं सत्त्वस्यैव तदीयं तेन तु भवनाकाशः । एवं कर्मावष्टब्धः सत्त्वगुणश्चरमष्टादिकोऽभिव्यक्तः सत्त्वं च पुरुषं च पृथग्व्यवसाययति । कर्मोपरमेतु
सर्वैरपि गुणैर्विद्वान्व्यतिपत्तो न लिप्यते ॥ जलविदुर्न थालोलः पद्मिनीपत्रसंस्थितः १२ एवमेवाप्यसंयुक्तः पुरुषः स्यान्न संशयः ॥ द्रव्यमात्रमभूत्सत्त्वं पुरुष
स्येति निश्चयः १३ यथा द्रव्यं च कर्ता च संयोगोऽप्यनयोस्तथा ॥ यथा प्रदीपमादाय कश्चित्तमसि गच्छति ॥ तथा सत्त्वप्रदीपेन गच्छंति परमेषिणः १४ याव
द्रव्यं गुणस्तावत् प्रदीपः संप्रकाशते ॥ क्षीणे द्रव्ये गुणे ज्योतिरंतर्धानाय गच्छति १५ व्यक्तः सत्त्वगुणस्त्वेवं पुरुषोऽप्युक्त इत्युच्यते ॥ एतद्विप्रा विजानीत हंतव्यो
ब्रवीमिवः १६ सहस्रेणापि दुर्मेधान बुद्धिमधिगच्छति ॥ चतुर्थेनाप्यथांशेन बुद्धिमान् सुखमेधते १७ एवं धर्मस्य विज्ञेयं संसाधनमुपायतः ॥ उपायज्ञो हि
मेधावी सुखमत्यंतं लभते १८ यथाऽध्वानमपाथेयः प्रपन्नो मनुजः कश्चित् ॥ क्लेशेन याति महता विनश्येदंतराऽपि च १९ तथा कर्मसु विज्ञेयं फलं भवति वानवा ॥
पुरुषस्यात्मनिः श्रेयः शुभाशुभनिर्दर्शनम् २० यथा च दीर्घमध्वानं पद्मामेव प्रपद्यते ॥ अदृष्टपूर्वसहसा तत्त्वदर्शनवर्जितः २१ तमेव च यथाऽध्वानं रथेनेहाशु
गामिना ॥ गच्छत्यश्वप्रयुक्तेन तथा बुद्धिमतां गतिः २२ ऊर्ध्वं पर्वतमारुह्य नान्वेक्षेत मूतलम् ॥ रथेन रथिनं पश्य क्लिश्यमानमचेतनम् २३ यावद्रथप
थस्तावद्रथेन स तु गच्छति ॥ क्षीणरथपदे विद्वान् रथमुत्सृज्य गच्छति २४ एवं गच्छति मेधावी तत्त्वयोगविधानवित् ॥ परिज्ञाय गुणज्ञश्च उत्तरानुत्तरोत्तरम् ॥
२५ यथार्णवं महाघोरमप्लवः संप्रगाहते ॥ बाहुभ्यामेव संमोहाद्वधं वांछत्यसंशयम् २६ नावाचापियथा प्राज्ञो विभागज्ञः स्वरित्रया ॥ अश्रांतः सलिले गच्छे
च्छीघ्रं संतरते हृदम् २७ तीर्णो गच्छेत्परंपारं नावमुत्सृज्य निर्ममः ॥ व्याख्यातं पूर्वकल्पेन यथारथपदातिनोः २८

स्वयमेवांतर्धीयते पुरुषस्त्वव्यक्तः समाविष्टः पृष्ठि सुखसाक्षी केवल इत्युच्यते १६ । १७ । १८ । १९ कर्मसु ज्ञानसाधनेषु आत्मनि चित्ते श्रेयोविषये शुभाशुभदृष्टांतः पूर्णपुण्यपापेयः पूर्णयोगमाप्नो
ति अल्पपुण्यस्त्वंतराऽप्यते इति भावः २० यथा चेति शास्त्ररथेनैव संसाराध्वाऽतिलं च नीय इति भावः २१ । २२ ऊर्ध्वमिति परंपदमारुह्य शास्त्रमपित्याज्यमिति भावः २३ यावदिति
चित्तबुद्धिपर्यंतं विधिशास्त्रकैर्यतस्तत्तु योगतत्त्वं ज्ञानवृत्तरोत्तरं संपरमहं संवाऽऽश्रमं संभ्यगवबुध्य गच्छेदित्यर्थः २४ । २५ आचार्यकृपां मां श्रेयैर्दित्याह त्रिमिः यथेति २६ स्वरित्रयाशोभ
नान्यरित्राणिके निपातनानि स्यांतया २७ तीर्ण इति समावृत्तवदनिदिध्यासनाथी गुरुमपिरयजेदिति भावः । तावद्दुर्लभं वेतया तद्योगात्कठोरं भवति रथमिव पर्वतात्कठिनात्ति पूर्वदृष्टांतं स्मारयति
व्याख्यातमिति पदातिदृष्टांतोऽपि शुभभावे मर्माप्राप्तिरेव भवतीत्युच्यते २८

स्नेहादिति नात्यंतगुरावेवस्थेयसतिभ्यानयोग्यत्वेतिभावः १९ नावमिति कर्माधिकारिणायोगोयोगाधिकारिणाचक्रमनानुष्ठानं कर्मितिभावः २० कर्मकृतं कर्मफलं चित्रं नानाविधं विषयस्थं
पृथक्पृथक् । एकमेव कर्म गृहस्थस्य श्राद्धपरिव्राजकस्य पातित्यहेतुः । एवं व्यतिरेकोऽपि ज्ञेयः विषय आश्रमस्तत्स्थं एतान्कर्तुम् २१ एवं ज्ञानसाधनान्युक्त्वाज्ञेयमाह पदिति मंदिगंधवत्
रथं रसवत् २२ गुणः कार्यं महद्रूपं प्रधानभूतं प्रधानकार्यं तस्यापि गुणोऽहंकारः २३ महामृतकृतो विद्यदा विरूपस्त्वेन कल्पितः तेषां गुणास्तु विषयाः शब्दादय एव २४ बीजधर्मस्त्वंकार
णत्वं प्रसवात्मकत्वं कार्यरूपत्वं । जीवेति पाठेऽपि जीवतोऽन्यादेरेव धर्मो बीजत्वं न तु भजितधान्यादेरिति स्पष्टार्थः । यद्यपि तेषां मते अव्यक्तस्य बीजत्वमेवास्ति न तु कार्यत्वं तथाऽप्यद्वैतभूतिविरो

स्नेहात्संमोहमापन्नो नाविदाशो यथा तथा ॥ ममत्वेनाभिभूतः संस्तत्रैव परिवर्तते २९ नावंन शक्यमारुह्य स्थले विपरिवर्तितुम् ॥ तथैव रथमारुह्य नाप्सु चर्या वि
धीयते ३० एवं कर्मकृतं चित्रं विषयस्थं पृथक्पृथक् ॥ यथा कर्मकृतं लोके तथैतानुपपद्यते ३१ यन्नैव गंधिनोरस्यं न रूपस्पर्शशब्दवत् ॥ मन्यंते मुनयो बुद्ध्या त
त्प्रधानं प्रचक्षते ३२ तत्र प्रधानमव्यक्तमव्यक्तस्य गुणो महान् ॥ महत्प्रधानभूतस्य गुणोऽहंकार एव च ३३ अहंकारात्संभूतो महामृतकृतो गुणः ॥ पृथक्नेन
हि भूतानां विषया वै गुणाः स्मृताः ३४ बीजधर्मं तथाऽव्यक्तं प्रसवात्मकमेव च ॥ बीजधर्ममहानात्मा प्रसवश्चेति नः श्रुतम् ३५ बीजधर्मस्त्वंकारः प्रसवश्च पुनः
पुनः ॥ बीजप्रसवधर्माणामहामृतानि पंच वै ३६ बीजधर्मिण इत्याहुः प्रसवं च प्रकुर्वते ॥ विशेषाः पंच भूतानां तेषां चित्तं विशेषणम् ३७ तत्रैकगुणमाकाशं द्विगु
णो वायुरुच्यते ॥ त्रिगुणं ज्योतिरित्याहुरापश्चापि चतुर्गुणाः ३८ पृथ्वी पंचगुणा ज्ञेया चरस्थावरसंकुला ॥ सर्वभूतकरी देवी शुभाशुमानि दार्शनी ३९ शब्दः
स्पर्शस्तथा रूपं रसो गंधश्च पंचमः ॥ एते पंचगुणा भूमेर्विज्ञेया द्विजसत्तमाः ४० पार्थिवश्च सदा गंधो गंधश्च बहुधा स्मृतः ॥ तस्य गंधस्य वक्ष्यामि विस्तरेण बहुगु
णान् ४१ इष्टश्चानिष्टगंधश्च मधुरोऽम्लः कटुस्तथा ॥ निर्हारी संहतः स्निग्धो रूक्षो विशद एव च ४२ एवं दशविधो ज्ञेयः पार्थिवो गंध इत्युत ॥ शब्दः स्पर्शस्तथा रूपं
पंद्रवश्चापि गुणाः स्मृताः ४३ रसज्ञानं तु वक्ष्यामि रसस्तु बहुधा स्मृतः ॥ मधुरोऽम्लः कटुस्तथा कषायो लवणस्तथा ४४ एवं षड्विधविस्तारो रसो वारिमयः
स्मृतः ॥ शब्दः स्पर्शस्तथा रूपं त्रिगुणं ज्योतिरुच्यते ४५ ज्योतिषश्च गुणो रूपं पंच बहुधा स्मृतम् ॥ शुक्लं कृष्णं तथारक्तं नीलं पीता रूणं तथा ४६ ह्रस्वं दीर्घं
कशं स्थूलं चतुरस्रं तु वृत्तवत् ॥ एवं द्वादशविस्तारं तेजसो रूपमुच्यते ४७ विज्ञेयं ब्राह्मणैर्द्वैधर्मजैस्तत्त्ववादिभिः ॥ शब्दस्पर्शौ च विज्ञेयौ द्विगुणो वायुरुच्यते ४८

धातुपेक्ष्यामिति भावः १५ पुनः पुनरिति दृष्टिस्तृष्टिरुक्ता ३९ बीजधर्मिण इति सामेवोपपादयति विशेषाः शब्दादयः प्रसवे प्रकुर्वते भोगकाले कार्यरूपेणोपस्थिता अपि संस्काररूपेण कालांतरे भो
गदातुं कारणात्मनाऽवतिष्ठते । अत एते कारणरूपाश्च कार्यं सर्वदा कुर्वति । एवं भोगकाले न्यायेन कार्यकारणभावः विशेषाणां तु बीजांशुरन्यायेनेति चेदः । तेषां विशेषाणामपि विशेषणं व्यावर्तकं चित्त
मेव चित्त एव विशेषाः सर्वे संति न च हिरित्यर्थः ३० तत्रैकगुणमित्यादि प्रमाणं व्याख्यातो मोक्षधर्मेऽप्युपपादयति ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८

४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंडीये भारतभावादीये पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥
विशेषाः पंच भूतानां मित्यत्र भूतिर्नासकलशास्त्रहस्यभूतां दृष्टिस्तृष्टिं प्रपंचयति भूतानां मित्यादिना नियमे संहारे विसर्गेऽप्युत्पत्तौ च भूतानां मन एवैश्वर्यं यथा तथा वक्ष्यते इति शेषः । भूतात्मा
स्थितिकालेऽपि मन एव भूतानां मात्मा स्व रूपं कनकमिव कुंडलादेः १ अधिष्ठाता निमित्तकारणमपि कुलालादि स्थानीयं मन एव । क्षेत्रज्ञो जीवोऽपि मन एव एवं मनस्यैश्वर्यं बुद्धिर्विवेकजापन्न
वाचष्टे स्वप्नतीति ग्राह्यं मनस्यैश्वर्यमित्यर्थः २ मनस्यैश्वर्ययोगे कर्मण्यमितितदधिगमार्थयोगमाह इन्द्रियाणीति मनः कर्तृयुक्ते प्रयुक्ते । आत्मेन्द्रियमनोयुक्ते भोक्तेति श्रुतिव्याचष्टे इन्द्रि

वायोश्चापि गुणः स्पर्शः स्पर्शश्च बहुधा स्मृतः ॥ रूक्षः शीतस्तथैवोष्णः स्निग्धो विशद एव च ४९ कठिणाश्च कणः श्लक्ष्णः पिच्छिलो दारुणो मृदुः ॥ एवं द्वादशवि
स्तारो वायव्यो गुण उच्यते ५० विधिवद्ब्राह्मणैः सिद्धैर्धर्मजैस्तत्त्वदर्शिभिः ५१ तत्रैकगुणमाकाशं शब्द इत्येव च स्मृतः ॥ तस्य शब्दस्य वक्ष्यामि विस्तरेण बहुगु
णान् ५२ षड्जर्षभः सर्गाधारो मध्यमः पंचमस्तथा ॥ अतः परं तु विज्ञेयो निषादो धैवतस्तथा ॥ इष्टश्चानिष्टशब्दश्च संहतः प्रविभागवान् ५३ एवं दशविधो ज्ञेयः
शब्द आकाशसंभवः ॥ आकाशमुत्तमं भूतमहंकारस्ततः परः ५४ अहंकारात्परा बुद्धिर्बुद्धेरात्मा ततः परः ॥ तस्मात्तु परमव्यक्तमव्यक्तात्पुरुषः परः ५५ पराप
रज्ञो भूतानां विधिज्ञः सर्वकर्मणाम् ॥ सर्वभूतात्मभूतात्मा गच्छत्यात्मानमव्ययम् ५६ ॥ इति श्रीमहामारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि गुरुशिष्यसंवा
दे पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भूतानां मथ पंचानां यथैषामीश्वरं मनः ॥ नियमे च विसर्गे च भूतात्मान एव च १ अधिष्ठाता म
नो नित्यं भूतानां महतां तथा ॥ बुद्धिरैश्वर्यमाचष्टे क्षेत्रज्ञश्च स उच्यते २ इन्द्रियाणि मनोयुक्ते सदश्चानिवसारथिः ॥ इन्द्रियाणि मनोबुद्धिः क्षेत्रज्ञेयुज्यते सदा ३ म
हदश्वसमायुक्तं बुद्धिसंयमनं रथम् ॥ समारुह्य स भूतात्मा संतात्परिधावति ४ इन्द्रियग्रामसंयुक्तो मनः सारथिरेव च ॥ बुद्धिसंयमनो नित्यं महान् ब्रह्ममयोरथः ५ ए
वं यो वेत्ति विद्वान्वै सदा ब्रह्ममयं रथम् ॥ स धीरः सर्वभूतेषु न मोहमधिगच्छति ६ अव्यक्तादि विशेषां तं सहस्थावरजंगमम् ॥ सूर्यचंद्रप्रभालोकं ग्रहनक्षत्रमंडितम् ७ नदी
पर्वतजालैश्च सर्वतः परिभूषितम् ॥ विविधाभिस्तथा चाद्भिः सततं समलंकृतम् ८ आजीवं सर्वभूतानां सर्वप्राणभृतां गतिः ॥ एतद्ब्रह्म न नित्यं तस्मिंश्चरति क्षेत्रवित् ९

याणीति आत्मपदस्य प्रतिपदं बुद्धिपदं भोक्तेत्यस्य प्रतिपदं क्षेत्रज्ञ इति १ महात इन्द्रियाश्चास्तेऽसमायुक्ते । बुद्ध्या सारथिभूतया संयमनं निग्रहो यस्य सते । रथं ब्रह्ममयं कारणविकारभूतं
शरीरं रथं । भूतात्मा देहाभिमानो सर्वतः सुखलिप्सुर्वावति ४ अपमेवरथ इन्द्रियग्राहेण वरीकृतेन संयुक्तः सम्यक्त्वमाहितः । मनसा सारथिना संयुक्तः बुद्धिसंयमनः बु
द्धिप्रतोदश्चेन्महान् भवति । बहिर्मुखोऽपि बुद्धिमनां सि आत्मनो जीवस्वमापादयति अंतर्मुखोऽपि नित्यं ब्रह्ममयत्वं आविष्कुर्वतीत्यर्थः ५ एवं निग्राह्यत्वेन यो वेत्ति वेद धीरोऽप्यनशीलः
६ अव्यक्ताद्यात्मके ब्रह्मवनेऽस्मिन् चेतनः संवरतीत्याह अव्यक्तेति त्रिभिः ७ ८ ९

अस्मिंल्लोके आत्मलोके अग्नेनि मेयमात्रेण स्वायराविकं वाहं सर्वलीयते । नेत्रनिमीलनमात्रेण भूतानि प्रलीयन्ते दृष्टिपट्टयाधिकारादित्यर्थः । तदन्तरं भूतकृता गुणाः शब्दादयो लीयन्ते । नेत्रवत् श्रोत्रादीनामपि गुरुक्तयुक्तयानि नीलेनेकते सतीत्यर्थः । गुणेश्चालीनेभ्यो नंतरं पंचभूतानि सूक्ष्मदेहान्मकाणि प्रलीयन्ते । स्थूलाणां प्रत्याहारेणैव संवृतत्वात् । पृथक् देहद्वयमप्यभूतसमुद्भूय इति पंचभूतानीत्यस्य व्याख्या भूतानां लये गुणविशेषचिन्मात्रेणैव रूपेणावतिष्ठत इत्यर्थः । सार्द्धं श्लोकः १० देवादयः स्वाप्रदेवा विवत्स्वभावत एव उत्पन्नाः न यज्ञादिना नानापि यज्ञादिनेत्याह देवा इति ११ विश्वसृजो मरीच्यादयोऽपि भौतिकत्वाद्भूतलये लीयन्ते इत्याह एतद्वैतसिद्धेन १२ विश्वसृग्भ्यः स्थूलभूतेभ्यः परमहाभूताः सूक्ष्मभूतानि तेभ्योऽपि परांगतिमुक्तो गच्छेत् पाठांतरे भूतानां यो विश्वसृक् विराट्सर्वोपादानभूतानि महाभूतानि प्रतिगच्छतीति स एवार्थः १३ मनसश्चेद्विद्याणां च परेकाभ्यं परमतं पश्यत्युक्तलक्षणतपो बलेन सर्वमनसैव मृज्यत इत्याह प्रजापति लोकेऽस्मिन् न्यानि सत्वानि त्रसानि स्थावराणि च ॥ तान्येवाग्रे प्रलीयन्ते पश्चाद्भूतकृता गुणाः ॥ गुणेश्चालीनेभ्यो नंतरं पंचभूतानि एषभूतसमुद्भूयः १० देवामनुष्यागंधर्वाः पिशाचा सुरराक्षसाः ॥ सर्वस्वभावतः सृष्टानक्रियाभ्यो नकारणात् ११ एते विश्वसृजो विप्राजायंतीह पुनः पुनः ॥ तेभ्यः प्रसूतास्तेष्वेव महाभूतेषु पंचसु ॥ प्रलीयन्ते यथा कालमूर्मयः सागरे यथा १२ विश्वसृग्भ्यस्तु भूतेभ्यो महाभूतास्तु सर्वशः ॥ भूतेभ्यश्चापि पंचभ्यो मुक्तो गच्छेत्परांगतिम् १३ प्रजापतिरिदं सर्वमनसैवामृज्यत्प्रभुः ॥ तथैव देवानृषयस्तपसा प्रतिपेदिरे १४ तपसश्चानुपूर्व्येण फलमूलाशिनस्तथा ॥ त्रैलोक्यं तपसा सिद्धाः पश्यंतीह समाहिताः १५ औषधान्यगदादीनि नानाविद्याश्च सर्वशः ॥ तपसैव प्रसिद्धं तपो मूलं हि साधनम् १६ यदुरापं दुराग्रायं दुराधर्षं दुरन्वयम् ॥ तत्सर्वं तपसा साध्यं तपो हि दुरतिक्रमम् १७ सुरापो ब्रह्महास्ते यीभूणहा गुरुतल्पगः ॥ तपसैव सुतप्तेन मुच्यते किल्बिषात्ततः १८ मनुष्याः पितरो देवाः पशवो मृगपक्षिणः ॥ यानि चान्यानि भूतानि त्रसानि स्थावराणि च १९ तपः परायणानित्यं सिद्धं सेतपसा सदा ॥ तथैव तपसा देवामहामायादिवंगताः २० आशीर्युक्तानि कर्माणि कुर्वते ये त्वतंद्रिताः ॥ अहंकारसमायुक्तास्ते सकाशे प्रजापतेः २१ ध्यानयोगेन शुद्धेन निर्ममानिरहं कृताः ॥ आमुवंति महात्मानो महांतं लोकमुत्तमम् २२ ध्यानयोगमुपागम्य प्रसन्नमतयः सदा ॥ सुखो पचयमव्यक्तं प्रविशंत्यात्मवित्तमाः २३ ध्यानयोगादुपागम्य निर्ममानिरहं कृताः ॥ अव्यक्तं प्रविशंतीह महतां लोकमुत्तमम् २४ अव्यक्ता देवसंभूतः समसंज्ञागतः पुनः ॥ तमोरजोभ्यानि मुक्तः सत्वमास्थाय केवलम् २५ निर्मुक्तः सर्वपापेभ्यः सर्वमृजति निष्कलम् ॥ क्षेत्रज्ञ इति तं विद्याद्यस्तं वेदसवेदवित् २६ चित्तं चित्तादुपागम्य मुनिरासीत् संयतः ॥ याज्ञेयं तन्मयो वश्यं गुह्यमेतत्सनातनम् २७

रित्यादिना १४ तपसः संकल्पस्य आनुपूर्व्येण क्रमेण समाहिताः

समाधियुक्ताः १५ । १६ दुराप इन्द्रपदादि दुराग्रायं वेदादि दुराधर्षं ब्रह्मधादि दुरन्वयं अस्माभ्यं प्रलयादि १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ सुखोपचयं कौटिकानां सुखानामुपचयो वृद्धिर्दृष्ट्वा तं सुखोपचयं अखंडमानंदं 'एतस्यैवानंदस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवति' इति श्रुतिप्रसिद्धम् २३ उपागम्य परावृत्य पूर्णध्यानयोगमप्राप्य ये प्रियं ते ते प्रकृति लीना भवन्तीति २४ समसंज्ञागतः स्वयमव्यक्तत्वं प्राप्य इत्यर्थः २५ यः कारणत्वं प्राप्तः सर्वसृजति तमेव निष्कलं क्षेत्रज्ञं ईश्वरमिति विद्यात् २६ चित्तं सम्यग्ज्ञानं चित्तं सज्ज्ञान इत्यस्माद्भावे निष्ठा चित्तान्मनसा हेतुना उपागम्य प्राप्य संयतः सततं आसीत् ततश्च यच्चित्तं स्तम्भमिव भवति । कीटकमुंगम्यायेन यद्वृषं भावयति तदेवायं भवतीत्यर्थः मनसि ति पाठे यच्चित्तं देव ईश्वरस्तद्भावं दातुं समर्थ इत्यर्थः २७

तत्र हानार्थमाहाव्यक्तादीति यत्किंचिन्मदीयत्वेन कल्पितं तत्सर्वमविद्याजतो निष्कलमात्मानमेव ध्यायेदित्यर्थः २८ । २९ । ३० षोडशात्मकः पंचमहाभूतानि एकादशविकाराश्च तदात्मकः तमेव षोडशात्मकं पुरुषं विद्याप्रसूते तदेव च प्राज्ञोपादेयं अमृतदेवतादिवेशं अमृतितेऽमृताशिनस्तेषां । आशिताशितमिति पाठे भूतानामपि तृप्तिकरं ३१ । ३२ शश्वदक्षरं सर्वदा अपचयहीनं वश्यात्मा जितचित्तः असंश्लिष्टं असंगम् ३३ अपूर्वमानांतरानवगतं अकृतं अकृत्रिमं अविचारणं कूटस्थं । अपराजितमिति पाठांतरे स्पष्टोऽर्थः अमृताशने ईश्वरप्राप्तस्तुरीय इति श्रुतेः

अव्यक्तादिविशेषांतमविद्यालक्षणं स्मृतम् ॥ निबोधत तथा हीदं गुणैर्लक्षणमित्युत २८ व्यक्षरस्तु भवेन्मृत्युर्दृश्यक्षरं ब्रह्मशाश्वतम् ॥ ममेति च भवेन्मृत्युर्न ममेति च शाश्वतम् २९ कर्मकेचित्प्रशंसंति मंदशुद्धिरतानराः ॥ ये तु वृद्धा महात्मानो न प्रशंसंति कर्मते ३० कर्मणा जायते जंतुर्भूतिमान् षोडशात्मकः ॥ पुरुषं ग्रसते विद्यात् ब्रह्मममृताशिनाम् ३१ तस्मात्कर्मसु निःश्लेहा ये केचित्पारदर्शिनः ॥ विद्यामयोऽयं पुरुषो न तु कर्ममयः स्मृतः ३२ य एवममृतं नित्यमग्राह्यं शश्वदक्षरम् ॥ वश्यात्मानमसंश्लिष्टं यो वेदनमृतो भवेत् ३३ अपूर्वमकृतं नित्यं पुनमविचारिणम् ॥ य एवं विदेदात्मानमग्राह्यममृताशिनम् ॥ अग्राह्योऽमृतो भवति स पुमिः कारणैर्ध्रुवः ॥ ३४ आयोज्य सर्वसंस्कारान्संयम्यात्मानमात्मनि ॥ सतद्ब्रह्म शुभं वेत्ति यस्माद्भूयोन विद्यते ३५ प्रसादे चैव सत्वस्य प्रसादं समवाप्नुयात् ॥ लक्षणं हि प्रसादस्य यथा स्यात्स्वप्रदर्शनम् ३६ गतिरेपातुमुक्तानां ये ज्ञानपरिनिष्ठिताः ॥ प्रवृत्तयश्च याः सर्वाः पश्यंति परिणामजाः ३७ एषा गतिर्विरक्तानामेष धर्मः सनातनः ॥ एषा ज्ञानवतां प्राप्तिरेतद्वृत्तमनिर्दिष्टम् ३८ समेन सर्वभूतेषु निस्पृहेण निराशिषा ॥ शक्या गतिरियं गंतुं सर्वत्र समदर्शिना ३९ एतद्ब्रह्म सर्वमाख्यातं मया विप्रैः सतमाः ॥ एवमाचरत क्षिप्रं ततः सिद्धिमवाप्स्यथ ४० ॥ गुरुवाच ॥ इत्युक्तास्ते तु मुनयो गुरुणा ब्रह्मणा तथा ॥ कृतवंतो महात्मानस्ततो लोकमवाप्नुवन् ४१ त्वमप्येतन्महाभागमयोक्तं ब्रह्मणो वचः ॥ सम्यगाचर शुद्धात्मस्ततः सिद्धिमवाप्स्यसि ४२ वासुदेव उवाच ॥ इत्युक्तः सतदाशिष्यो गुरुणा धर्ममुत्तमम् ॥ चकार सर्वकौंतेय ततो मोक्षमवाप्तवान् ४३ कृतकृत्यश्च सतदाशिष्यः कुरुकुलोद्बह ॥ तत्पदं समनुप्राप्तो यत्र गत्वानशोचति ४४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ कोन्वसौ ब्राह्मणः कृष्णकश्चाशिष्यो जनाद न ॥ श्रोतव्यं चेन्मयैतद्वै तत्त्वमाचक्ष्व मे विभो ४५ ॥ वासुदेव उवाच ॥ अहं गुरुर्महाबाहो मनः शिष्यं च विद्धि मे ॥ त्वत्प्रीत्या गुह्यमेतच्च कथितं ते धनं जय ४६ मयि चेदस्ति ते प्रीतिर्नित्यं कुरुकुलोद्बह ॥ अध्यात्ममेतच्छ्रुत्वा त्वत्सम्यगाचर सुव्रत ४७ ततस्त्वं सम्यगाचीर्णधर्मोऽस्मिन्नरिक्वर्षण ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो मोक्षं प्राप्स्यसि खलम् ४८

ईश्वरस्यापि संहतारं पृथिव्यमाणैः सार्द्धः ३४ चेतसः संस्काराभेदादयस्तान् आयोज्य दृष्टान् कृत्वा आत्मानं चित्तमात्मनि हृदयपुंडरीके संयम्यानिष्ठम् ३५ प्रसादेन मत्प्रेमप्रसादं शान्तिं चित्तप्रसादस्य लक्षणं तु यथा स्वप्रेमदेहासंगेनावस्थानमस्ति तथा यदा योगयुक्त्या चित्तं बहिः संज्ञाभ्युपगतं प्रचारिभवति तदेव प्रसादचिह्नं ३६ एषा प्रसादरूपा गतिर्मार्गः प्रवर्तते ताः प्रवृत्तयः त्रैकालिकाः पदार्थास्तान् परिणामजान् अतीतानां गतांश्चात्र पश्यंति योगिनः ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ अहमिति अहं क्षेत्रज्ञो गुरुः मनोमदीयं मया बोधनीयं एतेन आत्मनो गुरुरात्मैवेत्युक्तं भवति ४६ सम्यगाचरमनियमादिनिष्ठो भव ४७ केवलमिति क्रममुक्तिव्यावृत्तिः ४८

प्रागुक्तस्मारयति अस्य च तस्य च एकवाक्यतां कारयितुं पूर्वमिति ४९ कथामनुसंधते मया त्वित्यादिना ५० । ५१ । ५२ ॥ इत्याश्वमे० नीलकंठीये मासमावदीपे एकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥

卷之四

पूर्वमप्येतदेवोक्तं युद्धकाल उपस्थिते ॥ मया तव महाबाहो तस्मादत्र मनः कुरुः ४९ मया तु मरत श्रेष्ठ चिरदृष्टः पिता प्रभुः ॥ तमहं द्रष्टुमिच्छामि संमते तव फाल्गुन
५० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तवचनं कृष्णं प्रत्युवाच धनंजयः ॥ गच्छावोनगरं कृष्ण गजसाह्वयमद्य वै ५१ समेत्य तत्र राजानं धर्मात्मानं युधिष्ठिरम् ॥ समनु
ज्ञाप्य राजानं स्वां पुरीया तु मर्हसि ५२ ॥ इति श्री महाभारते आश्वमेधके पर्वणि अनुगीता पर्वणि गुरुशिष्यसंवादे एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥
गुरुशिष्यसंवादः समाप्तः ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततोऽभ्यनोदयत् कृष्णो युज्यतामिति दारुकम् ॥ मुहूर्त्तादिव चाचष्टयुक्तमित्येव दारुकः १ तथैव चानुयात्रा
दि चोदयामास पांडवः ॥ सज्जयध्वं प्रयास्यामो नगरं गजसाह्वयम् २ इत्युक्ताः सैनिकास्ते तु सज्जं भूता विशांपते ॥ आचख्युः सज्जमित्येवं पार्थायामित तेजसे ३
ततस्तौ रथमास्थाय प्रयातौ कृष्णपांडवौ ॥ विकुर्वाणौ कथाश्चित्राः प्रीयमाणौ विशांपते ४ रथस्थं तु महातेजा वासुदेवं धनंजयः ॥ पुनरेवाब्रवीद्वाक्यमिदं भरतसत्तम
५ त्वत्प्रसादाज्जयः प्राप्तो राज्ञा वृष्णि कुलोद्भव ॥ निहताः शत्रवश्चापि प्राप्तं राज्यमकं टकम् ६ नाथवंतश्च भवता पांडवामधुसूदन ॥ भवंतं हवमासाद्य तीर्णाः स्म कुरु
सागरम् ७ विश्वकर्मत्रमस्तेऽस्तु विश्वात्मन् विश्वसत्तम ॥ तथा त्वामभिजानामि यथा चाहं भवान्मतः ८ त्वच्चेजः संभवो नित्यं भूतात्मा मधुसूदन ॥ रतिः क्रीडामयी
तुभ्यं माया तेरोदसी विभो ९ त्वयि सर्वमिदं विश्वं यदिदं स्थाणुजंगमम् ॥ त्वंहि सर्वविकुरुषे भूतग्रामंचतुर्विधम् १० पृथिवीं चांतरिक्षं च द्यां चैव मधुसूदन ॥ हसितं तेऽ
मलाज्योत्स्नाः कृतवश्चंद्रियाणि ते ११ प्राणो वायुः सततगः क्रोधो मृत्युः सनातनः ॥ प्रसादे चापि पद्मा श्रीर्नित्यं त्वयि महामते १२ रतिस्तुष्टिर्दृष्टिः क्षांतिर्मतिः कान्ति
श्चराचरम् ॥ त्वमेवेह युगातिपुनिधनं प्रोच्यसेऽनघ १३ सुदीर्घेणापि कालेन न ते शक्या गुणामया ॥ आत्मा च परमात्मा च नमस्ते नलिनेक्षण १४ विदितो मे सुदुर्धर्ष
नारदा देवला तथा ॥ कृष्णद्वैपायना चैव तथा कुरुपितामहात् १५ त्वयि सर्वसमासक्तं त्वमेवैको जनेश्वरः ॥ यच्चानुग्रहं संयुक्तमेतदुक्तं त्वयानघ १६ एतत्सर्वमहंसम्य
गाचरिष्ये जनार्दन ॥ इदं चाहुतमत्यंतं कृतमस्मत्प्रिये प्सया १७ यत्पापो निहतः संख्येकौ रव्यो घृतराजः ॥ त्वया दग्धं हितत्सैन्यं मया विजितमाहवे १८ भवता त
त्कृतं कर्म येनावाप्तो जयो मया ॥ दुर्योधनस्य संग्रामे तव बुद्धिपराक्रमैः १९ कर्णस्य च वधो पायो यथा वत्सं प्रदर्शितः ॥ सैधवस्य च पापस्य भूरिश्रवस एव च २० अहं च
प्रीयमाणेन त्वया देव किनंदन ॥ यदुक्तस्तत्करिष्यामि न हि मेऽत्र विचारणा २१ राजानं च समासाद्य धर्मात्मानं युधिष्ठिरम् ॥ चोदयिष्यामि धर्मज्ञं गमनार्थं तवाऽनघ २२

ततइति रथइति रथमितिचार्धद्वयेऽपिशेषः १।२।१।४।५।६।७ विश्वकर्मत्रित्यादिनास्वबोधमाविष्करोति ८ रतिःरमणंक्रीडामयीसर्गस्वित्यंतलीलाकृपा गुभ्यंतव रोदसीया
वापृथिवीतेतवमाया ९।१०।११।१२।१३।१४।१५ अनुग्रहःएतत्सम्यगाचरेत्याह्नारूपः १६ दृष्टोपकारमभ्यभिन्दति इदंचोति १७।१८।१९।२०।२१।२२

२९ । २४ । २९ । २६ । २७ । २४ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० ।

रुचितां हिममैतत्ते द्वारकागमनं प्रभो ॥ अचिरादेव द्रष्टा त्वं मातुलं मे जनार्दन २३ बलदेवं च दुर्धर्षं तथाऽन्यान् वृष्णिपुंगवान् ॥ एवं संभाषमाणौ तौ प्राप्ताौ वारणसाह्वयम्
२४ तथा विविशतु श्रोभौ संप्रहृष्टनराकुलम् ॥ तौ गत्वा घृतराष्ट्रस्य गृहं शक्रगृहोपमम् २५ ददृशाते महाराजघृतराष्ट्रं जनेश्वरम् ॥ विदुरं च महाबुद्धिराजानं च युधि
ष्ठिरम् २६ भीमसेनं च दुर्धर्षमाद्रीपुत्रौ च पाण्डवौ ॥ घृतराष्ट्रमुपासीनं युयुत्सुं चापराजितम् २७ गांधारीं च महाप्रज्ञां पृथाकुल्लणां च भामिनीम् ॥ सुभद्राद्याश्च ताः
सर्वा भरतानां स्त्रियस्तथा २८ ददृशाते स्त्रियः सर्वा गांधारीपरिचारिकाः ॥ ततः समेत्य राजानं घृतराष्ट्रमरिदमौ २९ निवेद्य नाम वेयेस्वेतस्य पादावगृह्यताम् ॥ गा
ंधार्याश्च पृथायाश्च धर्मराजस्य चैव हि ३० भीमस्य च महात्मानौ तथा पादावगृह्यताम् ॥ क्षतारं चापि संगृह्य पृथाकुशलमव्ययम् ३१ तैः सार्धं नृपतिं वृद्धं ततस्तौ पर्युपा
सताम् ॥ ततो निशि महाराजो घृतराष्ट्रः कुरूद्वहान् ३२ जनार्दनं च मेधावी व्यसर्जयत वै गृहान् ॥ तेऽनुज्ञातानृपतिनाययुः स्वस्वं निवेशनम् ३३ धनं जयगृहानेव ययौ
कृष्णस्तु धीर्धवान् ॥ तत्रार्चितो यथा न्यायं सर्वकामैरुपस्थितः ३४ कृष्णः सुष्वाप मेधावी धनं जयसहायवान् ॥ प्रभातायां तु शर्वर्या कृत्वा पौर्वाह्निकीं क्रियाम् ३५
धर्मराजस्य भवनं जग्मतुः परमार्चितौ ॥ यत्रास्ते स सहामात्यो धर्मराजो महाबलः ३६ तौ प्रविश्य महात्मानौ तद्वहं परमार्चितम् ॥ धर्मराजं ददृशतुर्देवराजमिवा
श्विनौ ३७ समासाद्य तुराजानं वार्ष्णेयकुरुपुंगवौ ॥ निषीदतु रनुज्ञातौ प्रीयमाणेन तेन तौ ३८ ततः सराजामेधावी विवक्षुः प्रेक्ष्यतां बुभौ ॥ प्रोवाच वदतां श्रेष्ठो वचनं
राजसत्तमः ३९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ विवक्षुः हियुवां मन्ये वीरौ यदु कुरूद्वहौ ॥ हूतकर्ताऽस्मि सर्वान् चिरान्माविचार्यताम् ४० इत्युक्तः फाल्गुनस्तत्र धर्मरा
जानमब्रवीत् ॥ विनीतवदुपागम्य वाक्यं वाक्यविशारदः ४१ अयं चिरोपितो राजन वासुदेवः प्रतापवान् ॥ भवंतं स मनुज्ञाप्य पितरं द्रष्टुमिच्छति ४२ सगच्छेदम्य
नुज्ञातो भवताय दिमन्यसे ॥ आनर्तनगरीं वीरस्तदनुज्ञातुर्महसि ४३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पुंडरीकाक्षमद्रंते गच्छ त्वं मधुसूदन ॥ पुरीं द्वावतीमद्यद्रष्टुं श्वरसुतं
प्रभो ४४ रोचते मे महाबाहो गमनं तव केशव ॥ मातुलश्चिरदृष्टो मे त्वया देवी च देवकी ४५ समेत्य मातुलं गत्वा बलदेवं च मानद ॥ पूजयेथामहाप्राज्ञमद्वाक्येन यथा
हृतः ४६ स्मरेथाश्चापि मानित्यं भीमं च बालिनां वरम् ॥ फाल्गुनं सह देवं च न कुलं चैव मानद ४७ आनर्तानवलोक्य त्वं पितरं च महाभुज ॥ वृष्णींश्च पुनरागच्छेहं य
मेधेमानव ४८ सगच्छ रत्नान्यादाय विविधानिवसूनि च ॥ यच्चाप्यन्यन्मनोज्ञं ते तदप्यादत्स्व सात्वत ४९ इयं च वसुधा कृत्वा प्रसादात्तव केशव ॥ अस्मानुपगता
वीरनिहताश्चापि शत्रवः ५० एवं वृत्तिकौरव्ये धर्मराजे युधिष्ठिरे ॥ वासुदेवो वरः पुंसामिदं वचनमब्रवीत् ५१ तवैवरत्नानि धनं च केवलं धरातु कृत्वा तु महाभुजाद्यवै ॥
यदस्ति चान्यद्भविष्यद्गृहे मम त्वमेव तस्येश्वर नित्यमीश्वरः ५२

५३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ तथा प्रयातं वाष्णेयमित्येताद्विग्रयः पूर्वोक्ता सुनिपस्तुविद्याफलं विश्व
तथेयथोक्तः प्रतिपूजितस्तदागदाग्रजोधमैसुतेनवीर्यवान् ॥ पितृष्वसारं त्वदयथाविधिसंपूजितश्चाप्यगमत्प्रदक्षिणम् ५३ तयाससम्यक्प्रतिनंदितस्तत
स्तथैवसर्वैर्विदुरादिभिस्तथा ॥ विनिर्ययौ नागपुराद्गदाग्रजोरथेन दिव्येन चतुर्भुजः स्वयम् ५४ रथे सुभद्रामधिरोप्य भाविनीं शुविष्ठिरस्यानुमते जनार्दनः ॥
पितृष्वसुश्चापितथामहाभुजो विनिर्ययौ पौरजनाभिसंवृतः ५५ तमन्वयाद्धानरवर्यकेतनः ससात्यकिर्माद्रवती सुतावपि ॥ अगाधबुद्धिर्विदुरश्च माधवं स्वयंचभी
मोगजराजविक्रमः ५६ निवर्तयित्वा कुरुराष्ट्रवर्धनांस्ततः ससर्वांश्चिदुरंचवीर्यवान् ॥ जनार्दनो दारुकमाहसत्वरः प्रचोदयाश्चानितिः सात्यकिस्तथा ५७ ततोययौ
शत्रुगणप्रमर्दनः शिनिप्रवीरानुगतोजनार्दनः ॥ यथानिहत्यारिगणं शतक्रतुर्दिवंतथाऽऽनर्तपुरीं प्रतापवान् ५८ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगी
तापर्वणि कृष्णप्रयाणे द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथा प्रयातं वाष्णेयं द्वारकां भरतर्षभाः ॥ परिष्वज्य न्यवर्तत सानुयात्राः परंतपाः १
पुनः पुनश्च वाष्णेयं पर्यष्वजत फाल्गुनः ॥ आचर्युर्विषयाच्चैनं सददर्शं पुनः पुनः २ कच्छेणैव तु तां पार्थो गोविंदे विनिवेशिताम् ॥ संजहार ततो दृष्टिं कृष्णश्चाप्यपरा
जितः ३ तस्य प्रयाणे यान्यासन्निमित्तानि महात्मनः ॥ बहून्यहुत रूपाणि तानि मे गदतः शृणु ४ वायुर्वेगेन महतारथस्य पुरतोववौ ॥ कुर्वन्निःशर्करं मार्गं विरजस्क
मकंटकम् ५ ववर्ष वासवश्चैव तोयं शुचिसुगंधिव ॥ दिव्यानि चैव पुष्पाणि पुरतः शार्ङ्गधन्वनः ६ सप्रयातो महाबाहुः समेषु मरुधन्वसु ॥ ददर्श भुनिश्रेष्ठमुत्तंकमपि
तौ जसम् ७ सतंस पूज्यते जस्वी मुनिपृथुलोचनः ॥ पूजितस्तेन च तदा पर्यपूच्छ दनामयम् ८ सप्रुष्ठः कुशलं तेन संपूज्य मधुसूदनम् ॥ उत्तंको ब्राह्मणश्रेष्ठस्त
तः पप्रच्छ माधवम् ९ कच्चिच्छौरे त्वया गत्वा कुरुपांडवसन्नतम् ॥ कृतं सौभ्रात्रमचलं तन्मे व्याख्यातुमर्हसि १० अपि संधाय तान् श्रीरानुपाहृतोऽसि केशव ॥
संबंधिनः स्वदयितान्सततं वृष्णिपुंगव ११ कच्चित्पांडुसुताः पंचघृतराष्ट्रस्य चात्मजाः ॥ लोकेषु विहरिष्यंति त्वया सह परंतप १२ स्वराष्ट्रे ते च राजानः कच्चित्प्रा
प्स्यंति वै सुखम् ॥ कौरवेषु प्रशतिषु त्वयानाथेन केशव १३ यामे संभावना ता त्वयि नित्यमवर्तत ॥ अपि सा सफला ता तद्वता ते भरतान् प्रति १४ ॥ श्रीभगवानु
वाच ॥ कृतो यत्नो मया पूर्वं सौशाम्ये कौरवान् प्रति ॥ नाशक्यं तयदा साम्ये ते स्थापयितुमंजसा १५ ततस्ते निधनं प्राप्ताः सर्वे सुतर्थाधवाः ॥ नदिष्ठमप्यतिक्रांतुं
शक्यं बुद्ध्या बलेन वा १६ महर्षे विदितं भूयः सर्वमेव त्ववानव ॥ तेऽत्यक्रामन्मतिं मह्यं भीष्मस्य विदुरस्य च १७ ततोयमक्षयं जग्मुः समासाद्ये तरेतरम् ॥
पंचैव पांडवाः शिष्टाहता मित्राहतात्मजाः १८

रूपदर्शने विद्यासाधनं गुरोरा राधनं चेति द्वयमिहोक्तं विवरीतुं उत्तंको पाख्यानव्याजेन प्रवर्तते तत्तत्परिष्ठादश्वमेधव्याजेन
कर्मणामप्याराधुपकारकत्वं विद्यायामुच्यत इति संशयः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

१९ । २० । २१ मिथ्याचारेण कपटपूर्वकमविरोधच्छलेन विरोधं द्रव्यता परीताः परितः प्राप्ताः २२ अनुनयं शिक्षां २३ मेमतः २४ । २५ । २६ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये
धार्तराष्ट्राश्च निहताः सर्वे सुतर्थाधवाः ॥ इत्युक्तवचने कृष्णे भृशं क्रोधसमान्वितः ॥ उत्तंक इत्युवाचैनं रोषादुत्फुल्ललोचनः १९ ॥ उत्तंक उवाच ॥ यस्माच्छक्तेन
ते कृष्णनत्राताः कुरुपुंगवाः ॥ संबन्धिनः प्रियास्तस्माच्छप्स्येहं त्वामसंशयम् २० न च ते प्रसभं यस्मात्ते निगृह्यानिवारिताः ॥ तस्मान्मन्युपरतिस्त्वांशं प्रस्यामि
मधुसूदन २१ त्वया शक्तेन हिसतामिथ्याचारेण माधव ॥ ते परीताः कुरुश्रेष्ठानश्यंतः स्मह्युपेक्षिताः २२ ॥ वासुदेव उवाच ॥ शृणु मे विस्तरणे दयं द्वक्ष्ये भृगुनं
दन ॥ गृहाणानुनयं चापितपस्वीह्यासि भार्गव २३ श्रुत्वा च मे तदध्यात्ममुंचेथाः शापमद्यै ॥ न च मां तपसाल्पेन शक्तोऽभिभवितुं पुमान् २४ न च ते तपसो नाश
मिच्छामि तपतांवर ॥ तपस्ते सुमहद्दोषं गुरवश्चापितोषिताः २५ कौमारं ब्रह्मचर्यं ते जानामि द्विजसत्तम ॥ दुःस्वार्जितस्य तपसस्तस्मान्नेच्छामि ते व्ययम् २६
॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि उत्तंको पाख्यानकृष्णोत्तंकसमागमे त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ उत्तंक उवाच ॥ ब्रह्मिकेशव तत्त्वे
न त्वमध्यात्ममनिर्दिष्टम् ॥ श्रुत्वा श्रेयोऽभिधास्यामि शापं वा ते जनार्दन १ ॥ वासुदेव उवाच ॥ तमोरजश्च सत्त्वं च विद्धि भावान्मदाश्रयान् ॥ तथारुद्रान्वमून्वा
पिविद्धि मत्प्रभवान्द्विज २ मायि सर्वाणि भूतानि सर्वभूतेषु चाप्यहम् ॥ स्थित इत्यभिजानीहि मातेऽभूदत्र संशयः ३ तथैत्यगणान्सर्वान्यक्षगंधर्वराक्षसान् ॥
नागानप्सरसश्चैव विद्धि मत्प्रभवान्द्विज ४ सदसश्चैव यत्प्राहुरव्यक्तं व्यक्तमेव च ॥ अक्षरं च क्षरं चैव सर्वमेतन्मदात्मकम् ५ ये चाश्रमेषु वैधर्माश्चतुर्धा विदिता मुने ॥
वैदिकानि च सर्वाणि विद्धि सर्वमदात्मकम् ६ असच्च सदसश्चैव यद्विश्वं सदसत्परम् ॥ मतः परतरं नास्ति देवदेवात्सनातनात् ७ ओंकारप्रमुखान्वेदान् विद्विमांस्त्वं
भृगूद्वह ॥ सूपंसोमं च रुहोमं त्रिदशाप्यायनं मखे ८ होतारमपि हव्यं च विद्धि मां भृगुनंदन ॥ अध्वर्युः कल्पकश्चापि हविः परमसंस्कृतम् ९ उद्गाता चापि मांस्तौ
तिगीतघोषैर्महाध्वरे ॥ प्रायश्चित्तेषु मां ब्रह्मन्शांतिमंगलवाचकाः १० स्तुवंति विश्वकर्माणं सततं द्विजसत्तम ॥ मम विद्धि सुतं धर्ममग्रजं द्विजसत्तम ११ मानसं द
यितं विप्रसर्वभूतदयात्मकम् ॥ तत्राहं वर्तमानैश्च निवृत्तैश्चैव मानवैः १२ ब्रह्मी संसरमाणो वै यो नीर्वर्तामि सत्तम ॥ धर्मसंरक्षणार्थं यधर्मसंस्थापनाय च १३
तैस्तैर्वै वैश्वरूपैश्च त्रिषु लोकेषु भार्गव ॥ अहं विष्णुरहं ब्रह्मा शक्रोऽथ प्रभवाप्ययः १४ भूतग्रामस्य सर्वस्य स्रष्टा संहार एव च ॥ अधर्मे वर्तमानानां सर्वेषामहमच्युतः
१५ धर्मस्य सेतुं ब्रह्मा मिचालिते चालिते युगे ॥ तास्ता योनीः प्रविश्याहं प्रजानां हितकाम्यया १६ यदा त्वहं देवयोनीं वर्तामि भृगुनंदन ॥ तदाऽहं देवत्वं सर्वमाचरा
मिन संशयः १७ यदा मे धर्वयोनीं वा वर्तामि भृगुनंदन ॥ तदा मे धर्वत्वं सर्वमाचरामिन संशयः १८

भारतमावदीपे त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥

ब्रह्मीति १ । २ । ३ । ४ । ५ असच्छशर्जुनादि सदसत्पदादि सदसत्परमव्यक्तं एतन्नयमपि तत्त्वतः मतः परं नास्तीत्यर्थः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

नागयोनीयदाचैवतदावर्तामिनागवत् ॥ यक्षराक्षसयोन्योस्तु यथावद्विचराम्यहम् १९ मानुष्यवर्तमानेतु कृपणं याचितामया ॥ नच तेजातसंमोहावचोऽप्यहंत
मोहिताः २० मयंचमहदुद्दिश्यत्रासिताः कुरवो मया ॥ कुद्वेन भूत्वा तु पुनर्यथावदनुदर्शिताः २१ तैश्चर्मेण हसंयुक्ताः परीताः कालधर्मेणा ॥ धर्मेण निहता युद्धे ग
ताः स्वर्गे न संशयः २२ लोकेषु पांडवाश्चैव गताः ख्यातिं द्विजोत्तम ॥ एतत्ते सर्वं मा ख्यातं यन्मां त्वं परिपृच्छसि २३ ॥ इति श्रीम० आश्व० अनु० उत्तंकोपाख्याने
कृष्णवाक्ये चतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ उत्तंक उवाच ॥ अभिजानामि जगतः वर्तारं त्वां जनार्दन ॥ नूनं मया प्रसादोऽयमिति मे नास्ति संशयः १ चित्तं च
सुप्रसन्नं मे त्वद्भावागतमच्युत ॥ विनिवृत्तं च मेशापादिति विद्विपरंतप २ यदित्वनुग्रहं कंचित्त्वतोऽहं मिजनार्दन ॥ द्रष्टुमिच्छामि ते रूपमैश्वरं तन्निदर्शय ३ ॥ वैशं
पायन उवाच ॥ ततः स तस्मै प्रीतात्मा दर्शयामास तद्वपुः ॥ शाश्वतं वैष्णवं धीमान् दृश्यं न जयः ४ सददर्शमहात्मानं विश्वरूपं महाभुजम् ॥ सहस्रसूर्यप्रक्षिप्तं
दीप्तिमत्पावकोपमम् ५ सर्वमाकाशमावृत्यातिष्ठतं सर्वतो मुखम् ॥ तद्दृष्ट्वा परमं रूपं विष्णोर्वैष्णवममुतम् ॥ विस्मयं च ययौ विप्रस्तं दृष्ट्वा परमेश्वरम् ६ ॥ उत्तंक
उवाच ॥ विश्वकर्मघ्नमस्तेस्तु विश्वात्मन् विश्वसंभव ॥ पञ्चातिष्ठ विविधा शिरसा चावृतं नभः ७ द्यावापृथिव्यो र्यन्मध्यं जठरेण तवावृतम् ॥ भुजाभ्यामावृ
ताश्वाशास्त्वमिदं सर्वमच्युत ८ संहरस्व पुनर्देव रूपमक्षय्यमुत्तमम् ॥ पुनस्त्वांस्वेन रूपेण द्रष्टुमिच्छामि शाश्वतम् ९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तमुवाच प्रसन्ना
त्मा गोविंदो जनमेजय ॥ वरं वृणीष्वेति तदा तमुत्तंकोऽब्रवीदिदम् १० पर्याप्त एष एवाद्यवरस्त्वतो महाद्युते ॥ यत्ते रूपमिदं कृष्णपद्मं विपुरुषोत्तम ११ तमब्रवी
त्पुनः कृष्णो मा त्वमत्र विचारय ॥ अवश्यमेतत्कर्तव्यममो घं दर्शनं मम १२ ॥ उत्तंक उवाच ॥ अवश्यं करणीयं च यद्येतन्मन्यसे विभो ॥ तोयमिच्छामि यत्रेष्टं मरुष्वे
ताद्विदुर्लभम् १३ ततः संहृत्य तत्तेजः प्रोवाचोत्तंकमीश्वरः ॥ एष्टव्ये सति चित्त्योऽहमित्युक्त्वा द्वारकां ययौ १४ ततः कदाचिद्भगवानुत्तंकस्तोयकाक्षया ॥ दृषितः
परिचक्राम रौतस्मारचाच्युतम् १५ ततो दिग्वाससंधीमान्मातंगं मलपंकिनम् ॥ अपश्यत रौतस्मिन् श्वयूथपरिवारितम् १६ भीषणं बद्धनिस्त्रिशं बाणका
मुक्धारिणम् ॥ तस्याऽधः स्रोतसोऽपश्यद्वारिभूरिद्विजोत्तमः १७ स्मरन्नेव च तं प्राह मातंगः प्रहसन्निव ॥ एष्टुत्तंकं प्रतीच्छस्वमतो वारिभृगूद्वह १८ कृपाहि मे
सुमहती त्वां दृष्ट्वा तद्समाश्रितम् ॥ इत्युक्तस्तेन स मुनिस्ततो यं नाभ्यनंदत १९ चिक्षेप च स तंधीमान्वाग्भिरुग्राभिरच्युतम् ॥ पुनः पुनश्च मातंगः पिवस्वेति तम
ब्रवीत् २० नचापि बत्ससक्रोधः क्षुभितेनांतरात्मना ॥ सतथानिश्चयात्तेन प्रत्याख्यातो महात्मना २१

११ । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये मारुतभावादीये
१४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० ।

२२ ॥ प्रलब्धं चिं ॥ २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये मारुतभावादीये
श्वभिः सह महाराजतत्रैवांतरधीयत ॥ उत्तंकस्तं तथा दृष्ट्वा ततो व्रीडितमानसः २२ मेने प्रलब्धमात्मानं कृष्णेनाभिवातिना ॥ अथ तेनैव मार्गेण शंखचक्रगदा
धरः २३ आजगाम महाबुद्धिरुत्तंकश्चैनमब्रवीत् ॥ नयुक्तां दृष्ट्वा दातुं त्वया पुरुष सत्तम २४ सलिलं विप्रमुख्येभ्यो मातंगस्रोतसा विभो ॥ इत्युक्तवचनं तंतुम
हाबुद्धिर्जनार्दनः २५ उत्तंकश्चक्षुष्यावाचासां त्वयि नमिदमब्रवीत् ॥ यादृशेनेह रूपेण योग्यं दातुं त्वतेनैव २६ तादृशं खलु ते दत्तं यच्च त्वं नावबुध्यथाः ॥ मया त्व
दर्थमुक्तो वैवज्रपाणिः पुरंदरः २७ उत्तंकायामृतं देहितो यरूपमिति प्रभुः ॥ समा सुवाच देवेन्द्रो न मर्त्योऽमर्त्यतां व्रजेत् २८ अन्यमस्मै वरं देहीत्यस कृद्गुनंदन ॥
अमृतं देयमित्येवमयोक्तः स शचीपतिः २९ समां प्रसाद्य देवेन्द्रः पुनरेवेदमब्रवीत् ॥ यदि देयमवश्यं वै मातंगोऽहं महामते ३० भूत्वाऽमृतं प्रदास्यामि भार्गवाय म
हात्मने ॥ यद्येवं प्रतिगृह्णाति भार्गवोऽमृतमद्यै ३१ प्रदातुमेष गच्छामि भार्गवस्यामृतं विभो ॥ प्रत्याख्यातस्त्वहं तेन दास्यामि न कथंचन ३२ सतथा सम
यं कृत्वा तेन रूपेण वासवः ॥ उपस्थितस्त्वया चापि प्रत्याख्यातोऽमृतं ददत् ३३ चांडालरूपी भगवान्सुमहांस्ते व्यतिक्रमः ॥ यत्तु शक्यं मया कर्तुं भूय एव तवे
प्सितम् ३४ तोयेप्सांतव दुर्धर्षां करिष्ये सफलमहम् ॥ येष्वहः सुचते ब्रह्मन्सलिलेप्सा भविष्यति ३५ तदामरौ भविष्यंति जलपूर्णाः पयोधराः ॥ रसवच्च प्रदास्यंति
तोयं ते भृगुनंदन ३६ उत्तंकमेवा इत्युक्ताः ख्यातिं यास्यंति चापिते ॥ इत्युक्तः प्रीतिमान् विप्रः कृष्णेन स बभूव ह ॥ अद्याप्युत्तंकमेवाश्चमरौ वर्षति भारत ३७ ॥ इति श्री
महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि उत्तंकोपाख्याने पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ जनमेजय उवाच ॥ उत्तंकः केन तपसा संयुक्तो वै महामनाः ॥
यः शापं दातुकामोऽभूद्विष्णवे प्रभविष्णवे १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ उत्तंको महता युक्तस्तपसा जनमेजय ॥ गुरुभक्तः स तेजस्वी नान्यत्किंचिदपूजयत् २ सर्वे
षामृषिपुत्राणामेष आसीन्मनोरथः ॥ औत्तंको गुरुवृत्तिं वै प्राप्नुयामेति भारत ॥ गौतमस्य तु शिष्याणां बहूनां जनमेजय ३ उत्तंकेऽभ्यधिका प्रीतिः स्नेहश्चैवाभवत्तदा ॥
स तस्य दमशौचाभ्यां विक्रान्तेन च कर्मणा ४ सम्यक्त्रैवोपचारेण गौतमः प्रीतिमान्भूत् ॥ अथ शिष्यसहस्राणि समनुज्ञातवाचुषिः ५ उत्तंकं परया प्रीत्या नाभ्यनुज्ञातुमै
च्छत् ॥ तं क्रमेण जरातातप्रतिपेदे महामुनिम् ६ नचान्वबुद्धयत तदा समुनिर्गुरुवत्सलः ॥ ततः कदाचिद्राजेंद्रकाष्ठान्या नयितुं ययौ ७ उत्तंकः काष्ठभारं च महान्तं स
मुपानयत् ॥ सतद्भाराभिभूतात्मा काष्ठभारमरिदम् ८ निचिक्षेप क्षितौ राजन्परिश्रान्तो बुभुक्षितः ॥ तस्य काष्ठे विलग्नं भूजटारूप्यसमप्रभा ९ ततः काष्ठैः सह तदा
पपात धरणीतले ॥ ततः स भारनिष्पिष्टः क्षुधाविष्टश्च भारत १० दृष्ट्वा तां वयसोऽवस्थां रुरोदार्तस्वरस्तदा ॥ ततो गुरुसुता तस्य पद्मपत्रनिभानना ११

पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ उत्तंक इति ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

१२। १३। १४। १५ अभ्यनुजानिथाः अभ्यनुजानीयाः अभ्यनुज्ञातवानसि अडभावोद्वस्त्वचार्पण १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८

जग्राहाश्रुणिसुश्रोणकिरेणपृथुलोचना ॥ पितुर्नियोगाद्धर्मज्ञाशिरसाऽवनतातदा १२ तस्यानिपेततुर्दग्धौकरोतैरश्रुविंदुभिः ॥ नहितानश्रुपातास्तुशक्ताधार
यितुमही १३ गौतमस्त्वब्रवीद्विप्रमुत्तंकंप्रीतमानसः ॥ कस्मात्ताततवाद्येहशोकोत्तरमिदं मनः १४ सस्वैरंबूहिविप्रपश्रोतुमिच्छामितत्त्वतः ॥ उत्तंकउवाच ॥
भवद्गतेन मनसा भवत्प्रियचिकीर्षया ॥ भवद्वाक्तिमतेनेह भवद्वावानुगेन च १५ जेरयं नावबुद्धामेनाभिज्ञातं सुखं च मे ॥ शतवर्षोपितं मां हिनत्वमभ्यनुजानिथाः १६
भवतात्वमभ्यनुज्ञाताः शिष्याः प्रत्यवरामम ॥ उपपन्नाद्विजश्रेष्ठशतशोऽथसहस्रशः १७ ॥ गौतमउवाच ॥ त्वत्प्रीतियुक्तेन मया गुरुशुश्रूषया तव ॥ व्यतिक्रामन्महा
कालो नावबुद्धोद्विजर्षभ १८ किं त्वद्यदि ते श्रद्धागमनं प्रतिभार्गव ॥ अनुज्ञां प्रतिगृह्यत्वं स्वगृहान्गच्छ माचिरम् १९ ॥ उत्तंकउवाच ॥ गुर्वर्थं कं प्रयच्छामि ब्रूहि त्वं द्वि
जसत्तम ॥ तमुपाहृत्य गच्छेयमनुज्ञातस्त्वया विभो २० ॥ गौतमउवाच ॥ दक्षिणापरितोषे वै गुरूणां सद्भिरुच्यते ॥ तव ह्याचरतो ब्रह्मंस्तुष्टोऽहं वै न संशयः २१
इत्थंच परितुष्टं मां विजानीहि भूद्वह ॥ युवापोऽश्वर्षो हियद्यभविता भवान् २२ ददानि पत्नीकन्यांच स्वांति दुहितरं द्विज ॥ एतामृतेऽग्नानान्यात्वत्तेजोऽर्हति
सेवितुम् २३ ततस्तां प्रतिजग्राह युवाभूत्वा यशस्विनीम् ॥ गुरुणा च अभ्यनुज्ञातो गुरुपत्नीमथाऽब्रवीत् २४ कं भवत्येप्रयच्छामि गुर्वर्थं विनिबुंक्ष्व माम् ॥ प्रियं हितं च
कांक्षामि प्राणैरपि धनैरपि २५ यदुर्लभं हिलोकेऽस्मिन् रत्नमत्यद्भुतं महत् ॥ तदानयेयं तपसान् हि मेऽत्रास्ति संशयः २६ ॥ अहल्योवाच ॥ परितुष्टाऽस्मिते विप्र
नित्यं भक्त्या तवानघ ॥ पर्याप्तमेतद्भद्रं ते गच्छता तथेप्सितम् २७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ उत्तंकस्तु महाराज पुनरेवाब्रवीद्वचः ॥ आज्ञापयस्व मामातः कर्तव्यं
च तव प्रियम् २८ ॥ अहल्योवाच ॥ सौदासपत्न्या विवृते दिव्ये ये मणिकुंडले ॥ ते समानय भद्रं ते गुर्वर्थः सुकृतो भवेत् २९ सतथेति प्रतिश्रुत्य जगाम जनमेजय ॥
गुरुपत्नीप्रियार्थं वै ते समानयितुं तदा ३० स जगाम ततः शीघ्रमुत्तंको ब्राह्मणर्षभः ॥ सौदासं पुरुषादं वै भिक्षितुं मणिकुंडले ३१ गौतमस्त्वब्रवीत्पत्नीमुत्तंको नाद्यदृश्यते ॥
इति पृष्टा तमाचष्ट कुंडलार्थं गतं च सा ३२ ततः प्रोवाच पत्नी स न ते सम्यागिदं कृतम् ॥ शप्तः स पार्थिवो नूनं ब्राह्मणं तं वाधिष्यति ३३ ॥ अहल्योवाच ॥ अजानं त्या
नियुक्तः स भगवन् ब्राह्मणो मया ॥ भवत्प्रसादान्न भयं किंचित्तस्य भविष्यति ३४ इत्युक्तः प्राह तां पत्नी मेवमस्त्विति गौतमः ॥ उत्तंकोऽपि वनेऽन्ये राजानं तं ददर्श ह ३५
॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि उत्तंकोपाख्याने कुंडलाहरणे षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सतं दृष्ट्वा त
थाभूतं राजानं घोरदर्शनम् ॥ दीर्घश्मश्रुधरे नृणां शोणितेन समुक्षितम् १ चकार न व्यथां विप्रो राजा त्वेन मथाब्रवीत् ॥ प्रत्युत्थाय महातेजा भयकर्ता यमोपमः २

३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ॥ सतमिति १। २

३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३ छिद्रेष्वेतेष्विमे इति पूर्वोन्वयि नागानां नागैः हियेत इति संबंधः २४। २५। २६। २७। २८

दिष्ट्या त्वमसि कल्याण षष्ठे काले ममांतिकम् ॥ भक्ष्यं सृगयमाणस्य संप्राप्तोद्विजसत्तम ३ ॥ उत्तंकउवाच ॥ राजन् गुर्वर्थिनं विद्विचरंतं मामिहागतम् ॥ न च गु
र्वर्थमुद्युक्तं हिंस्यमाहुर्मनीषिणः ४ ॥ राजोवाच ॥ षष्ठे काले ममाहारो विहितोद्विजसत्तम ॥ न शक्यस्त्वं समुत्सृष्टं धितेन मयाऽद्य वै ५ ॥ उत्तंकउवाच ॥
एवमस्तु महाराज समयः क्रियतां तु मे ॥ गुर्वर्थमभिनिर्वर्त्य पुनरेष्यामि ते वशम् ६ संश्रुतश्च मया योऽर्थो गुरवे राजसत्तम ॥ त्वदधीनः सराजेंद्र तं त्वां भिक्षे न रे श्वर ७
ददासि विप्रमुख्येभ्यस्त्वं हिरत्नानि नित्यदा ॥ दाता च त्वं न रव्याघ्रपात्रभूतः क्षिताविह ॥ पात्रं प्रतिग्रहे चापि विद्विमां नृपसत्तम ८ उपाहृत्य गुरोरर्थं त्वदाय त
मरिदम् ॥ समयेनेह राजेंद्र पुनरेष्यामि ते वशम् ९ सत्यं ते प्रतिजानामि नात्र मिथ्या कथंचन ॥ अनृतेनोक्तपूर्वमेस्वैरेष्वपि कुतोऽन्यथा १० ॥ सौदासउवाच ॥
यदि मत्तस्तवायतो गुर्वर्थः कृत एव सः ॥ यदि चास्मि प्रतिग्राह्याः सांप्रतंतद्वदस्व मे ११ ॥ उत्तंकउवाच ॥ प्रतिग्राह्यो मतो मे त्वं सदैव पुरुषर्षभ ॥ सोऽहं त्वामनुसं
प्राप्तो भिक्षितुं मणिकुंडले १२ ॥ सौदासउवाच ॥ पत्न्या स्तेममविप्रर्षेऽचिते मणिकुंडले ॥ वरयार्थं त्वमन्यं वै तं तदास्यामि सुव्रत १३ ॥ उत्तंकउवाच ॥
अलं ते व्यपदेशेन प्रमाणादिते वयम् ॥ प्रयच्छ कुंडले मम सत्यवाग्भव पार्थिव १४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्तस्त्वब्रवीद्राजा तमुत्तंकं पुनर्वचः ॥
गच्छ मद्गच्छना देवी ब्रूहि देही तिसत्तम १५ सैव मुक्ता त्वयानूनं मद्राक्येन शुचिव्रता ॥ प्रदास्यति द्विजश्रेष्ठ कुंडले तेन संशयः १६ ॥ उत्तंकउवाच ॥ कपत्नीम
वतः शक्या सयाद्रष्टुं न रे श्वर ॥ स्वयं वापि भवान्पत्नीं किमर्थं नोपसर्पति १७ ॥ सौदासउवाच ॥ तां द्रक्ष्यति भवानद्य कस्मिंश्चिद्वननिर्झरे ॥ षष्ठे काले न हि म
या सा शक्या द्रष्टुमद्य वै १८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ उत्तंकस्तु तथोक्तः स जगाम भरतर्षभ ॥ मदयंतीं च दृष्ट्वा स ज्ञापयत्स्व प्रयोजनम् १९ सौदासवचनं श्रुत्वा ततः
सा पृथुलोचना ॥ प्रत्युवाच महाबुद्धिमुत्तंकं जनमेजय २० एवमेतद्दद ब्रह्मन्ना नृतं वदसेऽनघ ॥ अभिज्ञानं तु किंचित्त्वं समानयितुमर्हसि २१ इमे हि दिव्ये
मणिकुंडले मे देवाश्च यक्षाश्च महर्षयश्च ॥ तैस्तैरुपायैरपहंतुं कामांश्छिद्रेषु नित्यं परितर्कयंति २२ निक्षिप्तमेतद्भुवि पन्नगास्तुरत्नं समासाद्य परामृशेयुः ॥ यक्षा
स्तथोच्छिष्टं घृतं सुराश्च निद्रावशाद्वापरिधर्षयेयुः २३ छिद्रेष्वेतेष्विमे नित्यं हियेते द्विजसत्तम ॥ देवराक्षसनागानामप्रमतेन धार्यते २४ स्यंदेते हि दिवा रुक्मं
रात्रौ च द्विजसत्तम ॥ न कनक्षत्रताराणां प्रभामाक्षिप्य वर्त्ततः २५ एते ह्यामुच्य भगवन्सुत्पिपासाभयंकृतः ॥ विषाग्निश्चापदेभ्यश्च भयं जातु न विद्यते २६
हस्वेन चैते आमुक्ते भवतो हस्वके तदा ॥ अनुरूपेण चामुक्ते जायेते तत्प्रमाणके २७ एवं विधेमैते वैकुंडले परमार्चिते ॥ त्रिपुलोकेषु विज्ञाते तदभिज्ञानमानय
२८ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि उत्तंकोपाख्याने षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७

समिधेति मित्रसहस्रीदासः अभिज्ञानेच्छोककपञ्जापकम् १ तदेवाह नचेति एवारक्षोयोनिरूपा जम्पाहतोमुक्तिरूपा अतोममदतोगतेर्मुक्तवर्धेप्रयच्छदेहि मणिमयेकुण्डले १ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७
 वैशंपायनउवाच ॥ समित्रसहमासाद्यअभिज्ञानमयाचत ॥ तस्मैददावभिज्ञानं सचेक्ष्वाकुरस्तदा १ ॥ सौदासउवाच ॥ नचैवैषागतिःक्षेम्यानचान्याविद्यतेग
 तिः ॥ एतन्मेमतमाज्ञायप्रयच्छमणिकुण्डले २ इत्युक्तस्तामुतंकस्तुभर्तुर्वाक्यमथाब्रवीत् ॥ श्रुत्वाचसातदाप्रादाततस्तेमणिकुण्डले ३ अवाप्यकुण्डलेतेतुराजानं
 पुनरब्रवीत् ॥ किमेतद्ब्रुवचनंश्रोतुमिच्छामिपार्थिव ४ ॥ सौदासउवाच ॥ प्रजानिसर्गादिप्रान्वैक्षत्रियापूजयंतिह ॥ विप्रेभ्यश्चापिबहवोदोषाःप्रादुर्भवन्तिवै ५
 सोहंदिजेभ्यःप्रणतोविप्रादोषमवाप्तवान् ॥ गतिमन्यान्पश्यामिमदयंतीसहायवान् ६ नचान्यामपिपश्यामिगतिंगतिमतावर ॥ स्वर्गद्वारस्यगमनेस्थानेचेह
 द्विजोत्तम ७ नाहिराज्ञाविशेषेणविरुद्धेनद्विजातिभिः ॥ शक्यंहिलोकेस्थातुंवैप्रेत्यवासुखमेधितुम् ८ तदिष्टेतेमयादत्तेएतेस्वेमणिकुण्डले ॥ यःकृतस्तेऽद्यसम
 यःसफलंतंकुरुष्वमे ९ ॥ उत्तंकउवाच ॥ राजंस्तथेहकर्ताऽस्मिपुनरेष्यामितेवशम् ॥ प्रश्रंचकंचित्प्रष्टुंखानिदृत्तोऽस्मिपरंतप १० ४ सौदासउवाच ॥ ब्रूहि
 प्रयथाकामंप्रतिवक्ताऽस्मितेवचः ॥ छेत्ताऽस्मिसंशयंतेऽद्यनमेऽत्रास्तिविचारणा ११ ॥ उत्तंकउवाच ॥ प्राहुर्वाक्संयतंविप्रंधर्मनैपुणदर्शिनः ॥ मित्रेषुयश्च
 विषमःस्तेनइत्येवतंविदुः १२ सभवान्मित्रतामद्यसंप्राप्तोममपार्थिव ॥ समेबुद्धिप्रयच्छस्वसंमतांपुरुषर्षभ १३ अवाप्तार्थोऽहमद्येहभवांश्चपुरुषादकः ॥ भवत्स
 काशमार्गंतुंक्षमंमतवेतिवै १४ ॥ सौदासउवाच ॥ क्षमंचेदिहवक्तव्यंतवद्विजवरोत्तम ॥ मत्समीपंद्विजश्रेष्ठनागंतव्यंकथंचन १५ एवंतवप्रपश्यामिश्रेयोभृगु
 कुलोद्बह ॥ आगच्छतोहितेविप्रभवेन्मृत्युर्नसंशयः १६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्तःसतदाराज्ञाक्षमंबुद्धिमताहितम् ॥ अनुज्ञाप्यसराजानमहल्यांप्रतिज
 ग्मिवान् १७ गृहीत्वाकुण्डलेदिव्येगुरुपत्न्याःप्रियंकरः ॥ जवेनमहताप्रायाद्वैतमस्याश्रमंप्रति १८ तथातयोरक्षणंचमदयंत्याऽभिभाषितम् ॥ तथातेकुण्डलेवद्धा
 तदाकृष्णाजिनेऽनयत् १९ सकस्मिंश्चित्पुष्पाविष्टःफलभारसमन्वितम् ॥ बिल्वंददर्शविप्रर्विरारुरोहचतंततः २० शाखामासज्यतस्यैवकृष्णाजिनमरिंदम् ॥
 पातयामासविल्वानितदासद्विजपुंगवः २१ अथपातयमानस्यविल्वापहतचक्षुषः ॥ न्यपतंस्तानिविल्वानितस्मिन्नेवाजिनेविभो २२ यस्मिंस्तेकुण्डलेवद्धेत
 दाद्विजवरेणव ॥ बिल्वप्रहारैस्तस्याथव्यशीर्यद्वंधनंततः २३ सकुण्डलंतदजिनंपपातसहसातरोः ॥ विशीर्णबंधनेतस्मिन्गतेकृष्णाजिनेमहीम् २४ अपश्यदुजगःक
 श्वितेतत्रमणिकुण्डले ॥ ऐरावतकुलोद्भूतःशीघ्रोभूत्वातदाहिसः २५ विदश्यास्येनवल्मीकंविवेशाथसकुण्डले ॥ हियमाणेतुदृष्ट्वासकुण्डलेभुजगेनह २६ पपातवृक्षा
 त्सोद्वेगोदुःखात्परमकोपनः ॥ सदंडकाष्टमादायवल्मीकमखनतदा २७ अहानिर्त्रिशदव्यग्रःपंचचान्यानिभारत ॥ क्रोधामर्षामिसंततस्तदाब्राह्मणसत्तमः २८
 ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ शाखांशाखायां ३१ । २२ । ३३ । ३४ । २५ ॥ आस्येनकुण्डलेविदश्यापृत्वावल्मीकंविवेशोतिसंबंधः २६ । २७ । २८

२९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । २५ । ३६ । २७ । ३८ । २९ । ४० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ ॥ घम्यतोघम्यमानस्य ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८

तस्यवेगमसहंतमसहंतविसुंधरा ॥ दंडकाष्टाभिनुव्रांगीचचालभृशमाकुला २९ ततःखनतएवाथविप्रर्वेधरणीतलम् ॥ नागलोकस्यपंथानंकर्तुंकामस्यनिश्चयात्
 ३० रथेनहारयुक्तेनतंदेशमुपजग्मिवान् ॥ वज्रपाणिर्महातेजास्तंददर्शद्विजोत्तमम् ३१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सतुतंब्राह्मणोभूत्वातस्यदुःखेनदुःखितः ॥ उत्तं
 कमब्रवीद्वाक्यंनैतच्छक्यंत्वयेतिवै ३२ इतोहिनागलोकोवैयोजनानिसहस्रशः ॥ नदंडकाष्टसाध्यंचमन्येकार्यमिदंतव ३३ ॥ उत्तंकउवाच ॥ नागलोकेयदिब्र
 ह्मन्नशक्येकुण्डलेमया ॥ प्राहुंप्राणान्विमोक्ष्यामिपश्यतस्तेद्विजोत्तम ३४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ यदासनाशक्तस्यनिश्चयंकर्तुमन्यथा ॥ वज्रपाणिस्तदा
 दंडवज्रास्त्रेणयुयोजह ३५ ततोवज्रप्रहारैस्तैर्दार्यमाणावसुंधरा ॥ नागलोकस्यपंथानमकरोज्जनमेजय ३६ सतेनमार्गेणतदानागलोकंविवेशह ॥
 ददर्शनागलोकंचयोजनानिसहस्रशः ३७ प्राकारानिचयैर्दिव्यैर्मणिमुक्तास्वलंकृतैः ॥ उपपन्नमहाभागशातकुंभमयैस्तथा ३८ वापीःस्फटिकसोपाना
 नदीश्चविमलोदकाः ॥ ददर्शवृक्षांश्चबहून्नानाद्विजगणायुतान् ३९ तस्यलोकस्यचद्वारंसददर्शभृगूद्बहः ॥ पंचयोजनविस्तारमायतंशतयोजनम् ४० नागलोक
 मुतंकस्तुप्रेक्ष्यदीनोऽभवत्तदा ॥ निराशश्चाभवत्तत्रकुण्डलाहरणेपुनः ४१ तत्रप्रोवाचतुरगस्तंकृष्णश्चेतवालधिः ॥ ताम्रास्यनेत्रःकौरव्यप्रज्वलन्निवतेजसा ४२
 धमस्वापानमेतन्मेततस्त्वंविप्रलप्स्यसे ॥ ऐरावतसुतेनेहतवानीतेहिकुण्डले ४३ माजुगुप्साकृथाःपुत्रत्वमत्रार्थेकथंचन ॥ त्वयैतद्विसमाचीर्णगौतमस्याश्रमेतदा
 ४४ ॥ उत्तंकउवाच ॥ कथंभवंतंजानीयामुपाध्यायाश्रमंप्रति ॥ यन्मयाचीर्णपूर्वहिश्रोतुमिच्छामितद्वद्वहम् ४५ ॥ अश्वउवाच ॥ गुरोर्गुरुमांजानीहिज्वलनं
 जातवेदसम् ॥ त्वयाह्यहंसदाविप्रगुरोरर्थेऽभिपूजितः ४६ विधिवत्सततंविप्रशुचिनाभृगुनंदन ॥ तस्माच्छ्रेयोविधास्यामितवैवंकुरुमाचिरम् ४७ इत्युक्तस्तुतथाऽ
 कार्ष्णीदुतंकश्चिप्रभानुना ॥ घृताचिःप्रीतिमांश्चापिप्रज्वालदिधक्षया ४८ ततोऽस्यरोमकूपेभ्योधम्यतस्तत्रभारत ॥ घनःप्रादुरभूद्भूमोनागलोकभयावहः ४९
 तेनधूमेनमहतावर्धमानेनभारत ॥ नागलोकेमहाराजनप्राज्ञायतकिंचन ५० हाहाकृतमभूत्सर्वमैरायतनिवेशनम् ॥ वासुकिप्रमुखानांचनागानांजनमेजय ५१
 नप्राकाशंतवेशमानिधूमरुद्धानिभारत ॥ नीहारसंवृतानीववनानिगिरयस्तथा ५२ तेधूमरक्तनयनावहितेजोभितापिताः ॥ आजग्मुर्निश्चयंज्ञातुंभार्गवस्यमहा
 त्मनः ५३ श्रुत्वाचनिश्चयंतस्यमहर्षेरतितेजसः ॥ संभ्रांतनयनाःसर्वेपूजांचकुर्यथाविधि ५४ सर्वेप्रांजलयोनागावृद्धबालपुरोगमाः ॥ शिरोभिःप्रणिपत्योचुः
 प्रसीदभगवानिति ५५ प्रसाद्यब्राह्मणंतेतुपाद्यमर्घ्यनिवेद्यच ॥ प्रायच्छन्कुण्डलेदिव्येपन्नगाःपरमार्चिते ५६ ततःसपूजितोनागैस्तदोतंकःप्रतापवान् ॥ अग्निं
 दक्षिणंकृत्वाजगामगुरुसद्वतत् ५७ सगत्वात्वरितोराजनगौतमस्यनिवेशनम् ॥ प्रायच्छत्कुण्डलेदिव्येगुरुपत्न्यास्तदाऽनघ ५८

11881

29

हत्तपुत्राहत्तबलाहत्तमित्रामयासह ॥ युयुधानसहायेनपंचशिष्टास्तुपांडवाः ३२ सहैकपभोजाभ्याद्रौणियुद्धादमुच्यत ॥ युयुत्सुश्चापिकौरव्योमुक्तःपांडवसं
श्रयात् ३३ निहतेकौरवेद्रेतुसानुबंधेसुयोधने ॥ विदुरःसंजयश्चैवधर्मराजमुपस्थितौ ३४ एवंतदभवद्युद्धमहान्यष्टादशप्रभो ॥ यत्रतेष्टृथिवीपालानिहताःस्व
र्गमावसन् ३५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ शृण्वतां तु महाराज कथां तां लोमहर्षणाम् ॥ दुःखशोकपरिक्रेशावृष्णीनामभवस्तदा ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधि
के पर्वणि अनुगीता पर्वणि वासुदेववाक्ये षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कथयन्नेव तु तदा वासुदेवः प्रतापवान् ॥ महाभारतयुद्धं तत्कथां ते
पितुरग्रतः १ अभिमन्योर्वधवीरः सोत्यक्रामन्महामतिः ॥ अप्रियंवदसुदेवस्य माभूदिति महामतिः २ मादौ हि त्रवधं श्रुत्वा वसुदेवो महात्ययम् ३ दुःखशोकाभिसं
तप्तो भवेदिति महामतिः ॥ सुभद्रा तु तमुक्तांतमात्मजस्य वधं रणे ४ आचक्ष्व कृष्णसौभद्रवधमित्यपतडुवि ॥ तामपश्यन्निपतितां वसुदेवः क्षितौ तदा ५ दृष्ट्वैव
च पपातो व्यासोऽपि दुःखेन मूर्छितः ॥ ततः स दौहित्रवधदुःखशोकसमाहतः ६ वसुदेवो महाराज कृष्णं वाक्यमथाब्रवीत् ॥ ननु त्वं पुंडरीकाक्ष सत्यवाग्भुवि विश्रुतः
७ यदौहित्रवधं मेऽनख्यापयति शत्रुहन् ॥ तद्वाग्निमेयनिघनंतस्वेनाचक्ष्व मे प्रभो ८ सहशाक्षस्तव कथं शत्रुभिर्निहतो रणे ॥ दुर्मरिबतवाष्णेयकालेऽप्राप्ते नृभिः
सह ९ यत्र मे हृदयं दुःखाच्छतघानविदीर्यते ॥ किमब्रवीत्त्वांसंग्रामे सुभद्रा मातरं प्रति १० मां चापि पुंडरीकाक्ष च पलाक्षः प्रियो मम ॥ आहवं पृष्ठतः कृत्वा काञ्चि
न्न निहतः परैः ११ कञ्चिन्मुखं गोविंद तेनाजौ विकृतं कृतम् ॥ सहि कृष्णमहातेजाः श्लाघन्निवममाग्रतः १२ बालभावेन विनयमात्मनोऽकथयत्प्रभुः ॥ कञ्चिन्नानि
कृतो बालो द्रोणकर्णकृपादिभिः १३ धरण्यानिहतः शेते तन्ममाचक्ष्व केशव ॥ सहि द्रोणं च भीष्मं च कर्णं च बालिनां वरम् १४ स्पर्धते स्मरणे नित्यं दुहितुः पुत्रको मम ॥
एवं विधं बहु तदा विलपंतं सुदुःखितम् १५ पितरं दुःखिततरो गोविंदो वाक्यमब्रवीत् ॥ न तेन विकृतं वक्रं कृतं संग्राममूर्धानि १६ न पृष्ठतः कृतश्चापि संग्रामस्तेन दु
स्तरः ॥ निहत्य पृथिवीपालान्सहस्रशतसंघशः १७ खेदितो द्रोणकर्णभ्यां दौःशासनि वशंगतः ॥ एको ह्येकेन स ततं युध्यमानो यदि प्रभो १८ न स शक्येत संग्रा
मे निहतुमपि वाज्रिणा ॥ समाहृते च संग्रामात्पार्थे संशप्तकैस्तदा १९ पर्यवार्यत संकुद्धैः स द्रोणादिभिराहवे ॥ ततः शत्रुवधं कृत्वा सुमहांतरणे पितः २० दौहित्रस्त
ववाष्णेयदौःशासनि वशंगतः ॥ नूनं च स गतः स्वर्गं जहि शोकं महामते २१ न हि व्यसनमासाद्य सीदंति कृतबुद्धयः ॥ द्रोणकर्णप्रभृतयो येन प्रति समासिताः २२ रणे
महेन्द्रप्रतिमाः सकथं नाभ्यादिवम् ॥ स शोकं जहि दुर्धर्षमाचमन्युर्वेशंगमः २३ शस्त्रपूतां हि स गतिं गतः परपुरं जयः ॥ तस्मिंस्तु निहते वीरे सुभद्रेयं स्वसामम २४

१ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

२५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये

दुःखार्ताथो सुतं प्राप्य दुरीविननादह ॥ द्रौपदी च समासाद्य पर्यपृच्छत दुःखिता २५ आर्येकदारकाः सर्वे द्रुमिच्छामितानहम् ॥ अस्यास्तु वचनं श्रुत्वा सर्वास्ताः
कुरुयोपितः २६ भुजाभ्यां परिगृह्येनांचुकुशुः परमार्तवत् २७ उत्तरांचाब्रवीद्भद्रे भर्ता सकनुते गतः ॥ क्षिप्रमागमनं महंतस्य त्वं वेदयस्व ह २८ ननु नामाद्यवैराटि
श्रुत्वाममगिरंसदा ॥ भवनात्रिपतत्याशुकस्मान्नाभ्येतिते पतिः २९ अभिमन्यो कुशलिनो मातुलास्ते महारथाः ॥ कुशलं चाब्रुवन् सर्वे त्वं युयुत्सुमिहागतम् ३०
आचक्ष्व मेऽद्य संग्रामं यथा पूर्वमरिदम् ॥ कस्मादेवं विलपतीनाद्येह प्रतिभाषसे ३१ एवमादितुवाष्णेयस्तस्यास्तत्परिदेवितम् ॥ श्रुत्वा पृथासु दुःखार्ताशनैर्वाक्यम
थाब्रवीत् ३२ सुभद्रे वासुदेवेन तथा सात्यकिनारणे ॥ पित्रा च लालितो बालः सहतः कालधर्मणा ३३ ईदृशो मर्त्यधर्मोऽयं माशुचो यदुनंदिनि ॥ पुत्रो हितवदुर्धर्षः संग्रामः
परमां गतिं ३४ कुले महति जाताऽसि क्षत्रियाणां महात्मनाम् ॥ माशुचः च पलाक्षं त्वं पद्मपत्रनिभेक्षणे ३५ उत्तरां त्वमवेक्षस्व गुर्विणो माशुचः शुभे ॥ पुत्रमेषा हितस्याशु
जनयिष्यति भाविनी ३६ एवमाश्वासयित्वैनांकुं तीयदुकुलोद्बह ॥ विहाय शोकं दुर्धर्षं श्राद्धमस्य ह्यकल्पयत् ३७ समनुज्ञाप्य धर्मज्ञं राजानं भीममेव च ॥ यमौ यमो
पमौ चैव ददौ दानान्यनेकशः ३८ ततः प्रदाय बह्वीर्गब्राह्मणाय यदूद्बह ॥ समाहृष्य तु वाष्णेयीवैराटीमब्रवीदिदम् ३९ वैराटि नेह संतापस्त्वया कार्यो ह्यनिदिते ॥ भर्ता
रंप्रति सुश्रोणिर्गर्भस्थं रक्ष वै शिशुं ४० एवमुक्त्वा ततः कुंती विरराम महाद्युते ॥ तामनुज्ञाप्य चैव मां सुभद्रां समुपानयम् ४१ एवं स निघनं प्राप्नो दौहित्रस्तव मानद ॥ संता
पंत्य जदुर्धर्षमाचशोके मनः कृथाः ४२ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि वसुदेवसांत्वेन एकषष्ठितमोऽध्यायः ६१ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एत
च्छ्रुत्वा तु पुत्रस्य वचः शूरात्मजस्तदा ॥ विहाय शोकं धर्मात्मा ददौ श्राद्धमनुत्तमम् १ तथैव वासुदेवश्च स्वस्त्रीयस्य महात्मनः ॥ दयितस्य पितुर्नित्यमकरो दौर्ध्वदोहि
कम् २ षष्ठिशतसहस्राणि ब्राह्मणानां महौजसाम् ॥ विधिवद्भोजयामास भोज्यं सर्वगुणान्वितम् ३ आच्छाद्य च महाबाहुर्धनं दृष्णामपानुदत् ॥ ब्राह्मणानां तदा कृ
ष्णस्तदभू लोमहर्षणम् ४ सुवर्णचैव गाश्चैव शयनाच्छादनानि च ॥ दीयमानं तदा विप्रार्धतामिति चाब्रुवन् ५ वासुदेवोऽथ दाशाहो बलदेवः स सात्यकिः ॥ अभि
मन्योस्तदा श्राद्धमकुर्वन्सत्यकस्तदा ६ अतीव दुःखसंतप्तान शमंचोपलेभिरे ॥ तथैव पांडवा वीरानगरे नागसाह्वये ७ नोपागच्छंत वैशांतिमभिमन्युविनाकृताः ॥
सुबहूनि च राजेन्द्र दिवसानि विराटजा ८ नाभुंक्तपतिदुःखार्ता तदभूत्करुणं महत् ॥ कुक्षिस्थ एव तस्याऽथ गमो वै संप्रलीयत ९ आजगाम ततो व्यासो ज्ञात्वा दिव्येन
चक्षुषा ॥ समामन्या ब्रवीद्धीमानपृथापृथुललोचनाम् १० उत्तरांच महतेजाः शोकः संत्यज्यतामयम् ॥ भविष्यति महातेजाः पुत्रस्तव यशस्विनि ११

एकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

1184

५।२।० आग्निवेदयधौम्यं ८। ९ षट्पदं षट्पदानि षट्पदमीयानिराजमार्गाः यत्र । एकोदक्षिणोत्तरस्तस्योभयतो द्वातादृशावेव । एवं पूर्वपश्चिमेषकः तस्योभयतोऽपि द्वावेवेति षट्पदमार्गाः । संख्यानां नित्यं स्थानानि नवसंख्यानानीति यावत् । षट्पदं नवसंस्थानमिति प्राचीनपाठः स्पष्टार्थः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ ॥ इत्याश्रये ०५० नी० मा० चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ १७ ॥

क्रियतामिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३ पात्रीःमहातिओदनोद्धरणपात्राणि करकाअल्पवटाः १४ भृंगाराणिगडकां वधमानकानुशरावाणि १५ कर
पुटःकरसंपुटाकारं द्विदलभाजनं द्वादिवाद्यं 'संदूख' इतिप्रसिद्धं १६ नदं दृष्टादीनामुपरिवद्धं पुंड्राक्षत्रपुरुषस्यार्धमातिउभयतोमिलित्वा तुलामात्रंमारः वाहनंमारस्वेतिशेषः १७।१८।१९

॥ ब्राह्मणाउचुः ॥ क्रियतामुपहारोद्यव्यंबकस्यमहात्मनः ॥ दत्त्वोपहारंनृपतेततःस्वार्थयतामहे १ श्रुत्वातुवचनंतेषांब्राह्मणानांयुधिष्ठिरः ॥ गिरीशस्ययथान्या
यमुपहारमुपाहरत् २ आज्येनतर्पयित्वाऽग्निविधिवत्संस्कृतेनच ॥ मंत्रसिद्धंचरुं कृत्वापुरोधाःसययौतदा ३ सृष्टीत्वासुमनसोमंत्रपूताजनाधिप ॥ मोदकैःपाय
सेनाथमासैश्चोपाहरद्वलिम् ४ सुमनोभिश्चचित्राभिराजैरुच्चावचैरपि ॥ सर्वस्विष्टन्नमं कृत्वाविधिवद्देवपारगः ॥ विंकराणांततःपश्चाच्चकारबलिमुत्तमम् ॥ यक्षेद्राय
कुबेरायमणिभद्रायचैवह ५ तथाऽन्येषांचयक्षाणांभूतानांपतयश्चये ॥ कृसरेणचमांसेननिवापैस्तिलसंयुतैः ७ ओदनं कंभशःकृत्वापुरोधाःसमुपाहरत् ॥ ब्राह्म
णेभ्यःसहस्राणिगवांदत्वातुभूमिपः ८ नक्तंचराणांभूतानांव्यादिदेशबलितदा ॥ धूपगंधनिरुद्धंतत्सुमनोभिश्चसंवृतम् ९ शुशुभेस्थानमत्यर्थदेवदेवस्यपार्थिव ॥
कृत्वापूजांतुरुद्रस्यगणानांचैवसर्वशः १० ययौव्यासंपुरस्कृत्यनृपोरत्ननिधिंप्रति ॥ पूजयित्वाधनाध्यक्षंप्रणिपत्याभिवाद्यच ११ सुमनोभिर्विचित्राभिरपूपैःकृस
रेणच ॥ शंखादींश्चनिधीन्सर्वाभिधिपालांश्चसर्वशः १२ अर्चयित्वाद्विजाग्र्यान्सस्वस्तिवाच्यचवीर्यवान् ॥ तेषांपुण्याहवोषेणतेजसासमवस्थितः १३ प्रीति
मान्सकुरुश्रेष्ठःखानयामासतद्धनम् ॥ ततःपात्रीःसक्करकाबहुरूपासनोरमाः १४ भृंगाराणिकटाहानिकलशान्वर्धमानकान् ॥ बहूनिचविचित्राणिभाजनानिस
हस्रशः १५ उद्धारयामासतदाधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ तेषांरक्षणमप्यासीन्महान्करपुटस्तथा १६ नदंचभाजनंराजंस्तुलार्धमभवन्नृप ॥ वाहनंपांडुपुत्रस्यतत्रा
सीतुविशांपते १७ षष्टिरुष्ट्रसहस्राणिशतानिद्विगुणाहयाः ॥ वारणाश्चमहाराजसहस्रशतसंमिताः १८ शकटानिरथाश्चैवतावदेवकरेणवः ॥ खराणांपुरुषाणांचप
रिसंख्यानविद्यते १९ एतद्वित्तंतदभवद्यदुद्वेग्युधिष्ठिरः ॥ षोडशाष्टौचतुर्विंशत्सहस्रंभारलक्षणम् २० एतेष्वादायतद्व्यं पुनरभ्यर्च्यपांडवः ॥ महादेवंप्रतिययौ
पुरंनगाह्वयंप्रति २१ द्वैपायनाभ्यनुज्ञातःपुरस्कृत्यपुरोहितम् ॥ गोयुतेगोयुतेचैवन्यवसत्पुरुषर्षभः २२ सापुराभिमुखाराजनुवाहमहतीचमूः ॥ कृच्छ्राद्विण
भारताहर्षयंतीकुरुद्वहान् २३ ॥ इतिश्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणिद्वयानयने पंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एत
स्मिन्नेवकालेतुवासुदेवोऽपिवीर्यवान् ॥ उपायादृष्णिभिःसार्धंपुरंवारणसाह्वयम् १ समयंवाजिमेधस्यविदित्वापुरुषर्षभः ॥ यथोक्तोधर्मपुत्रेणप्रव्रजन्स्वपुरींप्रति २

षोडशाष्टावितियथायोग्यं । उपर्युक्तमारोऽष्टौसहस्रं सुवर्णाः । शकटस्यषोडश । गजस्यचतुर्विंशतिरित्येवंभारलक्षणं । एवंहयस्यरमण्युष्याणांयथासंभवंयोज्यं २० । २१ गोयुतेगोयुते माराकौत
वाहनंस्वात्गव्यूतीगव्यूतौ । प्रत्यहंकोरुद्वयप्रमाणमित्यर्थः २२ । २३ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि भीष्मकंटीये भारवभाषदीये पंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ एतस्मिन्निति १ । २

३ । ४ सत्रियाःस्त्रियः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ मातुलस्यअभिमन्युमातुलस्यकृष्णस्यतप

रौकिमणेयेनसहितोयुयुधानेनचैवह ॥ चारुदेष्णेनसांज्ञेनगदेनकृतवर्मणा ३ सारणेनचवीरेणनिशठेनोल्मुकेनच ॥ बलदेवंपुरस्कृत्यसुभद्रासाहितस्तदा ४
द्रौपदीमुत्तरांचैवपृथांचाप्यवलोककः ॥ समाश्वासयितुं चाप्रिक्षात्रियाविद्वेश्वराः ५ तानागतान्समीक्ष्यैवधृतराष्ट्रोमहीपतिः ॥ प्रत्यष्टकायथान्यायंविदुरश्च
महाममाः ६ तत्रैवन्यवसत्कृष्णःस्वर्चितःपुरुषोत्तमः ॥ विदुरेणमहातेजास्तथैवचयुयुत्सुना ७ वसवसुवृष्णिवीरेषुतत्रायजनमेजय ॥ जज्ञेतवापिताराजन्प
रिक्षिप्तरवीरहा ८ सतुराजमहाराजब्रह्मास्त्रेणावपीडितः ॥ शबोवभूत्वानिश्चेष्टोदुर्ध्वशोकविवर्धनः ९ हृष्टानांसिंहनादेनजनानांतत्रानिःस्वनः ॥ प्रविश्यप्रदिशः
सर्वाःपुनरेवव्युपारमत् १० ततःसोऽतिस्वरःकृष्णोविवेशांतःपुरंतदा ॥ युयुधानद्वितीयोवैव्यथितेन्द्रियमानसः ११ ततस्त्वरितमायांतींददर्शस्वापिदृष्ट्वासां॥
कोशंतीमभिधावेतिवासुदेवंपुनःपुनः १२ पृष्ठतोद्रौपदींचैवसुभद्रांचयशस्विनीम् ॥ सविक्रोशंसकरुणंवांधवानांस्त्रियोत्तप १३ ततःकृष्णंसमासाद्यकुंतीभोजसु
तातदा ॥ प्रोवाचराजशार्दूलबाष्पगद्गदयामिरा १४ वासुदेवमहाबाहोसुप्रजादेवकीत्वया ॥ त्वंनोगतिःप्रतिष्ठाचत्वदायतमिदंकुलम् १५ यदुप्रवीरयोऽयंतेस्वस्त्री
यस्यात्मजःप्रभो ॥ अश्वत्थाम्राहतोजातस्तमुज्जीविष्यकेशव १६ त्वयाहोतप्रातेज्ञातमैषीकेयदुनंदन ॥ अहंसंजीविष्यामिमृतंजातमितिप्रभो १७ सोऽयं
जातोऽतस्तातपश्येनंपुरुषर्षभ ॥ उत्तरांचसुभद्रांचद्रौपदींमांचमाधव १८ धर्मपुत्रंचभीमंचफाल्गुनंचकुलंतथा ॥ सहदेवंचदुर्ध्वसर्वावस्त्रातुमर्हसि १९ अ
स्मिन्प्राणाभ्युत्पत्ताःपांडवानांममैवच ॥ पांडोश्चपिंडोदाशार्हतथैवश्वशुरस्यमे २० अमिमन्योश्चमद्रंतेप्रियस्वसहस्यच ॥ प्रियमुत्पादयाद्यत्वंमेतस्या
पिजनार्दन २१ उत्तराहिपुरोक्तंवेकथयत्यरिसूदन ॥ अमिमन्योर्वचःकृष्णप्रियत्वात्तन्नसंशयः २२ अब्रवीत्किलदाशार्हवैराटीमार्जुनिस्तदा ॥ मातुलस्यकुलं
भद्रेतवपुत्रोगमिष्यति २३ गत्वावृष्ण्यंधककुलंधनुर्वेदंग्रहीष्यति ॥ अस्त्राणिचविचित्राणिनीतिशास्त्रंचकेवलम् २४ इत्येतत्प्रणयातातसौभद्रःपरवीरहा ॥
कथयामासदुर्ध्वस्तथाचैतन्नसंशयः २५ तास्त्वांयमंप्रणम्येहयाचामोमधुसूदन ॥ कुलस्यास्यहितार्थंतंकुरुकल्याणमुत्तमम् २६ एवमुक्त्वातुवाष्ण्यंयंपृथा
पृथुललोचना ॥ उच्छित्त्यबाहूदुःखार्तांताश्चान्याःप्रापतन्भुवि २७ अत्रुवंशमहाराजसर्वाःसास्त्राविलेक्षणाः ॥ स्वस्त्रीयोवासुदेवस्यमृतोजातइतिप्रभो २८ एव
मुक्तेततःकुंतीपर्यगृह्णाज्जनार्दनः ॥ भूमौनिपातितांचैनांसांत्वयामासभारत २९ ॥ इतिश्रीमहा०आश्व०पर्वणि अनु०परिक्षिजन्मकथने षट्षष्टितमोऽध्यायः
॥ ६६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ उत्थितायांपृथायांतुसुभद्राभातस्तदा ॥ दृष्ट्वाचक्रोशदुःखार्तावचनंचेदमब्रवीत् १

त्यपराकमस्तदधीनश्चेत्यर्थः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिभीष्मकंटीयेभारवभाषदीयेषट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ७७ ॥ उत्थितामिति १

२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये सप्तपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ एवमुक्तइति
 पुंडरीकाक्षपश्यत्वंपौत्रपार्थस्यधीमतः ॥ परिक्षीणेपुकुरुपुपरिक्षीणंगतायुषम् २ इषाकाद्राणपुत्रेणभीमसेनार्थमुद्यता ॥ सोत्तरायानिपतिताविजयेमयिचै
 वह ३ सेयंविदीणेहृदयेमयितिष्ठतिकेशव ॥ यत्रपश्यामिदुर्ध्वसहपुत्रंतुतंप्रभो ४ किंनुवक्ष्यतिधर्मात्माधर्मेराजोयुधिष्ठिरः ॥ भीमसेनार्जुनौचापिमाद्रवत्याः
 सुतौचतौ ५ श्रुत्वाऽभिमन्योस्तनयंजातंचमृतमेवच ॥ मुषिताइववाष्णेयद्रोणपुत्रेणपांडवाः ६ अभिमन्युःप्रियःकृष्णभ्रातृणानाप्रसंगयः ॥ तंश्रुत्वाकिं
 नुवक्ष्यतिद्रोणपुत्रास्त्रनिर्जिताः ७ भविताऽतःपरंदुःखंकितदन्यज्जनार्दन ॥ अभिमन्योःसुतात्कृष्णमृताज्जातादरिंदम ८ साहंप्रसादयेकृष्णत्वामद्याशिरसान
 ता ॥ पृथेयंद्रौपदीचैवताःपश्यपुरुषोत्तम ९ यदाद्रोणसुतोगर्भान्पांडुनाहंतिमाधव ॥ तदाकिलत्वयाद्रौणिःकुद्वेनोक्तोऽरिर्दम १० अकामंत्वांकरिष्यामि
 ब्रह्मबंधोनराधम ॥ अहंसंजीवायिष्यामिकिरीटितनयात्मजम् ११ इत्येतद्वचनंश्रुत्वाजानानाऽहंबलंतव ॥ प्रसादयेत्वांदुर्ध्वजंवितामभिमन्युजः १२ यद्येत
 त्वंप्रतिश्रुत्यनकरोषिवचःशुभम् ॥ सकलंष्टृणिशादूलमृतामामवधारय १३ अभिमन्योःसुतोवीरनसंजीवतियद्ययम् ॥ जीवतित्वयिदुर्ध्वर्षिकंकरिष्याम्यहंत्व
 या १४ संजीवयेनंदुर्ध्वमृतंत्वमभिमन्युजम् ॥ सदृशाक्षसुतंवीरसस्यवर्षत्रिवांबुदः १५ त्वंहिकेशवधर्मात्मासत्यवान्सत्यविक्रमः ॥ सतांवाचमृतांकर्तुमर्हसि
 त्वमरिंदम १६ इच्छन्नपिहिलोकांक्षीनजीवयेथासृतानिमान् ॥ किंपुनर्दायितंजातंस्वस्त्रीयस्यात्मजंमृतम् १७प्रभावज्ञाऽस्मितेकृष्णतस्मात्त्वांयाचयाम्यहम् ॥
 कुरुष्वपांडुपुत्राणामिमंपरमनुग्रहम् १८ स्वसेतिवामहाबाहोहतपुत्रेतिवापुनः ॥ प्रपन्नमामियंचेतिदयांकर्तुमिहार्हसि १९ ॥ इतिश्रीमहाभारते आश्वमेधिके
 पर्वणि अनुगीतापर्वणि सुभद्रावाक्ये सप्तपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तुराजेंद्रकेशिहादुःखमूर्च्छितः ॥ तथेतिव्याजहारो
 द्द्वैर्हृदयन्निवतंजनम् १ वाक्येनैतेनहितदातंजनंपुरुषर्षभः ॥ ह्लादयामाससविभुर्धर्मांतंलिलैरिव २ ततःसंप्राविशतूर्णजन्मवेश्मपितुस्तव ॥ आर्चितंपुरुष
 व्याघ्रासितैर्माल्यैर्यथाविधि ३ अपांकुंभैःसुपुर्णैश्चविन्यस्तैःसर्वतोदिशम् ॥ घृतेनतिदुकालातैःसर्पपैश्चमहाभुज ४ अस्त्रैश्चविमलैर्न्यस्तैःपावकैश्चसमंततः ॥
 वृद्धामिश्वापिरामामिःपरिचारार्थमावृतम् ५ दक्षैश्चपरितोधीरभिषग्भिःकुशलैस्तथा ॥ ददर्शचसतेजस्वीरक्षोग्रान्यपिसर्वशः ६ द्रव्याणिस्थापितानिस्म
 विधिवत्कुशलैर्जनैः ॥ तथायुक्तंचतदृष्टाजन्मवेश्मपितुस्तव ७ हृष्टोऽभवद्दृषीकेशःसाधुसाध्वितिचाब्रवीत् ॥ तथाब्रुवतिवाष्णेयेप्रहृष्टवदनेतदा ८ द्रौपदी
 त्वरितागत्वावैराटीवाक्यमब्रवीत् ॥ अयमायातितेभद्रेश्वशुरोमधुसूदनः ९ पुराणर्विरचित्यात्मासमीपमपराजितः ॥ साऽपिवाष्पकलांवाचंनिष्टह्याश्रुणिचै
 वह १० सुसंवाताऽभवद्देवीदेववत्कृष्णमीयुषी ॥ सातथाहूयमानेनहृदयेनतपास्विनी ११ १।१।३ पुनरिति कैरिति शेषः ॥ ५।६।७।८।९।१०।११।

१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये अष्टपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ५ ॥ ॥

हृद्भागोर्विदमार्यांतंकृपणंपर्यदेवयत् ॥ पुंडरीकाक्षपश्यावांवालेनहिविनाकृतौ ॥ अभिमन्युंचमचिवहतौतुल्यंजनार्दन १२ वाष्णेयमघुहन्वीरशिरसात्वाप्रसाद
 ये ॥ द्रोणपुत्रास्त्रनिर्दग्धंजीवयेनंममात्मजम् १३ यदिस्सधर्मराज्ञावाभीमसेनेनवापुनः ॥ त्वयावापुंडरीकाक्षवाक्यमुक्तमिदंभवेत् १४ अजानतीमिषीकेयंजानि
 त्रीहंत्वितिप्रभो ॥ अहमेवविनष्टास्यानैतदेवंगतेभवेत् १५ गर्भस्थस्यास्यबालस्यब्रह्मास्त्रेणनिपातनम् ॥ कृत्वानृशंस्यंदुर्बुद्धिद्रौणिःकिंफलमश्नुते १६ सात्वा
 प्रसाद्याशिरसायाचेशत्रुनिवर्हणम् ॥ प्राणांस्त्यक्ष्यामिमोर्विदनाऽयंसंजीवतेयदि १७ अस्मिन्हवहवःसाधोयेममासम्मनोरथाः ॥ तेद्रोणपुत्रेणहताःकिंनुजीवा
 मिकेशव १८ आसीन्मममतिःकृष्णपुत्रोत्संगाजनार्दन ॥ अभिवादयिष्येहृष्टेतिददितधीकृतम् १९ चपलाक्षस्यदायादेष्टतेऽस्मिन्पुरुषर्षभ ॥ विफला
 मेकृताःकृष्णहृदिसर्वेनोरथाः २० चपलाक्षःकिलातीवप्रियस्तमधुसूदन ॥ सुतंपश्यत्वमस्यैनंब्रह्मास्त्रेणनिपातितम् २१ कृतघ्नोऽयंनृशंसोऽयंयथाऽस्यज
 नकस्तथा ॥ यःपांडवींश्रियंत्यक्तागतोऽयमसादनम् २२ मयाचैतत्प्रतिज्ञातंरणमूर्धनिकेशव ॥ अभिमन्योहतेवीरत्वामेष्याम्यचिरादिति २३ तच्चनाक
 रवंकृष्णनृशंसाजीवितप्रिया ॥ इदानींमांमतांतत्रकिंनुवक्ष्यतिफाल्गुनिः २४ ॥ इतिश्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि उत्तरावाक्येअष्टपष्ठि
 तमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सैवंविलप्यकरुणं सोन्मादेवतपस्विनी ॥ उत्तरान्यपतद्रूमौकृपणापुत्रयुद्धिनी १ तांतुदृष्टानिपतितांहतपुत्र
 परिच्छदाम् ॥ चुक्रोशकुंतीदुःखार्तासर्वाश्चभरतस्त्रियः २ मुहूर्तमिवराजेंद्रपांडवानानिवेशनम् ॥ अप्रेक्षणीयमभवदार्तस्वनविनादितम् ३ सामुहूर्तंचराजेंद्रपु
 त्रशोकाग्निपीडिता ॥ कश्मलाभिहतावीरवैराटीत्वभवत्तदा ४ प्रतिलभ्यतुसासंज्ञासुतराभरतर्षभ ॥ अंकमारोप्यतंपुत्रमिदंवचनमब्रवीत् ५ धर्मज्ञस्यसुतःसत्व
 र्मधर्मनावबुध्यसे ॥ यस्त्वंष्टृणिप्रवीरस्यकुरुपेनाभिवादनम् ६ पुत्रगत्वाममवचोब्रूयास्त्वंपितरंत्विदम् ॥ दुर्मरंप्राणिनांवीरकालेप्राप्तकथंचन ७ याऽहंत्वयाविनाऽ
 द्येहपत्यापुत्रेणचैवह ॥ मर्त्येसतिजीवामिहतस्वास्तिरकिंचना ८ अथवाधर्मराज्ञाऽहमनुज्ञातामहाभुज ॥ भक्षयिष्येविषंघोरंप्रवेक्ष्येवाहुताशनं ९ अथवादुर्मरंतात
 यदिदंमेसहस्रधा ॥ पतिपुत्रविहीनायाहृदयंनविदीर्यते १० उतिष्ठपुत्रपश्येमांदुःखितांप्रपितामही ॥ आर्तामुपश्रुतांदीनानिमग्रांशोकसागरे ११ आर्यांचपश्यपांचा
 लींसात्वर्तांचतपास्विनी ॥ मांचपश्यसुदुःखार्तांव्याधविद्धांमृगीमिव १२ उतिष्ठपश्यवदनंलोकनाथस्यधीमतः ॥ पुंडरीकपलाशाक्षंपुरेवचपलेशणं १३ एवंविप्रल
 पंतींतुदृष्टानिपतितांपुनः ॥ उत्तरांतांस्त्रियःसर्वाःपुनरुत्थापयंस्ततः १४ उत्थायचपुनर्धैर्यात्तदामत्स्यपतेःसुता ॥ प्रांजलिःपुंडरीकाक्षंभूमावेवाभ्यवादयत् १५

सैवमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५ पुरायथाचपलेशणमभिमन्युमहंपश्यामितथापुंडरीकपलाशाक्षंकृष्णपश्येति संबंधः १९।१४।१५

॥ ७ ॥

श्रुत्वा सतस्याविपुलं विलापं पुरुषर्षभः ॥ उपस्पृश्य ततः कृष्णो ब्रह्मास्त्रं प्रत्यसंहरत् १६ प्रतिजज्ञे च दाशार्हस्तस्य जीवितमच्युतः ॥ अब्रवीच्च विशुद्धात्मा सर्वं वि
श्रावयन् जगत् १७ न ब्रवीम्युत्तरे मिथ्यासत्यमेतद्भाविष्यति ॥ एष संजीवयाम्येनं पश्यतां सर्वदेहिनाम् १८ नोक्तपूर्वमयामिथ्यास्वरेष्वपि कदाचन ॥ न च यु
द्धात्परावृत्तस्तथा संजीवतामयम् १९ यथामेदयितो धर्मो ब्राह्मणश्च विशेषतः ॥ अभिमन्योः सुतो जातो मृतो जीवत्वयं तथा २० यथाऽहं नाभिजानामि विजयेतु
कदाचन ॥ विरोधं तेन सत्येन मृतो जीवत्वयं शिशुः २१ यथा सत्यं च धर्मश्च मयि नित्यं प्रतिष्ठितौ ॥ तथा मृतः शिशुरयं जीवतादभि मन्युजः २२ यथा कंसश्च केशी
च धर्मेण निहतौ मया ॥ तेन सत्येन बालो यं पुनः संजीवतामयम् २३ इत्युक्तो वासुदेवेन स बालो भरतर्षभ ॥ जनैः जनैर्महाराज प्रास्पंदत सचेतनः २४ ॥ इति श्री
म० आश्व० पर्वणि अनुगीता पर्वणि परीक्षितसंजीवने कृतसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ब्रह्मास्त्रं तु यदाराज कृष्णेन प्रतिसंहृतम् ॥ तदा त
द्देशमत्वत्पित्रा तेजसाऽभिविदीपितम् १ ततो रक्षांसि सर्वाणि नेशु स्युः क्वायुः संहृतम् ॥ अंतरिक्षे च वामासीत्साधुकेशवसाध्विति २ तदस्त्रं ज्वलितं चापि पितामह
मगातदा ॥ ततः प्राणान् पुनर्लभे पिता तवनरेश्वर ३ व्यचेष्टत बालोऽसौ यथोत्साहं यथा बलम् ॥ बभूवुर्मुदिताराजस्ततस्तत्ताभरतस्त्रियः ४ ब्राह्मणावाच यामा
सुर्गो विंदस्यैव शासनात् ॥ ततस्तस्माद्विताः सर्वाः प्रशंसं सुर्जनार्दनम् ५ स्त्रियो भरतसिंहानां नावंलब्धेव पारगाः ॥ कुंती दुपदपुत्री च सुभद्रा चोत्तरा तथा ६ स्त्रि
यश्चान्यान् सिंहानां बभूवुर्हृष्टमानसाः ॥ तत्र मल्लानटाश्चैव ग्रंथिकाः सौरुमग्न्यायिकाः ७ सूतमागधसंघाश्चाप्यस्तुवंस्तं जनार्दनम् ॥ कुरुवंशस्तवाख्याभिराशी
भिर्भरतर्षभ ८ उत्थाय तु यथा कालमुत्तराय दुर्नंदनम् ॥ अभ्यवा दयतु प्रीता सह पुत्रेण भारत ९ तस्य कृष्णो ददौ हृष्टो बहुरत्नं विशेषतः ॥ तथाऽन्ये वृष्णिशार्दूल
नाम चास्याकरोत्प्रभुः १० पितुस्तव महाराज सत्यसंधो जनार्दनः ॥ परिक्षिणे कुले यस्माज्जातो यमभि मन्युजः ११ परिक्षिप्तिनामास्य भवत्वित्यब्रवीत्तदा ॥
सोऽर्धतयथा कालं पिता तव जनार्धिप १२ मनः प्रह्लादनश्चासीत्सर्वलोकस्य भारत ॥ मास जातस्तु ते वीरपिता भवति भारत १३ अथाजग्मुः सुबहुलं रत्नमादाय
पांडवाः ॥ तान्समीपगतान् श्रुत्वा निर्ययुर्गृष्णिपुंगवाः १४ अलं च कृष्णमाल्यैः पुरुषानागसाह्वयम् ॥ पताकाभिर्विचित्राभिर्ध्वजैश्च विविधैरपि १५ वेदमाने
समलं च कुपौराश्वापि जनेश्वर ॥ देवतायतनानां च पूजाः सुविधिवत्स्तथा १६ संदिदेशाथ विदुरः पांडुपुत्रमियेप्सया ॥ राजमार्गांश्च तत्रासन्सुमनो भिरलंकृताः १७

मिति १ । २ । ३ । ४ वाचयामासुः स्वस्तीति शेषः ५ । ६ ग्रंथिकाश्चित्राः 'ग्रंथिकस्तु कुरीरे स्वादि उज्जुगुलुमे' इति विश्वलोचनः सुत्वा वंस्तौ कथं रायजमिति पृच्छति ते सौरुमग्न्यायिकाः ।
पृच्छतौ सुत्वा तां विष्मदिति कृष्णशक्तिकादिः ७ कुरुवंशस्य स्तवमावत्तेताभिः कुरुवंशस्तवाख्याभिः ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

१८ । १९ । २० । २१ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तान्समीपगतानिति १ । २ । ३ यावापृथिव्योः संव
शुशुमे तत्पुरं चापि समुद्रौघनिभस्वनम् ॥ नर्तकैश्चापि नृत्यद्विर्गायकानां च निःस्वनैः १८ आसीद्वैश्रवणस्येव निवासस्तत्पुरं तदा ॥ बंदिभिश्च नरैराजन्मही सहा
यैश्च सर्वशः १९ तत्र तत्र विविक्तेषु समंतादुपशोभितम् ॥ पताकाधूयमानाश्च समंतात्मातरिश्चना २० अदर्शयन्निवतदा कुरुन्वैदक्षिणोत्तरात् ॥ अघोषयंस्त
दाचापि पुरुषाराजधूर्गताः ॥ सर्वराष्ट्रविहारोऽद्य रत्नाभरणलक्षणः २१ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि पांडवागमने सप्ततितमोऽ
ध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तान्समीपगतान् श्रुत्वा पांडवानश्चतुर्कर्मणः ॥ वासुदेवः सहामात्यः प्रययौ स सुहृद्गणः १ ते समेत्य यथा
न्यायं प्रत्युद्याता दिदृक्षुः ॥ ते समेत्य यथा धर्मं पांडवा वृष्णिभिः सह २ विविधैः सहिताराजन्पुरं वारणसाह्वयम् ॥ महतस्तस्य सैन्यस्य सुरनेमिस्वनेन ह ३ यावा
पृथिव्योः खंचैव सर्वमासीत्समावृतम् ॥ ते कोशानग्रतः कृत्वा विविधैः स्वरपुरं तदा ४ पांडवाः प्रीतमनसः सामात्याः सह हृद्गणः ॥ ते समेत्य यथान्यायं घृतराष्ट्रं जना
धिपम् ५ कीर्तयंतः स्वनामानितस्य पादौ बंधिरे ॥ घृतराष्ट्रादनुचतेर्गांधारी सुबलात्मजाम् ६ कुंती च राजशार्दूलतदा भरतसत्तम ॥ विदुः पूजयित्वा च वैश्या
पुत्रं समेत्य च ७ पूज्यमानाः स्मृते वीरा व्यरोचंत विशापते ॥ ततस्तत्परमाश्वर्यविचित्रं महदुक्तम् ८ शुश्रुवुस्ततः दावीराः पितुस्तेजस्य भारत ॥ तदुपश्रुत्य
तत्कर्म वासुदेवस्य धीमतः ९ पूजार्हं पूजयामासुः कृष्णं देवकितंदनम् ॥ ततः कतिपया हस्य व्यासः सत्यवतीसुतः १० आजगाम महातेजानगरं नागसाह्वयम् ॥
तस्य सर्वे यथान्यायं पूजां च कुरुद्वहाः ११ सह वृष्ण्यंधकव्याघ्रैरुपासां च किरेतदा ॥ तत्र नानाविधाकाराः कथाः समभिकीर्त्य वै १२ युधिष्ठिरो धर्मसुतो व्यासं
वचनमब्रवीत् ॥ भवत्प्रसादाद्भगवन् यदिदं रत्नमाहृतम् १३ उपयोक्तुं तदिच्छामि वा जिमेधे महाकृतौ ॥ तमनुज्ञातुमिच्छामि भवता मुनिसत्तम ॥ त्वदधीना वयं स
वैकृष्णस्य च महात्मनः १४ ॥ व्यास उवाच ॥ अनुजानामिराजस्त्वां क्रियतां यदुनंतरम् ॥ यजस्व वा जिमेधेन विधे वदक्षिणावता १५ अश्वमेधो हिराजेंद्रपावनः
सर्वपाप्मनाम् ॥ तेनेष्ट्वा खंचिपाप्मां वै भवितानात्र संशयः १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तः स तु धर्मात्मा कुरुराजो युधिष्ठिरः ॥ अश्वमेधस्य कौरव्यचकाराह
रणे मतिम् १७ समनुज्ञाप्य तत्सर्वं कृष्णं द्वैपायनं नृपः ॥ वासुदेवमथाभ्येत्य वाग्मीवचनमब्रवीत् १८ देवकीसुप्रजादेवी त्वया पुरुषसत्तम ॥ यद्व्यात्वां महाबाहो त
त्तथास्त्वमिहाच्युत १९ त्वत्प्रभावार्जितान् भोगान् श्रीमय दुर्नंदन ॥ पराक्रमेण बुद्ध्या च त्वयेयं निर्जिता मही २० दीक्षयस्व त्वमात्मानं खंदिनः परमो गुरुः ॥
त्वयीष्टवति दाशार्हं विपाप्मां भविता ह्यहम् २१ खंहियन्नोऽक्षरः सर्वस्वं धर्मस्त्वं प्रजापतिः ॥ त्वंगतिः सर्वभूतानामिति मे निश्चिता मतिः २२

विष्णुमाकाशमवकाशमिति पाव ४ । ५ । ६ वैश्यापुत्रं युयुत्थम् ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ प्रावनाताशकः १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

॥ वासुदेव उवाच ॥ त्वमेवैतन्महाबाहो वक्तुमर्हस्यरिदम् ॥ त्वंगतिः सर्वभूतानामिति मे निश्चितामतिः २३ त्वंचाद्यकुरुवीराणां धर्मेणाहिविराजसे ॥ गुणीभूताः
स्मृतेराजंस्त्वं नो राजा गुरुमतः २४ यजस्वमदनुज्ञातः प्राप्य एष कतुस्त्वया ॥ युनक्तु नो भवान्कार्येयत्रवांछसि भारत २५ सत्यं ते प्रतिजानामि सर्वकर्तास्मि तेऽ
नघ ॥ भीमसेना जुनौ चैव तथा माद्रवर्ता सुतौ ॥ इष्टवं तो भविष्यति त्वया इष्टवति पार्थिव २६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि कृष्णव्यासा
नुज्ञायां एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तु कृष्णेन धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ व्यासमामं त्र्यमेधावीततो वचनमब्रवीत् १ यदा कालं
भवान्वेति हयमेधस्य तत्त्वतः ॥ दीक्षयस्व तदामांस्त्वय्यायतो हि मे क्रतुः २ ॥ व्यास उवाच ॥ अहंपैलोऽथ कौंतेय याज्ञवल्क्यस्तथैव च ॥ विधानं यद्यथा कालं
तत्कर्तारो न संशयः ३ चैत्र्यां हि पूर्णमास्यां तु तव दीक्षा भविष्यति ॥ संभाराः संश्रियंतां च यज्ञार्थं पुरुषर्षभ ४ अश्वविद्याविदश्चैव सूता विप्राश्च तद्विदः ॥ मेघ्यम
श्वं परीक्षंतां तव यज्ञार्थं सिद्धये ५ तमुत्सृज्यथा शास्त्रं पृथिवीं सागरां वराम् ॥ सपर्येतु यशो दीप्तं तव पार्थिव दर्शयन् ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तः स तथेत्युक्त्वा
पांडवः पृथिवीपतिः ॥ चकार सर्वराजेंद्रयथोक्तं ब्रह्मवादिना ७ संभाराश्चैव राजेंद्र सर्वसंकलिप्ताऽभवन् ॥ संभारान्समाहृत्य नृपो धर्मसुतस्तदा ८ न्यवेदय दमे
यात्मा कृष्णद्वैपायनायैव ॥ ततोऽब्रवीन्महातेजा व्यासो धर्मात्मजं नृपम् ९ यथा कालं यथा योगं सज्जाः स्मृतवदीक्षणे ॥ स्फुर्यश्च कूर्चश्च सौवर्णो यच्चान्यदपि कौरव
१० तत्र योग्यं भवेत्किंचिद्रौक्मंतं तत्क्रियतामिति ॥ अश्वश्चोत्सृज्यतामद्य पूज्यामथ यथाक्रमम् ॥ सुगुप्तं च रतां चापि यथाशास्त्रं यथाविधि ११ ॥ युधिष्ठिर उ
वाच ॥ अयमश्वो यथा ब्रह्मसृष्टः पृथिवीमिमाम् ॥ चरिष्यति यथा कामं तत्रैवं संविधीयताम् १२ पृथिवीं पर्यटंतं हित्तरंगं कामचारिणम् ॥ कपालयोदेति मुनेत
द्भवान्वक्तुमर्हति १३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तः स तुराजेंद्र कृष्णद्वैपायनोऽब्रवीत् ॥ भीमसेनादवरजः श्रेष्ठः सर्वधनुष्मताम् १४ जिष्णुः सहिष्णुः तृष्णुश्च
स एनं पालयिष्यति ॥ शक्तः सहिर्मही जितुं निवातकवचांतकः १५ तस्मिन् ह्यस्त्राणि दिव्यानि दिव्यं संहननं तथा ॥ दिव्यं धनुश्चैव पुष्पांश्च स एनमनुयास्यति १६
सहिष्णुमार्थं कुशलः सर्वविद्याविशारदः ॥ यथाशास्त्रं नृपेष्ठचारिष्यति ते हयम् १७ राजपुत्रो महाबाहुः श्यामो राजीवलोचनः ॥ अभिमन्योः पिता वीरः स एनं
पालयिष्यति १८ भीमसेनोऽपि तेजस्वी कांतेयोऽमितविक्रमः ॥ समर्थो रक्षितुं राष्ट्रं न कुलश्च विशांपते १९ सहदेवस्तु कौरव्यसमाधास्यति बुद्धिमान् ॥ कुटुंबतं
त्रैविधिवत्सर्वमेव महायशाः २० तत्तु सर्वं यथान्यायमुक्तः कुरुकुलोद्बहः ॥ चकार फाल्गुनं चापि संदिदेश हयं प्रति २१

स्फुर्यः काष्ठरुद्धः सचात्रसौवर्णः कूर्चश्चासनाथं कुशमुष्टिः सोऽप्यश्वसौवर्णः १० सुगुप्तं पुरा जितं यथा स्यात्तथा ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१

२२ । २३ । २४ । २५ । २६ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ दीक्षेति १ पशुबंधान् अश्वमेधस्यारंभणीयं रूपान् १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एह जुन त्वया वीरहयोऽयं परिपाल्यताम् ॥ त्वमहो रक्षितुं ह्येनं नान्यः कश्चन मानवः २२ ये चापि त्वां महाबाहो प्रत्युद्याति न राधिपाः ॥
तैर्विग्रहो यथान स्यात्तथा कार्यं त्वयाऽनघ २३ आख्यातव्यश्च भवता यज्ञोऽयं मम सर्वज्ञः ॥ पार्थिवेभ्यो महाबाहो समये गम्यतामिति २४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
एवमुक्त्वा स धर्मात्मा घातरं सव्यसाचिनम् ॥ भीमं च न कुलं चैव पुरमुत्तौ समादधत् २५ कुटुंबतं त्रेचतदा सह देवं युष्मां पतिम् ॥ अनुमान्य महीपालं घृतराष्ट्रं युधि
ष्ठिरः २६ ॥ इति श्रीम० आ० प० अनु० यज्ञसामग्रीसंपादने द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दीक्षाकाले तु संप्राप्ते ततस्ते सुमहात्विजः ॥
विधिवद्दीक्षयामासुरश्वमेधाय पार्थिवम् १ कृत्वा स पशुबंधांश्च दीक्षितः पांडुनंदनः ॥ धर्मराजो महातेजाः सह विग्निर्भ्यरोचत २ हयश्च हयमेधार्थं स्वयं स ब्रह्मवा
दिना ॥ उत्सृष्टः शास्त्रविधिना व्यासेनामिततेजसा ३ सराजा धर्मराज इराजन्दीक्षितो विषमौ तदा ॥ हेममालीरुक्मकंठः प्रदीप्त इव पावकः ४ कृष्णाजिनीदंडपा
णिः क्षौमवासाः स धर्मजः ॥ विवभौ युतिमान्भूयः प्रजापतिरिवाध्वरं ५ तथैवास्यात्विजः सर्वतुल्यवेपाविशांपते ॥ बभूवुरजुनश्चापि प्रदीप्त इव पावकः ६ श्वेता
श्वः कृष्णसारंतं स साराश्वं धनं जयः ॥ विधिवत् पृथिवीपालधर्मराजस्य शासनात् ७ विक्षिपन् गान्धिवराजं बद्धगोधां गुलित्रवान् ॥ तमश्वं पृथिवीपालमुदायुक्तः
स सारच ८ आकुमारं तदाराजघ्नागमत्तपुरां वेभो ॥ द्रष्टुं कामं कुरुश्रेष्ठं प्रयास्यं तं धनं जयम् ९ तेषामन्योन्यसंमर्दाद्भूमौ समजायत ॥ दिदृक्षुर्गाहयंतं च तं चैव
हयसारिणम् १० ततः शब्दो महाराजदिशः खं प्रति पूरयन् ॥ बभूवुर्मेक्षतानि नाकुंती पुत्रं धनं जयम् ११ एष गच्छति कौंतेय तुरगश्चैव दीप्तिमान् ॥ यमन्वेति म
हाबाहुः संस्पृशन् धनुरुत्तमम् १२ एवं शुश्राव वदतां गिरो जिष्णुरुदारधीः ॥ स्वस्ति तेऽस्तु वज्रा रिष्टं पुनश्चैहीति भारत १३ अथापरे मनुष्येन्द्र पुरुषावाक्यमब्रुव
न् ॥ नैनं पश्यामसंमर्दधनुरेतत्प्रदृश्यते १४ एतद्दिभीमनिर्हादं विश्रुतं गांडिवं धनुः ॥ स्वस्ति गच्छत्वरिष्ठे वैपथानमकुतोभयम् १५ निवृत्तमेनं द्रक्ष्यामः पु
नरेष्यति च घुवम् ॥ एवमाद्यामनुष्याणां स्त्रीणां च भरतर्षभ १६ शुश्रावं मधुरावाचः पुनः पुनरुदारधीः ॥ याज्ञवल्क्यस्य शिष्यश्च कुशलो यज्ञकर्मणि १७ प्राया
त्पार्थेन सहितः शांत्यर्थं वेदपारगः ॥ ब्राह्मणाश्च महीपालबहवो वेदपारगाः १८ अनुजग्मुर्महात्मानं क्षत्रियाश्च विशांपते ॥ विधिवत् पृथिवीपालधर्मराजस्य शास
नात् १९ पांडवैः पृथिवीमश्वो निर्जितामस्त्रतेजसा ॥ चचार समहाराजयथादेशं च सत्तम २० तत्र युद्धानि वृत्तानि यान्यासन् पांडवस्य ह ॥ तानि वक्ष्यामि ते वीर
विचित्राणि महाति च २१ सहयः पृथिवीराजं प्रदक्षिणमवर्तत ॥ स सारोत्तरतः पूर्वतन्निबोधमहीपते २२ अवमृद्गन्सराष्ट्राणि पार्थिवानां हयोत्तमः ॥ शनै
स्तदापरिययोश्चेताश्च महारथः २३

७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ शिष्यः सोमश्रवाः १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३

२४ । २५ । २६ । २७ । यानिभूयतइति धुद्राणिउपेक्षितानीत्यर्थः २८ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभावंदीये त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥

तत्रसंगणनानास्तिराज्ञामयुतशस्तदा ॥ येऽयुद्धयंतमहाराजक्षत्रियाहतवांधवाः २४ किरातायवनाराजन्वहवोऽसिधनुर्धराः ॥ म्लेच्छाश्चान्येबहुविधाः
पूर्वयेनिकृतारणे २५ आर्याश्चपृथिवीपालाःप्रहृष्टनरवाहनाः ॥ समीयुःपांडुपुत्रेणवहवोयुद्धदुर्मदाः २६ एवंवृत्तानियुद्धानेतत्रतत्रमहीपते ॥ अर्जुनस्यमही
पालैर्नानादेशसमागतैः २७ यानिभूयतोरराजन्प्रतप्तानिमहांतिच ॥ तानियुद्धानिवक्ष्यामिकौंतेयस्यतवाऽनघ २८ ॥ इतिश्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्व
णि अनुगीतापर्वणि अश्वानुसरणे त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ त्रिगर्तैरभवयुद्धंरुतवैरैःकिरीटिनः ॥ महारथसमाज्ञातैर्हता
नांपुत्रनपृभिः १ तेसमाज्ञायसंप्राप्तंयज्ञियंतुरगोत्तमम् ॥ विषयांतंततोवीरादंशिताःपर्यवारयन् २ रथिनोबद्धतूणाराःसदश्वैःसमलंकृतैः ॥ परिवार्यहयरा
जनग्रहीतुंसंप्रचक्रमुः ३ ततःकिरीटीसंचित्यत्तेपातत्रचिकीर्षितम् ॥ वारयामासतान्वीरान्सात्वपूर्वमरिदमः ४ तदनाहत्यतेसर्वेशरैरभ्यहनंस्तदा ॥ तमो
रजोभ्यांसंछन्नास्तान्किरीटीन्यवारयत् ५ तानब्रवीत्तोजिष्णुःप्रहसन्निवभारत ॥ निवर्तध्वमघर्मज्ञाःश्रेयोजीवितमेवच ६ सहिवीरःप्रयास्यन्वैधर्मराजेन
वारितः ॥ हतवांधवानतेपार्थहंतव्याःपार्थिवाइति ७ सतदातद्वचःश्रुत्वाधर्मराजस्यधीमतः ॥ तान्निवर्तध्वमित्याहनन्यवर्ततचापिते ८ ततस्त्रिगर्तराजानं
सूर्यवर्माणमाहवे ॥ विचित्यशरजालेनप्रजहासधनंजयः ९ ततस्तेरथघोषेणरथनेमिस्वनेनच ॥ पूरयंतोदिशःसर्वाधनंजयमुपाद्रवन् १० सूर्यवर्माततःपार्थे
शराणांनतपर्वणाम् ॥ शतान्यमुंचद्राजेंद्रलध्वस्त्रमभिदर्शयन् ११ तथैवान्येमहेष्वासायेचतस्याऽनुयायिनः ॥ मुमुचुःशरवर्षाणिधनंजयवधैषिणः १२ सतान्
ज्यामुखविर्मुक्तैर्बहुभिःसुब्रह्मशरान् ॥ चिच्छेदपांडवोराजस्तेभूमौन्यपतंस्तदा १३ केतुवर्मातुतेजस्वीतस्यैवावरजोयुवा ॥ युयुधेभ्रातुरथार्थपांडवेनयश
स्विना १४ तमापतंतंसंप्रेक्ष्यकेतुवर्माणमाहवे ॥ अभ्यघ्नन्निशितैर्घ्णैर्वीभुःसुःपरवीरहा १५ केतुवर्मण्यभिहतेघृतवर्मांमहारथः ॥ रथेनाशुसमुत्पत्यशरैर्जि
ष्णुमवाकिरत् १६ तस्यतांशीघ्रतामीक्ष्यतुतोपातीववीर्यवान् ॥ गुडाकेशोमहातेजाबालस्यघृतवर्मणः १७ नसंदधानंददृशेनाददानंचतंतदा ॥ किरंतमे
वसशरान्ददृशेपाकशासनिः १८ सतुतंपूजयामासघृतवर्मणमाहवे ॥ मनसातुमुहूर्तवैरणेसमभिर्हर्षयन् १९ तंपन्नगमिवकुट्टंकुर्वीरःस्मयन्निव ॥ प्रीतिपूर्वं
महाबाहुःप्राणैर्नव्यपरोपयत् २० सतथारक्ष्यमाणोवैपार्थेनामिततेजसा ॥ घृतवर्माशरंदीप्तमुमोचविजयेतदा २१ सतेनविजयस्तूर्णमासीद्विद्धःकरे
मूशम् ॥ मुमोचगांडिवंमोहात्तत्पपाताथमूतले २२

त्रिगर्तैरिति महारथत्वेनसम्यगाज्ञातैःपांडवीवैर्हतानां

पुत्रनपृभिस्त्रिगर्तैः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

२३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिनी०मा०धनुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ प्राग्ज्योतिषेतिस्पष्टार्थोऽध्यायः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

धनुषःपततस्तस्यसव्यसाचिकराद्विमो ॥ वभूवसदृशंरूपंशक्रचापस्यभारत २३ तस्मिन्निपतितेदिव्येमहाधनुषिपार्थिवः ॥ जहाससस्वनंहासंघृतवर्मा
महाहवे २४ ततोरोषादितोजिष्णुःप्रमृज्यरुधिरंकरात् ॥ धनुगदततदिव्यंशरवैर्षवैर्वर्षच २५ ततोहलहलाशब्दोदिवस्पृगभवत्तदा ॥ नानाविधानांभूता
नांतत्कर्माणिप्रशंसताम् २६ ततःसंप्रेक्ष्यसंकुट्टंकलांतकयमोपमम् ॥ जिष्णुत्रैगत्कायोद्यापारिताःपर्यवारयन् २७ अभिमृत्यपरोप्साथैततस्तेघृतवर्मणः ॥
परिव्रुगुडाकेशेत्तत्राकुद्धचद्वनंजयः २८ ततोयोधान्जघानाशुतपांसदशचाष्टच ॥ महेंद्रवज्रप्रतिमरायसैर्बहुभिःशरैः २९ तान्संप्रभग्नान्संप्रेक्ष्यवरमाणो
धनंजयः ॥ शरैर्गशीविषाकारैर्जघानस्वनवद्वसन् ३० तंभग्नमनसःसर्वैर्गर्तकमहारथाः ॥ दिशोऽभिवृद्धवूराजधनंजयशरादिताः ३१ तमूचुःपुरुषव्याघ्रं
संशप्तकनिष्पुदनम् ॥ तवाऽस्मकिकराःसर्वेसर्वैवैवशगास्तव ३२ आज्ञापयस्वेनःपार्थप्रह्लादंप्रेष्यान्वस्थितान् ॥ करिष्यामःप्रियंसर्वतवकौरवनंदन ३३
सुतदाज्ञायवचनंसर्वास्तानब्रवीत्तदा ॥ जीवितंरक्षतनृपाःशासनंप्रतिगृह्यताम् ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणित्रिगर्तपरा
भवचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्राग्ज्योतिषमथाम्येत्यव्यचरत्सहयोत्तमः ॥ भगदत्तात्मजस्तत्रनिर्वधैरणकर्कशः १
सहयंपांडुपुत्रस्यविषयांतमुपागतम् ॥ युयुधेभरतश्रेष्ठवज्रदत्तोमहीपतिः २ सोऽभिनिर्वधयन्नगराद्भगदत्तसुतोवृषः ॥ अश्वमायांतमुन्मथ्यन्नगराभिमुखो
ययौ ३ तमालक्ष्यमहाबाहुःकुरूणामृषभस्तदा ॥ गांडीवविक्षिप्तस्तूर्णसहसासमुपाद्रवत् ४ ततोगांडीवनिर्मुक्तैरिषुभिर्मोहितोवृषः ॥ हयमुन्मथ्यतंतवीरस्त
तःपार्थमुपाद्रवत् ५ पुनःप्रविश्यन्नगरंदंशितःसन्तपोत्तमः ॥ आरुह्यनागप्रवरंनिर्वधैरणकर्कशः ६ पांडुरेणात्तपत्रेणाध्रियमाणेनमूर्धनि ॥ दोधूयताचामरे
णश्वेतेनचमहारथः ७ ततःपार्थसमासाद्यपांडवानांमहारथम् ॥ आह्वयामासवोभःसुंवाल्यान्मोहाच्चसंयुगे ८ सवारणंनगप्रख्यंप्रभिन्नकरटामुखम् ॥ प्रेषया
माससंकुट्टःश्वेताश्वंप्रतिपार्थिवः ९ विक्षरंतंमहामेघंपरवारणवारणम् ॥ शास्त्रवत्कल्पितंसंख्येविवशंयुद्धदुर्मदम् १० प्रचोद्यमानःसगजस्तेनराज्ञामहा
बलः ॥ तदाकुशेनविवभावुत्पत्तिष्यन्निवांवरम् ११ तमापतंतंसंप्रेक्ष्यकुट्टोराजन्धनंजयः ॥ भूमिष्ठेवारणगतंयोषयामासभारत १२ वज्रदत्तस्ततःकुट्टो
मुमोचाशुधनंजये ॥ तोमरान्निशंकाशान्शलभानिववेगितान् १३ अर्जुनस्तानसंप्राप्तान्गांडीवप्रभवैःशरैः ॥ द्विधात्रिधाचचिच्छेदखण्डखण्डैस्तदा १४
सतान्दृष्ट्वातथाछिन्नास्तोमरान्भगदत्तजः ॥ इषूनसक्तांस्वरितःप्राहिणोत्पांडवंप्राति १५ ततोऽर्जुनस्तूर्णतरंरुक्मपुंखानजिह्वगान् ॥ प्रेषयामाससंकुट्टो
भगदत्तात्मजंप्राति १६ सतैर्विद्धोमहातेजावज्रदत्तोमहापृथे ॥ भृशाहतःपपातोव्यानत्वेनमजहात्स्मृतिः १७ ८९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

ततः सपुनरुत्सृज्यवारणप्रवरं रणे ॥ अव्यग्रः प्रेषयामास जयार्थं विजयं प्रति १८ तस्मै वाणांस्ततो जिष्णुर्निर्मुक्ताशीविषोपमान् ॥ प्रेषयामास संकुद्धो ज्वलितज्वलनोपमान् १९ सतैर्विद्धो महानागो विस्त्रवन् रुधिरं वभौ ॥ गौरिका क्तमिवाभो द्विर्बहुप्रस्रवणं तदा २० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि वज्रदत्तयुद्धे पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवं त्रिरात्रमभवत्तुद्धं भरतर्षभ ॥ अर्जुनस्य नरैरेण वृत्रेणैव शतक्रतोः १ ततश्चतुर्थे दिवसे वज्रदत्तो महाबलः ॥ जहास सस्वनं हासं वाक्यं चेदमथाब्रवीत् २ अर्जुनार्जुनतिष्ठस्वनमेजीवन्विमोक्ष्यसे ॥ त्वां निहत्य करिष्यामि पितुस्तोयं यथा विधि ३ त्वया वृद्धो मम पिता भगदत्तः पितुः सखा ॥ हतो वृद्धो मम पिता शिशुं मामद्ययोधय ४ इत्येवमुक्त्वा संकुद्धो वज्रदत्तो नराधिपः ॥ प्रेषयामास कौरव्यवारणं पांडवं प्रति ५ संप्रेष्यमाणो नागैर्द्रोवज्रदत्तेन धीमता ॥ उत्पतिष्यन्निवाकाशमभिदुद्राव पांडवम् ६ अग्रहस्तमुक्तेन सीकरेण सनागराट् ॥ समौक्षत गुडाकेशं शैलं नीलमिवांबुदः ७ सतेन प्रेषितो राज्ञामेव द्वादिन दन्मुहुः ॥ मुखाडंबरसंहादैरभ्यद्रवत् फाल्गुनम् ८ स नृत्यन्निव नागैर्द्रोवज्रदत्तप्रचोदितः ॥ आससाद द्रुतं राजन्कौरवाणां महारथम् ९ तमायांतमथालक्ष्य वज्रदत्तस्य वारणम् ॥ गांडीवमाश्रित्य बलीनव्यकंपतशत्रुहा १० चुक्रोध बलवच्चापि पांडवस्तस्य भूपतेः ॥ कार्यविघ्नमनुस्मृत्य पूर्ववैरं च भारत ११ ततस्तं वारणं कुद्धः शरजालेन पांडवः ॥ निवारयामास तदा वेलेवमकरालयम् १२ सनागप्रवरः श्रीमानर्जुनेन निवारितः ॥ तस्थौ शरैर्विनुन्नांगः श्वाविच्छललितो यथा १३ निवारितं गजं दृष्ट्वा भगदत्तमुतो नृपः ॥ उत्सर्जं शितान्वाणानर्जुनं क्रोधमूर्छितः १४ अर्जुनस्तु महाबाहुः शरैररिनिघातिभिः ॥ वारयामास तान्वाणांस्तदद्रुतमिवाभवत् १५ ततः पुनरभिकुद्धो राजा प्रागज्योतिषाधिपः ॥ प्रेषयामास नागैर्द्रोवज्रदत्तं पमम् १६ तमापतंतं संप्रेक्ष्य बलवत्पाकशासनिः ॥ नाराचमग्निसंकाशं प्राहिणोद्धारणं प्रति १७ सतेन वारणो राजन्मर्मस्वभिहतो भृशम् ॥ पपात सहस्राभूमौ वज्ररुग्ण इवाचलः १८ सपतनश्शुभेनागोधनं जयशराहतः ॥ विशन्निव महाशैलो महीवज्रप्रपीडितः १९ तस्मिन्निपतितेनागे वज्रदत्तस्य पांडवः ॥ तं न भेतव्यमित्याहततो भूमिगतं नृपम् २० अब्रवीद्धिमहातेजाः प्रस्थितं मां युधिष्ठिरः ॥ राजानस्तेन हंतव्या धनं जयकथंचन २१ सर्वमेतन्नरव्याघ्रमवत्येतावता कृतम् ॥ योधाश्चापिन हंतव्या धनं जयरणे त्वया २२ वक्तव्याश्चापिराजानः सर्वे सहसुहृज्जनैः ॥ युधिष्ठिरस्याश्वमेधो भवद्विरनुभूयताम् २३ इति ब्राह्मवचः श्रुत्वा न हन्मि त्वानराधिप ॥ उत्तिष्ठ न भयंतेऽस्ति स्वस्ति मान्गच्छ पार्थिव २४ आगच्छेथामहाराज पराचित्रीमुपस्थिताम् ॥ यदाऽश्वमेधो भविता धर्मराजस्य धीमतः २५

परमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ शकलितभाकाकाप्रोतः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

२६ ॥ इत्याश्वमे० नीलकंठीये भारतभावादीपे पट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ सैव वैरिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ विकीर्यत्यउल्काः सूर्य

एवमुक्तः सराजा तु भगदत्तात्मजस्तदा ॥ तथेत्येवाब्रवीद्वाक्यं पांडवेनाभिनिर्जितः २६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीतापर्वणि वज्रदत्तपराजये पट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ सैव वैरभवत्तुद्धं ततस्तस्य विरीटिनः ॥ हतशेषैर्महाराजहतानां च सुतैरापि १ तेष्वर्त्तिमुपश्रुत्य विषयं श्वेतवाहनम् ॥ प्रत्युद्ययुरमुष्यंतो राजानः पांडवर्षभम् २ अश्वं च तं परासृज्य विषयातिविषोपमाः ॥ नभयंचक्रिरे पार्थाद्रीमसेनादनंतरात् ३ तेऽविदूराद्धनुष्पाणि यज्ञियस्य हयस्य च ॥ बीभत्सुं प्रत्यपद्यंत पदातिनमवस्थितम् ४ ततस्ते तं महावीर्यं राजानः पर्यवारयन् ॥ जिगीषंतो नरव्याघ्रं पूर्वावेनिकृता युधि ५ तेनामान्यपि गोत्राणिकर्माणि विविधानि च ॥ कीर्त्तयंतस्तदा पार्थ शरवर्षैरवाकिरन् ६ तेकिरंतः शरवातान् वारणप्रतिवारणान् ॥ रणे जयमभीप्संत कौंतेयं पर्यवारयन् ७ ते समीक्ष्य च तं कृष्णमुग्रकर्माणमाहवे ॥ सर्वयुयुधिरेवीरारथस्थास्तं पदातिनम् ८ ते तमाजगिरे वीरं निवातकवचांतकम् ॥ संशप्तकनिहतारं हंतारं सैव वस्य च ९ ततो रथसहस्रेण हयानामयुतेन च ॥ कोष्ठकीकृत्य बीभत्सुं प्रहृष्टमनसोऽभवन् १० तं स्मरंतो वधं वीराः सिंधुराजस्य चाहवे ॥ जयद्रथस्य कौरव्यसमरे सव्यसाचिना ११ ततः पर्जन्यवत्सर्वेशरवृष्टीरवासृजन् ॥ तैः कीर्णैः शुशुभे पार्थो रविर्मेषांतरे यथा १२ सशरैः समवच्छन्नश्चाशो पांडवर्षभः ॥ पंजरांतरसंचारी शकुंतद्वभारत १३ ततो हाहाकृतं सर्वैर्कौंतेयैः शरपीडिते ॥ त्रैलोक्यमभवद्राजन् रविरासीच्च निष्प्रभः १४ ततो ववौ महाराजमारुतो लोमहर्षणः ॥ राहुरग्रसदादित्यं युगपत्सोममेव च १५ उल्काश्च जगिरे सूर्यविकीर्यत्यः समंततः ॥ वेपथुश्चाभवद्राजन् कैलासस्य महामिरेः १६ मुमुचुः श्वासमत्युष्णं दुःखशोकसमान्विताः ॥ सप्तर्षयो जातभयास्तथा देवर्षयोऽपि च १७ शंखाशुविनिर्भिद्यमंडलं शशिनोऽपतत् ॥ विपरीतादिशश्चापि सर्वाधूमाकुलास्तथा १८ रासभारुणसंकाशाधनुर्मतः सविद्युतः ॥ आवृत्य गगनं मेघामुमुचुर्मासशोणितम् १९ एवमासीत्तदा विरेशरवर्षेण संवृते ॥ फाल्गुने भरतश्रेष्ठतदद्रुतमिवाभवत् २० तस्य तेनावकीर्णस्य शरजालेन सर्वतः ॥ मोहात्पपात गांडीवमावापश्चकरादपि २१ तस्मिन्मोहमनुप्राप्तेशरजालं महत्तदा ॥ सैवामुमुचुस्तूर्णगतसत्वे महारथे २२ ततो मोहसमापन्नं ज्ञात्वा पार्थ दिवौकसः ॥ सर्ववित्रस्तमनसस्तस्य शांतिकृतोऽभवत् २३ ततो देवर्षयः सर्वे तथा सप्तर्षयोऽपि च ॥ ब्रह्मर्षयश्च विजयं जेपुः पार्थस्य धीमतः २४ ततः प्रदीपिते देवैः पार्थ ते जसि पार्थिव ॥ तस्यावचलवद्दीमान्सं ग्रामे परमास्त्रवित् २५

जगिरेतामिश्च विकीर्यमाणामिः कैलासादीनविषयः सप्तर्ष्यादीनां श्वास्त्रमवव । ता एव शशं चंद्रस्य विनिर्भिद्य शशिनो मंडलं प्रतिपरितः अपतन्निर्भिद्ययाणां संवत् १६ । १७ ततः श्वातुडतिपाठे चंद्रमंडलादूर्ध्वदेशात्पतिता उल्का तदा भित्वाऽधोऽपतादित्ययः १८ रासभर्षाश्चारुणश्च तयोर्मित्रीमाबोरासमारुणो वर्णविशेषः १९ । २० आवापोहस्तावापः २१ । २२ । २३ । २४ । २५

11430

99

३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ प्रमीतइवमतइव दिव्यतेजोहादीकाशाख्यमश्वरम्
 उवाचचसधर्मात्मासमन्युःफाल्गुनस्तदा ॥ प्रक्रियेयंनतेयुक्तावहिस्त्वंक्षत्रधर्मतः ३ संरक्ष्यमाणंतुरंगंयौधिष्ठिरमुपागतम् ॥ यज्ञियंविषयांतेमानायात्सीःकिं
 नुपुत्रक ४ धिक्त्वामस्तुसुदुर्द्धक्षत्रधर्मवहिष्कृतम् ॥ योमायुद्वायसंप्राप्तंसात्रैवप्रथ्यग्लथाः ५ नत्वयापुरुषार्थोदिकश्चिदस्तीहजीवता ॥ यस्त्वंस्त्रीवद्य
 थाप्राप्तंमांसाप्राप्त्यग्लथाः ६ यद्यहंन्यस्तशस्त्रस्त्वामागच्छेयंसुदुर्मते ॥ प्रक्रियेयंभवेद्युक्ताद्वावतवनराधम ७ तमेवमुक्तंभर्त्रातुविदित्वापन्नगात्मजा ॥
 अमृष्यमाणाभित्वोर्वीमुलूपीसमुपागतम् ८ साददर्शिततःपुत्रंविमृशंतमधोमुखम् ॥ संतर्ज्यमानमसकृत्पिप्रायुद्धाधिनाप्रभो ९ ततःसाचारुसर्वांगीसमुपेत्यो
 रगात्मजा ॥ उलूपीप्राहवचनंधर्म्यधर्मविशारदम् १० उलूपीमांनिबोधत्वंमातरंपन्नगात्मजाम् ॥ कुरुष्ववचनंपुत्रधर्मस्तेभवितापरः ११ युध्यस्वैनंकुरु
 श्रेष्ठंपितरंयुद्धदुर्मदम् ॥ एवमेषहितेप्रीतोभविष्यतिनसंशयः १२ एवंदुर्मर्षितोराजासमात्रावभुवाहनः ॥ मनश्चक्रमहातेजायुद्वायभरतर्षभ १३ सन्नह्यकां
 चनंवर्मशिरस्त्राणंचभानुमत् ॥ तूर्णारशतसंवाधमारुरोहरथोत्तमम् १४ सर्वोपकरणोपेतंयुक्तमश्वर्मनोजवैः ॥ सचक्रोपस्करंश्रीमान्हेमभांडपरिष्कृतम् १५
 परमार्चितमुच्छ्रित्यध्वजंसिंहांहेरन्मयम् ॥ प्रययौपार्थमुद्दिश्यसराजावभुवाहनः १६ ततोऽभ्येत्यहयंवीरोयज्ञियंपार्थरक्षितम् ॥ ग्राहयामासपुरुषैर्यशिक्षा
 विशारदैः १७ गृहीतंवाजिनंदद्वाप्रीतात्मासधनंजयः ॥ पुत्रंरथस्थंभूमिष्ठःसंन्यवारयदाहवे १८ सतत्रराजाहंवीरशरसंघैरनेकशः ॥ अर्दयामासनिशितैराशो
 विषविषोपमैः १९ तयोःसमभवपुद्गंपितुःपुत्रस्यचातुलम् ॥ देवासुररणप्रख्यमुभयोःप्रीयमाणयोः २० किरीटिनंप्रविव्याधशरेणानतपर्वणा ॥ जनुदेशेनर
 व्याघ्रंप्रहसन्बभुवाहनः २१ सोऽभ्यगात्सहपुंस्वेनबल्मीकमिवपन्नगः ॥ विनिर्भियचकौतेयंप्रविवेशमहीतलम् २२ सगाढवेदनोधीमानालंब्यधनुस्तमम् ॥
 दिव्यंतेजःसमाविश्यप्रमीतइवसोऽभवत् २३ ससंज्ञामुपलभ्याथप्रशस्यपुरुषर्षभः ॥ पुत्रंशकात्मजोवाक्यमिदमाहमहायुतिः २४ साधुसाधुमहाबाहोवत्सचि
 त्रांगदात्मज ॥ सदृशंकर्मतेदद्वाप्रीतिमानस्मिपुत्रक २५ विमुंचाम्येषतेवाणान्पुत्रयुद्धेस्थिरोभव ॥ इत्येवमुक्त्वानाराचैरभ्यवर्षदमित्रहा २६ तान्संगांडीव
 निर्मुक्तान्वज्राशनिसमप्रभान् ॥ नाराचानच्छिनद्राजाभलैःसर्वास्त्रिधादिधा २७ तस्यपार्थःशरैर्दिव्यैर्ध्वजंहेमपरिष्कृतम् ॥ सुवर्णतालप्रतिमंक्षुरेणापाहर
 द्रथात् २८ हयांश्चाख्यमहाकायान्महावेगानरिंदम ॥ चकारराजत्रिजोवान्प्रहसन्निवपांडवः २९ सरथादवतीर्याथराजापरमकोपनः ॥ पदातिःपितरंकुद्धो
 योधयामासपांडवम् ३० संप्रीयमाणःपार्थानामृषभःपुत्रविक्रमात् ॥ नात्यर्थपीडयामासपुत्रंवज्रधरात्मजः ३१ समन्यमानोविमुखंपितरंबभुवाहनः ॥ शरैरा
 शीविषाकरैःपुनरेवार्दयद्वली ३२ ३३ पुत्रंप्रशस्येतिसेधेयः १४ चित्रांगदाचित्रवाहनदुहिताऽर्जुनस्यद्वितीयास्त्री १५ १ २६ १७ १८ १९ २० २१ २२

३३।३४।३५।३६।३७।३८ पतिमर्जुनं ३९ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि मीलकंठीये भारतमावदीये कनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ततइति १।२।३।४।५।६।७।८।९

ततःसवाल्यात्पितरंविव्याधहृदिपत्रिणा ॥ निशितेनसुपुंस्वेनबलवद्बभुवाहनः ३३ विवेशपांडवंराजन्मर्मभित्वातिदुःखकृत ॥ सतेनातिभृशंविद्धःपुत्रेणकुरुनंद
 नः ३४ महीजगाममोहार्तस्ततोराजन्धनंजयः ॥ तस्मिन्निपतितेवीरेकौरवाणांधुरंधरे ३५ सोऽपिमोहंजगामाथततश्चित्रांगदासुतः ॥ व्यायम्यसंयुगेराजा
 दद्वाचपितरंहतम् ३६ पूर्वमेवसवाणौघैर्माद्विद्धोर्जुनेनह ॥ पपातसोपिधरणीमालिंयरणमूर्धनि ३७ भर्तारंनिहतंदद्वापुत्रंचपतितंभुवि ॥ चित्रांगदापरित्रस्तां
 प्रविवेशरणाजिरे ३८ शोकसंतप्तहृदयारुदतीवपतीभृशम् ॥ मणिपूरपत्तेर्माताददर्शनिहतंपतिम् ३९ ॥ इतिश्री० आश्व० अनुगतापर्वणि अर्जुनबभुवाहन
 युद्धे कनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोबहुतरंभीरुर्विलप्यकमलेक्षणा ॥ सुमोहदुःखसंतप्तापपातचमहीतले १ प्रतिलभ्यचसा
 संज्ञांदेवीदिव्यवपुर्वरा ॥ उलूपीपन्नगसुतादद्देववाक्यमब्रवीत् २ उलूपिपश्यभर्तारंशयानंनिहतंरणे ॥ त्वत्कृतेममपुत्रेणवाणेनसमितिजयम् ३ ननुत्वमार्यधर्म
 ज्ञाननुचासिपतिवता ॥ यत्त्वत्कृतेऽयंपतितःपतिस्तेनिहतोरणे ४ किंतुसर्वापराधोयंयदितेऽध्यधनंजयः ॥ क्षमस्वयाच्यमानावैजीवयस्वधनंजयम् ५ ननुत्व
 मार्यधर्मज्ञात्रैलौक्यविदिताशुभे ॥ यद्वातयित्वापुत्रेणभर्तारंनानुशोचसि ६ नाहंशोचामितनयंहतंपन्नगनंदिनि ॥ पतिमेवतुशोचामियस्यातिथ्यमिदंकृतम्
 ७ इत्युक्त्वासातदादेवीमुलूपीपन्नगात्मजाम् ॥ भर्तारमभिगम्येदमित्युवाचयशस्विनी ८ उत्तिष्ठकुरुमुख्यस्यप्रियमुख्यममप्रिय ॥ अयमश्वोमहाबाहोमयाते
 परिमोक्षितः ९ ननुत्वयानामविभोधर्मराजस्ययज्ञियः ॥ अयमश्वोनुसर्तव्यःसशेषैर्किमहीतले १० त्वयिप्राणामयायत्ताःकुरूणांकुरुनंदन ॥ सकस्मात्प्राण
 दोऽन्येषांप्राणान्संत्यक्तवानसि ११ उलूपिसाधुपश्येमंपतिंनिपतितंभुवि ॥ पुत्रंचेमंसमुत्साद्यघातयित्वानशोचसि १२ कामंस्वपितुबालोयंभूमौमृत्युवशंगतः ॥
 लोहिताक्षोगुडाकेशोविजयःसाधुजीवतु १३ नापराधोऽस्तिमुभगेनराणांबहुभार्यता ॥ प्रमदानांभवत्येषमातेऽभूद्विद्विरीदशी १४ सख्यंचैतत्कृतंघात्राशश्वदव्य
 यमेवतु ॥ सख्यंसमभिजानीहिसत्यंसंगतमस्तुते १५ पुत्रेणघातयित्वैनंपतिंयदिनमेऽद्यवै ॥ जीवंतंदर्शयस्यद्यपरित्यक्ष्यामिजीवितम् १६ साऽहंदुःखान्वि
 तादेविपतिपुत्रविनाकृता ॥ इहैवप्रायमासिष्येप्रेक्षंत्यास्तेनसंशयः १७ इत्युक्त्वापन्नगसुतांसपत्नीचैत्रवाहनी ॥ ततःप्रायमुपासीनातूष्णीमासीज्जनाधिप १८
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोविलप्यविरताभर्तुःपादौग्रह्यसा ॥ उपविष्टाभवद्दीनासोच्छ्वासंपुत्रमीक्षती १९ ततःसंज्ञांपुनर्लब्ध्वासराजावभुवाहनः ॥ मातरं
 तामथालोक्यरणभूमावथाब्रवीत् २० इतोदुःखतरंकिंनुयन्मेमातासुखैधिता ॥ भूमौनिपतितंवीरमनुशेतेमृतंपतिम् २१ निहतारंरणेऽरीणांसर्वशस्त्रभृतांवरम्
 ॥ मयाविनिहतंसंख्येप्रेक्षतेदुर्मरंबत २२ ३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२

अहोऽस्याहृदयंदेव्याहृदयन्नविदीर्यते ॥ व्यूढोरस्कं महाबाहुं प्रेक्षन्त्यानिहतं पतिम् २३ दुर्मरंपुरुषेणेहमन्येहान्यनागते ॥ यत्र नाहं न मे माता विप्रयुज्येत जी
वितात् २४ हाहा धिक्पुरुषीरस्य सन्नाहं कांचनं भुवि ॥ अपविद्धं हतस्येह मया पुत्रेण पश्यत २५ भो भो पश्यत मे वीरं पितरं ब्राह्मणा भुवि ॥ शयानं वीर शयने मया पु
त्रेण पातितम् २६ ब्राह्मणाः कुरुमुख्यस्य ये मुक्ता हयसारिणः ॥ कुर्वन्ति शांतिकामस्य रणे योऽयं मया हतः २७ व्यादिशंतु च किं विप्राः प्रायश्चित्तमिहाद्यमे ॥ आच
शंसस्य पापस्य पितृहंतृणाजिरे २८ दुश्चरा द्वादश समाहत्वा पितरमद्य वै ॥ ममेह सुनुशंसस्य संवीतस्यास्य चर्मणा २९ शिरः कपाले चास्यैव युजतः पितुरद्यमे ॥
प्रायश्चित्तं हि नास्त्यन्यद्दत्त्वाऽद्य पितरं मम ३० पश्य नागोत्तम सुते भर्तारं निहतं मया ॥ कृतं प्रियं मया तेऽद्य निहत्य समरेऽर्जुनम् ३१ सोऽहमद्य गमिष्यामि गतिं पि
तृनिषेविताम् ॥ न शक्नोम्यात्मनाऽऽत्मानमहं धारयितुं शुभे ३२ सात्वं मयि मृते मातस्तथा गांडी बध्नन्वनि ॥ भव प्रीतिमती देविसत्येनात्मानमालमे ३३ इत्युक्त्वा
सततं राजा दुःखशोक समाहृतः ॥ उपस्पृश्य महाराज दुःखाद्वचनमब्रवीत् ३४ शृण्वंतु सर्वभूतानि स्थावराणि चराणि च ॥ त्वंच मातर्यथा सत्यं ब्रवीमि भुजगोत्तमे
३५ यद्दिनोत्तिष्ठति जयः पितामेन रसत्तमः ॥ अस्मिन्नेवरणो देशे शोषयिष्ये कलेवरम् ३६ नहि मे पितरं हत्वानिष्कृतिर्विद्यते कचित् ॥ नरकं प्रति पत्स्यामि भुवंगुरु
वधारितः ३७ वीरं हि क्षत्रियं हत्वा गोशतेन प्रमुच्यते ॥ पितरं तु निहत्यैवं दुर्लभानिष्कृतिर्मम ३८ एष एको महातेजाः पांडुपुत्रो धनंजयः ॥ पिता च मम धर्मात्मा
तस्य मे निष्कृतिः कुतः ३९ इत्येवमुक्त्वा नृपते धनंजय सुतो नृपः ॥ उपस्पृश्या भवतूष्णीं प्रायोपेतो महामतिः ४० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रायोपविष्टे नृपतौ मणि
पूरेश्वरे तदा ॥ पितृशोक समाविष्टे सह मात्रापरंतप ४१ उलूपी चिंतयामास तदा संजीवनं मणिम् ॥ सचोपातिष्ठत तदा पन्नगानां परायणम् ४२ तं गृहीत्वा तु कौरव्य
नागराजपते सुता ॥ मनः प्रह्लादनीवाचं सैनिकानामथा ब्रवीत् ४३ उत्तिष्ठ मा शुचः पुत्र नैव जिष्णुस्त्वया जितः ॥ अजेयः पुरुषैरेतथा देवैः सवासैः ४४ मया तु मो
हनीनाम माये पासं प्रदर्शिता ॥ प्रियार्थं पुरुषेन्द्रस्य पितरुस्तेऽद्य शस्विनः ४५ जिज्ञासुर्ह्येष पुत्रस्य बलस्य तव कौरव ॥ संग्रामे युद्धय तोराजन्नागतः परवीरहा ४६
तस्मादसि मया पुत्रयुद्धाय परिचोदितः ॥ मा पापमात्मनः पुत्रशंकेया ह्यपि प्रभो ४७ ऋषिरेष महानात्मा पुराणः शाश्वतोऽक्षरः ॥ नैनं शक्तो हि संग्रामे जेतुं शक्रो
पि पुत्रक ४८ अयं तु मे मणिर्दिव्यः समानीतो विशांपते ॥ मृतान्मृतान्पन्नगेन्द्रान् योजीवयति नित्यदा ४९ पुनर्मस्योरसि त्वंच स्थापयस्व पितुः प्रभो ॥ संजीवितं
तदा पार्थ सत्त्वं द्रष्टा सि पांडवम् ५० इत्युक्तः स्थापयामास तस्योरसि मणिं तदा ॥ पार्थस्यामिततेजाः सपितुः स्नेहादपापकृत् ५१ तस्मिन्मनसि मणौ वीरो जिष्णुरु
ज्जीवितः प्रभुः ॥ चिरसुप्त इवोत्स्थौ मृष्टलोहितलोचनः ५२ तमुत्थितं महात्मानं लब्धसंज्ञं मनस्विनम् ॥ समीक्ष्य पितरं स्वस्थं वंदे वभुवाहनः ५३ उत्थिते
पुरुषव्याघ्रे पुनलक्ष्मीवति प्रभो ॥ दिव्याः सुमनसः पुण्यावष्टपे पाकशासनः ५४

५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ ॥ इत्था श्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ अ ॥ ॥ अ ॥ ॥ किमागमनेति स्पष्टार्थः

अनाहता दुंदुभयो वेने दुर्मेवानिः स्वनाः ॥ साधुसाध्वितिचाकाशे वभ्रुवसु महान्स्वनः ५५ उत्थाय च महाबाहुः पर्याश्वस्तो धनंजयः ॥ बभ्रुवाहनमालिङ्ग्य समा
जिघ्रतसूधनि ५६ ददर्श चापि दूरेऽस्य मातरं शोककंशिताम् ॥ उलूप्या सहतिष्ठतीं ततोऽपृच्छद्धनंजयः ५७ किमिदं लक्ष्यते सर्वशोकविस्मयहर्षवत् ॥ रणाजि
रममित्रघ्नयदि जानामिशंसमे ५८ जननी च किमर्थं तेरणभूमिमुपागता ॥ नागेंद्रदुहिता चेयमुलूपी किमिहागता ५९ जानाम्यहमिदं युद्धं त्वयामद्वचनात्कृतम् ॥
स्त्रीणामागमने हेतुमहमेच्छामिवेदितुम् ६० तमुवाच तथा पृष्टो मणिपूरपतिस्तदा ॥ प्रसाद्य शिरसा विद्वानुलूपी पृच्छत्यतामियम् ६१ ॥ इति श्रीमहाभारते आ
श्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि अश्वानुसरणे अर्जुनप्रत्युज्जीवने अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ किमागमनकृत्यं ते कौरव्यकुलनंदिनि ॥
मणिपूरपतेर्मातुस्तथैव च रणाजिरे १ कञ्चित्कुशलकामासिराज्ञोऽस्य भुजगात्मजे ॥ मम वाचपलापांगिकाञ्चित्त्वं शुभमिच्छसि २ कञ्चित्तेष्टुलश्रोणिना प्रियं प्रियद
र्शने ॥ अकार्षमहमज्ञानादयं वा बभ्रुवाहनः ३ कञ्चित्पुराजपुत्रीते सपत्नी चैव ब्राह्मणी ॥ चित्रांगदा वरारोहानां पराध्यति किंचन ४ तमुवाचोरगपतेर्दुहिता प्रहसन्नि
व ॥ न मे त्वमपराद्धोऽसि न हि मे वभ्रुवाहनः ५ न जनित्री तथाऽस्येयं ममया प्रेष्यवत्स्थिता ॥ श्रूयतां यद्यथा चेदं मया पूर्वावेचेष्टितम् ६ न मे कोपस्त्वया कार्यः शिरसात्वां
प्रसादये ॥ त्वत्प्रियार्थं हि कौरव्यकृतमेतन्मया विभो ७ यत्तच्छृणु महाबाहो निखिलेन धनंजय ॥ महाभारतयुद्धे यत्त्वया शांतनवो नृपः ८ अधर्मेण हतः पार्थ तस्यैषा
निष्कृतिः कृता ॥ नहि भीष्मस्त्वया वीरयुध्यमानो हि पातितः ९ शिखंडिना तु संयुक्तस्तमाश्रित्य हतस्त्वया ॥ तस्य शांतिमकृत्वा त्वं जेथायदि जीवितम् १०
कर्मणा तेन पापेन पतेथानिरये भुवम् ॥ एषा तु विहिता शांतिः पुत्राद्यां प्राप्तवानसि ॥ वसुभिर्वसुधापालं गंगा च महामते ११ पुरा हि श्रुतमेतत्ते वसुभिः कथितं मया ॥
गंगायास्तीरमाश्रित्य हतेशांतनवे नृप १२ आलुत्य देवावसवः समेत्य च महानदीम् ॥ इदं भूधुर्वचो घोराभागीरथ्यामते तदा १३ एष शांतनवो भीष्मो निहतः सव्यसा
चिना ॥ अयुद्धयमानः संग्रामे संसक्तोऽन्येन भाविनि ॥ तदनेनानुपगणेन वयमद्य धनंजयम् १४ शापेन योजयामेतितथास्त्विति च साऽब्रवीत् ॥ तदहं पितुरावेद्यप्र
विश्य व्यथितेन्द्रिया १५ अभवं स च तच्छ्रुत्वा विपादमगमत्परम् ॥ पिता तु मे वसुनगत्वा त्वदर्थं समयाचत १६ पुनः पुनः प्रसाद्यैतांस्त एनमिदमब्रुवन् ॥ पुत्रस्त
स्य महाभाग मणिपूरेश्वरो युवा १७ स एनं रणमध्यस्थः शैरेः पातयिता भुवि ॥ एवं कृते स नागेंद्रमुक्तशापो भविष्यति १८ गच्छेति वसुभिश्चोक्तो मम चेदं शंससः ॥
तच्छ्रुत्वा त्वं मया तस्माच्छापादसि विमोक्षितः १९ नहि त्वां देवराजोऽपि समरेषु पराजयेत् ॥ आत्मा पुत्रः स्मृतस्तस्मात्तेनेहासि पराजितः २०

नहिदोषोमममतः कथं वामन्यसेविभो ॥ इत्येवमुक्तो विजयः प्रसन्नात्माऽब्रवीदिदम् २१ सर्वमेसुप्रियं देवि यदेतत्कृतवत्यसि ॥ इत्युक्त्वा सोऽब्रवीत्पुत्रं मणिपूरपतिं जयः
२२ चित्रांगदायाः शृण्वत्याः कौरव्यदुहितुस्तदा ॥ युधिष्ठिरस्याश्वमेधः परिचैत्राभविष्यति २३ तत्रागच्छेः सहामात्यो मातृभ्यां सहितो नृप २४ इत्येवमुक्तः पार्थ
नसराजा बहुवाहनः ॥ उवाच पितरंधीमानिदमस्माविलेक्षणः २५ उपयास्यामि धर्मज्ञ भवतः शासनादहम् ॥ अश्वमेधे महायज्ञे द्विजातिपरिवेषकः २६ मम त्वनु
ग्रहार्थाय प्रविशस्व पुरं स्वकम् ॥ भार्याभ्यां सह धर्मज्ञमाभूत्तेत्रविचारणा २७ उपित्वेह निशामेकां सुखं स्वभवेनेप्रभो ॥ पुनरश्वानुगमनं कर्त्ताऽसि जयतां वर २८ इत्यु
क्तः सतपुत्रेण तदा वानरकेतनः ॥ स्मयन् प्रोवाच कौंतेयस्तदा चित्रांगदा सुतम् २९ विदितं ते महाबाहो यथा दीक्षां च राम्यहम् ॥ न सतावत्प्रवेक्ष्यामि पुरं ते पृथुलोचन
३० यथा कामं व्रजत्येष यज्ञियाश्चो न र्वभ ॥ स्वस्तितेऽस्तु गमिष्यामि न स्थानं विद्यते मम ३१ सतत्र विधिवत्तेन पूजितः पाकशासनिः ॥ भार्याभ्यामभ्यनुज्ञातः प्रायाद्र
स्तसत्तमः ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि अश्वानुसरणे एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सतुवाजीसमुद्रांतां
पर्येत्यवसुधाभिमां ॥ निवृत्तोऽभिमुखो राजन्येन वारणसाह्वयम् १ अनुगच्छंश्चतुरगं निवृत्तोऽथ किरीटभृत् ॥ यदृच्छया समापेदे पुरं राजगृहं तदा २ तमभ्याशग
तं दृष्ट्वा सह देवात्मजः प्रभो ॥ क्षत्रधर्मस्थितो वीरः समराया जुहावह ३ ततः पुरास्तानिष्क्रम्य रथी धन्वी शरीतली ॥ मेघसंधिः पदातिस्तं धनं जयमुपाद्रवत् ४ आसा
द्य च महातेजो मेघसंधिर्धनं जयम् ॥ बालभावान्महाराज प्रोवाचे दनं कौशलात् ५ किमयं चार्यते वाजीस्त्रीमध्य इव भारत ॥ हयमेनं हरिष्यामि प्रयतस्वा विमोक्षणे ६
अदत्ताऽनुनयो युद्धे यदित्वां पितृभिर्मम ॥ करिष्यामि तवातिथ्यं प्रहरप्रहरामि च ७ इत्युक्तः प्रत्युवाचैनं प्रहसन्निवपांडवः ॥ विघ्नकर्त्ता मया वार्य इति मेव तमाहितम् ८
भ्रात्रा ज्येष्ठेन नृपते तवाऽपि विदितं ध्रुवम् ॥ प्रहरस्व यथाशक्ति न मन्युर्विद्यते मम ९ इत्युक्तः प्राहरत्पूर्वपांडवं मगधेश्वरः ॥ विरन्शरसहस्राणि वर्षाणां विषहस्रहक् १०
ततो गांडीवभृच्छूरो गांडीवप्रहितैः शरैः ॥ चकार मोघांस्तान्वाणान्सयत्नान्भरतर्षभ ११ समो घंतस्य बाणौघं कृत्वा वानरकेतनः ॥ शरान्मुमोच ज्वलितान्दीप्ता
स्यानिवपन्नान् १२ ध्वजेपताकादंडे पुरथेयं त्रेहयेषु च ॥ अन्येषु च रथांगेषु न शरीरेन सारथौ १३ संरक्ष्यमाणः पार्थेन शरीरे सव्यसाचिना ॥ मन्यमानः स्ववीर्यत
न्मागधः प्राहिणोच्छरान् १४ ततो गांडीवधन्वा तु मागधेन भृशहतः ॥ बभौव संतसमये पलाशः पुष्पितो यथा १५ अवध्यमानः सोऽभ्यघ्नन्मागधः पांडवर्षभम् ॥
तेन तस्थौ सकौरव्यलोकवीरस्य दर्शने १६ सव्यसाचितुसंकुद्धो विकृष्य बलवद्धनुः ॥ हयांश्चकार निर्जीवान्सारथेश्च शिरोऽहरत् १७ धनुश्चास्य महाच्चित्रं क्षुरेण प्रच
कर्त्तह ॥ हस्तावापंपताकां च ध्वजं चास्य न्यपातयत् १८

अदत्ताऽनुनयः अशिक्षितः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

१९ गुध्रवाजिहोः गुध्रपक्षयुतैः २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकण्ठीवे भारतभावादीवे द्यशी

सराजा व्यथितो व्यश्वो विधनुर्हतसारथिः ॥ गदामादाय कौंतेयमभिदुद्राव वेगवान् १९ तस्यापतत एवाशुगदाहेमपरिष्कृताम् ॥ शरैश्च कर्त्तव्यं बहुधा बहुभिर्गुध्रवा
जितैः २० सागदाशकलीभूता विशीर्णमणिबंधना ॥ व्यालीविमुच्यमाने वपपातधरणीतले २१ विरथं विधनुष्कंचगदया परिवर्जितम् ॥ सांत्वपूर्वमिदं वाक्यमब्र
वीत्कपिकेतनः २२ पर्याप्तः क्षत्रधर्मोऽयं दर्शितः पुत्रगम्यताम् ॥ बह्वेत्समरे कर्मतव बालस्य पार्थिव २३ युधिष्ठिरस्य संदेशो न हंत व्यानृपा इति ॥ तेन जीवसि
राजंस्त्वमपराद्धोऽपि मेरणे २४ इति मत्वा तदात्मानं प्रत्यादिष्टं स्ममागधः ॥ तथ्यमित्यभिगम्यैनं प्रांजलिः प्रत्यपूजयत् २५ पराजितोऽस्मि भद्रं तेनाहं यो दुमिहो
त्सहे ॥ यद्यत्कृत्यं मया तेऽद्य तद्विहृतमेव तु २६ तमर्जुनः समाश्वस्य पुनरेवेदमब्रवीत् ॥ आगंतव्यं परांचैत्रिमश्वमेधेनृपस्य नः २७ इत्युक्तः सतथेत्युक्त्वा पूज
यामास तंहयम् ॥ फाल्गुनं च युधिष्ठेष्ठं विधिवत्सह देवजः २८ ततो यथेष्टमगमत्पुनरेव सकेसरी ॥ ततः समुद्रतीरेण वंगान् पुंड्रान्सकोसलान् २९ तत्र तत्र च भूरीणि
म्लेच्छसैन्यान् न्यनेकशः ॥ विजिग्येव नुपाराज नगांडीवेन धनं जयः ३० ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि अश्वानुसरणे मागधपराजये
द्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ मागधेनार्चितो राजन्पांडवः श्वेतवाहनः ॥ दक्षिणां दिशमास्थाय चारयामास तंहयम् १ ततः स पुनरा
वर्त्य हयः कामचरो बली ॥ आससादपुरीं रम्यां चेदीनां शुक्तिसाह्वयाम् २ शरभेणार्चितस्तत्र शिशुपाल सुतेन सः ॥ युद्धपूर्वं तदा तेन पूजया च महाबलः ३ ततोऽर्चि
तो ययौ राजंस्तदा सतुरगोत्तमः ॥ काशीनंगान्कोसलांश्च किरातानथ तंगणान् ४ पूजां तत्र यथान्यायं प्रतिगृह्य धनं जयः ॥ पुनरावृत्त्य कौंतेयो दशार्णानगमत्तदा ५
तत्र चित्रांगदो नाम बलवानरिर्मर्दनः ॥ तेन युद्धमभूत्तस्य विजयस्यातिभैरवम् ६ तंचापि वशमानीय किरीटी पुरुषर्षभः ॥ निषादराज्ञो विषयमेकलव्यस्य जग्मिवान्
७ एकलव्यसुतश्चैनं युद्धेन जगृहे तदा ॥ तत्र चक्रे निषादैः ससं ग्रामं लोमहर्षणम् ८ ततस्तमपि कौंतेयः समरेष्वपराजितः ॥ जिगाय युधिदुर्धर्षो यज्ञविप्रार्थमागतम्
९ सतंजित्वा महाराज नैषादिं पाकशासनिः ॥ अर्चितः प्रययौ भूयो दक्षिणं सलिलार्णवम् १० तत्रापि द्रविडैर्गैरौद्रैर्महिषकैरपि ॥ तथा कोल्लगिरेयैश्च युद्धमासी
त्किरीटिनः ११ तांश्चापि विजयोजित्वानातितीव्रेण कर्मणा ॥ तुरंगमवशेनाथ सुराश्रानभितो ययौ १२ गोकर्णमथ चासाद्य प्रभासमपि जग्मिवान् ॥ ततो द्वावर्त्तो
रम्यां वृष्णि वीराभिपालिताम् १३ आससाद हयः श्रीमान्कुरु राजस्य यज्ञियः ॥ तमुन्मथ्य हयश्रेष्ठं यादवानां कुमारकाः १४ प्रययुस्तांस्तदाराजनुग्रसेनोन्यवारयत् ॥
ततः पुरादिनिष्क्रम्य वृष्ण्यंधकपतिस्तदा १५ सहितो वासुदेवेन मातुलेन किरीटिनः ॥ तौ समेत्य कुरुश्रेष्ठं विधिवत्प्रीतिपूर्वकम् १६

तितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ अ० ॥ ॥ अ० ॥ ॥ मागधेनेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

१७। १८। १९। २० ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये अयशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ शकुनेस्तनयइतिस्पष्टार्थः १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०
 परयाभारतश्रेष्ठं पूजया समवस्थितौ ॥ ततस्ताभ्यामनुज्ञातोययौ येन हयोगतः १७ ततः सपश्चिमं देशं समुद्रस्य तदाहयः ॥ क्रमेण व्यचरत्स्फीतं ततः पंचनदं
 ययौ १८ तस्मादपि सकौरव्यगंधारविषयं हयः ॥ विचचारयथाकामं कौंतेयानुगतस्तदा १९ ततो गंधारराजेन युद्धमासीत्किरीटिनः ॥ घोरं शकुनिपुत्रेण पूर्ववै
 रानुसारिणा २० ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि अश्वानुसरणे अयशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शकुनेस्त
 नयो वीरोगंधाराणां महारथः ॥ प्रत्युद्ययौ गुडाकेशेन न्येन महता वृतः १ हस्त्यश्वरथयुक्तेन पताकाध्वजमालिना ॥ अमृष्यमाणास्ते यो धानुपस्य शकुनेर्वधम् २
 अभ्ययुः सहिताः पार्थप्रवृत्तशरासनाः ॥ सतानुवाच धर्मात्मा बीभत्सुरपराजितः ३ युधिष्ठिरस्य वचनं न च ते जगद्गुह्यं हितम् ॥ वार्यमाणाऽपि पार्थेन सांत्वपूर्वमपि
 ताः ४ परिवार्य हयं जग्मुस्ततश्चुक्रोधपांडवः ॥ ततः शिरांसि दीप्ताग्रैस्तेषां चिच्छेदपांडवः ५ शुरैर्गौडीवनिर्मुक्तैर्नातियत्नादिवार्जुनः ॥ ते वध्यमानाः पार्थेन हयमुत्सृ
 ज्य संभ्रमात् ६ न्यवर्तत महाराज शरवर्षादिताम्रशम् ॥ निरुध्यमानस्तैश्चापि गंधारैः पांडुनंदनः ७ आदिश्यादिश्यते जस्वी शिरांस्येषां न्यपातयत् ॥ वध्यमानेषु
 तेष्वजौ गंधारेषु संततः ८ सराजा शकुनेः पुत्रः पांडवं प्रत्यवारयत् ॥ तं युध्यमानं राजानं क्षत्रधर्मे व्यवस्थितम् ९ पार्थोऽब्रवीन्नमेव ध्याराजानो राजशासनात् ॥
 अलं युद्धेन ते वीरन ते स्त्वद्यपराजयः १० इत्युक्तस्तदनादृत्य वाक्यमज्ञानमोहितः ॥ सशक्रसमकर्माणं समवाकिरदाशुगैः ११ तस्य पार्थः शिरस्त्राणमर्धचंद्रेण पत्रिणा
 अपाहरदमेयात्मा जयद्रथशिरो यथा १२ तं दृष्ट्वा विस्मयं जग्मुर्गंधाराः सर्व एव ते ॥ इच्छता तेन न ह तोराजेत्यसि च तं विदुः १३ गंधारराजपुत्रस्तु पलायनकृतक्षणः
 ॥ ययौ तैरेव सहितस्त्वैः क्षुद्रमृगैरिव १४ तेषां तु तस्मापार्थस्तत्रैव परिधावताम् ॥ प्रजहारोत्तमां गानिभलैः सन्नतपर्वभिः १५ उच्छिन्नास्तु भुजान्वेचिन्ना बुध्यंत शरै
 र्हतान् ॥ शरैर्गौडीवनिर्मुक्तैः पृथुभिः पार्थचोदितैः १६ संभ्रांत न रनामाश्वमपतद्बिद्रुतं बलम् ॥ इतविध्वस्तमृषिष्ठमावर्तत मुहुर्मुहुः १७ नाभ्यदृश्यंत वीरस्य के
 चिदग्रेऽय्यकर्मणः ॥ रिपवः पात्यमाना वियेसहेयुर्धनं जयम् १८ ततो गंधारराजस्य मंत्रिवृद्धपुरःसरा ॥ जननीनिर्ययौ भीता पुरस्कृत्यार्धमुत्तमम् १९ सान्यवा
 रयदव्यग्रंतं पुत्रं युद्धमुर्मदम् ॥ प्रसादयामास च तं जिष्णुमक्लिष्टकारिणम् २० तां पूजयित्वा बीभत्सुः प्रसादमकरोत्प्रभुः ॥ शकुनेश्चापित नयं सांत्वयन्निदमब्रवीत्
 २१ न मे प्रियं महाबाहो यत्ते बुद्धिरियं कृता ॥ प्रतियोदुममित्रघ्न भ्रातैव त्वं ममानघ २२ गंधारीमातरं स्मृत्वा वृतराष्ट्रकृतेन च ॥ तेन जीवसिराजं स्त्वं निहतास्त्वनुगा
 स्तव २३ मैवं भूः शाम्यतां वैरमातेऽभूद्बुद्धिरीदृशी ॥ गच्छेथास्त्वं परांचैत्रीमश्वमेधेनृपस्य नः २४ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि
 अश्वानुसरणे शकुनिपुत्रपराजये चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥

११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥

इत्युक्त्वेति १। २। ३ इष्टेन त्रयं पुष्पं ४. ५। ६। ७। ८ प्रस्थाप्यंतु प्रस्थापयंतु स्वार्थेणिप् प्रतिष्ठंति स्वार्थः ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०

॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तानुययौ पार्थो हयं कामविहारिणम् ॥ न्यवर्तत ततो वाजीयेन नागाह्वयं पुरम् १ तं निवृत्तं तु शुश्रावचोरेणैव युधिष्ठिरः ॥ श्रुत्वार्जु
 नं कुशलिनं सच हृष्टमनाऽभवत् २ विजयस्य च तत्कर्म गंधारविषये तदा ॥ श्रुत्वा चान्येषु देशेषु स सुप्रीतोऽभवत् तदा ३ एतस्मिन्नेव काले तु द्वादशीमाघमासि
 कीम् ॥ इष्टं गृहीत्वानक्षत्रधर्मराजो युधिष्ठिरः ४ समानीय महातेजाः सर्वान्भ्रातृन्महीपतिः ॥ भीमं च नकुलं चैव सह देवं च कौरव ५ प्रोवाचे दं वचः काले तदा
 धर्मभृतां वरः ॥ आमं न्यवदत्त शिष्टो भीमं प्रहरतां वरम् ६ आयाति भीमसेना सौ सहाश्वेन तवानुजः ॥ यथामे पुरुषाः प्रादुर्ये धनं जयसारिणः ७ उपस्थितश्च
 कालोऽयमभिस्तोवर्तते हयः ॥ माघी च पौर्णमासी यमासः शेषो वृकोदर ८ तत्प्रस्थाप्यंतु विद्वांसो ब्राह्मणा वेदपारगाः ॥ वाजिमेधार्थं सिद्धयर्थं देशं पश्यंतु याज्ञियम्
 ९ इत्युक्तः स तु तच्चक्रे भीमो नृपतिशासनम् ॥ हृष्टः श्रुत्वा गुडाकेशमायां तं पुरुषर्षभम् १० ततो ययौ भीमसेनः प्राज्ञैः स्थपतिभिः सह ॥ ब्राह्मणानग्रतः कृत्वा कुश
 लान्यज्ञकर्मणि ११ तं सशालचयं श्रीमत्सप्रतोली सुवाङ्मतम् ॥ मापयामास कौरव्यो यज्ञवाटं यथाविधि १२ प्रासादशतसंवाधं मणिप्रवरकुट्टिमम् ॥ कारया
 मास विधिवद्धेमरत्नविभूषितम् १३ स्तंभान्कनकचित्रांश्च तोरणानि बृहन्ति च ॥ यज्ञाय तन देशेषु दत्त्वा शुद्धं च कांचनम् १४ अंतःपुराणां राज्ञां च नानादेशस
 मीयुषाम् ॥ कारयामास धर्मात्मा तत्र तत्र यथाविधि १५ ब्राह्मणानां च वैश्वमानि नानादेशसमीयुषाम् ॥ कारयामास कौंतेयो विधिवत्तान्यनेकशः १६ तथा संप्रे
 षयामास दूतान् नृपतिशासनात् ॥ भीमसेनो महाबाहो राज्ञा प्रक्लिष्टकर्मणाम् १७ ते प्रियार्थं कुरुपते राययुर्नृपसत्तम ॥ रत्नान्यनेकान्यादाय स्त्रियोश्चाना युधानि च
 १८ तेषां निर्विशतांतिषु शिविरेषु महात्मनाम् ॥ नर्दतः सागरस्येव दिवस्पृग्भवत्स्वनः १९ तेषामभ्यागतानां च सराजा कुरुवर्धनः ॥ व्यादिदेशान्नपानानि श
 य्याश्चाप्यतिमानुषाः २० वाहनानां च विविधा शालाः शालीक्षुगोरसैः ॥ उपेता भरतश्रेष्ठो व्यादिदेश सधर्मराट् २१ तथा तस्मिन् महायज्ञधर्मराजस्य धीमतः ॥
 समाजग्मुर्मुनिगणा बहवो ब्रह्मवादिनः २२ ये च द्विजातिप्रवरास्तत्रासन्पृथिवीपते ॥ समाजग्मुः सशिष्यास्तान् प्रतिजग्राह कौरवः २३ सर्वांश्च ताननुययौ याव
 दावस्थान् प्रति ॥ स्वयमेव महातेजा दंभं त्यक्त्वा युधिष्ठिरः २४ ततः कृत्वा स्थपतयः शिल्पिनोऽन्ये च ये तदा ॥ कृत्स्नं यज्ञविधिं राज्ञो धर्मज्ञाय न्यवेदयन् २५ तच्छ्रु
 त्वा धर्मराजस्तु कृतं सर्वमंतर्हितः ॥ हृष्टरूपोऽभवद्वाजासहभ्रातृभिरादृतः २६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्मिन् यज्ञे प्रवृत्ते तु वाग्मिनो हेतुवादिनः ॥ हेतुवादा
 न्वहूनाहुः परस्परजिगीषवः २७ ददृशुस्तं नृपतयो यज्ञस्य विधिमुत्तमम् ॥ देवैर्द्रस्येव विहितं भीमसेनेन भारत २८ ददृशुस्तोरणान्यत्र शातकुंभमयानिते ॥
 शय्यासनविहारान् सुवहून् रत्नसंचयान् २९ घटान्पात्रीः कटाहानि कलशान्वर्धमानकान् ॥ नहि किंचिदसौ वर्णमपश्यन्वसुधाधिपाः ३०

पूपांश्चशास्त्रपठितान्दारवान्हेमभूषितान् ॥ उपहृतान्यथाकालंविधिवद्भूरिवर्चसः ३१ स्थलजाजलजायेचपशवःकेचनप्रभो ॥ सर्वानेवसमानीतानपश्यं
स्तत्रतेनृपाः ३२ गाश्चैवमहिषीश्चैवतथावृद्धस्त्रियोऽपिच ॥ औदकानिचसत्वानिश्वापदानिवयांसिच ३३ जरायुजांडजातानिस्वेदजान्युद्धिदानिच ॥ पर्व
तानूपजातानिभूतानिददृशुश्चते ३४ एवंप्रमुदितंसर्वपशुगोधनधान्यतः ॥ यज्ञवाटंचपादद्वारपरंविस्मयमागताः ३५ ब्राह्मणानांविशांचैवबहुमृष्टात्रमृष्टि
मत ॥ पूर्णेशतसहस्रेतुविप्राणांतत्रभुंजताम् ३६ दुर्बुभिमंघनिघोषोमुहुर्मुहुरताडयत ॥ विननादासकृच्चापिदिवसेदिवसेगते ३७ एवंसंवृतयेज्जोधर्मराजस्य
धीमतः ॥ अन्नस्यसुबहुराजन्नुत्सर्गान्पर्वतोपमान् ३८ दधिकुल्याश्चददृशुःसर्पिषश्चहृदानजनाः ॥ जंबुद्वीपोहिसकलोनानाजनपदायुतः ३९ राजन्नदृश्य
तैकस्थोराज्ञस्तस्यमहामखे ॥ तत्रजातिसहस्राणिपुरुषाणांततस्ततः ४० गृहीत्वाभाजनान्जग्मुर्बहूनिभरतर्षभ ॥ स्रग्विणश्चापितेसर्वेसुमृष्टमणिकुंडलाः
४१ पर्यवेषनद्विजार्तीस्तानशतशोऽथसहस्रशः ॥ विविधान्यन्नपानानिपुरुषायेऽनुयायिनः ॥ तेवैतृपोपभोज्यानिब्राह्मणानांददुश्चह ४२ ॥ इति श्रीमहा
भारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि अश्वमेधारंभेपंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ समागतान्वेदविदोराज्ञश्चपृथिवीश्वरान् ॥
दृष्ट्वायुधिष्ठिरोराजाभीमसेनमभाषत १ उपयातानख्याघ्रायएतेपृथिवीश्वराः ॥ एतेषांक्रियतांपूजापूजार्हाहिनराधिपाः २ इत्युक्तःसतथाचक्रेनरेंद्रेणयज्ञ
स्विना ॥ भीमसेनोमहातेजायमाभ्यांसहपांडवः ३ अथाम्यमच्छद्भोर्विदोवृष्णिभिःसहधर्मजम् ॥ बलदेवंपुरस्कृत्यसर्वप्राणभृतांवरः ४ युयुधानेनसहितःप्रयुमे
नगदेनच ॥ निशठेनाथसांचेनतथैवकृतवर्मणा ५ तेषामपिपरांपूजांचकेभीमोमहारथः ॥ विविशुस्तेचवेदमानिरन्नवंतिचसर्वशः ६ युधिष्ठिरसमीपेतुकथांतेम
घुसूदनः ॥ अर्जुनंकथयामासबहुसंग्रामकर्षितम् ७ सतंपप्रच्छकौतेयःपुनःपुनररिंदमम् ॥ धर्मजःशक्रजंजिष्णुंसमाचष्टजगत्पतिः ८ आगमद्वारकावासीममा
सःपुरुषोत्तम ॥ योऽद्राक्षीत्पांडवश्चेष्टंबहुसंग्रामकर्षितम् ९ समीपेचमहाबाहुमाचष्टचममप्रभो ॥ कुरुकार्याणि कौतेयहयमेघार्थसिद्धये १० इत्युक्तःप्रत्युवाचै
नंधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ दिष्ट्यासकुशलीजिष्णुरुपायातिचमाधव ११ यदिदंसंदिदेशास्मिन्पांडवानांबलाग्रणीः ॥ तदाज्ञातुमिहेच्छामिभवतायदुनंदन १२
इत्युक्तोधर्मराजेनवृष्णंधकपतिस्तदा ॥ प्रोवाचेदंवचोवाग्भीधर्मात्मानंयुधिष्ठिरम् १३ इदमाहमहाराजपार्थवाक्यंस्मरन्नरः ॥ वाच्योयुधिष्ठिरःकृष्णकाले
वाक्यमिदंमम १४ आगमिष्यंतिराजानःसर्वेवैकौरवर्षभ ॥ प्राप्तानामहतांपूजाकार्याह्येतत्क्षमंहिनः १५ इत्येतद्वचनाद्राजाविज्ञाप्योमममानद ॥ यथाचा
त्ययिकंनस्याद्यदर्पाहरणेभवत् १६

समागतानिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

१७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीवे पञ्चाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ श्रुतमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ भोजराजन्यानांवर्चनः ७
कर्तुमर्हतिद्राजाभवांश्चाप्यनुमन्यताम् ॥ राजद्वेषान्ननश्येयुरिमाराजन्पुनःप्रजाः १७ इदमन्यच्चकौतेयवचःसपुरुषोऽब्रवीत् ॥ धनंजयस्यनृपतेतन्मेनिगदतः
शृणु १८ उपयास्यतियज्ञंनोमणिपूरपतिर्नृपः ॥ पुत्रोमममहातेजादयितोबभूवह्नः १९ तंभवान्मदपेक्षार्थंविधिवत्प्रतिपूजयेत् ॥ सतुभक्तोऽनुरक्तश्चममनि
त्यमितिप्रभो २० इत्येतद्वचनंश्रुत्वाधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ अभिनंद्यास्यतद्राक्यमिदंवचनमब्रवीत् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकेपर्वणि अनुगीताप
र्वणि अश्वमेधारंभे पञ्चाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ श्रुतंप्रियमिदंकृष्णयत्त्वमर्हसिभाषितम् ॥ तन्मेऽमृतरसंपुण्यंभनोह्लादयतिप्रभो
१ बहूनिकिरुयुद्धानिविजयस्यनराधिपैः ॥ पुनरासन्नहृषीकेशतत्रतत्रचमेश्रुतम् २ किंनिमित्तंसानित्यंहिपार्थःसुखविवर्जितः ॥ अतीवविजयोधीमन्नितिमेदूय
तेमनः ३ संचितयामिकौतेयंरहोजिष्णुंजनार्दन ॥ अतीवबु खभागीससततंपांडुनंदनः ४ किंनुतस्यशरीरेऽस्ति सर्वलक्षणपूजिते ॥ अनिष्टंलक्षणंकृष्णयेनदुःखा
न्युपाश्रुते ५ अतीवासुखभोगीससततंकुंतिनंदनः ॥ नहिपश्यामिवीभत्सोर्निद्यंगात्रेषुकिंचन ॥ श्रोतव्यंचेन्मयैतद्वैतन्मेव्याख्यातुमर्हसि ६ इत्युक्तःसहृषीके
शोष्यात्वासुमहदुत्तरम् ॥ राजानंभोजराजन्यवर्षनोविष्णुरब्रवीत् ७ नह्यस्यनृपतेकिंचित्संश्लिष्टमुपलक्षये ॥ ऋतेपुरुषसिंहस्यपिंडिकेस्याधिकेयतः ८ सताभ्यां
पुरुषव्याघ्रो नित्यमध्वसुवर्तते ॥ नचान्यदनुपश्यामियेनासौबुःखभाजनम् ९ इत्युक्तःपुरुषश्चेष्टस्तदाकृष्णेनधीमता ॥ प्रोवाचवृष्णिशार्दूलमेवमेतदितिप्रभो १०
कृष्णातुद्रौपदीकृष्णतिर्यंरूसासूयमैक्षत ॥ प्रतिजग्राहतस्यास्तंप्रणयंचापिकेशिहा ११ सख्युःसखाहृषीकेशःसाक्षादिवधनंजयः ॥ तत्रभीमादयस्तेतुक्कुरवोयाज
काश्वये १२ रेमुःश्रुत्वाविचित्रांतांधनंजयकथांशुभाम् ॥ तेषांकथयतामेवपुरुषोर्जुनसंकथाः १३ उपायाद्वचनाहूतोविजयस्यमहात्मनः ॥ सोऽभिगम्यकुरुश्रेष्ठं
नमस्कृत्यचबुद्धिमान् १४ उपायातंनख्याघ्रांफाल्गुनंप्रत्यवेदयत् ॥ तत्तुत्वानृपतिस्तस्यहर्षवाष्पाकुलेक्षणः १५ प्रियाख्याननिमित्तंवैददौबहुधनंतदा ॥ ततो
द्वितीयेदिवसेमहान्शब्दोव्यवर्धत १६ आगच्छतिनख्याघ्रेकौरवाणांभुरंधरे ॥ ततोरेणुःसमुद्भूतोविवभौतस्यवाजिनः १७ अभितोवर्तमानस्ययथोच्चैःश्रवस
स्तथा ॥ तत्रहर्षकरीर्वाचोनराणांशुश्रुवेऽर्जुनः १८ दिष्ट्याऽसिपार्थकुशलीधन्योराजायुधिष्ठिरः ॥ कोऽन्योहिपृथिवीकृत्स्नांजित्वाहियुधिपार्थिवान् १९ चार
यित्वाहयश्रेष्ठमुपागच्छेदतेर्जुनात् ॥ येव्यतीतामहात्मानोराजानःसगरादयः २० तेषामपीदृशंकर्मनक्दाचनशुभम् ॥ नैतदन्येकरिष्यंतिभविष्यावसुधाधिपाः
२१ यत्त्वंकुरुकुलश्रेष्ठदुष्करंरुतवानसि ॥ इत्येवंवदतातिषांपुंसांकर्णसुखागिरः २२

संश्लिष्टमविविक्तं संहृष्टमितिपाठेऽपिअतिपुष्टत्वादितरलोपादविविक्तत्वंभवतितद्वहितं पिंडिकेजानुनोरघस्वःपश्चाद्गामीयोमांसलःप्रदेशःपिंडिका तेजमेअस्याधिकेस्वदेशादधोभागपर्वतंबहुल
मालंबमाने पाठावरेकायतःशरीरावजतिप्रमाणे ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

शृण्वन्विवेशधर्मात्माफाल्गुनोयज्ञसंस्तरम् ॥ ततो राजा सहामात्यः कृष्णश्च युनंदनः २३ घृतराष्ट्रं पुरस्कृत्य तं प्रत्युद्ययतुस्तदा ॥ सोऽभिवाद्य पितुः पादौ धर्म
राजस्य धीमतः २४ भीमार्दींश्चापि संपूज्य पर्येष्वजतकेशवम् ॥ तैः समेत्याचितस्तांश्च प्रत्यर्च्यथ यथाविधि २५ विशश्राममहाबाहुस्तीरं लब्ध्वेव पारगः ॥ एत
स्मिन्नेव काले तु स राजा बहुवाहनः २६ मातृभ्यां सहितो धीमान् कुरुनेव जगाम ह ॥ तत्र वृद्धान्यथावत्सकुरुनन्यांश्च पार्थिवान् २७ अभिवाद्य महाबाहुस्तैश्चापि
प्रतिनंदितः ॥ प्रविवेश पितामह्याः कुंत्या भवनमुत्तमम् २८ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि अर्जुनप्रत्यागमने सप्ताशीतितमोऽध्यायः
॥ ८७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सप्रविश्य महाबाहुः पांडवानां निवेशनम् ॥ पितामहीमभ्यवदत्सां प्रापरमवलगुना १ ततश्चित्रांगदादेवीकौरव्यस्यात्मजाऽपि
च ॥ पृथां कृष्णांच सहिते विनयेनोपजग्मतुः ॥ २ सुभद्रांच यथान्यायं याश्चान्याः कुरुयोषितः ॥ ददौ कुंती ततस्ताभ्यां रत्नानि विविधानि च ३ द्रौपदी च सुभद्रा
च याश्चाप्यन्याऽऽददुःस्त्रियः ॥ उपतुस्तत्र ते देव्यो महाहर्षयनासने ४ सुपूजिते स्वयं कुंत्या पार्थस्य हितकाम्यया ॥ सच राजा महातेजाः पूजितो बहुवाहनः ५
घृतराष्ट्रं महीमालमुपतस्थेयथाविधि ॥ युधिष्ठिरं च राजानं भीमार्दींश्चापि पांडवान् ६ उपागम्य महातेजा विनयेनाभ्यवा दयत् ॥ सतैः प्रेम्णा परिष्वक्तः पूजितश्च य
थाविधि ७ धनं चास्मै ददुर्भूरि प्रीयमाणामहारथाः ॥ तथैव च महीपालः कृष्णं च क्रगदाधरम् ८ प्रमुग्धवगोविंदं विनयेनोपतस्थिवान् ॥ तस्मै कृष्णो ददौ राज्ञे महा
हर्मति पूजितम् ९ रथं हेमपरिष्कारं दिव्याश्वयुजमुत्तमम् ॥ धर्मराजश्च भीमश्च फाल्गुनश्च यमौ तथा १० पृथक् पृथक् च ते चैनं मानार्थाभ्यामयोजयन् ॥ ततस्त
तीये दिवसे सत्यवत्यात्मजो मुनिः ११ युधिष्ठिरं समभ्येत्य वाग्मीव च नमब्रवीत् ॥ अद्य प्रभृति कौंतेय यजस्व समयो हिते ॥ मृहूर्त्तो यज्ञियः प्राप्तश्चोदयंती ह याजकाः १२
अहीनो नाम राजेन्द्र क्रतुस्तेयं च कल्पताम् ॥ बहुत्वात्कांचनारव्यस्य ख्यातो बहुसुवर्णकः १३ एवमत्र महाराज दक्षिणां त्रिगुणां कुरु ॥ त्रिवं वज्रतुते राजन् ब्राह्मणा ह्यत्र
कारणम् १४ त्रीनश्वमेधानत्र त्वंसंप्राप्य बहुदक्षिणान् ॥ ज्ञातिव्याकृतं पापं प्रहास्य सिनराधिप १५ पवित्रं परमं चैतत्पावनं चैतदुत्तमम् ॥ यदश्वमेधावभृथं
प्राप्स्यसे कुरुनंदन १६ इत्युक्तः स तु तेजस्वी व्यासेनामि तशुद्धिना ॥ दीक्षां विवेश धर्मात्मा वाजिमेधास्येततः १७ ततो यज्ञमहाबाहुर्वाजिमेधं महाक्रतुम् ॥ बह
न्नदक्षिणं राजा सर्वकामगुणान्वितम् १८ तत्र वेदविदो राजंश्च कुः कर्माणि याजकाः ॥ परिक्रमंतः सर्वज्ञा विधिवत्साधु शिक्षितम् १९ न तेषां स्खलितं किंचिदासी
च्चाप्यकृतं तथा ॥ क्रमसुक्तं च युक्तं च चक्रुस्तत्र द्विजर्षभाः २०

१ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । अहीनः अह्नांसो मया गानां बहुनां समूहोऽहीनः नहीनः द्रव्यादिना इति वा २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०

अभिषवं सोमवत्प्राः कंदनं २१ सोमं सोमवल्लीरसं सवनानि प्रातः सवनादीनि २२ । २३ । २४ संस्तरे इष्टकानां च यनाख्ये स्थं दित्तरचने २५ । २६ वर्णिनः पलाशकाष्ठमयाः २७ । २८ । २९

कृत्वा प्रवर्ग्य धर्माख्यं यथावद्विजसत्तमाः ॥ चक्रुस्ते विधिवद्वाजंस्तथैवाभिषवं द्विजाः २१ अभिषूयत तो राजन् सोमं सोमपसत्तमाः ॥ सवनान्यानुपूर्व्येण च कुः
शास्त्रानुसारिणः २२ न तत्र कृपणः कश्चिन्नदरिद्रो बभूव ह ॥ क्षुधितो दुःखितो वाऽपि प्राकृतो वाऽपि मानवः २३ भोजनं भोजनार्थिभ्यो दापयामास शत्रुहा ॥ भीमसे
नो महातेजाः स ततं राजशासनात् २४ संस्तरे कुशलाश्चापि सर्वकार्याणि याजकाः ॥ दिवसे दिवसे च कुर्यथा शास्त्रानुदर्शनात् २५ नापडंगविदत्रासीत् सदस्यस्तस्य
धीमतः ॥ नाव्रतोनानुपाध्यायोन च वादाविचक्षणः २६ ततो यूपोच्छ्रये प्राप्तेषु वैश्वान् भरतर्षभ ॥ खादिरान् च बिल्वसमितांस्तावतः सर्ववर्णिनः २७ देवदा
रुमयौ द्वौ तु यूपौ कुरुपते मखे ॥ श्लेष्मातकमयं चैकं याजकाः समकल्पयन् २८ शोभार्थं चापरान् यूपां कांचनान् भरतर्षभ ॥ समीमः कारयामास धर्मराजस्य शास
नात् २९ ते व्यराजंतराजर्षेर्वा सोमि रुपशोभिताः ॥ महेंद्रानुगता देवा यथासत्तर्षिभिर्दिदि ३० इष्टकाः कांचनीश्चात्र च यनार्थं कृताऽभवन् ॥ शुशुभे च यनं तच्च द
क्षस्येव प्रजापतेः ३१ चतुश्चित्यश्च तस्यासीदष्टादशकरात्मकः ॥ सरुक्मपक्षो निचितस्त्रिकोणो गरुडाकृतिः ३२ ततो नियुक्ताः पशवो यथाशास्त्रं मनीषिभिः ॥
तंतं देवं समुद्दिश्य पक्षिणः पशवश्च ये ३३ ऋषभाः शास्त्रपठितास्तथा जलचराश्च ये ॥ सर्वास्तान्भ्ययुंजंस्ते तत्राग्निचयकर्मणि ३४ यूपे पुनियता चासीत्पशूनां त्रि
शती तथा ॥ अश्वरत्नोत्तरायज्ञे कौंतेयस्य महात्मनः ३५ स यज्ञः शुशुभे तस्य साक्षाद्देवर्षिसंकुलः ॥ गंधर्वगणसंगीतः प्रनृतोत्तरसांगैः ३६ सर्किं पुरुषसंकीर्णः किन्न
रैश्चोपशोभितः ॥ सिद्धविप्रनिवासैश्च समं तादभिसंहृतः ॥ तस्मिन् सदसि नित्यास्तु व्यासशिष्या द्विजर्षभाः ॥ सर्वशास्त्रप्रणेतारः कुशला यज्ञसंस्तरे ३८ नारदश्च
बभूवा त्रतुं बुरुश्च महाद्युतिः ॥ विश्वावसुश्चित्रसेनस्तथाऽप्येगीतकोविदाः ३९ गंधर्वा गतिकुशलानृत्येषु च विशारदाः ॥ रमयंति स्म तान् विप्रान् यज्ञकर्मांतरेषु वै
४० ॥ इति श्रीम० आश्व० अनुगी० अश्वमेधारंभे अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रपयित्वा पशून् न्यान्विधिवद्विजसत्तमाः ॥ तंतुरं
गं यथाशास्त्रमालभंत द्विजातयः १ ततः संश्रप्य तुरगं विधिवद्वाजकास्तदा ॥ उपसंवेशयन् राजंस्ततस्तां दुपदात्मजाम् २ कलाभिस्ति सृमीराज न्यथा विधिमन
स्विनीम् ॥ उद्धृत्य तु वपांतस्य यथाशास्त्रं द्विजातयः ३ श्रपयामासुरव्यग्रा विधिवद्भरतर्षभ ॥ तंव पाधूमगंधंतु धर्मराजः सहानुजैः ४ उपाजिघ्रयथाशास्त्रं सर्वपापा
पहंतदा ॥ शिष्टान्यंगानि यान्यासंस्तस्याश्वस्य नराधिप ५ तान्यग्नौ जुहुवुर्धाराः समस्ताः षोडशर्त्विजः ॥ संस्थाप्यैवं तस्य राजस्तं यज्ञं शक्रतेजसः ६

१० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ श्रपयित्वेति १ संज्ञप्येति पाठे हिंति
स्वातुरगं तस्य समीपेति सुमिः कलाभिः कलनाभिः भद्रद्रव्यश्रद्धाख्याभिरुपेतां द्रौपदीं उपसंवेशयन् सार्धः श्लोकः १ । ३ । ४ अंगानि हृदयजिह्वावज्जिह्वादीनि ५ संस्थाप्य समाप्य ६

गुणवदश्रवणोऽस्मिन्तरसमुच्चिनोति तेन सर्वभ्यो वसुवरादवाविस्वर्यः ७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४

व्यासः सशिष्यो भगवान्वर्धयामास तं नृपम् ॥ ततो युधिष्ठिरः प्रादाद्ब्राह्मणेभ्यो यथाविवि ७ कोट्यः सहस्रानिष्काणां व्यासाय तु वसुधराम् ॥ प्रतिगृह्यवरा राजन्
व्यासः सत्यवती सुतः ८ अब्रवीद्भरतश्रेष्ठ धर्मराजं युधिष्ठिरम् ॥ वसुधा भवतस्त्वेपासं न्यस्ताराजसत्तम ९ निष्कयो दीयतां मह्यं ब्राह्मणादिधनार्थिनः ॥ युधिष्ठि
रस्तु तान्विप्रान् प्रत्युवाच महामनाः १० आहूभिः सहितो धीमान् मध्ये राज्ञां महात्मनाम् ॥ अश्वमेधे महायज्ञं पृथिवीदक्षिणा स्मृता ११ अर्जुनेन जिता चेयम्
त्विरभ्यः प्रापिता मया ॥ वनं प्रवेक्ष्ये विप्राद्या विभजं धर्महीमिमाम् १२ चतुर्धा पृथिवीं कृत्वा चातुर्होत्रप्रमाणतः ॥ नाहमादातुमिच्छामि ब्रह्मस्वं द्विजसत्तमाः
१३ इदं नित्यं मनो विप्राभ्रातृणां चैव मे सदा ॥ इत्युक्तवतितस्मिन्स्तु भ्रातरो द्वौ पदीचसा १४ एवमेतदिति प्राहुस्तदभूल्लोमहर्षणम् ॥ ततो तं रिक्षेवा गासीत्सा
धुसा ध्वतिभारत १५ तथैव द्विजसंघानां शंसतां विवभौ स्वनः ॥ द्वैपायनस्तथा कृष्णः पुनरेव युधिष्ठिरम् १६ प्रोवाच मध्ये विप्राणामिदं संपूजयन् मुनिः ॥
दत्तैषा भवतामहं तं प्रतिददाम्यहम् १७ हिरण्यं दीयतां मेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो धराऽस्तुते ॥ ततोऽब्रवीद्वासुदेवो धर्मराजं युधिष्ठिरम् १८ यथाह भगवान्व्यास
स्तथा त्वं कर्तुमर्हसि ॥ इत्युक्तः सकुरु श्रेष्ठः प्रीतात्मा भ्रातृभिः सह १९ कोटिकोटिकृतां प्रादाद्दक्षिणां त्रिगुणां कतोः ॥ न करिष्यति तल्लोकेऽपि दन्यो नरा
धिपः २० यत्कृतं कुरु राजेन मरुतस्यानुकुर्वता ॥ प्रतिगृह्यतु तद्रत्नं कृष्णद्वैपायनो मुनिः २१ ऋत्विजस्तमपर्यंतं सुवर्णं निचयं तथा २२ व्यभजंत द्विजातिभ्यो यथोत्साहं
ऋत्विजस्तमपर्यंतं सुवर्णं निचयं तथा २३ व्यभजंत द्विजातिभ्यो यथोत्साहं
यथा सुखम् ॥ यज्ञवाटे च यत्किंचिद्विरण्यं स विभूषणम् २४ तोरणानि च यूपांश्च घटान् पात्रीस्तथेष्टकाः ॥ युधिष्ठिराभ्यनुज्ञाताः सर्वे तद्व्यभजन्त द्विजाः २५
अनंतरं द्विजातिभ्यः क्षत्रियाजहिरेवसु ॥ तथा विट्शूद्रसंघाश्च तथाऽन्येऽप्येष्टजातयः २६ ततस्ते ब्राह्मणाः सर्वे मुदिता जग्मुरालयान् ॥ तर्पिता वसुना तेन ध
र्मराजेन धीमता २७ स्वमंशं भगवान्व्यासः कुंत्यै साक्षाद्विमानतः ॥ प्रददौ तस्य महतो हिरण्यस्य महापुतिः २८ श्वशुरात्प्रीतिदायं तं प्राप्य सा प्रीतमानसा ॥
चकार पुण्यकंतेन सुमहत्संघशः पृथा २९ गत्वा त्वं वभृथं राजा विपाप्मा भ्रातृभिः सह ॥ सभाज्यमानः शुश्रूमे महेंद्रास्त्रिदशैरिव ३० पांडवाश्च महीपालैः समेतैराभे
संवृताः ॥ अशोभंत महाराजग्रहास्तारागणैरिव ३१ राजभ्योऽपिततः प्रादाद्ब्रह्मानि विविधानि च ॥ गजानश्चानलंकारान्नास्त्रियोवासांसिकांचनम् ३२ तद्धनौघ
मपर्यंतं पार्थः पार्थिवमंडले ॥ विसृजन् शुश्रूमे राजन् यथा वैश्रवणस्तथा ३३ आनीय च तथा भीरं राजानं वभृवाहनम् ॥ प्रदाय विपुलं वित्तं गृहान् प्रास्थापयत्तदा ३४

२५ अनंतरं द्विजातिभ्यः विभेष्टु गृहीत्वानिवृत्ते पुर्णिष्टीर्षि क्षत्रियादयो गृहीतवन्त इत्यर्थः २५।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४

३५।३६।३७।३८ मेरेयं वृक्षजं मयं ३९।४० सांडवरागाः पिप्पली शृंटी युक्तोऽष्टद्वयः सांडवः सप्तवर्कं रायुकोरागः सांडवः ४१।४२।४३।४४ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये

दुःशलायाश्च तं पौत्रं बालकं भरतर्षभ ॥ स्वराज्येऽथ पितुर्धीमान् स्वसुः प्रीत्या न्यवेशयत् ३५ नृपतींश्चैव तान्सर्वान्सुविभक्तान्सूपूजितान् ॥ प्रस्थापयामास वशी
कुरु राजो युधिष्ठिरः ३६ गोविंदं च महात्मानं बलदेवं महाबलम् ॥ तथाऽन्यान् वृष्णिर्वीरांश्च प्रमुखाद्यान् सहस्रशः ३७ पूजयित्वा महाराजयथाविधि महापुतिः ॥
भ्रातृभिः सहितो राजा प्रास्थापयदरिंदमः ३८ एवं बभूव यज्ञः स धर्मराजस्य धीमतः ॥ बह्वन्नधनस्त्रौघः सुरामैरेयसागरः ३९ सर्पिः पंकाहदायत्र बभूवुश्चात्र पर्वताः ॥
रसालाकर्दमानद्यो बभूवुर्भरतर्षभ ४० भक्ष्यं सांडवरागाणां क्रियतां भुज्यतां तथा ॥ पशूनां वध्यतां चैव नातंददृशिरजनाः ४१ मत्तप्रमत्तमुदितं सुप्रीतयुवतीजनम् ॥
मृदंगशंखनादैश्च मनोरमममूत्तदा ४२ वीयतां भुज्यतां चिष्टं दिवारात्रमवारितम् ॥ तं महोत्सवं काशं हृष्टपुष्टजनाकुलम् ४३ कथयंति स्म पुरुषानामादेशनिवा
सिनः ॥ वार्षित्वाधनधाराभिः कामैरत्नैरसैस्तथा ॥ विपाप्मा भरतश्रेष्ठः कृतार्थः प्राविशत्पुरम् ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि अश्व
मेधसमाप्तौ उन्ननवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ पितामहस्य मेयज्ञे धर्मराजस्य धीमतः ॥ यदाश्चर्यमभूत्किंचित्द्रवान्च कुमर्हति १
॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रूयतां राजशार्दूलमहदाश्चर्यमुत्तमम् ॥ अश्वमेधे महायज्ञे निवृत्ते यदभूत्प्रभो २ तर्पिते पुद्गिजाय्ये पुज्ञातिसंबंधिबंधुषु ॥ दीनां धरुपणे वाऽ
पितदा भरतसत्तम ३ घुष्यमाणे महादाने दिक्षु सर्वासु भारत ॥ पतत्सु पुण्यवर्षेषु धर्मराजस्य मूर्धनि ४ नीलाक्षस्तत्र न कुलोरुक्मपार्श्वस्तदामघ ॥ वज्राशनिसमं
नादममुंचद्वसुधाधिप ५ सकुटुम्बसृज्यतन्नादं त्रासयानो मृगद्विजान् ॥ मानुषं वचनं प्राहृष्टो बिलशयो महान् ६ स कुप्रस्थेन वोनायं यज्ञस्तुल्यो नराधिपाः ॥ उच्छृ
तेर्वदान्यस्य कुरुक्षेत्रनिवासिनः ७ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा न कुलस्य विशापते ॥ विस्मयं परमेजयः सर्वे ते ब्राह्मणर्षभाः ८ ततः समेत्य न कुलं पर्यपृच्छंत ते द्विजाः ॥
कुतस्त्वं समनुप्राप्तो यज्ञसाधु समागमम् ९ किं बलं परमं तुभ्यं किं श्रुतं किं परायणम् ॥ कथं भवंतं विद्यामये नो यज्ञं विगर्हसे १० अविलुप्यागमं कृत्स्नं विविधैर्यज्ञियैः कृ
तम् ॥ यथागमं यथान्यायं कर्तव्यं च तथा कृतम् ११ पूजार्हाः पूजिताश्चात्र विधिवच्छास्त्रदर्शनात् ॥ मंत्राहुतिहुतश्चाग्निर्दत्तं देयममत्सरम् १२ तृष्णाद्विजातय
श्चात्र दानैर्बहुविधैरपि ॥ क्षत्रियाश्च सुयुद्धेन श्राद्धैश्चापि पितामहाः १३ पालनेन विशस्तुष्टाः कामैस्तुष्टाः वरस्त्रियः ॥ अनुक्रोशैस्तथा शूद्रादानशेषैः पृथक्जनाः
१४ ज्ञातिसंबंधिनस्तुष्टाः शौचेन च नृपस्य नः ॥ देवाहविर्भिः पुण्यैश्च रक्षणैः शरणागताः १५

भारतभावंदीपे एकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ॥ पितामहस्येत्यादिग्रंथतात्पर्यं के शांतिर्न्यायतः श्रद्धया सत्पात्रेऽर्पितं अश्वमेधादप्यधिकमिति क्रोधजयश्च सर्व
याकर्षण्यदति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५

112311

त्वगस्थिभूतविपन्तीततोभार्यासुवाच ॥ अपिकीटपतंगानामृगाणांचैवशोभने ४२ स्त्रियोरक्ष्याश्चपोष्याश्चनखेवंवकुमर्हसि ॥ अनुकंप्योनरःपत्न्यापुष्टो
रक्षितएवच ४३ प्रपतेद्यशसोर्दासात्सचलोकात्रचाभुयात् ॥ धर्मकामार्थकार्याणिशुश्रूषाकुलसंततिः ४४ दारेष्वधीनोधर्मश्चापितृणामात्मनस्तथा ॥ नवेति
कर्मतोभार्यारक्षणेयोक्षमःपुमान् ४५ अयशोमहदाप्रोत्तिनरकाश्चैवगच्छति ॥ इत्युक्तासाततःप्राहधर्मार्थौनौसमौद्विज ४६ सक्तुप्रस्थचतुर्भागंगृहाणेमंप्रसी
दमे ॥ सत्त्वरतिश्चधर्मश्चस्वर्गश्चगुणनिर्जितः ५० स्त्रीणांपतिसमाधीनंकाक्षितंचाद्विजर्षभ ॥ ऋतुर्मातुःपितुर्वीजंदैवतंपरमंपतिः ५१ भर्तुःप्रसादान्नारीणां
रतिपुत्रफलंतथा ॥ पालनाद्विपतिस्त्वंमेभर्ताऽसिभरणाञ्चमे ५२ पुत्रप्रदानाद्वरदस्तस्मात्सक्तुंप्रयच्छमे ॥ जरापरिगतोवृद्धःक्षुवातोर्दुर्बलोभृतां ५३ उप
वासपरिश्रातोयदात्वमपिकर्षितः ॥ इत्युक्तभसतयासक्तुंप्रगृह्येदंवचोऽब्रवीत् ५४ द्विजसक्तुनिमान्भूयःप्रतिगृह्णीष्वसत्तम ॥ सतान्प्रगृह्यभुक्त्वाचनतुष्टिमग
मद्विजः ॥ तमुच्छृष्टिरालक्ष्यततश्चितापरोऽभवत् ५५ ॥ पुत्रउवाच ॥ सक्तुनिमान्प्रगृह्यत्वंदेहिविप्रायसत्तम ॥ इत्येवसुष्ठंमन्येतस्मादेतत्करोम्यहम्
५६ भवान्हिपरिपालयोमेसर्वदैवप्रयत्नतः ॥ साधूनांकाक्षितंयस्मात्पितुर्वृद्धस्यपालनम् ५७ पुत्रार्थोविहितोद्वेषवार्धकेपरिपालनम् ॥ श्रुतिरेषाहिविप्रर्वे
त्रिपुलोकेषुशाश्वती ५८ प्राणधारणमात्रेणशक्यंकर्तुंतपस्त्वया ॥ प्राणोहिपरमोधर्मःस्थितोदेहेषुदेहिनाम् ५९ ॥ पितोवाच ॥ अपिवर्षसहस्रीत्वंबालएव
मतोमम ॥ उत्पाद्यपुत्रंदिपिताकृतकृत्योभवेत्सुतात् ६० बालानांक्षुद्रलवतीजानाम्येतदहंप्रभो ॥ वृद्धोऽहंधारयिष्यामित्वंबलीभवपुत्रक ६१ जर्णिनवयसा
पुत्रनमांक्षुद्राधतेऽपिच ॥ दीर्घकालंतपस्तप्तनमेमरणतोभयम् ६२ ॥ पुत्रउवाच ॥ अपत्यमस्मितेपुंसस्त्राणात्पुत्रइतिस्मृतः ॥ आत्मापुत्रःस्मृतस्तस्मा
द्वाह्यात्मानमिहात्मना ६३ ॥ पितोवाच ॥ रूपेणसदृशस्त्वंमेशीलेनचदमेनच ॥ परीक्षितश्चबहुधासक्तुनादभितेसुत ६४ इत्युक्त्वाऽऽदायतान्सक्तुंप्री
तात्माद्विजसत्तमः ॥ प्रहसन्निवविप्रायसतस्मैप्रददौतदा ६५ भुक्त्वातानपिसक्तुंसनैवतुष्टोवभूवह ॥ उच्छृष्टिस्तुधर्मात्माव्रीडामनुजगामह ६६ तंवैवधूः
स्थितासाध्वीब्राह्मणप्रियकाम्यया ॥ सक्तुनादायसंहृष्टाश्चशुरंवाक्यमब्रवीत् ६७ संतानात्तवसंतानंममविप्रभविष्यति ॥ सक्तुनिमानतिथयेगृहीत्वासंप्रयच्छ
मे ६८ तवप्रसादान्निर्वृताममलोकाःकिलाक्षयाः ॥ पुत्रेणतामवाप्रोतियत्रगत्वानशोचति ६९ धर्माद्याहियथात्रेतावह्निस्त्रेतातथैवच ॥ तथैवपुत्रपौत्राणांस्व
र्गस्त्रेताकिलाक्षयः ७० पितृनृणात्तारयतिपुत्रइत्यनुशुश्रुम ॥ पुत्रपौत्रैश्चनियतंसाधुलोकानुपाश्रुते ७१ ॥ श्वशुरउवाच ॥ वातातपविशीर्णोर्गीत्वांवि
र्णानिरीक्ष्यैव ॥ कर्षितांसुवताचारेक्षुधाविह्वलचेतसम् ७२ कथंसक्तुंप्रगृह्णीष्यामिभूत्वाधर्मोपधातकः ॥ कल्याणवृत्तेकल्याणिनैवंत्वंवक्तुमर्हसि ७३

॥ ६२ ॥

षष्ठेकालेवतवर्तीशौचशीलतपोन्विताम् ॥ कृच्छ्रवृत्तिनिराहाराद्रक्ष्यामिर्त्वाकथंशुभे ७४ बालाशुधात्तानारीचरक्ष्यात्वंसततमया ॥ उपवासपरिश्रान्तात्वं
हिवाधवनंदिनी ७५ ॥ स्तुपोवाच ॥ गुरोर्ममगुरुस्त्वैवतोदेवतदेवतम् ॥ देवातिदेवस्तस्मात्त्वंसकूनादस्वमेप्रभो ७६ देहःप्राणश्चधर्मश्चशुश्रूषार्थमिदं
गुरोः ॥ तवविप्रप्रसादेनलोकान्प्राप्स्यामहेशुभान् ७७ अवेक्ष्याइति कृत्वाऽहं दृढभक्तेतिवादिज ॥ चित्याममेयमितिवासकूनादातुमर्हसि ७८ ॥ श्वशुरउवाच ॥
अनेननित्यसाध्वीत्वंशीलवृत्तेनशोभसे ॥ यात्वंधर्मव्रतोपेतागुरुवृत्तिमवेक्षसे ७९ तस्मात्सकूनाग्रहीष्यामिवधुनार्हसिर्वचनाम् ॥ गणयित्वा महामागेत्वां हि धर्म
भूतां विरे ८० इत्युक्त्वा तानुपादाय सकूनाप्रादाद्विजायते ॥ ततस्तुष्टोऽभवद्विप्रस्तस्यसाधार्महात्मनः ८१ प्रीतात्मासतुतंवाक्यमिदमाहद्विजर्षभम् ॥ वाग्मी
तदाद्विजश्रेष्ठो धर्मः पुरुषविग्रहः ८२ शुद्धेनतवदानेनन्यायोपात्तेनधर्मतः ॥ यथाशक्तिविसृष्टेन प्रीतोऽस्मिद्विजसत्तम ॥ अहोदानं बुध्यते ते स्वर्गे स्वर्गनिवा
सिभिः ८३ गगनात्पुष्पवर्षचपश्येदंपतितंभुवि ॥ सुरार्षिदेवगंधर्वायेचदेवपुरःसराः ८४ स्तुवंतो देवदूताश्चस्थितादानेनविस्मिताः ॥ ब्रह्मर्षयोविमानस्था
ब्रह्मलोकचराश्चये ८५ कांक्षंते दर्शनं तुभ्यं दिवं व्रजद्विजर्षभ ॥ पितृलोकगताः सर्वे तारिताः पितरस्त्वया ८६ अनागताश्च बहवः सुबहूनि युगान्युत ॥ ब्रह्मचर्ये
णदानेनयज्ञेनतपसातथा ८७ असंकरेणधर्मेणतस्माद्रच्छादिवंद्विज ॥ श्रद्धयापरयायस्त्वंतपश्चरसिसुव्रत ८८ तस्माद्देवाश्चदानेनप्रीता ब्राह्मणसत्तम ॥ स
र्वमेतद्विद्यस्मात्तेदंतं शुद्धेनचेतसा ८९ कृच्छ्रकालेततः स्वर्गो विजितः कर्मणा त्वया ॥ शुधानिर्णुदतिप्रज्ञाधर्मशुद्धिं व्यपोहति ९० शुधापरिगतज्ञानो घृतिं त्यज
ति चैवह ॥ बुभुक्षां जयते यस्तु स स्वर्गं जयते ध्रुवम् ९१ यदादानरुचिः स्याद्वै तदा धर्मो न सीदति ॥ अनवेक्ष्य सुतस्नेहं कलत्रस्नेहमेव च ९२ धर्ममेव गुरुं ज्ञात्वा तृष्णान
गणिता त्वया ॥ द्रव्यागमो नृणां सूक्ष्मः पात्रेदानंततः परम् ९३ कालः परतरोदानाच्छ्रद्धा चैव ततः परा ॥ स्वर्गद्वारं सुसूक्ष्मं हि नैर्मोहाद्ब्रह्म जयते ९४ स्वर्गं ग्लं
लोभवीजरागुसंदुरासदम् ॥ तंतुपश्यंति पुरुषा जितक्रोधा जितेन्द्रियाः ९५ ब्राह्मणास्तपसा युक्ता यथाशक्ति प्रदायिनः ॥ सहस्रशक्तिश्च शतं शतशक्तिर्दशा
पिच ९६ तद्यादपश्चयः शक्त्या सर्वे तुल्यफलाः स्मृताः ॥ रंति देवो हि नृपतिरपः प्रादादकिंचनः ९७ शुद्धेन मनसा विप्रनाकपृष्ठंततो गतः ॥ न धर्मः प्रीयते ता
तदानैर्दत्तैर्महाफलैः ९८ न्यायलब्धैर्यथासूक्ष्मैः श्रद्धापूर्तैः स तुष्यति ॥ गोप्रदानसहस्राणि द्विजेभ्योऽदातुं गोतृपः ९९ एकां दत्त्वा स पारक्यां नरकं समपद्यत ॥
आत्ममांसप्रदानेन शिविरौशीनरो नृपः १००

८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १००

॥ ६२ ॥

१ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ इत्याश्वमे० श्रीलंकटीये भारतमावदीपे नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥

प्राप्यपुण्यकृतां लोकान्मोदते दिवि सुव्रतः ॥ विभवो नृणां पुण्यं स्वशक्त्या स्वार्जितं सताम् १०१ नयज्ञैर्विविधैर्विप्रयथान्यायेन संचितैः ॥ क्रोधादानफलं हंतिलो
भात्स्वर्गं न गच्छति २ न्यायवृत्तिर्हिततपसादानवित्स्वर्गमश्नुते ॥ नराजसूयैर्बहुभिरिष्टाविपुलदक्षिणैः ३ नचाश्वमेवैर्बहुभिः फलं सममिदंतव ॥ सक्तुप्रस्थेन वि
जितो ब्रह्मलोकस्त्वयाऽक्षयः ४ विरजो ब्रह्मसदंगच्छ विप्रयथा सुखम् ॥ सर्वपापो द्विजश्रेष्ठ दिव्यं ध्यानमुपस्थितम् ५ आरोहत यथाकामं धर्मोऽस्मिद्विज पश्य माम् ॥
तारितो हित्व यादेह लोके कीर्तिः स्थिरा च ते ६ सभार्यः सहपुत्रश्च सस्तु पश्चादिवं व्रज ॥ इत्युक्तवाक्ये धर्मे तु यानमारुह्य स द्विजः ७ सदारः ससुतश्चैव सस्तु पश्चादिवंगतः ॥
तस्मिन्विप्रे गते स्वर्गं ससुते सस्तु पेतदा ८ भार्या चतुर्थे धर्मे जेततोऽहं निःसृतो विलास ॥ ततस्तु सक्तुगंधेन केदेन सलिलस्य च ९ दिव्यपुष्पविमर्दाच्च साधोर्दानलवै
श्चतैः ॥ विप्रस्य तपसा तस्य शिरो मेकांचनीकृतम् १० तस्य सत्याभिसंधस्य सक्तुदानेन चैवह ॥ शरीरार्थं च मे विप्राः शातकुंभमयंकृतम् ११ पश्यते मंसु विपुलं
तपसा तस्य धीमतः ॥ कथमेवंविधं स्याद्वै पार्श्वमन्यदिति द्विजाः १२ तपोवनानियज्ञांश्च हृष्टोऽभ्यो मे पुनः पुनः ॥ यज्ञं त्वहमिमं श्रुत्वा कुरुराजस्य धीमतः १३ आश
यापरया प्राप्नो न चाहं कांचनीकृतः ॥ ततो मयोक्तं तद्वाक्यं प्रहस्य ब्राह्मणर्षभाः १४ सक्तुप्रस्थेन यज्ञोऽयं संमितो नेति सर्वथा ॥ सक्तुप्रस्थलवैस्तैर्हितदाऽहं वांच
नीकृतः १५ न हि यज्ञो महानेष सदृशस्तैर्मतो मम ॥ इत्युक्त्वा नकुलः सर्वान्यज्ञे द्विजवरांस्तदा १६ जगामादर्शनं तेषां विप्रास्ते च ययुर्गृहान् १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
एतत्ते सर्वमाख्यातं मया परपुरंजय ॥ यदाश्वर्मभूतववाजिसेधे महाक्रतौ १८ न विस्मयस्ते नृपते यज्ञकार्यः कथंचन ॥ ऋषिकोटिसहस्राणितपोभिर्ये दिक्गताः १९
अद्रोहः सर्वभूतेषु संतोषः शीलमार्जवम् ॥ तपो दमश्च सत्यं च प्रदानं चेति संमितम् १२० ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि नकुलारव्याने
नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ जनमेजय उवाच ॥ यज्ञे सक्तानृपतयस्तपः सक्तमहर्षयः ॥ शांतिव्यवस्थिता विप्राः शमे दम इति प्रभो १ तस्माद्यज्ञफलैस्तुल्यं न किं
चिदिह दृश्यते ॥ इति मेव तत्ते बुद्धिस्तथा चैतदसंशयम् २ यज्ञैरिष्टातु बहवो राजानो द्विजसत्तमाः ॥ इह कीर्तिं परां प्राप्य प्रेत्य स्वर्गमवाप्नुयुः ३ देवराजः सहस्राक्षः कतु
भिर्भूरिदक्षिणैः ॥ देवराज्यं महातेजाः प्राप्तवानखिलं विभुः ४ यदायुषिष्ठिरे राजा भीमार्जुनपुरःसरः ॥ सदृशो देवराजेन स भृद्वा विक्रमेण च ५ अथ कस्मात्सनकुलो
गर्हयामास तं कतुम् ॥ अश्वमेधं महायज्ञं राक्षस्तस्य महात्मनः ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ यज्ञस्य विधिमग्र्यं वै फलं चापिनराधिप ॥ गदतः शृणु मे राजन्यथा ब्रूहि भारत
७ पुराशक्त्वा यजतः सर्वं उबुधमहर्षयः ॥ ऋत्विक्कुर्मव्यग्रेषु पितृयज्ञकर्मणि ८ हूयमाने तथा ब्रह्मोत्प्रेरेणुण समन्विते ॥ देवेष्वाहूयमानेषु स्थितेषु परमर्षिषु ९

यज्ञे सक्तानृपतयस्तपः सक्तमहर्षयः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ त्रिवर्षपरमोपितैःपुराणैः १६ । १७ । १८ । १९ । २० रसैःपयोवृत्तादिभिः २१ । २२ वितथं हिंसा हिंसायोः कृत्वा स्तुत्यत्वापादनादनृतं २३ । २४ । २५

सुप्रतीतेस्तथाविप्रैः स्वागमैः सुस्वैरर्च्यैः ॥ अथातैश्चापिलुभिरध्वर्युषमैस्तथा १० आलंभसमयेतस्मिन्नृहीतेषुपशुष्वथ ॥ महर्षयो महाराजवभूवुः कृपया
न्विताः ११ ततोदीनान्पशुन्द्वाक्रयस्तेतपोधनाः ॥ ऊचुः शक्रं समागम्य नायं यज्ञविधिः शुभः १२ अपरिज्ञानमेतत्ते महातंधर्ममिच्छतः ॥ न हियज्ञे पशुगणा
विधिदृष्टाः पुरंदर १३ धर्मोपघातकस्त्वेषसमारंभस्तवप्रभो ॥ नायं धर्मकृतो यज्ञो न हिंसा धर्म उच्यते १४ आगमेनैव ते यज्ञं कुर्वंतु यद्विच्छसि १५ विधिदृष्टेन
यज्ञेन धर्मस्ते सुमहान् भवेत् ॥ यजवीजैः सहस्राक्षत्रिवर्षपरमोपितैः १६ एष धर्मो महान् शक्रमहागुणफलोदयः ॥ शतक्रतुस्तु तद्वाक्यमृषिभिस्तत्त्वदर्शिभिः १७
उक्तं न प्रतिजग्राहमानान्मोहवशंगतः ॥ तेषां विवादः सुमहान् शक्यज्ञे तपस्विनाम् १८ जंगमैः स्थावरैर्वाऽपि यष्टव्यमिति भारत ॥ तेषु खिन्ना विवादेन क्रयस्त
त्त्वदर्शिनः १९ तदा संघायशक्रेण पप्रच्छुर्नृपतिवसुम् ॥ धर्मसंशयमापन्नान्सत्यं ब्रूहि महामते २० महाभाग कथं यज्ञेष्वागमो नृपसत्तम ॥ यष्टव्यं पशुभिर्मुख्यैरथो
बीजैरसैरिति २१ तच्छ्रुत्वा तु वसुस्तेषामविचार्य बलाबलम् ॥ यथोपनीतैर्यष्टव्यमिति प्रोवाच पार्थिवः २२ एवमुक्त्वा स नृपतिः प्रविवेश रसातलम् ॥ उक्त्वाथ वि
तथं प्रश्नं चेदीनामीश्वरः प्रभुः २३ तस्मान्ब्रवाच्यं ह्येकेन बहुज्ञेनापि संशये ॥ प्रजापतिमपाहाय स्वयं भुवमृते प्रभुम् २४ तेन दत्तानि दानानि पापेनाशुद्धबुद्धिना ॥
तानि सर्वाण्यनादृत्य नश्यंति विपुलान्यपि २५ तस्या धर्मप्रवृत्तस्य हिंसकस्य दुरात्मनः ॥ दानेन कीर्तिर्भवति न प्रेत्येह च दुर्मतेः २६ अन्यायोपगतं द्रव्यमभीक्ष्णं
यो ह्यपंडितः ॥ धर्माभिर्शंकीय जतेन स धर्मफलं लभेत् २७ धर्मं वै तं सिको यस्तु पापात्ना पुरुषा धमः ॥ ददाति दानं विप्रैर्म्यो लोकविश्वासकारणम् २८ पापेन कर्मणा वि
प्रोधनं प्राप्य निरंशुः ॥ रागमोहान्वितः सौंस्ते कलुषांगतिमश्नुते २९ अपि संचय बुद्धिर्हिलोभमोहवशंगतः ॥ उद्वेजयति भूतानि पापेनाशुद्धबुद्धिना ३० एवं ल
ब्धा धनं मोहाद्यो हि दद्याद्यजेत वा ॥ न तस्य सफलं प्रेत्य भुंक्ते पापधनागमात् ३१ उच्छं मूलं फलं शाकमुदपात्रं तपोधनाः ॥ दानं विभवतो दत्त्वा नराः स्वर्ग्याति धार्मिकाः
३२ एष धर्मो महायोगो दानं भूतदया तथा ॥ ब्रह्मचर्यं तथा सत्यमनुक्रोशो घृतिः क्षमा ३३ सनातनस्य धर्मस्य मूलमेतत्सनातनम् ॥ श्रूयंते हि पुरा वृत्ता विश्वामित्रा
दयो नृपाः ३४ विश्वामित्रोऽसितश्चैव जनकश्च महर्षिपतिः ॥ कक्षसेनांष्ट्रिणौ च सिंधुद्वीपश्च पार्थिवः ३५ एते चान्ये च बहवः सिद्धिपरमिकांगताः ॥ नृपाः सत्यैश्च
दानैश्च न्यायलब्धैस्तपोधनाः ३६ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्रा ये चाश्रितास्तपः ॥ दानधर्माग्निना शुद्धास्ते स्वर्ग्याति भारत ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्व
मेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि हिंसामिश्रधर्मनिंदायामेकनवतितमोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥

२६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

धर्मो गतेनेत्यध्यायः सर्वसाधनहीना अपि महातोषं निर्वर्तयंतीति वक्तुमारम्भते १ । २ । ३ । ४ । ५ मरीचिपाश्चंद्रमरीचिषानमात्रगृहाः ६ परिपृष्टं चेदेव गृहं तिनान्यथातेपरि
पृष्टिकाः । पाठांतरे परिपृष्टिका अपि त एव । प्रसंख्यानास्तत्कालमात्रसंग्रहाः । अप्रसाला इति पाठोऽप्यहीनाः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

॥ जनमेजय उवाच ॥ धर्मागतेन त्यागेन भगवन्स्वर्गमस्ति चेत् ॥ एतन्मे सर्वमाचक्ष्व कुशलो ह्यसि मापितुम् १ तस्योच्छ्रुतेर्यद्वृत्तं सक्तु दाने फलं महत् ॥ कथितं तु
मम ब्रह्मं स्तव्यमेतदसंशयम् २ कथं हि सर्वयज्ञेषु निश्चयः परमोऽभवत् ॥ एतदर्हसि मे वक्तुं निखिलेन द्विजर्षभ ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीमिति
हासं पुरातनम् ॥ अगस्त्यस्य महायज्ञे पुरा वृत्तमरिदम् ४ पुराऽगस्त्यो महामते जादीक्षां द्वादशवर्षिकीम् ॥ प्रविवेश महाराज सर्वभूतहिते रतः ५ तत्राग्निकल्पाद्यो
त्तार आसन्सत्रे महात्मनः ॥ मूलाहाराः फलाहाराः साश्मकुट्टा मरीचिपाः ६ परिपृष्टिका वैधसिकाः प्रसंख्यानास्तथैव च ॥ यतयो भिक्षवश्चात्र वभूवुः पर्यवस्थिताः ७
सर्वे प्रत्यक्षधर्माणोजितक्रोधाजितेन्द्रियाः ॥ दमे स्थिताश्च सर्वे ते हिंसादंभविजिताः ८ वृत्ते शुद्धे स्थितानित्यमिन्द्रियैश्चाप्यवाधिताः ॥ उपातिष्ठंतं यज्ञं यजंतस्ते
महर्षयः ९ यथाशक्त्या भगवता तदन्नं समुपार्जितम् ॥ तस्मिन्सत्रे तु यद्वृत्तं योग्यं च तदाऽभवत् १० तथा ह्यनेकैर्मुनिभिर्महातः क्रतवः कृताः ॥ एवं विधेत्त्वगस्त्य
स्य वर्तमाने तथाऽध्वरे ॥ नववर्षसहस्राक्षस्तदा भरतसत्तम ११ ततः कर्णांतरे राजन्नगस्त्यस्य महात्मनः ॥ कथेयमभिनिर्वृत्ता मुनीनां भावितात्मनाम् १२ अगस्त्यो
यजमानोऽसौ ददात्यन्नं विमत्सरः ॥ न च वर्षति पर्जन्यः कथमन्नं भविष्यति १३ सत्रं चेदं महद्भिप्रासुनेर्द्वादशवर्षिकम् ॥ नवर्षिष्यति देवश्च वर्षा ण्येतानि द्वादश १४
एतद्भवंतः संचित्य महर्षे रस्यधीमतः ॥ अगस्त्यस्यापि तपसः कर्तुमर्हत्यनुग्रहम् १५ इत्येवमुक्ते वचने ततोऽगस्त्यः प्रतापवान् १६ प्रोवाच वाक्यं स तदा प्रसाद्य शिर
सामुनीन् ॥ यदि द्वादशवर्षाणि न वर्षिष्यति वासवः १७ चिंतायज्ञं करिष्यामि विधिरेष सनातनः ॥ यदि द्वादशवर्षाणि न वर्षिष्यति वासवः १८ स्पर्शयज्ञं करिष्या
मि विधिरेष सनातनः ॥ यदि द्वादशवर्षाणि न वर्षिष्यति वासवः १९ ध्येयात्मना हरिष्यामि यज्ञानेतान्यतव्रतः ॥ बीजयज्ञीमयाऽयं वै बहुवर्षसमाचितः २० बीजै
र्हितं करिष्यामि नात्र विघ्नो भविष्यति ॥ नेदं शक्यं वृथा कर्तुमसंशयं च न २१ वर्षिष्यतीह वा देवो न वा वर्षं भविष्यति ॥ अथवाभ्यर्थनामिन्द्रो न करिष्यति कामतः २२
स्वयमिन्द्रो भविष्यामि जीवयिष्यामि च प्रजाः ॥ यो यदाहारजातश्च स तथैव भविष्यति २३ विशेषं चैव कर्ताऽस्मि पुनः पुनरतीव हि ॥ अद्येह स्वर्गमभ्येतु यच्चान्यद्रसु
किंचन २४ त्रिषु लोकेषु यच्चास्ति तदादि हागम्यतां स्वयम् ॥ दिव्याश्चाप्सरसां गंधार्गंधर्वाश्च स किन्नराः २५

१६ । १७ चिंतायज्ञं मानसं यज्ञं संकल्पमात्रेणैव देवानृषींश्च तर्पयिष्यामीत्यर्थः १८ स्पर्शयज्ञं उपाहृतद्रव्यस्य व्ययमकृत्वा तत्स्पर्शेनैव तर्पयिष्यामि एवं हृष्टियज्ञोऽपि ज्ञेयः १९ सिद्धद्र
व्यामविध्यानामात्रेण द्रव्याणां हरिष्यामीत्याह ध्येयेति पाठांतरे व्यापामेन शरीरकृतेन २० । २१ ध्येयात्मनेत्यस्य प्रपंचोऽयमेत्यादिः २२ । २३ । २४ । २५

विश्वावसुश्चयेचान्येतेऽप्युपासंतुमेमखम् ॥ उत्तरेभ्यःकुरुभ्यश्चयकिंचिद्वसुविद्यते २६ सर्वतादिहयज्ञेषुस्वयमेवोपतिष्ठतु ॥ स्वर्गःस्वर्गसदश्चैवधर्मश्चस्वयमेवतु २७ इत्युक्तेसर्वमेवैतदभवत्तपसासुनेः ॥ तस्यदीप्ताग्निमहसस्त्वगस्त्यस्यातितेजसः २८ ततस्तेमुनयोदृष्टाददृशुस्तपसोबलम् ॥ विस्मितावचनंप्रादुरिदंसर्वम हार्थवत् २९ ॥ ऋषयऊचुः ॥ प्रीताःस्मृतववाक्येननत्विच्छामस्तपोव्ययम् ॥ तैरेवयज्ञैस्तुष्टाःस्मन्यायेनेच्छामहेवयम् ३० यज्ञंदीक्षांतथाहोमान्यच्चान्य न्मृगयामहे ॥ न्यायेनोपार्जिताहाराःस्वकर्माभिरतावयम् ३१ वेदाश्चब्रह्मचर्येणन्यायतःप्रार्थयामहे ॥ न्यायेनोत्तरकालंचगृहेभ्योनिःसतावयम् ३२ धर्मदृष्टैर्वि धिद्वारैस्तपस्तप्स्यामहेवयम् ॥ भवतःसम्यगिष्टातुद्विहिंसाविवर्जिता ३३ एतामहिंसायज्ञेषुब्रूयास्त्वंसततंप्रभो ॥ प्रीतास्ततोभविष्यामोवयंतुद्विजसत्तम ३४ विसर्जिताःसमाप्तौचसत्रादस्माद्भ्रजामहे ॥ तथाकथ्यतांतेषांदिवराजःपुरंदरः ३५ वर्षसुमहातेजादृष्टातस्यतपोबलम् ॥ आसमाप्तेश्चयज्ञस्यतस्यामितपराक्र मः ३६ निकामवर्षीपर्जन्योवभूवजनमेजय ॥ प्रसादयामासचतमगस्त्यंत्रिदशेश्वरः ॥ स्वयमभ्येत्यराजर्षेपुरस्कृत्यबृहस्पतिम् ३७ ततोयज्ञसमाप्तौतान्विस सर्जमहामुनीन् ॥ अगस्त्यःपरमप्रीतःपूजयित्वायथाविधि ३८ ॥ जनमेजयउवाच ॥ कोऽसौनकुलरूपेणशिरसाकांचनेनैव ॥ प्राहमानुषवद्वाचमेतत्पृष्टोवद स्वमे ३९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतत्पूर्वंनष्टृष्टोऽहंनचास्माभिःप्रभाषितम् ॥ श्रूयतांनकुलोयोऽसौयथावाक्तस्यमानुषी ४० श्राद्धंसंकल्पयामासजमदग्निःपु राकिल ॥ होमधेनुस्तमागाच्चस्वयमेवदुदोहताम् ४१ तत्पयःस्थापयामासनवेभाडिदृष्टेचौ ॥ तच्चक्रोधस्वरूपेणपिठरंधर्मआविशत् ४२ जिज्ञासुस्तमृषिश्रेष्ठं किंकुर्याद्विप्रियेकृते ॥ इतिसंचित्यधर्मःसधर्षयामासतत्पयः ४३ तमाज्ञायमुभिःक्रोधंनैवास्यसचुकोपह ॥ सतुक्रोधस्ततोराजनब्राह्मणीभूतिमास्थितः ॥ जिते तास्मिन्मृगुश्रेष्ठमभ्यभाषदमर्षणः ४४ जितोऽस्मीतिभृगुश्रेष्ठमृगवोह्यतिरोषणाः ॥ लोकेमिध्याप्रवादोऽयंयत्त्वयाऽस्मिन्निर्जितः ४५ वंशोस्थितोऽहंत्वय्यद्य क्षमावतिमहात्मानि ॥ विभेभितपसःसाधोप्रसादंकुरुमेप्रभो ४६ ॥ जमदग्निरुवाच ॥ साक्षादृष्टोऽसिमेक्रोधगच्छत्वंविगतज्वरः ॥ नत्वयाऽपकृतंमेऽद्यनचमेम न्युरस्तिवै ४७ यान्समुद्दिश्यसंकल्पःपयसोऽस्यकृतोमया ॥ पितरस्तेमहाभागास्तेभ्योबुद्धयस्त्वगम्यताम् ४८ इत्युक्तोजातसंत्रासस्तत्रैवांतरधीयत ॥ पितृ णामभिप्रांङ्मनकुलत्वमुपागतः ४९ सताऽन्प्रसादयामासशापस्यांतोभवेदिति ॥ तैश्चाप्युक्तःक्षिपन्धर्मंशापस्यांतमवाप्स्यसि ५० तैश्चोक्तोयज्ञियान्देशान्ध मारण्यंतथैवच ॥ जुगुप्समानोधावन्सतंयज्ञंसमुपासदत् ५१ धर्मपुत्रमथाक्षिप्यसक्तुप्रस्थेनतेनसः ॥ मुक्तःशापात्ततःक्रोधोधर्मोह्यासीदुधिष्ठिरः ५२

पिठरंधर्मआविशत् ५५ पीतव नित्ययः ४९ । ४३ । ४४ रोषणत्वमेवमिध्यारोपस्थाजितत्वात्तया ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२

५३ ॥ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥

एवमेतत्तदावृत्तेयज्ञंयस्यमहात्मनः ॥ पश्यतांचापिनस्तत्रनकुलोऽतर्हितस्तदा ५३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शतसाहस्र्यां संहितायां वैयासिक्यां आश्व मेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि नकुलोपाख्याने द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ समाप्तमनुगीतापर्वणाश्वमेधिकेच ॥ ॥ ५ ॥ ॥ अतः परमाश्रमवासिकंपर्वमविष्यति तस्यायमाद्यःश्लोकः ॥ प्राप्यराज्यंनरव्याघ्राःपांडवामेपितामहाः ॥ कथमासन्महाभागाघृतराष्ट्रेमहात्मानि ॥ १ ॥ अस्मिन्पर्व ण्यमीवृत्तांताः ॥ व्यासवाक्यं । संवर्तमरुतीयं । अनुगीता । वासुदेवागमनं । ब्राह्मणगीता । गुरुशिष्यसंवादः । उत्तंकोपाख्यानं । द्वारकाप्रवेशः । पांडव प्रयाणं । निधिलाभः । परिक्षिज्जन्म । स्त्रीविलापः । बालसंजीवनं । सुवर्णानयनं । अश्वपरीक्षा । हयरक्षणं । बधुवाहनविजयः । अश्वमेधयज्ञः । नकुलोपाख्यानं ॥

॥ अस्मिन्पर्वणि व्यासोकाध्यायश्लोकसंख्यान्यूनाधिक्यंवेद्विपिकरप्रमादादेवज्ञेयम् ॥



॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिकं पर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते आश्रमवासिकपर्वप्रारंभः ॥

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, which is mostly illegible due to fading.





श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीनारायणलक्ष्मणोत्तमपदंभीरेशंभाचरीगोपालचनिपायचेतसिशिवं चिंतामणिचादवद ॥ पूर्वस्वाश्रमवासिकादिपुत्रपुत्रार्थभारतेपूर्वाचार्यमतानुमेनविदुषामावमरी
पोदुतः ॥ १ ॥ पूर्वत्रांगोपांगसहितामहाविद्यासमापिता तत्रसर्वभोगत्यागपूर्वकंशमायुषसंपत्तिर्वनवासिनामेवमवतीतिष्ठतराष्ट्राद्याचारप्रदर्शनेनपूचयंस्ततोऽभिमतव्यंजगज्जीवेश्वरतत्त्वं
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नारायणंनमस्कृत्यनरं चैवनरोत्तमम् ॥ देवीसरस्वतींचैवततो जयमुदीरयेत् ॥ जनमेजयउवाच ॥ प्राप्यराज्यंम
हात्मानःपांडवामेपितामहाः ॥ कथमासन्महाराज्ञिष्ठतराष्ट्रेमहात्मानि १ सतुराजाहतामात्योहतपुत्रोनिराश्रयः ॥ कथमासीद्धतैश्वर्योगांधारीचयशस्विनी २
कियंतंचैवकालंतेममपूर्वपितामहाः ॥ स्थिताराज्येमहात्मानस्तन्मेव्याख्यातुमर्हसि ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्राप्यराज्यंमहात्मानःपांडवाहतशत्रवः ॥ धृ
तराष्ट्रपुरस्कृत्यपृथिवीपर्यपालयन् ३ धृतराष्ट्रमुपातिष्ठाद्विदुरःसंजयस्तथा ॥ वैश्यापुत्रश्चमेधावीयुयुत्सुःकुरुसत्तम ५ पांडवाःसर्वकार्याणिसंपृच्छंतिस्मृतं
नृपम् ॥ चकुस्तेनाभ्यनुज्ञातावर्षाणिदशपंचच ६ सदाहिगत्वातेवीराःपर्युपासंततंचपम् ॥ पादाभिवादनंरुक्माधर्मराजमतोस्थिताः ७ तेमूर्धिसमुपाघ्राताःस
र्वकार्याणिचक्रिरे ॥ कुंतिभोजसुतांचैवगांधारीमन्ववर्तत ८ द्रौपदीचसुभद्राचयाश्चान्याःपांडवास्त्रियः ॥ समावृत्तिमवर्तंततयोःश्वश्वोर्यथाविधि ९ शयना
निमहार्हाणिवासांस्याभरणानिच ॥ राजार्हाणिचसर्वाणिभक्ष्यभोज्यान्यनेकशः १० युधिष्ठिरोमहाराजधृतराष्ट्रेऽभ्युपाहरत् ॥ तथैवकुंतीगांधार्यागुरुवृत्ति
मवर्तत ११ विदुरःसंजयश्चैवयुयुत्सुश्चैवकौरव ॥ उपासतेस्मृतंवृद्धंहतपुत्रंजनाधिपम् १२ स्यालोद्गोणस्ययश्चासीदयितोब्राह्मणोमहात्मा ॥ सचतस्मिन्महे
ष्वासःरुपःसमभवत्तदा १३ व्यासश्चभगवान्नित्यमासांचक्रेनृपेणह ॥ कथाःकुर्वन्पुराणर्षिर्देवर्षिपितृरक्षसाम् १४ धर्मयुक्तानिकार्याणिव्यवहारान्वितानिच ॥
धृतराष्ट्राभ्यनुज्ञातोविदुरस्तान्यकारयत् १५ सामंतेभ्यःप्रियाण्यस्यकार्याणिसुबहून्पि ॥ प्राप्यतेऽर्थैःसुलघुभिःसुनयाद्विदुरस्यैव १६ अकरोद्वंधमोक्षंचव
ध्यानांमोक्षणंतथा ॥ नचधर्मसुतोराजाकदाचिर्किंचिदब्रवीत् १७ विहारयात्रासुपुनःकुरुराजोयुधिष्ठिरः ॥ सर्वान्कामान्महातेजाःप्रददावांबिकासुते १८ आरा
लिकाःसूपकारारागखांडविकास्तथा ॥ उपातिष्ठंतराजानंघृतराष्ट्रंयथापुरा १९ वासांसिचमहार्हाणिमाल्यानिविविधानिच ॥ उपाजहुर्यथान्यायंघृतराष्ट्रस्य
पांडवाः २० भैरेयमत्स्यमांसानिपानकानिमधूनिच ॥ चित्रान्भक्ष्यविकारांश्चचक्रुस्तस्ययथापुरा २१ येचापिपृथिवीपालाःसमाजग्मुस्ततस्ततः ॥ उपा
तिष्ठंततेसर्वेकौरवेद्रंयथापुरा २२ कुंतीचद्रौपदीचैवसात्वतीचयशस्विनी ॥ उलूपीनागकन्याचदेवीचित्रांगदातथा २३ धृष्टकेतोश्चमगिनीजरासंधसुता
तथा ॥ एताश्चान्याश्चबह्व्योवैयोपितःपुरुषर्षभ २४

चाश्चैवप्रदर्शनव्याजेनप्रतिपादयिष्यदुत्तरग्रंथमारमते प्राप्यराज्यंमहा

त्मानहति १।२।३।४ उपातिष्ठदाराधितवान् ५।६।७।८।९।१०।११।१२ तस्मिन्धृतराष्ट्रेसमभवत्तत्रिकटेअभवत् १३।१४।१५।१६।१७।१८ आरालिकाःअरया
शस्त्रविशेषेणहृन्निघ्नंशाकादिआराडुत्तंसंस्तुर्विवेआरालिकाःशाकविशेषकर्तारः। रागखांडवंपिप्पलीशुंठीशर्करोपेतोमुत्रयूपस्तरकर्तारोरागखांडविकाः १९।२०।२१।२२।२३।२४

किंकराः पर्युपातिष्ठन्सर्वाः सुबलजांतथा ॥ यथापुत्रवियुक्तोऽयं किंचिदुःखमाप्नुयात् २५ इति तानन्वशाद्वातृन्नित्यमेव युधिष्ठिरः ॥ एवंते धर्मराजस्य श्रुत्वावचनं
मर्थवत् २६ सविशेषमवर्तत भीममेकं तदा विना ॥ न हिततस्य वीरस्य हृदयादपसर्पति ॥ घृतराष्ट्रस्य दुर्बुद्ध्याय दृष्टं तूतकारितम् २७ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवा
सिकेपर्वणि आश्रमवासपर्वणि प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं संपूजितो राजा पाण्डवैरविकासुतः ॥ विजहार यथा पूर्वमपिभिः पर्युपासितः
१ ब्रह्मदेयाग्रहारांश्च प्रददौ सकुरुद्वहः ॥ तच्च कुंती सुतो राजा सर्वमेवान्वपद्यत २ आनृशंस्य परो राजा प्रीयमाणो युधिष्ठिरः ॥ उवाच स तदा भ्रातृनमात्यांश्च मही
पतिः ३ मया चैव भवद्भिश्च मान्य एष नराधिपः ॥ निदेशे घृतराष्ट्रस्य यस्तिष्ठति समे सुहृत् ४ विपरीतश्च मेशुर्नियम्यश्च भवेन्नरः ॥ पितृवृत्तेषु चाहः सुपुत्राणां श्राद्धक
र्मणि ५ सुहृदां चैव सर्वेषां यावदस्य चिकीर्षितम् ॥ ततः सराजा कौरव्यो घृतराष्ट्रो महामनाः ६ ब्राह्मणेभ्यो यथार्हेभ्यो ददौ वित्तान्यनेकशः ॥ धर्मराजश्च भीमश्च सव्य
साचीयमावपि ७ तत्सर्वमन्ववर्ततस्य प्रियचिकीर्षया ॥ कथं नुराजा वृद्धः स पुत्रपौत्रवधादितः ८ शोकमस्मत्कृतं प्राप्य न भ्रियेतेति चिंत्यते ॥ यावद्विकुरु वीरस्य
जीवत् पुत्रस्यैव सुखं ९ बभूव तदवाप्नोति भोगांश्चेति व्यवस्थिताः ॥ ततस्ते सहिताः पंच भ्रातरः पांडुनंदनाः १० यथाशीलाः समातस्थुर्घृतराष्ट्रस्य शासने ॥ घृत
राष्ट्रश्च तान्सर्वान्विनीता न्नियमे स्थितान् ११ शिष्यवृत्तिसमापन्नान् गुरुवत्प्रत्यपद्यत ॥ गांधारी चैव पुत्राणां विविधैः श्राद्धकर्मभिः १२ आनृण्य मगमत्कामान्विप्रे
भ्यः प्रतिपाद्य सा ॥ एवं धर्मभृतां श्रेष्ठो धर्मराजो युधिष्ठिरः १३ भ्रातृभिः सहितो धीमान् पूजयामास तं नृपम् ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सराजा सुमहातेजा वृद्धः कुरुकुलो
द्वहः १४ न ददर्श तदा किंचिदप्रियं पांडुनंदने ॥ वर्तमाने पुंसदृतिं पाण्डवेषु महात्मसु १५ प्रीतिमान् भवद्राजा घृतराष्ट्रोऽविकासुतः ॥ सौवलेयी च गांधारी पुत्रशोकम
पास्यतम् १६ सदैव प्रीतिमत्यासीत्तनयेषु निजेष्विव ॥ प्रियाण्येव तु कौरव्यो नाप्रियाणि कुरुद्वहः १७ वैचित्रवीर्ये नृपतौ समाचरत वीर्यवान् ॥ यद्यहूते किंचि
त्स घृतराष्ट्रो जनाधिपः १८ गुरुवालुवाकार्यं गांधारी च तपस्विनी ॥ तं सराजामहाराजं पाण्डवानां धुरंधरः १९ पूजयित्वा वचस्तत्तदकार्षीत्परवीरहा ॥ तेन तस्या
भवत्प्रीतो वृत्तेन स नराधिपः २० अन्वतप्यत संस्मृत्य पुत्रं तं मंदचेतसम् ॥ सदा च प्रातरुत्थाय कृतजप्यः शुचिर्नृपः २१ आशास्ते पाण्डुपुत्राणां समरेष्वपराजयम् ॥
ब्राह्मणान् स्वस्तिवाच्याथ हुत्वा चैव हुताशनम् २२ आयूंषि पाण्डुपुत्राणामाशंसत नराधिपः ॥ न तां प्रीतिं परामाप पुत्रेभ्यः सकुरुद्वहः २३ यां प्रीतिं पाण्डुपुत्रेभ्यः सदा
वाप नराधिपः ॥ ब्राह्मणानां यथावृत्तः क्षत्रियाणां यथाविधः २४ तथा विद्वद्भ्यः संधानां भवत्सप्रियस्तदा ॥ यच्च किंचित्तदा पापं घृतराष्ट्रसुतैः कृतम् २५ अकृत्वा ह
दितत्पापं तं नृपसोऽन्ववर्तत ॥ यश्च कश्चिन्नरः किंचिदप्रियं वाऽविकासुते २६ ॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥ ११॥ १२॥ १३॥ १४॥ १५॥ १६॥ १७॥ १८॥ १९॥ २०॥ २१॥ २२॥ २३॥ २४॥ २५॥

२७ । २८ । २९ । ३० ॥ इति आश्रमपर्वणि नीलकण्ठीयेमारुतभावदीपे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ १ ॥ ॥ २ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥ ॥ ९ ॥ ॥ १० ॥ ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥

कुरुते द्वेप्यतामेति सकौंतेयस्य धीमतः ॥ न राजो घृतराष्ट्रस्य न च दुर्योधनस्य वै २७ उवाच दुष्कृतं कश्चिदुधिष्ठिरमया न्नरः ॥ घृत्या तुष्टो नरेन्द्रः स गांधारी विदुरस्तथा
२८ शौचेन चाजातशत्रोर्न तु भीमस्य शत्रुहन् ॥ अन्ववर्तत भीमोऽपि निश्चितो धर्मजं नृपम् २९ घृतराष्ट्रं च संप्रेक्ष्य सदा भवति दुर्मनाः ॥ राजानमनुवर्तत धर्मपुत्रमामि
त्रहा ॥ अन्ववर्तत कौरव्यो हृदयेन पराङ्मुखः ३० इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिकेपर्वणि आश्रमवासपर्वणि द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
युधिष्ठिरस्य नृपते दुर्योधनपितुस्तदा ॥ नांतरं ददृशुराज्ये पुरुषाः प्रणयं प्रति १ यदा तु कौरवो राजा पुत्रं संस्मारदुर्मतिम् ॥ तदा भीमं हृदाराजं पद्याति स पार्थिवः २
तथैव भीमसेनोऽपि घृतराष्ट्रं जनाधिपम् ॥ नामर्षयतराजं सदैव दुष्टवद्ददा ३ अप्रकाशान्यप्रियाणि च करास्य वृकोदरः ॥ आज्ञां प्रत्याहरन्नापि कृतकैः पुरुषैः सदा ४
स्मरन् दुर्मतिं तं तस्य वृत्तान्यप्यस्य कानिचित् ॥ अथ भीमः सुहृन्मध्ये बाहुशब्दं तथाऽकरोत् ५ संभ्रवे घृतराष्ट्रस्य गांधार्याश्चाप्यमर्षणः ॥ स्मृत्वा दुर्योधनं शत्रुं कर्ण
दुःशासनावपि ६ प्रोवाचे दंसं संरब्धो भीमः स परुषं वचः ॥ अंधस्य नृपतेः पुत्रमया परिघबाहुना ७ नीता लोकमभुं सर्वे नानाशस्त्रास्त्रयोधिनः ॥ इमौ तौ परिघप्र
ख्यौ भुजौ मम दुरासदौ ८ ययो रंतरमासाद्य धार्तराष्ट्राः क्षयंगताः ॥ ताविमौ चंदनेनाक्तौ चंदनाहौ च मे भुजौ ९ याम्यां दुर्योधनो नीतः क्षयं सुतवां धवः ॥ एताश्चा
न्याश्च विविधाः शल्यभूतानराधिपः १० वृकोदरस्य तावाचः श्रुत्वा निर्वेदमागमत् ॥ साच उद्धिमती देवी कालपर्यायवेदिनी ११ गांधारी सर्वधर्मज्ञा तान्यलीकानि शु
श्रुवे ॥ ततः पंचदशे वर्षे समतीतेनराधिपः १२ राजानिर्वेदमापेदे भीमवाग्वाणपीडितः ॥ नान्वबुध्यत तद्राजा कुंती पुत्रो युधिष्ठिरः १३ श्वेताश्वो वाऽथ कुंतीवा द्रौ
पदीवा यशस्विनी ॥ माद्री पुत्रौ च धर्मज्ञौ चित्तं तस्यान्ववर्तताम् १४ राज्ञस्तु चित्तं रक्षंतो नोचतुः किंचिदप्रियम् ॥ ततः समानयामास घृतराष्ट्रः सुहृज्जनम् १५
वाष्पसंदिग्धमत्यर्थमिदमाह चतान् भृशम् ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ विदितं भवतामेतद्यथावृत्तः कुरुक्षयः १६ ममापराधात्तत्सर्वमनुज्ञातं च कौरवैः ॥ योऽहं दुष्टमर्तिमं
दोज्ञातीनां भयवर्धनम् १७ दुर्योधनं कौरवाणामाधिपत्येऽभ्यषेचयम् ॥ यच्चाहं वासुदेवस्य नाश्रौषं वाक्यमर्थवत् १८ वध्यतां साध्वयं पापः सामात्य इति दुर्मतिः ॥
पुत्रस्नेहाभिभूतस्तु हितमुक्तो मनीषिभिः १९ विदुरेणाथ मीमेण द्रोणेन च कृपेण च ॥ पदेपदे भगवता व्यासेन च महात्मना २० संजयेनाथ गांधार्या तदिदं तप्यते च
माम् ॥ यच्चाहं पाण्डुपुत्रेषु गुणवत्सु महात्मसु २१ न दत्तवाच श्रियं दीप्तां पितृपैतामहीमिमाम् ॥ विनाशं पश्यमानो हि सर्वराज्ञां गदाग्रजः २२ एतच्छ्रेयस्तु परमममन्य
तजनार्दनः ॥ सोऽहमेतान्यलीकानि निवृत्तान्यात्मनस्तदा २३ हृदये शल्यभूतानि धारयामि सहस्रशः ॥ विशेषतस्तु पश्यामि वर्षे पंचदशेऽथैव २४ अस्य पापस्य
शुद्धयर्थं नियतोऽस्मि दुर्मतिः ॥ चतुर्योन्यते काले कदाचिदपि चाष्टमे २५ ॥ १२॥ १३॥ १४॥ १५॥ १६॥ १७॥ १८॥ १९॥ २०॥ २१॥ २२॥ २३॥ २४॥ २५॥

तृष्णाविनयनं तृष्णामात्रापहं गंडादि ननु श्रुत्याभिहरम् २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ ।
 तृष्णाविनयनं भुंजे गांधारीवेदतन्मम ॥ करोत्याहारमिति मांसर्वः परिजनः सदा २६ युधिष्ठिरभयादेति भृशं तप्याति पांडवः ॥ भूमौ शये जप्यपरोदभेष्वाजिनसं
 तः २७ नियमव्यपदेशेन गांधारीचयशस्विनी ॥ हतं शतं तु पुत्राणां ययोर्युद्धेऽपलायिनाम् २८ नानु तप्यामितच्चाहं क्षत्रधर्महिते विदुः ॥ इत्युक्त्वा धर्मराजानम
 भ्यभाषत कौरवः २९ भद्रं ते यादवीमातर्वचश्चेदं निबोध मे ॥ सुखमस्म्युषितः पुत्रव्यासुपरिपालितः ३० महादानानि दत्तानि श्राद्धानि च पुनः पुनः ॥ प्रकृष्टं
 चमया पुत्रपुण्यं चीर्णं यथा बलम् ३१ गांधारी हतपुत्रेयं धैर्येणोदीक्षते च माम् ॥ द्रौपद्याह्वयपकर्तारस्तव चैश्वर्यहारिणः ३२ समतीतान् शंसास्ते स्वधर्मेण हता युधि ॥
 न तेषु प्रतिकर्तव्यं पश्यामि कुरुनंदन ३३ सर्वशस्त्रभृतां लोकान् गतास्तेऽभिमुखं हताः ॥ आत्मनस्तु हितं पुण्यं प्रतिकर्तव्यमद्य वै ३४ गांधार्याश्चैव राजेन्द्र तदनुज्ञा
 तुमर्हसि ॥ त्वं तु शस्त्रभृतां श्रेष्ठः स ततं धर्मवत्सलः ३५ राजा गुरुः प्राणभृतां तस्मादेतद्ब्रवीम्यहम् ॥ अनुज्ञातस्त्वया वीरसंश्रयेयं वनान्यहम् ३६ चीरवल्कलभृ
 द्राजन् गांधार्या सहितोऽनया ॥ तवाशिषः प्रयुजानो भविष्यामिव नेचरः ३७ उचितं नः कुले तात सर्वेषां भरतर्षभ ॥ पुत्रेष्वैश्वर्यमाधाय वयसो ते वनं नृप ३८ त
 आहं वायुभक्षो वानिराहारोऽपि वा वसन् ॥ पत्न्या सहानया वीरचरिष्यामि तपः परम् ३९ त्वंचापि फलभाक्ता तपसः पार्थिवो ह्यसि ॥ फलभाजो हिराजानः कल्या
 णस्येतरस्य वा ४० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ न मां प्रीणयते राज्यं त्वय्येवं दुःखिते नृप ॥ धिक् मामस्तु सुदुर्बुद्धिराज्यसक्तं प्रमादिनम् ४१ योऽहं भवंतं दुःखार्तमुपवा
 स कृशं भृशम् ॥ जिताहारं क्षितिशयं न विदेन्नाहमिह सह ४२ अहोऽस्मि वंचितो मूढो भवता गूढबुद्धिना ॥ विश्वासयित्वा पूर्वमायं दिदं दुःखमनुयाः ४३ किमेरा
 ज्येन भोगैर्वा किं यज्ञैः किं सुखेन वा ॥ यस्य मे त्वं महीपाल दुःखान्येतान्यवाप्तवान् ४४ पीडितं चापि जानामिराज्यमात्मानमेव च ॥ अनेन वचसा तुभ्यं दुःखितस्य ज
 नेश्वर ४५ भवान्पिता भवान्माता भवान्नः परमो गुरुः ॥ भवता विप्रहीणा वैकुण्ठेतिष्ठा महेवयम् ४६ औरसो भवतः पुत्रो युयुत्सुर्नृपसत्तम ॥ अस्तुराजामहाराज्य
 मन्यं मन्यसे भवान् ४७ अहं वनं गमिष्यामि भवान् राज्यां प्रशासतु ॥ न मामयशसा दग्धं भूयस्त्वं दग्धुमर्हसि ४८ नाहं राजा भवान् राजा भवतः परवानहम् ॥ कथं गुरुं
 त्वां धर्मज्ञमनुज्ञातुमिहोत्सहे ४९ नमस्तु हं दिनः कश्चित्सुयोधनकृतेऽनघ ॥ भवितव्यं तथा तद्विवर्तय चान्ये च मोहिताः ५० वयं पुत्रा हि भवतो यथादुर्योधनादयः ॥
 गांधारी चैव कुंती च निर्विशेषे मते मम ५१ समा त्वं यदि राजेन्द्र परित्यज्य गमिष्यासि ॥ पृष्ठतस्त्वनुयास्यामि सत्यमात्मानमालभे ५२ इयं हि वसुसंपूर्णा मही सागरमे
 खला ॥ भवता विप्रहीणस्य न मे प्रीतिकरी भवेत् ५३ भवदीयमिदं सर्वं शिरसा त्वां प्रसादये ॥ त्वदधीनाः स्मराजैर्द्रव्ये तु ते मानसो ज्वरः ५४ भवितव्यमनुप्राप्तो
 मन्ये त्वं वसुधाधिप ॥ दिष्ट्या शुश्रूषमाणस्त्वां मोक्षिष्ये मनसो ज्वरम् ५५ ॥ छतराष्ट्र उवाच ॥ तापस्ये मे मनस्तात वर्तते कुरुनंदन ॥ उचितं च कु
 लेऽस्माकमरण्यगमनं प्रभो ५६

४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६

५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ ।
 चिरमस्म्युषितः पुत्रचिरं शुश्रूषितस्त्वया ॥ वृद्धं मामप्यनुज्ञातुमर्हसि त्वं नराधिप ५७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्त्वा धर्मराजानं वेपमानं कृतांजलिम् ॥ उवा
 च वचनं राजा छतराष्ट्रोऽविकासुतः ५८ संजयं च महात्मानं कृपं चापि महारथम् ॥ अनुनेतुमिहेच्छामि भवद्विषुषाधिपम् ५९ म्लायते मे मनो हीदं मुखं च परिशु
 ष्यति ॥ वयसा च प्रकृष्टेन वाग्व्यायामेन चैव ह ६० इत्युक्त्वा स तु धर्मात्मा वृद्धो राजा कुरुद्वहः ॥ गांधारी शिश्रिये धीमान् सहसैव गता सुवत् ६१ तंतुद्वया समासीनं
 विसंज्ञमिव कौरवम् ॥ आर्तिराजाऽगमती वा कौंतेयः परवीरहा ६२ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यस्य नागसहस्रेण शतसंख्येन वै बलम् ॥ सोऽयं नारीव्यपाश्रित्य शेते
 राजा गता सुवत् ६३ आयसी प्रतिमायेन भीमसेनस्य सापुरा ॥ चूर्णीकृता बलवता सोऽबलमाश्रितः स्त्रियम् ६४ धिगस्तु मामधर्मज्ञं धिग्बुद्धिं चिक्चमेभुतम् ॥ य
 त्कृते पृथिवीपालः शेतेऽयमथोचितः ६५ अहमप्युपवत्स्यामि यथैवायं गुरुर्मम ॥ यदि राजानं भुंक्तेऽयं गांधारीचयशस्विनी ६६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो
 स्थपाणिनाराजन् जलशीतेन पांडवः ॥ उरोमुखं च शनैः कर्प्यमार्जतधर्मवित् ६७ तेन रत्नौषधिमता पुण्येन च सुगंधिना ॥ पाणिस्पर्शेन राज्ञः सराजा संज्ञामवाप ह
 ६८ ॥ छतराष्ट्र उवाच ॥ स्पृशमां पाणिना भूयः परिष्वज च पांडव ॥ जीवामीवातिसंस्पर्शात् तव राजीवलोचन ६९ मूर्धानं च तवाघ्रातुमिच्छामि मनुजाधिप ॥
 पाणिभ्यां हि परिस्पृष्टुं प्रीणनं हि महन्मम ७० अष्टमो ह्यद्य कालोऽयमाहारस्य कृतस्य मे ॥ येनाहं कुरुशार्दूलशक्रो मिनविचेष्टितुम् ७१ व्यायामश्चायमत्यर्थं कृतं
 स्वाभियुक्तता ॥ ततो ग्लानमना स्तातनष्टसंज्ञ इवाभवम् ७२ तवाघ्रातसप्रख्यं हस्तस्पर्शमिमं प्रभो ॥ लब्ध्वासंजीवितोऽस्मीति मन्ये कुरुकुलोद्वह ८३
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तु कौंतेयः पित्रा ज्येष्ठेन भारत ॥ पस्पर्श सर्वगात्रेषु सौहार्दात् शनैस्तदा ७४ उपलभ्यत तः प्राणान् छतराष्ट्रो महीपतिः ॥ बाहुभ्यां
 संपरिष्वज्य मूर्ध्यां जिघ्रत पांडवम् ७५ विदुरादयश्च ते सर्वे कुरुदुर्दुःखिता भृशम् ॥ अतिदुःखात्तराजानं नोचुः किंच न पांडवम् ७६ गांधारी त्वेव धर्मज्ञामनसोद्वह
 ती भृशम् ॥ दुःखान्यधारयद्वाजन्मैवमित्येव चाब्रवीत् ७७ इतरास्तु स्त्रियः सर्वाः कुंत्या सह सुदुःखिताः ॥ नेत्रैरागत विह्वलैः परिवार्य स्थिताऽभवन् ७८ अथाब्रवी
 त्पुनर्वारं यं छतराष्ट्रो युधिष्ठिरम् ॥ अनुजानीहि मां राजंस्तापस्ये भरतर्षभ ७९ ग्लायते मे मनस्तात भूयो भूयः प्रजल्पतः ॥ न मामतः परं पुत्रपरिकेष्टुमिहार्हसि ८०
 तस्मिंस्तु कौरवैरेतं तथा ब्रुवति पांडवम् ॥ सर्वेषामेव यो धानामातनादो महानभूत् ८१ दृष्ट्वा कृशं विवर्णं च राजानमथोचितम् ॥ उपवासपरिश्रांतं त्वगस्थिपरिवा
 रणम् ८२ धर्मपुत्रः स्वपितरं परिष्वज्य महाप्रभुम् ॥ शोकजं बाष्पमुत्सृज्य पुनर्वचनमब्रवीत् ८३ न कामयेन श्रेष्ठजीवितं पृथिवीतथा ॥ यथा तव प्रियं राजंश्चि
 कीर्णमिपरंतप ८४ यदि चाहमनुग्राह्यो भवतो दयितोऽपि वा ॥ क्रियतां तावदाहारस्ततो वेत्स्याम्यहं परम् ८५

८६।८७॥ इति आश्व० नी० भा० तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ युधिष्ठिरेति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०। अहमिति पौत्रोऽपि आत्मा वैपुत्रनामासीति पुत्राभिन्नत्वात्पुत्रप्राप्तौ तव । राजा तु भगवन्पिता गुरुश्च
ततोऽब्रवीन्महातेजा धृतराष्ट्रो युधिष्ठिरम् ॥ अनुज्ञातस्त्वया पुत्रभुंजीयामितिकामये ८६ इति ब्रुवति राजेन्द्रे धृतराष्ट्रे युधिष्ठिरम् ॥ ऋषिः सत्यवती पुत्रो व्यासो
ऽभ्येत्यवचोऽब्रवीत् ॥ ८७ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि आश्रमवासप० धृतराष्ट्रनिर्वेदे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥
युधिष्ठिरमहाबाहो यथाऽऽह कुरुनंदनः ॥ धृतराष्ट्रो महातेजास्तत्कुरुष्वविचारयन् १ अयं हि ब्रह्मो नृपतिर्ह तपुत्रो विशेषतः ॥ नेदं कच्छं चिरतरं सहेदिति मतिर्मम ॥
२ गांधारी च महाभागा प्राज्ञा करुणवेदिनी ॥ पुत्रशोकं महाराजधैर्येणोद्वहते भृशम् ३ अहमप्येतदेव त्वां ब्रवीमि कुरुमेव च ॥ अनुज्ञां लभतां राजा मावृथेह मरि
ष्यति ४ राजर्षीणां पुराणानामनुयातुर्गतिं नृपः ॥ राजर्षीणां हि सर्वेषां मतेन मुपाश्रयः ॥ ५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ इत्युक्तः स तदाराजा व्यासेनाहुत
कर्मणा ॥ प्रत्युवाच महातेजा धर्मराजो महासुनिम् ६ भगवानेव नोमान्यो भगवानेव नो गुरुः ॥ भगवानस्य राज्यस्य कुलस्य च परायणम् ७ अहंते पुत्रो भगवन्पिता
राजा गुरुश्च मे ॥ निदेशवर्ती च पितुः पुत्रो भवति धर्मतः ॥ ८ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ इत्युक्तः स तु तं प्राह व्यासो वेदविदां वरः ॥ युधिष्ठिरं महातेजाः पुनरेव महा
कविः ९ एवमेतन्महाबाहो यथा वदसि भारत ॥ राजाऽयं वृद्धतां प्राप्तः प्रमाणे परमे स्थितः १० सोऽयं मया भ्यनुज्ञातस्त्वया च पृथिवीपतिः ॥ करोतु स्वमभिप्रायं
माऽस्य विघ्नकरो भव ११ एष एव परो धर्मो राजर्षीणां युधिष्ठिर ॥ समरे वा भवेन्मृत्युर्वने वा विधिपूर्वकम् १२ पित्रा तु तव राजेन्द्र पांडुना पृथिवीक्षिता ॥ शिष्यवृत्तेन
राजाऽयं गुरुत्पर्युपासितः १३ क्रतुभिर्दक्षिणावद्वीर्यपर्वतशोभितैः ॥ महद्भिरिष्टं गौर्भुक्ता प्रजाश्च परिपालिताः १४ पुत्रसंस्थं च विपुलं राज्यं विप्रोऽपि ते खयि ॥
त्रयोदशसमाशुक्तं दत्तं च विविधं वसु १५ त्वया चायं नरव्याघ्रगुरुशुश्रूषयाऽनघ ॥ आराधितः स भृत्येन गांधारी च यशस्विनी १६ अनुजानीहि पितरं समयोऽस्य त
पो विधौ ॥ नमन्युर्विद्यते चास्य सुसूक्ष्मोऽपि युधिष्ठिर १७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतावदुक्तावचनमनुमान्य च पार्थिवम् ॥ तथाऽस्त्विति च तेनोक्तः कैतेन य
यौवनम् १८ गते भगवति व्यासे राजा पांडु सुतस्तदा ॥ प्रोवाच पितरं वृद्धं मंदं मंदमिवानतः १९ यदा ह भगवान्व्यासो यच्चापि भवतो मतम् ॥ यथाऽऽह च महेश्वासः कपो
विदुर एव च २० युयुत्सुः संजयश्चैव तत्कर्ताऽस्म्यहमंजसा ॥ सर्व एव हि मान्या मे कुलस्य हि हि तैषिणः २१ इदं तु याचे नृपते त्वामहं शिरसानतः ॥ क्रियतां तावदाहार
स्ततो गच्छाश्रमं प्रति २२ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके प० आश्रमवासपर्वणि व्यासानुज्ञायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो राज्ञाऽभ्य
नुज्ञातो धृतराष्ट्रः प्रतापवान् ॥ ययौ स्वभवनं राजा गांधार्याऽनुगतस्तदा १ मंदप्राणगतिर्धोमान् कच्छादिव समुद्रहन् ॥ पदातिः समहीपालो जीर्णो गजपतिर्यथा २

८।९ परमे प्रमाणे उपनिषन्मते १०।११।१२।१३।१४।१५।१६ तपो विधीतपःकरणे १७।१८।१९।२०।२१।२२ ॥ इति आ० नी० भा० चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ तत इति १।२

३।४ अभुक्तभुक्त्वती ५।६।७ अष्टांगिस्वाम्यमात्यादिभुते ८।९।१०।११।१२।१३ कर्मसु पुण्यान् जन्मना च पुण्यान् जन्मात्यांश्चाग्रेषां हन्त्युत्तरेणान्वयः १४।१५ अष्टादशोपरि भागे संचारस्या
तमन्वगच्छद्दिदुरो विद्वान्सूतश्च संजयः ॥ स चापि परमेष्वासः कृपः शारद्वतस्तथा ३ सप्रविश्य गृहं राजन्कृतपूर्वाह्निकक्रियः ॥ तर्पयित्वा द्विजश्रेष्ठानाहारमकरो
तदा ४ गांधारी चैव धर्मज्ञा कुंत्या सह मनस्विनी ॥ वधूभिरुपचारेण पूजिताऽभुक्तभारत ५ कृताहारं कृताहाराः सर्वे ते विदुरादयः ॥ पांडवाश्च कुरुश्रेष्ठमुपातिष्ठंतं
नृपम् ६ ततोऽब्रवीन्महाराज कुंती पुत्रमुपहरे ॥ निषण्णं पाणिना पृष्ठे संपृशन्नं विकासुतः ७ अप्रमादस्त्वया कार्यः सर्वथा कुरुनंदन ॥ अष्टांगिराज शार्दूलराज्यधर्म
पुरस्कृते ८ तनुशक्यं महाराज रक्षितुं पांडुनंदन ॥ राज्यधर्मेण कैतेय विद्वानसिनिबोधत ९ विद्यावृद्धान्सदैवत्वमुपासीथा युधिष्ठिर ॥ शृणुयास्ते च यद्व्युः कुर्या
श्चैवाविचारयन् १० प्रातरुत्थाय तान् राजन् पूजयित्वा यथाविधि ॥ कृत्यकाले समुत्पन्ने पृच्छेथाः कार्यमात्मनः ११ ते तु संमानिताराजं स्त्वया कार्यहि तार्थिना ॥
प्रवक्ष्यामि हितं तात सर्वथा तव भारत १२ इंद्रियाणि च सर्वाणि वाजित्परिपालय ॥ हितयैव भविष्यति रक्षितं द्रविण्यथा १३ अमात्यानुपधाती तान् पितृपैतामहा
नृशुचीन् ॥ दांतान् कर्मसु पुण्यांश्च पुण्यान् सर्वे पुयोजयेः १४ चारयेथाश्च सततं चारैरविदितः परैः ॥ परीक्षितैर्बहुविधैः स्वराष्ट्रप्रतिवासिभिः १५ पुरंचते सुगुप्तं
स्याद्दृढप्राकारतोरणम् ॥ अष्टाद्वालकं संवाधं पदं सर्वतो दिशम् १६ तस्य द्वाराणि सर्वाणि पर्याप्तानि बृंहति च ॥ सर्वतः सुविभक्तानियंत्रैरारक्षितानि च १७
पुरुषैरलमर्थस्ते विदितैः कुलशीलतः ॥ आत्मा च रक्ष्यः सततं भोजनादिषु भारत १८ विहाराहारकालेषु माल्यशय्यासनेषु च ॥ स्त्रियश्च ते सुगुप्ताः स्युर्वृद्धैरपि रधि
ष्ठिताः १९ शीलवद्भिः कुलीनैश्च विद्वद्भिश्च युधिष्ठिर ॥ मंत्रिणश्चैव कुर्विथा द्विजान् विद्याविशारदान् २० विनीतांश्च कुलीनांश्च धर्मार्थकुशलानृजून ॥ तैः सार्धं मंत्रये
थास्त्वं नात्यर्थं बहुभिः सह २१ समस्तैरपि च व्यस्तैर्व्यपदेशेन केनचित् ॥ सुसंवृतं मंत्रगृहं स्थलं चारुह्यमंत्रयेः २२ अरण्ये निःशलाके वानचरात्रौ कथंचन ॥ वानराः
पक्षिणश्चैव ये मनुष्यानुसारिणः २३ सर्वे मंत्रगृहे वज्याये चापि जडपंगवः ॥ मंत्रभेदे हि ये दोषा भवन्ति पृथिवीक्षिताम् २४ न ते शक्याः समाधातुं कथंचिदिति मे मतिः ॥
दोषांश्च मंत्रभेदस्य ब्रूयास्त्वं मंत्रिमंडले २५ अभेदे च गुणाराजन् पुनः पुनरारिदम् ॥ पौरजानपदानां च शौचाशौचे युधिष्ठिर २६ यथा स्याद्विदितं राजंस्तथा कार्यं
कुरु ब्रह्म ॥ व्यवहारश्च ते राजन्नित्यमातैरधिष्ठितः २७ योज्यस्तुष्टैर्हितैराजन्नित्यं चारैरनुष्ठितः ॥ परिमाणं विदित्वा च दंडं दंडेषु भारत २८ प्रणयेयुर्यथान्यायं
पुरुषास्ते युधिष्ठिर ॥ आदानरुचयश्चैव परदाराभिर्मांसिनः २९ उग्रदंडप्रधानाश्च मिथ्याव्याहारिणस्तथा ॥ आक्रोष्टारश्च लुब्धाश्च हर्तारः साहसप्रियाः ३०
समाविहारभेत्तारो वर्णानां च प्रदूषकाः ॥ हिरण्यदंडावध्याश्च कर्तव्यादेशकालतः ३१

नानि पदपदं षडभिः पदैः पदनीयैः स्थानैर्भुक्तं तेन सप्तप्राका

रमिति गम्यते तत्र सप्तमस्यांतःपुरत्वात् षड्वान्वेषोपदनीयानि स्थानानि १९।२०।२१।२२ निःशलाके जतृणे सतृणे ह्यासत्रः परचारो ज्ञातुमशक्य इति २३।२४।२५
२६।२७ परिमाणं दंडं व्यपदेशं पराधस्य च २८ आदानरुचयः उत्क्रोचोपजीविनश्चौरावा २९।३० हिरण्यदंडावध्याः पूर्वोक्ताः सर्वे देशकालानुरोधेन दंडावध्यावेति ज्ञेयं ३१

१२ प्रदोषोरजनीमुखं दृतादीनां दर्शनकालः ३२ तैश्च श्रुतानामर्थानां निर्णये अररात्रः ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० गवादिबदाहारमात्रवेतनाः विष्टिगृहीतानामप्याहारमात्रं
 देयमित्यर्थः । व्यवहारिणः कारुशिल्पिप्रभृतयः ४१ । ४२ । ४३ ॥ इति आश्रमवासिके नीलकंठीये भारतभाष्ये पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ मंडलानिभिरिर्मित्रमित्यादीनि उदा
 सीनादन्योमध्यमोद्वयोरपि दृष्टाकांक्षी १ चतुर्णां शत्रुपक्षे जातानां शत्रुः शत्रुमित्रं उभयोर्जयाधीपराजयाधौ चेति २ यद्येच्छं कपैरेभ्यस्त्वमेव च त्वं च भवति तस्मादवहितस्तिष्ठेद्यथा मे दोषमवेदिति
 प्रातरेव हि पश्येथायेक्युर्व्ययकर्मते ॥ अलंकारमथोभोज्यमत ऊर्ध्वसमाचरेः ३२ पश्येथाश्च ततो यो धानसदा त्वं प्रति हर्षयन् ॥ दूतानां च चराणां च प्रदोषस्ते
 सदा भवेत् ३३ सदा चापररात्रां ते भवेत्कार्यार्थनिर्णयः ॥ मध्यरात्रे विहारस्ते मध्याह्ने च सदा भवेत् ३४ सर्वे त्वोपयिकाः कालाः कार्याणां भस्तर्षभ ॥ तथैवालं लतः
 कालतिष्ठेथाभूरिदक्षिण ३५ चक्रवर्तात् कार्याणां पर्यायो दृश्यते सदा ॥ कोशस्थानि च ये पन्नं कुर्वीथान्यायतः सदा ३६ विविधस्य महाराजविपरीतं विवर्जये ॥
 चारैर्विदित्वा शत्रूंश्च ये राज्ञां मंतरापिणः ३७ तानासैः पुरुषैर्दूराद्वा दयेथानराधिप ॥ कर्मदृष्ट्वाऽथ भृत्यांस्त्वं वरयेथाः कुरुद्वद ३८ कारयेथाश्च कर्माणि युक्तायुक्तै
 रधिष्ठितैः ॥ सेनाप्रणेता च भवेत्तव तात दृढवतः ३९ शूरः क्लेशसहश्चैव हितो भक्तश्च पुरुषः ॥ सर्वे जनपदाश्चैव तव कर्माणि पांडव ४० गोवद्रासभवच्चैव कुर्युर्व्यवहा
 रिणः ॥ स्वरं ध्रुपदं च स्वेष्टेषु चैव परेषु च ४१ उपलक्षयितव्यं ते नित्यमेव युधिष्ठिर ॥ देशजाश्चैव पुरुषा विक्तांताः स्वेष्टकर्मसु ४२ यात्राभिरनुकूपाभिरनुग्राह्या
 हितास्त्वया ॥ गुणार्थिनां गुणः कार्यो विदुषा वैजनाधिप ॥ अविचार्याश्च ते ते स्युरचला इव नित्यशः ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि आश्रमवास
 घृतराष्ट्रोपदेशो पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ मंडलानि च बुध्येथाः परेषामात्मनस्तथा ॥ उदासीनगणानां च मध्यस्थानां च भारत
 १ चतुर्णां शत्रुजातानां सर्वेषामाततायिनाम् ॥ मित्रं चा मित्रमित्रं च बोद्धव्यं तेऽरिर्कशन २ तथाऽऽमात्या जनपदादुर्गाणि विविधानि च ॥ बलानि च कुरुश्रेष्ठ भव
 त्येषां यथेच्छकम् ३ ते च द्वादशकौ ते यराज्ञां वै विषयात्मकाः ॥ मंत्रिप्रधानाश्च गुणाः षष्टिर्द्वादशच प्रभो ४ एतन्मंडलमित्यादुराचार्या नीतिकोविदाः ॥ अत्र
 षाड्गुण्यमायत्तं युधिष्ठिरनिबोधत ५ दृढिक्षयौ च विज्ञेयौ स्थानं च कुरुसत्तम ॥ द्विसप्तत्यां महाबाहो ततः षाड्गुण्यजा गुणाः ६ यदा स्वपक्षो बलवाच परपक्षस्त
 थाऽबलः ॥ विष्टह्य शत्रून्कौ ते यजेयः क्षितिपतिस्तदा ७ यदा परे च बलिनः स्वपक्षश्चैव दुर्बलः ॥ सार्धं विद्वांस्तदा क्षीणः परैः संधिं समाश्रयेत् ८ द्रव्याणां संचयश्चैव
 कर्तव्यः सुमहांस्तथा ॥ यदा समर्थो यानायनचिरेण भारत ९ तदा सर्वविधेयं स्यात्स्थानेन सविचारयेत् ॥ भूमिरल्पफला देया विपरीतस्य भारत १० हिरण्यं कुप्य
 भूयिष्ठं मित्रं क्षीणमथो बलम् ॥ विपरीतानि विदुः क्षियात्स्वयं संधिविशारदः ११ संध्यर्थं राजपुत्रं बालिप्सेथा भरतर्षभ ॥ विपरीतं न तच्छ्रेयः पुत्रकस्यां चिदापदि १२
 १ द्वादशचत्वारः शत्रुजाताः पट्माततायिनः । मित्रममित्रमित्रं चेति षष्टिर्गुणाः । लुब्धादीन्यष्टौ संधानकर्माणि बालादयो विंशतिरसंधेयाः । नास्तिक्यादयश्चतुर्दशदोषाः । मंत्रादीन्यष्टादश
 तीर्थानीति । एतेषु केचिद्धानार्थं ज्ञातव्याः केचिदुपादानार्थं २ षाड्गुण्यादयः प्रागेव व्याख्याताः ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ संध्यर्थं भित्तिसार्धः यः संधिकरोति तस्य पुत्रं स्वनि कटे स्यापये
 दित्यर्थः । तदकर्तृमेव महत्यापदायाति कदाचित्स्थानमप्यागतायामभोजे तत्परिहारे यत्नोऽधिकर्तव्यः १२

दीनानां वधधिरादीनां विभावयेत्पूजयेत् १३ युगपदेति कुर्यादिति च शेषः १४ । १५ तैर्हि सेतसजिगीपुर्हितिशेषः १६ नान्वेष्टव्या नोच्छेदनीयाः १७ वैतर्सीवृत्तिप्रबलेष्विति शेषः एतस्वी १८
 १९ असंभवेऽप्यांतरस्य मुख्येन शरीरेणैव युद्धाय निष्पतेत् एवं शरीरमोक्षणे मुक्तिः शूरस्य स्यादित्यर्थः २० ॥ इति आश्रमोनीं भारतभाष्ये षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ संधीति प्रबलप्र
 तस्याः प्रमोक्षेयत्वं च कुर्यात्सोपायमंत्रवित् ॥ प्रकृतीनां च राजेन्द्रराजादीनान्विभावयेत् १३ क्रमेण युगपत्सर्वव्यवसायं महाबलः ॥ पीडनं स्तंभनं चैव कोशभंगस्त
 थैव च १४ कार्ययत्नेन शत्रूणां स्वराज्यं रक्षता स्वयम् ॥ न च हिंस्योऽभ्युपगतः सामंतो दृढिमिच्छता १५ कौतेय तं न हि सेतस्यो महीं विजिगीषते ॥ गणानां भेदने
 योगमीप्सेथाः सहमंत्रिभिः १६ साधुसंग्रहणाच्चैव पापनिग्रहणात्तथा ॥ दुर्बलाश्चैव सततं नान्वेष्टव्या बलीयसा १७ तिष्ठेथाराजशार्दूलवैतर्सीवृत्तिमास्थितः ॥ य
 द्येनमभियायाच्च बलवान् दुर्बलं नृपः १८ सामादिभिरुपायैस्तं क्रमेण विनिवर्तये ॥ अशकुंश्च युद्धाय निष्पतेत्सहमंत्रिभिः १९ कोशेन परैर्दंडेन ये चास्य प्रियका
 रिणः ॥ असंभवे तु सर्वस्य यथामुख्येन निष्पतेत् ॥ क्रमेणानेन मुक्तिः स्याच्छरीरमिति केवलम् २० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि आश्रमवा
 घृतराष्ट्रोपदेशो षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ संधिविग्रहमप्यत्र पश्येथाराजसत्तम ॥ द्वियोनिं विविधोपायं बहुकल्पं युधिष्ठिर १ कौ
 रव्यपर्युपासीथाः स्थित्वा द्वैविध्यमात्मनः ॥ तुष्टपुष्टबलः शत्रुरात्मवानिति च स्मरेत् २ पर्युपासनकाले तु विपरीतं विधीयते ॥ आमर्दकाले राजेन्द्रव्यपसर्पेततः
 परम् ३ व्यसनं भेदनं चैव शत्रूणां कारयेत्ततः ॥ कर्षणं भीषणं चैव युद्धे चैव बलक्षयम् ४ प्रयास्यमानो नृपतिस्त्रिविधां परिचिंतयेत् ॥ आत्मनश्चैव शत्रोश्च शक्तिं
 शास्त्रविशारदः ५ उत्साहप्रभुशक्तिभ्यां मंत्रशक्त्या च भारत ॥ उपपन्नो नृपो यायाद्विपरीतं च वर्जयेत् ६ आददीत बलं राजामौलं मित्रवलंतथा ॥ अटशैवलं भृतं
 चैव तथा श्रेणीवलं प्रभो ७ तत्र मित्रवलं राजन्मौलं चैव विशिष्यते ॥ श्रेणीवलं भृतं चैव तुल्ये एवेति मेमतिः ८ तथाचारवलं चैव परस्परसमं नृप ॥ विज्ञेयं बहुकाले पुरा
 ज्ञाकाल उपस्थिते ९ आपदश्चापि बोद्धव्या बहुरूपा नराधिप ॥ भवति राजा कौरव्ययास्ताः पृथगतः शृणु १० विकल्पा बहुधारा जन्नापदां पांडुनंदन ॥ सामा
 दिभिरुपन्यस्य गणयेत्तानृपः सदा ११ यात्रां गच्छेद्दलैर्युक् तो राजा सद्भिः परंतप ॥ युक्तश्च देशकालाभ्यां बलैरात्मगुणैस्तथा १२ हृष्टपुष्टबलो गच्छेद्राजा दृढयुद
 येरतः ॥ अकृशश्चाप्यथो यायाद नृतावपि पांडव १३ तूणाश्मानं वाजिरथप्रवाहां ध्वजद्वयैः संवृतकूलरोधसम् ॥ पदातिना गैर्बहुकर्मदमानदीं सपत्ननाशे नृपतिः प्र
 योजयेत् १४ अथोपपत्त्या शकटं पद्मवज्रं च भारत ॥ उशनावेदयच्छास्त्रं तत्रैतद्विहितं विभो १५ चारयित्वा परवलं लुत्वा स्वबलदर्शनम् ॥ स्वभूमौ योजयेत्तुदं
 परभूमौ तथैव च १६ बलं प्रसादयेद्राजानि क्षिपेद्बालिनो नरात् ॥ ज्ञात्वा स्वविषयं तत्र सामादिभिरुपक्रमेत् १७ सर्वथैव महाराजशरीरं धारयेदिह ॥ प्रेत्य चेह चक
 र्तव्यमात्मनिः श्रेयसंपरम् १८

तियो गिकी दुर्बलप्रतियोगिकौ चेति द्वयोर्भी संधिविग्रहौ १ स्थित्वा स्थिरो भूत्वा द्वैविध्यं बलाबलं ज्ञात्वा शत्रुपर्युपास्येति

भावः । स्मरेज्जयोपायं विचारयेत्तत्त्वकस्मात्प्रयायात् २ विपरीतं तुष्टपुष्टबलं प्रयायादित्यर्थः ३ स्मरेदित्युक्तं विस्पष्टयति व्यसनमिति ४ त्रिविधां शक्तिं ५ ताभेवाह उत्साहेति ६ मौलं धनबलं
 ७ । ८ । ९ । १० विकल्पा इति प्रभृतयः तातुपन्यस्य गणयेत्तु गोपयित्वाऽवहेत्यर्थः ११ । १२ अमृतावकालेऽपि शिशिरावौ १३ । १४ शकटादयो व्यूहविशेषाः १५ । १६ । १७ । १८

एवमेतन्महाराजराजासम्यक्समाचरन् ॥ प्रेत्यस्वर्गमवाप्नोतिप्रजाधर्मेणपालयन् १९ एवंत्वयाकुरुश्रेष्ठवर्तितव्यंप्रजाहितम् ॥ उभयोर्लोकयोस्तातप्राप्तयेनि
त्यमेवहि २० भीष्मेणसर्वमुक्तोऽसि कृष्णेनविदुरेणच ॥ मयाऽप्यवश्यं वक्तव्यं प्रीत्यातेनृपसत्तम २१ एतत्सर्वं यथान्यायं कुर्वीथाभूरिदक्षिण ॥ प्रियस्तथाप्रजानां
त्वंस्वर्गसुखमवाप्स्यसि २२ अश्वमेधसहस्रेणयोजेत्पृथिवीपतिः ॥ पालयेद्वापिधर्मेणप्रजास्तुल्यंफलंलभेत् २३ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासि० आश्रम०
धृतराष्ट्रोपसंवादे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एवमेतत्करिष्यामियथाऽऽत्थपृथिवीपते ॥ भूयश्चैवानुशास्योऽहंभवतापार्थ
वर्षभ १ भीष्मेस्वर्गमनुप्राप्ते गते च मधुसूदने ॥ विदुरे संजये चैव कोऽन्यो मां वक्तुमर्हति २ यतु मामनुशास्तीह भवानद्यहिते स्थितः ॥ कर्ताऽस्मितन्महीपालनि
र्हता भवपार्थिव ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तः सराजर्षिर्धर्मराजेन धीमता ॥ कौंतेयं समनुज्ञातुमियेष भरतर्षभ ४ पुत्रसंशम्यतां तावन्ममापि बलवानश्रमः ॥
इत्युक्त्वा प्राविशद्राजा गांधार्या भवनं तदा ५ तमासनगतं देवी गांधारी धर्मचारिणी ॥ उवाच काले कालज्ञा प्रजापति संपातिम् ६ आनुज्ञातः स्वयं तेन व्यासेन त्वं
महिर्षिणा ॥ युधिष्ठिरस्यानुमते कदाऽरण्यं गमिष्यसि ७ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ गांधार्यहमनुज्ञातः स्वयं पित्रा महात्मना ॥ युधिष्ठिरस्यानुमते गताऽस्मिन् चिरा
द्धनम् ८ अहं हितावत्सर्वेषां तेषां दुःखं देविनाम् ॥ पुत्राणां दातुमिच्छामि प्रेतभावानुगंवसु ९ सर्वप्रकृतिसान्निध्यं कारयित्वा स्ववेश्मनि ॥ वैशंपायन उवाच ॥
इत्युक्त्वा धर्मराजाय प्रेषयामास वै तदा १० स च तद्वचनात्सर्वसमानिन्ये महीपतिः ॥ ततः प्रतीतमनसो ब्राह्मणाः कुरुजांगलाः ११ क्षत्रियाश्चैव वैश्याश्च शूद्राश्चै
व समा ययुः ॥ ततो निष्क्रम्य नृपतिस्तस्मादंतःपुरा तदा १२ ददृशे तं जनं सर्वसर्वाश्च प्रकृतीस्तथा ॥ समवेतांश्च तान्सर्वान् पौरान् जानपदांस्तथा १३
तानागतानभिप्रेक्ष्य समस्तं च सुहृज्जनम् ॥ ब्राह्मणांश्च महीपालनानादेश समागतान् १४ उवाच मतिमान् राजा धृतराष्ट्रोऽविकासुतः ॥ भवंतः
कुरुवश्चैव चिरकालं सहोपिताः १५ परस्परस्य सुहृदः परस्परहिते रताः ॥ यदि दानीमहं ब्रूयामस्मिन्काल उपस्थिते १६ तथा भवद्भिः कर्तव्यमविचार्य
वचो मम ॥ अरण्यगमने बुद्धिर्गांधारी सहितस्य मे १७ व्यासस्यानुमते राज्ञस्तथा कुंती सुतस्य मे ॥ भवंतोऽप्यनुजानं तु माचवोऽभूद्विचारणा १८ अस्मा
कं भवतां चैव येयं प्रीतिर्हि शाश्वती ॥ न च साऽन्येषु देशेषु राज्ञामिति मतिर्मम १९ शांतोऽस्मि वयसा जनेन तथा पुत्रविना कृतः ॥ उपवासकशश्चास्मि गांधारी स
हितोऽनघाः २० युधिष्ठिर गते राज्ञे प्राप्ताश्चास्मि सुखं महत् ॥ मन्ये दुर्योधनैश्चर्याद्विशिष्टमिति सत्तमाः २१ मम चांधस्य वृद्धस्य हतपुत्रस्य का गतिः ॥
ऋते वनं महाभागास्तन्मानुज्ञातुमर्हथ २२ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सर्वे ते कुरुजांगलाः ॥ बाष्पसंदिग्धया वाचारुरुर्ध्वं रतर्षभ २३

२४ ॥ इति आश्रमवासिके नीलकण्ठीये भारतमावदीपे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ शांतनुरिति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२
तान विबुवतः किंचित्सर्वान् शोकपरायणान् ॥ पुनरेव महातेजा धृतराष्ट्रोऽब्रवीदिदम् २४ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि आश्रमवासपर्वणि धृतराष्ट्रकृत वनग
मनप्रार्थने अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ शांतनुः पालयामास यथावद्वसुधामिमाम् ॥ तथा विचित्रवीर्यश्च भीष्मेण परिपालितः १ पालया
मासनस्तातो विदितार्थो न संशयः ॥ यथा च पांडुर्भ्राता मे दयितो भवतामभूत् २ स चापि पालयामास यथावत्तच्च वेत्थह ॥ मया च भवतां सम्यक् शुश्रूषाया कृताऽनघाः
३ असम्यग्वा महाभागास्तत्क्षंतव्यमंतर्द्रितैः ॥ यदा दुर्योधनेनेदं भुक्तं राज्यमकंठकम् ४ अपितत्र नवो मंदो दुर्बुद्धिरपराद्धवान् ॥ तस्यापराधा दुर्बुद्धेरभिमानान्म
हीक्षिताम् ५ विमर्दः सुमहानासीद नयात्स्वकृता दथ ॥ तन्मया साधुवाष्पीदं यदिव आसाधु वैकृतम् ६ तद्बोहदिन कर्तव्यं मया बद्धोऽयमंजलिः ॥ वृद्धोऽयं हतपु
त्रोऽयं दुःखितोऽयं नराधिपः ७ पूर्वराज्ञां च पुत्रोऽयमिति कृत्वाऽनुजानथ ॥ इयं च कृपणा वृद्धा हतपुत्रा तपस्विनी ८ गांधारी पुत्रशोकार्ता युष्मान्या च तिवै मया ॥
हतपुत्रा विमौ वृद्धौ विदित्वा दुःखितौ तथा ९ अनुजानीत भद्रं वो व्रजावशरणं च वः ॥ अयं च कौरवो राजा कुंती पुत्रो युधिष्ठिरः १० सर्वैर्भवद्भिर्द्रष्टव्यः समेषु विषमेषु च ॥
न जातु विषमं चैव गमिष्यति कदाचन ११ चत्वारः सचिवायस्य भ्रातरो विपुलौजसः ॥ लोकपाल समाह्वेते सर्वधर्मार्थदर्शिनः १२ ब्रह्मेव भगवानेष सर्वभूतजगत्पतिः ॥
युधिष्ठिरो महातेजा भवतः पालयिष्यति १३ अवश्यमेव वक्तव्यमिति कृत्वा ब्रवीमिवः ॥ एष न्यासो मया दत्तः सर्वेषां वो युधिष्ठिरः १४ भवंतोऽस्य च वीरस्य न्यासभूताः
कृता मया ॥ यदेव तैः कृतं किंचिद्बलीकं वः सुतैर्मम १५ यदन्येन मदीयेन तदनुज्ञातुमर्हथ ॥ भवद्भिर्न हि मे मन्युः कृतपूर्वः कथंचन १६ अत्यंतगुरुभक्तानामेषांऽजलि
रिदं नमः ॥ तेषामस्थिरबुद्धीनां लुब्धानां कामचारिणाम् १७ कृतेया चेऽद्य वः सर्वान् गांधारी सहितोऽनघाः ॥ इत्युक्त्वा स्तेन ते सर्वे पौरजानपदाजनाः ॥ नो चुर्वाष्प
कलाः किंचिद्दीक्षां च कुः परस्परम् १८ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके आश्रमवासपर्वणि धृतराष्ट्रप्रार्थनेन वमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
एवमुक्तास्तु ते तेन पौरजानपदाजनाः ॥ वृद्धेन राज्ञा कौरव्यनष्टसंज्ञा इवाभवन् १ तूष्णीं भूतास्ततस्तांस्तु बाष्पकंठान् महीपतिः ॥ धृतराष्ट्रो महीपालः पुनरेवाभ्य
भाषत २ वृद्धं च हतपुत्रं च धर्मपत्न्या सहानया ॥ विलपंतं बहुविधं कृपणं चैव सत्तमाः ३ पित्रा स्वयमनुज्ञातं कृष्णद्वैपायनेन वै ॥ वनवासाय धर्मज्ञा धर्मज्ञेन नृपे
ण ह ४ सोऽहं पुनः पुनश्चैव शिरसाऽवनतोऽनघाः ॥ गांधार्या सहितं तन्मां समनुज्ञातुमर्हथ ५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा कुरुराजस्य वाक्यानि करुणानिते ॥
रुरुदुःसर्वशोराजन्समेताः कुरुजांगलाः ६ उत्तरीयैः करैश्चापि संछाद्य वदनानिते ॥ रुरुदुःशोकसंतप्ता मुहूर्तं पितृमातृवत् ७ हृदयैः शून्यभूतैस्ते धृतराष्ट्रप्रवासजम् ॥
दुःखं संधारयंतो हि नष्टसंज्ञा इवाभवन् ८

तेविनीयतमायासंघृतराष्ट्रवियोगजम् ॥ शनैःशनैस्तदाऽन्योन्यमबुवन्संमतान्युत ९ ततःसंघायतेसर्वेवाक्यान्यथसमासतः ॥ एकस्मिन्ब्राह्मणेराजनिवेश्योचुर्न
 राधिपम् १० ततःस्वाचरणोविप्रःसंतोऽर्थविशारदः ॥ सांवाख्योब्रह्मचोराजन्वक्तुंसमुपचक्रमे ११ अनुमान्यमहाराजंतत्सदःसंप्रसाद्यच ॥ विप्रःप्रगल्भोमेधा
 वीसराजनमुवाचह १२ राजन्वाक्यंजनस्यास्यमयिसर्वसमर्पितम् ॥ वक्ष्यामितवहंवीरस्तज्जुषस्वनराधिप १३ यथावदसिराजेंद्रसर्वमेतत्तथाविभो ॥ नात्रमिथ्या
 वचःकिंचित्सुहृत्त्वंनःपरस्परम् १४ नजात्वस्यचवंशस्यराज्ञांकश्चित्कदाचन ॥ राजाऽऽसीद्यःप्रजापालःप्रजानामप्रियोऽभवत् १५ पितृवद्भ्रातृवच्चैवभवंतःपालयंति
 नः ॥ नचदुर्योधनःकिंचिदयुक्तंकृतवानृषः १६ यथाब्रवीतिधर्मात्मासुनिःसत्यवतीसुतः ॥ तथाकुरुमहाराजसहिनःपरमोगुरुः १७ त्यक्तावयंतुभवतादुःख
 शोकपरायणाः ॥ भविष्यामश्चिरंराजनभवदुणशतैर्युताः १८ यथाशांतनुनागुत्ताराज्ञाचित्रांगदेनच ॥ भीष्मवीर्योपगूढेनपित्रातवचपार्थिव १९ भवदुद्गीक्ष
 णाच्चैवपांडुनापृथिवीक्षिता ॥ तथादुर्योधनेनापिराज्ञासुपरिपालिताः २० नस्वलपमपिपुत्रस्तेव्यलिकंकृतवानृष ॥ पितरीवसुविश्वस्तास्तस्मिन्नपिनराधिपे २१
 वयसास्मयथासम्यक्भवतोविदितंतथा ॥ तथावर्षसहस्राणिकुंतीपुत्रेणधीमता २२ पाल्यमानाष्टतिमतासुखंविदामहेष्टप ॥ राजर्षीणांपुराणानांभवतांपुण्य
 कर्मणाम् २३ कुरुसंवरणादिनांभरतस्यचधीमतः ॥ वृत्तंसमनुयात्येषधर्मात्माभूरिदक्षिणः २४ नात्रवाच्यंमहाराजसुसूक्ष्ममपिविद्यते ॥ उपिताःस्मसुखंनि
 त्यंभवतापरिपालिताः २५ सुसूक्ष्मंचव्यलीकंतेसपुत्रस्यनविद्यते ॥ यजुज्ञातिविमर्देऽस्मिन्नात्यदुर्योधनंप्रति २६ भवंतमनुनेप्यामितत्रापिकुरुनंदन ॥
 ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ नतदुर्योधनकृतंनचतद्भवताकृतम् २७ नकर्णसौबलाभ्यांचकुरवोयत्क्षयंगताः ॥ दैवंतनुविजानीमोयन्नशक्यंप्रवाधितुम् २८ दैवंपुरु
 पकारेणनशक्यमपिवाधितुम् ॥ अक्षौहिण्योमहाराजदशाष्टौचसमागताः २९ अष्टादशाहेनहताःकुरुभिर्योधपुंगवैः ॥ भीष्मद्रोणकृपाद्यैश्चकर्णेनचमहात्मना
 ३० युयुधानेनवीरेणष्टष्टयुग्मेनचैवह ॥ चतुर्भिःपांडुपुत्रैश्चभीमार्जुनयमैस्तथा ३१ नचक्षयोऽयंनृपतेऽकृतेदैवबलादभूत् ॥ अवश्यमेवसंग्रामेक्षत्रियेणविशेषतः
 ३२ कर्तव्यंनिधनंकालेमर्तव्यंक्षत्रबंधुना ॥ तैरियंपुरुषव्याघ्रैर्विद्याबाहुबलान्वितैः ३३ पृथिवीनिहतासर्वासहयासरथद्विपा ॥ नसराज्ञांवधेसूनुःकारणंतेमहा
 त्मनाम् ३४ नभवान्नचतेष्ट्यामकर्णेनचसौबलः ॥ यद्विशस्ताःकुरुश्रेष्ठराजानश्चसहस्रशः ३५ सर्वदैवकृतंविद्विकोऽत्रकिंवक्तुमर्हति ॥ गुरुर्मतोभवान
 स्यकृत्स्नस्यजगतःप्रभुः ३६ धर्मात्मानमतस्तुभ्यमनुजानीमहेसुतम् ॥ लभतांवीरलोकंससहयोनराधिपः ३७ द्विजाग्र्यैःसमनुज्ञातस्त्रिदिवेमोदतांसुखम् ॥
 प्राप्स्यतेचभवान्पुण्यधर्मेत्तपरमांस्थितिम् ३८

दृष्टिप्रदानमप्यस्मदवेक्षार्यपांडवेष्टस्माकंसमर्पणं १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८ ॥ इतिआश्रमवासिकेप० नीलकंठीयेभारत
 वेदधर्मेचकृत्स्नेनसम्यक्त्वंभवसुव्रतः ॥ दृष्टिप्रदानमपितेपांडवान्प्रतिनोवृथा ३९ समर्थास्त्रिदिवस्यापिपालनेकिंपुनःक्षितेः ॥ अनुवत्स्यंतिवाधीमन्समेपुविष
 मेपुच ४० प्रजाःकुरुकुलश्रेष्ठपांडवान्शालभूषणान् ॥ ब्रह्मदेयाग्रहारांश्चपारिवर्हांश्चपार्थिवः ४१ पूर्वराजाभिपत्रांश्चपालयत्येवपांडवः ॥ दीर्घदर्शीमृदुर्दातः
 सदावैश्रवणोयथा ४२ अक्षुद्रसचिवश्चायंकुंतीपुत्रोमहामनाः ॥ अथमित्रेदयावांश्चशुचिश्चभरतर्षभः ४३ ऋजुपश्यतिमेधावीपुत्रवत्पालितःसदा ॥ विप्रियं
 चजनस्यास्यसंसर्गाद्धर्मजस्यवै ४४ नकरिष्यंतिराजर्षेतथाभीमार्जुनादयः ॥ मंदाष्टदुषुकौरव्यतीक्ष्णेष्वशीविषोपमाः ४५ वीर्यवंतोमहात्मानःपौराणांचहि
 तेरताः ॥ नकुंतीनचपांचालीनचोलूपीनसात्वती ४६ आस्मिन्नजनेकरिष्यंतिप्रतिकूलानिर्हं चित् ॥ भवत्कृतमिमंस्नेहंयुधिष्ठिरविवर्धितम् ४७ नपृष्ठतःक
 रिष्यंतिपौराजानपदाजनाः ॥ अधर्मिष्ठानपिसतःकुंतीपुत्रामहारथाः ४८ मानवान्पालयिष्यंतिभूत्वाधर्मपरायणाः ॥ सराजन्मानसंदुःखमपनीययुधिष्ठिरात्
 ४९ कुरुकार्याणिधर्म्याणिनमस्तेपुरुषर्षभ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्यतद्वचनंधर्म्यमनुमान्यगुणोत्तरम् ५० साधुसाध्वितिसर्वःसजनःप्रतिगृहीतवान् ॥ घृ
 तराष्ट्रश्चतद्वाक्यमभिपूज्यपुनःपुनः ५१ विसर्जयामासतदाप्रकृतीस्तुशनैःशनैः ॥ सतैःसंपूजितोराजाशिवेनावेक्षितस्तथा ५२ प्रांजलिःपूजयामासतंतंजंभ
 रतर्षभ ॥ ततोविवेशभवनंगांधार्यासहितोनिजम् ॥ व्युष्टायांचैवशर्वयार्थञ्चकारानिबोधतत् ५३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्र० आश्रमवासप० प्रकृतिसात्वने
 दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोऽरजन्वाव्युष्टायांघृतराष्ट्रोऽविकासुतः ॥ विदुरंप्रेषयामासयुधिष्ठिरनिवेशनम् १ सगत्वारजवचनादुवाचा
 च्युतमीश्वरम् ॥ युधिष्ठिरंमहातेजाःसर्वबुद्धिमतांवरः २ घृतराष्ट्रोमहाराजोवनवासायदीक्षितः ॥ गमिष्यातिवनंराजन्नागतांकार्तिकीमिमाम् ३ सत्वांकुरुकुल
 श्रेष्ठकिंचिदर्थमभीप्सति ॥ श्राद्धमिच्छतिदातुंसंगांगेयस्यमहात्मनः ४ द्रोणस्यसोमदत्तस्यवाह्नीकस्यचधीमतः ॥ पुत्राणांचैवसर्वेपांयेचान्येसुहृदोहताः ५
 यदिचाप्यनुजानीषेसैधवापसदस्यच ॥ एतच्छ्रुत्वातुवचनंविदुरस्ययुधिष्ठिरः ६ हृष्टःसंपूजयामासगुडाकेशश्चपांडवः ॥ नचभूमिदृढक्रोधस्तद्वचोऽगृहेत
 दा ७ विदुरस्यमहातेजादुर्योधनकृतंस्मरन् ॥ अभिप्रायंविदित्वातुभीमसेनस्यफाल्गुनः ८ किरीटी किंचिदानम्यतमुवाचनरर्षभम् ॥ भीमराजापितावृद्धोव
 नवासायदीक्षितः ९ दातुमिच्छतिसर्वेषांसुहृदामौर्ध्वदेहिकम् ॥ भवतानिर्जितंवित्तंदातुमिच्छतिकौरवः १० भीष्मादीनांमहाबाहोतदनुज्ञातुमर्हसि ॥ दिष्ट्या
 त्वद्यमहाबाहोघृतराष्ट्रःप्रयाचते ११ याचितोयःपुराऽस्माभिःपश्यकालस्यपर्ययम् ॥ योऽसौपृथिव्याःकृत्स्नायाभर्ताभूत्वानराधिपः १२ परैर्विनिहतामात्यो
 वनंगतुमभीप्सति ॥ मातेऽन्यत्पुरुषव्याघ्रदानाद्भवतुदर्शनम् १३

भावदीपेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ततहति १। २। ३ किंचिदर्थ किंचित्कार्यकर्तुंत्वाभीप्सतिद्रष्टुमितिशेषः तदेवाह श्राद्धमिति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३

अयशस्यमतोऽन्यत्स्यादधर्मश्चमहाभुज ॥ राजानमुपशिक्षस्वज्येष्ठभ्रातरमीश्वरम् १४ अहंस्त्वमपिदातुंवेनादातुंभरतर्षभ ॥ एवंब्रुवाणंवीभत्सुधर्मराजोऽप्य
पूजयत् १५ भीमसेनस्तुसक्रोधःप्रोवाचेदंवचस्तदा ॥ वयंभीष्मस्यदास्यामःप्रेतकार्यं तुफाल्गुन १६ सोमदत्तस्यनृपतेर्भूरिश्रवसएवच ॥ बाह्लीकस्यचराजर्षे
द्रोणस्यचमहात्मनः १७ अन्येषांचैवसर्वेषांकुंतीकर्णायदास्याति ॥ श्राद्धानिपुरुषव्याघ्रमाप्रादात्कौरवोत्तपः १८ इतिमेवर्ततेबुद्धिर्मानोनिंदंतुशत्रवः ॥ कष्टा
क्वष्टतरंयांतुसर्वेदुर्योधनादयः १९ यैरियंपृथिवीकृत्स्नाघातिताकुलपांसनैः ॥ कुतस्त्वमसिविस्मृत्यवेरंद्वादशवार्षिकम् २० अज्ञातवासंगहनंद्रौपदीशोकवर्ध
नम् ॥ कृतदाघृतराष्ट्रस्यस्नेहोऽस्मद्गोचरोगतः २१ कृष्णाजिनोपसंवीतोहताभरणभूषणः ॥ सार्द्धपांचालपुत्र्यात्वंराजानमुपजग्मिवान् २२ कृतदाद्रोणभी
ष्मोतौसोमदत्तोऽपिवाऽभवत् ॥ यत्रत्रयोदशसमावनेवन्येनजीवथ २३ नतदात्वांपिताज्येष्ठःपितृत्वेनाभिवक्षते ॥ किंतेतद्विस्मृतं पार्थयदेषकुलपांसनः २४
दुर्बुद्धिर्विदुरंप्राहयूतेकिंजितमित्युत ॥ तमेवंवादिनंराजाकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ उवाचवचनंघोमान्जोषमास्वेतिमर्त्सयन् २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवा
सिकेआश्रमवासपर्वणिएकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ भीमज्येष्ठोगुरुमेवंनातोऽन्यद्वक्तुमुत्सहे ॥ घृतराष्ट्रस्तुराजर्षिःसर्वथामानम
र्हति १ नस्मरंत्यपराद्धानिस्मरंतिसुकृतान्यपि ॥ असंभिन्नार्यमर्यादाःसाधवःपुरुषोत्तमाः २ इतितस्यवचःश्रुत्वाफाल्गुनस्यमहात्मनः ॥ विदुरंप्राहधर्मा
त्माकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ३ इदंमद्वचनात्क्षतःकौरवंब्रूहिपार्थिवम् ॥ यावदिच्छतिपुत्राणांश्राद्धंतावद्दाम्यहम् ४ भीष्मादीनांचसर्वेषांसुहृदामुपकारिणाम् ॥
ममकोशादिति विभोमाभूद्भीमःसुदुर्मनाः ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्त्वाधर्मराजस्तमर्जुनंप्रत्यपूजयत् ॥ भीमसेनःकटाक्षेणवीक्षांचक्रेधनंजयम् ६ ततः
सविदुरंधीमानवाक्यमाहयुधिष्ठिरः ॥ भीमसेनेनकोपंसनृपतिःकर्तुमर्हति ७ परिक्रिष्टोहिभीमोऽपिहिमवृष्ट्यातपादिभिः ॥ दुःस्वैर्बहुविधैर्धोमानरण्येविदितं
तव ८ किंतुमद्वचनाद्दहिराजानंभरतर्षभ ॥ यद्यदिच्छसियावच्चगृह्यतांमदृहादिति ९ यन्मात्सर्यमयंभीमःकरोतिभृशदुःखितः ॥ नतन्मनसिकर्तव्यमिति
वाच्यःसपार्थिवः १० यन्ममास्तिधनंकिंचिदर्जुनस्यचवेश्मनि ॥ तस्यस्वामीमहाराजइतिवाच्यःसपार्थिवः ११ ददातुराजाविप्रेभ्योयथेष्टंक्रियतांव्ययः ॥
पुत्राणांसुहृदांचैवगच्छत्वानृण्यमद्यसः १२ इदंचापिशरीरंमेतवायतंतजनाधिप ॥ धनानिचेतिविद्विध्वंनमेतत्रास्ति संशयः १३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रम
वासिकेपर्वणिआश्रमवासपर्वणि युधिष्ठिरानुमोदने द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥

भीमेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ ॥ ॥ इतिआश्रमवासिकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥

एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ ॥ इतिआश्रमवा०नी०भारतभावदीपेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ विदुरेणेति १ । २

॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तुराज्ञासविदुरोबुद्धिसत्तमः ॥ घृतराष्ट्रमुपेत्यैवंवाक्यमाहमहार्थवत् १ उक्तोयुधिष्ठिरोराजाभवद्वचनमादितः ॥ सचसंश्रुत्यवाक्यंते
प्रशंसंमहाबुतिः २ वीभत्सुश्चमहातेजानिवेदयतितेगृहान् ॥ वसुतस्यगृहेयच्चप्राणानपिचकेवलान् ३ धर्मराजश्चपुत्रस्तेराज्यंप्राणानधनानिच ॥ अनुजानाति
राजर्षेयचान्यदपि किंचन ४ भीमश्चसर्वदुःखानिसंस्मृत्यबहुलान्युत ॥ कृच्छ्रादिवमहाबाहुरनुजज्ञेविनिःश्वसन् ५ सराजनधर्मशीलेनराज्ञावीभत्सुनातथा ॥
अनुनीतोमहाबाहुःसौहृदेस्थापितोऽपिच ६ नचमन्युस्त्वयाकार्यइतित्वांप्राहधर्मराट् ॥ संस्मृत्यभीमस्तद्वैरंयदम्यायवदाचरत् ७ एवंप्रायोहिधर्मोऽयंक्षत्रिया
णानराधिप ॥ युद्धेक्षत्रियधर्मेचनिरतोऽयं वृकोदरः ८ वृकोदरकृतेचाहमर्जुनश्चपुनःपुनः ॥ प्रसीदयाचेनृपतेभवान्प्रभुरिहास्तियत् ९ तददातुभवान्वित्तयाव
दिच्छसिपार्थिव ॥ त्वमीश्वरोऽस्यरान्यस्यप्राणानामपिभारत १० ब्रह्मदेयाग्रहारांश्चपुत्राणामौर्ध्वदेहिकम् ॥ इतोरत्नानिगाश्चैवदासीदासमजाविकम् ११ आन
यित्वाकुरुश्रेष्ठोब्राह्मणेभ्यःप्रयच्छतु ॥ दीनांधरुपणेभ्यश्चतत्रतत्रनृपाज्ञया १२ बह्वन्नरसपानादद्याःसभाविदुरकारय ॥ गवांनिपानान्यन्यच्चविविधंपुण्यवंकुरु
१३ इतिमामब्रवीद्राजापार्थश्चैवधनंजयः ॥ यदत्रानंतरंकार्यतद्ववान्वक्तुमर्हति १४ इत्युक्तेविदुरेणाथघृतराष्ट्रोऽभिनंदयतान् ॥ मनश्चक्रमहादानेकार्तिक्यांजनमे
जय १५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवासिकेपर्वणिआश्रमवासपर्वणिविदुरवाक्येत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ विदुरेणैवमुक्तस्तु
घृतराष्ट्रेजनाधिपः ॥ प्रीतिमानभवद्राजनराज्ञोजिष्णोश्चकर्मणि १ ततोऽभिरूपान्भीष्मायब्राह्मणानृषिसत्तमान् ॥ पुत्रार्थेसुहृदश्चैवससमीक्ष्यसहस्रशः २ कारयि
त्वाऽन्नपानानियानान्याच्छादनानिच ॥ सुवर्णमणिरत्नानिदासीदासमजाविकम् ३ कंबलानिचरत्नानिग्रामानक्षेत्रं तथाधनम् ॥ सालंकारानृगजानश्वान्कन्या
श्चैववरस्त्रियः ४ उद्दिश्योद्दिश्यसर्वेभ्योददौसनृपसत्तमः ॥ द्रोणंसंकीर्त्यभीष्मंचसोमदत्तंचवाह्लिकम् ५ दुर्योधनंचराजानंपुत्रांश्चैवपृथक्पृथक् ॥ जयद्रथपुरो
गांश्चसुहृदश्चापिसर्वशः ६ सश्राद्धयज्ञोववृतेबहुशोधनदक्षिणः ॥ अनेकधनरत्नौघोयुधिष्ठिरमतेतदा ७ अनिशंयत्रपुरुषागणकालेखकास्तदा ॥ युधिष्ठि
रस्यवचनादपृच्छंतस्मत्तंनृपम् ८ आज्ञापयकिमेतेभ्यःप्रदायंदीयतामिति ॥ तदुपस्थितमेवात्रवचनांतेददुस्तदा ९ शतदेयेदशशतंसहस्रेचायुतंतथा ॥
दीयतेवचनाद्राज्ञःकुंतीपुत्रस्यधीमतः १० एवंसवसुधाराभिर्वर्षमाणोऽनृपांबुदः ॥ तर्पयामासविप्रांस्तान्वर्षनसस्यमिवांबुदः ११ ततोऽनंतरमेवात्रसर्ववर्णान्म
हामते ॥ अन्नपानरसौघेणप्लावयामासपार्थिवः १२ सवस्त्रधनरत्नौघोऽमृदंगनिनदोमहान् ॥ गवाश्चमकराघर्तानानारत्नमहाकरः १३ ग्रामाग्रहारद्वीपादयो
मणिहेमजलार्णवः ॥ जगत्संप्लावयामासघृतराष्ट्रोऽबुद्धतः १४

१५।१६।१७।१८॥ इति आश्रमवा० नी०भारतमा०चतुर्दशोऽध्यायः॥ १४॥ ॥ तदनेनप्रबंधेनप्रव्रजिष्यतांकुटुंबानुमतिःपितृवर्णंवाचयंकंतदन्यतराकाशेप्रवृत्त्याफलाभिष्वत्तिरि
 एवंसपुत्रपौत्राणांपितृणामात्मनस्तथा॥ गांधार्याश्चमहाराजप्रददवौर्ध्वदेहिकम् १५ परिश्रान्तोयदाऽऽसीत्सददानान्यनेकशः॥ निवर्तयामासतदादानयज्ञं
 नराधिपः १६ एवंसराजाकौरव्यचक्रेदानमहाकृतम्॥ नटनर्तकलास्याढ्यं बह्वन्नरसदक्षिणम् १७ दशाहमेवंदानानिदत्ताराजांशविकासुतः॥ बभूवपुत्रपौत्रा
 णामनृणोभरतर्षभ १८॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवासिकेपर्वणिआश्रमवा०दानयज्ञेचतुर्दशोऽध्यायः॥ १४॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच॥ ततः
 प्रभातेराजासदृतराष्ट्रोऽविकासुतः॥ आहूयपांडवान्वीरानवनवासेकृतक्षणः १ गांधारीसहितोधीमानम्यनंदद्यथाविधि॥ कार्तिक्यांकारयित्वेष्टिब्राह्मणैर्वेदपा
 र्गैः २ अग्निहोत्रपुरस्कृत्यवल्कलाजिनसंवृतः॥ बभूजनवृत्तोरानिर्ययौभवनान्ततः ३ ततःस्त्रियःकौरवपांडवानांयाश्चापराःकौरवराजवंश्याः॥ तासांनादः
 प्रादुरासीत्तदानींवैचित्रवीर्येनृपतौप्रयाते ४ ततोलाजैःसुमनोभिश्चराजाविचित्राभिस्तदृहंपूजयित्वा॥ संपूज्यार्थैर्भृत्यवर्गंचसर्वततःसमुत्सृज्ययौनरेद्रः ५
 ततोराजाप्रांजलिर्वेपमानोयुधिष्ठिरःसस्वरंवाष्पकंठः॥ विमुच्योच्चैर्महानादं हि साधोक्यास्यसीत्यपतत्तातभूमौ ६ तथाऽर्जुनस्तीवदुःखाभितप्तोमुहुर्मुहुर्निः
 श्वसनभारताग्र्यः॥ युधिष्ठिरंमैवमित्येवमुक्कानिगृह्याथोदीनवत्सीदमानः ७ वृकोदरःफाल्गुनश्चैववीरोमाद्रीपुत्रौविदुरःसंजयश्च॥ वैश्यापुत्रःसहितोगौ
 तमेनधौम्योविप्राश्चान्वयुर्वाष्पकंठाः ८ कुंतीगांधारीवद्वनेत्रां व्रजंतींस्कंधासक्तंहस्तमथोद्वहंती॥ राजागांधार्याःस्कंधदेशेऽवसज्यपाणिंययौघृतराष्ट्रःप्रतीतः ९
 तथाकृष्णाद्रौपदीसात्वतीचवालापत्याचोत्तराकौरवीच॥ चित्रांगदायाश्चकाश्चित्त्रियोन्याःसार्धंराज्ञाप्रस्थितास्तावधूभिः १० तासांनादोरुदतीनांतदाऽऽसी
 द्राजनदुःखात्तुरीणामिवोच्चैः॥ ततोनिष्पेतुर्ब्राह्मणक्षत्रियाणांविद्वद्वाणांचैवभार्याःसमंतात् ११ तन्निर्याणेदुःखितःपौरवर्गोगजाह्वयेचैवबभूवराजन्॥
 यथापूर्वगच्छतांपांडवानांभूतेराजन्कौरवाणांसभायाः १२ यानापश्यंश्चंद्रमसनसूर्यरामाःकदाचिदपितस्मिन्नरेद्रे॥ महावनंगच्छतिकौरवेद्रेशोकेनार्तराज
 मार्गप्रपेदुः १३॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्र०आश्रमवासपर्वणिघृतराष्ट्रनिर्याणेपंचदशोऽध्यायः॥ १५॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच॥ ततःप्रासादहर्म्ये
 पुवसुधायांचपार्थिव॥ नारीणांचनराणांचनिःस्वनःसुमहानभूत् १ सराजाराजमार्गेणनृनारीसंकुलेनच॥ कथंचिन्निर्ययौधीमानवेपमानःकृतांजलिः २ सर्वद
 मानद्वारेणनिर्ययौगजसाह्वयात्॥ विसर्जयामासचतंजनौघंसमुहुर्मुहुः ३ वनंगंतुंचविदुरोराज्ञासहकृतक्षणः॥ संजयश्चमहामात्रःसूतोगावल्गणिस्तथा ४ कृपानि
 वर्तयामासयुयुत्सुंचमहारथम्॥ घृतराष्ट्रोमहीपालःपरिदाप्ययुधिष्ठिरे ५ निवृत्तेपौरवर्गेचराजासांतःपुरस्तदा॥ घृतराष्ट्रम्यनुज्ञातोनिवर्तितुमियेषह ६
 तिचप्रदश्यंघृतराष्ट्रप्रव्रज्यांवर्णयति ततःप्रभातेइत्यादिना १ इष्टि उदवसनीयाख्या २।३।४।५।६।७।८ कुंतीगांधारीमनयदितिशेषः किंभूताअर्थाद्गांधार्याइस्तंस्कंधासक्तमुद्व
 हंती ९।१०।११।१२।१३॥ इति आश्रमवा०नीलकण्ठीये भारतमावदीये पंचदशोऽध्यायः॥ १५॥ ॥ ॥ ॥ ततइति १।२।३।४।५।६

७।८।९ माप्रसादंअप्रसादमितिच्छेदः १०।११।१२।१३।१४।१५ श्वश्रुश्चशुरयोःज्येष्ठत्वाद्घृतराष्ट्रःपांडवोःपितृसमस्तेनकुंत्याःसश्वशुरइति १६।१७।१८।१९ पुरोद्यतान्पुराद्व
 सोऽब्रवीन्मातरंकुंतीविनंतमनुजग्मुषीम्॥ अहंराजानमन्विष्येभवतीविनिवर्तताम् ७ वधूपरिवृत्तारक्षिणगरंगंतुमर्हसि॥ राजायात्वेपधर्मात्मातापस्येकृतनिश्चयः ८
 इत्युक्ताधर्मराजेनवाष्पव्याकुललोचना॥ जगामैवतदाकुंतीगांधारीपरिगृह्यह ९॥ कुंत्युउवाच॥ सद्देवेमहाराजमाऽप्रसादं कृथाःकचित्॥ एषमामनुरक्तोहि
 राजंस्त्वांचैवसर्वदा १० कर्णस्मरेथाःसततंसंग्रामेष्वपलायिनम्॥ अवकीर्णोहिसमरेवीरोदुष्प्रज्ञयातदा ११ आयसंहृदयंचूनेमंदायाममपुत्रक॥ यत्सूर्यजमप
 श्यंत्याःशतधानविदीर्यते १२ एवंगतेतुकिंशक्यंमयाकर्तुमर्दिम॥ ममदोषोऽयमत्यर्थंख्यापितोयन्नसूर्यजः १३ तन्नमित्तमहाबाहोदानंदद्यास्त्वमुत्तमम्॥ स
 दैवभ्रातृभिःसार्धंसूर्यजस्यारिमर्दन १४ द्रौपद्याश्चप्रियेनित्यंस्थातव्यमरिकर्शन॥ भीमसेनोऽर्जुनश्चैवकुलश्वकुरुद्वह १५ समाधेयास्त्वयाराजंस्त्वय्यद्यकु
 लधूर्गता॥ श्वश्रुश्चशुरयोःपादान्शुश्रूषंतीवनेत्वहम्॥ गांधारीसहितावत्स्येतापसीमलपंकिनी १६॥ वैशंपायनउवाच॥ एवमुक्तःसधर्मात्माभ्रातृभिः
 सहितोवशी॥ विषादमगमद्वीमान्नचकिंचिदुवाचह १७ मुहूर्तमिवतुध्यात्वाधर्मराजोयुधिष्ठिरः॥ उवाचमातरंदीनश्चित्ताशोकपरायणः १८ किमिदंतेव्यव
 सितंनैवंत्वंकुमर्हसि॥ नत्वामभ्यनुजानामिप्रसादंकर्तुमर्हसि १९ पुरोद्यतान्पुराद्वस्मानुत्साह्यप्रियदर्शने॥ विदुलायावचोभिस्त्वंनास्मान्संत्यक्तुमर्हसि २०
 निहत्यपृथिवीपालान्राज्यं प्राप्सिदंमया॥ तवप्रज्ञामुपश्रुत्यवासुदेवान्नरर्षभात् २१ कसाडुद्धिरियंचाद्यभवत्यायच्छ्रुतंमया॥ क्षत्रधर्मेस्थितिचोक्त्वातस्या
 श्वयवितुमिच्छसि २२ अस्मानुत्सृज्यराज्यंचस्नुषाहीनायशस्विनि॥ कथंवत्स्यसिदुर्गेषुवनेष्वद्यप्रसीदमे २३ इतिवाष्पकलावाचःकुंतीपुत्रस्यगृण्वती॥
 साजगमाश्रुपूर्णाक्षीभीमस्तामिदमब्रवीत् २४ यदाराज्यमिदंकुंतिभोक्तव्यंपुत्रनिर्जितम्॥ प्राप्तव्याराजधर्माश्चतदेयंतेकुतोमतिः २५ किंवयंकारिताःपूर्व
 भवत्यापृथिवीक्षयम्॥ कस्यहेतोःपरित्यज्यवनंगंतुमभीप्ससि २६ वनाञ्चापिकिमान्नीताभवत्याबालकावयम्॥ दुःखशोकसमाविष्टौमाद्रीपुत्राविमौतथा
 २७ प्रसीदमातर्मागास्त्वंवनमद्ययशस्विनि॥ श्रियंयौधिष्ठिरीमातर्मुंक्ष्वतावद्रलार्जिताम् २८ इतिसानिश्चितैवाशुवनवासायभाविनी॥ लालप्यतांवदु
 विधंपुत्राणांनारोद्वचः २९ द्रौपदीचान्वयाद्वृथुंविषण्णवदनातदा॥ वनवासायगच्छंतीरुदतीभद्रयासह ३० सापुत्रानरुदतःसर्वान्मुहुर्मुहुर्वेक्षती॥ जगा
 मैवमहाप्राज्ञावनायकृतनिश्चया ३१ अन्वयुःपांडवास्तांतुसमृत्त्यांतःपुरास्तथा॥ ततःप्रमृज्यसाऽश्रूणिपुत्रान्वचनमब्रवीत् ३२ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवा
 सिकेपर्वणिआश्रमपर्वणिकुंतीवनप्रस्थानेषोडशोऽध्यायः॥ १६॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

विगीतुमुद्यवान् विदुलायावचोभिःउत्साह्यउत्साहयुक्तान्कृत्वा १०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९ मद्रयासुमद्रया ३०।३१।३२ इतिआ० नी०मा०षोडशोऽध्यायः॥१६॥

॥ कुंत्युवाच ॥ एवमेतन्महाबाहोयथावदसिपांडव ॥ कृतमुद्धर्षणं पूर्वमयावःसीदतां नृपाः १ द्यूतापहतराज्यानां पतितानां सुखादपि ॥ ज्ञातिभिः परिभूता
नां कृतमुद्धर्षणं मया २ कथं पांडोर्न नश्येत संततिः पुरुषर्षभाः ॥ यशश्च वीर्यं नश्येत इति चोद्धर्षणं कृतम् ३ यूयमिंद्रसमाः सर्वदेवतुल्यपराक्रमाः ॥ मापरेषां मुख
प्रेक्षाः स्थित्येवं तत्कृतं मया ४ कथं धर्मभृतां श्रेष्ठो राजा त्वं वासवोपमः ॥ पुनर्वनेन दुःखी स्यादिति चोद्धर्षणं कृतम् ५ नागायुतसमप्राणः ख्यातविक्रमपौरुषः ॥ ना
यं भीमोऽत्ययं गच्छेदिति चोद्धर्षणं कृतम् ६ भीमसेनादवरजस्तथाऽयं वासवोपमः ॥ विजयो नावसीदेत इति चोद्धर्षणं कृतम् ७ नकुलः सहदेवश्च तथेमौ गुरुवर्तिनौ ॥
क्षुधा कथं न सीदेतामिति चोद्धर्षणं कृतम् ८ इयं च बृहती श्यामा तथाऽत्यायतलोचना ॥ वृथा सभा तले क्लिष्टा भाभूदिति च तत्कृतम् ९ प्रेक्षतामेव भीमवपंती वद
लीमिव ॥ स्त्रीधर्मिणी मरिष्टां गीतथा द्यूतपराजिताम् १० दुःशासनो यदा मौर्याद्दासीवत्पर्यकर्षत ॥ तदैव विदितं मह्यं पराभूतमिदं कुलम् ११ निषण्णाः कुर
वश्चैव तदामेश्वरुरादयः ॥ सादैवं नाथमिच्छंती व्यलपत्कुररीयथा १२ केशपक्षे पराभूता पापेन हतबुद्धिना ॥ यदा दुःशासनेनैषा तदामुह्याम्यहं नृपाः १३ युष्मत्ते
जो विवृद्धवर्धमया ह्युद्धर्षणं कृतम् ॥ तदानीं विदुलावाक्यैरितितद्विप्रपुत्रकाः १४ कथं न राजवंशोऽयं नश्येत्प्राप्य सुतान्मम ॥ पांडोरिति मया पुत्रास्तस्मादुद्धर्ष
णं कृतम् १५ न तस्य पुत्राः पौत्रा वा क्षतवंशस्य पार्थिव ॥ लभंते सुकृतां लोकानयस्माद्वंशः प्रणश्यति १६ भुक्तं राज्यफलं पुत्राभर्तुर्मे विपुलं पुरा ॥ महादानानि दत्ता
नि पीतः सोमो यथा विधि १७ नाहमात्मफलार्थं वै वासुदेवमब्रूचुदं ॥ विदुलायाः प्रलापैस्तैः पालनार्थं च तत्कृतम् १८ नाहं राज्यफलं पुत्राः कामये पुत्रनिर्जितम् ॥ प
तिलोकानहं पुण्यान् कामये तपसा विभो १९ श्वश्रूश्च शुरयोः कृत्वा शुश्रूषां वनवासिनोः ॥ तपसा शोषयिष्यामि युधिष्ठिरं कलेवरम् २० निवर्तस्व कुरुश्रेष्ठ भीमसेनादिभिः
सह ॥ धर्मे ते धीयतां बुद्धिर्मनस्तु महदस्तु च २१ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि आश्रमवासपर्वणि कुंतीवाक्ये सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ कुंत्यास्तु वचनं श्रुत्वा पांडव राजसत्तम ॥ व्रीडिताः संन्यवर्तत पांचाल्या सहितानघाः १ ततः शब्दो महानेव सर्वेषामभवत्तदा ॥ अंतःपुरा
णारुदतां दृष्ट्वा कुंती तथा गताम् २ प्रदक्षिणमथावृत्त्य राजानं पांडवास्तदा ॥ अभिवाद्य न्यवर्तत पृथांतामनिवर्त्य वै ३ ततोऽब्रवीन्महातेजा धृतराष्ट्रोऽविकासुतः ॥
गांधारी विदुरं चैव समाभाष्या वयं ह्यहं ४ युधिष्ठिरस्य जननी देवी सा धुनिवर्त्यताम् ॥ यथा युधिष्ठिरः प्राह तत्सर्वं सत्यमेव हि ५ पुत्रैश्चर्यमहदिदमपास्य च महाफलम् ॥
कानुगच्छेद्वनं दुर्गं पुत्रानुत्सृज्य मूढवत् ६ राज्यस्थया तपस्तमुं कर्तुं दानव्रतं महत् ॥ अनया शक्यमेवाद्यश्चर्यतां च वचोमम ७

१८ । १९ । २० । २१ ॥ इति श्री आश्रमपर्वणि नीलकण्ठीये भारवभावदीपे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ ॥ इति आश्रमपर्वणि नीलकण्ठीये भारवभावदीपे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

गांधारिपरितुष्टोऽस्मि वच्चाः शुश्रूषणेन वै ॥ तस्मात्त्वमेनां धर्मज्ञे समनुज्ञातुमर्हसि ८ इत्युक्ता सौबलेयी तुराज्ञा कुंतीमुवाच ह ॥ तत्सर्वं राजवचनं स्वं च वाक्यं विशेषवत्
९ न च सा वनवासाय देवी कृतमतिं तदा ॥ शक्रोत्पुपावर्तयितुं कुंती धर्मपरां सतीम् १० तस्यास्तां तु स्थितिं ज्ञात्वा व्यवसायं कुरुस्त्रियः ॥ निवृत्तांश्च कुरुश्रेष्ठानहृद्वाप्र
रुरुदुस्तदा ११ उपावृत्तेषु पार्थेषु सर्वास्वेव बधूषु च ॥ ययौराजामहाप्राज्ञो धृतराष्ट्रो वनं तदा १२ पांडवाश्चातिदीनास्ते दुःखशोकपरायणाः ॥ यानैः स्त्रीसहिताः सर्वे
पुरं प्रविशन्तुस्तदा १३ तदहृष्टमनानंदं गतो त्वमिवाभवत् ॥ नगरं हास्तिनपुरं सखीवृद्धकुमारकम् १४ सर्वे चासन्निरुत्साहाः पांडवा जातमन्यवः ॥ कुंत्याहीनाः सु
दुःखार्ता वित्साहव विना कृताः १५ धृतराष्ट्रस्तु तेनाह्वागत्वा सुमहदंतरम् ॥ ततो भागीरथीतीरे निवासमकरोत्प्रभुः १६ प्रादुष्टतायथान्यायमग्रयो वेदपारगैः ॥ व्यरा
जंत द्विजश्रेष्ठैस्तत्र तत्र तपोवने १७ प्रादुष्टताग्रिभवं तस्य वृद्धो नराधिपः ॥ सराजाऽग्निपर्युपास्य हुत्वा च विधिवत्तदा १८ संध्यागतं सहस्रांशुमुपातिष्ठत् भारत ॥
विदुरः संजयश्चैव राज्ञः शय्यां कुशैस्ततः १९ चक्रतुः कुरुवीरस्य गांधार्याश्चाविदूरतः ॥ गांधार्याः सन्निकर्षे तु निषसाद कुशे सुखम् २० युधिष्ठिरस्य जननी कुंती सा धुव्रते
स्थिता ॥ तेषां संश्रवणे चापि निषेदुर्विदुरादयः २१ याजकाश्च यथोद्देशं द्विजाये चानुयायिनः ॥ प्राधीत द्विजमुख्यासासं प्रज्वलितपावका २२ बभूवते पारं जननीं ब्रा
ह्मविप्रीतिवर्धिनी ॥ ततो रात्र्यां व्यतीतायां कृतपूर्वाह्निकक्रियाः २३ हुत्वाग्निविधिवत्सर्वे प्रययुस्ते यथाक्रमम् ॥ उदङ्मुखानिरीक्षंत उपवासपरायणाः २४ सते
षामतिदुःखोऽभून्निवासः प्रथमेऽहनि ॥ शोचतां शोचमानानां पौरजानपदैर्जनैः २५ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि आश्रमवासपर्वणि अष्टादशोऽध्यायः
॥ १८ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो भागीरथीतीरे मेध्येषु पुण्यजनोचिते ॥ निवासमकरोद्राजा विदुरस्य मते स्थितः १ तत्रैनं पर्युपातिष्ठन् ब्राह्मणा वनवासिनः ॥
क्षत्रविदश्च द्रुसंघाश्च बहवो भरतर्षभ २ सतैः परितुष्टो राजा कथाभिः परिमंथतान् ॥ अनुजज्ञे स शिष्यान् वै विधिवत्प्रतिपूज्य च ३ सायाह्ने समहीपालस्ततो गंगामुपेत्य
च ॥ चकार विधिवच्छौचं गांधारी च यशस्विनी ४ ते चैवान्ये पृथक् सर्वे तीर्थेष्वभ्युत्थ भारत ॥ चक्रुः सर्वाः क्रियास्तत्र पुरुषा विदुरादयः ५ कृतशौचं ततो वृद्धं श्वशुरं कुं
तिभोजजा ॥ गांधारी च पृथाराज न गंगातीरमुपानयत् ६ राज्ञस्तु याजकैस्तत्र कृतो वेदीपरिस्तरः ॥ जुहावतत्र वह्निं स नृपतिः सत्यसंगरः ७ ततो भागीरथीतीरात्कु
रुक्षेत्रं जगाम सः ॥ सानुगो नृपतिर्वृद्धो नियतः संयतो द्वियः ८ तत्राश्रमपदं धीमानभिगम्य स पार्थिवः ॥ आससादाथ राजर्षिं शतयूपमनीषिणम् ९ सहिराजामहा
नासीत्वेक्येषु परंतपः ॥ स्वपुत्रं मनुजैश्चर्ये निवेश्य वनमाविशत् १० तेनासौ सहितो राजाय यो व्यासाश्रमं प्रति ॥ तत्रैनं विधिवद्वाजाप्रत्यगृह्णात्कुरुद्वहः ११

भावदीपे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ तद्वति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

१२ । १२ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ ॥ इति आश्रमवासिकेनीलकंठीयेभारतमावदीपेकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ततश्चाति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ ॥
 सदीक्षांतत्रसंप्राप्यराजाकौरवनंदनः ॥ शतयूपश्रमेतस्मिन्निवासमकरोत्तदा १२ तस्मैसर्वविधिराज्ञेराजाऽऽचरन्महामतिः ॥ आरण्यकंमहाराजव्यासस्या
 नुमतेतदा १३ एवंसतपसाराजनृतराष्ट्रमहामनाः ॥ योजयामासचात्मानंतांश्चाप्यनुचरांस्तदा १४ तथैवदेवीगांधारीवल्ललाजिनधारिणी ॥ कुंत्यासहम
 हाराजसमानव्रतचारिणी १५ कर्मणामनसावाचाचक्षुषाचैवतेनृप ॥ सन्नियम्येंद्रियग्राममास्थितेपरमंतपः १६ त्वगस्थिभूतःपरिशुष्कमांसोजटाजिनोवल्ल
 लसंवृतांगः ॥ सपार्थिवस्तत्रतपश्चचारमहर्षिवत्तीव्रमपेतमोहः १७ क्षताचधर्मार्थविदुष्यबुद्धिःसंजयस्तंतृपतिसदारम् ॥ उपाचरद्भोरतपोजितात्मातदा
 शोवल्लकीरवासाः १८ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिकेपर्वणि आश्रमशतयूपश्रमनिवासेकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्तत्र
 मुनिश्रेष्ठाराजानंद्रष्टुमभ्ययुः ॥ नारदःपर्वतश्चैवदेवलश्चमहातपाः १ द्वापायनःसशिष्यश्चसिद्धाश्चान्येमनीषिणः ॥ शतयूपश्चराजर्षिर्द्वैदःपरमधार्मिकः २ ते
 पाकुंतीमहाराजपूजाचक्रेयथाविधि ॥ तेचापितुपुस्तस्यास्तापसाःपरिचर्यया ३ तत्रधर्म्याःकथास्तातचकुस्तेपरमर्षयः ॥ रमयंतोमहात्मानंद्रुतराष्ट्रं
 नाधिपम् ४ कथांतरेतुर्कस्मिंश्चिदेवर्षिर्नारदस्ततः ॥ कथामिमामकथयत्सर्वप्रत्यक्षदर्शिवान् ५ ॥ नारद उवाच ॥ केकयाधिपतिःश्रीमानराजाऽऽसीदकुतो
 भयः ॥ सहस्रचित्यइत्युक्तःशतयूपपितामहः ६ सपुत्रेराज्यमासज्यज्येष्ठेपरमधार्मिके ॥ सहस्रचित्योधर्मात्माप्रविवेशवनंनृपः ७ सगत्वातपसःपारंदीप्तस्यव
 सुधाधिपः ॥ पुरंदरस्यसंस्थानंप्रतिपेदेमहाद्युतिः ८ दृष्टपूर्वःसबहुशोराजन्संपततामया ॥ महेंद्रसदनेराजातपसादग्धकिल्बिषः ९ तथाशैलालयोराजाभगद
 त्तापितामहः ॥ तपोवलेनैव नृपोमहेंद्रसदनंगतः १० तथापृषधोराजाऽऽसीद्राजन्वज्रधरोपमः ॥ सचापितपसालेभेनाकपृष्ठमितोगतः ११ आसिन्नरप्येनृप
 तेमांधातुरापिचात्मजः ॥ पुरुकुत्सोनृपःसिद्धिमहर्षीसमवाप्तवान् १२ भार्यासमभवद्यस्यनर्मदासारितांवरा ॥ सोऽस्मिन्नरण्येनृपतिस्तपस्तप्त्वादिवंगतः १३
 शशलोमाचराजासीद्राजन्परमधार्मिकः ॥ सम्यगस्मिन्वनेतप्त्वाततोदिवमवाप्तवान् १४ द्वापायनप्रसादाच्चत्वमपीदंतपोवनम् ॥ राजन्वाप्यदुःप्रापंगति
 मश्र्यांगमिष्यसि १५ त्वंचापिराजशार्दूलतपसोऽतोश्रियावृतः ॥ गांधारीसहितोगंतगतिंतेषांमहात्मनाम् १६ पांडुःस्मरतितेनित्यंबलहंतुःसमीपगः ॥ त्वां
 सदैवमहाराजश्रेयसासचयोक्ष्यति १७ तवशुश्रूषयाचैवगांधार्याश्चयशस्विनी ॥ भर्तुःसलोकतामेषागमिष्यतिवधूस्तव १८ युधिष्ठिरस्यजननीसहिधर्मःसनात
 नः ॥ वयमेतत्प्रपश्यामोनृपतेदिव्यचक्षुषा १९ प्रवेक्ष्यतिमहात्मानंविदुरश्चयुधिष्ठिरम् ॥ संजयस्तदनुध्यानादितःस्वर्गमवाप्स्यति २० ॥ वैशंपायन
 उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वाकौरवेंद्रोमहात्मासार्धपत्न्याप्रीतिमान्संबभूव ॥ विद्वान्वाक्यंनारदस्यप्रशस्यचक्रेपूजांचातुलानारदाय २१ ॥ १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ ऋषिपुत्रोवाप्तपुत्रः ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ ॥ इति आश्रमवासिकेपर्वणि नीलकंठीयेभारतमावदीपेविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥

ततःसर्वेनारदंविप्रसंघाःसंपूजयामासुरतीवराजन् ॥ राज्ञःप्रीत्याघृतराष्ट्रस्यतेवैपुनःपुनःसंप्रहृष्टास्तदानाम् २२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ नारदस्यतुतद्वाक्यं
 शशंसुर्द्विजसत्तमाः ॥ शतयूपस्तुराजर्षिर्नारदंवाक्यमब्रवीत् २३ अहोमगवताश्रद्धाकुराजस्यवर्धिता ॥ सर्वस्यचजनस्यास्यममचैवमहाद्युते २४ अस्ति
 काचिद्विवक्षातुतांमेनिगदतःशृणु ॥ घृतराष्ट्रंप्रतिचंपदेवर्षेलोकपूजित २५ सर्ववृतांततत्त्वज्ञोभवान्निदिव्येनचक्षुषा ॥ युक्तःपश्यसिविप्रैर्षगतिर्याविविधानृ
 णाम् २६ उक्तवाचपतीनांत्वंमहेंद्रस्यसलोकतां ॥ नत्वस्यनृपतेल्लोकाःकथितास्तेमहामुने २७ स्थानमप्यस्यनृपतेःश्रोतुमिच्छाम्यहंविभो ॥ त्वतःकीदृक्
 दाचेतितन्ममाख्याहितस्वतः २८ इत्युक्तोनारदस्तेनवाक्यंसर्वमनोनुगम् ॥ व्याजहारसभामध्येदिव्यदर्शीमहातपाः २९ ॥ नारद उवाच ॥ यदृच्छयाश
 क्रसदोगत्वाशकंशचीपतिम् ॥ दृष्टवानस्मिराजर्षेतत्रपांडुनराधिपम् ३० तत्रेयंघृतराष्ट्रस्यकथासमभवन्नृप ॥ तपसोदुष्करस्यास्ययदयंतपतेनृपः ३१ त
 त्राहमिदमश्रौषंशक्रस्यवदतःस्वयम् ॥ वर्षाणित्रीणिशिष्टानिराज्ञोस्यपरमायुषः ३२ ततःकुबेरभवनंगांधारीसहितोनृपः ॥ प्रयाताघृतराष्ट्रोऽयंराजराजाभिस
 त्ततः ३३ कामगेनविमानेनदिव्याभरणभूषितः ॥ ऋषिपुत्रोमहाभागस्तपसादग्धकिल्बिषः ३४ संचरिष्यतिलोकांश्चदेवगंधर्वरक्षसाम् ॥ स्वच्छंदेनेतिध
 र्मात्मायन्मांत्वमनुपृच्छसि ३५ देवगुह्यामिदंप्रीत्यामयावःकथितंमहत् ॥ भवंतोहिश्रुतधनास्तपसादग्धकिल्बिषाः ३६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इतितेतस्य
 तच्छ्रुत्वादेवर्षेर्भधुरंवचः ॥ सर्वेसुमनसःप्रीतावभूवुःसचपार्थिवः ३७ एवंकथाभिरन्वास्म्यघृतराष्ट्रंमनीषिणः ॥ विप्रजग्मुर्यथाकामंतेसिद्धगतिमास्थिताः ३८
 ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिकेपर्वणि आश्रमवासपर्वणि नारदवाक्येविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ वनंगतेकौरवेंद्रेदुःखशोकसमन्विताः ॥
 बभूवुःपांडवाराजन्मातृशोकेनचान्विताः १ तथापौरजनःसर्वःशोचन्नास्तेजनाधिपम् ॥ कुर्वाणाश्चकथास्तत्रब्राह्मणानृपतिंप्रति २ कथंनुराजावृद्धःसवनेव
 सतिनिर्जने ॥ गांधारीचमहाभागासाचकुंतीपृथाकथम् ३ सुखार्हःसहिराजर्षिरसुखीतद्वनंमहत् ॥ किमवस्थःसमासाद्यप्रज्ञाचक्षुर्हतात्मजः ४ सुदुष्करं
 तवतीकुंतीपुत्रानपश्यती ॥ राज्यश्रियंपरित्यज्यवनंसासमरोचयत् ५ विदुरःकिमवस्थश्चब्रातुःशुश्रूषुरात्मवान् ॥ सचगावल्गणिर्धीमान्भर्तृपिंडानुपालकः
 ६ आकुमारंचपौरास्तेचित्ताशोकसमाहताः ॥ तत्रतत्रकथाश्चकुःसमासाद्यपरस्परम् ७ पांडवाश्चैवतेसर्वेभृशंशोकपरायणाः ॥ शोचंतोमातरंवृद्धामृपुर्नाति
 चिरंपुरे ८ तथैववृद्धंपितरंहतपुत्रंजनेश्वरम् ॥ गांधारीचमहाभागांविदुरंचमहामतिम् ९ नैषांबभूवसंप्रीतिस्तांविचितयतांतदा ॥ नराज्येनचनारीपुनवे
 दाध्ययनेषुच १० परंनिर्वेदमगमंश्चितयंतोनराधिपम् ॥ तंचज्ञातिवधंधोरंसंस्मरंतःपुनःपुनः ११ वनमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ ॥

१२ । १३ । १४ । १५ ॥ इति आश्रमवासपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये एकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ७ ॥ एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

अभिमन्योश्चवालस्यविनाशंरणमूर्धनि ॥ कर्णस्यचमहाबाहोसंग्रामेष्वपलायिनः १२ तथैवद्रौपदेयानामन्येषांसुहृदामपि ॥ वधंसंस्मृत्यतेवीरानातिप्रमन
सोऽभवत् १३ हतप्रवीरांपृथिवीहतरत्नांचभारत ॥ सदैवचितयंतस्तेनशमंचोपलेभिरे १४ द्रौपदीहतपुत्राचसुभद्राचैवभाविनी ॥ नातिप्रीतियुतेदेव्यौत
दास्तामप्रहृष्टवत् १५ वैराट्यास्तनयं दृष्ट्वापितरंतेपरिक्षितम् ॥ धारयंतिस्मतेप्राणांस्तवपूर्वपितामहाः १६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासि० आश्रमवा०
एकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवंतेपुरुषव्याघ्राः पांडवामातृनंदनाः ॥ स्मरंतोमातरंवीरावभूवुर्भृशदुःखिताः १ येराजकार्येषु
पुराव्यासक्तानित्यशोऽभवन् ॥ तेराजकार्याणितदानाकार्षुः सर्वतःपुरे २ प्रविष्टा इवशोकेननाभ्यनंदंतर्किंचन ॥ संभाष्यमाणा अपितेन किंचित्प्रत्यपूजयन् ३
तेस्मवीरादुराधर्षांगभीर्येसागरोपमाः ॥ शोकोपहतविज्ञानानष्टसंज्ञा इवाभवन् ४ अचितयंश्चजननीततस्तेपांडुनंदनाः ॥ कथंनुवृद्धमिथुनंवहत्यतिकृशा
पृथा ५ कथंचसमहीपालोहतपुत्रोनिराश्रयः ॥ पत्न्यासहसत्येकोवनेश्वापदसेविते ६ साचदेवीमहाभागागंधारीहतबांधवा ॥ पतिमंधंकथं वृद्धमन्वेतिविज
नेवने ७ एवंतेपांकथयतामौत्सुक्यमभवत्तदा ॥ गमनेचामवदुद्धिर्धृतराष्ट्रदिदृक्षया ८ सहदेवस्तुराजानंप्रणिपत्येदमब्रवीत् ॥ अहोमेभवतोदृष्टं हृदयंगमनं
प्रति ९ नहित्वांगौरवेणाहमशकंवक्तुमंजसा ॥ गमनंप्रतिराजेंद्रतदिदंसमुपस्थितम् १० दिष्ट्याद्रक्ष्यामितांकुंतीवर्तयंतीतपस्विनीम् ॥ जाटिलातापसीवृद्धां
कुशकाशपरिक्षिताम् ११ प्रासादहर्म्यसंवृद्धामत्यंतसुखभागिनीम् ॥ कदातुजननींश्रांतांद्रक्ष्यामिभृशदुःखिताम् १२ अनित्यांस्वलुमर्त्यानांगतयोभरतर्षभ ॥
कुंतीराजसुतायत्रवसत्यसुखितावने १३ सहदेववचःश्रुत्वाद्रौपदीयोषितांवरा ॥ उवाचदेवीराजानमभिपूज्याभिनंदयच १४ कदाद्रक्ष्यामितां देवीयदिजीवति
सापृथा ॥ जीवत्याह्वयमेप्रीतिर्भविष्यतिजनाधिप १५ एषातेऽस्तुमतिर्निर्व्यधमेतेरमतामनः ॥ योऽद्यत्वमस्मान्तराजेंद्रश्रेयसायोजयिष्यसि १६ अग्रपाद
स्थितंचेमंविद्विराजन्वधूजनम् ॥ काक्षंतं दर्शनंकुंत्यागंधार्याः श्वशुरस्यच १७ इत्युक्तः स नृपो देव्याद्रौपद्याभरतर्षभ ॥ सेनाध्यक्षान्समानाद्यसर्वानिदमुवा
चह १८ निर्यातयतमेसेनांप्रभूतरथकुंजरां ॥ द्रक्ष्यामिवनसंस्थंचधृतराष्ट्रमहीपतिम् १९ रुयध्यक्षांश्चाब्रवीद्राजायानानिविविधानिमे ॥ सज्जीक्रियंतांस
र्वाणिशिबिकाश्चसहस्रशः २० शकटापणवेशाश्चकोशःशिल्पिनपुवच ॥ निर्यातुकोषपालाश्चकुरुक्षेत्राश्रमंप्रति २१ यश्चपौरजनःकाश्चिद्रुमिच्छतिपार्थिवम् ॥
अनावृतःसुविहितःसचयातुसुरक्षितः २२ सूदाःपौरोगवाश्चैवसर्वंचैवमहानसम् ॥ विविधंभक्षभोज्यंचशकटैरुह्यतामम २३

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ ॥ अग्रपादस्थितं प्रयाणार्थं पुरस्कृतेनैव पादेन स्थितं अरयंतस्तु कर्मित्यर्थः १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३

२४ । २५ । २६ ॥ इति आश्रमवासिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ आज्ञापयामासेति १ । २ यानैर्मनुष्यवाह्यैः ३ नखरप्रासो व्याघ्रनखरपराचीनफलककुक्षिर्यः

प्रयाणं बुध्यतांचैवंश्वोभूतइतिमाचिरम् ॥ क्रियतांपथिचाप्यद्यवेशमानिविविधानिच २४ एवमाज्ञाप्यराजासभ्रातृभिःसहपांडवः ॥ श्वोभूतेनिर्ययौराजनस
स्त्रीवृद्धपुरःसरः २५ सवहिर्दिवसानेवजनौघंपरिपालयन् ॥ न्यवसन्नृपतिःपंचततोऽगच्छद्वनंप्रति २६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके आश्रमवासपर्वणि
युधिष्ठिरयात्रायां द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ आज्ञापयामासततःसेनांभरतसत्तमः ॥ अर्जुनप्रमुखैर्गुप्तांलोकपालोपमैर्न
रैः १ योगोयोगइतिप्रीत्याततःशब्दोमहानभूत् ॥ क्रोशतांसादिनातत्रयुज्यतांयुज्यतामिति २ केचिद्यानैर्नराजग्मुःकेचिदश्वैर्महाजवैः ॥ कांचनैश्चरथैःके
चिज्ज्वलितज्वलनोपमैः ३ गजैर्द्रैश्चतथैवान्येकेचिदुष्टैर्नराधिप ॥ पदातिनस्तथैवान्येनखरप्रासयोधिनः ४ पौरजानपदाश्चैवयानैर्बहुविधैस्तथा ॥ अन्वयुः
कुरुराजानंघृतराष्ट्रंदिदृक्षवः ५ सचापिराजवचनादाचार्यो गौतमःरुपः ॥ सेनामादायसेनानीःप्रययावाश्रमंप्रति ६ ततोद्विजैःपरिवृतःकुरुराजोयुधिष्ठिरः ॥
संस्तूयमानोबहुभिःसूतमागधवंदिभिः ७ पांडुरेणातपत्रेणध्रियमाणेनमूर्धनि ॥ रथानीकेनमहतानिर्जगामकुरुद्वहः ८ गजैश्चाचलसंकाशैर्भीमकर्मावृकोदरः ॥
सज्जयंत्रायुधोपेतैःप्रययौपवनात्मजः ९ माद्रीपुत्रावपितथाहयारोहौसुसंवृतौ ॥ जग्मतुःशीघ्रगमनौसन्नद्धकवचध्वजौ १० अर्जुनश्चमहातेजारथेनादित्यव
र्चसा ॥ वशीश्वेतैर्हयैर्युक्तैर्दिव्येनान्वगमन्नृपम् ११ द्रौपदीप्रमुखाश्वापिस्त्रीसंघाःशिबिकायुताः ॥ रुयध्यक्षगुप्ताःप्रययुर्विसृजंतोऽमितंवसु १२ समृद्धरथह
स्त्यश्वेणुवीणानुनादितम् ॥ शुशुभेपांडवंसैन्यंततदाभरतर्षभ १३ नदीतीरेषुरम्येषुसरःसुचविशांपते ॥ वासान्कृत्वाक्रमेणाथजग्मुस्तेकुरुपुंगवाः १४ यु
युत्सुश्चमहातेजाधौम्यश्चैवपुरोहितः ॥ युधिष्ठिरस्यवचनात्पुरगुप्तिप्रचक्रतुः १५ ततोयुधिष्ठिररोजाकुरुक्षेत्रमवातरत् ॥ क्रमेणोत्तीर्ययमुनानदींपरमपावनीम्
१६ सददर्शाश्रमंदूराद्राजर्षेस्तस्यधीमतः ॥ शतयूपस्यकौरव्यघृतराष्ट्रस्यचैवह १७ ततःप्रमुदितःसर्वोजनस्तद्वनमंजसा ॥ विवेशसुमहानादिरापूर्यभरतर्षभ
१८ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि आश्रमवासपर्वणि घृतराष्ट्राश्रमगमने त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्तेपांडवादूरादवती
र्यपदातयः ॥ अभिजग्मुर्नरपतेराश्रमंविनयानताः १ सचयोधजनःसर्वोचिराष्ट्रनिवासिनः ॥ स्त्रियश्चकुरुमुख्यानांपद्मिरेवान्वयुस्तदा २ आश्रमंतेततो जग्मु
र्धृतराष्ट्रस्यपांडवाः ॥ शून्यंमृगगणाकीर्णंकदलीवनशोभितम् ३ ततस्तत्रसमाजग्मुस्तापसानियतवताः ॥ पांडवानागतान्द्रष्टुंकौतूहलसमन्विताः ४ तानपृच्छ
ततोराजाक्कासोकौरववंशभृत् ॥ पिताज्येष्ठोगतोऽस्माकमितिबाष्पपरिप्लुतः ५ तेतमूचुस्ततोवाक्यंयमुनामवगाहितम् ॥ पुष्पाणामुदकुंभस्यचार्थमतइतिप्रभो ६

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ ॥ इति आश्रमवासपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३

७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२० ॥ इति आश्रमवा० नीलकंठीये भारतमावदीपचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ॥ सतैरिति १।२
 तैराख्यातेन मार्गेण ततस्तेजमुरंजसा ॥ ददृशुश्चाविदूरेतान्सर्वानथपदातयः ७ ततस्ते सत्वरजग्मुः पितुर्दर्शनकाक्षिणः ॥ सहदेवस्तु वेगेन प्राधावद्यत्र सा
 पृथा ८ सुस्वरंरुदेधीमान्मातुः पादावुपस्पृशन् ॥ साचवाष्पाकुलमुखोददर्शदयितं सुतम् ९ बाहुभ्यां संपरिष्वज्य समुन्नाम्य च पुत्रकम् ॥ गांधार्याः कथया
 मास सहदेवमुपस्थितम् १० अनंतरं च राजानं भीमसेनमथार्जुनम् ॥ नकुलं च पृथादृष्ट्वा त्वरमाणो पचक्रमे ११ साह्याग्रे च्छाति तयोर्दंष्ट्रयोर्हतपुत्रयोः ॥ कर्षं
 तीतौ ततस्ते तां दृष्ट्वा सन्यपतन्भुवि १२ राजा तान्स्वरयोगेन स्पर्शेन च महामनाः ॥ प्रत्यभिज्ञाय मेधावीसमाश्वासयत् प्रभुः १३ ततस्ते वाष्पमुत्सृज्य गांधा
 रीसहितं नृपम् ॥ उपतस्थुर्महात्मानो मातरं च याविधि १४ सर्वेषां तोयकलशान् जगृहस्ते स्वयंतदा ॥ पांडवालब्धसंज्ञास्ते मात्राचाश्वासिताः पुनः १५
 तथानार्यो नृसिंहानां सोऽवरोधजनस्तदा ॥ पौरजानपदाश्चैव ददृशुस्तं जनाधिपम् १६ निवेदयामास तदा जनंतन्नाम गोत्रतः ॥ युधिष्ठिरो नरपतिः सचैनं प्र
 त्यपूजयत् १७ सतैः परिहृतो मेने हर्षवाष्पाविलेक्षणः ॥ राजाऽऽत्मानं गृहगतं पुरे वगजसाह्वये १८ अभिवादितो वधूभिश्च कृष्णाद्याभिः सपार्थिवः ॥ गांधार्या
 सहितो धीमान्कुंभ्याच प्रत्यनंदत १९ ततश्चाश्रममागच्छत्सिद्धचाणसेवितम् ॥ दिदृशुभिः समाकीर्णं नमस्तारागणैरिव २० ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवा
 सि० आश्रमवा० युधिष्ठिरादिधृतराष्ट्रसमागमे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सतैः सह नरव्याघ्रैर्भ्रातृभिर्भरतर्षभ ॥ राजारुचिरप
 द्माक्षैरासां च क्रेतदाऽऽश्रमे १ तापसैश्च महाभागैर्नानादेशसमागतैः ॥ द्रष्टुं कुरुपतेः पुत्रान् पांडवान् पृथुवक्षसः २ तेऽब्रुवन् ज्ञातुमिच्छामः कतमोऽत्र युधिष्ठिरः ॥
 भीमार्जुनौ यमौ चैव द्रौपदी च यशस्विनी ३ तानाचख्यौ तदा सूतः सर्वांस्तान् भिनामतः ॥ संजयो द्रौपदी चैव सर्वांश्चान्याः कुरुस्त्रियः ४ ॥ संजय उवाच ॥ यए
 पजां ब्रून् दशुद्वगौरस्तनुर्महासिंह इव प्रवृद्धः ॥ प्रचंडघोणः पृथुदीर्घनेत्रस्ताम्रायताक्षः कुरुराज एषः ५ अयं पुनर्मतंगजेंद्रगामी प्रतप्तचामीकरशुद्धगौरः ॥
 पृथ्वायतांसः पृथुदीर्घबाहुर्वृकोदरः पश्यतपश्यते मम ६ यस्त्वेव पार्श्वेऽस्थमहाधनुष्मानश्यामो युवा वारणयूथपाभः ॥ सिंहोन्नतांसो गजखेलगामी पद्मायताक्षो
 ऽर्जुन एष वीरः ७ कुंतीसमीपे पुरुषोत्तमौ तु यमाविमौ विष्णुमहेंद्रकल्पौ ॥ मनुष्यलोके सकले समोऽस्ति ययोर्न रूपेन बलेन शीले ८ इयं पुनः पद्मदलायताक्षी म
 ध्यं वयः किंचिदिव स्पृशंती ॥ नीलोत्पलाभासुरदेवते व कृष्णास्थिता मूर्तिमती विलक्ष्मीः ९ अस्यास्तु पार्श्वे कनकोत्तमा भायैषा प्रभामूर्तिमती वसौमी ॥ मध्ये
 स्थिता सा भगिनी द्विजाश्रयाश्चक्रायुधस्याप्रतिमस्य तस्य १० इयं च जां ब्रून् दशुद्वगौरी पार्थस्य भार्या भुजगेंद्रकन्या ॥ चित्रांगदा चैव नरेंद्रकन्या यैषा सवर्णाऽऽ
 द्रैर्मधूकपुष्पैः ११ इयं स्वसाराजचमूपतेश्च प्रवृद्धनीलोत्पलदामवर्णा ॥ पस्पधं कृष्णेन सदानृपो यो वृकोदरस्यैव परिग्रहाग्र्यः १२
 ३।४।५।६।७।८।९।१० सवर्णासमानजातीयापांडवकन्याभार्द्रैर्मधूकपुष्पैरुपलक्षिता ११ यः कृष्णेन पस्पधं तस्य शल्यस्य पस्त्रिहो भार्या १२

१३ आसन्नमहीतले समीपभूयो १४ । १५ सीमंतमात्रेण उपलक्षितान् त्वलंभाराविना तादृशाः शिरोरुहाः केशावासाः सीमंतशिरोरुहाः असीमंतेति पाठो युक्तः १६ ब्राह्मण्येत्यादिपादः
 इयंच राज्ञो मगधाधिपस्य सुता जरासंध इति श्रुतस्य ॥ यवीयसो माद्रवती सुतस्य भार्या मताचंपकदामगौरी १३ इंदीवरश्यामतनुः स्थिता तु यैषाऽपराऽऽसन्नमही
 तले च ॥ भार्या मतामाद्रवती सुतस्य ज्येष्ठस्य सेयंकमलायताक्षी १४ इयंतु निष्ठत सुवर्णगौरी राज्ञो विराटस्य सुता सपुत्रा ॥ भार्या भिमन्योर्निहतोरणे योद्रोणा
 दिभिस्तैर्विरथोरथस्थैः १५ एतास्तु सीमंतशिरोरुहायाः शुक्रोत्तरीयानरराजपत्न्यः ॥ राज्ञोऽस्य वृद्धस्य परंशताख्याः स्नुषानृवीराहतपुत्रनाथाः १६ एताय
 थामुख्यमुदाहृता वीराह्वण्यभावाद्भुजुद्धिसत्वाः ॥ सर्वा भवद्भिः परिपृच्छ्यमानानं रेंद्रपत्न्यः सुविशुद्धसत्वाः १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं सराजा कुरुवृद्धवर्यः
 समागतस्ते नरदेवपुत्रैः ॥ पप्रच्छ सर्वकुशलं तदानीं गतेषु सर्वेष्वथ तापसेषु १८ योधेषु वाऽप्याश्रममंडलंतं मुक्कानि विष्टेषु विमुच्य पत्रम् ॥ स्त्रीवृद्धबाले च सुसंनि
 विष्टे यथा र्हतस्तान् कुशलान्यपृच्छत् १९ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि आश्रमवासपर्वणि ऋषीनप्रतियुधिष्ठिरादिकथने पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥
 ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ युधिष्ठिर महाबाहो कच्चित्त्वं कुशलीह्यसि ॥ सहितो भ्रातृभिः सवः पौरजानपदैस्तथा १ ये च त्वामनुजीवंतिकच्चितेऽपि निरामयाः ॥ सचिवाष्ट
 त्यवर्गाश्च गुरुवश्चैव ते नृप २ कच्चितेऽपि निरातं कावसंति विषये तव ॥ कच्चिद्वर्तसि पौराणां वृत्तिराजर्षिसेविताम् ३ कच्चिन्ध्यायाननुच्छिद्य कोशस्तेऽभिप्रपूर्यते ॥
 अरिमध्यस्थमित्रेषु वर्तसे चानुरूपतः ४ ब्राह्मणानग्रहैर्वायथा वदनु पश्यसि ॥ कच्चितेऽपरितुष्यंति शीलेन भरतर्षभ ५ शत्रवोऽपि कुतः पौरामृत्यावास्वजनोऽ
 पिवा ॥ कच्चिद्यजसिराजेंद्रश्च द्वावान्पितृदेवताः ६ अतिथीन व्रपानेन कच्चिदर्चसि भारत ॥ कच्चिन्नयपथे विप्राः स्वकर्मनिरतास्तव ७ क्षत्रिया वैश्यवर्गाना
 शूद्रा वाऽपि कुटुंबिनः ८ कच्चित्स्त्रीबालवृद्धं तेन शोचति न याचते ८ जामयः पूजिताः कच्चित्तवगेहेन रर्षभ ॥ कच्चिद्राजर्षिवंशोऽयं त्वामासाद्य महीपतिम् ९ यथो
 चितं महाराज यशसानावसीदति ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्येवंवादिनंतं सन्ध्याय वित्प्रत्यभाषत १० कुशलप्रश्नसंयुक्तं कुशलो वाक्यकर्मणि ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
 कच्चिते वर्धते राजंस्तपो दमश्मश्चते ११ अपि मे जननीचेयं शुश्रूषुर्विगतकृमा ॥ आथास्याः सफलो राजन्वनवासो भविष्यति १२ इयंच माता ज्येष्ठामेशीतवाताध्व
 कार्शिता ॥ घोरेण तपसा युक्ता देवी कच्चिन्न शोचति १३ हतान् पुत्रान् महावीर्यान् क्षत्रधर्मपरायणान् ॥ नापध्यायति वा कच्चिदस्मान्पापकृतः सदा १४ कचासौ विदु
 रो राजन्नेमं पश्यामहे वयम् ॥ संजयः कुशलीचार्यं कच्चिन्नुतपसि स्थिरः १५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तः प्रत्युवाचे दंष्ट्रतराष्ट्रोजनाधिपम् ॥ कुशलीविदुरः पुत्र
 तपोघोरं समाश्रितः १६ वायुभक्षो निराहारः कशोधमनिसंततः ॥ कदाचिद्दृश्यते विप्रैः शून्येऽस्मिन्कानने कचित् १७

संबोधनं परिपृच्छ्यमानाः कथयतो मत्तो वेदितव्या इति शेषः १७ । १८ पञ्चवाहनम् १९ ॥ इति आश्रमवा० नी० भारतमाव० पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर इति १
 २।३।४।५।६।७।८।९।१० जामयः सौभाग्यवत्यः ९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७

वीटापापाणकवलः १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ विदुरस्यश्रवेविदुरेकृपातिताति राजाधृतराष्ट्रस्तंयुधिष्ठिरं प्रत्यभ्यपूजयत्स्तुतवान् (राजायुधिष्ठिरं तं विदुरमिति वा) २४
ततः सदाति दृष्टिदृष्ट्यापवनं पवनेन च संयोज्य तत्रैव संयमं कृत्वा स्वशरीरात् प्राणिं त्रियाणि निष्कास्य तदीयप्राणैरिन्द्रियैश्च सह एकत्वं प्राप्य स्वशरीरं त्यक्तवान् । यथा धर्मांतरस्थं जलं घटांतरोसिच्यते तद्व
इत्येवं धृवतस्तस्य जटीवीटामुखः कृशः ॥ दिग्वासामलदिग्धांगो वनरेणुसमुक्षितः १८ दूरादालक्षितः क्षतातत्राख्यातो महीपतेः ॥ निवर्तमानः सहसाराजं दृष्ट्वा
श्रमं प्रति १९ तमन्वधाववृषतिरेक एव युधिष्ठिरः ॥ प्रविशंतं वनं घोरं लक्ष्यालक्ष्यं कंचित्कंचित् २० भोभो विदुरराजाऽहं दयितस्ते युधिष्ठिरः ॥ इति बुध्नरपतिस्तं
यत्नादभ्यधावत् २१ ततो विविक्तपुकांतितस्थौ बुद्धिमतां वरः ॥ विदुरो वृक्षमाश्रित्य कंचित्त्रवनांतरे २२ तं राजाक्षीणमृषिप्रमाकृतीमात्रसूचितम् ॥ अभिजज्ञे
महाबुद्धिं महाबुद्धिर्युधिष्ठिरः २३ युधिष्ठिरोऽहमस्मीति वाक्यमुक्त्वा श्रुतः स्थितः ॥ विदुरस्य श्रवे राजा तं च प्रत्यभ्यपूजयत् २४ ततः सोऽनिमिषो भूत्वा राजानं तमु
दैक्षत् ॥ संयोज्य विदुरस्तस्मिन् दृष्टिदृष्ट्या समाहितः २५ विवेश विदुरो धीमान् गत्रैर्गात्राणि चैव ॥ प्राणान् प्राणेषु च दधद्दिन्द्रियाणीन्द्रियेषु च २६ सयोगबलमा
स्थायिविवेश नृपतेस्तनुम् ॥ विदुरो धर्मराजस्य तेजसा प्रज्वलन्निव २७ विदुरस्य शरीरं तु तथैव स्तब्धलोचनम् ॥ वृक्षाश्रितं तदाराजाद दर्शयत्ततः २८ बल
वंतं तथाऽऽत्मानं मेनेव दुगुणं तदा ॥ धर्मराजो महातेजास्तच्च सस्मार पांडवः २९ पौराणमात्मनः सर्वविद्यावान्सविशंपते ॥ योगधर्ममहातेजा व्यासेन कथितं यथा ३०
धर्मराजश्च तत्रैव संचस्कारयिषुस्तदा ॥ दग्धुकामोऽभवद्विद्वानथ वागम्यभाषत् ३१ भोभो राजन्नदग्धव्यमेतद्विदुरसंज्ञकम् ॥ कलेवरमिहैवं ते धर्म एष सनातनः ३२
लोकाः सांतानि कनामभविष्यंत्यस्य भारत ॥ यतिधर्ममवाप्तोऽसौ नैष शोच्यः परंतप ३३ इत्युक्तो धर्मराजः सविनिवृत्य ततः पुनः ॥ राज्ञो वैचित्रवीर्यस्य तत्सर्वप्रत्य
वेदयत् ३४ ततः सराजाद्युतिमान्सच सर्वो जनस्तदा ॥ भीमसेनादयश्चैव परं विस्मयमागताः ३५ तच्छ्रुत्वा प्रीतिमान् राजा भूत्वा धर्मजमब्रवीत् ॥ आपो मूलं फलं चैव
ममेदं प्रतिगृह्यताम् ३६ यदर्थो हिनरो राजंस्तदर्थोऽस्यातिथिः स्मृतः ॥ इत्युक्तः स तथेत्येवं प्राह धर्मात्मजो नृपम् ३७ फलं मूलं च बुभुजे राजा दत्तं सहानुजः ॥ ततस्ते
वृक्षमूलेषु कृतवासपरिग्रहाः ॥ तारात्रिमवसन्सर्वे फलमूलजलाशनाः ३८ ॥ इति श्रीम० आश्र० आश्र० प० विदुरनिर्याणेषु विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
ततस्तुराजं ते तेषामाश्रमे पुण्यकर्मणाम् ॥ शिवानक्षत्रसंपन्ना साव्यतीयाय शर्वरी १ ततस्तत्र कथाश्चासंस्तेषां धर्मार्थलक्षणाः ॥ विचित्रपदसंचारानानाश्रुतिभिर
न्विताः २ पांडवास्त्वभितो मातुर्धरण्यां सुपुस्तदा ॥ उत्सृज्य तु महाहर्षाणि शयनानि नराधिप ३ यदाहारो भवद्राजा धृतराष्ट्रो महामनाः ॥ तदा हारान् वीरास्ते न्यवसं
स्तां निशांतदा ४ व्यतीतायां तु शर्वर्या कृतपौर्वाहिकक्रियः ॥ भ्रातृभिः सहितो राजा ददर्श श्रममंडलम् ५ दिवं ब्रूवन् । प्राणसंधानेनैव त्रियाणां गात्राणां च संधानं भवति न तदर्थं
पृथग्यत्नोऽपेक्षितः २५ । २६ । २७ । २८ तच्च स्वस्य विदुरस्य एकस्थेव धर्मस्यांशाज्जातत्वं सस्मार २९ योगधर्मे सस्मारेत्यनुपपद्यते ३० संचस्कारयिषुः संस्कारं लभयितुमिच्छः ३१ । ३२ लोका इति
यतिधर्मो दाहाद्यभ्यस्यं पृतेन गच्छेत्तौ भौजातामापयति धर्मोऽस्तीति दर्शितं ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ ॥ इति आश्र० बी० यद्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ तत इति २२ । ३ । ४ । ५

६ । १ मुनिगणस्य मुनिगणेन तावौ दिक्खो लौकिकस्य च ८ मृगयूयादिभिरलंकृतमाश्रमम् ९ । १० । ११ औदुंबरसकलशान् १२ प्रवेणीः कुशाः प्रवेणीः स्त्रीकुशावेण्योः इति मेदिनी १३ । १४ । १५

सांतःपुरपरीवारः सभृत्यः सपुरोहितः ॥ यथा सुखं यथोद्देशं धृतराष्ट्रमनुज्ञया ६ ददर्श तत्र वेदीश्च संप्रज्वलितपावकाः ॥ कृताभिपेक्षैर्मुनिभिर्हुताग्निभिरुपस्थिताः ७
वानेयपुष्पनिकरैराज्यधूमोद्गमैरपि ॥ ब्राह्मेण वपुषा युक्ता युक्ता मुनिगणस्यताः ८ मृगयूथैस्तु द्विग्रेस्तत्र तत्र समाश्रितैः ॥ अशंकितैः पक्षिगणैः प्रगीतैरिव च प्रभो ९
केकाभिर्नीलकंठानां दाल्यूहानां च कूजितैः ॥ कोकिलानां कुहुरैः सुखैः श्रुतिमनोहरैः १० प्राचीतद्विजघोषैश्च कंचित्कंचिदलंकृतम् ॥ फलमूलसमाहारैर्महद्भिश्चोप
शोभितम् ११ ततः सराजाप्रददौ तापसार्थमुपाह्वानम् ॥ कलशान्कांचनां च नाराजंस्तथैव औदुंबरानपि १२ अजिनानि प्रवेणीश्च सुकुलुवंच महीपतिः ॥ कमंडलूंश्च स्था
लीश्च पिठराणि च भारत १३ भाजनानि च लौहानि पात्रीश्च विविधानृप ॥ यद्यदिच्छति यावच्च यच्चान्यदपि भाजनम् १४ एवं सराजा धर्मात्मा परित्याश्रममंडलम् ॥
वसुविश्राण्य तत्सर्वं पुनरायान्महीपतिः १५ कृताद्विकंचराजानं धृतराष्ट्रं महीपतिम् ॥ ददर्शासीनमव्यग्रं गांधारीसहितं तदा १६ मातरं चाविदूरस्थां शिष्यवत्प्रण
तां स्थिताम् ॥ कुंतीं ददर्श धर्मात्मा शिष्टाचारसमन्विताम् १७ स तमभ्यर्च्य राजानं मामसंश्राव्य चात्मनः ॥ निर्पीदेत्यभ्यनुज्ञातो वृत्त्या सुपविवेश १८ भीमसेनाद
यश्चैव पांडवा भरतर्षभ ॥ अभिवाद्योपसंगृह्य निषेदुः पार्थिवान् १९ स तैः परिवृतो राजा शुभेऽस्तीवकौरवः ॥ विभ्रद्ब्राह्मीं श्रियं दीप्तां देवैरिव बृहस्पतिः २० तथा ते
पूषविष्टेषु समाजग्मुर्महर्षयः ॥ शतयूपप्रभृतयः कुरुक्षेत्रनिवासिनः २१ व्यासश्च भगवान्विप्रो देवर्षिगणसेवितः ॥ वृतः शिष्यैर्महातेजा दर्शयामास पार्थिवम् २२
ततः सराजा कौरव्यः कुंतीपुत्रश्च वीर्यवान् ॥ भीमसेनादयश्चैव प्रत्युत्थायाभ्यवादयन् २३ समागतस्ततो व्यासः शतयूपादिभिर्वृतः ॥ धृतराष्ट्रं महीपालमास्यतामित्य
भाषत् २४ वरंतु विष्टरं कौरव्यं कृष्णाजिनकुशोत्तरम् ॥ प्रतिपेदेतदा व्यासस्तदर्थमुपकल्पितम् २५ ते च सर्वे द्विजश्रेष्ठा विष्टरेषु समंततः ॥ द्वैपायनाभ्यनुज्ञातानि षेदु
विपुलौजसः २६ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके० आश्रमवास० व्यासागमने सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः समुपविष्टेषु पांडवेषु महा
त्मसु ॥ व्यासः सत्यवतीपुत्र इदं वचनमब्रवीत् १ धृतराष्ट्रमहाबाहो कश्चित्तेवर्तते तपः ॥ कश्चिन्मनस्ते प्रीणाति वनवासेन राधिप २ कश्चिद्दृढनितेशो कोराजं पुत्रविनाश
जः ॥ कश्चिज्ज्ञानानि सर्वाणि सुप्रसन्नानि तेऽनघ ३ कश्चिद्बुद्धिदृढां कृत्वा चरस्यारण्यकं विधिम् ॥ कश्चिद्ब्रूथ्वगांधारीनशोकेनाभिभूयते ४ महाप्रज्ञा बुद्धिमती देवी ध
र्मार्थदर्शिनी ॥ आगमापायतत्त्वज्ञा कश्चिदेषानशोचति ५ कश्चित्कुंतीचराजं स्त्वांशुश्रूषत्यनहंलता ॥ यापरित्यज्य स्वं पुत्रं मुरुशुश्रूषणे रता ६ कश्चिद्धर्मसुतो राजा त्व
याप्रत्यभिनंदितः ॥ भीमार्जुनयमाश्चैव कश्चिदेतेऽपि सांत्विताः ७ कश्चिन्नंदसिद्धैतान् कश्चित्ते निर्मलं मनः ॥ कश्चिच्च शुद्धभावोऽसि जातज्ञानो नराधिप ८

१६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ ॥ इति आश्रमवासिके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ततः समुपविष्टेषु वि ॥ १ । २ । ३

१ स्वशेडतिमुलमत्वंस्पष्टम् १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ ॥ इतिआश्रमवासिकेनीलकंठीवेभारत

एताद्वित्रितयंश्रेष्ठं सर्वभूतेषु भारत ॥ निर्वैरतामहाराजसत्यमक्रोधएवच ९ कञ्चितेनचमोहोऽस्तिवनवासेनभारत ॥ स्वशेवन्यमंत्रवाउपवासोऽपिवाभवेत् १०
विदितं चापिराजेंद्रविदुरस्यमहात्मनः ॥ गमनेविधिनाऽनेनधर्मस्यसुमहात्मनः ११ मांडव्यशापाद्विसेधर्मोविदुरतांगतः ॥ महाबुद्धिर्महायोगीमहात्मासुम
हामनाः १२ बृहस्पतिर्वादेवेषुशुक्रोवाऽप्यसुरेषुच ॥ नतथाबुद्धिसंपन्नोयथासपुरुषर्षभः १३ तपोबलव्ययं कृत्वा सुचिरात्संभृतं तदा ॥ मांडव्येनर्षिणाधमां
भिभूतः सनातनः १४ नियोगाद्ब्रह्मणः पूर्वमयास्वेनबलेनच ॥ वैचित्रवीर्यं कक्षेत्रेजातः सुमहामतिः १५ आतातवमहाराजदेवदेवः सनातनः ॥ धारणान्मन
साध्यानाद्यधर्मकवयोविदुः १६ सत्येनसंवर्धयतियोदमेनशमेनच ॥ अर्हिसयाचदानेनतप्यमानः सनातनः १७ येनयोगबलाज्जातः कुरुराजोयुधिष्ठिरः ॥ धर्म
इत्येषनृपतेप्राज्ञेनामितबुद्धिना १८ यथावद्विर्यथावायुर्यथापः पृथिवीयथा ॥ यथाऽऽकाशंतथाधर्मइहचासुत्रचस्थितः १९ सर्वगश्चैवराजेंद्रसर्वव्याप्यचराच
रम् ॥ दृश्यतेदेवदेवैः ससिद्धैर्निर्मुक्तकल्मषैः २० योहिधर्मः सविदुरोविदुरोयः सपांडवः ॥ सपुषराजनदृश्यस्तेपांडवः प्रेष्यवत्स्थितः २१ प्रविष्टः समहात्मानं
आतातेबुद्धिसत्तमः ॥ दृष्ट्वा महात्माकौंतेयं महायोगबलान्वितः २२ त्वांचापिश्रेयसायोक्ष्येनचिराद्भरतर्षभ ॥ संशयच्छेदनार्थाय प्राप्तं मां विद्धि पुत्रक ३३ न क
तं येः पुराकैश्चित्कर्मलोकेमहर्षिभिः ॥ आश्चर्यभूतं तपसः फलं तद्दर्शयामिवः २४ किमिच्छसि महीपालमतः प्राप्नुमभीप्सितम् ॥ द्रष्टुं प्रष्टुमथ श्रोतुं तत्कर्ताऽस्मि
तवानघ २५ ॥ इति श्रीमहामारते आश्रमवासिके पर्वणि आश्रमवासपर्वणि व्यासवाक्ये अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ समाप्तं चाश्रमवासपर्व ॥ ॥ अथ पुत्रद
र्शनपर्व ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ वनवासंगते विप्रहृतराष्ट्रे महीपतौ ॥ सभाये नृपशार्दूलवध्वाकुंत्या समन्विते १ विदुरे चापि संसिद्धे धर्मराजे व्यापाश्रिते ॥
वसः सुपांडुपुत्रेषु सर्वेष्वश्रममंडले २ यतदाश्चर्यामिति वै करिष्यामीत्युवाच ह ॥ व्यासः परमतेजस्वी महर्षिस्तद्वदस्व मे ३ वनवासे च कौरव्यः कियंतं कालमच्युतः ॥
युधिष्ठिरो नरपतिर्न्यवसत्सजनस्तदा ४ किमाहाराश्चेतत्र सैन्यान्ववसन्प्रभो ॥ सांतःपुरा महात्मान इतितद्वाहिमेऽनघ ५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तेऽनुज्ञाता
स्तदाराजंकुरुराजेन पांडवाः ॥ विविधान्यन्नपानानि विश्राम्यानुभवंति ते ६ मासमेकं विजुह्वस्ते सैन्यांतःपुरावने ॥ अथ तत्रागमद्व्यासो यथोक्तं ते मयाऽनघ
७ तथाच ते पांसर्वेषां कथाभिर्नृपसन्निधौ ॥ व्यासमन्वा स्य ताराजन्नाजमुर्मुनयोऽपरे ८ नारदः पर्वतश्चैव देवलश्च महातपाः ॥ विश्वावसुस्तु बुरुश्च चित्रसेनश्च
भारत ९ तेषामपि यथान्यायं पूजां च केमहातपाः ॥ घृतराष्ट्रान्यनुज्ञातः कुरुराजो युधिष्ठिरः १०

भावदीपे अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ वनवासमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ विश्राम्य विश्रांतिं प्राप्य ६ । ७ । ८ । ९ । १०

वर्हिणेषु पक्षिबर्हजतुलिकामयेषु ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००
निषेदुस्तेततः सर्वे पूजां प्राप्य युधिष्ठिरात् ॥ आसनेषु च पुण्येषु वर्हिणेषु वरेषु च ११ तेषु तत्रोपविष्टेषु सवुराजामहामतिः ॥ पांडुपुत्रैः परिवृतो निषसाद कुरुद्रह १२
गांधारी चैव कुंती च द्रौपदी सा त्वती तथा ॥ स्त्रियश्चान्यास्तथान्याभिः सहोपविविशुस्ततः १३ तेषां तत्र कथादिव्याधर्मिष्ठाश्चाभवन् रूप ॥ ऋषीणां च पुराणानां दे
वासुरविमिश्रिताः १४ ततः कथां ते व्यासस्तं प्रज्ञाचक्षुषमश्वरम् ॥ प्रोवाच वदतां श्रेष्ठः पुनरेव स तदचः १५ प्रीयमाणो महातेजाः सर्वदेविदावरः ॥ विदितं मम
राजेंद्रयत्तेह दिविवक्षितम् १६ दह्यमानस्य शोकेन तव पुत्रकृतेन वै ॥ गांधार्याश्चैव यदुःखं हृदि तिष्ठति नित्यदा १७ कुंत्याश्च यन्महाराज द्रौपद्याश्च हृदि स्थितम् ॥
यच्च धारयते तीव्रदुःखं पुत्रविनाशजम् १८ सुमद्राकृष्णभगिनी तच्चापि विदितं मम ॥ श्रुत्वा समागममिमं सर्वेषां वस्तुतो नृप १९ संशयच्छेदनार्थाय प्राप्तः
कौरवनंदन ॥ इमे च देवगंधर्वाः सर्वे चेमे महर्षयः २० पश्यंतु तपसोवीर्यमद्यमेचिरसंभृतम् ॥ तदुच्यतां महाप्राज्ञं कामं प्रददामि ते २१ प्रवणोऽस्मि
वरं दातुं पश्य मे तपसःफलम् ॥ एवमुक्तः सराजेंद्रो व्यासेनामितबुद्धिना २२ मुहूर्तमिव संचिंत्य वचनायोपचक्रमे ॥ धन्योऽस्म्यनुगृहीतश्च सफलं जीवि
तंच मे २३ यन्मे समागमोऽद्येह भवद्भिः सह साधुभिः ॥ अद्य चाप्यवगच्छामि गतिमिष्टामिहात्मनः २४ ब्रह्मकल्पैर्भवद्भिर्यत्समेतोऽहं तपोधनाः ॥ दर्शनादेव भव
तां पूतोऽहं नात्र संशयः २५ विद्यते न भयं चापि परलोकान्ममानवाः ॥ किंतु तस्य सुदुर्बुद्धेर्मदस्यापनयेर्ष्यशम् २६ दूयते मे मनो नित्यं स्मरतः पुत्रगृद्धिनः ॥
अपापाः पांडवा येन निरुताः पापबुद्धिना २७ धातिता पृथिवी येन सहयासनरद्विपा ॥ राजानश्च महात्मानो नानाजनपदेश्वराः २८ आगम्य मम पुत्रार्थे सर्वे मृत्यु
वशंगताः ॥ येते पितृंश्च दारांश्च प्राणांश्च मनसः प्रियान् २९ परित्यज्य गताः शूराः प्रेत्य राजनिवेशनम् ॥ कानुतेषां गतिर्ब्रह्मन् मित्रार्थे ये हतामृधे ३० तथैव पुत्रपौ
त्राणां मम ये निहता युधि ॥ दूयते मे मनोऽभीक्ष्णं घातयित्वा महाबलम् ३१ भीष्मं शांतनवं वृद्धं द्रोणं च द्विजसत्तमम् ॥ मम पुत्रेण मूढेन पापेनाकृतबुद्धिना ३२
क्षयं नीतं कुलं दासं पृथिवीराज्यामिच्छता ॥ एतत्सर्वमनुस्मृत्यदह्यमानो दिवानिशम् ३३ न शांतिमधिगच्छामि दुःखशोकसमाहतः ॥ इति मे चिंतयानस्य पितः
शांतिर्न विद्यते ३४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा विविधंतस्य राजर्षेः परिदेवितम् ॥ पुनर्न वीरुतः शोको गांधार्याजनमेजय ३५ कुंत्यादुपदपुत्र्याश्च सुभद्राया
स्तथैव च ॥ तासां च वरनारीणां वधूनां कौरवस्य ह ३६ पुत्रशोकसमाविष्टा गांधारी त्विदमब्रवीत् ॥ श्वशुरं वदन्नयना देवी प्रांजलिरुत्थिता ३७ षोडशेमानिवर्षाणि
गतानि मुनिपुंगव ॥ अस्य राज्ञो हतान् पुत्रान् शोचतो न शमो विभो ३८ पुत्रशोकसमाविष्टो निःश्वसन्नहोषभूमिपः ॥ न शेते वसतीः सर्वा घृतराष्ट्रो महासुने ३९

ममपितेतिप्रत्यभिज्ञानुपपत्तिः । अनुपमर्देमस्मीभावस्यप्रत्यक्षदर्शनं नोपपद्यतइत्यादयस्तेपांडवेनायेत्यर्थः २०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९

लोकानन्यान्समर्थोऽसिस्त्रुंस्वास्तपोबलात् ॥ किमुलोकांतरगतानराज्ञोदर्शयितुं सुतान् ४० इयंचद्रौपदीकृष्णाहतज्ञातिसुताभृतम् ॥ शोचत्यतीवसर्वासांस्तु
षाणादयितास्तुषा ४१ तथाकृष्णस्यभगिनीमुमद्राभद्रमाषिणी ॥ सौमद्रवघसंतसाभृशंशोचतिभाविनी ४२ इयंचभूरिश्रवसाभार्यापरमसंमता ॥ भर्तृव्यस
नशोकार्ताभृशंशोचतिभाविनी ४३ यस्यास्तुश्वशुरोधीमान्बाह्लिकःसकुरुद्वहः ॥ निहतःसौमदत्तश्चापित्रासहमहारणे ४४ श्रीमतोऽस्यमहाबुद्धेःसंग्रामेष्वपला
यिनः ॥ पुत्रस्यतेपुत्रशतंनिहतंयद्राणाजिरे ४५ तस्यभार्याशतमिदंदुःखशोकसमाहतम् ॥ पुनःपुनर्वर्धयानंशोकंराज्ञोममैवच ४६ तेनारंभेणमहतामापुपास्ते
महामुने ॥ येचशूरामहात्मानःश्वशुरामेमहारथाः ४७ सौमदत्तप्रभृतयःकानुतेषांगतिःप्रमो ॥ तवप्रसादाद्भगवन्विशोकोऽयंमहीपतिः ४८ यथास्याद्भविता
चाहंकुंतीचेयंवधूस्तव ॥ इत्युक्तवत्यांगांधार्याकुंतीव्रतकृष्णानना ४९ प्रच्छन्नजातंपुत्रंतंस्मारादित्यसन्निभम् ॥ तामृषिर्वरदोव्यासोदूरश्रवणदर्शनः ५०
अपश्यदुःखितांदेवीमातरंसव्यसाचिनः ॥ तामुवाचततोव्यासोयत्तेकार्यंविवाक्षितम् ५१ तद्ब्रुहि त्वंमहाभोगयतेमनसिवर्तते ॥ श्वशुरायततःकुंतीप्रणम्यशिर
सातदा ॥ उवाचवाक्यंसवीडाविवृण्वानापुरातनम् ५२ ॥ ॥ इति श्रीमहामारते आश्रमवासिके पर्वणि पुत्रदर्शनपर्वणि घृतराष्ट्रादिकृतप्रार्थने एकोनत्रिं
शोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ कुंत्युवाच ॥ भगवन्श्वशुरोमेऽसिदैवतस्यापिदैवतम् ॥ समेदेवातिदेवस्त्वंशृणुसत्यांगिरंमम १ तपस्वीकोपनोविप्रोदुर्वासाना
ममेपितुः ॥ भिक्षामुपागतोभोक्तुंमहंपर्यतोषयम् २ शौचेनत्वागसस्त्यागैःशुद्धेनमनसातथा ॥ कोपस्थानेष्वपिमहत्स्वकुप्यन्नकदाचन ३ संप्रीतोवरदोमिऽभू
त्कृतकृत्योमहामुनिः ॥ अवश्यंतेगृहीतव्यमितिमांसोब्रवीद्वचः ४ ततःशापभयाद्विप्रमवोचंपुनरेवतम् ॥ एवमस्त्वितिचप्राहपुनरेवसमेद्विजः ५ धर्मस्यज
ननीभद्रेभवित्रीत्वंशुभानने ॥ वशेस्थास्यंतितेदेवार्थास्त्वमावाहयिष्यसि ६ इत्युक्त्वाऽतर्हितोविप्रस्ततोऽहंविस्मिताऽभवम् ॥ नचसर्वास्ववस्थासुस्मृति
र्मेविप्रणश्यति ७ अथहर्म्यतलस्थाऽहंरविमुद्यंतमीक्षती ॥ संस्मृत्यतद्वेषांक्यंस्पृहयंतीदिवानिशम् ८ स्थिताऽहंवालभावेनतत्रदोषमबुध्यती ॥ अथदेवःसह
स्रांशुर्मत्समीपगतोऽभवत् ९ द्विधाकृत्वाऽऽत्मनोदेहंभूमौचगमनेऽपिच ॥ ततापलोकानेकेनद्वितीयेनागमत्समाम् १० समामुवाचवेपंतीवरंमतोवृणीष्वह ॥ गम्य
तामितिचचाहंप्रणम्यशिरसाज्वदम् ११ समामुवाचतिग्मांशुर्वृथाऽऽह्वानंनमेक्षमम् ॥ धक्ष्यामि त्वांचविप्रंचयेनदतोवरस्तव १२ तमहंरक्षतीविप्रंशापादनप
कारिणम् ॥ पुत्रोमेत्वत्समोदेवभवेदितिततोऽब्रुवम् १३ ततोमातेजसाऽविश्यमोहयित्वाचभानुमान् ॥ उवाचभवितापुत्रस्तवेत्यभ्यगमदिवम् १४

५०। ५१। ५२ इति आश्रमवा० नी० मारतभावदिपेकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ भगवन्निति १। २ आगसस्त्यागैरपराधत्यागैः ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४

१५। १६। १७। १८। १९। २०। २१ संवर्षेणरत्या २२। २३। २४ ॥ इति आश्र० नी० भा० त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३० ॥ भद्रेद्रक्षसीति १। २। ३। ४

ततोऽहमंतर्भवनेपितुर्दृष्टांतरक्षिणी ॥ गूढोत्पन्नं सुतं बालं जले कर्णमवासृजम् १५ नूनंतस्यैव देवस्य प्रसादात्पुनरेवतु ॥ कन्याऽहमभवं विप्रयथाप्राहसमाश्रुषिः
१६ समयामूढयापुत्रो ज्ञायमानोऽप्युपेक्षितः ॥ तन्मांदहति विप्रर्षेयथासुविदितं तव १७ यदिपापमपापंवायदेतद्विदितंमया ॥ तंद्रष्टुमिच्छामिभगवन्व्यपने
तुंत्वमर्हसि १८ यच्चास्यराज्ञोविदितंहादिस्थंभवतोऽनघ ॥ तंचायंलभतां काममद्यैवमुनिसत्तम १९ इत्युक्तःप्रत्युवाचेदं व्यासो वेदविदावरः ॥ साधुसर्वमिदं
भाव्यमेवमेतद्यथाऽऽस्थमां २० अपराधश्चतेनास्ति कन्याभावंगताह्यसि ॥ देवाश्चैश्वर्यवंतो वैशरीराण्याविशंतिवै २१ संतिदेवनिकायाश्चसंकल्पाज्जनयंतिये ॥
वाचादृष्ट्यातथास्पर्शासंधर्षेणेतिपंचधा २२ मनुष्यधर्मोदैवधर्मोऽहिनदुष्यति ॥ इतिकुंतिविजानीहिव्येतुतेमानसोज्वरः २३ सर्वबलवतांपथ्यंसर्वबलव
तांशुचि ॥ सर्वबलवतांधर्मःसर्वबलवतांस्वकम् २४ ॥ इति श्रीमहामारते आश्रमवासिके पर्वणि पुत्रदर्शनपर्वणि व्यासकुंतीसंवादे त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३० ॥
॥ व्यासउवाच ॥ भद्रेद्रक्ष्यसिगांधारिपुत्रान्भ्रातृन्सखींस्तथा ॥ बधूश्चपतिभिःसार्धंनिशिसुतोत्थिताइव १ कर्णद्रक्ष्यतिकुंतीचसौभद्रंचापियादवी ॥ द्रौ
पदीपंचपुत्रांश्चापितृन्भ्रातृंस्तथैवच २ पूर्वमेवैषहृदयेव्यवसायोऽभवन्मम ॥ यदाऽस्मिचोदितोराज्ञाभवत्यापृथयैवच ३ नतेशोच्यामहात्मानःसर्वेषुवनरर्षभाः ॥
क्षत्रधर्मपराःसंतस्तथाहिनिधनंगताः ४ भवितव्यमवश्यंतत्सुरकार्यमनिदिते ॥ अवतेरुस्ततःसर्वेदेवभागामहीतलम् ५ गंधर्वाप्सरसश्चैवपिशाचागुह्यरा
क्षसाः ॥ तथापुण्यजनाश्चैवसिद्धादेवर्षयोऽपेच ६ देवाश्चदानवाश्चैवतथादेवर्षयोऽमलाः ॥ तपुतेनिधनंप्राप्ताःकुरुक्षेत्रेणजिरे ७ गंधर्वराजोयोधीमान्धृत
राष्ट्रहतिश्रुतः ॥ सएवमानुषेलोकेघृतराष्ट्रःपतिस्तव ८ पांडुमरुद्गणाद्विद्विविशिष्टतममच्युतम् ॥ धर्मस्यांशोऽभवत्क्षताराजाचैवयुधिष्ठिरः ९ कर्लिदुर्याध
नंविद्विशकुर्निंदापरंतथा ॥ दुःशासनादीन्विद्वित्वंराक्षसान्शुभदर्शने १० मरुद्गणाद्रीमसेनंबलवंतमरिंदमम् ॥ विद्वित्वंतुनरमृषिमिमं पार्थधनंजयम् ११ ना
रायणंहृषीकेशमश्विनौयमजौतथा ॥ यःसर्वेपार्थादुद्धूतःसंहर्षजननस्तथा १२ यश्चपांडवदायादोहतःपद्भिर्महारथैः ॥ ससोमहसौभद्रोयोगादेवाभवद्विधा
१३ द्विधाकृत्वाऽऽत्मनोदेहमादित्यंतपतांवरम् ॥ लोकांश्चतापयानं वैविद्विकर्णचशोभने १४ द्रौपद्यासहसंभूतंघृष्टघुम्रंचपावकात् ॥ अग्नेर्भागंशुभंविद्विरा
क्षसंतुशिखंडिनम् १५ द्रोणं बृहस्पतेर्भागंविद्विद्रौणिचरुद्रजम् ॥ भीष्मंचविद्विगांयेवंसुमानुषतांगतम् १६ एवमेतेमहाप्रज्ञेदेवामानुष्यमेत्यहि ॥ ततः
पुनर्गताःस्वर्गैकतेकर्मणिशोभने १७ यच्चवैहृदिसर्वेषांदुःखमेतच्चिरंस्थितम् ॥ तदद्यव्यपनेष्यामिपरलोककृताद्रयात् १८

१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५॥ इति आश्रमवा० नी० भारतमा० एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ १९॥ ॥ ७॥ ॥ ततो निशाया मिस्थस्मिन् ब्रह्माय द्वेयमृतानां पुनर्दर्शनमुक्तं तेन तेषां सत्त्व
मस्तीति स्पष्टमुक्तं । अतो मृतानां सत्त्वमस्ति न वेति संशयः परास्तः । अयमस्मीमृतानां कथं प्रत्यक्षेण दर्शनं । स्वप्नवदिति चेत् सास्यैर्ब्रजालिक्त्वा पत्यांशं योच्छेदकत्वा नुपपत्तिः । अथ देव
ता भावं गतान्तिषां पुनर्भाष्मादिभावेन योगबलादभिव्यक्तिर्भवति । तर्हि मस्मीमृतस्य देहस्य पुनरुदयायोगात्तत्सदृशैर्देहांतरे रूपेणानामेव तेषां दर्शनमिति वाच्यं । तथापि देहांतरे ममायं भवेति
बुद्धिमतीनां स्त्रीणां प्रातिरेव । पूर्वदेहनाशस्य दृढतरस्मरणात् । अस्मरणे पुनः स्वप्नवत्पुनरेति तुल्यं । अत्र ब्रूमः हार्दविव्यां प्रकृत्य श्रूयते तदमे सत्याः कामा अनृता पिधाना इति । तस्माद्दह
राकाशं प्रकृत्य एतत्सत्यं ब्रह्मपुरमस्मिन् सर्वे कामाः समाहिता इति । तथा यो यो ह्यस्येतः प्रैति न तमिह दर्शनायोपलभते इत्युपक्रम्य ये चास्येह जीवा ये च प्रेता यच्चान्यदिच्छन् ब्रह्मते सर्वतदग्रत्वा विंदत

सर्वे भवंतोगच्छन्तु नदीभागीरथीं प्रति ॥ तत्र द्रक्ष्यथ तान्सर्वान् ये हताऽस्मिन् रणाजिरे १९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इति व्यासस्य वचनं श्रुत्वा सर्वो जनस्तदा ॥
महता सिंहनादेन गंगामभिमुखो ययौ २० घृतराष्ट्रश्च सामात्यः प्रययौ सह पांडवैः ॥ सहितो मुनिशार्दूलैर्गंधर्वैश्च समागतैः २१ ततो गंगां समासाद्य क्रमेण सजना
णवः ॥ निवासमकरोत्सर्वो यथा प्रीतियथा सुखम् २२ राजा च पांडवैः सार्धमिष्टदेशे सहानुगः ॥ निवासमकरोद्दीमान् सस्त्रीवृद्धपुरःसरः २३ जगाम तदहश्चापि
तेषां वर्षशतं यथा ॥ निशां प्रतीक्षमाणानां दिदृक्षुणां मृता नृपान् २४ अथ पुण्यंगिरि वरमस्तमभ्यगमद्रविः ॥ ततः कृतमिषेकास्तेनैशं कर्म समाचरन् २५
॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासि० पुत्रदर्शनप० गंगातीरगमने एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो निशायां प्राप्तायां कृतसायाद्विक
क्रियाः ॥ व्यासमभ्यगमन् सर्वे ये तत्रासन् समागताः १ ॥ घृतराष्ट्रस्तु धर्मात्मा पांडवैः सहितस्तदा ॥ शुचिरेकमना सार्धं मृषिभिस्तैरुपाविशत् २ गांधार्या सह ना
र्यस्तु सहिताः समुपाविशन् ॥ पौरजानपदश्चापि जनसर्वो यथा वयः ३ ततो व्यासो महातेजाः पुण्यं भागीरथीजलम् ॥ अवगाह्य जुहावाथ सर्वान् लोकान् महा मुनिः
४ पांडवानां च ये योधाः कौरवाणां च सर्वशः ॥ राजानश्च महाभागानानादेश निवासिनः ५ ततः सुतमुलः शब्दोजलं ते जनमेजय ॥ प्रादुरासीद्यथा पूर्वं कुरुपांडव
सेनयोः ६ ततस्ते पार्थिवाः सर्वे भीष्मद्रोणपुरोगमाः ॥ ससैन्याः सलिलात्तस्मात्समुत्स्थुः सहस्रशः ७ विराट् दुपदौ चैव सह पुत्रौ ससैनिकौ ॥ द्रौपदेयाश्च सौभद्रो रा
क्षसश्च घटोत्कचः ८ कर्णदुर्योधनौ चैव शकुनिश्च महारथः ॥ कुशासनादयश्चैव धार्तराष्ट्रमहाबलाः ९ जारासं धिर्भगदत्तो जलसंधश्च वीर्यवान् ॥ भूरिश्रवाः शलः
शल्यो वृषसेनश्च सानुजः १० लक्ष्मणो राजपुत्रश्च दृष्ट्युग्रस्य चात्मजाः ॥ शिखंडिपुत्राः सर्वे च घृष्टकेतुश्च सानुजः ११ अचलो वृषकश्चैव राक्षसश्चाप्यलायुधः ॥
बाह्लिकः सोमदत्तश्च चेकितानश्च पार्थिवः १२ इत्यादि । सत्यं ब्रह्मपुरं हवंबरमित्यर्थः समस्तः सदा सत्त्वे वास्त्यत एव तत्र मुनयः पश्यन्त्यतीतादिकं । मिथ्या ब्रह्मपुरं शरीरमनुनास
त्यपुरं छादितं संपेण स्रगिवेत्यमुष्यविलये सत्यं पुरं प्रकाशते । तस्माद्विद्याप्रत्युपस्थापितमपारमार्थिकं जैर्ब्रह्मं कर्तुमे । कुरागद्वेपायने कानर्थकलुषितं तद्विपरीतमपहतपाप्मत्वादि विशिष्टं पारमेश्वरं रूपं
विद्यया प्रतिपद्यते संपादिविलयने रज्ज्वादिवादिति भाष्याच । बाह्यलोकिका एव सत्या भीष्मादयोऽनृते जन्मसिद्धिर्भावाविकारेराविर्भूयति रीमूताः संतो महापि विद्यया विर्भूयन्त्यादिभिश्च याथास्थे
न गृहीताः संतस्ताभिः सहरेभिरे इति युक्तमुत्पश्यामः । विशेषस्त्वस्मत्कृते वेदांतकृतकेदुहराधिकुरपेद्रष्टव्यः अक्षरार्थस्तु स्पष्ट एव १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।१०१।१०२।१०३।१०४।१०५।१०६।१०७।१०८।१०९।११०।१११।११२।११३।११४।११५।११६।११७।११८।११९।१२०।१२१।१२२।१२३।१२४।१२५।१२६।१२७।१२८।१२९।१३०।१३१।१३२।१३३।१३४।१३५।१३६।१३७।१३८।१३९।१४०।१४१।१४२।१४३।१४४।१४५।१४६।१४७।१४८।१४९।१५०।१५१।१५२।१५३।१५४।१५५।१५६।१५७।१५८।१५९।१६०।१६१।१६२।१६३।१६४।१६५।१६६।१६७।१६८।१६९।१७०।१७१।१७२।१७३।१७४।१७५।१७६।१७७।१७८।१७९।१८०।१८१।१८२।१८३।१८४।१८५।१८६।१८७।१८८।१८९।१९०।१९१।१९२।१९३।१९४।१९५।१९६।१९७।१९८।१९९।२००।२०१।२०२।२०३।२०४।२०५।२०६।२०७।२०८।२०९।२१०।२११।२१२।२१३।२१४।२१५।२१६।२१७।२१८।२१९।२२०।२२१।२२२।२२३।२२४।२२५।२२६।२२७।२२८।२२९।२३०।२३१।२३२।२३३।२३४।२३५।२३६।२३७।२३८।२३९।२४०।२४१।२४२।२४३।२४४।२४५।२४६।२४७।२४८।२४९।२५०।२५१।२५२।२५३।२५४।२५५।२५६।२५७।२५८।२५९।२६०।२६१।२६२।२६३।२६४।२६५।२६६।२६७।२६८।२६९।२७०।२७१।२७२।२७३।२७४।२७५।२७६।२७७।२७८।२७९।२८०।२८१।२८२।२८३।२८४।२८५।२८६।२८७।२८८।२८९।२९०।२९१।२९२।२९३।२९४।२९५।२९६।२९७।२९८।२९९।३००।३०१।३०२।३०३।३०४।३०५।३०६।३०७।३०८।३०९।३१०।३११।३१२।३१३।३१४।३१५।३१६।३१७।३१८।३१९।३२०।३२१।३२२।३२३।३२४।३२५।३२६।३२७।३२८।३२९।३३०।३३१।३३२।३३३।३३४।३३५।३३६।३३७।३३८।३३९।३४०।३४१।३४२।३४३।३४४।३४५।३४६।३४७।३४८।३४९।३५०।३५१।३५२।३५३।३५४।३५५।३५६।३५७।३५८।३५९।३६०।३६१।३६२।३६३।३६४।३६५।३६६।३६७।३६८।३६९।३७०।३७१।३७२।३७३।३७४।३७५।३७६।३७७।३७८।३७९।३८०।३८१।३८२।३८३।३८४।३८५।३८६।३८७।३८८।३८९।३९०।३९१।३९२।३९३।३९४।३९५।३९६।३९७।३९८।३९९।४००।४०१।४०२।४०३।४०४।४०५।४०६।४०७।४०८।४०९।४१०।४११।४१२।४१३।४१४।४१५।४१६।४१७।४१८।४१९।४२०।४२१।४२२।४२३।४२४।४२५।४२६।४२७।४२८।४२९।४३०।४३१।४३२।४३३।४३४।४३५।४३६।४३७।४३८।४३९।४४०।४४१।४४२।४४३।४४४।४४५।४४६।४४७।४४८।४४९।४५०।४५१।४५२।४५३।४५४।४५५।४५६।४५७।४५८।४५९।४६०।४६१।४६२।४६३।४६४।४६५।४६६।४६७।४६८।४६९।४७०।४७१।४७२।४७३।४७४।४७५।४७६।४७७।४७८।४७९।४८०।४८१।४८२।४८३।४८४।४८५।४८६।४८७।४८८।४८९।४९०।४९१।४९२।४९३।४९४।४९५।४९६।४९७।४९८।४९९।५००।५०१।५०२।५०३।५०४।५०५।५०६।५०७।५०८।५०९।५१०।५११।५१२।५१३।५१४।५१५।५१६।५१७।५१८।५१९।५२०।५२१।५२२।५२३।५२४।५२५।५२६।५२७।५२८।५२९।५३०।५३१।५३२।५३३।५३४।५३५।५३६।५३७।५३८।५३९।५४०।५४१।५४२।५४३।५४४।५४५।५४६।५४७।५४८।५४९।५५०।५५१।५५२।५५३।५५४।५५५।५५६।५५७।५५८।५५९।५६०।५६१।५६२।५६३।५६४।५६५।५६६।५६७।५६८।५६९।५७०।५७१।५७२।५७३।५७४।५७५।५७६।५७७।५७८।५७९।५८०।५८१।५८२।५८३।५८४।५८५।५८६।५८७।५८८।५८९।५९०।५९१।५९२।५९३।५९४।५९५।५९६।५९७।५९८।५९९।६००।६०१।६०२।६०३।६०४।६०५।६०६।६०७।६०८।६०९।६१०।६११।६१२।६१३।६१४।६१५।६१६।६१७।६१८।६१९।६२०।६२१।६२२।६२३।६२४।६२५।६२६।६२७।६२८।६२९।६३०।६३१।६३२।६३३।६३४।६३५।६३६।६३७।६३८।६३९।६४०।६४१।६४२।६४३।६४४।६४५।६४६।६४७।६४८।६४९।६५०।६५१।६५२।६५३।६५४।६५५।६५६।६५७।६५८।६५९।६६०।६६१।६६२।६६३।६६४।६६५।६६६।६६७।६६८।६६९।६७०।६७१।६७२।६७३।६७४।६७५।६७६।६७७।६७८।६७९।६८०।६८१।६८२।६८३।६८४।६८५।६८६।६८७।६८८।६८९।६९०।६९१।६९२।६९३।६९४।६९५।६९६।६९७।६९८।६९९।७००।७०१।७०२।७०३।७०४।७०५।७०६।७०७।७०८।७०९।७१०।७११।७१२।७१३।७१४।७१५।७१६।७१७।७१८।७१९।७२०।७२१।७२२।७२३।७२४।७२५।७२६।७२७।७२८।७२९।७३०।७३१।७३२।७३३।७३४।७३५।७३६।७३७।७३८।७३९।७४०।७४१।७४२।७४३।७४४।७४५।७४६।७४७।७४८।७४९।७५०।७५१।७५२।७५३।७५४।७५५।७५६।७५७।७५८।७५९।७६०।७६१।७६२।७६३।७६४।७६५।७६६।७६७।७६८।७६९।७७०।७७१।७७२।७७३।७७४।७७५।७७६।७७७।७७८।७७९।७८०।७८१।७८२।७८३।७८४।७८५।७८६।७८७।७८८।७८९।७९०।७९१।७९२।७९३।७९४।७९५।७९६।७९७।७९८।७९९।८००।८०१।८०२।८०३।८०४।८०५।८०६।८०७।८०८।८०९।८१०।८११।८१२।८१३।८१४।८१५।८१६।८१७।८१८।८१९।८२०।८२१।८२२।८२३।८२४।८२५।८२६।८२७।८२८।८२९।८३०।८३१।८३२।८३३।८३४।८३५।८३६।८३७।८३८।८३९।८४०।८४१।८४२।८४३।८४४।८४५।८४६।८४७।८४८।८४९।८५०।८५१।८५२।८५३।८५४।८५५।८५६।८५७।८५८।८५९।८६०।८६१।८६२।८६३।८६४।८६५।८६६।८६७।८६८।८६९।८७०।८७१।८७२।८७३।८७४।८७५।८७६।८७७।८७८।८७९।८८०।८८१।८८२।८८३।८८४।८८५।८८६।८८७।८८८।८८९।८९०।८९१।८९२।८९३।८९४।८९५।८९६।८९७।८९८।८९९।९००।९०१।९०२।९०३।९०४।९०५।९०६।९०७।९०८।९०९।९१०।९११।९१२।९१३।९१४।९१५।९१६।९१७।९१८।९१९।९२०।९२१।९२२।९२३।९२४।९२५।९२६।९२७।९२८।९२९।९३०।९३१।९३२।९३३।९३४।९३५।९३६।९३७।९३८।९३९।९४०।९४१।९४२।९४३।९४४।९४५।९४६।९४७।९४८।९४९।९५०।९५१।९५२।९५३।९५४।९५५।९५६।९५७।९५८।९५९।९६०।९६१।९६२।९६३।९६४।९६५।९६६।९६७।९६८।९६९।९७०।९७१।९७२।९७३।९७४।९७५।९७६।९७७।९७८।९७९।९८०।९८१।९८२।९८३।९८४।९८५।९८६।९८७।९८८।९८९।९९०।९९१।९९२।९९३।९९४।९९५।९९६।९९७।९९८।९९९।१०००॥

१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१॥ इति आश्रवा० नीलकंठीदेवस्तमायकीपेक्षात्रिंशोऽध्यायः ॥ २९॥ तत इति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११

एते चान्ये च बहवो बहुत्वाद्येन कीर्तिताः ॥ सर्वे भासुरदेहास्ते समुत्स्थुः जलान्ततः १३ यस्य वीरस्य यो विषो यो ध्वजो यच्च वाहनम् ॥ तेन तेन व्यदृश्यं तसमुपेतान
राधिपाः १४ दिव्यां वरधराः सर्वे सर्वे भ्राजिष्णुकुंडलाः ॥ निर्वैरानिरहंकारा विगतक्रोधमत्सराः १५ गंधर्वैरुपगीयंतः स्तूयमानाश्च वंदिभिः ॥ दिव्यमाल्यां वर
धरावृताश्चाप्सरसांगणैः १६ घृतराष्ट्रस्य च तदा दिव्यं चक्षुर्नराधिप ॥ मुनिः सत्यवतीपुत्रः प्रीतः प्रादात्तपो बलात् १७ दिव्यज्ञानबलोपेता गांधारीचयशस्विनो ॥
ददर्श पुत्रांस्तान्सर्वान् ये चान्येऽपि मृधे हताः १८ तदहुतमर्चित्यं च सुमहल्लोमहर्षणम् ॥ विस्मितः सजनः सर्वो ददर्शानिमिषेक्षणः १९ तदुत्सवमहोदग्रं हृष्टनारी
नराकुलम् ॥ आश्चर्यभूतं ददृशे चित्रं पटगतं यथा २० घृतराष्ट्रस्तु तान्सर्वान् पश्यन् दिव्येन चक्षुषा ॥ मुमुदे भरतश्चेष्टप्रसादात्तस्य वै मुनेः २१ ॥ इति श्रीमहा
भारते आश्रमावासि० पुत्रदर्शनप० भीष्मादिदर्शने द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्ते पुरुषश्रेष्ठाः समाजग्मुः परस्परम् ॥ विगत
क्रोधमात्सर्याः सर्वे विगतकल्मषाः १ विधिं परममास्थाय ब्रह्मर्षिविहितं शुभम् ॥ संहृष्टमनसः सर्वे देवलोकहवामराः २ पुत्रः पित्रा च मात्रा च भार्याश्च पातिभिः सह ॥
भ्रात्रा भ्राता सखा चैव सख्या राजन्समागताः ३ पांडवास्तु महेश्वासं कर्णसौभद्रमेव च ॥ संप्रहर्षात्समाजग्मुर्द्रौपदेयाश्च सर्वशः ४ ततस्ते प्रीयमाणा वै कर्णेन सह पां
डवाः ॥ समेत्य पृथिवीपालसौहृद्ये च स्थिताऽभवन् ५ परस्परं समागम्य यो धास्ते भरतर्षभ ॥ मुनेः प्रसादात्ते हो वं क्षत्रियानष्टमन्यवः ६ असौ हृदं परित्यज्य सौहृ
दे पर्यवस्थिताः ॥ एवं समागताः सर्वे गुरुभिर्बाधिवैः सह ७ पुत्रैश्च पुरुषव्याघ्राः कुस्वोऽन्ये च पार्थिवाः ॥ तारात्रिमाखिलामेवं विहत्य प्रीतमानसाः ८ मे निरेपरितो
पेण नृपाः स्वर्गसदो यथा ॥ नात्र शोको भयं त्रासो नारतिर्नायशोऽभवत् ९ परस्परं समागम्य यो धानां भरतर्षभ ॥ समागतास्ताः पितृभिर्भ्रातृभिः पतिभिः सुतैः १०
मुदं परमिकां प्राप्य नार्यो दुःखमथा त्यजन् ॥ एकां रात्रिं विहृत्यैव ते वीरास्ताश्च यो पितः ११ आमं व्यान्योन्यमाश्लिष्य ततो जग्मु र्यथागतम् ॥ ततो विसर्जयामास लो
कांस्तान्मुनिपुंगवः १२ क्षणेनांतर्हि ताश्चैव प्रेक्षतामेव तेऽभवन् ॥ अवगाह्य महात्मानः पुण्यां भागीरथीं नदीम् १३ सरथाः सध्वजाश्चैव स्वानिवेशमानि मे जिरे ॥
देवलोकं ययुः केचिक्केचिद्ब्रह्मसदस्तथा १४ केचिच्च वारुणलोकं केचिक्कौबेरमाभुवन् ॥ ततो वैवस्वतलोकं केचिच्चैवाभुवन् नृपाः १५ राक्षसानां पिशाचानां केचिच्चा
प्युत्तरान्कुरून् ॥ विचित्रगतयः सर्वे यानवाप्यामरैः सह १६ आजग्मुस्ते महात्मानः सवाहाः सपदानुगाः ॥ गतेषु तेषु सर्वेषु सलिलस्थो महामुनिः १७ धर्मशीलो
महातेजाः कुरूणां हितकृततथा ॥ ततः प्रोवाच ताः सर्वाः क्षत्रियानिहतेश्वराः १८ यायाः पति कृतान् लोकानिच्छंति परमस्त्रियः ॥ ता जाह्नवीजलं क्षिप्रमवगाहं त्वतं
द्रिताः १९ ततस्तस्य वचः श्रुत्वा श्रद्धावानावरागनाः ॥ श्वशुरं समनुज्ञाप्य विविशुर्जाह्नवीजलम् २० १२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ ॥ इति आश्रमवाचनीलकंठीयेभारतमाव० त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ पूर्वाध्यायद्वयाक्तमेवार्थप्रश्नोत्तराभ्यां निरूपयति
एतच्छ्रुत्वेत्यादिनां १ कथं नुत्यक्तमस्मीभूतायेदेहास्तेषां तद्रूपेणैव पूर्वरूपेणैव दर्शनं कथमित्यर्थः २ । १ अवीति युगं सर्वेषां देवासुरमनुष्याणां कर्माणि कुर्वतां कर्मणां भोगमंतरेण कदाचिदपि वि
प्रणाशो नास्ति । यथा स्वप्ने शुभाशुभैः कर्मभिः शुभमशुभं वा स्वाप्ने देहं प्राप्य तद्द्वारा कर्मफलं सुखदुःखादिकं मुक्ता कर्मोपरतां सत्यांतं देहं संहरति । जाग्रदेहस्तु तदानीमविकृतं एव तिष्ठति । एवं कर्मजेषु मा
नुषादिदेहेषु नश्यत्स्वपि हादाकाशस्थाः पित्रादिदेहाः अविनष्टा एव सन्ति । 'अतएवायं देहात्मानमनुविद्यन्न जन्त्येताः स्वसत्यान्कामाः स्तेषां प्रवेष्टुं लोकेषु कामचारो भवति स यदि पितृलोककामो भव
तिसं कल्पादेवास्य पितरः समुत्तिष्ठन्ति तेन पितृलोकेन संपन्नो महीयते' इति श्रुतिः सत्यानां पित्रादीनामुत्थानं दर्शयति ४ तदेतदाह महाभूतानीति भूतानां प्राणिनामधिपतेरीश्वरस्य संश्रयान्महाभूतान्य

विमुक्तमानुषैर्देहेस्ततस्तामर्तुभिः सह ॥ समाजमुस्तदा साध्व्यः सर्वा एव विशांपते २१ एवंक्रमेण सर्वास्ताः शीलवत्यः पतिव्रताः ॥ प्रविश्य क्षत्रियामुक्ताजग्मु
र्भर्तृसलोकताम् २२ दिव्यरूपसमायुक्ता दिव्याभरणभूषिताः ॥ दिव्यमाल्यांबरधरा यथाऽऽसांपतयस्तथा २३ ताः शीलगुणसंपन्ना विमानस्था गतकृमाः ॥ स
र्वाः सर्वगुणोपेताः स्वस्थानं प्रतिपेदिरे २४ यस्य यस्य तु यः कामस्तस्मिन्काले बभूवह ॥ तंतं विसृष्टवान्व्यासो वरदोधर्मवत्सलः २५ तच्छ्रुत्वा नरदेवानां पुनरागमनं
नराः ॥ जहृर्मुदिताश्चासन्नानादेशगता अपि २६ प्रियैः समागमं तेषां यः सम्यक् शृणुयान्नरः ॥ प्रियाणि लभते नित्यमिह च प्रेत्य चैव सः २७ इष्टवां धवसंयोगम
नाया समनामयम् ॥ यश्चैतच्छ्रावयेद्विद्वान्विदुषो धर्मवित्तमः २८ स यशः प्राप्नुयाल्लोके परत्र च शुभांगतिम् ॥ स्वाध्याययुक्तामनुजास्तपोयुक्ताश्च भारत २९
साध्वाचारादमोपेतादाननिर्धूतकल्मषाः ॥ ऋजवः शुचयः शांतार्हिसाऽनृतविवर्जिताः ३० आस्तिकाः श्रद्धधानाश्च धृतिमंतश्च मानवाः ॥ श्रुत्वाऽऽश्चर्यमिदं प
र्वह्यवाप्स्यंति परांगतिम् ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि पुत्रदर्शनपर्वणि स्त्रीणां स्वस्वपतिलोकगमने त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ सौति
रुवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा नृपो विद्वान्हृष्टोऽभूज्जनमेजयः ॥ पितामहानां सर्वेषां गमनागमनं तदा १ अब्रवीच्च मुदा युक्तः पुनरागमनं प्रति ॥ कथं नुत्यक्तदेहानां पुनस्त
द्रूपदर्शनम् २ इत्युक्तः स द्विजश्रेष्ठो व्यासशिष्यः प्रतापवान् ॥ प्रोवाच वदतां श्रेष्ठस्तं नृपं जनमेजयम् ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अविप्रणाशः सर्वेषां कर्मणामिति
निश्चयः ॥ कर्मजानि शरीराणि तथैवाकृतयो नृप ४ महाभूतानि नित्यानि भूताधिपति संश्रयात् ॥ तेषां च नित्यसंवासेन विनाशो विद्युज्यताम् ५ अनायासक
तं कर्मसत्यः श्रेष्ठः फलागमः ॥ आत्मा चैभिः समायुक्तः सुखदुःखमुषाश्रुते ६

स्मदादिशरीरापेक्षयाऽविनाशित्वादियोगान्महाभूतानि हादाकाशस्थाः पित्रादयस्तस्यैव संबन्धा नित्यानि । कर्मजानि भूतानि कर्मक्षये विलीयन्ते इति भावः । तेषां च महाभूतानां नित्यानां शरी
राणामनित्यैः शरीरैः सह संवासस्तादात्म्येनावस्थानं संसारदशाया मस्ति । विद्युज्यतामनित्यानां नाशे तैः सह विद्युज्यमानानां तेषां नित्यानां विनाशो न । 'नास्य जरयेत जीर्यति न वधेनास्य हन्यते ए
तत्सत्यं ब्रह्म पुरं' इति श्रुतेः तस्मात्कर्मजानां नाशेऽप्यकर्मजानां हादाकाशस्थानां पित्रादिदेहानां विनाशात् पुनस्तद्रूपेण तेषां दर्शनं युक्तमेव ९ कथमेतदवाप्यते इत्यत आह अनायासेति प्रवृत्तिरूपं
कर्म आयासकतं तद्विपरीतं नृपतिरूपं कर्मानायासकतम् । तस्मादयं सत्यः श्रेष्ठश्चोक्तविधः फलागमो भवति एभिरायासयुक्तैः कर्मभिः ६

तर्हि कर्मसंबन्धादात्मानश्रुतिनेत्याह अविनाश्य इति यद्यपि दुःखयोगात्मानोऽस्ति तथापि क्षेत्रज्ञात्मा तैर्दुःखैरविनाश्य एवाऽविकार्य एवाऽसंगत्वाद्ब्रह्मस्य चाध्यासिकत्वात् । अत्र दृष्टांतमाह
भूतानामिति यथाऽसौ भूतानामस्मदादिशरीराणां आत्मक आत्मनः प्रतिकृतिर्दर्पणादौ प्रतिबिंबो दर्पणधर्मान्मलिनत्वादीननुकुर्षोऽपि तन्नाशान्नश्यति न विद्युज्यत इत्यस्य न नश्यतीत्यर्थः एवं
क्षेत्रज्ञेन योगेऽपि द्रष्टव्यं ७ यावत्कर्मदेहारंभकमस्ति तावत्तस्य देहस्य स्वरूपता तत्रात्मत्वाध्यास इत्यर्थः । कर्मक्षये तु देहांतरे आत्मत्वाध्यासो भवतीत्याह क्षीणेति ८ येनानाभावाभूते द्विषादयो
भिन्नाः पदार्थाः शरीरं प्राप्यैकत्वं देवदत्तोऽहं मनुष्यपुत्र इति देहादितादात्म्यं संहताः संप्राप्तास्ते एव भावादेहादीनामात्मनः पृथक्त्वं विजानतां योगिनानित्यामवन्ति । अज्ञानिनां ये अनित्याभावास्त एव
ज्ञानिनां नित्यात्मरूपा भवन्तीत्यर्थः ९ संज्ञपनं मारणं तदा हि सूर्यते चक्षुः वातं प्राण इत्यादयो मंत्राः पठ्यन्ते ततोऽलिगाद्ब्रह्म ते यच्छरीरिणां प्राणा इन्द्रियाणि नित्यं निश्चितं नित्यं सर्वदा लोकांतरे गता इति ।
तेन सर्वः शरीरी विभुरेवास्ति न तूपाधिपरिच्छिन्नः परिच्छिन्नत्वाभिमानस्त्वस्या विद्यक इति भावः १० तत्र तु ज्ञानेऽधिकाराभावात् सोपासनकर्म प्राप्य देवयानमार्गमेवाश्रयस्वेत्याह अहमिति तेनैव
योग्या इति शेषः ११ यत्र काले तत्त्वया यज्ञ आहूतः कृतस्तत्र तदेव देवास्तव हिताः सखा योजाताः । यदैवं तदेव देवाः पशूना जीवानां गमने तत्तल्लोकप्राप्ता वीश्वरानि ग्रहानुग्रहकराः १२ यस्मादेवं तस्माद्भि

अविनाश्यस्तथा युक्तः क्षेत्रज्ञ इति निश्चयः ॥ भूतानामात्मकोभावो यथाऽसौ न विद्युज्यते ७ यावन्नक्षीयते कर्म तावत्तस्य स्वरूपता ॥ क्षीणकर्मानरो लोके रूपान्यत्वं
नियच्छति ८ नानाभावस्तथैकत्वं शरीरं प्राप्य संहताः ॥ भवन्ति ते तथानित्याः पृथग्भावं विजानताम् ९ अश्वमेधश्रुतिश्चैव मश्वसंज्ञपनं प्रति ॥ लोकांतरगतानि
त्यं प्राणानित्यं शरीरिणाम् १० अहं हितं वदाम्येतत्प्रियं चेत्तव पार्थिव ॥ देवयानाहि पंथानः श्रुतास्ते यज्ञसंस्तरे ११ आहूतो यत्र यज्ञस्ते तत्र देवा हितास्तव ॥ यदा
समन्विता देवाः पशूनां गमनेश्वराः १२ गतिमंतश्च तेनेद्वानान्ये नित्यामवन्त्युत ॥ नित्येऽस्मिन्पंचके वर्गे नित्ये चात्मनि पूरुषः १३ अस्य नानासमायोगं यः पश्यति
तृथामतिः ॥ वियोगेशोचतेऽत्यर्थं सवाल इति मेमतिः १४ वियोगे दोषदर्शयः संयोगं सविसर्जयेत् ॥ असंगे संगमो नास्ति दुःखं भुवि वियोगजम् १५ परापरज्ञस्त्वप
रो नाभिमानादुदीरितः ॥ अपरज्ञः परां बुद्धिं ज्ञात्वामोहाद्विमुच्यते १६ अदर्शनादापतितः पुनश्चादर्शनं गतः ॥ नाहंतं वेद्मि नासौ मानं च मेऽस्ति विरागता १७

स्याजीवादेवानिष्ठा गतिमंतो भवन्ति नान्ये अयजमानाः । एवं सार्धेन कर्मनिष्ठा मुक्त्वा ज्ञाननिष्ठामाह सार्धेन नित्ये इति पांचमौतिको देववर्गः सर्वोऽपि नित्यः पुरुषश्च तद्ब्रह्म नित्यः १३ उभयोरपि नित्य
योः सतोर्योऽस्य नानायोगमनेकदेहसंबन्धं पश्यति स तृथामतिर्वियोगे पितृपुत्रादिनाशो चोचति मौढ्यात् । उक्तरीत्या न देहो नश्यति नाप्यात्मेति निर्निमित्तस्तेषां शोक इति भावः १४ यदि ह्यदिना
शाः संपश्यति तर्हि ह्यदिनां परिग्रह एव न कर्तव्यः न हि वंध्यायाः पुत्रशोकार्तिरस्ति वस्तुतस्तस्य संगे आत्मनि वियोगजं दुःखं बाह्यादिसंगमो बाह्यास्तित्याह असंग इति १५ परेति अपरस्तुक्तवि
धा ज्ञाननिष्ठामप्राप्तस्तु परापरज्ञो नित्यविभागमात्रज्ञः अभिमानादेहादितादात्म्यादुपासनाबलेनोदीरित उत्क्षिप्तः । अपरज्ञः स गुणब्रह्म विद्वत्पश्चात्परां बुद्धिं निर्विशेषवस्तुज्ञानं प्राप्य मोहान्मू
लाज्ञानाद्विमुच्यते १६ मुक्तस्य लक्षणमाह अदर्शनादिति कर्मकर्तृभावाददर्शनं प्रत्यक् चैतन्यं तस्मादापतितस्तत्रैव चलीनोऽस्तस्मिन्मुक्तमहं न वेद्मि अगोचरत्वात् । असौ च मानं वेत्ति करणाभा
वात् । तर्हित्वमपि तादृकुजेन मवसीत्याह न च मेऽस्ति विरागतेति परं वैराग्यमेव मुक्त्यर्थं मोक्षसाधनमित्यर्थः १७

येनेति मनसाकृतं पापं मानसतापेनैवानुमुयते एवंशरीरेणकृतं शरीरेणोपतापेनेति कायवाहनसांवापलं स्यात्कावायुनिरोधं कुर्यादिति सार्धं श्लोकार्थः १८ ॥ ॥ इति आश्रमवासिके पर्वणि भीलकंडीये
मारतभावदीपे चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ अद्वैते ॥ १ सधृतराष्ट्रो राजा विदुरश्च सिद्धिं ययाविति द्वयोः संबन्धः तत्रापि विदुरस्तपोबलात् धृतराष्ट्रो व्याससमासाद्येति संबन्धः १।३।४।५।
येन येन शरीरेण करोत्ययमनीश्वरः ॥ तेन तेन शरीरेण तदवश्यमुपाश्रुते ॥ मानसं मनसाऽप्रोतिशरीरं च शरीरवान् १८ ॥ ॥ इति श्रीम० आश्रमवा० पुत्रदर्शनप
र्वणि जनमेजयं प्रति वैशंपायनवाक्ये चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अद्वैतानुत्पः पुत्रान् दर्शनं प्रति लब्धवान् ॥ ऋषेः प्रसादात् पुत्राणां स्वरूपाणां
कुरुद्रह १ सराजाराजधर्माश्च ब्रह्मोपनिषदंतथा ॥ अवाप्तवान्नरश्रेष्ठो बुद्धिनिश्चयमेव च २ विदुरश्च महाप्राज्ञो ययौ सिद्धितपोबलात् ॥ धृतराष्ट्रः समासाद्य व्यासं चैव
तपस्विनम् ३ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ममापि वरदो व्यासो दर्शयेत्पितरं यदि ॥ तद्रूपेष्वयं संधृष्ट्या सर्वमेव ते ४ प्रियं मे स्यात्कृतार्थं च स्यामहंकृतनिश्चयः ॥ प्रसा
दादपि मुख्यस्य मम कामः समृध्यताम् ५ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ इत्युक्तवचनेन तस्मिन् ऋषेः व्यासः प्रतापवान् ॥ प्रसादमकरोद्धीमानानयच्च परिक्षितम् ६ ततस्तद्रूपव
यसमागतं नृपतिं दिवः ॥ श्रीमंतं पितरं राजा ददर्श जनमेजयः ७ शमीकं त्वमहात्मानं पुत्रं तंचास्यशृंगिणम् ॥ अमात्यायेव भूदुश्चराज्ञस्तांश्च ददर्श ८ ततः सोऽब्रु
थे राजा मुदितो जनमेजयः ॥ पितरं ज्ञापयामास स्वयं सस्त्रौ च पार्थिवः ९ स्नात्वा स नृपतिं विप्रमास्तीकमिदमब्रवीत् ॥ यायावरकुलोत्पन्नं जरत्कारुसुतं तदा १० आस्ती
कवि विधाश्रयो यज्ञोऽयमिति मे मतिः ॥ यदद्यायं पिता प्राप्तो मम शोकप्रणाशनः ११ ॥ ॥ आस्तीक उवाच ॥ ॥ ऋषिर्द्वैपायनो यत्र पुराणस्तपसो निधिः ॥ यज्ञे
कुरुकुलश्रेष्ठ तस्य लोका बुभौजितौ १२ श्रुतं विचित्रमाख्यानं त्वया पांडवनंदन ॥ सर्पाश्च भस्मसांभिता गतश्च पदवीं पितुः १३ कश्चित्तक्षको मुक्तः सत्यत्वात्तव पार्थिव ॥
ऋषयः पूजिताः सर्वे गतिर्दृष्टामहात्मनः १४ प्राप्तः सुविपुलो धर्मः श्रुत्वा पापविनाशनम् ॥ विमुक्तो हृदयग्रंथिरुदारजनदर्शनात् १५ ये च पक्षधरा धर्मसद्वृत्तरुचयश्च ये ॥
यान् दृष्ट्वा हीयते पापं तेभ्यः कार्या नमस्क्रिया १६ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वा द्विजश्रेष्ठात्स राजा जनमेजयः ॥ पूजयामास तमृषिं मनुमान्यपुनः पुनः १७
पप्रच्छ तमृषिं चापि वैशंपायनमच्युतम् ॥ कथावशेषं धर्मज्ञो वनवासस्य सत्तम १८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवा० पुत्रदर्शनप० जनमेजयस्य स्वपितृदर्शने
पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ॥ दृष्ट्वा पुत्रांस्तथा पौत्रान् सानुबन्धान् जनाधिपः ॥ धृतराष्ट्रः किमकरोद्राजा चैव युधिष्ठिरः १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
तद्दृष्ट्वा महदाश्चर्यं पुत्राणां दर्शनं नृप ॥ वीतशोकः सराजर्षिः पुनराश्रममागमत् २ इतरस्तु जनः सर्वस्ते चैव परमर्षयः ॥ प्रतिजग्मु र्यथाकामं धृतराष्ट्राभ्यनुज्ञया ३ पांड
वास्तु महात्मानो लघुभूयिष्ठसैनिकाः ॥ पुनर्जग्मु र्महात्मानं सदारस्तं महीपतिं ४ तमाश्रमपदं धीमान् ब्रह्मर्षिर्लोकपूजितः ॥ मुनिः सत्यवतीपुत्रो धृतराष्ट्रमभाषत ५
६।७।८ ज्ञापयामास आलोचितवान् ज्ञापयामासेति पाठः स्पष्टः ९।१०।११।१२।१३।१४ पापविनाशनं इति हासमिति शेषः १५ पक्षधराः पक्षस्थापकाः १६।१७।१८ इति
आ० भी० भा० पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ दृष्ट्वेति १।२।३।४ आश्रमपदमाश्रमं मातं ५

९।१०।११।१२।१३।१४ बहवः प्रत्यर्थिनः प्रार्थयानाः शत्रवो यत्र तत् १३।१४।१५ नाथेन त्वया १५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३

धृतराष्ट्रमहाबाहो शृणु कौरवनंदन ॥ श्रुतं ते ज्ञानवृद्धानां मृषीणां पुण्यकर्मणाम् ६ अद्धाऽभिजनवृद्धानां विदेवेदांगवेदिनाम् ॥ धर्मज्ञानां पुराणानां वदतां विविधाः
कथाः ७ मास्मशोके मनःकर्षीं दिष्टेन व्यथते बुधः ॥ श्रुतं देवरहस्यं ते नारदादेव दर्शनात् ८ गतास्ते क्षत्रधर्मेण शस्त्रपूता गतिं शुभाम् ॥ यथा दृष्टास्त्वया पुत्रास्तथा
कामविहारिणः ९ युधिष्ठिरः स्वयंधीमान् भवंतमनुरुध्यते ॥ सहितो भ्रातृभिः सर्वैः सदारः ससुहृज्जनः १० विसर्जयेनं यात्वे पस्वराज्यमनुशासताम् ॥ मासः समधि
कस्तेषामतीतो वसतां वने ११ एतद्धिनित्यं यत्नेन पदं रक्षयन् राधिप ॥ बहुप्रत्यर्थिं कंक्षेत द्राज्यं नाम कुरुद्रह १२ इत्युक्तः कौरवो राजा व्यासेना तुलते जसा ॥ युधि
ष्ठिरमथाहूय वाग्मीवचनमब्रवीत् १३ अजातशत्रो भद्रं ते शृणु मे भ्रातृभिः सह ॥ त्वत्प्रसादान्महीपालशोको नास्मान् प्रबाधते १४ रमेचाहं त्वया पुत्रपुरेव गजसाह्वये ॥
नाथेनानुगतो विद्वन्प्रियेषु परिवर्तिना १५ प्राप्तं पुत्रफलं त्वत्तः प्रीतिर्मे परमात्मायि ॥ न मे मन्युर्महाबाहो गम्यतां पुत्रमाचिरम् १६ भवंतं चेहं संप्रेक्ष्य तपो मे परिहीयते ॥
तपोयुक्तं शरीरं च त्वां दृष्ट्वा धावितं पुनः १७ मातरौ ते तथैव मे शीर्णपर्णकृताशने ॥ ममतुल्यव्रते पुत्रनचिरं वर्तयिष्यतः १८ दुर्योधनप्रभृतयो दृष्ट्वा लोकांतरंगताः ॥
व्यासस्य तपसो वीर्याद्रवतश्च समागमात् १९ प्रयोजनं च निर्वृत्तं जीवितस्य ममानघ ॥ उग्रतपः समास्थास्ये त्वमनुज्ञातुमर्हसि २० त्वय्यद्यपि ङः कीर्तिश्च कुलं चेदं प्र
तिष्ठितम् ॥ श्वोवाऽद्य वामहाबाहो गम्यतां पुत्रमाचिरम् २१ राजनीतिः सुबहुशः श्रुतातिभरतर्षभ ॥ संदेष्टव्यं न पश्यामि कृतं मे भवता विभो २२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
इत्युक्तवचनं तंतु नृपो राजानमब्रवीत् ॥ न मामर्हसि धर्मज्ञं परित्युक्तुमनागसम् २३ कामं गच्छंतु मे सर्वे भ्रातरोऽनुचरास्तथा ॥ भवंतमहमन्विष्ये मातरौ च यतव्रतः
२४ तमुवाचाथ गांधारी मैवं पुत्रशृणुष्व च ॥ त्वय्यधीनं कुरुकुलं पिंडश्च श्वशुरस्य मे २५ गम्यतां पुत्रपर्याप्तमेतावत्पूजिता वयम् ॥ राजायदाह तत्कार्यं त्वया पुत्रपि
तुर्वचः २६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तः स तु गांधार्याकुंतीमिदमभाषत ॥ स्नेहवाष्पाकुलेनेत्रे प्रमृज्य रुदती वचः २७ विसर्जयति माराजा गांधारी च यश
स्विनी ॥ भवत्यां वद्धचित्तस्तु कथं यास्यामि दुःखितः २८ न चोत्सहेतपो विप्रं कर्तुं ते धर्मचारिणि ॥ तपसो हि परं नास्ति तपसा विंदते महत् २९ ममापिन तथा
राज्ञिराज्ये बुद्धिर्यथापुरा ॥ तपस्येवानुरक्तं मे मनः सर्वात्मना तथा ३० शून्येयं च महीकुलान् मे प्रीतिकरी शुभे ॥ बांधवानः परिक्षीणा बलं नोनयथापुरा ३१ पं
चालाः सुभृशं क्षीणाः कथामात्रावशेषिताः ॥ न तेषां कुलकर्तारं कंचित्पश्याम्यहं शुभे ३२ सर्वे हि भस्मासांभितास्ते द्रोणेन रणाजिरे ॥ अवशिष्टाश्च निहता
द्रोणपुत्रेण वै निशि ३३ चेदयश्चैव मत्स्याश्च दृष्ट्वा पूर्वास्तथैव नः ॥ केवलं दृष्ट्वा च कंच वा सुदेव परिग्रहात् ३४ यद्दृष्ट्वा स्थातुमिच्छामि धर्मार्थं नार्थहेतुतः ॥ शि
वेन पश्यनः सर्वान् दुर्लभं तव दर्शनम् ३५

३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । शिष्टमायुरितिशेषः ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ नृपप्रदक्षिणचक्रः निवारणेस्तनयानादितिशेषः ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ ॥ इति
 अविषह्यं च राजाहितीं चारप्स्यते तपः ॥ एतच्छ्रुत्वा महाबाहुः सहदेवो युधां पतिः ३६ युधिष्ठिरमुवाचे देवाण्यप्याकुललोचनः ॥ नोत्सहेऽहं परित्यक्तुं मातरं भरत
 पृथ ३७ प्रतियातुमवानक्षिप्रंतपस्तपस्याम्यहं विभो ॥ इहैव शोषयिष्यामि तपसे दं कलेवरम् ३८ पादशुश्रूषणे रक्तो राज्ञो मात्रोस्तथाऽनयोः ॥ तमुवाच ततः कुंती
 परिष्वज्य महाभुजम् ३९ गम्यतां पुत्रमैवं त्वं वोचः कुरुवचो मम ॥ आगमावः शिवाः संतु स्वस्थामवतपुत्रकाः ४० उपरोधो भवेदेवमस्माकं तपसः कृते ॥ त्व
 त्नेह पाशवद्वाचहीयेयं तपसः परात् ४१ तस्मात्पुत्रकगच्छत्वं शिष्टमल्पं च नः प्रभो ॥ एवं संस्तंभितं वाक्यैः कुंत्या बहुविधैर्मनः ४२ सहदेवस्य राजेंद्राज्ञश्चैव विशे
 षतः ॥ ते मात्रा समनुज्ञाताराज्ञाच कुरुपुंगवाः ४३ अभिवाद्य कुरुश्रेष्ठ मामंत्रयितुमारभन् ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ राज्यं प्रति गमिष्यामः शिवेन प्रतिनंदिताः ४४
 अनुज्ञातास्त्वयाराज नृगमिष्यामो विकल्मषाः ॥ एवमुक्तः सराजर्षिर्धर्मराज्ञा महात्मना ४५ अनुजज्ञे सकौरव्यमभिनंद्य युधिष्ठिरम् ॥ भीमं च बलिनां श्रेष्ठं सांत्व
 यामास पार्थिवः ४६ सचास्य सम्यग्मेधावी प्रत्यपद्यत वीर्यवान् ॥ अर्जुनं च समाश्लिष्य यमौ च पुरुषर्षभौ ४७ अनुजज्ञे सकौरव्यः परिष्वज्याभिनंद्य च ॥ गांधा
 र्यांचाम्यनुज्ञाताः कृतपादाभिवादनाः ४८ जनन्यासमुपाग्राताः परिष्वक्ताश्च ते नृपम् ॥ चक्रुः प्रदक्षिणं सर्वे वत्सा इव निवारणे ४९ पुनः पुनर्निरीक्षंतः प्रचकुस्ते प्र
 दक्षिणम् ॥ द्रौपदी प्रमुखाश्चैव सर्वाः कौरव्योपितः ५० न्यायतः श्वशुरेवृत्तिं प्रयुज्य प्रययुस्ततः ॥ श्वश्रूभ्यां समनुज्ञाताः परिष्वज्याभिनंदिताः ५१ संदिष्टाश्चै
 तिकर्तव्यं प्रययुर्भर्तृभिः सह ॥ ततः प्रजज्ञे निनदः सूतानां युज्यतामिति ५२ उष्ट्राणां क्रोशतां चापि हयानां हेषतामपि ॥ ततो युधिष्ठिरो राजा सदारः सहसैनिकः ॥
 नगरं हास्तिनपुरं पुनरायात्सवांधवः ५३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके पर्वणि पुत्रदर्शनपर्वण्युधिष्ठिरप्रत्यागमेषट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥
 ॥ समाप्तं चेदं पुत्रदर्शनपर्व ॥ अथ नारदागमनपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ द्विवर्षोपनिवृत्ते पुपांडवेषु यदृच्छया ॥ देवर्षिर्नारदो राजन्नाजगाम युधिष्ठिरम् १
 तमभ्यर्च्य महाबाहुः कुरुराजो युधिष्ठिरः ॥ आसीनं परिविश्वस्तं प्रोवाच वदतांवरः २ चिरानुनानुपश्यामि भगवंतमुपस्थितम् ॥ कञ्चित्तेकुशलं विप्रशुभं वा प्रत्युप
 स्थितम् ३ केदेशाः परिदृष्टास्ते किंच कार्यं करोमि ते ॥ तद्ब्रूहि द्विजमुख्यस्त्वं त्वं ह्यस्माकं परागतिः ४ ॥ नारद उवाच ॥ चिरदृष्टोऽसि मेत्येवमागतोऽहं तपोवनात् ॥
 परिदृष्टानि तीर्थानि गंगाचैव मयानृतप ५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ वदंति पुरुषामेज्यगंगातीरनिवासिनः ॥ घृतराश्रमं हात्मानमास्थितं परमंतपः ६ अपि दृष्टस्त्वया त
 त्रकुशलीसकुरुद्वहः ॥ गांधारी च पृथाचैव सूतपुत्रश्च संजयः ७ कथंचन वर्तते चाद्यपि ताममस पार्थिवः ॥ श्रोतुमिच्छामि भगवन् यदि दृष्टस्त्वयानृतपः ८
 आश्रमवासिके पर्वणि नीलकंठीये भारवमावदीपे षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ॥ द्विवर्षोपेति १ । २ । ३ । ४ मेमया विद्विर्दृष्टोऽसीत्यर्थः ५ । ६ । ७ । ८

९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ दृश्यतो दृश्यत इति पश्यंतं चानादृत्येत्यर्थः नियमेन सा त्रिध्यामावात् १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१

॥ नारद उवाच ॥ स्थिरीभूय महाराज गृणु वृत्तं यथा तथम् ॥ यथा श्रुतं च दृष्टं च मया तस्मिंस्तपोवने ९ वनवासनिवृत्तेषु भवत्सुकुरुनंदन ॥ कुरुक्षेत्रात्पितातुभ्यं गं
 गाद्वारं ययौ नृतप १० गांधार्या सहितो धीमान् च कुंत्या समन्वितः ॥ संजयेन च सूतेन साग्रीहोत्रः सयाजकः ११ आतस्थे स तपस्तीव्रं पिता तव तपोधनः ॥ वीटां
 मुखे समाधाय वायुभक्षोऽभवन्मुनिः १२ वने समुनिभिः सर्वैः पूज्यमानो महातपाः ॥ त्वगस्थिमात्रशेषः सषण्मासान् भवत्पुत्रः १३ गांधारी तु जलाहारी कुंती मासो
 पवासिनी ॥ संजयः पृष्ठभुक्तेन वर्तयामास भारत १४ अग्नीस्तु याजकास्तत्र जुहुवुर्विधिवत्प्रभो ॥ दृश्यतो दृश्यतश्चैव वने तस्मिन् नृतपस्य वै १५ अनिकेतोऽथ राजा सबभू
 व वनगोचरः ॥ ते चापि सहिते देव्यौ संजयश्च तमन्वयुः १६ संजयो नृतपतेर्नेता समेषु विषमेषु च ॥ गांधार्याश्च पृथाचैव चक्षुरासीदनिदिता १७ ततः कदाचिद्गंगा
 याः कच्छे स नृतपसत्तमः ॥ गंगायामाहुतो धीमानाश्रमाभिमुखोऽभवत् १८ अथ वायुः समुद्रतो दावाग्रिर्भवन्महान् ॥ ददाह तद्वनं सर्वं परिगृह्य समंततः १९
 दह्यत्सुष्टगयूथेषु द्विजिह्वेषु समंततः ॥ वराहाणां च यूथेषु सश्रयत्सु जलाशयान् २० समाविद्धे वने तस्मिन् प्राप्ते व्यसन उत्तमे ॥ निराहारतया राजन्मंदप्राणा विचे
 षितः २१ असमर्थोऽपसरणे सुकृशे मातरौ च ते ॥ ततः स नृतपतिर्दृष्ट्वा बह्निमायां तमंतिकात् २२ इदमाह ततः सूतं संजयं जयतांवरः ॥ गच्छ संजय यत्राग्निर्न
 त्वादहतिकर्हि चित् २३ वयमत्राग्निना युक्ता गमिष्यामः परां गतिं ॥ तमुवाच किलोद्विग्नः संजयो वदतांवरः २४ राजन्मृत्युरनिष्टोऽयं भविता ते वृथाग्निना ॥ न
 चोपायं प्रपश्यामि मोक्षणे जातवेदसः २५ यदत्रानंतरं कार्यं तद्ब्रूवन् चतुर्महति ॥ इत्युक्तः संजयेन दंपुनराह स पार्थिवः २६ नैष मृत्युरनिष्टो नोनिः सूतानां गृहा
 त्स्वयम् ॥ जलमग्निस्तथा वायुरथ वाऽपि विकर्षणम् २७ तापसानां प्रशस्यंते गच्छ संजय माचिरम् ॥ इत्युक्त्वा संजयं राजा समाधाय मनस्तथा २८ प्राङ्
 मुखः सह गांधार्या कुंत्या चोपाविश तदा ॥ संजयस्तं तथा दृष्ट्वा प्रदक्षिणमथाकरोत् २९ उवाच चैनं मेधावी युंश्वात्मानमिति प्रभो ॥ ऋषिपुत्रो मनीषी सराजा
 चक्रेऽस्य तद्वचः ३० सन्निरुध्यैन्द्रियग्राममासीत्काष्ठोपमस्तदा ॥ गांधारी च महाभागा जननी च पृथातव ३१ दावाग्निना समायुक्ते स च राजापिता तव ॥ सं
 जयस्तु महामात्रस्तस्माद्वादादमुच्यत ३२ गंगाकूले मया दृष्टस्तपसैः परिवारितः ॥ स तानामन्यते जस्वी निवेद्यैतच्च सर्वशः ३३ प्रययौ संजयो धीमान् रहिम
 वंतं महीधरम् ॥ एवं सनिधनं प्राप्तः कुरुराजो महामनाः ३४ गांधारी च पृथाचैव जनन्यौ ते विशांपते ॥ यदृच्छयाऽनुव्रजतामयाराज्ञः कलेवरम् ३५

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ विकर्षणमनशनं १७ । १८ । १९ ऋषिपुत्रो व्यासपुत्र इति योगसामर्थ्यसूचितं ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५

१६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ ॥ इति आश्रमवासिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ७ ॥

तयोश्च देव्योरुभयोर्मया दृष्टानि भारत ॥ ततस्तपोवने तस्मिन् समाजमुस्तपोधनाः ३६ श्रुत्वा राज्ञस्तदानिष्ठान् त्वशोचन् गतीं श्रुते ॥ तत्राश्रौषमहंसर्वमेतत्पुरु
पसत्तम ३७ यथाच नृपतिर्दग्धो देव्यौ ते चेति पांडव ॥ न शोचितव्यं राजेन्द्र स्वतः सपृथिवीपतिः ३८ प्राप्तवानग्निसंयोगं गांधारीजननी च ते ॥ वैशंपायन उवाच ॥
एतच्छ्रुत्वा च सर्वे पांडवानां महात्मनाम् ३९ निर्याणं घृतराष्ट्रस्य शोकः समभवन् महान् ॥ अंतःपुराणां च तदामहानां तस्वरोऽभवत् ४० पौराणां च महाराजश्रुत्वा
राज्ञस्तदा गतिम् ॥ अहो धिगिति राजा तु विकुश्लं शकुनिः ४१ ऊर्ध्वबाहुः स्मरन्मातुः प्ररुदयुधिष्ठिरः ॥ भीमसेनपुरोगाश्च भ्रातरः सर्व एव ते ४२ अंतःपुरेषु
च तदा सुमहान् रुदितस्वनः ॥ प्रादुरासीन् महाराजपृथांशुत्वा तथा गताम् ४३ तंच वृद्धं तथा दग्धं हतपुत्रं नराधिपम् ॥ अन्वशोचंत ते सर्वे गांधारी च तपस्विनीम् ४४
तस्मिन्नुपरतेश्च मुहूर्तादिव भारत ॥ निरुद्धा वाष्पं धैर्येण धर्मराजोऽब्रवीदिदम् ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके प० नारदागमप० दावाग्रिना घृतराष्ट्रादि
दाहे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ तथामहात्मनस्तस्य तपस्युग्रे च वर्ततः ॥ अनाथस्येव च वने तिष्ठत्स्वस्मा सुबन्धुषु १ दुर्विज्ञेया
गतिर्ब्रह्मण्यपुरुषाणां मतिर्मम ॥ यत्र वैचित्रवीर्योऽसौ दग्ध एव नाग्रिना २ यस्य पुत्रशतं श्रीमदभवद्वाहुशालिनः ॥ नागाद्युतबलो राजा स दग्धो हि दवाग्रिना ३
यं पुरापर्यवीजंत तालवृंतैर्वरस्त्रियः ॥ तं गृध्राः पर्यवीजंत दवाग्रिपरिकलितम् ४ सूतमागधसंघैश्च शयानो यः प्रबोध्यते ॥ घण्ट्यां स नृपः शेते पापस्य मम कर्मभिः
५ न च शोचाभिर्गांधारी हतपुत्रां यशस्विनीम् ॥ पतिलोकमनुप्राप्तां तथा भर्तृव्रते स्थिताम् ६ पृथामेव च शोचाभिया पुत्रैश्चर्यमृद्धिमत् ॥ उत्सृज्य सुमहदीप्तं व
नवासमरोचयत् ७ धियाज्यमिदमस्माकं धिग्वलं धिक्पराक्रमम् ॥ क्षत्रधर्मं च धिग्यस्मान्मृता जीवामहे वयम् ८ सुसूक्ष्मा किल कालस्य गतिर्दिजवरोत्तम ॥
यत्समुत्सृज्य राज्यं सावनवासमरोचयत् ९ युधिष्ठिरस्य जननी भीमस्य विजयस्य च ॥ अनाथवत्कथं दग्धा इति मुह्यामि चिंतयन् १० वृथा संतर्पितो वद्विः खांडवे
सव्यसाचिना ॥ उपकारमजानन् स कृतघ्न इति मे मतिः ११ यत्रादहत्स भगवान्मातरं सव्यसाचिनः ॥ कृत्वा यो ब्राह्मणच्छद्ममिक्षार्थी स मुपागतः १२ धिगग्रिं धि
क्पार्थस्य विश्रुतां सत्यसंधताम् ॥ इदं कष्टतरं चान्यद्भगवन्प्रतिभाति मे १३ वृथाग्रिना समायोगो यदभूत्पृथिवीपते ॥ तथा तपस्विनस्तस्य राजर्षेः कौरव
स्य ह १४ कथमेवं विधो मृत्युः प्रशास्य पृथिवीमिमाम् ॥ तिष्ठत्सु मंत्रपूतेषु तस्याग्रिषु महावने १५ वृथाग्रिना समायुक्तो निष्ठां प्राप्तः पितामम ॥ मन्येष्ट
थावेपमाना कृशाधमनिसंतता १६

तथेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

१७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ इति आश्रमवासिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टविंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ७ ॥ नासाविति १ । २ । ३ । ४ । ५

हातातधर्मराजेतिसमाक्रंदन्महाभये ॥ भीमपर्याहृषिभयादिति चैवाभिवाशाति १७ समंततः परिक्षिप्ता माताभून्मे दवाग्रिना ॥ सहदेवः प्रियस्तस्याः पुत्रेभ्योऽधि
क एव तु १८ न चैनां मोक्षयामास वीरो माद्रवतीसुतः ॥ तच्छ्रुत्वा रुरुदुःसर्वे समालिङ्ग्य परस्परम् १९ पांडवाः पंचदुःखार्ता भूतानीव युगक्षये ॥ तेषां तु पुरुषेन्द्रा
णारुदतां रुदितस्वनः २० प्रासादाभोगसंरुद्धे अन्वरोत्सोत्सरोदसी २१ ॥ इति श्रीम० आश्रमवासिके प० नारदागम० युधिष्ठिरविलापे अष्टविंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥
॥ नारद उवाच ॥ नासौ वृथाग्रिना दग्धो यथा तत्र श्रुतं मया ॥ वैचित्रवीर्यो नृपतिस्तत्तेव क्षयामि सुव्रत १ वनं प्रविशतां जनेन वायुभक्षेण धीमता ॥ अग्रयः कारयि
त्वेष्टिमुत्सृष्टा इति नः श्रुतम् २ याजकास्तु ततस्तस्य तान् ग्रीन्निर्जने वने ॥ समुत्सृज्य यथाकामं जग्मुर्भरतसत्तम ३ सविद्वस्तदा वह्निर्वने तस्मिन् भूत्किल ॥ ते
न तद्वनमादीप्तमिति ते तापसाऽब्रुवन् ४ सराजा जाह्नवीतीरे यथा ते कथितं मया ॥ तेनाग्रिना समायुक्तः स्वेनैव भरतर्षभ ५ एवमावेदयामासुर्मुनयस्ते ममानघ ॥
ये ते भार्गीरथीतीरे मया दृष्टा युधिष्ठिर ६ एवं स्वेनाग्रिनाराजा समायुक्तो महीपते ॥ माशोचिथास्त्वं नृपतिं गतः स परमां गतिम् ७ गुरुशुश्रूषया चैव जननी तेजना
धिप ॥ प्राप्ता सुमहती सिद्धिमिति मे नात्र संशयः ८ कर्तुमर्हसि राजेन्द्र तेषां त्वमुदकक्रियाम् ॥ भ्रातृभिः सहितः सर्वैरेतद्व्रविधीयताम् ९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
ततः सपृथिवीपालः पांडवानां धुरंधरः ॥ निर्ययौ सहसोदर्यः सदारश्च नरर्षभः १० पौरजानपदाश्चैव राजभक्तिपुरस्कृताः ॥ गंगां प्रजग्मु रभितो वाससै
केन संवृताः ११ ततोऽवगाह्य सलिले सर्वे ते नरपुंगवाः ॥ युयुत्सुमग्रतः कृत्वा ददुस्तोयं महात्मने १२ गांधार्याश्च पृथायाश्च विधिवन्नाम गोव्रतः ॥ शौचं नि
वर्तयंतस्ते तत्रोपुर्नगराद्वहिः १३ प्रेषयामास स नरा विधिज्ञानात्कारिणः ॥ गंगाद्वारं नरश्रेष्ठो यत्र दग्धोऽभवत्पुत्रः १४ तत्रैव तेषां कृत्यानि गंगाद्वारेऽन्व
शात्तदा ॥ कर्तव्यानीति पुरुषान् दत्तदेयान् महीपतिः १५ द्वादशेऽहनि तेभ्यः सकृत् शौचो नराधिपः ॥ ददौ श्राद्धानि विधिवद्दक्षिणां तं पांडवः १६ घृतरा
ष्ट्रं समुद्दिश्य ददौ सपृथिवीपतिः ॥ सुवर्णं रजतं गाश्च शय्याश्च सुमहाधनाः १७ गांधार्याश्चैव तेजस्वी पृथायाश्च पृथक्पृथक् ॥ संकीर्त्य नामनी राजा ददौ दान
मनुत्तमम् १८ यो यदिच्छति यावच्च तावत्स लभते नरः ॥ शयनं भोजनं यानं मणिरत्नमथोधनम् १९ यानमाच्छादनं भोगान् दासीश्च समलंकृताः ॥ ददौ राजा समु
द्दिश्य तयोर्मात्रोर्महीपतिः २० ततः सपृथिवीपालो दत्त्वा श्राद्धान्यनेकशः ॥ प्रविवेश पुरं राजानगरं वारणाह्वयम् २१ ते चापिराजवचनात्पुरुषा ये गताऽभवन् ॥
संकल्प्य तेषां कुल्यानि पुनः प्रत्यागमंस्ततः २२

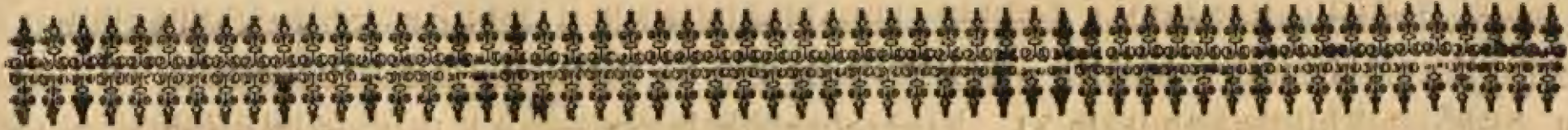
१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ संकल्प्य पकीकृत्य कुल्यानि अस्थीनि । 'कुल्यं स्यात्कीकसेऽपि च' इति मेदिनी । प्रत्यागमं गंगामितिशेषः २२

संयोज्यगंगयेतिशेषः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ ॥ इति श्रीमत्पद्माक्ष्यप्रमाणमयादापुरं परचतुर्ष्वंशवर्तसश्रीगोविंदसूरिसूनोर्नालकंठस्यकृतौ भारतभावदीपे
आश्रमवासिकार्थप्रकाशेऊनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

॥२१॥

माल्यैर्गंधैश्चविविधैरर्चयित्वायथाविधि ॥ कुल्यानितेषांसंयोज्यतदाचख्युर्महीपतेः २३ समाश्वास्यतुराजानं धर्मात्मानं युधिष्ठिरम् ॥ नारदोऽप्यगमद्रा
जनपरमर्षिर्यथेप्सितम् २४ एवं वर्षाण्यतीतानि घृतराष्ट्रस्य धीमतः ॥ वनवासे तथा त्रीणि नगरे देशपंचच २५ हतपुत्रस्य संग्रामे दानानि ददतः सदा ॥ ज्ञातिसं
बंधिमित्राणां भ्रातृणां स्वजनस्य च २६ युधिष्ठिरस्तु नृपतिर्नाति प्रीतमनास्तदा ॥ धारयामास तद्राज्यं निहतज्ञातिबाधवः २७ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवा
सिके पर्वणि नारदागमनपर्वणि श्राद्धदानेऊनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ समाप्तं नारदागमनपर्व आश्रमवासिकं च पर्व समाप्तम् ॥
अस्यानंतरं रमोत्सलपर्व तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ षट्त्रिंशे त्वथ संप्राप्ते वर्षे कौरव नंदनः ॥ ददर्श विपरीतानि निमित्तानि युधिष्ठिरः १ ॥ ७ ॥

॥ अस्मिन् पर्वणि नारदासोकाध्यायः श्लोकसंख्या न्यूनाधिक्यं च पूर्ववद्बोद्धव्यम् ॥



॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिकपर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते मौसलपर्वप्रारंभः ॥

Handwritten text in Arabic script, likely a title or heading, centered on the page.

Handwritten text in Arabic script, appearing to be a paragraph or a list of items, located in the upper middle section of the page.



श्रीमशेषायनमः ॥ एवमाविपर्वणिसूत्रितानां धर्माध्यायकाममोक्षाणां धर्मसमाप्तनयोर्विशेषतस्तत्पुत्रसतीर्षसेवनादिना धर्मः प्रतिपादितः । विराट्पद्यहकेसेवानीति हिंसानृतकुलपयादिनाथः
शोकमदो निरूपितः । द्वादशेश्वरफलभूतः कामः सोपसर्गो निरूपयन् च मोक्षपदं निरूपितं । त्रयोदशादित्रये मोक्षहेतून् दानविद्यावनवासांश्च निरूप्य पोदशेष्टतरास्त्वन्नमनाश्रित्य केवलमर्थ
कामसक्तास्ते मदिरादिकलहेन व्यसनेन विनश्यन्तीति प्रतिपाद्यते । सप्तदशे निष्कामधर्मस्य फलं द्वादशे स्त्यागोऽष्टादशे तत्पूर्विकास्वर्गप्राप्तिश्च निरूपयिष्यते तत्र राज्यप्राप्त्यनंतरं पञ्चत्रिंशत्तमे वर्षे
श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ षट्त्रिं
शेत्वं धर्मं प्राप्ते वर्षे कौरव नन्दनः ॥ ददर्श विपरीतानि निमित्तानि युधिष्ठिरः १ ववुर्वाताश्च निर्घातारूक्षाः शर्करवर्षिणः ॥ अपसव्यानि शकुनामं डलानि प्रचकिरे २
प्रत्यगूढमहानद्यो दिशो नीहारसंवृताः ॥ उल्काश्चांगारवर्षिण्यः प्रापतन्मगनाद्भुवि ३ आदित्योरजसाराजन्समवच्छन्नमंडलः ॥ विरश्मिरुदयेनित्यं कबंधैः स
मदृश्यत ४ परिवेषाश्च दृश्यन्ते दारुणाश्चंद्रसूर्ययोः ॥ त्रिवर्णाः श्यामरूक्षांस्तथा भस्मारुणप्रभाः ५ एते चान्ये च बहव उत्पाता भयशंसिनः ॥ दृश्यन्ते बहवो
राजन् हृदयोद्वेगकारकाः ६ कस्यचित्त्वथ कालस्य कुरुराजो युधिष्ठिरः ॥ शुश्राव वृष्णिचक्रस्य मौसले कदं कृतम् ७ विमुक्तं वासुदेवं च शुत्वारामं च पांडवः ॥ स
मानीया ब्रवीद्भातृन्किं करिष्याम इत्युत ८ परस्परं समासाद्य ब्रह्मदंडबलात्कृतान् ॥ वृष्णीन् विनष्टांस्ते शुखाव्यथिताः पांडवा भवन् ९ निधनं वासुदेवस्य समुद्रस्ये
व शोषणम् ॥ वीरान् श्रद्धयुस्तस्य विनाशं शार्ङ्गधन्वनः १० मौसलं ते समाश्रित्य दुःखशोकसमन्विताः ॥ विषण्णा हतसंकल्पाः पांडवाः समुपाविशन् ११
॥ जनमेजय उवाच ॥ कथं विनष्टा भगवन्नं वका वृष्णिभिः सह ॥ पश्यतो वासुदेवस्य भोजाश्चैव महारथाः १२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ षट्त्रिंशेऽथ ततो वर्षे वृष्णी
नाम नयो महान् ॥ अन्योन्यं मुसलैस्ते तु निजघ्नः कालचोदिताः १३ ॥ जनमेजय उवाच ॥ केनानुशतास्ते वीराः क्षयं वृष्ण्यंधका गताः ॥ भोजाश्च द्विजवर्त्यं वि
स्तरेण वदस्व मे १४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ विश्वामित्रं च कण्वं च नारदं च तपोधनम् ॥ सारणप्रमुखविंशतिं दृष्ट्वा रकांगतान् १५ ते तान्सां विपुलं स्तुत्यभूपायि
त्वास्त्रियं यथा ॥ अब्रुवन्नुपसंगम्य दैवदंडनिपीडिताः १६ इयं स्त्री पुत्रकामस्य वभ्रोरमिततेजसः ॥ ऋषयः साधुजानीत किमियं जनयिष्यति १७ इत्युक्तास्ते तदा
राजन् विप्रलंभप्रवर्षिताः ॥ प्रत्युब्रुवंस्तान्मुनयो यत्तच्छृणु नराधिप १८ वृष्ण्यंधकविनाशाय मुसलं घोरमायसम् ॥ वासुदेवस्य दायादः सां वोऽयं जनायिष्यति १९
येन यूयं सुदुर्वृत्तानृशंसा जातमन्यवः ॥ उच्छेतारः कुलं कृत्स्नमृते रामजनार्दनौ २० समुद्रं यास्यति श्रीमांस्त्यक्त्वा देहं हलायुधः ॥ जराकृष्णं महात्मानं शयानं
भुवि भेत्स्यति २१ इत्युब्रुवंत ते राजन् प्रलब्धास्तैर्दुरात्मभिः ॥ मुनयः क्रोधरक्ताक्षाः समीक्ष्याथ परस्परम् २२

सर्वनाशसूचकावृत्ता तानाह वैशंपायनः षट्त्रिंशदिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ भवन् भवन् ९ । १० मौसलं मुसलं कदं कदं समाश्रित्य मनसि हृत्वा ११ । १२
मुसलैरेकालं मुसलं कणैः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० जरानामाकश्चित्कैवर्तः २१ । २२

अभ्युपमनसाऽस्माभिर्दत्तःशापस्त्वया संतव्य इति २३ । २४ । २५ किंकरोयमदूतस्तत्तुल्यं २६ । २७ । २८ । २९ । ३० स्वयंकृत्वा स्वयंकर्ता ३१ ॥ इतिभारतेमौसलपर्वणिनीलकण्ठीयेभारत
भावदीपेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥ एवमिति कालःकपोतोलूकादिरूपेण १ स एव कचित्करालादिरूपोऽदृश्यतकचित्र आवेक्ष्यपरिकामन्नितिशेषः २ सर्वभूतानामत्ययोनाशोयस्मात् ३ । ४

तथोक्तामुनयस्तेतुततःकेशवमभ्ययुः ॥ अथाब्रवीत्तदावृष्णीन्श्रुत्वैवंमधुसूदनः २३ अंतज्ञोमतिमांस्तस्यभावेतव्यंतथेतितान् ॥ एवमुक्त्वाहृषीकेशःप्रवि
वेशपुरंतदा २४ कृतांतमन्यथानैच्छत्कर्तुंसजगतःप्रभुः ॥ श्वभूतेऽथततःसांबोमुसलंतदसूतवै २५ येनवृष्ण्यंधककुलेपुरुषाभस्मसात्कृताः ॥ वृष्ण्यंधक
विनाशायकिंकरप्रतिमंमहत् २६ असूतशापजंघोरंतश्चराज्ञेन्यवेदयन् ॥ विषण्णरूपस्तद्राजामूक्ष्मंचूर्णमकारयत् २७ तन्नूर्णसागरेचापिप्राक्षिपन्पुरुषानृप ॥
अघोषयंश्चनगरेवचनादाहुकस्यते २८ जनार्दनस्यरामस्यवभ्रोश्चैवमहात्मनः ॥ अद्यप्रभृतिसर्वेषुवृष्ण्यंधककुलेष्विह २९ सुरासवोनकर्तव्यःसर्वैर्नगरवा
सिभिः ॥ यश्चनोविदितंकुर्यात्पेयंकश्चित्रःकचित् ३० जीवन्सशूलमारोहेत्स्वयंकृत्वासबाधवः ॥ ततोराजभयात्सर्वेनियमंचक्रिरेतदा ॥ नराःशासनमाज्ञाय
रामस्याक्लिष्टकर्मणः ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेमौसलपर्वणिमुसलोत्पत्तौप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंप्रयतमानानांवृष्णी
नामंधकैःसह ॥ कालोऽग्राणिसर्वेषांपरिचक्रामनित्यशः १ करालोविकटोमुंडःपुरुषःकृष्णपिंगलः ॥ गृह्यावेक्ष्यवृष्णीनानादृश्यतकचित्कचित् २ तमग्रं
तमहेष्वासाःशरैःशतसहस्रशः ॥ नचाशक्यतवेहुंससर्वभूतात्ययस्तदा ३ उत्पेदिरेमहावातादारुणाश्चदिनेदिने ॥ वृष्ण्यंधकविनाशायबहवोलोमहर्षणाः ४
विवृद्धमूषिकारथ्याविभिन्नमणिकास्तथा ॥ केशानखाश्चसुप्तानामद्यंतेमूषिकैर्निशि ५ चीचीकूचीतिवाशंतिसारिकावृष्णिवेश्मसु ॥ नोपशाम्यतिशब्दश्च
सदिवारात्रमेवहि ६ अन्वकुर्वन्लूकानांसारसाविरुतंतथा ॥ अजागशिवानांविरुतमन्वकुर्वंतभारत ७ पांडुरारक्तपादाश्चविहगाःकालचोदिताः ॥ वृष्ण्यंधका
नांगेहेषुकपोताव्यचरंतस्तदा ८ व्यजायंतखरागोपुकरभाऽश्वतरीषुच ॥ शुनीष्वपिबिडालाश्चमूषिकानकुलीषुच ९ नापत्रपंतपापानिकुर्वंतोवृष्णयस्तदा ॥
प्राक्षिपन्ब्राह्मणांश्चापिपितृन्देवांस्तथैवच १० गुरुंश्चाप्यवमन्यंतेनतुरामजनार्दनौ ॥ पत्न्यःपतीनुच्चरंतपत्नीश्चपतयस्तथा ११ विभावसुःप्रज्वालितोवामं
विपरिवर्तते ॥ नीललोहितमंजिष्ठाविमृजन्नर्चिषःपृथक् १२ उदयास्तमनेनित्यंपुर्यांतस्यांदिवाकरः ॥ व्यदृश्यतासकृत्पुंभिःकबंधैःपरिवारितः १३ महान
सेषुसिद्धेषुसंस्कृतेऽतीवभारत ॥ आहार्यमाणेकमयोव्यदृश्यंतसहस्रशः १४ पुण्याहेवाच्यमानेतुजपत्सुचमहात्मसु ॥ अभिधावंतश्रूयंतेनचादृश्यतकश्चन १५
परस्परंचनक्षत्रंहन्यमानंपुनःपुनः ॥ ग्रैहरपश्यन्सर्वेतेनात्मनस्तुकथंचन १६ नदंतंपांचजन्यंचवृष्ण्यंधकनिवेशने ॥ समंतात्पर्यवाशंतरासभादारुणस्वराः १७

मणिकामृत्प्राणि ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० उच्चरंतवंचितवत्यः ११ । १२ । १३ आहार्यमाणेअत्रे १४ । १५ परेति स्वनक्षत्रादर्शनमपिस्वमृत्पुनूचकमित्यर्थः १६ । १७

एवमिति त्रयोदशदिवसःकृष्णपक्षोभूदित्यर्थः १८ एवंसत्यग्निमपक्षेवृद्धचाभाव्यंतत्रजस्तप्रत्युतैकातिथःक्षीणातत्रग्रहणंचजातमित्याह चतुर्दशीति १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

एवंपश्यन्हृषीकेशःसंप्राप्तंकालपर्ययम् ॥ त्रयोदश्याममावास्यांतानदृष्ट्वाप्राब्रवीदिदम् १८ चतुर्दशीपंचदशीकृतेयंराहुणापुनः ॥ प्राप्तेवैभारतेयुद्धेप्राप्ताचाय
क्षयायनः १९ विमृशन्नेवकालंतपरिचित्यजनार्दनः ॥ मेनेप्राप्तंसप्तद्विंशवर्षवैकेशिसूदनः २० पुत्रशोकाभिसंतप्तागांधारीहतबांधवा ॥ यदनुव्याजहारार्ता
तदिदंसमुपागमत् २१ इदंचतदनुप्राप्तमब्रवीद्ययुधिष्ठिरः ॥ पुराव्यूढेष्वनीकेषुदृष्ट्वात्पातान्सुदारुणान् २२ इत्युक्त्वावासुदेवस्तुचिकीर्षुःसत्यमेवतत् ॥ आज्ञा
पयामासतदातीर्थयात्रामरिंदमः २३ अघोषयंतपुरपास्तत्रकेशवशासनात् ॥ तीर्थयात्रासमुद्रेवःकार्येतिपुरुषर्षमाः २४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेमौ०उत्पातदर्श
नेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कालीस्त्रीपांडुरैर्देतैःप्रविश्यहसतीनिशि ॥ स्त्रियःस्वप्नेषुमुष्णंतीद्वारकांपरिधावति १ आग्निहोत्रानिकेतेषुवास्तु
मध्येषुवेश्मसु ॥ वृष्ण्यंधकानखादंतस्वप्नेगृध्राभयानकाः २ अलंकाराश्चच्छत्रंचध्वजाश्चकवचानिच ॥ हियमाणान्यदृश्यंतरक्षोभिःसुभयानकैः ३ तच्चाग्नि
दत्तंकृष्णस्यवज्रनाभमयोमयम् ॥ दिवमाचक्रमेचक्रंवृष्णीनांपश्यतांतदा ४ युक्तंरथंदिव्यमादित्यवर्णंहयाहरन्पश्यतोदारुकस्य ॥ तेसागरस्योपरिष्ठादवर्त
न्मनोजवाश्चतुरोवाजिमुख्याः ५ तालःसुपर्णश्चमहाध्वजौतौसुपूजितौरामजनार्दनाभ्याम् ॥ उच्चैर्जन्दुरप्सरसोदिवानिशंवाचश्चोच्चुर्गम्यतांतीर्थयात्रा ६ ततो
जिगमिषंतस्तेवृष्ण्यंधकमहारथाः ॥ सांतःपुरास्तदातीर्थयात्रामैच्छन्नर्षभाः ७ ततोभोज्यंचमक्ष्यंचपेयंचांधकवृष्णयः ॥ बहुनानाविधंचकुर्मद्यंमांसमनेकशः
८ ततःसैनिकवर्गाश्चनिर्ययुर्नगराद्वहिः ॥ यानैरश्वैर्गजैश्चैवश्रीमंतस्तिग्मतेजसः ९ ततःप्रभासेन्यवसन्यथोदिष्टंयथागृहम् ॥ प्रभूतभक्ष्यपेयास्तेसदारायादवा
स्तदा १० निविष्टास्ताग्निशम्याथसमुद्रांतिसयोगवित् ॥ जगामामंथ्यतान्वीरानुद्धवोर्थविशारदः ११ तंप्रस्थितंमहात्मानमभिवाद्यकृतांजलिम् ॥ जानन्वि
नाशंवृष्णीनानैच्छद्वारयितुंहरिः १२ ततःकालपरीतास्तेवृष्ण्यंधकमहारथाः ॥ अपश्यन्नुद्धवंयांतंतेजसाऽऽवृत्यरोदसी १३ ब्राह्मणार्थेषुयासिद्धमन्त्रंतेषामहा
त्मनाम् ॥ तद्धानरेभ्यःप्रददुःसुरागंधसमन्वितम् १४ ततस्तूर्यशताकीर्णंनटनर्तकसंकुलम् ॥ अवर्ततमहापानंप्रभासेतिग्मतेजसाम् १५ कृष्णस्यसन्निधौरामःसहितः
कृतवर्मणा ॥ अपिवयुयुधानश्चगदोवज्रस्तथैवच १६ ततःपरिषदोमध्येयुयुधानोमदोत्कटः ॥ अब्रवीत्कृतवर्माणमवहास्यावमन्यच १७ कःक्षत्रियोहन्यमानः
सुप्तान्हन्यान्मृतानिव ॥ तन्नमृष्यंतिहार्दिक्ययादवायत्त्वयाकृतम् १८ इत्युक्तेयुयुधानेनपूजयमासतद्वचः ॥ प्रद्युम्नोरथिनांश्रेष्ठोहार्दिक्यमवमन्यच १९

॥ इतिमौसलपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ कालीति मुष्णंतीस्त्रीणांमंगलसूत्रादिकंचोरयंती १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०
निशम्यदृष्ट्वा अर्थविशारदोमोक्षपंडितः ११ । १२ । १३ ब्राह्मणार्थेष्विति ब्राह्मणार्थद्रव्यस्यान्यत्रविनियोजनमायुःक्षयकरमित्यर्थः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९

ततः परमसंक्रुद्धः कृतवर्मा तमब्रवीत् ॥ निर्दिशन्निवसावज्ञतदासव्येनपाणिना २० भूरिश्रवाश्छिन्नबाहुयुद्धे प्रायगतस्त्वमा ॥ वधेन सुवृशंसेन कथं वीरेण पातितः २१ इति तस्य वचः श्रुत्वा केशवः परवीरहा ॥ तिर्यक्सरोषया दृष्ट्या वीक्षां च के समन्युमान् २२ मणिः स्य मेत कश्चैव यः स सत्राजितोऽभवत् ॥ तां कथां श्रावयामास सा व्यकिर्मधुसूदनम् २३ तच्छ्रुत्वा केशवस्यां कमगमद्बुद्धी तदा ॥ सत्यमामाप्रकुपिता कोपयंती जनार्दनम् २४ तत उत्थाय सक्रोधः सात्यकिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ पंचानां द्रौपदेयानां धृष्टद्युम्नशिखंडिनोः २५ एष गच्छामि पदवीं सत्येन च तथा शपे ॥ सौप्तिके ये च निहताः सुप्तयेन दुरात्मना २६ द्रोणपुत्रसहायेन पापेन कृतवर्मणा ॥ समाप्तमायुरस्याद्ययशश्चैव सुमध्यमे २७ इत्येवमुक्त्वा खड्गेन केशवस्य समीपतः ॥ अभिदुत्य शिरः क्रुद्धश्चिच्छेद कृतवर्मणः २८ तथाऽन्यानपि निघ्नंतं युयुधानं समंततः ॥ अभ्यधावद्धृषीकेशो विनिवारयितुं तदा २९ एकीभूतास्ततः सर्वे कालपर्यायचोदिताः ॥ भोजांधकामहाराजशैनेयपंथवारयन् ३० तान् दृष्ट्वा पततस्तूर्णमभिकुद्धान् जनार्दनः ॥ ननु क्रोधमहातेजा जानन्कालस्य पर्ययम् ३१ ते तु पानमदाविष्टाश्चोदिताः कालधर्मणा ॥ युयुधानमथाभ्यघ्नन्नुच्छिष्टैर्भाजनैस्तदा ३२ हन्यमाने तु शैनेये कुद्धोरुक्मिणिनंदनः ॥ तदनंतरमागच्छन्मोक्षयिष्यन् शिनेः सुतम् ३३ सभोजैः सह संयुक्तः सात्यकिश्चांधकैः सह ॥ व्यायच्छमानौ तौ वीरौ बाहुद्रविणशालिनौ ३४ बहुवाम्निहतौ तत्र उभौ कृष्णस्य पश्यतः ॥ हतं दृष्ट्वा च शैनेयं पुत्रं च यदुनंदनः ३५ एरकानां ततो मुष्टिकोपाज्जग्राह केशवः ॥ तदभून्मुसलं घोरं वज्रकल्पमयो मयम् ३६ जघान कृष्णस्तं स्तेनये प्रमुखतोऽभवन् ॥ ततोऽधकाश्च भोजश्च शैनेयावृणयस्तथा ३७ जघुरन्योन्यमाक्रंदे मुसलैः कालचोदिताः ॥ यस्तेषामेरकां कश्चिज्जग्राह कुपितो नृप ३८ वज्रभूतेव साराजन्नदृश्यत तदा विभो ॥ तृणं च मुसलीभूतमपि तत्र व्यदृश्यत ३९ ब्रह्मदंडकृतं सर्वमिति तद्विद्विपार्थिव ॥ अविध्यान्विध्यते राजन् प्रक्षिपंति स्म यत्तृणम् ४० तद्वज्रभूतं मुसलं व्यदृश्यत तदा दृढम् ॥ अवधीत्पितरं पुत्रः पिता पुत्रं च भारत ४१ मत्ताः परिपतंति स्म योधयंतः परस्परम् ॥ पतंगा इव चाग्रीते निपेतुः कुर्यावकाः ४२ नासीत्पलायने बुद्धिर्वध्यमानस्य कस्यचित् ॥ तत्रापश्यन्महाबाहुर्जानन्कालस्य पर्ययम् ४३ मुसलं समवष्टभ्यत स्थौ समधुसूदनः ॥ सांवेचनिहतं दृष्ट्वा चारुदेष्णं च माधवः ४४ प्रयुष्मं चानिरुद्धं च ततश्चक्रोधभारत ॥ गदं वीक्ष्य शयानं च भृशं कोपसमान्वितः ४५ सनिःशेषं तदा च केशार्ङ्गचक्रगदाधरः ॥ तं निघ्नंतं महातेजा वधुः परपुरंजयः ४६ दारुकश्चैव दाशार्हमुचतुर्यन्निबोधत ॥ भगवन्निहताः सर्वे त्वया भूयिष्ठशोनराः ॥ रामस्य पदमन्विच्छत व्रगच्छामयत्रसः ४७ ॥ इति श्रीमहाभारते मौसलपर्वणि कृतवर्मादीनां परस्परहनने तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

तौ हार्येयत्वं विध्याविष्टा ४० । ४१ । ४२ तत्र यन्मुसलमपश्यत देवावष्टभ्यतस्यावित्यन्वयः ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ ॥ इति मौसलपर्वणि नी० भा० तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ७ ॥

तत इति पतंतः शीघ्रं गच्छंतः १ । २ । ३ । ४ । ५ कूटलोहमुदरे युक्तं वदं मुसलं ब्राह्मणशतैर्बभूवुः स्वमेव निपत्यावधीत् स इत्यादिसार्धः श्लोकः ६ । ७ । ८ । ९ । १० ११

॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो ययुर्दारुकः केशवश्च वधुश्च रामस्य पदं पतंतः ॥ अथापश्यन् राममनंतवीर्यवृक्षे स्थितं चिंतयानं विविके १ ततः समासाद्य महाभुवं कृष्णस्तदा दारुकमन्वशासत् ॥ गत्वा कुरून्सर्वमिमं महांतं पार्थाय शंसस्व वधं दूनाम् २ ततोऽर्जुनः क्षिप्रमिहोपयातु श्रुत्वा मृतान्यादवान् ब्रह्मशापात् ॥ इत्येवमुक्तः स ययोरथेन कुरूस्तदा दारुको नष्टचेताः ३ ततो गते दारुके केशवोऽथ दृष्ट्वा तिकेव वधुमुवाच वाक्यम् ॥ स्त्रियो भवानरक्षितुं यातु शीघ्रं नैता हिंस्युर्दस्यवो वित्तलोभात् ४ सप्रस्थितः केशवेनानुशिष्टो मदातुरो ज्ञातिवधादितश्च ॥ तं विश्रांतं सन्निधौ केशवस्य दुरंतमेकं सहसैव वधुम् ५ ब्रह्मानुशतमवधीन्महद्वैकुण्ठं युक्तं मुसलं लुब्धकस्य ॥ ततो दृष्ट्वा भिहतं वधुमाह कृष्णोऽग्रजं भ्रातरमुग्रतेजाः ६ इहैव त्वमां प्रतीक्षस्व रामयावत् स्त्रियो ज्ञातिवशाः करोमि ॥ ततः पुरीद्वारवर्ती प्रविश्य जनार्दनः पितरं प्राह वाक्यम् ७ स्त्रियो भवानरक्षतुनः समग्राधनं जयस्यागमनं प्रतीक्षन् ॥ रामो वनातिप्रतिपालयन्मामास्तेऽद्याहं तेन समागमिष्ये ८ दृष्टं मये दंनिधनं यदूनां राज्ञां च पूर्वकुरुपुंगवानाम् ॥ नाहं विनायदुभिर्यादवानां पुरीमिमामशकं द्रुमद्य ९ तपश्चरिष्यामि निबोधत न्मेरामेण सार्धं वनमभ्युपेत्य ॥ इतीदमुक्त्वा शिरसा च पादौ संस्पृश्य कृष्णस्त्वरितो जगाम १० ततो महाग्निदः प्रादुरासीत् सखी कुमारस्य पुरस्थितस्य ॥ अथाब्रवीत् केशवः सन्निवर्त्य शब्दं श्रुत्वा योषितां क्रोशतीनाम् ११ पुरीमिमामेप्यतिसव्यसाचीसवोदुःखान्मोचयितानराग्र्यः ॥ ततो गत्वा केशवस्तददर्शरामं वने स्थितमेकं विविके १२ अथापश्यद्योगयुक्तस्य तस्य नागं मुखाग्निश्चरंतं महांतम् ॥ श्वेतं ययौ स ततः प्रेक्ष्यमाणो महार्णवो येन महाभुवः १३ सहस्रशीर्षः पर्वताभोगवर्मा रक्ताननः स्वांतकुंतां विमुच्य ॥ सम्यक्कृतं सागरः प्रत्यष्ट कान्नागादिव्याः सरितश्चैव पुण्याः १४ कर्कोटको वासुकिस्तक्षकश्च पृथुश्च वा अरुणः कुंजरश्च ॥ मिश्रीशंखः कुमुदः पुंडरीकस्तथानागो घृतराश्रो महात्मा १५ हादः काथः शितिकंठो गतेजास्तथानागौ चक्रमंदातिपंडौ ॥ नागश्रेष्ठो दुर्मुखश्चां वरीषः स्वयं राजा वरुणश्चापिराजन् १६ प्रत्युद्भ्यस्वागतेनाभ्यनंदं स्ते पूजयंश्चार्ध्यपाद्यक्रियाभिः ॥ ततो गते भ्रातरि वासुदेवो जानन्सर्वागतयो दिव्यदृष्टिः १७ वने शून्ये विचरंश्चितयानो भूमौ चाथ संविवेशाग्र्यतेजाः ॥ सर्वे तेन प्राक्तदावित्तमासीद्वांधार्याय द्वाक्यमुक्तः स पूर्वं १८ दुर्वाससापायसोच्छिष्टलिते यच्चाप्युक्तं तच्च स स्मारवाक्यम् ॥ संचितयन्त्रंधकृष्णिना शंकुरुक्षयं चैव महाभुवः १९ मेनेततः संक्रमणस्य कालं ततश्चकारेंद्रियसन्निरोधम् ॥ तथा च लोकत्रयपालनार्थमात्रेयवाक्यं प्रतिपालनाय २० देवोऽपि सन्देहविमोक्षहेतोर्निर्णीतमैच्छत्सकलार्थतत्त्ववित् ॥ स सन्निरुद्धेन्द्रियवाङ्मनास्तु शिष्ये महायोगमुपेत्य कृष्णः २१ जरास्थतं देशमुपाजगाम लुब्धस्तदानीं गलिप्सुरग्नयः ॥ स केशवं योगयुक्तं शयानं मृगासक्तो लुब्धकः सायकेन २२

जराऽविध्यत्पादतलेत्तरा वारतंचाभितस्तज्जिघृक्षुर्जगाम ॥ अथापश्यत्पुरुषंयोगयुक्तं पीतांबरं लुब्धकोऽनेऽक्वाहुम् २३ मत्वाऽऽत्मानं त्वपराद्धं सतस्य पादौ
जराजगृहे शंकितात्मा ॥ आश्वासयंस्तं महात्मा तदानीं गच्छन् धूर्ध्वरोदसी व्याप्य लक्ष्म्या २४ दिवं प्राप्तं वासवंऽथाश्विनौ च रुद्रादित्यावसवश्चाथ विश्वे ॥ प्रत्यु
द्युर्मुनयश्चापि सिद्धा गंधर्वमुख्याश्च सहाप्सरोभिः २५ ततो राजन् भगवानुग्रते जाना रायणः प्रभवश्चाव्ययश्च ॥ योगाचार्यो रोदसी व्याप्य लक्ष्म्या स्थानं प्रापस्वं
महात्माऽप्रमेयम् २६ ततो दैवैर्ऋषिभिश्चापि कृष्णः समागतश्चारणैश्चैव राजन् ॥ गंधर्वाग्र्यैरप्सरोभिर्वराभिः सिद्धैः साध्यैश्चानतैः पूज्यमानः २७ तं वै देवाः
प्रत्यनंदं तं राजन् मुनिश्रेष्ठाऽऽम्भिरानर्चुरीशम् ॥ तं गंधर्वाश्चापि तस्थुः स्तुवंतः प्रीत्या चैनं पुरुहूतोऽभ्यनंदत् २८ ॥ इति श्रीमहाभारते मौसलपर्वणि श्री
कृष्णस्य स्वलोकगमने चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दारुकोऽपि कुरुङ्गत्वाद्द्विपाथान्महारथान् ॥
आचष्टमौ सले वृष्णीनन्योन्येनोपसंहतान् १ श्रुत्वा विनष्टान्वाष्पेयान्सभीजां धककौ कुरान् ॥ पांडवाः शोकसंतप्ता विव्रस्तमनसोऽभवन् २ ततोऽर्जुनस्तानामं
व्यकेशवस्य प्रियः सखा ॥ प्रययौ मातुलं द्रुपदेन दमस्तीति चाब्रवीत् ३ स वृष्णिनिलयं गत्वा दारुकेण सह प्रभो ॥ ददर्श द्वारकां विरोधतनाथां विवस्त्रियम् ४ याः
स्मतालोकनाथेन नाथवंत्यः पुराऽभवन् ॥ तास्त्वनाथास्तदानाथं पार्थ दृष्ट्वा विचुकुशुः ५ षोडशस्त्रीसहस्राणि वासुदेव परिग्रहः ॥ तासामासीन्महान्नादो दृष्ट्वाऽर्जुन
मागतम् ६ तास्तु दृष्ट्वैव कौरव्यो वाष्पेणापि हितेक्षणः ॥ हीनाः कृष्णेन पुत्रैश्च नाशकत्सोऽभिधीक्षितुम् ७ सतां वृष्ण्यं धकजलाहयमीनारथोद्धुपाम् ॥ वादित्ररथ
घोषौघां वैश्मतीर्थमहाह्वदाम् ८ रत्नशैवलसंघातं विज्रप्राकारमालिनीम् ॥ रथ्यास्रोतो जलावर्ता च त्वरस्तिमितह्वदाम् ९ रामकृष्णमहाग्राहं द्वारकां सरितं त
दा ॥ कालपाशग्रहांभीमानं दीवैतरणीमिव १० ददर्श वासविर्धोमान् विहीनां वृष्णिपुंगवैः ॥ गतश्रियं निरानंदं पादनिर्नीशिशिरेयथा ११ तां दृष्ट्वा द्वारकां पार्थस्ता
श्च कृष्णस्य योषितः ॥ सस्वनं वाष्पमुत्सृज्य निपपात महीतले १२ सात्राजितीततः सत्या रुक्मिणीं च विशांपते ॥ अभिपत्य प्ररुरुदुःपरिवार्य धनं जयम् १३ तत
स्तं कांचने पीठे समुत्थाप्योपवेश्य च ॥ अब्रुवंत्यो महात्मानं परिवार्योपतस्थिरे १४ ततः संस्तूय गोविंदं कथयित्वा च पांडवः ॥ आश्वासय ताः स्त्रियश्चापि मातु
लं द्रुपदमभ्यगात् १५ ॥ इति श्रीमहाभारते मौसलपर्वणि अर्जुनागमपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तं शयानं महात्मानं वीरमानकदुंदुभिम् ॥
पुत्रशोकेन संतप्तं ददर्श कुरुपुंगवः १ तस्याश्रुपरिपूर्णाक्षो व्यूढोरस्को महाभुजः ॥ आर्तस्यार्ततरः पार्थः पादौ जग्राह भारत २ तस्य मूर्ध्नि माघ्रातुमियेषानकदुंदु
भिः ॥ स्वस्त्रीयस्य महाबाहुर्न शशाकचशत्रुहन् ३ १३ । १४ । १५ ॥ इतिमौसलपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीये पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ तं शयानमिति १ । २ । ३

४१९ शिष्याप्रहृष्टसात्यकी ६।७।८।९।१०।११ काशिराजं पौंड्रकं १२ एतं वंशक्षयं अनया बालानामपराधात् सत्यपिसामर्थ्येऽपेक्षा करणमनयस्तस्माद्वा सामर्थ्यमेवाहत्वमिति १३।१४।१५।१६
१७।१८।१९।२० योऽहमिति नरनारायणयोर्जीवपरमात्मनोर्व्यतिहारं भगवताऽमेदं कस्तं ज्ञात्वाऽनुब्रुवन्नपि वसुदेवो न शोकं मुच्यतीत्याश्चर्यमगवन्मायाबलमिति भावः २१ । २२ । २३ । २४

समालिङ्ग्यार्जुनं वृद्धः स भुजाभ्यां महाभुजः ॥ रुदन्पुत्रान्स्मरन्सर्वान् विललाप सुविह्वलः ४ भ्रातृपुत्रांश्च पौत्रांश्च दौहित्रान्ससखीनपि ॥ वसुदेव उवाच ॥ यैर्जि
ताभूमिपालाश्च दैत्याश्च शतशोऽर्जुन ५ तान् दृष्ट्वा नेह पश्यामि जीवाम्यर्जुन दुर्मरः ॥ यौतावर्जुन शिष्यौ ते प्रियौ बहुमतौ सदा ६ तयोरपनयात्पार्थ वृष्णयोनिधनं
गताः ॥ यौतौ वृष्णिप्रवीराणां द्वेवातिरथौ मतौ ७ प्रद्युम्नो युयुधानश्च कथयन्कथसेचयौ ॥ तौ सदा कुरुशार्दूलकृष्णस्य प्रियभाजनौ ८ तावुभौ वृष्णिनाशस्य सु
खमास्तां धनं जय ॥ न तु गर्हाभिर्ज्ञेयं हार्दिकं चाहमर्जुन ९ अकूरैरौक्मिणेयं च शापो ह्येवात्र कारणम् ॥ केशिनं यस्तु कंसं च विक्रम्य जगतः प्रभुः १० विदेहावकरो
त्पार्थ चैद्यं च बलं वर्तितम् ॥ नैषादिमेकलव्यं च चक्रे कालिं गमागधान् ११ मांधारान्काशिराजं च मरुभूमौ च पार्थिवान् ॥ प्राच्यांश्च दक्षिणात्यांश्च पार्वतीयांस्तथानृ
पान् १२ सोऽभ्युपेक्षितवानेतमनयान्मधुसूदनः ॥ त्वंहितं नारदश्चैव मुनयश्च सनातनम् १३ गोविंदमनर्घं देवमभिजानीध्वमच्युतम् ॥ प्रत्यपश्यच्च सविभुर्जातिक्ष
यमघोक्षजः १४ समुपेक्षितवानित्यं स्वयं सममपुत्रकः ॥ मांधार्यावचनं यत्तद्वर्षीणां च परंतप १५ तन्नूनमन्यथा कर्तुं नैच्छत्सजगतः प्रभुः ॥ प्रत्यक्षं भवतश्चापि तव पौ
त्रः परंतप १६ अश्वत्थामाहतश्चापि जीवितस्तस्य तेजसा ॥ इमांस्तु नैच्छत्स्वान्जातीन् रक्षितुं च सखा तव १७ ततः पुत्रांश्च पौत्रांश्च भ्रातृनथसखींस्तथा ॥
शयानान्निहतान् दृष्ट्वा ततो मामब्रवीदिदम् १८ संप्राप्तोऽध्यायमस्मांतः कुलस्य भरतर्षभ ॥ आगमिष्यति वीभत्सुरिमांश्च द्वारवर्तीपुरीम् १९ आख्येयं तस्य यद्वृत्तं वृष्णी
नां वैशंसं महत् ॥ स तु श्रुत्वा महातेजाय दूनां निधनं प्रभो २० आगताक्षि प्रमेवेह न मेऽप्राप्तिविचारणा ॥ योऽहं तमर्जुनं विद्विद्योऽर्जुनः सोऽहमेव तु २१ यद्द्वयात्तत्तथा
कार्यमिति बुद्ध्यस्व भारत ॥ सस्त्रीपुप्राप्तकाला सुपांडवो बालकेषु च २२ प्रतिपत्स्यति वीभत्सुर्भवतश्चैर्ध्वदेहिकम् ॥ इमां च न गरींसद्यः प्रतियाते धनं जये २३
प्राकाराद्दालकोपेतां समुद्रः प्लावयिष्यति ॥ अहं देशे तु कस्मिंश्चित्पुण्ये नियममास्थितः २४ कालं कर्ता सत्य एव रामेण सह धीमता ॥ एवमुक्त्वा हृषीकेशो मामर्चित्य
पराक्रमः २५ हित्वा मां बालकैः सार्धं दिशं कामप्यगात्प्रभुः ॥ सोऽहं तौ च महात्मानौ चितयन् आतरोतव २६ घोरं ज्ञातिवधं चैव न भुंजेशोकं कर्षितः ॥ नमोक्षेन च जिवि
ष्येदिष्ट्या प्राप्तोऽसि पांडव २७ यदुक्तं पार्थ कृष्णेन तत्सर्वमखिलं कुरु ॥ एतत्ते पार्थ राज्यं च स्त्रियोरत्नानि चैव हि ॥ इष्टान् प्राणानहं हीमांस्त्यक्ष्यामिरिपुसूदन २८
इति श्रीमहाभारते मौसलपर्वणि अर्जुनवसुदेवसंवादे षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तः स वीभत्सुर्मातुलेन परंतप ॥ दुर्मनादीनवदनो वसुदेवमुवाच १

२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।
 नाहं वृष्णिप्रवीरेण बंधुभिश्चैवमातुल ॥ विहीनां पृथिवीं द्रुणं शक्यामीह कथंचन २ राजाचभीमसेनश्च सहदेवश्च पांडवः ॥ नहु लोयाज्ञसेनीचपडेकमनसो वयम् ३
 राज्ञः संक्रमणे चापि कालोऽयं वर्तते धुम् ॥ तमिमं विद्विंसं प्राप्तं कालं कालविदां वर ४ सर्वथा वृष्णिदारास्तु बालं वृद्धं तथैव च ॥ नयिष्ये परिगृह्याहमिन्द्रप्रस्थमरिंदम ५
 इत्युक्त्वा दारुकमिदं वाक्यमाह धनं जयः ॥ अमात्यान् वृष्णिवीराणां द्रुमिच्छामिमाचिरम् ६ इत्येवमुक्त्वा वचनं सुधर्मायादर्वीसभाम् ॥ प्रविवेशार्जुनः शूरः शोच
 मानो महारथान् ७ तमासनगतं तत्र सर्वाः प्रकृतयस्तथा ॥ ब्राह्मणानि गमास्तत्र परिवार्योपतस्थिरे ८ तान् दीनमनसः सर्वान्विमूढान्गतचेतसः ॥ उवाचे दंवचः
 काले पार्थो दीनतरस्तथा ९ शक्रप्रस्थमहं नेष्ये वृष्ण्यंधकजनं स्वयम् ॥ इदं तु नगरं सर्वसमुद्रः प्लावयिष्यति १० सज्जीकुरु तयानानिरत्नानि विविधानि च ॥ वज्रोऽयं
 भवतां राजा शक्रप्रस्थे भविष्यति ११ सप्तमे दिवसे चैव रवौ विमल उद्गते ॥ बहिर्वत्स्यामहे सर्वे सज्जीभवतमाचिरम् १२ इत्युक्त्वा स्तेनते सर्वे पार्थेनास्तिष्टकर्मणा ॥ सज्ज
 माशु ततश्च कुः स्वसिद्धयर्थं समुत्सुकाः १३ तारात्रिमवसत्पार्थः केशवस्य निवेशन ॥ महता शोकमोहेन सहसाऽभिपरिभुतः १४ श्वोभूतेऽथ ततः शौरिर्वसुदेवः प्रता
 पवान् ॥ युक्त्वाऽऽत्मानं महातेजा जगाम गतिमुत्तमाम् १५ ततः शब्दो महानासीद्वसुदेव निवेशने ॥ दारुणः क्रोशतीनां च रुदतीनां च योषिताम् १६ प्रकीर्णमूर्ध
 जाः सर्वा विमुक्ता भरणस्रजः ॥ उरांसि पाणिभिर्घ्न्यो व्यलपनं करुणं स्त्रियः १७ तं देवकीचमद्राचरोहिणीमदिरा तथा ॥ अन्वारो हंत च तदा भर्तारं योषितां वराः १८
 ततः शौरिर्वयुक्तेन बहुमूलेन भारत ॥ यानेन महता पार्थो बहिर्निष्कामयत्तदा १९ तमन्वयुस्तत्र तत्र दुःखशोकसमन्विताः ॥ द्वारकावासिनः सर्वे पौरजानपदा
 हिताः २० तस्याश्वमेधिकं छत्रं दीप्यमामाश्रपावकाः ॥ पुरस्तात्तस्य यानस्य याजकाश्च ततो ययुः २१ अनुजगमुश्च तं वीरं देव्यस्तावैस्वलंकृताः ॥ स्त्रीसहस्रैः
 परिष्ठाता वधूभिश्च सहस्रशः २२ यस्तु देशः प्रियस्तस्य जीवतोऽभून्महात्मनः ॥ तत्रैनमुपसंकल्प्य पितृमेधं प्रचक्रिरे २३ तंचिताग्रिगतं वीरं शूरपुत्रं वरांगनाः ॥
 ततोऽन्वारुरुहुः पत्न्यश्च तस्रः पतिलोकगाः २४ तं वै च तसृभिः स्त्रीभिरन्वितं पांडुनंदनः ॥ अदाहय चंदनैश्च गंधैरुच्चावचैरपि २५ ततः प्रादुरभूच्छब्दः समिद्धस्य
 विभावसोः ॥ सामगानां च निर्घोषेन राणां रुदतामपि २६ ततो वज्रप्रधानास्ते वृष्ण्यंधककुमारकाः ॥ सर्वे चैवोदकं च कुः स्त्रियश्चैव महात्मनः २७ अलुप्तवर्मस्तं
 धर्मकारयित्वा सफाल्युनः ॥ जगाम वृष्णयो यत्र विनष्टा भरतर्षभ २८ सतान् दृष्ट्वा निषतिता न्कदने भृशदुःखितः ॥ बभूवा तीव्रकौरव्यः प्राप्तकालं चकार ह २९
 यथा प्रधानतश्चैव चक्रे सर्वास्तथा क्रियाः ॥ ये हता ब्रह्मशापेन मुसलैरेरकोद्भवैः ३० ततः शरीरे रामस्य वासुदेवस्य चोभयोः ॥ अन्विष्य दाहयामास पुरुषैराप्तका
 रिभिः ३१ सते पां विधिवत् कृत्वा प्रेतकार्याणि पांडवः ॥ सप्तमे दिवसे प्रायाद्रथमारुह्य सत्वरः ३२

३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।
 अश्वयुक्तैरथैश्चापि गोखरोऽयुक्तैरपि ॥ स्त्रियस्ता वृष्णिवीराणां रुदत्यः शोककंशिताः ३३ अनुजगमुर्महात्मानं पांडुपुत्रं धनं जयम् ॥ भृत्याश्चांधकवृष्णीनां सादिनो
 रथिनश्च ये ३४ वीरहीनं वृद्धबालं पौरजानपदास्तथा ॥ ययुस्ते परिवार्याथ कलत्रं पार्थशासनात् ३५ कुंजरैश्च गजारोहाय युः शैलनिभैस्तथा ॥ सपादश्चैः संयुक्ताः
 सांतरायुधिकाययुः ३६ पुत्राश्चांधकवृष्णीनां सर्वे पार्थमनुवताः ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्चैव महाधनाः ३७ दशपट्टसहस्राणि वासुदेवावरोधनम् ॥
 पुरस्कृत्य ययुर्वज्रपौत्रं कृष्णस्य धीमतः ३८ बहूनि च सहस्राणि प्रयुतान्यर्धदानि च ॥ भोजवृष्ण्यंधकस्त्रीणां हतनाथानि निर्ययुः ३९ तत्सगरसमप्रख्यं वृष्णि
 चक्रं महर्धिमत् ॥ उवाहरथिनां श्रेष्ठः पार्थः परपुरं जयः ४० निर्याते तु जने तस्मिन्सागरो मकरालयः ॥ द्वारकां रत्नसंपूर्णां जलेनाप्लावयत्तदा ४१ यद्यद्विपुरुष
 व्याघ्रोभूमेस्तस्याव्यमुंचत ॥ तत्तत्संप्लावयामास सलिलेन ससागरः ४२ तदहुतमभिप्रेक्ष्य द्वारकावासिनो जनाः ॥ तूर्णानूर्णतरं जगमुरहो दैवमिति बुवन् ४३
 काननेषु च रम्येषु पर्वतेषु नदीषु च ॥ निवसन्नानयामास वृष्णिदारा न धनं जयः ४४ संपंचनदमासाद्य धीमानतिसमृद्धिमत् ॥ देशे गोपशुधान्यादये निवासमक
 रोत्तमः ४५ ततो लोभः समभवद्दस्यूनां निहतेश्वराः ॥ दृष्ट्वा स्त्रियो नीयमानाः पार्थेनैव भारत ४६ ततस्ते पापकर्माणो लोभोपहतचेतसः ॥ आभीरामंत्र
 यामासुः सामात्याः शुभदशनाः ४७ अयमेकोऽर्जुनो धन्वी वृद्धबालं हतेश्वरम् ॥ नयत्यस्मानतिक्रम्य योधांश्चेमेहतौ जसः ४८ ततो यष्टिप्रहरणादस्य वस्ते सह
 स्रजः ॥ अम्यधावंत वृष्णीनां तं जनलोप्त्रहारिणः ४९ महता सिंहनादेन त्रासयंतः पृथग्जनम् ॥ अभिपेतुर्वधार्थं ते कालपर्यायचोदिताः ५० ततो निवृत्तः कौतेयः स
 हसासपदानुगः ॥ उवाच तान् महाबाहुरर्जुनः प्रहसन्निव ५१ निवर्तध्वमधर्मज्ञाय दिजीवितुमिच्छथ ॥ इदानीं शरनिर्भिन्नाः शोचध्वं निहता मया ५२ तथोक्त्वा स्तेन
 वीरेण कदर्थं कृत्य तद्वचः ॥ अभिपेतुर्जनं मूढावार्थमाणाः पुनः पुनः ५३ ततोऽर्जुनो धनुर्दिव्यं गांडीवमजरं महत् ॥ आरोपयितुमारेभेयत्नादिव कथंचन ५४ चकार
 सज्जं कच्छ्रेण संप्रमेतुमुलेसति ॥ चिंतयामास शस्त्राणि च सस्मारतान्यपि ५५ वैकृत्य तन्महद्दृष्ट्वा भुजवीर्यतथायुधि ॥ दिव्यानां च महास्त्राणां विनाशाद्भीडितोऽभ
 वत् ५६ वृष्णियोधाश्च ते सर्वे गजाश्च रथयोधिनः ॥ नशे कुरावर्तयितुं हियमाणं च तं जनम् ५७ कलत्रस्य बहुत्वाद्वि संपतत् सुतस्ततः ॥ प्रयत्नमकरोत्पार्थो जनस्य
 परिरक्षणे ५८ मिषतां सर्वयोधानां ततस्ताः प्रमदोत्तमाः ॥ समंततोऽवकृष्यंत कामाच्चान्याः प्रवव्रजुः ५९ ततो गांडीवनिर्मुक्तैः शरैः पार्थो धनं जयः ॥ जघान दस्यू
 नसो द्वे गोवृष्णिमृत्यैः सहस्रशः ६० क्षणेन तस्य ते राजन्क्षयं जगमुरजिह्वागाः ॥ अक्षया हि पुराभूत्वाक्षीणाः क्षतजमोजनाः ६१ सशरक्षयमासाद्य दुःखशोकसमा
 हतः ॥ धनुष्कोट्या तदा दस्यू न वधं त्पाकशासनिः ६२ प्रेक्षतस्त्वेव पार्थस्य वृष्ण्यंधकवरस्त्रियः ॥ जगमुरादाय ते म्लेच्छाः समं ताज्जनमेजय ६३ धनं जयस्तु देवं
 तन्मनसाऽर्चितयत्प्रभुः ॥ दुःखशोकसमाविष्टो निःश्वासपरमोऽभवत् ६४ अस्त्राणां च प्रणाशेन बाहुवीर्यस्य संशयात् ॥ धनुषश्चाविधेयत्वाच्छराणां संक्षयेण च ६५

三

१७ । १८ पुरुषश्चेति इदमेवरूपं चतुर्भुजं नित्यमनुं नदगोचरमास्ति तत्तत्पुत्रविश्वरूपदर्शनानंतरमुक्तं । तेनैव रूपेण चतुर्भुजेन सहस्रबाहो भवति विश्वमूर्ते इति । अन्यथा द्विभुजेनेत्यवश्यं चतुर्भुजेनेति नावश्यं १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ बुद्धिरूपस्थितकार्याविधारणं तेजःप्रागल्भ्यं प्रतिपत्तिरनागतत्वेक्षणं १९ भवति उत्पद्यते भवकालेषु ऐश्वर्यावाप्तिसमयेषु विपर्यये विनाशकालेषु विपर्यये विनिश्चयं कालः ईश्वरः जगद्बीजं विद्यादिपंचकं १९ समादत्ते संहरति यदा मृतानामपि संहारो भवति कियंस्तत्र भौतिकानां नाश इति तदर्थं आभीरैरनुसृत्या जौहताः पंचनदालयैः ॥ घनुरादाय तत्राहं नाशकं तस्य पूरणे १७ यथापुराचमेवीर्यं भुजयोर्न तथा भवत् ॥ अस्त्राणि मे प्रनष्टानि विविधानि महामुने १८ शराश्च क्षयमापन्नाः क्षणेनैव समंततः ॥ पुरुषश्चाप्रमेयात्मा शंखचक्रगदाधरः १९ चतुर्भुजः पीतवासाः श्यामः पद्मदलेक्षणः ॥ यश्च याति पुरस्तान् मे रथस्य सुम हायुतिः २० प्रदहन्नरिपुसैन्यानि न पश्याम्यहमच्युतम् ॥ येन पूर्वं प्रदग्धानि शत्रुसैन्यानि तेजसा २१ शरैर्गाढीवनिर्मुक्तैरहंपश्चाच्च नाशयम् ॥ तमपश्यन् विपीदामि घूर्णामीव च सत्तम २२ परिनिर्विण्णचेताश्च शान्तिनोपलभेऽपि च ॥ विना जनार्दनं वीरं नाहं जीवितुमुत्सहे २३ श्रुत्वैव हि गतं विण्णं ममापि मुमुहूर्दिशः ॥ प्रनष्टज्ञाति वीर्यस्य शून्यस्य परिधावतः २४ उपदेष्टुं मम श्रेयो भवानर्हति सत्तम ॥ व्यास उवाच ॥ ब्रह्मशापविनिर्दग्धा वृष्ण्यंधकमहारथाः २५ विनष्टाः कुरुशार्दूल न तान् शोचितुमर्हसि ॥ भवितव्यं तथा तच्च दिष्टमेतन्महात्मनाम् २६ उपेक्षितं च कृष्णेन शक्तेनापि व्यपोहितम् ॥ त्रैलोक्यमपि गोविंदः कृत्स्नं स्थावरजंगमम् २७ प्रसहेदन्यथा कर्तुं कुतः शापं महात्मनाम् ॥ रथस्य पुरतो यातियः स चक्रगदाधरः २८ तव स्नेहात्पुराणं पिर्वासु देवश्चतुर्भुजः ॥ कृत्वा भारावतरणं पृथिव्याः पृथुलोचनः २९ मोक्षयि त्वातनुं प्राप्तः कृष्णः स्वस्थानमुत्तमम् ॥ त्वयाऽपीह महत्कर्म देवानां पुरुषर्षभ ३० कृतं भीमसहायेन यमाभ्यां च महाभुज ॥ कृतकृत्यांश्च वोमन्ये संसिद्धान् कुरुपुंगव ३१ गमनं प्राप्तकालं वदं श्रेयस्करं विभो ॥ एवं बुद्धिश्च तेजश्च प्रतिपत्तिश्च भारत ३२ भवति भवकालेषु विपर्यये विपर्यये ॥ कालमूलमिदं सर्वजगद्बीजं धनं जय ३३ काल एव प्यति ते हस्ते यदा कालो भविष्यति ॥ कालो गंतुं गतिं मुख्या भवतामपि भारत ३४ एतच्छ्रेयो हि वोमन्ये परमं भरतर्षभ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतद्वचनमाज्ञाय व्यासस्यामिततेजसः ३७ अनुज्ञातो ययौ पार्थो नगरं नागसाह्वयम् ॥ प्रविश्य च पुरीं वीरः समासाद्य युधिष्ठिरम् ॥ आचष्ट दयथा वृत्तं वृष्ण्यंधककुलं प्रति ३८ इति श्री महाभारतेशतसाहस्र्यां संहितायां वैयासक्यां मौसलपर्वणि व्यासार्जुनसंवादे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ मौसलपर्वसमाप्तम् ॥ अस्यानंतरं महाप्रस्थानिकं पर्वमिविप्यति तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥ जनमेजय उवाच ॥ एवं वृष्ण्यंधककुलेश्च त्वामौसलमाहवम् ॥ पांडवाः किमकुर्वन्त तथा कृष्णे दिवं गते ॥ १ ॥

॥ इति श्रीमहाभारते मौसलपर्व समाप्तम् ॥

अथ श्रीमहाभारते महाप्रस्थानिकपर्वप्रारंभः



॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ कृतकृत्यानां दुःसहस्रं दुःसहस्रं प्रस्थानां महाप्रस्थानादिनोपायेन देहत्यागोपकृतिर्पांडवाचार्येण मदर्शयन् महाप्रस्थानिकं पर्वारमते । प्रसंगाच्च स्वर्गतिहेतुं नृपुणान् स्वर्गमतिबंधकाश्च दोषान् दर्शयति संक्षेपेण एवं वृष्ण्यंधककुले इत्यादिना १ प्रस्थाने स्वर्गमर्तुं महात्रिःसरणे १ पाशं तत्कृतमाकर्षमरणमिति यावत् तदहं मन्ये अंगीकरोमि त्वमप्येतद्गुणालोचिह्नं ॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॥ नारयणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ जनमेजय उवाच ॥ एवं वृष्ण्यंधककुले श्रुत्वा मौसलमाहवम् ॥ पांडवाः किमकुर्वन्त तथा लुण्णे दिवं गते १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा वैकुण्ठं कौरवराजा वृष्णो नांकदं नमहत् ॥ प्रस्थाने मतिमाधाय वाक्यमर्जुनमब्रवीत् २ कालः पचति भूतानि सर्वाण्येव महामते ॥ कालपाशमहं मन्ये त्वमपि द्रष्टुमर्हसि ३ इत्युक्तः स तु कौतेयः कालः काल इति ब्रुवन् ॥ अन्वपद्यत तद्वाक्यं भ्रातुर्ज्येष्ठस्य धीमतः ४ अर्जुनस्य मतं ज्ञात्वा भीमसेनो यमौ तथा ॥ अन्वपद्यत तद्वाक्यं यदुक्तं सव्यसाचिना ५ ततो युयुत्सु मानाख्यप्रवजन् धर्मकाम्यया ॥ राज्यं परिददौ सर्वं वैश्यापुत्रं युधिष्ठिरः ६ अभिषिच्य स्वराज्ये च राजानं च परिक्षितम् ॥ दुःखार्तश्चाब्रवीद्राजा सुभद्रां पांडवाग्रजः ७ एष पुत्रस्य पुत्रस्ते कुरुराजो भविष्यति ॥ यदूनां परिशेषश्च वज्रो राजा कृतश्च ह ८ परिक्षिद्धास्ति न पुरेशः प्रस्थे च यादवः ॥ वज्रो राजा त्वयारक्ष्यो माचा धर्ममनः कथाः ९ इत्युक्त्वा धर्मराजः सवासुदेवस्य धीमतः ॥ मातुलस्य च वृद्धस्य रामादीनां तथैव च १० भ्रातृभिः सह घर्मात्मा कृत्वोदकमतं द्रितः ॥ श्राद्धान्युद्दिश्य सर्वे पांचकारविधिवत्तदा ११ द्वैपायनं नारदं च मार्कण्डेयं तपोधनम् ॥ भारद्वाजं याज्ञवल्क्यं हरिमुद्दिश्य यत्नवान् १२ अभोजयत् स्वादुभोज्यं कीर्ययित्वा च शार्ङ्गिणम् ॥ ददौ रत्नानि वासांसि ग्रामान् श्वान् रथांस्तथा १३ स्त्रियश्च द्विजमुख्येभ्यस्तदा शतसहस्रशः ॥ रुपमभ्यर्च्य च गुरुमथ पौरपुरस्कृतम् १४ शिष्यं परिक्षितं तस्मै ददौ भरतसत्तमः ॥ ततस्तु प्रकृतीः सर्वाः समानाख्य युधिष्ठिरः १५ सर्वमाचष्ट राजर्षिश्चिकीर्षितमथात्मनः ॥ तेशु चैव वचस्तस्य पौरजानपदाजनाः १६ भृशमुद्दिग्धमनसो नाभ्यनंदन्त तद्वचः ॥ नैवं कर्तव्यमिति ते तदोचुस्तंजनाधिपम् १७ न च राजा तथा शार्ङ्गार्थं कालपर्यायधर्मवित् ॥ ततोऽनुमान्य घर्मात्मा पौरजानपदं जनम् १८ मम नायमतिचक्रे भ्रातरश्चास्य ते तदा ॥ ततः सराजा कौरव्यो धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः १९ उत्सृज्याभरणान्यंगज्जगृहे वल्कलान्युत ॥ भीमार्जुनयमाश्चैव द्रौपदी च यशस्विनी २० तथैव जगृहुः सर्वे वल्कलानि नराधिप ॥ विधिवत्कारयित्वेष्टिं नैष्ठिकीं भरतर्षभ २१ समुत्सृज्याप्सु सर्वेऽग्निप्रतस्थुर्नरपुंगवाः ॥ ततः प्ररुदुः सर्वाः स्त्रियो हृद्धानरोत्तमान् २२ प्रस्थितान् द्रौपदीपष्ठान् पुरातनान् जितान् यथा ॥ हर्षोऽभवच्च सर्वे पांशुणां गमनं प्रति २३ युधिष्ठिरमतं ज्ञात्वा वृष्णि क्षयमवेक्ष्य च ॥ भ्रातरः पंच कृष्णाचपष्ठीश्चाचैव सत्तमः २४ १ कालः काल इति नित्यायेंदित्वं अपरिहार्यः कालो मृत्युः सोऽद्यैवास्तु किंचिरेषेत्याशयः ४ । ५ धर्मकाम्यया प्रवजन् ब्रह्मदेवेन परिददौ तदधीनं कृतवान् तस्याभिषेकेऽनधिकारात् ६ स्वराज्येहास्ति न पुरे ७ । ८ अधर्मपरिक्षिद्धजयोर्बालयोररक्षणजे महाप्रस्थानमिदं माकुर्व्यादिति भावः ९ । १० । ११ । १२ । १३ स्त्रियः दासीः १४ । १५ । १६ । १७ अनुमान्याऽनुमतिमदं कृत्वा १८ । १९ । २० नैष्ठिकीं पार्वतीं कीर्तयित्वा २१ । २२ । २३ । २४

आत्मनासप्तमोराजानिर्ययोगजसाहयात् ॥ पौरैरनुगतोदूरं सर्वैरंतःपुरैस्तथा २५ नचैनमशकत्काश्चिन्नवर्तस्वेतिभाषितम् ॥ न्यवर्ततततःसर्वेनरानगर
वासिनः २६ कृपप्रभृतयश्चैवयुयुत्सुपर्यवारयन् ॥ विवेशगंगां कौरव्यउलूपीभुजगात्मजा २७ चित्रांगदाययौचापिमणिपूरपुरंप्रति ॥ शिष्टाःपरिक्षितंत्वन्या
मातरःपर्यवारयन् २८ पांडवाश्चमहात्मानोद्रौपदीचयशास्विनी ॥ कृतोपवासाःकौरव्यप्रययुःप्राङ्मुखास्ततः २९ योगयुक्तामहात्मानस्त्यागधर्ममुपेयुषः ॥
अभिजग्मुर्बहून्देशान्सरितःसागरांस्तथा ३० युधिष्ठिरोययावग्रेभीमस्तुतदनंतरम् ॥ अर्जुनस्तस्यचान्वेवययौचापियथाक्रमम् ३१ पृष्ठतस्तुवरारोहा
श्यामापद्मदलेक्षणा ॥ द्रौपदीयोषितांश्रेष्ठाययौभरतसत्तम ३२ श्वाचैवानुययावेकःप्रस्थितान्पांडवान्वनम् ॥ क्रमेणतेययुर्वीरालौहित्यंसलिलार्णवम् ३३
गांडीवंतुधनुर्दिव्यंनमुमोचधनंजयः ॥ रत्नलोभान्महाराजतेचाक्षय्येमहेषुधी ३४ अग्निंतेददृशुस्तत्रस्थितंशैलमिवाग्रतः ॥ मार्गमावृत्यतिष्ठंतंसाक्षात्पुरुष
विग्रहम् ३५ ततोदेवःसप्ततार्चिःपांडवानिदमब्रवीत् ॥ भोभोपांडुसुतावीराःपावकंमानिवोधत ३६ युधिष्ठिरमहाबाहोभीमसेनपरंतप ॥ अर्जुनाश्विसुतौ
वीरौनिबोधतवचोमम ३७ अहमग्निःकुरुश्रेष्ठामयादग्धं चखांडवम् ॥ अर्जुनस्यप्रभावेणतथानारायणस्यच ३८ अयं वःफाल्गुनोभ्रातागांडीवंपरमायुधम् ॥
परित्यज्यवनेयातुनानेनार्थोऽस्तिकश्चन ३९ चक्ररत्नंयुयुत्सुस्थितमासीन्महात्मानि ॥ गतंतच्चपुनर्हस्तेकालेनैष्यतितस्यह ४० वरुणादाहृतंपूर्वमयैतत्पा
र्थकारणात् ॥ गांडीवंधनुषांश्रेष्ठंवरुणायैवदीयताम् ४१ ततस्तेभ्रातरःसर्वेधनंजयमचोदयन् ॥ सजलेप्राक्षिपच्चैतत्तथाऽक्षय्येमहेषुधी ४२ ततोऽग्निर्मतरश्रे
ष्ठतत्रैवांतरधीयत ॥ ययुश्चपांडवावीरास्ततस्तेदाक्षिणामुखाः ४३ ततस्तेतूतरेणैवतीरेणलवणांभसः ॥ जग्मुर्भरतशार्दूलदिशंदक्षिणपश्चिमाम् ४४ ततः
पुनःसमावृत्ताःपश्चिमांदिशमेवते ॥ ददृशुर्द्वारकांचापिसागरेणपरिभुताम् ४५ उदीर्चापुनरावृत्यययुर्भरतसत्तमाः ॥ प्रादक्षिण्यंचिकीर्षतःपृथिव्यायोगध
र्मिणः ४६ इतिश्रीमहाभारतेमहाप्रस्थानिकेपर्वणिप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तेनियतात्मानउदीर्चांदिशमास्थिताः ॥ ददृशुर्गो
गयुक्ताश्चाहिमवतंतमहागिरिम् १ तंचाप्यतिक्रमंतस्तेददृशुर्वालुकार्णवम् ॥ अवैक्षंतमहाशैलमेरुंशिखारिणांवरम् २ तेषांतुगच्छतांशीघ्रंसर्वेपांयोगधर्मिणाम् ॥
याज्ञसेनीभ्रष्टयोगानिपपातमहीतले ३ तांतुप्रपतितान्दृष्ट्वाभीमसेनोमहाबलः ॥ उवाचधर्मराजानंयाज्ञसेनीमवेक्ष्यह ४ नाधर्मश्चरितःकश्चिद्वाजपुत्र्यापरंतप ॥
कारणंकिंतुतद्ब्रूहिदृष्ट्वापतितोभुवि ५

प्रयोजनं ३९ कालेनावतारंतरे ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ ॥ इतिमहाप्रस्थानिकेपर्वणिनीलकं
ठीयेभारतभावदीपेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥ ततइति ततोदिग्द्वयप्रदक्षिणीकरणानंतरं योगयुक्तासमाहितमनसः १ । २ अष्टयोमाध्यानात्स्वलितमानसा ३ । ४ । ५

पक्षेति तुल्येषुवैषम्येणपूजानकार्येतिभावः १ अनवेक्ष्यस्वर्गांतरायरूपःस्नेहोमाध्नुदितिभावः ७ । ८ । ९ आत्मनइति प्राज्ञत्वाभिमानोऽपिपतनहेतुरितिभावः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५
रूपेणेति रूपगर्वात्रकुलःपपातेत्यर्थः १६ । १७ । १८ । १९ । २० एकाह्नेति शौर्यगर्वादुर्नोऽपिमिथ्याप्रतिज्ञत्वाच्चपपातेत्यर्थः २१ । २२ । २३ । २४ अत्यशनाद्वलगर्वाच्चभीमसेनःपपातेत्याहा

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ पक्षपातोमहानस्याविशेषेणधनंजये ॥ तस्यैतत्कलमद्यैपाशुंतेपुरुषसत्तम ६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वाऽनवेक्ष्यैनाययौभरतस
त्तमः ॥ समाधायमनोधीमान्धर्मात्मापुरुषर्षभः ७ सहदेवस्ततोविद्वान्निपपातमहीतले ॥ तंचापिपतितं दृष्ट्वाभीमोराजानमब्रवीत् ८ योऽयमस्मासुसर्वेषुशू
घुरनहंकृतः ॥ सोऽयंमाद्रवतीपुत्रःकस्मान्निपतितोभुवि ९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ आत्मनःसदृशंप्राज्ञनैषोऽमन्यतकंचन ॥ तेनदोषेणपतितस्तस्मादेपनृपा
त्मजः १० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्त्वातंसमुत्सृज्यसहदेवययौतदा ॥ भ्रातृभिःसहकौंतेयःशुनाचैवयुधिष्ठिरः ११ कृष्णांनिपतितान्दृष्ट्वासहदेवंचपांडवम् ॥
आतोबंधुप्रियःशूरोनकुलोनिपपातह १२ तस्मिन्निपतितेवीरेनकुलेचारुदर्शने ॥ पुनरेवतदाभीमोराजानमिदमब्रवीत् १३ योऽयमक्षतधर्मात्माभ्रातावचन
कारकः ॥ रूपेणाप्रतिमोलोकेनकुलःपतितोभुवि १४ इत्युक्तोभीमसेनेनप्रत्युवाचयुधिष्ठिरः ॥ नकुलंप्रतिधर्मात्मासर्वदुद्धिमतांवरः १५ रूपेणमत्समोनास्तिक
श्चिदित्यस्यदर्शनम् ॥ अधिकश्चाहमेवैकइत्यस्यमनसिस्थितम् १६ नकुलःपतितस्तस्मादागच्छत्वंवृकोदर ॥ यस्ययद्विहितंवीरसोऽवश्यंतदुपाश्रुते १७
तांस्तुप्रपतितान्दृष्ट्वापांडवःश्वेतवाहनः ॥ पपातशोकसंतप्तस्ततोऽनुपरवीरहा १८ तस्मिंस्तुपुरुषव्याघ्रेपतितेशकतेजसि ॥ म्रियमाणेदुराधर्षेभीमोराजा
नमब्रवीत् १९ अनृतंनस्मराम्यस्यस्वैरेष्वपिमहात्मनः ॥ अथकस्यविकारोऽयंयेनायंपतितोभुवि २० ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ एकाह्मनिर्देहयंवैशत्रूनि
त्यर्जुनोऽब्रवीत् ॥ नचतत्कृतवानेषशूरमानीततोऽपतत् २१ अवमेनेधनुर्ग्राहानेषसर्वाश्चफाल्गुनः ॥ तथाचैतन्नतुतथाकर्तव्यंभूतिमिच्छता २२
॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्त्वाप्रस्थितोराजाभीमोऽथनिपपातह ॥ पतितश्चाब्रवीद्भीमोधर्मराजंयुधिष्ठिरम् २३ भोभोराजन्नवैक्षस्वपतितोऽहंप्रियस्तव ॥
किंनिमित्तंचपतनंब्रूहिमेयदिवेत्थह २४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अतिभुक्तंचभवताप्राणेनचविकथ्यसे ॥ अनवेक्ष्यपरंपार्थतेनासिपतितःक्षितौ २५ इत्युक्त्वातं
महाबाहुर्जगामानवलोकयन् ॥ श्वाऽप्येकोऽनुययौयस्तेबहुशःकीर्तितोमया २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेमहाप्रस्थानिकेपर्वणिद्रौपद्यादिपतनेद्वितीयो
ऽध्यायः ॥ २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसन्नादयन्शक्रोदिवंभूमिंचसर्वशः ॥ रथेनोपययौपार्थमारोहेत्यब्रवीच्चतम ३ स्वभ्रातृन्पतितान्दृष्ट्वाधर्मराजोयुधि
ष्ठिरः ॥ अब्रवीच्छोकसंतप्तःसहस्राक्षमिदंवच २ भ्रातरःपतितामेऽगच्छेयुस्तेमयासह ॥ नविनाभ्रातृभिःस्वर्गमिच्छेगंतुंसुरेश्वर ३

तिभुक्तमिति २५ । २६ ॥ इतिमहाप्रस्थानिकेपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेद्वितीयोऽध्यायः ॥ १ ॥ ततःसन्नादयन्नित्यस्यबांधवमोज्यैवलक्ष्मीःश्रेयसीनस्वमात्रमोज्येतितात्पर्यम् १ । २ । ३

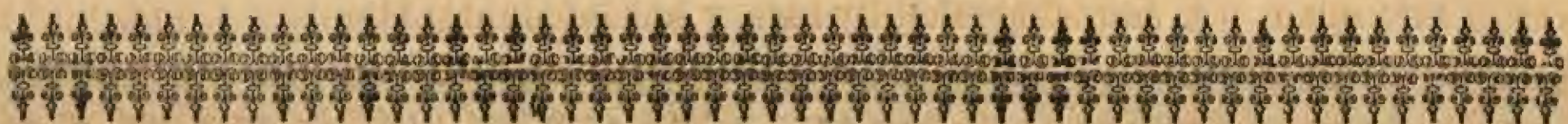
सुकुमारीसुखार्हाचराजपुत्रीपुरंदर ॥ साऽस्माभिः सहगच्छेततद्वाननुमन्यताम् ४ ॥ शक्रउवाच ॥ भ्रातृन्द्रक्ष्यसि स्वर्गे त्वमग्रतस्त्रिदिवंगतान् ॥ कृष्णया
सहितान्सर्वान्माशुचो भरतर्षभ ५ निक्षिप्यमानुषं देहं तास्ते भरतर्षभ ॥ अनेन त्वं शरीरेण स्वर्गं गतान संशयः ६ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अयं श्वाभूतमव्येशभ
को मां नित्यमेव ह ॥ स गच्छेत मया सार्धमानुशं स्याहि मे मतिः ७ ॥ शक्रउवाच ॥ अमर्त्यत्वं मत्समत्वं च राजन श्रियं कृत्स्नां महतीं चैव सिद्धिम् ॥ संप्राप्तोऽद्य स्वर्गं
सुखानि च त्वं त्यज श्वानं नात्र नृशंसमस्ति ८ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अनार्यमार्येण सह स्रजेन शक्यं कर्तुं दुष्करमेतदार्य ॥ मामेश्रिया संगमनं तयाऽस्तु यस्याः कृते भ
क्तजनं त्यजेयम् ९ ॥ इंद्रउवाच ॥ स्वर्गे लोके श्ववर्तानास्ति विष्ण्यामिष्ठापूर्तं क्रोधवशाद्वरंति ॥ ततो विचार्य क्रियतां धर्मराज त्यज श्वानं नात्र नृशंसमस्ति १०
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ भक्त्या गं प्रादुरत्यंतपापं तुल्यं लोके ब्रह्मवध्या कृतेन ॥ तस्मान्नाहं जातुकथं च नाद्यत्यक्ष्याम्येनं स्वसुखार्थमिहेंद्र ११ भीतिं मत्कं नान्यद
स्तीति चार्तं प्राप्तं क्षीणं रक्षणे प्राणलिप्सुम् ॥ प्राणत्यागादप्यहं नैव मोक्तुं यतेयं नित्यमेतद्रतं मे १२ ॥ इंद्रउवाच ॥ शुनादृष्टं क्रोधवशाद्वरंति यदतमिष्टं विवृतम
थोदुतं च ॥ तस्माच्छुनस्त्यागमिमं कुरुष्व शुनस्त्यागात्प्राप्स्यसे देवलोकम् १३ त्यक्त्वा भ्रातृन् दयितां चापि कृष्णां प्राप्तो लोकः कर्मणा स्वेन वीर ॥ श्वानं चैनं न
त्यजसे कथं नुत्यागं कृत्स्नं चास्थितो मुह्यसेऽद्य १४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ न विद्यते संघिरथापि विग्रहो मृतैर्मर्त्यैरिति लोकेऽपि निष्ठा ॥ न ते मया जीवयितुं हि शक्यास्त
तस्त्यागस्तेषु कृतो न जीवताम् १५ भीतिप्रदानं शरणागतस्य स्त्रियावधो ब्राह्मणस्वापहारः ॥ मित्रद्रोहस्तानि च त्वारिशक्र भक्त्या गश्चैव समोमतो मे १६
॥ वैशंपायनउवाच ॥ तद्धर्मराजस्य वचो निशम्य धर्मस्वरूपी भगवानुवाच ॥ युधिष्ठिरं प्रीतियुक्तो नरेन्द्रं शृण्वैर्वाक्यैः संस्तवसंप्रयुक्तैः १७ ॥ धर्मराजउवाच ॥
अभिजातोऽसिराजेंद्रपितुर्वृत्तेन मेधया ॥ अनुक्रोशेन चानेन सर्वभूतेषु भारत १८ पुरादैतवने चासिमया पुत्रपरीक्षितः ॥ पानीयार्थे पराक्रांता यत्र ते भ्रातरो हताः
१९ भीमार्जुनौ परित्यज्य यत्र त्वं भ्रातरा बुभौ ॥ मात्रोऽसाम्यमभीप्सन्वैनकुलं जीवमिच्छसि २० अयं श्वाभक्त इत्येवं त्यक्तो देवरथस्त्वया ॥ तस्मात्स्वर्गे न ते तु
ल्यः कश्चिदस्ति नराधिपः २१ अतस्तवाक्षया लोकाः स्वशरीरेण भारत ॥ प्राप्तोऽसि भरत श्रेष्ठ दिव्यांगतिमनुत्तमाम् २२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततो धर्मश्च
शक्रश्च मरुतश्चाश्विनावपि ॥ देवादेवर्षयश्चैव रथमारोप्य पांडवम् २३ प्रययुः सैर्विमानैस्ते सिद्धाः कामविहारिणः ॥ सर्वैरिजसः पुण्याः पुण्यवाग्बुद्धिकर्मिणः २४

सामशुचित्वादिष्ण्यं स्थानं स्वर्गे नास्ति क्रोधवशानामदेवमणाजशुचेरिष्ठापूर्तं फलं व्रंति १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ अभिजातोऽसि कुलीनोऽसि पितुः
पांडवः १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

२५ निकायस्थो निवासस्थः २६ वाक्यमेवाहयेऽपीति समुपस्थिताः स्मृतिविषयाः संति २७ । २८ । २९ अदेवभ्रातृणां स्थानं तदेव प्राप्नुमिच्छामि ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६
३७ । ३८ ॥ ॥ इति महाप्रस्थानिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये तृतीयोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ २ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥ ॥ ९ ॥ ॥ १० ॥

सतरथं समास्थाय राजा कुरुकुलोद्बहः ॥ ऊर्ध्वमाचक्रमेशीघ्रं तेजसाऽऽवृत्त्य रोदसी २५ ततो देव निकायस्थो नारदः सर्वलोकवित् ॥ उवाचोच्चैस्तदा वाक्यं बृह
द्वादी बृहत्तपाः २६ येऽपि राजर्षयः सर्वे ते चापि समुपस्थिताः ॥ कीर्तिं प्रच्छाद्य तेषां वै कुरुराजोऽवितिष्ठति २७ लोकानां वृत्त्ययशसा तेजसा वृत्तसंपदा ॥
स्वशरीरेण संप्राप्तं नान्यं शुश्रुम पांडवात् २८ ते जांसियानि दृष्टानि भूमिष्ठेन खयाविभो ॥ वेदमानि भुवि देवानां पश्यामूनि सहस्रशः २९ नारदस्य वचः श्रुत्वा राजा व
चनमब्रवीत् ॥ देवानामंयधर्मात्मा स्वपक्षांश्चैव पार्थिवान् ३० शुभं वायदिवापापं भ्रातृणां स्थानमद्य मे ॥ तदेव प्राप्नुमिच्छामि लोकानन्यान्न कामये ३१ राज्ञ
स्तुवचनं श्रुत्वा देवराजः पुरंदरः ॥ आनृशंस्य समायुक्तं प्रत्युवाच युधिष्ठिरम् ३२ स्थानेऽस्मिन्वसराजेंद्रकर्मभिर्निर्जितेशुभैः ॥ किं त्वमानुष्यकं स्नेहमद्यापि प
रिकर्षसि ३३ सिद्धिं प्राप्तोऽसि परमां यथानान्यः पुमान् क्वचित् ॥ नैव ते भ्रातरः स्थानं संप्राप्ताः कुरुनंदन ३४ अद्यापि मानुषो भावः स्पृशते त्वानराधिप ॥
स्वर्गोऽयं पश्य देवर्षि न सिद्धांश्च त्रिदिवालयान् ३५ युधिष्ठिरस्तु देवं द्रमेवं वादिनमीश्वरम् ॥ पुनरेवाब्रवीद्दीमानिदं वचनमर्थवत् ३६ तैर्विनानोत्सहेवस्तु
मिह दैत्यनिबर्हण ॥ गंतुमिच्छामि तत्राहं यत्र ते भ्रातरो गताः ३७ यत्र सा बृहती इयमा बुद्धिसत्त्वगुणान्विता ॥ द्रौपदीयोषितां श्रेष्ठाय त्रैव गतामम ३८
॥ इति श्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यां संहितायां वैधासक्यां महाप्रस्थानिके पर्वणि युधिष्ठिरस्वर्गारोहे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ महाप्रस्थानिके पर्वसमाप्तम् ॥
अतः परं स्वर्गारोहणपर्व ॥ तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥ जनमेजयउवाच ॥ स्वर्गं त्रिविष्टपं प्राप्य मम पूर्वपितामहाः ॥ पांडवा धार्तराष्ट्राश्च कानि स्थानानि भेजिरे १

॥ अत्र व्यासोक्त्या श्लोकसंख्या न्यूनाधिक्यं लिपिकरमादादिना तद्बोध्यम् ॥



॥ इति श्रीमहाभारते प्रस्तानिकपर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते स्वर्गरोहणपर्वप्रारंभः ॥

स्वर्गारोहण पर्व.



श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ पूर्वस्मिन्नपूर्वाणि चर्मस्य फलमुत्तास्त्यागात् नृशंस्यादयोऽपि शिरःपृष्ठातेन वक्षिताः इदानीं तस्मिन्मुखं फलं दर्शयितुं स्वगारोहणपर्वारमते स्वर्गत्रिविष्टपमिति यथामुपस्थातं
 लयायामल्पसंख्यां शतमवतिष्ठन्तीणि विष्टपानि सुवनानि फलोत्कर्षवशाद्यत्रातर्भवन्ति तादृशमपि स्वर्गमाप्नुय 'विष्टपं भुवनं जगत्' इत्यमरः १।२।३।४।५ तत इति स्वर्गेऽप्यमर्षादुत्स्यज इति

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् १ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ॥ स्वर्गं त्रिविष्टपं प्राप्य मम पूर्वपि
तामहाः ॥ पांडवा धार्तराष्ट्राश्च कानि स्थानानि भोजिरे १ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं सर्वविज्ञासि मे मतः ॥ महर्षिणाऽन्यनुज्ञातो व्यासेनाहुतकर्मणा २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
स्वर्गं त्रिविष्टपं प्राप्य तव पूर्वपि तामहाः ॥ युधिष्ठिर प्रभृतयो यदकुर्वत तच्छृणु ३ ॥ स्वर्गं त्रिविष्टपं प्राप्य धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ दुर्योधनं श्रिया जुष्टं ददर्शासीनमासने ४
भ्राजमानमिवादित्यं वीरलक्ष्म्याऽभिसंवृतम् ॥ देवैर्भ्राजिष्णुभिः साध्वैः सहितं पुण्यकर्मभिः ५ ॥ ततो युधिष्ठिरो दृष्ट्वा दुर्योधनममर्षितः ॥ सहसा सन्निवृतोऽभूच्छ्रयं
दृष्ट्वा सुयोधने ६ ॥ ब्रुवन्नुच्चैर्वचस्तान् चैनाहं दुर्योधने न वै ॥ सहितः कामये लोकैर्लुब्धेनादीर्घदर्शिना ७ ॥ यत्कृते पृथिवी सर्वासु हृदोर्वाधवास्तथा ॥ इताऽस्माभिः प्रस
ह्याजौ छिष्टैः पूर्वमहावने ८ ॥ द्रौपदी च सभामप्येपां चाली धर्मचारिणी ॥ पर्याकुष्टाऽनवद्यां गीपत्नी नो गुरुसन्निधौ ९ ॥ अस्ति देवानमेकामः सुयोधनमुदीक्षितुम् ॥
तत्राहं गंतुमिच्छामि यत्र ते भ्रातरो मम १० ॥ नैवमित्यब्रवीत्तनुना रदः प्रहसन्निव ॥ स्वर्गे निवासे राजेन्द्र विरुद्धं चापि नश्यति ११ ॥ युधिष्ठिरमहाबाहो मैवं वोचः कथंचन ॥
दुर्योधनं प्रति नृपं शृणु चेदं वचो मम १२ ॥ एष दुर्योधनो राजा पूज्यते त्रिदशैः सह ॥ सन्निश्चराज प्रवरैर्यद्भ्यस्वर्गवासिनः १३ ॥ वीरलोकगतिं प्राप्ता युद्धे दुष्ट्याऽऽत्मनस्त
नुम् ॥ यूयं सर्वे सुरसमायेन युद्धे समासिताः १४ ॥ स एष क्षत्रधर्मेण स्थानमेतदवाप्तवान् ॥ भये महतियोऽभीतो बभूव पृथिवीपतिः १५ ॥ न तन्मनसि कर्तव्यं पुत्रयदभ्य
तकारितम् ॥ द्रौपद्याश्च परिक्लेशं चिंतयितुमर्हसि १६ ॥ ये चान्येऽपि परिक्लेशायुष्माकं ज्ञातिका रिताः ॥ संग्रामेष्वथवाऽन्यत्र न तान्संस्मर्तुमर्हसि १७ ॥ समागच्छ
यथान्यायं राजा दुर्योधने न वै ॥ स्वर्गोऽयं नेह वैराणि भवंति मनुजाधिप १८ ॥ नारदे नैव मुक्तस्तु कुरु राजो युधिष्ठिरः ॥ भ्रातृन्पृच्छ मेधा विवाक्यमेतदुवाच ह १९ ॥ यदि दुर्यो
धनस्यैते वीरलोकाः सनातनाः ॥ अधर्मज्ञस्य पापस्य पृथिवी सुहृद दुहः २० ॥ यत्कृते पृथिवी नष्टा सहयासनरद्विपा ॥ वयंचमन्युना दग्धवैरं प्रति चिकीर्षवः २१ ॥ ये ते वीरा म
हात्मानो भ्रातरो मे महाव्रताः ॥ सत्यप्रतिज्ञालोकस्य शूरा वै सत्यवादिनः २२ ॥ तेषां मिदानीं कैलोका द्रष्टुमिच्छामि तानहम् ॥ कर्णं चैव महात्मानं कौंतेयं सत्यसंगरम् २३ ॥
दृष्टुं पुत्रं सात्यकिं च दृष्टुं प्रस्य चात्मजान् ॥ ये च शस्त्रैर्वधं प्राप्ताः क्षत्रधर्मेण पार्थिवाः २४ ॥ कुते पार्थिवा ब्रह्म तैतान् पश्यामि नारद ॥ विराट्पुण्ड्रपदौ चैव दृष्ट्वेकमुखांश्च तान् २५ ॥

संस्काराणामाबल्यमुक्तं १।७ हताःअस्माभिः संधिरार्यः ८।९। १० विरुद्धवेरादिकेनश्रवतिभंतर्षीयते । ११। १२। १३। १४ अभीतइतिच्छेदः । १५। १६। १७
१८। १९ सुहृद्वत्स्यवृत्तःशब्दः २०। २१। २२। २३। २४। २५

शिखंडिनंचपांचाल्यंद्रौपदेयांश्चसर्वशः॥अभिमन्युंचदुर्धर्षंद्रुष्टुमिच्छामिनारद२६इतिश्रीमहाभारतेस्वर्गारोहणपर्वणिस्वर्गेनारदयुधिष्ठिरसंवादेप्रथमोऽध्यायः॥१॥
 ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ नेहपश्यामिविधुवाराधेयमभितौजसम् ॥ भ्रातरौचमहात्मानौयुधामन्युत्तमौजसौ १ जुहुवुर्येशरीराणिरणवह्नौमहारथाः ॥ राजानोराज
 पुत्राश्चयेमदर्थेहतारणे २ कतेमहारथाःसर्वेशादूलसमविक्रमाः ॥ तैरप्ययंजितोलोकःकच्चिपुरुषसत्तमैः ३ यदिलोकानिमान्प्राप्तास्तेचसर्वेमहारथाः ॥ स्थितं
 वित्तहिमां देवाःसहितंतेर्महात्माभिः ४ कच्चिन्नतैरवासोऽयंनृपैर्लोकोऽक्षयःशुभः ॥ नतैरहंविनारंस्येभ्रातृभिर्ज्ञातिभिस्तथा ५ मातुर्हिवचनंश्रुत्वातदासलिलकर्मणि॥
 कर्णस्यक्रियतांतोयमितितप्यामितेनैव ६ इदंचपरितप्यामिपुनःपुनरहंसुराः ॥ यन्मातुःसदृशोपादौतस्याहममितात्मनः ७ दृष्ट्वैवतौनानुगतःकर्णपरबला
 र्दनम् ॥ नह्यस्मान्कर्णसहितान्जयेच्छक्रोऽपिसंयुगे ८ तमहंयत्रतत्रस्थंद्रुष्टुमिच्छामिसूर्यजम् ॥ अविज्ञातोमयायोऽसौघातितःसव्यसाचिना ९ भीमंचभीम
 विक्रांतंप्राणेश्योऽपिप्रियंनम ॥ अर्जुनंचंद्रसंकाशंयमौचैवयमोपमौ १० द्रुष्टुमिच्छामितांचाहंपांचालीधर्मचारिणीं ॥ नचेहस्थातुमिच्छामिसत्यमेवंब्रवीमिवः
 ११ किमेभ्रातृविहीनस्यस्वर्गेणसुरसत्तमाः ॥ यत्रतेममस्वर्गेनायंस्वर्गोमतोमम १२ ॥ ॥ देवाऊचुः ॥ ॥ यदिवैतत्रतेश्रद्धागम्यतांपुत्रमाचिरम् ॥
 प्रियेहितववर्तामोदेवराजस्यशासनात् १३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वातंततोदेवादेवदूतमुपादिशन् ॥ युधिष्ठिरस्यसुहृदोदर्शयेतिपरंतप १४
 ततःकुंतीसुतोराजादेवदूतश्चजग्मतुः ॥ सहितौराजशार्दूलयत्रतेपुरुषर्षभाः १५ अग्रतोदेवदूतश्चययौराजाचपृष्ठतः ॥ पंथानमशुभंदुर्गंसेवितंपापकर्मभिः १६
 तमसासंवृतंघोरंकेशशैवलशाद्वलम् ॥ युक्तंपापकृतांगंधैर्मांसशोणितकर्दमम् १७ दंशोत्पातकमल्लूकमक्षिकामशकावृतम् ॥ इतश्चेतश्चकुणपैःसमंतात्परिवा
 रितम् १८ अस्थिकेशसमाकीर्णकृमिकीटसमाकुलम् ॥ ज्वलनेनप्रदीप्तेनसमंतात्परिवेष्टितम् १९ अयोमुखैश्चकाकाद्यैर्घृष्टैश्चसमभिद्रुतम् ॥ सूचीमुखैस्तथा
 प्रेतैर्विध्यशैलोपमैर्घृतम् २० मेदोरुधिरयुक्तैश्चच्छिन्नबाहुरूपाणिभिः ॥ निष्ठतोदरपादैश्चतत्रतत्रप्रवेरितैः २१ सतःकुणपदुर्गंधमशिवंलोमहर्षणम् ॥ जगाम
 राजाधर्मात्मानमप्येवदुर्विचिंतयन् २२ ददर्शोष्णोदकैःपूर्णानर्दीचापिसुदुर्गमाम् ॥ असिपत्रवनंचैवनिशितंक्षुरसंवृतम् २३ करंभवालुकास्तप्ताआयसीश्चशिलाः
 प्रथक् ॥ लोहकुंभीश्चतैलस्यकाव्यमानाःसमंततः २४ कूटशाल्मलिकंचापिदुःस्पर्शतीक्ष्णकंटकम् ॥ ददर्शचापिकंतेयोयातनाःपापकर्मिणाम् २५ सतंदुर्गं
 घमालक्ष्यदेवदूतमुवाचह ॥ कियदध्वानमस्माभिर्गतव्यमिममीदृशम् २६

१९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६ प्रवेरितैरितस्वतःपातितैः २१। २२। २३ करंभवालुकाःश्वेतसूक्ष्मवालुकाःप्राचूवाणुका इत्यर्थः २४। २५। २६

२७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८ विममर्जविचारैकतवान् ४९। ५०। ५१

क्वचतेभ्रातरौमहंतन्ममारुधातुमर्हसि ॥ देशोऽयंकश्चदेवानामेवदिच्छामिवेदितुम् २७ ससंनिवृत्तेश्रुत्वाधर्मराजस्यभाषितम् ॥ देवदूतोऽब्रवीच्चैनमेतावद्गमनं
 तव २८ निर्वर्तितव्योहिमयातथाऽस्म्युक्तोदिवौकसैः ॥ यदिभ्रातोऽसिराजेंद्रत्वमथागतुमर्हसि २९ युधिष्ठिरस्तुनिर्विण्णस्तेनगंधेनमुर्छितः ॥ निवर्तनेष्टतम
 नाःपर्यावर्ततभारत ३० ससंनिवृत्तोधर्मात्मादुःखशोकसमाहतः ॥ शुश्रावत्तत्रवदतांदिनावाचःसमंततः ३१ भोभोधर्मजराजर्षेपुण्याभिजनपांडव ॥ अनुग्रहार्थं
 मस्माकंतिष्ठतावन्मुहूर्तकम् ३२ आयातित्वयिदुर्धर्षेवातिपुण्यःसमीरणः ॥ त्वगंधानुगस्तातयेनास्मान्मुखमागमत ३३ तेवयंपार्थदीर्घस्यकालस्यपुरुष
 र्षभ ॥ सुखमासादयिष्यामस्त्वांहद्वाराजसत्तम ३४ संतिष्ठस्वमहाबाहोमुहूर्तमपिभारत ॥ त्वयितिष्ठतिकौरव्ययातनास्मान्नवाघते ३५ एवंबहुविधावाचःकृप
 णावेदनावताम् ॥ तस्मिन्देशेसशुश्रावसमंताद्ददतांनृप ३६ तेषांतुवचनंश्रुत्वादयावान्दीनभाषिणाम् ॥ अहोऽहोमितिप्राहतस्थौसचयुधिष्ठिरः ३७ सता
 गिरःपुरस्ताद्वैश्रुतपूर्वाःपुनःपुनः ॥ ग्लानानांदुःखितानांचनाम्यजानतपांडवः ३८ अबुध्यमानस्तावाचोधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ उवाचकेमवंतोवैकिमर्थमिह
 तिष्ठथ ३९ इत्युक्तास्तेततःसर्वेसमंतादवभाषिरे ॥ कर्णोऽहंभीमसेनोहमर्जुनोहमितिप्रभो ४० नकुलःसहदेवोऽहंघृष्टयुग्रोहमित्युत ॥ द्रौपदीद्रौपदेयाश्चइत्येवंते
 विष्टुकुशुः ४१ तावाचःसतदाश्रुत्वातद्देशसदृशीर्नृप ॥ ततोविमृशोराजाकिंत्विदंदेवकारितम् ४२ किंतुतत्कल्पंकर्मकृतमेभिर्महात्माभिः ॥ कर्णेनद्रौपदेयैर्वापां
 चाल्यावासुमध्यया ४३ बह्वेपापगंधेऽस्मिन्देशेसंतिसुदारुणे ॥ नाहंजानामिसर्वेषांतुष्कृतंपुण्यकर्मणाम् ४४ किंत्वाघतराश्रस्यपुत्रोराजासुयोधनः ॥ तथा
 श्रियायुतःपापैःसहसर्वैःपदानुगैः ४५ महेंद्रइवलक्ष्मिणानास्तेपरमपूजितः ॥ कस्येदानींविकारोऽयंयइमेनरकंगताः ४६ सर्वधर्मविदःशूराःसत्यागमपरायणाः ॥
 क्षत्रधर्मरताःसंतोयज्वानोभूरिदक्षिणाः ४७ किंतुसुप्तोऽस्मिजगर्भिचेतयामिनचेतये ॥ अहोचित्तविकारोऽयंस्याद्वामेचित्तविभ्रमः ४८ एवंबहुविधंराजाविम
 मर्शयुधिष्ठिरः ॥ दुःखशोकसमाविष्टश्चित्ताव्याकुलितेन्द्रियः ४९ क्रोधमाहारयच्चैवतत्रिंधर्मसुतोत्तपः ॥ देवांश्चगर्हयामासधर्मंचैवयुधिष्ठिरः ५० सतीव्रगंधसंत
 प्तोदेवदूतमुवाचह ॥ गम्यतांतत्रयेषांवंदूतस्तेषामुपांतिकम् ५१ नह्यहंतत्रयास्वामिस्थितोऽस्मीतिनिवेद्यताम् ॥ मत्संश्रयादिमेदूनाःसुखिनोभ्रातरोहिमे
 ५२ इत्युक्तःसतदादूतःपांडुपुत्रेणधीमता ॥ जगामतत्रयत्रास्तेदेवराजःशतक्रतुः ५३ निवेदयामासचतुर्धर्मराजचिकीर्षितम् ॥ यथोक्तंधर्मपुत्रेणसर्वमेवजना
 धिप ५४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेस्वर्गारोहणपर्वणियुधिष्ठिरनरकदर्शनेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७ ॥

स्थितइति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

वैशंपायन उवाच ॥ स्थिते मुहूर्तपाथे तु धर्मराजे युधिष्ठिरे ॥ आजग्मुस्तत्र कौरव्यदेवाः शक्रपुरोगमाः १ सच विग्रहवान् धर्मो राजानं प्रसमीक्षितुम् ॥ तत्राजगाम यत्रासौ कुरुराजो युधिष्ठिरः २ तेषु मासुरदेहेषु पुण्याभिजनकर्मसु ॥ समागतेषु देवेषु व्यगमत्ततमोनृप ३ नादृश्यंत च तस्तत्र यातनाः पापकर्मिणाम् ॥ नदीवै तरणी चैव कूटशाल्मलिना सह ४ लोहकुम्भ्यः शिलाश्चैव नादृश्यंत भयानकाः ॥ विवृतानि शरीराणि यानि तत्र समंततः ५ ददर्श राजा कौरव्यस्तान्यदृश्यानि च भवन् ॥ ततो वायुः सुखस्पर्शः पुण्यगंधवहः शुचिः ६ ववौ देवसमीपस्थः शीतलो तीव्रभारत ॥ मरुतः सह शक्रेण वसवश्चाश्विनौ सह ७ साध्या रुद्रास्तथाऽऽदित्या ये चान्येऽपि दिवौकसः ॥ सर्वे तत्र समाजग्मुः सिद्धाश्च परमर्षयः ८ यत्र राजा महातेजा धर्मपुत्रः स्थितोऽभवत् ॥ ततः शक्रः सुरपतिः श्रिया परमया युतः ९ युधिष्ठिरमुवाचे दंसां त्वपूर्वमिदं वचः ॥ युधिष्ठिर महाबाहो लोकाश्चाप्यक्षयास्तव १० एहो हि पुरुष व्याघ्रकृतमेतावता विभो ॥ सिद्धिः प्राप्ता महाबाहो लोकाश्चाप्यक्षयास्तव ११ न च मन्युस्त्वया कार्यः शृणु चेदं वचो मम ॥ अवश्यं नरकस्तात द्रष्टव्यः सर्वराजभिः १२ शुमानामशुमानां च द्वौ राशी पुरुषर्षभ ॥ यः पूर्वमुकृतं भुंक्ते पश्चात्प्रियमेव सः १३ पूर्वं नरकाग्न्यस्तु पश्चात्स्वर्गमुपैति सः ॥ भूयिष्ठं पापकर्मायः स पूर्वस्वर्गमश्नुते १४ तेन त्वमेवंगमितो मया श्रेयोर्थिनानृप ॥ व्याजेन हिल्याद्रोण उपचीर्णः सुतं प्रति १५ व्याजेनैव ततो राजन् दर्शितो नरकस्तव ॥ यथैवं तं तथा भीमस्तथा पार्थो यमो तथा १६ द्रौपदी च तथा कृष्णा व्याजेन नरकं गताः ॥ आगच्छ नरशार्दूल मुक्तास्ते चैव कल्मषात् १७ स्वपक्ष्याश्चैव ये तुभ्यं पार्थिवानि हतारणे ॥ सर्वे स्वर्गमनुप्राप्तास्तान् पश्य भरतर्षभ १८ कर्णश्चैव महेष्वासः सर्वशस्त्रभृतां वरः ॥ सगतः परमांसिद्धिदर्थं परितप्यसे १९ तं पश्य पुरुष व्याघ्रमादित्यतनयं विभो ॥ स्वस्थानस्थं महाबाहो जहिशोकं नरर्षभ २० भ्रातृश्वान्यांस्तथापश्य स्वपक्ष्याश्चैव पार्थिवान् ॥ स्वस्वस्थानमनुप्राप्तान् व्येतुते मानसोज्वरः २१ कृच्छ्रं पूर्वं चानुभूय हतः प्रभृति कौरव ॥ विहर स्वमया सार्धं गतशोको निरामयः २२ कर्मणां तात पुण्यानां जितानां तपसा स्वयम् ॥ दानानां च महाबाहो फलं प्राप्नुहि पार्थिव २३ अद्य त्वां देवगंधर्वा दिव्याश्चाप्सरसो दिवि ॥ उपसेवंतु कल्याणं विरजो विरभूषणाः २४ राजसूयजितौ लोकां स्वयमेवासि कृद्धितान् ॥ प्राप्नुहि त्वं महाबाहो तपसश्च महाफलम् २५ उपर्युपरि राज्ञां हितवलोका युधिष्ठिर ॥ हरिश्चंद्रसमापार्थयेषु त्वं विहरिष्यसि २६ मां धाताय नमः राजर्षि र्यत्र राजा भगीरथः ॥ दौष्यतिर्यत्र भरतस्तत्र त्वं विहरिष्यसि २७ एषा देव नदी पुण्या पार्थिवे लोक्य पावनी ॥ आकाशगंगाराजं द्रुतत्राप्नुत्य गमिष्यसि २८

वंचितः भजवाची शब्दो मनुष्यपरत्वेन ज्ञापित इत्युपचारच्छलेनेत्यर्थः १५।१६।१७ तुभ्यं तव १८।१९।२०।२१।२२।२३।२४ असि कृद्धितान् कृद्धवलेन कृद्धिमापितान् २५।२६।२७।२८

२९।३०।३१ जिज्ञासापरीक्षा ३२।३३ स्वर्गाधिरोहणे द्रौपद्या सहसोऽर्थेषु विनिष्ठेषु तत्तु स्वरूपधारिणां शुनकरूपिणा द्रौपद्या इति पंचमी पाठे तामारभ्येत्यर्थः ३४।३५।३६।३७।३८ अत्र स्नातस्य भावस्ते मानुषो विगमिष्यति ॥ गतशोको निरायासो मुक्तैव रोभविष्यसि २९ एवं ब्रुवति देवेन्द्रे कौरवेन्द्रं युधिष्ठिरम् ॥ धर्मो विग्रहवान् साक्षादुवाच सुतमात्मनः ३० भो भो राजन् महाप्राज्ञ प्रीतोऽस्मितवपुत्रक ॥ मद्गत्या सत्यवाक्यैश्च क्षमया च दमेन च ३१ एषा तृतीया जिज्ञासा तव राजन् कृता मया ॥ न शक्यसे चालयितुं स्वभावात् पार्थ हेतुतः ३२ पूर्वपरीक्षितो हित्वं प्रश्नाद्धेतवने मया ॥ अरणी सहितस्यार्थे तच्च निस्तीर्णवानसि ३३ सोऽदर्थेषु विनिष्ठेषु द्रौपद्या तत्र भारत ॥ स्वरूपधारिणा तत्र पुनस्त्वं मे परीक्षितः ३४ इदं तृतीयं भ्रातृणामर्थे यत्स्थातुमिच्छसि ॥ विशुद्धोऽसि महाभाग सुखी विगतकल्मषः ३५ न च ते भ्रातरः पार्थ नरकाहं विशांपते ॥ मायैषा देवराजेन महेंद्रेण प्रयोजिता ३६ अवश्यं नरकास्तात द्रष्टव्याः सर्वराजभिः ॥ ततस्त्वया प्राप्तमिदं मुहूर्तं दुःखमुत्तमम् ३७ न स व्यसाची भीमो वायमौ वा पुरुषर्षभौ ॥ कर्णो वा सत्यवाक् शूरो नरकाहं विश्वरंभ ३८ न कृष्णाराजपुत्री च नरकाहं कथंचन ॥ एहो हि भरत श्रेष्ठ पश्य गंगां त्रिलोकगाम् ३९ एवमुक्तः सराजर्षिस्तव पूर्वपितामहः ॥ जगाम सह धर्मेण सर्वैश्च त्रिदिवालयैः ४० गंगां देव नदी पुण्यां पावनीं पिसंस्तुताम् ॥ अवगाह्य ततो राजा तनुं तस्याजमानुषीम् ४१ ततो दिव्यवपुर्भूत्वा धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ निर्वैरोगतस्तं पो जले तस्मिन् समाप्नुतः ४२ ततो ययौ ततो देवैः कुरुराजो युधिष्ठिरः ॥ धर्मेण सहितो धीमांस्तूयमानो महर्षिभिः ४३ यत्र ते पुरुषघ्ना घ्राः शूरा विगतमन्यवः ॥ पांडवा धार्तराष्ट्राश्च स्वानि स्थानानि भेजिरे ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते स्वर्गारोहणपर्वणि युधिष्ठिरतनुत्यागे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ४४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो युधिष्ठिरो राजा देवैः सर्षिमरुद्गणैः ॥ स्तूयमानो ययौ तत्र यत्र ते कुरुपुंगवाः १ ददर्श तत्र गोविंदं ब्राह्मेण वपुषा न्वितम् ॥ तेनैव दृष्टपूर्वेण सादृश्येनैव सूचितम् २ दीप्यमानं स्ववपुषा दिव्यैरस्त्रैरुपस्थितम् ॥ चक्रप्रभृतिभिर्घोरैर्दिव्यैः पुरुषविग्रहैः ३ उपास्यमानं वीरेण फाल्गुनेन सुवर्चसा ॥ तथा स्वरूपं कौंतेयो ददर्श मधुसूदनम् ४ तावुमौ पुरुषघ्ना घ्रांसमुद्दीक्ष्य युधिष्ठिरम् ॥ यथावत् प्रतिपेदात्ते पूजया देवपूजितौ ५ अपरस्मिन्नथोद्देशे कर्णं शस्त्रभृतां वरम् ॥ द्वादशादित्यसहितं ददर्श कुरुनंदनः ६ अथापरस्मिन्नुद्देशे मरुद्गणवृतां विभुम् ॥ भीमसेनमथापश्यते नैव वपुषाऽन्वितम् ७ वायोर्मूर्तिमतः पार्श्वे दिव्यमूर्तिसमीन्वितम् ॥ श्रिया परमया युक्तं सिद्धिपरमिकांगतम् ८ आश्विनोस्तु तथा स्थाने दीप्यमानोऽस्वतेजसा ॥ नकुलं सहदेवं च ददर्श कुरुनंदनः ९ तथा ददर्श पांचाली कमलोत्पलमालिनीम् ॥ वपुषा स्वर्गमाक्रम्य तिष्ठंती मर्कवर्चसम् १० अखिलं सहसाराजा प्रष्टुमैच्छ युधिष्ठिरः ॥ ततोऽस्य भगवानिन्द्रः कथयामास देवराट् ११

१९।२०।२१।२२ यत्र ते पांडवास्तत्र देवैः सह ययाविति द्वयोः संबंधः ४३।४४ ॥ इति स्वर्गारोहणपर्वणि

नीलकंठीये भारतमावदीपे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ४४ ॥ तत इति १ ब्राह्मेण ब्रह्मणा आराधयेन २ उपस्थितं सेवितं मन्त्रैः ३।४।५।६।७।८।९।१०।११

मानुषमानुषभावम् १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ ॥ इतिस्वर्गारोहणपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभाष्यदीपे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ पूर्वस्मिन्नध्यायेयोयोयोधोयस्यस्यदेवस्यांशःसस्वर्गगत्वास्वस्यस्वस्यांशिनःसान्निध्यं प्रापेत्कुंतत्रसंशयः किमेतेअंशाःकांठरुहाणां वृक्षाणामंशावपृथक् संसारित्वं प्राप्ता उत ते वैवांशिपुलीयन्ते । आद्ये कर्म जदेहपरंपरायास्तत्त्वज्ञानमंबरेणोच्छेदायोगात्तेषां नित्यसंसारित्वमस्मदादिवक्ष्यात् । द्वितीयेमानुष्यमावेतैः कृतानां कर्मणां नाशापत्तिरिति संदिहानो जनमेजया पृच्छति भीष्मद्रोणाविति

श्रीरेषाद्रौपदीरूपात्वदर्थेमानुषंगता ॥ अयोनिजालोककांतापुण्यगंधायुधिष्ठिर १२ स्त्यर्थं भवतां हि पानिर्मिता शूलपाणिना ॥ दुपदस्य कुले जाता भवद्विश्वोपजीविता १३ एते पंच महाभाग गंधर्वाः पावकप्रभाः ॥ द्रौपद्यास्तनयाराज न्युष्माकममितौजसः १४ पश्य गंधर्वराजानं दृतराष्ट्रं मनीषिणम् ॥ एनं च त्वं विजानीहि श्रातरं पूर्वजं पितुः १५ अयं ते पूर्वजो भ्राता कैतेयः पावकद्युतिः ॥ सूतपुत्राग्रजः श्रेष्ठो राधेय इति विश्रुतः १६ आदित्यसहितो याति पश्येनं पुरुषर्षभम् ॥ साध्यानामथ देवानां विश्वेषां मरुतामपि १७ गणे पुपश्य राजेंद्र वृष्ण्यंधकमहारथान् ॥ सात्यकिप्रमुखान् वीरान् भोजांश्चैव महाबलान् १८ सोमेन सहितं पश्य सौभद्रमपराजितम् ॥ अभिमन्युमहेष्वासं निशाकरसमद्युतिम् १९ एष पांडुर्महेष्वासः कुंत्यामाद्याच संगतः ॥ विमानेन सदाऽभ्येति पिता तव ममांतिकम् २० वसुभिः सहितं पश्य भीष्मं शांतनवं नृपम् ॥ द्रोणं बृहस्पतेः पार्श्वे गुरुमेनं निशामय २१ एते चान्ये महीपाला योधास्तव च पांडव ॥ गंधर्वसहिता यांति यक्षपुण्यजनेस्तथा २२ गुह्यकानां गतिं चापिकेचित्प्राप्तानराधिपाः ॥ त्यक्त्वा देहं जितः स्वर्गः पुण्यवाग्बुद्धिकर्माभिः २३ ॥ इति श्रीम० स्वर्गारोहणपर्वणि द्रौपद्यादिस्वस्वस्थानगमने चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ भीष्मद्रोणौ महात्मानौ दृतराष्ट्रश्च पार्थिवः ॥ विराट् दुपदौ चोभौ शंखश्चैवोत्तरस्तथा १ घृष्टके तु जयत्सेनो राजा चैव ससत्यजित् ॥ दुर्योधनसुताश्चैव शकुनिश्चैव सौवलः २ कर्णपुत्राश्च विक्रान्तराजाश्चैव जयद्रथः ॥ घटोत्कचादयश्चैव ये चान्ये नानुकीर्तिताः ३ ये चान्ये कीर्तिता वीराराजानो दीप्तिमूर्तयः ॥ स्वर्गे कालं कियंतं ततस्तु तदपिशंसमे ४ अहोस्विच्छाश्वतं स्थानं तेषां तत्र द्विजोत्तम ॥ अंते वा कर्मणां कांतिं गतिं प्राप्ता न रर्षभाः ५ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं प्रोच्यमानं द्विजोत्तम ॥ तपसा हि प्रदीप्तेन सर्वं त्वमनुपश्यसि ६ ॥ सौतिरुवाच ॥ इत्युक्तः स तु विप्रर्षिरनुज्ञातो महात्मना ॥ व्यासेन तस्य नृपतेराख्यातुमुपचक्रमे ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ न वर्यं कर्मणां तं सर्वेण मनुजाधिप ॥ प्रकृतिं किं नु सम्यक्ते प्रच्छेपासं प्रयोजिता ८

१ । २ । ३ । ४ ते अंते कांतिं पुण्यमोगांते अंशिनः सह पेक्यं वा सा लोकं वा शाश्वतं प्राप्नुवंति उत भूमाववतरंतीति प्रश्नः ५ । ६ । ७ अत्रोत्तरमाह नशक्यमिति कर्मणां तं सर्वेण प्रकृतिं प्रतिगंतुं न शक्यमित्यध्याहृत्य बोध्यं यदिसर्वोऽपि जंतुः प्रारब्धकर्मांते स्वाप्रकृतिं गच्छेत्तर्हि सर्वेऽपि मुक्ताः स्युः संसारश्चादिमान् मवेत्ततश्च कृतहाना कृतान्यागमप्रसंगो विधिप्रतिषेधशास्त्रानर्थक्यं च । तस्मात्केचिदेव कर्मणां तं स्वाप्रकृतिं भजंते न सर्वे इति किं तर्हि ये प्रकृतिं प्राप्तास्तां नु हि सपते त्वेषां पृच्छासम्यक्प्रयोजिता ८

तत्र कांश्चित् स्वर्गं प्रापक कर्मणां तं स्त्रीः स्वीरं शिभिस्तादात्म्यं प्राप्नुयान् योगजदृष्ट्या पश्यन्परिगणयति शृण्वित्यादिना अर्थादितरेस्वर्गगता अपि पुनर्भवन्ते एते तु उत्तरामुत्तरामूर्ध्वोर्ध्वक्रमेण गतं प्राप्य अंते ब्रह्मणा सह मुच्यन्ते तेन देवत्वप्राप्तये कर्माणि यज्ञदानतपआदीनि कर्तव्यान्मेव न चोक्तदोष इति सर्वमनवयं ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

शृणु गुह्यमिदं राजन् देवानां भरतर्षभ ॥ यदुवाच महातेजा दिव्यचक्षुः प्रतापवान् ९ मुनिः पुराणः कौरव्यपाराशयो महावतः ॥ अगाधबुद्धिः सर्वज्ञो गतिज्ञः सर्वकर्मणाम् १० तेनोक्तं कर्मणां तं प्रविशंति स्विकांतनुम् ॥ वसूने वमहाते जाभीष्मः प्रापमहाद्युतिः ११ अष्टावेव हि दृश्यं ते वसवो भरतर्षभ ॥ बृहस्पतिं विवेशाथ द्रोणो ह्यंगिरसां वरम् १२ कृतवर्मा तु हार्दिक्यः प्रविवेश मरुद्गणान् ॥ सनत्कुमारं प्रमुष्मः प्रविवेश यथागतम् १३ दृतराष्ट्रो धनेशस्य लोकान् प्राप दुरासदान् ॥ दृतराष्ट्रेण सहिता गंधारी च यशस्विनी १४ पत्नीभ्यां सहितः पांडुर्महेंद्रसदनं ययौ ॥ विराट् दुपदौ चोभौ घृष्टके तुश्च पार्थिवः १५ निशठाकूरसां वाश्च भानुः कंपो विदूरथः ॥ भूरिश्रवाः शलश्चैव भूरिश्च पृथिवीपतिः १६ कंसश्चैवोग्रसेनश्च वसुदेवस्तथैव च ॥ उत्तरश्च सहभ्रात्रा शंखेन नरपुंगवः १७ विश्वेषां देवतानां तिविविशुर्नरसतमाः ॥ वर्चानाममहातेजाः सोमपुत्रः प्रतापवान् १८ सोऽभिमन्युर्नृसिंहस्य फाल्गुनस्य सुतोऽभवत् ॥ स युद्धाक्षत्रधर्मेण यथानान्यः पुमान् कचिव १९ विवेश सोमं धर्मात्मा कर्मणोऽन्ते महारथः ॥ आविवेश रविकर्णो निहतः पुरुषर्षभ २० द्वापरं शकुनिः प्राप्य घृष्टमुष्मस्तु पावकम् ॥ दृतराष्ट्रात्मजाः सर्वे यातुधाना बलौत्कटाः २१ ऋद्धिमंतो महात्मानः शस्त्रपूता दिवंगताः ॥ धर्मे मेवा विशिस्ताराजाश्चैव युधिष्ठिरः २२ अनंतो भगवान् देवः प्रविवेश रसातलम् ॥ पितामहं नियोगा द्वेयो योगाद्वा मधारयत् २३ यः स नारायणो नाम देवदेवः सनातनः ॥ तस्यां शोवासु देवस्तु कर्मणोऽन्ते विवेश ह २४ षोडशस्त्रीसहस्राणि वासुदेव परिग्रहः ॥ अमज्जंस्ताभिरस्वत्यां कालेन जनमेजय २५ तत्र त्यक्त्वा शरीराणि दिवमारुरुहुः पुनः ॥ ताश्चैवाप्सरसो भूत्वा वासुदेवमुपाविशन् २६ हतास्तस्मिन् महायुद्धे ये वीरास्तु महारथाः ॥ घटोत्कचादयश्चैव देवान्यक्षाश्च भोजिरे २७ दुर्योधनसहायाश्च राक्षसाः परिकीर्तिताः ॥ प्राप्तास्ते कमशोराजन् सर्वे लोकाननुत्तमान् २८ भवनं च महेंद्रस्य कुबेरस्य च धीमतः ॥ वरुणस्य तथा लोकान्विविशुः पुरुषर्षभाः २९ एतत्ते सर्वमारुयातं विस्तरेण महाद्युते ॥ कुरूणां चरितं कृत्स्नं पांडवानां च भारत ३० ॥ सौतिरुवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा हि जश्रेष्ठाः सराजा जनमेजयः ॥ विस्मितोऽभवदत्यर्थं यज्ञकर्मांतरेष्वथ ३१ ततः समापयामासुः कर्म तत्तस्य याजकाः ॥ आस्तीकश्चाभवत्प्रीतः परिमोक्ष्य भुजंगमान् ३२ ततो द्विजातीन् सर्वांस्तान् दक्षिणाभिरतोषयत् ॥ पूजिताश्चापिते राजा ततो जग्मुर्यथागतम् ३३ विसर्जयित्वा विप्रांस्तान् राजा शपे जनमेजयः ॥ ततस्तक्षशिलायाः स पुनरायाद्राजा ह्वयम् ३४ एतत्ते सर्वमारुयातं वैशंपायन कीर्तितम् ॥ व्यासाज्ञया समाज्ञातं सर्पसंत्रनृपस्य हि ३५

१८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० एवं पांडवानां कथां समाप्य जनमेजयस्य यज्ञे वैशंपायन एताकथामुक्तवानिति प्रकृतमनुसंधानः सौतिरुवाच एतच्छ्रुत्वेत्यादि ३१ । ३२ । ३३ । ३४ समाज्ञातं मया सूतेन व्यासाज्ञया वैशंपायनेन कीर्तितं च ३५

३६ विधिज्ञेनैवज्ञेन अतीन्द्रियेणैन्द्रियाण्यतिक्रान्तिन योगबलादेव सर्वदर्शनसिद्धिरित्याह तपसेति मावितारमनाशोषितचित्तेन ३७ सर्वेषां तृतीयां तानां निर्मितमित्यनेनान्वयः अन्येषामपि कीर्तिप्रथयते सितसंबंधः १८ । ३९ ब्रह्मभूयाय मोक्षाय कल्पते तत्रोक्तसाधनानुष्ठानक्रमेण ४० । ४१ अंतर्तोनिकटे ४२ अह्नेति महाभारतस्याऽल्पमपि पाश्चात्तयायां संख्यायां पठ्यते चेद्दिनकृतं पापं नश्यति एवं प्रातःसंध्यायां रात्रिकृतमित्यर्थः ४३ । ४४ निरुक्तं नाम निर्वचनं ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ धर्मे चेति चकार चतुष्टयादधर्मादिचतुष्टयमप्यत्रोक्तं हानार्थमिति बोध्यं

पुण्योयमितिहासाख्यः पवित्रं चेदमुत्तमम् ॥ कृष्णेन मुनिना विप्रनिर्मितं सत्यवादिना ३६ सर्वज्ञेन विधिज्ञेन धर्मज्ञानवता सता ॥ अतीन्द्रियेण शुचिना तपसामा वितारमना ३७ ऐश्वर्यवर्तता चैव सांख्ययोगवता तथा ॥ नैकतंत्रविबुद्धेन दृष्ट्वा दिव्येन चक्षुषा ३८ कीर्तिप्रथयता लोके पांडवानां महात्मनाम् ॥ अन्येषां क्षत्रियाणां च भूरिद्रविणतेजसाम् ३९ यश्चेदं श्रावयेद्दिद्वान्सदा पर्वणि पर्वणि ॥ धूतपाप्मा जितस्वर्गो ब्रह्मभूयाय कल्पते ४० कार्णवेदमिमं सर्वं शृणु याद्यः समाहितः ॥ ब्रह्महत्यादिपापानां कोटिस्तस्य विनश्यति ४१ यश्चेदं श्रावयेच्छ्राद्धे ब्राह्मणान्पादमंततः ॥ असह्यमन्नपानं वै पितृस्तस्योपतिष्ठते ४२ अह्नाय देनः कुरुते इन्द्रियैर्मनसाऽपि वा ॥ महाभारतमाख्याय पश्चात्संध्यां प्रमुच्यते ४३ यद्रात्रौ कुरुते पापं ब्राह्मणः स्त्रीगणैर्वृतः ॥ महाभारतमाख्याय पूर्वां संध्यां प्रमुच्यते ४४ महत्त्वाद्भारवत्त्वाच्च महाभारतमुच्यते ॥ निरुक्तमस्य यो वेद सर्वपापैः प्रमुच्यते ४५ अष्टादशपुराणानि धर्मशास्त्राणि सर्वशः ॥ वेदाः सांगास्तथैकत्र भारतं चैकतः स्थितम् ४६ श्रूयतां सिंहनादोऽयमृषेस्तस्य महात्मनः ॥ अष्टादशपुराणानां कर्तुं वेदमहोदधेः ४७ त्रिभिर्वर्षैरिदं पूर्णं कृष्णद्वैपायनः प्रभुः ॥ अखिलं भारतं चेदं चकार भगवान्मुनिः ४८ आकर्ण्य भक्त्या सततं जयाख्यं भारतं महत् ॥ श्रीश्वकीर्तिस्तथा विद्यामवांति सहिताः सदा ४९ धर्मचार्ये च कामे च मोक्षे च भरतर्षभ ॥ यदिहा स्तितदन्यत्र यन्नेहा स्ति न कुत्रचित् ५० जयो नामेतिहा सोऽयं श्रोतव्यो मोक्षमिच्छता ॥ ब्राह्मणेन च राज्ञा च गर्भिण्या चैव योषिता ५१ स्वर्गकामो लभेत्स्वर्गजयकामो लभेज्जयम् ॥ गर्भिणी लभते पुत्रं कन्या वा बहुभागिनीम् ५२ अनागतश्च मोक्षश्च कृष्णद्वैपायनः प्रभुः ॥ संदर्भं भारतस्यास्य कृतवान् धर्मकाम्यया ५३ पृथितसहस्राणि चकारान्यां संहिताम् ॥ त्रिंशच्छतसहस्राणि देवलोके प्रतिष्ठितम् ५४ पितृपंचदशं ज्ञेयं यक्षलोके चतुर्दश ॥ एकं शतसहस्रं तु मानुषेषु प्रभाषितम् ५५ नारदो श्रावय देवानां सितो देवलः पितृन् ॥ रक्षोयक्षान् शुको मर्त्यान् वैशंपायन एव तु ५६ इतिहासमिमं पुण्यं महार्थं वेदसंमितम् ॥ व्यासोक्तं श्रूयते येन कृत्वा ब्राह्मणमग्रतः ५७ स नरः सर्वकामांश्च कीर्तिप्राप्येह शौनक ॥ गच्छेत्परमिकां सिद्धिं मन्त्रमेनास्ति संशयः ५८

५० । ५१ । ५२ अनागतोऽनागतो को नित्यसिद्ध इति यावत् । एवं विधो यो मोक्षः कैवल्यं तदेव स्वर्गपंस्यसमोक्षः । यद्वा मोक्षमिच्छन् मुचो कर्मकस्य गुणो वेतिसनिगुणोऽभ्यासलोपश्च मुमुक्षुरित्यर्थः लोकहित इति भावः ५३ अन्यविदचतुष्टयसंहिताभ्यः पृषः भूतां तु धर्मेवर्ता ५४ । ५५ । ५६ श्रूयते येन यः शृणोतीत्यर्थः उभयत्र विभक्तिरप्यत्राप्यर्थः ५७ । ५८

भारताध्ययनादिति सार्धं श्लोकः यो व्यास इमां संहितां शुक्लपुत्रमध्यापयत् तस्ये प्रधीयते भारताख्यमितिहासं स्मरतः स्मृत्वा च ग्रंथरूपेण प्रणयतः भक्त्या परया श्रद्धया च व्यासपूज्यं स्तस्य वाक्यं प्रमाणमेवेत्यास्ति कथं बुद्ध्या येन एसा इदं श्राव्यते स पुण्यात् पुण्यकरादपि पादं श्लोकपादं यथा पादं वा भारतस्याध्ययनात्परमिकां सिद्धिं गच्छेदिति पूर्वोक्तान्वयः व्यासे श्रद्धां वत्त्वा भारतमध्येतव्यमित्यर्थः

भारताध्ययनात् पुण्यादपि पादमधीयतः ॥ श्रद्धया परया भक्त्या श्राव्यते चापियेन तु ॥ यद् इमां संहितां पुण्यां पुत्रमध्यापयच्छुकम् ५९ मातापितृसहस्राणि पुत्रदारशतानि च ॥ संसारेऽप्यनुभूतानि यांति यास्यंति चापरे ६० हर्षस्थानसहस्राणि भयस्थानशतानि च ॥ दिवसे दिवसे मूढमाविशंति न पंडितम् ६१ ऊर्ध्वबाहुर्विरोम्ये षनचकश्चिच्छृणोति मे ॥ धर्मादर्थश्च कामश्च सविमर्थं न सेव्यते ६२ न जातुकामा न्न भयान्न लोभाद्धर्मं त्यजे जीवितस्यापि हेतोः ॥ नित्यो धर्मः सुखदुःखे त्वनित्ये जीवो नित्यो हेतुरस्य त्वनित्यः ६३ इमां भारतसावित्रीं प्रातरुत्थाय यः पठेत् ॥ स भारतफलं प्राप्य परं ब्रह्माधिगच्छति ६४ यथा समुद्रो भगवान्यथा हि हिमवान् गिरिः ॥ ख्याता बुभौरत्ननिधी तथा भारतमुच्यते ६५ कार्णवेदमिमं विद्वान् श्रावयित्वा र्थमश्नुते ॥ इदं भारतमाख्यानं यः पठेत्सु समाहितः ॥ स गच्छेत्परमां सिद्धिं मिति मेनास्ति संशयः ६६ द्वैपायनोऽष्टपुटनिःसृतमग्रमेयं पुण्यं पवित्रमथ पापहरं शिवं च ॥ यो भारतं समधिगच्छति वाच्यमानं किंतस्य पुष्करजलैरभिषेचनेन ६७ योगोऽतं कनकशृंगमयं ददाति विप्राय वेदविदुषे सुबहुश्रुताय ॥ पुण्यां च भारतकथां सततं शृणोति तुल्यं फलं भवति तस्य च तस्य चैव ६८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यां संहितायां वैयासक्यां स्वर्गारोहणपर्वणि पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ समाप्तं स्वर्गारोहणपर्व ॥ ॥ इति महाभारतं समाप्तम् ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ भगवन् केन विधिना श्रोतव्यं भारतं बुधैः ॥ फलं किंचिच्च देवाश्च पूज्या विपारणेष्विह १ देयं समाप्ते भगवन् किंच पर्वणि पर्वणि ॥ वाचकः कीदृशश्चात्र सुप्रव्यस्तद्वीहि मे २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शृणुराजन् विधिमिमं फलं यच्चापि भारतात् ॥ श्रुताद्भवति राजेंद्रयत्त्वं मामनुपृच्छसि ३ दिवि देवामहीपालक्रीडार्थमवनिं गताः ॥ कृत्वा कार्यमिदं चैव ततश्च दिवमागताः ४ हंतयन्ते प्रवक्ष्यामि तच्छृणुष्व समाहितः ॥ ऋषीणां देवतानां च संभवं सुधातले ५ अत्र रुद्रास्तथा साध्या विश्वे देवाश्च शाश्वताः ॥ आदित्याश्चाश्विनौ देवौ लोकपाला महर्षयः ६ गुह्यकाश्च सगंधर्वा नामा विद्याधरास्तथा ॥ सिद्धाधर्मः स्वयंभूश्च मुनिः कात्यायनो वरः ७ गिरयः सागरा नद्यस्तथैवाप्सरसांगणाः ॥ ग्रहाः संत्सवराश्चैव अयनान्पृतवस्तथा ८ स्थावरं जंगमं चैव जगत्सर्वं सुरासुरम् ॥ भारते भरतश्रेष्ठ एकस्थमिह दृश्यते ९

५९ संध्यायां भारतं पठनीयमित्युक्तं तत्र पठनशोभं भारतसारसंग्रहं चतुःश्लोकी रूपमाह मातेति ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ ॥ इति श्रीभट्टपदवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्धरवंशावतंसगोविंदसूरिसूतोः नीलकंठस्य कृतौ भारतभावदीपे स्वर्गारोहणपर्वणि पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ॥ भगवन्नित्यादिः फलाध्यायो व्यासेन हरिवंशेति उक्तः अत्र श्रोतृप्ररोचनार्थमुक्त इति ज्ञेयं १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

तेषांश्रुत्वाप्रतिष्ठानं नाम कर्मानुकीर्तनात् ॥ कृत्वापि पातकं घोरं सद्यो मुच्येत मानवः १० इति हासमिमं श्रुत्वा यथावदनुपूर्वशः ॥ संयतात्मा शुचिर्भूत्वा पारंगत्वा च भारते
११ तेषां श्राद्धानि देयानि श्रुत्वा भारतभारतम् ॥ ब्राह्मणेभ्यो यथा शक्त्या भक्त्या च भरतर्षभ १२ महादानानि देयानि रत्नानि विविधानि च ॥ गावः कांस्योपदोहाश्च क
न्याश्चैव स्वलंकृताः १३ सर्वकामगुणोपेता यानानि विविधानि च ॥ भवनानि विचित्राणि भूमिर्वासांसि कांचनम् १४ वाहनानि च देयानि हयामत्ताश्च वरणाः ॥ शयनं
शिविकाश्चैव स्यंदनाश्च स्वलंकृताः १५ यद्यद्देहेवरं किंचिद्यद्यदस्ति महद्भु ॥ तत्तदेयं द्विजातिभ्य आत्मादाराश्च सूनवः १६ श्रद्धया परया युक्तं क्रमशस्तस्य पारंगः ॥
शक्तितः सुमना हृष्टः शुश्रूषुरविकल्पकः १७ सत्याजवरतो दातः शुचिः शौचसमन्वितः ॥ श्रद्धधानो जितक्रोधो यथासिध्यति तच्छृणु १८ शुचिः शीलान्विताचारः
शुक्लवासाजितेन्द्रियः ॥ संस्कृतः सर्वशास्त्रज्ञः श्रद्धधानोऽनसूयकः १९ रूपवानसुभगो दातः सत्यवादी जितेन्द्रियः ॥ दानमानगृहीतश्च कार्यो भवति वाचकः २० अ
विलंबमनायस्तमद्भुतं धीरभूर्जितम् ॥ असंसक्ताक्षरपदं स्वरभावसमन्वितम् २१ त्रिषष्टिर्वर्णसंयुक्तमष्टस्थानसमीरितम् ॥ वाचयेद्वाचकः स्वस्थः स्वासीनः सुस
माहितः २२ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव वतोजयमुदीरयेत् २३ ईदृशाद्वाचकाद्राजं श्रुत्वा भारतभारतम् ॥ नियमस्थः शुचिः
श्रोता शृण्वन्सफलमश्रुते २४ पारणं प्रथमं प्राप्य द्विजान्कामैश्च तर्पयन् ॥ आग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं वै लभते नरः २५ अप्सरोगणसंकीर्णं विमानं लभते महत् ॥
प्रहृष्टः स तु देवैश्च दिवं यातिसमाहितः २६ द्वितीयं पारणं प्राप्य सोऽतिरात्रफलं लभेत् ॥ सर्वरत्नमयं दिव्यं विमानमधिरोहति २७ दिव्यमाल्यांबरधरो दिव्यगंधावि
भूषितः ॥ दिव्यांगदधरो नित्यं देवलोकं महीयते २८ तृतीयं पारणं प्राप्य द्वादशाहफलं लभेत् ॥ वसत्यमरसंकाशो वर्षाण्ययुतशो दिवि २९ चतुर्थं वाजपे
यस्य पंचमेद्विगुणं फलम् ॥ उदितादित्यसंकाशं ज्वलंतमनलोपमम् ३० विमानं विबुधैः सार्धमारुह्य दिवि गच्छति ॥ वर्षायुतानि भवने शक्रस्य दिवि मोदते ३१
पष्ठेद्विगुणमस्तीतिसप्तमे त्रिगुणं फलम् ॥ कैलासशिखराकारं वैदूर्यमणिबेदिकम् ३२ परिक्षिप्तं च बहुधामणिबिभृशं भूषितम् ॥ विमानं समधिष्ठाय कामगंसा
प्सरोगणम् ३३ सर्वलोकान्विचरते द्वितीयद्वयभास्करः ॥ अष्टमे राजसूयस्य पारणे लभते फलम् ३४ चंद्रोदयनिभं रम्यं विमानमधिरोहति ॥ चंद्ररश्मि
प्रतीकाशैर्हयैर्युक्तं मनोजवैः ३५ सेव्यमानो वरस्त्रीणां चंद्रात्कांततैरर्मुखैः ॥ मेखलानां निनादेन नृपुराणां च निःस्वनैः ३६ अंके परमनारीणां सुखसुप्तो विबुध्यते ॥
नवमे क्रतुराजस्य वाजिमेधस्य भारत ३७ कांचनस्तंभनिर्गुह्यैर्दूर्युक्तं वेदिकम् ॥ जांबूनदमयैर्दिव्यैर्गवाक्षैः सर्वतो वृतम् ३८ सेवितं चाप्सरःसंघं गंधर्वादि
विचारिभिः ॥ विमानं समधिष्ठाय श्रिया परमया ज्वलन् ३९

दिव्यमाल्यांबरधरो दिव्यचंदनरूपितः ॥ मोदते देवतैः सार्धं दिवि देवइवापरः ४० दशमं पारणं प्राप्य द्विजाती न भिवंद्य च ॥ किंकिणीजालनिघोषं पताकाध्वजशो
भितम् ४१ रत्नवेदिकसंवाधं वैदूर्यमणितोरणम् ॥ हेमजालपरिक्षिप्तं प्रवालवल्भीमुखम् ४२ गंधर्वगीतकुशलैरप्सरोगणैश्च शोभितम् ॥ विमानं सुकृतावासं
सुखेनैवोपपद्यते ४३ मुकुटेनाग्निवर्णेन जांबूनदविभूषिणा ॥ दिव्यचंदनदिग्धांगो दिव्यमाल्यविभूषितः ४४ दिव्यालोकान्विचरति दिव्यभोगैः सम
न्वितः ॥ विबुधानां प्रसादेन श्रिया परमया युतः ४५ अथ वर्षगणानेवं स्वर्गलोके महीयते ॥ ततो गंधर्वसहितः सहस्राण्येकविंशतिम् ४६ पुरंदरपुरे रम्येश
क्रेण सह मोदते ॥ दिव्ययानविमानेषु लोकेषु विविधेषु च ४७ दिव्यनारीगणा कीर्णो निवसत्यमरो यथा ॥ ततः सूर्यस्य भवने चंद्रस्य भवने तथा ४८ शिवस्य
भवने राजनविष्णोर्यातिसलोकताम् ॥ एवमेतन्महाराजनात्र कार्या विचारणा ४९ श्रद्धधानेनैव भाव्यमेव माह गुरुर्मम ॥ वाचकस्य तु दातव्यं मनसा यद्यदि
च्छति ५० हस्त्यश्वरथयानानि वाहनानि विशेषतः ॥ कटकेकुंडले चैव ब्रह्मसूत्रं तथा परम् ५१ वस्त्रं चैव विचित्रं च गंधं चैव विशेषतः ॥ देववत्पूजयेत्तु
विष्णुलोकमवाप्नुयात् ५२ अतः परं प्रवक्ष्यामि यानि देयानि भारते ॥ वाच्यमाने तु विप्रेभ्यो राजन पर्वणि पर्वणि ५३ जातिदेशं च सत्यं च माहात्म्यं भरतर्षभ ॥
धर्मवृत्तिं च विज्ञाय क्षत्रियाणां नराधिप ५४ स्वस्ति वाच्यं द्विजानां दौततः कार्यं प्रवर्तिते ॥ समाप्ते पर्वणि ततः स्वशक्त्या पूजयेद्द्विजान् ५५ आदौ तु वाचकं चैव
वस्त्रगंधसमन्वितम् ॥ विधिवद्भोजयेद्वाजन्मधुपायसमुत्तमम् ५६ ततो मूलफलप्रायं पायसं मधुसर्पिणा ॥ आस्तीके भोजयेद्वाजन् दद्याच्चैव गुडौदनम् ५७
अपूपैश्चैव पूषैश्च मोदकैश्च समन्वितम् ॥ सभापर्वणिराजेंद्रहविष्यं भोजयेद्द्विजान् ५८ आरण्यके मूलफलैस्तर्पयेत्तु द्विजोत्तमान् ॥ अरणीपर्वचासाद्यजलकुंभान् प्र
दापयेत् ५९ तर्पणानि च मुख्यानि वन्यमूलफलानि च ॥ सर्वकामगुणोपेतं विप्रेभ्यो न्नं प्रदापयेत् ६० विराटपर्वणि तथा वासांसि विविधानि च ॥ उद्योगे भरत
श्रेष्ठ सर्वकामगुणान्वितम् ६१ भोजनं भोजयेद्दिप्रान् गंधमाल्यैरलंकृतान् ॥ भीष्मपर्वणिराजेंद्रदत्त्वा यानमनुत्तमम् ६२ ततः सर्वगुणोपेतमन्नं दद्यात्सुसं
स्कृतम् ॥ द्रोणपर्वणि विप्रेभ्यो भोजनं परमार्चितम् ६३ शराश्च देयाराजेंद्रचापान्यसि वरास्तथा ॥ कर्णपर्वण्यपि तथा भोजनं सर्वकामिकम् ६४
विप्रेभ्यः संस्कृतं सम्यग्दद्यात्संयतमानसः ॥ शल्यपर्वणिराजेंद्रमोदकैः सगुडौदनैः ६५

अपूपैस्तर्पणैश्चैव सर्वमन्नं प्रदापयेत् ॥ गदापर्वण्यपितथा मुद्रमिश्रं प्रदापयेत् ६६ स्त्रीपर्वणितथारत्नैस्तर्पयेत्तु द्विजोत्तमान् ॥ घृतौदनं पुरस्ताच्च ऐषीकं दापयेत् ६७ ततः सर्वगुणोपेतमन्नं दद्यात्सुसंस्कृतम् ॥ शांतिपर्वण्यपितथा हविष्यं भोजयेद्द्विजान् ६८ आश्वमेधिकमासाद्य भोजनं सार्वकामिकम् ॥ तथाश्रमनिवासे तु हविष्यं भोजयेद्द्विजान् ६९ मौसले सार्वगुणिकं गंधमाल्यानुलेपनम् ॥ महाप्रस्थानिकेतद्वत्सर्वकामगुणान्वितम् ७० स्वर्गपर्वण्यपितथा हविष्यं भोजयेद्द्विजान् ॥ हरिवंशसमाप्तौ तु सहस्रं भोजयेद्द्विजान् ७१ गामेकां निष्कसंयुक्तां ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ तदर्धेनापि दातव्या दग्निरेणापि पार्थिव ७२ प्रतिपर्वसमाप्तौ तु पुस्तकं वै विचक्षणः ॥ सुवर्णेन च संयुक्तं वाचकाय निवेदयेत् ७३ हरिवंशे पर्वणि च पायसं तत्र भोजयेत् ॥ पारणे पारणे राजन्यथा वद्वरतर्पणम् ७४ समाप्य सर्वाः प्रयतः संहिताः शास्त्रकोविदः ॥ शुभे देशे निवेश्याथ क्षौमवस्त्राभिसंवृताः ७५ शुक्लां वरधरः स्रग्वीशुचिर्भूत्वा स्वलंकृतः ॥ अर्चयेत्तथान्यायं गंधमाल्यैः पृथक् पृथक् ७६ संहितापुस्तकान् राजन् प्रयतः सुसमाहितः ॥ भक्ष्यैर्माल्यैश्च पेयैश्च कामैश्च विविधैः शुभैः ७७ हिरण्यं च सुवर्णं च दक्षिणामथ दापयेत् ॥ सर्वत्र त्रिपलं स्वर्णं दातव्यं प्रयतात्मना ७८ तदर्धपादशेषं वा वित्तं शाठ्यं विवर्जितम् ॥ यद्यदेवात्मनो भीष्टं तत्तदेयं द्विजातये ७९ सर्वथा तोषयेद्भक्त्या वाचकं गुरुमात्मनः ॥ देवताः कीर्तयेत्सर्वान् रत्नानां तथा ८० ततो गंधैश्च माल्यैश्च स्वलंकृत्य द्विजोत्तमान् ॥ तर्पयेद्द्विविधैः कामैर्दानैश्चोच्चावचैस्तथा ८१ अतिरात्रस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ प्राप्नुयाच्च क्रतुफलं तथा पर्वणि पर्वणि ८२ वाचको भरतश्रेष्ठ व्यक्ताक्षरपदस्वरः ॥ भविष्यं श्रावयेद्द्विजान् भारतं भरतर्पणम् ८३ भुक्तवत्सु द्विजे द्रेषु यथा वत्सं प्रदापयेत् ॥ वाचकं भरतश्रेष्ठ भोजयित्वा स्वलंकृतम् ८४ वाचके परितुष्टे तु शुभाप्रीतिरनुत्तमा ॥ ब्राह्मणे पुतुष्टे तु प्रसन्नाः सर्वदेवताः ८५ ततो हि वरणं कार्यं द्विजानां भरतर्पणम् ॥ सर्वकामैर्यथान्यायं साधुभिश्च पृथग्विधैः ८६ इत्येव विधिरुद्विष्टो मया ते द्विपदां वर ॥ श्रद्धधानेनैव भाव्यं यन्मां त्वं परिपृच्छसि ८७ भारतश्रवणे राजन् पारणे च नृपोत्तम ॥ सदा यत्नवता भाव्यं श्रेयस्तु परमिच्छता ८८ भारतं शृणुयान्नित्यं भारतं परिकीर्तयेत् ॥ भारतं भवने यस्य तस्य हस्तगतो जयः ८९ भारतं परमं पुण्यं भारते विविधाः कथाः ॥ भारतं सेव्यं ते देवैर्भारतं परमं पदम् ९० भारतं सर्वशास्त्राणामुत्तमं भरतर्पणम् ॥ भारतात्प्राप्य ते मोक्षस्तत्त्वमेतद्ब्रवीमि तव ९१ महाभारतमाख्यानं क्षितिर्गां च सरस्वती ॥ ब्राह्मणान् केशवं चैव कीर्तयन्नावसीदति ९२ वेदे रामायणे पुण्ये भारते भरतर्पणम् ॥ आदौ चांते च मध्ये च हरिः सर्वत्र गीयते ९३ यत्र विष्णुः कथादिव्याः श्रुतयश्च सनातनाः ॥ तच्छ्रोतव्यं मनुष्येण परंपदमिहेच्छता ९४

९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १ । २ । ३ । ४ । ५ ॥ ॥ इति स्वर्गारोहणपर्वणि फलविध्यध्यायः समाप्तः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

एतत्पवित्रं परममेतद्धर्मनिदर्शनम् ॥ एतत्सर्वगुणोपेतं श्रोतव्यं भूतिमिच्छता ९५ कायिकं वाचिकं चैव मनसा समुपार्जितम् ॥ तत्सर्वं नाशमायातितमः सूर्यो दयेयथा ९६ अष्टादशपुराणानां श्रवणाद्यत्फलं भवेत् ॥ तत्फलं समवाप्नोति वैष्णवो नात्र संशयः ९७ स्त्रियश्च पुरुषाश्चैव वैष्णवं पदमाप्नुयुः ॥ स्त्रीभिश्च पुत्रकामाभिः श्रोतव्यं वैष्णवं यशः ९८ दक्षिणाचार्यदेवैर्निष्कपंचसुवर्णकम् ॥ वाचकाय यथा शक्त्या यथोक्तं फलमिच्छता ९९ स्वर्णशृंगी च कपिलां सवत्सां वस्त्रसंवृताम् ॥ वाचकाय च दद्याद्दिवा आत्मनः श्रेय इच्छता ॥ १०० ॥ अलंकारं प्रदद्याच्च पाण्ड्यो व भरतर्पणम् ॥ कर्णस्याभरणं दद्याद्भूतं चैव विशेषतः १ भूमिदानं समादद्याद्वाचकाय नराधिप ॥ भूमिदानं समं दानं न भूतं न भविष्यति २ शृणोति श्रावयेद्वापि सततं चैव यो नरः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो वैष्णवं पदमाप्नुयात् ३ पितृनुद्धरते सर्वानेका दशसमुद्रवान् ॥ आत्मानं समुततं चैव स्त्रियं च भरतर्पणम् ४ दशांशं चैव होमोऽपि कर्तव्योऽन्ननराधिप ॥ इदं मया तवाग्रे च प्रोक्तं सर्वनरर्पणम् ॥ १०५ ॥ ॥ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यां संहितायां वैयासक्यां हरिवंशोक्तं भारतश्रवणविधावध्यायः ॥ ॥ इति स्वर्गारोहणपर्वसमाप्तम् ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ अस्मिन्पर्वणि व्यासोक्ताध्यायश्चोक्तसंख्यान्यूनानि कथं चेत्तेष्वकप्रमादादिना तद्बोधयम् ॥



॥ इदं श्रीमहाभारतं श्रीनीलकण्ठतया भारतभास्वदीपाख्यटीकया समेतं
सेनापुण्ड्रित्युपनामकवाळाचार्यात्मजवासुदेवाचार्यः संशोध्य मुम्बय्यां
गोपाळनागयणकंपनी इत्याख्यजनताया यन्त्रालये मूळगांवकरी
पाद विनायकरायाभिरुच्यय यन्त्राधिपतये पिङ्गे उपाख्यरामचंद्रेणा
ऽङ्कित्वा प्रकाशितम् । १८२३ तमे शकाब्दे प्लवनाममंवत्सरे ॥
१९०१ तमे ख्रिस्ताब्दे आगष्टमासि प्रथमदिने मुद्रणं समाप्तिमगमत ॥

एतत्पुस्तकं १८६७ तमख्रिस्ताब्दे निर्दिष्ट २५ तमराजनियमसंपाद
नादनुसाराभ्य न पुनरुद्नायचिकार इति समाज्ञापयामः ॥

Published by GOPAL NARAYEN & Co, Booksellers and Publishers,
Kalbadevee Road, BOMBAY.



॥ इति श्रीमहाभारतं सटीकं समाप्तम् ॥

See pt. I

~~COPIED~~ 31/3/26

Central Archaeological Library,
NEW DELHI.

9000
Call No. Sa 8 Km / G. N. B.

Author—

Title— *Mahabharata*
Parts 13-18

Borrower No.	Date of Issue	Date of Return

"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY
GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.

Please help us to keep the book
clean and moving.